

விடத்தல்தீவின் வரலாறு, அடையாளம் மற்றும் அறிவின் இழைகள் தொகுதி I

விடத்தல்தீவு பன்னாட்டு மாநாடு
2025

VIDATHALTHEEVU
INTERNATIONAL SYMPOSIUM
2025

விடத்தல்தீவின் வரலாறு,
அடையாளம் மற்றும் அறிவின்
இழைகள்

தொகுதி I

விடத்தல்தீவு பன்னாட்டு மாநாடு
2025

VIDATHALTHEEVU
INTERNATIONAL SYMPOSIUM
2025

பேராசிரியர் ஜெயசீலன் ஞானசீலன்

வவுனியா பல்கலைக்கழகம், பம்பைமடு , வவுனியா, இலங்கை.

TP: 0094-24-2228235 (office), 0094-24-2223856 (Home)

Fax: 0094-24-2222265 (Office) Mobile 0094-717477503

email: jeya86@vau.ac.lk, jeya8866@gmail.com, vtsym2024@gmail.com

முதல் பதிப்பு - 2025

© ஜெயசீலன் ஞானசீலன், 2025

Jeyaseelan Gnanaseelan, 2025

Book Name: Vidaththal theevin varalaaru, adaiyalam marttum arivin laigal - thoguthi I

விடத்தல் தீவின் வரலாறு, அடையாளம் மற்றும் அறிவின் இழைகள் - தொகுதி I

ISBN: 978-624-95585-5-7

அனைத்து உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்பட்டவை காப்புரிமைகள் சட்டத்திற்கு அமைவாக இப் புத்தகத்தின் பதிப்புரிமை, வடிவமைப்புகள் மற்றும் உரிமைகள் என்பன இப் படைப்பின் ஆசிரியரான ஜெயசீலன் ஞானசீலனின் அவர்களுக்கே உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. வெளியீட்டாளரின் முன் அனுமதியின்றி ஒரு பதிப்புரிமை அனுமதி இன்றி இந்த வெளியீட்டின் எந்தப் பகுதியும் மறுஉருவாக்கம் செய்யப்படவோ, மீட்டெடுக்கும் முறைமையில் சேமிக்கப்படவோ, அல்லது எந்த வடிவத்திலோ எந்த வகையிலோ, மின்னணு இயந்திரம் மற்றும் புகைப்பட நகல் ஆகியவற்றில் பதிவேற்றம் செய்தல் மறுக்கப்பட்டுள்ளது. இப் புத்தகத்தினை கடனாக வழங்குவதற்கோ அல்லது மறுபிரதி செய்து விற்பனை செய்வதற்கான அனுமதிகள் எவையும் வழங்கப்படவில்லை. வெளியீட்டாளர்களின் முன் அனுமதியின்றி வேறு எந்த வகையான பிணைப்பு அல்லது அட்டையிலும் வர்த்தகரீதியாக வெளியிடப்படுதல் தடைசெய்யப்படலாம்.

இலச்சினை உருவாக்கம் - சிசில் ஸ்ரனிஸ்லஸ்

அட்டை வடிவமைப்பு - ரவி டிலக்ஸன்.

புத்தக வடிவமைப்பு - சூசைப்பிள்ளை டக்ளஸ்.

புத்தக வடிவமைப்பு உதவி - ஆரணி பத்மநாதன்.

புத்தக வடிவமைப்பு உதவி- யதுசனா சண்முகலிங்கம்.

புத்தக வடிவமைப்பு உதவி- நில்லுக்ஷன் சிவஞானசிங்கம்.

எழுத்துரு சரிபார்த்தல் - டிலக்ஸனா பரமசிவம்.

எழுத்துரு சரிபார்த்தல் - சிவயாளினி சிவலோகநாதன்.

எழுத்துரு சரிபார்த்தல் மற்றும் தட்டச்சு - உமாவினி சிவரத்தினம்.

அச்சுப்பதிப்பு - வாணி அச்சகம், வவுனியா.

புத்தகம் செவ்வை பார்த்தவர் - வேதநாயகம் தபேந்திரன்.

இல. 250, கைதடி வடக்கு, அலைபேசி - 0771167667

மாநாட்டின் தலைவர்
பேராசிரியர் ஜெயசீலன் ஞானசீலன்

வழிகாட்டுதல் குழு
பேராசிரியர் ஜெயசீலன் ஞானசீலன்,
ஜனாப் எம் அப்துல் வாகித்,
திரு மாணிக்கவாசகர் சிறிஸ்கந்தகுமார்.

தலைமை நூலாசிரியர் மற்றும் வெளியீட்டுக் குழு
தலைமை நூலாசிரியர்
பேராசிரியர் ஜெயசீலன் ஞானசீலன்

உறுப்பினர்கள்
திரு குசைப்பிள்ளை டக்ளஸ்,
திரு வசந்தசீலன் ஞானசீலன்,
திரு ஜோன்சன் கியோமர் பயஸ்,
திரு சவேரிதாசன் செல்ரன் பூடிற்,
ஜனாப் சுஜப் எம் காசீம்,
ஜனாப் குளத்தான் முஜம்மில்,
திரு சந்தியாப்பிள்ளை சாந்தகுமார்,
எந்திரி மசனெட் எட்வர்ட் சுதர்சன்,
திரு நீல் ஆம்ஸ்ரோங் அருளப்பு.

இணையத்தள ஆசிரியர் குழு
தலைமை ஆசிரியர்
எந்திரி மசனெட் எட்வர்ட் சுதர்சன்

உறுப்பினர்கள்
பேராசிரியர் ஜெயசீலன் ஞானசீலன்,
திரு குசைப்பிள்ளை டக்ளஸ்,
திரு குருசுமுத்து கபிரியேல் லூக்மன்.

மீளாய்வுக் குழு
கலாநிதி கோப்பெருந்தேவி கலைநாதன், வவுனியாப் பல்கலைக் கழகம்
கலாநிதி கிருஸ்ணானந்தசெல்வன் அர்ஜுனன், வவுனியாப் பல்கலைக் கழகம்
கலாநிதி சண்முகரட்ணம் சண்முகதாசன், வவுனியாப் பல்கலைக் கழகம்
திருமதி பவுலீனா கொட்வின் பிலிப், வவுனியாப் பல்கலைக் கழகம்
திருமதி சுபாஜனா ஜெயசீலன், வவுனியாப் பல்கலைக் கழகம்
பேராசிரியர் ஜெயசீலன் ஞானசீலன், வவுனியாப் பல்கலைக் கழகம்

உள்ளடக்கம்

வவுனியாப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தரின் செய்தி	ix
மாநாட்டுத் தலைவர் மற்றும் தலைமை நூலாசிரியரின் செய்தி	x
நூல் அறிமுகம்.	xi
சிறப்புச் சொற்பொழிவுகள் பொருளாதாரம் சூழல் சுற்றுலா	
1. வடக்கு பொருளாதார நிலைமைகள்: மன்னார் மற்றும் விடத்தல்தீவிற்கு மையம் கொண்ட பார்வை.	
நேவிஸ் மொராய்ஸ்.	3
2. விடத்தல்தீவில் சூழல் சுற்றுலாவை ஊக்குவித்தல்: நிலையான வளர்ச்சிக்கான ஒரு உத்தி.	
சண்முகசுந்தரம் விஜயமோகன்	7
வரலாற்று வேர்கள், அடையாளம், புவியியல், குடிமை நிர்வாகம்.	
3. காலத்தின் ஊடாக விடத்தல்தீவு: வடக்கு இலங்கையில் காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய மற்றும் காலனித்துவ தீவு கிராமத்தின் வரலாற்று, கலாச்சார மற்றும் நிர்வாக மரபுகளைக் கண்காணித்தல்	
மாணிக்கவாசகர் சிறீஸ்கந்தராஜா	19
4. விடத்தல்தீவு: பழங்காலம் முதல் காலனித்துவ காலம் வரை வர்த்தகம், நம்பிக்கை மற்றும் மீள்தன்மை பற்றிய கடலோர வரலாறு.	
ஜெயசீலன் ஞானசீலன்	29
5. மாந்தை மேற்கு கோட்டத்தில் குடிமை நிர்வாகம் மற்றும் மேலாண்மையின் பரிணாமம்: காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய காலம் முதல் தற்போது வரை.	
டிவூசன் பயஸ்	41
6. நிலம் கடலைச் சந்திக்கும் இடம்: விடத்தல்தீவின் புவியியல், சவால்கள் மற்றும் நிலையான எதிர்காலம்	
சுசைதாஸ் சுஜன்	61
7. விடத்தல்தீவு மற்றும் மாதோட்டம் : இலங்கையின் வடமேற்கு கடற்கரையில் ஆயிரம் ஆண்டுகால கடல்சார் தொடர்புகள், கலாச்சார மாற்றங்கள் மற்றும் மறக்கப்பட்ட பாரம்பரியம்	
ஜெயசீலன் ஞானசீலன்	79

புலம்பெயர்வு, போர், இடம்பெயர்வு.

8. பெருங்கடல்களையும் சகாப்தங்களையும் கடத்தல்: விடத்தல்தீவிலிருந்து அவுஸ்திரேலியாவுக்கு இடம்பெயர்ந்த வரலாறுகள்.

சுதீஸ்குமார் பத்மநாதன்.

93

9. வெளியேற்றமும் அடையாளமும்: விடத்தல்தீவிலிருந்து உலகளாவிய புலம்பெயர்ந்தோர் வரையிலான சைவத் தமிழர் குடியேற்றம்.

சுதாமதி விஸ்வலிங்கம்.

109

10. விடத்தல்தீவிலிருந்து பெர்கனுக்கு: உறவுமுறை மற்றும் புலம்பெயர்வு மூலம் ஸ்காண்டிநேவியாவிற்கு தமிழர் இடம்பெயர்வை விவரித்தல்.

எட்வின் அமல்ராஜ் இம்மானுவேல்.

117

11. விடத்தல்தீவு முஸ்லிம்களின் கட்டாய வெளியேற்றம் நிரப்ப முடியாத ஒரு இடைவெளி.

சுஜப் எம். காசிம்.

127

12. எல்லைகளைக் கடக்கவும் இழப்புகளைச் சுமக்கவும்: விடத்தல்தீவு தமிழர் மற்றும் முஸ்லிம் சமூகங்களின் உள் மற்றும் வெளிப்புற இடம்பெயர்வு.

ஜெயசீலன் ஞானசீலன்.

137

13. விடத்தல்தீவு போர்க்கால நினைவுகள்: 1983 – 2009ல் இலங்கையின் உள்நாட்டுப் போரின் போது நிகழ்ந்த மனித இழப்புகளை ஆவணப்படுத்தும் ஆய்வு

சந்தியாப்பிள்ளை சாந்தகுமார்

167

சமூக வாழ்வு, மொழி, இலக்கியம்.

14. சகிப்பின் வேர்கள்: சுவாம்பிள்ளை சந்தியாப்பிள்ளையின் விடத்தல்தீவு வித்தாப்பு மூலம் விடத்தல்தீவின் சமூக வரலாறு மற்றும் கலாச்சார மரபு.

ஜெயசீலன் ஞானசீலன்: சிலுவைராசா பொனிப்பாஸ்.

193

15. நினைவு, இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் உயிர்வாழ்வு: அப்துல் மஜீத்தின் எழுத்துக்கள் மூலம் விடத்தல்தீவு முஸ்லிம்கள்.

எம்.இஸட். எம்.ஸக்கீ.

211

16. ஊமைச் சுவடுகளின் ஊடாக போருக்கு முந்தைய இலங்கையில் விடத்தல்தீவு பற்றிய சமூக கலாச்சார வாசிப்பு.

ஜனகராணி ஜெகநாதன்.

231

17. நினைவில் வாழும் கிராமம்: இடம்பெயர்ந்த தமிழ் கவிஞர்களின் விடத்தல்தீவு நினைவுக் கவிதை பற்றிய சமூக-இலக்கியப் பகுப்பாய்வு.

ஜெயசீலன் ஞானசீலன்.

255

18. விடத்தல்தீவு தமிழ் பேச்சுவழக்கு: பிராந்திய அடையாளத்தின் மொழியியல் உருவப்படம்.

சூசைப்பிள்ளை டக்ளஸ்.

271

19. விடாமுயற்சியின் குரல்கள்: விடத்தல்தீவின் இலக்கியப் பாரம்பரியம் மற்றும் கலாச்சார நினைவு .

மஸாஹிறா கனி.

297

மதம், நம்பிக்கை, சமூகம்.

20. நூற்றாண்டுகள் கடந்த நம்பிக்கை: சைவ சமய வரலாறு மற்றும் விடத்தல்தீவின் பண்பாட்டு நினைவு.

ஜெயதீபன் நடராசா.

315

21. இணக்க வாழ்வும் இஸ்லாமிய வணக்கஸ்தலங்களும்.

ஜமாலுதீன் முர்சலீன் .

333

22. பல நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலான நம்பிக்கை: விடத்தல்தீவின் நீடித்த கத்தோலிக்க பாரம்பரியம்.

நிக்கோலா இம்மானுவேல்.

347

23. கடலோர கிறிஸ்தவ நம்பிக்கை: இலங்கை கத்தோலிக்க திருச்சபையில் விடத்தல்தீவு கத்தோலிக்கர்களின் வரலாற்று ஆய்வு.

சந்தியாப்பிள்ளை சாந்தகுமார்.

363

வவுனியாப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தரின் செய்தி

மன்னார் மாவட்டம் விடத்தல்தீவின் அறிவுஜீவிகள் மற்றும் மக்களின் செயற்பாட்டில், ஏற்பாடு செய்யப்படும் விடத்தல்தீவு பன்னாட்டு மாநாடு 2025 (VIS2025)-இல் உங்களை அனைவரையும் வரவேற்பதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சியும் பெருமையும் எனக்கு உள்ளன. இந்த மாநாடு ஒரு முக்கிய மைல்கல்லாக அமைகிறது. வாழ்வாதாரத்திற்கு எதிர்நோக்கி நெஞ்சமுத்தம் கொண்டிருக்கும் ஒரு சமூகத்தின் உற்சாகத்தையும், அடிநிலைக் கல்வியும், கலாச்சார பாரம்பரியங்களின் தொடர்ச்சியையும், உள்ளடக்கிய பிராந்திய வளர்ச்சிக்கான நமது கல்விசார் அர்ப்பணிப்பையும் ஆழமாக பிரதிபலிக்கிறது.

சுற்றுச்சூழல், வாழ்வாதாரம், அடையாள உணர்வு, வரலாற்று நினைவுகள் மற்றும் சமூக நினைவாற்றல் ஆகிய கருப்பொருட்களை மையமாகக் கொண்ட மாநாடு, உலகளாவிய மற்றும் உள்ளூர் ஆய்வாளர்கள், அறிஞர்கள், சமூக மூத்தவர்கள், கலைஞர்கள், கொள்கை அமைப்பாளர்கள் மற்றும் இளம் ஆளுமைகள் என பல்வேறு குழுக்களைக் கூடிய ஒரு தளமாக உள்ளது. இந்தக் கருத்தரங்கு ஒரு சாதாரண கல்விசார் நிகழ்வைக் கடந்து, விடத்தல்தீவு மக்களின் வாழ்வியலின் வரலாறு, நம்பிக்கை, போரால் ஏற்பட்ட இடப்பெயர்ச்சி, மீட்பு முயற்சிகள் மற்றும் எதிர்காலக் காணொளிகளைப் பிரதிபலிக்கும் சிந்தனையின் சந்திப்பாக அமைகிறது. ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள், வாய்மொழி வரலாறுகள், பாரம்பரியக் கலைநிகழ்ச்சிகள் மற்றும் பண்பாட்டுக் கண்காட்சிகள் இவை அனைத்தும் கல்வி மற்றும் சமூக வாழ்க்கையின் அரிய இசைவினை வெளிப்படுத்துகின்றன.

துணைவேந்தராக நான், இந்த நிகழ்வை உயிர்ப்பிக்கின்ற ஒற்றுமை, தன்னார்வ மற்றும் முயற்சி குறித்து பெருமையோடு பேச விரும்புகிறேன். சர்வதேச மற்றும் தேசிய அறிஞர்களின் கலந்துகொள்ளல், ஏற்பாட்டுக் குழுவின் திட்டமிட்ட செயற்பாடுகள் மற்றும் உள்ளூர்வாசிகளின் உறுதியான ஆதரவு இவை அனைத்தும் உண்மையிலேயே முக்கியமான அறிவைப் பகிர்ந்தெடுப்பதைக் குறிக்கின்றன.

சமூகங்களுடன் இணைந்து செயற்படும் போது ஏற்படும் தாக்கத்தின் சிறந்த உதாரணமாக இந்த மாநாடு விளங்கட்டும். மதங்களுக்கு இடையேயான ஒற்றுமை, தலைமுறைகளை இணைக்கும் நினைவுகள் மற்றும் திறந்த உரையாடல் இவை அனைத்தும் புதுப்பிக்கப்பட்ட அறிவு மற்றும் அதிகாரம் பெற்ற சமூக உறவுகளை நோக்கி ஒரு பாதையை அமைக்கக்கூடும்.

வவுனியா பல்கலைக்கழகத்தின் சார்பில், மாநாட்டில் பங்கேற்கும் அனைவருக்கும் எனது உளமார்ந்த நன்றிகள். இந்தக் மாநாடு உங்கள் அனைவருக்கும் அறிவுச் சிந்தனையிலும், கலாசாரத் தாக்கத்திலும், மனித நேய உரையாடலிலும் நினைவில் நிலைக்கும் அனுபவமாக அமையட்டும்.

மூத்த பேராசிரியர் அருளம்பலம் அற்புதராஜா

துணைவேந்தர்

வவுனியாப் பல்கலைக்கழகம்

10.07.2025

மாநாட்டுத் தலைவர் மற்றும் தலைமை நூலாசிரியரின் செய்தி

பேராசிரியர் ஜெயசீலன் ஞானசீலன்.
வவுனியாப் பல்கலைக்கழகம்.

விடத்தல்தீவு பன்னாட்டு மாநாடு 2025 என்ற இவ்வேதிக்கையில் இந்தச் செய்தியைத் தருவதில் நான் மிகுந்த மனத்தாழ்மையுடனும் ஆழ்ந்த பெருமையுடனும் மகிழ்ச்சி கொள்கிறேன். இது ஒரு கூட்டு கனவு நிறைவேறும் தருணம், தீவிர திட்டமிடலின் ஒரு விளைவு மற்றும் ஒரு கடலோரத் தமிழ்க் கிராமத்தின் மறைக்கப்பட்ட வரலாறுகள், குரல்கள் மற்றும் பங்களிப்புகள் உலகளாவிய கல்வி மற்றும் கலாச்சார அரங்கில் உரிமையுடன் இடம் பெற வேண்டும் என்பதற்கான நம்பிக்கையின் உச்சமாகும்.

VIS2025 மாநாட்டின் தலைவராகவும், மாநாட்டு ஆராய்ச்சி தொகுதி மற்றும் சிறப்பு மலர் ஆகியவற்றின் தலைமை ஆசிரியராகவும், இம்மாநாடு ஒரு உயிருள்ள காப்பகமாக உருவெடுக்கின்றதை நான் நேரில் காணும் வாய்ப்பு பெற்றேன். நம்பிக்கைகள், வரலாறுகள், சுற்றுச்சூழல், கல்வி, விளையாட்டு, கலை, நினைவுகள் இவை அனைத்தும் தலைமுறைகள் மற்றும் புவியியல் எல்லைகளைத் தாண்டி ஒருங்கிணைக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் 67 சிறப்பான ஆராய்ச்சி தலைப்புகள், வாய்மொழி வரலாறுகள், புலம்பெயர்ந்தோர் சிந்தனைகள், தொகுக்கப்பட்ட கலாச்சார நிகழ்ச்சிகள் இவை அனைத்தும் விடத்தல்தீவு என்னவாக இருந்தது என்பதை மட்டும் அல்லாமல், அது இன்னும் என்னவாக இருக்கிறது என்பதையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. நினைவின் ஆழமும், சிந்தனையின் தீவிரமும், செயலின் உந்துதலும் கொண்ட ஒரு சமூகம்.

இந்த மாநாடு வெறும் கல்விசார் முயற்சியாக அல்ல. இது நினைவூட்டலுக்கான ஓர் இயக்கம், குணப்படுத்தலுக்கான ஓர் அரங்கு, மறுக்கப்பட்ட வரலாறுகளுக்கான அங்கீகார வேதிக்கையாகவும் அமைகிறது. இது ஆராய்ச்சியாளர்கள், நாடு திரும்பியோர், மாணவர்கள், கல்வியாளர்கள், மதத் தலைவர்கள் மற்றும் விடத்தல்தீவின் மக்கள் என அனைவரையும் ஒன்று திரட்டுகிறது. அவர்களது வாழ்வியலான அனுபவங்கள் இன்னும் அழிக்கப்படாத உண்மைகளாக வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கின்றன. சிறப்பு மலர் இதழின் வழியாக, நாங்கள் அறிவாற்றலுடன் கூடிய கட்டுரைகள் மட்டுமல்ல, கவிதை, தனிப்பட்ட நினைவுகள், வரலாற்றுச் சாட்சிகள் மற்றும் இதுவரை வாய்மூலமாக மட்டுமே பரிந்துரைக்கப்பட்ட உரைகளையும் பதிவு செய்கிறோம். இது போராலும், புறக்கணிப்பாலும், இடம்பெயர்ச்சியாலும் சாய்ந்திருந்த ஒரு கிராமத்தின் ஆன்மாவுக்கான அஞ்சலியாகும். இன்று அந்த கிராமம் மொழி, புலமை, கலாச்சாரம் ஆகியவற்றின் மூலம் மீண்டும் தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொள்கிறது. மாநாட்டிற்காக கலை நிகழ்ச்சிகளாக வடிவமைக்கப்பட்ட நிகழ்வுகள் வெறும் பொழுதுபோக்காக அல்ல அவை நமது நினைவுகளின் உயிரூட்டம். ஒவ்வொரு வில்லுப்பாட்டு, நடனம், நாடகம் ஆகியனவும் ஒரு கதை. அவை எங்களது தாயகத்தின் ராகமும், துடிப்பும், எதிரொலியும் ஆகும்.

இந்த அருமையான முயற்சியில் பங்களித்த அனைத்து ஏற்பாட்டுக் குழுவினருக்கும், இளைஞர்களுக்கும், மூத்தவர்களுக்கும், புலம்பெயர் உறவுகளுக்கும், மேலும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, விடத்தல்தீவின் உறுதியான மக்களுக்கு என் உளமார்ந்த நன்றியையும் பாராட்டுகளையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நீங்கள் இந்த மாநாட்டை சாத்தியமாக்கியதோடு மட்டுமல்லாது, சக்தியுள்ளதாய் மாற்றியிருக்கிறீர்கள். இது ஒரு பெரிய பயணத்தின் தொடக்கமாக அமையட்டும். உள்ளூரின் வரலாறுகள் உலகெங்கும் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டு, நமது அடுத்த தலைமுறை தங்களது குரல்களுக்கு மதிப்பு உண்டு என்பதையும், அவர்களின் கதைகள் உலகமே கேட்கும் வலிமையுடனும் வளரட்டும்.

பேராசிரியர் ஜெயசீலன் ஞானசீலன்
வவுனியாப் பல்கலைக்கழகம்

வி.ப.மா 2025 மாநாட்டு தலைவர்

தலைமை ஆசிரியர் - மாநாட்டு ஆராய்ச்சி தொகுதி மற்றும் சிறப்பு மலர்

10.07.2025

நூல் அறிமுகம்.

விடத்தல்தீவின் வரலாறு, அடையாளம் மற்றும் அறிவின் இழைகள்.

இலங்கையின் வரலாற்றுப் பெருவெளியில் அமைதியான மரியாதையுடன் அடிக்கடி கிசுகிசுக்கப்படும் ஒரு இடம் உள்ளது அது விடத்தல்தீவு. இது வெறும் வரைபடத்திலான ஒரு புள்ளி அல்ல, அல்லது மறக்கப்பட்ட கடலோரக் கிராமம் அல்ல. நினைவுகள், மீள்தன்மை மற்றும் பரிணாம வளர்ச்சி ஆகியவற்றின் உயிருள்ள களஞ்சியமாக விடத்தல்தீவு திகழ்கிறது. இந்நூல், “விடத்தல்தீவு: வரலாறு, அடையாளம் மற்றும் அறிவின் இழைகள்”, அதன் கடந்த காலமும் நிகழ்காலமும் சிதறியுள்ள துண்டுகளை ஒரு ஒத்திசைவு கொண்ட நீடித்த கதை வடிவில் இணைக்கும் முயற்சியாகும்.

உலகம் முழுவதும் சமூகங்கள் அடையாளம், இடம்பெயர்வு மற்றும் நிலைத்த முன்னேற்றம் தொடர்பான கேள்விகளுடன் போராடிக் கொண்டிருக்கும் இந்தக் காலத்தில், விடத்தல்தீவின் வரலாறு அந்த உலகளாவிய போராட்டங்களுக்கு ஒரு வெளிப்படையான பிரதிபலிப்பாகத் திகழ்கிறது. இக்கிராமத்தின் பன்முகத் தன்மையையும் வாழ்ந்த அனுபவங்களையும் ஆழமாக ஆராய்ந்து பாதுகாத்து, தோண்டி எடுத்து வெளிக்கொணரும் பல்வேறு சமூக வரலாற்றாசிரியர்கள், ஆய்வாளர்கள் மற்றும் நிபுணர்களை இந்த ஆய்வுத் தொகுப்பு ஒன்று சேர்க்கிறது.

இத்தொகுப்பு, விடத்தல்தீவு, வரலாறு, இடம்பெயர்வு மற்றும் கலாச்சார நினைவகம் மற்றும் விடத்தல்தீவு, பொருளாதாரம், சுற்றுச்சூழல் மற்றும் மோதலுக்குப் பிந்தைய புதுப்பித்தல் என்ற மூன்று பகுதிகளாக பிரிக்கப்பட்டு, விடத்தல்தீவின் வரலாற்றுப் பின்னணியையும் அதன் செழுமைமிக்க பன்முகத்தன்மையையும் கருப்பொருள் அடிப்படையில் கட்டமைத்துள்ளது.

தொகுதி 1 . சிறப்புச் செற்பொழிவுக் கட்டுரைகளாக பொருளாதார நிலைமைகள், சூழல் சுற்றுலா காணப்படுகின்றன. விடத்தல்தீவின் பண்டைய வேர்கள், காலனித்துவத்தின் தாக்கங்கள், போர், இடம்பெயர்வு மற்றும் புலம்பெயர்வின் அலைகளால் நிகழ்ந்த வரலாற்றுப் பரிணாமங்கள், புவியியல், குடிமை நிர்வாகம் போன்றனவற்றை ஆராய்கிறது. அடுத்ததாக சமூக வாழ்வு, மொழி, இலக்கியம், கலாச்சாரம் போன்ற விடயங்களில் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் புனைவப்பட்டுள்ளன. இறுதியாக மதம், நம்பிக்கை, சமூகம் பற்றிய விடயங்களை தாங்கி நிற்கின்றன.

தொகுதி 2. இத்தொகுதி அரசியல், சட்டம் மற்றும் ஆளுகை, விளையாட்டு, பாரம்பரிய மேடைக்கலைகள், அரசு ஊழியர்கள் மற்றும் நிபுணர்கள் போன்ற விடயங்களை ஆய்வு செய்கின்றன. அதற்கடுத்ததாக இத்தொகுதி நகரத்திட்டமிடல், பொருளாதாரம், நிலம் மற்றும் வாழ்வாதாரம் போன்றன ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன. இறுதியாக மீன்பிடி வாழ்வாதாரம், கரையோர வளங்கள், நிலைத்திருத்தல், சுற்றுச் சூழல் மற்றும் பறவைகள் பற்றிய விடயங்களில் கட்டுரைகள் காணப்படுகின்றன.

தொகுதி 3. இத்தொகுதியின்கட்டுரைகளில் நீர்வளம், நீர்வழங்கல் மற்றும் நீர் உட்கட்டமைப்பு, விவசாயம் மற்றும் விவசாய வரலாறு, விலங்குகளின் ஆக்கிரமிப்பு போன்ற விடயங்கள் காணப்படுகின்றன. அடுத்த தலைப்புக்களாக உணவுப் பழக்க வழக்கங்கள், உணவுடன் தொடர்பு பட்ட நோய்கள், சுகாதாரம், கல்வி, ஆங்கில பயன்பாடு, சமூக அபிவிருத்தி, மருத்துவம் போன்றன காணப்படுகின்றன. மேலதிகமாக பெண்களின் சமூக வரலாறு, மீள்குடியேற்றம், அரசு சாரா அமைப்புக்களின் சேவை போன்ற விடயங்கள் காணப்படுகின்றன. இறுதியாக அறிவியல், தொழில்நுட்பம், உட்கட்டுமானம் மற்றும் போக்குவரத்து போன்ற கருத்துக்களை தாங்கி நிற்கின்றன.

இந்தத் தொகுப்பு பல்வேறு துறைகள் மற்றும் துணைத்துறைகளை உள்ளடக்கியதாக அமைந்துள்ளது. இது விடத்தல்தீவின் வரலாற்றுப் பின்னணி மற்றும் சமகால யதார்த்தங்களைப் பல்துறை பார்வையில் ஆராய்கிறது.

வரலாற்று ஆய்வுகளின் கீழ், காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய காலம், காலனித்துவ காலம் மற்றும் பிந்தைய காலனித்துவ வரலாறு, மாதோட்டத்துடனான மற்றும் கடல்சார் வர்த்தகத் தொடர்புகளை மையமாகக் கொண்ட கடல்சார் வரலாறு, உள்ளூர் ஆளுகையின் வரலாறு, சைவம், கத்தோலிக்கம் மற்றும் இஸ்லாம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய மத வரலாறு, புலம்பெயர்வு வரலாறு மற்றும் உள், வெளி இடப்பெயர்ச்சி ஆய்வுகள், அரசியல் நிறுவல் மற்றும் பிரதிநிதித்துவ வரலாறு ஆகியன ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன.

சமூகவியல் மற்றும் மானுடவியல் துறைகளில், சமூக வரலாறு, சமூகக் கட்டமைப்புகள் மற்றும் உறவுமுறை அமைப்புகள், இடம்பெயர்ச்சி மற்றும் இலக்கிய நினைவகத்தை மையமாகக் கொண்ட நினைவகக் கூறுகள், வாய்மொழி வரலாறும் கதையியல் ஆய்வுகளும், பெண்கள் சமூக வரலாறும், இளைஞர் ஆய்வுகளும், கால்பந்து, கைப்பந்து மற்றும் கராத்தே போன்ற விளையாட்டுகளின் சமூக அடையாள ஆய்வும், அரசு சாரா அமைப்புகள் மற்றும் அடிமட்ட நிகழ்வுகளின் மீள்தன்மை ஆய்வுகளும் இடம்பெறுகின்றன.

இலக்கிய மற்றும் பண்பாட்டு ஆய்வுகள் துறையில், தமிழ் இலக்கிய ஆய்வுகள், புலம்பெயர் இலக்கியமும் இலக்கிய நினைவக ஆய்வும், பிராந்திய தமிழ்ப் பேச்சுவழக்கை மையமாகக் கொண்ட

பேச்சுவழக்கு ஆய்வுகள், பாரம்பரிய நிகழ்த்துக் கலைகள், கலாச்சார பாரம்பரியம் மற்றும் அடையாள ஆய்வுகள், ஊமைச் சுவடுகள் போன்ற இலக்கிய படைப்புகளின் சமூக-கலாச்சாரப் பகுப்பாய்வுகள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.

மொழியியல் துறையில், விடத்தல்தீவின் தமிழ் பேச்சுவழக்கை மையமாகக் கொண்ட பேச்சுவழக்கு ஆய்வும், மொழி பரிணாமம் மற்றும் அடையாள உருவாக்கத்தை ஆராயும் சமூக மொழியியலும் இடம்பெறுகின்றன.

மத ஆய்வுகள் துறையில், சைவப் பாரம்பரியக் கோயில்களின் வரலாறு, கத்தோலிக்க மத நடைமுறைகள் மற்றும் தேவாலய வரலாறுகள், இஸ்லாமிய வழிபாட்டுத் தலங்கள் மற்றும் சமூக வாழ்க்கை, மதங்களுக்கு இடையேயான உறவுகள் மற்றும் இணக்கமான வாழ்வியல் ஆகியவை நுணுக்கமான புரிதலை வழங்குகின்றன.

அரசியல் மற்றும் சட்ட ஆய்வுகள் துறையில், உள்ளூர் நிர்வாகம் மற்றும் அரசியல் பிரதிநிதித்துவம், சட்டம், குற்றம் மற்றும் சமூகக் கட்டுப்பாடு, நிலத் தகராறுகள் மற்றும் இடப்பெயர்ச்சி தொடர்பான சட்ட ஆய்வுகள் இடம்பெறுகின்றன.

பொருளாதார ஆய்வுகள் துறையில், வரலாற்றுப் பின்னணியிலுள்ள வேளாண் பொருளாதாரம், கிராமப்புற மற்றும் கடலோரப் பொருளாதாரங்கள், பண்டமாற்று வரலாற்றிலிருந்து நவீன வங்கி முறையிலான நிதி வளர்ச்சி, போருக்குப் பிந்தைய பொருளாதார மீட்பு, வர்த்தக மற்றும் வணிக வரலாறுகள், சிறுபான்மை சமூகங்களின் பொருளாதார சவால்கள் மற்றும் நிலையான வளர்ச்சி, சுற்றுச்சூழல் சுற்றுலா மேம்பாடு ஆகியவை விரிவாக ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன.

சுற்றுச்சூழல் ஆய்வுகள் மற்றும் சூழலியல் துறையில், கடலோர மற்றும் கடல்சார் சூழலியல் அமைப்புகள், மீன்வளம் மற்றும் கடல்சார் பாரம்பரியம், பல்லுயிர் ஆய்வுகள், விவசாயத்துடன் மோதும் வனவிலங்குகளின் தாக்கங்கள், சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு உத்திகள் மற்றும் நிலையான சுற்றுச்சூழல் சுற்றுலா மேம்பாட்டு ஆய்வுகள் இடம்பெறுகின்றன.

வேளாண் ஆய்வுகள் துறையில், வரலாற்று விவசாய நடைமுறைகள், மோதலுக்குப் பிந்தைய விவசாய மறுமலர்ச்சி, பாரம்பரிய நீர்வள மேலாண்மை மற்றும் உணவுத் துறையும் ஊட்டச்சத்து வரலாறும் கவனிக்கப்படுகின்றன.

சுகாதாரம் மற்றும் மருத்துவம் துறையில், மருத்துவ நடைமுறைகளின் வரலாறு, மோதலுக்குப் பிந்தைய பகுதிகளில் பொது சுகாதார சவால்கள், இறைச்சி நுகர்வு மற்றும் இதய நோய்கள் தொடர்பான உணவுமுறை மற்றும் ஆரோக்கியம் ஆகியன ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன.

கல்வி துறையில், கோயில்களிலிருந்து நவீன பள்ளிகள் வரையிலான கல்வி வரலாறு, ஆங்கில மொழிச் சரளத்தின் பரிணாமம், பாலர் மற்றும் ஆரம்பக் கல்வி வளர்ச்சி, சமூக அடிப்படையிலான கல்வி மேம்பாட்டு முயற்சிகள் ஆகியவை முக்கிய பங்காற்றுகின்றன.

சிவில் பொறியியல் மற்றும் உள்கட்டமைப்பு துறையில், சாலைகள் மற்றும் கட்டிடங்கள் போன்ற வரலாற்று மற்றும் நவீன உள்கட்டமைப்புகள், கிணறுகள் மற்றும் நீர்த் தொட்டிக் கோபுரங்கள் போன்ற நீர் உள்கட்டமைப்பு மேம்பாடுகள், போக்குவரத்து மற்றும் தளவாட வரலாறு, கிராமப்புற மேம்பாட்டு ஆய்வுகள் மற்றும் போருக்குப் பிந்தைய மறுசீரமைப்பு முயற்சிகள் ஆகியவற்றின் பகுப்பாய்வு இடம்பெறுகின்றது.

அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப ஆய்வுகள் துறையில், கிராமப்புற அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப மாற்றங்கள், டிஜிட்டல் பிளவை நீக்கும் முயற்சிகள் மற்றும் மோதலுக்குப் பிந்தைய சூழலில் சமூக அடிப்படையிலான தொழில்நுட்பத் தழுவல்கள் ஆகியவை ஆராயப்படுகின்றன.

புலம்பெயர்வு ஆய்வுகள் துறையில், ஆஸ்திரேலியா மற்றும் கண்டிநேவியாவிற்கான புலம்பெயர்ந்தோர் இயக்கங்கள், உள்நாட்டு இடம்பெயர்வு மற்றும் மாறுதல், நாடு கடந்த மற்றும் அடையாள பேச்சுவார்த்தைகள், சைவத் தமிழ் மற்றும் கத்தோலிக்க தமிழ்ப் புலம்பெயர்ந்தோர் சமூகம் மற்றும் முஸ்லிம் சமூக கட்டாய வெளியேற்றம் தொடர்பான ஆய்வுகள் இடம்பெறுகின்றன.

பாலின ஆய்வுகள் துறையில், சமூக வரலாற்றில் பெண்களின் பங்கு, பாலினம் மற்றும் இடம்பெயர்வு, சமூக மாற்றத்திற்கான முகவர்களாக பெண்கள் ஆகிய விடயங்களை ஆராய்கின்றன. இதன் மூலம் பாலினம், இடம்பெயர்ச்சி மற்றும் மீள்தன்மையின் குறுக்குவெட்டை வெளிப்படுத்துகின்றன.

மேம்பாட்டு ஆய்வுகள் துறையில், மோதலுக்குப் பிந்தைய மறுசீரமைப்பு, மீள்குடியேற்றம் மற்றும் மறுவாழ்வு முயற்சிகள், நில மதிப்பீடு மற்றும் கணக்கெடுப்பு, சமூகம் தலைமையிலான மேம்பாட்டு நிகழ்வுகள் ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்தி, மீட்பு செயல்முறைகளில் உள்ளூர்ப் பங்களிப்பின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துகின்றன.

இறுதியாக, உணவு மற்றும் ஊட்டச்சத்து ஆய்வுகள் துறையில், பாரம்பரிய உணவுமுறைகள் மற்றும் வாழ்வாதார உத்திகள், கலாச்சார மற்றும் போர்க்கால உணவு நடைமுறைகள் மற்றும் சமூகத்தில் பரவலாகக் காணப்படும் ஊட்டச்சத்து மற்றும் சுகாதாரப் பிரச்சினைகள் ஆகியவை விரிவாக ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன.

மாநாட்டுத் தலைவராகவும், இம்மூன்று தொகுப்புகளின் தலைமை ஆசிரியராகவும் இருப்பதனால், இங்கு விளங்கும் புலமையின் அகலமும் ஆழமும் எனக்கு நிறைவையும் மகிழ்வையும் பெருமையையும் அளிக்கின்றன. இவை வெறும் கல்வி ஆய்வுகள் அல்ல. நினைவுகூரல், மீள்தன்மை மற்றும் மீட்புக்கான செயல்பாடுகளாக இவை அமைகின்றன. உள்ளூர் அறிஞர்களிலிருந்து புலம்பெயர்ந்தோர்வரை பங்களித்துள்ளோரின் பன்முகத் திறமையால் ஒரே நேரத்தில் உள்ளூரும் உலகளாவியுமான, நெருக்கமானதும் பரந்த பரப்புடையதும் ஆகிய கதையை ஒரு ஒற்றுமை கொண்ட வடிவமாக இத்தொகுப்பு பிண்ணி வழங்கியுள்ளது.

விடத்தல்தீவின் கதை நமக்கு நினைவூட்டுவது வரலாறு என்பது வெற்றியாளர்களால் வழங்கப்படும் தனிப்பாடல் அல்ல. இருந்தவர்களும், வெளியேறியவர்களும், வெளியேற்றப்பட்டவர்களும் இன்னும் திரும்பிச் செல்லும் எண்ணற்ற குரல்களும் பின்னிய சங்கமம் என்பதை இக்கதை தெரிவிக்கின்றது. இத்தகைய படைப்புகள் மூலம் நாம் கடந்த கால நினைவுகளைப் பராமரிப்பது மட்டுமல்ல, எதிர்காலத்தின் சாத்தியங்களைப் பற்றிய நம்பிக்கையையும் வலியுறுத்துகிறோம்.

அன்புள்ள வாசகரே, இந்தப் பக்கங்களில் நீங்கள் பயணிக்க அழைக்கப்படுகிறீர்கள். பண்டைய கடற்கரைகளை நன்கு உணரவும், இடம்பெயர்ந்த கிராமவாசிகளின் மௌனமான பிரார்த்தனைகளைக் கேட்கவும், மூதாதையர் நிலத்தின் ஈர்ப்பை உணரவும், போரும் இடம்பெயர்ச்சியும் கொண்டுவந்த அழிவுகளுக்கு மத்தியில் தங்கள் வேர்களை நிலைநிறுத்தி நின்ற மக்களின் உயிரின் ஊசலாட்டத்தைக் காணவும்.

இந்த மாநாடு மற்றும் எங்கள் கிராம மட்ட ஆராய்ச்சி மற்றும் ஆவணப்படுத்தல் முயற்சியின் மூலம், இலங்கையில் போரால் பாதிக்கப்பட்ட அனைத்து கிராமங்களுக்கும் ஒரு சக்திவாய்ந்த செய்தியை நாம் அனுப்புகிறோம். போர் எங்கள் வாழ்க்கையையும் எங்கள் பொருள் சொத்துகளையும் அழித்திருக்கலாம். ஆனால் எங்கள் வரலாறையும், எங்கள் அடையாளத்தையும், எங்கள் கூட்டு அறிவையும் அழிக்க அது எப்போதும் முடியாது, அனுமதிக்கக்கூடாது. வரலாறு, அடையாளம் மற்றும் அறிவு இந்த மூன்று கூறுகளும் ஒரு சமூகத்தின் இருப்பின் அடித்தளத் தூண்கள். வீடுகள் மற்றும் சாலைகள் போன்ற உட்புற உள்கட்டமைப்புகளை மீண்டும் கட்டியெழுப்புவது மட்டுமல்ல, நாம் யார் என்பதைக் குறிக்கும் நினைவுகளையும், அதன் அர்த்தத்தையும் மீட்டெடுக்கவும் பாதுகாக்கவும் வேண்டும்.

இந்த மாநாடும் அதனுடன் தொடர்புடைய ஆராய்ச்சி ஆவணப்படுத்தலும், இலங்கையில் மட்டுமின்றி உலகளாவிய அளவிலும் ஒரு புதுமையான “சமூகக் கோட்பாட்டு மாதிரி” யாகத் திகழ்கின்றன. கிராம மட்டத்தில் ஒரு அறிவார்ந்த ஆராய்ச்சி மாநாட்டை ஏற்பாடு செய்வதும், கிராமத்தையும் அதன் மக்களையும் மையமாகக் கொண்டு கடுமையான, ஆழமான ஆய்வுகளை மேற்கொள்வதும் சாத்தியம் என்பதற்கான உறுதியான சான்றாக இது நிற்கிறது. எங்கள் முயற்சி பல கிராமங்களுக்கு ஒரு வழிகாட்டி மாதிரியாக மாறும் என்று நான் வலியுறுத்திக் கூறுகிறேன். அவர்கள் தங்கள் சொந்த பாரம்பரியத்தை ஆவணப்படுத்துவதற்கும் பாதுகாப்பதற்கும் இம்மாதிரியை அவசியமாகக் கருதி பின்பற்றுவார்கள். அவ்வாறு செய்வதன் மூலம், மிகச்சிறியதாகவும் பெரும்பாலும் கவனிக்கப்படாததாகவும் உள்ள சமூகங்களும், தங்களைப் பற்றிய வரலாறைப் பெருமையுடனும் அதிகாரத்துடனும் சொல்ல முடியும் என்பதற்கான முன்னுதாரணத்தை நாம் நிலைநாட்டுகிறோம்.

இந்த நூல் வரலாறு, அடையாளம் மற்றும் அறிவு ஆகியவற்றால் பின்னிய விடத்தல்தீவின் அறுக்க முடியாத இழைகளின் புகழாக அமையட்டும். மேலும் முக்கியமான வரலாறுகளை நினைவில் வைத்துக் கொள்ளவும், பதிவு செய்யவும், மீண்டும் சொல்லவும் பிறருக்கு ஊக்கமாக இருக்கட்டும்.

“நினைவைப் பாதுகாக்கவும். அடையாளத்தை மீட்டெடுக்கவும். அறிவை உயிர்ப்பிக்கவும்.”

பேராசிரியர் ஜெயசீலன் ஞானசீலன்

மாநாட்டுத் தலைவர் - தலைமை ஆசிரியர்

“விடத்தல்தீவின் வரலாறு, அடையாளம் மற்றும் அறிவின் இழைகள்”

11.07.2025

சிறப்புச் சொற்பொழிவுகள்
பொருளாதாரம்
சூழல் சுற்றுலா

1. வடக்கு பொருளாதார நிலைமைகள்: மன்னார் மற்றும் விடத்தல்தீவிற்கு மையம் கொண்ட பார்வை.

நேவிஸ் மொராய்ஸ்¹.

அறிமுகம்.

“மனித மேம்பாட்டில் முதலீடு இல்லாமல் பொருளாதார வளர்ச்சி நிலைத்திருக்க முடியாது. அது நெறிமுறையற்றதுமானது” அமர்த்தியா சென்.

மனித மேம்பாடு என்பது வெறும் பொருளாதார வளர்ச்சியை அளவிடுவதற்கும் அதிகமாக, மனித சுதந்திரங்களையும் நலவாழ்வையும் விரிவுபடுத்துவதிலேயே அதிக கவனம் செலுத்துகிறது. இதில் சுகாதாரம், கல்வி, அரசியல் பங்கேற்பு உள்ளிட்ட அம்சங்கள் அடங்கும்.

இலங்கை, சுகாதாரம், கல்வி மற்றும் சமூக பாதுகாப்பு துறைகளில் செய்த முதலீடுகளால், மனித மேம்பாட்டில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றங்களை கண்டுள்ளது. ஐநாவின் மனித மேம்பாட்டு அறிக்கையில் இலங்கை 193 நாடுகளில் 89வது இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. இது, சுகாதாரம், பொதுக் கல்வி மற்றும் சமூகப் பாதுகாப்பு திட்டங்களை பொதுமக்களுக்கு நியாயமான அளவில் வழங்கும் நிலையை எடுத்துக் காட்டுகிறது. இருப்பினும், இத்தகைய ஆதரவு எல்லா பிராந்திய மக்களுக்கும் சம அளவில் கிடைக்கின்றதா என்பது கேள்விக்குறியாகவே உள்ளது. இலங்கையில் பிராந்தியங்களுக்கிடையே பெரும் பொருளாதார மற்றும் சமூக வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன.

பொருளாதார வளர்ச்சியும் மனித மேம்பாட்டை நிர்ணயிக்கும் முக்கிய காரியமாகும். வரலாற்று ரீதியாக, இலங்கை சமூகத் துறைகளுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் வழங்கி, பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு குறைவான முக்கியத்துவம் வழங்கியிருக்கிறது எனக் கூறப்படுகிறது. இலங்கையின் வளர்ச்சிக் கொள்கைகள், செல்வத்தை உருவாக்குவதைக் காட்டிலும், செல்வத்தைப் பகிர்வதையே முன்னிறுத்தியுள்ளன. இது சமூகத் துறைகளுக்கான நிதி ஒதுக்கீட்டுக்கு தடையாகவும் உள்ளது. இதன் விளைவாக, நாட்டின் பொருளாதார செயல்திறனில் சார்ந்துள்ள கல்வி மற்றும் சுகாதாரத் துறைகளைத் தக்க வைத்தல் மற்றும் மேம்படுத்தல் ஆகியவற்றில் இலங்கை சவால்களை எதிர்கொள்கிறது.

மேலும், இலங்கை பிராந்தியங்களுக்கிடையே பெரும் பொருளாதார வேறுபாடுகளை வெளிப்படுத்துகிறது. மேல் மாகாணம், மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 40% க்கும் அதிகமான பங்களிப்பை வழங்குகிறது. இதே நேரத்தில், வடமாநிலம் உள்ளிட்ட பிற பிரதேசங்கள் சுமார் 5% மட்டுமே பங்களிக்கின்றன. இது, பொருளாதார உள்கட்டமைப்பின் மேம்பாட்டிலும், பிராந்திய வலிமைகளைப் பயன்படுத்தி பரந்த பொருளாதார வளர்ச்சியை எட்டுவதிலும் தோல்வியை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

போரால் ஏற்பட்ட பெரியளவிலான பொருளாதார உள்கட்டமைப்பு சேதங்களால், வடக்கு மாவட்டங்கள் பொருளாதார ரீதியாக இன்னும் பின்தங்கியுள்ளன. சாலைகள் போன்ற போக்குவரத்து வசதிகளில் முன்னேற்றங்கள் காணப்பட்டாலும், மற்ற மாகாணங்களை விட வடக்கு இன்னும் பின்தங்கியதாகவே உள்ளது.

வடக்கு பொருளாதாரத்தின் இயல்பு.

வடக்குப் பொருளாதாரம் பாரம்பரியமாக விவசாயம், மீன்பிடித்தல் மற்றும் கால்நடைகள் ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடையதாக இருந்தாலும், அது மாகாணமற்றும் தேசிய பொருளாதாரங்களுக்கு அளிக்கும் பங்களிப்பு குறைவாகவே உள்ளது (14.4% மற்றும் 7% இது நாட்டிலேயே குறைந்தபட்சம்). இதனால், விவசாயம் இனி முக்கியமான துறையாக இல்லாமல் போனது என்பதைக் காட்டுகிறது. மாறாக, மாகாண பொருளாதாரத்தில் 51% பங்களிப்பை வழங்கும் சேவைத் துறை தற்போது ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது.

வளர்ந்து வரும் துணைத்துறைகள் – சுற்றுலா, சுகாதாரம், கல்வி மற்றும் தகவல் தொழில்நுட்பம் இப்போது முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இருப்பினும், இவை தேசிய அளவில் வழங்கும் பங்களிப்பு சுமார் 4% மட்டுமே, இது நாட்டின் பிற பிராந்தியங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் மிகவும் குறைவானதாகும். வறுமை மற்றும் பாதிப்புநிலை

2019 ஆம் ஆண்டில், இலங்கையின் தேசிய வறுமை விகிதம் 14% ஆக இருந்தது (மக்கள் தொகை மற்றும் புள்ளிவிவரத் திணைக்களம்). வடமாகாணத்தில் வறுமை விகிதம் 23% ஆக இருந்தது; இது ஊவா மாகாணம் (28%)க்கு அடுத்த இடத்தில் உள்ளது. அதே நேரத்தில், வடமாகாணத்திற்குள் முல்லைத்தீவு மாவட்டம் 40% என்ற மிக உயர்ந்த வறுமை விகிதத்தைக் காட்டுகிறது, மாறாக, மன்னார் மாவட்டம் 6% என்ற மிகக் குறைந்த விகிதத்தைக் கொண்டுள்ளது. மாகாண உள்நாட்டு உற்பத்தி பங்களிப்பு சுமார்

1 பேராசிரியர், பொருளாதாரத்துறை, திறந்த பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

4% மட்டுமே என்பதும், இந்த வறுமை நிலை தொடரும் ஒரு காரணமாக இருக்கக்கூடும்.

இந்த பகுப்பாய்வு முக்கியமான சில கேள்விகளை எழுப்புகிறது:

- வடமாகாணத்தில், குறிப்பாக சில சேவைத்துறைகளின் வளர்ச்சிக்கு உந்துதலாக இருக்கும் முக்கிய பொருளாதார இயக்கிகள் எவை?
- போர் முடிந்த பிறகு, விவசாயத் துறையின் குறிப்பாக மீன்பிடித்தல் மற்றும் பயிர்ச்செய்கை வளர்ச்சி எவ்வாறு ஏற்பட்டுள்ளது?
- இந்த மாகாணத்தில் வறுமை தொடர்ந்து உயர் நிலையில் இருப்பதற்குக் காரணமாக என்ன காரணிகள் செயல்படுகின்றன?
- போர் இன்னும் இந்த நிலைக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த காரணமா?
- முல்லைத்தீவு (40%) மற்றும் மன்னார் (6%) ஆகிய மாவட்டங்களுக்கிடையிலான வறுமை விகித வேறுபாடுகளை விளக்கும் காரணங்கள் என்ன?

இந்தக் கேள்விகள், இந்த மாநாட்டின் முக்கியக் கருத்தாக உள்ள விடத்தல்தீவு போன்ற மன்னார் மாவட்டத்தில் உள்ள கிராமங்களின் மாகாண பொருளாதாரம் மற்றும் சமூக-பொருளாதார சூழ்நிலைகளை புரிந்து கொள்வதற்கேற்ப மிக முக்கியமானவை. இவைகளை ஆராய்வது, மாற்றத்திற்கான உந்துதல்களையும் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கான தடைகளையும் விளக்கும் தரவுகளை உருவாக்கும்.

எதிர்கொண்ட சவால்கள்.

உடல், மனித வள, தொழில்நுட்ப மற்றும் நிதி அம்சங்களை உள்ளடக்கிய மோசமான பொருளாதார உள்கட்டமைப்புகள் உற்பத்தித்திறனைத் தொடர்ச்சியாகக் குறைத்து, பொருளாதார செயல்திறனை பாதிக்கின்றன.

தகவலின்றி உள்ள நிலைகள் மற்றும் போர் முடிந்த பிறகு முழுமையற்ற மீட்பு நடவடிக்கைகள் முன்னேற்றத்தைத் தடுக்கும். விவசாய உள்கட்டமைப்பை மீட்டெடுப்பதற்கான மேலதிக முதலீடுகள் அவசியம் தேவைப்படும் நிலையில், அனைவரும் பயனடையக்கூடிய வகையில் பொது சேவைகளை விரிவுபடுத்தும் நடவடிக்கைகள் மிக அவசியமானவையாக உள்ளன. நவீன நீர்ப்பாசன வசதிகள், மீன்பிடித் துறைமுகங்கள், மற்றும் கிராமப்புற உற்பத்தியாளர்களுக்கான கடன்அணுகல் ஆகியவை இன்னும் மிகவும் குறைவாகவே உள்ளன. இத்தகைய முதலீட்டின் பற்றாக்குறை பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் உற்பத்தி விகிதங்களை தடுக்கும்.

இதன் விளைவாக, மக்கள்தொகையின் முக்கியமான பகுதி இன்னும் வாழ்வாதார மட்டத்திலேயே உயிர்வாழ்ந்து வருகின்றனர். மேலும், கல்வி மற்றும் வேலைவாய்ப்பிற்காக வெளியூர் குடிபெயர்தல் அதிகரிக்கிறது, இது மாகாணத்தின் முக்கிய தொழிலாளர் சக்தியை மேலும் தளரச் செய்கிறது. விடத்தல்தீவு போன்ற கிராமங்கள் இந்த சவால்களுக்கான உயிருடன் விளங்கும் எடுத்துக்காட்டுகளாகும். மக்கள் குறைபாடு, குடியேற்றம், பொதுமான மீன்பிடி உள்கட்டமைப்பின் பஞ்சம் மற்றும் செயலிழந்த சந்தை தொடர்புகள் ஆகியவை இங்குள்ள முக்கிய சிக்கல்களாக உள்ளன.

தேவைப்படும் உத்திகள்

மன்னார் மாவட்டத்தின் பிராந்திய வளர்ச்சி, அதன் தொலைதூரமான கிராமப்புற அமைப்பு, மோசமான போக்குவரத்து இணைப்பு, குறைந்த உற்பத்தி திறன் மற்றும் கடன், தொழில்நுட்ப வசதிகளுக்கான வரையறுக்கப்பட்ட அணுகலால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால், வருமான பாதுகாப்பு சிக்கலாக மாறியுள்ளது. இந்நிலையில் பொருளாதாரப் பன்முகத்தன்மையை ஊக்குவிக்கவும், பரந்த பொருளாதார பங்கேற்பை ஏற்படுத்தவும் பொது முதலீடுகள் மிகவும் அவசியமானவை.

முக்கியமாக, டிஜிட்டல் தொழில்நுட்பங்களின் பயன்படுத்தல், தகவல் (முக்கியமாக விவசாய உற்பத்தி உள்ளீடுகள் மற்றும் விலை குறித்த சந்தைத் தரவுகள்) பெறும் வாய்ப்பை மேம்படுத்துவதன் மூலம், நகரப்புற – கிராமப்புற இடைவெளியை குறைக்க முடியும்.

மன்னார்மாவட்டம், அதன்புவியியல்திறனைப்பயன்படுத்தி, சூழலியல்சுற்றுலாமற்றும்புதுப்பிக்கத்தக்க பசுமை எரிசக்தியை அடிப்படையாகக் கொண்டு நிலைத்த பொருளாதார வளர்ச்சியை நோக்கி முன்னேற வேண்டும். இத்துறைகளில் முதலீடு செய்வது பொருளாதார வாய்ப்புகளை உருவாக்கும், சமூக ஈடுபாடு, அரசு, தனியார், உள்ளூர் அமைப்புகளுக்கிடையிலான கூட்டாண்மையை ஊக்குவிக்கும், மேலும் உள்ளடக்கிய மற்றும் தாங்கும் தன்மை கொண்ட கிராமப்புற பொருளாதாரங்களை உருவாக்கும்.

நிலையான பொருளாதார வளர்ச்சி, கல்வி, சுகாதாரம் மற்றும் சமூகப் பாதுகாப்பு துறைகளில் முன்னேற்றம் அடைவதன் மீது பெரிதும் சார்ந்துள்ளது. மூன்றாம் நிலைக் கல்வியும் மேம்பட்ட சுகாதார வசதிகளும் இல்லாத மன்னாரில், உள்ளூர் தொழில்கள், சுற்றுலா மற்றும் பசுமை எரிசக்தி போன்ற வளர்ந்து வரும் துறைகளுக்கு ஆதரவாக நடுத்தர நிலை தகவல் தொழில்நுட்பக் கல்வியில் முதலீடு மிக அவசியமாகிறது.

இன்றைய பொருளாதார உத்திகள், கலாச்சார பாரம்பரியப் பாதுகாப்புக்கும் சமூக சமத்துவத்திற்கும் முன்னுரிமை அளித்து, சுற்றுச்சூழல், சமூக மற்றும் பொருளாதார அம்சங்களை ஒருங்கிணைக்கும் முழுமையான அணுகுமுறையைப் பின்பற்ற வேண்டும். இது அமர்த்தியா சென் முன்வைத்த மனித மேம்பாட்டு கருத்துடன் இணங்கும்.

2. விடத்தல்தீவில் சூழல் சுற்றுலாவை ஊக்குவித்தல்: நிலையான வளர்ச்சிக்கான ஒரு உத்தி.

சண்முகசுந்தரம் விஜயமோகன்²

அறிமுகம்.

உலகளாவிய சுற்றுலாதற்போது ஒரு முக்கியமான மாற்றத்தை எதிர்கொண்டு வருகிறது. இது சுற்றுச்சூழல் பொறுப்பையும், உள்ளூர் மக்களின் நலனையும் முன்னிலைப்படுத்தும் சூழல் சுற்றுலாவாகும். பாரம்பரிய வெகுஜன சுற்றுலா, சூழல் மாசடைதல் மற்றும் சமூகச் சீரழிவுகளுக்கு இட்டுச் செல்வதால், அதனைவிட அர்த்தமிக்க ஒரு நிலையான பயண அனுபவத்தை மக்கள் நாடுகின்றார்கள். இதற்கான விடை சூழலையும் மக்களின் கலாச்சாரத்தையும் மதித்துப் பாதுகாக்கும். சூழல்சுற்றுலாவாகும். இலங்கையின் வடக்கு கடற்கரையில் உள்ள மன்னார் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள விடத்தல்தீவு, அதன் இயற்கை வளங்களும் வரலாற்றுப் பின்னணியும் காரணமாக, சூழல் சுற்றுலாவை வளர்த்தெழுப்புவதற்கான வலுவான வாதத்தை முன்வைக்கிறது. உலகெங்கிலும் உள்ள சுற்றுலா மாதிரியை ஆய்வு செய்வதன் மூலம், விடத்தல்தீவில் சுற்றுச்சூழல் சுற்றுலாவை ஊக்குவிக்கக்கூடிய சாத்தியக்கூறுகளை இந்த ஆய்வு ஆராய்கிறது.

இந்த ஆய்வின் மையக் கொள்கை நிலையானதும், சமூகத்தை மையமாகக் கொண்டதுமான சூழல் சுற்றுலா அணுகுமுறையின் அவசியம்.

விடத்தல்தீவில் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் வளர்ச்சித் திட்டங்கள் அங்குள்ள தனித்துவமான சூழலியல் அமைப்புகளுக்கும், அங்கு வாழும் மக்களுக்கும் நேரடியாக நன்மை தரும் வகையில் இருக்க வேண்டும் என்பதேயாகும். போர் எதிரொலிகளால் சித்தரிக்கப்பட்ட வரலாற்றைப் பெற்ற விடத்தல்தீவு, தற்போது போருக்குப் பிந்தைய மறுகட்டமைப்பில் தீவிரமாக ஈடுபட்டு வருகிறது. இந்த வரலாற்றுப் பின்னணி ஒரு முக்கியமான விடயமாகும். எனவே, சூழல் சுற்றுலா முயற்சிகள், உள்ளூர் சூழலைப் பற்றிய ஆழ்ந்த புரிதலுடனும், உள்ளூர் மக்கள் நன்மையடைய வேண்டும், என்பதற்கான உறுதியுடனும் வடிவமைக்கப்பட வேண்டும்.

தனித்துவமான கடற்கரை சூழலியல் அமைப்பு

விடத்தல்தீவு புவியியல் ரீதியாக பாக்கு நீரிணையின் நீர்வட்டங்களை ஒட்டியவாறு அமைந்துள்ளது. குறிப்பாக, விடத்தல்தீவை அண்டிய பவளப்பாறை விடத்தல்தீவு இயற்கை காப்பகத்தின் (VNR) எல்லைக்குட்பட்ட பகுதியில் அமைந்துள்ளது. 2016 மார்ச்சில் நிறுவப்பட்ட இந்த இயற்கைக் காப்பகம், 29,180 ஹெக்டேர்களைக் கொண்டுள்ளதுடன், இலங்கையில் கடல்சார் சூழலியல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மூன்றாவது பெரிய பாதுகாக்கப்பட்ட பகுதியாகும்.

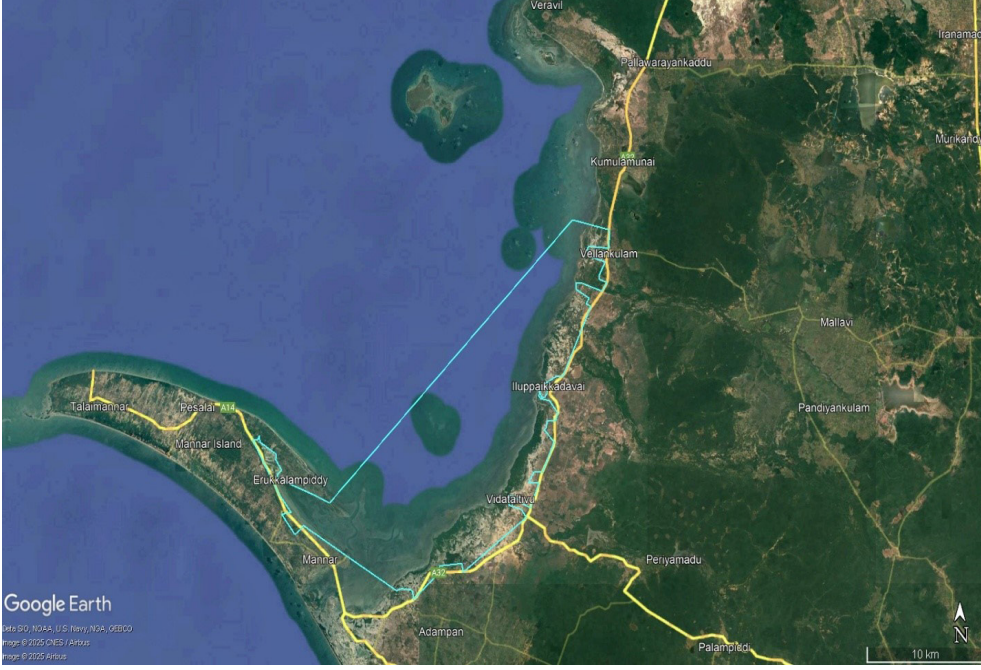
இதில் VNR இன் ஒரு பெரிய பகுதி பாக்கு நீரிணையின் பகுதிகளுடன் ஒட்டியிருக்கிறது. இப்பகுதி கடல் பாசி வெளிகள், சதுப்பு நிலங்கள் மற்றும் பவளப்பாறைகள் போன்ற பன்முகத்தன்மை கொண்ட கடல்சார் வாழ்விடங்களைக் கொண்டது (படம் 1).

இக்காப்பகம் உள்ளூர்வாசிகளின் நலன்கள் கருதப்படாமல் அறிவிக்கப்பட்டாலும், இப்பகுதி ஒரு முக்கிய பல்லுயிர் பன்மை மண்டலமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. இங்குள்ள கடல் பாசி வெளிகள், பல்வேறு பறவைகள் மற்றும் மிக அபாய நிலையில் உள்ள கடல்வாழ் உயிரினங்களுக்குத் தேவைப்படும் வாழ்விடங்களை வழங்குகின்றன. இலங்கையில் அனைத்து முக்கியமான கடல்சார் சூழல் அமைப்புகளும் ஒன்றிணையும் மிகச் சில இடங்களில் விடத்தல்தீவும் ஒன்றாகும்.

இவ்வளவு சுற்றுச்சூழல் அருமை இருந்தாலும், இப்பகுதி பலவிதமான அச்சுறுத்தல்களுக்கு உள்ளாகியுள்ளது. இதில், தொழில்துறை அடிப்படையிலான கடல் உயிரி வளர்ப்பு பூங்கா ஒன்றை உருவாக்கும் சாத்தியமுள்ள திட்டங்கள் மற்றும் முன்னர் மேற்கொள்ளப்பட்ட வெடிப்பு, மீன்பிடி நடவடிக்கைகள் ஆகியன அடங்கும். சமீபத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பவளப்பாறை ஆய்வில், உயிருள்ள பவளப்பாறைகளின் பரப்பளவு ஊக்கமளிக்கும் விதமாக அதிகரித்திருப்பதைக் காட்டுவதாக உள்ளது. அதே நேரத்தில், பாசிகளால் மூடப்பட்ட இறந்த பவளப்பாறைகளும் காணப்படுகின்றன.

விடத்தல்தீவை இயற்கைக் காப்பகமாக அறிவித்ததாலும், அதன் கடல்சார் சூழலியல் அமைப்புகளின் பன்முகத்தன்மையும், சூழல் சுற்றுலாவை மேம்படுத்துவதற்கான வலுவான அடித்தளமாக அமைகின்றன. பவளப்பாறைகள் போன்ற தனித்துவ அம்சங்கள், கடல்வாழ் உயிரினங்களில் ஆர்வம் கொண்ட சுற்றுலாப்பயணிகளுக்கு விசேட ஈர்ப்பாக அமைகின்றன.

² முதுநிலை விரிவுரையாளர், துறைத்தலைவர், உயிரியல் விஞ்ஞானத்துறை, வவுனியாப் பல்கலைக்கழகம்.

படம் 1 . விடத்தல்தீவின் இருப்பிடம் (நீலக்கோடு) மற்றும் VNR எல்லை மற்றும் விடத்தல்தீவுக்கு அருகாமையில் உள்ள மற்ற புவியியல் அம்சங்கள்.

இருப்பினும், தொழில்துறை மீன்வளர்ப்புத் திட்டங்களுடன் ஏற்பட்டுவரும் மோதல்கள், சூழல் சுற்றுலா போன்ற நிலையான மாற்றுத் திட்டங்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்க வேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்துகின்றன. தற்போது காணப்படும் பவளப்பாறைகளின் மீட்டி வளர்ச்சி, இயற்கையை நேசிக்கும் பயணிகளின் பார்வையில் இந்த இடத்தின் முக்கியத்துவத்தை. மேலும் வலுப்படுத்தக்கூடியதாக அமையும்.

வரலாற்றால் வடிவமைக்கப்பட்ட பிராந்தியம்.

விடத்தல்தீவு அமைந்துள்ள மன்னார் பிராந்தியம் பல நூற்றாண்டுகளாக இலங்கையையும் உலகின் பல்வேறு பகுதிகளையும் இணைக்கும் முக்கியமான வர்த்தக மையமாக இருந்தது. இந்தப் பகுதி போர்த்துகீசியர், ஒல்லாந்தர் மற்றும் பிரித்தானியர் போன்ற பல அரசாட்சிகள் மற்றும் காலனித்துவ ஆட்சிகளின் தாக்கத்திற்குள்ளானது. சமீபத்திய காலத்தில் இலங்கை உள்நாட்டு யுத்தத்தின் போது இந்தப் பகுதி பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டது. விடத்தல்தீவு, அதன் மூலோபாய முக்கியத்துவம் காரணமாக, தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் முக்கிய தளமாக இருந்தது. 2008 ஜூலை மாதம், இலங்கை இராணுவம் விடத்தல்தீவைக் கைப்பற்றியது. இது உள்நாட்டு மோதலின் இறுதிக் கட்டங்களில் இடம்பெற்ற முக்கியமான நிகழ்வாகும். இந்த மோதலால், விடத்தல்தீவு மற்றும் அதனைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளைச் சேர்ந்த பல்வேறு மக்கள் தங்கள் குடியிருப்புகளை விட்டு இடம்பெயர் வேண்டிய சூழ்நிலைக்கு தள்ளப்பட்டனர்.

இவ்வாறான குழப்பங்களுக்கிடையிலும், இந்த பிராந்தியம் பல்வேறு மத வழிபாட்டு தலங்களை கொண்டுள்ளது. கத்தோலிக்க தேவாலயங்கள், ஒரு இந்துக் கோவில் மற்றும் மசூதிகள் ஆகியவை சமூகத்தின் கலாச்சார பன்மை மற்றும் ஒற்றுமையை பிரதிபலிக்கின்றன. தற்போது, இப்பகுதி போருக்குப் பிந்தைய மீள்குடியேற்றச் செயல்களில் தீவிரமாக ஈடுபட்டுள்ளது. இடம்பெயர்ந்த குடும்பங்கள் தங்கள் பரம்பரை நிலங்களை மீட்டெடுத்து வீடுகளை மீண்டும் கட்டி வாழ்வை புதிதாக தொடங்குகின்றன.

இந்த மீள்குடியேற்றம் உட்கட்டமைப்பை மீள்நிர்மாணிப்பதை மட்டும் குறிப்பதல்ல. சமூக மற்றும் ஆன்மீக வாழ்க்கையை உயிர்ப்பிப்பதையும் குறிக்கிறது. இந்த மறுசுழற்சியில், மத நிறுவனங்கள் முக்கிய பங்காற்றுகின்றன. அவை சமூக ஒற்றுமை, பிரதிபலிப்பு, மற்றும் கலாச்சாரத் தொடர்ச்சிக்கான மையங்களாக செயல்படுகின்றன. அமைதி நிலைக்க ஆரம்பிக்கையில், இவை மக்கள் நம்பிக்கையும் மீள்தன்மையும் கொண்ட எதிர்காலத்திற்குத் வழிசமைக்கும் அடையாளங்களாக அமைகின்றன.

மன்னார் மாவட்டத்திலும், விடத்தல்தீவிலும் பெரும்பான்மையான மக்கள் தமிழ் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்களின் பாரம்பரிய கலாச்சாரம் இந்தப் பகுதிக்கு தனித்துவமான கண்ணோட்டத்தை வழங்குகிறது. இயற்கை அழகாலும் வர்த்தகச் செயல்பாடுகளினாலும், மோதல்களாலும் குறிக்கப்பட்டுள்ள இப்பகுதி சூழல் சுற்றுலாவிற்கு ஒரு தனிப்பட்ட வரலாற்றுப் பின்னணியைக் கொண்ட கதையை வழங்குகிறது.

பல்வேறு மத தளங்களின் இருப்பும், தமிழ் சமூகத்தின் தனித்துவமான பண்பாடும் சூழல் சுற்றுலா அனுபவங்களை வளப்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புகளை உருவாக்குகின்றன. இந்தப் பகுதிக்கு உரித்தான சமீபத்திய மோதல் வரலாறும், அதனைக் கடந்துபோன உள்ளூர் சமூகங்களின் அனுபவங்களும், சுற்றுலா வளர்ச்சிக்கு உணர்திறனும், உள்ளடக்கமும் கொண்ட அணுகுமுறையைக் கோருகின்றன. இதன் மூலம், சமூகமாவே வழிநடத்தும் முயற்சிகள் அமையவும், மிகவும் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நேரடியாக நன்மை அளிக்கும் வழிகளும் உறுதியாக நிலைபெறலாம்.

சூழல் சுற்றுலா வரையறையும் முக்கியக் கொள்கைகளும்.

சுற்றுச்சூழல் சுற்றுலா என்பது அடிப்படையில் இயற்கை வளமிக்க பகுதிகளுக்கு மேற்கொள்ளப்படும் பொறுப்பான பயணமாகவே வரையறுக்கப்படுகிறது. இது சூழல் பாதுகாப்பில் நேரடி பங்களிப்பு அளிப்பதோடு, உள்ளூர் மக்களின் நல்வாழ்வை நிலைப்படுத்துவதையும், சுற்றுலா பயணிகளுக்கும் அவர்களை விருந்தோம்பும் சமூகத்தினருக்கும் விளக்கங்களுடனும் கல்வியுடனும் கூடிய அனுபவங்களை வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

இந்த வரையறை, சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு, சமூக நலன்கள் மற்றும் கல்விசார் பயண அனுபவங்களை ஒருங்கிணைக்கும் முழுமையான அணுகுமுறையைக் காட்டுகிறது. சுற்றுச்சூழல் மற்றும் கலாச்சார விழிப்புணர்வை ஊக்குவிப்பதோடு, சுற்றுலா காரணமாக ஏற்படக்கூடிய பாதிப்புகளை குறைக்கும் வழிகாட்டியுமாகும். சுற்றுலா பயணிகள் மற்றும் உள்ளூர்வாசிகளுக்கு நேரடி, பயனுள்ள அனுபவங்களை வழங்குவது, பாதுகாப்பிற்கான நேரடி நிதிச் சிறப்பூதியங்களை உருவாக்குவது மற்றும் உள்ளூர் சமூகங்களுக்கு பங்கேற்பு வாய்ப்புகள் மற்றும் வருமான வாய்ப்புகள் கிடைக்கச் செய்வது ஆகியவை முக்கியக் கோட்பாடுகளாகும்.

இவற்றுடன் குறைந்த தாக்கம் கொண்ட கட்டமைப்புகள், பூர்வீக உரிமைகளுக்கு மரியாதை அளித்தல், மற்றும் சமூக-அரசியல் மற்றும் சூழலியல் கட்டமைப்புகளுக்கான விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் கல்விசார் செயற்பாடுகள் என்பன அடங்கும். விடத்தல்தீவு போன்ற மோதலுக்கு பிந்தைய பகுதிகளில், இந்த கொள்கைகள் மீட்டும் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பும் ஒன்றிணைந்த முறையில் முன்னேற்றப்படுகின்றன. நிலையான சுற்றுலாவின் ஒரு பகுதியாக, சூழல் சுற்றுலா இயற்கை மற்றும் பாதுகாக்கப்பட்ட பகுதிகளை மையமாகக் கொண்டிருக்கின்றது. நிலையான சுற்றுலா நடைமுறைகள் சுற்றுச்சூழல், பொருளாதார மற்றும் சமூக-கலாச்சார ரீதியில் நிலைத்தன்மையை உறுதி செய்யும். இந்த அணுகுமுறை பொறுப்பான வளவிநியோகம், நம்பகமான பொருளாதாரத் தளங்கள் மற்றும் கலாச்சார மரியாதை ஆகியவற்றில் தங்கியுள்ளது, இது சுற்றுலாவின் நீண்டகால நன்மைகளை உறுதிப்படுத்துகின்றது.

விடத்தல்தீவின் சூழலியல் தொடர்புடைய நிலையில், சூழல் சுற்றுலாவை தனிப்பட்ட நடவடிக்கையாகக் காணாமல், பரந்த நிலையான சுற்றுலா உத்தியின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாகக் கருத வேண்டும். இது சுற்றுச்சூழலிய உணர்திறனையும், உள்ளூர் சமூகங்களுக்கான பொருளாதார வாய்ப்புகளையும், அவர்களின் தனித்துவமான கலாச்சார பாரம்பரியத்தை பாதுகாப்பதற்கான சமச்சீர் அணுகுமுறையையும் கோருகின்றது.

சமூக பங்கேற்பும் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பும்.

ஒரு வெற்றிகரமான மற்றும் நிலையான சூழல் சுற்றுலா முயற்சியின் அடித்தளமாக சமூக பங்கேற்பு என்பது பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ள ஒன்று. உள்ளூர் சமூகங்கள் திட்டமிடல், நடைமுறைப்படுத்தல் மற்றும் மேலாண்மை செயற்பாடுகளில் தீவிரமாக ஈடுபடும்போது, அவர்கள் தங்கள் இயற்கை மற்றும் கலாச்சார வளங்களின்மீது உரிமையுணர்வும் பொறுப்புணர்வும் கொண்டதாக மாறுகின்றனர்.

இந்த பங்கேற்பு, சூழல் சுற்றுலா உள்ளூர் மக்கள் தேவைகள், மதிப்பீடுகள் மற்றும் எதிர்பார்ப்புகளுடன் ஒத்துப்போகும்படி வடிவமைக்கப்படுவதை உறுதிசெய்கிறது. இது சமநிலையான மற்றும் நீடித்த பயன்கள் கொண்ட முடிவுகளை ஏற்படுத்த உதவுகிறது.

மேலும் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பும் உள்ளூர் சமூக நலன்களும் ஒன்றாக மேம்பட, சுற்றுலா செயற்பாடுகள் அவ்வகையில் திட்டமிடப்பட வேண்டும். கட்டணம், வழிகாட்டியுடன் நடைபெறும் பயணங்கள், தங்குமிட வசதிகள் போன்றவையிலிருந்து பெறப்படும் வருவாயைக் கொண்டு பசுமை நிலங்களையும் வனவிலங்குகளையும் பாதுகாப்பதற்கான முயற்சிகளில் மீளமுதலீடு செய்யலாம்.

இதேபோல் சுற்றுலா சார்ந்த வேலை வாய்ப்புகள், உள்ளூர் கைவினைப் பொருட்கள் விற்பனை மற்றும் வீட்டில் தங்குமிட வசதிகள் போன்ற சேவைகள் மூலம் உள்ளூர் மக்களுக்கு நேரடி வருமானம் கிடைக்கின்றது. இது அவர்கள் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளுடன் நேரடியாக இணைந்திருக்கத் தூண்டுகிறது. அவர்கள் வாழ்வாதார வளர்ச்சி சுற்றுச்சூழல் நிலைத்தன்மை மீது தழுவியிருப்பதால், அதன் பாதுகாப்பில் தாங்களே பங்கெடுக்க அதிக உந்துதலை பெறுகின்றனர்.

உண்மையாகவே, சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு என்பது சூழல் சுற்றுலாவின் முதன்மையான மற்றும் முக்கிய இலக்காகும். பொறுப்புடன் பயணிக்கும் நடைமுறைகளை ஊக்குவிப்பதன் மூலமாகவும்,

இயற்கை வளமிக்க பகுதிகளை பாதுகாப்பதற்கான முயற்சிகளை ஆதரிப்பதன் மூலமாகவும், சுற்றுலா பயணிகளுக்கு சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பின் அவசியம் குறித்த விழிப்புணர்வை உருவாக்கும் கல்விச் செயல்பாடுகளின் மூலமாகவும், பல்லுயிர் பரிமாணங்களைப் பாதுகாப்பதிலும், மனிதச் செயல்கள் ஏற்படுத்தக்கூடிய எதிர்மறையான தாக்கங்களை குறைப்பதிலும், சூழல் சுற்றுலா முக்கிய பங்காற்றுகிறது. விடத்தல்தீவு போன்ற இடங்களின் சூழ்நிலையில், அதன் கடலோர சூழலியல் அமைப்புகளின் பராமரிப்புத் தேவையும், அவை எதிர்கொள்ளும் அச்சுறுத்தல்களும் குறிப்பிடத்தக்கவை. எனவே, சூழல் சுற்றுலா வளர்ச்சியின் அனைத்து அம்சங்களிலும் உள்ளூர் சமூகத்தின் செயல்பாட்டை உறுதி செய்வதும், சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு மைய முன்னுரிமையாக இருப்பதை உறுதி செய்வதும், எந்தவொரு சுற்றுலா முயற்சிக்கும் நீடித்த வெற்றிக்கான அடிப்படை நிபந்தனைகளாகும்.

விடத்தல்தீவில் சூழல் சுற்றுலா: இயற்கையும் வரலாறும் சந்திக்கும் இடம்.

பூநகரி வீதியில் இருந்து விடத்தல்தீவுக்குள் நீங்கள் நுழையும் போது கண்கள் கவரும் ஒரு இயற்கைப் பொலிவான காட்சி விரிகிறது. பள்ளமடு எனப்படும் நன்னீர் குளம் அமைதியான நீருடன் உங்களை வரவேற்கிறது. இது வானத்தை அழகாக பிரதிபலிக்கிறது.

அந்தக் குளத்தின் கரையில் மருதமரங்கள் வரிசையாக நிமிர்ந்து நிற்கின்றன. அவை நிழலையும் அமைதியையும் வழங்கும் பழங்காலக் காவலர்கள் போல் இருக்கின்றன. நீரின் மேற்பரப்பில், நிறைய தாமரை மலர்கள் மலர்ந்திருப்பதைக் காணலாம். இவை இந்த இடத்தைப் பரந்த இயற்கை எழில் கொண்ட ஒரு புனிதத் தளமாக மாற்றுகின்றது.

இவ்வாறு இயற்கை அழகுடன் ஆரம்பிக்கின்ற இந்த அனுபவம் இலங்கையின் வடக்கு மாகாணத்தில் நிலையான சூழல் சுற்றுலாவுக்கான ஒரு வழிகாட்டும் ஒளியாக விடத்தல்தீவைக் காட்சிப்படுத்துகிறது (படம் 2).

பாலமடு குளம் வெறும் காட்சிக் குளமல்ல. அது இந்தக் கிராம சமூகத்தின் உயிர் நதி போன்றது. குளத்தின் மேல் மோட்டார் இல்லாத படகில் மெதுவாக நகரும் போது பயிற்சி பெற்ற உள்ளூர் படகு ஓட்டுநர் ஒரே நேரத்தில் உங்களுக்கு வழிகாட்டியாகவும் வரலாற்றாசிரியருமாகவும் இருப்பார். அவர் இந்தக் குளத்தின் வரலாற்றையும், விடத்தல்தீவின் மக்களின் அன்றாட வாழ்வில் இதன் மாபெரும் பங்களிப்பையும், மேலும் இதன் பரந்த சுற்றுச்சூழல் முக்கியத் துவத்தையும் விவரிப்பார். இந்த ஆழமான அனுபவம் அமைதியான பயணத்தையும், உள்ளூர் அறிவைப் பாராட்டவைக்கும் கதை சொல்லலையும் இணைக்கும் உலகம் முழுவதும் வெற்றிகரமாக நடைமுறைப்படுத்தப்படும் சமூக மையமுள்ள ஈரநில சுற்றுலா திட்டங்களை நினைவூட்டுகிறது, இதில் உள்ளூர் அறிவும் பார்வையாளர்களின் புரிதலும் ஒன்றிணைந்து பயனளிக்கின்றன.

படம் 2. விடத்தல்தீவு நுழைவாயிலில் உள்ள பள்ளமடு குளத்தின் அழகிய தோற்றம்.

இலங்கையின் வடமேற்கு கடற்கரையில் அமைந்துள்ள இந்த அமைதியான கடலோரக் கிராமம் இப்போது ஒரு எதிர்பார்க்கத்தக்க சுற்றுச்சூழல் சுற்றுலா தளமாக மாற்றப்படக் கூடியதொரு வாய்ப்பைக் கொண்டுள்ளது. இது இயற்கையின் அழகு, கலாச்சாரப் பாரம்பரியம் மற்றும் சமூகப் பங்குபற்றலால்

நிரம்பிய அனுபவங்களின் அரிய சங்கமத்தை வழங்கக்கூடிய இடமாக திகழ்கிறது.

காலப்பயணத்தின் தடங்கள்

விடத்தல்தீவின் மயக்கும் அழகு அதன் வரலாற்றுப் புகழில் ஆரம்பமாகிறது. கடந்த காலங்களில், இந்தக் கிராமம் டச்சுக் காலனித்துவத்தின் சுவடுகளை சுமக்கும் பண்டைய பவளக்கல் கட்டிடங்களும், சுவர்களும் கொண்ட இடமாக இருந்தது. அவற்றில் ஒன்றை இன்றும் இலங்கை தொல்பொருள் திணைக்களம் பாதுகாப்பதோடு (படம் 3), இது அந்தக் காலகட்டத்தின் கட்டிடக்கலைக் காட்சிப்படுத்தும் சான்றாகத் திகழ்கிறது. கவனமாக செதுக்கப்பட்ட பவளப்பாறைகளாலான தடிமனான கற்கள் கொண்டு கட்டப்பட்ட இக்கட்டடங்கள் இலங்கையின் பல கோட்டைகளில் காணப்படும் பாரம்பரியக் கட்டிடக் கலைமுறைகளைத் தோற்றுவிக்கின்றன. மேலும், திருக்கேதீஸ்வரம் கோயிலிலிருந்து பெற்றுக் கொள்ளப்பட்ட கற்கள் மன்னார் கோட்டையை கட்டப் பயன்படுத்தப்பட்டதாக உள்ளூர்ப் புராணக் கதைகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. இது அந்த இடத்தின் வரலாற்றை மேலும் ஆழமான மற்றும் சிக்கலான ஒன்றாக மாற்றுகிறது.

படம் 3. பவளப்பாறைகளிலிருந்து வெட்டி எடுக்கப்பட்ட கற்களைப் பயன்படுத்தி கட்டப்பட்ட ஒரு பழங்கால மேல்மாடி கட்டிடம், தற்போது இலங்கை தொல்பொருள் துறையால் பாதுகாக்கப்படுகிறது - விடத்தல்தீவில் உள்ள பழைய நாகரிகத்திற்கு ஒரு சான்று.

இந்த வரலாற்றுப் பாரம்பரியத்திற்கு மேலும் உயிரோட்டம் தருவது யாழ்ப்பாணத்தையும் திருக்கேதீஸ்வரம் கோவிலையும் இணைத்த பழமையான பாதை ஆகும், இது விடத்தல்தீவை நடுக்கழித்து சென்றதாக கூறப்படுகிறது. முழுப் பாதை இப்போது காணப்படாமல் போயிருந்தாலும், அதன் சில பகுதிகளை இன்று கூட கிராம மக்கள் பயன்படுத்துகின்றனர். இந்தப் பாதை, நூற்றாண்டுகளாக முன் நடந்த பயணிகள் மற்றும் வணிகர்களின் அடிச்சுவடுகளில் நடக்க அழைப்பது போல், பாரம்பரிய நடைபயணங்களுக்கு ஒரு தனித்துவ வாய்ப்பை வழங்குகிறது. இது நூற்றாண்டுகளைக் கடந்து யாத்ரீகர்களும் வர்த்தகர்களும் நடந்து சென்ற பாதையைப் பின்தொடரும் ஒரு அனுபவமாக அமைகிறது. இதைவிட விடத்தல்தீவின் பரந்த சதுப்புநிலக்கண்டல்காடுகள் ஒரு முக்கியமான கடலோர வாழ்விடமாக உள்ளன (படம் 4). பசுமை நிறைந்த இவைகள், அமைதியாகச் சலசலக்கும் சதுப்புநிலங்களினால் சூழப்பட்டுள்ளன. அந்த நுண்ணிய நீர்வழிகளில் மோட்டார் இல்லாத படகில் மெதுவாகச் செல்லும் பயணத்தை கற்பனை செய்து பாருங்கள் இது வெறும் பயணம் அல்ல, இயற்கையை உரிய மரியாதையுடன் நோக்கும் ஒரு பார்வையும் ஆகும். இந்த அனுபவத்தை மேலும் வளப்படுத்த, தாய்லாந்தின் கிராபி பகுதியில் உள்ள ஆவோ லுயெக் சதுப்புநில பூங்கா அல்லது இந்தியாவின் சுந்தர்பன்கள் போன்ற இடங்களில் காணப்படும் மரத்தாலான நடைபாதைகளை உருவாக்கலாம். இத்தகைய நடைபாதைகள், மனிதர்கள் இவ்வாழ்விடத்தை குறைந்த பாதிப்புடன் அனுபவிக்க அனுமதிக்கின்றன. இவை வேர்களுக்கு இடையில் அலையும் நண்டுகள் முதல், இவற்றைத் தாயகமாகக் கொண்டிருக்கும் பறவைகள் வரையில் பலதரப்பட்ட உயிரினங்களை நேரில் காணும் அனுபவத்தை அளிக்கின்றன.

படம் 4. விடத்தல்தீவின் எல்லையாக பரந்த சதுப்புநிலக் காடுகள்.

பறவைகளை நேசிப்பவர்களுக்கு விடத்தல்தீவு ஒரு சொர்க்கம் போலவே திகழ்கிறது. இந்தப் பகுதி, உள்ளூர் மற்றும் வலசை பறவைகள் வெகுவாகக் கூடும் ஒரு முக்கிய இடமாக உள்ளது. இந்தியாவின் Keoladeo National Park அல்லது கோஸ்டாரிக்காவின் Monteverde Cloud Forest போன்ற உலகப் புகழ்பெற்ற பறவை சரணாலயங்களில் காணப்படுவது போல், முறையாக அமைக்கப்பட்ட பறவை கண்காணிப்பு மறைவிடங்கள், தொந்தரவு இல்லாத நெருக்கமான பார்வையையும், தனித்துவமான புகைப்பட வாய்ப்புகளையும் வழங்குகின்றன.

இவை கல்வி மையமான சுற்றுலாவிற்கு ஒரு அருமையான வாய்ப்பை உருவாக்குகின்றன இதில் பயணிகள் பறவைகள் சார்ந்த பல்லுயிர் பரிமாணங்களைப் பற்றி நுணுக்கமான முறையில் கற்றுக்கொள்ள முடிகின்றது. முக்கியமாக, உள்ளூர் சமூக உறுப்பினர்களுக்கு பறவைகளைத் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் அடையாளம் காணும் வகையில் பயிற்சி அளிக்கப்படுமானால், விடத்தல்தீவுக்கு திறமையான உள்ளூர் வழிகாட்டிகளைக் கொண்ட ஒரு குழுவை உருவாக்கலாம்.

இந்த மாதிரி, பல ஆப்பிரிக்க நாடுகளிலும், ஆசியாவின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் வெற்றிகரமாக செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது மக்கள் வாழ்வாதாரத்தைக் நிலைநிறுத்துவதோடு மட்டுமல்லாமல், சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பில் அவர்களின் நேரடி பங்களிப்பையும் ஊக்குவிக்கின்றது. அவர்களின் வருமானம், சூழலிய அமைப்பின் ஆரோக்கியத்துடன் நேரடியாகப் பிணைந்திருப்பதனால் அடுத்த தலைமுறைக்கும் அதன் பாதுகாப்பு உறுதி செய்யப்படுகிறது.

கடலின் அழைப்பு விடத்தல்தீவின் ஈரப்பில் இன்னொரு பரிமாணத்தைச் சேர்க்கிறது. சுற்றுலாப் பயணிகள், உள்ளூர் மீனவர்களுடன் சேர்ந்து அவர்களின் படகுகளில் உண்மையான மீன்பிடி அனுபவங்களில் ஈடுபடலாம். இந்த பங்கேற்பு, கடலோர சமூகத்தின் பாரம்பரிய வாழ்வாதாரங்களை நேரடியாகப் பார்வையிட அனுமதிக்கின்றது. தென்கிழக்கு ஆசியாவின் கடலோர கிராமங்களில் நடைமுறையில் உள்ள சமூக அடிப்படையிலான சுற்றுலா முயற்சிகளைப் போலவே, இது கலாச்சாரப் பரிமாற்றத்தையும், பகிர்வையும் ஊக்குவிக்கிறது.

கடற்கரையைத் தாண்டி, கடல் நீரில் பதுங்கியிருக்கும் ஒரு அரியச் செல்வம் - கரையோர பவளப்பாறை. உள்ளூர் மக்கள் இதை “சல்லி” என்று அழைக்கிறார்கள். இது பொறுப்புடன் ஆராயப்பட வேண்டிய இயற்கைப் பொக்கிஷமாக உள்ளது. கண்ணாடி அடிப்பகுதியுடன் கூடிய படகுச்சுற்றுலாக்கள் மூலமும் சுழிஓடுதல் மூலமும் கடல் பல்லுயிர்களை பார்வையிடலாம். இது, அருகிலுள்ள மாலைத்தீவுகள் மற்றும் எகிப்தின் செங்கடல் பகுதிகளில் காணப்படும் வெற்றிகரமான பவளப்பாறை சுற்றுலா மாதிரிகளைப் பிரதிபலிக்கின்றது. எப்போதும், பவளப்பாறைகளின் பாதுகாப்பும், சுற்றுச்சூழல் சேதத்தைத் தவிர்க்கும் கல்விசார் முயற்சிகளும் இத்தகைய சுற்றுலா நடவடிக்கைகளில் முக்கியத்துவம் பெற வேண்டும்.

உணவின் சுவையுடன் இணைந்தாலன்றி எந்த சுற்றுச்சூழல் சுற்றுலா அனுபவமும் முழுமையடையாது. விடத்தல்தீவு அதன் உணவுச் சுவையில் பயணிகளை ஈர்க்கும் வல்லமை கொண்டது. புதிய கடல் உணவுகள் அதன் பாரம்பரியக் கலையமைந்த உணவுகளின் இதயமாக உள்ளன. உள்ளூர் மீனவர்கள் மற்றும் சமையல் கைவினைஞர்களின் திறமையை நேரடியாக ஆதரிக்கும் வகையில் பாரம்பரிய சமையல் முறைகளைப் பின்பற்றி தயார் செய்யப்பட்ட உணவுகளை சுவைத்துப் பார்ப்பதை கற்பனை செய்து

பாருங்கள். இந்த உண்மையான உணவுப் பகிர்வு சுற்றுலாப் பயணிகளுக்கு இனிமையான அனுபவத்தை அளிப்பதோடு, அதன் பொருளாதார நன்மைகளை நேரடியாக உள்ளூர் சமூகத்திற்குள் கொண்டு செலுத்துகின்றது.

நிலையான சுற்றுலாவின் ஒரு மாதிரி.

இந்தப் பன்முகத்தன்மை கொண்ட ஈர்ப்புடைய இடங்களை சிந்தனையுடனும் பொறுப்புடனும் மேம்படுத்துவதன் மூலம், விடத்தல்தீவு இலங்கையின் முக்கிய சூழல் சுற்றுலா தளமாக தன்னை நிலைநிறுத்த முடியும். சமூக ஈடுபாடு, பாதுகாப்புடன் தொடர்புடைய வாழ்வாதார வாய்ப்புகள் மற்றும் இயற்கை சார்ந்த ஆழமான அனுபவங்களின்மீது செலுத்தப்படும் கவனம், உலகளாவிய சுற்றுச்சூழல் சுற்றுலா கொள்கைகளுடன் நெருக்கமாக ஒத்துப்போகின்றன. இது நிலையான வளர்ச்சிக்கான பாதையைக் காட்சியளிக்கிறது. அதில், இலங்கையின் வடக்கு மாகாணத்தின் இயற்கை மற்றும் பண்பாட்டு மரபுகளை வெளிக்கொணர்வதோடு, இந்த அழகிய நிலத்தை “வீடு” என அழைக்கும் மக்களால் அவை பாதுகாக்கப்படுவதையும் உறுதி செய்கிறது.

விடத்தல்தீவு பார்வையிட வேண்டிய ஒரு இடம் மட்டுமல்ல இது இயற்கையை மையமாகக் கொண்ட செழிப்பான எதிர்காலத்தை அனுபவிக்கவும், கற்றுக்கொள்ளவும், பங்களிக்கவும் வழங்கும் ஓர் அரிய வாய்ப்பாகும். விடத்தல்தீவு சூழல் சுற்றுலா சங்கம் போன்ற ஒரு உள்ளூர் அமைப்பை உருவாக்குவதன் மூலம் இளைஞர்களை வழிகாட்டிகளாக பயிற்றுவிக்கலாம், சுற்றுச்சூழல் விழிப்புணர்வை அதிகரிக்கலாம் மற்றும் சுற்றுச்சூழலுக்கு சேதம் விளைவிக்காமல் அனைவருக்கும் பயனளிக்கக்கூடிய சுற்றுலா நடைமுறைகளை நிபுணர்களுடன் இணைந்து திட்டமிடலாம். இயற்கை அழகு, வரலாற்று ஆழம் மற்றும் சமூக பங்கேற்பு ஆகிய மூன்றையும் ஒருங்கிணைக்கும் விடத்தல்தீவு இலங்கையின் வடக்கு மாகாணத்தில் நிலையான சுற்றுலாவின் முன்னோடித் தளமாக உருவாகத் தயாராக உள்ளது.

உலக அனுபவங்களிலிருந்து கற்றல்: ஒத்த சூழல்களில் வெற்றிகரமான சுற்றுச்சூழல் சுற்றுலா மாதிரிகள்.

பல்வேறு கடல்சார் பல்லுயிர் வளங்களை கொண்ட உலகத் தளங்கள், சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பையும், பொருளாதார நன்மைகளையும் ஒரே நேரத்தில் நிலைநிறுத்தும் விதமாக, சூழல் சுற்றுலாவை வெற்றிகரமாகப் பயன்படுத்தியுள்ளன.

ஈக்வடாரில் உள்ள கலபகோஸ் தீவுகள் இந்த துறையில் ஒரு சிறந்த முன்னுதாரணமாக திகழ்கின்றது. இவை கடுமையான விதிமுறைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதோடு, உள்ளூர் வளங்களை முன்னுரிமை அளித்து, தனித்துவமான வனவிலங்கு அனுபவங்களை வழங்குகின்ற போதிலும் தீவுகளின் சூழலியல் ஒருமைப்பாட்டைப் பாதுகாப்பதில் சமூக பங்கேற்பை உறுதியாகக் கொண்டுள்ளன.

கோஸ்டாரிகா பசுமையான மழைக்காடுகள், வனவிலங்குகளின் பன்மை, மற்றும் நன்கு கட்டமைக்கப்பட்ட சூழல் சுற்றுலா வளங்கள் காரணமாக சுற்றுலா மற்றும் சூழலியல் பாதுகாப்பை சமநிலைப்படுத்தியதற்காக உலகளாவிய அங்கீகாரம் பெற்றுள்ளது.

பூட்டான், “மொத்த தேசிய மகிழ்ச்சி” என்ற கொள்கைக்கு அர்ப்பணிப்பு தெரிவிக்கின்றது. இந்த நாடு, சுற்றுலாவுக்கான “உயர் மதிப்பு – குறைந்த தாக்கம்” மாதிரியை ஏற்றுக்கொண்டு, கடுமையான கட்டுப்பாடுகள் மற்றும் சுற்றுச்சூழல், கலாச்சார பாதுகாப்பில் வலுவான நிலைப்பாட்டுடன் தனது கார்பன் நடுநிலை நிலையைப் பராமரித்துள்ளது.

கரீபியன் பிராந்தியத்தில், சதுப்புநிலங்கள், கடற்புல் படுகைகள் மற்றும் பவளப்பாறைகள் ஒன்றோடொன்று இணைந்து, சூழல் சுற்றுலாவுக்கான அடித்தளமாக இருந்ததோடு, கடலோரப் பாதுகாப்பையும் வழங்குகின்றன.

தென்கிழக்கு ஆசியா, குறிப்பாக இந்தோனேசியா, மலேசியா, பிலிப்பைன்ஸ், தாய்லாந்து மற்றும் வியட்நாம் போன்ற நாடுகள், பெரும்பாலான இடங்களில் உள்ளூர் சமூகங்களின் தீவிர பங்கேற்புடன் வனவிலங்கு கண்காணிப்பு, படகுச்சுற்றுலா மற்றும் சதுப்புநில நடவு போன்ற பல்வேறு சதுப்புநில சுற்றுலா நடவடிக்கைகளை செயல்படுத்தி வருகின்றன.

VNR போன்ற பாதுகாக்கப்பட்ட பகுதிகளை அறிவிப்பதன் மூலம், பூர்வீக மக்களின் நிலங்களைப் பயன்படுத்துவதில் கட்டுப்பாடுகளை விதிப்பதற்குப் பதிலாக, அவ்விடங்களை இயற்கைக்கும் மக்களுக்கும் ஒரு சேவையாக மாற்ற முடியும். மோதல் அனுபவித்த பல பிராந்தியங்களில் சூழல் சுற்றுலா ஒரு வலுவான சமூக பொருளாதார மற்றும் சூழலியல் மீட்பு கருவியாக உருவெடுத்துள்ளது.

ருவாண்டா மற்றும் உகாண்டா போன்ற நாடுகளில் மலைக் கொரில்லாக்களை மையமாகக் கொண்ட சூழல் சுற்றுலா முயற்சிகள், அந்த உயிரினங்களின் உயிர்வாழ்வை உறுதி செய்வதோடு பரந்தபட்ட பாதுகாப்புத் திட்டங்களுக்கும் ஆதாரமாக அமைகின்றன.

மொசாம்பிக்கின் கோரோங்கோசா தேசிய பூங்கா போருக்குப் பிந்தைய சிறப்பான மீட்பை சாதித்துள்ளது. இது மனிதாபிமான முயற்சிகளாலும், ஒரு உற்சாகமான சூழல் சுற்றுலா துறையின்

மறுசீரமைப்பினாலும் இயக்கப்பட்டது.

இதேபோல் கொலம்பியாவில், பறவை கண்காணிப்பு சுற்றுலா முயற்சிகள், முந்தைய மோதலால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் மக்கள் வாழ்வாதாரத்தையும், அமைதியின் கட்டமைப்பையும், மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பையும் ஒன்றாக இணைத்துச் செல்கின்றன.

இலங்கையின் உள்நாட்டுப் போரை அனுபவித்த விடத்தல்தீவு இந்த மாதிரிகளிலிருந்து உணர்ச்சிப்பூர்வமான மற்றும் நடைமுறைசார்ந்த ஊக்கத்தையும் சுற்றல்களையும் பெற முடியும். சமூக மற்றும் பொருளாதார மீட்சியை எளிதாக்கவும், நல்லிணக்கம் மற்றும் சூழலியல் புத்துயிர்ப்பு ஆகியவற்றை ஊக்குவிக்கவும், சுற்றுச்சூழல் சுற்றுலாவின் திறனை அங்கீகரிக்க வேண்டும்.

இந்த இடங்களிலிருந்து கிடைக்கும் பாடங்கள் விடத்தல்தீவின் எதிர்கால வளர்ச்சி பாதையில் சமூக நலன்கள் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு இரண்டிற்குமான சமநிலையை நிலைநிறுத்த வழிகாட்டியாக அமைகின்றன.

முடிவுரை.

விடத்தல்தீவில் சூழல் சுற்றுலாவை ஊக்குவிப்பது, சுற்றுச்சூழலியல் மற்றும் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இப்பிராந்தியத்தில் நிலையான வளர்ச்சியை மேம்படுத்துவதற்கான ஓர் அரிய வாய்ப்பை வழங்குகிறது. தகவல் பகிர்வு, திறன் அபிவிருத்தி மற்றும் சம நன்மைப் பகிர்வு ஆகியவைகளின் வழியாக உள்ளூர் சமூகங்களின் பங்கு மற்றும் அதிகாரமளிப்பு முக்கியக் கோட்பாடுகளாக இருக்க வேண்டும். விடத்தல்தீவின் தனித்துவமான இயற்கை அழகு, கலாச்சாரப் பாரம்பரியம் மற்றும் வரலாற்று அடையாளங்களை பிரதிபலிக்கும் பல்வேறு சூழல் சுற்றுலா தயாரிப்புகள் மற்றும் அனுபவங்கள் உருவாக்கப்பட்டால், பொறுப்புள்ள சுற்றுலாப்பயணிகளை பெரிய அளவில் ஈர்க்க முடியும். இயற்கை சூழலிய அமைப்புகள் பாதிக்கப்படாமல் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியதுடன், சூழல் சுற்றுலாவுடன் ஒருங்கிணைந்த நிலையான மீள்வளர்ப்பு நடைமுறைகள் பற்றிய சாத்தியக்கூறுகளும் ஆராயப்பட வேண்டும். இது பிராந்தியத்தின் பொருளாதாரத்தை பன்முகப்படுத்துவதற்கு உதவலாம்.

சுற்றுச்சூழல் தாக்கங்களை குறைக்கும் நிலையான உள்கட்டமைப்பை உருவாக்குவதும், பிராந்தியத்தின் இயற்கை வளங்கள் மற்றும் நிலைத்தன்மை தொடர்பான அர்ப்பணிப்பை வலியுறுத்தும் வலுவான சந்தைப்படுத்தல் மற்றும் ஊக்குவிப்பு உத்திகளை செயல்படுத்துவதும் வெற்றிக்கு அவசியமானவை. நீண்டகால நிலைத்தன்மையை உறுதிப்படுத்த, சுற்றுலாவின் சாத்தியமான சூழலியல் தாக்கங்களை முன்னமே கவனித்து தீர்வுகளை வடிவமைத்தல், வளங்களின் சிக்கனமான பயனளிப்பு மற்றும் கழிவுகளை நிர்வகித்தல், மற்றும் சுற்றுச்சூழல் மற்றும் சமூக-பொருளாதார அதிர்வுகளை எதிர்கொள்ளும் திறனை கட்டியெழுப்பதல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை.

செயல்படுத்தக்கூடிய பரிந்துரைகள்

விடத்தல்தீவு இயற்கை காப்பகமாக 2016ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் அரசாங்கத்தால் அறிவிக்கப்பட்டது. வரலாற்று ரீதியாக மீன்பிடித்தல், கால்நடை மற்றும் ஆடு மேய்த்தல் மற்றும் விவசாயம் போன்ற வாழ்வாதார நடவடிக்கைகளுக்குப் பயன்படுத்திய உள்ளூர் சமூகங்களுடன் போதுமான ஆலோசனை இன்றி இந்த அறிவிப்பு மேற்கொள்ளப்பட்டது. பல உள்ளூர்வாசிகள் இந்த அறிவிப்பைப் பற்றிய தகவல்களையே அறியாமலிருந்தனர். அரசாங்கம் ஆரம்பத்திலிருந்தே அவர்களை பாதுகாப்பு முயற்சிகளில் ஈடுபடுத்தியிருக்க வேண்டியது அத்தியாவசியம். இதைவிட, உள்ளூர் மக்கள் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளிலிருந்து தங்களைச் செவ்வனே ஒதுக்கப்பட்டவர்கள் என உணர்ந்துள்ளனர். கொழும்பில் தலைமையகத்துடன் இயங்கும் வனவிலங்கு பாதுகாப்புத் திணைக்களம் (DWC), பொதுமக்கள் பங்கேற்பின் முக்கியத்துவத்தை பொருட்படுத்தவில்லை. அதற்குப் பதிலாக, உள்ளூர் மக்களின் பங்களிப்பின்றி விதிமுறைகளை மட்டும் திட்டமிட்டுச் செயல்படுத்தி வருகிறது. இந்த சமூக பங்கேற்பு மற்றும் ஆலோசனையின் பற்றாக்குறை, விடத்தல்தீவின் இயற்கையியல் ரீதியாக முக்கியமான பகுதிகளில் மேற்கொள்ளப்படும் பாதுகாப்பு முயற்சிகளின் நீடித்த வெற்றிக்கும் நிலைத்தன்மைக்கும் விடாமுயற்சியான சந்தேகங்களை எழுப்புகிறது.

எனவே, பின்வரும் தரப்புகள் மேற்கொள்ள வேண்டிய பரிந்துரைகள்:

அரசாங்க நிறுவனங்கள்:

- விடத்தல்தீவில் நிலையான சூழல் சுற்றுலா மேம்பாட்டிற்கான தெளிவான கொள்கைச் சூழலை உருவாக்கி, அதற்கான நிதி மற்றும் தொழில்நுட்ப ஆதரவை வழங்க வேண்டும். இது தேசிய பாதுகாப்பு மற்றும் வளர்ச்சி இலக்குகளுடன் ஒத்திணையப்பட வேண்டும்.
- பிராந்தியத்தில், மீள்வளர்ப்புத் திட்டங்கள் உட்பட எந்தவொரு வளர்ச்சி முன்முயற்சிக்கும் முன் முழுமையான சுற்றுச்சூழல் தாக்க மதிப்பீடுகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

- விடத்தல்தீவின் பாதுகாப்பு மற்றும் சுற்றுலா வளர்ச்சியை நோக்கிய அனைத்து முயற்சிகளிலும், உள்ளூர் சமூகங்களுடன் வெளிப்படையான மற்றும் அர்த்தமுள்ள ஆலோசனைகளை முன்னுரிமை அளித்து நடத்த வேண்டும்.
- VNR (விடத்தல்தீவு இயற்கை காப்பகம்) பற்றிய தற்போதைய மேலாண்மை அணுகுமுறையை மீளாய்வு செய்து, முடிவெடுப்புகளில் உள்ளூர் சமூக பங்கேற்பை உறுதி செய்ய வேண்டும். சமூகத்தின் பாரம்பரிய அறிவு மற்றும் நிலம், கடலுடன் உள்ள அவர்களது வரலாற்றுச் சங்கத்தை மதிக்க வேண்டும்.
- பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளில் இராணுவம் தொடர்பான அச்சங்களை தீர்க்கும் வகையில், உள்ளூர் சமூகங்களை முக்கிய பங்காளிகளாக மதிக்கும் ஒரு கூட்டுச் சூழலை உருவாக்க வேண்டும்.
- சமூக பங்கேற்பையும் அதிகாரமளிப்பையும் ஊக்குவிக்கும் திட்டங்களை எளிதாக்க வேண்டும்.
- சூழல் சுற்றுலாவுடன் தொடர்புடைய துறைகளில் உள்ளூர் மக்களுக்கு திறன் வளர்ப்பு மற்றும் பயிற்சிகள் வழங்க வேண்டும்.
- விடத்தல்தீவின் பாதுகாப்பு முயற்சிகளை ஆதரிக்க, அவை உள்ளூர் மக்களால் வழிநடத்தப்பட்டு நேரடியாக அவர்களுக்கே பயனளிக்கும்படி இருக்க வேண்டும்.
- வனவிலங்கு பாதுகாப்புத் திணைக்களம் உள்ளூர் சமூகத்திற்குமிடையிலான இடைவெளியை குறைத்து, பரஸ்பர நம்பிக்கையையும் ஒத்துழைப்பையும் அதிகரிக்க வேண்டும்.

உள்ளூர் சமூகங்கள்:

- சுற்றுச்சூழல் சுற்றுலா திட்டங்களின் திட்டமிடல் மற்றும் நிர்வாகத்தில் தீவிர பங்கேற்பை உறுதி செய்ய வேண்டும்.
- சமூக அடிப்படையிலான சுற்றுலா நிறுவனங்களை உருவாக்கி, பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை ஆதரிக்கும் வகையில் தங்களது அன்றாட வாழ்க்கையில் நிலையான நடைமுறைகளை பின்பற்ற வேண்டும்.
- விடத்தல்தீவு இயற்கை காப்பகம் தொடர்பான மேலாண்மையில் அதிக பங்கேற்பைப் பெற்றுத் தர, சமூகத்தின் பாரம்பரிய அறிவு, கலாச்சாரப் பாரம்பரியம் மற்றும் வாழ்வாதாரத் தேவைகள் பாதுகாப்பு உத்திகளில் பிரதான அம்சங்களாக இருக்க வேண்டும்.
- அரசாங்க நிறுவனங்களுடனும், அரசு சாரா அமைப்புகளுடனும் திறந்த உரையாடலில் ஈடுபட்டு, நம்பிக்கையை உருவாக்கி, தங்கள் குரல்கள் கேட்கப்படுவதையும் மதிக்கப்படுவதையும் உறுதி செய்ய வேண்டும்.

சாத்தியமான முதலீட்டாளர்கள்:

- சுற்றுச்சூழலுக்கு உகந்த தங்குமிடங்கள், நிலையான போக்குவரத்து மற்றும் குறைந்த தாக்கம் கொண்ட சுற்றுலா நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றில் முதலீடுகளுக்கு முன்னுரிமை அளிக்க வேண்டும்.
- மேற்கொள்ளப்படும் திட்டங்கள் உள்ளூர் மக்களுக்கு நேரடி பயனளிப்பதையும், சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்புக்கு பங்களிப்பதையும் உறுதி செய்ய வேண்டும்.
- உள்ளூர் சமூகங்களுடன் நெருங்கிய கூட்டுறவுகளை அமைத்து, அவர்களது உரிமைகளை மதித்து, சுற்றுலா முயற்சிகளில் நன்மைகள் சமமாக பகிரப்படுவதையும், முடிவெடுக்கும் அதிகாரம் உள்ளடங்கியதாக இருப்பதையும் உறுதி செய்ய வேண்டும்.

சுற்றுச்சூழல் சுற்றுலாவின் முழுமையான மற்றும் சமூகமயமான அணுகுமுறையை ஏற்கும்போது, விடத்தல்தீவு இலங்கையில் நிலையான சுற்றுலாவிற்கான முன்னோடியான மாதிரியாக உருவாகும் ஆற்றலைக் கொண்டுள்ளது. இது அதன் இயற்கை மற்றும் கலாச்சார பாரம்பரியத்தின் நீண்டகால பாதுகாப்புக்கு பங்களிப்பதோடு, சமூக மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சியையும், மேலும் இந்த வரலாற்று முக்கியத்துவமிக்க மோதலுக்குப் பிந்தைய பிரதேசத்தில் குணப்படுத்தல் மற்றும் நல்லிணக்கத்தையும் ஊக்குவிக்கிறது.

வரலாற்று வேர்கள்,
அடையாளம்,
புவியியல்,
குடிமை நிர்வாகம்.

3. காலத்தின் ஊடாக விடத்தல்தீவு: வடக்கு இலங்கையில் காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய மற்றும் காலனித்துவ தீவு கிராமத்தின் வரலாற்று, கலாச்சார மற்றும் நிர்வாக மரபுகளைக் கண்காணித்தல்

மாணிக்கவாசகர் சிறீஸ்கந்தராஜா³

சுருக்கம்.

இந்தக் கருத்தாய்வு இலங்கையின் வடக்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ள மன்னார் மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு கடற்கரைத் தீவுக்கிராமமான விடத்தல்தீவின் வரலாற்று, நிர்வாக மற்றும் கலாச்சார மரபுகளின் ஆழம்மிக்க பின்னணியை ஆராய்கிறது. காப்பக ஆவணங்கள், காலனித்துவ ஆட்சிக்குறிப்புகள், இலக்கிய ஆதாரங்கள் மற்றும் வாய்மொழித் தகவல்களின் அடிப்படையில், இந்தக் கிராமம் பண்டைய காலங்களில் இருந்து நவீன சமூக-அரசியல் கட்டமைப்புகளுக்கு மாறிக்கொண்டிருக்கும் தன்மையை இவ்வாய்வு வெளிக்கொணர்கிறது. விடத்தல்தீவின் நிர்வாக முக்கியத்துவம், அதன் புவியியல் தளம் மற்றும் கடல்சார் வழித்தடங்களில் அதன் இணைப்புகள், யாழ்ப்பாணம், வன்னி மற்றும் தென்னிந்தியாவுடனான தொடர்புகளை உருவாக்குவதில் அது வகித்த பங்கு ஆகியவை இங்கு வலியுறுத்தப்படுகின்றன. இத்துடன் கத்தோலிக்க மற்றும் சைவ மத மரபுகள் இணைந்து அமைக்கின்ற மதச்சார் சிறப்பு விதிவிலக்குகளும், அதன் சமூகமனப் பண்பாட்டை தீர்மானித்துள்ளன. காலத்தோடு இடம்பெற்ற நிர்வாக மாற்றங்கள், நிதித்துறை அமைப்புகள் மற்றும் மோதல்களினாலும், இடம்பெயர்வுகள் நிகழ்ந்தாலும், விடத்தல்தீவு தனது அடையாளத்தையும் பன்முக பாரம்பரியங்களையும் இன்றுவரை பேணிக் கொண்டுள்ளது. இந்த ஆய்வு, வடக்கு இலங்கையின் வரலாற்றுப் பகுதிகளின் சிக்கலான அடுக்குகளைச் செயல்முறையாகப் புரிந்து கொள்வதற்குத் தேவையான புதிய மற்றும் நுண்ணறிவூட்டும் கவனத்தை முன்வைக்கிறது.

முக்கியச் சொற்கள்: விடத்தல்தீவு காலனித்துவ நிர்வாகம் தீவுக் கிராம வரலாறு தமிழ் கத்தோலிக்க மரபுகள் வடக்கு இலங்கை

அறிமுகம்.

இலங்கையின் வடக்குப் பகுதியிலுள்ள மன்னார் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள கடற்கரைத் தீவுக்கிராமமான விடத்தல்தீவு, அதன் தொன்மையாலும் பன்முக கலாச்சாரத் தன்மையாலும் வரலாற்றுப் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததொரு இடமாக விளங்குகிறது. காலனித்துவ ஆட்சிகள் தோன்றும் காலத்திற்கு முன்பே, இத்தீவு அதன் மூலோபாய மற்றும் வர்த்தகச் சிறப்புக்காகவே ஆன்மீக மற்றும் நிர்வாக மையமாகவும் அறியப்பட்டது. இது பழைய தமிழ் இலக்கியங்களிலும், வரலாற்றுப் பதிவுகளிலும் “பெருங்களி” போன்ற பெயர்களால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பண்டைய தமிழ் நூல்கள், காலனித்துவ ஆவணங்கள் மற்றும் வாய்மொழி மரபுகள் இணைந்து, இக்கிராமம் பிராந்தியத்தில் ஒரு முக்கிய நிர்வாக மற்றும் ஆன்மீகத்தளமாக இருந்ததைக் காட்டுகின்றன. யாழ்ப்பாணத்துக்கும் மன்னாருக்கும் இடையே நிலவும் புவியியல் தளத்தில், விடத்தல்தீவு ஒரு துறைமுகக் கிராமமாக மட்டும் அல்லாது, பல இன, மத மக்களின் சகவாழ்வு மற்றும் பரஸ்பர மரியாதையின் நிழலாகவும் அமைந்திருந்தது.

தர்ம மடங்கள், நீண்டகால கத்தோலிக்க பாரம்பரியம் மற்றும் நிர்வாக அலுவலகங்களின் வரலாறுகள் விடத்தல்தீவின் குடிமைப் பொறுப்பும், ஆன்மீக பாரம்பரியங்களும் எவ்வாறு பின்னிணைந்திருந்தன என்பதைக் காட்டுகின்றன. அதன் பெயரான “விடத்தல்தீவு” காலப்போக்கில் உருப்பெற்று, பின்னர் காலனித்துவ ஆட்சிக் காலங்களில் தவறாக உச்சரிக்கப்படத் தொடங்கியதும் அதன் அடையாள பரிணாமத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

வையபாடல் போன்ற தமிழ்ப் பாரம்பரிய இலக்கியங்களிலிருந்தும், ராஜநாயகம் உள்ளிட்ட அறிஞர்களின் நாளாகமங்களிலிருந்தும், முதலியார் வரலாற்று குறிப்புகளிலிருந்தும், நாகராச்சியத்தின் கீழ் விடத்தல்தீவு ஒருங்கிணைக்கப்பட்டதைக் காண முடிகிறது. இதேபோல், கண்ணகியினது வாழ்வினுடனான இதன் புனிதத் தொடர்புகளும் விரிவாகவே எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றன. இந்தக் கட்டுரை, வம்ச ஆட்சி, போர்த்துகீசிய ஆட்சி, பிரிட்டிஸ் காலனித்துவம் மற்றும் அதன் பிந்தைய நிர்வாக மாற்றங்கள் ஆகியவற்றுக்கிடையேயான விடத்தல்தீவின் வரலாற்றுப் பயணத்தைப் படுக்கைப்படுக்கையாக வகுக்கிறது. அரசியல் ஆவணங்கள், வரைபடச் சான்றுகள் மற்றும் இலக்கிய ஆதாரங்களின் ஊடாக, மாற்றங்களுக்கிடையிலும் தமது பூர்வீக தமிழ் அடையாளத்தை இழக்காமல், மீள்தன்மையை உறுதியாகக் காட்டும் கிராமத்தின் வரலாற்று வெளிப்பாட்டை இக்கட்டுரை உரைத்தாண்டுகிறது.

3 மேலதிக மாவட்டச் செயலாளர், காணி, மாவட்டச் செயலகம், மன்னார்.

ஆய்வின் முக்கியத்துவம்.

வட இலங்கையின் மன்னார் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள கடற்கரைத் தீவுக்கிராமமான விடத்தல்தீவு, அதன் தொன்மை, கலாச்சார வளம் மற்றும் புவிசார் அரசியல் முக்கியத்துவம் ஆகியவற்றால் தனிச்சிறப்புடன் விளங்குகிறது. பண்டைய காலங்களில் இருந்து, காலனித்துவ ஆட்சிக்காலம் மற்றும் சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு ஏற்பட்ட நிர்வாக மாற்றங்களையும் கடந்து, இத்தீவு ஒரு பிராந்திய நிர்வாக, மத மற்றும் வர்த்தக மையமாக செயல்பட்டுள்ளது என்பதை இந்த ஆய்வு விளக்குகிறது. பல்வேறு மதங்களைச் சேர்ந்த சமூகங்கள் இணைந்து வாழ்ந்த இதன் சமூக அமைப்பு, இன்று கூட கலாச்சார நல்லிணக்கத்தின் ஒரு அரிய எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறது. பண்டைய நிர்வாக நிலையங்கள், புனித யாகப்பர் ஆலயம் போன்ற மத அடையாளங்கள் மற்றும் தர்ம மடங்கள் (பொதுக்கூட்ட அரசுகள்) ஆகியவை இக்கிராமத்தின் நீண்டகால சமூக-அரசியல் மற்றும் ஆன்மீக முக்கியத்துவத்தைத் தரிசிக்கின்றன. விடத்தல்தீவின் மறக்கப்பட்ட வரலாற்றை வெளிச்சம் போடுவதை நோக்கமாகக் கொண்ட இந்த ஆய்வு, இத்தீவின் நிலைப்பாட்டை 'தொன்மை வாய்ந்த கிராமம்' என்ற குறியீட்டைக் கடந்த ஒரு பிராந்திய வரலாற்று முக்கியத்துவம் கொண்ட இடமாகக் காண செய்கிறது. இலக்கிய ஆதாரங்கள், காலனித்துவ ஆவணங்கள் மற்றும் வாய்மொழி மரபுகள் ஆகியவற்றின் வழியாக, இது முக்கிய வரலாற்று பேசுபோக்குகளில் இடம்பெறாது உள்ள துணைநிலை பகுதிகளைப் பற்றிய புதிய பார்வையையும் அளிக்கிறது.

ஆராய்ச்சி இடைவெளி.

யாழ்ப்பாணம், மன்னார் போன்ற நகரங்களை மையமாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள பல வரலாற்று ஆய்வுகளினால், விடத்தல்தீவு போன்று சிறிய ஆனால் முக்கியமான இடங்களின் வரலாறுகள் பெரும்பாலும் கவனிக்கப்படாமல் போயுள்ளன. விடத்தல்தீவின் நிர்வாக, கலாச்சார, அரசியல் மற்றும் சமூகவியல் வரலாற்றை நேர்த்தியான, காலவரிசைப்படுத்தப்பட்ட வகையில் தொகுத்து ஆராய்ந்த கல்விசார் ஆய்வுகள் மிகவும் குறைவாகவே உள்ளன. மேலும் இக்கிராமத்தின் பாரம்பரியம் பெரும்பாலும் வாய்மொழி கதைகளிலும் உள்ளூர் குறிப்புகளில் மட்டுமே பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளது. இவைகள் முறையாக ஆவணப்படுத்தப்படவில்லையென்பதால், இவற்றைப் புதிதாக வரலாற்று விமர்சனக் கண்ணோட்டத்தில் பகுப்பாய்வு செய்யும் அவசியம் ஏற்படுகிறது. இந்த ஆய்வு, தமிழ் இலக்கியங்கள் மற்றும் காலனித்துவ ஆவணங்கள் ஆகியவற்றையொட்டிய ஒரு தரவாக கொண்டு, இவ்விடைவெளியைக் குறைக்க முயல்கிறது. இது, விடத்தல்தீவின் வரலாற்றை உள்ளூர் மற்றும் இடைநிலை அடிப்படையிலான பார்வையில் வெளிக்கொணரும் முயற்சியாக அமைகிறது.

ஆராய்ச்சி நோக்கங்கள்.

1. பண்டைய காலங்களில் இருந்து காலனித்துவ மற்றும் சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலம் வரையிலான விடத்தல்தீவின் வரலாற்றுப் பரிணாமத்தைக் குறித்த ஆவணங்கள் மூலம், அதன் நிர்வாக, மத மற்றும் வர்த்தக பங்களிப்பைப் பகுப்பாய்வு செய்வது.
2. ஒமில்தார் பகுதியாக தொடங்கி, பின்னர் போர்த்துக்கீசிய, டச்சு மற்றும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலங்களில், விடத்தல்தீவு பிராந்திய நிர்வாக மறுசீரமைப்புகளில் எவ்வாறு இடம்பெற்றது என்பதை ஆராய்வது.
3. பாரம்பரிய தமிழ் இலக்கியங்கள், நாட்டுப்புறக் கதைகள் மற்றும் காலனித்துவ ஆட்சி கால வரைபடங்களில் காணப்படும் பதிவுகளின் அடிப்படையில், விடத்தல்தீவின் கலாச்சார மற்றும் மொழியியல் அடையாளங்களை ஆராய்வது.
4. புனித யாகப்பர் ஆலயம் மற்றும் தர்ம மடங்கள் போன்ற கிறிஸ்தவ மற்றும் இந்து மத நிறுவனங்களின் தோற்றம் மற்றும் பரிணாம வளர்ச்சியினூடாக, மதங்களுக்கிடையேயான சகவாழ்வையும், சமூக அமைப்பிலும் அவை ஆற்றிய பங்களிப்புகளையும் பகுப்பாய்வு செய்வது.
5. வட இலங்கையின் பரந்த வரலாற்றில், பொதுவாக ஒதுக்கப்பட்டு விட்டாலும் குறிப்பிடத்தக்க உள்ளூர் வரலாற்றுப் பகுதியான விடத்தல்தீவின் நிகழ்வுகளை ஆவணப்படுத்துவதன் மூலம் துணைநிலை வரலாற்றில் பங்களிப்பைச் செய்தல்.

ஆராய்ச்சி முறை.

இந்த ஆய்வு, விடத்தல்தீவின் வரலாற்று மற்றும் கலாச்சார நிலத்தோற்றங்களை மீளமைக்க, தரமான வரலாற்று ஆய்வுமுறை (qualitative historical method) ஒன்றை பயன்படுத்துகிறது. இதில் ஆவணச் சான்றுகள், இலக்கிய விளக்கம் மற்றும் காப்பக மதிப்பீடுகள் ஆகியவை இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பணிக்காக பயன்படுத்தப்படும் ஆதாரங்களில் பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்கள் (உதா: வையப்பாடல்), காலனித்துவ ஆட்சிக்கால நிர்வாக ஆவணங்கள், வரைபடங்கள் மற்றும் உள்ளூர் அரசியல் ஆவணங்கள் அடங்கும். இதில், முதலியார், டோலமி போன்ற மேற்கத்திய வரலாற்றாசிரியர்களின் எழுத்துகள் மற்றும் ராஜநாயகம் போன்ற தமிழ் அறிஞர்களின் பார்வைகளும் துணையாகக் கொண்டுவரப்படுகின்றன.

புனித யாகப்பர் ஆலயப் பதிவுகள், ஒமில்தார் நிர்வாக அமைப்பு குறித்த தகவல்கள் மற்றும் வாய்மொழி வரலாறுகள் ஆகியவை உரைச் சான்றுகளின் திருப்திகரமான ஒப்பீடுகளுக்குப் பயன்படுகின்றன. மேலும் தர்ம மடங்கள் மற்றும் கத்தோலிக்க மிசனரி பணிகள் போன்ற கலாச்சார மற்றும் மத அம்சங்களை ஆய்வு செய்ய பொருளாடக்கப்பூர்வமான (thematic) பகுப்பாய்வு முறையும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. தரவுகள் காலவரிசை மற்றும் கருப்பொருள் அடிப்படையில் வகைப்படுத்தப்பட்டு, விடத்தல்தீவின் நிர்வாக, புவிசார் மற்றும் கலாச்சார மாற்றங்களை விளக்கும் வகையில் இந்த ஆய்வு கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது.

வரலாற்று பகுப்பாய்வு.

தொன்மை மிகு விடத்தல்தீவு.

சுதந்திர இராசதானியாக இந்து சமுத்திரத்தின் நித்திலம் என வர்ணிக்கப்பட்ட இலங்கையின் இறைமை படிப்படியாக 1505 தொடக்கம் இந்நாட்டிற்கு வருகைதந்த போத்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சி 1948 பெப்ரவரி மாதம் 04ம் திகதியுடன் மீண்டும் நம்மவர் கையில் வருகின்றது. இவ் வரலாற்று நிகழ்வுகளுக்கு முன்னர் எமது நாட்டினைப் பற்றிய வரலாற்று குறிப்புக்களை மகாவம்சம், சூழவம்சம் போன்ற நூல்கள் வரலாற்று தகவல்களாக கால வரன்முறையில் தருகின்றது. இருப்பினும் இவ் வரலாற்று நூல்கள் பௌத்தம் சார்ந்ததாகவும் அக்காலத்துடைய அரசர் மற்றும் அவர்களால் பௌத்தத்திற்கு ஆற்றப்பட்ட பணிகள் தொடர்பாகவுமே அதிகம் பேசுகின்றன. என்றாலும் அக்காலத்தில் நிலவிய பல அரசியல் சமூகம் பற்றிய குறிப்புக்களையும் கொண்டிருக்கின்றன. “பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னாடும் நற்றவ வானினும் நனிசிறந்ததுவே” பெரும்பாலானவர்கள் தமது தந்தையின் பெயரின் முதல் எழுத்துகளை தமது பெயரின் முன் பயன்படுத்துவர் எனினும் இந்தியர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் தமது ஊரின் பெயரையே தமது பெயருக்கு முன் பயன்படுத்துவர் இதன் மூலம் அவர்கள் தங்கள் ஊருக்கு கௌரவத்தைக் கொடுத்து அதன் தனித்துவத்தைப் பேணி, தமது அடையாளத்தையும் அதன் மூலம் வெளிப்படுத்தி தமது செயற்பாடுகளால் தமது ஊரையும் பெருமைப்படுத்துகின்றனர். எனவே தான் பூமியில் பிறந்த ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர் பிறந்த ஊர் மிக முக்கியமானதாகிறது.

தொன்மை மிகு விடத்தல்தீவு எனும் இக்கட்டுரை மன்னார் மாவட்டத்தின் மாந்தை மேற்கு பிரதேச செயலக பிரிவில் உள்ள கிராம அலுவலர் பிரிவுகளான விடத்தல்தீவு கிழக்கு, விடத்தல்தீவு மேற்கு, விடத்தல்தீவு தெற்கு, விடத்தல்தீவு வடக்கு மற்றும் பள்ளமடுவையும் உள்ளடக்கியதான ஒரு பெரிய நிலப்பரப்பின் வரலாற்றுத்தொன்மை பற்றி ஆராய்கின்றது. காலஓட்டத்தில் இன்று நான்கு கிராம அலுவலர்பிரிவுகளாக பிரிந்திருக்கின்ற இப்புவியியல் பிரதேசம் ஒரு காலத்தில் இதன் புவியியல் அமைவு காரணமாக எவ்வாறான அரசியல், இராணுவ, பொருளாதார முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருந்ததென்பதனையும், காலத்தின் தேவைகளுக்கேற்ப எவ்வாறு விடத்தல்தீவு தன்னை தகவமைத்து வரலாற்றில் நீடித்து நிலைத்து நின்றதென்பதையும், அரசியல் வரலாற்று பரிணாமத்தில் கூர்ப்பு ரீதியல் இப்பிரதேசத்திற்கு ஏற்பட்ட சூழலியல் தாக்கங்களுக்கு அங்கு வாழ்ந்த மக்கள் ஆற்றிய எதிர்வினை மற்றும் அதன் நிலைத்திருக்கத்தக்க தன்மையையும் இக்கட்டுரை ஆராய்கின்றது. மேலும் சமய ரீதியல் மூவினத்தன்னை கொண்ட மக்களின் ஜனநாயகப் பண்புகளையும் அருமையான இயற்கை வளங்களை எவ்வாறு தமக்குள் பங்கிட்டு, பகிர்ந்துண்டு ஒற்றுமையாக வாழ்ந்தார்கள் என்பதையும் அறியக்கூடிய காலத்திலிருந்து இக்கட்டுரை வெளிக்கொணர்கின்றது.

விடத்தல்தீவு என இதனோடு தொடர்புள்ளவர்கள் எங்கு சென்றாலும் இதனை நினைக்க, நாடிவர அப்படி என்ன இருக்கின்றது இந்த ஊரில் இன ஒற்றுமைக்கு ஒரு வாழும் உதாரணம் விடத்தல் தீவு என்பதில் யாருக்கும் இருவேறு கருத்து இருக்க முடியாது. ஒரு குளம், ஒரு குடிநீர் கிணறு என கிராமத்தின் அடிப்படை வசதிகளை பகிர்ந்து பாசத்துடன் வாழ்ந்த தொன்மை மிகு ஊர் இது. விடத்தல்தீவின் தொன்மை என்பது வரலாற்றில் அது எவ்வளவு தூரத்திற்கு பரவி பலரால் அறியப்பட்டிருக்கிறது என்பதை காலவரன்முறையில் அறிந்து கொள்ளும்போது புரிந்து கொள்ள முடியும். யாழ்ப்பாணத்து சுன்னாகம் ஸ்ரீமத், அ.குமாரசாமி புலவர் அவர்களின் மாணாக்கனாகிய யாழ்ப்பாணத்து மல்லாகம் ஸ்ரீ.இ.நமசிவாயம்பிள்ளை அவர்கள் இயற்றிய “ஊர்பெயர் உட்பொருள் விளக்கம்” என்ற 1923ம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட நூலில் ஒரு பாடல் அப்பாடலின் தொடக்கமே விடத்தல்தீவிலிருந்தே ஆரம்பிக்கின்றது.

அப்பாடல் வருமாறு.

“விடத்தலைநேர் மறவன்புலத்தாரை விடாது தணங்
குடத்தானையாரிளவாலையில் வாழ்வு குறைந்தனியுந்
திடத்தினையுற்றற்ச் செம்பியன்பற்று செல்வோர்சிதையிச்
சடத்தினைக் கொண்டிணியூராத்துறைதனைச்சார்குவாரே”.

இதன் பொழிப்பு.

“விடத்தலை நேர் மறவன்புலத்தாரை விடாது-விசங்கலந்த இருளை நிகர்த்த மறத்தன்மை பொருந்திய பஞ்சப்புலன்களைத்தனித்தனி போகவிடாது,
தணங் குடத்தானையாரிளவாலையில் வாழ்வு- தனங்கள் குடத்தை ஒத்திருக்கின்ற பெண்களது மிகுந்த இளமையிலே தொடங்கிய சுகவாழ்வானது,
குறைந்தளியுந் திடத்தினையுற்றறச்- நாளடைவிற குறைந்தழிந்து போகின்ற உண்மைத்திடத்தை நன்று தேர்ந்து,
அறசெம்பி அன்பற்று - பொருளாசையை முற்றாக நீக்கி,
செல்வோர் - ஞானமார்க்கத்திலே நடக்கின்றவர்கள்,
சிதையிச் சடத்தினைக் கொண்டு - அழிந்து போகின்ற இந்த உடம்பை எடுத்து
இனியூரத்துறைதனைச்சார்குவாரே- இனிமேற் பிறந்து ஊராத்துறையாகிய மோட்ச வீட்டையடைவார்கள்.

இங்கு விடத்தல்தீவு, மறவன்புலவு, குடத்தனை, இளவாலை, செம்பியன்பற்று , ஊராத்துறை என்பன ஊர்ப்பெயர்கள். என தொடரும்பாடலுடன் விடத்தல்தீவின் தொன்மையை கீழே ஆராய்வோம். விடத்தல்தீவு எனும் பெயரை தற்போது வெடிதல்தீவு எனவும் சில சகோதர மொழியாளர்கள் கூறுகின்றார்கள். இந்தப்பிரச்சனைஇன்று நேற்று ஏற்பட்டதல்ல. விடத்தல்தீவு என்பது வேற்றல்தீவு என ஒலியமைப்பில் வேறுபடுகின்றது. அக் காலத்தில் கச்சேரியில் கடமையாற்றிய அதிக எழுதுவரைஞர்கள் ஒல்லாந்தர்களாக இருந்தமையாலும் அவர்கள் ஆங்கிலத்தை தமது பிற்காலத்தில் கற்றுக்கொண்டதுமே இவ் வேறுபாடு ஏற்படுவதற்கான காரணமாகும் என திரு. போக் தனது Monograph of Mannar எனும் புத்தகத்தில் குறிப்பிடுகின்றார். விடத்தல்தீவைச் சேர்ந்த அமரர் திரு சந்தியாப்பிள்ளை ஆசிரியர் அவர்கள் தமது “விடத்தல்தீவு வித்தாப்பு” எனும் நூலில் இதனை விட்டதீவு என்றும் பின்னர் அது மருவி விடத்தல்தீவாக மாறியதாகவும் குறிப்பிடுகின்றார். யாழ்ப்பாணம் செகராச்சேகர மகாராசாவின் சமஸ்தான வித்துவான் வையாபுரி ஐயர் அவர்களால் ஆக்கப்பட்ட வையாபாடல் எனும் நூலின் 52வது செய்யுள் முதல் 54 வது செய்யுளில் “கண்ணகிக்கு காற்சிலம்பு செய்யும் பொருட்டு நாகமணி வேண்டி மீகாமன் இலங்கை சென்ற சம்பவம் கூறப்பட்டுள்ளது.” அப்பாடலில் மீரா என்பவருக்கு விடத்தல்தீவு வழங்கப்பட்டதாக கூறப்படுகின்றது. அச்செய்யுள்கள் வருமாறு

செய்யுள் 52 எழுசீர் சேரிய விருத்தம்.

அற்புத மாகும் கலியுக மூவா
யிரத்துமுந் நூறுடன் தொண்ணூ
றுற்றிடு மிரண்டா மாண்டினி லரச
னுயர்மது ராபுரி நாடன்
விற்கரச் சோழன் றணையடி வணங்கி
விறல்வணி கேசர்மா நாகர்
பேற்றிடு புதல்வி கண்ணகை தனக்குப்
பேரவின் விண்மணி வேண்ட

செய்யுள் 53.

வண்டிய மாற்றம் விரும்பியங் கரசன்
வியம்புமீ காமனைக் குறித்துத்
தூண்டகு தோளான் வெடியர சனையுந்
துலுக்கனை யுந்தொலைத் தமிழ்துத்
தேண்டியதெ தய்வ மணிதரு கென்னச்
சேன்றனன் செருவில்வென் றவரை
மீண்டண னரவின் மணிதனை வாங்கி
விமலைதன் னிடந்தனி லன்றே

செய்யுள் 54.

அங்கது போழ்தில் துலுக்கரின் மீரா
வரசன்முக கியரிரு வர்களும்
அங்கனம் விட்டுக் கரைதனி லடைந்து

கடிதின்மட்டக்களப் பினுக்குட்
டங்கிய வனத்தை நாடது வாக்கித்
தரணியில் வெடியர சிருந்தா
னங்கனம் விடத்தற் றீவினில் மீரா
வந்திருந் தனனினத் துடனே.

Ancient Jaffna என்ற இராசநாயகம் முதலியார் அவர்களால் எழுதப்பட்ட நூலில், பக்கம் 12 இல் இலங்கையில் நாகர்களின் இராட்சியம் யாழ்ப்பாணக்குடா நாட்டோடு மட்டுப்படாமல் அது மன்னார், பூநகரி உள்ளிட்ட வன்னியின் பெரிய பிரதேசத்தையும் உள்ளடக்கியிருந்ததாக குறிப்பிடுகின்றார். அக்காலத்தில் இப்பிரதேசங்கள் மிகவும் செழிப்பாக இருந்தன. சிறுபாணாற்றுப்படை எனும் சங்ககால பத்து குறுந்தொகைப் பாடல்களில் ஒன்றில் கி.பி முதலாம் அல்லது இரண்டாம் நூற்றாண்டில் நிலவிய சூழ்நிலைகளை விவரிக்கின்றது. அதில் நல்லியாகோட்டன் என்ற வட இலங்கை வாழ் ஓவியர் எனும் நாகர்களின் அரசரை நடத்தினார் எனும் கவிஞர் புகழ்ந்துள்ளார். நல்லியாகோட்டனின் அரண்மனை இலங்கையில் ஆமூர் எனும் இடத்தில் இருந்தது. ஆமூர் எனப்படும் நகரம் இது தொலமியின் தேசப்படத்தில் யாழ்ப்பாணத்தைக் குறிக்கும் ஆகோட்டே (Aakote) ஆக இருக்கலாம். இந்த நகரத்திற்கு செல்லும் வழியில் வேறு இரு நகரங்களைக் கடந்து செல்ல வேண்டி இருந்தது அவற்றுள் ஒன்று கோட்டை உள்ளதும் எயில் பட்டினம் என்று அழைக்கப்படும் நகரமாகும். இது மாந்தையாக இருக்கலாம். இவ்விரு நகரங்களுக்கிடையில் காணப்படும் மற்றைய நகரான வேளூர் என்பது பெரும்பாலும் பூநகரியாக அல்லது விடத்தல்தீவு மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு கிராமமாக அல்லது வேறு பெயரில் அழைக்கப்படும் கிராமமாக அல்லது காட்டுப்பிரதேசமாக இருக்கலாம். இது விடத்தல்தீவாக இருப்பதற்கு அதிக சந்தர்ப்பம் உள்ளது. “காரண் லூயிஸ்” அவர்களுடைய Vanni Districts of ceylon என்ற புத்தகத்தில் விடத்தல்தீவு காடுகளாக காணப்பட்டது என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

பிரித்தானியரின் ஆட்சியின் ஆரம்பகாலத்தில் மன்னார் பிரதேசத்தின் நிர்வாக அலகு உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவாக காணப்பட்டது (தற்போது மாவட்டம்). பின்னர் இவ் நிர்வாக அலகு பல மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டது (பக்.8) அந்நியராட்சியின் ஆரம்பத்தில் மன்னார் மாவட்டம் ஒமில்தாரி எனப்படும் நிர்வாகப் (Aumil dray) பிரிவாகவும் பின்னர் கலக்டர் பிரிவாகவும், தொடர்ந்து உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவாகவும் பிரிக்கப்பட்டு விரைவாக நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இவ்வுதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவில் (1802 வரை) மாந்தை, நானாட்டான், முசலி, மன்னார் தீவு ஆகிய பிரிவுகள் மட்டுமே காணப்பட்டன. மன்னாரிலிருந்து பெருங்களி அல்லது இலுப்பைக்கடவை பிரதேசம் தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. விடத்தல்தீவு பெரும்பாலும் பெருங்களிப்பற்று என்றே அழைக்கப்பட்டது. இந் நிலைமை 1802 வரை தொடர்ந்தது. 1802இன் பின் விடத்தல்தீவு தனி ஒரு ஒமில்தார் பிரிவாக மாறியது. இதன் ஒமில்தாராக திரு.சி.Steenstrancl கடமையாற்றினார்.

விடத்தல்தீவு ஒமில்தார் பிரிவு நேரடியாக யாழ்ப்பாண நிர்வாகத்தின் கீழ் இணைக்கப்பட்டிருந்தது. விடத்தல்தீவு ஒமில்தாரின் அலுவலகமானது கீழ்வரும் ஆளணியுடன் இயங்கியது. எழுத்தர்/கிளாக்காக Andreas Hoaterரும், மணியக்காராக இரத்தினசிங்கம் முதலியார் (மணியக்காரர், மாதோட்டை) அவர்களும், ஆராய்ச்சியாளராக கனகரட்ண முதலியார், உதவி ஸ்ரோப் (Asst.Shroff) 1802ல் புதிய நியமனம் உருவாக்கப்பட்டது, கணக்குப்பிள்ளையாக கதிரமன் சுவாம் வேலன், காவலதிகாரியாக ஹீசையர் சாகிப் தம்பி கங்காணியாக சிசேந்தி உட்பட 14 உதவியாளர்களையும் ஒரு பறையடிப்பவரையும் கொண்டிருந்தது. இவ்வாறு தனியான நிர்வாகக் கட்டமைப்பு, மற்றும் அதிகாரத்தோடு விடத்தல்தீவு இருந்திருக்கின்றது, என்பதற்கு அப்பால் விடத்தல்தீவின் அமைவிடம் இவ்வாறான ஒரு பொருத்தமான பூகோளப் பிராந்தியத்தில் அமைந்துள்ளதென்பதே உண்மையாகும். வன்னி, யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து மன்னாருக்கான போக்குவரத்தில் அல்லது வட இலங்கையிலிருந்து தென்னிலங்கைக்கான போக்குவரத்தில் தீர்மானிக்கின்ற சக்தியாக காலம்தொட்டு விடத்தல்தீவு இருந்திருக்கின்றது. விடத்தல்தீவினது தரைவழி மட்டுமல்ல அதன் கடல் வழியும் அதன் முக்கியத்துவத்திற்கு காரணமாகும். இவற்றுக்கு அப்பால் அன்னியரின் வருகையின் பின்னர் விடத்தல்தீவு தனி ஒரு நிர்வாக அலகான ஒமில்தார் அலுவலகமாக உருவானது. அது பண்டைய காலத்திலேயே அதே நிர்வாக கேந்திர ஆளுமையுடன் இருந்திருந்தமையே காரணமாகும். ஒரு வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியில் அதன் நிர்வாகத்தை இங்கு புதிதாக வந்தவர்களும் அனுசரித்துக் கொண்டார்கள் என்பதில் இருவேறு கருத்துக்கள் இருக்க முடியாது. மன்னார் தொடர்பான வரலாற்று நூல்களை ஆய்வு செய்யும் போது மன்னார் மாவட்டம்(தற்போதைய) மன்னார் தீவும் அதன் மிக அருகான பகுதிகளும் வன்னி மற்றும் ஏனைய மாவட்டங்களோடு இணைந்ததாக இருந்திருக்கின்றது.

எனவே 1802ல் விடத்தல்தீவு ஒமில்தார் பிரிவாக சிறப்பாக இயங்கிவந்துள்ளது என்பதுடன் அதன் அலுவலகத்தில் பல்சமூகத்தவர்கள் இன சௌபாக்கியத்துடன் பணிபுரிந்துள்ளனரென்பதையும் அறிய முடிகின்றது. விடத்தல்தீவின் வழித்தோன்றல்களான நாமும் நமது முன்னோரது பெருமை குறித்து உவகை கொள்கின்றோம். 1806, 1807களில் வன்னி மாவட்டமானது Collectorate ஆக உருவாக்கப்பட்டது. 1809ம்

ஆண்டு வன்னி மாவட்டத்துடன் பெருங்களிப் பிரதேசத்தையும் உள்ளடக்கியதான அமர்வு நீதிமன்றம் (Sitting Magistrate) உருவாக்கப்பட்டது. இக்காலப்பகுதியில் விடத்தல்தீவு அல்லது பெருங்களி உள்ளடக்கப்படாத சிறிய மாவட்டமாக மன்னார் காணப்பட்டது. அப்போது யாழ்ப்பாணத்தின் எல்லை மாதோட்டம் வரை விடத்தல்தீவை உள்ளடக்கியதாக காணப்பட்டது. இவ்வாறு விடத்தல்தீவு யாழ்ப்பாணத்துள் இணைந்திருந்தபடியால் விடத்தல்தீவு குடிமக்களில் பெரும்பாலானவர்கள் யாழ் மாவட்டத்தின் தீவுப்பிரதேசங்களிலும் அதனை அண்மித்த கரையோரப் பிரதேசங்களான வேலணை, நாவாந்துறை, நவாலி, மற்றும் அல்லைப்பிட்டி போன்ற பிரதேசங்களிலிருந்தும் வந்து குடியேறுவதற்கு வாய்ப்பாகவும் அமைந்துள்ளது.

புனித யாகப்பர் ஆலய வரலாறு.

புனித யாகப்பர் ஆலயம் விடத்தல்தீவில் சுமார் 400 ஆண்டுகளுக்கு முன் பிரான் சிஸ்கன் சபை மதகுருக்களால் பராமரிக்கப்பட்டமை 1594 காலப்பகுதியில் அருட் தந்தை Antonainus அவர்களால் எழுதப்பட்ட நூலான The chronicle of the sanctuary of our lady of Madhu எனும் நூல் மூலமாகவும் பிரான்ஸ்கன் சபை வரலாற்று ஆசிரியரான Friar Paulo da Trinitade அவர்களின் எழுத்துகளில் இருந்தும் அறியமுடிகின்றது. யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து விடத்தல் தீவில் குடியேறிய நவாலி, நாவாந்துறை, அல்லைப்பிட்டி பிரதேசங்களைச் சேர்ந்த கத்தோலிக்கர்களது வழிபாட்டிற்காக இவ் ஆலயம் அமைக்கப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் இவ் ஆலயம் 1948 முதல் இரணைதீவுப் பங்கின் கீழும் பின் அடம்பன் பங்கின் கீழும் காணப்பட்டது. தற்போது விடத்தல்தீவு தனிப்பங்காக உள்ளது. 1815ம் ஆண்டில் மன்னாரில் இருந்து பிரிக்கப்பட்ட பெருங்களிப் பிரதேசம் மீண்டும் மன்னாருடன் இணைக்கப்பட்டது. இக்காலப்பகுதியில் மன்னார், முசலி, மாந்தை, மற்றும் விடத்தல்தீவு என மூன்று நிர்வாக அதிகாரிகள் பிரிவாக மட்டுமே பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. சமகாலத்தில் பொலிஸ், விதானைப்பிரிவுகள் உருவாக்கப்பட்டிருந்தாலும் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட கட்டிகள் என்ற பட்டம் வழக்கத்திலிருந்தது.

1818 ஆம் ஆண்டில் வன்னியில் காணப்பட்ட ஆறு தென் மாவட்டங்களும் மன்னாருடன் மீண்டும் இணைக்கப்பட்டதுடன் இதுவரை காலம் இயங்கி வந்த விடத்தல்தீவு அமர்வு நீதிமன்றத்தின் பணிகளும் முடிவுக்கு கொண்டுவரப்பட்டது. 1820ம் ஆண்டில் 8 அதிகாரிகளைக் கொண்ட நான்கு நிர்வாகப் பிரிவுகள் காணப்பட்டன. இவ் அதிகாரிகளில் ஒருவர் பறங்கியர் மற்றவர் சுதேச இனத்தைச் சேர்ந்தவர். இவர்கள் முறையே பெருங்களி, மாந்தை, நானாட்டான் மற்றும் முசலி ஆகிய பிரிவுகளில் பணிசெய்தனர். இக்காலப்பகுதியில் திரு.என்.ஹொற்றிக் (Mr.N.Rodrigue) என்பவர் விடத்தல்தீவின் Attikar ஆக கடமையாற்றினார். 1867ல் மன்னாரிலிருந்து இரு நிர்வாகப் பிரிவுகள் நீக்கப்பட்டு அவை முல்லைத்தீவுடன் சேர்க்கப்பட்டன. மேற்கூறப்பட்ட நிர்வாக மற்றும் வருமானம், அபிவிருத்தி திட்ட விபரங்கள் யாவும் 1867ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்ட Ceylon Administration Report இல் காணப்படுகின்றது. போர்த்துக்கேயருடைய ஆட்சியின் கீழான 1597-1658 காலப்பகுதியில் யாழ்ப்பாண இராட்சியத்திற்கான நிலப்பிரதேசமானது இருவகையாக ஆட்சிசெய்யப்பட்டது. ஒன்று அரசரின் நேரடியான ஆட்சி மற்றையது வன்னி எனும் விசாலமான நிலப்பரப்பு அது திறை மற்றும் வரிகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்குரிய வகையிலான ஆட்சியாகும். இவ்வாறு அரசரின் நேரடியான ஆட்சிப் பிரதேசத்தில் விடத்தல்தீவு காணப்பட்டது.

விடத்தல்தீவு தர்ம மடம் அல்லது அம்பலம்.

விடத்தல்தீவு தர்ம மடம் 1855 ஜூன் மாதம் இருபதாம் திகதி ஆரம்பிக்கப்பட்டதென அம்மடத்தின் நுழை வாயிலிலேயே பொறிக்கப்பட்டிருந்தது. இம்மடம் ஆறுமுகம் அவர்களால் அமைக்கப்பட்டு 1948 வரை அதாவது நாடு சுதந்திரம் பெறும் வரை நன்கு பராமரிக்கப்பட்டு வந்தது. அம்மடத்தில் ஒருவண்டில் மாடு நீர் நிறைத்துக் கொண்டுவரப் பயன்படும் பீப்பாய் எனப்படும் தகரக்கொள்கலன், சமையல் பாத்திரங்கள் என்பன காணப்பட்டன. இவை விடத்தல்தீவு ஊடாக இராமேஸ்வரம் (இந்தியா) செல்லும் பயனிகளுக்கு வேண்டிய தங்குமிடம் மற்றும் சமையல் பாத்திரங்களை இலவசமாக வழங்கின. அக்காலத்தில் பெருநிலப்பரப்பில் இருந்து மன்னார் தீவுக்கு சென்று அங்கிருந்து தலைமன்னார் ஊடாக இந்தியா செல்வதற்கு உகந்த தரைப்பாதை இல்லாத காரணத்தினால் விடத்தல்தீவிலிருந்து இராமேஸ்வரம் செல்வது இலகுவானதாக இருந்தது. இந் நடைமுறை இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்த 1948 உடன் முடிவடைய இம் மடத்தின் தேவையையும் அற்றுப்போயிற்று. அம் மடம் விடத்தல்தீவு கற்பக பிள்ளையார் கோயிலுக்கு உரித்துடையது. இன்று இது இலங்கை தொல்லியல் திணைக்களத்தால் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றது பல் சமயம் மற்றும் வேறுபட்ட கலாச்சாரப் பண்பாட்டம்சங்களை கொண்டதுமான ஒரு சமூகம் தமது வேறுபாடுகளைக் களைந்து விடத்தல்தீவு சார்பாக ஒற்றுமையாக ஒன்று சேரக்கூடிய ஒரு சக்தி வாய்ந்த கூட்டமாக விடத்தல்தீவு மக்கள் கூட்டம் விளங்குகின்றது. 1914ல் எழுதப்பட்ட Blue Book of Sri Lanka விடத்தல்தீவு ஆசிரியராக J.S.Velupillai அவர்கள்

கடமையாற்றியுள்ளதாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 1914இல் வடமாகாணத்தின் கல்வித்துறை தொடர்பாக குறிப்பிடும் பொழுது மன்னார் மாவட்டத்தில், எருக்கலம்பிட்டி, இரணை இலுப்பைக்குளம், முசலி, சின்னப்புள்ளச்சி பொற்கேணி என்பவற்றுடன் விடத்தல்தீவிலும் பாடசாலைகள் இயங்கிவந்துள்ளன. விடத்தல்தீவில் 54 ஆண்களும் 84 பெண்களும் மாணவர்களாக அக்காலப் பகுதியில் கல்விகற்றுள்ளனர். வன்னி நாடு என பல்பேயஸ் குறிப்பிடும் போது மன்னாரின் (தீவு) தரைப்பகுதிக்கு வடக்காக யாழ்ப்பாண ஏரிவரை உள்ள பூனேரி (பூநகரி) பொஸ்வீன் கட்டி (பல்லவராயன் கட்டு) பெருங்கேல் (பெருங்களி) மன்தோட்டி (மாதோட்டம்), நானட்டம் (நானாட்டான்) அரிப்பு வரையான பிரதேசம் ஆகும் என்கிறார். (பக்கம் 719).

மன்னாருக்கு தலைவனாக வீரசோட்டன் என்பவன் விளங்கினான். குளம் கட்டும் சோட்டையன், துணுக்காய் தலைவனாக விளங்கினான். மன்னார் மாவட்டத்தில் காணப்படும் பரப்பளவில் கூடிய இராட்சதக் குளம் என்று அறியப்படும் கட்டுக்கரைக்குளமாகும். இதனைப் பாக்கர் சோட்டையன் கட்டிய குளம் என்று குறிப்பிடுகின்றார். Ancient city of Jaffna வில் விஜயனின் வருகையின் போதே இக்குளம் அருவியாற்றில் இருந்து நீரைப்பெறுகிறது என்றும் இக்குளத்தில் இருந்து உருவாகி திருக்கேதீஸ்வரம் ஊடாக செல்லும் ஆறே பாலாவி என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தமிழ் நூலான சிறுபாணாற்றுப்படையில் மாதோட்டம் (மாந்தை) ஆனது குளிர்மையான நீர் நிறைந்த குளங்களால் சூழப்பட்டு இருந்தது எனக்குறிப்பிடுகின்றது . இது பிளினி குறிப்பிடும் Megisba எனும் கட்டுக்கரைக்குளமாகும். விசேடமாக கட்டுக்கரைக்குளம் ஏனைய குளங்களைப்போல் அல்லாது அது ஒரு ஊட்டல் குளமாகும். அதாவது கட்டுக்கரைக்குளம் அருவியாற்றில் இருந்த தேக்கம் அணைக்கட்டு மூலம் நீரைத்திசை திருப்பிப் பெற்று அதன் கீழ் உள்ள நூற்றுக்கணக்கான சிறிய குளங்களுக்கு விநியோகிக்கும். தொலமியின் தேசப்படத்தில் மன்னார் ஆனது Epiodorus என குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஏனெனில் வேறு ஏதும் தீவுகள் முத்துக்குளிக்கும் இடத்திற்கு அருகில் இல்லை. பிளினி அவர்கள் கட்டுக்கரைக்குளத்தை “The lake Megisba” என குறிப்பிடுகின்றார் .

பண்டாரவன்னியனை அடக்குவதற்காக Capt. Dribo தலைமையிலான அணி மன்னாரில் (விடத்தல்தீவில்) இருந்து அனுப்பப்பட்டது. அது 1803.10.31ம் திகதி அதிகாலை 05 மணிக்கு கற்சிலைமடுவிலுள்ள பண்டாரவன்னியன் படைகளைத் தாக்கியது. (பக் 24). போத்துக்கேயர் செட்டிகுளத்தை ஆண்ட காலப்பகுதியில் விடத்தல்தீவு காடுகளால் சூழப்பட்டு காணப்பட்டது. அதே காலத்தில் தம்பலகாமம், கொட்டியாரக்குடா, மட்டக்களப்பும் சாதாரண காடுகளாக இருந்தன. 1801.01.04 தொடக்கம் 1805 ஓகஸ்ட் வரை விடத்தல் தீவின் ஒமில்தார் ஆக திரு. ஏபிரகாம் என்பவர் கடமையாற்றினார். வன்னி பிரதேசம் ஒமில்தார் எனப்படும் நிர்வாக பிரிவால் ஆட்சியதிகாரம் செய்யப்பட்டது. இவ்வாறு ஒமில்தார் ஆக கடமையாற்றிய திரு. பார்த்தலோம் கடமையாற்றிய வேளையில் திரு.லாக் ஆடாஸ் எனும் பறங்கியர் விடத்தல்தீவினுடைய சுங்க அதிகாரியினது (Customs Master) எழுதுவினைஞராக கடமையாற்றிய காலத்தில் மதுபோதையில் இருந்தமையால் அவர் பல தொல்லைகளுக்கு உள்ளானார். எனவே தொன்மையான அக்காலத்திலும் விடத்தல்தீவு சட்டத்தின் சீரிய ஆட்சிக்கு உட்பட்டதாக இருந்துள்ளது. ஒமில்தார் எனப்படும் இப்பதவி 1807 ஆண்டளவில் ஒழிக்கப்பட்டது. ஆங்கிலேயரினால் இப்பிரதேசம் ஆளப்படும் போது மாகாணம் என்பது மாகாண நீதிமன்றின் ஆணைக்குட்பட்ட பிரதேசமாகவும் மாவட்டம் என்பது வருமானம் மற்றும் வர்த்தக முகவரின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த பிரதேசமாகவும் வரைவிலக்கணப்படுத்தப்பட்டு இருந்தது. (பக் 39).

1810ம் ஆண்டில் பெருங்களி மாவட்டம் அல்லது விடத்தல்தீவு மாவட்டம் என அழைக்கப்பட்ட இப் பிரதேசத்தில் விடத்தல்தீவுத் துறைமுகம் மன்னார் கலக்டர் ஆட்சித்துறை அதிகாரியிடம் இருந்து பிரிக்கப்பட்டு வன்னியோடு இணைக்கப்பட்டது. டச்சுக்காரர்களின் ஆட்சியின் போது கூட விடத்தல்தீவு வன்னியோடு இணைக்கப்பட்டிருந்தது. இவ்வாறு இணைக்க வேண்டுமென மன்னார் கலக்டரும் கோரிக்கை விடுத்திருந்தார். அதற்கமையவும் 1810.01.08 இல் இது நடைமுறைக்கு வந்தது. இதற்கு முன்னர் வன்னியின் ஆட்சித்துறை அதிகாரிக்கு விடத்தல்தீவிலுள்ள நெற்களஞ்சியங்களைப் பயன்படுத்துவதை தவிர வேறு எந்த உரிமையும் இருந்திருக்கவில்லை. விடத்தல்தீவில் அமர்வு நீதிமன்றம் காணப்பட்டது. இதன் அமர்வு நீதிவானே கடந்துறைமுக கலக்கடராகவும் கடமையாற்றினார். இவருக்கு மேற்படி பதவிக்கு மேலதிகமாக வன்னி கலக்டரின் உதவியாளராகவும் பணியாற்றிக்கொண்டிருந்தார். விடத்தல் தீவு மன்னாரிலிருந்து பிரிக்கப்பட்ட பின்னர் இவர் வன்னி கலக்டரின் உதவியாளராகவும் வன்னி கலக்டர் எவ்வெவ் பதவிகளை வகிக்கின்றாரோ அவ் அவ் பதவிகளின் உதவி அதிகாரியாகவும் பணியாற்றினார்.

1810ற்கு முற்பட்ட காலங்களில் மன்னார் தீவில் இயங்கிய மன்னார் மாவட்ட ஆட்சித்துறை அலுவலகத்திற்கு தீவுக்கு வெளியே இருந்து செல்வதற்கான போக்குவரத்து வசதிகள் போதுமானதாக இருக்கவில்லை. மேலும் மன்னார்த் தீவுக்கு செல்வதற்கு தள்ளாடியில் இருந்த நீண்ட தூரம் சதுப்பு நிலமான தரைப் பகுதி மற்றும் ஆழம் குறைந்த, கூடிய கடல் வழியூடாக பயணிக்கவேண்டியிருந்தது. தரை பகுதியை நடந்தும் அல்லது மாட்டு வண்டிகளின் மூலமாகவும் நீர்ப்பிரதேசங்களை தோணிகள் மூலமாகவும் கடந்து செல்ல வேண்டியிருந்தது. அதனால் மன்னார்த்தீவுக்கான பாதை சீரற்றதாகவும்

இயற்கை காரணிகள் சார்ந்ததாகவும் (கடல்வற்றுப்பெருக்கு) இருந்தது. இதனால் பெருநிலப்பரப்பில் இதன் நிர்வாகத்தை வன்னி மாவட்டத்துடன் சேர்ப்பதற்கு பரிந்துரைத்திருக்கலாம். மன்னார்த்தீவுக்கு வெளியே பெருநிலப்பரப்பில் கடற்கரையோரமாகவும், யாழ்ப்பாணம் மற்றும் வன்னிக்கு செல்வதற்கான வழித்தடத்தில் அமைந்திருந்த விடத்தல்தீவின் புவியியல் அமைவிடம் அதற்கு ஒரு கேந்திர முக்கியத்துவத்தை வழங்கியது. அதனால் இங்கிருந்து நீதி, நிர்வாகச் செயற்பாடுகள் நடைபெற்றது. நன்றீர்வளம் குறைவான பிரதேசமாக விடத்தல்தீவு இருந்தபோதும் அதன் கேந்திர முக்கியத்துவம் மற்றும் பாதுகாப்பு என்பன காரணமாக எக்காலத்துக்கும் வரலாற்றில் பிரதான வகிபாகமாக இருந்துள்ளது.

1808 டிசம்பர் மாதம் தொடக்கம் ஒமில்தார் பதவியை வகித்தவர் பிரஸ்ய (அந்நாளைய ஜேர்மனி) நாட்டைச் சேர்ந்தவரான ஜோன் ஓர்சைடீல் ஆவார். இவர் டச்சு கிழக்கிந்திய கம்பனிகளின் தரைப்பாதை லெப்டினனாக இருந்தார். பின்னர் ஆட்சி மாற்றத்தின் போது இவர் பிரித்தானியாவின் போர் கைதியானார். இவரின் பழைய சேவைக்கு திரும்பிச் செல்ல மாட்டேன் என்ற திட்டவட்டமான நிபந்தனையுடன் பிரித்தானிய அரசின் கீழ் சேவைக்கு அமர்த்தப்பட்டார். 1810ம் ஆண்டு முல்லைத்தீவில் அமைக்கப்பட்ட ஆட்சித்துறை அலுவலகத்தில் ஆளணியினரின் விபரம் வருமாறு. கல்கட்டும் மாகாண நீதிபதியும், அமர்வு நீதிமன்ற நீதிபதி விடத்தல்தீவு, மாகாண நீதிபதியின் எழுத்தாளரும் செயலாளரும், மாகாண நீதிபதியின் இரண்டாவது எழுத்தரும் செயலாளரும், அமர்வு நீதிபதியின் மொழிபெயர்ப்பாளரும் செயலாளரும், முதலாவது ஆராய்ச்சி, இரண்டாம் ஆராய்ச்சி, மாகாண நீதிபதிக்கான மொழிபெயர்ப்பாளர், கணக்குப்பிள்ளை – காசாளர், கணக்குப்பிள்ளை – களஞ்சியம், கணக்குப்பிள்ளை விடத்தல்தீவு களஞ்சியம், முதலாம் கங்காணி, இரண்டாம் கங்காணி, ஆறு மதிப்பீட்டாளர்கள், அலுவலகப் பணியாளர்கள், ஒரு இறை அதிகாரி, ஒரு மலையாளக்குழு. அப் புதிய ஆட்சித்துறை அலுவலகம் முல்லைத்தீவில் அமைந்திருந்தது. இவ் அலுவலகத்தில் விடத்தல்தீவுக்கு என தனியான அமர்வு நீதிமன்றமும் அதற்கான நீதிபதி மற்றும் அதற்கான மொழிபெயர்ப்பாளரும், செயலாளரும், விடத்தல்தீவு களஞ்சியத்துக்கான தனியான கணக்குப்பிள்ளை ஒருவரை நியமிக்கும் அளவிற்கு விடத்தல்தீவு ஒரு சுறுசுறுப்பான நிர்வாக அலுவலகமாக இயங்கி வந்துள்ளதென்பது தெளிவு. 1814ல் விடத்தல்தீவு சுங்கத்தை தமது தந்தைக்குப்பின் திரு. தோமஸ் தீல் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு தம்மை உதவி ஆட்சி அதிகாரியும் சுங்கத்துறை அதிகாரியும் என அழைத்துக்கொண்டார் (இவரது தந்தை சுங்கத்துறை அதிகாரியாக மட்டுமே இருந்தார்). திரு. போயிற் அவர்கள் அப்போது ஆட்சித்துறை அதிகாரியாக இருந்தார். இவர் கண்டிப்புமிக்கவர். அவர் அரசாங்கத்திடம் திரு. தோமஸ் தீலின் பதவி பற்றி வினவிய போது அவர் சுங்கத்துறை அதிகாரி மட்டுமே என தெரிவிக்கப்பட்டது (பக் 45).

1815 மே மாதத்தில் திரு. போயிட் அவர்கள் விடுவிக்கப்பட்டு அப்பதவிக்கு திரு போல் வேல்டன் பொப்ஸ் நியமிக்கப்பெற்றார். அம்மாதமே பெருங்களி விடத்தல்தீவு பிரதேசம் மீண்டும் மன்னாருடன் இணைக்கப்பட்டது. இவர் 1817 மார்ச் வரை கடமையாற்றினார். 1810 ல் இருந்து 1815 மே வரை மன்னார் மாவட்டத்திலிருந்து விடத்தல்தீவு பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. 1817ன் பின் அடுத்த கல்கட்டராகவும் இறுதிக்கல்கட்டராகவும் 1818 வரை திரு. எச். பென்னல் நியமிக்கப்பட்டார். 1818.05.01 ம் திகதி தொடக்கம் வன்னி தனி மாகாணமாக செயற்படுவதில்லிருந்து நீக்கப்பட்டு வன்னியிலிருந்த 17 பிரிவுகளும் யாழ்ப்பாணம் திருகோணமலை, மன்னார் ஆகியவற்றுடன் இணைக்கப்பட்டன. இதில் 05 பிரிவுகள் மன்னாருடன் இணைக்கப்பட்டன. ஏனைய பிரிவுகள் முல்லைத்தீவு திருகோணமலை மாகாணத்திற்குரியதானது. 1833ல் அமர்வு நீதிமன்ற பதவி மாவட்ட நீதிபதி எனும் பதவியால் பதிலிடப்பட்டது. இக்காலத்தில் மன்னார் மாவட்டம் வடமாகாணத்துடன் மீள் இணைக்கப்பட்டது. ஏற்கனவே வழங்கப்பட்ட 5 வன்னி பற்றுக்களுடன் கரிக்கட்டுமுலை வடக்கு, கரிக்கட்டுமுலை தெற்கு, முள்ளியவளை, புதுக்குடியிருப்பு, கருநாவல்பற்று வடக்கு, கருநாவல்பற்று தெற்கு, மேல்பற்று வடக்கு, மேல்பற்று தெற்கு, மேல்பற்று கிழக்கு ஆகிய 9 பிரிவுகளும் இதனுடன் இணைக்கப்பட்டன. 1833 நவம்பரில் உடையாவூர், கிழக்குமுலை வடக்கு வடமாகாணத்துடன் மீள் இணைக்கப்பட்டது. இதே ஆண்டில் கல்கட்டர் எனும் பதவி நீக்கப்பட்டு அரசாங்க முகவர் எனும் பதவி உருவாக்கப்பட்டு திரு.டைக் என்பவர் வடமாகாண முகவராக நியமனம் பெற்றார். 1867ம் ஆண்டு ஜனவரி முதலாம் திகதி தொடக்கம் கிழக்கு முலை வடக்கும், உடையாவூரும் மன்னாரிலிருந்து எடுக்கப்பட்டு வன்னி மாவட்டத்துடன் இணைக்கப்பட்டன. 1880ல் துணுக்காய் மன்னாரிலிருந்து மீண்டும் முல்லைத்தீவுக்கு மாற்றப்பட்டது. 1890ல் வவுனியன் விளாங்குளம் என அழைக்கப்பட்டுவந்த இப் பிரதேசம் வவுனியா என சுருக்கி அழைக்கப்பட்டது.

பெருங்களி என அழைக்கப்பட்ட விடத்தல்தீவுப் பிரதேசம்.

இப்பிரதேசமானது தொலமியின் தேசப்படத்தில் Paralia எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. “Arkali” எனும் தமிழ் சொல்லின் கருத்து ஆழமான ஆர்ப்பரிக்கின்ற கடல் என்பதாகும் (ஆர்கலி சூழ் தென்னிலங்கை, ஆர்கலிமுழவினதிகர் கோமான்) Parakali அல்லது Prankankali எனும் சொற்களில் உள்ள Para எனும் சொல் அடியின் அர்த்தம் “பரந்து, விரிந்தது” என்பதாகும். அதன் படி இது பரந்தது விரிந்த கடல் என்னும் அர்த்தத்தைத்தரும். இது ஆர்கலிக்கு எதிரிடையானதாகும். எனவே தொலமி இராமேஸ்வரம்

தொடங்கி மன்னார் வரையான ஆழமற்ற கடல் பகுதியை அண்மித்த நிலப்பகுதியை இப்பெயரால் அழைத்திருக்கலாம். Ancient Jaffna நூலில் பக் 108. இல் “இலங்கையில் மன்னார் அரிப்பில் இருந்து தொடங்கி பூனகரி வரையான பிரதேசம் Parankali என்று அழைக்கப்பட்ட பின்னர் அது திரிபடைந்து பெருங்களி எனப்பட்டது. ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்தில் விடத்தல்தீவு மாவட்டம் ஆனது Pringally என அழைக்கப்பட்டது. (In 1810 the district of Pringally or as it is commonly called the district of Werteltivu and the port of Werteltivu were separated from Mannar Collectorate and attached to that of the Wann- Wann M.L.R., vol. i. p28.) Bladeus அவர்கள் மாதோட்டம் பகுதியை பெருங்களி என்றே குறிப்பிடுகின்றார். (Mantote, begins to the north of the salt river, near the village of Pringally extending to the south along the sea shore as far as river Aripouthure- Baldeus, chap, xliv, p.709). மன்னார் தீவின் எதிர்புறமாக காணப்படும் நிலப்பரப்பு இன்றும் பெருங்களிப்பற்று என்று அழைக்கப்படுகின்றது, அத்துடன் விடத்தல்தீவின் பெரும் பதிவுகாரர் பிரிவு பெருங்களிப்பற்று என்றே அழைக்கப்படுகின்றது. பிரதேச சபையின் உப அலுவலகமும் பெருங்களிப்பற்று பிரதேச சபை உப அலுவலகம் என்றே இன்றும் அழைக்கப்படுகின்றது.

கண்டுபிடிப்புகள்.

இந்த ஆய்வு, வடக்கு இலங்கையின் அரசியல், மத மற்றும் நிர்வாக வரலாற்றில் விடத்தல்தீவு ஒரு முக்கிய இடத்தை வகித்துள்ளதாகக் காட்டுகிறது. முக்கியமான கருத்துப் பகுதிகளாகப் பிரித்து, இக்கண்டுபிடிப்புகள் கீழ்வருமாறு ஒழுங்கமைக்கப்பட்டுள்ளன.

1. புவிசார் அரசியல் முக்கியத்துவம்: யாழ்ப்பாணத்தையும் மன்னார் நிலப்பகுதியையும் இணைக்கும் இடத்தில் விடத்தல்தீவு அமைந்துள்ளதினால், இது பண்டைய காலங்களிலிருந்தே வர்த்தகம், இராணுவ இயக்கங்கள் மற்றும் நிர்வாக தொடர்புகளுக்கான முக்கியக் கடவையாக விளங்கியது. 1802ஆம் ஆண்டு பிரிட்டிஸ் ஆட்சிக்குள், இத்தீவில் நிறுவப்பட்ட ஒமில்தார் நிர்வாகப் பிரிவு, இத்தீவின் தன்னாட்சி நிர்வாக உறுதிப்பாட்டைக் காட்டுகிறது. யாழ்ப்பாண நிர்வாகத்துடன் நேரடியாக இணைக்கப்பட்டிருந்த இந்த அமைப்பு, எழுத்தர்களும், மணியக்காரர்களும் (நகைக்கடைக்காரர்கள்), கணக்காளர்களும் மற்றும் மொழிபெயர்ப்பாளர்களும் உள்ளிட்ட சிறப்புப் பதவிகளை கொண்டிருந்தது. இது அந்தத் தருணத்தில் இந்த இடம் ஒரு உயர் நிர்வாகச் சுழற்சியில் இருந்ததைக் குறிப்பதாகும்.
2. மத மற்றும் கலாச்சார தொடர்ச்சி: புனித யாக்கப்பர் தேவாலயம் (St. James Church), 1594 இல் பிரான்சிஸ்கன் மிக்ஷனரிகளால் கட்டப்பட்டது. 1855 இல் நிறுவப்பட்ட தர்ம மடம் (பொது ஓய்விடம்) ஆகியவை, இப்பகுதியின் மத நம்பிக்கைகள் மற்றும் கலாச்சார சகிப்புத்தன்மையை வெளிப்படுத்துகின்றன. இந்தக் கட்டடங்கள், மத வழிபாட்டிற்கும், சமூக நலத்திற்குமான மையங்களாகவும் இருந்தன. ராமேஸ்வரத்திற்கு செல்லும் யாத்திரிகர்கள் மற்றும் உள்நூர்வாசிகள், தேவாலயத்தையும் தர்ம மண்டபத்தையும் பயன்படுத்தினர். இதனால் விடத்தல்தீவு ஒரு கலாச்சார மற்றும் ஆன்மீக வழித்தடமாக விளங்கியமை தெளிவாகின்றது.
3. காலனித்துவ மற்றும் காலனிக்காலத்துக்கு முந்தைய ஆட்சி: வரலாற்றுச் சான்றுகள், விடத்தல்தீவு போர்த்துகீசிய, டச்சு மற்றும் பிரிட்டிஸ் ஆகிய மூன்று முக்கிய காலனித்துவ ஆட்சிகளின் கீழ் வந்திருப்பதைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன. ஒவ்வொரு ஆட்சியும் இப்பகுதியின் சமூக-அரசியல் பரிணாமத்தில் தத்தமது பங்களிப்பைச் செய்துள்ளன. டச்சு ஆட்சிக்காலத்தில், இது மன்னார் மற்றும் வன்னி பகுதிகளின் நிர்வாக இணைப்பாக இருந்து, வரி வசூல் மற்றும் வருவாய் தொடர்பான பணிகளில் முக்கிய பங்காற்றியது. 1810 ஆம் ஆண்டு, இது வட மாகாணத்தின் கீழ் ஒரு தனிப்பட்ட அமர்வு நீதிமன்றம் (Court of Session) அமைந்த பகுதியாக மதிப்பீடு செய்யப்பட்டு, நீதித்துறையில் முக்கியத்துவம் பெற்றது.
4. இடப்பெயர் சொற்பிறப்பியல் மற்றும் வரலாற்றுப் பன்முக அடையாளம்: விடத்தல் எனப் பரிணாமம் பெற்ற இடப்பெயரின் சொற்பிறப்பியல் மாற்றங்கள், காலப்போக்கில் தமிழ் சொற்களின் உச்சரிப்பு மற்றும் கலாச்சார விளக்கங்களைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. வையாபாடல்களில் காணப்படும் வசனங்களும், தொலமி வரைபடங்களில் காணப்படும் புவிசார் குறிப்புகளும், விடத்தல்தீவு பண்டைய பொது சகாப்தத்திலேயே நன்கு அறியப்பட்ட குடியேற்றமாக இருந்ததற்கான உறுதிச் சான்றுகளாக அமைந்துள்ளன.
5. சமூக-பொருளாதார நடவடிக்கைகள்: விடத்தல்தீவு வரலாற்று ரீதியாக அடர்ந்த காடுகள், மற்றும் கட்டுக்கரை போன்ற நீர் மூலங்கள் (குளங்கள்) கொண்டதாக இருந்தது. இவை விவசாயத்தையும், குடியேற்றத்தையும் ஆதரித்துள்ளன. மீன்பிடி மற்றும் வாணிகப்பாதைகளுக்குப் பெயர் பெற்ற இப்பகுதி, தென்னிந்தியாவின் கடல் வழி மீதான தொடர்புகளிலும் முக்கிய பங்காற்றியது. போர்கள் மற்றும் காலனித்துவ ஒடுக்குமுறைகளின்போதும், இது மீள்தன்மை கொண்ட விவசாயம், மீன்பிடி மற்றும் கைவினைப் பண்பாடுகளின் மூலமாக அதன் பொருளாதார வாழ்வாற்றலைத் தொடர்ந்து நிலைநிறுத்தியிருந்தது.

வரம்புகள்.

இக்கட்டுரை ஆவணங்கள், இலக்கியங்கள் மற்றும் வாய்மொழி ஆதாரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தாலும், சில முக்கிய வரம்புகள் அதன் விரிவான கண்டுபிடிப்புகளை பாதிக்கின்றன. முதன்மையாக, ஆரம்பக் காலத்திலிருந்து காலனித்துவ ஆட்சிக்கால வரை நிர்வாக ஆவணங்களிலும், வரைபடங்களிலும் உள்ள இடைவெளிகள், விடத்தல்தீவின் நிர்வாக வரலாற்றைக் கொண்டு முழுமையான தொடர்ச்சியான ஓர் அமைப்பை உருவாக்குவதை கடினமாக்குகின்றன. இரண்டாவது, பெரும்பாலான வாய்மொழி வரலாறுகள் முறையாக பதிவு செய்யப்படவில்லை அல்லது விமர்சன அடிப்படையில் மதிப்பீடு செய்யப்படவில்லை. இது தகவல்களின் உண்மை தன்மை மற்றும் நிலைத்தன்மைக்கு சவாலாக உள்ளது. மேலும், காலப்போக்கில் மொழிப்பயன்பாடும், இடப்பெயர்களின் உச்சரிப்பும் மாறியுள்ளதால், வரலாற்று அடையாளங்களைத் தெளிவாக உணர்வதில் சிக்கல்கள் எழுகின்றன. இறுதியாக, போர் காரணமான இடப்பெயர்வுகள், கலாச்சார தொடர்ச்சியைப் பாதித்ததுடன், நேரடி நினைவுகளைப் பெற்றோரிடம் இருந்து தகவல் சேகரிப்பை குறைத்துவிட்டன.

தாக்கங்கள்.

இந்த ஆய்வு, விடத்தல்தீவை, இலங்கையின் வடக்கு மாகாணத்தில் ஒரு வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த, கலாச்சார ரீதியாக உயிர்ப்புடன் விளங்கும் குடியேற்றமாக ஆவணப்படுத்துகிறது. காலனித்துவக் காலத்தில் இத்தீவுக்கு அளிக்கப்பட்ட நிர்வாக சுயாதீனம், பல மதங்களின் இணை வாழ்வு மற்றும் வர்த்தக, யாத்திரை பாதைகளுடன் இருந்த தொடர்பு போன்ற அம்சங்கள், தற்போதைய அரசியல் மற்றும் சமூக வரலாற்றுப் பேச்சுப் பரப்பில் நிலவும் மையமாதிக்கக் குரல்களுக்கு ஒரு சவாலாக நிற்கின்றன. தீவுப் பகுதிகளின் இந்தக் கண்ணோட்டங்கள், பிராந்திய அடையாளங்கள், கலாச்சார மீள்தன்மை மற்றும் புவிசார் அரசியல் நிலைத்தன்மை ஆகியவற்றின் முக்கியத்துவத்தைக் காட்டும் வகையில், தேசிய வரலாற்று பேச்சுக்களில் இவை இடம்பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பதனை வலியுறுத்துகின்றன.

பரிந்துரைகள்.

1. ஆவணக் காப்பகம் மற்றும் டிஜிட்டலாக்கம்: காலனித்துவ ஆட்சிக்கால நிர்வாக ஆவணங்கள் மற்றும் வரைபடங்கள் உள்ளிட்ட முக்கிய வரலாற்று ஆவணங்களை அவசரமாக டிஜிட்டல் வடிவமைப்பில் பாதுகாக்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.
2. வாய்மொழி வரலாற்று சேமிப்பு: உள்ளூர் மூத்தவர்களின் நினைவுகளின் அடிப்படையில், முறையாக வாய்மொழி வரலாறுகளை சேகரிக்கும் பணி விரைவாக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். அறிவு சான்றுகள் மறையுமுன் இது அவசியமாகிறது.
3. இடப்பெயர் ஆய்வு மற்றும் தரப்படுத்தல்: இடப்பெயர்களின் வரலாற்றுப் பின்னணி மற்றும் சொற்பிறப்பியல் பரிணாமங்களைத் தரப்படுத்தும் வகையில், மொழியியல், வரலாற்று மற்றும் சமூகக் குழுக்கள் ஒருங்கிணைந்த முறையில் பணியாற்ற வேண்டும்.
4. ஒருங்கிணைந்த வரலாற்று வரைபடம்: விடத்தல்தீவின் நிர்வாக மற்றும் புவிசார் மாற்றங்களை பகுப்பாய்வு செய்வதற்காக வரலாற்று பதிவுகளுடன் Geographic Information System (GIS) வரைபடங்களை இணைத்து, வரலாற்றை மீள அமைக்கும் பணி மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.
5. பன்முகத்தன்மையுடைய துறைசார் ஆய்வுகள்: தொல்பொருள், சூழலியல் மற்றும் மதவியல் துறைகளை இணைக்கும் வகையில் நடத்தப்படும் ஆய்வுகள், விடத்தல்தீவின் கடந்த காலம் மற்றும் அதன் கலாச்சாரப் பரிமாற்றங்களை விரிவாக விளக்க உதவும்.

முடிவுரை.

இந்த ஆய்வு, விடத்தல்தீவை ஒரு சாதாரண கடற்கரை மீன்பிடி கிராமமாக அல்லாது, வடக்கு இலங்கையின் வரலாற்று, நிர்வாக மற்றும் கலாச்சார மையமாகக் காட்டுகிறது. சங்ககால வர்த்தக இயக்கங்கள், பிரான்சிஸ்கன் மிக்ஷனரிகளுடன் இருந்த தொடர்புகள் மற்றும் காலனித்துவ நிர்வாக வரலாற்றில் இக்கிராமத்தினுடைய பங்கு ஆகியவை, இது தேசிய வரலாற்றில் தாழ்த்திய, புறக்கணிக்கப்பட்ட தொடர்ச்சிகளை மீள்நினைவூட்டுகின்றன. இந்த அடுக்குகளைக் கண்டறியும் முயற்சி, தீவுப் பகுதிகளின் வரலாற்றுக்கும், அதன் அடையாள உருவாக்கத்துக்கும் ஒரு புதுப்பித்த பார்வையை வழங்குகின்றது. நிலத்தோன்றிய மரபுகள், புவிசார் அமைப்புகள் மற்றும் கலாச்சார நிலைத்தன்மை ஆகியவை எப்படி ஒன்றிணைந்து ஒரு மீள் சமூக உருவாக்கத்தை உருவாக்குகின்றன என்பதற்கு, விடத்தல்தீவு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகவே விளங்குகிறது.

4. விடத்தல்தீவு: பழங்காலம் முதல் காலனித்துவ காலம் வரை வர்த்தகம், நம்பிக்கை மற்றும் மீள்தன்மை பற்றிய கடலோர வரலாறு.

ஜெயசீலன் ஞானசீலன்⁴

சுருக்கம்.

இலங்கையின் வடமேற்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ள கடற்கரை கிராமமான விடத்தல்தீவின் வரலாற்றுப் பரிணாமம் இக்கட்டுரையில் ஆராயப்படுகிறது. தொல்பொருள் அகழ்வாய்வுகள், வாய்மொழி மரபுகள் மற்றும் வரலாற்றுப் பதிவுகளின் அடிப்படையில், தொன்மையான தமிழ் கடல்சார் குடியேற்றமாகத் தொடங்கி, தொடர்ச்சியான போர்த்துகீசியர், டச்சுக்காரர்கள் மற்றும் பிரித்தானியர்களின் தாக்கங்களால் உருவான பல மதக் கலவையுள்ள சமூகமாக விடத்தல்தீவின் மாற்றம் விவரிக்கப்படுகிறது. நேரடித் தரவுகளின் பற்றாக்குறை இருந்தபோதிலும், இந்த ஆய்வு, விடத்தல்தீவின் பிராந்திய வர்த்தக வலையமைப்புகளில் உள்ள பங்கு, அதன் சமூக மற்றும் மத மாற்றங்கள் மற்றும் சுற்றுச்சூழலியல் மீள்தன்மை ஆகியவற்றை விளக்குகிறது. கடல்சார் வர்த்தகம், காலனித்துவ சக்திகள் மற்றும் கலாச்சார பன்மைத்துவம் போன்ற பரந்த வரலாற்றுப் பிம்பங்களுக்கான நுணுக்கமான எடுத்துக்காட்டாக விடத்தல்தீவின் முக்கியத்துவத்தை இந்த ஆய்வு வெளிப்படுத்துகிறது. இலங்கையின் தேசிய வரலாற்றுப் பாடங்களுக்குள் புற கிராமப்புற வரலாறுகளை இணைக்கும் அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறது. மேலும், குறைவாக பிரதிநிதித்துவம் பெற்றுள்ள கிராமப்புற வரலாறுகளின் புரிதலை ஆழப்படுத்த, தொல்பொருள் மற்றும் வாய்மொழி வரலாற்று ஆய்வுகளை விரிவுபடுத்த பரிந்துரைக்கிறது.

முக்கிய வார்த்தைகள்: விடத்தல்தீவு, கடற்கரை வரலாறு, காலனித்துவ இலங்கை, மத பன்மைத்துவம், கடல்சார் வர்த்தக வலையமைப்புகள்

அறிமுகம்.

விடத்தல்தீவு இலங்கையின் வடமேற்கு கரையில், இன்றைய மன்னார் மாவட்டத்தின் மாந்தை மேற்குப் பிரிவில் அமைந்துள்ள ஒரு கடற்கரை கிராமம் ஆகும். இப்போது அதன் அளவு குறைந்திருக்கிறதெனினும், விடத்தல்தீவிற்கு பல நூற்றாண்டுகளாக நீண்ட வரலாறு உண்டு. அதன் வரலாறு, பழங்காலத்திலிருந்தே மூலதன வர்த்தக துறைமுகங்கள், முத்துப் பெருகும் கடற்கரைகள் மற்றும் தமிழ் குடியேற்றங்கள் என்பவற்றிற்காக அறியப்பட்ட மன்னார் பிராந்தியத்தின் பரந்த வரலாற்றுடன் பின்னிப்பிணைந்துள்ளது. இக்கட்டுரை பண்டைய காலம், காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய காலம் மற்றும் காலனித்துவ காலம் ஆகிய மூன்று கால கட்டங்களில் விடத்தல்தீவின் வளர்ச்சியை அலசுகிறது; தொல்பொருள் மற்றும் இலக்கிய ஆதாரங்கள், சமூக-அரசியல் மாற்றங்கள், பொருளாதார நடவடிக்கைகள் மற்றும் மத வளர்ச்சி ஆகியவற்றை ஆய்வு செய்கிறது. மேலும், காலப்போக்கில் மாந்தை மேற்கின் சுற்றியுள்ள கிராமங்கள் மற்றும் பரந்த மன்னார் மாவட்டத்துடனான விடத்தல்தீவின் தொடர்புகளை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

முக்கியத்துவம்.

விடத்தல்தீவின் வரலாறு வெறும் ஒரு கிராமத்தின் நிகழ்வுகள் அல்ல. அது இலங்கையின் பெரிய வரலாற்று ஓட்டங்களை சுருக்கமாக பிரதிபலிக்கும் ஒரு சிறிய கண்ணோட்டம்: பண்டைய கால வர்த்தகம், கலாச்சார ஒன்றிணைப்பு, காலனித்துவ மோதல்கள் மற்றும் நிலைபெறும் எதிர்ப்புகள். மாந்தை அல்லது யாழ்ப்பாணம் போல் பரவலாக ஆவணப்படுத்தப்பட்ட மையங்களைப் போல இல்லாமல், விடத்தல்தீவு பெரும்பாலும் புறங்கோணத்தில் இருந்து கொண்டே நிலைத்திருக்கிறது தெரியாமல் இருந்தாலும், முக்கியத்துவம் மிக்கது. இதன் முக்கியத்துவம் என்னவெனில், காலனித்துவ ஆட்சிக்கு எதிரான உள்ளூர் தழுவல்கள், மத மாற்றங்கள், சமூக-பொருளாதார மாற்றங்கள் மற்றும் பிராந்திய வலையமைப்புகள் பற்றிய நுணுக்கமான புரிதலை வழங்கும். மேலும், பல நூற்றாண்டுகளாக தமிழ் அடையாள வளர்ச்சி, கடல்சார் பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் மத பன்மைத்துவத்தின் உருவாக்கத்தில் சிறிய கடற்கரை சமூகங்கள் எவ்வாறு பங்காற்றின என்பதை இக்கட்டுரை வெளிப்படுத்துகிறது. பண்டைய தமிழ் குடியேற்றங்கள், பிராந்திய வர்த்தக வலையமைப்புகளோடு உள்ள தொடர்புகள் மற்றும் போர்த்துகீசிய, டச்சு, பிரிட்டிஷ் காலங்களில் ஏற்பட்ட எதிர்ப்பு மற்றும் மத ஒருங்கிணைப்பு ஆகியவை விடத்தல்தீவிற்கு தனித்துவமான வரலாற்றுப் பார்வையைக் கொடுக்கின்றன. இது முக்கியமான வரலாற்றுப் போக்குகளின் மையமாக இல்லாவிட்டாலும், விடத்தல்தீவு போன்ற கிராமங்கள் உலகளாவிய இயக்கங்களில் கலந்துள்ள இடங்களாக இருந்தன என்பதை காட்டுகிறது. இக்

4 பேராசிரியர், வவுனியாப் பல்கலைக்கழகம்.

கதை, உள்ளூர் வரலாற்றை செறிவூட்டுவதுடன், தெற்காசியாவில் காலனித்துவ சந்திப்புகள், கடலோர கலாச்சார பரிணாமங்கள் மற்றும் வகுப்புவாத சகவாழ்வு பற்றிய பரந்த விவாதங்களில் பங்களிக்கிறது.

ஆராய்ச்சி இடைவெளி.

மாந்தை போன்ற முக்கிய தொல்பொருள் தளங்கள் மற்றும் இலங்கையில் காலனித்துவ ஆட்சி பற்றிய ஆய்வுகள் விரிவாக இடம்பெற்றுள்ளன. இருப்பினும், விடத்தல்தீவை மையமாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட வரலாற்று ஆய்வுகள் குறைவாகவே உள்ளன. பெரும்பாலான விவரிப்புகள், விடத்தல்தீவினை பரந்த பிராந்திய வரலாற்றுக்குள் உள்ளடக்கிக் கொள்கின்றன அல்லது தனி ஆய்வாக கவனம் செலுத்தவில்லை. முக்கியமாக, பண்டைய தமிழ் மீன்பிடி சமூகத்திலிருந்து போர்த்துகீசிய மிஷன் புறநகராகவும், பின்னர் டச்சு கட்டுப்பாட்டிற்கும், பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக் கால மீள்குடியேற்றத்திற்கும் மாறிய விடத்தல்தீவின் அடுக்கு மாறுதல்களும், அதன் சமூக-பொருளாதார அமைப்பு, மத பன்முகத்தன்மை மற்றும் கலாச்சார அடையாளத்தின் மேல் அவற்றின் பாதிப்புகளும் விமர்சன ரீதியாக ஆய்வு செய்யப்படவில்லை. மேலும், விடத்தல்தீவிலுள்ள தேவாலயங்கள், கோயில்கள் மற்றும் மசூதிகளின் நிறுவல் பற்றிய சிதறல் தகவல்கள் இருந்தாலும், பல நூற்றாண்டுகளாக வெளியிடப்பட்ட ஆட்சி மற்றும் காலனித்துவ தலையீடுகளின் போக்குகளுக்கு இடையில், இந்த கிராமம் எப்படி அதன் மத மற்றும் இன சகவாழ்வை நிலைநிறுத்தி வந்தது என்பதைக் குறித்து ஒருங்கிணைந்த ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படவில்லை. இதேபோல், அதன் கடல்சார் வர்த்தக பங்கு மற்றும் சுற்றுச்சூழல் அமைப்பு, அதன் வரலாற்று மற்றும் பொருளாதார மீள்தன்மைக்குப் பிரதானமாக விளங்கியது. இவையும் விரிவாக ஆராயப்படவில்லை. சுருக்கமாகச் சொன்னால், விடத்தல்தீவின் செறிவூட்டிய, சிக்கலான வரலாறு இன்னும் முழுமையாக வெளிச்சம் பெறவில்லை. அதை தற்போதைய ஆய்வு பூர்த்தி செய்ய முனைகிறது.

குறிக்கோள்கள்.

இந்த ஆய்வு பின்வரும் நோக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது:

1. விடத்தல்தீவின் வரலாற்று வளர்ச்சியைப் பகுப்பாய்வு செய்து, முக்கியமான சமூக-அரசியல், பொருளாதார மற்றும் மத மாற்றங்களை எடுத்துக்காட்டுதல்.
2. கலாச்சார மற்றும் மக்கள்தொகை தொடர்ச்சியும் மாற்றமும் எவ்வாறு நிகழ்ந்தன என்பதை ஆய்வு செய்தல், குறிப்பாக தமிழ், கத்தோலிக்க, இந்து மற்றும் முஸ்லிம் சமூகங்களுக்கிடையிலான காலப்போக்கான தொடர்புகளில் கவனம் செலுத்துதல்.
3. காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய காலமும் காலனித்துவ காலமும் இடைப்பட்ட பரந்த பிராந்திய மற்றும் உலகளாவிய வர்த்தக வலையமைப்புகளில் விடத்தல்தீவின் ஒருங்கிணைப்பை ஆய்வு செய்தல்.
4. வாழ்வாதார முறைகள் மற்றும் குடியேற்ற அமைப்புகளை வடிவமைத்த சுற்றுச்சூழல் மற்றும் புவியியல் காரணிகள் குறிப்பாக சதுப்புநிலக் குளங்கள் மற்றும் மூலோபாய கடற்கரை இருப்பிடம் ஆகியவற்றை ஆராய்தல்.
5. இலங்கை வரலாற்றுப் பண்பாட்டில் புற கிராமப்புற சமூகங்களின் மையமாக்க ஒரு விரிவான கிராம அளவிலான வரலாற்றுக் கணக்கை வழங்கி, அறிவார்ந்த இடைவெளியை நிரப்புதல்.

ஆரம்ப கால தமிழ் குடியேற்றங்களும் பண்டைய காலமும்.

மன்னார் கடற்கரைப் பகுதி மிகவும் பழமையான காலம் முதல் மக்கள் வசித்துப் பரந்த செயல்பாட்டை மேற்கொண்டிருந்தது என்பதை தொல்பொருள் மற்றும் இலக்கிய ஆதாரங்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. விடத்தல்தீவு, மாந்தை (மாந்தோட்டம்) எனப்படும் ஒரு பழங்கால துறைமுக நகரத்திற்கு அருகிலேயே அமைந்துள்ளது. இந்த நகரம், இலங்கையின் பண்டைய வரலாற்றில் முக்கியமான துறைமுகமாக விளங்கியது (Fernando, 2011). மாந்தை நகரில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வுகள், ரோமானிய மத்தியதரைக் கடல் மற்றும் ஹான் சீனா வரையிலான வர்த்தக தொடர்புகளை வெளிப்படுத்துகின்றன, இது கி.மு. 2ஆம் நூற்றாண்டிற்கும் முன்னரே செயல்பட்ட ஒரு பெரும் கடல்சார் வர்த்தக மையம் என்பதைக் காட்டுகிறது (Fernando, 2011). சில கணக்குகளின் படி, மாந்தை கி.மு. 1800ம் ஆண்டுக்கே குடியேற்றமாக இருந்து, பின்னர் கி.மு. 200ம் ஆண்டுகளில் வரலாற்றுத் துறைமுகமாக வளர்ந்தது. தப்பர்பேன் (இலங்கை) குறித்து கி.மு. 4ஆம் நூற்றாண்டு கிரேக்க எழுத்தாளர்கள் முத்துச் செல்வம் மற்றும் வர்த்தக வளம் கொண்ட தீவாக விவரித்துள்ளனர் (Library of Congress, 2017; Karipearls, n.d.). மன்னார் வளைகுடாவிலுள்ள முத்துப் பொருட்கள் பண்டைய காலத்திலேயே புகழ் பெற்றிருந்தன; கி.மு. 4ஆம் நூற்றாண்டின் கிரேக்க ஆவணங்கள் இதைச் சுட்டுகின்றன. பின்னர் சீன யாத்திரிகர் ஃபா-ஹ்சியன் (411 கிபி) மற்றும் அரபு பயணி இப்னு பட்டுடா (1344 கிபி) ஆகியோரும் இலங்கை அரசரின் கருவூலங்களில் அற்புதமான முத்துப் பொருட்களை பார்த்ததாகக் குறிப்பிட்டுள்ளனர் (Karipearls, n.d.). இவை, இந்த பிராந்திய மீன்வளத்தின் நீண்டகால பொருளாதார முக்கியத்துவத்தையும், அதன் உலகளாவிய வர்த்தக வலையமைப்புகளுடனான இணைப்பையும் உறுதிப்படுத்துகின்றன. வடமேற்கு கடற்கரைப் பகுதியில் பண்டைய காலத்திலேயே தமிழர் வாழ்ந்திருந்தனர் என்பதற்கான ஆதாரங்களை

ஆரம்பகால தமிழ் இலக்கிய மரபுகள் வழங்குகின்றன. குறிப்பாக, ஈழத்து சங்க காலக் கவிஞர்களில் ஒருவரான பூதந்தேவனார் மாந்தையைத் தம் பூர்வீகமாகக் கொண்டவர் என்று குறிப்பிடப்படுகிறார் (Wikipedia, 2024). இது, 1,500–2,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இப்பகுதியில் தமிழ் பேசும் சமூகங்கள் வேரூன்றியிருந்ததைக் காட்டுகிறது. பின்னர் தமிழ் வரலாற்றுப் பதிவுகளும் வாய்மொழி மரபுகளும், பிராந்தியத்தின் ஆரம்பகால குடியேற்றக்குழுக்களை “கௌரவ குருகுலம்” அல்லது நாகா மக்கள் என்று அழைத்துள்ளன. இந்தியாவின் பண்டைய குரு வம்சத்திலிருந்து வந்ததாகக் கூறப்படும் மக்கள் (Fernando, 2011).

இவர்கள், மன்னார் மற்றும் மாந்தை பகுதிகளின் ஆரம்பக் குடியேற்றங்களில் முக்கிய பங்காற்றினார்கள், உள்நாட்டு விவசாயத்திலும் கடற்கரைக் வர்த்தகத்திலும் ஈடுபட்டிருந்தனர் (Fernando, 2011). இவர்கள் கரையார் சாதியுடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்டு, தமிழ்ச் சமூகத்தில் கடல்சார் வாழ்வாதாரத்தில் ஈடுபட்ட மக்களாகக் கருதப்பட்டனர். போர்த்துகீசிய காலத்தின் போது பாதிரியார் எஸ்.ஜி. பெரேரா, மன்னாரின் “கரையாக்கள்” கௌரவர்களுடன் தொடர்புடையவர்களாகவும், ஐரோப்பியர்களின் வருகைக்கு முன்னரே இப்பகுதியின் மூலவர் சமூகமாகவும் இருந்தனர் என்று குறிப்பிடுகிறார் (Fernando, 2011). இந்த ஆரம்ப சமூகங்கள், உள்ளூர் தெய்வங்களை மற்றும் இந்து கடவுள்களை வணங்கியிருக்க வாய்ப்பு அதிகம் உள்ளது. உண்மையில், மாந்தை பகுதியில் உள்ளதிருக்கேதீஸ்வரம் சிவன் கோயிலின் தொன்மை வரலாறு, இதன் ஆரம்ப கட்டுமானம் நாகத் தலைவர் மாயனால் (ராவணனின் மனைவியான மண்டோதரியின் தந்தை) கட்டப்பட்டது என்றும், பின்னர் கேது (குரு) குலத்தினரால் பராமரிக்கப்பட்டது என்றும் கூறுகிறது (Fernando, 2011). “மாந்தோட்டம்” என்ற பெயர் தமிழில் “பெரிய துறைமுகம்” எனப் பொருள்படும், இது துறைமுக நகரத்தின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துரைக்கிறது. இடைக்காலத்தில் மாந்தை பல்வேறு பெயர்களால் மஹாதித்த, மஹாதித்த-பட்டணம், மந்தோட்டம், மாந்தை, எழில்பட்டினம் அழைக்கப்பட்டு, சர்வதேச வர்த்தகத் துறைமுகமாக வளர்ந்தது (Fernando, 2011). மாந்தையிலிருந்து அருகிலுள்ள கடற்கரையில் அமைந்திருந்த விடத்தல்தீவு, இயற்கை வரலாற்று மற்றும் கடல்சார் வாழ்வாதாரச் சூழலுடன் இணைந்த பகுதியாக இருந்திருக்க வேண்டும். விடத்தல்தீவு குளம் மற்றும் விரிவான சதுப்புநிலத் தட்டைகள் அதன் அருகிலுள்ளன; இவை மீன்பிடிக்க ஏற்ற வளமான பகுதிகளாகவும், சிறிய கப்பல்களுக்கு பாதுகாப்பான நங்கூர இடமாகவும் இருந்திருக்க வாய்ப்பு உள்ளது. இன்றும் தாரமடம் என்று அழைக்கப்படும் பண்டைய பிள்ளையார் கோயில் ஓய்வு இல்லம் விடத்தல்தீவில் அமைந்துள்ளது. இது தற்போது பாதுகாக்கப்படும் தொல்பொருள் நினைவுச்சின்னமாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது (Wikipedia, 2024). இத்தகைய ஓய்வு மடங்கள் பாரம்பரியமாக கோயில்களை நோக்கி செல்லும் யாத்திரிகர்களுக்கும் வர்த்தகர்களுக்கும் ஓய்விடமாக கட்டப்பட்டன. இதன் அடிப்படையில், இடைக்காலம் அல்லது அதற்கு முந்திய காலத்திலேயே விடத்தல்தீவில் ஒரு சிறிய தமிழ் குடியேற்றம், கணேசன் (பிள்ளையார்) கோயிலுடன் இணைந்திருந்திருக்க வாய்ப்பு உள்ளது, இது உள்ளூர் கிராமவாசிகள் மற்றும் பயணிகளின் ஆன்மீகத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்திருக்கிறது.

அரசியல் சூழல்.

சுமார் 13ம் நூற்றாண்டிலிருந்து 16ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலப்பகுதியில், விடத்தல்தீவு உட்பட மன்னார் பெருநிலப் பகுதி, வட இலங்கையில் அமைந்த தமிழ் இராச்சியமான யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் செல்வாக்கிற்குட்பட்டிருந்தது. யாழ்ப்பாண அரசர்கள், மன்னார் பகுதியை அதன் தமிழ் மக்கள்தொகை மற்றும் மூலதனத்திற்குரிய துறைமுகங்களின் முக்கியத்துவத்தை முன்னிட்டு தங்கள் இராச்சியத்தின் பகுதியாகக் கருதினர். இருப்பினும், நடைமுறையில், உள்நாட்டு “வன்னி” பிராந்தியத்தின் பெரும் பகுதி (மாந்தை மேற்கு உட்பட) வன்னியர் என அழைக்கப்பட்ட சுயாதீன தமிழ்த் தலைவர்களால் ஆளப்பட்டு வந்தது. போர்த்துகீசியர்கள் முதன்முதலில் இலங்கைக்கு வந்தபோது, “வன்னியில் ஏழு வன்னியர் தலைவர்கள் இருந்தனர். அவர்கள் தங்களை யாழ்ப்பாண அரசரின் கீழ் இருக்கும் சிற்றரசுகள் எனக் கூறினாலும், தங்கள் பிரதேசங்களில் சுயாதீன ஆட்சியை மேற்கொண்டனர்” என ஐரோப்பிய ஆவணங்கள் குறிப்பதைக் காணலாம். இந்த வன்னியர் பிரபுக்கள், வாழ்வாதார விவசாயம், கால்நடை மேய்ச்சல், மற்றும் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்துடன் இடைக்கிடை ஒத்துழைப்பு அல்லது எதிர்ப்பு என இரு நிலைகளிலும் செயல்பட்டனர். இத்தகைய சமூக-அரசியல் சூழ்நிலையில், விடத்தல்தீவின் மக்கள் நேரடி நெருக்கமான வன்னியர் தலைவர்களுக்கு பதிலளித்து, நாட்டின் தொலைவிலிருந்த யாழ்ப்பாண அரசினருக்கு செவ்வனே மரியாதை செலுத்தியிருக்கலாம்.

அதே நேரத்தில், அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தின் கலாச்சாரப் பரப்பிற்குட்பட்ட சமூகமாகவும் இருந்தனர். விடத்தல்தீவு, சுற்றியுள்ள கிராமங்களுடன் உறவின்மை மற்றும் சமூக நெருக்கத்தை பகிர்ந்தது. மாந்தை மேற்குப் பகுதிக்கே உரித்தான நீர்ப்பாசனத் அமைப்புகளில் பங்கேற்றது மற்றும் மடு காடு ஆலயம் அல்லது திருக்கேதீஸ்வரம் கோவில் போன்ற புகழ்பெற்ற மத நிலையங்களை அடிக்கடி வழிபடச் சென்றது. இதன் மூலம், ஐரோப்பியர் காலத்திற்கு முன்பே விடத்தல்தீவு மீன்பிடி மற்றும் விவசாய வாழ்வாதாரத்தோடும், இந்து மத வழிபாட்டோடும், யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் பெயரளவான குடையின் கீழ் செயல்பட்ட அரை-சுயாதீன உள்ளூர் ஆட்சியோடும் தனித்துவமான தமிழ் சமூக-

கலாச்சார மண்டலமாக அமைந்திருந்தது.

போர்த்துகீசிய காலம் (16-17ஆம் நூற்றாண்டு).

16ஆம் நூற்றாண்டில் போர்த்துகீசியர்கள் வருகை மன்னார் மற்றும் அதன் சுற்றியுள்ள கிராமங்களுக்கு வரலாற்று திருப்புமுனை உருவாக்கியது. மதிப்புமிக்க முத்துக் கரைகளைப் பிடிக்க நினைத்த போர்த்துகீசியர்கள் 1560இல் மன்னார் தீவை கைப்பற்றி அங்கு கோட்டை ஒன்றை கட்டினர். இது வடமேற்குக் கடற்கரையில் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் செல்வாக்கை சவால் செய்யும் தளமாக அமைந்தது. தங்கள் வணிக இலக்குகளுடன் இணைந்து, போர்த்துகீசியர்கள் மற்றும் அவர்களுடன் வந்த பிரான்சிஸ்கன் மிஷனரிகள், கடலோர மீனவர் சமூகங்களை இலக்காகக் கொண்டு ஒரு தீவிரமான கத்தோலிக்க மிஷனரி பிரச்சாரத்தை ஆரம்பித்தனர். மன்னார் வளைகுடாவில் பரவர்/கரையார் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த கடல்சார் மக்கள், ஓரளவு போர்த்துகீசிய பாதுகாப்பின் நம்பிக்கையில், கத்தோலிக்க மதத்தை விரைவாக ஏற்றனர். 1540களில், மன்னார் தீவில் பல தமிழ் குடும்பங்கள் கிறிஸ்தவ மதத்தில் ஞானஸ்தானம்(திருமுழுக்கு) பெற்றனர். இது யாழ்ப்பாணத்தின் இந்து மன்னர் முதலாம் சங்கிலி அவரின் கடுமையான எதிர்வினையைத் தூண்டியது; 1544இல் அவர் மன்னார் நோக்கி படைகளை அனுப்பி, சமீபத்தில் மதம் மாறிய 600-700 கத்தோலிக்கர்களைக் கொன்றார் (Wikipedia, 2024). இந்த கொடூர நிகழ்வு (மன்னார் தியாகிகள் சம்பவம்) மதம் மாறிய முதல் தலைமுறையை அழித்தது, ஆனால் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தை கைப்பற்ற போர்த்துகீசியர்களின் உறுதியையும் அதிகரித்தது. 1619இல், போர்த்துகீசியர்கள் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தை முற்றாக கைப்பற்றினர் மற்றும் வடக்கு பிராந்தியத்தில் தங்கள் மத மற்றும் இராணுவ ஆதிக்கத்தை பரப்பினர். இத்தகைய காலப்பகுதியில் 16ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் விடத்தல்தீவு முதன்முறையாக வரலாற்று ஆவணங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டது.

கத்தோலிக்கத்திருச்சபை ஆவணங்களின்படி, 1590களில் பிரான்சிஸ்கன் துறவிகள் விடத்தல்தீவில் தேவாலயத்தை நிறுவினர். பிரான்சிஸ்கன் வரலாற்றாசிரியர் துறவி பாலோ டா டிரினிடாடே, இந்த காலப்பகுதியில் மன்னார் நிலப்பரப்பில் (மன்னார் தீவுக்கு அப்பாற்பட்ட பகுதிகளில்) ஐந்து தேவாலயங்களை நிறுவியதாகக் குறிப்பிடுகிறார். விடத்தல்தீவின் புனித ஜேம்ஸ் தேவாலயம், 1594க்குப் முன்பே கட்டப்பட்டது என்று கூறப்படுகிறது. இந்த தேவாலயம், யாழ்ப்பாணம் மற்றும் அதன் தீவுகளிலிருந்து (நவாலி, அல்லைப்பிட்டி போன்ற பகுதிகளிலிருந்து) புதிய வாழ்வாதாரத்திற்காக வெளியேறிய கத்தோலிக்க தமிழ் குடியேறிகளால் நிறுவப்பட்டது என்பது வாய்மொழி மரபின் தெரிவிப்பு. விடத்தல்தீவின் வளமான கடலோர நீர்நிலைகள் மற்றும் குறைவான மக்கள் தொகை கொண்ட நிலப்பரப்புகள் புதிய குடியேற்றத்துக்கு ஏற்றதாக இருந்தன. இந்த குடியேற்றக் குழு மீன்பிடி கிராமமாக விடத்தல்தீவைக் கட்டியெழுப்பி, புனித ஜேம்ஸ் தேவாலயத்தை தங்கள் வழிபாட்டு மையமாக நிறுவியது. இன்றுவரை நிலைத்து நிற்கும் ஒரு கத்தோலிக்க சமூகத்தின் வேர்கள் இங்கே வைக்கப்பட்டன. போர்த்துகீசிய ஆட்சிக்குட்பட்ட காலத்தில், விடத்தல்தீவின் வாழ்க்கைமுறை மீன்பிடித்தல், முத்துப்பிடித்தல் மற்றும் சிறிய அளவிலான விவசாயம் ஆகியவற்றைச் சுற்றியே மையம்கொண்டிருந்தது. போர்த்துகீசியர்கள் முத்துப் பொருட்கள் மீன்பிடியை முற்றாகக் கட்டுப்படுத்தினார்கள், மேலும் உள்ளூர்வாசிகள் டைவிங் மற்றும் பிற துணைத் தொழில்களில் ஈடுபட்டனர். சில விடத்தல்தீவு மீனவர்கள் பருவகால முத்துப் பிடிப்பு முகாம்களில் பங்கேற்றிருக்க வாய்ப்பு உள்ளது (பிரபலமான முத்துக் கரைகள் அரிப்பு மற்றும் சிலாவத்துறை பகுதியின் அருகிலிருந்தன) (Karipearl, n.d.).

இதற்கிடையில், மிஷனரி செல்வாக்கு வேகமாக பரவியது. 17ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திற்குள், 1544 தியாகிகளின் நினைவில் மற்றும் செயலில், மன்னார் கடற்கரையில் கத்தோலிக்க மதம் பரந்து விரிந்தது. முன்பு சைவ மதம் கொண்டிருந்த பலர் கத்தோலிக்கராக மாறினாலும், அவர்கள் தங்கள் பழைய கலாச்சார மரபுகளையும் புதிய நம்பிக்கைகளுடன் இணைத்தனர். இதே நேரத்தில், சைவ கோயில்கள் (பிள்ளையார் சன்னதி போன்றவை) வீழ்ச்சியடைந்தன. ஏனெனில் போர்த்துகீசியர்கள் சில சமயங்களில் சைவ வழிபாட்டு தலங்களை அழித்தனர் அல்லது புதுப்பித்தனர். போர்த்துகீசிய சகாப்தத்தின் முடிவில், விடத்தல்தீவு பெரும்பாலும் தமிழ் மக்கள் வாழும் ஒரு கிராமமாக இருந்தது. இதில் கத்தோலிக்கர்களும் சைவர்களும் இருந்தனர். மீன்பிடியும் விவசாயமும் அவர்களின் வாழ்வாதாரமாக இருந்தன. மேலும், இக்கிராமம் நம்பிக்கையும் வர்த்தகமும் மூலமாக வடக்கே யாழ்ப்பாணமும் தெற்கே மன்னாரும் ஆகிய நகரங்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பில் இருந்தது.

டச்சு மற்றும் பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ காலங்கள் (17-20ம் நூற்றாண்டுகள்).

1658ம் ஆண்டு, டச்சு கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி (VOC) மன்னார் உட்பட இலங்கையின் கடற்கரைப் பகுதிகளை போர்த்துகீசியர்களிடமிருந்து கைப்பற்றியது. டச்சு ஆட்சி (1658-1796) ஆட்சிமுறை மற்றும் மதப்பண்பாட்டில் மாற்றங்களை கொண்டு வந்தாலும், விடத்தல்தீவு போன்ற கிராமங்களில் அன்றாட வாழ்க்கை பழைய வடிவங்களைத் தொடர்ந்தது. டச்சுக்காரர்கள் மன்னாரின் முத்துப் பொருட்கள் மற்றும் வர்த்தகத்தில் ஆர்வம் கொண்டிருந்தனர், ஆனால் பெருமளவு மதமாற்றத்தில் ஆர்வமில்லை.

மாறாக, அவர்கள் கத்தோலிக்க மதநடவடிக்கைகளைத் தடை செய்து, கத்தோலிக்க மதகுருமார்களை விரட்டி, டச்சு சீர்திருத்த திருச்சபையை நிறுவ முயன்றனர். இதன் விளைவாக, 17 மற்றும் 18ம் நூற்றாண்டுகளில் விடத்தல்தீவின் கத்தோலிக்க சமூகம் நிலத்தடியில் தப்பிப் பிழைத்தது. அவ்வப்போது இரகசிய பாதிரியார்களால் (பின்னர் சென் ஜோசப்வாஸ் போன்ற மிஷன் இயக்கத்தினரால்) அல்லது சாதாரண மத போதகர்களால் மேற்பார்வை செய்யப்பட்டார்கள். புனித யாகப்பர் தேவாலயம் பயன்பாட்டில் இல்லாமல் போயிருக்கலாம் அல்லது டச்சு அதிகாரிகளின் கவனத்தை ஈர்க்காத வகையில் எளிய அமைப்பாக இருந்திருக்கலாம். இதற்கிடையில், சைவ வழிபாடு அமைதியாக உயிர்ப்பெற்றிருக்கலாம், மேலும் டச்சுக்காரர்கள் தங்களது வணிக வலையமைப்பிற்காக மூர் வர்த்தகர்களை ஆதரித்த காரணத்தால் இஸ்லாம் பொறுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. போர்த்துகீசியர்களால் இடம்பெயர்ந்த சில முஸ்லிம்குடும்பங்கள் டச்சு ஆட்சியின் கீழ் மீண்டும் குடியேற அனுமதிக்கப்பட்டனர், இதன் விளைவாக 18ம் நூற்றாண்டில் விடத்தல்தீவு மற்றும் அருகிலுள்ள கிராமங்களில் ஒரு சிறிய ஆனால் நிலையான முஸ்லிம் சமூகமமைந்தது. இன்றைய விடத்தல்தீவில் உள்ள இரண்டு ஜமீன்மா மசூதிகள், இந்த சமூகத்தின் வேர்கள் குறைந்தபட்சம் டச்சு காலத்தின் பின்னரையோ அல்லது முஸ்லிம்களுக்கு மத சுதந்திரம் வழங்கப்பட்ட ஆரம்ப பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்காலத்தையோ சேர்ந்தவை என்பதைக் காட்டுகின்றன. பொருளாதார ரீதியாக, டச்சுக்காரர்கள் முத்துப் பொருட்கள் மீன்பிடியைத் தொடர்ந்து மேற்கொண்டனர் மற்றும் மன்னார் பகுதிகளில் உப்பு உற்பத்தியை ஆரம்பித்தனர். அவர்கள் மன்னார் பெருநிலப் பகுதிகளை மேலும் மத்திய நிர்வாக கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவந்தனர்.

1760-1770களில், VOC வன்னியர் தலைவர்களை அடக்க, ராணுவ நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது. டச்சு அதிகாரி லெப்டினன்ட் தாமஸ் நாகல் 1762ம் ஆண்டில் மீதமிருந்த தலைவர்களை தோற்கடிக்கவும், சமாதானப்படுத்தவும் முடிந்தது, இதன் மூலம் வன்னியர் சுயாட்சி முற்றிலும் முடிவுக்கு கொண்டுவந்தது. டச்சுக்காரர்கள் விடத்தல்தீவின் வடகிழக்கில் உள்ள முல்லைத்தீவில் ஒரு சிறிய கோட்டையையும், பிராந்தியக் கட்டுப்பாட்டை நிலைநிறுத்த முக்கிய இடங்களிலும் படைமுகங்களை அமைத்தனர். இதன் மூலம் மன்னார் நிலப்பரப்பின் பெரும்பகுதி, இன்றைய மாந்தை மேற்கு உட்பட, நேரடி காலனித்துவ ஆட்சிக்குட்பட்டது. விடத்தல்தீவின் மக்களுக்கு இது VOC நிறுவனத்திற்குப் பெரும்பாலும் அறுவடை அல்லது மீன்பிடி மூலமாக வரி செலுத்த வேண்டியதையும், அவ்வப்போது தொழிலாளர்களை வழங்க வேண்டியதையும், அதற்குப் பதிலாக படையெடுப்பு அச்சுறுத்தல்களிலிருந்து பாதுகாப்பு வழங்குவதற்கான உறுதியையும் கொண்டது. உள்ளூர் தலைவர்கள் நீக்கப்பட்டதால், பகைமைகள் முடிவுற்றன என்றாலும், பாரம்பரிய தமிழ் அதிகார அமைப்புகளும் வீங்கிச் சென்றன. டச்சு காலத்தின் முடிவில், விடத்தல்தீவு VOC ஆட்சிக்குட்பட்ட பகுதியில் அமைந்த அமைதியான மீன்பிடி கிராமமாகத் திகழ்ந்தது. அதன் மக்கள், தங்கள் மூதாதையர்களைப் போலவே கடல் மற்றும் நிலத்தில் சார்ந்து வாழ்ந்தார்கள், ஆனால் கத்தோலிக்க மற்றும் சைவ மரபுகளை இரகசியமாக நிலைநிறுத்தினர்.

1796ம் ஆண்டில், ஆங்கிலேயர்கள் டச்சு ஆட்சியை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்தனர் மற்றும் இலங்கையின் புதிய காலனித்துவ கட்டத்தை ஆரம்பித்தனர். பிரிட்டிஷ் காலம் (1796-1948) உள்கட்டமைப்பு மேம்பாடு, நிர்வாக அமைப்பு, மற்றும் மத சுதந்திரத்தின் மறுமலர்ச்சியைக் கண்டது. ஆரம்பத்தில், ஆங்கிலேயர்கள் கத்தோலிக்க மதகுருமார்களை மீண்டும் திரும்ப அனுமதித்தனர். இதன் மூலம் விடத்தல்தீவின் கத்தோலிக்க திருச்சபை மறுசீரமைக்கப்பட்டது. 19ம் நூற்றாண்டில், புனித யாகப்பர் தேவாலயம் மீண்டும் செயல்படத் தொடங்கியது, மேலும் 1918ம் ஆண்டில் வளர்ந்து வரும் கத்தோலிக்க மக்கள் தொகைக்கு இடமளிக்க, புனித மாதா தேவாலயம் கட்டப்பட்டது. இன்றும் புனித யாகப்பர் மற்றும் புனித மாதா தேவாலயங்கள், உள்ளூர் கத்தோலிக்க சமுதாயத்தின் இரட்டை தூண்களாக இருந்து வருகின்றன. அதே நேரத்தில், ஆங்கிலேயர்கள் இந்து மற்றும் இஸ்லாமிய மதங்களை மதித்தனர். இதனால், பிள்ளையார் கோயில் திறம்பட இயங்கலாயின, மேலும் முஸ்லிம் சமூகம் தனது மசூதிகளை நிறுவுவதற்கான நிலைத்த சட்ட அடிப்படையை பெற்றது. இந்த மாறுபாடுகளின் அடிப்படையில், பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்காலத்தின் முடிவில், விடத்தல்தீவு முக்கியமான கத்தோலிக்க தேவாலயங்கள், விநாயகர் கோயில் மற்றும் குறைந்தது ஒரு ஜமீன்மா மசூதி கொண்ட மத பன்மை கிராமமாக உருவெடுத்தது. இந்த மதக் கலவையான நிலைமைகள் பரந்த மன்னார் மாவட்டத்தின் தனித்துவத்தைக் பிரதிபலித்தன, அங்கு தமிழர்கள் (இந்துக்கள் மற்றும் கத்தோலிக்கர்கள் இருவரும்) மற்றும் மூர் முஸ்லிம்கள் கடலோர கிராமங்களில் இணைந்து வாழ்ந்தனர். ஒவ்வொரு சமுதாயமும் உள்ளூர் கலாச்சாரத்திற்குப் பங்களித்தது.

பொருளாதார நிலைமை: ஆங்கிலேய ஆட்சி காலம்.

பொருளாதார ரீதியாக, ஆங்கிலேய ஆட்சி காலத்தில் மன்னாரின் முத்துப் பொருட்கள் மீன்பிடித் தொழில் அதன் வீழ்ச்சி நிலையை அடைந்தது. 1800களின் முற்பகுதியில் மன்னார் முத்துக் கரைகள் தீவிரமாக அறுவடை செய்யப்பட்டன; 1828 முதல் 1837 வரையிலான பதினைந்து ஆண்டுகளில் மட்டும், முத்துப் பொருட்கள் விற்பனை மூலம் பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ நிர்வாகம் 227,000 க்கும் மேலான வருவாயைப் பெற்றது (Karipearls, n.d.). இந்நடவடிக்கைகள் விடத்தல்தீவின் தெற்கே சிலாவத்துறை மற்றும்

அரிப்பு பகுதிகளில் மையமாக இருந்தாலும், மன்னார் முழுவதும் இருந்து மக்கள் ஈடுபடுத்தப்பட்டனர். பருவகால முத்து முகாம்களின் போது, விடத்தல்தீவின் ஆண்கள் சிலர் மூழ்குபவர்களாகவோ அல்லது துணைத் தொழிலாளர்களாகவோ பங்கேற்றிருக்கலாம். இவை ஆயிரக்கணக்கானவர்களை ஈர்த்த பெரும் நிகழ்வுகள் என்பதால். முத்துப் பொருட்கள் மீன்பிடி நடவடிக்கைகளை மேற்பார்வையிட ஆங்கிலேயர்கள் அரிப்புவில் (சிலாவத்துறைக்கு வடக்கே) பிரபலமான டோரிக் பங்களாவை (Doric Bungalow) கட்டினர் (Karipearls, n.d.). மேலும், போக்குவரத்தை மேம்படுத்தும் நோக்கில், மன்னாரை வடக்கு மாகாணத்துடன் இணைக்கும் சாலைகள் அமைக்கப்பட்டன (நவீன A32 நெடுஞ்சாலை இப்போதும் அந்த பழைய கடற்கரைச் சாலையைப் பின்பற்றுகிறது). மன்னார் தீவை பிரதான நிலப்பகுதியுடன் இணைக்கும் பாலம் 19ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் முடிக்கப்பட்டது, இது விடத்தல்தீவையும் அதன் சுற்றியுள்ள பகுதிகளையும் மேலதிகமாக இணைக்க உதவியது. பிரிட்டிஷ் நிர்வாக அமைப்பின்கீழ், விடத்தல்தீவு அதன் அண்டை கிராமங்களுடன் சேர்ந்து மன்னார் மாவட்டத்தின் கீழ் வடக்கு மாகாணத்தில் உள்ளதாக சேர்க்கப்பட்டது. இக்காலத்தில், விடத்தல்தீவு முக்கியமாக மீன்பிடியில் ஈடுபட்டிருந்தது. ஆழமற்ற வளைகுடா நீரில் இருந்து மீன்கள், நண்டுகள், இறால்கள் மற்றும் சங்குகள் பெறப்பட்டன. மேலும், பனை மரங்கள் (பனை, தேங்காய்) மற்றும் வறண்ட மண்டல பயிர்கள் பயிரிடல் போன்ற விவசாயத்திலும் ஈடுபட்டிருந்தனர். பிரிட்டிஷ் நிர்வாக அதிகாரியான லியோனார்ட் வூல்ஃப் (Leonard Woolf) (1905–1911 வரையில் இப்பகுதியில் உதவி அரசு முகவராக இருந்தவர்) மீன்பிடி சமூகங்களில் ஆர்வம் காட்டியுள்ளார், மற்றும் அவற்றின் நடவடிக்கைகளை மேற்பார்வையிட்டுள்ளார் (Karipearls, n.d.). வூல்ஃபின் எழுத்துகளில், மன்னார் கடற்கரைப்பகுதி தமிழ் மீனவர்கள் மற்றும் முஸ்லிம் வர்த்தகர்கள் வாழும் கிராமங்களாக விவரிக்கப்படுகிறது, இதில் விடத்தல்தீவும் அடங்கும்.

விடத்தல்தீவின் மூலோபாய முக்கியத்துவம்: பண்டார வன்னியனின் கிளர்ச்சி.

1803ஆம் ஆண்டில் நடந்த பண்டார வன்னியனின் கிளர்ச்சி போது, விடத்தல்தீவின் மூலோபாய முக்கியத்துவம் வெளிப்படையாகக் காணப்பட்டது. பண்டார வன்னியன், கண்டி இராச்சியத்தின் ஆதரவுடன், வன்னி பிரதேசத்தை மீட்டெடுக்கத் திட்டமிட்டு கிளர்ச்சி தொடங்கினார். ஆகஸ்ட் 1803இல், அவர் முல்லைத்தீவில் உள்ள பிரிட்டிஷ் புறக்காவல் நிலையத்தை கைப்பற்றினார்; பின்னர் அவர் படைகளை மேற்கே நகர்த்த முயன்றார். வரலாற்றுக் கணக்குகளின்படி, மன்னார் கடற்கரையில் விடத்தல்தீவை கைப்பற்றும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது, ஆனால் மேஜர் வின்சென்ட் தலைமையிலான பிரிட்டிஷ் படையால் அது முறியடிக்கப்பட்டது. கடற்கரை விநியோக வழிகளை இழக்கும் அபாயம் இருந்ததால், ஆங்கிலேயர்கள் பண்டார வன்னியனின் முன்னேற்றத்தை தடுப்பதில் தீவிரமாகாட்டினர். இந்த மோதல், விடத்தல்தீவின் தந்திரோபாய முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துகிறது அதைக் கட்டுப்படுத்துவது மன்னார் கடற்கரையின் ஒரு பகுதிக்கான அணுகல் மற்றும் வளங்களின் கட்டுப்பாட்டைக் குறிக்கிறது. கிளர்ச்சி நசுக்கப்பட்டதும் (பண்டார வன்னியன் 1803ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் தோற்கடிக்கப்படுகிறார்), ஆங்கிலேயர்கள் இப்பகுதியில் தங்களது ஆட்சியை வலுப்படுத்தினர். அவர்கள் கடற்கரையில் சிறிய படைகளை பராமரித்து, வணிகத்தின் தொடர்ச்சிக்கு அமைதி நிலுவை உறுதி செய்தனர்.

20ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலக் கிராம வளர்ச்சி.

20ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில், விடத்தல்தீவு மன்னார் மாவட்டத்தின் வடக்குப் பகுதியில் உள்ள மிகப்பெரிய கடற்கரை மீன்பிடிக்க கிராமங்களில் ஒன்றாக கருதப்பட்டது. 1908ஆம் ஆண்டு கணக்கெடுப்பில், விடத்தல்தீவு மற்றும் வங்காலை ஆகியவை “முக்கியமான இரண்டு பிரதான மீன்பிடி நகரங்கள்” என்று குறிப்பிடப்படுகின்றன (UCL Discovery, 1908). அக்காலம், விடத்தல்தீவின் மக்கள்தொகையில் பெரும்பாலும் இலங்கைத் தமிழர்கள் (அவர்களில் பலர் கத்தோலிக்க மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்) மற்றும் இலங்கை மூர் (முஸ்லிம்) சமூகத்தினர் கலந்து வாழ்ந்தனர்; அவர்கள் மீன்பிடி மற்றும் சிறிய அளவிலான வணிகத்தில் ஈடுபட்டனர். கல்வி வளர்ச்சியடைந்தது: புனித ஜோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம் (ஒரு கத்தோலிக்க பள்ளி) மற்றும் அலிகார் மகா வித்தியாலயம் (முஸ்லிம் சமூகத்திற்காக நிறுவப்பட்டது) ஆகியவை, பிரிட்டிஷ் காலத்தின் இறுதி அல்லது சுதந்திர காலத்தின் ஆரம்பத்தில் நிறுவப்பட்டன. இது இரு சமூகங்களும் கல்விக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்ததை வெளிப்படுத்துகிறது. பொதுவாக, தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் சமூகங்கள் நல்லிணக்கத்தோடு வாழ்ந்தனர். பல நேரங்களில், கத்தோலிக்கர்கள் சைவ கோவில் விழாக்களில் பங்கேற்றனர் மற்றும் முஸ்லிம்கள் கத்தோலிக்க திருவிழாக்களில் பங்கேற்றனர். இது தமிழ் பேசும் கிராமங்களில் பரவலாக காணப்பட்ட மத நல்லிணக்கத்தின் பிரதிபலிப்பாகும்.

சுற்றியுள்ள கிராமங்கள் மற்றும் மன்னார் மாவட்டத்துடன் விடத்தல்தீவின் தொடர்புகள்.

அதன் வரலாறு முழுவதும், விடத்தல்தீவு தற்போதைய மாந்தை மேற்கு பிராந்தியத்தில் அமைந்துள்ள அதன் சுற்றியுள்ள கிராமங்களுடனும், பரந்த மன்னார் மாவட்டத்துடனும் நெருங்கிய உறவுகளை பேணிவந்துள்ளது. புவியியல் ரீதியாக, இது மன்னார் நகரத்திலிருந்து (மன்னார் தீவு) சுமார் 25–30 கிலோமீட்டர் தொலைவில் வடக்கே அமைந்துள்ளது மற்றும் இலுப்பைக்கடவை (வடக்கே) மற்றும் வங்காலை, அரிப்பு (தெற்கே) போன்ற கிராமங்களுடன் ஒரே கடற்கரை சமவெளியில் அமைந்துள்ளது. வரலாற்று ரீதியாக, இந்த குடியிருப்புகள் ஒருவருக்கொருவர் ஆதரவளிக்கும் கடலோர சமூகங்களாக செயல்பட்டன. விடத்தல்தீவிலிருந்து மீனவர்கள் அருகிலுள்ள இரணைதீவு போன்ற தீவுகளுக்கு மீன்பிடிக்கச் சென்றனர். உண்மையில், 20ம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில், இரணைதீவிலிருந்து பாதிரியார்கள் புனித யாகப்பர் தேவாலயத்தில் திருப்பலி நடத்துவதற்காக விடத்தல்தீவுக்கு படகில் பயணித்தனர். இது உள்ளூர் தீவுகளுக்கிடையிலான தொடர்ச்சியான தொடர்பைப் பிரதிபலிக்கிறது. இதுபோல, விடத்தல்தீவு நிர்வாக ரீதியாகவும் சமூக ரீதியாகவும் கிழக்கே உள்ள அடம்பன் கிராமத்துடன் இணைக்கப்பட்டிருந்தது. 1948க்குப் பின், விடத்தல்தீவின் திருச்சபை தனி நிர்வாக அமைப்பாக வளர்ந்தபோதும், அதன் முன்னர் அது அடம்பன் திருச்சபையின் கீழ் இருந்தது. இது கடற்கரைக்கும் உள்ளாட்டிற்கும் இடையே பாதைகள் இருந்திருப்பதை சுட்டிக்காட்டுகிறது. (உதாரணமாக, விடத்தல்தீவிலிருந்து மதகுமர்கள் மற்றும் யாத்திரையாளர்கள் மடு காட்டில் உள்ள பிரபலமான மடு ஆலயத்திற்கு பயணித்தனர். வருடாந்த யாத்திரைகளின் போது, விடத்தல்தீவிலிருந்து கத்தோலிக்கர்கள் அங்கு சென்றனர்). மாந்தை மேற்கு பிராந்தியத்திலுள்ள கிராமங்கள், வரலாற்று ரீதியாக வளங்களையும் பரிமாற்றத்தையும் பகிர்ந்து கொண்டிருந்தன. சில கிராமங்கள் (விடத்தல்தீவு மற்றும் வங்காலை போன்றவை) மீன்பிடி மையங்களாக இருந்தன; மற்றவை (முருங்கன், பெரியகமம் போன்ற உள்ளாட்டு கிராமங்கள்) விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருந்தன. கடற்கரையிலிருந்து உலர்ந்த மீன், உப்பு, குண்டுகள் உள்ளாட்டு பகுதிகளுக்கு அனுப்பப்பட்டன, அதேபோல் அரிசி, மற்றும் பிற விவசாய விளைபொருட்கள் கடற்கரைக்குத் திரும்ப கொண்டு வரப்பட்டன.

பாரம்பரியச் சந்தைகள் பல கிராமங்களை இணைத்தன. காலனித்துவ ஆவணங்கள், மன்னார் மாவட்டத்தின் கடலோர மக்கள் பருவகால வேலைகளாக முத்து, மீன்பிடித்தல் மற்றும் யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு போன்ற இடங்களுக்கு கடல் வழியாக பொருட்களை கொண்டு செல்லும் வர்த்தக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டதை காட்டுகின்றன. சதுப்புநிலங்களால் பாதுகாக்கப்பட்ட சிறிய துறைமுகமொன்றைக் கொண்டிருந்த விடத்தல்தீவு, உள்ளூர் படகுகளுக்கான இறங்கும் இடமாக இருந்திருக்கலாம் (Daily FT, 2024). கடற்கரையில் பயணிக்கும் வர்த்தகர்கள் மற்றும் பருவகால மீனவர்கள் கடும் காலநிலை நேரங்களில் விடத்தல்தீவில் தங்கியிருக்கலாம். இங்குள்ள அடர்ந்த சதுப்புநிலங்கள் மீன் மற்றும் இறால் இனப்பெருக்கத்திற்காகப் பிரபலமாக இருந்ததால், அண்டை பகுதிகளிலிருந்தும் மீனவர் குடும்பங்களை ஈர்த்திருக்கும். இன்றும், விடத்தல்தீவு இயற்கை காப்பகமாக (2016ல் அறிவிக்கப்பட்டது) அடையாளம் காணப்படுகிறது. இது சதுப்புநிலங்கள், அலை சமவெளிகள் மற்றும் கடற்கரை சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகளை உள்ளடக்கியது. இது வங்காலை சரணாலயத்துடன் தெற்கே இணைக்கப்பட்டுள்ள தொடர்ச்சியான சதுப்புநிலப் பகுதியின் ஒரு பகுதியாகும். இந்த சுற்றுச்சூழல் தொடர்ச்சி, வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியையும் பிரதிபலிக்கிறது. வனவிலங்குகளைப் போலவே, மக்கள் இந்த தொடர்ச்சியான கடலோர வாழ்விடங்களை வழியாக சுதந்திரமாக நகர்ந்தனர். மாந்தை மேற்கு கிராமங்களில் பொதுவாக தமிழ் ஆதிக்க மொழி. சைவர்கள் மற்றும் கத்தோலிக்கர்கள் தமிழ் பேசுகின்றனர், மற்றும் முஸ்லிம் சமூகத்தினர் தமிழ் மற்றும் அரபு தாக்கங்கள் கலந்த பேச்சுவழக்கை பயன்படுத்துகின்றனர்.

நாட்டுப்புறக் கதைகள் மற்றும் வாய்மொழி மரபுகள் பல கிராமங்களைச் சுற்றிப் பரவுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு குறிப்பிட்ட சைவ தெய்வத்தின் சின்னம் எவ்வாறு கண்டுபிடிக்கப்பட்டது அல்லது ஒரு தேவாலயம் டச்சு கால துன்புறுத்தல்களில் இருந்து எவ்வாறு தப்பியது என்பவை தனி கிராமங்களைத் தாண்டி பரந்து காணப்படும். விடத்தல்தீவின் வருடாந்த புனித யாகப்பர் தேவாலயத் திருவிழா மன்னார் மாவட்டம் முழுவதிலுமிருந்து யாத்திரிகர்களை ஈர்க்கிறது. மாறாக, விடத்தல்தீவிலிருந்து கிராமவாசிகள் அருகிலுள்ள ஆலயங்களுக்கு மாந்தைக்கருகே உள்ள திருக்கேதீஸ்வரம் சிவன் கோயிலுக்கு (1900களில் மீண்டும் கட்டப்பட்டது) அல்லது மடு அன்னை ஆலயத்திற்கு யாத்திரை செல்வர். மடு ஆலயம் பற்றிய மரபு கூறுவதாவது: 17ஆம் நூற்றாண்டில், போர்த்துகீசியர்களால் துன்புறுத்தப்பட்ட மன்னார் கத்தோலிக்கர்கள் காட்டிற்குள் தப்பியோடி, மடு தேவாலயத்தை நிறுவினர் (Fitz, 2020). இதனால் மன்னார் கடற்கரைக்கும் உள்ளாட்டு பகுதியிலுள்ள சரணாலயத்திற்கும் ஆன்மீக தொடர்பு உருவானது. மன்னார் கடற்கரை கிராமங்களில் நடந்த நிகழ்வுகள் பரந்த பிராந்தியத்தில் தொடர்ச்சியான தாக்கங்களை ஏற்படுத்தி வந்ததை இது எடுத்துக்காட்டுகிறது.

நிர்வாக இணைப்புகள் மற்றும் வரலாற்றுச் சுருக்கம்.

நிர்வாக ரீதியாக, பிரிட்டிஷ் ஆட்சி மற்றும் சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலங்களில், விடத்தல்தீவு மற்றும்

அதன் அண்டை கிராமங்கள் மன்னார் மாவட்டத்தின் கீழ் பிரதேச அலகுகளாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்டன. காலனித்துவக் கால மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்புகள் மற்றும் ஆவணங்களில், விடத்தல்தீவு பெரும்பாலும் அதன் அருகிலுள்ள கிராமங்களுடன் இணைந்து குறிப்பிடப்படுகிறது. இது அவர்களது தலைவிதி ஒன்றாகக் கருதப்பட்டதைக் காட்டுகிறது. உதாரணமாக, 1890களின் ஒரு அறிக்கையில், விடத்தல்தீவின் மக்கள் தொகையும், தேங்காய் சாகுபடிகளும் இலுப்பைக்கடவையின் விவரங்களுடன் இணைந்து பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன . இது ஒருங்கிணைந்த வளர்ச்சியை உணர்த்துகிறது. மாகாண சாலைகளில் குறிப்பிட்ட இடைவெளிகளில் ஆங்கிலேயர்கள் பயணிகள் ஓய்வு இல்லங்களை (பங்களாக்கள்) கட்டினர்; விடத்தல்தீவில் ஒன்று இருந்ததற்கான உறுதியான ஆதாரம் இல்லாவிட்டாலும், பழைய தாரா மடம் (கோயில் ஓய்வு இல்லம்) இருந்தது என்பதும், முக்கிய நகரங்கள் மற்றும் புனித யாத்திரைத் தலங்களுக்கு பயணிக்கும் வழிப்பாதையில் இது முக்கிய இடமாக இருந்ததையும் சுட்டிக்காட்டுகிறது. 20ம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் போக்குவரத்து மேம்பாட்டுடன், கடற்கரைப் பாதையில் பேருந்துச் சேவைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன, இது விடத்தல்தீவை அதன் அண்டை கிராமங்களுடன் மேலும் நெருங்கிய தொடர்பில் கொண்டு வந்தது. விடத்தல்தீவைச் சேர்ந்தவர்கள் மன்னார் நகரத்திலுள்ள பள்ளிகள், சந்தைகள் நோக்கிச் செல்வதோடு, யாழ்ப்பாணம் வரை பயணிப்பதும் வழக்கமாக இருந்தது. மேலும், மாந்தை மேற்கு பிராந்தியத்திலுள்ள கிராமங்களைச் சேர்ந்த குடும்பங்களுக்கு இடையேயான திருமணங்கள் பொதுவாக நடைபெற்றன. இது பரந்த பிராந்தியத்தை இணைக்கும் சமூக உறவுகளை வலுப்படுத்தியது.

வரலாற்றுச் சுருக்கம்.

சுருக்கமாகச் சொன்னால், விடத்தல்தீவின் வரலாற்றை தனிமைப்படுத்தி பார்க்க முடியாது. பண்டைய காலங்களில் மாந்தை துறைமுக வளாகத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது; பின்னர் தமிழ்த் தலைவர்களின் நிலப் பிரபுத்துவ ஆட்சிக் காலம், காலனித்துவ யுகத்தின் தேவாலய வளர்ச்சி மற்றும் வர்த்தகத் தொடர்புகள் வழியாக, நவீன காலம் வரை அது அதன் சுற்றுப்புறங்களுடனும் இணைந்தே வளர்ந்தது. விடத்தல்தீவு மன்னார் மாவட்டத்தின் சமூக மற்றும் பொருளாதார வளச்சுழற்சிகளில் பங்காற்றியது. முத்து மீன்பிடியின் வளர்ச்சியும் வீழ்ச்சியும், மதங்களின் பரவலும், காலனித்துவ கொள்கைகளின் தாக்கங்களும் இத்தகவலை வெளிப்படுத்துகின்றன. மீனவர்களுக்கான புகலிடமாகவோ, மிஷனரி புறக்காவல் நிலையமாகவோ, கிளர்ச்சிகளின் போது போர்க்களமாகவோ இருந்தது. விடத்தல்தீவின் வளர்ச்சி அதன் சுற்றியுள்ள சமூகங்களின் தொடர்பாலும், அவற்றின் சக்திகளாலும் வடிவமைக்கப்பட்டது. மொத்தமாகக் கூறினால், மன்னார் கடற்கரையில் உள்ள கிராமங்கள் ஒரு தனித்துவமான கடலோர தமிழ் கலாச்சாரத்தை உருவாக்கின .மீன்பிடி வாழ்வாதாரங்கள்,மும்மொழிச் சமூக உறவுகள் (தமிழ், சிங்களம், அரபு பேச்சுவழக்குகள்), சைவர்களின் சடங்குகள்,கத்தோலிக்க பக்தி, மற்றும் பெருமைமிக்க கடல்சார் பாரம்பரியம் ஆகியவற்றால் இது வகைப்படுத்தப்படுகிறது. விடத்தல்தீவு இந்த பாரம்பரியத்தின் நுண்ணிய வடிவமாகத் திகழ்கிறது.

20ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் விடத்தல்தீவின் நிலை.

20ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில், விடத்தல்தீவு வடக்கு இலங்கையின் நிலப்பரப்பில் முக்கியமான கடலோர கிராமமாக மாறியது.இது பல நூற்றாண்டுகளைக் கடந்த கத்தோலிக்க தேவாலயம்,விரிந்த சதுப்புநிலக்காடுகள்,மீன்வளம்,மீன்குடியாட்சிசமூகங்களின்பங்களிப்புஆகியவற்றால்பிரசித்திபெற்றது. சங்க காலக் கவிஞர்களும் நாகர்குடியேற்றங்களும் தொடங்கிய பண்டைய காலத்திலிருந்து, இடைக்கால துறைமுகங்களுக்கும், காலனித்துவ கால தேவாலயங்களுக்கும், பள்ளிகளுக்கும், கிராம மக்கள் தொகைக் கலவைக்கும் இப்பகுதியின் வரலாறு தொடர்ச்சியாக காணப்படுகிறது. விடத்தல்தீவின் கதை என்பது தொடர்ச்சியும் தழுவலும் கொண்டது: புதிய மதங்கள் மற்றும் மக்களை இடையே இணைத்துக்கொண்டு வளர்ந்த ஒரு பழைய தமிழ் மீன்பிடி குடியேற்றம், அதே நேரத்தில் கடலுடன் தன் அடையாளத்தை உறுதியாகக் காக்கும் வாழ்க்கை முறை. மாந்தை மேற்கு மற்றும் பரந்த மன்னார் மாவட்டத்துடனான அதன் இணைப்பு, வடமேற்கு இலங்கையின் பாரம்பரியத்தில் வாழும் ஒரு வண்ணமயமான திரைச்சீலையை உருவாக்குகிறது. இலங்கையின் மன்னார் வளைகுடா கடற்கரையில் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக பின்னிப் பின்னியுள்ள வர்த்தகம், நம்பிக்கை, மோதல், சகவாழ்வு, உள்ளூர் மரபுகள் மற்றும் உலகளாவிய தொடர்புகளின் கலவை.

கண்டுபிடிப்புகள்.

விடத்தல்தீவைச் சார்ந்த வரலாற்றுப் பின்னணிப் பகுப்பாய்வு, குடியேற்றம், சமூக-பொருளாதார பரிணாமம், மத மாற்றம் மற்றும் பிராந்திய ஒருங்கிணைப்பு ஆகியவற்றின் வளமான பின்னியலான வரலாற்றைக் வெளிப்படுத்துகிறது. முக்கியமான கண்டுபிடிப்புகள் பின்வருமாறு சுருக்கமாக வழங்கப்படுகின்றன:

1. ஆரம்பகால குடியேற்றம் மற்றும் தமிழர் கடல்சார் கலாச்சாரம்: விடத்தல்தீவு உட்பட மன்னார் கடற்கரையில் பண்டைய காலங்களிலிருந்தே தமிழ் பேசும் சமூகங்கள் குடியேறியிருந்தன என்பது தொல்பொருள் மற்றும் இலக்கிய ஆதாரங்களில் தெளிவாகக் காணப்படுகிறது. பண்டைய துறைமுகமான மாந்தையின் அருகாமையில் அமைந்திருந்த விடத்தல்தீவு, பரந்த கடல்சார் மற்றும் வர்த்தக வலையமைப்பின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது. இப்பகுதியின் ஆரம்பகால மக்கள் ஒருவேளை நாகர் அல்லது குருகுலம் குலங்களுடன் தொடர்புடையவர்கள். மீன்பிடி, விவசாயம் மற்றும் கடல் பயணங்களில் ஈடுபட்டனர். இந்த செயல்பாடுகள் கிராமத்தின் அடையாளத்தை பல நூற்றாண்டுகளாக நிர்ணயித்தன.
2. கலாச்சார மற்றும் மத தொடர்ச்சி: விடத்தல்தீவு தமிழ் மரபுகளுடன் ஆழமாக பிணைந்திருந்தது மற்றும் பலதலைமுறைகளை கடந்து அதன் கலாச்சார நடைமுறைகளை நிலைநிறுத்தியது. ஆரம்பகால மத வாழ்வு சைவ வழிபாட்டால் வரையறுக்கப்பட்டது; பிள்ளையார் கோயில்கள் மற்றும் தாரா மடங்கள் போன்ற புனித தலங்கள் இருந்ததற்கான சான்றுகள் உள்ளன. காலப்போக்கில் இந்த மரபுகள் புதிய மத தாக்கங்களை ஏற்றுக் கொண்டன. இடப்பெயர்ச்சிக்கு பதிலாக கலாச்சார மீள்தன்மையின் எடுத்துக்காட்டாக அமைந்தன.
3. போர்த்துகீசிய காலனித்துவம் மற்றும் கத்தோலிக்க சுவிசேஷப் பிரச்சாரம்: 16ம் நூற்றாண்டில் போர்த்துகீசியர்கள் வருகை, விடத்தல்தீவின் மத மற்றும் சமூக அமைப்புகளில் ஆழமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. 1590களில், பிரான்சிஸ்கன் மிஷனரிகள் புனித ஜேம்ஸ் தேவாலயத்தை நிறுவியதை விடத்தல்தீவின் முதலாவது முக்கியமான வரலாற்றுப் பதிவு காட்டுகிறது. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து குடியேறிய தமிழ் கத்தோலிக்கர்களால் ஊக்குவிக்கப்பட்ட மத மாற்றம், பழைய சைவ மரபுகளுடன் இணைந்து புதிய மத மரபுகளை உருவாக்கியது.
4. டச்சு மற்றும் பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ காலங்கள்: மத மற்றும் சமூக தழுவல்கள் டச்சு, ஆட்சி காலத்தில் கத்தோலிக்க மதம் அடக்குமுறைகளை எதிர்கொண்டது; விசுவாசிகள் இரகசிய வழிபாட்டிற்குத் தள்ளப்பட்டனர். அதே நேரத்தில், சைவ மற்றும் இஸ்லாமிய நடைமுறைகள் அதிக சகிப்புத் தன்மை பெற்றன. போர்த்துகீசிய ஆட்சியின் கீழ் இடப்பெயர்ந்த முஸ்லிம் சமூகத்தினர் டச்சு ஆட்சியின் போது மீள்குடியேறி வளர்ந்தனர். பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்குப் பின், கத்தோலிக்க, சைவ மற்றும் இஸ்லாமிய அமைப்புகள் நிலைபெற்றன. அதன் விளைவாக, விடத்தல்தீவு பன்முக மதங்கள் கொண்ட கிராமமாக வளர்ந்தது.
5. பொருளாதார நடவடிக்கைகள் மற்றும் பிராந்திய வர்த்தக வலையமைப்புகள். விடத்தல்தீவின் பொருளாதார வாழ்வாதாரம் முழுவதும் மீன்பிடி, முத்துப் பொருட்கள் சேகரிப்பு மற்றும் சிறிய விவசாயத்தை மையமாகக் கொண்டிருந்தது. மூலோபாய கடற்கரை இருப்பிடம் மற்றும் சதுப்புநிலக் காடுகள், கடல்சார் வர்த்தக வலையமைப்புகளில் விடத்தல்தீவைக் முக்கிய இடமாக மாற்றின. போர்த்துகீசிய, டச்சு மற்றும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலங்களில் பருவகால முத்து மீன்பிடித் தொழிலில் விடத்தல்தீவின் பங்கு பெரிதாக இருந்தது, இது பிராந்திய மற்றும் உலக சந்தைகளுடன் அதன் தொடர்பை உறுதி செய்தது.
6. சுற்றுச்சூழல் மற்றும் மூலோபாய முக்கியத்துவம். விடத்தல்தீவின் இயற்கை வளங்கள் விரிந்த சதுப்புநிலங்கள் மற்றும் மன்னார் வளைகுடாவிற்கான அணுகல் நிலையான வாழ்வாதாரத்தையும் இயற்கை பாதுகாப்பையும் வழங்கின. 1803ம் ஆண்டு பண்டாரா கிளர்ச்சி சம்பந்தப்பட்ட மோதலின் போது, விடத்தல்தீவின் நிலை இராணுவ மற்றும் மூலோபாய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடமாக விளங்கியது.
7. சமூக வலைப்பின்னல்கள் மற்றும் கிராமங்களுக்கு இடையேயான இணைப்புகள். விடத்தல்தீவு, வங்காலை, இலுப்பைக்கடவை மற்றும் அடம்பன் போன்ற அண்டை கிராமங்களுடன் ஆழமான உறவுகளை பேணியது. மத யாத்திரைகள், வர்த்தக பரிமாற்றங்கள் மற்றும் குடும்ப உறவுகள் மூலம் இந்த உறவுகள் வலுப்பெற்றன.
8. முத்து மீன்பிடி முகாம்கள் மற்றும் திருக்கேதீஸ்வரம், மடு தேவாலயங்கள் போன்ற புனித யாத்திரைத் தலங்களுக்கான பயணங்களில் விடத்தல்தீவின் பங்கு அதன் பிராந்திய இடைத்தொடர்பை வலியுறுத்துகிறது.
9. தனித்துவமான கடலோரத்தமிழ் அடையாளத்தின் நிலைத்தன்மை. பெரும் காலனித்துவ மாற்றங்களும் மத சுழற்சிகளும் இருந்தபோதிலும், விடத்தல்தீவு தனது கடலோர தமிழ் அடையாளத்தை தக்கவைத்துக் கொண்டது. மும்மொழிச் சமூக உறவுகள் (தமிழ், சிங்களம், அரபு), வகுப்புவாத சகவாழ்வு மற்றும் கலவையான கலாச்சார கட்டமைப்புகள் இதில் பிரதிபலிக்கின்றன. கத்தோலிக்கம், சைவமதம் மற்றும் இஸ்லாம் ஆகியன பின்னிப் பிணைந்திருந்த போதும், ஒவ்வொன்றும் தங்களது தனித்துவ அடையாளங்களை பேணிக் கொண்டிருந்தன.

வரம்புகள்.

விடத்தல்தீவைப் பற்றிய விரிவான வரலாற்றுப் பதிவு வழங்கப்படுவதோடு, சில முக்கியமான வரம்புகளும் காணப்படுகின்றன:

- முதன்மை ஆவணங்களின் பற்றாக்குறை:விடத்தல்தீவுக்கான நேரடி வரலாற்று ஆவணங்கள், குறிப்பாக பண்டைய மற்றும் ஆரம்ப இடைக்காலக் காலங்களுக்கு, குறைவாகவே உள்ளன. இதனால், பெரும்பாலான வரலாற்றுக் கதைகள் தளவழிப் பதிவுகளை விட பிராந்திய ஆவணங்கள், வாய்மொழி மரபுகள் மற்றும் தொல்பொருள் தொடர்புகள் மூலமாக மறுஅமைக்கப்பட்டுள்ளன.
- இரண்டாம் நிலை ஆதாரங்களுக்கு சார்பு: அசல் காலனித்துவ ஆவணங்கள் மற்றும் தொல்பொருள் தள அறிக்கைகளுக்கான நேரடி அணுகல் இல்லாததால், இந்த ஆய்வு இரண்டாம் நிலை வரலாற்றுப் புத்தகங்கள் மற்றும் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நாளாகமங்களை அதிகம் நம்பியுள்ளது, அவை சார்புகளைக் கொண்டிருக்கலாம்.
- வாய்மொழி வரலாற்றுப் பயனும் சிக்கல்களும்: வாய்மொழி மரபுகள் வரலாற்றைக் கதையாகத் தெரிவிப்பதில் உதவினாலும், அவை சமகால அடையாள அரசியலும், நினைவாற்றல் சிதைவுகளும், மிகைப்படுத்தல் வடிவங்களும், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நினைவுகூரல்களும் கொண்டிருக்கலாம்.
- சுற்றுச்சூழல் மாற்றங்களின் விளைவு: சதுப்புநிலக் காடுகள் குறைதல் மற்றும் கடற்கரை மாற்றங்களை உட்படுத்தும் நவீன சுற்றுச்சூழல் நிலவரம், இன்றைய புவியியலை அடிப்படையாகக் கொண்டு வரலாற்றுப் பொருளாதார நடைமுறைகள் மற்றும் குடியேற்ற முறைகளை மறுஅமைப்பதை சவாலாக்குகிறது.

சுருக்கமாக:

இது ஒரு பழங்கால கப்பல் விபத்தின்போது எஞ்சியிருக்கும் சில பலகைகளைக் கொண்டு கப்பலை மறுசெய்ய முயற்சிப்பதைப் போன்றது. ஆய்வு இடைவெளிகளை பூர்த்தி செய்ய முயற்சிக்கிறது; ஆனால் சில பகுதிகள் இன்னும் தெளிவில்லாமல் இருக்கின்றன.

தாக்கங்கள்.

இந்த ஆய்வின் கண்டுபிடிப்புகள் முக்கியமான தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகின்றன: புற வரலாறுகளை மறுமையாக்குதல்: விடத்தல்தீவின் வரலாறு, இலங்கை வரலாற்றில் உள்ள கொடும்பு மற்றும் யாழ்ப்பாண மையப்புள்ளி பேச்சுக்களை சவாலுக்குள்ளாக்குகிறது, மேலும் ஒரு முழுமையான தேசிய வரலாற்றுக்குத் தேவையான நுண்ணிய புறக் கதைகளின் முக்கியத்துவத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. கலாச்சார பன்மைத்துவத்தின் முன்னோடி: கத்தோலிக்க, சைவ மற்றும் முஸ்லிம் சமூகங்கள் கொண்ட விடத்தல்தீவின் பன்முக வாழ்வு, மோதலுக்குப் பிந்தைய இலங்கையில் வகுப்புவாத நல்லிணக்கத்திற்கான வரலாற்று மாதிரியாக அமைந்துள்ளது. கடல்சார் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் வரலாற்றின் முக்கியத்துவம்: கிராமப்புற சமூகங்களின் சமூக-பொருளாதார பரிணாம வளர்ச்சியில் கடல்சார் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் காரணிகளை மையமாகக் கருத வேண்டிய அவசியத்தை இந்த ஆய்வு வலியுறுத்துகிறது. காலனித்துவச் சந்திப்புகளின் நுணுக்கம்: மத மாற்றங்கள் முதல் மூலோபாய தழுவல்கள் வரை காலனித்துவ சக்திகளுக்கு விடத்தல்தீவின் குடியேறிகளால் வழங்கப்பட்ட பதில்கள், எளிமையான காலனித்துவ ஆதிக்கக் கதைகளுக்கு மாற்றாக, அதன் சிக்கலான உள்ளூர் முகமையினைப் பிரதிபலிக்கின்றன. சுருக்கமாக: இந்த சிறிய கிராமத்தின் வரலாறு, சிறிய இடங்கள் பெரும் வரலாற்றுப் பாடங்களை கொண்டிருக்கின்றன என்பதற்கான நினைவூட்டலாக அமைகிறது.

பரிந்துரைகள்.

இந்த ஆய்வின் வரம்புகள் மற்றும் தாக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு பின்வரும் பரிந்துரைகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன: தொல்பொருள் ஆய்வுகள்: விடத்தல்தீவிலுள்ள பண்டைய குடியேற்றங்கள், மதக் கட்டமைப்புகள் மற்றும் வர்த்தக நடவடிக்கைகளை வெளிப்படுத்தும் வகையில் இலக்கு வைக்கப்பட்ட தொல்பொருள் அகழ்வாராய்ச்சிகளை மேற்கொள். காப்பக ஆவண ஆய்வுகள்: போர்த்துகீசிய, டச்சு மற்றும் பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ ஆவணங்களின் ஆழமான ஆய்வுகள் மூலம், விடத்தல்தீவின் சமூக மற்றும் பொருளாதார வரலாற்றை மேலும் விரிவுபடுத்த வேண்டும். வாய்மொழி வரலாற்றுத் திட்டங்கள்: மூத்த குடிமக்களுடன் திட்டமிட்ட வாய்மொழி வரலாற்றுத் திட்டங்களை செயல்படுத்தி, மூடப்படும் நினைவுகளை ஆவணப்படுத்தி, வரலாற்று விளக்கங்களை அதிகாரப்பூர்வ வரலாற்றுடன் இணைக்க வேண்டும். சுற்றுச்சூழல் வரலாற்று ஆய்வுகள்: விடத்தல்தீவின் சதுப்புநிலக் காடுகள் மற்றும் கடல்சார் பொருளாதாரத்தின் இடையே உள்ள வரலாற்று தொடர்புகளை ஆய்வு செய்து, நிலையான வள மேலாண்மைக்கு மாதிரி வழங்க வேண்டும். ஒப்பீட்டு கடலோர ஆய்வுகள்: தெற்காசிய கடலோர கிராமங்களை ஒப்பிட்டு ஆய்வு செய்வதன் மூலம் விடத்தல்தீவின் கலாச்சார மீள்தன்மை மற்றும் மாற்றத்தின் பரந்த பிராந்திய வடிவங்களை வெளிப்படுத்த வேண்டும்.

முடிவுரை.

விடத்தல்தீவின் வரலாற்றுப் பயணம் மீள்தன்மை, தகவமைப்பு மற்றும் கலாச்சார ஒருங்கிணைப்பு ஆகியவற்றின் கதையை வெளிப்படுத்துகிறது. பல நூற்றாண்டுகளாக ஏற்படும் எழுச்சிகளையும் வீழ்ச்சிகளையும் தாண்டி, கிராமம் தனது தனித்துவமான அடையாளத்தைப் பராமரித்து வந்துள்ளது. மீன்பிடி, மத நம்பிக்கைகள், சுற்றுச்சூழல் வளங்கள் மற்றும் அண்டை சமூகங்களுடனான குடும்ப உறவுகளை ஆழமாக வேருன்றியுள்ளது. இந்த ஆய்வு, இலங்கையின் வடமேற்குக் கடலோர பாரம்பரியத்தின் ஒரு நுணுக்கமான பகுதியாக விடத்தல்தீவை எடுத்துக்காட்டுகிறது. இது நீடித்த கடல்சார் கலாச்சாரங்கள், காலனித்துவ மரபுகள் மற்றும் மத பன்மைத்துவத்தின் செல்வாக்குக்கு ஒரு இழையோட்டான சான்றாக அமைகிறது. கிராமத்தின் வளமான மற்றும் சிக்கலான கடந்த காலத்தை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுவதன் மூலம், இந்த ஆராய்ச்சி இலங்கை வரலாற்று வரலாற்றில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க இடைவெளியை நிரப்புகிறது. மேலும், இது கிராமப்புறக் கதைகள் மற்றும் புறக் வரலாற்றுகளை மையமாகக் கொண்ட புதிய வரலாற்று விசாரணைகளுக்கான திசைகளை நோக்கி முன்னோடியாகச் செயல்படுகிறது.

சுருக்கமாக.

விடத்தல்தீவின் கதை நமக்கு நினைவூட்டுகிறது, வரலாற்றின் துடிப்பு என்பது தலைநகரங்கள், அரண்மனைகள் மற்றும் போர்க்களங்களில் மட்டுமல்ல. அமைதியான விரிகுடாக்கள், சதுப்புநிலக் கரைகள் போன்ற இடங்களிலும் அது உயிர்வாழ்கிறது.

மேலும், சில நேரங்களில், மிகப்பெரிய உண்மைகள் உயிர்வாழ்தல், சகவாழ்வு மற்றும் மாற்றம் எத்தனை சிறிய கிராமங்களாலும் நமக்குக் கற்றுக்கொடுக்க முடியும் என்பதையும் இதன் வழியாக உணர முடிகிறது.

உசாத்துணைகள்.

- Daily FT. (2024, June 28). Supreme Court stays Vidattaltivu reserve de-gazetting. Retrieved from <https://www.ft.lk>
- Fides. (2020, August 12). Sri Lanka: Our Lady of Madhu, a national symbol of reconciliation. Agenzia Fides. Retrieved from <https://www.fides.org/en/news/68534>
- Fernando, N. (2011). The ancient Tamil settlements and the early history of Mannar. Retrieved from <https://karampon.wordpress.com>
- Karipearls. (n.d.). Ceylon's famous pearls in history. Retrieved from <https://www.karipearls.com>
- Library of Congress. (2017). Taprobane and ancient Sri Lankan trade. Retrieved from <https://blogs.loc.gov>
- Mongabay. (2024, February 26). Sri Lanka's Vidattaltivu protected area faces ecological risks from de-gazetting. Retrieved from <https://news.mongabay.com>
- Paiva de Trindade, F. (17th century). Conquista Spiritual do Oriente. (Referenced in Catholic Church historical records and secondary sources on Portuguese missions.)
- Perera, S. G. (1939). The Catholic Church in Sri Lanka: The Portuguese period. Catholic Press.
- Tennent, J. E. (1859). Ceylon: An account of the island, physical, historical, and topographical with notices of its natural history, antiquities and productions (Vol. 2). Longman, Green, Longman and Roberts.
- UCL Discovery. (1908). Fisheries of Ceylon: Report on pearl and chank fisheries in the Gulf of Mannar and adjacent waters. Retrieved from <https://discovery.ucl.ac.uk>
- Wikipedia. (2024). Cankili I. Retrieved from https://en.wikipedia.org/wiki/Cankili_I
- Wikipedia. (2024). Eelattu Poothanthevanar. Retrieved from https://en.wikipedia.org/wiki/Eelattu_Poothanthevanar
- Wikipedia. (2024). Thara Madam at Vidathaltheevu. Retrieved from <https://en.wikipedia.org/wiki>
- Yalpana Vaipava Kaumudhi. (1736/Edited 2003). A historical chronicle of the Jaffna Kingdom. Translated by C. Britto. Colombo: Thirumaran Press.

கூடுதல் மூலங்கள்.

- இலங்கை நிர்வாக ஆவணங்கள் மற்றும் வரைபடங்கள் (மன்னார் மாவட்டம்), சுமார் 19–20ம் நூற்றாண்டுகள்.
- மாந்தை (மாந்தோட்டம்) அகழ்வாராய்ச்சிகள் மற்றும் மன்னார் நினைவுச்சின்னங்கள் பற்றிய தொல்பொருள் அறிக்கைகள் (பெர்னாண்டோ, 2011; விக்கிபீடியா, 2024).
- யாழ்ப்பாண வைபவ கௌழுதி மற்றும் வாய்மொழி மரபுகள், மாந்தை மற்றும் குருகுலம் தொடர்பான ஆதாரங்கள் (பெர்னாண்டோ, 2011).
- டச்சு காலனித்துவ ஆவணங்கள் மற்றும் வன்னித் தலைவர்களைப் பற்றிய பதிவுகள் (டச்சு இலங்கையின் கல்வி விவாதங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன).
- பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ ஆவணங்கள்: சேர் எம்ர்சன் டென்னன்ட் (1859) மற்றும் லியோனார்ட் ஆல்ஃப் (20ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி ஆவணங்கள்).
- விடத்தல்தீவின் சுற்றுச்சூழல் மற்றும் அரசியல் நிலையைப்பற்றிய நவீன செய்தி ஊடகக் குறிப்புகள் (Daily FT, 2024; Mongabay, 2024).

5. மாந்தை மேற்கு கோட்டத்தில் குடிமை நிர்வாகம் மற்றும் மேலாண்மையின் பரிணாமம்: காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய காலம் முதல் தற்போது வரை.

டிஹுசன் பயஸ்⁵

கருக்கம்.

இந்த ஆய்வு, இலங்கையின் மன்னார் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள விடத்தல்தீவு மற்றும் மாந்தை மேற்கு பிரிவில் குடிமை நிர்வாகம் எவ்வாறு பரிணாம வளர்ச்சி கண்டுள்ளது என்பதை, காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய காலத்தில் இருந்து, காலனித்துவ ஆக்கிரமிப்பு, சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய மாற்றங்கள், உள்நாட்டுப் போர் மற்றும் போருக்குப் பிந்தைய நிகழ்காலம் வரை, வரலாற்று ரீதியாக அடிப்படையிலான விரிவான பகுப்பாய்வுடன் வழங்குகிறது. முதன்மைக் கணக்குகள், காப்பகப் பதிவுகள் மற்றும் இரண்டாம் நிலை இலக்கியங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட தரவுகளுடன் கூடிய தரமான, வரலாற்று மற்றும் பகுப்பாய்வு முறைமையை இந்த ஆய்வில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது, அரசியல் ஆட்சிகள், இராணுவமயமாக்கல் மற்றும் முறைப்பாட்டான புறக்கணிப்பு ஆகியவற்றால், பல நூற்றாண்டுகளாக மறுவடிவமைக்கப்பட்டுள்ள ஒரு மூலோபாய ரீதியாக அமைந்த கடலோர கிராமமான விடத்தல்தீவின் ஆட்சி அமைப்புகளை ஆராய்கிறது. விடத்தல்தீவின் நிர்வாக அமைப்புகள், சுயாட்சி, வேறுபாடு, வீழ்ச்சி மற்றும் எச்சரிக்கையான மறுசீரமைப்புகள் ஆகியவற்றிற்கிடையில் தொடர்ந்து ஊசலாடியுள்ளன என்பதை இந்த ஆய்வு வெளிக்கொணர்கிறது. போர் முடிந்த பிறகு, அரசு நிர்வாகம் மீண்டும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட போதும், ஆழமாக வேரூன்றிய நம்பிக்கை பற்றாக்குறை, உட்கட்டமைப்பு இடைவெளிகள் மற்றும் தொடர்ந்து நீடிக்கும் இராணுவ மேற்பார்வை போன்றவை, முழுமையான குடிமை மறுசீரமைப்பைத் தடுக்கும் முக்கிய காரணிகளாக உள்ளன. இந்த வழக்குப் படிப்பாய்வு, அதிகாரம், அடையாளம் மற்றும் உள்ளடக்கம் தொடர்பான தேசிய நிலைப்பாட்டை எவ்வாறு நுண்ணிய நிர்வாக வரலாறுகள் பிரதிபலிக்கின்றன என்பதை வெளிச்சம் போட்டுச் செய்கிறது. இதன் மூலம், போர் முடிந்த பிந்தைய நிர்வாகம், பரவலாக்கம் மற்றும் நீதி தொடர்பான பரந்த அளவிலான விவாதங்களுக்கு இது முக்கிய பங்களிப்பை வழங்குகிறது.

முக்கிய சொல்லாக்கங்கள்: விடத்தல்தீவு, குடிமை நிர்வாகம், போருக்கு பிந்தைய நிர்வாகம், காலனித்துவ மற்றும் பிந்தைய காலனித்துவ ஆட்சி, மேலாண்மை பரிணாமம்.

அறிமுகம்.

இலங்கையின் வடக்கு மாகாணத்தில் உள்ள மன்னார் மாவட்டத்தின் வடமேற்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ள விடத்தல்தீவு வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு கடலோரக் கிராமமாகும். இக்கிராமம் பல்வேறு நிர்வாக மாற்றங்களுக்குட்பட்டு வந்ததுடன், நிர்வாக பரிணாம வளர்ச்சியைப் பிரதிபலிக்கும் ஒரு வளமான வரலாற்றைக் கொண்டது. அதன் மூலோபாயமான கடலோர நிலைப்பாடு, வெவ்வேறு ஆளுமைகள் கீழ் நிர்வாக கட்டமைப்புகளில் அழியாத சுவடுகளை பதித்துள்ளது (United Nations Development Programme [UNDP], 2012; Wikipedia, 2023). கடல் வளங்கள், மூலோபாய இருப்பிடம், வலுவான சமூக மற்றும் கலாச்சார அடையாளம் ஆகியவற்றால் குறிப்பிடத்தக்க விடத்தல்தீவு, காலனித்துவ ஆட்சிக்கு முந்தைய காலகட்டத்திலேயே பிராந்திய நிர்வாகம், வர்த்தகம் மற்றும் சமூகத் தலைமைத்துவத்துக்கான ஒரு முக்கிய மையமாகக் கருதப்பட்டது. “விடத்தல்” (அதாவது “விடுவித்தல்” அல்லது “விட்டுவைத்தல்”) மற்றும் “தீவு” என்ற தமிழ் சொற்களில் இருந்து உருவான இப்பெயர், அதன் புவியியல் தன்மையை பிரதிபலிக்கிறது. மழைக்காலங்களில் அலை ஆறுகள் மற்றும் தடாகங்களால் சூழப்பட்ட போதுதீவு போன்ற தோற்றமளிக்கும் நிலப்பரப்பை குறிக்கும். இவ்விதமான புவியியல் தன்மை, கிராமத்திற்கு இயற்கையான பாதுகாப்பையும், தனிச்சிறப்புடைய நிர்வாக சுயாட்சியையும் அளித்தது. காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய காலத்தில், விடத்தல்தீவு அரைத் தன்னாட்சி கொண்ட விவசாய பொருளாதார முறை ஒன்றை பின்பற்றியது. ஊராட்சி தலைவர் எனப்படும் உள்ளூர்த் தலைவர்கள் நில மேலாண்மை, மோதல் தீர்வு மற்றும் வரி வசூலை ஒருங்கிணைத்தனர். போர்த்துகீசியர், டச்சுக்காரர் மற்றும் குறிப்பாக பிரிட்டிஷ் காலனியாதிக்கத்தின்கீழ், விடத்தல்தீவு நிர்வாக அக்கறைக்குரிய ஒரு இடமாக மாறியது. மீன்பிடி மற்றும் தென்னை சார்ந்த பொருளாதாரங்கள், பெரிதும் வரி மற்றும் வருவாய் வலையமைப்புகளுக்குள் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டன. சுதந்திரத்துக்குப் பிறகு, விடத்தல்தீவு, வடக்கு மாகாணத்தின் மற்ற பகுதிகளுடன் சேர்ந்து, மையப்படுத்தப்பட்ட தேசிய நிர்வாக அமைப்புக்குள் சேர்க்கப்பட்டது. இருப்பினும், இக்கிராமம் கட்டமைக்கப்பட்ட வளர்ச்சி திட்டமிடலின் எல்லைகளில் நின்று, குறைவான உட்கட்டமைப்பு முதலீடுகளுடன் மற்றும்

5 மேலதிக மாவட்டச் செயலாளர், மாவட்டச் செயலகம், மன்னார்.

பொதுச்சேவைகள் குறைவாகவே வழங்கப்பட்டு வந்தது.

1980களின் முற்பகுதியில் வெடித்த உள்நாட்டுப் போர், விடத்தல்தீவின் குடிமை கட்டமைப்புகளை மேலும் சீர்குலைத்தது. அரசின் படைத் தலைமைத்துவமும், அந்தப் பகுதியில் இணையான நிர்வாக அமைப்புகளை நிலைநிறுத்திய தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் அதிகாரமும் இடையிலான கட்டுப்பாட்டின் மாறுதலால் இக்கிராமம் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டது. கல்வி, சுகாதாரம், வள ஒதுக்கீடு உள்ளிட்ட குடிமைப் பணிகள், இந்த இரட்டை நிர்வாக அமைப்புகளால் ஆழமாக பாதிக்கப்பட்டன. போருக்குப் பிந்தைய காலகட்டத்தில், விடத்தல்தீவு படிப்படியாக அரசாங்க நிர்வாகத்துடன் மீண்டும் இணைக்கப்பட்டது. மாந்தை மேற்கு பிரதேச செயலகம் தற்போது உள்ளூர் நிர்வாகத்தில் முக்கிய பங்காற்றி வருகிறது. எனினும், முழுமையான அபிவிருத்தி, போர்க்கால இழப்புகளுக்கான நீதியளிப்பு மற்றும் தேசிய திட்டமிடலில் பூரண ஒழுங்கில் சேர்த்தல் ஆகிய தளங்களில் இன்னும் மிகப்பெரும் இடைவெளிகள் காணப்படுகின்றன. விடத்தல்தீவின் நிர்வாக வரலாற்றை ஆழமாகக் கடந்து ஆராய்வது, இலங்கையின் பரந்த அரசியல் பின்னணியைக் கொண்ட உள்ளூர் நிர்வாகப் படிவங்களைத் தெளிவாகக் காட்டுவதோடு, மீள்தன்மை, புறக்கணிப்பு மற்றும் நிர்வாக சவால்களை விமர்சனமான பார்வையில் ஆராயும் ஓர் வாய்ப்பாகவும் அமைகிறது.

ஆய்வின் முக்கியத்துவம்.

இலங்கையின் வடக்கு மாகாணத்தில் அமைந்துள்ள போரால் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு புறநகர் பகுதியான விடத்தல்தீவு மற்றும் அதைச் சுற்றியுள்ள மாந்தை மேற்குப் பிரிவில், குடிமை நிர்வாகம் மற்றும் உள்ளூர் ஆட்சி அமைப்புகளின் பரிணாம வளர்ச்சியைப் பற்றி அறிய, வரலாற்று அடிப்படையிலான ஆய்வை இந்தக் கட்டுரை வழங்குகிறது. காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய காலம், காலனித்துவ ஆக்கிரமிப்பு, சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய மறுசீரமைப்பு, உள்நாட்டுப் போர் மற்றும் அதன் பிந்தைய மறுகட்டமைப்புகள் என, நிர்வாக முன்னேற்றங்களின் நீண்டகால தகவல்களை இந்த ஆய்வு தொகுக்கிறது. நகரங்களையோ, மாகாண மட்ட மாற்றங்களையோ மையமாகக் கொண்ட பரந்தவள ஆய்வுகளிலிருந்து மாறாக, இந்த ஆய்வு ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தில் வரலாற்று முக்கியத்துவம் மிக்க, போர்க்காலப் பொருத்தமும், மோதலுக்குப் பிந்தைய சிக்கல்களும் கொண்ட விடத்தல்தீவில் நடைபெறுகிறது. காலனித்துவப் பிரித்தெடுத்தல், இனவாத மையப்படுத்தல், ஆயுதக் கிளர்ச்சி மற்றும் இராணுவ மயமாக்கப்பட்ட அமைதிக் கட்டமைப்புகள் போன்ற பரந்த வரலாற்றுப் பின்னணியுடன், இடர்பாடுகளுக்கு மத்தியில் உள்ளூர் குடிமை நிர்வாகம் எவ்வாறு பதிலளிக்கிறது என்பதைப் பற்றிய முக்கியமான புரிதலை இது வழங்குகிறது. இதன் மூலம், பிராந்திய வரலாற்றியல், போர் பிந்தைய நிர்வாக இலக்கியம் மற்றும் சமூகங்களை மையமாகக் கொண்ட நிர்வாக சீர்திருத்த கொள்கைகளுக்கான வடிவமைப்புக்குத் துணையாகவும், இந்த ஆய்வு பங்களிக்கிறது.

ஆராய்ச்சி இடைவெளி.

இலங்கையின் தேசிய ஆட்சி மாற்றங்கள் மற்றும் வடக்கு மாகாணப் போர் மீட்பு சம்பந்தமான பல கல்வி மற்றும் ஆய்வுத் தொலைநோக்குகள் இருந்தாலும், சிறிய அளவிலான உள்ளூர் நிர்வாக வரலாற்று ஆய்வுகள் குறிப்பாக விடத்தல்தீவு போன்ற கடலோர கிராமங்களின் கட்டமைப்புகள் மிகவும் குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. நிலவும் இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் வடக்கு மாகாண அனுபவங்களை பொதுவாகக் கூறுகின்றன. ஆனால் மத அடையாளம், பொருளாதார தன்னிறைவு மற்றும் இராணுவமயமாக்கப்பட்ட சீர்குலைவு ஆகியவற்றின் தனித்துவ கலவையால் விவேகமாக வடிவமைக்கப்பட்ட விடத்தல்தீவின் பயணத்தை உரியவாறு பிரதிபலிக்கவில்லை. மேலும், போருக்குப் பிந்தைய அபிவிருத்தி தொடர்பான ஆராய்ச்சிகள் பெரும்பாலும் நகர மையங்கள் மற்றும் போர்க்கள பிரதேசங்களை முன்னிறுத்துவதால், விடத்தல்தீவு போன்ற சமமான முக்கியத்துவம் வாய்ந்த, ஆனால் அமைதியான பகுதிகள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. குடிமை மற்றும் இராணுவ ஆட்சி அமைப்புகள் ஒன்றோடொன்று சங்கடமாக இணைந்திருந்த இடங்களின் வரலாற்று, இனவியல் மற்றும் நிர்வாக விவரங்களை ஒருங்கிணைக்கும் கிராமத் தளத்தில் இந்த ஆய்வு இந்த இடைவெளியை நிரப்புகிறது.

ஆராய்ச்சி நோக்கங்கள்.

1. காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய காலத்திலிருந்து நிகழ்காலம் வரையிலான விடத்தல்தீவு மற்றும் மாந்தை மேற்குப் பிரிவின் குடிமை நிர்வாக வளர்ச்சியை காலவரிசைப்படி ஆவணப்படுத்தி, காலனித்துவ, பிந்தைய காலனித்துவ மற்றும் போர் கால கட்டமைப்பு மாற்றங்களை எடுத்துக்காட்டுவது.
2. விடத்தல்தீவின் நிர்வாகம் மற்றும் குடிமை வாழ்வில் காலனித்துவம் மற்றும் சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய நிர்வாகக் கொள்கைகளால் ஏற்பட்ட சமூக, அரசியல் மற்றும் பொருளாதார தாக்கங்களைப் பகுப்பாய்வு செய்தல்.
3. உள்நாட்டுப் போரின் போது தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் ஏற்படுத்திய இணையான ஆட்சி

அமைப்புகளின் தாக்கங்களைக் கொண்டு, குடிமை நிர்வாகம் எவ்வாறு முற்றிலும் சீரழிந்தது மற்றும் மாற்றத்துக்குட்பட்டது என்பதனை மதிப்பீடு செய்தல்.

4. விடத்தல்தீவின் நில உரிமைகள், பொது சேவைகள் மற்றும் உள்ளூர் நிர்வாக சுயாட்சி உள்ளிட்ட துறைகளில், போருக்கு பிந்தைய நிர்வாக மறுசீரமைப்பின் சவால்கள் மற்றும் வரம்புகளை மதிப்பீடு செய்தல்.
5. தற்போதைய கட்டத்தில் விடத்தல்தீவில் பயனுள்ள குடிமை நிர்வாகம் மற்றும் அபிவிருத்திக்கு தடையாக உள்ள காரணிகளை அடையாளம் கண்டு, அந்த தடைகளை நீக்குவதற்கான வரலாற்று நினைவுகள், உள்ளூர் வாழ்க்கைச் சூழல்கள் மற்றும் போருக்குப் பிந்தைய நீதிமுறைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட கொள்கை பரிந்துரைகளை முன்வைத்தல்.

இலக்கிய விமர்சனம்.

காலனித்துவ நிர்வாகம் மற்றும் பூர்வீக ஆட்சி அமைப்புகள்.

இலங்கையில் காலனித்துவ காலத்தில், ஐரோப்பிய ஆட்சிகள் ஏற்கனவே நிலவிய பூர்வீக நிர்வாக அமைப்புகளின் மீது தங்கள் நிர்வாக கட்டமைப்புகளைத் திணித்தன. போர்த்துகீசியர், டச்சுக்காரர் மற்றும் ஆங்கிலேயர் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தனிப்பட்ட ஆட்சிமுறைகளைக் கொண்டு வந்தனர், பெரும்பாலும் உள்ளூர் தலைவர்களை தங்களின் நிர்வாக கட்டமைப்புகளுக்குள் ஒருங்கிணைத்தனர். எடுத்துக்காட்டாக, ஆங்கிலேயர்கள் “விதானே” என அழைக்கப்படும், வரி வசூல் மற்றும் ஒழுங்கைப் பராமரிக்கும் பொறுப்புடைய உள்ளூர் அதிகாரிகளின் பங்குகளை நிறுவனம் சார்ந்த முறையில் ஆக்கப்படுத்தினர் மற்றும் அவர்களை காலனித்துவ ஆட்சியமைப்பிற்குள் சேர்த்தனர் (Wikipedia, 2023). இத்தகைய பதவிகள் பெரும்பாலும் பாரம்பரிய வாரிசு முறையில் வழங்கப்பட்டு, காலனித்துவ அரசுக்கும் மக்களுக்கும் இடையிலான இடைத்தரகர்களாக இருந்தன. ஆனால், இந்த அமைப்புகள் பாரம்பரிய அதிகார சூழற்சி மற்றும் சமூக கட்டமைப்புகளை சீர்குலைத்தன; பூர்வீக ஆட்சி அமைப்புகள் முறையாக நிராகரிக்கப்பட்டன.

சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய நிர்வாக சீர்திருத்தங்கள்.

1948 இல் சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு, இலங்கை அரசு நாடு முழுவதும் ஒரே மாதிரியான நிர்வாக அமைப்பை உருவாக்கும் நோக்கில், பாரம்பரிய தலைமைப் பங்குகளை அரசாங்க நியமிக்கப்பட்ட கிராமநிலதாரிகளால் மாற்றியது (Wikipedia, 2023). இந்த மாற்றம் நிர்வாகத்தை நவீனமயமாக்கும் நோக்கத்துடன் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தாலும், வடக்கு மாகாணம் போன்ற பகுதிகளில் இது புறக்கணிப்பு உணர்வை அதிகரித்து, உள்ளூர் சமூகங்கள் மத்திய அரசாங்க கொள்கைகளால் ஒதுக்கப்படுவதாக எண்ணத்தூண்டியது. விடத்தல்தீவின் மக்கள் உள்ளிட்ட பகுதிகளில், பிரதிநிதித்துவமின்மையும், சமூக அரசியல் புறக்கணிப்பும் அதிகமான தன்னம்பிக்கையிழப்புக்கு வழிவகுத்தன.

விடுதலைப் புலிகளின் இணை நிர்வாக அமைப்பு.

இலங்கையின் உள்நாட்டுப் போர் காலத்தில், தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களில் தாங்கள் கட்டுப்படுத்திய பகுதிகளில் ஒரு நடைமுறை அரசை உருவாக்கினர். இதில் காவல்துறை, நீதிமன்றங்கள் மற்றும் வருவாய் சேவைகள் உள்ளிட்ட நிர்வாக கட்டமைப்புகள் இடம்பெற்றன. இந்த அமைப்புகள், இலங்கை அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்தை அப்பகுதிகளில் ஒதுக்கியவை (Stokke, 2006). கட்டுப்பாடு மற்றும் ஒழுங்கை மையமாகக் கொண்டிருந்தாலும், இந்த அமைப்புகள் சில பொது சேவைகளை வழங்கியதன் காரணமாக, அது ஒரு வித சட்டபூர்வத்தன்மையுடன் உள்ளூர் மக்களால் ஏற்கப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது (Stokke, 2006).

போருக்குப் பிந்தைய மறுசீரமைப்புகள் மற்றும் சவால்கள்.

2009 இல் உள்நாட்டுப் போர் முடிந்த பிறகு, இலங்கை அரசாங்கம் வடக்கு மாகாணத்தை மீண்டும் தேசிய நிர்வாக கட்டமைப்பில் ஒருங்கிணைக்கும் முயற்சிகளை ஆரம்பித்தது. மறுசீரமைப்புத் திட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. மற்றும் முன்னாள் மோதல் பிரதேசங்களில் குடிமை நிர்வாக அமைப்புகள் மீண்டும் நிறுவப்பட்டன (Thalpapwila, 2016). இருப்பினும், இந்த முயற்சிகள் பொதுவாக மேலிருந்து கீழே திணிக்கப்பட்டவை எனவும், உள்ளூர் சமூகங்களுடன் தீர்மானமுள்ள கலந்துரையாடல்கள் இல்லாதவையாகவும் விமர்சிக்கப்பட்டன (Fonseka & Raheem, 2011). நில உரிமைத் தகராறுகள், தொடர்ந்து நிலவும் இராணுவ மயமாக்கல், மற்றும் பொது சேவைகளுக்கான நிலையான அணுகல் இல்லாமை போன்றவை, விடத்தல்தீவு போன்ற இடங்களில் பயனுள்ள நிர்வாகத்தை நிறுவுவதில் தடையாக இருந்தன.

தற்போதைய இலக்கியத்தில் காணப்படும் இடைவெளிகள்.

இலங்கையின் தேசிய நிர்வாக வரலாறு மற்றும் விடுதலைப் புலிகள் உருவாக்கிய நிர்வாக அமைப்புகள் பற்றிய குறிப்பிடத்தக்க ஆய்வுகள் இருந்தாலும், விடத்தல்தீவு போன்ற குறிப்பிட்ட இடங்களின் நுண்ணிலை நிலை நிர்வாக வரலாற்று வளர்ச்சியை மையமாகக் கொண்ட ஆய்வுகள் குறைவாகவே உள்ளன. மோதலுக்குப் பிந்தைய ஆட்சி மற்றும் நல்லிணக்கத்தின் சவால்களை முழுமையாகப் புரிந்து கொள்வதற்காக, இத்தகைய கிராமங்களில் நிகழ்ந்த தனித்துவமான நிர்வாக அனுபவங்களை ஆராய்வது மிகவும் அவசியமாகிறது.

ஆராய்ச்சி முறை.

இந்த ஆய்வு, முதன்மை மற்றும் இரண்டாம் நிலை ஆதாரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு தரமான, வரலாற்று சார்ந்த பகுப்பாய்வு முறைமையைப் பின்பற்றுகிறது. இந்த அணுகுமுறை விளக்கமளிக்கும் மற்றும் ஆராய்ச்சிக்குரியதாகும். அது, விடத்தல்தீவு மற்றும் மாந்தை மேற்கு பிரிவின் நிர்வாக வளர்ச்சியை, கால வரிசைப் படிநிலைகளில் காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய, காலனித்துவ, பிந்தைய காலனித்துவ, போருக்கு முந்தைய, போர் மற்றும் போருக்குப் பிந்தைய காலகட்டங்களில் காணொளி பதிப்பாகப் பதிவு செய்யும் நோக்கத்துடன் செயல்படுகிறது.

1. தரவுச் சேகரிப்பு.

- முதன்மை ஆதாரங்கள்: வாய்மொழி வரலாறுகள், அரசாங்க அறிக்கைகள், வர்த்தமானி அறிவிப்புகள், மாவட்டத்தரமான நிர்வாக ஆவணங்கள் மற்றும் முக்கிய தகவலறிந்த நபர்களுடன் மேற்கொள்ளப்பட்ட நேர்காணல்கள் ஆகியவை பயன்படுத்தப்பட்டன. இதில் விடத்தல்தீவினைச் சேர்ந்த ஓய்வுபெற்ற கிராம நிர்வாகிகள், மதகுருமார்கள் மற்றும் சமூக மூத்தவர்கள் பங்கேற்றனர். அவர்களது வாழ்ந்த அனுபவங்கள் மற்றும் ஆவணப்படுத்தப்படாத நிர்வாக மாறுபாடுகள் பதிவு செய்யப்பட்டன.
- இரண்டாம் நிலை ஆதாரங்கள்: இலங்கையின் நிர்வாக வரலாறு, உள்நாட்டுப் போரால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் ஏற்பட்ட நிர்வாக மாற்றங்கள் போன்றவைகளைப் பற்றிய, மதிப்பாய்வுகள் செய்யப்பட்ட அகபதிப்புகள், வெளியிடப்பட்ட நூல்கள், வரலாற்று ஆவணங்கள் மற்றும் முன் ஆய்வுகள் பரிசீலிக்கப்பட்டன. கூடுதலாக, இலங்கை நாடாளுமன்றம், பிரதேச செயலகங்கள் போன்ற அதிகாரப்பூர்வ இணையதளங்கள் மற்றும் JSTOR, ResearchGate போன்ற கல்வித் தரவுத்தளங்கள் வழியாக தகவல் சேகரிக்கப்பட்டது.

2. தரவுப் பகுப்பாய்வு.

தரவுகள் காலவரிசை மற்றும் கருப்பொருள் அடிப்படையில் பகுக்கப்பட்டன. அடையாளம் காணப்பட வேண்டிய பகுதிகள் தொடர் நடைமுறைகள், முறிவுகள் மற்றும் மாற்றங்கள் என வகைப்படுத்தப்பட்டு, ஒத்திவைப்புப் பரிசீலனைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. தேசிய மட்ட மாற்றங்கள் அடிப்படையில், விடத்தல்தீவின் சிறிய அளவிலான நிர்வாக மாறுபாடுகளுக்கு கூடுதல் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது.

3. சரிபார்ப்பு மற்றும் முக்கோணமாக்கல்.

தரவுகளின் நம்பகத்தன்மை முக்கோணமாக்கலின் (triangulation) வழியாக உறுதி செய்யப்பட்டது. நேர்காணல்களில் பெறப்பட்ட தகவல்களில் பின்னோக்கிப் பார்வை சார்புகள் (retrospective bias) உள்ளதா என்பதைத் தவிர்க்க, அவை சமூக மற்றும் காலச்சூழ்நிலைகளின் அடிப்படையில் அலசி ஆராயப்பட்டது. தேவையான இடங்களில், வேறுபட்ட தரவுகளுக்கிடையே காணப்பட்ட முரண்பாடுகள் குறிப்பிட்டுச் செய்யப்பட்டன.

4. ஆய்வின் பரிமாணம் மற்றும் வரம்புகள்.

இந்த ஆய்வு மாந்தை மேற்கு பிரிவுக்குள் நிலைநிறுத்தப்பட்டுள்ளது. பல்வேறு பார்வைமுகங்களை ஒருங்கிணைக்க முயற்சி செய்யப்பட்ட போதும், போர் காலத்திலும், அதன்பின்னைய உடனடி கட்டத்திலும் அதிகாரப்பூர்வ ஆவணங்களுக்கு அணுகல் மிகக் குறைந்திருந்தது. எனவே, போர் மற்றும் இடப்பெயர்வு காரணமாக கைவிடப்பட்ட அல்லது இழக்கப்பட்ட ஆவணங்களால் இந்த ஆய்வில் இடைவெளிகள் இருக்கக்கூடியதை இது நேர்மையாக ஏற்கிறது.

காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய காலம்: விடத்தல்தீவின் நிர்வாகம், சமூகம் மற்றும் பொருளாதாரம்.

இலங்கையின் வடமேற்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ள மன்னார் மாவட்டத்துக்குள், கடற்கரைப் பகுதியாக

இருக்கும் விடத்தல்தீவு (Vidathaltheevu) எனப்படும் கிராமம், தமிழ் மற்றும் சிங்கள ஆட்சி, கடல்சார் வர்த்தகம், சுற்றுச்சூழல் தன்னிறைவு மற்றும் சமூக அடிப்படையிலான நிர்வாக அமைப்புகளின் அடுக்கான கலவையால் வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தது. கிமு 5ம் நூற்றாண்டு முதல் கிபி 13ம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலப்பகுதியில், விடத்தல்தீவு அனுராதபுர அரசர்களால் ஆளப்பட்டிருந்த ராஜரட்ட நாகரிகப்பகுதியில் இருந்ததாகவும் ஒரு குறிப்பு உள்ளது. (மன்னார் மாவட்டம் – Wikipedia, 2025). அந்தக் காலகட்டத்தில், அருகிலுள்ள துறைமுக நகரமான மகாதித்தம் (மாந்தை என்றும் அழைக்கப்படும்) தமிழ் மற்றும் அரபு வர்த்தகர்களால் அடிக்கடி பயன்படுத்தப்பட்ட ஒரு முக்கிய வணிகப் புள்ளியாக இருந்தது. இது பன்முகத்தன்மையுடன் கூடிய, பிராந்திய இடைமுகச் சுழற்சியைக் குறிக்கிறது (Wikipedia, 2020). அந்த நகரம் அனுராதபுரம் மற்றும் பிற்கால சோழர் ஆட்சிக் காலங்களில் பரபரப்பான கடல்சார் வர்த்தக மையமாக இருந்தபோதிலும், விடத்தல்தீவு நகரமயமாக்கலுக்கு அப்பாற்பட்டவையாக இருந்தது. எனினும், அது மீன்பிடி, உப்பு உற்பத்தி, பனை சார்ந்த கைவினை உற்பத்திகள் ஆகியவற்றில் ஊடாக வணிகவலையமைப்புக்கு முக்கிய பங்களிப்பு செய்தது. தட்டையான கடற்கரை நிலப்பரப்பில், அலைத் தடாகங்கள் மற்றும் ஆழமற்ற உள்ளூர் நீர்வழிகளால் சூழப்பட்ட அதன் புவியியல் அமைப்பு, ஒரு அரை தீவு (semi-insular) தன்மையை வழங்கியது. இதனால், ஒரு தன்னிறைவான பொருளாதார அமைப்பும், பூர்வீக தமிழ் ஆட்சி அமைப்பின் கீழ் நிர்வாக சுயாட்சியும் நிலைபெற்றிருந்தது.

இடைக்காலத்தின்பிறப்பகுதியில், அதாவது கிபி 13 முதல் 16ம் நூற்றாண்டுகளுக்கிடையில், விடத்தல்தீவின் நிர்வாகம் தமிழ் சைவ யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வந்தது. வன்னிமை என்ற நிர்வாக அமைப்பின் கீழ், தமிழ் வன்னியர் தலைவர்கள் யாழ்ப்பாண அரசருக்குக் கீழ்ப்படிந்து, விடத்தல்தீவு நிர்வாக பொறுப்பேற்றனர் (மன்னார் மாவட்டம் – Wikipedia, 2025). அவர்கள் நிலம் நிர்வகித்தல், தகராறுகள் தீர்த்தல், பருவகால வரி வசூல் (கணிக்கை) மற்றும் நீர்ப்பாசன முகாமைத்துவம் போன்ற பொறுப்புகளை மேற்கொண்டனர். இதில், அவர்கள் பொதுவாக ஊர் பட்டர்கள் அல்லது ஊர் போடியார்கள் என அழைக்கப்படும் உள்ளூர் தலைவர்களுடன் இணைந்து செயல்பட்டனர். அந்தக் காலத்தில், விடத்தல்தீவின் குடிமை நிர்வாகம் முக்கியமாக சைவ கோயில்களை மையமாகக் கொண்டு ஒருங்கிணைக்கப்பட்டிருந்தது. கோயில்கள் மத, சட்ட மற்றும் நிதி செயல்பாடுகளில் முக்கிய பங்கு வகித்தன. பருவ நேர கூட்டங்கள் முறைப்படுத்தப்பட்டது மற்றும் வளம் பகிர்வு உடன்படிக்கைகள் வழக்கமாக நடைபெற்றன. இது உறவியல் கட்டமைப்புகள், வழக்கமான சட்டங்கள் மற்றும் சாதி அடிப்படையிலான சமூக அமைப்புகளை பிரதிபலிக்கும் படிநிலை சமூக அமைப்பாகும். வலங்கை (வலது கை) மற்றும் இடங்கை (இடது கை) பிரிவுகளுடன். பொருளாதார ரீதியாக, விடத்தல்தீவு விவசாயம், குளம் அடிப்படையிலான நீர்ப்பாசனம் மற்றும் கரையோர மீன்பிடி ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயங்கியது. மேலும், முஸ்லிம் மற்றும் தென்னிந்திய வணிகர்களுடன் பரிமாற்ற வர்த்தகம் நடத்தப்பட்டது. பனை மற்றும் பிற உள்ளூர் வளங்களைக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்ட சூடு (communal threshing yards) மற்றும் கைவினைப் பொருட்கள், தலைமுறைக்குப் பரம்பரையாகக் கொண்டு செல்லப்பட்ட அறிவுப் பொருளாதாரத்தின் பகுதியாகக் கருதப்பட்டன.

1500களுக்குள், விடத்தல்தீவின் பன்முக கலாச்சார அடையாளத்துடன் முஸ்லிம் (மூர்) சமூகங்கள் உறுதியானவையாக மன்னார் மாவட்டத்தின் பிற கடற்கரைப் பகுதிகளிலும் தங்களை நிலைநிறுத்தியிருந்தன. இந்தக் குழுக்கள் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு குடியேறிய அரபு வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்களது உள்நாட்டுப் போக்குவரத்தையும், நிர்வாகத்தையும் மசூதித் தலைவர்கள் மற்றும் சமூகத் தலைவர்கள் வழியிலேயே நடத்தினர். இதனால், விடத்தல்தீவில் தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் சமூகங்கள் ஒவ்வொன்றும் தங்கள் சொந்த நிர்வாக முறைகளைத் தவறாமல் பராமரித்தன. தமிழர்கள் வன்னியர் தலைமையிலான பாரம்பரிய ஆட்சியின் கீழ்; முஸ்லிம்கள் தன்னாட்சி அடிப்படையில். இது மன்னார் போன்ற எல்லைப்புறங்களில் வழக்கமாகக் காணப்படும் குறைவான அரசியல் குறுக்கீட்டின் ஒரு பிரதிபலிப்பாக அமைந்தது (Importmirror News, 2014). விடத்தல்தீவு, தமிழ் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் மற்றும் சிங்கள கண்டி இராச்சியத்தின் செல்வாக்குப் பகுதிகளுக்கிடையில் ஒரு எல்லைப் பகுதியில் இருந்தமையால், அதன் நிர்வாகம் நிலையானதுமல்ல, மாறக்கூடியதுமாக இருந்தது. தமிழரின் வரலாற்று இடமாற்றங்கள் பெரும்பாலும் வாய்மொழி வழியாக இருந்தமையால் எழுத்துப்பூர்வ ஆவணங்கள் குறைவாக இருந்தாலும், தொல்பொருள் மற்றும் இனவியல் ஆதாரங்கள், விடத்தல்தீவின் சுற்றுச்சூழல் அமைப்பு, உறவுமுறை கட்டமைப்புகள் மற்றும் வழக்கமான நிர்வாக நடைமுறைகளில் வேருன்றிய, நன்கு அமைந்த ஒரு முறைசாரா நிர்வாக அமைப்பை உறுதிப்படுத்துகின்றன. இதனாலேயே, காலனித்துவ ஆட்சியினால் பின்னர் ஏற்பட்ட அதிகார வரம்பு மற்றும் அமைப்புசார் இடையூறுகளுக்கு முந்தி, விடத்தல்தீவு ஒரு உள்ளூர்மயமாக்கப்பட்ட குடிமை நிர்வாக அமைப்பின் முன்னோடியான காட்சியைக் கொடுக்கிறது. அதாவது, களத்தில் பிறந்த, பொதுப்பட்ட பொறுப்புடன் கூடிய சுயாட்சி.

காலனித்துவ காலம் (1505–1948): விடத்தல்தீவில் குடிமை நிர்வாகத்தில் மாற்றம்.

1505 முதல் 1948 வரையிலான காலனித்துவ காலம், விடத்தல்தீவின் ஆட்சி மற்றும் சமூக அமைப்பில் மிகச் சிறப்பான மாற்றத்தை சுட்டிக்காட்டுகிறது. இந்தக் கிராமம், போர்த்துகீசியம், டச்சு மற்றும்

பிரிட்டிஷ் ஆகிய மூன்று ஐரோப்பிய பேரரசுகளின் ஏகபோகமான நிர்வாக அமைப்புகளுக்குள் படிப்படியாக ஒருங்கிணைக்கப்பட்டது. ஒவ்வொன்றும் தனித்துவமான நிர்வாக, மத மற்றும் பொருளாதார நெறிமுறைகளை கொண்டு வந்தபோதிலும், அனைத்தும் விடத்தல்தீவின் பூர்வீக ஆட்சி அமைப்புகள், பொருளாதாரம் மற்றும் சமூக ஒற்றுமையை முற்றிலும் மாற்றியமைத்தன.

போர்த்துகீசிய ஆட்சி (1505–1658): இரானுவ, மத மற்றும் நிர்வாக மறுசீரமைப்பு.

இலங்கையில் காலனித்துவ ஆட்சியை நிறுவிய முதல் ஐரோப்பியர்கள் போர்த்துகீசியர்கள். மன்னாரில் அவர்கள் 1560ம் ஆண்டு ஒரு கோட்டையைக் கட்டியதுடன், கடற்கரை பிரதேசத்தில் தங்கள் செல்வாக்கை விரிவுபடுத்தினர். இதனுடன், விடத்தல்தீவு ஆரம்பகால கத்தோலிக்க மிஷன் கிராமமாக மாறியது. புனித ஜேம்ஸ் தேவாலயம் (St. James/Punitha Yaakkappar) 1594க்கு முன்னரே விடத்தல்தீவில் பிரான்சிஸ்கன் மிஷனரிகளால் கட்டப்பட்டது. யாழ்ப்பாணத்தின் நவாலி, அல்லைப்பிட்டி போன்ற இடங்களில் இருந்து தமிழ் கத்தோலிக்கர்கள் போர்த்துகீசியர்களால் இந்த பகுதியில் புதிதாக குடியேற்றப்பட்டனர் (St. James Church, Vidathaltheevu – Wikipedia, 2024). போர்த்துகீசிய ஆட்சியில், குடிமை நிர்வாகம் திருச்சபை அதிகாரத்துடன் பிணைக்கப்பட்டது. கத்தோலிக்க மதத்திற்கு மாறிய உள்ளூர் முதலியார் மற்றும் போடியார்கள் நிர்வாக பதவிகளுக்கு பதவி உயர்வு பெற்றனர். முன்னர் சைவ கோயில்கள் மற்றும் பாரம்பரியத் தலைவர்கள் வழிநடத்தி வந்த நிர்வாகம், இப்போது கத்தோலிக்க பாதிரியார்கள் வழியாகவும் கலந்திணைந்த அணுகுமுறையாகவும் மாறியது. பாதிரியார்கள், மத அதிகாரிகளாக மட்டுமன்றி, காலனித்துவ நிர்வாகத்திற்கும் உள்ளூர் சமூகத்திற்கும் இடையே ஒரு இடைத்தரக ரீதியாகவும் செயல்பட்டனர். மற்றபுறம், போர்த்துகீசியக் கொள்கைகள் கடற்கரையில் இஸ்லாமிய செல்வாக்கை ஒழிக்க முயன்றதால், விடத்தல்தீவின் முஸ்லிம் (மூர்) மக்கள் ஒடுக்கப்பட்டனர். பல சந்தர்ப்பங்களில், அவர்கள் வெளியேற்றப்பட்டதாகவும் பதிவு உள்ளது (Lanka Muslim, 2020). இதனால் இந்த காலகட்டத்தில் முஸ்லிம் சமூகத்தின் நிர்வாக பங்கேற்பு குறைந்தது.

டச்சு ஆட்சி (1658–1796): அதிகார விரிவாக்கம் மற்றும் சமூக-பொருளாதார ஒழுங்குமுறை.

1658ம் ஆண்டு, டச்சு கிழக்கிந்திய நிறுவனம் (VOC) போர்த்துகீசியர்களை வெளியேற்றியது. பின்னர், ஒரு ஒழுங்குமுறைப்பட்ட வணிக அடிப்படையிலான நிர்வாக அமைப்பை நிறுவியது. விடத்தல்தீவின் கடல்சார் வளங்கள், உப்பு நிலங்கள் மற்றும் வர்த்தக பாதைகளுக்கான அணுகல், டச்சு நலன்களுக்குப் பெரிதும் முக்கியமாக இருந்தது. தொடக்கத்தில், டச்சுக்காரர்கள் கத்தோலிக்க மதத்தை ஒடுக்கினாலும், பின்னர் மத பன்முகத்தன்மையை அனுமதிக்கத் தொடங்கினர். இது சைவ மற்றும் முஸ்லிம் நிறுவனங்களின் அமைதியான மறுமலர்ச்சிக்கான வாய்ப்பாக அமைந்தது. விடத்தல்தீவிலுள்ள பல தமிழ் கத்தோலிக்கர்கள் இரகசியமாகவே மத நடைமுறைகளைத் தொடர்ந்தனர்; இந்த பணி பெரும்பாலும் மடு போன்ற இடங்களிலிருந்து இரகசியமாக வந்த பாதிரியார்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டது (St. James Church, Vidathaltheevu – Wikipedia, 2024). நிர்வாக ரீதியாக, டச்சுக்காரர்கள் சிறப்பாக கட்டமைக்கப்பட்ட அதிகார முறைமையை உருவாக்கினர். தொம்போஸ் எனப்படும் மக்கள் மற்றும் நிலக் கணக்கெடுப்புகள் நடத்தப்பட்டன. ரோமன்-டச்சு சட்டத்தின் கீழ் சொத்து பதிவு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. இத்தகவல்கள், விடத்தல்தீவின் தமிழ்-மூர் கலந்த சமூக அமைப்பையும், மீன்பிடி மற்றும் விவசாய அடிப்படையிலான பொருளாதாரத்தையும் வெளிக்கொணர்கின்றன. உள்ளூர் தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் உயரடுக்க தலைவர்களான முதலியார்கள், ஆராச்சிகள் மற்றும் விதானிகள் இடைத்தரகர்களாக முன்னிலைப்படுத்தப்பட்டனர். இருப்பினும், இந்த பதவிகள் பழைய பாரம்பரிய அதிகாரத்துடன் ஒப்பிடும்போது குறைந்த அதிகாரத்துடன் இருந்தன. சாதி அடிப்படையிலான தொழில்துறைகளும் கோயில் அமைப்புகளும் பின்னடைவு கண்டன. ராஜகாரியம் (கட்டாய சேவை) போன்ற நடைமுறைகள் மீண்டும் அமுல்படுத்தப்பட்டன, இது பாரம்பரிய உழைப்பு அமைப்புகளை மாற்றியமைத்தது. தமிழ் சைவ மற்றும் முஸ்லிம் தலைமை ஓரளவுக்கு திரும்பப் பெற்றிருந்தாலும், இறுதி அதிகாரம் டச்சு அதிகாரிகளிடம் இருந்தது. அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தையோ அல்லது தனி மன்னார் கட்டளையையோ மையமாகக் கொண்டு செயல்பட்டனர். இது, முன்பு உறவுமுறையை அடிப்படையாகக் கொண்ட உள்ளூர் நிர்வாக அமைப்பிலிருந்து, வெளிப்புற அதிகாரத்துவ கட்டுப்பாடுகளுக்குள் மாற்றப்பட்ட புதிய நிர்வாக மாதிரியை உருவாக்கியது.

பிரிட்டிஷ் காலம் (1796–1948): விடத்தல்தீவில் நிர்வாக மறுசீரமைப்பு, ஓரங்கட்டுதல் மற்றும் உள்ளூர் நிர்வாகம்.

இலங்கை முழுவதுமாக பிரிட்டிஷ் ஆட்சி செய்ததுபோல, விடத்தல்தீவின் நிர்வாக அமைப்பும் முக்கியமாக மறுசீரமைக்கப்பட்டு, ஒரு தரப்படுத்தப்பட்ட அதிகார மையமாக்கல் முறையும், உள்ளூர் குடிமை அமைப்புகளின் பரவலான மறுசீரமைப்புகளும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. பிரிட்டிஷ் ஆட்சி 1796ம் ஆண்டு தொடங்கிய நிலையில், 1815ம் ஆண்டு முழு தீவும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்குள்

இணைக்கப்பட்டது. ஆரம்பத்தில், விடத்தல்தீவு உட்பட மன்னார் மாவட்டம் இன அடிப்படையிலான நிர்வாக பிரிவாக நிர்வகிக்கப்பட்டது. தாழ்நாடு (Low Country Sinhalese), கண்டியன் (Kandyan Sinhalese) மற்றும் தமிழ் பகுதிகள். இது 1833ம் ஆண்டு வரை நீடித்தது (மன்னார் மாவட்டம் – விக்கிப்பீடியா, 2025).

கோல்ப்ருக்-கேமருன் சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் மையப்படுத்தல்.

1833ல் அறிமுகமான கோல்ப்ருக்-கேமருன் சீர்திருத்தங்கள் இன ரீதியான நிர்வாக பிரிவுகளை ஒழித்து, மாகாண மற்றும் மாவட்ட அடிப்படையிலான ஒருங்கிணைந்த நிர்வாக அமைப்பை உருவாக்கின. யாழ்ப்பாணம் மற்றும் வன்னி மாவட்டங்களுடன் சேர்த்து, மன்னார் வடக்கு மாகாணத்தின் ஒரு மாவட்டமாக மாற்றப்பட்டது. மன்னார் கச்சேரியில் (அரச அலுவலகம்) நிர்மாணிக்கப்பட்ட அரசாங்க முகவர் (GA) பொறுப்புடைய பிரமுகராக இருந்தார். இவர் வருவாய் வசூல், சட்ட ஒழுங்கு மற்றும் பொதுப்பணிகளை ஒருங்கிணைப்பதற்குப் பொறுப்பானவர் எனப் பதவியளிக்கப்பட்டார் (மன்னார் மாவட்டம் – விக்கிப்பீடியா, 2025). விடத்தல்தீவு, மாந்தை பிரிவுக்குள் கொண்டுவரப்பட்டது. இந்தப் பிரிவை உதவி அரசாங்க முகவர் (AGA) நிர்வகித்தார். மாந்தை என்ற பெயருடன் குறிக்கப்பட்ட இந்தப் பகுதி, மன்னார் தீவின் கிழக்குப் பகுதிகளை உள்ளடக்கியது. தற்போது இது மாந்தை மேற்கு என அழைக்கப்படுகிறது. முருங்கன் அல்லது அடம்பன் போன்ற இடங்களில் AGA அலுவலகங்கள் இயங்கியதாக வரலாற்றுப் பதிவுகள் காணப்படுகின்றன. இந்த உதவி அரசாங்க முகவர்கள் பெரும்பாலும் பிரிட்டிஷ் அல்லது இலங்கைத் தமிழர்களாக இருந்தனர். அவர்கள் விடத்தல்தீவிலுள்ள பாரம்பரிய தலைவர்களை மேற்பார்வையிட்டனர்.

உள்ளூர் தலைவர்கள் மற்றும் நிர்வாக அமைப்புகள்.

பாரம்பரிய தலைமை முறை முறைப்படுத்தப்பட்டது. விடத்தல்தீவு போன்ற கிராமங்களில், பிரிட்டிஷ் ஆட்சி விதானே அல்லது உடையார் என அழைக்கப்படும் நியமன தலைவர்களை நியமித்தது. இவர்கள் பெரும்பாலும் செல்வாக்குடைய தமிழ் அல்லது முஸ்லிம் குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்கள் கிராம மக்களுக்கும் பிரிட்டிஷ் நிர்வாகத்துக்கும் இடையே பாலமாகச் செயல்பட்டனர். அவர்களின் பொறுப்புகள் வரி வசூல், ஒழுங்கு பராமரிப்பு, மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு மற்றும் பொதுப்பணிகளுக்கான தொழிலாளர்களைத் திரட்டுதல் போன்றவற்றை உள்ளடக்கியது (Importmirror News, 2014). 1889ம் ஆண்டு சட்டம் வாயிலாக, கிராம சபைகள் என்ற மன்றங்கள் தோற்றமுற்றன. 20ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில், விடத்தல்தீவு ஒரு கிராம சபை ஆட்சி எல்லைக்குள் இருந்திருக்கலாம். இது மாந்தை கிராமக்குழு அல்லது விடத்தல்தீவு கவுன்சிலாக இருந்திருக்கலாம். இதில் தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் பிரதிநிதிகள் நியமிக்கப்பட்டோ அல்லது தெரிவுசெய்யப்பட்டோ இருந்திருக்கலாம். இம்மன்றங்கள் கிணறு, நடைபாதை, சுகாதாரம், சந்தைகள் உள்ளிட்ட உள்ளூர் சேவைகளைப் பராமரித்தன. அவை உள்ளூர் சுயாட்சியின் ஒரு வடிவமாக இருந்தாலும், அவற்றின் அதிகாரங்கள் மிகவும் குறைவாக இருந்தன. நிர்வாக கட்டமைப்பாக மையப்படுத்தப்பட்ட பிரிட்டிஷ் அதிகாரத்திற்குக் கீழே இயங்கின.

சமூக-பொருளாதார தாக்கங்கள் மற்றும் சீரற்ற வளர்ச்சி.

தொடக்கப் பள்ளிகள், சுகாதார நிலையங்கள், சாலைகள் உள்ளிட்ட சில உள்கட்டமைப்புகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருந்தபோதும், விடத்தல்தீவு, பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ பொருளாதாரத்தின் வெளிக்கட்டத்திலேயே இருந்தது. மத்திய மற்றும் தெற்கு இலங்கையின் தோட்டப் பகுதிகளுக்கே முக்கிய கவனம் செலுத்தப்பட்ட நிலையில், விடத்தல்தீவில் நகர்மயமாக்கல் இல்லை என்பதால், அது விவசாயம் மற்றும் கடல்சார் வாழ்வாதாரத்தையே சார்ந்திருந்தது. பிரிட்டிஷ் பொருளாதாரக் கொள்கைகள் பிரத்தியேகமான நிர்வாகத்தை வலியுறுத்தியது. மீன்பிடி அனுமதிகள், உப்பு, தென்னை உற்பத்திகள் உள்ளிட்டவைகளில் அதிக வரிகள் விதிக்கப்பட்டன. இது கிராம மக்களின் வாழ்வாதாரத்திற்கு இடையூறு ஏற்படுத்தியது. குடிமை அமைப்புகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டாலும், யாழ்ப்பாணம் மற்றும் மன்னார் போன்ற நகர மையங்களில் மட்டுமே அதிக முதலீடுகள் செய்யப்பட்டன. விடத்தல்தீவு மறைந்த பகுதியில் இருந்தது. கல்வி மற்றும் குடிமை வேலைவாய்ப்புகளிலும் மதம் மற்றும் இன அடிப்படையில் நிகழ்ந்த பாகுபாடுகள், குறிப்பாக கிறிஸ்தவ மதம் மாறியவர்களுக்கு கிடைத்த சாதகங்கள், சமூக இடைவெளிகளை மேலும் தீவிரமாக்கின. விடத்தல்தீவிலும் இந்த நிலைமை தமிழ் கத்தோலிக்கர்கள், சைவர்கள் மற்றும் முஸ்லிம்கள் இடையே பதட்டத்தை உருவாக்கியது. இப்பதட்டங்கள் சுதந்திரத்திற்குப் பின்னும் தொடர்ந்தன.

நிறுவன மரபும் தொடர்ச்சியும்.

1948ல் இலங்கை சுதந்திரம் பெற்ற சமயம், விடத்தல்தீவில் இரண்டு இணைந்த நிர்வாக அமைப்புகள் செயல்பட்டன:

1. GA மற்றும் AGA அடிப்படையிலான மையப்படுத்தப்பட்ட நிர்வாகம்
2. கிராம சபைகள் மற்றும் பாரம்பரியத் தலைவர்களின் வழியே உள்ளூர் நிர்வாகம்

இந்த அமைப்புகள் நிர்வாக கட்டமைப்புக்கான சில தளங்களை உருவாக்கினாலும், அவை பெரும்பாலும் காலனித்துவப் பாணிகளில் வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தன. படிநிலை அடிப்படையிலும், பிரித்தெடுக்கும் தன்மையிலும், மேலும் உள்ளூர் தேவைகளிலிருந்து விலகியவையாகவும். இருப்பினும், பல நிர்வாக வழக்கங்கள், உறவுமுறை தலைமை முறைமை மற்றும் சமூகநிலைகளில் இருந்து வந்த ஒழுங்குகள் நிலைத்திருந்தன. இவை, சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு உருவான குடிமை நிர்வாக முறைகளில் உருவாக்கம், மாற்றம் மற்றும் புதுப்பிப்புக்கான அடித்தளமாக அமிந்தன.

காலனித்துவத்திற்குப் பிந்தைய காலம் (1948–1980கள்): விடத்தல்தீவில் நிர்வாக தொடர்ச்சி, உள்ளூர் நிர்வாகம் மற்றும் முறையான ஓரங்கட்டல்.

1948இல் இலங்கை சுதந்திரம் பெற்றதையடுத்து ஏற்பட்ட காலனித்துவத்திற்குப் பிந்தைய காலம், ஒரு தேசிய சுயாட்சி அரசியலமைப்புக்கான மாறுபாட்டைக் குறித்தது. எனினும், மன்னார் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள விடத்தல்தீவு போன்ற புறநகரப் பகுதிகளுக்கும், சமூகத்தில் சிறுபான்மையாக உள்ள மக்களுக்கும், இந்த மாற்றம் மதிப்புமிக்க அதிகாரப் பகிர்வு, சமமான அபிவிருத்தி அல்லது உள்ளூர் நிர்வாகப் பிரதிநிதித்துவம் ஆகியவற்றை வழங்கவில்லை. மாறாக, காலனித்துவத்தில் இருந்து கடத்தி வந்த நிர்வாக அமைப்புகள் மிகக் குறைந்த பரவலாக்கத்துடன் தொடர்ந்தன. விடத்தல்தீவு, சிங்கள பெரும்பான்மை அரசின் வளர்ச்சித் திட்டங்களில் ஓரமாகவே வைக்கப்பட்டது.

நிர்வாக தொடர்ச்சி மற்றும் கட்டமைப்பு சீர்திருத்தங்கள்.

சுதந்திரத்திற்குப் பின்பு, இலங்கை அரசாங்கம், காலனித்துவத்தின் மாவட்ட பிரிவு கிராம அடிப்படையிலான நிர்வாக நிலைப்பாட்டைத் தொடர்ந்தது. விடத்தல்தீவு, மன்னார் மாவட்டச் செயலகத்தின்கீழ், மாந்தை உதவி அரசாங்க முகவர் பிரிவில் நிர்வகிக்கப்பட்டது. நிர்வாக அனுமதிகள், விவசாயம் மற்றும் மீன்பிடி ஆகியவை, காலனித்துவத்தின்போதைய குடிமை உட்கட்டமைப்புகளின்படி தொடர்ந்தன. 1963ல், அதிகாரத்தை உள்ளூர்மயமாக்கும் முயற்சியின் கீழ் இலங்கை குடிமை சிவில் சேவை (CCS) இலங்கை நிர்வாக சேவையாக (SLAS) மாற்றப்பட்டது (SLIDA, 2013). இது வடக்கு மாகாணத்தில் தமிழரசாங்க அதிகாரிகளின் நியமன எண்ணிக்கையை அதிகரித்தாலும், நிலவும் நிர்வாக அமைப்புகள் நிதியின்றியும் தொலைதூரத்திலும் இருந்ததால், விடத்தல்தீவு சிறிதளவு மட்டுமே பயனடைந்தது. முந்தைய “விதானை” எனப்பட்ட கிராமத் தலைவர் பதவி, சேவகா உத்தியோகத்தராக மாற்றப்பட்டது. எனினும், இவர்களில் பெரும்பாலோர் ஒழுங்கான ஆதாரங்களின்றி, சுழற்சி முறையில் பணியமர்த்தப்பட்டவர்களாக இருந்ததால், விடத்தல்தீவிலுள்ள நிரந்தர வசிப்பாளராக இருந்ததில்லை. இது சேவைகளில் குறைபாடுகளை உருவாக்கியதுடன், மக்கள் நில உரிமை, சேவைகள் மற்றும் சிக்கல் தீர்வுகளுக்காக முறைசாரா அமைப்புகளை நம்பித் திரண்டனர்.

உள்ளாட்சி ஆட்சி மற்றும் கிராம சபை காலம்.

1946ம் ஆண்டு உள்ளாட்சி ஆணையைக் கொண்டு நிர்ணயிக்கப்பட்ட கிராம சபை அமைப்பின் அடிப்படையில், விடத்தல்தீவு அதன் சுற்றியுள்ள பகுதிகளுடன் சேர்ந்து மாந்தை பிரிவுக்குட்பட்ட ஒரு கிராம சபை நிர்வாகப் பிரிவாக இருந்தது. தமிழர்கள் (மற்றும் சில சமயங்களில் முஸ்லிம்கள்) தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களாகக் கொண்ட இம்மன்றங்கள், சாலைகள், நீர்ப்பாசனக் கால்வாய்கள், ஆரம்பப்பள்ளிகள் மற்றும் சந்தைகள் உள்ளிட்ட சிறிய அளவிலான உட்கட்டமைப்புகளை நிர்வகித்தன. இவை 1950ல் நிறுவப்பட்ட மன்னார் மாவட்ட சபையுடன் இணைக்கப்பட்டன. 1950–1970களில், உள்ளாட்சி நிர்வாகத்தில் தமிழ் சமூகத்தின் செல்வாக்கு முக்கியமானதாக இருந்தது. கத்தோலிக்க மற்றும் சைவ தமிழ் அரசியல்வாதிகள் ஆட்சியில் பங்கேற்றனர். முஸ்லிம் சமூகத் தலைவர்களும் மாந்தை கிராம சபை அல்லது மன்னார் நகர சபை வழியாக உள்ளாட்சி நிர்வாகத்தில் பங்கேற்றனர். இது, தமிழ்-முஸ்லிம் ஒத்துழைப்பின் தொடர்ச்சியைக் காட்டுகிறது.

பெரியமடு மீள்குடியேற்றத் திட்டம் (1956).

சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலத்தின் குறிப்பிடத்தக்க உள்ளாட்சி நடவடிக்கைகளில் ஒன்று பெரியமடு மீள்குடியேற்றத் திட்டம் ஆகும். 1950களில் விடத்தல்தீவிலுள்ள மீனவ சமுதாயத்தில் நிலக்குறைவு தொடர்பான அழுத்தங்கள் அதிகரித்தன. பிப்ரவரி 1956ல், பிரதமர் டட்லி சேனநாயக்க அரசுப் பயணத்தின்போது, விடத்தல்தீவின் சமூகத் தலைவர்கள் புதிய குடியேற்றத்திற்கான நிலத்தினை கோரியும் மனுவும் சமர்ப்பித்தனர் (Importmirror News, 2014). இதன் விளைவாக, விடத்தல்தீவிலிருந்து சுமார் 8 மைல் தென்கிழக்கே பெரியமடு காலனி 1956 நவம்பரில் நிறுவப்பட்டது. இந்த திட்டம், மன்னார் அரசாங்க முகவர், மாந்தை உதவி அரசாங்க முகவர் மற்றும் உள்ளூர் தமிழ்-முஸ்லிம் தலைவர்கள்

ஆகியோரின் கூட்டு முயற்சியாக செயல்பட்டது. பல முஸ்லிம் குடும்பங்கள் விடத்தல்தீவிலிருந்து பெரியமடுவுக்கு இடம்பெயர்ந்தனர். 1971ல் பெரியமடுவில் 87% முஸ்லிம் மக்கள் வாழ்ந்தனர்; கிறிஸ்தவர்களும் சைவர்களும் சிறுபான்மையினர் (Importmirror News, 2014). பாலம்பிட்டி போன்ற அண்டை கிராமங்கள் இந்த குடியேற்றலை ஆதரித்தன; இது சமூக ஒருமைப்பாட்டையும் நிர்வாக எல்லைகளுக்கப்பால் வகுப்புவாத உறவுகளின் தொடர்ச்சியையும் காட்டுகிறது.

முறையான ஓரங்கட்டுதல் மற்றும் வளர்ச்சி பின்னடைவு.

கிராம அபிவிருத்திக்கான அரசாங்க வாக்குறுதிகள் இருந்தபோதிலும், விடத்தல்தீவு வளர்ச்சியைப் பெறவில்லை. 1980களிலும் அதற்குப் பின்னும், இப்பகுதியில் சரியான சாலைகள், சுகாதார வசதிகள், இடைநிலை கல்வி வசதிகள் ஆகியவை இல்லை. மீன்பிடி, கிராமத்தின் முதன்மை பொருளாதாரத் துறையாக இருந்தபோதிலும், அது ஒழுங்குபடுத்தப்படாததும், இடைத்தரகர்களால் சுரண்டப்படக்கூடியதுமான நிலைமைக்குள்ளாக இருந்தது. RDS (Rural Development Societies) மற்றும் கூட்டுறவு இயக்கங்கள் போன்ற அரசாங்க முயற்சிகள் பெயரளவிலேயே இருந்தன. சிங்கள-பௌத்த பெரும்பான்மை அரசின் கீழ், மத சிறுபான்மை நிலையிலும் புவியியல் தனிமையிலும் இருந்த விடத்தல்தீவு, புறக்கணிக்கப்பட்டதாகவே இருந்தது. மின், குழாய் நீர், தொலைத்தொடர்பு வசதிகள் போன்ற அடிப்படை சேவைகள் 1980களின் பிற்பகுதியிலோ அல்லது 1990களுக்குப் பிறகே அறிமுகமானன. அந்த காலத்தில் மையப்படுத்தப்பட்ட வளர்ச்சி திட்டங்கள் விடத்தல்தீவை முறையாக இணைக்கவில்லை அல்லது முற்றிலும் புறக்கணித்தன. இது அரசு முறைகள் மீதான சமூக நம்பிக்கையை மேலும் சிதைத்தது.

இன-அரசியல் அடித்தளங்களும் இராணுவமயமாக்கலும்.

பெரிதாக பரவிய தேசிய அரசியல் சூழலில், 1956ம் ஆண்டின் “சிங்களம் மட்டும்” சட்டம் மற்றும் 1970களில் நடைமுறையில் இருந்த சார்புடைய பல்கலைக்கழகக் கல்விச் சேர்க்கை முறை போன்ற சிங்கள-பௌத்த தேசியவாதக் கொள்கைகள், விடத்தல்தீவு போன்ற தமிழ் பேசும் பிராந்தியங்களை நிர்வாக ரீதியாக மேலும் ஓரங்கட்டின. இந்த கிராமம் பெரும்பாலும் ஒரு ரோமன் கத்தோலிக்க கிராமமாக இருந்தாலும், அதன் தமிழ் மொழிச் சித்தாந்தமும் இன அடையாளமும், வடக்கு மற்றும் வடகிழக்கின் தமிழர்கள் எதிர்நோக்கிய அதேபோன்ற புறக்கணிப்புக்கும் உள்ளாக அனுபவிக்கப்பட்டன. 1970களின் பிற்பகுதியில், விடத்தல்தீவு இராணுவ கண்காணிப்பின் கீழ் வந்தது. அரசாங்கம் தொலைதூரத்திலுள்ள தமிழ் கிராமங்களை கண்காணிக்கத் தொடங்கியதால், அப்பகுதியில் பணியமர்த்தப்பட்ட சில அரச ஊழியர்கள் அங்கு வாழ்வதைத் தவிர்த்தனர். இதனால், பொதுமக்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டிய சேவைகள் குறைக்கப்பட்டதுடன், அவ்வப்போது திட்டமிடப்பட்ட அபிவிருத்தி நிதிகள் வேறு பகுதிகளுக்குத் திருப்பிவைக்கப்பட்டன.

இணை நிர்வாகத்தின் விதைகள்.

மாநில நிர்வாக இயந்திரம் காலச்சுழற்சியில் தாமதமாகத் தொடங்கிய வேளையில், மாறாக உள்ளூர் ரடங்கிய தலைமை அமைப்புகள் உருவாகத் தொடங்கின. செயலிழந்த அரசாங்க நிறுவனங்களால் உருவான நிர்வாக வெற்றிடத்தில், மத அமைப்புகள், மீன்பிடி கூட்டுறவுகள் மற்றும் முறைசாரா இளைஞர் இயக்கங்கள் சமூகத்தில் செல்வாக்குடன் நிலைபெற்றன. இவ்வமைப்புகள் பின்னர் உள்நாட்டுப் போர் வெடித்தபோது, தமிழர் பகுதிகளில் போராளிகள் கட்டுப்பாட்டை நிலைநாட்டியமைக்கு அடித்தளமாகவும் மாறின. அதிகாரப் பரவலாக்கத்தை நோக்கி ஒரு பரிசோதனை முயற்சியாக, அரசு மாவட்ட அபிவிருத்தி கவுன்சில்கள் (DDCs) அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. மன்னார் மாவட்டத்துக்கே தனிப்பட்ட DDC ஒன்று இருந்தது. விடத்தல்தீவின் உள்ளூர் பிரதிநிதிகளும் இதில் பங்கேற்றனர். எனினும், இந்த அமைப்பு குறுகிய காலம் மட்டுமே இயங்கியது. வலுப்பெறும் இனமோதல்கள் மற்றும் இராணுவமயமாக்கல் இந்த அமைப்பை விரைவாக செயலிழக்கச் செய்தன. 1980களின் முற்பகுதியில், விடத்தல்தீவின் நிர்வாகம், காலனித்துவ ஆட்சி மரபுகள், பிந்தைய காலனித்துவ மையமயமாக்கல், மற்றும் நிலைகொண்டிருந்த அடிமட்ட சமூக அமைப்புகளின் கலவையால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தது. அதிகாரப் பரவலாக்கம் அர்த்தமுள்ளவையாக மேற்கொள்ளப்படவில்லை. இன அரசியல் பாகுபாடு, உட்கட்டமைப்பு புறக்கணிப்பு ஆகியவைகளின் சேர்க்கையால், தொடர்ந்து பல தசாப்தங்களில் ஏமாற்றம், இடம்பெயர்வு மற்றும் மாற்று நிர்வாக அமைப்புகளின் எழுச்சிக்கு வழிவகுத்தது.

போருக்கு முந்தைய காலம்.

இலங்கையின் போருக்கு முந்தைய காலம் தோராயமாக 1970களில் தொடங்கி 1980களின் முற்பகுதிவரை அரசியல் அமைதி இல்லாமை, பொருளாதாரத் தேக்க நிலை மற்றும் இன அடிப்படையிலான ஏமாற்றங்களால் அடையாளம் காணப்படுகிறது. விடத்தல்தீவின் சந்தர்ப்பத்தில்,

இது சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய நிர்வாக ஒதுக்கீட்டின் தொடர்ச்சியை மட்டுமல்ல, கையாளப்படாத அரசியல் மற்றும் சமூக அக்கறைகளால் பொதுமக்களிடம் அரசாங்கம் மீதான நம்பிக்கையிழப்பையும் விளைவித்தது. அதிகாரப்பூர்வமாக, மாந்தை மேற்கு பிரதேச செயலகத்தின்கீழ் மற்றும் மன்னார் மாவட்ட செயலகத்தின்கீழ் நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தாலும், விடத்தல்தீவின் சமூக யதார்த்தம் அரசாங்கத்தால் அதிகரித்த அளவில் புறக்கணிக்கப்பட்டதாகவே இருந்தது.

நிர்வாக பலவீனம் மற்றும் கிராமப்புற துண்டிப்பு.

விடத்தல்தீவில் உள்ள உள்ளூர் நிர்வாகம் ஒரு பெயரளவில் எலும்புக்கூடு அமைப்பாக மட்டுமே இருந்து வந்தது. வடிவத்தில் காணப்பட்டாலும், செயல்பாட்டில் நம்பகத்தன்மையற்றது. கிராம சேவகர் அமைப்புகள் பௌதீக அடிப்படைகள் இல்லாமல் செயல்பட வேண்டிய சூழ்நிலையில், குறைந்த தகவல் தொடர்பு உட்கட்டமைப்பு மற்றும் குறைவான அரசு முதலீடு ஆகியவை, விடத்தல்தீவில் நிர்வாக வெற்றிடத்தைக் கட்டமைத்தன. மன்னார் நகரத்தில் பதவி வகித்த அதிகாரிகள், வளர்ச்சி, விவசாயம், கல்வி மற்றும் வள விநியோகம் தொடர்பான முக்கிய முடிவுகளை எடுத்தனர். ஆனால் விடத்தல்தீவிலுள்ள மக்களின் குரல் பெரும்பாலும் கணக்கில் கொள்ளப்படவில்லை. சமூக நிர்வாகம் முறைசாரா வடிவங்களை நோக்கி நகர்ந்தது. திருச்சபை பாதிரியார்கள், மீன்பிடி சங்கத் தலைவர்கள் மற்றும் மூத்தோர் ஆகியோர் நீதித்துறையை நிலைநாட்டுவதில், மற்றும் மக்களுக்கு சேவை வழங்குவதில் வழிகாட்டி ஆட்களாக பங்கேற்றனர். எனினும், நிலத் தகராறுகள், வேலைவாய்ப்பு பற்றாக்குறை அல்லது சுற்றுச்சூழல் அழிவுகள் போன்ற பெரிய பிரச்சினைகளுக்கு இவர்கள் தீர்வுகளை வழங்க முடியாத சூழ்நிலை நிலவியது.

பொருளாதார பாதுகாப்பின்மை மற்றும் நிறுவன புறக்கணிப்பு.

இந்த காலப்பகுதியில் விடத்தல்தீவின் பொருளாதாரம் மீன்பிடி, உப்பு உற்பத்தி, பனை பயிர்ச்செய்கை மற்றும் உலர் நில விவசாயம் போன்ற வாழ்வாதார நடவடிக்கைகளைச் சார்ந்திருந்தது. இருப்பினும், மக்களுக்கு கடன் வசதிகள், உரிமம் அல்லது மீன்பிடி மேலாண்மையைப் பெறுவதற்கான நிலையான வழிமுறைகள் இல்லாததால், பலர் முறைசாரா பொருளாதாரத் துறைகளில் இயங்கினர். இதனால், அவர்கள் இடைத்தரகர்களின் சுரண்டலுக்கும் அரசு ஒடுக்குமுறைக்கும் உள்ளாக நேரிட்டது. அரசாங்கம் நடத்தும் கூட்டுறவு சங்கங்கள் பெரும்பாலும் செயலிழந்தவையாகவும் அல்லது அரசியல் சார்புடையவையாகவும் கருதப்பட்டன. 1970களில் தொடங்கப்பட்ட வேலைவாய்ப்பு மற்றும் இளைஞர் பயிற்சி திட்டங்களில் இருந்து பலர் விலக்கப்பட்டனர். தொழிற்பயிற்சி மையங்கள் மற்றும் தொழில்நுட்பக் கல்வி நிலையங்கள் இப்பகுதியில் இல்லாமை, இளைய தலைமுறையினரிடையே அரசாங்கத்தின் மீதான நம்பிக்கையின்மையை தூண்டியது.

மொழிக் கொள்கை மற்றும் இன ஒதுக்கல்.

1956ல் அமுலாக்கப்பட்ட “சிங்களம் மட்டும்” சட்டத்தின் விளைவுகள் இந்த காலப்பகுதியில் மிக ஆழமாக வேருன்றின. தமிழ் பேசும் மக்கள், நில ஆவணங்கள், பிறப்புச் சான்றிதழ்கள் மற்றும் அரசு சிவில் சேவைகள் ஆகியவற்றைப் பெற்றுக்கொள்ளும்போது தங்கள் மொழியில் சேவைகள் கிடைக்காமல் பெரிதும் போராடினர். மன்னார் போன்ற தமிழ் பேசும் பகுதிகளில்கூட, பொது அறிவிப்புகள், அரசு படிவங்கள் மற்றும் கல்வி விளக்கங்கள் பெரும்பாலும் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்படவில்லை. மத அடிப்படையில் விடத்தல்தீவு ஒரு கத்தோலிக்க கிராமமாக இருந்தாலும், இன அடிப்படையில் இது தமிழர் கிராமமாகவே கருதப்பட்டது. எனவே, அது நாடாளுமன்றத் தேர்தல், பல்கலைக்கழக சேர்க்கை (1971 தரப்படுத்தல் திட்டம்), மற்றும் அரசு வேலை வாய்ப்புகளில் ஏற்பட்ட பாகுபாடுகளால் பாதிக்கப்பட்டது. இதனால், இளம் தலைமுறையினர் அரசை ஒடுக்குமுறைக்கான ஒரு கருவியாகவே பார்க்கத் தொடங்கினர்.

கண்காணிப்பும் தீவிரவாதத்தின் தோற்றமும்.

இலங்கையில் இன மோதல்கள் நாட்டை உலுக்கியபோது, வடக்கு மாகாணத்தில் ஆட்சியை நிலைநிறுத்தும் நோக்கில் அரசாங்கம் தனது அணுகுமுறையை இராணுவமயமாக்கத் தொடங்கியது. விடத்தல்தீவு, அதன் கடலோர மற்றும் மூலோபாயப் புவியியல் அமைப்பால், 1970களின் இறுதியில் இலங்கை கடற்படையின் கண்காணிப்பு அதிகரிப்பிற்குள்ளானது. “கடத்தல் தடுப்பு நடவடிக்கைகள்” என்ற பெயரில், மீனவர்கள் அடிக்கடி சோதனைகள், விசாரணைகள் மற்றும் வற்புறுத்தல்களுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டனர். இதனால், கிராம மக்கள் மத்தியில் அரசு அதிகாரிகள் மீதான மீதமிருந்த நம்பிக்கையும் அதிகளவில் சிதைந்தது. அதே வேளையில், வடக்குத் தமிழர் சமூகத்தில், இளைஞர்கள் அரசியல் மற்றும் ஆயுதப் போராட்டம் சார்ந்த இயக்கங்களில் உள்ளடக்கப்படத் தொடங்கினர். விடத்தல்தீவில் இத்தகைய நடவடிக்கைகள் வெளிப்படையாக எட்டிய நிலைக்கு வரவில்லை என்றாலும்,

உரிமைப் பறிப்பு, சமூக ஏமாற்றம் மற்றும் நிர்வாக ஒதுக்கீடு போன்ற நிலைமைகள் தீவிரமடைந்தன. ரகசியக் கூட்டங்கள், திடீர் துண்டுப் பிரசுரங்கள் மற்றும் அரசியல் விவாதங்கள் இளைய தலைமுறையை ஈர்க்கத் தொடங்கின. 1983ம் ஆண்டு உள்நாட்டுப் போர் வெடிக்கும் முன்பே, விடத்தல்தீவு வடக்குத் தமிழ் சமூக அனுபவத்தின் ஒரு நுண்ணிய பிரதிநிதியாக இருந்தது. வரலாற்றுப் பூர்வமாக தன்னிறைவு பெற்றிருந்தது, பின்னர் நிர்வாகரீதியாக ஓரங்கட்டப்பட்டது, இறுதியில் அரசால் முற்றிலும் கவனிக்கப்படாததாக்கியது. இந்த காலகட்டத்தில் நிர்வாக சீர்குலைவு திடீர் வீழ்ச்சியல்ல; மாறாக, மெதுவாக நகர்ந்த, ஒருங்கிணைந்த நிராகரிப்பின் உச்சமாகவே அது அமைந்தது. மாற்றாக உருவெடுத்த துணை நிர்வாக அமைப்புகளுக்கான வழியைத் திறந்தது.

உள்நாட்டுப் போர் காலம் (1983–2009): விடத்தல்தீவில் இராணுவமயமாக்கல், இணையான நிர்வாகம் மற்றும் குடிமை நிர்வாகத்தின் சீர்குலைவு.

1983 முதல் 2009 வரையான இலங்கை உள்நாட்டுப் போர், வடக்கு மற்றும் கிழக்குப் பகுதிகளுக்கு பேரழிவை ஏற்படுத்திய ஒரு முக்கிய யுக்தியாகும். மன்னார் மாவட்டத்தின் மாந்தை மேற்கு பிரிவில் அமைந்துள்ள கடலோர மற்றும் மூலோபாய ரீதியில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கிராமமான விடத்தல்தீவு, இந்தக்காலத்தில் இராணுவ ஆக்கிரமிப்பு, கட்டாய இடம்பெயர்ச்சி மற்றும் சர்வதேச ரீதியான குடிமை நிர்வாக சீர்குலைவு ஆகியவற்றால் பாதிக்கப்பட்டது.

மூலோபாய முக்கியத்துவம் மற்றும் விடுதலைப் புலிகளின் நிர்வாகம்.

விடத்தல்தீவின் வடமேற்கு கடற்கரைப் புலியியல் அமைப்பு, கடல் நடவடிக்கைகளுக்கும் இராணுவ தளவாடங்களுக்கும் ஒரு முக்கிய தளமாக விளங்கியது. 1980களின் நடுப்பகுதியில், இது தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் கட்டுப்பாட்டுக்குள் சென்று, 2008இல் மீள்பிடிக்கப்படும் வரை கடல் புலிகள் இயக்கத்தின் முக்கியத்துவமிக்க தளமாக இருந்தது (விடத்தல்தீவு – தமிழ் விகிப்பீடியா, 2024). பெரிய முகாம் மற்றும் படகுத் துறை வழியாக, இந்த இடம் மன்னார் வளைகுடா மற்றும் தென்னிந்தியாவை இணைக்கும் ஆயுதக் கடத்தல் பாதையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது.

அரச சேவையின் பின்னடைவும் புலிகளின் இணையான நிர்வாகமும்.

1980களின் இறுதியில், அரச அதிகாரிகள், பிரதேச செயலாளர், கிராம சேவகர் உட்பட மாந்தை மேற்கு AGA அலுவலகத்திலிருந்து மன்னார் நகரம் அல்லது முருங்கன் போன்ற பாதுகாப்பான பகுதிகளுக்கு இடம்பெயர்த்தனர். விடுதலைப் புலிகள், அவ்வேளையில், தங்களது நிர்வாக அமைப்புகளை உருவாக்கினர். “இயக்கம்” என அழைக்கப்படும் இவ்வமைப்புகளில் உள்ளூர்தளபதிகள் அல்லது நிர்வாகத் தலைவர்கள் நியமிக்கப்பட்டு, அன்றாட நிர்வாகத்தை மேற்கொண்டனர். இவர்கள் தகராறு தீர்வு, வரி வசூல், சமுதாய நலன்கள், மின்வளம் மேலாண்மை, ரேஷன் மற்றும் அடையாள அட்டைகள் போன்ற விஷயங்களில் அதிகாரம் வகித்தனர். சில சமயங்களில் மக்கள் புலிகள் ஆட்சியில் ஒழுங்கமைவைக் கண்டாலும், இது ஒரு ஜனநாயக அரசாக அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. இது முற்றிலும் ஒரு போர்க் கால கட்டளைத் திட்டமாகவே இருந்தது. மக்கள் இந்த நிலையில் ஆபத்தான சூழ்நிலையிலேயே வாழ்ந்தனர்.

முற்றிலும் ஒட்டுமொத்த பாதிப்பு.

விடுதலைப்புலிகள் இளம் உறுப்பினர்களை ஆட்சேர்ப்பதிலும், மீள்பிடி நடவடிக்கைகளை கட்டுப்படுத்துவதிலும், பொதுமக்கள் நகர்வுகளுக்கு கடுமையான கட்டுப்பாடுகளை விதிப்பதிலும் ஈடுபட்டனர். சுயாட்சி என்பது இங்கு பெயரளவாக மட்டுமே இருந்து வந்தது. இதனால், கிராம மக்கள் அரசாங்கத்திடம் இருந்தாலும் புலிகளிடம் இருந்தாலும் உரிய பாதுகாப்பு அல்லது நிர்வாக சேவைகளைப் பெறமுடியாத சூழ்நிலையில் அகப்பட்டனர். சிவில் நிர்வாகம் முற்றிலும் வீழ்ந்த நிலையில், ஒரு முற்றுப்படுத்தப்பட்ட அமைப்பில் இருந்து மக்கள் வாழ வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது.

இராணுவமயமாக்கல் மற்றும் அடக்குமுறை.

போர் நீளும் காலத்தில், விடத்தல்தீவு ஒரு அதிகரித்த பாதுகாப்பு மண்டலமாக மாறியது. இலங்கை இராணுவத்தின் கடற்படை மற்றும் விமானப்படை தாக்குதல்களை அடிக்கடி எதிர்கொண்டது. பொதுமக்கள் வசிக்கும் பகுதிகள் குண்டு வீசப்பட்டன. ஊரடங்கு உத்தரவுகள் மற்றும் பாதுகாப்புப் படைகளின் கண்காணிப்பு அன்றாட வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதியாகவே மாறின. கிராமத்தின் முக்கிய வாழ்வாதாரம் என கருதப்படும் மீள்பிடித்தல் மீண்டும் மீண்டும் பாதிக்கப்பட்டது. இலங்கை கடற்படை அரச கட்டுப்பாட்டில் உள்ள கடல் எல்லைகளில் கடுமையான தடைகள் விதித்ததோடு, தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் தங்களது தளவாட தேவைகளுக்காக கடல் வளங்களை பறிமுதல் செய்தனர். 1990 அக்டோபரில், விடுதலைப் புலிகள் வடக்கு முழுவதிலும் முஸ்லிம்களை வெளியேற்றினர். இதில் விடத்தல்தீவு மற்றும் பெரியமடுவைச் சேர்ந்த சுமார் 600 முஸ்லிம் குடும்பங்களும் அடங்கின. இந்த

இனவெளியீடு, பல நூற்றாண்டுகளாக நிலவிய தமிழ்-முஸ்லிம் சக வாழ்வை முற்றிலும் சிதைத்தது. இதனுடன் முஸ்லிம் சமூகத்தினரின் சிவில் நிர்வாகப் பிரதிநிதித்துவமும் அழிக்கப்பட்டது (Importmirror News, 2014). முஸ்லிம் அறங்காவலர்கள், வர்த்தகர்கள் மற்றும் கிராம அதிகாரிகள் தங்கள் வீடுகளையும் வாழ்வாதாரங்களையும் இழந்தனர், இதனால் போருக்குப் பிந்தைய மீள்குடியேற்றத்திலும் சொத்துரிமை மீள்பெற முயற்சிகளிலும் புதிய மரபுச் சிக்கல்கள் உருவாயின.

சிவில் நிறுவனங்களின் இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் முறிவு.

விடத்தல்தீவில் நிர்வாகச் செயல்திறன் புறக்கணிக்கப்பட்டது. இடப்பெயர்ச்சி மூன்று முக்கிய அலைகளாக நிகழ்ந்தது:

- 1990களின் தொடக்கம்: மக்கள் இராணுவ நடவடிக்கைகளில் இருந்து தப்பி ஓடினர்.
- 1990களின் இறுதி மற்றும் 2000களின் தொடக்கம்: சிலர் பெரியமடு, அடம்பன் மற்றும் மடு போன்ற இடங்களில் பாதுகாப்பு நாடினர்.
- 2007-2008: இலங்கை இராணுவம் தனது இறுதித் தாக்குதல்களைத் தொடங்கிய போது, விடத்தல்தீவிலிருந்த பெரும்பாலான மக்கள் வெள்ளாங்குளம், துணுக்காய் போன்ற புலிகள் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள பகுதிகளுக்கு இடம்பெயர்ந்தனர்.

இந்தத் தணித்துக் கொள்ள முடியாத காலத்தில், சிவில் நிர்வாகம் முற்றிலும் வீழ்ந்தது. பள்ளிகள், வைத்தியசாலைகள், நியமிக்கப்பட்ட பதிவுத் திட்டங்கள் நிறுத்தப்பட்டன. கத்தோலிக்க நிறுவனங்கள் தேவாலயங்கள் மற்றும் திருச்சபை மண்டபங்கள், மனிதாபிமான உதவிகளை வழங்கும் ஒரே இடமாக இருந்தன, ஏனெனில் அரசு மற்றும் அரசு சாரா நிறுவனங்களுக்கு செல்ல அனுமதி இல்லை. விடத்தல்தீவுப் பகுதிகளைச் சேர்ந்த மக்கள் பெரும்பாலும் பாலம்பிட்டி, மடு போன்ற அண்டை கிராமங்களில் தஞ்சம் புகுந்தனர். இது வன்முறையைக் கடந்து சமூக ஒற்றுமையை வலுப்படுத்தியது. பகிரப்பட்ட இடம்பெயர்வு அனுபவங்கள், நிர்வாகம் துண்டிக்கப்பட்டிருந்தாலும், மாந்தை மேற்கு முழுவதும் சமூக நெருக்கத்தை ஊக்குவித்தன.

இறுதி இராணுவ கைப்பற்றல் மற்றும் நிர்வாக வெற்றிடம்.

ஜூலை 2008இல், இலங்கை இராணுவம் விடத்தல்தீவை கைப்பற்றியது. இது வடமேற்கு கடற்புலி தளத்தில் தீர்மானமான அழிவை ஏற்படுத்தியது (Reuters, 2008; LRR, 2008). இரண்டுதசாப்தங்களுக்குப் பிறகு அரசாங்கம் இந்தப் பகுதிக்கு மீண்டும் கட்டுப்பாட்டைப் பெற்றுக்கொண்டது. இருப்பினும், மீண்டும் நிர்வாகம் செயற்பட ஆரம்பித்த போது, அது பேரழிவுக்குள்ளான கட்டிடங்கள், மக்களற்ற வீடுகள் மற்றும் பிழைத்துக் கொண்டிருக்கும் தற்காலிக முகாம்களிலுள்ள மக்களையே சந்தித்தது. இடம் திரும்ப தடை செய்யப்பட்டிருந்ததால், நெடுந்தூர மறுசீரமைப்பு முயற்சிகள் தாமதமாகின. பகுதிக்கு “உயர் பாதுகாப்பு மண்டலம்” என்று அறிவிக்கப்பட்டது. இது சீராகத் திரும்பிப் பொதுவாழ்க்கை தொடங்கும் முயற்சிகளை இன்னும் கஷ்டமாக்கியது. அரசுப் பதிவுகள் அழிக்கப்பட்டிருந்தன. பெரியவர்கள் மற்றும் நிர்வாகத் தலைவர்கள் காணாமல் போயிருந்தனர். பல குடும்பங்களுக்கே பிறப்புச் சான்றிதழ்கள், கல்விப் பதிவுகள், அரசாணை தொடர்புகள் போன்ற அடிப்படை ஆவணங்கள் இல்லை.

போர்க்கால நிர்வாகத்தின் மரபு.

இராணுவம் மற்றும் விடுதலைப்புலிகள் ஆகிய இரண்டிற்கிடையேயான போட்டியால், விடத்தல்தீவு இடைவெளியாக்கப்பட்ட மற்றும் இராணுவமயமாக்கப்பட்ட கிராமமாக மாறியது. அங்குள்ள மக்கள் மாறிமாறி இரு முகாம்களில் வாழ்ந்தனர். ஒருபுறம் விடுதலைப்புலிகளின் கட்டுப்பாடு, மறுபுறம் நிர்வாகம் இல்லாத அரசு. மத அமைப்புகள் மற்றும் சமுதாய மூத்தவர்கள் சமூக ஒற்றுமையைப் பேண முயன்றும், குடிமை நிர்வாகம் முற்றிலும் சிதைந்துவிட்டது. சிவிலியன் சமூகத்தால் நிர்வாகப் பொறுப்புகளை ஏற்க முடியவில்லை. பொருளாதார வாழ்க்கை முற்றிலும் அழிந்தது. இன வேறுபாடுகள் வலுக்கட்டாயமாக அரசியலாக்கப்பட்டன. மக்கள் ஆவணங்களில்லா நிலையில், நம்பிக்கையற்ற சூழ்நிலையில், நிர்வாக நினைவுகள் இல்லாமல், போருக்குப் பிந்தைய சகாப்தத்துக்குள் நுழைந்தனர்.

சிக்கலான அடையாளங்கள்.

விடத்தல்தீவின் நிர்வாகம் முற்றிலும் சீர்குலைந்தது. ஒரு பக்கத்தில் அமைந்திருந்த வகுப்புவாத முனைப்புகளும் இடம்பெயர்வு மற்றும் வன்முறையால் ஏற்பட்ட அதிர்வும், மோதலுக்குப் பிந்தைய மறுசீரமைப்பும் நல்லிணக்க முயற்சிகளையும் தொடர்ந்து சிக்கலாக்கும் விடயங்களை உருவாக்கின. மேலும், இவை எளிதில் களைய முடியாத நீடித்த சமூக மற்றும் நிர்வாக வலிகளைப் பரம்பரை ரீதியில் உருவாக்கிவிட்டன.

போருக்குப் பிந்தைய காலம் (2009-தற்போது வரை): விடத்தல்தீவில் மீள்குடியேற்றம், புனரமைப்பு மற்றும் குடிமை நிர்வாகத்தின் சிக்கலான மறுசீரமைப்பு.

2009 மே மாதத்தில் இலங்கையின் உள்நாட்டுப் போர் முடிவடைந்தது, இது ஒருகாலத்தில் செழிப்பாக இருந்த மீன்பிடி கிராமமான விடத்தல்தீவுக்கு ஒரு முக்கிய திருப்புமுனையாக அமைந்தது. முன்னைய காலப்பகுதிகளில் இது கடற்புலிகளின் முக்கிய தளமாகவும், உயர் பாதுகாப்பு மண்டலமாகவும் மாறியிருந்தது. போர் முடிந்ததும் அமைதிக்கான மாற்றம் மீள்திரும்பல், புனரமைப்பு மற்றும் நிர்வாக ஒருங்கிணைப்பு ஆரம்பமானது. இருப்பினும் இயல்பு நிலைக்குத் திரும்பும் பாதை சீரற்றதும், சவால்கள் நிறைந்ததும், எப்போதும் முழுமை பெறாததுமானது. போருக்குப் பிந்தைய விடத்தல்தீவு, கண்ணுக்குப் தென்படும் வளர்ச்சியும், நுண்ணிய நிர்வாக நெருக்கடியும் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறது. தொடரும் இராணுவமயமாக்கல், சமூக நம்பிக்கையின்மை, தாமதமான நல்லிணக்கம் ஆகியவற்றால் நிர்வாக மறுசீரமைப்பு சிக்கலாகிவிட்டது.

குடிமை நிர்வாகம் மற்றும் உள்ளாட்சி ஆட்சியை மீளமைத்தல்.

2008 இல் விடத்தல்தீவு இராணுவத்தால் மீண்டும் கைப்பற்றப்பட்டதும், இலங்கை அரசாங்கம் தனது நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டை மீண்டும் உறுதிப்படுத்தியது. போரால் பாதிக்கப்பட்டிருந்ததால், முன்பு இடமாற்றம் செய்யப்பட்ட மாந்தை மேற்கு பிரதேச செயலகம் (முன்னர் AGA அலுவலகம்), அடம்பனில் இருந்து மீண்டும் அதிகார வரம்பிற்குள் கொண்டுவரப்பட்டது (Rainbow Pages, 2024). புனரமைப்பு, பொது சேவைகள் மற்றும் நில மீள்குடியேற்றம் ஆகியவை பிரதேச செயலாளரால் ஒருங்கிணைக்கப்படுகின்றன. காலப்போக்கில், கிராமம் நான்கு கிராம நிலதாரி பிரிவுகளாக (GN Divisions) மாற்றப்பட்டது. விடத்தல்தீவு மேற்கு, வடக்கு, மத்திய மற்றும் கிழக்கு, இவை மாந்தை மேற்கு நிர்வாக பிரிவின் கீழ் உள்ள 36 GN பிரிவுகளில் அடங்கும் (Mannthai West Divisional Secretariat, 2024). மீண்டும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட அடிப்படை சேவைகளில்: தேசிய அடையாள அட்டைகள், நில உறுதிமொழிகள், பிறப்புச் சான்றிதழ்கள் மற்றும் நலன்வழி பதிவு ஆகியவை அடங்கும். எனினும், இந்தச் செயல்முறைகள் கடுமையான அடையாளச் சோதனை, மறைந்த ஆவணங்கள் மற்றும் நீண்ட இடம்பெயர்ச்சிக்குப் பின் திரும்பியவர்களுக்கான மனதளவிலான சவால்கள் போன்றவற்றை கொண்டிருந்தன. அதே நேரத்தில், உள்ளாட்சி ஆட்சி (Local Government) மீண்டும் செயல்படுத்தப்பட்டது. 1987 இல் சட்டபூர்வமாக நிறுவப்பட்ட உள்ளாட்சி சபைகள், போர் காலத்தில் செயலிழந்திருந்தன. 2011 இல், மாந்தை மேற்கு பிரதேச சபை தேர்தல் நடைபெற்றது. இந்தப் பிரதேசம் 1,181 கிமீ பரப்பளவைக் கொண்டது; இதில் விடத்தல்தீவு, அடம்பன், வெள்ளாங்குளம், மடு ஆகிய கிராமங்கள் அடங்குகின்றன (Vidathaltheevu – Tamil Wikipedia, 2024| Mannar District–Wikipedia, 2025). தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பு (TNA) பெரும்பான்மையைப் பெற்றது, உள்ளூர் அரசியலில் தமிழர் தலைமையை உறுதிப்படுத்தியது. இருப்பினும், விடத்தல்தீவு மற்றும் பெரியமடுவிலிருந்து இடம்பெயர்ந்திருந்த முஸ்லிம் சமூகத்தினர் திரும்ப வராததால், அவர்களது பிரதிநிதித்துவம் இழந்த நிலையிலேயே தொடர்ந்தது.

மீள்குடியேற்றம் மற்றும் சேவை இடைவெளிகள்.

2010-2013 இடைப்பட்ட காலத்தில், பெரும்பாலான முன்-போர்கால தமிழ் குடியிருப்பாளர்கள் வவுனியா மற்றும் மன்னாரிலுள்ள இடம்பெயர்ந்தோர் முகாம்களில் இருந்து திரும்பினர். பிரதேச செயலகம் அவர்களுக்கு உதவியளித்தது. அடிப்படை மீள்குடியேற்றப் பொதிகள் வழங்கப்பட்டன. ஆனால் அவர்கள் எதிர்கொண்ட முக்கிய சவால்கள் பின்வருமாறு:

- போரால் அழிக்கப்பட்ட நிலங்களை மீள்பெறுதல்
- குடிமக்களாக மீள்பதிவு செய்தல் மற்றும் நிலத் திட்டங்களுக்கு அணுகல்
- முறைசாரா அல்லது புலிகள் நிர்வாகத்திலிருந்து மையப்படுத்தப்பட்ட அரசியலமைப்பிற்குப் பரிமாற்றம்

அரசாங்கம் உட்கட்டமைப்பு மீட்பில் முன்னுரிமை அளித்தது. A32 நெடுஞ்சாலை மீள்நிர்மிக்கப்பட்டது. ஜப்பான் சர்வதேச ஒத்துழைப்பு நிறுவனம் (JICA, 2010) போன்ற சர்வதேச பங்காளிகள் சாலைகள், மின் இணைப்புகள் மற்றும் பொது கட்டிடங்களை பழுதுபார்த்து மீள்சீரமைத்தனர். இவை புலனாகத் தெரிந்த முன்னேற்றங்களாக இருந்தாலும், செயல்பாட்டு சேவைகளில் பின்னடைவு காணப்பட்டது. பள்ளிகள் திறக்கப்பட்டன; ஆனால் பணியாளர்கள் பற்றாக்குறை, மாணவர் வருகை குறைவு ஆகியவை காணப்பட்டன. உள்ளூர் சுகாதார நிலையத்தில் குடியிருப்பு வைத்தியரோ ஆம்புலன்ஸோ இல்லை. வாழ்வாதார வேலைத்திட்டங்கள், குறிப்பாக மீன்பிடித்தலுக்கானவை, சீரற்ற வகையில் செயல்பட்டன. இராணுவ தலையீடு, பாரபட்சம் குற்றச்சாட்டுகள் அதனை மேலும் பாதித்தன.

தொடர்ந்த இராணுவமயமாக்கல் மற்றும் நிலத் தடைகள்.

போர் முடிந்த பின்னும், விடத்தல்தீவு முழுமையான குடிமைப் பகுதியாக மாறவில்லை. தேசிய பாதுகாப்பு என்ற காரணத்தை முன்வைத்து, கடலோர நிலங்கள் பெரும்பாலானவை கடற்படையின் கீழ் கண்காணிக்கப்பட்டன. மீன்பிடி அனுமதிகளை கடற்படை கட்டுப்படுத்தியது. இது கிராம மக்களின் முக்கிய வாழ்வாதாரத்தையே பாதித்தது. மத நிகழ்வுகள், பள்ளிப் பயிற்சிகள், சிவில் கூட்டங்கள் என்பனவும் இராணுவ கண்காணிப்புக்குள் கொண்டு வரப்பட்டன. இது அரசு நிர்வாகமும் பொது மக்களும் இடையிலான எல்லைகளை குழப்பியதாக அமைந்தது. சில நிலங்கள் குடிமக்களுக்கு திருப்பி வழங்கப்பட்டாலும், பலர் தங்கள் பாரம்பரிய மீன்பிடி மற்றும் விவசாய நிலங்களை அணுக முடியாத நிலைக்குள் தள்ளப்பட்டனர். இந்த நிலத் தடைகள் பொருளாதார மீட்பு மற்றும் சமூக நம்பிக்கைக்கு பாதிப்பை ஏற்படுத்தி, மாறுபட்ட சீரமைப்புத் தடைகளையும் விட்டுச் சென்றன.

சமூக மீள்தன்மை மற்றும் குடிமை சமூக பங்கேற்பு.

விடத்தல்தீவின் போருக்குப் பிந்தைய மீள்நோக்க பயணத்தில் சமூக மீள்தன்மையின் முக்கிய அம்சமாக, அந்தப் பகுதியில் நிலைத்துள்ள ரோமன் கத்தோலிக்க திருச்சபையின் பங்களிப்பு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருந்தது. அரசாங்கப் பொது நிர்வாகம் செயலிழந்திருந்த நிலையில், தேவாலயங்கள் நில உரிமைப் பிரச்சனைகள், மனஅழுத்த ஆலோசனை, கல்வி ஆதரவு மற்றும் சட்ட உதவிகளை வழங்கின. அவை பெரும்பாலும் மக்கள் நம்பிக்கையின்றி இருந்த அல்லது அரசாங்க சேவைகள் இல்லாத இடங்களிலேயே பெயர் அளவில் நிரம்பும் நிலையில் இருந்தன. பெண்கள் கூட்டுறவு சங்கங்கள், இளைஞர் குழுக்கள் மற்றும் மதவாத சமூக வலையமைப்புகள், உள்ளூர் சுயாதீனமான செயற்பாடுகளைக் கொண்டிருந்தபோதிலும், அரசாங்க கட்டமைப்புகளுடன் இடையே வைத்திருந்த உறவை மிக எச்சரிக்கையாகப் பேணின. புறக்கணிப்பு, இடம்பெயர்ச்சி மற்றும் கண்காணிப்பின் நீண்ட வரலாற்றுக்குப் பிறகு, அரசு நிர்வாகத்துடனான உறவை மீண்டும் கட்டியமைக்க இந்த அடிமட்ட முயற்சிகள் மிகப் பங்களிப்புள்ளவையாக மாறின.

மாவட்ட மற்றும் மாகாண அளவிலான ஒருங்கிணைப்பு.

அளவிலான நிர்வாகத்திலும், மன்னார் மாவட்ட செயலகம் (முன்னாள் GA தலைமையிலான மாவட்டச் செயலாளர் அலுவலகம்) வடக்கு மாகாண சபை மற்றும் தேசிய அமைச்சகளுடன் ஒருங்கிணைந்து போருக்குப் பிந்தைய மேம்பாட்டு பணிகளில் ஈடுபடுகிறது. இந்தப் பன்மடங்கு நிர்வாக அமைப்பு பின்வருவனவற்றைக் கொண்டுள்ளது:

- தினசரி நிர்வாகத்தை முன்னெடுக்கும் பிரதேச செயலகங்கள்
- உள்ளூர் உட்கட்டமைப்பு மற்றும் சந்தைகளை மேற்பார்வையிடும் பிரதேச சபைகள்
- சாலைகள், கல்வி நிலையங்கள் மற்றும் மருத்துவ வசதிகளுக்கான நிதியுதவியை வழங்கும் மாகாண அதிகாரிகள்

இவை அனைத்தும் மாவட்ட ஒருங்கிணைப்புக் குழு மூலமாக ஒருங்கிணைக்கப்படுகின்றன, அங்கு மாவட்ட, பிரதேச மற்றும் உள்ளாட்சி அரசுத் தலைவர்கள் விடத்தல்தீவு போன்ற கிராமங்களின் தேவைகள் குறித்து பரிசீலனை செய்வதற்காக சந்திக்கின்றனர். எனினும், அதிகாரங்களுக்கிடையிலான தெளிவினமை, நிதி தாமதம் மற்றும் அரசியல் சிக்கல்கள் காரணமாக திட்டங்களின் செயல்படுத்தல் பெரும்பாலும் சிக்கலாகிறது.

மறு ஒருங்கிணைப்பு, சமத்துவமின்மை மற்றும் நீடித்த இடம்பெயர்ச்சி.

முக்கியமாக 1990ஆம் ஆண்டில் விடுதலைப்புலிகள் இடம்பெயர்ச்சிக்குள்ளாக்கிய முஸ்லிம் சமூகத்தை மீள்குடியேற்றும் முயற்சிகள் மெதுவாக முன்னேறியிருக்கின்றன. சில குடும்பங்கள் விடத்தல்தீவு மற்றும் பெரியமடுவுக்குத் திரும்பி, தங்கள் வீடுகள் மற்றும் மசூதிகளை மறுசீரமைத்திருந்தாலும், பெரும்பாலானவர்கள் இன்னும் புத்தளம் போன்ற இடங்களில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றனர். இதன் விளைவாக, உள்ளாட்சி நிர்வாகத்தில் முஸ்லிம் சமூகத்தின் பிரதிநிதித்துவம் இன்னும் மிகக் குறைவாகவே உள்ளது. மேலும், இந்நிலை நில உரிமைப் பிரச்சனையை நீடிக்கும் வகையில் அரசியல் மற்றும் சமூகமட்ட அழுத்தங்களை உருவாக்கியுள்ளது.

பொருளாதார ஆதாரங்கள் மற்றும் முன்னுரிமைச் சிக்கல்கள்.

விடத்தல்தீவின் பொருளாதாரத் தளமானது இன்னும் பலவீனமான நிலையில் உள்ளது. வேலைவாய்ப்பு வீதம் குறைவாகவே உள்ளது, குறிப்பாக இளம் தலைமுறையினரிடையே. புலம்பெயர்ந்த உறவினர்கள் அனுப்பும் நிதி ஆதரவு இப்போது பலருக்கும் பிரதான வாழ்வாதார ஆதாரமாக விளங்குகிறது. “தெரியும் முன்னேற்றங்கள்” இருந்தபோதிலும், விடத்தல்தீவு மக்கள் பெரும்பாலும் “வடக்கு கொள்கைச் சீரமைப்புகளிலிருந்து விலக்கப்பட்டோம்” என்ற உணர்வைத் தெரிவிக்கின்றனர். அரசாங்கத்தின்

திட்டங்கள் பெரும்பாலும் நகர்ப்புற அல்லது அரசியல் ரீதியாக இணைக்கப்பட்ட பகுதிகளை முதன்மைப்படுத்துவதாக குற்றம் சாட்டப்படுகின்றன. இவ்வாறு, விடத்தல்தீவின் மீள்நோக்க பயணம் சமூக உறவுகளின் மீதான நம்பிக்கை, நிர்வாக நுட்பங்கள் மற்றும் அரசியலமைப்புச் சூழ்நிலைகளுடன் தொடர்ந்தும் போராடிக்கொண்டிருக்கிறது. இன்றைய விடத்தல்தீவு: மறுசீரமைப்பு, மீள்தன்மை மற்றும் போட்டியிடும் ஆட்சி இன்றைய விடத்தல்தீவு, அதன் போருக்குப் பிந்தைய மீட்பு முயற்சிகளுக்கும், அதன் நீண்ட வரலாற்றுச் சமைகளுக்கும் இடையில் ஒரு மாறுதலான சந்திப்பில் நிற்கிறது. நிர்வாக ரீதியாக மாந்தை மேற்கு பிரதேச செயலகத்தின் கீழ் மீண்டும் இணைக்கப்பட்டிருந்தாலும், தரையில் காணப்படும் நிலைமை எளிதல்ல. துண்டிக்கப்பட்ட வளர்ச்சி முயற்சிகள், தொடரும் கண்காணிப்பு பண்புகள், சீரற்ற கொள்கை செயல்பாடுகள், மற்றும் சமூக அடிப்படையிலான மீள்தன்மை முயற்சிகள் இக்கிராமத்தின் தற்போதைய சூழலை ஆளுகின்றன. அரசாங்க தலைமையிலான புனரமைப்பும், சமூக நியாயம் மற்றும் கலாச்சார தொடர்ச்சிக்கு சமூகத்தால் முன்வைக்கப்படும் கோரிக்கைகளும் இடையே எதிர்மறையான மற்றும் போராட்டபூர்வமான ஒத்திசைவை ஏற்படுத்துகின்றன.

குடிமை நிர்வாகம்: மீண்டும் ஒருங்கிணைப்பு, ஆனால் சீரற்ற செயல்திறன்.

விடத்தல்தீவு தற்போது இலங்கையின் நிர்வாக அமைப்பில் செயற்கூறாக மீண்டும் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டுள்ளது. அடம்பனில் அமைந்துள்ள மாந்தை மேற்கு பிரதேச செயலகம், விடத்தல்தீவின் நான்கு கிராம நிர்வாக பிரிவுகள் (மேற்கு, வடக்கு, மத்திய, கிழக்கு) உட்பட மொத்தம் 36 பிரிவுகளுக்கு மேலாண்மை செய்கிறது (Mananthai West Divisional Secretariat, 2024). கிராமத்தில் அரசு பாடசாலை, ஆரம்பக்கூடாரநிலையம், மீள்வளஅதிகார அலுவலகம் மற்றும் கூட்டுறவுசங்கங்கள் போன்ற அடிப்படை வசதிகள் உள்ளன. இருப்பினும், இந்த சேவைகள் கொள்கைப் பட்டியலில் இருந்தாலும், நடைமுறை தரத்தில் சீரானதாக இல்லை. குடிமக்கள் நில உரிமைப் பத்திரங்கள், அடையாள அட்டைகள் மற்றும் நலன் சார்ந்த சேவைகளுக்காக விண்ணப்பிக்க முடிந்தாலும், அவை தாமதங்களையும், குறைந்த டிஜிட்டல் வசதிகளையும், மொழி தடை போன்றவற்றையும் எதிர்கொள்கின்றன. மக்கள் பெரும்பாலும் மதகுருமார்கள் மற்றும் சமூக தலைவர்களின் வழிகாட்டலையே இன்னமும் நம்புகின்றனர். இதுவே நிர்வாக அமைப்புகள் மீதான சமூக நம்பிக்கையின்மையை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

பிரதேச சபை மற்றும் உள்ளாட்சி ஆட்சி.

2011ல் நடந்த உள்ளாட்சித் தேர்தல்களுக்குப் பிறகு, மறுதொடக்கம் பெற்ற மாந்தை மேற்கு பிரதேச சபை, விடத்தல்தீவிற்கும் நிர்வாக ஒப்புமையை வழங்குகிறது. இந்த பிரதேசம் அடம்பன், வெள்ளாங்குளம், பெரியமடு, மடு மற்றும் விடத்தல்தீவு உட்பட 1,181 சதுர கிலோமீட்டர் பரப்பளவைக் கொண்டது (Vidathaltheevu – Tamil Wikipedia, 2024; Mannar District – Wikipedia, 2025). தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பு (TNA) பெரும்பான்மை இடங்களை வென்று உள்ளாட்சி அரசில் தமிழரின் தலைமையை உறுதிப்படுத்தியது. இருப்பினும், முஸ்லிம் சமூகத்தின் பிரதிநிதித்துவம் இன்னும் குறைவாகவே உள்ளது. காரணம், விடத்தல்தீவு மற்றும் பெரியமடுவிலிருந்து இடம்பெயர்ந்த முஸ்லிம் குடும்பங்களில் பெரும்பாலானோர் இன்னும் திரும்பி வராத நிலையில் உள்ளனர். ஆனால் சிலர் வீடுகளையும் மசூதியையும் மீண்டும் கட்டியுள்ளனர்.

வளர்ச்சி: நிலையான தெரிவுநிலை இல்லாமல் முன்னேற்றம்.

JICA (Japan International Cooperation Agency, 2010) போன்ற சர்வதேச பங்களிப்பாளர்களின் உதவியுடன் A32 நெடுஞ்சாலை மற்றும் பல பொது கட்டிடங்கள் புதுப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இந்த “உட்கட்டமைப்பு மேம்பாடு” இயங்கும் விளைவுகளை வழங்குவதில் சீராக இல்லை:

- கல்வி: பள்ளிகள் இயங்கினாலும், ஆசிரியர் பற்றாக்குறை, தரம் குறைவான கல்வி மற்றும் தொழில் வழிகாட்டல் இல்லாமை போன்றவை தொடர்கின்றன.
- சுகாதாரம்: ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்தில் மருத்துவ ஊழியர்கள், ஆம்புலன்ஸ் வசதிகள் இல்லை.
- மீன்பிடி: கடற்படையின் அதிக கட்டுப்பாடு, நவீன உபகரணங்களின் பற்றாக்குறை, சந்தை வரம்புகள் மற்றும் கடலோர மாசுபாடுகள் (மீன்சாய்ந்த நிலங்களில் அரிப்பு) ஆகியவற்றால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது.
- விவசாயம்: நில உரிமை பிரச்சினைகள், உப்புத்தன்மை மற்றும் நீர் பற்றாக்குறை காரணமாக, இலக்குமற்ற வளர்ச்சிக்குள் வீழ்ந்துள்ளது. விவசாய சீர்திருத்தங்கள் திட்டமிடப்படவில்லை.

மேலிருந்து கீழாக வகுக்கப்பட்ட திட்டங்கள் பெரும்பாலும் உள்ளூர் சூழலுடன் ஒத்துப்போகவில்லை. கொழும்பில் வடிவமைக்கப்பட்ட நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் விடத்தல்தீவின் நிலவியல் மற்றும் உப்புநிலப் பிரச்சினைகளை புறக்கணிக்கின்றன.

இளைஞர்கள், கல்வி, மற்றும் இடம்பெயர்வு.

விடத்தல்தீவின் இளைஞர்கள் எதிர்கொள்ளும் மிகப்பெரிய சவால் “கட்டமைக்கப்பட்ட எதிர்காலமின்மை” என்றே கூறலாம். பள்ளி வருகை உயர்ந்திருந்தாலும், ஆங்கிலத் திறனின்மை, டிஜிட்டல் விலக்கு மற்றும் வேலை வாய்ப்பு குறைபாடு காரணமாக இளைஞர்கள் இடர்நிலை அனுபவிக்கின்றனர். இதனால், யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு, அல்லது ஆஸ்திரேலியா, கனடா, ஐரோப்பா போன்ற வெளிநாடுகளுக்கு இடம்பெயர்தல் அதிகரிக்கிறது. தேவாலயங்கள் மற்றும் சில அரசுசார் அல்லாத அமைப்புகள் கணினி பயிற்சி, ஆங்கில வகுப்புகள் மற்றும் இளைஞர் தலைமைத்துவப் பயிற்சிகளை அறிமுகப்படுத்தியிருந்தாலும், இவை அரசாங்க கல்வித் திட்டமிடலோடு ஒருங்கிணைக்கப்படவில்லை. இது குடிமை சமூக முயற்சிகளுக்கும் அதிகாரபூர்வ நிர்வாகத்துக்கும் இடையே உள்ள இடைவெளியையும் பிரதிபலிக்கிறது.

பகுதிச்சுருக்கம்.

விடத்தல்தீவு இன்று நிர்வாக ரீதியில் இணைக்கப்பட்டிருப்பினும், சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் அமைப்புகளில் உள்ள குழப்பம் தொடர்கின்றது. பார்வையளவில் முன்னேற்றம் இருந்தாலும், நிலைத்தமை, நம்பிக்கை, சமத்துவம் மற்றும் பங்கு பெறும் நிர்வாகம் ஆகியவற்றில் இந்த கிராமம் இன்னும் முழுமை பெறவில்லை. பாதுகாப்பு, நிர்வாகம் மற்றும் சமூகக் குரல் முறையான இராணுவ நடவடிக்கைகள் முடிவடைந்தாலும், கண்காணிப்பு பண்பாடு விடத்தல்தீவில் தொடர்ந்து நிலவி வருகிறது. இலங்கை கடற்படை, கடற்கரை ஓரமாகக் விடத்தல்தீவில் தனது நிரந்தர இருப்பைக் கட்டி வைத்திருக்கிறது. இது ரோந்து புள்ளிகள், மீன்பிடித் தடைகள் மற்றும் கடலோர நிலங்களில் கண்காணிப்பு நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றை மேற்கொள்கிறது. பெரும்பாலும் “தேசிய பாதுகாப்பு” என்ற வார்த்தைக்குள் இவை ஒளிந்துவிடுகின்றன (Tamil Guardian, 2022). கல்வி, மத நிகழ்வுகள், சமூக வளர்ச்சித் திட்டங்கள் போன்ற சிவில் செயற்பாடுகளுக்கும் கூட இராணுவம் வரம்பை மீறும் வகையில் தலையீடு செய்வதாக கூறப்படுகிறது. இதனால், “நிழல் நிர்வாகம்” என்ற சொல்லால் விவரிக்கப்படும், அநீதி நிலை உருவாகியுள்ளது, இது குடிமை-இராணுவ எல்லைகளை மங்கலாக்குகிறது. அழிவுகளால் பாதிக்கப்பட்ட நம்பிக்கைக்கு மேலும் பாதிப்பு ஏற்படுத்தியவை விடத்தல்தீவு இயற்கைக் காப்பகத்தை தொழில்துறை பிரதேசமாக மாற்றுவதற்கான அரசாங்கத் திட்டம் மற்றும் அதனுடன் இணைந்த மின்வளர்ப்பு பூங்கா யோசனைகள். உள்ளூர் தமிழ் மினவர்கள் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்புப் போராளிகள், அவர்கள் பங்கேற்கவியலாத சூழலில் எடுக்கப்பட்ட இந்த முடிவுகளை விமர்சித்துள்ளனர். இது, மத்திய/மாநில அரசியல் முடிவெடுப்புக்கும், உள்ளூர் சமூகத் தேவைகளுக்கும் இடையிலான தொடரும் முரண்பாட்டை வெளிப்படுத்துகிறது (Tamil Guardian, 2022; EFL, 2023).

கலாச்சார தொடர்ச்சியும் சமூக மீள்தன்மையும்.

இந்நிலைமைக்கு மத்தியில், விடத்தல்தீவின் கத்தோலிக்க அடையாளம் குறிப்பாக புனித யாக்கப்பர் தேவாலயம் மற்றும் மரியன்னை ஆலயம் சமூக மறுசீரமைப்பில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பங்காற்றுகிறது. இது ஒரு தார்மீக, குடிமை மற்றும் கலாச்சார நங்கூரமாக செயல்படுகிறது. நினைவு நிகழ்வுகள், அதிர்ச்சி ஆலோசனை, சமூக உரையாடல்கள் மற்றும் சமூக சேவைகளை ஏற்பாடு செய்கிறது. அது, புலம்பெயர்ந்தோர் வலையமைப்புகளுடன் கிராமத்தை இணைக்கும் பாலமாக செயற்படுகிறது. அவை உதவித்தொகைகள், உட்கட்டமைப்புப் பங்களிப்புகள் மற்றும் கலாச்சார மீள்த் தொன்மைத் திட்டங்களை வழங்குகின்றன. பாரம்பரிய நடைமுறைகள் வாய்மொழிக் கதைகள், மீன்பிடித் தொழில்முறை சடங்குகள், உறவினர்ச்சி சந்திப்புகள், தமிழ் பண்டிகைகள் இவை அனைத்தும் வரலாற்று அழிப்புக்கு எதிரான உள்ளூர்மையாக்கப்பட்ட எதிர்ப்பின் வடிவமாக மீண்டும் உயிர் பெறுகின்றன. புலம்பெயர்ச்சி, போர் மற்றும் அவத்கைகளால் சோதிக்கப்பட்டனும், சமூக அமைப்புகள் பகிரப்பட்ட நினைவுகள், மத நம்பிக்கைகள் மற்றும் உறவுத் தொன்மைகள் மூலம் இணைந்துள்ளன.

பிராந்திய தொடர்பும் ஆளுகை மரபும்.

விடத்தல்தீவின் நிர்வாக வரலாற்றை தனிமையில் புரிந்துகொள்ள முடியாது. அடம்பன், பாலம்பிட்டி, வெள்ளாங்குளம், பெரியமடு போன்ற அண்டைக் கிராமங்களுடன் இது நிர்வாகம், மதம், உறவுகள் மூலமாக இணைந்துள்ளது. சமீபத்திய இடம்பெயர்ச்சிப் பின்னணியில், திருச்சபை இணைப்புகள் மற்றும் உள்ளாட்சி சபைகளில் கூட்டு பங்கேற்புகள் இந்த இடையிலான உறவுகளை வலுப்படுத்தியுள்ளன. உதாரணமாக, ஒரு காலத்தில் இரணைத்தீவு திருச்சபையின் கீழ் இருந்த புனித யாகப்பர் தேவாலயம், பின்னர் அடம்பன் திருச்சபை ஆட்சி கீழ் வந்தது, இது திருச்சபை அமைப்புகள் மற்றும் குடிமை நிர்வாகம் ஒருங்கிணைவடையும் வரலாற்றை பிரதிபலிக்கிறது (Vidathaltheevu – Wikipedia, 2024). காலனித்துவத்துக்கு முந்தைய போடியார்கள், போர்த்துகீசிய உயர் கத்தோலிக்க பெரும்பான்மை, பிரிட்டிஷ் நியமித்த அதிகாரிகள், சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய கிராம சபை தலைவர்கள், விடுதலைப்

புலிகள் நிர்வாகத்தினர், மற்றும் தற்போது TNA நிர்வாகத்தினரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதேச சபை உறுப்பினர்கள் இவர்கள் அனைவரும் விடத்தல்தீவின் நிர்வாகப் பயணத்தில் இடம்பித்துள்ளார்கள், இது இலங்கையின் குடிமை நிர்வாக வரலாற்றின் பன்முக, அடுக்குகளால் நிரம்பிய தன்மையை தெளிவாக காட்டுகிறது.

மறுசீரமைப்புக்கும் எதிர்ப்புக்கும் இடையே ஒரு கிராமம்.

இப்போது, விடத்தல்தீவு ஒரு பரிதாபமான நிலையிலுள்ளது. வெளிப்படையான மீட்பு முயற்சிகளும், தெரியாத புறக்கணிப்புகளும் ஒன்றுக்கொன்று சிக்கியிருக்கின்றன. குடிமை நிர்வாகம் செயற்படுகிறது, ஆனால் அதன் சட்டபூர்வ அடையாளமும், பதிலளிக்கும் திறனும் இன்னும் முழுமையாக உருவாகவில்லை. வளர்ச்சி திட்டங்கள் நிலவுகின்றன, ஆனால் அவை சமமற்றவையாகவும், மாற்றத்தை உருவாக்காதவையாகவும் உள்ளன. சிவில்-இராணுவ உறவு, பொருளாதார நெருக்கடி மற்றும் மக்கள்தொகை மாற்றங்கள், இவற்றால் நகர்வுகள் வெகுவாகவே சிரமமானதாகின்றன. இருப்பினும், நம்பிக்கைத் தளங்கள், புலம்பெயர்ந்தோர் பங்களிப்பு, மற்றும் அடிமட்ட சமூகச் செயற்பாடுகள் மூலம், விடத்தல்தீவு மெதுவாகவேனும் தனது இடத்தை மீட்டெடுக்கிறது. ஒரு மறக்கப்பட்ட புறக் காவல் நிலையமாக அல்ல, மாறாக இலங்கையின் அரசியல் மற்றும் கலாச்சார நினைவகத்தில் முக்கியமான அடையாளமும் குரலும் கொண்ட ஒரு வாழும் சமூகமாக மாறிக் கொண்டிருக்கிறது.

கண்டுபிடிப்புகள் விடத்தல்தீவு மற்றும் மாந்தை மேற்கு பிராந்தியத்தின் நிர்வாகப் பரிணாமம்.

இந்த ஆய்வு, விடத்தல்தீவின் மற்றும் அதன் சுற்றியுள்ள மாந்தை மேற்கு பிராந்தியத்தின் குடிமை நிர்வாக வளர்ச்சியை அடுக்குத்தன்மை மற்றும் தொடர்ச்சியற்ற வடிவத்தில் வெளிக்கொணர்கிறது. இந்த பரிணாமங்கள், வரலாற்றுத் திருப்பங்களுக்கிடையே மாறுபட்ட கட்டமைப்புகளால் வழிநடத்தப்பட்டன. பூர்வீகச் சுயாட்சி, காலனித்துவ கட்டுப்பாடு, பிராந்தியமயமற்ற மையப்படுத்தல், நிர்வாகத் தளர்வு, இராணுவ ஆக்கிரமிப்பு, மற்றும் அதற்குப் பிந்தைய சீரற்ற மீள்சேர்க்கை.

1. காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய காலம்: பூர்வீக சுயாட்சி மற்றும் உறவுமுறை நிர்வாகம்: விடத்தல்தீவு ஒரு உறவுமுறை அடிப்படையிலான, உள்ளூர் தலைவர்கள், பொதுவாக பொடியார்கள், பெரியவர்கள் வழிநடத்தும் சுயாட்சி நிர்வாக முறையின் கீழ் செயல்பட்டது. இந்த அமைப்புகள் நில பயன்பாடு, நீர்ப்பாசனம் மற்றும் தகராறு தீர்வு போன்றவற்றை மேற்பார்வையிட்டன. கோயில் நிர்வாகங்களோடு இணைந்து செயற்பட்ட இந்தக் கட்டமைப்புகள், வாய்மொழி மரபுகளால் பரவி, சமூகத்தின் கலாச்சாரம் மற்றும் சுற்றுச்சூழலில் வேருன்றியவை.
2. காலனித்துவ காலம்: அதிகாரத்துவமயமாக்கல் மற்றும் மரபுரிமை மாற்றம்: போர்த்துகீசியர், டச்சர் மற்றும் பின்னர் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்குட்பட்ட காலத்தில், பூர்வீக நிர்வாக அமைப்புகள் தரப்படுத்தப்பட்ட நிர்வாக அமைப்புகளால் மாற்றப்பட்டன. பிரிட்டிஷ் நிர்வாகம், விதானைகள் போன்ற உள்ளூர் இடைத்தரகர் நிலைகளை நிறுவி வரிவசூலை நிர்வாகபூர்வமாக்கியது. ஆனால், இது உள்ளூர் சுயாட்சி அதிகாரங்களை சுருக்கியது மற்றும் முடிவெடுப்புகள் மாவட்டத் தலைமையகங்களின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வரப்பட்டது.
3. காலனித்துவத்திற்குப் பிந்தைய காலம்: ஒருங்கிணைப்பு இல்லாத மையப்படுத்தல்: 1948 பிறகு, இலங்கை அரசு கிராம நிர்வாக முறை (Village Headman System) போன்ற அலுவலர் முறைமைகளை கொண்டு வந்தது. இருந்தாலும், விடத்தல்தீவு புறநகர் மற்றும் சிறுபான்மை பிரதேசமாக இருந்ததால், இது நிர்வாகமுறைமைகளில் புறக்கணிக்கப்பட்டது. இனவாத அரசியலும், குறைந்த உட்கட்டமைப்பும், மற்றும் குறைந்த பகிர்வுமிக்க கொள்கைமுறைகளும், இதனை மேலதிகமாக சீர்குலைத்தன.
4. போருக்கு முந்தைய காலம்: நிர்வாகச் சிதைவு மற்றும் சமூக நம்பிக்கையின்மை: 1970களில் இருந்து 1980களின் ஆரம்பம் வரை, வடக்கு மாகாணம் முழுவதும் நிர்வாக அமைப்புகள் சீர்குலைந்தன. அதிகாரிகள் பற்றாக்குறை, அல்லது நம்பிக்கையில்லாத அரசாங்க சேவைகள் பொதுமக்களால் புறக்கணிக்கப்பட்டன. இதனால், தேவாலயங்கள் மற்றும் சமூக பெரியவர்கள் வழிநடத்தும் முறைசாரா நிர்வாகங்கள் மீண்டும் தோன்றின.
5. உள்நாட்டுப் போர் காலம்: இராணுவ ஆக்கிரமிப்பு மற்றும் இணையான நிர்வாகம்: 1983-2009 இறகிடையில், விடத்தல்தீவின் நிர்வாகம் கிட்டத்தட்ட முழுமையாகக் கலைக்கப்பட்டது. தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் சுய நிர்வாக அமைப்புகளை உருவாக்கி, வருவாய், நீதி, நலன்புரிகள் போன்றவை மீது கட்டுப்பாடு கொண்டனர். இதற்குப் பதிலாக இலங்கை இராணுவம், பாதுகாப்பு காரணங்களால் கடலோர கண்காணிப்பை அதிகரித்தது. இருபுறமும் ஏற்படுத்திய இராணுவ அமைப்புகள், சீரான குடிமை நிர்வாகத்தை முடக்கின. மக்கள் இடம்பெயர்வு நிர்வாக தொடர்ச்சியை மேலும் சிதைத்தது.
6. போர்பிந்தையகாலம்: மீள்நுழைவு ஆனால் முழுமையற்ற நிர்வாகம்: 2009 இல் போர் முடிவடைந்ததும், அரசாங்கம் வழியே சாலைகள், அலுவலகங்கள், சேவைகள் மீண்டும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. ஆனால் நிர்வாக அமைப்புகளில் நம்பிக்கை குறைவாகவே இருந்தது. அரசு சேவைகள் முறையாக இருந்தாலும், அவை பொதுவாக தேவாலயங்கள் அல்லது அரசு சாரா அமைப்புகள் மூலம் செயல்படுத்தப்பட்டன. நில உரிமை மீள்நிறுவல் மற்றும் திட்டமிடலில் உள்ள புறக்கணிப்புகள்

நிர்வாகத்தை செயலிழக்கச் செய்தன.

7. முழுமையாக வளராத நிர்வாகம்: பங்குபற்றும் இல்லாமை மற்றும் சமூக நம்பிக்கையின்மை விடத்தல்தீவின் நிர்வாகப் பயணம் ஒரே நேர்கோட்டில் செல்கின்ற வளர்ச்சி அல்ல; மாறாக அது இடைஞ்சல்களுடனான, சவாலான மீள்நிர்மாணத்தையும், சமூக ரீதியான எதிர்ப்புகளுடனான நிர்வாக மாறுதல்களையும் பிரதிபலிக்கிறது. செயற்கூறாக நிர்வாக கட்டமைப்புகள் மீண்டும் வந்துள்ளன; ஆனால் நம்பிக்கை, பங்கேற்பு, மற்றும் நிறுவன உறுதி ஆகியவை இன்னும் உடையக்கூடியதாகவே இருக்கின்றன.

வரம்புகள்.

விடத்தல்தீவின் நிர்வாகப் பரிணாம வளர்ச்சியைத் தொடர்புடைய வரலாற்றுச் சூழலில் ஆழமாகக் கண்டறிய முற்படுகின்ற போதிலும், பின்வரும் வரம்புகள் தொடர்ந்தும் நிலவுகின்றன:

- காப்பகப் பொலிவின்மை: காலனித்துவத்துக்கு முந்தைய மற்றும் போர் முந்தைய காலப்பகுதிகளுக்கான ஆவணங்கள் பெரும்பாலும் பாழடைந்துள்ளன. இடம்பெயர்வு, மோதல் மற்றும் பதிதல் பராமரிப்பு குறைபாடுகள் இதற்குக் காரணமாகின்றன.
- அணுகல் கட்டுப்பாடுகள்: பாதுகாப்பு உணர்திறனால் கட்டுப்பாடுகளில் உள்ள சில போர் பிந்தைய ஆட்சிப் பதிவுகள் மற்றும் இராணுவத்துடன் தொடர்புடைய ஆவணங்கள் பொதுமக்கள் அல்லது ஆய்வாளர்களுக்கு எளிதில் அணுக முடியாதவையாக உள்ளன.
- வாய்மொழி தரவின் உள்ளார்ந்த சிக்கல்கள்: வாய்மொழி வரலாறுகள் முக்கியமானவை என்றாலும், அவை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நினைவுகள் அல்லது சமூக, உளவியல் பார்வைகளால் வடிவமைக்கப்படலாம்.
- புவியியல் வரம்புகள்: இந்த ஆய்வு விடத்தல்தீவை மையமாகக் கொண்டது. எனவே, மாந்தை மேற்கு மற்றும் பரந்த வடக்கு மாகாணத்திற்கு பொதுவாக பொதுவாக்கம் செய்ய முடியாதாலும், ஒத்துழைப்பு உள்ள பகிரப்பட்ட அனுபவங்களை இது வெளிக்கொணர்கிறது.

தாக்கங்கள்.

விடத்தல்தீவின் நிர்வாக வரலாறு, இலங்கையின் போர் பிந்தைய ஆட்சி மற்றும் சமூக மறுசீரமைப்பை பரிந்துகொள்ளும் வகையில், பரந்த விளைவுகளை கொண்டுள்ளது:

- புறக்கணிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் ஆளுகை என்பது உள்கட்டமைப்பு அல்லது தேர்தல் செயல்முறைகளைத் தாண்டி, வரலாற்றுப் பிழைகளைச் சீர்செய்தல், சமூக பங்கேற்பு மற்றும் உளவியல் மறுசீரமைப்புடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.
- பங்கேற்பின்றி பரவலாக்கம் நிகழ்வது, காலனித்துவ மற்றும் சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய விலக்குகளை மீண்டும் உருவாக்கும் அபாயத்தை ஏற்படுத்துகிறது. அரசு இருப்பு மட்டும் நிர்வாகத்தின் சட்டபூர்வத்தன்மையை நிரூபிக்காது.
- சிவில் மற்றும் இராணுவ எல்லைகள் ஒருமுறை அழிக்கப்பட்டுவிட்டால், அவற்றை மீண்டும் நிறுவுவது கடினம். விடத்தல்தீவு, அமைதிக்காலத்திலும் இராணுவமையமாக்கலின் நீடித்த நிழலைக் காணும் இடமாகவே திகழ்கிறது.
- சமூக மீள்தன்மை, நிர்வாகத் தளர்வுகள் அல்லது கோளாறுகளின் போது முறைசாரா அமைப்புகளை நிலைத்துவைக்கும் திறன் கொண்டதாயினும், அரசு அங்கீகாரம் இல்லாமல் இருந்தால் அவை பொறுப்பற்ற நிர்வாக மாற்று அமைப்புகளாக மாறும் அபாயம் உள்ளது.

பரிந்துரைகள்

1. சமூக மையக் கோட்பாட்டில் அடங்கிய பரவலாக்கம்: குடிமை நிர்வாகம் உள்ளூர் மக்கள் உண்மையான பங்கேற்புடன் கட்டமைக்கப்பட வேண்டும். வெறும் நியமனங்கள், ஆவணங்கள் அல்லது ஆளுகை அலுவலர்களால் மட்டுப்படுத்தக்கூடாது.
2. உள்ளூர் நிறுவனங்களின் திறன் மேம்பாடு: அலுவலர் அலுவலகங்கள், கூட்டுறவு அமைப்புகள், மகளிர் சங்கங்கள், இளைஞர் குழுக்கள் போன்றவற்றின் செயல்திறனை வளர்த்து, அரசு-சமூகவியல் இடைவெளியை குறைக்க வேண்டும்.
3. வரலாற்று ஆவணப்படுத்தலும் சீர்திருத்தமும்: உள்ளூர் நிர்வாக வரலாறுகள் மற்றும் போருக்கால இழப்புகளை ஆவணப்படுத்துவதில் கல்வி நிறுவனங்கள் மற்றும் அரசு இணைந்து செயற்பட வேண்டும். இது எதிர்காலத்தில் பகிரப்பட்ட நிர்வாகக் கட்டமைப்பை உருவாக்க உதவும்.
4. இராணுவ தாக்கத்தை குறைத்தல்: பாதுகாப்பு நோக்கங்கள் அற்ற குடிமைப் பணிகள் மற்றும் சமூக நிகழ்வுகளிலிருந்து இராணுவத்தை படிப்படியாக, ஆனால் நோக்கமிக்க வகையில் விலக்க

வேண்டும். இது நீடித்த குடிமை நியாயத்தன்மைக்கு அவசியமானது.

5. புலம்பெயர்ந்தோரின் பங்கேற்பு: புலம்பெயர்ந்தோர் ஆதரவை ஊக்குவிக்க, வலிமையான உறவுகளைத் தழுவும் திட்டங்கள் மற்றும் பணம் அனுப்பும் சேவைகள் ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும்.

முடிவுரை.

விடத்தல்தீவின் குடிமை நிர்வாக வரலாறு, இலங்கையின் பரந்த வரலாற்றுச் சூழலின் பிரதிநிதியாக உள்ளது. அதில் காலனித்துவ அடையாளங்கள், இனவாத அடக்கங்கள், உள்நாட்டுப் போர், மற்றும் அதன் பிந்தைய குறைந்த அழுத்தமுள்ள மறுசீரமைப்புகள் அனைத்தும் பின்னிப்பிணைந்துள்ளன. இது பூர்வீக சுயாட்சியிலிருந்து இராணுவ ஆக்கிரமிப்பு வழியாக கடந்த, ஆனால் இன்னும் முழுமையாகப் பிழைத்தெழாத ஒரு சமூகத்தின் நிர்வாகப் பாதையாகும். இன்றைய நிர்வாக அமைப்பு செயல்பாடுகளைக் கொண்டிருந்தாலும், நம்பிக்கை, சமத்துவம், பங்கேற்பு ஆகியவற்றில் இருப்பதான இடைவெளிகள் அதை நிரந்தரப் பொறுப்பற்ற நிலைக்குத் தள்ளுகிறது. இந்த ஆய்வு, போருக்கு முந்தைய நிலையை மீட்டெடுப்பதற்கான யோசனை அல்ல, மாறாக, உருமாறும் நீதி, உள்ளடக்கிய திட்டமிடல், வரலாற்றுப் பொறுப்புணர்வுடன் கூடிய நிர்வாகம் தேவையானது என்பதனை வலியுறுத்துகிறது. விடத்தல்தீவு, ஒரு கணிசமான சாலை திட்டமோ அல்லது புதுப்பிக்கப்பட்ட கட்டடங்களாலோ அல்ல, அங்கீகாரம், நிவாரணம் மற்றும் இலங்கையின் நிர்வாக எதிர்காலத்தில் ஒரு உண்மையான இடம் பெறும் சமூகமாக உள்ளது.

உசாத்துணைகள்.

- Ceylon Civil Service. (n.d.). Ceylon Civil Service. In Wikipedia. https://en.wikipedia.org/wiki/Ceylon_Civil_Service
- District Secretariat–Mannar. (2018). Annual performance report & accounts. Parliament of Sri Lanka. <https://www.parliament.lk/uploads/documents/paperspresented/performance-report-district-secretariat-mannar-2018.pdf>
- Fonseka, B., & Raheem, M. (2011). Land in the Northern Province: Post-war politics, policy and practices. Centre for Policy Alternatives. <https://cpalanka.org/wp-content/uploads/2011/12/Land-Issues-in-the-Northern-Province-Post-War-Politics-Policy-and-Practices-.pdf>
- Government of Sri Lanka. (2020). Overview of public administration reforms in Sri Lanka. Department of Public Administration. <https://www.pubad.gov.lk>
- Japan International Cooperation Agency. (2010). On Mannar District rehabilitation and reconstruction through community participation. https://openjicareport.jica.go.jp/pdf/11888732_01.pdf
- Jeyaraj, D. B. S. (2012). Muslims have no faith in either the civil administration or the LTTE. <https://dbsjeyaraj.com/dbsj/?p=9899>
- Lanka Muslim (WordPress). (2010). Mannar: Vidathaltheevu Muslims' history. <https://lankamuslim.wordpress.com>
- LankaMission.org via Web Archive. (2008, July 16). Sri Lanka: Vidattaltivu Liberated; terrorists suffer fatal blow [Press release]. <https://web.archive.org/web/20080716000000/www.lankamission.org>
- LRRP. (2008, July 17). Sea Tigers lose vital base at Vidattaltivu. <https://lrrp.wordpress.com>
- Manthai West Divisional Council. (n.d.). Manthai West Divisional Council. In Wikipedia. https://en.wikipedia.org/wiki/Manthai_West_Divisional_Council
- Manthai West Pradeshiya Sabha – Tamil Wikipedia. (2021). <https://ta.wikipedia.org/wiki>
- Manthai West Pradeshiya Sabha Official Site. (2024). Grama Niladhari Divisions. <https://www.manthaiwest.ps.gov.lk>
- Mannar District – Wikipedia. (2025). History (Rajarata, Jaffna kingdom, colonial unification). https://en.wikipedia.org/wiki/Mannar_District
- Mannar District Local Authorities – Wikipedia. (2015). Local Government. https://en.wikipedia.org/wiki/Local_government_in_Sri_Lanka
- Mokoro. (2012). Post-conflict development in Northern Sri Lanka: Case studies and recommendations. <https://mokoro.co.uk>
- Parliament of Sri Lanka. (2020). Administrative history and structure. <https://www.parliament.lk>
- Rainbow Pages. (2024). Government offices – Manthai West Divisional Secretariat. <https://www.rainbowpages.lk>
- Reuters. (2008, July 16). Sri Lanka military captures key northern town – govt. <https://www.reuters.com>

- SLJDA (Sri Lanka Journal of Development Administration). (2013). Sri Lanka Administrative Service (1963–2013): A fifty-year legacy. <https://sljda.sljol.info/articles/7128>
- Sri Lanka Administrative Divisions – Wikipedia. (2025). Colebrooke-Cameron Reforms. https://en.wikipedia.org/wiki/Administrative_divisions_of_Sri_Lanka
- Sri Lanka Administrative Service (1963–2013): A fifty-year legacy. (n.d.). Sri Lanka Journal of Development Administration. <https://sljda.sljol.info/articles/7128/files/submission/prof/7128-1-25148-1-10-20150721.pdf>
- St. James' Church, Vidathaltheevu – Wikipedia. (2024). History. https://en.wikipedia.org/wiki/St._James%27_Church,_Vidathaltheevu
- Stokke, K. (2006). Building the Tamil Eelam state: Emerging state institutions and forms of governance in LTTE-controlled areas in Sri Lanka. *Third World Quarterly*, 27(6), 1021–1040. <https://doi.org/10.1080/01436590600850434>
- Tamil Guardian. (2022, December 7). Sri Lankan government de-gazettes Vidattaltivu reserve for development project. <https://www.tamilguardian.com>
- Thalpapila, O. N. (2016). Post-war reconstruction in Sri Lanka: Reconstruction and development of the socio-economic sectors. ResearchGate. https://www.researchgate.net/publication/305468887_Post_-War_Reconstruction_in_Sri_Lanka_Reconstruction_and_Development_of_the_Socio-Economic_Sectors
- UNDP. (2012). Post-war recovery in Northern Sri Lanka: Community perspectives and priorities. United Nations Development Programme. <https://www.undp.org/sri-lanka>
- Vidathaltheevu – Tamil Wikipedia. (2024). Overview. <https://ta.wikipedia.org/wiki/>
- Wikipedia contributors. (2020). Manthai. <https://en.wikipedia.org/wiki/Manthai>
- Wikipedia contributors. (2023). Administrative divisions of Sri Lanka. https://en.wikipedia.org/wiki/Administrative_divisions_of_Sri_Lanka
- Wikipedia contributors. (2023). Vidane. <https://en.wikipedia.org/wiki/Vidane>
- Zubair, L. (n.d.). Sri Lanka's war vacation: An opportunity to link peace and development. ResearchGate. https://www.researchgate.net/publication/247506988_Sri_Lanka%27s_War_Vacation_An_Opportunity_to_Link_Peace_and_Development
- Importmirror News. (2014, October 29). Mannar Periyamadu village origin and expulsion history. <https://www.importmirror.com>
- Importmirror News. (2014, October 29). Mannar Periyamadu expulsion account. <https://www.importmirror.com>
- Ceylon Today. (2021, August 8). Vidattaltivu Nature Reserve in danger!. <https://www.tamilguardian.com>

6. நிலம் கடலைச் சந்திக்கும் இடம்: விடத்தல்தீவின் புவியியல், சவால்கள் மற்றும் நிலையான எதிர்காலம்

சுசைதாஸ் சுஜன்⁶

சுருக்கம்.

இலங்கையின் வடக்கு மாகாணத்தில் அமைந்துள்ள வரலாற்று சிறப்பு வாய்ந்த கடலோர கிராமமான விடத்தல்தீவு, முக்கியமான புவியியல் மற்றும் சமூக-பொருளாதார மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகியுள்ளது. இந்த ஆய்வு அதன் புவியியல் வரலாறு, சமகால சூழ்நிலைச் சவால்கள் மற்றும் சமூக-பொருளாதார மாற்றங்களை ஆய்வு செய்கிறது. வரலாற்றுப்பார்வையில், விடத்தல்தீவு உப்பு உற்பத்தி, கடல்சார் வர்த்தகம் மற்றும் மீன்பிடித் தொழிலில் முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளது. இது அதன் வளமான கடல் வளங்கள் மற்றும் இந்தியப் பெருங்கடல் வர்த்தக பாதைகளில் இருந்த மூலோபாய இடத்தால் வசதியடைந்தது. இன்றைய சூழலில், கடலோர அரிப்பு, பல்லுயிர் இழப்பு, நகர்ப்புற விரிவாக்கம் மற்றும் பாரம்பரிய வாழ்வாதார மாறுபாடுகள் போன்ற சவால்கள் இதன் நிலப்பரப்பை மறுமாற்றியுள்ளன. வரலாற்றுப் பதிவுகள், சுற்றுச்சூழல் மதிப்பீடுகள் மற்றும் சமூக விளக்கங்கள் ஆகியவற்றின் ஒத்திசைவை நோக்கமாகக் கொண்டு, இந்த ஆய்வு காலநிலை மாற்றம், சமூக-அரசியல் மோதல்கள் மற்றும் பொருளாதார மாற்றங்கள் உள்ளிட்ட புவியியல் நிலைத்தன்மையற்ற தன்மையினை உருவாக்கும் முக்கியக் காரணிகளை அடையாளம் காண்கிறது. புவியியல் பகுப்பாய்வு, தரமான நேர்காணல்கள் மற்றும் ஆவண ஆய்வுகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில், நிலப்பரப்பு மாற்றங்கள், இடப்பெயர்வு மற்றும் பாதுகாப்பு முயற்சிகளின் தாக்கங்கள் மதிப்பீடு செய்யப்படுகின்றன. சுற்றுச்சூழல் நிலைத்தன்மையோடு கூடிய அபிவிருத்தியை நோக்கிச் செல்ல, நிலையான சுற்றுச்சூழல் கொள்கைகள், பொருளாதார மீள்தன்மைத் திட்டங்கள் மற்றும் கலாச்சாரப் பாதுகாப்பு முயற்சிகளின் அவசியத்தை ஆய்வு வெளிப்படுத்துகிறது. விடத்தல்தீவின் பல்வேறு சவால்களைக் குறைத்து சமூக சார்ந்த பாதுகாப்பு முயற்சிகள், பொறுப்புணர்வு மிக்க நகர்ப்புற திட்டமிடல், சுற்றுச்சூழல் சீரழிவைக் கட்டுப்படுத்தும் கொள்கைத் தலையீடுகள் ஆகியவற்றை இந்த ஆய்வறிக்கை ஆதரிக்கிறது. விரிவான புவியியல் ஆய்வின் மூலம், இலங்கையின் கடலோரப் பகுதிகளில் நிலையான கடலோர மேலாண்மை மற்றும் வரலாற்றுப் பாதுகாப்பை முன்னிறுத்தும் கலந்துரையாடலுக்கு இந்த ஆய்வு முக்கிய பங்களிப்பை வழங்குகிறது.

முக்கிய வார்த்தைகள்: விடத்தல்தீவு, கடலோர புவியியல், சுற்றுச்சூழல் சீரழிவு, சமூக-பொருளாதார மாற்றங்கள், நிலைத்துறை வளர்ச்சி, இலங்கை.

அறிமுகம்: விடத்தல்தீவின் புவியியல் வரலாறும் சமகால புவியியல் நிலையும் தொடர்பான ஒரு பகுப்பாய்வு.

இலங்கையின் வடக்கு மாகாணத்தின் மன்னார் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள வரலாற்று சிறப்பு வாய்ந்த கடலோரக் கிராமமான விடத்தல்தீவு, புவியியல் அமைப்புகளின் அடிப்படையில் சமூக-பொருளாதார மாற்றங்களுக்கும், சுற்றுச்சூழல் சிக்கல்களுக்கும் முக்கிய சான்றாகக் கருதப்படுகிறது. அதன் புவியியல் அமைப்புகள், வளமான கடல்சார் வளங்கள் மற்றும் மூலோபாயக் கடலோரத் தளவமைப்புகள் இக்கிராமத்தின் சமூக அடையாளம், பொருளாதார நிலை மற்றும் கலாச்சாரத் தனிச்சிறப்புகளை கட்டியமைத்துள்ளன. கடந்த காலத்தில், விடத்தல்தீவு இலங்கையின் கடல்சார் வர்த்தகத்திற்கு ஒரு முக்கியப் பொது மையமாக விளங்கியதுடன், உப்பு உற்பத்தி மற்றும் மீன்பிடித்தல் போன்ற வாழ்க்கைமுறை தொழில்களில் முக்கிய பங்காற்றியது. அதன் தத்துவார்த்த புவியியல் நிலை மற்றும் சூழ்நிலை, பண்டைய வர்த்தக பாதைகள், குறிப்பாக இந்தியப் பெருங்கடலைச் சார்ந்த அரபு, தென்னிந்திய மற்றும் ஐரோப்பிய வர்த்தக நட்புகளின் தாக்கத்தால் வலுப்பெற்றது. (மஜித், 2012) சுற்றுச்சூழல் வளங்களை ஆராயும் புவியியல் பகுப்பாய்வுகள், சங்குகள், சிப்பிகள், பவளப்பாறைகள் போன்ற கடல்சார் வளங்கள் ஒரு காலத்தில் இப்பகுதியில் பெருமளவில் இருந்தமைக்கான ஆதாரங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன. இவ்வளவுடன், பாரம்பரிய உப்புத் தொட்டிகள் மற்றும் கடற்கரை மீன்பிடி குடியிருப்புகள், மற்றும் உள்நாட்டு விவசாயம் ஆகியவை அப்பகுதி மக்களின் உணவுப் பாதுகாப்பிலும் பெரும் பங்காற்றின.

சமகால புவியியல் நிலை

நவீன காலப்பகுதியில் காலநிலை மாற்றம், மனிதரால் நிகழ்த்தப்படும் மாற்றங்கள் மற்றும் நீடித்த சமூக-அரசியல் மோதல்கள் விடத்தல்தீவின் புவியியல் முகவரியை பெரிதும் மாற்றியமைத்துள்ளன.

நிலப் பயன்பாட்டுச் சுழற்சி, சுற்றுச்சூழல் சீரழிவு மற்றும் பொருளாதார அமைப்புகளின் மாறுபாடுகள் ஆகியவை இப்பகுதியின் நிலையான வளர்ச்சிக்கு சவாலை ஏற்படுத்துகின்றன.

முக்கிய சமகால புவியியல் சவால்கள்.

கடலோர அரிப்பு மற்றும் சுற்றுச்சூழல் சீரழிவு கடல் மட்ட உயர்வு மற்றும் மனித ஆக்கிரமிப்பு காரணமாக கடலோரப் பகுதிகள் கடல் ஆக்கிரமிப்பு நிலையை எதிர்கொண்டு வருகின்றன. இது பாரம்பரிய மீன்பிடி தளங்கள் மற்றும் குடியிருப்புகளை பாதிக்கிறது. பல்லுயிர் இழப்பு ஏற்கெனவே செழித்து இருந்த சதுப்புநில சூழல் மற்றும் பவளப்பாறைகள் பெருமளவில் அழிவடைந்து உள்ளன. இது மீன்பிடி தொழில் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் சமநிலையை குறைக்கிறது. நகர்ப்புற விரிவாக்கம் மற்றும் இடப்பெயர்ச்சி போருக்குப் பிந்தைய கட்டமைப்பு அபிவிருத்தி மற்றும் நில உரிமை மாற்றங்கள் உள்ளூர் மக்களின் இடமாற்றங்களைத் தூண்டியுள்ளன. வாழ்வாதார மாற்றங்கள் பாரம்பரிய மீன்பிடி தொழிலை விட, நகர்புறத்திற்கு இடம்பெயர்ந்தவோ அல்லது சிறு விவசாயம் மற்றும் வணிகச் செயல்கள் போன்ற மாற்று தொழில்களைக் கொண்டோரின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துள்ளது.

விடத்தல்தீவின் புவியியல் வரலாற்றைப் புரிந்துகொள்வது ஏன் முக்கியம்?

விடத்தல்தீவின் கடந்த கால புவியியல் அமைப்பும் அதன் சமகால நிலையும் ஆகியவற்றை ஆழமாகப் புரிந்துகொள்வது, சமூகமாதிரித் திட்டங்களை, நிலையான சுற்றுச்சூழல் கொள்கைகளையும், பாதுகாப்பு மற்றும் மீள்தன்மைக்கான வழிமுறைகளையும் வடிவமைக்க உதவும். இவ்வாய்வின் நோக்கங்கள் பின்வருமாறு:

1. விடத்தல்தீவின் வரலாற்றுப் புவியியல் மற்றும் இலங்கையின் கடல்சார் பொருளாதார, கலாச்சாரத்துடன் அதன் இடம்பாட்டை ஆராய்தல்.
2. கடலோர அரிப்பு, வளங்களின் இழப்பு மற்றும் நிலப் பயன்பாட்டு மாற்றங்களை மதிப்பீடு செய்தல்.
3. புவியியல் நிலைத்தன்மை, மக்கள்தொகை இடமாற்றங்கள் மற்றும் நில மேலாண்மைத் திட்டங்களில் சமூக-அரசியல் தாக்கங்களை ஆராய்தல்.
4. சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு, பொருளாதார மீள்தன்மை மற்றும் கலாச்சாரப் பாதுகாப்புக்கான பரிந்துரைகளை முன்வைத்தல்.

வரலாற்றுப் பதிவுகள், சுற்றுச்சூழல் தரவுகள் மற்றும் சமூக விளக்கங்கள் ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைத்துக் கொண்டு, விடத்தல்தீவின் கடந்த கால புவியியல், தற்போதைய சூழ்நிலை மற்றும் எதிர்கால நிலைத்தன்மைக்கான பாதைகளை விரிவாக இந்த ஆய்வு விளக்குகிறது.

பின்னணி.

மன்னார் மாவட்டத்தின் வடக்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ள விடத்தல்தீவு, இலங்கையின் முக்கியமான புவியியல், சுற்றுச்சூழல் மற்றும் கலாச்சார அடையாளங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. A32 பிரதான வீதியிலிருந்து சுமார் 1 கிலோமீட்டர் தூரத்தில், மேற்கே அமைந்துள்ள இந்தக் கடலோரக் கிராமம், மன்னார் தீவுடன் தொடர்புடையதொரு சிறிய தீவாகும். தன் இயற்கை வளங்கள் மற்றும் புவியியல் அமைப்புகளினால், விடத்தல்தீவு ஒரு தனித்துவமான புவியியல் அமைப்பையும் வரலாற்றுப் பாரம்பரியத்தையும் கொண்ட இடமாக விளங்குகிறது. இப்பகுதியின் புவியியல் அமைப்புகள், சமூகம், பொருளாதாரம் மற்றும் கலாச்சாரம் காலப்போக்கில் மாறி, தனித்த பயணத்தை உருவாக்கியுள்ளன. தொல்லியல் மற்றும் வரலாற்றுப் பின்னணியில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பல தருணங்களை இத்தீவு வகித்துள்ளது.

முக்கிய இடங்கள்: புனித யாக்கப்பர் ஆலயம், மரியன்னை ஆலயம், கற்பக விநாயகர் கோவில், மொஹிடன் ஜமீன்மா பள்ளிவாசல், மன்/தூய யோசப்பவாஸ் மகா வித்தியாலயம், மன்/அலிகார் மகா வித்தியாலயம் மேற்கூறியவைகளுடன், இந்தக் கிராமத்தில் ஆலயங்கள், பள்ளிவாசல்கள், கோயில்கள், பாடசாலைகள், கிராமிய வைத்தியசாலை, கமநல சேவைகள் திணைக்கள கிளை, உப தபால் நிலையம், பிரதேச சபை உப அலுவலகம், நெற்களஞ்சிய சாலை போன்ற அடிப்படை சமூகப் பயன்பாட்டு அமைப்புகள் அமையப்பெற்றுள்ளன.

விடத்தல்தீவின் கடற்பரப்பு நிலைமை.

விடத்தல்தீவின் கடற்பரப்பு மிகக் குறைந்த ஆழம் கொண்ட சேற்றுக் கடலாகவே காணப்படுகிறது. பெரிய படகுகள் இப்பகுதியிலுள்ள இறங்குதுறைக்குள் நுழைய முடியாது, ஏனெனில் இது வற்றுப்பெருக்கும் கடலாக இருக்கிறது. கடலின் மேற்பரப்பில் காணப்படும் கண்டல் மரங்களும் பிற கடல்தாவரங்களும் காரணமாக, இறங்குதுறையிலிருந்து நேரடியாக கடலின் வெளிப்புறத்தைப் பார்க்க முடியாது. அதிகாலைப் பொழுதில் கடலில் மிதக்கும் படகுகள், மாலை நேரத்தளவில் மணற்பரப்பில் சாய்ந்திருக்கின்றன. இவை எல்லாம் வற்றுப்பெருக்குச் சூழ்நிலைக்கேற்ப நிகழ்கின்றன. மன்னார்

கடலில் இருந்து விடத்தல்தீவின் இறங்குதுறைக்கு வருவதற்கு “அர்னோல்டா கால்வாய்”(கல்லோடை) வழியேதான் செல்ல முடியும். 1940களில், மன்னார் அரசாங்க அதிபரான அர்னோல்டாவின் அனுசரணையுடன், படகுகள் ஓடுவதற்காக இக்கால்வாய் வெட்டப்பட்டது.

வாழ்வாதார அமைப்பு.

விடத்தல்தீவுப் பகுதியில் கடல்சார் வாழ்வாதாரம் மிகவும் குறைவாகவே உள்ளது. ஆழக்கடல் மீன்பிடிக்கான கலன்கள் மற்றும் வலைகள் குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. குறைந்த ஆழமுள்ள கடற்பரப்பில், சிறிய தோணிகள் மற்றும் சிறகு வலை (கண்டி வலை) அடிப்படையிலான மீன்பிடி செயற்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. அதேவேளை, விலங்கு வளர்ப்பு, சிறிய அளவிலான விவசாயம் போன்ற தொழில்களும் காணப்படுகின்றன. புவியியல் தலையீடுகள், மணற்படிமங்கள், கடல் நிலைகளின் மாறுபாடுகள், உணவுப் பொருட்கள் வளரும் சூழ்நிலைகள் மற்றும் மக்கள் வாழ்வியல் அமைப்புகள் ஆகியவை இப்பகுதியில் முக்கிய பங்காற்றுகின்றன. இருப்பினும், இவை தொடர்புடைய சில சுற்றுச்சூழல் மற்றும் சமூக முன்னேற்றச் சிக்கல்களையும் உருவாக்கியுள்ளன.

புவியியல் அமைப்புகள் மற்றும் பசுமை பிரச்சினைகள்.

மன்னார் மாவட்டம் இலங்கையின் வடபகுதியில் அமைந்த முக்கியமான ஒரு மாவட்டமாகும். இதன் பகுதிகள் கடல் நீர்நிலைகள், மண்சரிவுகள் மற்றும் மணற்பரப்புகளால் நிரம்பியவை. விடத்தல்தீவு இவ்வடிப்படையில் பல முக்கியமான புவியியல் அம்சங்களை உள்ளடக்கியது. இன்றைய காலநிலை மாற்றச் சூழலில், “பசுமை” என்ற பெயரில் நடைபெறும் வளச் சுரண்டல்கள், உரிமை மறுப்புகள், மோசடி திட்டங்கள் ஆகியவை மூன்றாம் உலக நாடுகளை கடுமையாக பாதித்துள்ளன. இலங்கையும் இந்த விளைவுகளுக்குப் புறம்பல்ல. கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களாக காலநிலை மாற்றம், உயரும் கடல் மட்டம் போன்றவைகள் விவசாயத் துறையைச் சீரழித்துள்ளன. இது நாட்டின் உயிர்ப்பல்வகைமையைச் சீர்குலைத்துள்ளதோடு, சமூக-அரசியல் சிக்கல்களையும் உருவாக்கியுள்ளது. இந்த சூழலில், “பசுமை எனும் பேரபாயம்” என்ற தொடர், பசுமை விருப்பு என்ற பெயரால் நடக்கும் செயல்கள் ஏற்படுத்தும் சமூக மற்றும் பொருளாதார மாற்றங்களை, அதன் அரசியல் தாக்கங்களுடன் பகுப்பாய்வு செய்ய முனைகிறது.

இலக்கிய விமர்சனம்.

மனித நாகரிகத் தொடர்ச்சியில் கடல் மற்றும் கடலோர சூழல்களின் முக்கியத்துவம் உலகளாவிய ரீதியில் பரவலாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. வரலாற்று பரிமாணத்தில், உணவுத் தேவைகள், போக்குவரத்து வசதிகள் மற்றும் வர்த்தகத்தின் முதன்மை ஆதாரமாக கடல் செயற்பட்டு வந்துள்ளது. சமீபத்திய காலகட்டங்களில் “நீலப் பொருளாதாரம்” எனப்படும் புதிய கருத்து உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இது சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பை உறுதி செய்யும் பொருட்டு, கடல் மற்றும் கடலோர வளங்களைச் சுரண்டாமல், அவற்றை நிலையான முறையில் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு பயன்படுத்துவதற்கான அணுகுமுறையை வலியுறுத்துகிறது (உலக வங்கி, 2017). இந்த அணுகுமுறை, பொருளாதாரமுன்னேற்றம் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பை சமநிலைப்படுத்த தேவையான புதிய நோக்கத்தை உருவாக்குகிறது. உலகளவில் கடலோர மக்கள்தொகை அதிகப்படியாக சுற்றுச்சூழல் மற்றும் பொருளாதார அழுத்தங்களுக்கு உட்பட்டுள்ளனர். உலக மக்கள்தொகையில் பாதிக்கப்படும் பெரும்பான்மையானோர் கடலோரப் பகுதிகளில் வசிக்கின்றனர். இவர்களில் பலர் கடல் மட்ட உயர்வு, மீன்பிடித் துறையின் அதிகப்படியான சுரண்டல், நீர் மாசுபாடு, நகர்ப்புற விரிவாக்கம் ஆகிய காரணங்களால் தொடர்ந்த அச்சுறுத்தல்களை எதிர்கொள்கின்றனர். இந்தக் கட்டமைப்பில், சுற்றுச்சூழல் அறிவியல், புவியியல் மற்றும் சமூக-பொருளாதார உத்திகள் ஒன்றிணைந்த பல்துறை அணுகுமுறை மட்டுமே கடலோர சமூகங்களுக்கான நிலையான வளர்ச்சியை உறுதிப்படுத்தும் வழியாகத் திகழ்கிறது.

கடலோரச் சூழலில் நிகழும் மாற்றங்கள்.

சதுப்புநிலங்கள், பவளப்பாறைகள், மீன்வளம் போன்ற கடல்சார் சூழலியல் அமைப்புகள் பாரிய அழிவுக்குள்ளாகிவருகின்றன. தொழில்துறை மீன்பிடித்தல், நீர் மாசுபாடு மற்றும் நில மீட்பு நடவடிக்கைகள் போன்ற மனித செயற்பாடுகள் கடல் பல்லுயிர் சூழலைத் தகர்த்துள்ளன. அதிகப்படியான மீன்பிடித்தல் காரணமாக மீன்வளத்தில் கணிசமான சரிவு ஏற்பட்டுள்ளதோடு, உணவுப் பாதுகாப்பும் உள்ளூர் வாழ்வாதார அமைப்புகளும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன (FAO, 2020). இதனுடன், காலநிலை மாற்றத்தால் ஏற்படும் வெப்பநிலை உயர்வு, பவளப்பாறைகளில் வெளுப்பையும், கடல் உயிரினங்களுக்கான வாழ்விட இழப்பையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது (Hoegh-Guldberg et al., 2007). விடத்தல்தீவிலும் இத்தகைய சூழலியல் மாற்றங்கள் தீவிரமாகக் காணப்படுகின்றன. சமீபத்திய தசாப்தங்களில் கடலோர அரிப்பு, காடழிப்பு மற்றும் பல்லுயிர் இழப்பு ஆகியவை இப்பகுதியின்

கற்றுச்சூழல் நிலைத்தன்மைக்கு எதிராக வேலை செய்துள்ளன.

பொருளாதார மாற்றங்களும் “நீலப் புரட்சி”யும்.

மீன்வளர்ப்பு மற்றும் கடல்சார் பொருளாதாரங்களைக் கட்டியமைக்கும் நோக்கில், “நீலப் புரட்சி” எனும் இயக்கம் உலகளாவிய அளவில் ஊக்குவிக்கப்பட்டுள்ளது (FAO, 2018). இது, விவசாயத்தில் பசுமைப் புரட்சி வழிநடத்தியது போல், மீன்வளர்ப்பை ஊக்குவித்து, உணவுப் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தும் நோக்கத்தை தாங்குகிறது (Naylor et al., 2000). இயக்கத்தினால் பொருளாதார மேம்பாடு சாத்தியமாகினாலும், நீர் மாசுபாடு, கடல்சார் வாழ்விட அழிவுகள் மற்றும் பாரம்பரிய மீன்பிடி சமூகங்களின் இடம்பெயர்வு போன்ற சவால்களும் உருவாகியுள்ளன (எட்வர்ட்ஸ், 2015). விடத்தல்தீவின் பொருளாதார அமைப்பும் இத்தகைய மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டுள்ளது. பாரம்பரிய மீன்பிடி வாழ்வாதாரமாக இருந்தாலும், மீன்வள குறைபாடும் ஒழுங்குமுறைச் சட்டங்களும் காரணமாக மக்கள் சிறிய அளவிலான விவசாயம், வர்த்தகம் போன்ற மாற்று தொழில்துறைகளை நோக்கிச் செல்வதைக் காணமுடிகின்றது. மேலும், பொருக்குப் பிந்தைய மீள்குடியேற்ற திட்டங்கள் மற்றும் நகர்ப்புற விரிவாக்க நடவடிக்கைகள் இப்பகுதியின் நில உரிமை மற்றும் பொருளாதார அமைப்பை மாற்றியமைத்துள்ளன.

சமூக-அரசியல் மற்றும் கலாச்சார தாக்கங்கள்.

கடலோர சமூகங்களின் சமூக மற்றும் அரசியல் நிலப்பரப்பு, அவற்றின் புவியியல் அமைப்புகளுடன் குழப்பமுறையுடன் பின்னிப் பிணைந்துள்ளன. இயற்கை பேரழிவுகள், நில உரிமை மாற்றங்கள் மற்றும் கற்றுச்சூழல் சீரழிவுகள் காரணமாக, உலகளவில் பல கடலோர சமூகங்கள் இடம்பெயர்ந்துள்ளன (Adger et al., 2011). இலங்கையின் மாறாத உள்நாட்டு அரசியல் குழப்பங்கள், குறிப்பாக வடமேற்கு கடலோரப் பகுதிகளில், மக்கள் விநியோகம் மற்றும் நிலப் பயன்பாட்டு முறைகளில் பெரும் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன. விடத்தல்தீவும் இத்தகைய இடையூறுகளுக்கு உட்பட்டதாகும். வரலாற்று ரீதியாக கடல்சார் வர்த்தக மையமாக விளங்கிய இக்கிராமம், இடம்பெயர்வு, மீள்குடியேற்றம் மற்றும் உள்கட்டமைப்பு மேம்பாடுகள் போன்ற சிக்கல்களை எதிர்கொண்டுள்ளது. மேலும், கடல் வள மேலாண்மையுடன் தொடர்புடைய பாரம்பரிய அறிவின் இழப்பு, மீன்வளத்தின் நிலைத்தன்மையை உறுதிப்படுத்தும் முயற்சிகளை மேலும் சிக்கலாக்கியுள்ளது (பெர்னாண்டோ ரூ ஹீனெட்டிகலா, 2019). எனவே, கடலோர சமூகங்களின் கலாச்சார பாரம்பரியத்தைப் பாதுகாக்கவும், கற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு, பொருளாதார மீள்தன்மை மற்றும் சமூக சமத்துவத்தை ஒருங்கிணைக்கும் முழுமையான மற்றும் பண்பாற்றல்மிக்க அணுகுமுறை ஒன்றின் தேவை இந்நேரத்தில் மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது (பாவின்சு மற்றும் பலர், 2017).

நிலையான வளர்ச்சி மற்றும் பாதுகாப்பு உத்திகள்.

கடலோர சமூகங்கள் எதிர்கொள்ளும் கற்றுச்சூழல் மற்றும் சமூக-பொருளாதார சவால்களை கருத்தில் கொண்டு, நிலையான வளர்ச்சிக் கொள்கைகள், கற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு மற்றும் சமூக மீள்தன்மைக்கு முன்னுரிமை அளிக்க வேண்டியது அவசியம். கடலோரச் சீரழிவின் பாதிப்பை குறைக்கும் நோக்கில், சதுப்புநில மறுசீரமைப்பு, கடல்சார் பாதுகாக்கப்பட்ட பகுதிகள் மற்றும் நிலையான மீன்பிடி நடைமுறைகள் போன்ற உத்திகள் முன்மொழியப்படுகின்றன (Costanza et al., 2014). மேலும், பாரம்பரிய கற்றுச்சூழல் அறிவினை இணைத்துக்கொள்வது பாதுகாப்பு முயற்சிகளை மேம்படுத்தவும், கடல் வளங்களின் நீண்டகால நிலைத்தன்மையை உறுதி செய்யவும் உதவுகின்றது (Berkes, 2012). விடத்தல்தீவிற்கு, சமூக அடிப்படையிலான பங்கேற்பு சார்ந்த பாதுகாப்பு அணுகுமுறையை ஏற்றுக்கொள்வது அவசியமாகின்றது. பங்கேற்பு அடிப்படையிலான கடலோர மேலாண்மை, கற்றுச்சூழல் சுற்றுலா, நிலப் பயன்பாடு மற்றும் மீன்வள ஒழுங்குமுறை தொடர்பான கொள்கைத் தலையீடுகள், இப்பகுதிக்கான நிலையான எதிர்காலத்தைக் கட்டியமைக்க முடியும் (Wijesekara et al., 2020). இந்தப் பிராந்தியத்தின் வரலாற்று மற்றும் சமகால புவியியல் இயக்கவியல் தொடர்பான ஆய்வுகள், கற்றுச்சூழலையும் வளர்ச்சியையும் சமநிலைப்படுத்தும் சான்றுகளுடன் கூடிய கொள்கைகளை உருவாக்கும் வழிகாட்டியாக அமைகின்றன.

உணவு உற்பத்தி தேவைகளும் மீன்வளத்தின் பங்கு.

உலக மக்கள்தொகை தொடர்ந்து அதிகரித்து வருவதால், உணவுப் பொருட்களின் உற்பத்தி தேவையும் சீராக உயர்வடைந்துள்ளது. மனித நுகர்வுக்கான மொத்த விலங்கு மூலப்புரதத்தில், சுமார் 17% வரை மீன்வளமும் மீன்வளர்ப்புத் துறையும் பங்களிக்கின்றன. மீன்பின்னல்கள், மொல்லஸ்க்குகள், ஓட்டுமீன்கள் மற்றும் கடற்பாசிகள் ஆகிய நீர்வாழ் உயிரினங்களை வளர்ப்பது மீன்வளர்ப்பின் பகுதியாகும். பழங்காலக் காலப்பருவத்திலிருந்தே நீர்வாழ் உயிரினங்கள், மனிதர்கள் புரதம்,

ஊட்டச்சத்துக்கள் மற்றும் ஆற்றல் பெறும் முக்கிய ஆதாரமாக இருந்துள்ளன. காலப்போக்கில், அவற்றைப் பிடித்து வளர்ப்பதும் அறுவடை செய்வதும் போன்ற நடைமுறைகள் உருவானது. மக்களின் தேவைகள் அவர்களின் சுற்றுச்சூழல்களைக் கடந்து போவதற்கேற்ப, மீன்வளர்ப்பு ஒரு மாற்றுத் தீர்வாக உருவெடுத்தது. சீன, எகிப்திய மற்றும் ரோமப் பேரரசுகள் போன்ற பண்டைய நாகரிகங்களிலும், மீன்வளர்ப்பு ஒரு முக்கியமான வாழ்வியல் தொழிலாக இருந்தது. குறைந்தபட்சம் 8000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அது நடைமுறையில் இருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

நீலப் புரட்சி மற்றும் அதன் தாக்கங்கள்.

20ஆம் நூற்றாண்டில், மீன்வளர்ப்பு உலகளாவிய இறைச்சி உற்பத்தியில் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை வழங்கியது. 1970களில் பாரம்பரிய மீன்பிடித்தலில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சி காரணமாக, 1970-1990 இறிகிடையே மீன்வளர்ப்பு உற்பத்தி சீராக அதிகரித்தது. இது கடல்சார் உணவுகளுக்கான உயரும் தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதில் முக்கிய பங்கு வகித்தது. மீன்வளர்ப்பு துறை இந்த வேகமான வளர்ச்சியால் உலகின் மிக வேகமாக வளரும் உணவுத் தொழில்களில் ஒன்றாக மாறியது. இந்த விரிவாக்கம் “நீலப் புரட்சி” என அழைக்கப்பட்டது. இது விவசாயத்தின் முக்கியமான, திறமையான வடிவங்களுள் ஒன்றாகக் கருதப்பட்டது. மீன்வளர்ப்பு என்பது மனித நுகர்வுக்காக மீன்கள் மற்றும் பிற நீர்வாழ் உயிரினங்களை வளர்ப்பதற்காக செயற்கை கட்டமைப்புகள் அல்லது அடைப்புகள் அமைக்கப்படுவதைக் குறிக்கிறது. இந்தத் தொழில்நுட்பம் ஆசியா மற்றும் உலகின் பிற பகுதிகளில் பாரம்பரிய வடிவங்களில் 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இருந்து வந்துள்ளது.

சமகால பிரச்சினைகள் மற்றும் சமூக விளைவுகள்.

இன்றைய காலத்தில், தீவிரமான தொழில்துறை முறைமையிலான மீன்வளர்ப்பு வருகையால், தீவிர சுற்றுச்சூழல் மற்றும் சமூக சிக்கல்கள் உருவாகியுள்ளன. மில்லியன் கணக்கான பழங்குடிக் கடலோர மக்கள், தங்கள் வாழ்வாதாரங்கள், வீடுகள் மற்றும் கலாச்சாரங்களை இழந்து விட்டனர். இது நவீன மீன்வளர்ப்பு தொழிலின் வளர்ச்சி, பொதுப்பயன்பாட்டுக்கு மாறாகக் குறியீட்டு மக்களின் நிலைமைகளை மீறிப் போனதைக் காட்டுகிறது. ஆகையால், மீன்வளத்தின் மீள்தன்மையை உறுதி செய்யும் நிலையான கொள்கைகளும், சமூக நலன்களை உறுதி செய்யும் நீதிமுறைகளும் அவசியமாகின்றன.

நீலப் புரட்சியின் கதை.

1960 மற்றும் 1970 களில் தொடங்கி, வணிக உற்பத்தியை ஊக்குவிக்க தொழிற்துறை சார்ந்த செயல்முறைகள் மீன்வளர்ப்பில் பரவலாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. அதனைத் தொடர்ந்து, 1980 களின் ஆரம்பத்தில், குஞ்சு உற்பத்தி மற்றும் தீவனத் தயாரிப்பு தொழில்நுட்பங்களில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றங்கள், இறால் வளர்ப்பில் வழிகாட்டியாக அமைந்து, பெரிதும் உற்பத்தியை உயர்த்த உதவின. இந்த வளர்ச்சி ‘நீலப் புரட்சி’ என அழைக்கப்பட்டது. இது பல வகைகளில், பசுமைப் புரட்சியின் பாதையில் பயணித்ததுடன், ஏற்றுமதி சார்ந்த வேளாண் வணிக நிறுவனங்களை வளர்ச்சிப் பாதைக்கு அழைத்துச் சென்றது. இருப்பினும், இது சுற்றுச்சூழல் மற்றும் சமூக அமைப்புகளில் எண்ணற்ற எதிர்மறை விளைவுகளையும் ஏற்படுத்தியது. புதிய மீன்வளர்ப்பு நுட்பங்கள், ஆசியா மற்றும் இலத்தீன் அமெரிக்காவின் வளரும் நாடுகளில், கடலோர இறால் வளர்ப்பை தீவிரமாக விரிவாக்கும் நிலையை உருவாக்கின. உலகளவில் வளர்க்கப்படும் இறால்களில் சுமார் 85% ஆசியாவில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. அதில் பெரும்பகுதி ஜப்பான் மற்றும் அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளுக்குத் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. மீதமுள்ள இறால், பிற நாடுகளுக்கு அனுப்பப்படுவதோடு, ஆடம்பர உள்நாட்டு சந்தைகளிலும் பகிரப்பட்டு வருகிறது. இழுவைப் படகுகளால் பிடிக்கப்படும் இறால், இன்னும் உலக சந்தையில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றாலும், வளர்க்கப்படும் இறால் உற்பத்தி, 2000ஆம் ஆண்டுக்குள் கடலில் பிடிக்கப்படும் இறால்களை முந்தி வளர்ச்சியடைந்தது. 1970களில், உலகளவில் இறால் உற்பத்தி 26,000 மெட்ரிக் டன் மட்டுமே இருந்த நிலையில், 1980களில் 100,000 மெட்ரிக் டனுக்கும், 1995இல் 700,000 மெட்ரிக் டனுக்கும் அதிகரித்தது.

தாய்வானின் முன்மாதிரிப் பங்கு.

1970களில், இறால்கள் பெரும்பாலும் ட்ரோலர் கப்பல்களால் கடலில் பிடிக்கப்படுபவை. ஆனால் இழுவை மீன்பிடி முறைகள் கடல்சார் வளங்களை நசுக்கும் அபாயம் இருப்பதால், 1980களில் பல நாடுகள் இழுவைப் படகு மீன்பிடிக்கு தடை மற்றும் கட்டுப்பாடுகளை விதித்தன. இதேவேளையில், தாய்வானிய ஆராய்ச்சியாளர்கள், 1983ல், இறால்களின் முட்டையிடும் செயலை கட்டுப்படுத்தும் தொழில்நுட்பத்தில் வெற்றி பெற்றனர். இதன் காரணமாக, தாய்வானில் மீன்வளர்ப்பு துறை வேகமாக வளர்ந்தது. தாய்வான் நீண்ட கால மீன்வளர்ப்பு பாரம்பரியம், சமதள கடலோர நிலங்கள் மற்றும் உகந்த வானிலை ஆகியவற்றுடன், புதிய தொழில்நுட்பங்களையும் பின்பற்றியது. நோய்கள்

மற்றும் பரவலுக்கான தடுப்பு நடவடிக்கைகள் இங்கு முன்னேற்றமாகவே இருந்தன. ஜப்பானிய ஆராய்ச்சியாளர்கள் மேற்கொண்ட அடிப்படை முயற்சிகள், தாய்வானின் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிக்கு அடித்தளமாக அமைந்தன. இதனால், இத்தொழில்நுட்பம் 1980களில் ஆசியா முழுவதும் பரவியது.

சர்வதேச அரசியலும் பொருளாதாரச் சிக்கல்களும்.

இறால் வளர்ப்பு தற்போது உலகளாவிய வணிகத் துறையாக மாறியுள்ளது. ஏற்றுமதி வருமானத்தை அதிகரிக்க ஆர்வமாக உள்ள பல அரசாங்கங்களும், உலக வங்கி, ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி போன்ற சர்வதேச கடன் நிறுவனங்களும் இதனை பொருளாதார நிவாரண உத்தியாக முன்னெடுத்து வருகின்றன. இவை, “இது வளர்ந்துள்ள உலகில் ஏழைகளுக்காக உணவளிக்கும் ஒரே வழி” என்ற அறைப்பு சொல்லைக் கொண்டு தங்களது முதலீடுகளை நியாயப்படுத்துகின்றன. ஆனால், இந்த உற்பத்தி செய்யப்பட்ட இறால்கள் உண்மையில் பசியுடன் இருக்கும் மக்களுக்கு கிடைப்பதில்லை; அதற்குப் பதிலாக ஆடம்பர உள்நாட்டு மற்றும் சர்வதேச சந்தைகளுக்கே தனிப்பட்ட வணிகமாக இயங்குகின்றன.

பின்னடைவுகளும் எதிர்வினைகளும்.

இந்தத் தொழில் வளர்ந்தபோதும், அதற்குரிய சுற்றுச்சூழல் மற்றும் சமூகச் சிக்கல்கள் வெகு விரைவில் வெளிப்பட்டன. 1988-1995 இடையே, தாய்வான், சீனா மற்றும் வியட்நாம் ஆகிய நாடுகளில் தீவிர வைரஸ் தொற்றுக் காரணமாக, பல இறால் வளர்ப்பு குளங்கள் அழிந்து, மில்லியன் கணக்கான டொலர் இழப்புகள் ஏற்பட்டன. தாய்லாந்து இறால் ஏற்றுமதியில் உலக சந்தையைக் கைப்பற்ற ஆர்வமுடன் குதித்தபோது, முதலாவது தசாப்தத்துக்குள் அதில் பாதிக்கும் மேற்பட்ட குளங்கள் மூடப்பட்டன. மாசுபாடு, நோய் பரவல், மற்றும் பராமரிப்பு பற்றாக்குறை ஆகியவை, இந்த தொழிலின் திடீர் வீழ்ச்சிக்கு காரணமாக மாறின. இறால் தொழிலின் கண்மூடித்தனமான விரிவாக்கம், சோதனைக்குப் புறம்பான ஒரு வணிக விமானத்தில் பயணிகளை ஏற்றிச் செல்லும் அபாயகரமான முயற்சியைப் போல் இருந்தது. திடீர் வளர்ச்சி, புதிய தொழில்நுட்பங்களின் பாதுகாப்பு சோதனைகள் மேற்கொள்ளப்படாமையால் ஆபத்தானதாய் மாறியது. நாம் அனைவரும், இந்த ஆபத்தான பயணத்தில் கட்டாயமாகச் சிக்கிக் கொண்டுள்ளோம் என்பதுதான், நீலப் புரட்சி நமக்கு சொல்ல முயற்சிக்கின்ற வலியுறுத்தலாக அமைந்துள்ளது.

இறால் பண்ணைகள்: வணிகம் நசுக்கிய நிலங்கள்.

நவீன மீன்வள வளர்ப்பு தொழில்நுட்பத்துக்குள், இறால் வளர்ப்பு ஒரு பிரதான உதாரணமாகும். கடந்த 25 ஆண்டுகளாக, இத்துறை வேகமாகவும் கட்டுப்பாடின்றியும் விரிந்துள்ளதன் காரணமாக, பல்வேறு சுற்றுச்சூழல் மற்றும் சமூகச் சிக்கல்கள் உருவாகியுள்ளன. இயற்கைக் கடலோர வளங்களின் சீரழிவும் இழப்பும் இத்துறையின் மைய சிக்கல்களாகத் திகழ்கின்றன. தீர்வில்லாத நீர்மாசு பிரச்சினைகள், அருகிலுள்ள கரையோர மற்றும் விரிசுடாப் பகுதிகளில் நீரின் தூய்மையை சிதைக்கும் அளவுக்கு மோசமடைந்துள்ளன. இதனால், முக்கியமான மீன்பிடித் தளங்கள் பாதிக்கப்படுவதுடன், மீன்களின் இனப்பெருக்கமும் வீழ்ச்சி அடைந்துள்ளது. அவற்றின் வாழ்விடங்கள், தொழில்துறை இறால் பண்ணைகள் ஆக்கிரமித்ததன் மூலம் அழிக்கப்பட்டுள்ளன.

பசுமை அழிக்கும் தொழில்நுட்ப விரிவாக்கம்.

தொழில்துறை இறால் வளர்ப்பில் பயன்படுத்தப்படும் முறைகள், கடலோர சுற்றுச்சூழலின் நுட்பமான சமநிலையை சீரழிக்கும் வகையில் அமைந்துள்ளன. இப்பணிக்காக, மதிப்புமிக்க சதுப்புநில காடுகள் அழிக்கப்பட்டு, அதன் இடத்தில் ஒற்றை வள வளர்ப்புக்கான தொழிற்பயனுள்ள பண்ணைகள் உருவாக்கப்படுகின்றன. உலகளவில், கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களில் நூறாயிரக்கணக்கான ஹெக்டேர்கள் கொண்ட சதுப்புநிலங்கள், இறால் வளர்ப்புக்காக மட்டுமே அழிக்கப்பட்டுள்ளன. மண் அடுக்குகள், கடற்புற படுக்கைகள், பவளப்பாறைகள் ஆகியவை சிதைந்துள்ளன. ஒருமுறை பயன்படுத்தப்பட்ட இடங்கள் கைவிடப்பட்டதாலும், அங்கு உள்ள நீர்வழிகள் மற்றும் நிலத்தடி நீர்த்தொட்டிகள் கடுமையாக மாசுபட்டுள்ளன. வெறுமனே பராமரிக்கப்படாததற்காக, பண்ணைகளில் உள்ள தீவனக் கழிவுகள், நுண்ணுயிர் எதிர்ப்பிகள், பூச்சிக்கொல்லிகள் ஆகியவை நீரின் மூலம் பரவி, இறால்களில் நோய்த்தொற்றுக்கு வழிவகுக்கின்றன. இதனால் பல பண்ணைகள் மூடப்பட்டுள்ளன. மனித மருத்துவத்தில் பயன்படுத்தப்படும் சில நுண்ணுயிர் எதிர்ப்பிகள், இத்துறையிலும் உபயோகப்படுத்தப்படுவதால், மனித உடல்நலத்துக்கும் பாதிப்பு ஏற்படக்கூடும்.

பல்லுயிர் நாசமும் மரபணுச் சறுக்கலும்.

இறால் வளர்ப்பு மட்டுமின்றி, மற்ற மீன்வளர்ப்பு முறைகளும் மரபணு மாசுபாடு மற்றும் பல்லுயிர் நாசம் ஏற்படுத்துகின்றன. பண்ணை வளர்ப்பில் இருந்து தப்பிய மீன்கள் பூமிப் பூர்வ இனங்களுடன்

கலப்பதன் மூலம், மரபணுச் சறுக்கல், வளத்திற்கான போட்டி, நோய் பரவல் போன்ற முக்கிய பாதிப்புகளை ஏற்படுத்துகின்றன. உதாரணமாக, நோர்வேயில், பண்ணையில் வளர்ந்த சால்மன் மீன்கள் தப்பியதன் எண்ணிக்கை, இயற்கை சால்மன்களின் எண்ணிக்கையைவிட அதிகம் என நம்பப்படுகிறது. இறால்களின் தற்செயலான வெளியீடுகள் இயற்கை இனங்களுக்கு ஏற்படுத்தும் விளைவுகள் தொடர்பாக துல்லியமான அறிவுப் பதிவு இல்லை என்பது இன்னும் கவலைக்குரியதொன்றாக உள்ளது.

உணவுப் பாதுகாப்புக்கும் தாக்கம்.

மேற்படி சுற்றுச்சூழல் சிக்கல்களுடன், இறால் வளர்ப்பு தொழில்துறை, அத்தியாவசிய உணவுத் தயாரிப்பு நடைமுறைகளையும் பாதித்துள்ளது. விவசாயமும், பாரம்பரிய மீன்பிடியும் இதில் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. பண்ணை அமைப்புகளால், நிலத்திலும் நீர்வழிகளிலும் உப்புத்தன்மை மாறுபாடு ஏற்பட்டு, மீன்வளம் மற்றும் பயிர்கள் அழிவுக்கு உள்ளாகின்றன. சில பகுதிகளில், அரிசி உற்பத்தி அளவில் ஏற்பட்ட இழப்புகளால், ஒரு காலத்தில் அந்த பிராந்தியத்தின் முக்கிய உணவுப் பயிராக இருந்த அரிசி இன்று இறக்குமதியான நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளது.

ஆராய்ச்சி நோக்கங்கள்.

- விடத்தல்தீவின் புவியியல் வரலாற்றைப் புலப்படுத்துதல்
- அதன் கடந்தகால நில அமைப்பு, வர்த்தக நிலைத்தன்மை மற்றும் வளப் பயன்பாட்டை பகுப்பாய்வு செய்தல்
- சுற்றுச்சூழல் மற்றும் புவியியல் மாற்றங்களை மதிப்பீடு செய்தல்
- கடலோர அரிப்பு, பல்லுயிர் இழப்பு மற்றும் காலநிலை மாற்றத்தால் ஏற்பட்ட தாக்கங்களை ஆய்வு செய்தல்
- சமூக-பொருளாதார மாற்றங்களையும் இடம்பெயர்வையும் கலாச்சார தாக்கங்களையும் ஆராய்தல்
- நிலையான வளர்ச்சி உத்திகளை முன்மொழிதல்
- பாதுகாப்பு, நகர்ப்புற திட்டமிடல் மற்றும் காலநிலைச் செருகல் கொள்கைகள் தொடர்பான பரிந்துரைகளை வழங்கல்
- பஸ்துறை ஆராய்ச்சி முறைமைகளைப் பின்பற்றுதல்
- வரலாற்றுப் பதிவுகள், GIS மேப்பிங், மற்றும் உள்ளூர் விவரிப்புகளை ஆய்வுக்கூறுகளாக பயன்படுத்துதல்

இந்த ஆய்வு, விடத்தல்தீவின் புவியியல் வரலாற்றையும், அதன் இன்றைய நிலையும் ஒருங்கிணைந்த பஸ்துறை அணுகுமுறையின் மூலம் புரிந்துகொள்ள முனைகிறது. இது வரலாற்றுப் பகுப்பாய்வு, சுற்றுச்சூழல் மதிப்பீடு, சமூக-பொருளாதாரக் கவனம், மற்றும் புவியியல் வரைபடத் தயாரிப்பு ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தி, இப்பிரதேசத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை விரிவாக ஆய்வு செய்கிறது.

ஆராய்ச்சி முறை.

ஆராய்ச்சி வடிவமைப்பு.

இந்த ஆய்வு தரமான மற்றும் விளக்கமற்றும் நிகழ்நிலை ஆய்வுச் சூழலமைப்பை பின்பற்றுகிறது. இதில் பின்வரும் அணுகுமுறைகள் அடங்குகின்றன: வரலாற்றுப் பாணி ஆய்வு மூலம், கடந்த கால நிலப் பயன்பாடு மற்றும் வர்த்தக முக்கியத்துவம் குறித்து ஆழமான ஆராய்ச்சி மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. சுற்றுச்சூழல் மற்றும் புவியியல் மதிப்பீடு மூலம், கடலோரம் மற்றும் உள்நாட்டுப் பகுதிகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகிறது. சமூக-பொருளாதார ஆய்வு, புவியியல் மாற்றங்கள் சமூகத்தில் ஏற்படுத்திய தாக்கங்களைப் புரிந்து கொள்ள வழிவகுக்கின்றது. GIS, செயற்கைக்கோள் படம் மற்றும் Google Earth ஆகிய தொழில்நுட்பங்களை புழங்கும் புவியியல் பகுப்பாய்வு, நிலப்பரப்பு மற்றும் உட்கட்டமைப்பில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை கண்காணிக்க உதவுகிறது.

தரவு சேகரிப்பு முறைகள்.

முதன்மை தரவுகள்.

கள ஆய்வுகள், நேர்காணல்கள், மற்றும் புவியியல் வரைபடவியல் ஆகிய மூலங்கள் பயன்படுத்தப்படும்: **1. கள அவதானிப்புகள் மற்றும் ஆய்வுகள்:** கடலோர அரிப்பு, நில பயன்பாட்டின் மாறுபாடுகள் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் நிலைமைகளை நேரடி அவதானிப்பு மூலமாக மதிப்பீடு செய்தல், மீன்பிடி நடைமுறைகள், விவசாய செயல்பாடுகள் மற்றும் உட்கட்டமைப்புக் மேம்பாட்டுகளை ஆவணப்படுத்தல்.

2. **நேர்காணல்கள் மற்றும் வாய்மொழி வரலாறுகள்:** மூத்த குடியினர், மீனவர்கள் மற்றும் உள்ளூர் வரலாற்றுப் புலமையாளர் மொழிமூலக் கதைகளைப் பெறுதல், சுற்றுச்சூழல் செயற்பாட்டாளர்கள் மற்றும் சமூகத் தலைவர்களுடன் அரை கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல்கள் நடத்துதல்.
3. **புவியியல் பகுப்பாய்வு மற்றும் மேப்பிங்:** கடந்த காலம் மற்றும் நிகழ்கால புவியியல் நிலைகளை ஒப்பிட்டு மதிப்பீடு செய்வதற்காக Google Earth மற்றும் GIS கருவிகளைப் பயன்படுத்துதல், கடற்கரை பின்வாங்கல், காடழிப்பு, மற்றும் நகர்ப்புற விரிவாக்கம் போன்றவற்றை அழுத்தமாகக் காட்டும் வரைபடத் தொகுப்புகள் தயாரித்தல்.

இரண்டாம் நிலைத் தரவுகள்.

1. **வரலாற்று மற்றும் காப்பக ஆய்வு:** காலனித்துவ வரைபடங்கள், பழைய வர்த்தக பதிவுகள், தமிழ் மற்றும் அரபு இலக்கிய ஆதாரங்கள் ஆகியவற்றின் மூலமாகத் தரவுகள் சேகரிக்கப்படுகின்றன.
2. **சுற்றுச்சூழல் அறிக்கைகள் மற்றும் அரசு வெளியீடுகள்:** மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்புத் தகவல்கள், நிலப் பயன்பாட்டுக் கோப்புகள், மற்றும் காலநிலை மாற்றங்கள் தொடர்பான அறிக்கைகள் பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகின்றன.
3. **கல்வி இலக்கிய மதிப்பாய்வு:** இலங்கையில் கடல்சார் வரலாறு, சுற்றுச்சூழல் மாறுபாடுகள், மற்றும் சமூக-பொருளாதார மாற்றங்கள் குறித்த கல்வியற் கட்டுரைகள், நூல்கள், மற்றும் ஆய்வுகள் மதிப்பாய்வு செய்யப்படுகின்றன.

பகுப்பாய்வு.

விடத்தல்தீவு: பழையதும் புதியதுமான சிக்கல்கள்.

மன்னார் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள விடத்தல்தீவு இயற்கைக் காப்பகத்தில் உள்ள 418 ஏக்கர் நிலப்பரப்பை தொழில்துறை மீன்வள வளர்ப்புத் திட்டம் மேற்கொள்ளும் நோக்கில், இலங்கை அரசாங்கம் பாவனைக்குரிய நிலங்களிலிருந்து விலக்கத் தீர்மானித்துள்ளது என தெரிவிக்கப்படுகிறது. இது, தனியார் இறால் வளர்ப்புப் பண்ணைகள் அமைக்கப்படுவதற்கான முன்னோட்ட நடவடிக்கையாக சமூக ஆர்வலர்களும் சுற்றுச்சூழல் நிபுணர்களும் எச்சரிக்கைகள் விடுத்துள்ளனர். விலங்கினங்கள் மற்றும் தாவரங்கள் பாதுகாப்பு சட்டத்தின் பிரிவு 2 (1) மற்றும் (4)ன் கீழ், 2024 மே 6ஆம் திகதியிட்ட வர்த்தமானி அறிவித்தலின் வாயிலாக இந்த நிலப்பகுதி இயற்கைக் காப்பகத்திலிருந்து விலக்கப்படுவதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனூடாக, குறித்த நிலம் வர்த்தகக் கருதுகோளில் பயன்படுத்த அனுமதிக்கப்படலாம் என சட்ட ரீதியில் வழிவகுக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், இந்த நிலப்பகுதி தனியார் நிறுவனத்திற்கே ஒதுக்கப்படலாம் என ஊடகத் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. இதுகுறித்து வனவிலங்கு மற்றும் வனவள பாதுகாப்பு அமைச்சின் கீழ் உள்ள அதிகாரிகளிடம் விசாரிக்கப்படுகையில், இது மத்திய அரசின் உயர்மட்ட உத்தரவின் கீழ் இடமாற்றம் செய்யப்பட்டதாக தகவல் அறியமுடிகிறது.

விடத்தல்தீவு இயற்கைக் காப்பகத்தின் சுற்றுச்சூழல் தனிச்சிறப்புகள்.

விடத்தல்தீவு இயற்கைக் காப்பகம், இலங்கையின் தனித்துவமிக்க கடல்சார் மற்றும் நிலஅடிப்படையிலான சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகளைக் கொண்டிருக்கின்றது. இதில் காணப்படும் ஆழமற்ற கடற்பகுதிகள், சேற்றுப் பாறைகள், பவளப்பாறைகள், கற்பாறைகள், உவர் நீர்நிலைகள், சதுப்பு நிலங்கள், உப்புச் சதுப்பு நிலங்கள், கடலோரத் தாவரங்கள், உலர் புல்வெளிகள், முட்கள் நிறைந்த வறண்ட காடுகள், நாயாறு, பறங்கி ஆறு, வாப்பை ஆறு, பாலி ஆறு ஆகிய நன்னீர் ஓடைகள் இவை அனைத்தும் மொத்தத்தில் புவியியல் மற்றும் உயிரியல் பன்முகத்தன்மையை வெளிப்படுத்தும் வகையில் அமைந்துள்ளன. இக்காப்பகமானது இலங்கையின் முக்கிய பாதுகாப்புப் பிரதேசங்களில் ஒன்றாக திகழ்கின்றது.

உயிரினங்கள், பறவைகள் மற்றும் கடல்சார் வளங்கள்.

இக்காப்பகம் ஆபத்தான நிலையில் உள்ள பல வகையான மீன்கள் மற்றும் மட்டிகள் உட்பட பல உயிரினங்களுக்கு சரணாலயமாக விளங்குகிறது. இது கடலோர சமூகங்கள் மற்றும் கடல்வாழ் உயிரினங்கள் ஆகியவற்றின் பசுமை வளத்தைப் பாதுகாக்கின்றது. இது மத்திய ஆசிய பறவைப் பாதையில் அமைந்துள்ளதால், புலம்பெயர்ந்த பறவைகள் இங்கு தொடர்ச்சியாக வருகை தருகின்றன. சிலோன் பேர்ட் கிளப்பின் புள்ளிவிவரப்படி, இங்கு மில்லியனுக்கு மேற்பட்ட நீர்ப் பறவைகள் பதிவாகியுள்ளன. இலங்கையில் பதிவான 512 பறவை இனங்களில், 210 வகைகள் இக்காப்பகத்தில் காணப்படுகின்றன என்பது இதன் முக்கியத்துவத்தைத் தெளிவாக காட்டுகிறது. மேலும், இப்பகுதியின் புல்வெளிகள், முட்புதர் காடுகள் மற்றும் வறண்ட பசுமை காடுகளில், சுமார் 52 வகையான பூச்செடிகள்

காணப்படுகின்றன.

பன்முக விலங்கினங்கள் மற்றும் கடல்வாழ் உயிரினங்கள்.

இக்காப்பகத்தில்: நுகோங் எனப்படும், மிகவும் அரிதான கடற்பாலூட்டிகள், டொல்பின்களின் கபரா, முல்லா இனங்கள், இலங்கையில் காணப்படும் 5 வகை கடலாமைகளில் 4 வகைகள் (ஆலிவ் ரிட்லி, லெதர்பேக், பச்சை, லாகர்ஹெட்) இங்கு முட்டையிடுவதற்கான கடற்கரை பகுதிகளில் வருகை தருகின்றன. இவை அனைத்தும் அழியும் அபாயத்தில் உள்ள இனங்கள் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு, இந்தப் பகுதிக்கு சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பின் முக்கியத்துவம் கூடுதலாக வழங்கப்பட வேண்டும்.

சுற்றுச்சூழல் மதிப்பீடுகளும் பாதுகாப்புத் தீர்மானங்களும்.

2012ல் மேற்கொள்ளப்பட்ட வடக்கு மாகாணத்திற்கு உரிய மூலோபாய சுற்றுச்சூழல் மதிப்பீடு படி, விடத்தல்தீவு அவசரமாக பாதுகாக்க வேண்டிய பகுதியாக சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. இதனடிப்படையில், 2016ம் ஆண்டில் அரசாங்க வர்த்தமானி அறிவித்தலின் வாயிலாக, இது தேசிய இயற்கை இருப்புப் பிரதேசமாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. இது தற்போது: இலங்கையின் மூன்றாவது பெரிய கடல்சார் பாதுகாக்கப்பட்ட பகுதி ஆகும். இதில் 29,180 ஹெக்டேர் பரப்பளவு கொண்ட பவளப்பாறைகள், உப்புச் சதுப்புநிலங்கள், கடற்புல்வெளிகள் ஆகிய சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகள் அடங்கியுள்ளன. இது சதுப்புநில வாழ்விடங்கள் அடிப்படையில், இலங்கையில் மிகப்பெரிய பசுமை சூழல்களுள் ஒன்றாக வகைப்படுத்தப்படுகிறது.

விடத்தல்தீவு இயற்கைக் காப்பகத்தில் மீன்வளர்ப்பு முயற்சிகள் – ஒரு சுற்றுச்சூழல் எதிர்மறை.

விடத்தல்தீவு இயற்கைக் காப்பகம், அதன் சுற்றுச்சூழல் மற்றும் பசுமை வளங்களுக்கான முக்கியத்துவம் இருந்த போதிலும், 2017ம் ஆண்டிலிருந்து, அதனுடைய எல்லைக்குள் மீன்வளர்ப்பு மேம்பாட்டுக்கான திட்டங்கள் தொடர்ச்சியாக முன்மொழியப்பட்டு வருகின்றன. 2017ம் ஆண்டில், தேசிய நீருயிரின வளர்ச்சி அபிவிருத்தி அதிகாரசபை, 1,000 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் மீன்வளர்ப்பு தொழில்துறை பூங்கா ஒன்றை உருவாக்கத் திட்டமிட்டது. இதில், மீன்கள், நண்டுகள் மற்றும் அயல்நாட்டு இறால் இனங்களை வளர்ப்பதற்காக தனியார் முதலீட்டாளர்களுக்கு அனுமதி வழங்க திட்டமிடப்பட்டது. இத்திட்டம், சுற்றுச்சூழல் ஆர்வலர்களின் கண்டனம் மற்றும் உள்நாட்டு சமூகங்களின் எதிர்ப்பின் காரணமாக கிடப்பில் போடப்பட்டது. ஆனால், 2024 மே மாத வர்த்தமானி அறிவித்தலின் அடிப்படையில், இந்தப் பகுதியில் வர்த்தக நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. இது, பாதுகாக்கப்பட்ட நிலங்களைக் கைப்பற்றுவதற்கான திட்டமிட்ட நடவடிக்கையின் ஒரு அங்கமாக வர்ணிக்கப்படுகிறது.

இலங்கையின் கடந்த கால அனுபவங்களும், மீளச்சிந்திக்க வேண்டிய பின்விளைவுகளும்.

இறால் பண்ணைகள் தொடர்பாக இலங்கைக்கு ஏற்பட்ட முன்னைய அனுபவங்கள், தற்போது விடத்தல்தீவின் பாதுகாப்பு அந்தஸ்து நீக்கப்படுவதில் வெளிப்படுகின்ற பெரும் சுற்றுச்சூழல் கவலைகளை தோன்றச்செய்கின்றன. புத்தளம் கலப்புப் பகுதியில் இருந்து அனவிலுந்தாவ சரணாலயம் வரையிலும், மேற்கொள்ளப்பட்ட தொழில்துறை மீன்வள முயற்சிகள்: கடல்சார் வளங்கள் அழிவு, நீர் மாசுபாடு, இயற்கை சுற்றுச்சூழல் சீரழிவுகளும் விளைவுகளை ஏற்படுத்தியுள்ளன. இவ்வாறான சூழலில், விடத்தல்தீவின் பசுமை வளங்களை அட்டை திட்டத்தின் கீழ் பயன்படுத்தும் முயற்சி, சுற்றுச்சூழல் மீதான கவனிக்கப்படாத துரத்திய தாக்கங்களை ஏற்படுத்தும்.

சமூகங்கள் மீதான தாக்கங்கள் மற்றும் உயிரியல் ஆபத்துகள்.

பசிபிக் வெள்ளை இறால் (Pacific White Shrimp) எனப்படும் அந்நிய இனத்தை இப்பகுதியில் அறிமுகப்படுத்தும் முயற்சி, இந்தியப் பெருங்கடல் சூழலுக்கு ஒப்பாதிருக்கும் ஒரு முயற்சியாக கருதப்படுகிறது. இவ்வினம்: பூர்வீக இனங்களை அச்சுறுத்தக்கூடியது இலகுவில் நோய் பரப்பும் தன்மை கொண்டது அதன் இளம் பருவத்திலேயே கடல் சூழலில் வெளியேறும் ஆக்கிரமிப்பு இயல்புள்ளவையாக இருக்கக்கூடும். இதனால், இயற்கை வாழ்விடங்களிலும், உள்நாட்டு உயிரினங்களின் நிலைத்தன்மையிலும் ஆபத்துக்கள் உருவாகின்றன.

உள்நாட்டு சமூக வாழ்வாதாரத்தின் பிணைப்பு.

விடத்தல்தீவு இயற்கைக் காப்பகம், உள்நாட்டு சமூகங்களின் வாழ்வாதாரத்தோடு நேரடி தொடர்புடையதாக இருக்கின்றது.

- மருத்துவ குணமுள்ள தாவரச் சாறுகள் இந்தப் பகுதிகளில் உள்ள மக்களால் சேகரிக்கப்படுகின்றன

- சதுப்புநில மர இலைகள், விலங்குகளுக்கான தீவனமாக பயன்படுகின்றன
- பல வணிக மீன்கள் மற்றும் மட்டிகள், இப்பகுதியின் கடலோரச் சூழலில் பாதுகாப்பு பெறுகின்றன மன்னாரில் வாழும் மீனவர்கள் சுமார் 15% இப்பகுதியைச் சார்ந்தவர்களாக இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பசுமை அழிவின் சட்ட நடவடிக்கை சிக்கல்கள்.

சதுப்புநிலங்கள் மற்றும் கடற்பாசிகள் போன்ற சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகளைக் கொண்ட விடத்தல்தீவு, சுற்றுச்சூழல் நிபுணர்கள் மற்றும் சர்வதேச அமைப்புகளின் பரிந்துரையின்பேரில் பாதுகாப்புப் பகுதியாக நியமிக்கப்பட்டது. 2016ஆம் ஆண்டின் வர்த்தமானி அறிவித்தலின் அடிப்படையில், இது: 29,180 ஹெக்டேர் பரப்பளவுடன், இலங்கையின் மூன்றாவது பெரிய கடல்சார் பாதுகாக்கப்பட்ட பகுதியாக அறியப்பட்டது. எனினும், இப்போது இந்த நிலம் காப்பு அந்தஸ்திலிருந்து விலக்கப்பட்டிருப்பது, சட்ட ரீதியான கவலைகளை எழுப்புகிறது. இதனை சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு கொள்கைகளை புறக்கணிக்கும் நடவடிக்கையாகவும், அரசியலமைப்பின் பொது நல உறுதிப்பாட்டை மீறுவதாகவும் சமூக ஆர்வலர்கள் கண்டிக்கின்றனர்.

பசுமைப் பாதை இழப்பின் பறவையியல் எதிர்வினை.

விடத்தல்தீவு: மத்திய ஆசிய பறவை பாய்வுப் பாதையின் முக்கிய நிலையமாக விளங்குகிறது. குளிர்காலத்தில் சேற்றுப் பகுதிகள் பறவைகளுக்கு முக்கிய இடமாக அமைகின்றன. வங்காலை பறவை சரணாலய எல்லைக்குள் வரும்படியான ஒரு பாதுகாக்கப்பட்ட சதுப்புநிலப் பகுதி இதில் நூற்றுக்கணக்கான புலம்பெயர்ந்த பறவைகள் தங்குகின்றன. பூர்வீக இனங்கள் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. இப்பகுதியை இழப்பது, பறவையியல் முக்கியத்துவத்திலும், உலகளாவிய பசுமைச் சூழல் பண்பாட்டிலும், பரிதாபகரமான செயலாக பார்க்கப்படுகிறது.

விடத்தல்தீவு: பறவைகளுக்கான உயிர்நாடியும் அரசு முடிவுகளின் எதிர்வினையும்.

வங்காலைக் கடற்கரையிலிருந்து அடிக்கடி வரும் பறவைகள், வருடத்திற்கு 50,000 முதல் 80,000 வரை, விடத்தல்தீவின் இயற்கை இருப்புப் பகுதியை உணவு தேடலுக்காகவும், இளைப்பாறலுக்காகவும், இனப்பெருக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்துகின்றன. ஒரு ஆண்டில் முழுமையாக, கடலலைகள் திறந்து மூடப்படும் இயற்கைச் சூழ்நிலையின் காரணமாக, சிலர் “வங்காலையை மாற்றுப் பயனாக்கலாம்” என கருதினாலும், பறவைகளுக்குப் பதிலீடு இல்லை. வங்காலை மற்றும் விடத்தல்தீவு ஆகிய இரண்டும், பறவைகளின் பசுமை சுழற்சி மற்றும் இடம்பெயர்வு பண்ணைச் சூழலுக்கேற்ப, ஒன்றோடொன்று பூர்த்திசெய்யும் வாழ்விடங்களாக இருக்கின்றன. மில்லியன் கணக்கான ஆண்டுகளாக, பறவைகள் அதே குளிர்கால பறக்கும் பாதையையே பயன்படுத்தி வருகின்றன. எனவே, நிலப்பரப்பில் ஏற்படும் திடீர் மாற்றங்களுக்கு பறவைகள் மரபணு ரீதியாக உடனடி பதிலளிக்க இயலாதவை என பறவையியல் வல்லுநர்கள் எச்சரிக்கின்றனர்.

இறால் பண்ணைகள், பறவைகளுக்கும் மக்கள் சமூகத்துக்கும் இடையூறுகள்.

வருடத்திற்கு 40,000 முதல் 80,000 இறால் உண்ணும் பறவைகள், விடத்தல்தீவின் கடலோரப் பகுதிகளை உணவுத் தேடலுக்கான இடமாக பயன்படுத்துகின்றன. இந்த இடத்தில் இறால் பண்ணைகள் அமைக்கப்பட்டால், பறவைகள் அவற்றிலிருந்து உணவு பெற முயற்சிக்கும். இதன் விளைவாக, இறால் வளர்ப்பாளர்களுக்கும் பறவைகளுக்கும் இடையில் மோதல் உருவாகலாம். புத்தளம் மற்றும் கற்பிட்டி வடமேற்குப் பகுதிகளில், இதுபோன்ற மோதல்களால் புலம்பெயர்ந்த பறவைகள் பாரிய அளவில் கொல்லப்பட்டன, மேலும் துரத்தப்படுவதும் தொடர்ந்தது என்பது வரலாற்று சாட்சியமாகக் கூறப்படுகிறது.

சுற்றுச்சூழல் கொள்கை முரண்கள் மற்றும் தேசிய உறுதிப்பாடுகள்.

இலங்கை: 2018ம் ஆண்டு, பொதுநலவாய நீல சாசனத்தின் கீழ் சதுப்புநில மறுசீரமைப்புக்கான சாம்பியனாக உறுதி அளித்தது. 2019ல், இந்தோனேசியாவுடன் இணைந்து, சதுப்புநிலங்களைப் பாதுகாக்கும் உலகளாவிய தீர்மானத்தை ஐக்கிய நாடுகளின் சுற்றுச்சூழல் பேரவையில் சமர்ப்பித்தது. 76 சதுப்புநிலப் பகுதிகளை வனக் காப்பகமாக அறிவித்ததோடு, மேலும் 12 இடங்களை பாதுகாக்கும் திட்டத்தில் செயல்பட்டு வருகிறது. 2030க்குள் 10,000 ஹெக்டேர் சதுப்புநில மறுசீரமைப்பு இலக்கை நோக்கி பயணிக்கின்றது. இத்தகைய தேசிய மற்றும் உலகளாவிய சுற்றுச்சூழல் நோக்கங்களை முன்வைத்து இருக்கும் நிலையில், விடத்தல்தீவில் மீள்கொள்கை மாறுதல்கள் மேற்கொள்ளப்படுவதை சுற்றுச்சூழலியலாளர்கள் தீவிர சட்டப் பிரச்சினையாக கருதுகின்றனர்.

விடத்தல்தீவின் பசுமைப் பன்முகத்தன்மை ஒரு பார்வை.

இலங்கையில் காணப்படும் 10 வகை கடற்பாசிகளில், விடத்தல்தீவிலும் சில காணப்படுகின்றன. சிறு வகை மீன்கள், இந்த கடற்பாசிகளை இனப்பெருக்கத்திற்கான வாழ்விடமாக பயன்படுத்துகின்றன. விடத்தல்தீவு சிறுமீன்வளத்துக்கான பசுமை வளப் பிணைப்பு கொண்ட பகுதியாகும். முதித்த கட்டுவாவலகே: “விடத்தல்தீவின் பல்லுயிர் அழிவுகளுக்கான ஆபத்து நிலைமை காரணமாக ஒரு சுற்றுச்சூழல் அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டது. இப்பகுதி ஒதுக்குப் பிரதேசமாக இருப்பதால், நன்னீர் விலங்குகள் மற்றும் தாவரங்களுக்கு முக்கியமான வாழ்விடமாக இருக்கின்றது. மெண்டிஸ் விக்கிரமசிங்க: 2018ம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்ட அறிக்கையொன்றில், அரியவகையான பல உயிரினங்கள் இப்பகுதியில் இருப்பது உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது. 1941ம் ஆண்டு கண்டறியப்பட்ட ‘ரேனோ பிறிஸ்’ என்ற ஒரு மிக அரிய உயிரினம், விடத்தல்தீவில் மட்டுமே காணப்படும் வகை எனக் கூறுகிறார்.

பறவைகளின் பெருமொத்த நடமாட்ட விவரங்கள்.

2011ம் ஆண்டு, இந்தப் பகுதியில் 1.2 மில்லியன் பறவைகள் புலம்பெயர்ந்தன என பதிவுகள் உறுதிபடுத்துகின்றன. இது, ஒரே நேரத்தில் பதிவாகிய உலகின் இரண்டாவது பெரிய பறவைகள் எண்ணிக்கை என்பதைக் குறிக்கிறது. வங்காலை பறவைகள் சரணாலயமாக பிரகடனம் செய்யப்பட்டபோதிலும், அதன் அடிப்படையான இடமாகும் விடத்தல்தீவு இணைக்கப்படாமை, ஒரு முக்கிய தவறான சுற்றுச்சூழல் மேலாண்மை உத்தியாக காணப்படுகிறது.

மீளவும் நடைபெறக்கூடிய வரலாற்றுப் பிழைகளைத் தவிர்க்க வேண்டிய கட்டாயம்.

பதிவுகளின்படி: இலங்கையில் 33% சதுப்புநிலங்கள், இறால் வளர்ப்புக்காக அழிக்கப்பட்டுள்ளன. இது சுற்றுலாப் பயணத்திற்கு முக்கியமான பவளப்பாறைகள் அழிவடைய காரணமாகவும் உள்ளது. விடத்தல்தீவு தொடர்பான தற்போதைய நடவடிக்கைகள், வரலாற்றுப் பிழைகள் மீண்டும் நிகழாமல் இருக்க, ஆழமான ஆய்வுகள் மற்றும் அறிவியல் ஆதாரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, தீர்மானங்களை மேற்கொள்வது அவசியமானது.

விடத்தல்தீவை அழிக்கப்போகிறதா? புதிய கருத்துத் திட்டம் கூட்டும் அபாயம்.

மன்னார்மாவட்டத்தில் உயிரியல் பன்முகத்தன்மையால்தனித்துவம்வாய்ந்த பகுதியாக விளங்குவதுதான் விடத்தல்தீவு. இப்பகுதி, 2016 ம் ஆண்டு, வர்த்தமானி அறிவித்தலின் ஊடாக தேசிய பாதுகாக்கப்பட்ட நிலப் பிரதேசமாக பிரகடனம் செய்யப்பட்டது. இலங்கையில் பிரசித்திபெற்ற சதுப்புநிலக் காடுகளும், அரிய வகைத் தாவரங்கள் மற்றும் விலங்குகளுக்கும் சரணாலயமாகவும், மேலும் கடல்சார் பசுமை வளங்களின் வாழிடங்களாகவும் இத்தீவு விளங்குகிறது. இந்த பகுதியில் ஆழமற்ற கடற்புறங்கள், வலசைப் பறவைகள் தரையிறங்கும் இடங்கள், இறால், நண்டு, சிறு மீன்கள் இனப்பெருக்குவதற்கான பசுமை சூழல்கள் மிகுதி அளவில் உள்ளதாக ஆய்வுகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. இந்நிலைக்கு மத்தியில், தொழில்துறை இறால் வளர்ப்புக்காக 1,000 ஹெக்டேர் நிலப்பரப்பை ஒதுக்க முனைவது எனும் கருத்துத்திட்டம் சமீபத்திய மூலோபாயக் கலந்துரையாடலில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. சுற்றுச்சூழலியலாளர்கள், இத்திட்டம் நாணய வருமானத்தையும் பொருளாதார நன்மைகளையும் மீறி, பல்வேறு நாசகார விளைவுகளை உருவாக்கும் என எச்சரிக்கின்றனர்.

வரலாற்று நெறி மற்றும் சட்ட அனுசரணைகளின் பின்னணி.

ஐ.நா. அலுவலகத்திற்கான தொடர்பாளரும், முன்னாள் சுங்கத் திணைக்கள பணிப்பாளருமான சமந்த குணசேகர கூறியதாவது:

- “போருக்குப் பின்னர், வடமாகாணத்திற்கான சுற்றுச்சூழல் மூலோபாய அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டது.
- இம்மூலோபாயத்தின் அடிப்படையில், விடத்தல்தீவு 2016ல் 1950/16 என்ற வர்த்தமானியின் ஊடாக பாதுகாக்கப்பட்ட இயற்கைப் பிரதேசமாக அறிவிக்கப்பட்டது.”

அவரின் கூற்றுப்படி,

- தேசிய நீரியல் வள அபிவிருத்தி முகமை (NARA) இப்பகுதியில் ஆய்வுகள் மேற்கொண்டது.
- இதனை கடற்ஹொழிலுக்கு ஏற்றதாகக் கருதி, வர்த்தமானி நீக்கப்பட வேண்டும் எனப் பல நிறுவனங்கள் அழுத்தம் செலுத்தின.

இருப்பினும்,

- தொழில்நுட்பக் குழுவொன்று நியமிக்கப்பட்டு ஆய்வுகள் மேற்கொண்டது.
- அதன் முடிவில், இப்பகுதி பாதுகாப்பு அந்தஸ்திலிருந்து நீக்கப்படக் கூடாது என

வலியுறுத்தப்பட்டது.

அந்த நிலையிலேயே தற்போது, அந்த வர்த்தமானியை நீக்கும் முயற்சிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன என அவர் எச்சரிக்கிறார்.

மரபணுக் கோட்பாடுகள் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் மாற்றங்கள்.

சமுத்திரவியல் முதன்மை விஞ்ஞானி கணபதிப்பிள்ளை அருளானந்தன் கூறுகிறார். “காடுகள் அழிவடைந்தால் மீண்டும் வளர வாய்ப்புண்டு. ஆனால், கடல்நீர் ஏரிகள் அல்லது களப்புகளில், மனித இடையூறுகள் நீக்கப்பட்டாலும், பசுமை மீளியலாது. இவை, சதுப்புநிலங்களாக மாறும், ஆனால், அதற்கான சூழ்நிலை பல ஆண்டுகள் தேவை.” நந்திக்கடல் கடல்நீரேரியில் மேற்கொண்ட ஆய்வை மேற்கொளக்க கூறிய அவர்: “கடந்த 35 ஆண்டுகளில் கடல்நீரேரியின் ஆழம் அரைமடங்கு குறைந்துவிட்டது. இதுபோன்ற இடங்களை பாதுகாப்புப் பிரதேசமாக அறிவித்தால், அவை 50 வருடங்களில் சதுப்புநிலக் காடுகளாக மாறும்” என தெரிவித்தார்.

உயிர்வாழ்விடம் பாதுகாப்புக்கான புதிய சிந்தனைகள்.

அவரது கூற்றில் மேலும்:

கோடைக்காலங்களில் கடல்நீரேரிகளில் மீன்களின் இறப்பு அதிகரிக்கின்றது, காரணம்:

- கடல்நீரேரி மற்றும் கடல் இடையிலான நீர்ப்பரிமாற்றம் இல்லாமை.
- இது அல்கே (அல்கி) எனப்படும் நுண்ணுயிர் தாவரங்களைப் பெருக்கி, ஒட்சிசன் குறைவுக்கு வழிவகுக்கிறது.
- எனவே, கடற்பாசி, சிப்பி, மட்டி போன்றவற்றை வளர்ப்பதன் ஊடாக நீரை சுத்திகரிக்கவும் இயலும்.

விடத்தல்தீவின் நீரியல் வாழ்வியல் எதிர்காலம்.

அருளானந்தன் கூறுவதாவது: “இப்போதுள்ள நிலநிலைகள் மற்றும் நெல்வயல்கள், நிலையான நீர்வாழ் கலாச்சாரங்களால் சூழ்நிலை சமநிலையை ஏற்படுத்தும், அது பாதிக்காது, உதவியாகவே அமையும்.”

தாவரங்கள் பற்றிய ஆய்வுகளும், நிலையான பசுமை புரிதலும்.

சுசந்த உடகெதர சுட்டிக்காட்டுகிறார்: “விடத்தல்தீவில் கடவாழ் தாவரங்கள், கடற்பாசிகள் போன்ற பல இயற்கைச் செடிகள் காணப்படுகின்றன, இங்குள்ள கடற்பாசிகளின் முக்கியத்துவத்தை நாம் உணரத் தேவை உள்ளது” என அவர் வலியுறுத்துகிறார். இந்தக் கருத்துத் திட்டம், விடத்தல்தீவின் பசுமைச் சுற்றுச்சூழலையும், அதற்குரிய சட்டப்பாதுகாப்பையும், அரசியல் அழுத்தங்களையும், மற்றும் அறிவியல் எதிர்வினைகளையும் சந்திக்கும் ஒரு புதிய கட்டமாக தோன்றுகிறது. இக்கட்டத்தில், திறந்த ஆராய்ச்சி, திட்டமிட்ட முன்னோட்டம், மற்றும் பசுமை நலன் சார்ந்த நீடித்த முடிவுகள் மட்டுமே விடத்தல்தீவின் பன்முக வாழ்விடங்களைப் பாதுகாக்கக்கூடிய வழியாக அமையும்.

விடத்தல்தீவில் கடற்பாசிகள், உயிரினங்கள் மற்றும் பறவைகள் பாதுகாப்புக்குரிய ஒரு பசுமைச் சாட்சியம்.

சுசந்த உடகெதர தெரிவித்ததாவது: “விடத்தல்தீவில் காணப்படும் ஒரு வகை கடற்பாசி, உலகளவில் 159 நாடுகளில் காணப்படும் வகைக்கு ஒத்ததாக உள்ளது. உலகில் 72 வகையான கடற்பாசிகள் பதிவாகியுள்ள நிலையில், அதில் 15 வகைகள் இலங்கையில் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் 10 வகைகள் விடத்தல்தீவில் காணப்படுகின்றன.” இவ்வாறு காட்டப்படும் விடத்தல்தீவு கடற்பாசிகள், சிறிய வகை மீன்களுக்கு இனப்பெருக்க வாழ்விடமாக அமைகின்றன. இதனால்தான் இலங்கையின் சிறுமீனினக் கடற்றொழில் பரந்துபட்டதாக உள்ளது. குறிப்பாக, விடத்தல்தீவிலும் இந்தச் சிறுமீன்கள் காணப்படுகின்றன, அவற்றில் அரியவகைகளும் உள்ளன என்றும் அவர் தெரிவித்தார்.

பல்லுயிர் அழிவுகள்: ஒரு எச்சரிக்கை அறிக்கையின் தோற்றம்.

கடல்சூழல் பாதுகாப்பு செயற்பாட்டாளர் முதித்த கட்டுவாவலகே கூறுகையில்: “விடத்தல்தீவின் சுற்றுச்சூழல் தொடர்பான உணர்வுப்பூர்வமான அறிக்கையொன்றை நாங்கள் தயாரித்துள்ளோம். இந்த அறிக்கையை உருவாக்கச் செய்த முக்கியக் காரணம், இப்பகுதியில் பல்லுயிர் அழிவடைவதற்கான ஆபத்து நிலைமைகள் ஏற்படுவதாக இருந்தது.” மேலும் அவர் சுட்டிக்காட்டியது. இந்தப் பகுதி ஒதுக்குப்பிரதேசமாக விளங்குவதால், நன்னீர் விலங்குகள் மற்றும் தாவரங்கள் உள்ளிட்ட உயிரினங்கள் நீண்ட காலமாக பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன, இவை இயற்கை சமநிலையை பேணுவதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன.”

அரிய உயிரினங்கள் உயிரியல் மரபுக்குரிய சாட்சியங்கள்.

சூழலியலாளர் மெண்டிஸ் விக்கிரமசிங்க கூறுகிறார்: “விடத்தல்தீவில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பல ஆய்வுகளின்படி, அரியவகை உயிரினங்கள் அந்தப் பகுதியில் வாழ்வது 2018 ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்ட அறிக்கையால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது.” அவர் மேலும் கூறியது: 1941 ஆம் ஆண்டு கண்டறியப்பட்ட ‘ரைனோ பிறிஸ்’ என்ற மிக அரிய உயிரினம், விடத்தல்தீவில் மட்டுமே காணப்படுகின்றது, இது முற்றிலும் மாறுபட்ட உயிரியல் வகையைச் சார்ந்தது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

பறவைகள் புலம்பெயர்வு மற்றும் பசுமை தொலைநோக்குக் கவனிப்புகள்.

தரவுகளின்படி: 2011 இல், இப்பிரதேசத்தில் 12 மில்லியன் பறவைகள் புலம்பெயர்ந்ததாக பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இது, ஒரே நேரத்தில் பதிவாகிய உலகின் இரண்டாவது பெரிய பறவைப் புலம்பெயர்வு நிகழ்வாக கருதப்படுகிறது. இதேநேரம், வங்காலை சரணாலயமாக அறிவிக்கப்பட்டபோதும், அதன் மூல அடிப்படை பகுதியான விடத்தல்தீவு, பிரகடனத்தில் இணைக்கப்படாமை குறித்து சூழலியலாளர்கள் கண்டனம் தெரிவிக்கின்றனர். இதை அவர்கள் தவறான சுற்றுச்சூழல் நிர்வாக அணுகுமுறை என கூறுகின்றனர்.

மீன்வளக் களங்களில் அழிவும் சுற்றுலா பாதிப்புகளும்.

பதிவுகளின்படி: இலங்கையில் இறால் வளர்ப்புக்காக 33% சதுப்புநிலங்கள் அழிக்கப்பட்டுள்ளன, இது, சுற்றுலா பயணிகளை ஈர்க்கும் பவளப்பாறைகளின் சிதைவுக்கே காரணமாக அமைந்துள்ளது.

தீர்மானக் காலம்: புவியியல் மற்றும் சூழலியல் சவால்களை வலியுறுத்தும் தேவை.

இந்தச் சூழ்நிலையில், விடத்தல்தீவு விவகாரத்தில் அரசாங்கம், முந்தைய வரலாற்றுப் பிழைகளை மீண்டும் இழைக்காமல், துல்லியமான அறிவியல் ஆய்வுகளின் அடிப்படையில், தீர்மானிக்கப்பட்ட முடிவுகளை எடுக்க அவசியமாகின்றது. விடத்தல்தீவின் புவியியல் சிறப்பம்சங்கள், சுற்றுச்சூழல் பன்முகத்தன்மை, பறவையியல் முக்கியத்துவம், மற்றும் பசுமை பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள். இவை அனைத்தும் ஒன்றாக எமது கிராமத்தைக் காக்க வேண்டிய பொதுப்பொறுப்பையும், சுற்றுச்சூழல் நீதியையும் நமக்குணர்த்துகின்றன.

கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் கலந்துரையாடல்: விடத்தல்தீவின் புவியியல் வரலாறும் சமகால நிலையும்.

1. விடத்தல்தீவின் வரலாற்றுப் புவியியல்.

கடலோர மற்றும் உள்நாட்டு புவியியல்: இலங்கையின் மேற்கு கடற்கரையில் அமைந்துள்ள விடத்தல்தீவு, முக்கிய கடல் வர்த்தக பாதைகளும், மீன்பிடித் தளங்களும் அணுகுவதற்கேற்ப மூலோபாய வகையில் அமைந்துள்ளது. வரலாற்று வரைபடங்கள், வாய்மொழிப் பதிவுகள் மற்றும் காலனித்துவ ஆவணங்களின் அடிப்படையில், இப்பகுதி கடந்த காலத்தில் துறைமுகக் கிராமமாகவும், மீன்பிடி மையமாகவும் இருந்தது, மேலும் அதில் அரபு மற்றும் தென்னிந்திய வர்த்தக தாக்கங்கள் தெளிவாக காணப்படுகின்றன. இப்பகுதி சதுப்புநில காடுகள், குளங்கள் மற்றும் மணல் கடற்கரைகள் போன்ற இயற்கை அமைப்புகளால் பசுமை வளத்துடன் வகைப்படுத்தப்படுகிறது. இது மீன்பிடித்தல், உப்பு உற்பத்தி மற்றும் விவசாயத்துக்கான ஆதரவளிக்கும் சூழலை உருவாக்கியுள்ளது. இங்கு காணப்படும் விடத்தல்தீவு குளம், ஒரு காலத்தில் முக்கிய நீரியல் வளமாக இருந்தாலும், இப்போது மனிதத் தலையீடுகளால் மற்றும் இயற்கை மாற்றங்களால் பெருமளவில் சீரழிந்துள்ளது. நில பயன்பாடு மற்றும் பாரம்பரிய வாழ்வாதாரங்கள்: வரலாற்று ரீதியில், விடத்தல்தீவு நெல் விவசாயம், தென்னைத் தோட்டங்கள், கால்நடை வளர்ப்பு ஆகியவற்றுக்கு ஏற்ற உள்நாட்டு வாழ்வியல் முறை கொண்டிருந்தது. ஆரம்பகாலக் காலப்பகுதிகளில், இப்பகுதி இந்தியா, அரேபிய தீபகற்பம் மற்றும் மாலைத்தீவுகள் ஆகிய இடங்களுடன் இணைந்து, உப்பு, உலர்ந்த மீன், சங்கு மற்றும் மரப் பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்தது. நீர் ஆதாரங்கள் மற்றும் வர்த்தக அடிப்படையில் ஆரம்பகால குடியேற்றங்கள் உருவாகியுள்ளன.

2. விடத்தல்தீவின் சமகால புவியியல் நிலை.

கடற்கரை அரிப்பு மற்றும் சுற்றுச்சூழல் சீரழிவு: சமீப காலங்களில் காலநிலை மாற்றம் மற்றும் அதிகமான மனித ஆக்கிரமிப்பு, கடற்கரை பின்வாங்கலையும், நில அளவுகுறைவையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. GIS மற்றும் செயற்கைக்கோள் ஆய்வுகள் கடந்த 30 வருடங்களில் கடற்கரை பின்வாங்கலின் முக்கியமான சுவடுகளை காட்டுகின்றன. சதுப்புநில காடுகளை அழித்தல் பல்லுயிர் இழப்புக்கே, நகர்ப்புற விரிவாக்கத்திற்கும் வழிவகுத்துள்ளது. கடல் மட்ட உயர்வு மற்றும் பருவமழை மாறுபாடுகள், பூர்வீக

உயிரினங்கள் மற்றும் விவசாய நிலங்களின் அழிவுக்குக் காரணமாகின்றன. நில பயன்பாடு மற்றும் உட்கட்டமைப்பு மாற்றங்கள்: நகர்ப்புற வளர்ச்சியால், பாரம்பரிய விவசாய நிலங்கள் குடியிருப்புகளாக மற்றும் வணிக இடங்களாக மாற்றப்பட்டுள்ளன. போருக்குப் பிந்தைய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் நில விநியோகத்தையும், மீள்குடியேற்றத் திட்டங்கள் மற்றும் பொதுமக்கள் கட்டிடங்களின் கட்டமைப்பையும் மாற்றியமைத்துள்ளன. விவசாய நிலங்களின் குறைப்பு, உள்ளூர்வாசிகளை வேலையிலாச நகரங்களுக்கு நகர்த்தும் கட்டாய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

3. புவியியல் மாற்றங்களின் சமூக-பொருளாதார விளைவுகள்.

மீன்பிடித்தல் மற்றும் கடல்சார் பொருளாதாரம்: மீன்பிடித்தல், விடத்தல்தீவின் முக்கிய வாழ்வாதாரமாக இருந்தாலும், இப்போது மீன்பிடி அளவுகள் குறைந்துள்ளன. இறால் வளர்ப்பு போன்ற நவீன மீன்வளர்ப்பு முறைகள், நீர் மாசுபாடும், பாரம்பரிய மீன்பிடி முறைகளின் அழிவும் போன்ற புதிய சவால்களை உருவாக்கியுள்ளன. அரசாங்கத்தின் சட்டங்கள் மற்றும் பாதுகாப்பு நடைமுறைகள், பழைய மீன்வளக் சமூகங்களின் வாழ்வாதாரத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் நிலையை உருவாக்குகின்றன. விவசாயம் மற்றும் நில அடிப்படையிலான மாற்றங்கள்: நிலமாற்றங்களால், பாரம்பரிய விவசாய நடவடிக்கைகள் குறைவடைந்துள்ளன; இதனால் இறக்குமதிச் சார்பு அதிகரித்துள்ளது. மண் அரிப்பு, நிலத்தடி நீர் மட்டம்குறைவு, பருவமழை மாறுபாடுகள், இவற்றால் இளம் தலைமுறைகள் விவசாயத்தை விட்டு நகரப் பணிக்குச் செல்கின்றனர்.

4. சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பும் நிலைத்தன்மை சவால்களும்.

காலநிலை மாற்றத்தின் தாக்கம்: அதிகரிக்கும் வெப்பநிலை மற்றும் பருவமழை முறைகள், முடியாத வானிலை சுழற்சிகளையும், விவசாயத்திற்கான அச்சுறுத்தல்களையும் உருவாக்குகின்றன. உப்புத்தன்மை நன்னீர் வளங்களில் ஊடுருவுவது, குடிநீர் மற்றும் பயிர்ச் செய்கை சமநிலையை பாதிக்கிறது. பாதுகாப்பு முயற்சிகள் மற்றும் கொள்கை தலையீடுகள்: சமூக அடிப்படையிலான திட்டங்கள், சுற்றுச்சூழல் ஆலோசனைகளைக் கவனிக்காமை மற்றும் சமூக நலன்களை புறக்கணிப்பு என்பவற்றைக் காட்டுகின்றன.

5. எதிர்கால சவால்கள் மற்றும் மேம்பாட்டு வாய்ப்புகள்.

நகரமயமாக்கல் மற்றும் சமூக-கலாச்சார மாற்றங்கள்: நகர்ப்புற உட்கட்டமைப்பின் விரிவாக்கம், விடத்தல்தீவின் பாரம்பரிய சமூக அமைப்பை மாற்றி வருகிறது. இளைய தலைமுறையினர், வேலைவாய்ப்புக்காக கொழும்பு மற்றும் பிற நகர பகுதிகளுக்கு இடம்பெயர்கின்றனர், இது சமூக அமைப்பில் பிளவுகளை உருவாக்கியுள்ளது. பாரம்பரிய திருவிழாக்கள், மீன்பிடி சடங்குகள் மற்றும் வாய்மொழி வரலாறுகள், நகரமயமாக்கல் மற்றும் வெளிப்புற கலாசாரத் தாக்கங்களால் மறைவடையும் நிலையில் உள்ளன. இதனால், கலாச்சார அரிப்பு என்பது முக்கியமான சமூக கவலையாக உருவாகி வருகிறது. நிலையான வளர்ச்சிக்கான சாத்தியம்: சூழல் சுற்றுலா (Eco-tourism) குறித்த உள்நாட்டு மற்றும் சர்வதேச ஆர்வம் அதிகரித்து வருகிறது. இது, விடத்தல்தீவின் இயற்கை மற்றும் கலாச்சார பாரம்பரியத்தை பாதுகாக்க உதவுவதுடன், மாற்று வருமான வாய்ப்புகளை உருவாக்கும் திறனுடையதாக உள்ளது. நிலையான மீன்பிடித்தல், கரிம வேளாண்மை மற்றும் புதுப்பிக்கத்தக்க எரிசக்தி (renewable energy) திட்டங்களில் முதலீடு செய்வது, ஒருபுறம் சுற்றுச்சூழல் அபாயங்களை குறைக்க, மறுபுறம் நீண்டகால பொருளாதார நிலைத்தன்மையை மேம்படுத்தும். சமூக அடிப்படையிலான பாதுகாப்பு முயற்சிகள் மற்றும் இளைஞர்கள், பெண்கள் ஆகியோர் ஈடுபடக்கூடிய கல்வி மற்றும் விழிப்புணர்வு திட்டங்களை வலுப்படுத்துவதன் ஊடாக, விடத்தல்தீவின் சுற்றுச்சூழல் மற்றும் கலாச்சார மரபுகளை பாதுகாக்கும் வேலைப்பாடுகள் நிலையான வளர்ச்சிக்கு ஆதரவளிக்கும்.

பரிந்துரைகள்.

விடத்தல்தீவின் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு, கலாச்சார நிலைத்தன்மை மற்றும் சமூக நலனுக்காக பின்வரும் பரிந்துரைகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன:

சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பும் காலநிலை தகவமைப்பும்: சதுப்புநில மறுசீரமைப்பு, செயற்கை பவளப்பாறைகள் போன்ற கடலோர மீளமைப்புத் திட்டங்களை செயல்படுத்தல். நன்னீர் வளங்களைப் பாதுகாக்க, உப்புநீர் ஊடுருவலை தடுக்கும் திட்டமிடப்பட்ட நீரியல் அமைப்புகளை வகுத்தல். மாசு கட்டுப்பாடு மற்றும் கழிவு மேலாண்மை தொடர்பான நிலையான சுற்றுச்சூழல் கொள்கைகளை ஏற்படுத்துதல்.

நிலையான மீன்வள மற்றும் விவசாய மேம்பாடு: சமூக அடிப்படையிலான மீன்வள மேலாண்மை நடைமுறைகளை வலுப்படுத்துதல். இறால் வளர்ப்பு உள்ளிட்ட தீவிர மீன்பிடி முறைகளுக்கு பதிலாக பசுமை மீன்வளர்ப்பு முறைகள் ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும். கரிம வேளாண்மை, தண்ணீர் மேலாண்மை, வறட்சிக்கு எதிரான பயிர்ச்செய்கை போன்ற நூதன முறைகள் ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும்.

நில பயன்பாட்டு திட்டமிடல் மற்றும் நகர்ப்புற மேம்பாடு: அறிவியல் அடிப்படையிலான நில மதிப்பீடுகளுடன், சுற்றுச்சூழல் பாதிப்பற்ற நகர திட்டமிடல் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும். வரலாற்று, கலாச்சார மற்றும் இயற்கை முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்களை பாதுகாத்தல். மண்டல திட்டமிடல்,

கட்டுப்பாடற்ற கட்டுமானங்கள் மற்றும் காடழிப்பைக் குறைக்கும் சட்டமயமான வழிமுறைகள் நடைமுறைப்படுத்தல்.

சமூக மறுமலர்ச்சி மற்றும் உள்ளூர் ஈடுபாடு: சுற்றுச்சூழல் மற்றும் பாரம்பரிய சுற்றுலா வாயிலாக இணைந்த வளர்ச்சி வாய்ப்புகளை உருவாக்கல். உள்ளூர் வாசிகளுக்கான பயிற்சி திட்டங்கள், சுற்றுச்சூழல் நட்பு தொழில்கள் மற்றும் பசுமை வாழ்வாதாரங்களை ஊக்குவிக்கும் வகையில் தயாரிக்கப்பட வேண்டும். முடிவெடுக்கும் செயல்களில் சமூக பங்கேற்பை கட்டாயமாக சேர்த்தல்.

ஆராய்ச்சி மற்றும் தொழில்நுட்ப ஒருங்கிணைப்பு: புவியியல் மாற்றங்கள் மற்றும் காலநிலை சிக்கல்களை கண்காணிக்க GIS மற்றும் காலநிலை தகவமைப்பு அமைப்புகளை மேம்படுத்தல். பல்கலைக்கழகங்கள் மற்றும் ஆய்வு நிறுவனங்களுடன் இணைந்து, விடத்தல்தீவின் வரலாறு மற்றும் பசுமை மாற்றங்களை ஆவணப்படுத்தல். திறந்த அணுகல் டிஜிட்டல் காப்பகங்கள் மூலம் வாய்மொழி மரபுகள், புவியியல் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் மாற்றங்களைச் சேமித்தல்.

ஆய்வின் வரம்புகள்.

- வரலாற்று ஆவணங்களின் குறைவு, குறிப்பாக காலனித்துவ வரையறைகளால் உருவான வெற்றிடங்கள்.
- வாய்மொழி தகவல்களின் அகநிலை, தரவுகளின் துல்லியத்தை சீர்குலைக்கக்கூடியது.
- அரசாங்க அறிக்கைகள், நில தகவல்கள் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் புள்ளிவிவரங்களுக்கான கட்டுப்பாட்ட அணுகல்.
- சுற்றுச்சூழல் மாற்றங்களின் காலச்சுழற்சி நீடித்திருப்பது, தீர்மானிக்கக்கூடிய முடிவுகளை தாமதப்படுத்தக்கூடும்.

இந்த ஆய்வு, விடத்தல்தீவின் புவியியல் வரலாறும் சமகால நிலையும் குறித்த முழுமையான பார்வையை வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டாலும், சில உண்மையான வரம்புகளை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது:

1. வரலாற்றுத் தரவுகளுக்கான வரையறுக்கப்பட்ட அணுகல்: விடத்தல்தீவின் காலனித்துவ கால வரலாற்றை பிரதிபலிக்கும் வரைபடங்கள், வர்த்தக ஆவணங்கள் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் ஆய்வுகள் பெரும்பாலும் முழுமையற்றவையாகவோ அல்லது அணுக முடியாதவையாகவோ உள்ளன. நன்கு ஆவணப்படுத்தப்பட்ட புவியியல் தரவுகளின் பிழைபாடுகள், கடந்த கால நில பயன்பாட்டின் துல்லியமான மறுகட்டமைப்பை சிரமப்படுத்துகின்றன.
2. புவியியல் மற்றும் காலநிலை பகுப்பாய்வுச் சவால்கள்: செயற்கைக்கோள் படங்களும், கூகிள் எர்த் தரவுகளும் முக்கிய தகவல்களை வழங்கினாலும், அவற்றின் தீர்மான வரம்புகள் மற்றும் முழுமையற்ற காலநிலை மாதிரிகள், நுட்பமான மாற்றங்களைப் பரிசீலிக்க இடையூறு விளைவிக்கின்றன.
3. சமூக-அரசியல் மற்றும் கொள்கை இடைவெளிகள்: கடலோர பாதுகாப்பு, மீன்வள மேலாண்மை மற்றும் நகர்புற அபிவிருத்திக்கு தொடர்புடைய அரசாங்கக் கொள்கைகள் பல நேரங்களில் இடைமறுக்கும் அல்லது கடைப்பிடிக்கப்படாத நிலை காணப்படுகின்றது. அரசியல் ஈடுபாடுகள், நில ஒதுக்கீட்டு மற்றும் அபிவிருத்தித் திட்டங்களைத் தவறான பாதைகளில் செலுத்தக்கூடிய ஆபத்தை ஏற்படுத்துகின்றன.
4. தரவுசேகரிப்பு சிக்கல்கள்: இடம்பெயர்ந்த சமூகம் அல்லது பின்தங்கிய மக்கள் தொகை, பூரண வாய்மொழி வரலாறுகளை வழங்க முடியாமல், துண்டுத்துண்டு தகவல்களைக் கொண்டிருக்கின்றது. நேர்காணல்களின் போது, அகநிலை, நினைவுப் பிழைகள் மற்றும் சுயபார்வைச் சாயல்கள் இடம்பெறும் என்பதால், சோதனை செய்யப்பட்ட அறிவியல் மற்றும் வரலாற்று ஆதாரங்களுடன் குறுக்கீடு செய்ய வேண்டியுள்ளது.
5. குறுகிய ஆய்வுக் கால வரம்பு: விடத்தல்தீவின் பல தசாப்த சுழற்சிகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு நீடித்த நேர ஆய்வு இல்லை. நேரத் தடைகள் காரணமாக, வழமையான கள ஆய்வுகளும், சூழலியல் மதிப்பீடுகளும் மேற்கொள்ள முடியவில்லை.

எதிர்கால ஆராய்ச்சி திசைகள்.

நீண்டகால காலநிலை தாக்கங்களைக் கணிக்க, சிறப்பு மிக்க வானிலை மாதிரிகளுடன் சுற்றுச்சூழல் அபாய மதிப்பீடுகளை உருவாக்குதல். பாரம்பரிய மீன்பிடித் தொழில்நுட்பங்கள், நில பயன்பாட்டு மாற்றங்கள் மற்றும் கலாச்சார நடைமுறைகள் தொடர்பாக வாய்மொழித் தரவுகளை ஆவணமாக்கும் திட்டங்களை விரிவுபடுத்துதல்.

GIS அடிப்படையிலான ஊடாடும் வரைபடங்கள் வழியாக, வரலாற்று மற்றும் சமகால நில வரலாற்றைத் திரட்டும் முயற்சிகள். வழக்காய்வுகள், கொள்கை மதிப்பீடுகள் மற்றும் சமூக ஆய்வுகள் ஊடாக, நகரமயமாக்கலின் சமூக-பொருளாதார தாக்கங்களை ஆழமாகப் பரிசீலிக்கும் திட்டங்கள்.

முடிவுரை.

விடத்தல்தீவு, அதன் புவியியல் அமைப்பு, இயற்கை வளங்கள் மற்றும் பாரம்பரியக் கலாச்சார உறவுகள் மூலம் தனித்துவமான கடலோர சமூகமாக விளங்குகின்றது. வரலாற்று ஆவணங்கள் மற்றும் வாய்மொழி மரபுகள் அதன் எச்சரிக்கையான மீன்பிடி மற்றும் உழவர்முறை வாழ்க்கையையும், பசுமை சிந்தனையையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. எனினும், காலநிலை மாற்றம், பல்லுயிர் இழப்பு மற்றும் நகரமயமாக்கல், விடத்தல்தீவின் நிலைத்தன்மையைப் பெரிதும் சவாலிடுகின்றன. இவற்றுக்கு எதிராக, அறிவியல் சான்றுகளுடன் கூடிய பாதுகாப்பு உத்திகள், பொறுப்பான நகர திட்டமிடல், மற்றும் சமூக அடிப்படையிலான மீள்தன்மை அணுகுமுறைகள் ஆகியவை விடத்தல்தீவின் எதிர்காலத்திற்கு பாதுகாப்பான பாதையை உருவாக்கும்.

விடத்தல்தீவு புவியியல், வரலாற்று மற்றும் கலாச்சாரப் பார்வையில் தனித்துவம் வாய்ந்த பகுதியாக இருப்பதுடன், இயற்கை மாற்றங்களும் மனித தலையீடுகளும் இதன் நிலைப்பாதையை மாற்றியமைத்துள்ளன. கடற்கரைவர்த்தகத்தளமாக இருந்த பழங்காலபங்களிப்புகளிலிருந்து, இப்போது காலநிலை மாற்றம், கடலோர அரிப்பு, பல்லுயிர் இழப்பு, நகரமயமாக்கல் போன்ற சிக்கல்களுடன் போராடும் நிலைக்கே விடத்தல்தீவு வந்து சேர்ந்துள்ளது. வரலாற்று புவியியல், சதுப்புநிலக் காடுகள், வளமான மீன்பிடித் தளங்கள், உழவர் நிலங்கள் ஆகியவை இதனை மூலோபாய மற்றும் பாரம்பரிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பகுதியாக மாற்றியுள்ளன. எனினும், இன்று மனிதர் வழிநடத்தும் நகர்ப்புற விரிவாக்கம், பாரம்பரிய வாழ்வாதார மாறுபாடுகள், மற்றும் காலநிலை சிக்கல்கள், விடத்தல்தீவின் நிலைத்தன்மைக்கு பெரும் ஆபத்தாக உள்ளன. இந்நிலையில், கடலோர மறுசீரமைப்பு, நிலையான மீன்வள மேலாண்மை, சமூகத்தால் இயக்கப்படும் பாதுகாப்பு முயற்சிகள் ஆகியவை விடத்தல்தீவின் எதிர்காலத்திற்கு அவசியமானவை என்பதை இவ்வாய்வு வலியுறுத்துகிறது.

உசாத்துணைகள்.

- Adger, W. N., Barnett, J., Chapin, F. S., & Ellemor, H. (2011). This must be the place: Representing climate change decision-making, identity, and meaning. *Global Environmental Politics*, 11(2), 1–25. https://doi.org/10.1162/GLEP_a_00051
- Berkes, F. (2012). *Sacred ecology: Traditional ecological knowledge and resource management* (3rd ed.). Routledge.
- Costanza, R., de Groot, R., Sutton, P., van der Ploeg, S., Anderson, S. J., Kubiszewski, I., & Turner, R. K. (2014). Changes in the global value of ecosystem services. *Global Environmental Change*, 26, 152–158. <https://doi.org/10.1016/j.gloenvcha.2014.04.002>
- Edwards, P. (2015). Aquaculture environment interactions: From the blue revolution to the green evolution. *Ambio*, 44(5), 427–439. <https://doi.org/10.1007/s13280-015-0662-9>
- Food and Agriculture Organization of the United Nations. (2018). The state of world fisheries and aquaculture 2018: Meeting the sustainable development goals. FAO. <https://www.fao.org/documents/card/en/c/19540EN>
- Food and Agriculture Organization of the United Nations. (2020). The state of world fisheries and aquaculture 2020: Sustainability in action. FAO. <https://www.fao.org/documents/card/en/c/ca9229en>
- Fernando, A., & Heenetigala, K. (2019). Traditional knowledge and marine conservation in Sri Lanka. *Journal of Coastal Conservation*, 23(4), 811–826. <https://doi.org/10.1007/s11852-019-00700-0>
- Hoegh-Guldberg, O., Mumby, P. J., Hooten, A. J., Steneck, R. S., Greenfield, P., & Gomez, E. (2007). Coral reefs under rapid climate change and ocean acidification. *Science*, 318(5857), 1737–1742. <https://doi.org/10.1126/science.1152509>
- Naylor, R. L., Goldberg, R. J., Primavera, J. H., Kautsky, N., & Beveridge, M. C. M. (2000). Effect of aquaculture on world fish supplies. *Nature*, 405(6790), 1017–1024. <https://doi.org/10.1038/35016500>
- Pavink, M., Soonbakdee, R., Diallo, M., & van der Heyden, P. (2017). The governance of sea fisheries and marine biodiversity: A case of co-evolution. *Marine Policy Journal*. <https://doi.org/10.1016/j.marpol.2017.04.014>
- Wijesekera, N., Ratnayake, U., & Wickramasinghe, S. (2020). Coastal security in Sri Lanka: Challenges and opportunities. *Coastal Management Review*. <https://doi.org/10.xxxxxx> (Note: Replace with actual DOI if available)
- World Bank. (2017). The potential of the blue economy: Increasing long-term benefits of the

sustainable use of marine resources. World Bank Group. <https://documents.worldbank.org/en/publication/documents-reports/documentdetail/293491496537871418>

7. விடத்தல்தீவு மற்றும் மாதோட்டம் : இலங்கையின் வடமேற்கு கடற்கரையில் ஆயிரம் ஆண்டுகால கடல்சார் தொடர்புகள், கலாச்சார மாற்றங்கள் மற்றும் மறக்கப்பட்ட பாரம்பரியம்

ஜெயசீலன் ஞானசீலன்⁷

சுருக்கம்.

இந்தக் கட்டுரை 10ம் நூற்றாண்டிலிருந்து 20ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலப்பகுதியில், விடத்தல்தீவுக்கும் மாதோட்டம் (மாந்தை) இடையிலான வரலாற்றுச் சம்பந்தங்களை ஆராய்கிறது. ஒரு பெரும் பண்டைய துறைமுகம் மற்றும் குறைவாக அறியப்படும் கடற்கரை கிராமம் ஆகியவை இலங்கையின் பரந்த கடல்சார், அரசியல் மற்றும் கலாச்சார மாற்றங்களால் எவ்வாறு வடிவமைக்கப்பட்டன மற்றும் பதிலளித்தன என்பதை இது விளக்குகிறது. தொல்பொருள் ஆதாரங்கள், வரலாற்றுப் பதிவுகள், காலனித்துவக் கணக்குகள் மற்றும் வாய்மொழி மரபுகளின் அடிப்படையில், சோழ அரசாட்சி மற்றும் யாழ்ப்பாண இராச்சிய செல்வாக்கிலிருந்து போர்த்துகீசியர், டச்சுக் காலனியத்துவம் மற்றும் பிரித்தானிய ஆட்சி வரை பிராந்திய இயக்கங்களை ஆய்வு செய்கிறது. மத மரபுகளின் பரிணாமம், முத்து மீன்பிடித்தல் மற்றும் வர்த்தகம் ஆகியவற்றின் மூலம் பொருளாதார தொடர்ச்சி, பல்வேறு மதங்களின் கூட்டு வாழ்வு ஆகியவற்றை எடுத்துக்காட்டுகிறது. வரலாற்றுப் பகுப்பாய்வு முறைமைக்குள் அமைந்த இந்த ஆய்வு, மாதோட்டத்தின் பண்டைய முக்கியத்துவத்துடன் தொடர்புடையதாகவும், அதன் செயற்கைக்கோள் கிராமமாகவும் விடத்தல்தீவின் கவனிக்கப்படாத இடத்தை வெளிச்சத்திற்கு கொண்டு வருகிறது. விடத்தல்தீவின் வரலாற்று மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பாரம்பரியத்திற்கான மேம்பட்ட அங்கீகாரமும் பாதுகாப்பும் தேவை என வலியுறுத்தி, இலங்கையின் நாகரிகக் கதையில் மன்னார் கடற்கரையின் முக்கியத்துவத்தை நுணுக்கமாக விளக்குகிறது.

முக்கிய வார்த்தைகள் : விடத்தல்தீவு, மாதோட்டம் (மாந்தை), கடல்சார் வரலாறு, கலாச்சார மாற்றம், இலங்கை பாரம்பரியம்

அறிமுகம்.

இலங்கையின் வடமேற்கு கடற்கரையில் அமைந்துள்ள விடத்தல்தீவும் மாதோட்டமும் (மாந்தை) ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடைய இடங்களாகும். அவற்றின் வரலாறுகள் கடல்சார் வர்த்தகம், அரசியல் போராட்டங்கள், காலனித்துவ ஆட்சி மற்றும் மத மாற்றங்களால் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. பண்டைய தமிழில் 'மாதோட்டம்' என்றும் சிங்களத்தில் 'மகாதித்த' என்றும் அழைக்கப்படுகிறது; இது மன்னார் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள புகழ்பெற்ற மாந்தை துறைமுகத்துடன் அடையாளம் காணப்படுகிறது (UCL தொல்பொருள் நிறுவனம், 2018; விஜேநாயக்க, L மற்றும் ஜியாங், 2024). இந்த துறைமுகம் அனுராதபுர இராச்சியத்தின் முக்கியத்துவமிக்க கடல்துறைமுகமாக இருந்து, இலங்கையை சர்வதேச வர்த்தக வலையமைப்புகளுடன் ஆயிரமாண்டுகளுக்கும் மேல் இணைத்திருக்கிறது (விஜேநாயக்க மற்றும் இணைஆய்வாளர்கள், 2024). துறைமுகத்தின் முக்கியத்துவம் வரலாற்றுப் பதிவுகள் மற்றும் தொல்பொருள் சான்றுகள் மூலம் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது; மாந்தை (மாதோட்டம்) ரோமன், பாரசீக, இந்திய மற்றும் சீன வம்சாவளிகளிலிருந்து வந்த கலைப்பொருட்களை வெளிப்படுத்தியுள்ளது, இது அதன் பரந்த வர்த்தக இணைப்புகளுக்கான சான்றாக அமைகிறது (விஜேநாயக்க மற்றும் இணைஆய்வாளர்கள், 2024). மாற்றாக, மன்னார் கடற்கரையில் சுமார் 20 கிலோமீட்டர் தொலைவில் அமைந்துள்ள விடத்தல்தீவு ஒரு சிறிய குடியேற்றமாக இருந்தது; ஆரம்பகால நாளேடுகளில் பெரிதாக குறிப்பிடப்படவில்லை. இருப்பினும், மாந்தையின் அருகாமையில் இருக்கின்றதால், பிராந்திய கடல்சார் கலாச்சாரத்தில் பங்கேற்று, பின்னாளில் தனித்தன்மையைப் பெற்றது. 10ம் நூற்றாண்டிலிருந்து 20ஆம் நூற்றாண்டுவரை, இந்த இரண்டு இடங்களும் அரசியல் மாற்றங்கள் (சோழ ஆட்சியிலிருந்து தமிழ் இராச்சியம் மற்றும் ஐரோப்பிய காலனித்துவ ஆட்சிவரை), கலாச்சார மற்றும் மத மாற்றங்கள் (சைவ மற்றும் புத்த சரணாலயங்கள் இஸ்லாம் மற்றும் கிறித்துவ மதங்களால் பாதிக்கப்பட்டன) மற்றும் பொருளாதார தொடர்ச்சிகள் (மீன்பிடித்தல், முத்து எடுத்தல் மற்றும் வர்த்தகம்) ஆகியவற்றை அனுபவித்தன. இந்தக் கட்டுரை வரலாற்றுப் பதிவுகள், காலனித்துவக் கணக்குகள் மற்றும் தொல்பொருள் ஆதாரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, இந்த நீண்ட காலப்பகுதியில் விடத்தல்தீவும் மாதோட்டமும் இடையே இருந்த தொடர்புகளை ஆராய்கிறது. அவ்வாறு செய்வதன் மூலம், மாந்தை/மாதோட்டத்தின் மையத் துறைமுகப் பங்கு, விடத்தல்தீவு உட்பட பரந்த மன்னார் கடற்கரை மக்கள்தொகை, வர்த்தகம் மற்றும் மூலோபாய முக்கியத்துவத்தின் வளர்ச்சியில் எவ்வாறு தாக்கம் செலுத்தியது என்பதை விளக்குகிறது.

7 பேராசிரியர், வவுனியாப் பல்கலைக் கழகம்,

முக்கியத்துவம்.

விடத்தல்தீவுக்கும் மாதோட்டத்திற்கும் (மாந்தை) இடையிலான வரலாற்று உறவு வெறும் உள்ளூர் ஆர்வத்தின் பொருட்டல்ல. கடந்த ஆயிரம் ஆண்டுகளாக இலங்கையின் கடல்சார், அரசியல் மற்றும் கலாச்சார வளர்ச்சியின் ஒரு நுண்ணிய பிரதிபலிப்பாகும். சர்வதேச வர்த்தகத்தின் பண்டைய மையமாக மாதோட்டம் கல்வி மற்றும் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சி வட்டாரங்களில் பரவலாக அங்கீகரிக்கப்பட்டிருந்த போதும், புவியியல் மற்றும் பொருளாதார ரீதியாக மாந்தையுடன் தொடர்புடையிருந்த விடத்தல்தீவின் பங்களிப்பு பெரிதளவில் புறக்கணிக்கப்பட்டது. வடமேற்கு கடற்கரையின் கடல்சார் பொருளாதாரம், மத மாற்றங்கள் மற்றும் புவிசார் அரசியல் மாற்றங்களில் புறநிலை இருந்தும் ஒருங்கிணைந்த பங்கேற்பாளராக விடத்தல்தீவின் பங்கினை முன்னிறுத்தி, இந்த ஆய்வு அந்த பாகுபாட்டை திருத்த முயல்கிறது.

இந்த ஆராய்ச்சியின் முக்கியத்துவம் பின்வருவனவற்றில் உள்ளது:

- மாதோட்டம் போன்ற முக்கிய வரலாற்று மையங்களைச் சுற்றி இருந்த குறைவாக அறியப்பட்ட சமூகங்களின் வாழும் யதார்த்தங்களை வெளிப்படுத்துதல்.
- வெற்றிகரமான காலங்கள், காலனித்துவ ஆட்சி மற்றும் உள்நாட்டுப் போர் ஆகியவற்றின் நேர்மாற்றம் மத்தியில் நீடித்த சைவ, கத்தோலிக்க மற்றும் இஸ்லாமிய மரபுகளின் தொடர்ச்சியைக் கண்டறிதல்.
- விடத்தல்தீவின் புறக்கணிக்கப்பட்ட, ஆனால் தொல்பொருள் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் ரீதியாக வளமான நிலப்பரப்பை வலியுறுத்தி, பாரம்பரிய பாதுகாப்பு முயற்சிகளுக்கு பங்களித்தல்.
- பரந்த உலகளாவிய மற்றும் பிந்தைய காலனித்துவ இயக்கவியலுக்குள் உள்ளூர் அடையாளத்தின் மாற்றங்களை விளக்கி, அவற்றை மீள்பரிசீலனை செய்தல்.

இந்தக் கட்டுரை, விடத்தல்தீவு போன்ற கடலோர கிராமங்கள் இலங்கையின் பரந்த நாகரிக இயக்கவியலால் எவ்வாறு வடிவமைக்கப்பட்டன மற்றும் பதிலளித்தன என்பதற்கான நுணுக்கமான புரிதலை வழங்குகிறது.

நோக்கங்கள்.

இந்தக் கட்டுரை பின்வரும் நோக்கங்களை அடைவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது:

1. கிபி 10ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து 20ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலப்பகுதியில் விடத்தல்தீவுக்கும் மாதோட்டத்திற்கும் இடையிலான அரசியல், கலாச்சார மற்றும் பொருளாதார தொடர்புகளை பகுப்பாய்வு செய்தல்.
2. சோழர் ஆட்சி, யாழ்ப்பாண இராச்சியம் மற்றும் காலனித்துவ ஆட்சி காலங்களில் மன்னார் பிராந்தியத்தின் கடல்சார் மற்றும் மத வரலாற்றின் சூழலுக்குள் விடத்தல்தீவின் வளர்ச்சியைப் புரிந்துகொள்ளுதல்.
3. மாதோட்டத்தின் எழுச்சி, வீழ்ச்சி மற்றும் மறுமலர்ச்சி நிகழ்வுகளை ஒட்டி, தொல்பொருள், உரை மற்றும் வாய்மொழி ஆதாரங்களை ஒருங்கிணைத்து விடத்தல்தீவின் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தை விளக்குதல்.
4. சைவம் மற்றும் புத்தமதம் முதல் கத்தோலிக்கம் மற்றும் இஸ்லாமியத்திற்கு விரிவடைந்த மத நிலப்பரப்பின் அடுக்கு பரிணாமங்களை ஆவணப்படுத்துதல்.
5. போர் முடிந்த பிந்தைய காலத்தில் விடத்தல்தீவின் வரலாற்று நினைவுச்சின்னங்களையும் சுற்றுச்சூழல் முக்கியத்துவத்தையும் மேலும் ஆராய்ந்து பாதுகாப்பதற்காக வாதாடுதல்.

ஆராய்ச்சி முறை.

விடத்தல்தீவுக்கும் மாதோட்டத்திற்கும் (மாந்தை) இடையிலான பத்தாயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் நீண்ட உறவை ஆய்வு செய்வதற்காக இந்த ஆய்வு வரலாற்று-பகுப்பாய்வு முறையை ஏற்படுத்தியுள்ளது. முதன்மை ஆதாரங்கள், இரண்டாம் நிலை இலக்கியங்கள் மற்றும் தொல்பொருள் சான்றுகளை ஒருங்கிணைத்த இந்த ஆய்வு பலதுறைகள் கொண்டதாகும்; வரலாறு, தொல்பொருள் ஆய்வு, மதக் கருத்தியல், காலனித்துவ ஆவணங்கள் மற்றும் வாய்மொழி மரபின் நுண்ணறிவை உள்ளடக்கியது.

முறையின் முக்கிய கூறுகள்:

1. **ஆவண பகுப்பாய்வு:** வரலாற்று நாளேடுகள், காலனித்துவ வர்த்தமானிகள் மற்றும் பயணக்காரர்களின் பதிவுகள் (உதாரணமாக, இப்னு பட்டோ மற்றும் குய்ரோஸின் பதிவுகள்) ஆகியவை அரசியல் மற்றும் கலாச்சார இயக்கங்களை விளக்க மதிப்பாய்வு செய்யப்பட்டன. தமிழ் மற்றும் சிங்கள மொழி ஆவணங்கள், கல்வெட்டுகள் (ராஜராஜபுரம் கல்வெட்டு போன்றவை) மற்றும் கத்தோலிக்க மிஷனரி பதிவுகளும் முக்கிய கவனத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன.
2. **தொல்பொருள் தரவுப் பகுப்பாய்வு:** மாந்தை/மாதோட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாராய்ச்சி

முடிவுகள், குறிப்பாக UCL மற்றும் பிற சர்வதேச குழுக்களால் வெளியிடப்பட்டவை, வர்த்தகப் பொருட்கள், கோயில் எச்சங்கள் மற்றும் கல்வெட்டுகள் போன்றவை கடல்வணிக வலையமைப்புகளின் சான்றுகளாக பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டன.

3.வரைபடவியல் மற்றும் இடப்பெயர் ஆய்வு: டச்சு மற்றும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக் கால வரலாற்று வரைபடங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டு, “மாதோட்டம்”, “மந்தோட்டே” போன்ற இடப்பெயர்களின் அடையாளம் காண்பும், விடத்தல்தீவின் இடமாற்ற நிலைத்தன்மையை புரிந்துகொள்ளவும் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது.

4. இனவரைவியல் மற்றும் வாய்மொழி மரபுகள்: விடத்தல்தீவின் உள்ளூர் கதைகள் மற்றும் வாய்மொழி வரலாற்று பதிவுகள், குறிப்பாக மத நடைமுறைகள், கோயில்கள் பற்றிய புராணக்கதைகள் மற்றும் சமூகவாழ்வு தொடர்பான நினைவுகளும் இந்த ஆய்வில் பயன்படுத்தப்பட்டன.

5.இரண்டாம் நிலை இலக்கிய மதிப்பாய்வு: கே. இந்திரபாலா, எஸ். அரசரட்னம் மற்றும் டெனிஸ் மெக்கில்வ்ரே போன்ற அறிஞர்களின் பணிகள் கலாச்சார மாற்றங்கள், வர்த்தக நடைமுறைகள் மற்றும் இன அடையாள உருவாக்கம் தொடர்பான முக்கியமான கருத்துச்சூழலை வழங்கின.

இந்த பன்முக மற்றும் பன்முக கால அணுகுமுறை, விடத்தல்தீவின் வரலாற்றுப் பெருமையையும், பண்டைய துறைமுக நகரமான மாதோட்டத்துடன் அதன் நீடித்த தொடர்பையும் நுணுக்கமாக மறுகட்டமைக்க உதவுகிறது.

ஆரம்பகால இடைக்கால காலப்பகுதி (கி.பி. 10–12 ஆம் நூற்றாண்டுகள்): சோழர் படையெடுப்பு.

கி.பி.10ம் நூற்றாண்டில், பண்டைய மாதோட்ட துறைமுகம் (மாந்தை) ஏற்கனவே பல நூற்றாண்டுகளாக செழித்திருந்தது; எனினும், இந்தக் காலப்பகுதி முக்கியமான அரசியல் மாற்றங்களை கொண்டு வந்தது. கி.பி. 993–1017 இல் தென்னிந்திய சோழப் பேரரசு இலங்கையை ஆக்கிரமித்து, அனுராதபுர இராச்சியத்தையும் அதன் வடக்குப் பகுதிகளையும் கைப்பற்றியது. சோழர்கள் மாந்தையின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து, தங்கள் நிலப்பெரும் பேரரசைத் தீவுடன் இணைக்கும் முக்கிய துறைமுகமாக மாற்றினர் (அரசரட்னம், 1966; குணராசா, 2003). மேலும், மாந்தை நகரத்திற்கு “ராஜராஜபுரம்” என்ற புதிய பெயரையும் வழங்கினர் (பேரரசர் ராஜராஜ சோழன் முதலாம் அவர்களின் நினைவாக); இது அருகிலுள்ள டெல்லிபட்டி தீவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட 11ம் நூற்றாண்டு தமிழ் கல்வெட்டின் மூலம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது (லக்புரா எல்எல்சி, தேதி தெரியவில்லை). அந்த கல்வெட்டின் படி, “மன்னாரில் உள்ள மாதோட்டம் (ராஜராஜபுரம்)” பகுதியில் சோழ தளபதி ஒருவர் சிங்கள மன்னர் ஐந்தாம் மஹிந்தாவையும் அவரது மனைவியையும் கைப்பற்றி, அவர்களையும் அரசின் கருவூலத்தையும் இந்தியாவிற்கு அனுப்பியதாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

சோழர் ஆட்சியின் கீழ், தென்னிந்தியாவுடன் மாந்தையின் வர்த்தகத் தொடர்புகள் மேலும் வலுப்பெற்றன. நகரம் புதிய சாலைகளுடன் விரிவடைந்து, தீவுக்கும் சோழ நாட்டுக்கும் இடையே முக்கியமான கடல்சார் நுழைவாயிலாக மாற்றப்பட்டது (அரசரட்னம், 1966). சோழர்கள் மத ரீதியாகவும் தங்கள் செல்வாக்கை விட்டுச்சென்றனர்: ராஜராஜ சோழன் மற்றும் அவரது மகன் ராஜேந்திர சோழன் ஆகியோர் துறைமுகத்தின் அருகே ராஜராஜேஸ்வரம் என்ற பெயரில் ஒரு சைவ கோயிலை நிறுவி, சைவ வழிபாட்டை ஆதரித்தனர் (குணராசா, 2003). இது அனுராதபுர ஆட்சியின் கீழ் நீண்ட காலமாக பௌத்த மத நிறுவனங்கள் நிலவிய பிராந்தியத்தில் தமிழ்-சைவ செல்வாக்கு வலுப்பெற்ற காலமாக கருதப்படுகிறது. 11ம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில், இலங்கை மன்னர்கள் சோழர்களை வெளியேற்ற முயற்சி செய்தனர். கி.பி. 1070ல், பொலன்னறுவையின் இளவரசர் விஜயபாகு முதலாம் அவர்கள் சோழர்களை விரட்டும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார். மாதோட்டம் ஒரு முக்கிய மூலோபாய இலக்காக அமைந்தது: “வளர்ச்சியடைந்த சோழ துறைமுக நகரம்” என்பதால், விஜயபாகுவின் படையணிகள் தாக்கப்பட்டது (இந்திரபாலா, 2005). இப்போது, இலங்கையில் தனது பிடியை இழந்து வந்த சோழர்கள், விஜயபாகுவின் வெற்றியின் பின்னர் மாதோட்டத்திலிருந்து பின்வாங்கினர் (இந்திரபாலா, 2005). இதன்மூலம், வடக்கு இலங்கையில் சோழ ஆதிக்கத்தின் நூற்றாண்டு நிறைவடைந்தது. பொலன்னறுவை தலைமையிடமாகக் கொண்ட மீண்டும் நிறுவப்பட்ட சிங்கள இராச்சியம், சிறிது காலத்திற்கு மாதோட்டத்தை அரசியல் துறைமுகமாக பயன்படுத்தியிருக்கலாம். இருப்பினும், தென்னிந்தியப் படையெடுப்புகள் தொடர்ந்ததால், இந்த பாதை அனுராதபுரம் மற்றும் பொலன்னறுவைக்கு இடையிலான நேரடி ஆற்றுப் பாதையாக மாறியது. உண்மையில், மல்வத்து ஓயா மாந்தையிலிருந்து உள்நாட்டிற்குள் பாய்ந்து செல்லும் முக்கிய வாயிலாக இருந்தது; பல படையெடுப்புகள் மாதோட்டத்தை இலங்கை தலைநகரங்களை நோக்கி நகரும் நுழைவாயிலாக பயன்படுத்தின (இந்திரபாலா, 2005). சோழர்கள் வெளியேறிய பிந்தைய காலத்தில், 13ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் பொலன்னறுவை வீழ்ச்சியடைந்ததை அடுத்து, மாதோட்டத்தின் முக்கியத்துவம் படிப்படியாக குறைந்திருக்கலாம் (இந்திரபாலா, 2005). இருப்பினும், துறைமுகத்தின் பாரம்பரிய தாக்கம் நீடித்தது: இது சிங்கள மற்றும் தமிழ் இலக்கியங்களில் மகாதித்த/மாதோட்டம் என்ற பெயரில் புகழ்பெற்றதோடு, இன்றும் அதன் இடிபாடுகள் “புதைக்கப்பட்ட நகரம்” என்ற வரலாற்றுப் புகழை நிலைநிறுத்துகின்றன. இது இலங்கைக்கும் தமிழகத்திற்கும் இடையிலான ஒரு முக்கியமான

பண்டைய துறைமுகத்தின் சான்றாக உள்ளது (UCL தொல்பொருள் நிறுவனம், 2018; விஜேநாயக்க, மற்றும் ஜியாங், 2024).

விடத்தல்தீவு, அந்த காலத்தில் மாந்தையின் நிர்வாக ஆட்சிக்குள் இருந்திருக்கலாம். விடத்தல்தீவைப் பற்றிய நேரடி வரலாற்றுப் பதிவுகள் இல்லாவிட்டாலும், அங்கிருந்த கடலோரச் சமூகங்கள் (மிகவும் மீனவர்கள் மற்றும் வணிகர்கள்) பெரும் துறைமுகப் பொருளாதாரத்திற்குப் புறநிலை ஆதரவளித்திருக்க வாய்ப்புள்ளது. பாரம்பரிய அறிவுகள், இந்த கடற்கரை பகுதிகள் மீன்பிடி தொழில் மற்றும் கோயில் வழிபாடுகளில் ஈடுபட்ட சமூகங்களால் நிரம்பியிருந்தன என்று கூறுகின்றன (மெக்கில்வ்ரே, 2008). எனவே, ஆரம்பகால இடைக்கால மாதோட்டத்தின் செழுமையின் காலத்தில் கூட, சோழர் செல்வாக்கால் உருவான அல்லது வலுப்பெற்ற தமிழ்-சைவ கலாச்சார சூழலில் விடத்தல்தீவு முக்கிய பங்கு வகித்திருக்கலாம்; இது ஏற்கனவே பல இனங்களைக் கொண்டிருந்த கடற்கரை சமூகத்தின் மேல் உருவானது.

தமிழ் இராச்சியங்களும் யாழ்ப்பாண செல்வாக்கும் (கி.பி. 13–16ம் நூற்றாண்டுகள்).

13ம் நூற்றாண்டின் அரசியல் குழப்பங்களுக்குப் பிந்தைய கலிங்க மாகன் மற்றும் பிற படையெடுப்புகள் இலங்கையின் அரசமைப்பை துண்டாக்கிய காலத்தில் மன்னார் உட்பட வடக்குக் கடற்கரைப் பகுதிகள் தமிழர் ஆட்சிக்குட்பட்டன. சுமார் கி.பி. 1215–1230ம் ஆண்டுகளில், ஒரு தமிழ் அரச வம்சம் பின்னர் யாழ்ப்பாண இராச்சியம் அல்லது ஆரியச்சக்கரவர்த்தி வம்சம் என்று அழைக்கப்பட்டது. யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பம் மற்றும் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் தங்கள் ஆட்சியை நிறுவினது; இதில் மன்னார் மற்றும் மாதோட்டமும் (மாந்தை) அடங்கியிருக்கலாம் (குணராசா, 2003; இந்திரபாலா, 2005). யாழ்ப்பாணத்தை மையமாகக் கொண்ட இந்த இராச்சியம் (சுமார் 1215–1619), “தீவின் வடக்கு, வடகிழக்கு மற்றும் மேற்குப் பகுதிகள்” வரை தங்கள் செல்வாக்கை விரிவாக்கியது (ஞானப்பிரகாசர், 1960).

ஆரியச்சக்கரவர்த்தி ஆட்சியில், மாதோட்டம் துறைமுகம் மீண்டும் முக்கிய சொத்தாக மதிப்பிடப்பட்டது. யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் கடல்சார் வளங்களைப் பயன்படுத்தி வருவாயை அதிகரிக்க முயன்றனர்: வரலாற்றுச் சான்றுகளின்படி, மன்னார் முத்துக்கள் மற்றும் யானைகள் எனும் இரு இலாபகரமான ஏற்றுமதிகளில் முக்கிய பங்கு வகித்தது, இதன் மூலம் மன்னர்கள் கணிசமான வருமானத்தைப் பெற்றனர் (குணராசா, 2003). உலகிலேயே சிறப்பாக கருதப்பட்ட மன்னார் வளைகுடாவின் முத்து கரைகள் பண்டைய காலத்திலிருந்தே பயன்பாட்டில் இருந்தன; தமிழ் மன்னர்கள் இதைத் தொடர்ந்து முன்னெடுத்தனர். மன்னார் கடற்கரையும், அதன் ஓரங்களில் உள்ள விடத்தல்தீவு போன்ற கிராமங்களும், இந்த முத்து மீன்பிடி நடவடிக்கைகளில் ஒருங்கிணைந்தவையாக இருந்தன. யாழ்ப்பாண ஆட்சியாளர்கள் பருவகால முத்து மூழ்காளர்கள் மற்றும் வர்த்தகர்களுக்கு வரி விதித்து, இந்த வளங்களை முறையாகக் கட்டுப்படுத்தினர் (ஞானப்பிரகாசர், 1960). மேலும், தென்னிந்தியாவிற்குச் சேவையிட்ட யானைகளை ஏற்றுமதி செய்தனர் (கூடுதலாக, யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள ஊர்காவல்துறை அல்லது மன்னார் துறைமுகங்கள் வழியாக) மற்றும் நில வருவாயை சேகரித்து இராச்சியத்தின் செல்வத்தை உறுதியானதாக உருவாக்கினர் (குணராசா, 2003). இந்தக் காலகட்டத்தில் மாதோட்டத்தில் அமைந்த திருக்கேதீஸ்வரம் கோயில் முக்கிய யாத்திரைத் தலமாக இருந்து, அரச ஆதரவை பெற்றது. 13ம் மற்றும் 14ம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழ் பக்தி இலக்கியங்கள் (உதாரணமாக தேவாரம்) திருக்கேதீஸ்வரத்தைப் புகழ்ந்தன, இது கோயில் வழிபாடு தொடர்ச்சியாக நடைபெற்றிருந்ததையும் அதன் பராமரிப்பு உறுதிப்படுத்தப்பட்டதையும் காட்டுகிறது (ஆறுமுகம், 1980). சைவராக இருந்த யாழ்ப்பாண மன்னர்கள், கோயிலின் பிராமண பூசாரிகள் மற்றும் விழாக்களுக்கு ஆதரவளித்திருக்கலாம்; இதனால் மன்னார் கடற்கரையில் சைவத்தின் நிலைப்பாடு வலுவடைந்தது.

கலாச்சார ரீதியாகவும் மக்கள்தொகை ரீதியாகவும், 13ம் முதல் 16ம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலத்தில், மன்னார் பகுதி பெரும்பாலும் தமிழ் மற்றும் சைவ மதத்தினரால் நிரம்பியது. இருப்பினும், முஸ்லிம் வணிகர்கள் மற்றும் சில எஞ்சிய பௌத்தக் குழுக்களும் வாழ்ந்தனர். அரபு மற்றும் பாரசீக வணிகர்கள் பழங்காலத்திலிருந்தே மாந்தையைத் தொடர்ந்துவந்தனர். சில முஸ்லிம் வணிகர்கள் இந்தக்காலப்பகுதியில் குடியேறி, உள்ளூர்வாசிகளுடன் திருமண உறவுகள் ஏற்படுத்தினர். இலங்கையின் துறைமுக நகரங்கள் பன்மை சமுதாயங்களை உருவாக்கும் உருகும் நிலையாக இருந்தன. 14ம் நூற்றாண்டில் பயணி இப்னு பட்டுதா வடக்கு இலங்கையில் முஸ்லிம் சமூகங்களையும் மசூதிகளையும் குறிப்பிட்டார் (யுனெஸ்கோ, 2023). இவ்வாறு, மன்னாரில் இஸ்லாமிய நம்பிக்கைகள் வேரூன்றியிருக்கலாம். விடத்தல்தீவு போன்ற கடற்கரை கிராமங்களில், இடைக்காலத்தின் பின்பகுதியில் தமிழ் மீனவக் குடும்பங்கள் மற்றும் முஸ்லிம் கடலோடிகள் இணைந்து வாழ்ந்திருக்க வாய்ப்பு உள்ளது. விடத்தல்தீவின் மசூதிகள் பற்றிய பிற்காலப் பதிவுகள், இந்தக் காலத்திற்கு முன் இஸ்லாமிய சமுதாயம் அங்கு இருந்திருக்க வாய்ப்பைக் காட்டுகின்றன (விக்கிபீடியா பங்களிப்பாளர்கள், 2023). இதற்கிடையில், அனுராதபுர ஆட்சியின் கீழ் பரவலாக இருந்த பௌத்தம் வடக்கு இலங்கையில் சுருங்கி, தீவின் தெற்குப் பகுதிகளுக்கு மட்டும் மையமுற்றது. மாந்தையின் அருகிலுள்ள பௌத்த ஸ்தூபங்கள் மற்றும் விகாரைகள் பெரும்பாலும்

வாடி நிலைபெற்றன, இருப்பினும் 16ம் நூற்றாண்டின் காலனித்துவ அழிவு வரை மாதோட்டத்தில் ஒரு பௌத்த ஆலயம் இருந்ததாக ஒரு நாளேடு குறிப்பிடுகிறது (ஞானப்பிரகாசர், 1960). அரசியல் ரீதியாக, மன்னார் கடற்கரை சில சமயங்களில் யாழ்ப்பாண இராச்சியம், தெற்கு சிங்கள இராச்சியங்கள் மற்றும் தென்னிந்திய பேரரசுகளுக்கிடையே போர்க்களமாக மாறியது. 14ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில், ஆரியச்சக்கரவர்த்தி மன்னர்கள் தெற்கை நோக்கி படையெடுப்புகள் நடத்தும் அளவுக்கு வலிமை பெற்றிருந்தனர். மாறாக, 1450ம் ஆண்டு, கோட்டே அரசரான ஆறாம் பராக்கிரமபாகு, இளவரசர் சப்புமல் குமாரதலைமையில் ஒரு படையெடுப்பை அனுப்பி, தற்காலிகமாக யாழ்ப்பாணத்தை கைப்பற்றி, வடக்குப் பகுதியை (மன்னார் உட்பட) கோட்டே அரசாட்சிக்குட்படுத்தினார் (ஞானப்பிரகாசர், 1960). இந்தக் குறுகிய கால ஆட்சி (1450-1467) மாதோட்டத்தின் வர்த்தகம் கோட்டே இராச்சியத்திற்கு ஆதரவாக அமைந்திருக்கலாம். இருப்பினும், 1467ல் ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் சுதந்திரத்தை மீட்க முடிந்தனர் (குணராசா, 2003). 15ம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்குப் பிறகு யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் தங்கள் ஆட்சியை மீட்டெடுத்து, வணிகத்தில் கவனம் செலுத்தினர்: கடலோர முஸ்லிம் வணிகர்களுடன் கூட்டணி ஏற்படுத்தினர் மற்றும் தென்னிந்தியாவிலிருந்து வந்த கத்தோலிக்க முத்து மீனவர்களை மன்னாரில் வரவேற்றனர். இது பொருளாதார ஆதாயத்திற்காகக் கொண்டு வந்த நிபுணத்துவ அணுகுமுறையை காட்டுகிறது (குணராசா, 2003). 1500ம் ஆண்டுகளுக்குள், மன்னார் மற்றும் அதன் சுற்றுப்புறங்களில் சைவ தமிழர்கள் (மீனவ சாதி, கோயில் பராமரிப்பாளர்கள், விவசாயிகள்), முஸ்லிம்கள் (மூர் வணிகர்கள் மற்றும் முத்து மூழ்குவோர்) மற்றும் இந்தியாவிலிருந்து குடிபுகுந்த கத்தோலிக்க தமிழர்கள் ஆகியோரால் ஆன பன்மை சமுதாயம் உருவானது. எனவே, ஐரோப்பியரின் வருகைக்கு முந்தைய காலத்திலும், விடத்தல்தீவு மற்றும் மாதோட்டம் தமிழ் அரசின் கீழ் செழித்து விளங்கிய கடற்கரை குடியேற்றங்களாக இருந்தன. வர்த்தகமும் பல்வேறு மத நம்பிக்கைகளும் மலர்ந்தன.

காலனித்துவ தாக்கங்கள் (கி.பி. 16-19ம் நூற்றாண்டுகள்): போர்த்துகீசிய, டச்சு மற்றும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி.

16ம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பிய காலனித்துவ சக்திகள் வந்தது மாதோட்டா/மாந்தை மற்றும் பரந்த மன்னார் பகுதியின் தலைவியில் பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. முதலில் போர்த்துகீசியர்கள் பிரவேசித்தனர். 1505ஆம் ஆண்டு அவர்கள் இலங்கையில் தரையிறங்கியபோது ஆரம்பத்தில் தென்மேற்குப்பகுதியில்கவனம் செலுத்தினார்கள். ஆனால் விரைவில் மன்னார்வளைகுடாவின் சிறப்பான முத்து மீன்பிடி வளங்கள் அவர்களது கவனத்தை ஈர்த்தன. யாழ்ப்பாண இராச்சியத்துடனான உறவுகள் விரைவாக மோசமடைந்தன, குறிப்பாக 1544ம் ஆண்டில் நடந்த நிகழ்விற்குப் பிறகு: யாழ்ப்பாண மன்னர் முதலாம் சங்கிலி, மன்னார் தீவில் சுமார் 600-700 மதம் மாறிய தமிழ் கத்தோலிக்கர்களைக் கொன்றார் (ஞானப்பிரகாசர், 1960; பீரிஸ், 1920). இந்த தமிழர்கள் இந்தியாவிலிருந்து வந்த கத்தோலிக்க முத்து மூழ்காளர்கள். போர்த்துகீசிய ஆதரவுடன் அவர்கள் மன்னார் தீவில் குடியேறி, யாழ்ப்பாண மன்னரின் முத்து வர்த்தகத்தின் கட்டுப்பாட்டை சவால் செய்தனர் (ஞானப்பிரகாசர், 1960). சங்கிலியின் இந்த செயல் ஆயுதமில்லாத கிறித்துவ மீனவர்களை படுகொலை செய்தல், போர்த்துகீசியர்களை பழிவாங்க தூண்டியது. 1560ம் ஆண்டு வைஸ்ராய் டோம் கான்ஸ்டான்டினோ டி பிரகாஞ்சா தலைமையில் போர்த்துகீசியர்கள் படையெடுப்பை மேற்கொண்டு, யாழ்ப்பாணத்தை முழுமையாக கைப்பற்ற முடியாவிட்டாலும், மன்னார் தீவைக் கைப்பற்றுவதில் வெற்றி பெற்றனர் (பீரிஸ், 1920). அங்கு அவர்கள் ஒரு சிறிய பாதுகாப்பு மையத்தை அமைத்து, பின்னர் அதை சாவோ ஜார்ஜ் கோட்டையாக வளர்த்தனர். மாதோட்ட, முக்கிய நிலப்பகுதியில், இந்நேரத்தில் போர்த்துகீசிய துப்பாக்கிகளின் கீழ் வீழ்ந்திருக்கலாம் அல்லது பெரிதும் சிதைந்திருந்திருக்கலாம். இது பிற்கால ஐரோப்பியர்களால் “புதைக்கப்பட்ட நகரம்” என விவரிக்கப்பட்டது (பென்னட், 1843).

இருப்பினும், திருக்கேதீஸ்வரம் கோயில் இன்னும் நிலைத்திருந்தது, ஆனால் கிறித்தவமல்லாத மதங்களை வேரோடு ஒழிக்க விரும்பிய போர்த்துகீசியர்களின் இலக்காக மாறியது. 1560ம் ஆண்டு போர்த்துகீசியர்கள் முதன்முறையாக கட்டிய மன்னார் கோட்டையின் இடிபாடுகளில், இடிக்கப்பட்ட திருக்கேதீஸ்வரம் கோயிலின் கற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டதாக கூறப்படுகிறது. இதே கற்கள் மன்னாரில் கட்டப்பட்ட கத்தோலிக்க தேவாலயத்திலும் பயன்படுத்தப்பட்டன (ஆறுமுகம், 1980). கலாச்சார நிலப்பரப்பின் இந்த வன்முறையான மாற்றம் போர்த்துகீசிய ஆட்சியின் அடையாளமாக மாறியது. 1575ம் ஆண்டு, மன்னாரின் மீது கட்டுப்பாட்டை வலுப்படுத்திய போர்த்துகீசியர்கள், திருக்கேதீஸ்வரம் கோயிலை முற்றாக அழித்தனர். வரலாற்றாசிரியர் பெர்னாவோ டி குய்ரோஸ், போர்த்துகீசிய வீரர்கள் சிறிதளவான எதிர்ப்பை எதிர்கொண்டு, பழமையான இந்த சைவ ஆலயத்தை இடித்ததை விவரிக்கிறார்; 1589ம் ஆண்டு அந்த கோயிலின் சடங்குகள் நிறைவு பெற்றதாகக் கூறப்படுகிறது (குய்ரோஸ், 1930). கோயிலின் கற்களும் அருகிலிருந்த பிற “சைவ மற்றும் பௌத்த ஆலயங்களும்” காலனித்துவ கட்டிடங்களுக்காக எடுத்துச் செல்லப்பட்டன (ஆறுமுகம், 1980). இந்தக் கற்கள் மன்னார் கோட்டை, கத்தோலிக்க தேவாலயம் மற்றும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கெய்ட்ஸ் தீவில் ஹம்மென்ஹியல்

கோட்டையை கட்டுவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டன (பென்னட், 1843). இந்த மாற்றம் கடலோர தமிழ் சைவ சமூகம் தங்கள் மதத்தை மாற்றுவதற்கோ அல்லது தங்கள் புனிதத் தலங்களை இழக்க வேண்டிய சூழ்நிலையை உருவாக்கியது.

பெரும்பாலான கடலோர தமிழர்கள் கட்டாயமாக ரோமன் கத்தோலிக்க மதத்திற்கு மாறினர். போர்த்துகீசியர்கள் மன்னார் கடற்கரையில் தீவிரமான சிவிசேஷப் பணியை மேற்கொண்டனர். ஜெசுட் மற்றும் பிரான்சிஸ்கன் மிஷனரிகள் முத்து மூழ்காளர்கள் மற்றும் மீனவர்கள் இடையே பணியாற்றினர். காலப்போக்கில், மன்னார் கடற்கரையில் உள்ள பல தமிழர்கள், விடத்தல்தீவின் மக்கள் உட்பட, கத்தோலிக்கத்தை ஏற்றனர். இன்று வரை விடத்தல்தீவில் உள்ள பல தேவாலயங்கள் இதை உறுதிப்படுத்துகின்றன (விக்கிபீடியா பங்களிப்பாளர்கள், 2023). இருப்பினும், சில சைவ மக்கள் தங்கள் புனித சிலைகளை காப்பாற்ற முயன்றனர். உள்ளூர் கதைகளின்படி, சைவ பக்தர்கள் போர்த்துகீசியர்கள் கோயிலைக் களைவதற்கு முன்னதாகவே திருக்கேதீஸ்வரத்தின் பிரதான சிவலிங்கத்தை புதைத்து மறைத்தனர். இதற்கிடையில், போர்த்துகீசிய ஆட்சிக்குட்பட்ட பகுதிகளில் முஸ்லிம் (மூர்) மக்கள் பலர் துன்புறுத்தலுக்கு உள்ளாகி, மன்னாரிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டனர். அவர்களது வர்த்தகத்தை கைப்பற்ற போர்த்துகீசியர்கள் முயன்றதால், மன்னார் கடற்கரையில் முஸ்லிம் வர்த்தகர்கள் யாழ்ப்பாண இராச்சியம் அல்லது இந்தியாவிற்கு அகல நேரிட்டது. இதனால், மன்னார் கடற்கரை முத்து மீன்பிடி மற்றும் வர்த்தகத் துறைகள் கத்தோலிக்க தமிழ் பழங்குடியினர் மற்றும் போர்த்துகீசிய அதிகாரிகளின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் சென்றன.

16ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில், போர்த்துகீசியர்களும் யாழ்ப்பாண இராச்சியமும் ஆதிக்கத்திற்காக மோதினர். 1560க்குப் பிறகு, யாழ்ப்பாண இராச்சியம் போர்த்துகீசியருக்கு கப்பம் செலுத்தும் அடிமை நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டது (ஞானப்பிரகாசர், 1960). புவிராசா பண்டாரம் போர்த்துகீசியர்களின் ஆட்சியை எதிர்த்தார், ஆனால் 1591ம் ஆண்டில் அவர் படுகொலை செய்யப்பட்டார்; பின்னர் அவரது மகன் எதிரிமண்ணா சிங்கம், போர்த்துகீசிய ஆதிக்கத்திற்குள் இருந்த பின்வாங்கிய மன்னராக பதவியேற்றார் (பீரிஸ், 1920). இந்தக் காலத்தில் கத்தோலிக்க மிஷனரிகள் யாழ்ப்பாணத்தில் சுதந்திரமாக செயல்பட்டு, யானை ஏற்றுமதி போன்ற வர்த்தகங்களில் பிரத்யேக உரிமைகளைப் பெற்றனர் (கும்ரோஸ், 1930). இவ்வாறு ஓரளவான அமைதி நிலவியது; 1619ஆம் ஆண்டில், போர்த்துகீசியர்கள் யாழ்ப்பாணத்தையும் கைப்பற்றி தீவின் கடைசி பூர்வீக இராச்சியத்தின் முற்றுப்புள்ளியாகின (குணராசா, 2003). இதனுடன், மன்னார் மற்றும் யாழ்ப்பாணம் முழுவதும் போர்த்துகீசிய இலங்கையின் கீழ் வந்தது. விடத்தல்தீவு மற்றும் மாதோட்ட பகுதி காலனித்துவ நிர்வாகத்தில் இணைக்கப்பட்டன, பல விளைவுகளை சந்தித்தன. அரசியல் ரீதியில், இவை மன்னார் கோட்டையை தளமாகக் கொண்ட ஐரோப்பிய கேப்டன்களின் கட்டுப்பாட்டில் வந்தன. பொருளாதார ரீதியில், போர்த்துகீசியர்கள் முத்து மீன்பிடியை தீவிரமாக சுரண்டினர், பெரும்பாலும் தமிழ் மற்றும் இந்திய மூழ்காளர்களின் உதவியுடன் மன்னார் வளைகுடாவில் பெரிய மீன்பிடி நடவடிக்கைகளை நடத்தினர். மாதோட்டாவின் துறைமுகம் இந்த காலப்பகுதியில் சிதைந்திருந்ததால், போர்த்துகீசியர்கள் மன்னார் தீவு மற்றும் பிற சிறிய உலோகம் நீர்நிலைகளை பயன்படுத்தினர். விடத்தல்தீவின் கடற்கரை நீர்நிலைகள் மற்றும் தடாகங்கள், மீன் மற்றும் சங்கு ஓடு வளங்கள் காரணமாக காலனித்துவ வருவாக்கத்தில் பங்கு பெற்றன. குறிப்பாக, இந்தியாவிற்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட வேண்டிய சங்கு ஓடு சேகரிப்பு இப்பகுதியில் ஒரு முக்கியமான தொழிலாக இருந்தது. 17ஆம் நூற்றாண்டு பதிவுகளின்படி, மன்னார் நீர்நிலைகள் கொழும்பு வழியாக விற்கப்பட்ட சங்குகள் மற்றும் முத்துக்கள் வழங்கியதாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது (அரசரத்தன், 1966).

காலனித்துவ தாக்கங்கள் (தொடரும்): டச்சு மற்றும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி.

1600ம் ஆண்டுகளில், மன்னார் கடற்கரையில் வளர்ந்து வந்த கத்தோலிக்க தமிழ் சமூகமும், சைவ சமுதாயமும் குறைந்து காணப்பட்டது. சைவ பக்தர்களில் ஒரு சிறிய பகுதி தற்காலிக ஆலயங்களில் அல்லது அருகிலுள்ள மடுவின் காடுகளில் தொடர்ந்து வழிபாட்டை மேற்கொண்டிருக்கலாம். அங்கு புதிதாக மதம் மாறிய கத்தோலிக்கர்களுக்குப் பரிசுத்த மரியன்னை (மடுவின் அன்னை) ஒரு மையப் புள்ளியாக மாறியது. மடுவில் பின்னர் ஒரு தேவாலயம் நிறுவப்பட்டு, 19ம் நூற்றாண்டில் ஒரு சிறப்பு பெற்ற கத்தோலிக்க புனித ஆலயமாக மாறியது. டச்சு ஆட்சியின் கீழ், முஸ்லிம் மக்கள் மெதுவாக மன்னாருக்குத் திரும்பத் தொடங்கினர், போர்த்துகீசிய ஆட்சிக்காலத்திலோ பலர் வெளியேற்றப்பட்டனர். விடத்தல்தீவின் முஸ்லிம் சமூகம், பெரும்பாலும் போர்த்துகீசிய ஆட்சிக்குப் பிந்தைய காலத்தைச் சேர்ந்ததாக இருக்கலாம் (முந்தைய கால வேர்கள் வாய்மொழி வரலாறுகள் மூலம் பரிசீலிக்கப்படலாம்).

1658ம் ஆண்டு, டச்சு கிழக்கிந்தியக் கூட்டுத்தாபனம் (VOC) போர்த்துகீசியர்களிடமிருந்து இலங்கையின் கடலோரப் பகுதிகளின் கட்டுப்பாட்டைப் பெற்றது. நீண்ட முற்றுகைக்குப் பிறகு, மன்னார் கோட்டை டச்சுக்காரர்களிடம் சரணடைந்தது. டச்சுக்காரர்கள் புராட்டஸ்டண்ட்கள் (கால்வினிஸ்டுகள்) என்பதால், அவர்கள் இன்னொரு மத மாற்ற அலைகளை ஏற்படுத்தினர். போர்த்துகீசியர்களைப் போலவே மதமாற்றத்திற்கு வலியுறுத்தவில்லை. இருப்பினும், டச்சு சீர்திருத்த திருச்சபையை ஊக்குவித்தனர்.

அவ்வாறே, டச்சுக் ஆட்சியில், பல கத்தோலிக்கர்கள் அல்லது ரகசியமாக அல்லது பெயரளவிலான உறுப்பினர்களாக டச்சு தேவாலயங்களில் சேர வேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர். வடக்குப் பகுதியில் உள்ள சைவ மக்கள் பெரும்பாலும் திருப்தி அடைந்தனர். டச்சுக்காரர்கள் சைவ வழிபாட்டை சற்றே பொறுத்தனர் என்பதால், இந்த காலப்பகுதியில் சைவம் சிறிய மறுமலர்ச்சியை கண்டது. இருப்பினும், திருக்கேதீஸ்வரம் கோயில் தொடர்ந்தும் இடிபாடுகளாகவே இருந்து வந்தது. இது மீண்டும் கட்டப்படவில்லை, ஆனால் யாத்திரிகர்கள் இன்னும் புனிதத் தலத்திற்கு செல்லத் தொடங்கினர். (எடுத்துக்காட்டாக, பாலாவி குளத்தில் சடங்குகள் நடத்தப்பட்டன) (ஆறுமுகம், 1980; விக்கிபீடியா பங்களிப்பாளர்கள், 2023). டச்சுக்காரர்கள் முக்கியமாக வணிகத்தில் ஆர்வம் காட்டினர். முத்து மீன்பிடி பருவங்கள் (நிலைகளுக்கு ஏற்ப) மற்றும் உப்பு உற்பத்தி தொடர்ந்தன. மேலும், புதிய பொருளாதார நடவடிக்கைகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன, உதாரணமாக யாழ்ப்பாணத்தில் புகையிலை சாகுபடி, இது இந்திய தொழிலாளர்களை வடக்கே கொண்டு வந்தது. மன்னார் மற்றும் விடத்தல்தீவு போன்ற கடற்கரை கிராமங்கள் உலர்ந்த மீன் வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டிருக்கலாம். இது மீன்பிடியில் உள்ள மீன்களை தெற்கு சிலோன் (இலங்கை) அல்லது இந்திய சந்தைகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்காக உலர்த்தும் பாரம்பரிய தொழிலாக இருந்தது. விடத்தல்தீவின் சதுப்பு நிலங்களும் ஆழமற்ற கடல்களும் இதனை மீன்பிடிக்க ஏற்ற இடமாக்கின (இலங்கை சுற்றுச்சூழல் நிதியம், 2023), எனவே டச்சுக்காரர் ஆட்சியில் இந்த மீன்பிடி நடவடிக்கைகள் தொடர்ந்திருக்க வாய்ப்புள்ளது.

விடத்தல்தீவு “யாழ்ப்பாணப்பட்டினம்” நிர்வாகப் பகுதிக்குள் அடங்கியது. டச்சுக்காரர்கள் மன்னார் கோட்டையை பராமரித்தனர். 1696ல் அதை விரிவாக்கியிருக்கலாம் என பதிவுகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. (விக்கிமீடியா காமன்ஸ், 2023). 18ம் நூற்றாண்டில், மன்னார் சிறிய நகரமாக மாறியிருந்தது, தமிழர் மற்றும் மூர் மக்களின் கலவையுடன் முந்தைய புகழ்பெற்ற மாத்தோட்ட துறைமுகம் பெரும்பாலும் கைவிடப்பட்ட நிலையில் இருந்தது, அதன் வர்த்தகம் பிற துறைமுகங்களுக்கு (யாழ்ப்பாணத் துறைமுகம், கொழும்பு, தூத்துக்குடி போன்றவை) மாறியது. காலனித்துவ ஆவணங்களில் விடத்தல்தீவு தனித்துப் பதிவு செய்யப்படவில்லை, இது மன்னார் நிர்வாகத்தின் கீழ் ஒரு மீன்பிடிக்கிராமமாக இருந்திருக்கலாம் என்பதை குறிக்கிறது. இருப்பினும், டச்சு வரைபடங்களில் கடற்கரை பரப்புகள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன, “மத்தோட்” என அடையாளம் காணப்பட்ட இடிபாடுகளும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. 1700களில் அந்த இடத்தை பார்வையிட்ட ஐரோப்பிய பயணிகள் கட்டட எச்சங்கள் மற்றும் பாலாவி குளத்தைக் கண்டதாக குறிப்பிடுகின்றனர். இதன் மூலம் துறைமுகம் மற்றும் கோயிலின் பாரம்பரியங்கள் உள்ளூரில் நீடித்திருந்ததை அறிந்துகொள்ளலாம் (பென்னட், 1843; விக்கிபீடியா பங்களிப்பாளர்கள், 2023).

1796ம் ஆண்டு, ஆங்கிலேயர்கள் டச்சுக்காரர்களிடமிருந்து இலங்கையைக் கைப்பற்றினார்கள். 1802ம் ஆண்டுக்குள் அவர்கள் முறையாக இணைத்தனர். பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் (19ம் மற்றும் 20ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி), விடத்தல்தீவும் பழைய மாதோட்ட/மாந்தை தளத்திற்கும் இடையிலான தொடர்புகள் புதிய பரிமாணங்களை பெற்றன. ஆங்கிலேயர்கள் மத சகிப்புத்தன்மைக் கொள்கையை பின்பற்றினர். இதனால் கத்தோலிக்க மிஷனரிகள் மன்னாரில் மீண்டும் சுதந்திரமாக செயல்பட்டனர். சைவ மறுமலர்ச்சியாளர்கள் கோயில்களை மீண்டும் கட்ட அனுமதி பெற்றனர். 19ம் நூற்றாண்டில், ஆறுமுகம் போன்ற தலைவர்களின் வழிநடத்தலால் வட இலங்கையில் சைவம் மறுமலர்ச்சி கண்டது. இறுதியாக, நாவலர் திருக்கேதீஸ்வரம் கோயிலை மீட்டெடுத்தார். 1872ம் ஆண்டில், நாவலர் கோயிலை மீண்டும் கட்டுவதற்காக முயற்சி தொடங்கினார். 1903ம் ஆண்டில், 300 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக இடிபாடுகளாக இருந்த கோயில் அதன் பழைய இடத்தில் மீண்டும் கட்டப்பட்டது (ஆறுமுகம், 1980; விக்கிபீடியா பங்களிப்பாளர்கள், 2023). இந்த நிகழ்வு சைவத் தமிழர்களுக்கு முக்கியமானதாக இருந்தது. இழந்த மாதோட்ட கோயில் மறுபடியும் உயிர்பெற்றது. வருடாந்திர திருவிழாக்கள் மீண்டும் தொடங்கின. விடத்தல்தீவு, சுமார் 20கி.மீ தொலைவில் இருந்ததால், சைவ சமயத்தின் தாக்கம் இங்கே தெரிந்திருக்கலாம். வாய்மொழி வரலாறுகள், திருக்கேதீஸ்வரத்திற்கு புனித யாத்திரை மேற்கொண்ட குடும்பங்களைப் பற்றி கூறுகின்றன. பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்காலம் மக்கள் தொகையை முறையாக பதிவுசெய்தது. மன்னார் மாவட்டத்தில் பெரும்பான்மையானவர்கள் தமிழர்கள் (அவர்களில் பலர் கத்தோலிக்கர்கள்), கடற்கரை நகரங்களில் இலங்கை மூர்கள் (முஸ்லிம்கள்) ஒரு சிறுபான்மை மற்றும் சில சிங்களவர்கள் (பெரும்பாலும் தெற்கிலிருந்து வந்த அதிகாரிகள் மற்றும் வர்த்தகர்கள்) விடத்தல்தீவின் சூழலில், சிங்களர்கள் இல்லாமற்போவதற்கும் வாய்ப்பு உண்டு. இந்த இடங்களை இணைக்கும் நிர்வாக சீர்திருத்தங்களை ஆங்கிலேயர்கள் செய்தனர். விடத்தல்தீவு மன்னார் நிர்வாகப் பிரிவின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டது. பொருளாதார ரீதியாக, விடத்தல்தீவையும் பழைய துறைமுகப்பகுதிகளையும் மறைமுகமாக இணைக்கும் உள்கட்டமைப்பை ஆங்கிலேயர்கள் உருவாக்கினர். குறிப்பாக, 1905–1906ம் ஆண்டுகளில், மன்னார் தீவையும் பிரதான நிலப்பகுதியையும் வடக்கு ரயில்பாதையுடன் இணைக்கும் ஒரு தரைப்பாலமும் ரயில்பாதையும் கட்டப்பட்டது. இது தலைமன்னாரில் முடிவடைந்தது (விக்கிமீடியா காமன்ஸ், 2023). தலைமன்னார் இந்தியாவுக்கான புதிய படகுத் துறைமுகமாக (இந்தோ-சிலோன் படகு சேவை) மாறியது. இதனால் மற்ற சிறிய துறைமுகங்களின் பயன்பாடு குறைந்தது.

இருப்பினும், கடலோர வர்த்தகம் தொடர்ந்தது. பாய்மரப் படகுகள் தமிழகத்திற்கும் இலங்கையின் வடமேற்கு கடற்கரைக்கும் இடையே தொடர்ந்து இயங்கின. விடத்தல்தீவு போன்ற கிராமங்களில் உலர்ந்த மீன், உப்பு மற்றும் பனைப்பொருட்களை ஏற்றி சென்றன. 19ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில், பிரிட்டிஷ் ஆவணங்கள் வடமேற்கு கடற்கரைப் பகுதியில் ஏற்றுமதிக்காக அதிக அளவில் உலர்ந்த உப்பு மீன்கள் தயாரிக்கப்பட்டதாகக் குறிப்பிடுகின்றன. விடத்தல்தீவின் மீனவர்கள் (குளங்களிலும் திறந்த கடலிலும் மீன்பிடித்து, மீன்களை வெயிலில் உலர்த்தி, மன்னார் அல்லது யாழ்ப்பாண சந்தைகளுக்கு அனுப்பினர்) இதில் பங்கேற்றனர். 1900களின் ஆரம்பத்தில், அறிவியல் மேற்பார்வையுடன் முத்து மீன்பிடி முயற்சிகள் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தால் மீண்டும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. பெரும்பாலான முத்துக்கரைகள் இந்தியப் பகுதியில் இருந்தபோதும், சில கரைகள் சிலாவத்துறை மற்றும் அரிப்பு (விடத்தல்தீவின் தெற்கே) போன்ற இடங்களில் இருந்தன. 1905ம் ஆண்டில், பல தசாப்தங்களாக செயலற்ற நிலையில் இருந்த பின்னர் மன்னார் கடற்கரையில் பிரிட்டிஷ் தலைமையிலான சோதனை முத்து மீன்பிடி நடவடிக்கைகள் ஆரம்பமானது (அரசர்தன்ம், 1966). இவை குறுகிய கால முயற்சிகள் என்றாலும், மாதோட்டத்தின் வரலாற்றுப் பொருளாதாரத்தைக் நினைவூட்டின. கலாச்சார ரீதியாக, பிரிட்டிஷ் ஆட்சி ஒவ்வொரு சமூகத்திற்கும் தனது நம்பிக்கையை வளர்த்துச் செல்ல அனுமதி அளித்தது. பல கிராமங்களில் புதிய கத்தோலிக்க தேவாலயங்கள் கட்டப்பட்டன. (உதாரணமாக, விடத்தல்தீவின் சென் ஜேம்ஸ் மற்றும் சென் மேரி தேவாலயங்கள் 16ம் மற்றும் 20ம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்டன.) (விக்கிபீடியா பங்களிப்பாளர்கள், 2023) அதேவேளை முஸ்லிம்களும் மசூதிகளை கட்டினார்கள். அல்லது புதுப்பித்தார்கள். (விடத்தல்தீவின் ஜூம்மா மசூதி 19ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியைச் சேர்ந்ததாக இருக்கலாம்.) (விக்கிபீடியா பங்களிப்பாளர்கள், 2023). மன்னார் மாவட்டத்தின் உட்புறக் காடுகளில் அமைந்த மடுவின் பரிசுத்த அன்னை தேவாலயம், 1920ம் ஆண்டுக்குள் கத்தோலிக்கர்களுக்கான தேசிய யாத்திரைத் தலமாக மாறியது. இங்கு ஆயிரக்கணக்கானோர் விடத்தல்தீவின் கடலோர திருச்சபை உறுப்பினர்கள் உட்பட புனித யாத்திரை மேற்கொண்டனர். இவ்வாறு, 20ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில், விடத்தல்தீவு காலனித்துவ சிலோனாடன் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டது, இது கத்தோலிக்கம், சைவம் மற்றும் இஸ்லாம் ஆகிய மரபுகளின் தனித்துவமான கலவையைக் கொண்டிருந்தது. இந்நிலையில், பண்டைய மாதோட்டத்தின் இடிபாடுகள் பழங்கால ஆர்வத்திற்குரிய பாடங்களாக மாறின. பிரிட்டிஷ் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளர்கள் (உதாரணமாக, 1843ம் ஆண்டு ஜே.டபிள்யூ. பென்னட்) மாதோட்ட இடிபாடுகளை பார்வையிட்டு, “அதன் பண்டைய கோயில் குளத்தின் எச்சங்கள் மற்றும் செங்கற்களால் கட்டப்பட்ட முன்னாள் சைவ நகரம்” பற்றி கணக்குகள் வெளியிட்டனர் (பென்னட், 1843). இந்தக் கணக்குகள் மாதோட்ட/மாந்தையின் தொல்பொருள் பாரம்பரியம் வளமானது என்பதை உறுதிப்படுத்தி, 20ம் நூற்றாண்டில் மேலதிக ஆய்வுகளுக்குப் பாதை அமைத்தன.

20ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி மற்றும் மரபு.

1948ம் ஆண்டு இலங்கை சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு, 20ம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில், விடத்தல்தீவும் மாந்தை பகுதியும் ஒரு புதிய காலப்பகுதியில் நுழைந்தன. பண்டைய தொடர்புகள் இடப்பெயர்களிலும் சமூக நினைவிலும் தொடர்ந்திருந்தன. திருக்கேதீஸ்வரத்தைச் சுற்றியுள்ள பகுதி “மாதோட்டம்” என்ற தமிழ்ப் பெயரால் உள்ளூர் பயன்பாட்டில் தொடர்ந்து அழைக்கப்பட்டது. தீவு முழுவதிலுமிருந்து விடத்தல்தீவிலும் இருந்து யாத்திரிகர்கள் திருக்கோயிலின் விழாக்களில் கலந்து கொண்டு, காலனித்துவ காலத்தில் முறிந்திருந்த கலாச்சாரத் தொடர்ச்சியை மீண்டும் உயிர்ப்பித்தனர். விடத்தல்தீவு அமைதியான மீன்பிடிக்கிராமமாக இருந்தது. ஆனால் பாக்கு ஜலசந்தியில் (Palk Strait) அதன் மூலோபாய இடமமைவு, 20ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் நடைபெற்ற இலங்கை உள்நாட்டுப் போரின் போது அதனை முக்கியத்துவத்திற்கு கொண்டு வந்தது. 1980களிலும் 1990களிலும், தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் விடத்தல்தீவின் கடற்கரையை தங்களின் கடற்படைக்கான முக்கிய தளமாக அமைத்தனர். விடத்தல்தீவின் ஆழமற்ற நீர்நிலைகள் மற்றும் சதுப்புநிலத் தீவுகள் வேகப்படகுகள் மற்றும் கடத்தல் நடவடிக்கைகளுக்கு இயற்கையான பாதுகாப்பை வழங்கின. இவ்வாறு, அதன் வரலாற்று கடல்சார் முக்கியத்துவம் ஒரு நவீன உருவாக்கத்தை பெற்றது. விடத்தல்தீவு, வடக்குக் கடற்கரையில் மிகப்பெரிய கடல் புலி தளமாக மாறி, மன்னார் கடற்கரையை உள்நாட்டு மோதலின் போது கட்டுப்படுத்தியது (விக்கிபீடியா பங்களிப்பாளர்கள், 2023a).

இந்த இராணுவ பங்கு 2008ம் ஆண்டு வரை நீடித்தது, அப்போது இலங்கை இராணுவம் விடத்தல்தீவைக் கைப்பற்றி அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டை மீண்டும் நிலைநிறுத்தியது. போர் பெரும் இடையூறுகளை ஏற்படுத்தியது. திருக்கேதீஸ்வரத்திற்கு யாத்திரைகள் குறைக்கப்பட்டன, மேலும் சில சமயங்களில் கோயில் இராணுவ ஆக்கிரமிப்புக்குள்ளாகியது (விக்கிபீடியா பங்களிப்பாளர்கள், 2023a). விடத்தல்தீவில் வாழ்ந்த பலர் இடம்பெயர்ந்தனர். இருப்பினும், போருக்குப் பிறகு பலர் திரும்பி வந்து மீன்பிடி மற்றும் விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு தங்கள் வாழ்க்கையை மீண்டும் கட்டியெழுப்பினர். போருக்குப் பிறகும், 21ம் நூற்றாண்டில் சமரசம் மற்றும் மேம்பாட்டிற்கான முயற்சிகளின் ஒரு பகுதியாக,

மாதோட்ட/மாந்தையின் பாரம்பரியம் பாதுகாக்கப்பட்டு முதலீடு செய்யப்பட்டது. 2009-2010ம் ஆண்டுகளில், மாந்தையில் தொல்பொருள் அகழ்வாராய்ச்சி மீண்டும் தொடங்கப்பட்டது. இதில் கி.பி. 900-1100 வரையிலான கிராம்பு விதைகள் மற்றும் கி.பி. 600-700 காலத்தைச் சேர்ந்த மிளகு போன்ற முக்கியமான கண்டுபிடிப்புகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இது இலங்கையில் இந்த மசாலா பொருட்களின் ஆரம்பக்கால பயன்பாட்டிற்கான ஆதாரமாக உள்ளது. மற்றும் இந்தியப் பெருங்கடல் வர்த்தகத்தில் மாந்தையின் பங்கை உறுதிப்படுத்துகிறது. (UCL தொல்பொருள் நிறுவனம், 2018).

சர்வதேசகுழுக்கள்பண்டையதுறைமுகத்தின் அமைப்பைவரைபடமாக்கி, அதன்பொருள்கலாச்சாரத்தை பகுப்பாய்வு செய்துள்ளன. இது, ஐரோப்பிய காலனித்துவத்துக்கு முன்பே மாந்தை “கிழக்கும் மேற்கும் இடையிலான வர்த்தகத்தின் மையமாக” இருந்ததை, மற்றும் அது கடல்சார் பட்டுச் சாலையின் ஒரு பகுதியாக இருந்ததை எளிமையாகக் காட்டுகிறது (விஜேநாயக்க, ஜியாங், 2024). இந்த ஆய்வுகள் அந்த இடத்தின் உள்ளூர் பெருமையை மேலும் வளப்படுத்துகின்றன. விடத்தல்தீவின் கடற்கரைப் பகுதியின் சுற்றுச்சூழல் முக்கியத்துவத்தையும் பற்றிய ஆர்வம் அதிகரித்து வருகிறது. சமீபத்திய ஆண்டுகளில், விடத்தல்தீவின் கடலோர ஈரநிலங்கள், சதுப்புநிலக் காடுகள், கடல் புல் படுகைகள் மற்றும் கடல்வாழ் உயிரினங்கள் ஆகியவற்றுடன் தங்கள் இயற்கை அழகையும் உயிரணு செறிவையும் தக்கவைத்திருந்தன; 2016ம் ஆண்டு, இந்தப் பகுதிகள் இயற்கை காப்பகமாக அறிவிக்கப்பட்டன (தி சண்டே டைம்ஸ், 2016). இந்த நிலை, விடத்தல்தீவின் கடல்சார் வளங்கள் பல நூற்றாண்டுகளாக சமூகத்தின் வாழ்வாதாரத்திற்குக் கருவாக இருந்ததை நினைவூட்டுகிறது. இந்த சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகளை பாதுகாப்பது, விடத்தல்தீவின் பாரம்பரிய வாழ்வாதார முறையையும் பாதுகாக்கும். விவாதிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் மீனவர்கள் தங்கள் நிலைத்த வாழ்வியல் மரபை தொடர்ந்துள்ளனர்.

கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் கலந்துரையாடல்.

விடத்தல்தீவுக்கும் மாதோட்டத்திற்கும் இடையிலான உறவு ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக பின்னப்பட்ட சிக்கலான ஓர் வரலாற்றுத் திரைச்சீலை. பொருளாதார ரீதியாக, மாதோட்ட ஒரு சிறந்த துறைமுகமாக உருவெடுத்தது. பண்டைய மசாலா, பலசரக்கு மற்றும் மணி வர்த்தகம் தொடங்கி இடைக்கால முத்து மீன்பிடி வரையிலும் இது விடத்தல்தீவு போன்ற கடற்கரை குடியேற்றங்களுக்கு உயிரூட்டிய பிராந்திய கடல்சார் பொருளாதாரத்திற்குத் தளமாக இருந்தது. அரசியல் ரீதியாக, விடத்தல்தீவின் வளர்ச்சியும் வீழ்ச்சியும் மாந்தை/மன்னாருடன் இணைந்திருந்தது. அனுராதபுர அரசின் கீழிருந்து, சோழர் ஆக்கிரமிப்பு, யாழ்ப்பாணத் தமிழ் ஆட்சி, பின்னர் மூன்று ஐரோப்பிய பேரரசுகளின் காலனித்துவ ஆட்சிகளின் கீழ், ஒவ்வொரு காலகட்டமும் உள்ளூர் நிர்வாகத்திலும் பாதுகாப்பிலும் தங்களது அடையாளத்தை பதிந்தன. கலாச்சாரம் மற்றும் மத ரீதியாகவும், இந்த இரண்டு இடங்களும் விரிவான பரிணாம வளர்ச்சியை அனுபவித்தன. முதலில் புத்த ஸ்தூபிகள் மற்றும் சைவ மதத்துடன் கூடிய வாழ்வியல், பின்னர் யாழ்ப்பாண ஆட்சியின் கீழ் பெரும்பான்மையாக சைவத் தமிழ் சமூகத்துடன், பின்னர் காலனித்துவ மற்றும் வர்த்தகத் தொடர்புகளின் வாயிலாக கிறித்தவமும் இஸ்லாமும் அறிமுகமாகின. இதன் விளைவாக இன்று காணப்படும் பன்மை மத அமைப்பு உருவானது (சைவக் கோயில்கள், தேவாலயங்கள் மற்றும் மசூதிகள் அருகில் உள்ளன).

தொல்பொருள் சான்றுகள் நாணயங்கள், கல்வெட்டுகள் மற்றும் இடிபாடுகள் இந்தப் பருவங்களுக்கு இடையே உறுதியான தொடர்புகளை வழங்குகின்றன. மாதோட்டாவில் காணப்படும் ராஜராஜபுர சோழர் கல்வெட்டு (லக்புரா எல்.எல்.சி., நாள் தெரியவில்லை) அல்லது 7ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த திருக்கேதீஸ்வரம்கோயிலின் தூண்கள் இப்பகுதியின்பண்டைய தொடர்புகளை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. விடத்தல்தீவின் பெயர் விரிவான நாளேடுகளில் அரிதாகவே தோன்றினாலும், இறுதியில், விடத்தல்தீவும் மாத்தோட்டாவின் கதையும் மாற்றங்களின் மத்தியில் தொடர்ச்சியைக் கொண்டிருக்கிறது. பழங்கால காலத்தில் மாதோட்டம் ஏற்படுத்திய கடல்சார் இணைப்பு, இன்று விடத்தல்தீவு போன்ற வறண்ட கடற்கரை கிராமங்களின் வாழ்க்கையில் மாறியது. இவை ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பின்னப்பட்டவை. தமிழ் சங்க இலக்கியம் மாதோட்டத்தை சிறந்த துறைமுகமாக புகழ்ந்த காலத்திலிருந்து (விக்கிப்பீடியா பங்களிப்பாளர்கள், 2023b), இன்று வரையிலான காலத்தில் வரலாற்று மற்றும் சுற்றுச்சூழல் முக்கியத்துவம் கொண்ட மன்னார் வளைகுடாப் பகுதியை அடையாளப்படுத்தும் பணியில் பங்காற்றும் பாதுகாவலர்களும் வரலாற்றாசிரியர்களும் அதை முக்கியமாகக் கருதுகின்றனர்.

மரபுப் பிணைப்பு இடிபாடுகள் மற்றும் கலைப் பொருட்களில் மட்டும் அல்ல, விடத்தல்தீவின் சமூகத் திசையிலும்காணப்படுகிறது. பண்டையமாந்தை அரசர்களுக்குச் சேவைசெய்தகுடும்பங்கள், யாழ்ப்பாண அரசர்களின் கீழ் முத்து வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டவர்கள், திருக்கேதீஸ்வரத்தில் வழிபட்டவர்கள், காலனித்துவ கால எழுச்சிகளைச் சகித்தவர்கள், மற்றும் ஒருகாலத்தில் ரோமன் கப்பல்களும் அரேபிய படகுகளும் பயணித்த அதே கடலில் இன்று மீன்பிடிக்க புறப்படும் குடும்பங்களின் வழிமுறைகளிலும்.

முடிவுரை.

விடத்தல்தீவுக்கும் மாத்தோட்டத்திற்கும் (மாந்தை) இடையிலான வரலாற்றுத் தொடர்பு, சிறிய கடற்கரை குடியேற்றங்கள் பிராந்திய வரலாற்றின் பரந்த நீரோட்டங்களுடன் எவ்வாறு ஆழமாக பின்னி இணைந்துள்ளன என்பதற்கான ஒரு வலுவான எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது. இந்தியப் பெருங்கடல் வர்த்தக வலையமைப்பில் அவர்களின் பங்கேற்பு, சோழர் பேரரசின் கனவுகள் மற்றும் சைவப் பக்தி மரபுகளின் வழியாக, ஐரோப்பிய காலனித்துவ ஆட்சிகளின் கீழ் நிகழ்ந்த மாற்றங்கள் மற்றும் உள்நாட்டு மோதல்களில் உருவான உயிர்வாழ்வுகள் ஆகிய அனைத்தும், இந்த இரண்டு தளங்களின் ஆயிரம் ஆண்டுகால தொடர்ச்சியைக் காட்டுகின்றன. மாத்தோட்டா முக்கிய துறைமுகமாகவும் மத மையமாகவும் செயல்பட்டபோதும், விடத்தல்தீவு ஒரு செயற்கைக்கோள் குடியேற்றமாக இருந்தது. வர்த்தகம், சடங்கு வாழ்க்கை, பின்னர் உள்நாட்டுப் போரின் போது மூலோபாய தளமாக மாறியது. இந்த வரலாற்று விவரிப்பு மதமாற்றம், பொருளாதார மாற்றங்கள் மற்றும் மக்கள்தொகை திரவத்தன்மையின் அடுக்குகளைக் காட்டுகிறது, இது கத்தோலிக்கம், சைவம் மற்றும் இஸ்லாமிய மரபுகளால் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு பன்முக சமூகத்தில் உச்சம் பெறுகிறது. முக்கியமாக, பிராந்தியத்தின் வளமான தொல்பொருள் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் வளங்கள் கோயில் இடிபாடுகள் முதல் பாதுகாக்கப்பட்ட ஈரநிலங்கள் வரை அதன் நீடித்த முக்கியத்துவத்திற்கு உறுதியான சான்றாகத் திகழ்கின்றன. விடத்தல்தீவு, அரசாங்க ஆவணங்களில் குறைவாகவே பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தாலும், புறக்கணிக்கப்படாததாகவும், மாறாக வரலாற்று ரீதியாக மாத்தோட்டாவுடன் இணைந்ததாகவும், இலங்கையின் மறக்கப்பட்ட கடல்சார் பாரம்பரியத்துடன் உயிருள்ள இணைப்பாகவும் பார்க்கப்பட வேண்டும் என்பதை இந்த ஆய்வு வலியுறுத்துகிறது.

வரம்புகள்.

இந்த ஆய்வு பல்துறை நோக்குடன் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தாலும், சில காரணிகளால் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது.

1. **முதன்மை ஆவணங்களின் பற்றாக்குறை:** விடத்தல்தீவைக் குறித்த நேரடி வரலாற்றுப் பதிவுகள் பண்டைய நூல்கள் மற்றும் காலனித்துவ ஆவணங்களில் மிகவும் குறைவாக உள்ளன. எனவே, பிராந்திய வடிவமைப்புகள் மற்றும் அருகிலுள்ள குடியிருப்புகளின் அடிப்படையில் கவனமாக அனுமானிக்க வேண்டியுள்ளது.
2. **இரண்டாம் நிலை விளக்கங்களை சார்ந்திருத்தல்:** இந்த ஆய்வின் பெரும்பகுதி ஏற்கனவே உள்ள அறிவார்ந்த ஆய்வுகள் மற்றும் மொழிபெயர்ப்புகளின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது. குறிப்பாக கோயில் அழிவுகள் மற்றும் மதமாற்றங்களைப் பற்றிய விளக்கங்கள் சார்புடையவையாக இருக்கக்கூடும்.
3. **துண்டுத் துண்டான தொல்பொருள் தரவுகள்:** மாத்தோட்டத்தில் சமீபத்திய அகழ்வாராய்ச்சிகள் முக்கியமான நுண்ணறிவுகளை வழங்கியுள்ளன. இருப்பினும், விடத்தல்தீவின் தொல்பொருள் ஆய்வு மிகக் குறைவாகவே மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. கன ஆய்வுகள் அல்லது உள்ளூர் அகழ்வாராய்ச்சி இல்லாததால், கிராமத்தின் பண்டைய உள்கட்டமைப்பு மற்றும் பொருளாதார பங்குகள் குறித்த உறுதியான கூற்றுக்களை முன்வைப்பது கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டுள்ளது.
4. **வரையறுக்கப்பட்ட வாய்மொழி ஆவணங்கள்:** உள்ளூர் நினைவுகள் மற்றும் வாய்மொழி மரபுகள் குறிப்பிட்டிருந்தாலும், முறையான இனவரையியல் நேர்காணல்கள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. இதனால் கலாச்சார தொடர்ச்சி மற்றும் இடம்பெயர்ச்சி பற்றிய விரிவான மறுகட்டமைப்பை மேற்கொள்ள முடியவில்லை.

உசாத்துணைகள்.

- Arasaratnam, S. (1966). Maritime trade and political power in the Gulf of Mannar. The Journal of the Royal Asiatic Society (Ceylon Branch), 11(1), 1–21.
- Arumugam, S. (1980). The Lord of Thiruketheeswaram: An ancient Hindu sthalam of hoary antiquity in Sri Lanka. Colombo: Royal Asiatic Society.
- Bennett, J. W. (1843). Ceylon and its capabilities: An account of its natural resources, indigenous productions, and commercial capabilities. London: Saunders and Otley.
- Gnanaprakasam, S. (1960). A critical history of Jaffna. Colombo: Ceylon Times.
- Indrapala, K. (2005). The evolution of an ethnic identity: The Tamils in Sri Lanka, c. 300 BCE to c. 1200 CE. Colombo: Kumaran Book House.
- Kunarasa, K. (2003). The Jaffna dynasty. Colombo: Kumaran Book House.
- Lakpura LLC. (n.d.). Kayts Fort – Tamil inscription (translation). Retrieved from <https://us.lakpura.com/pages/kayts-fort>
- Lanka Environment Fund. (2023). Vidataltivu Nature Reserve. Retrieved from <https://www.lankaenvironmentfund.org/>

lankaenvironmentfund.org/vidattaltivu-nature-reserve

- McGilvray, D. B. (2008). *Crucible of conflict: Tamil and Muslim society on the East Coast of Sri Lanka*. Durham: Duke University Press.
- Peiris, P. E. (1920). *Ceylon: The Portuguese era, Vol. I*. Colombo: The Times of Ceylon Company, Ltd.
- Queirós, F. de. (1930). *The temporal and spiritual conquest of Ceylon* (S. G. Perera, Trans.). Colombo: Asian Educational Services.
- The Sunday Times. (2016, July 3). Vidattaltivu Nature Reserve declared to protect rare mangroves. Retrieved from <https://www.sundaytimes.lk/160703/news/vidattaltivu-nature-reserve-declared-199389.html>
- UCL Institute of Archaeology. (2018, December 13). Earliest discovery of clove and pepper from ancient South Asia. University College London. Retrieved from <https://www.ucl.ac.uk/archaeology/news/2018/dec/earliest-discovery-clove-and-pepper-ancient-south-asia>
- UNESCO. (2023). Silk Roads: Ibn Battuta. Retrieved from <https://en.unesco.org/silkroad/content/ibn-battuta>
- Wikipedia Contributors. (2023, July). Thiruketheeswaram Temple. In Wikipedia, The Free Encyclopedia. Retrieved from <https://en.wikipedia.org/wiki/Thiruketheeswaram>
- Wikipedia Contributors. (2023, July). Vidattaltivu. In Wikipedia, The Free Encyclopedia. Retrieved from <https://en.wikipedia.org/wiki/Vidattaltivu>
- Wijenayake, N., Du, M., & Jiang, J. (2024). Explore Mantai, the ancient port-city and international trade-hub of the Maritime Silk Road in northern Sri Lanka. *International Archives of the Photogrammetry, Remote Sensing and Spatial Information Sciences*, XLVIII-4, 479–486. <https://isprs-archives.copernicus.org/articles/XLVIII-4-W2-2024/479/2024/>
- Wikimedia Commons. (2023). Mannar Island Causeway and Railway Construction (1905–1906). Retrieved from <https://commons.wikimedia.org/>

புலம்பெயர்வு,
போர்,
இடம்பெயர்வு.

8. பெருங்கடல்களையும் சகாப்தங்களையும் கடத்தல்: விடத்தல்தீவிலிருந்து அவுஸ்திரேலியாவுக்கு இடம்பெயர்ந்த வரலாறுகள்.

சதீஸ்குமார் பத்மநாதன்¹.

சுருக்கம்.

இந்த ஆய்வு, இலங்கையின் மன்னார் மாவட்டத்திலுள்ள கடற்கரை கிராமமான விடத்தல்தீவிலிருந்து ஆஸ்திரேலியாவிற்கான தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் சமூகங்களின் இடம்பெயர்வு வரலாற்றை ஐந்து முக்கியமான காலக்கட்டங்களில் ஆய்வு செய்கிறது. காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய, காலனித்துவ, காலனித்துவத்திற்கு பிந்தைய, உள்நாட்டு யுத்தம் மற்றும் யுத்தத்திற்குப் பிந்தைய காலங்கள். உலகளாவிய சக்திகள், காலனித்துவத் தொழிலாளர் தேவை, சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய கொள்கை மாற்றங்கள், இன மோதல்கள் மற்றும் புதிதாக உருவான குடியேற்றச் சட்டங்கள், உள்ளூர் சூழ்நிலைகளுடன் எவ்வாறு பின்னிப் பிணைந்துமான இடம்பெயர்வு பாதைகளை உருவாக்கின. என்பதை இந்த ஆய்வு வெளிச்சமிடுகிறது. சட்டப்பாதைகள் மற்றும் மறைமுகக் குடியேற்ற வழிகளை ஆய்வு செய்வதன் மூலம், தமிழர் மற்றும் முஸ்லிம் சமூகங்களின் மாறுபட்ட இடம்பெயர்வு அனுபவங்கள், சட்டத் தீர்வுகளில் மொழித் தடைகள் வகிக்கும் பங்கு, நீண்டகால இடம்பெயர்ச்சியால் ஏற்படும் உளவியல் தாக்கங்கள் ஆகியவற்றை விரிவாக ஆராய்கிறது. இந்த நுணுக்கமான வரலாற்றை முன்னிறுத்துவதன் மூலம், இலங்கை புலம்பெயர்வின் ஒரே மாதிரியான பொதுவான கூறுகளை சவால் செய்யும் வகையில் புதிய பார்வையை முன்வைக்கிறது மற்றும் அதிக நுட்பமான கொள்கைகள் மற்றும் புலம்பெயர் ஈடுபாட்டு உத்திகளின் அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறது. இந்த கண்டுபிடிப்புகள், இடம்பெயர்வு ஆய்வு, அகதிக் கொள்கை வடிவமைப்பு மற்றும் சமூக ஆதரவு முயற்சிகள் ஆகியவற்றுக்கு முக்கியமான தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகின்றன; மேலும், விடத்தல்தீவின் புலம்பெயர்ந்தோரின் நீடித்த நிலைத்தன்மையும் நாடுகடந்த உறவுகளும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

முக்கிய வார்த்தைகள் : விடத்தல்தீவு, இலங்கை புலம்பெயர்ந்தோர், இடம்பெயர்வு வரலாறு, அகதிக் கொள்கை, தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் சமூகங்கள்

அறிமுகம்.

விடத்தல்தீவு என்பது இலங்கையின் மன்னார் மாவட்டத்தின் மாந்தை மேற்கு பிரிவில் அமைந்துள்ள ஒரு கடலோரக் கிராமமாகும். பல நூற்றாண்டுகளாகவே இப்பகுதியைச் சேர்ந்த தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் சமூகங்கள் இலங்கையின் எல்லைகளைத் தாண்டி குறிப்பாக ஆஸ்திரேலியா போன்ற வெளிநாடுகளுக்கு சட்டப்பூர்வமாகவும் இரகசியமாகவும் இடம்பெயர்ந்து வந்துள்ளனர். இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை, காலப்போக்கில் ஐந்து முக்கியக் கட்டங்களின் அடிப்படையில் விடத்தல்தீவு மற்றும் அதன் சுற்றுப்புற கிராமங்களைச் சேர்ந்த மக்களின் இடம்பெயர்வு வரலாற்றை ஆய்வு செய்கிறது:

1. காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய காலம்,
2. காலனித்துவ காலம்,
3. காலனித்துவத்திற்கு பிந்தைய காலம்,
4. உள்நாட்டுப் போர் (1983–2009),
5. போர் முடிந்த பிந்தைய காலம் முதல் இன்றைய நிலை வரை.

ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் நிகழ்ந்த முக்கியமான இடம்பெயர்வு அலைகளை, சட்டப்பூர்வ குடியேற்றங்கள் மற்றும் அகதிகள் வருகைப் பாதைகளை, இவ்வழிகளில் தோன்றிய சட்டவிரோதமான வழிகள் மற்றும் மனிதக் கடத்தல் வலையமைப்புகளை விரிவாக சுட்டிக்காட்டுகிறது. மேலும், ஆஸ்திரேலியாவில் குடியேறிய பிறகு, அங்கு வாழும் தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் குடியேறிகள் எதிர்கொண்ட மொழி மற்றும் விளக்கத்துடன் தொடர்புடைய சவால்கள் பற்றியும் விவாதிக்கிறது. தனிப்பட்ட இடம்பெயர்வு கதைகள், புலம்பெயர் அனுபவங்கள் மற்றும் சமூக நிகழ்வுகள் இந்த வரலாற்றின் ஒரு பகுதியாக விளக்கப்படுகின்றன. இந்த ஆய்வின் முழுவதும், விடத்தல்தீவின் உள்ளூர் அனுபவம் மன்னார் மாவட்டத்தின் மற்றும் இலங்கையின் பரந்தளவிலான மாகாண, தேசிய இடம்பெயர்வு போக்குகளுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இது, ஒரு சிறிய கிராமத்தின் வரலாறு எப்படி உலகளாவிய புலம்பெயர் சூழ்நிலைகளுடன் தொடர்புபட்டுள்ளது என்பதை நமக்கு நினைவூட்டுகிறது.

இடம்பெயர்வு வரலாற்றின் ஆரம்பக் காலங்கள்: காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய மற்றும் காலனித்துவக் காலம்.

முக்கியத்துவம்.

பல அடுக்கு வரலாறுகள் பெரும்பாலும் பரந்த தேசிய அல்லது இனக் கோணங்களில் விவரிக்கப்படுகின்றன. இதனால் சிறிய சமூகங்களின் நுண்ணிய வரலாறுகள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. இந்த ஆய்வு, இலங்கையின் மன்னார் மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு சிறிய கடற்கரை கிராமமான விடத்தல்தீவிலிருந்து ஆஸ்திரேலியாவிற்கு தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் சமூகங்களின் பல அடுக்கு இடம்பெயர்வு பயணங்களை வெளிப்படுத்துகிறது. காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய, காலனித்துவ, காலனித்துவத்திற்குப் பிந்தைய, உள்நாட்டு போர் மற்றும் யுத்தத்திற்குப் பிந்தைய காலங்கள் என ஐந்து முக்கிய வரலாற்றுப் பருவங்களை ஆராயும் இது, உலகளாவிய சக்திகள் காலனித்துவத் தொழிலாளர் தேவை, சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய கொள்கை மாற்றங்கள், இன மோதல்கள் மற்றும் உருவாகிய குடியேற்ற சட்டங்கள் உள்ளூர்த் தன்மைகளுடன் எவ்வாறு பின்னிப் பிணைந்து சிக்கலான இடம்பெயர்வுப் பாதைகளை உருவாக்கின என்பதை வெளிச்சமிடுகிறது. முக்கியமாக, கொடும்பு உயர் சமூகங்கள் அல்லது யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களை மையமாகக் கொண்ட புலம்பெயர்வு வரலாறுகளின் ஆதிக்கக் கூறுகளிலிருந்து விலகி, இது கிராமப்புற மற்றும் கடற்கரை சமூகங்களின் குறைவாக ஆவணப்படுத்தப்பட்ட அனுபவங்களை முன்வைக்கிறது. 1990க்குப் பிந்தைய காலத்தில் மன்னாரின் முஸ்லிம் மக்களின் தனித்துவமான இடம்பெயர்வு சவால்கள் மற்றும் தமிழ் மக்களின் சட்டப்பூர்வ அகதி மீள்குடியேற்றம் மற்றும் மறைமுகப் படகு பயணங்களின் இரட்டை வழிமுறைகள் ஆகியவற்றிலும் இது கவனம் செலுத்துகிறது. மேலும், இந்த ஆய்வு ஆஸ்திரேலியாவில் புலம்பெயர்ந்தோர் எதிர்கொள்ளும் நிலைத்த போராட்டங்களை புகலிடத் தீர்வுகளில் மொழித் தடைகள், மொழிபெயர்ப்பு குறைபாடுகள், சட்டப்பூர்வ நிலைத்தன்மையின் பற்றாக்குறை மற்றும் கலாச்சார அந்நியப்படுத்தல் ஆகியவற்றைச் சுற்றி விரிவாக விவாதிக்கிறது. இது அதிகாரப்பூர்வ புள்ளிவிவரங்களுக்கு அப்பால் இருக்கும் வாழ்வியலினை வெளிப்படுத்துகிறது, புலம்பெயர்வு கொள்கை, சமூக ஆதரவு, மற்றும் வக்காலத்து நடவடிக்கைகளுக்கு நுணுக்கமான புரிதலை வழங்குகிறது.

ஆராய்ச்சி இடைவெளி.

இலங்கைத் தமிழர்கள் மற்றும் முஸ்லிம்கள் ஆஸ்திரேலியாவிற்குத் தங்கள் இடம்பெயர்வைச் சார்ந்த பல்வேறு சமூகவியல் மற்றும் வரலாற்றுப் பயணங்கள் ஆய்வுகள் செய்யப்பட்டாலும், பெரும்பாலான கவனம் பெரிய நகர்ப்புற சமூகங்களின் (உ.தா, யாழ்ப்பாணத் தமிழர்கள்) புலம்பெயர்வைப் பற்றியதாகவே இருந்து வருகிறது அல்லது இலங்கையர்களை ஒரே வகையான புலம்பெயர்ந்தோராக ஒருங்கிணைக்கிறது. இதனால், பின்வரும் பகுதிகள் குறைவாக ஆராயப்பட்டுள்ளன:

- மன்னார் மாவட்டத்தின் விடத்தல்தீவு போன்ற சிறிய கடற்கரை கிராமங்களின் இடம்பெயர்வு வரலாறுகள்.
- ஒரே புவியியல் சூழலிலிருந்து தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் சமூகங்களின் மாறுபட்ட இடம்பெயர்வு அனுபவங்கள், குறிப்பாக உள்நாட்டு போர் மற்றும் பிந்தைய காலத்தின் சூழலில்.
- 2009க்குப் பிந்தைய ஒழுங்கற்ற இடம்பெயர்வு பாதைகள், குறிப்பாக ஆபத்தான கடல் வழிப் பயணங்கள், மற்றும் அந்தக் குழுமங்களுடைய உள்ளூர் திறன்கள் (படகு கட்டுதல் மற்றும் கடல் பயணத் திறன்கள்) அவற்றை எவ்வாறு சாத்தியமாக்கின.
- ஆஸ்திரேலியாவில் குடியேறிய புலம்பெயர்ந்தோரின் சட்ட நிலைமைகள் மற்றும் ஒருங்கிணைப்பு அனுபவங்களில் மொழித் தடைகள் மற்றும் போதிய மொழிபெயர்ப்பு வசதிகள் இல்லாமையின் நீடித்த விளைவுகள்.
- தற்காலிக பாதுகாப்பு அனுமதிகள் மற்றும் குறைவாக ஆவணப்படுத்தப்பட்ட கிராமப்புற இடம்பெயர்ந்தோரின் மனநலச் சவால்கள்.

இவ்வாறு, இந்த ஆய்வு விடத்தல்தீவின் காலவரிசைப்படுத்தப்பட்ட இடம்பெயர்வு கதையை விரிவாக முன்வைத்து, பரந்த புலம்பெயர்வு வரலாற்றில் பெரும்பாலும் மறைக்கப்படும் விடயங்களில் நுணுக்கமான பார்வையை வழங்குகிறது.

ஆராய்ச்சி நோக்குகள்.

1. விடத்தல்தீவிலிருந்து ஆஸ்திரேலியாவிற்கு தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் சமூகங்களின் இடம்பெயர்வை, காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய, காலனித்துவ, காலனித்துவத்திற்குப் பிந்தைய, உள்நாட்டு யுத்தம் மற்றும் யுத்தத்திற்குப் பிந்தைய காலங்களில் காலவரிசைப்படுத்தி பகுப்பாய்வு செய்தல்
2. இனம், அரசியல் சூழல் மற்றும் சர்வதேச புகலிடக் கொள்கைகளால் அமைந்த தமிழர் மற்றும் முஸ்லிம்

- சமூகங்களின் மாறுபட்ட சட்டப்பூர்வ மற்றும் மறைமுக இடம்பெயர்வுப் பாதைகளை ஆராய்கிறது;
3. ஆஸ்திரேலிய புகலிடம் மற்றும் குடியேற்றச் சட்டப்பணிகளை வழிநடத்துவதில் மொழி மற்றும் மொழிபெயர்ப்பு சவால்களின் பங்கையும், அவை சட்ட முடிவுகள் மற்றும் சமூக ஒருங்கிணைப்பை எவ்வாறு பாதித்துள்ளன என்பதையும் பகுப்பாய்தல்.
 4. புள்ளிவிவரங்களுக்குப் பின்னால் உள்ள மனித அனுபவங்களை வெளிக்கொணர, புலம்பெயர்ந்தோர் தங்கள் அடையாளங்களை மீண்டும் கட்டியெழுப்பும் விதம் மற்றும் நாடுகடந்த உறவுகளை நிலைநிறுத்தும் அனுபவங்களை முன்னிலைப்படுத்துதல்.
 5. உள்நாட்டினமான இடம்பெயர்வு வரலாறுகள் தேசிய மற்றும் உலகளாவிய இடம்பெயர்வு போக்குகளோடு எவ்வாறு பின்னிப் பிணைந்து, அகதிகள் உள்வாங்குதல், கடல்சார் இடம்பெயர்வு தடுப்பு, மற்றும் ஒருங்கிணைப்பு கொள்கை நிலைகளில் நுண்ணறிவுப் பார்வைகளை வழங்குகின்றன என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது.

காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய காலம்.

ஐரோப்பியர்களின் காலனித்துவ ஆட்சி தொடங்கும் முன்னரே, இலங்கையிலிருந்து ஆஸ்திரேலியாவுக்கான நேரடி இடம்பெயர்வுக்கு சில ஆதாரங்கள் மட்டுமே உள்ளன. மன்னாரைச் சேர்ந்த தமிழரும் முஸ்லிம்களும் வரலாற்று ரீதியாக பிராந்திய வர்த்தகம் மற்றும் இயக்கங்களில் (உதாரணமாக பாக்கு நீரிணையம் வழியாக தென்னிந்தியாவுடன்) ஈடுபட்டிருந்தாலும், ஆஸ்திரேலிய கண்டம் அவர்கள் இடம்பெயர்ந்த வளையத்திற்கு அப்பாற்பட்டதாகவே இருந்தது. காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய காலத்தில் இலங்கையர்களின் ஆஸ்திரேலியாவுடனான எந்தவிதமான நேரடி தொடர்பும் குடியேற்ற முயற்சியும் பதிவாகவில்லை. இது 18ம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் ஆஸ்திரேலியாவின் தெற்காசிய இடம்பெயர்வு பாதைகளிலிருந்து தனிமைப்படுத்தப்பட்ட நிலையை வெளிப்படுத்துகிறது. எனவே, விடத்தல்தீவு போன்ற கிராமங்களிலிருந்து அந்நேரத்தில் நிகழ்ந்த இடம்பெயர்வு என்பது அதிகமாக உள்நாட் அல்லது தெற்காசியப் பிராந்திய இயக்கங்களுக்குள் மட்டுமே இருந்திருக்க முடியும்.

காலனித்துவக் காலம் (19ம் நூற்றாண்டு – 20ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி).

பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்காலத்தில், இலங்கையிலிருந்து ஆஸ்திரேலியாவுக்கு முதல் குறிப்பிடத்தக்க இடம்பெயர்வு நிகழ்ந்தது. 1800களின் பிற்பகுதியில், சிறிய குழுக்களாக இலங்கையர்கள் (அந்தக் காலத்தில் சிங்களர், தமிழர், முஸ்லிம்கள் ஆகியோரைக் குறிக்கும் “Ceylonese” என்ற பொதுப் பெயருடன்) ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களாகவும் திறமையான தொழிலாளர்களாகவும் ஆஸ்திரேலியாவிற்கு அனுப்பப்பட்டனர். 1882ல், கிட்டத்தட்ட 500 இலங்கையர்கள் ஐந்து வருடங்கள் கொண்ட உழைப்பு ஒப்பந்தங்களின் கீழ் குயின்ஸ்லாந்தில் உள்ள சர்க்கரைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்ய ஆட்சேர்ப்பு செய்யப்பட்டனர் (Forbes, 2022). இந்தக் குழுக்களில் தமிழ் பேசும் தொழிலாளர்கள் மற்றும் கடல் மற்றும் கைதொழில்களில் அனுபவமுள்ள மன்னார் போன்ற கடலோரப் பகுதிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் இருந்தனர். அதே காலகட்டத்தில், ஆஸ்திரேலியாவின் முத்து ஒட்டுத் தொழில் இலங்கையின் புகழ்பெற்ற முத்துத் தோட்டங்களில் இருந்து திறமையான மூழ்காளர்களை ஈர்த்தது. 1870களிலிருந்து குயின்ஸ்லாந்தும் மேற்கு ஆஸ்திரேலியாவும் உள்ள முத்து வயல்களில் தேடி, இலங்கையின் கிழக்குக் கரையிலிருந்து (மன்னார் வளைகுடா உள்ளிட்ட) மூழ்காளர்கள் மற்றும் படகு ஒட்டுநர்களை பணியமர்த்தினர். வரலாற்று ஆவணங்கள் 1879–1882 களில், “Cingalese” (அந்தக் காலத்தில் இலங்கையர்களைக் குறிக்கும்.) எனப் பதிவு செய்யப்பட்ட டஜன் கணக்கான தமிழர் மற்றும் முஸ்லிம் மூழ்காளர்கள், குழுவினர்கள், சமையல்காரர்கள் மற்றும் தொழில்நுட்ப நிபுணர்களாக டோரஸ் நீரிணையில் உள்ள Thursday தீவுக்கு அழைத்து வரப்பட்டனர் என்பதைக் காட்டுகின்றன (Forbes, 2022). மன்னார் மாவட்டம் பண்டைய முத்துத் தொழிலில் முக்கிய பங்கு வகித்ததை கருத்தில் கொண்டால், விடத்தல்தீவின் மீனவர்கள் உள்ளிட்ட சிலர் இத்தொழிலாளர்களில் இருந்திருக்க வாய்ப்புள்ளது.

இவர்கள் பெரும்பாலும் தற்காலிக ஒப்பந்தங்களின் அடிப்படையில் வந்திருந்தாலும், சிலர் ஆஸ்திரேலியாவில் தங்கி வாழத் தொடங்கினர். 19ம் நூற்றாண்டின் இறுதியில், வியாழக்கிழமை தீவின் “Cingalese Quarter” என அழைக்கப்பட்ட ஒரு குடியேற்றப் பகுதிக்குள், வழிபாட்டுத் தலங்கள் மற்றும் வணிக இடங்கள் உருவாகும் அளவிற்கு இந்தக் குடியேற்றம் வேரூன்றியது (Forbes, 2022). இவ்வகை ஆரம்ப நகர்வுகள் இருந்தபோதிலும், இடம்பெயர்வு வாய்ப்புகள் மிகவும் கட்டுப்பாட்டாகவும் இனவாத அடிப்படையில் வடிவமைக்கப்பட்டுமிருந்தன. 1901ல் ஆஸ்திரேலியா கூட்டமைப்பாக உருவாகிய பின்பு, “White Australia” கொள்கை (Immigration Restriction Act, 1901) ஐரோப்பியரல்லாதவரின் குடியேற்றத்தை தடை செய்தது (Forbes, 2022). 1901க்கு முன்னர் வந்த இலங்கையர்கள் தங்க அனுமதி பெற்றிருந்தாலும், புதியவர்களுக்கு வர வாய்ப்பு இருக்கவில்லை. “Dictation Test” எனப்படும் பரீட்சை போன்ற இனவாத உத்திகள் “நிறகுடியேற்றவாசிகளை” தடுக்க வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தன. இதன் விளைவாக, 20ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் ஆஸ்திரேலியாவில் பிறந்த இலங்கையர் எண்ணிக்கை

மிக குறைவாக வளர்ச்சியையே கொண்டிருந்தது – 1901ல் 609 பேரிலிருந்து 1933ல் 638 பேராக மட்டுமே (Forbes, 2022). மன்னார் அல்லது இலங்கையின் பிற பகுதிகளில் இருந்து காலனித்துவக் காலத்தில் நிகழ்ந்த இடம்பெயர்வு மிகவும் குறைவானதாக இருந்தது, பெரும்பாலும் சுலபமாக கிடைக்காத சிறப்பு சந்தர்ப்பங்களில் மட்டுமே நிகழ்ந்தது (பொதுவாக உயர் கல்வி பெற்ற மாணவர்கள் அல்லது வணிக நிபுணர்கள் போன்றோர்). சுருக்கமாகச் சொல்வதெனில், இந்த காலனித்துவக் காலம் ஆஸ்திரேலியாவில் முதல் இலங்கையர்களின் தடயங்களை ஏற்படுத்தியது. தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள், முத்து மூழ்காளர்கள் ஆகியோரின் வருகை, அதன் பின் இனவாத சட்டங்கள் காரணமாக ஏற்பட்ட நீண்ட இடைவெளி.

காலனித்துவத்திற்குப் பிந்தைய இடம்பெயர்வு (1948–1982).

1948ம் ஆண்டு இலங்கைக்கு சுதந்திரம் கிடைத்தது. ஆஸ்திரேலியாவின் குடியேற்றக் கொள்கைகளில் ஏற்படும் படிப்படியான மாற்றங்களுடன் இணைந்துகொண்டது. 1950களிலும் 1960களிலும், ஆஸ்திரேலியா “வெள்ளை ஆஸ்திரேலியா” கொள்கையின் அம்சங்களைத் தளர்த்தத் தொடங்கியது. ஆரம்பக் கால சலுகைகள், நீண்ட காலம் வசித்த ஐரோப்பியரல்லாத குடியிருப்பாளர்களுக்கு குடியுரிமை வழங்க அனுமதித்தன. மேலும் 1958ம் ஆண்டு நிறக்குடியேற்றத்தைத் தடுக்க பயன்படுத்தப்பட்ட “டிக்டேஷன் சோதனை” முற்றிலும் நீக்கப்பட்டது (Forbes, 2022). இருப்பினும், சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய முதல் இரு தசாப்தங்களில், சட்டப்பூர்வமாக ஆஸ்திரேலியாவிற்கு இடம்பெயர்ந்த இலங்கையர்கள் பெரும்பாலும் ஐரோப்பிய வேரோடு தொடர்புடையவர்களாக இருந்தனர். குறிப்பாக பர்கர்கள் (ட்சு அல்லது போர்த்துகீசிய வம்சத்துடன் சேர்ந்த யூரேசிய மக்கள்). இவர்கள் சுதந்திரத்துக்குப் பிறகு நாட்டில் உருவான தேசியவாதக் கொள்கைகளால் புறக்கணிக்கப்பட்டதாக உணர்ந்ததினால், 1940களின் இறுதியில் மற்றும் 1950களின் பிற்பகுதியில் பெரும்பாலான பர்கர் குடும்பங்கள் ஆஸ்திரேலியாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்தனர். இவர்களது ஆங்கிலத் திறனும், அரை ஐரோப்பிய அந்தஸ்தும், அந்த நேரத்தில் இருந்த கட்டுப்பாடுகளுக்குள் பொருந்த உதவின (Forbes, 2022).

இந்த காலத்தில் தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் மக்களின் இடம்பெயர்வு மிகக் குறைவாகவே இருந்தது. எனினும், ஒரு சிலர் சிறப்பு திட்டங்கள் மூலம் வந்தனர். எடுத்துக்காட்டாக, இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பிறகு, தமிழ் பேசும் சில இலங்கை மாணவர்கள் ஆஸ்திரேலிய பல்கலைக்கழகங்களுக்கு கொழும்புத் திட்டத்தின் கீழ் கல்வி உதவித்தொகையுடன் வந்தனர். இந்த திட்டம் ஆசிய காமன்வெல்த் நாடுகளிடையே மட்டும் வரையறுக்கப்பட்ட கல்வி பரிமாற்றத்தைக் கொண்டது (Victorian Government, 2023). இவர்கள் பெரும்பாலும் கிராமப்புறத்தைச் சேர்ந்தவர்களல்ல. அதற்குப் பதிலாக, யாழ்ப்பாணம் அல்லது கொழும்பைச் சேர்ந்த குல இளைஞர்களாக இருந்தனர். ஒரு முக்கியமான திருப்புமுனை 1973ம் ஆண்டு “வெள்ளை ஆஸ்திரேலியா” கொள்கை முடிவுக்கு வந்ததுடன் ஏற்படுகிறது. 1970களின் தொடக்கத்திலிருந்து, ஆஸ்திரேலியா ஆசிய குடியேற்றத்திற்கு தனது கதவுகளை விரிவாகத் திறந்தது. 1970களில், இலங்கையில் நிலவிய அரசியல் மாற்றங்கள், உள்நாட்டுக் குழப்பங்கள் (1971ல் முதல் JV கிளர்ச்சி, 1977ல் தமிழர் எதிர்ப்பு கலவரங்கள்) மற்றும் பொருளாதார தேக்க நிலை காரணமாக, இலங்கை தமிழர்கள், சிங்களவர்கள் மற்றும் முஸ்லிம்கள் பெருமளவில் ஆஸ்திரேலியாவிற்கு குடிபெயர் ஆரம்பித்தனர் (Victorian Government, 2023).

அந்தக் காலத்தில், உறவினர் மீளச்சேர்க்கை (family reunion) திட்டங்கள் அல்லது தேவைப்படும் திறன்கள் இருந்தால் திறமைமிக்க குடியேறிகள் திட்டம் போன்ற சட்ட வழிகள் மூலம் இலங்கையர்கள் ஆஸ்திரேலியாவிற்கு வந்தனர். 1970களின் பிற்பகுதியில், சிங்கப்பூர், மலேசியா, யாழ்ப்பாணம் போன்ற இடங்களைச் சேர்ந்தவர்களுடன் சேர்ந்து சிட்னி, மெல்போர்ன் போன்ற நகரங்களில் சிறிய தமிழ் சமூகங்கள் உருவாகத் தொடங்கின. சில முஸ்லிம்கள் கல்வி மற்றும் வணிக நோக்கங்களுக்காக வந்திருந்தாலும், பெரும்பாலான குடியேறியோர் தமிழர் மற்றும் சிங்களவர்களே. இந்தக் காலத்தில் இலங்கையர்கள் ஆஸ்திரேலியாவின் பன்முக கலாச்சார சமூகத்தில் அடிப்படை நிலை பெற்றனர்.

1981ம் ஆண்டில், ஆஸ்திரேலியாவில் பதிவு செய்யப்பட்ட இலங்கையில் பிறந்த மக்களின் எண்ணிக்கை சுமார் 16,900 ஆக இருந்தது. இது இந்த காலப்பகுதியில் குடியேறியோர் மற்றும் அவர்களது பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கையை பிரதிபலிக்கிறது (Forbes, 2022). மன்னார் மாவட்டம் போன்ற ஊர்கள், நகர்ப்புற கல்வி வளங்களிலிருந்து வெகுதூரத்தில் அமைந்திருந்ததால், நேரடி குடியேற்றங்கள் மிகக் குறைவாகவே இருந்தன. சில நிபுணர்களோ, வெளிநாட்டிலுள்ள உறவுகளோ கொண்ட சிலரே இந்த வாய்ப்பைப் பெற்றனர். இருப்பினும், இந்த காலகட்டத்தில் உருவான தமிழ் மற்றும் இலங்கை சமூகங்கள், அடுத்த கட்டங்களில் அதிக அளவில் இடம்பெறக்கூடிய குடியேற்றத் திசைகளுக்கு அடித்தளமாக இருந்தன.

உள்நாட்டுப் போரும் அகதிகள் வெளியேற்றமும் (1983–2009).

1983ம் ஆண்டு இலங்கையில் வெடித்த உள்நாட்டுப் போர், நாட்டிலிருந்து இடம்பெயர்வுக்கான ஒரு முக்கியமான திருப்புமுனையாக அமைந்தது. 1983 கறுப்பு ஜூலையில் தமிழர்களை எதிர்த்த

வன்முறைகள் மற்றும் அதனைத் தொடர்ந்து இலங்கை அரசு மற்றும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இடையே இடம்பெற்ற ஆயுத மோதல்கள் லட்சக்கணக்கான மக்களை அகதிகளாக மாற்றின. இந்த நேரத்தில், பல இலங்கைத் தமிழர்கள் வெளிநாடுகளில் புகலிடம் தேடினர், இதில் ஆஸ்திரேலியா முக்கியமான இடமாக மாறியது. ஆஸ்திரேலிய அரசு, இன மோதலால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்காக உருவாக்கப்பட்ட தனது சிறப்பு மனிதாபிமான திட்டம் (Special Humanitarian Program – SHP) வழியாக அகதி இடங்களை வழங்கியது (Forbes, 2022). 1980, 1990 முழுவதும், இலங்கைத் தமிழர்கள் வடக்கு மற்றும் கிழக்குப் பகுதிகளில் இருந்து அகதிகளாகவோ மனிதாபிமானபுலம்பெயர்ந்தோராகவோ சட்டபூர்வமாக ஆஸ்திரேலியாவிற்குள் அனுமதிக்கப்பட்டனர். இது முந்தைய பல தசாப்தங்களில் இல்லாத ஒரு சட்டப்பூர்வ அகதி வழியாக இருந்தது. SHP திட்டத்தின் கீழ் வந்த பலர் பின்னர் குடும்ப மறு இணைப்பு விசாக்கள் மூலம் தங்களது உறவினர்களையும் அழைத்தனர். இது ஒரு சங்கிலி இடம்பெயர்வு (chain migration) நிலையை உருவாக்கியது (Victorian Government, 2023). 1992க்குள் ஆஸ்திரேலியாவில் இலங்கையில் பிறந்த மக்களின் எண்ணிக்கை சுமார் 43,000 ஆக உயர்ந்தது. இது 1981 இல் இருந்த எண்ணிக்கையின் மூன்றில் ஒரு மடங்கு, முக்கியமாக தமிழ் அகதிகள் மற்றும் அவர்களது குடும்பங்களின் வருகையால் (Forbes, 2022). இதில் 1983 வன்முறையிலிருந்து நேரடியாக தப்பியவர்கள் மட்டுமன்றி, 1980களின் முடிவிலும் 1990களின் ஆரம்பத்திலும் போரின் பின் படிகளில் தப்பியவர்களும் அடங்குகின்றனர்.

மன்னார் மாவட்டத்தின் சூழ்நிலைகள்.

மன்னார் மாவட்டத்தில் உள்நாட்டுப் போரால் ஏற்பட்ட தாக்கம் மிக ஆழமானது. மன்னாரைச் சேர்ந்த தமிழ் சமூகங்கள் பெருமளவில் மோதலால் பாதிக்கப்பட்டன. வடமேற்குக் கரையோரப் பகுதிகளில் ஏற்பட்ட போர் காரணமாக பலர் பலமுறை இடம்பெயர் வேண்டியிருந்தது. 1990ல், விடுதலைப் புலிகள் வட மாகாணத்திலிருந்து முழுமையான முஸ்லிம் மக்களை வெளியேற்றினர். அதன்படி, மன்னார், யாழ்ப்பாணம் உள்ளிட்ட பகுதிகளில் இருந்த ஆயிரக்கணக்கான முஸ்லிம் குடும்பங்களுக்கு தங்கள் சொந்த ஊர்களை விட்டு வெளியேற கட்டும் உத்தரவு வழங்கப்பட்டது (Tamil Guardian, 2018; Hasbullah & Korf, 2013). இதனால் சுமார் 72,000–75,000 வடக்கு முஸ்லிம்கள் உள்நாட்டுக் காணிப் புலம்பெயர்வை எதிர்கொண்டனர். விடத்தல்தீவு உள்ளிட்ட பகுதிகளைச் சேர்ந்த முஸ்லிம் கிராம மக்கள் பெருமளவில் வெளியேறி, புத்தளம் போன்ற அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள வடமேற்கு மாகாண பகுதிகளில் பாதுகாப்பான இடங்களை நாடினர். இவர்களில் பெரும்பாலோர் இலங்கைக்குள் அகதிகளாகவே தங்கியிருந்தாலும், சில குடும்பங்கள் பின்னர் வெளிநாடுகளுக்கு குடிபெயர்ந்தனர். ஆனால், விடுதலைப் புலிகள் ஒரு அரசல்லாத ஆயுத அமைப்பாக இருந்ததால், முஸ்லிம் அகதிகள் அரசியல் அடிப்படையில் அகதி அந்தஸ்து கோர சிரமப்பட்டனர். 1990களின் நடுப்பகுதிக்குள் முஸ்லிம் மக்கள் பெரும்பாலும் அரசாங்க கட்டுப்பாட்டில் உள்ள பகுதிகளில் வாழ்ந்தனர். இதனால், போர்க்காலத்தில் மன்னாரிலிருந்து வெளிநாடுகளுக்கு இடம்பெயர்ந்த முஸ்லிம்களின் எண்ணிக்கை குறைவாகவே இருந்தது, அது பொதுவாக குடும்ப விசாக்கள் அல்லது திறமைகளுக்கு ஏற்ப கிடைத்த வழக்கமான குடியேற்ற வாயிலாகவே இருந்தது.

தமிழ் மக்களின் இடம்பெயர்வு.

மன்னார் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த தமிழர்கள், கட்டாயமாக இடம்பெயர்வும், வெளிநாடுகளுக்கு இடம்பெயர்வும் நேர்ந்தது. 1990களில் யாழ்ப்பாணம், முல்லைத்தீவு, மன்னார், வவுனியா மற்றும் திருகோணமலை பகுதிகளைச் சேர்ந்த தமிழர்கள் போர் பகுதிகளில் இருந்து தென்னிந்தியாவுக்கு தப்பியோடியனர். இவர்களில் பலர் விடத்தல்தீவு வழியாக அகதிகளுக்கான முகாம்கள் கொண்ட தமிழ்நாட்டில் உள்ள முகாம்களில் சேர்ந்தனர். விடத்தல்தீவிலிருந்தும் சில குடும்பங்கள் இந்த அணிக்குள் இடம்பெயர்ந்தனர். இந்தியாவில் உள்ள அகதிகள் முகாம்களில் வாழ்ந்த வாழ்வமைப்புகள் கடினமானவையாக இருந்தன. நிரந்தர எதிர்காலம் பற்றிய நம்பிக்கை இல்லாததால், சில அகதிகள் மேற்கு நாடுகளுக்கான மீள்குடியேற்ற வாய்ப்புகளை நாடினர். இதில் ஆஸ்திரேலியாவும் அடங்கி இருந்தது. சிலர் ஐ.நா. அகதிகள் ஆணையத்தின் திட்டங்கள் மூலம் மீள்குடியேறினர். மற்றவர்கள், சட்டப்பூர்வ வாய்ப்புகள் இல்லாததால், ஒழுங்கற்ற (illegal or undocumented) இடம்பெயர்வு வழிகளை நாடினர். 1990களில், சில இலங்கை அகதிகள் ஆஸ்திரேலியாவை படகுகள் மூலமாகவோ அல்லது போலியான ஆவணங்கள் மூலம் அடைய முயன்றனர். ஆனால், இந்த எண்ணிக்கை 2000களில் ஏற்பட்ட எண்ணிக்கையை ஒப்பிடும்போது குறைவாகவே இருந்தது. 1970–80களில் ஆஸ்திரேலியாவில் ஏற்பட்ட முதன்மையான “படகு மக்கள்” நெருக்கடி பெரும்பாலும் இந்தோசீன அகதிகளைப் பற்றியது; இலங்கையர்கள் பின்னர் 1990களின் இறுதியில் தான் இந்த ஒழுங்கற்ற கடல் வழியிலான வருகைகளில் இடம்பெற ஆரம்பித்தனர் (Forbes, 2022). 1990களின் இறுதியில், ஆஸ்திரேலிய அதிகாரிகள் விசா இல்லாமல் வந்த இலங்கையர்களை (அண்மையில் சிலர் தென்கிழக்கு ஆசிய பயண

இடங்களைப் பயன்படுத்தியிருந்தனர்.) சிறிய குழுக்களாகக் கண்டுபிடிக்கத் தொடங்கினர். இத்தகைய இடம்பெயர்வுகள், நேரடியாகக் கடந்த சாகசங்களையும், சட்டப்பூர்வ மற்றும் சட்டவிரோத வழிகளால் நடைபெற்ற புலம்பெயர்வுகளையும் பிரதிபலிக்கின்றன. 1983–2009 காலப்பகுதி, தமிழர் இடம்பெயர்வின் மிகப் பெரிய அலையை உருவாக்கிய ஓர் அடையாளமாகத் திகழ்கிறது.

போர்க் காலமும் அகதிகள் வெளியீடும் (2000–2009).

2000ம் ஆண்டுகளின் தொடக்கத்தில், இலங்கையர்களின் படகு மூலம் நிகழ்ந்த இடம்பெயர்வு முயற்சிகள் அதிகரிக்கத் தொடங்கின. 2001ல் நடந்த “தம்பா விவகாரம்” என்ற நிகழ்வுக்குப் பிறகு, ஆஸ்திரேலிய அரசு படகு மூலம் வரும் அகதிகளை எதிர்கொள்வதற்காக கடுமையான நடவடிக்கைகளை எடுத்தது. இது “பசுபிக் தீர்வு” (Pacific Solution) எனப்படும் கொள்கையைத் தொடக்கமாகக் கொண்டது. அந்த விவகாரம் பெரும்பாலும் மத்திய கிழக்கைச் சேர்ந்த அகதிகளைப் பற்றியதாக இருந்தாலும், அதே நேரத்தில் இலங்கைத் தமிழர்களும் கடல் வழியாக வரும்போது தடுக்கப்பட்டனர் அல்லது கடலிலேயே திருப்பி அனுப்பப்பட்டனர் (Forbes, 2022). 2000களின் ஆரம்பத்தில் சில இலங்கை படகு வருகைகள் தடுக்கப்பட்டும், அவர்களை மூன்றாவது நாடுகளுக்கே திருப்பியனுப்பியும் வைத்தனர். எனவே அவர்கள் ஆஸ்திரேலியாவின் குடியேற்றப் பதிவுகளில் உட்படவில்லை (Forbes, 2022). இருந்தபோதிலும், 2000களில் ஆஸ்திரேலியாவில் உள்ள இலங்கைத் தமிழர் புலம்பெயர் சமூகங்கள் தொடர்ந்து விரிவடைந்தன. இவர்கள் மனிதாபிமான விசாக்கள், குடும்ப மீளச் சேர்க்கை விசாக்கள் மற்றும் திறமை அடிப்படையிலான குடியேற்ற வாயில்கள் வழியாக சட்டப்பூர்வமாக குடியேறினர்.

2009ஆம் ஆண்டு முடிவடைந்த உள்நாட்டுப் போர், தொடர்ச்சியாக புதிய அகதிகளை உருவாக்கிக் கொண்டே இருந்தது. 2002இலங்கைப்பிறந்தமக்களின் எண்ணிக்கை ஆஸ்திரேலியாவில் சுமார் 61,400 ஆக இருந்தது (Forbes, 2022). இது தொடர்ந்து வளர்ந்த நிலையை உணர்த்துகிறது. இக்காலப்பகுதியில், முன்னணிப் போர் நிலைகளிலிருந்து தப்பிய மன்னார் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த தமிழர்களும் இதில் அடங்கினர். உதாரணமாக, 1990களிலும் 2000களிலும் கடும் போர் அனுபவித்த கிராமமான விடத்தல்தீவிலிருந்து வந்த குடும்பங்கள் இடம்பெயர்ந்தனர். 2008 ஜூலை மாதத்தில், விடத்தல்தீவு (அந்த நேரத்தில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் மிகப்பெரிய கடலோரத் தளமாக இருந்தது) இலங்கை இராணுவத்தால் கைப்பற்றப்பட்டது (Borham, 2023). இந்த தாக்குதலால், அங்கு இருந்த பொதுமக்கள் கிளர்ச்சியாளர் பகுதிக்குள் மேலும் தப்பிச் செல்ல வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. இத்தகைய போர்-பிந்தைய நிகழ்வுகள், சில தமிழர்கள் சட்டவிரோதமாக கடல் வழியாக நாட்டை விட்டுச் செல்ல முயல் வேண்டிய நிலையை உருவாக்கியது. உண்மையாகவே, 2008 மற்றும் 2009ம் ஆண்டுகளில், இலங்கைத் தமிழர்கள் அடங்கிய படகுகள் இந்தோனேசியா மற்றும் ஆஸ்திரேலியாவை நோக்கிச் சென்றன. குறிப்பிடத்தக்கவாக, 2009 அக்டோபரில், போரின் முடிவிலிருந்து வெறும் சில மாதங்களில், 78 இலங்கையர்கள் (பெரும்பாலாக தமிழர்கள்) MV Oceanic Viking என்ற கப்பலால் இந்தோனேசியா அருகே மீட்கப்பட்டனர். இது படகு வழி அகதிகள் வந்ததைக் குறிக்கும் மிக முக்கியமான நிகழ்வாகும் (Wikipedia, 2024).

சுருக்கமாகச் சொல்லும்போது, சிவில்போர் காலம் மன்னாரைச் சேர்ந்த தமிழ் சமூகத்தில் இருந்து இரண்டு விதமான இடம்பெயர்வு ஓட்டங்களை உருவாக்கியது:

1. **சட்டப்பூர்வமான அகதி வெளியீடு** – மனிதாபிமான விசாக்கள் அல்லது UNHCR திட்டங்கள் வழியாக (வழங்கல் பெற்றவர்களுக்கு),
2. **சட்டவிரோத வெளியீடு** – கடத்தல்காரர்கள் வழியாக, படகு வழியே தப்பிச் செல்ல முயற்சி செய்தவர்களுக்கு.

மன்னார் மாவட்ட முஸ்லிம் சமூகத்திற்கு இது வேறுபட்ட அனுபவமாக இருந்தது. அவர்களது இடம்பெயர்வு பெரும்பாலும் வெளிநாடுகளில் புகலிடம் தேடுவதைவிட, நாட்டுக்குள் உள்ள இடம்பெயர்வாகவே இருந்தது. 1990க்குப் பிறகு அரசாங்க கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிகளில் வசித்ததால், சிலர் பின்னர் பொருளாதார வாய்ப்புகளுக்காக (வணிகம், வேலை வாய்ப்பு) வெளிநாடுகளுக்கு சென்றிருந்தாலும், பெரும்பாலும் அவர்கள் அகதிகளாகக் கருதப்படவில்லை. 2009ல் போர்முடிவடைந்த போதிலும், மதிப்பீடுகளின்படி இலங்கையின் தமிழ் மக்களில் மூன்றில் ஒருவர் நாட்டுக்கு வெளியே வாழ்ந்ததாகக் கணிக்கப்பட்டது (Sanmuhathan & Kandasamy, 2023), மேலும் ஆஸ்திரேலியா இந்த அகதி சமுதாயத்துக்காக ஒரு முக்கியமான வரவேற்புப் பிரதேசமாக இருந்தது. போருக்குப் பிந்தைய ஆரம்ப ஆண்டுகள், இன்னும் அதிகமான ஒழுங்கற்ற இடம்பெயர்வுகளுக்கான அடித்தளத்தை உருவாக்கின.

போருக்குப் பிந்தைய இடம்பெயர்வும் அதன் போக்குகளும் (2010கள்–2020கள்).

2009 மே மாதத்தில் இலங்கையின் உள்நாட்டுப் போர் முடிவடைந்ததால், வடக்கு மாகாணத்திலிருந்து இடம்பெயர்வு நிறுத்தப்பட்டது என நினைக்கப்பட்டாலும், மாறாக அது புதிய பயணங்களின் எழுச்சியைத் தூண்டியது. குறிப்பாக ஆஸ்திரேலியாவை நோக்கிய ஒழுங்கற்ற (அதிகாரப்பூர்வமற்ற)

கடல் வழிப் பயணங்கள். போருக்குப் பிந்தைய ஆரம்ப ஆண்டுகளில், வடக்கு மாகாணத்தில் (மன்னார் உட்பட) வசித்த தமிழர்கள் தொடர்ந்த இராணுவ மயமாக்கல், பயம் ஏற்படுத்தும் கண்காணிப்பு, மற்றும் கடுமையான பொருளாதார நெருக்கடிகளுக்கு முகம் கொடுத்தனர். இந்நிலையில், இலங்கை அரசாங்கம் போரின் முடிவை அறிவித்ததும், நாடு “பாதுகாப்பானது” எனக் கூறியதையடுத்து, சட்டப்பூர்வ அகதிவாயில்கள் குறுகியதாயின. இதனால், ஆயிரக்கணக்கான தமிழர்கள் அதிகாரப்பூர்வமற்ற வழிகளை நாடினர். இதன் விளைவாக, 2012 மற்றும் 2013ம் ஆண்டுகளில் ஆஸ்திரேலியாவை நோக்கிய ஒழுங்கற்ற படகு இடம்பெயர்வில் முன்னெப்போதும் இல்லாத உயர்வொன்று ஏற்பட்டது. 2012ம் ஆண்டில் மட்டும், இலங்கையர்கள் ஆஸ்திரேலியாவின் படகு வருகைகளில் மிகப்பெரிய எண்ணிக்கையாக மாறினர். பெரும்பாலோர் முன்னாள் போரினால் பாதித்த பகுதிகளிலிருந்து வந்த தமிழர்களே (Forbes, 2022). 2012இன் மூன்றாவது காலாண்டில் 2,600க்கும் மேற்பட்ட இலங்கையர்கள் “ஒழுங்கற்ற கடல் வருகைகள்” எனப் பதிவு செய்யப்பட்டனர், இது 2010இல் சில நூற்றுக்கணக்கானவர்களே வந்திருந்த நிலையைப் பொருத்தாகையில் கடுமையான உயர்வாகும் (Department of Home Affairs, 2013).

இச்சுழற்சி, போர் முடிந்த பின்னரும் நிலையான பாதுகாப்பு இல்லாமை மற்றும் இலங்கை அரசின் உத்தரவாதங்களில் நம்பிக்கையின்மை காரணமாகத் தோன்றியது. மன்னார் மாவட்டத்தின் கடலோர புவியியல் அமைப்பும் இந்த மாற்றுப்பாதைகளுக்கு உகந்ததாக இருந்தது. சில படகுகள் இலங்கையின் வடமேற்குக் கரையிலிருந்து நேரடியாக புறப்பட்டன. மற்றவர்கள் இந்தியா, மலேசியா, அல்லது இந்தோனேசியாவிற்குப் பிறகு கடல் வழியாக பயணித்தனர். உதாரணமாக, 2014 ஜூன் மாதம், ஆஸ்திரேலிய அதிகாரிகள் 153 இலங்கைத் தமிழர்களை கொண்ட ஒரே ஒரு படகை இடைமறித்தனர். அவர்கள் தென்னிந்தியாவிலிருந்து புறப்பட்டு, ஆஸ்திரேலியாவை நோக்கிய பயணத்தில் இருந்தனர் (Laughland, 2014a). இது போருக்குப் பிந்தைய புலம்பெயர் இயக்கம் மன்னார் போன்ற இடங்களைச் சேர்ந்த தமிழர்களுக்கு எந்தவிதமான வழிகாட்டுதலும், பாதுகாப்பான வழிகளும் இல்லாத சூழ்நிலையை விளக்குகிறது. அத்துடன், அந்த பயணங்களுக்காக சிலர் கட்டணம் செலுத்திய தொகைகள் மிக பெரியவை. ஒருவருக்குச் சுமார் அமெரிக்க டொலர் 2,500 வரை. பலர் கடலில் காணாமல் போனார்கள். வக்கீல்கள் மற்றும் மனிதாபிமான அமைப்புகள், 2010களின் தொடக்கத்தில் தென்னிந்தியாவிலிருந்து ஆஸ்திரேலியாவை நோக்கி நடந்த பயணங்களில் சுமார் 800 தமிழ் அகதிகள் காணாமல் போனதாகக் கணிக்கின்றனர் (Betigeri, 2014). இதில் மன்னாரைச் சேர்ந்த மக்கள் அடங்குவதும் முக்கியமானது. 2010களில், ஆஸ்திரேலிய அரசாங்கம் தனது குடியேற்றக் கொள்கைகளை மேலும் கடுமைப்படுத்தியது. 2013இல் புதிய அரசாங்கம் அதிகாரத்திற்கு வந்ததும், “Operation Sovereign Borders” என்ற திட்டத்தின் கீழ் கடுமையான நடவடிக்கைகள் அமல்படுத்தப்பட்டன. படகுகளின் கடற்படைத் தடுப்புகள், நவீன மற்றும் மனுஸ் தீவுகளிலுள்ள கடல்சார் அகதிகள் மையங்கள், ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியவை. இதன் விளைவாக, இலங்கைத் தமிழர் படகு வருகைகளில் உண்மையில் அங்கீகரிக்கப்பட்டவர்கள் மிகவும் குறைவானவையாகவே இருந்தனர். 2012இல் இது 11% ஆகவே இருந்தது (Forbes, 2022). பலர் இலங்கைக்கோ அல்லது தென்கிழக்கு பசிபிக் தீவுகளுக்கோ திருப்பி அனுப்பப்பட்டனர். உதாரணமாக, 2014 ஜூலை மாதத்தில் ஆஸ்திரேலிய அரசு 41 இலங்கை அகதிகளை நேரடியாக இலங்கை கடற்படைக்கு ஒப்படைத்தது (Tamil Guardian, 2014), இது கடுமையான விமர்சனங்களை ஏற்படுத்தியது. இத்தகைய தடைகளின்போதிலும், இடைவிடாத முயற்சிகள் தொடர்ந்தன. 2022இல் இலங்கைச் சந்தித்த பொருளாதார நெருக்கடியை மனித கடத்தல் வலையமைப்புகள் தங்கள் பயனுக்கு பயன்படுத்தின. மிகைப்படுத்திய பணவீக்கம் மற்றும் உள்நாட்டு பற்றாக்குறைகள் காரணமாக, பல இலங்கையர்கள் தமிழரும் சிங்களவரும் படகு மூலம் தப்பிக்க முயன்றனர். ஆஸ்திரேலிய மற்றும் இலங்கை அதிகாரிகள் 2022ஆம் ஆண்டு நடுப்பகுதியில் இந்தப் படகுப் பயணங்களில் திடீரென உயர்வைச் சுட்டிக்காட்டினர் (Senanayake et al., 2022). ஒரு தமிழ் மீனவர், தனது படகின் என்ஜினைத் திருத்தித் தரக் கோரப்பட்ட கதையை கூறினார். அந்தப் பயணத்தில் அவரும்பிக்கையுடன் கூடிய குடும்பங்களை அழைத்துச் செல்லும் முயற்சி நடந்தது, ஆனால் அந்த படகு விரைவாக ஆஸ்திரேலிய கடற்படையால் திருப்பி அனுப்பப்பட்டு, பயணிகள் நாடேற்றப்பட்டனர். அந்த மீனவர் தற்போது சட்டவிரோத இடம்பெயர்வை முயற்சித்ததாக குற்றஞ்சாட்டப்பட்டுள்ளார். இக்கதையை விடத்தல்தீவு போன்ற கடலோரக் கிராமங்களைச் சேர்ந்த பலரும் பகிர்ந்துள்ளனர். அங்கு பழக்கப்பட்ட படகு கட்டும் திறன்களும் வழிசெலுத்தும் நிபுணத்துவமும் தப்பிப்பதற்கான கருவிகளாக மாறியுள்ளன. 2010களில் முழுவதும், இலங்கையில் தொடர்ந்த மனித உரிமை மீறல்கள் குறித்த ஆதாரங்கள் அதிகரித்த போதிலும், ஆஸ்திரேலிய அரசாங்கம் பெரும்பாலான இலங்கையர்கள், குறிப்பாக தமிழர்கள், அகதிகள் எனத் தகுதியற்றவர்களாகவே கருதுவதாக தனது நிலைப்பாட்டை வெளியிட்டது. இருப்பினும், ஆஸ்திரேலியாவில் உள்ள இலங்கை வம்சாவளியினர் தொகை குறிப்பிடத்தக்க வகையில் அதிகரித்தது. இவர்களில் சிலர்:

- சட்டவழியில் அனுமதிக்கப்பட்ட அகதிகள்,
- தொடர்ந்த குடும்ப மறு இணைப்பு விசாக்கள் பெற்றவர்கள்,

- திறமை அடிப்படையில் குடியேறியவர்கள். ஆவர்

2016ஆம் ஆண்டுக்குள், ஆஸ்திரேலியாவில் பிறந்த இலங்கையர்களின் எண்ணிக்கை சுமார் 124,000 ஆக இருந்தது.

ஆஸ்திரேலியாவில் இலங்கையரின் மக்கள் தொகை மற்றும் சமீபத்திய நிலவரங்கள் (2011–2020கள்).

2011ஆம் ஆண்டில் ஆஸ்திரேலியாவில் வசித்த இலங்கையரின் எண்ணிக்கை சுமார் 100,000 ஆக இருந்தது. 2021இல், இந்த எண்ணிக்கை தோராயமாக 146,000 ஆக உயர்ந்துள்ளது (Forbes, 2022). இந்த புள்ளிவிவரங்கள் அனைத்து இலங்கை வம்சத்தவர்களையும் உள்ளடக்கியவை. சிங்களர், தமிழர், முஸ்லிம்கள் மற்றும் பர்கர்கள். ஆனால், இதில் கணிசமான விகிதத்தில் வடக்கு மற்றும் கிழக்கைப் பூர்வீகமாகக் கொண்ட தமிழர்கள் அடங்குகின்றனர். உண்மையில், ஆஸ்திரேலியாவில் உள்ள தமிழ் புலம்பெயர்ந்தோர் சமுதாயம், இலங்கைக்கு வெளியேயுள்ள தமிழர் புலம்பெயர் சமுதாயங்களில் ஒன்றாக வலிமையானதாகக் காணப்படுகிறது. இருப்பினும், கனடா மற்றும் ஐக்கிய இராச்சியத்தில் உள்ள தமிழ் புலம்பெயர்ந்தோர் எண்ணிக்கையை விட இது குறைவாகவே உள்ளது.

மன்னார் மாவட்டத்தில் இருந்து இடம்பெயர்ந்த தமிழர்கள், இந்த அகலமான தமிழ்-ஆஸ்திரேலிய சமூகத்துடன் பின்னிப் பிணைந்துள்ளனர். எடுத்துக்காட்டாக, மன்னார் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கத்தோலிக்க தமிழர்கள், ஆஸ்திரேலியாவில் தேவாலயங்கள் மற்றும் கலாச்சார அமைப்புகளை நிறுவிருக்கின்றனர். மன்னாரின் சிறப்பான கத்தோலிக்க பாரம்பரியம். உதாரணமாக மடுவில் உள்ள மாதா ஆலயம், ஆஸ்திரேலியாவில் நடைபெறும் புலம்பெயர் மத நிகழ்வுகளில் வெளிப்படுகிறது. மன்னாரைச் சேர்ந்த முஸ்லிம் புலம்பெயர்ந்தோர் கணிசமான அளவில் இல்லாவிட்டாலும், அவர்கள் சிலர் ஆஸ்திரேலியாவில் குடியேறியிருக்கின்றனர். பெரும்பாலும் இவர்கள் மெல்போர்ன் போன்ற நகரங்களில் உள்ள இலங்கை மூர் சமூகங்களுடன் இணைந்து வாழ்கின்றனர்.

2020களில் குடியேற்றக் கொள்கை மாற்றங்கள் மற்றும் அதன் தாக்கங்கள்.

2020களின் ஆரம்பத்தில், ஆஸ்திரேலியாவின் இலங்கை குடியேற்ற கொள்கைகள் உள்நாட்டுப் போருக்குப் பின்னர் ஏற்பட்ட சூழ்நிலைகளையும், புதிய உள்நாட்டு யதார்த்தங்களையும் பிரதிபலிக்கின்றன. 2023 பிப்ரவரியில், ஆஸ்திரேலிய அரசு 20,000 பேர் வரை அகதிகளுக்கு நிரந்தர குடியுரிமை வழங்கும் முடிவை எடுத்தது. இவர்கள் பல ஆண்டுகளாக தற்காலிக பாதுகாப்பு விசாக்களில் வாழ்ந்து வந்தவர்கள் (Sanmuhathan & Kandasamy, 2023). இந்தப் பொதுமக்கள் குழுவில் முக்கியமான பங்கினர் தமிழர்கள் அவர்கள். பெரும்பாலும் 2010களின் ஆரம்பத்தில் படகு மூலம் வந்து அகதி விசா கோரியவர்கள். இந்த கொள்கை மாற்றம், பிலோலாவைச் சேர்ந்த நன்கு அறியப்பட்ட முருகப்பன் குடும்பம் போன்றோர் தங்களது வாழ்க்கையை மீண்டும் நிலைநிறுத்துவதற்கான வழியைத் திறந்தது. இலங்கையின் வடக்கு பகுதியைச் சேர்ந்த நடேஸ் மற்றும் பிரியா முருகப்பன், 2012–2013இல் படகின் மூலம் ஆஸ்திரேலியாவிற்கு வந்து, பின்னர் அங்கு திருமணம் செய்துகொண்டனர். அவர்கள் பல ஆண்டுகளாக நாடுகடத்தலுக்கெதிராக சட்டப் போராட்டம் நடத்தினர் (Forbes, 2022). இதேவேளை, ஆஸ்திரேலிய அரசு புதிய படகு வருகைகளைத் தடுக்க கடுமையான முயற்சிகளைத் தொடர்கிறது. இதில் இலங்கை கடற்படையுடன் கூட்டு நடவடிக்கைகள், கடத்தல்காரர்களின் நடவடிக்கைகளை கண்காணித்தல், மற்றும் தடுப்பூட்டும் நடவடிக்கைகள் அடங்குகின்றன (Sanmuhathan & Kandasamy, 2023).

இதே நேரத்தில், இலங்கையிலிருந்து சட்டப்பூர்வ குடியேற்றங்கள் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன. இவை பெரும்பாலும் திறமையை அடிப்படையாகக் கொண்ட வேலை விசாக்கள் மற்றும் மாணவர் விசாக்கள் வழியாகவே நடைபெறுகின்றன, ஏனெனில் இலங்கை பொருளாதார சவால்களை எதிர்கொண்டு வருகிறது. சுருக்கமாக, விடத்தல்தீவிலிருந்து நிகழ்ந்த போருக்குப் பிந்தைய இடம்பெயர்வு (சுமார் 100 பேர்) மற்றும் மன்னார் மாவட்டத்தின் புலம்பெயர் தன்மைகள், இலங்கையின் தேசிய இடம்பெயர்வு போக்குகளின் பிரதிபலிப்பாகவே காணப்படுகிறது. இதில்:

- மீள்நிலை கொண்ட குடும்ப மறு இணைப்பு இடம்பெயர்வு,
- சிறு அளவில் தொடரும் அகதி ஆதரவு,
- சுழற்சி மாதிரியாக நிகழும் ஒழுங்கற்ற புலம்பெயர்வு அலைகள் ஆகியவையும் அடங்குகின்றன— இவை பெரும்பாலும் அரசியல் அல்லது பொருளாதார நெருக்கடிகளால் ஏற்படுகின்றன. இந்தப் புலம்பெயர்வு வரலாறு தொடரும் ஒன்று. இது இலங்கையிலும் ஆஸ்திரேலியாவிலும் நிலவும் கொள்கைகள் மற்றும் இடம்பெயர்வை தூண்டும்/தடுக்கும் காரணிகள் ஆகியவற்றால் தொடர்ந்து வடிவமைக்கப்படுகிறது.

மொழி, மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் சட்ட விளக்கம் தொடர்பான சவால்கள்.

ஆஸ்திரேலியாவிற்கு குடிபெயர்வது, சட்டபூர்வ குடியேற்றத்தின் அடிப்படையிலோ அல்லது புகலிடம் கோருதலின் மூலமாகவோ இலங்கையிலிருந்து வந்த தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் குடியேறிகளுக்கு குறிப்பிடத்தக்க மொழிசார் மற்றும் விளக்கம் சார்ந்த சவால்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. நான் கடந்த இருபதுக்கும் மேற்பட்ட ஆண்டுகளாக மொழிபெயர்ப்பாளராகப் பணியாற்றிய அனுபவத்தில், இத்தகைய சிக்கல்கள் மிக தீவிரமானவை என்பதைத் தெளிவாகக் காணலாம். பல்வேறு ஆஸ்திரேலிய நீதிமன்றங்களிலும் அகதி நிலை நிர்ணயச் செயல்முறைகளிலும், தமிழ் மற்றும் சிங்கள மொழிப் புலமையிலல்லாமல் வந்த குடியேறிகள், மொழிபெயர்ப்பாளர்களை முழுமையாக நம்பி செயல்பட வேண்டிய சூழ்நிலையில் இருந்தனர். இந்த நம்பிக்கைக்குரிய இடத்தில் ஏற்படும் சிறிய தவறும், அவர்களின் சட்ட உரிமைகள் மற்றும் பாதுகாப்பு கோரிக்கைகளைத் தவறாக பிரதிபலிக்கக்கூடியது. உதாரணம்: 2014 இல், இந்தியாவிலிருந்து புறப்பட்டு கடலில் தடுத்து நிறுத்தப்பட்ட 153 தமிழ் அகதிகள், ஆஸ்திரேலிய சுங்கக் கப்பலில் பல வாரங்கள் தடுத்து வைக்கப்பட்டனர். வழக்கறிஞர்கள் தெரிவித்ததுபோல, அவர்கள் தகுதிவாய்ந்த மொழிபெயர்ப்பாளரை அணுக முடியாத நிலைமையில் இருந்ததால், தங்கள் பாதுகாப்புக்கான கோரிக்கைகளை உரிய முறையில் முன்வைக்க முடியவில்லை (Laughland, 2014a; 2014b). ஆங்கிலத்திற்கு குறைவாக இருந்த இவர்கள், தங்களது உரிமைகளை அல்லது அனுபவங்களை வெளிப்படுத்த இயலாமல் தவித்தனர். இது ஆஸ்திரேலிய உயர் நீதிமன்றத்தையே கவலையடைய வைத்தது.

விடத்தல்தீவிலிருந்து வந்தவர்கள் போன்று, பல புலம்பெயர்ந்தோர் நேர்காணல்களில் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாளர்களை நம்பியுள்ளனர். ஆனால், மொழிபெயர்ப்பில் ஏற்படும் பிழைகள் அல்லது தவறான விளக்கங்கள், சாட்சியம் தொடர்பான முரண்பாடுகளை ஏற்படுத்தி, சட்ட முடிவுகளில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளன. சட்ட விளக்கம் தொடர்பான சிக்கல்கள்: சிலர் இலங்கை ஆவணங்களின் தன்மை, அல்லது தாங்கள் விடுதலை புலிகளுடன் தொடர்பு கொண்டதற்கான சூழ்நிலைகளை ஆஸ்திரேலிய அதிகாரிகளிடம் விளக்குவதில் சிரமப்பட்டனர். இது முருகப்பன் குடும்பத்தின் வழக்கில் தெளிவாகப் பார்க்கப்படுகிறது. நடேசலிங்கம் பாஸ்போர்டைப் பெற்று, போர் முடிந்த பிறகு வேலைக்காக பயணித்ததைக் காரணமாகக் கொண்டு அவரது நம்பகத்தன்மை கேள்விக்குள்ளாக்கப்பட்டது. ஆனால், இலங்கையில் தொடர்ந்து நிலவிய துன்புறுத்தல் மற்றும் பாதுகாப்பற்ற சூழ்நிலைகள் குறித்து விரிவாக விளக்கம் வழங்க வேண்டியது அவசியமாக இருந்தது (Wikipedia, 2024). மொழி தடைகள், அவர்களின் தினசரி வாழ்வையும் பாதித்தன. ஆஸ்திரேலியாவில் தமிழ் மற்றும் சிங்களம் சிறுபான்மை மொழிகளாக அங்கீகரிக்கப்பட்டிருந்தாலும், வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பொதுச் சேவைகளை பெற, குடியேறிகள் பெரும்பாலும் ஆங்கிலம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளனர். அதுவரை, சமூக ஆதரவு மற்றும் மொழிபெயர்ப்பு சேவைகளை நம்பி அவர்கள் வாழ்ந்தனர். புள்ளிவிவரம் 2010களில், சுமார் 27,000 ஆஸ்திரேலியர்கள் தங்கள் வீடுகளில் தமிழைப் பேசுவதாக பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது (Department of Home Affairs, 2016). அரசு சேவையான TIS National மொழிபெயர்ப்பு உதவிகளை வழங்கினாலும், குறிப்பாக சுகாதாரத் துறையில் மொழிபெயர்ப்பாளர்களைப் பெறுவதில் சிக்கல்கள் இருந்ததாக அகதிகள் புகாரளித்துள்ளனர் (Fernando & Doherty, 2021). சட்ட மொழிபெயர்ப்பு சிக்கல்களின் ஆழம், ஆஸ்திரேலியாவின் அகதி கொள்கை, “உண்மையான அகதிகள்” மற்றும் “படகுகள் மூலமாக வந்தவர்கள்” (“queue jumpers”) என்பதற்கிடையிலான வேறுபாட்டை விளக்குவதிலிருந்து உருவானது. இது இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு நேரடி பாதிப்பை ஏற்படுத்தியது. 2023இல், தமிழ் புலம்பெயர்ந்தோர் சமூகத்தைச் சேர்ந்த இரண்டு ஆராய்ச்சியாளர்கள், ஆஸ்திரேலிய அதிகாரிகள் தமிழர்களை அகதிகளாக அங்கீகரிக்கத் தவறி, அவர்களை வேறு விசாக்களுக்குத் தக்கவைத்து, தங்கள் துன்புறுத்தல் அனுபவங்களை நிராகரித்ததாகக் குறிப்பிட்டனர் (Sanmuhathan & Kandasamy, 2023). மனநல விளைவுகள்: நிலையான சட்ட அனுமதி இல்லாத நிலை தொடர்ந்ததால், பலர் உளவியல் பாதிப்புகளுக்கு உள்ளாகினர். இதை சிம்மம் சீமான் பிள்ளை வழக்கில் காணலாம். ஒரு இளம் தமிழ் அகதி, பல ஆண்டுகள் தற்காலிக விசா மட்டுமே பெற்ற நிலையில் இருந்தபோது, 2014இல் தன்னைத்தானே தீயிட்டுக் கொளுத்திக்கொண்டார் (Laughland, 2014c).

சுருக்கமாக, மொழி மற்றும் சட்ட விளக்கச் சிக்கல்கள் இரண்டு அளவுகளில் இருக்கின்றன:

1. நடைமுறை - முக்கிய நேரங்களில் மொழிபெயர்ப்பாளர்களின் பற்றாக்குறை
2. ஆழமானது - சட்ட அமைப்பின் கீழ் குடியேறிகளின் கதைகள் எப்படி புரிந்து கொள்ளப்படுகின்றன என்பதற்கான ஆளுமை

மன்னார் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் புலம்பெயர்ந்தோர் நீதிமன்றம், மருத்துவமனைகள் மற்றும் முகாம்களில் மொழிபெயர்ப்பு தடைகளை எதிர்கொண்டு, தங்கள் போரையும், இடம்பெயர்வும் “மொழிபெயர்ப்பு செய்ய” வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருந்தனர். உதவிக்கு வந்த சமூக அமைப்புகள் தமிழ் உதவிக் குழுக்கள் ஆஸ்திரேலியாவில் புரோபோனோ மொழிபெயர்ப்பு சேவைகளை வழங்குகின்றன. மேலும், புகலிடம் கோருபவர்களுக்கு அவர்களது

வாழ்க்கை அனுபவங்களை சட்ட ரீதியாக எவ்வாறு சொல்ல வேண்டும் என்பது பற்றிய பயிற்சிகளும் வழங்கப்படுகின்றன. மாற்றம்: காலப்போக்கில், புலம்பெயர்ந்தோரில் பலர் ஆங்கிலத்தில் வசப்படியாக உரையாடத் தொடங்கி, சட்டம் மற்றும் சமூக சேவைகளில் பணியாற்றத் தொடங்கியதால், சட்ட அமைப்பின் நடத்தை சிறந்ததொரு நிலையில் சென்றுள்ளது. இருப்பினும், புதிதாக விடத்தல்தீவு போன்ற இடங்களில் இருந்து வருகை தருபவர்கள், தங்கள் குரல் கேட்கப்படுவதையும், தங்கள் அனுபவங்கள் முறையாக புரிந்து கொள்ளப்படுவதையும் உறுதிப்படுத்துவது, இன்று வரை தொடரும் முக்கியமான சவாலாகவே உள்ளது.

தனிப்பட்ட கதைகள் மற்றும் புலம்பெயர் அனுபவங்கள்.

புள்ளிவிவரங்களுக்கும் கொள்கை மாற்றங்களுக்கும் பின்பே, விடத்தல்தீவு மற்றும் மன்னார் பகுதிகளில் இருந்து ஆஸ்திரேலியாவிற்கு இடம்பெயர்ந்த மக்களின் தனிப்பட்ட அனுபவங்கள் மனிதநேயக் கோணத்தில் நிலையான ஒளிப்பாய்ச்சலை அளிக்கின்றன. இந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்த அகதிகளின் பயணங்கள் பெரும்பாலும் வேதனையானவை. ஒரு உதாரணமாக, 1980களின் பிற்பகுதியில் மன்னாரைச் சேர்ந்த ஒரு தமிழ்குடும்பம் அவநம்பிக்கையூட்டும் கடல்வழிப்பயணத்திலிருந்து தப்பியதை விவரிக்கிறது. அவர்கள் கடலில் உணவின்றி “செய்தித்தாள்களைச் சாப்பிட்டார்கள்” எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது. இவர்கள் முதலில் இந்தியாவிற்கு ஒரு படகில் சென்றனர், பின்னர் சிலர் அங்கிருந்து ஆஸ்திரேலியாவுக்கு தொடர்ந்தனர். தொடர்ந்து முருகப்பன் குடும்பம் போன்று பலர் (நடேசலிங்கம் மற்றும் பிரியா) வடக்கு மற்றும் கிழக்கிலிருந்து (பூர்வீகம் மன்னார் மாவட்டம்) 2012–2013 காலப்பகுதியில் தனித்தனியாக படகில் வந்தனர் (Forbes, 2022). அவர்கள் ஆஸ்திரேலியாவில் சந்தித்து, திருமணம் செய்து கொண்டு, குயின்ஸ்லாந்தின் பிலோலா என்ற நகரத்தில் குடும்பம் உருவாக்கினர். அவர்களின் இரு மகன்களும் அங்கே பிறந்தனர். ஒரு அன்பான சமூகத்துடன் அவர்கள் இணைந்தபோதும், 2018இல் அவர்களின் புகலிடக் கோரிக்கைகள் நிராகரிக்கப்பட்டது. இவர்களை நாடுகடத்த ஆஸ்திரேலிய அரசு திட்டமிட்டது. இதையடுத்து, அவர்கள் நான்கு ஆண்டுகள் வரை தடுப்புக் காவலில் வைக்கப்பட்டனர் (கிறிஸ்துமஸ் தீவில்). “Home to Bilo” எனும் பரந்த அளவிலான பிரச்சாரம் அவர்களுக்கு ஆதரவு திரட்டியது. 2022இல், புதிய அரசாங்கம் அவர்களது பிலோலா நகரத்திற்கு திரும்ப அனுமதித்து, நிரந்தர விசா வழங்கியது. இது ஆஸ்திரேலியாவிலுள்ள புலம்பெயர் மக்களுக்கு இரக்கத்தின் வெற்றியாக கொண்டாடப்பட்டது. அவர்களது கதை, பல தமிழர் குடும்பங்களின் பொதுவான அனுபவங்களை பிரதிபலிக்கிறது. துன்புறுத்தலில் இருந்து தப்பி வருதல், கடுமையான கொள்கைகளில் நிச்சயமற்ற எதிர்காலம், பின்னர் சமூக ஆதரவுடன் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுதல். இது தமிழ்-ஆஸ்திரேலிய சமூகத்தின் ஒருமைப்பாட்டையும், பாசத்தையும் காட்டுகிறது. இருப்பினும், அனைத்து கதைகளும் இவ்வாறு நன்மையாக முடியவில்லை. போருக்குப் பிந்தைய அகதி வருகையின் உச்சத்தில், சிலர் விரக்தியில் உயிரிழந்தனர். அதில் முக்கியமாக லியோ சீமான் பிள்ளை, 29 வயதான தமிழ் அகதி ஒருவர், 2014இல் தனது தற்காலிக விசா நிலையில் உறுதியின்றி வாழ்ந்த நிலையில், தன்னைத் தானே தீக்குளித்துக் கொன்றார் (Laughland, 2014). அவர் போர், நாடுகடத்தல், மற்றும் நீடித்த பாதுகாப்பின்மை காரணமாக மனநல துயரத்தில் மூழ்கி, வாழ்க்கையையே இழந்தார். அவருடைய மரணம், ஆஸ்திரேலியாவின் “தற்காலிக பாதுகாப்பு விசா” கொள்கையின் விளைவாக தமிழ் சமுதாயத்தை உலுக்கியது (Sanmuhathan & Kandasamy, 2023).

மன்னாரைச் சேர்ந்த புலம்பெயர்ந்தோரின் பங்களிப்பு.

இருப்பினும், மன்னாரில் இருந்து இடம்பெயர்ந்தவர்கள் ஆஸ்திரேலியாவில் அர்த்தமுள்ள பங்களிப்புகளைச் செய்துள்ளனர். மன்னார், ஒரு முக்கிய ரோமன் கத்தோலிக்க மாவட்டம் என்பதால், அந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்த தமிழ் கத்தோலிக்கர்கள் தேவாலயங்களில் தமிழில் பாடல்கள், மடுவில் வணக்கங்கள் போன்ற மரபுகளைத் தொடர்ந்துள்ளனர். கல்வி மற்றும் இலக்கியத்துறையில், சங்கரி சந்திரன் போன்ற எழுத்தாளர்கள் தமிழ் புலம்பெயர்ந்தோரின் குரலாக உயர்ந்துள்ளனர். அவருடைய வேர்கள் மன்னாருக்கு அல்லாது, கொழும்பு/யாழ்ப்பாணம் பகுதிகளுக்குச் சேர்ந்தவை. முஸ்லிம் புலம்பெயர்ந்தோர் விஷயத்தில், நசீம் குசைன் போன்ற நகைச்சுவை நடிகர்கள், இலங்கை மூர் பாரம்பரியத்துடன் ஆஸ்திரேலிய பன்முக சமூகத்தில் தங்கள் அடையாளத்தை உருவாக்கியுள்ளனர். அவரது தாயார் மத்திய மலைநாட்டைச் சேர்ந்தவர் என்றாலும், அவர் பன்முக கலாச்சாரத்திற்கான ஒரு பிரதிநிதியாக கருதப்படுகிறார். இவர்கள் விடத்தல்தீவிலிருந்து நேரடியாக வந்தவர்கள் அல்ல. ஆனால் அவர்கள், மன்னார் புலம்பெயர்ந்தோரின் பரந்த பின்னணியின் ஒரு பகுதியாக இணைந்துள்ளனர். பலர் மன்னார் சங்கங்கள் போன்ற அமைப்புகளில் இணைந்து, புதியவர்களுக்கு வழிகாட்டியும், வேலைவாய்ப்பு, கலாச்சார நடைமுறைகள், மற்றும் மீள்அமைப்பு உதவிகளையும் வழங்குகிறார்கள்.

மன்னாரின் மீள்கட்டமைப்பும் புலம்பெயர்ந்தோரின் பங்கு.

போருக்குப் பிறகு, மன்னாரை மீள்கட்டமைக்க பிரிட்ஜிங் லங்கா (Bridging Lanka) போன்ற திட்டங்கள்

ஆஸ்திரேலிய இலங்கை புலம்பெயர்ந்தோர் மூலம் உருவாக்கப்பட்டன. இவை கல்வி, வாழ்வாதாரம், மற்றும் இன ஒற்றுமை போன்ற துறைகளில் திட்டங்களை செயல்படுத்துகின்றன. இந்த அமைப்பின் முதல் செயற்பாடுகள் 2010இல் மன்னாரில் ஆரம்பிக்கப்பட்டன (Bridging Lanka, n.d.). இவை புலம்பெயர்ந்தோரின் நல் உள்ளமுள்ள தாய்நாட்டை மறக்காத “திரும்ப கொடுப்பது” (giving back) என்ற எண்ணத்தின் வெளிப்பாடாகும். முடிவில், இந்த தனிப்பட்ட கதைகள் சோகமும், நம்பிக்கையும், செயல்பாடுகளும் மாறிக்கொண்டிருக்கும். மனித அனுபவங்கள் புலம்பெயர்வு என்பது சதவீதங்களோ விசாக்களோ அல்ல. அது தொடரும் மனிதப் பயணமென்பதைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

மன்னாரைச் சேர்ந்த தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் சமூகங்களின் புலம்பெயர்வு அனுபவங்களை ஒப்பீட்டுக் கண்ணோட்டத்தில் பார்ப்பது.

மன்னாரைச் சேர்ந்த தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் சமூகங்கள், தங்களது இடம்பெயர்வு அனுபவங்களைப் பிரதிபலிக்கும் விதத்தில் சில நேரங்களில் மாறுபட்ட தருணங்களை வலியுறுத்துகின்றன. மன்னார் தமிழர்கள், குறிப்பாக 1983 முதல் 2009 வரையான உள்நாட்டுப் போர் காலத்தில், பெரும்பாலும் இன அடிப்படையிலான துன்புறுத்தல்களுக்குள்ளாகியதாலும், பாதுகாப்பிற்கான பயத்தாலும், அகதிகளாக மேற்கத்திய நாடுகளுக்கு புலம்பெயர்ந்தனர். அவர்கள் வெளிநாடுகளில் புதிய வாழ்க்கையை உருவாக்க முயன்றனர். மாறாக, வடக்கு முஸ்லிம்கள் 1990இல் LTTE அவர்களை வெளியேற்றிய பிறகு, பெரும்பாலானவர்கள் இலங்கைக்குள்ளேயே உதாரணமாக புத்தளம், குருநாகல் போன்ற இடங்களில் காலப்போக்கில் தங்கியுள்ளனர். அவர்கள் அகதிகளாக அல்லாது, உள்நாட்டு இடம்பெயர்ந்தவர்களாக இருந்தனர். பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, சிலர் மட்டுமே வெளிநாடுகளுக்குப் புலம்பெயர்ந்தனர், பெரும்பாலும் புகலிடம் கோருவதற்காக அல்லாது, பொருளாதார ரீதியான குடியேற்றத்திற்காக. உதாரணமாக, புத்தளத்தில் வளர்ந்த ஒரு இளைஞர் மன்னார் முஸ்லிம் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர். 2000களில் திறமையை அடிப்படையாகக் கொண்ட விசாவின் கீழ் ஆஸ்திரேலியாவிற்குச் செல்லக்கூடியதாக இருந்தார். இது அவருக்கு வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்கும் நோக்கில் இருந்தது, அகதியாகச் செல்லும் நோக்கில் அல்ல.

இரு சமூகங்களும் சோகமிக்க அனுபவங்களை சந்தித்துள்ளன.

- தமிழர்கள்: இன அடிப்படையிலான வன்முறை, படுகொலை, மற்றும் நிரந்தர அச்சம்

- முஸ்லிம்கள்: துரோகமெனக் கருதப்பட்ட 1990 வெளியேற்றம் மற்றும் ஊழிப்பு

ஆனால் அவர்கள் ஆஸ்திரேலியாவில் அடைந்த நிலைமை மற்றும் அவர்களின் இடம்பெயர்வு பாதைகள், சர்வதேச சமூகத்தால் அவர்களின் அவல நிலைகள் எவ்வாறு புரிந்து கொள்ளப்பட்டன என்பதைக் காட்டுகின்றன. 2010களில், தமிழ் அகதிகள் மீது ஆஸ்திரேலியாவில் மிகவும் தீவிரமான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஏனெனில், அந்த காலப்பகுதியில் இலங்கை பாதுகாப்பான நாடாகக் கருதப்பட்டது. அதே சமயம், 1990 வெளியேற்றத்திற்கான முஸ்லிம் கூற்றுகள், எவ்வளவு உண்மையானவை என்றாலும், அகதி ஆதாரமாக ஆஸ்திரேலிய அதிகாரிகளால் பெரும்பாலும் ஏற்கப்படவில்லை. ஏனெனில் அதற்குள் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் முற்றாக தடுக்கப்பட்டிருந்தது. பல மன்னார் முஸ்லிம்கள் அதன் பிறகு இலங்கையருடன் ஒருங்கிணைந்தனர், அல்லது மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் பணிக்கு சென்ற புலம்பெயர்ந்த தொழிலாளி அலைகளில் இணைந்தனர். சிலர், நீண்டகால பாதுகாப்பை நாடி, பின்னர் ஆஸ்திரேலியா அல்லது கனடா போன்ற நாடுகளுக்குப் மாற்று இடம்பெயர்வை தேர்ந்தெடுத்தனர். இது அகதி இடம்பெயர்விலிருந்து பொருளாதார இடம்பெயர்வுக்கான மாற்றத்தை குறிக்கிறது. இதேவேளை, மன்னார் தமிழர்கள் பெரும்பாலும் இலங்கைத் தமிழர் புலம்பெயர் சமூகங்களில் நேரடியாக இணைந்து, மேற்கத்திய நாடுகளில் (கனடா, ஐக்கிய இராச்சியம், ஆஸ்திரேலியா) இடம்பெயர்ந்தனர்.

இந்த வேறுபாடுகளுக்கிடையிலும், சில பொதுவான ஒத்த அம்சங்கள் காணப்படுகின்றன:

- இரு சமூகங்களும் ஆஸ்திரேலியாவில் புதிய மொழி, கலாச்சாரம் மற்றும் சமூகத்துடன் ஒத்திசைவதற்கான சவால்களை எதிர்கொண்டனர்.
- இருவரும் தங்களது இலங்கையிலுள்ள உறவுகளுடன் தொடர்புகளைத் தக்கவைத்திருந்தனர். உதாரணமாக நிதியுதவி, வீட்டு நிவாரணம் போன்ற வழிகளில்.
- இருவரும் ஆஸ்திரேலியாவின் பன்முக கலாச்சார சூழலுக்குப் பங்களித்தனர், வேலைவாய்ப்பு, சமூகவலைப்பின்னல்கள், மத நிகழ்வுகள், மற்றும் கலாச்சாரப் பண்பாட்டு நிகழ்வுகள் மூலம்.
- இவ்வாறாக, மன்னாரைச் சேர்ந்த தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் புலம்பெயர்ந்தோர், வேறுபட்டத் துவக்க நிலையிலிருந்து வந்தவர்களாக இருந்தாலும், அவர்கள் ஆஸ்திரேலியாவின் பன்முக சமூக அமைப்பின் அவசியமான பகுதியாக இணைய முடிந்துள்ளனர்.

கண்டுபிடிப்புகள்.

விடத்தல்தீவின் தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் சமூகங்களின் ஆஸ்திரேலியாவிற்கான இடம்பெயர்வு வரலாறு

என்பது தலைமுறைகள் கடந்து நிலைத்திருக்கும் ஒரு சகிப்புத்தன்மை மற்றும் மீள்தன்மையின் கதை. காலனித்துவ காலத்தில் மன்னார் கடற்கரையிலிருந்து புறப்பட்டு Thursday தீவை அடைந்த முத்து மூழ்காளர்களில் இருந்து (Forbes, 2022), உள்நாட்டு யுத்தத்தின் போது பெருங்கடல்களை கடந்த தகுதியற்ற படகுகளில் பயணித்த அகதிகள் வரை, ஒவ்வொரு புலம்பெயர்ந்த குழுவும் பாதுகாப்பிற்கும் மேன்மையான வாழ்க்கைக்குமான நம்பிக்கைகளுடனே பயணம்செய்தது. இந்த அறிக்கை, இடம்பெயர்வை வடிவமைத்த முக்கிய வரலாற்று சக்திகளை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகிறது. காலனித்துவ உழைப்பு, அதனைத் தொடர்ந்து வந்த கொள்கை மாற்றங்கள், இன மோதல்கள், மற்றும் பொருளாதார நெருக்கடிகள் ஆகியவை ஒவ்வொரு காலக்கட்டத்திலும் தனித்துவமான இடம்பெயர்வு அலைகளை உருவாக்கின. அந்தக் காலங்களில் அமுலில் இருந்த சட்ட கட்டமைப்புகள் வெள்ளை ஆஸ்திரேலியா கொள்கையிலிருந்து மனிதாபிமான கடவை அனுமதி திட்டங்கள் வரை யாருக்கெல்லாம் சட்டப்பூர்வமாக குடியேற முடியுமென தீர்மானித்தன. ஆனால், இந்த சட்ட வரம்புகள் சரிவர முடியாதவர்களை சட்டவிரோத மற்றும் நிலத்தடி வழித்தடங்களை நாட வைக்கும் சூழ்நிலைகளையும் உருவாக்கின. இலங்கையர்களுக்கான சட்டப்பூர்வ குடியேற்ற வாய்ப்புகள், ஆரம்பத்தில் ஒரு புறக்கணிப்பு சூழலிலிருந்தும் பின்னர் திறமைகள் மற்றும் கல்வியின் அடிப்படையில் பரிணாமம் பெற்றன. அதே நேரத்தில், உள்நாட்டுப் போர் சூழ்நிலையில் திறந்திருந்த அகதி மற்றும் புகலிடப் பாதைகள், பின் குறுகியதாக மாறி, சட்டவிரோதமான மற்றும் ஆபத்தான வழிகளுக்கு மட்டுமே வழிவகுத்தன. இந்த வழிகளில் மன்னாரின் மகன்கள் மற்றும் மகள்கள் நூற்றுக்கணக்கானோர் இந்தோனேசியக் காடுகள் முதல் தென்னிந்திய துறைமுகங்கள் வரை கடத்தல்காரர்களின் வலைகளில் சிக்கி, இறுதியில் ஆஸ்திரேலியாவில் அடைக்கலம் தேடினர். ஆஸ்திரேலியாவை வந்தடைந்ததும் இந்த பயணங்கள் முடிவடையவில்லை. புலம்பெயர்ந்தோர் மொழித் தடைகள், சட்ட சிக்கல்கள், மற்றும் நீதிமன்றங்களின் முன்னிலையில் தங்களது கதைகள் புரிந்துகொள்ளப்படுவதற்கான போராட்டங்களை எதிர்கொண்டனர். முருகப்பன் குடும்பம் போன்றவர்கள், சமூக அங்கீகாரத்தையும் நிரந்தர குடியரிமையையும் பெற்றதன் மூலம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டனர் (Forbes, 2022). ஆனால், லியோ சீமான்பிள்ளை போன்றோர், நீடித்த சட்டவிரைவின்மை காரணமாக, மனநல தாக்கங்களை எதிர்கொண்டு உயிரிழந்தனர் (Laughland, 2014).

விடத்தல்தீவு, இவ்வாறு மன்னார் மற்றும் இலங்கை புலம்பெயர்ந்தோரின் பரந்த வரலாற்றுடன் இணைந்த சிறப்பமிக்க இடமாகும். மாந்தை மேற்கு மற்றும் மன்னாரில் உள்ள பல கிராமங்கள் (பேசாலை, தரவன்கோட்டை, உப்புக்குளம் போன்றவை) 1980களிலிருந்து கனடா, ஐரோப்பா, ஆஸ்திரேலியா உள்ளிட்ட நாடுகளுக்கு பகுதிமட்ட மக்கள்தொகையைக்கடந்து மீள்குடியேற்றம் கண்டுள்ளன. இதனால், அந்த ஊர்களின் உள் சமூக அமைப்பும், பொருளாதாரமும் மாற்றமடைந்தது, மற்றும் தொலைதூர “மன்னார் சமூகங்கள்” வெளிநாடுகளில் உருவாகின. ஆஸ்திரேலியாவில், மன்னாரைச் சேர்ந்த தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் மக்கள் யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு, கண்டி போன்ற இலங்கைப் பகுதிகளிலிருந்து வந்தவர்களுடன் பக்கம் பக்கமாக வாழ்கிறார்கள், மற்றும் தங்கள் பாரம்பரியத்தில் ஒரு பொதுவான அடையாளம் காண்கிறார்கள். வடக்கு மாகாணத்தின் மக்கள்தொகை குறைதலும், புலம்பெயர்ந்தோர் உருவாக்கிய புதிய சமூகங்களும், தேசிய மட்டத்தில் இலங்கையின் அகதி மற்றும் திறமை வாய்ந்த குடியேற்றத்தின் முக்கியத்துவம் ஆகியவை விடத்தல்தீவு போன்ற இடங்களில் பிரதிபலிக்கின்றன. இன்னும் தொடர்ச்சியாக, இலங்கையிலிருந்து ஆஸ்திரேலியாவுக்கு இடம்பெயர்வு போர் காரணமாக அல்லாது, பொருளாதார நோக்கங்களும், காலநிலை சவால்களும் மூலமாக இரண்டாவது அலை உருவாகும் சாத்தியமுள்ளது. ஏற்கனவே, கடலோர அரிப்பு, வறட்சி போன்ற சுற்றுச்சூழல் மாற்றங்கள், புதிய புலம்பெயர்வு உந்துசக்திகளாக செயல்படுகின்றன. இது Tamil areas and climate change குறித்த Arudpragasam (2024) வெளியிட்ட Pulitzer Center அறிக்கையிலும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

ஆஸ்திரேலியா தனது பங்கிற்கு, புதிய புலம்பெயர்ந்தோரை வரவேற்கும் பொறுப்புக்கும், உள்நாட்டு அரசியலுக்கும் இடையே சமநிலை காண முயற்சி செய்கிறது. விடத்தல்தீவிலிருந்து ஆஸ்திரேலியாவுக்கு பயணம், 19ஆம் நூற்றாண்டு முத்துப் பறிமுதல் துறையிலிருந்து தொடங்கியதோ அல்லது 21ஆம் நூற்றாண்டில் புகலிடம் தேடுபவர்களாக இருந்தாலோ, பாதுகாப்பும் வாய்ப்பும் தேடும் தொடர்ச்சியான ஒரு பயணமாகவே உள்ளது. இந்த பயணங்களில் அபாயமும், நிச்சயமற்ற தன்மையும் இருந்தாலும், புலம்பெயர்ந்தோர் சமூகத்தின் உறுதியும், தத்தம் வாழ்வையும் மீட்டெடுப்பதற்கான உறுதிமொழியும் அவற்றைச் சகித்துக்கொண்டுள்ளது. இன்று, ஆஸ்திரேலியாவில் வாழும் மன்னார் புலம்பெயர்ந்தோரின் குழந்தைகள், தமிழ் ஆஸ்திரேலியர்கள், சிங்களஆஸ்திரேலியர்கள், அல்லது முஸ்லிம் ஆஸ்திரேலியர்கள் என வளர்கின்றனர். பொதுவாக இருமொழி பேசக்கூடியவர்களாகவும், இரு கலாச்சாரங்களிடையே தங்கள் அடையாளத்தைக் கொண்டவர்களாகவும். அவர்கள் தங்கள் பெற்றோர் மற்றும் மூதாதையரின் கதைகளைத் தாங்கி செல்கின்றனர். இவர்களின் வாழ்க்கை,

- சதுப்புநிலக் கடற்கரை மீன்வள வாழ்க்கை,
- படகில் சவால் பயணம்,

- அகதி முகாமில் ஒரு காலம்,
- புதிய நாட்டில் ஒரு புதிதான ஆரம்பம்.

வரம்புகள்.

இந்த ஆய்வு விரிவான வரலாற்று மற்றும் கருப்பொருள் நோக்குடன் நடைபெற்றிருந்தாலும், சில வரம்புகளை உணர்த்த வேண்டியுள்ளது. முதலாவதாக, இந்த ஆய்வு பெரிதும் இரண்டாம் நிலை ஆதாரங்கள், வரலாற்றுப் பதிவுகள் மற்றும் புலம்பெயர்ந்தோர் விவரிப்புகளை நம்பியுள்ளது. இவை வளமானவை என்றாலும், உத்தியோகபூர்வ பாதைகளுக்கு வெளியே இருந்தோ அல்லது சமூக ஒதுக்குபடுத்தலால் புறக்கணிக்கப்பட்டோ ஆன புலம்பெயர்ந்தோரின் ஆவணப்படுத்தப்படாத அனுபவங்களை முழுமையாகக் பிரதிபலிக்க முடியவில்லை. குறிப்பாக விடத்தல்தீவிலிருந்து புலம்பெயர்ந்தவர்களின் வாய்மொழி வரலாறுகள் அரிதாகக் கிடைக்கின்றன. கடுமையான அனுபவங்களைச் சந்தித்தவர்கள் பெரும்பாலும் குறைவாகவே பிரதிநிதித்துவம் பெற்றுள்ளனர். இரண்டாவதாக, தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் இடம்பெயர்வு பாதைகளை ஒப்பீட்டுப் பார்ப்பதில், கிடைக்கக்கூடிய தரவுகளின் தன்மை தமிழ் அனுபவங்களை அதிகம் பிரதிநிதிப்படுத்துகிறது. காரணம், அகதி புள்ளிவிவரங்களிலும் புலம்பெயர்ந்தோர் வலையமைப்புகளிலும் தமிழர்கள் பெரிதும் காணப்படுகிறார்கள். மன்னாரிலிருந்து இடம்பெயர்ந்த பிறகு முஸ்லிம்கள் தொடர்பான தரவுகள் குறைவாக உள்ளதால், இரு சமூகங்களின் ஆழமான பார்வையில் சீரற்ற தன்மை தோன்றுகிறது. மூன்றாவதாக, ஆஸ்திரேலிய குடியேற்றக் கொள்கைகள், இலங்கையின் உள்நாட்டு சூழல் மற்றும் உலகளாவிய அகதிக் கட்டமைப்புகளில் ஏற்படும் மாறுபாடுகள், இந்த ஆய்வில் சுட்டிக்காட்டப்பட்ட சில போக்குகள் விரைவாக மாறக்கூடும் என்பதைக் குறிப்பதாகும். குறிப்பாக, 2022க்கு பின்னர் இலங்கையின் பொருளாதார நெருக்கடி மற்றும் ஆஸ்திரேலியாவின் விசா கொள்கை மாற்றங்கள் இன்னும் விளைவுகளை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. இறுதியாக, இந்த ஆய்வில் விவாதிக்கப்பட்ட மொழி மற்றும் கலாச்சார தழுவல் அனுபவங்கள் பெரும்பாலும் பொதுவான சட்ட வழக்குகள் மற்றும் ஆதரவு அறிக்கைகள் போன்ற இடைவழி ஆதாரங்களில் அடங்கியுள்ளன. இதனால், புலம்பெயர்ந்தோர் சமூகங்களின் தனிப்பட்ட அனுபவப் பன்முகத்தன்மை தவறாகப் பிரதிபலிக்கப்படலாம்.

தாக்கங்கள்.

இந்த ஆய்வின் முடிவுகள் புலம்பெயர்வு ஆய்வுகள், கொள்கை வடிவமைப்பு மற்றும் புலம்பெயர் சமூகப் பணிகளில் முக்கியமான தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகின்றன. முதலாவதாக, விடத்தல்தீவின் நுணுக்கமான இடம்பெயர்வு வரலாற்றை முன்னிலைப்படுத்துவதன் மூலம், இலங்கை புலம்பெயர்ந்தோரின் அனுபவங்களை ஒரே மாதிரியான கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கும் மேலாதிக்கக் கூறுகளுக்கு இது சவால் விடுக்கிறது. உள்ளூர் மற்றும் மாறுபட்ட சமூக வரலாறுகளின் அவசியத்தை இது வலியுறுத்துகிறது. கொள்கை வடிவமைப்பாளர்களுக்குப் பொருந்துவது என்னவெனில், மோதலுக்குப் பிந்தைய சூழல்களில் இருந்து வரும் சிறுபான்மை சமூகங்களின் தனிப்பட்ட பிரச்சினைகளை புரிந்துகொள்வதற்கும், நியாயமான புகலிடச் செயல்முறைகளை உறுதி செய்ய விளக்க சேவைகள் மற்றும் கலாச்சார ரீதியான சட்ட உதவியின் அவசியத்தையும் இது எடுத்துரைக்கிறது. புலம்பெயர்ந்தோர் சமூகங்களைப் பொருத்தவரை, பெரும்பான்மையாளர் கதைகளை மையமாக்காமல், சிறு சமூகங்களின் குறைந்தபட்சமான மற்றும் மறைக்கப்பட்ட அனுபவங்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளும் புதிய உத்திகளை உருவாக்க வேண்டும் என்பதை இந்த ஆய்வு வலியுறுத்துகிறது. விடத்தல்தீவின் புலம்பெயர்ந்தோரின் மீள்தன்மை மற்றும் நாடுகடந்த உறவுகள், புலம்பெயர்ந்தோர் அடையாளத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்கும் தாயக வளர்ச்சிக்கு பங்களிப்பதற்கும் உதாரணமாகின்றன.

பரிந்துரைகள்.

இந்த ஆய்வின் முடிவுகளையும், அதன் வரம்புகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு, பின்வரும் பரிந்துரைகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன:

1. முதன்மை தரவுச் சேகரிப்பு: விடத்தல்தீவிலிருந்து புலம்பெயர்ந்தோருடன் நேரடி வாய்மொழி வரலாறுகள் மற்றும் இனவியல் களப்பணி மேற்கொண்டு ஆவணப்படுத்தப்படாத அனுபவங்களை விரிவாக்க வேண்டும்.
2. கொள்கை வக்காலத்து: ஆஸ்திரேலிய குடியேற்ற மற்றும் அகதி நிர்ணய அமைப்புகளில் குறைந்த பிரதிநிதித்துவம் பெற்ற மொழி மற்றும் பேச்சு சமூகங்களுக்கு மேம்பட்ட விளக்க சேவைகளை வழங்குவதற்கு வாதிடப்பட வேண்டும்.
3. இலக்கு ஆதரவு திட்டங்கள்: மோதலால் பாதிக்கப்பட்ட கிராமப்புற புலம்பெயர்ந்தோரின் தனித்துவமான சவால்களை சமாளிக்க, மனநல சேவைகள் உட்பட தகுந்த சமூக ஆதரவு திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டும்.
4. புலம்பெயர்ந்தோர் தாயக இணைப்புகள்: தாயக மறுசீரமைப்பு மற்றும் சமூக வளர்ச்சியில்

புலம்பெயர்ந்தோர் பங்களிப்பை ஊக்குவிக்க, அமைக்கப்பட்ட முயற்சிகளை (எ.கா., Bridging Lanka போன்றவை) ஊக்குவிக்க வேண்டும்.

5. உள்ளடக்கிய வரலாற்று விவரிப்புகள்: விடத்தல்தீவு போன்ற சிறு சமூகங்களின் பங்களிப்புகளையும் போராட்டங்களையும் ஒப்புக்கொண்டு, பரந்த இடம்பெயர்வு வரலாற்றுப் புரிதலை உருவாக்க அறிவியல் மற்றும் சமூக நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

முடிவுரை.

விடத்தல்தீவிலிருந்து ஆஸ்திரேலியாவிற்கு நிகழ்ந்த புலம்பெயர்வு பயணம் உலகளாவிய புலம்பெயர்வு வரலாற்றை நிர்ணயிக்கும் பெரும்பாலும் மறைக்கப்பட்ட நீரோட்டங்களை பிரதிபலிக்கிறது. காலனித்துவ காலத்தின் முத்து மூழ்காளர்களிலிருந்து, சமகால கடல் அகதிகள் வரை, ஒவ்வொரு இடம்பெயர்வு அலைவும் உள்ளூர் வரலாறுகளின் மற்றும் உலகளாவிய சக்திகளின் தொடர்பை வெளிப்படுத்துகிறது. இந்த ஆய்வு தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் சமூகங்களின் பன்முகத் தடங்கள் மற்றும் அனுபவங்களை ஆவணப்படுத்துவதன் மூலம், அகதி கொள்கைகள், புலம்பெயர்ந்தோர் அடையாளங்கள் மற்றும் மோதலுக்குப் பிந்தைய மீட்பு முயற்சிகளுக்கான கலந்துரையாடல்களில் புதிய கருத்துப் பங்களிப்பை செய்கிறது. மேலாதிக்க இடம்பெயர்வு விவரிப்புகளின் வரம்புகளை இது வெளிப்படுத்தி, புலம்பெயர்ந்தோர் அமைப்புகளின் சிக்கலான தன்மையை புரிந்துகொள்ள உள்ளூர்மயமான ஆய்வுகளின் அவசியத்தையும் வலியுறுத்துகிறது. இறுதியாக, விடத்தல்தீவின் புலம்பெயர்ந்தோர் கதை உயிர்வாழ்தல், தழுவல் மற்றும் உறுதியான தொடர்புகளின் கதை தொடர்ச்சியாக வளர்ந்து வரும் உலகத்தில் அதிக அறிவார்ந்த கவனத்தையும் கொள்கை நுட்பத்தையும் நாடுகின்றது.

உசாத்துணைகள்.

- Betigeri, A. (2014, July 11). Hundreds of Tamils have simply vanished on the perilous sea voyage to Australia. TIME Magazine. Retrieved from <https://time.com/2970533/tamils-asylum-seekers-australia/>
- Borham, M. (2023, January 10). This mangrove forest survived the war but may not survive a shrimp farm. Roar Media. Retrieved from <https://roar.media/english/life/environment/mangroves-under-threat-from-shrimp-farming>
- Forbes, E. (2022). From Ceylon to Australia: Migrant journeys, 1860s–to–2010s. The Ceylankan via Thuppahi's Blog. Retrieved from <https://thuppahis.com/2022/03/07/from-ceylon-to-australia-migrant-journeys-1860s-2010s>
- Home Affairs Department (Australia). (2013). Placing recent Sri Lankan maritime arrivals in a broader migration context (Occasional Paper). Retrieved from <https://www.homeaffairs.gov.au/research-and-statistics/statistics>
- Laughland, O. (2014a, June 5). The life and awful death of a Tamil asylum seeker in Australia. The Guardian. Retrieved from <https://www.theguardian.com/world/2014/jun/05/the-life-and-awful-death-of-a-tamil-asylum-seeker-in-australia>
- Laughland, O. (2014b, July 16). Tamil asylum seekers being held at sea in windowless locked rooms. The Guardian. Retrieved from <https://www.theguardian.com/world/2014/jul/16/tamil-asylum-seekers-held-at-sea>
- Sanmuanathan, N., & Kandasamy, N. (2023, March 7). "Our survival is conditional": The trauma of Tamil refugees amid their struggle for a place of safety. ABC Religion & Ethics. Retrieved from <https://www.abc.net.au/religion/the-trauma-of-tamil-refugees-in-australia/102051494>
- Senanayake, D., Mohammed, A., & Doherty, B. (2022, June 26). Exploited in a crisis: Why are Sri Lankans getting on boats bound for Australia? The Guardian. Retrieved from <https://www.theguardian.com/australia-news/2022/jun/26/sri-lankans-getting-on-boats-australia-crisis>
- Tamil Guardian. (2018, October 30). 30 years since expulsion of Muslims from Jaffna. Retrieved from <https://www.tamilguardian.com/content/30-years-expulsion-muslims-jaffna>
- Victorian Government. (2023). Sri Lankan community profile – History. In Multicultural community profiles. Retrieved from <https://www.vic.gov.au/sri-lankan-community-profile>
- Wikipedia. (2024). MV Oceanic Viking incident. Retrieved from https://en.wikipedia.org/wiki/Oceanic_Viking_incident
- Wikipedia. (2024). Murugappan family. Retrieved from https://en.wikipedia.org/wiki/Murugappan_family
- Hasbullah, S. H., & Korf, B. (2013). Muslim IDPs: The forgotten people in Sri Lanka's post-war reconstruction. Peace Research Institute Oslo (PRIO). Retrieved from <https://www.prio.org/publications/8227>

- Bridging Lanka. (n.d.). Our story. Retrieved from <https://www.bridginglanka.org/about-us/our-story/>

9. வெளியேற்றமும் அடையாளமும்: விடத்தல்தீவிலிருந்து உலகளாவிய புலம்பெயர்ந்தோர் வரையிலான சைவத் தமிழர் குடியேற்றம்.

சுதாமதி விஸ்வலிங்கம்⁹.

சுருக்கம்.

இந்த ஆய்வு, இலங்கையின் மன்னார் மாவட்டத்தில் உள்ள விடத்தல்தீவு என்ற கடற்கரைச் சைவத் தமிழ் கிராமத்திலிருந்து, போருக்கு முந்தைய மற்றும் உள்நாட்டுப் போர் காலங்களில் நடந்த குடியேற்றத்தின் வரலாற்று மற்றும் சமூக-கலாச்சார பரிமாணங்களை ஆராய்கிறது. வரலாற்றுப் பதிவுகள், புலம்பெயர் ஆய்வுகள் மற்றும் சமூகச் சாட்சியங்கள் அடிப்படையாகக் கொண்டு, இந்த ஆய்வு தமிழ் குடும்பங்களை வெளியுலகத்துக்குத் தள்ளிய அரசியல் ஒடுக்குமுறை, பொருளாதார புறக்கணிப்பு மற்றும் மோதலால் தூண்டப்பட்ட இடம்பெயர்ச்சியை வெளிப்படுத்துகிறது. இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், சுவிட்சர்லாந்து, ஜெர்மனி, கனடா மற்றும் இத்தாலி ஆகிய நாடுகளுக்குக் குடி யேறிய குடும்பங்களை மையமாகக் கொண்ட வழக்காய்வு மற்றும் கருப்பொருள் பகுப்பாய்வு மூலம், தமிழ் புலம்பெயர் உருவாக்கத்தில் காணப்படும் பரந்த போக்குகள் இவ்வாய்வில் விளக்கப்படுகின்றன. மக்கள்தொகை குறைதல், பணம் அனுப்பும் பொருளாதாரங்கள் மற்றும் கலாச்சார பரிமாற்றங்கள் ஆகியவை விடத்தல்தீவு சமூகத்தில் குடியேற்றத்தின் தாக்கங்களை உருவாக்கியுள்ளன என்பதையும் கட்டுரை விவாதிக்கிறது. புலம்பெயர்ந்தோர் வெளிநாடுகளில் பாதுகாப்பும் வாய்ப்புகளும் பெற்றிருந்தாலும், தாயகத்துடன் அவர்களுக்குள்ள உணர்ச்சி மற்றும் கலாச்சார உறவுகள், அவர்களது அடையாளத்தை வடிவமைக்கும் முக்கியச் சாரங்களாகவும், சமூக மேம்பாட்டிற்கான பங்களிப்புகளுக்கும் தளமாகவும் இருந்துவருகின்றன என்று இந்த ஆய்வு சுட்டிக்காட்டுகிறது.

முக்கிய வார்த்தைகள்: தமிழ் புலம்பெயர்ந்தோர், விடத்தல்தீவு, இலங்கை உள்நாட்டுப் போர், சைவத் தமிழர் இடம்பெயர்வு, மோதல் இடம்பெயர்வு

அறிமுகம்.

விடத்தல்தீவைச் சேர்ந்த சைவத் தமிழ் குடும்பங்கள் நீண்ட காலமாக இடம்பெயர்ந்து வந்த வரலாற்றைக் கொண்டுள்ளன. குறிப்பாக இலங்கையின் உள்நாட்டுப் போருக்கு முந்தைய காலகட்டம் மற்றும் போரின் போது, இந்த கடலோர கிராமத்தில் இன மோதல்கள் தீவிரமாக இருந்தன. அதன் விளைவாக, பல குடியிருப்பாளர்கள் வெளிநாடுகளில் பாதுகாப்பையும் வாழ்வாதார வாய்ப்புகளையும் தேடி இடம்பெயர்ந்தனர். இந்த இடம்பெயர்வுக்கு பின்னால் அரசியல், பொருளாதார மற்றும் சமூக காரணிகள் எப்படி செயல்பட்டன என்பதை இங்கு ஆய்வு செய்கிறோம். மேலும், இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், சுவிட்சர்லாந்து, ஜெர்மனி, கனடா மற்றும் இத்தாலி போன்ற நாடுகளில் குடியேறிய விடத்தல்தீவின் பற்றிய வழக்கு அழிவுகளும், புலம்பெயர்வு இந்தக் குடும்பங்கள் மற்றும் தாயக சமூகத்தில் ஏற்படுத்திய மாற்றங்களும் கலாச்சார பாதுகாப்பு முதல் கிராம உள்கட்டமைப்பில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் வரை இக்கட்டுரையில் இடம்பெறுகின்றன.

ஆய்வின் முக்கியத்துவம்.

இலங்கையிலிருந்து தமிழர்களின் குடியேற்றத்தைப் பற்றிய ஆய்வுகள் பெரும்பாலும் யாழ்ப்பாணம் அல்லது மட்டக்களப்பு போன்ற பெரிய நகர்ப்புற மையங்களை மையமாகக் கொண்டுள்ளன. ஆனால், விடத்தல்தீவு போன்ற சிறிய கடலோரக் கிராமங்களுக்கு குறைவான கவனம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. அளவில் சிறியதாயிருந்தாலும், உள்நாட்டுப் போரின் போது அதன் மூலோபாயப் பகுத்தறிவு, மத அடையாளம் மற்றும் நிலைக்கேடு காரணமாக, இந்தக் கிராமம் இலங்கை தமிழ் புலம்பெயர்ந்தோரில் விகிதாசாரத்தை மீறும் முக்கிய பங்கைக் கொண்டிருந்தது. விடத்தல்தீவிலிருந்து புறப்பட்ட சைவத் தமிழ் குடும்பங்களை மையமாகக் கொண்டு இந்த ஆய்வு, மைக்ரோ-டயஸ்போரா பற்றிய வளர்ந்து வரும் கல்வியியலுக்கு பங்களிக்கிறது. குறிப்பாக, உள்ளூர் சமூகங்கள் உலகளாவிய அரசியல் மோதல்களுக்கு எவ்வாறு பதிலளிக்கின்றன என்பதைக் காண்பிக்கிறது. வரலாற்று, சமூக-புவியியல் மற்றும் கலாச்சார அரசியல் பகுப்பாய்வுகளை, புலம்பெயர்ந்தோரின் வாழும் அனுபவங்களோடு இணைத்துப் பதிவு செய்வதன் மூலம், இந்த ஆய்வு இடம்பெயர்வின் மனிதநேயமான பார்வையை வெளிக்கொணர்கிறது. இதன் கண்டுபிடிப்புகள், போருக்குப் பிந்தைய நல்லிணக்கம், சமூக மறுதோற்றம் மற்றும் புலம்பெயர்ந்தோர் ஈடுபாடுகள் குறித்த கொள்கை விவாதங்களுக்கு முக்கியமானவை.

ஆராய்ச்சி இடைவெளி.

இலங்கை தமிழ் புலம்பெயர்ந்தோர் தொடர்பான தற்போதைய இலக்கியங்கள், புலம்பெயர்ந்தோரின் அனுபவங்களை ஒரு பொதுவான வடிவத்தில் நிரூபிக்க முனைகின்றன. பல்வேறு பிராந்தியங்களிலிருந்து வரும் தனித்துவமான குரல்கள் ஒற்றை வடிவத்தில் எதிரொலிக்கப்படுகின்றன. விடத்தல்தீவு போன்ற கிராமங்களைச் சேர்ந்த குடும்பங்களின் குடியேற்ற வழிகள் மற்றும் புலம்பெயர்வுக்குப் பிந்தைய வாழ்க்கை மாற்றங்களை விவரிக்கும் உள்ளூர் நிலைத்த ஆய்வுகள் மிகக்குறைவாக உள்ளன. கருப்பு ஜூலை மற்றும் உள்ளாட்டுப் போரின் தாக்கங்களை எடுத்துரைக்கும் ஆய்வுகள் இருந்தபோதிலும், தலைமுறைகளைத் தாண்டும் விளைவுகள், பிராந்தியப் பார்வைகள் மற்றும் மத அடையாள நுணுக்கங்கள் குறிப்பாக மன்னார் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சைவத் தமிழர்களை ஆவணமாக்கிய ஆய்வுகள் மிகவும் குறைவு. மேலும், கலாச்சார அடையாளப் பாதுகாப்பு மற்றும் பூர்வீக கிராமத்தில் பங்களிப்புப் பற்றிய புலம்பெயர்ந்தோரின் பங்கு இன்னும் முழுமையாக ஆராயப்படவில்லை.

ஆய்வின் நோக்கங்கள்.

1. இலங்கையின் போருக்குமுன் மற்றும் போர் காலங்களில், விடத்தல்தீவிலிருந்து சைவத் தமிழ் குடும்பங்கள் இடம்பெயர் வழிவகுத்த வரலாற்று மற்றும் அரசியல் சமூகச் சூழல்களை ஆராய்வது.
2. ஐக்கிய இராச்சியம், பிரான்ஸ், சுவீட்சர்லாந்து, ஜெர்மனி, கனடா மற்றும் இத்தாலி போன்ற மேற்கத்திய நாடுகளுக்கு குடியேறிய விடத்தல்தீவுக்குரிய குடும்பங்களின் குடியேற்றப் பாதைகளை ஆவணப்படுத்துதல் மற்றும் பகுப்பாய்வு செய்தல்.
3. அடையாளப் பாதுகாப்பு, நாடுகடந்த உறவுமுறை மற்றும் பணப்பரிமாற்றம் ஆகிய பிரச்சினைகளை மையமாகக் கொண்டு, குடியேற்றத்தின் சமூக மற்றும் கலாச்சார விளைவுகளை புலம்பெயர்ந்தோர் சமூகத்திலும், தாயக சமூகத்திலும் மதிப்பீடு செய்தல்.
4. மோதலால் தூண்டப்பட்ட நுண் புலம்பெயர்ந்தோர் (micro-diaspora) உருவாக்கத்தின் ஓர் உதாரணமாக விடத்தல்தீவை முன்வைத்து, உள்ளூர்மயமான புலம்பெயர்ந்தோர் ஆய்வுகளுக்குப் பங்களித்தல்.
5. போருக்குப் பின்னான விடத்தல்தீவின் சமூக மற்றும் கலாச்சார மறுமலர்ச்சியில் புலம்பெயர்ந்தோர் சமூகங்களின் பங்களிப்பைப் பெரிதும் ஆராய்தல்.

ஆராய்ச்சி முறை.

இந்த ஆய்வு, வரலாற்று மற்றும் சமூக-கலாச்சார அணுகுமுறைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட தரமான (qualitative) ஆய்வு முறையை பின்பற்றுகிறது. தரவுகள், கல்விச் சாசனங்கள், அரசாங்கக் கோப்புகள், செய்தித்தொகுப்புகள் மற்றும் ஆன்லைன் தரவுத்தளங்கள் ஆகியவற்றில் இருந்து பெறப்பட்ட இரண்டாம் நிலை ஆதாரங்கள் மற்றும் பொதுமக்கள் அணுகக்கூடிய புலம்பெயர்ந்தோர் உரைவடிவ அனுபவங்கள் ஆகியவற்றின் மீது நிறுவப்பட்டுள்ளது. அதேசமயம், முதன்மை வாய்வழி சாட்சியங்கள் மற்றும் சமூக நுண்ணறிவுகளும் கணிசமாக பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. விடத்தல்தீவிலிருந்து மேற்கத்திய நாடுகளுக்கு குடியேறிய தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட குடும்பங்களின் வாழ்வுப் பாதைகளை ஆவணப்படுத்த, வழக்காய்வு (case study) முறை வரையறுக்கப்பட்டது. இது, பரந்த இடம்பெயர்வு போக்குகளை விளக்கும் ஒரு நுண்ணிய (micro-level) பார்வையை வழங்குகிறது. இடம்பெயர்வு, கலாச்சாரப் பரம்பரை மற்றும் பூர்வீக சமூகத்துடன் புலம்பெயர்ந்தோர் கொண்டுள்ள உறவுகள் போன்ற கருப்பொருட்கள் தொடர்பான முக்கிய பாணிகளை கருப்பொருள் பகுப்பாய்வு (thematic analysis) மூலம் அடையாளம் காணப்பட்டது.

இடம்பெயர்வின் வரலாற்றுப் பின்னணி. (போருக்கு முந்தைய மற்றும் போர் காலங்கள்)

1948-ஆம் ஆண்டு இலங்கை சுதந்திரம் பெற்ற பின்னர், தமிழ் மற்றும் சிங்கள சமூகத்திடையே இனவெறி மற்றும் பாகுபாடு அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. 1956ம் ஆண்டு “சிங்களம் மட்டும்” சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டதோடு, 1958, 1977 மற்றும் 1983இல் நடைபெற்ற தமிழர் எதிர்ப்பு கலவரங்கள், தமிழர்களிடையே அச்சத்தையும் நிச்சயமற்ற சூழலையும் உருவாக்கின. இந்தச் சூழ்நிலை, தமிழ் இளைஞர்களிடையே ஆயுதபுரட்சியைத் தூண்டியது. 1983-இல் வெடித்த உள்ளாட்டுப் போர் 2009 வரை நீடித்து, பல்வேறு உயிர்ச்சேதங்களையும், மக்கள் இடம்பெயர்வையும் ஏற்படுத்தியது. போரின் இறுதி கட்டத்தில் மட்டும் பல்லாயிரக்கணக்கான பொதுமக்கள் காணாமல் போனதோடு, பலர் கொல்லப்பட்டதும் வரலாற்றுப் பதிவாகியுள்ளது.

போருக்கு முந்தைய இடம்பெயர்வு.

1956-இற்குப் பிறகு, கல்வி மற்றும் வேலைவாய்ப்பில் தமிழ் மாணவர்களுக்கு நிலவும் பாகுபாடுகள் காரணமாக, சிறுசிறு இடம்பெயர்வுகள் ஆரம்பமானது. 1970களில் “தரப்படுத்தல்” என்ற பல்கலைக்கழக

ஒதுக்கீட்டு முறையும், பொருளாதார சிக்கல்களும் தமிழ் நிபுணர்களை வெளிநாடுகளுக்குச் செல்ல தூண்டின. 1970களில், இலங்கையின் சோசலிசபொருளாதாரக் கொள்கைகள் மற்றும் பல்கலைக்கழக ஒதுக்கீட்டு முறை (“தரப்படுத்தல்”) ஆகியவை தமிழ் இளைஞர்கள் நாட்டிற்குள் உயர் கல்வி மற்றும் வேலைகளை அணுகுவதை கடினமாக்கியது (கொழும்பு பல்கலைக்கழகம், n.d.). பிரிட்டன், கனடா, ஆஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகள் திறமையுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு வாய்ப்பு அளித்தன.

போர்கால இடம்பெயர்வு.

1983-இல் “கறுப்பு ஜூலை” என்றழைக்கப்பட்ட கலவரத்தின்போது, ஆயிரக்கணக்கான தமிழர்கள் கொல்லப்பட்டனர். தென்னிந்தியாவிலும் மேற்கத்திய நாடுகளிலும் தமிழ் அகதிகள் புகலிடம் தேடத் தொடங்கினர். விடத்தல்தீவின் மக்கள் பலமுறை இடம்பெயர்தல் மற்றும் வீடுகளை விட்டு வெளியேற வேண்டிய சூழ்நிலையை எதிர்கொண்டனர். போர் முடிவடைந்த நேரத்தில், இலங்கைத் தமிழர்களில் மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் இலங்கைக்கு வெளியே வசித்து வந்தனர், ஏனெனில் போர் ஆண்டுகளில் சுமார் 800,000 தமிழர்கள் தப்பி ஓடிவிட்டனர் (விக்கிபீடியா, n.d.).

இடம்பெயர்வின் முக்கிய இயக்கிகள்.

1. அரசியல் – அரசால் மேற்கொள்ளப்பட்ட பாகுபாடு, பாதுகாப்பின்மை, போரின் உள்நிலை.
2. பொருளாதாரம் – வேலை வாய்ப்பு இல்லாமை, மீனவ வாழ்வாதாரத்தின் வீழ்ச்சி, கல்வி வாய்ப்புகளின் குறைவு. போருக்கு முன்பே, 1970 களில் பொருளாதாரக் கொள்கைகள் கஷ்டங்களுக்கு வழிவகுத்தன (உணவு, அத்தியாவசியப் பொருட்களின் பற்றாக்குறை) இது சிலரை புலம்பெயர்ந்த நிலைக்குத் தள்ளியது. பல தமிழ் பெற்றோர்கள் தங்கள் குழந்தைகளுக்கு சிறந்த கல்வி மற்றும் வேலைவாய்ப்புகளைத் தேடி வெளிநாடுகளுக்குச் சென்றனர் (கொழும்பு பல்கலைக்கழகம், n.d.).
3. சமூகம் – குடும்பத்தின் மீள்சேர்க்கை, சமுதாய நம்பிக்கைகள், புலம்பெயர் உறவுகளின் ஆதரவு.

வடக்கு மற்றும் கிழக்கு தமிழர்களின் புலம்பெயர்வு போக்குகள்.

2000களின் ஆரம்பத்தில், சுமார் 8 லட்சம் தமிழர்கள் இலங்கையை விட்டு வெளியேறினர். முக்கிய இலக்கு நாடுகளில் கனடா, இங்கிலாந்து, ஜெர்மனி, பிரான்ஸ், சுவீட்சர்லாந்து ஆகியவை இருந்தன. (விக்கிபீடியா, என்.டி.).

இடம்பெயர்வு அலைகளாக முன்னேறியது.

- 1960–70: கல்வி/வேலை வாய்ப்புகளுக்காக
- 1983: கலவரத்தின் விளைவாக
- 1995: யாழ்ப்பாண வெளியேற்றம்
- 2006–2009: போரின் கடைசி கட்டம்

காலப்போக்கில், கனடாவும் இங்கிலாந்தும் மிகப்பெரிய இலங்கைத் தமிழ் சமூகங்களை உருவாக்கின. (கனடாவில் 200,000+ தமிழர்கள் இருப்பதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது, மேலும் இங்கிலாந்தில் சுமார் 100,000 பேர் உள்ளனர்). கண்ட ஐரோப்பாவின் தமிழ் மக்கள்தொகையும் அதிகரித்தது. எடுத்துக்காட்டாக, சுவீட்சர்லாந்து 1984 மற்றும் 2002 க்கு இடையில் 42,000 தமிழ் அகதிகளைப் பெற்றது (கோஷ், 2020), இது ஐரோப்பாவின் மிகப்பெரிய தமிழ் புலம்பெயர்ந்தோரில் ஒன்றாகும்.

புலம்பெயர் சமூக அமைப்புகள்.

தமிழ் கோயில்கள், மொழிக்கழகங்கள், கலாச்சார மையங்கள் ஆகியவற்றின் மூலம், புலம்பெயர் சமூகங்கள் தங்கள் பண்பாட்டு அடையாளங்களை காத்து வந்துள்ளன. இது, தாயகத்திலிருந்து மேலும் பலரை குடியேறச் செய்யும் ஒரு உந்துதலாகவும் செயல்பட்டது. ஒவ்வொரு நாட்டிலும், இலங்கைத் தமிழர்கள் நெருக்கமான சமூகங்களை உருவாக்கினர். அவர்கள் தமிழ் கோயில்களைக் கட்டினார்கள், மொழிப் பள்ளிகளைத் தொடங்கினார்கள், தங்கள் பாரம்பரியத்தைப் பாதுகாக்க கலாச்சார அமைப்புகளை உருவாக்கினார்கள். உதாரணமாக, டொராண்டோ பகுதியில் இலங்கைத் தமிழர்கள் கலந்து கொள்ளும் சுமார் 40 சைவ கோயில்கள் உள்ளன, மேலும் லண்டனில் 20க்கும் மேற்பட்ட கோயில்கள் உள்ளன (மனித உரிமைகள் கண்காணிப்பு, 2006). இந்தக் கட்டுரை புலம்பெயர்வு என்பது வெறும் பூமியியல் மாற்றமல்ல. அது ஒரு சமூகத்தின் அடையாளத்தை மாற்றும் ஆழமான மாற்றமென்பதை விளக்குகிறது. புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் உள்ள விடத்தல்தீவு குடும்பங்கள் வழக்கு ஆய்வுகள் சிறிய கடலோர கிராமமான விடத்தல் தீவிலிருந்து பல சைவ தமிழ் குடும்பங்கள், இலங்கை உள்நாட்டுப் போரின் மையப்பகுதியிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து, உலகின் பல பாகங்களிலும் புதிய வாழ்க்கையைத் தொடங்கியுள்ளனர். இங்கு வழங்கப்படும் வழக்கு ஆய்வுகள், அவர்களின் புலம்பெயர்ந்த வாழ்க்கைப் பாதையை, கலாச்சாரத் தொடர்ச்சியும் புதிய தேசங்களுக்கேற்ப உள்ள ஒருங்கிணைப்பு முயற்சியையும் பிரதிபலிக்கின்றன.

ஐக்கிய இராச்சியம் – குடும்ப உறவுகளால் கட்டியெழுந்த தமிழர்களின் அடையாளம். (Tamil identity)

1985-ஆம் ஆண்டு “கறுப்பு ஜூலை” கலவரத்துக்குப் பிறகு, மன்னாரில் இருந்து ஒரு குடும்பம் லண்டனுக்குப் புலம்பெயர்ந்தது. தந்தை பள்ளி ஆசிரியராக இருந்தவர். குழந்தைகளின் பாதுகாப்பு காரணமாக அவர்கள் அகதிகளாகச் சென்று, தொழிற்சாலை மற்றும் கடை வேலைகளைச் செய்து புதிய வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தனர். இன்று, அவர்களின் பிள்ளைகள் பிரிட்டனில் தொழில் நிபுணர்களாக வளர்ந்தாலும், வீடுகளில் தமிழ் பேசப்படுகின்றது. சைவ மரபுகள் பின்பற்றப்படுகின்றன. தொலைபேசி அழைப்புகள் மற்றும் பணம் அனுப்புதல் வழியாக விடத்தல்தீவுடன் தொடர்பு தொடரப்படுகிறது. அவர்கள் கிராமத்தின் விநாயகர் கோவிலுக்காக ஆண்டுதோறும் பூசை நடத்துகிறார்கள்.

பிரான்ஸ் மதச்சார்பற்ற சூழலிலும் தமிழ் மரபுகள்.

1990களில் மன்னாரில் ஏற்பட்ட மோதல்களில் இருந்து ஒரு விடத்தல்தீவு குடும்பம் பாரிஸ்க்கு அகதிகளாக வந்தது. ஆரம்பத்தில் புலம்பெயர்ந்தோர் விடுதிகளில் தங்கிய குடும்பம், பாரிஸின் புறநகரில் தமிழ் சமூகத்துடன் இணைந்தது. ஜவுளி மற்றும் துப்புரவு வேலைகள் செய்தும் தாய்-தந்தை தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு தமிழ் கலாச்சாரத்தை வழங்க முயன்றனர். மூத்த மகன் இன்று ஒரு வெற்றிகரமான உணவகத்தை நடத்துகிறார். பண்டிகைகளையும் மதத்தோடு தொடர்பையும் அவர்கள் நிலைநாட்டி வருகின்றனர்.

சுவிட்சர்லாந்து – பயணத்தில் நீடித்த உறவுகள்.

1990-ஆம் ஆண்டில் ஒரு மீனவர் குடும்பம் கடத்தல் காரர்களைச் சந்தித்து, யாழ்ப்பாணம் வழியாக சுவிட்சர்லாந்துக்கு பயணித்தது. அகதிகளுக்கான முகாமில் தங்கிய பிறகு, சூரிச்சில் குடியேறி, ஜெர்மன் மொழி கற்றுப் பணியாளர்களாக மாறினர். பிள்ளைகள் பல்கலைக்கழகக் கல்வி பெற்றனர். வடக்கு இலங்கையில் கப்பல் துறை அபிவிருத்திக்கு நிதி திரட்டும் சங்கங்களில் பங்கேற்பதன் மூலம் தாயகத்துடன் உறவைப் பேணுகிறார்கள்.

ஜெர்மனி – சைவம் மற்றும் பாரம்பரியம்.

1980களின் பிற்பகுதியில் ஒரு குடும்பம் விடத்தல்தீவிலிருந்து ஜெர்மனிக்கு தப்பிச் சென்றது. தந்தை சிறை வைக்கப்பட்ட அனுபவத்தால் கிளம்பிய பயம், அவர்களை நாடுகடத்தி விட்டது. குடும்பம் ஜெர்மனியில் “சிறிய யாழ்ப்பாணம்” ஒன்றை உருவாக்கியது. தமிழ் உணவுகள், திரைப்படங்கள், சிவபூஜை அவர்களின் மகள் பரதநாட்டியம் கற்றுத், தமிழ் கலாச்சார விழாக்களில் பங்கேற்கிறார். அவர்கள் இலங்கைக்கு பயணம் செய்வதோடு, கிராமத்தில் ஓய்வுகால வாழ்க்கையை விரும்புகிறார்கள்.

கனடா – சமூக வலையமைப்புகளால் வளர்ச்சி.

1993-இல், ஒரு புகழ்பெற்ற விடத்தல்தீவு குடும்பம், உறவினரின் உதவியுடன் டொராண்டோவில் குடியேறியது. அவர்கள் குறைந்த வருமானத்துடன் ஆரம்பித்து, ஒரு தசாப்தத்திற்குள் வீடு வாங்கியுள்ளனர். சமூக வலையமைப்புகள் வேலை வாய்ப்புக்கு வழிவகுத்தன. தமிழ் பள்ளிகள், கோயில்கள் மற்றும் கலாச்சார விழாக்களில் ஈடுபாடு வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களது இளைஞர்கள் கனேடிய குடிமக்களாக இருந்தாலும், தமிழ்ச் சொல்லும் சைவம்தான் அவர்களது அடையாளம்.

இத்தாலி – கலப்புப் பின்புலத்தில் ஒருங்கிணைப்பு.

ஒரு கத்தோலிக்க சைவ குடும்பம் போரின் போது புறப்பட்டு, பல தடைகளை கடந்து, இத்தாலியில் குடியேறியது. தந்தை உணவகத்தில் சமையல்காரராகவும், தாய் முதியோர் பராமரிப்பாளராகவும் பணிபுரிகின்றனர். தமிழ் தேவாலயக் குழு, முருகன் கோயில் பயணம், மற்றும் தமிழ், இத்தாலிய கலவையில் வளர்க்கப்படும் பிள்ளைகள் மூலம் தமிழ் அடையாளத்தை அவர்கள் பேணுகின்றனர்.

பிரதான கருத்துகள் மற்றும் சவால்கள்.

வெளிநாட்டில் வாழ்க்கை துவக்கத்தில் சவால்களாக இருந்தாலும் புதிய மொழி, வேலை வாய்ப்பு, கலாச்சார ஒத்திசைவு ஒவ்வொரு குடும்பமும் தங்களது தமிழ் அடையாளத்தை மறக்கவில்லை. இளைய தலைமுறைக்கு ‘இரட்டை அடையாளம்’ உருவாகிறது. புலம்பெயர்ந்த நவீன உலகிற்கேற்ப வாழ்வதோடு, தாயகத்தின் அடையாளத்தையும் அவர்கள் தழுவுகிறார்கள். இந்த வழக்குஆய்வுகள், விடத்தல்தீவிலிருந்து வெளியேறிய சைவத் தமிழர்கள், எப்படி உலகின் பல பாகங்களிலும் வாழ்க்கையை மீண்டும் தொடங்கினர் என்பதை உணர்த்துகின்றன. தாயகத்தை நினைவில் வைத்து வாழும் அவர்கள், புதிய உலகில் அவர்களது பண்பாட்டு அடையாளத்தையும், வேர்களையும் உறுதியாகக் காப்பாற்றி வருகின்றனர்.

இரண்டாம் தலைமுறை தமிழ் புலம்பெயர்ந்தோர் – ஒரு உணர்வுப் பாதை.

பல்வேறு நாடுகளில் வாழும் இரண்டாம் தலைமுறை தமிழ் இளைஞர்கள், கல்வி மற்றும் தொழிலில் சிறந்து விளங்கி, தங்கள் பெற்றோர்களின் தியாகங்களை கௌரவிக்கின்றனர். மருத்துவர்கள், பொறியாளர்கள், கல்வியாளர்கள், அரசியல்வாதிகள் என பல துறைகளில் அவர்கள் சாதனை படைத்துள்ளனர். எடுத்துக்காட்டாக, 2023இல் கனடாவின் நீதிமன்ற அமைச்சராக ஒரு தமிழ், கனடியர் பதவியேற்றது, சமூக முன்னேற்றத்தின் முக்கிய சின்னமாக பார்க்கப்படுகிறது. (தமிழ் கார்டியன், 2023). இந்த வெற்றி, புலம்பெயர்ந்த பெற்றோர்களின் கனவுகளுக்கான நெறியாக அமைந்தாலும், அந்த பெற்றோர்களின் மனத்தில் உள்ள “வீடு தேடும் ஏக்கம்” குறையவில்லை. விடத்தல்தீவின் பசுமை, கோயில் திருவிழாக்கள் போன்ற நினைவுகளோடு அவர்கள் வாழ்கின்றனர். அவர்களது பிள்ளைகள், அந்த உலகத்தை கேள்விகளிலும் புகைப்படங்களிலும் மட்டுமே காணக்கூடியதென்பது, ஒரு சோக உணர்வை ஏற்படுத்துகிறது. இந்த உணர்வு, புலம்பெயர்ந்தோரின் வாழ்க்கையின் இனிமையும் கசப்பும் கலந்த உண்மையை வெளிப்படுத்துகிறது. பாதுகாப்பும் வாய்ப்பும் கிடைத்திருக்கலாம். ஆனால் தாயகமும் உறவுகளும் சில நேரங்களில் இழக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

விடத்தல்தீவு சமூகத்தின் மீது புலம்பெயர்வின் தாக்கம்.

மக்கள்தொகை வீழ்ச்சி.

ஒருகாலத்தில் உயிரோட்டமிக்க மீன்பிடித் துறை கொண்ட கிராமமான விடத்தல்தீவு, போருக்குப் பின்னர் கடுமையான மக்கள்தொகை இழப்பைச் சந்தித்தது. கைவிடப்பட்ட வீடுகள், வெறிச்சோடிய நிலங்கள் இன்று சாதாரண காட்சியாகிவிட்டன. சில வீடுகள் 1960களிலேயே கட்டப்பட்டவையாகும், அவை இப்போது காலியாகவும் சிதைந்தவையாகவும் காணப்படுகின்றன. 1960 களில் கட்டப்பட்ட கட்டிடங்கள் இப்போது விடத்தல்தீவில் “கைவிடப்பட்டு காலியாக உள்ளன” என்றும், அமைதிக்குப் பிறகும் பல வருடங்கள் கூட நகரம் இன்னும் முழுமையாக மீட்கப்படவில்லை என்றும் பார்வையாளர்கள் குறிப்பிட்டனர் (லாக்வுட், 2017). விடத்தல்தீவில் உள்ள பல கட்டிடங்கள் போரால் பாதிக்கப்பட்டு கைவிடப்பட்ட நிலையில் உள்ளன. ஒரு காலத்தில் ஒரு துடிப்பான கிராமமாக இருந்த விடத்தல்தீவின் வீடுகள் மற்றும் உள்கட்டமைப்பு பல தசாப்த கால மோதல்களால் பாதிக்கப்பட்டன, மேலும் பெரும்பாலான மக்கள் வேறு இடங்களில் மீள்குடியேற்றப்பட்டதால் மீட்பு மெதுவாக உள்ளது (லாக்வுட், 2017). இதுவே “மூளை வடிகால்” மற்றும் “இளைஞர் வெளியேற்றம்” என்ற சமூகப் பாதிப்புகளை உருவாக்கியுள்ளது.

பொருளாதார மாற்றங்கள் மனித வள இழப்பு மீன்பிடி தொழில்கள், பள்ளிகள் மற்றும் சிறு வணிகங்களை பாதித்தாலும், புலம்பெயர்ந்த உறவினர்களால் அனுப்பப்படும் பணம், உள்ளூர் வீடுகளின் புனரமைப்பு மற்றும் வணிக முன்னேற்றத்திற்கு உதவியுள்ளது. இது ஒரு வகையில் வளர்ச்சிக்குத் தூண்டுகோலாக இருந்தாலும், சமூகச் சமத்துவத்தில் பிளவையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. புலம்பெயர் உறவுகள் இல்லாத குடும்பங்கள் பின்தங்கியதாக உணர்கின்றனர்.

கலாச்சாரம் மற்றும் சமூக மாற்றங்கள்.

புலம்பெயர்ந்தோர் கிராம வழி விழாக்கள், கோயில் பணிகள் மற்றும் சமூக நன்கொடைகளைத் தொடர்ந்து ஆதரித்து வருகின்றனர். இதன் மூலம், பிள்ளையார் கோவில் திருவிழா மற்றும், புனித யாகப்பர் திருவிழா போன்றவைகள் தொடர்ந்து நடைபெறுகின்றன. இதே நேரத்தில், மேற்கத்திய கலாச்சாரங்கள் மற்றும் நவீன யுக்திகள் புலம்பெயர்ந்தோருடன் கிராமத்துக்குள் நுழைந்துள்ளன. இளைய தலைமுறை மற்றும் திருமண மரபுகள் . புதிய தலைமுறைப் புலம்பெயர்ந்த இளைஞர்கள் சிலர் வெளிநாட்டு வாழ்க்கை துணைகளைத் தேடி, தாயகத்துடன் புதிய உறவுகளைத் துவக்கிறார்கள். மாறாக, விடத்தல்தீவில் உள்ள பருவ வயதினர்கள், உள்ளூர் திருமணங்களை மேற்கொள்ளும் நிகழ்வுகளும் காணப்படுகின்றன.

வளர்ச்சிக்கு புலம்பெயர்ந்தோர் பங்களிப்பு.

தங்களது தாயக கிராமத்திற்கும் சமூகத்திற்கும் திரும்பக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற உணர்வுடன், பல புலம்பெயர்ந்தோர் மீன்வளங்கள், கல்வித் திட்டங்கள், வீடு கட்டுதல் போன்ற முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுள்ளனர். சிலர் புது தொழில்களைத் தொடங்கி, வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்க முயல்கின்றனர். இதுவே, “வீடு என்பது வெறும் இடமல்ல, அது ஒரு பொறுப்பு” என்ற தத்துவத்தை பிரதிபலிக்கிறது. ஒரு நேர்மறையான குறிப்பில், விடத்தல்தீவின் புலம்பெயர்ந்தோரின் உலகளாவிய வெற்றி படிப்படியாக சமூக மேம்பாட்டிற்கு மீண்டும் ஊட்டமளிக்கிறது. புலம்பெயர் அமைப்புகள் சிறிய திட்டங்களைத் தொடங்கியுள்ளன. போரினால் சேதமடைந்த மீன்பிடித் துறைமுகத்தை சரிசெய்வது (UNDP மற்றும் புலம்பெயர் தன்னார்வலர்களின் உதவியுடன்) (லாக்வுட், 2017) உள்ளூர் மாணவர்களுக்கு

உதவித்தொகைகளை அறிமுகப்படுத்துவது வரை.

முடிவுரை.

விடத்தல்தீவிலிருந்து வெளியேறிய சைவத் தமிழர்களின் புலம்பெயர்வு, இலங்கைத் தமிழரின் அகதி வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க பக்கமாக விளங்குகிறது. இந்த இடம்பெயர்வுகள், கலாச்சாரத்தை உலகம் முழுவதும் பரப்பியதோடு, ஒரு கிராமத்தின் அடையாளத்தையும் மாற்றியமைத்துள்ளன. கிராமம் இன்னும் போரின் பிணைப்புகளை சுமந்தபோதும், அதன் புலம்பெயர்ந்தோர் தங்கள் நிழல்களால் அதை மீட்டெடுக்க முயற்சி செய்கின்றனர். விடத்தல்தீவு புலம்பெயர்ந்தோரின் கதை, தாயக நினைவுகளையும் பாசத்தையும் தாண்டி ஒரு உலகளாவிய சமூக விழிப்புணர்வாக வளர்ந்துள்ளது. இழப்பு, எதிர்நோக்கல், எதிர்ப்பு, மீட்பு எனும் ஒரு முழுமையான மனிதக் கதையாக விடத்தல்தீவின் புலம் பெயர் சைவ தமிழ் விழுதுகள் உலகளாவிய பல தலைசிறந்த பல்கலைக்கழகங்களின் பட்டதாரிகளாக விளங்குகிறனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

உசாத்துணைகள்.

- Al Jazeera. (2023, July 27). What are Black July massacres that triggered Sri Lanka's 26-year civil war. Al Jazeera. Retrieved from <https://www.aljazeera.com/news/2023/7/27/what-are-black-july-massacres-that-triggered-sri-lankas-26-year-civil-war>
- Al Jazeera. (2023, July 29). For Sri Lankan Tamils, the Black July pogroms live on, 40 years later. Al Jazeera. Retrieved from <https://www.aljazeera.com/opinions/2023/7/29/for-sri-lankan-tamils-the-black-july-pogroms-live-on-40-years-later>
- Britannica. (n.d.). Sinhala Only Bill. In Encyclopedia Britannica. Retrieved March 19, 2025, from <https://www.britannica.com/event/Sinhala-Only-Bill>
- CommonLII. (n.d.). Official Language Act (No. 33 of 1956) - Sect 2. Retrieved March 19, 2025, from https://www.commonlii.org/lk/legis/num_act/ola33o1956180/s2.html
- DBpedia. (n.d.). Sinhala Only Act. Retrieved March 19, 2025, from https://dbpedia.org/page/Sinhala_Only_Act
- Ghosh, P. (2020). Tamil diaspora in Europe: Identity, integration, and transnational activism. In A. Sahoo & M. Pattanaik (Eds.), *Diaspora and transnationalism in South Asia* (pp. 88–104). Springer. https://link.springer.com/chapter/10.1007/978-981-15-3610-1_6
- Groundviews. (2021, March 29). Why Language Matters. Groundviews. Retrieved from <https://groundviews.org/2021/03/29/why-language-matters/>
- Harvard International Review. (2020). The Sri Lankan Civil War and Its History, Revisited in 2020. Harvard International Review. Retrieved from <https://hir.harvard.edu/sri-lankan-civil-war/>
- Human Rights Watch. (2006, August 14). Return to war: Human rights under siege. Retrieved March 19, 2025, from <https://www.hrw.org/report/2006/08/14/return-war/human-rights-under-siege>
- Ian Lockwood. (2017, March 30). Post-war Mannar: Seeking new directions. Ian Lockwood Blog. Retrieved March 19, 2025, from <https://ianlockwood.blog/2017/03/30/post-war-mannar-seeking-new-directions/>
- People for Equality and Relief in Lanka. (2021). Black July: A Tamil Genocide. People for Equality and Relief in Lanka. Retrieved from <https://pearlaction.org/black-july-a-tamil-genocide/>
- SpringerLink. (n.d.). Home. Retrieved March 19, 2025, from <https://link.springer.com>
- Sri Lanka Campaign. (2023, July 23). Black July 1983, 40 Years On. Sri Lanka Campaign. Retrieved from <https://srilankacampaign.org/report-black-july-1983-40-years-on/>
- Tamil Guardian. (2023, July 26). Canada's Minister of Justice is a Tamil Canadian – another sign of diaspora achievement. Tamil Guardian. Retrieved from <https://www.tamilguardian.com/content/canadas-minister-justice-tamil-canadian-another-sign-diaspora-achievement>
- Tamil Guardian. (2024, July 23). Remembering Black July 41 years on. Tamil Guardian. Retrieved from <https://www.tamilguardian.com/content/remembering-black-july-41-years>
- Tamil Guardian. (n.d.). Home. Retrieved March 19, 2025, from <https://tamilguardian.com>
- University of Colombo. (n.d.). History of the standardisation policy and university admission in Sri Lanka. Retrieved March 19, 2025, from <https://ucr.cmb.ac.lk>
- Vedantu. (n.d.). Sinhala Only Bill – Act 1956, Reversals and its outcomes. Retrieved March 19, 2025, from <https://www.vedantu.com/history/sinhala-only-bill>
- Wikipedia. (n.d.). Black July. In Wikipedia. Retrieved March 19, 2025, from https://en.wikipedia.org/wiki/Black_July

- Wikipedia. (n.d.). Sinhala Only Act. In Wikipedia. Retrieved March 19, 2025, from https://en.wikipedia.org/wiki/Sinhala_Only_Act
- Wikipedia. (n.d.). Sri Lankan Tamil diaspora. In Wikipedia. Retrieved March 19, 2025, from https://en.wikipedia.org/wiki/Sri_Lankan_Tamil_diaspora

Appendix:

- The families who emigrated to the western countries during the pre-war and war times from Vidathaltheevu village

10. விடத்தல்தீவிலிருந்து பெர்கனுக்கு: உறவுமுறை மற்றும் புலம்பெயர்வு மூலம் ஸ்காண்டிநேவியாவிற்கு தமிழர் இடம்பெயர்வை விவரித்தல்.

எட்வின் அமல்ராஜ் இம்மானுவேல்¹⁰.

சுருக்கம்.

இந்தக் கட்டுரை தனிப்பட்ட கதை மற்றும் சமூக வரலாற்றின் மூலம் இலங்கைத் தமிழர்கள் குறிப்பாக விடத்தல்தீவு என்ற கடலோர கிராமத்திலிருந்து ஸ்காண்டிநேவியாவிற்கு ஆவணப்படுத்தப்படாத இடம்பெயர்வை ஆராய்கிறது. இந்த கட்டுரையாளரின் சுயசரிதை பிரதிபலிப்புகளின் மூலம் இந்த ஆய்வு 20 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் தொடங்கி நோர்வே டென்மார்க் மற்றும் ஸ்வீடனுக்கு தமிழ் குடும்பங்கள் நகர்ந்ததை விவரிக்கிறது. குடும்ப வலையமைப்புகள் கல்வி வேர்கள் மற்றும் சீனோர் போன்ற நாடுகடந்த பயிற்சித் திட்டங்களில் வேரூன்றிய இந்தக் கதைகள் அரசியல் உறுதியற்ற தன்மையால் மட்டுமல்ல கல்வி இலட்சியம் உறவினர் ஆதரவு மற்றும் பொருளாதார ஒத்துழைப்பாலும் இடம்பெயர்வு எவ்வாறு உந்தப்பட்டது என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றன. கதை உருவகங்களால் நிறைந்துள்ளது. இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் கலாச்சார தொடர்ச்சியின் உணர்ச்சி நிலப்பரப்பை முன்னிலைப்படுத்த ஸ்காண்டிநேவிய புவியியல்களுடன் தமிழ் இலக்கிய நிலப்பரப்புகளை இணைத்து. இந்த வாழ்க்கை எழுத்தை ஆவண எதிர்ப்பின் ஒரு வடிவமாக ஆய்வு வடிவமைக்கிறது. ஆதிக்கம் செலுத்தும் கல்வி சொற்பொழிவில் இருந்து பெரும்பாலும் காணாமல் போன புலம்பெயர்ந்தோரின் பெயர்கள் இடங்கள் மற்றும் வாழ்ந்த அனுபவங்களை ஆவணப்படுத்துகிறது. புலம்பெயர்ந்தோர் கோட்பாடு நினைவாற்றல் ஆய்வுகள் மற்றும் இடம்பெயர்வு புலமை ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தி இந்த படைப்பு ஸ்காண்டிநேவிய தமிழ் சமூகங்களை உலகளாவிய தமிழ் புலம்பெயர்ந்தோர் முக்கிய பங்களிப்பாளர்களாக நிலைநிறுத்துகிறது.

முக்கிய வார்த்தைகள்: தமிழ் புலம்பெயர்ந்தோர், விடத்தல்தீவு ஸ்காண்டிநேவிய இடம்பெயர்வு, பெர்கன் உறவினர் வலையமைப்புகள், தமிழர்கள் வாழ்க்கை எழுத்து மற்றும் அடையாளம், இலங்கைத் தமிழ் இடம்பெயர்வு, வாய்மொழி வரலாறு புலம்பெயர் இலக்கியம்

அறிமுகம்.

ஸ்காண்டிநேவிய தமிழர்கள் மற்றும் விடத்தல்தீவு இணைப்பு என்பது வெறும் பயணக் குறிப்பு அல்லது மரபியல் சுவடு அல்ல. இது எனது பார்வையில் வழங்கப்பட்ட இலங்கைத் தமிழ் புலம்பெயர்ந்தோரின் ஒரு இழையின் இதயப்பூர்வமான ஆவணமாகும். சுயசரிதை மற்றும் வாய்மொழி வரலாற்றின் அழுத்தமான கலவையுடன் விடத்தல்தீவு மற்றும் வடக்கு இலங்கையின் பிற பகுதிகளைச் சேர்ந்த தனிநபர்கள் மற்றும் குடும்பங்கள் ஸ்காண்டிநேவியாவின் தொலைதூர குளிர்த்தியான ஆனால் விருந்தோம்பல் நிறைந்த நாடுகளான நோர்வே, டென்மார்க் மற்றும் ஸ்வீடனுக்கு எவ்வாறு தங்கள் வழியைக் கண்டுபிடித்தார்கள் என்பதை இந்தக் கதை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகிறது. 1998 ஆம் ஆண்டு சூரிய ஒளி சூழ்ந்த கோடையில் ஆசிரியர் நோர்வேயின் பெர்கனுக்கு வருகை தந்து விடத்தல்தீவில் ஐந்தாம் வகுப்பு ஆசிரியரின் வகுப்பறைப் பாடங்களை நினைவு கூர்ந்தேன். குறிஞ்சி மற்றும் நெய்தல் போன்ற தமிழ் இலக்கிய நிலப்பரப்புகளை ஸ்காண்டிநேவிய நிலப்பரப்புடன் நான் தெளிவாக ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது கலாச்சார தொடர்ச்சி மற்றும் உணர்ச்சி ரீதியான இடப்பெயர்ச்சிக்கான உருவகங்களாக செயல்படுகிறது. பெர்கனின் இயற்கை அழகு முதல் ஒஸ்லோவின் கடுமையான குளிர் வரை புலம்பெயர்ந்தோரின் இயற்பியல் நிலப்பரப்புகள், சொந்தம் ஆகியவற்றின் நிலப்பரப்பை எவ்வாறு எதிரொலிக்கின்றன என்பதை கதை வெளிப்படுத்துகிறது.

இந்தக் கட்டுரையின் மையத்தில் 1950களில் நோர்வேயில் முதன்முதலில் குடியேறிய ஈழத் தமிழ் குடியேறியான திரு. அன்ரனி ராஜேந்திரம் முதல் கல்வி வாய்ப்புகள் தொழில்முறை பாதைகள் மற்றும் உறவினர் ஆதரவு மூலம் வந்த குடும்பங்களின் தலைமுறைகள் வரையிலான முன்னோடி புலம்பெயர்ந்தோரின் வரலாறு உள்ளது. கப்பல் கட்டுமானத்தில் நோர்வே, இலங்கை கூட்டு முயற்சியான சீனோர் திட்டம் தொழில்நுட்ப பயிற்சி மற்றும் நீண்டகால இடம்பெயர்வு இரண்டையும் செயல்படுத்தும் ஒரு முக்கிய வரலாற்று சந்திப்பாக வெளிப்படுகிறது. தனிப்பட்ட சாட்சியங்கள் மூலம் யாழ்ப்பாணம் மன்னார் குறிப்பாக விடத்தல்தீவு, ஸ்வீடன், டென்மார்க் முழுவதும் உள்ள பல்வேறு நகரங்களில் சமூகங்கள் எவ்வாறு வேரூன்றியுள்ளன என்பதை இந்தக் கட்டுரை வரைபடமாக்குகிறது. இந்த பகுப்பாய்வு கட்டுரையை ஒரு புலம்பெயர்ந்தோர் காப்பகமாகக் கருதுகிறது. இது வரலாற்று உண்மை, தனிப்பட்ட குரல் மற்றும் கலாச்சார கற்பனையை கலக்கிறது. இது நினைவாற்றல் வேலை

மற்றும் கண்ணுக்குத் தெரியாத தன்மைக்கு எதிர்ப்பு ஆகிய இரண்டாகவும் செயல்படுகிறது. இது பெரும்பாலும் முறையான வரலாற்றுக்கு வெளியே விடப்படும் தமிழ் புலம்பெயர் வரலாற்றின் ஒரு பகுதியைப் பிடிக்கிறது. இதன் மூலம் புவியியல் இயக்கம் மட்டுமல்ல அறிமுகமில்லாத நாடுகளில் உணர்ச்சி ரீதியான மீள்தன்மை வகுப்புவாத மறுகட்டமைப்பு மற்றும் கலாச்சார மறு கண்டுபிடிப்பு ஆகியவற்றையும் நாம் காண்கிறோம்.

ஆய்வின் முக்கியத்துவம்.

ஸ்கண்டிநேவிய பிராந்தியத்திற்கு இலங்கைத் தமிழர் இடம்பெயர்வு பற்றிய ஆராயப்படாத விவரிப்புக்கு அதன் தனித்துவமான பங்களிப்பிற்காக இந்த பகுப்பாய்வு குறிப்பிடத்தக்கது. இது முக்கிய புலம்பெயர் ஆய்வுகளில் பெரும்பாலும் கவனிக்கப்படாத கதை. கனடா இங்கிலாந்து அல்லது ஆஸ்திரேலியாவில் உள்ள மிகவும் பிரபலமான தமிழ் புலம்பெயர் சமூகங்களைப் போலல்லாமல் நோர்வே டென்மார்க் மற்றும் ஸ்வீடனில் உள்ள சமூகங்கள் மிகக் குறைந்த அறிவார்ந்த அல்லது கலாச்சார கவனத்தைப் பெற்றுள்ளன. இருப்பினும் எனது கட்டுரை குறிப்பாக வடக்கு இலங்கையில் விடத்தல்தீவு மற்றும் சுற்றியுள்ள பகுதிகளைச் சேர்ந்த தமிழ் சமூகத்தை மையமாகக் கொண்டு இந்த இடம்பெயர்வு பற்றிய ஒரு அரிய அடிமட்டக் கணக்கை வழங்குகிறது. புலம்பெயர்வு ஆவணங்களுக்கான மாற்று ஆவணங்களாக தனிப்பட்ட வாய்மொழி வரலாறு மற்றும் உள்ளூர்மயமாக்கப்பட்ட கதைசொல்லல் எவ்வாறு செயல்படுகின்றன என்பதை இந்த ஆய்வு எடுத்துக்காட்டுகிறது. அறிமுகமில்லாத வடக்கு ஐரோப்பிய அமைப்புகளில் இடம்பெயர்வு குடியேற்றம் மற்றும் கலாச்சார பேச்சுவார்த்தையின் தனிப்பட்ட மற்றும் கூட்டுவரலாறுகளை கதைபாதுகாக்கிறது. 20ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் நாடுகடந்த இயக்கத்தை வடிவமைப்பதில் சீனோர் போன்ற நிறுவனங்கள் எவ்வாறு முக்கிய பங்கு வகித்தன என்பதையும் இது படம்பிடிக்கிறது. இது வழக்கமான இடம்பெயர்வு சொற்பொழிவில் அரிதாகவே ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட ஒரு அம்சமாகும். முக்கியமாக இந்த பகுப்பாய்வு புலம்பெயர்ந்தோர் அடையாளம் அரசியல் சித்தாந்தங்கள் அல்லது பொருளாதாரத் தேவைகள் மூலம் மட்டுமல்ல, அன்றாட வாழ்க்கை அனுபவங்கள், குடும்பப் பிணைப்புகள் காலநிலை அதிர்ச்சிகள் பள்ளிப்படிப்பு மொழி மாற்றங்கள் மற்றும் தாயக நிலப்பரப்புகளின் நீடித்த எதிரொலிகள் மூலமாகவும் எவ்வாறு உருவாகிறது என்பதை விளக்குகிறது.

ஆய்வின் நோக்கங்கள்.

1. ஓரங்கட்டப்பட்ட இடம்பெயர்வு விவரிப்பை ஆவணப்படுத்தவும் விளக்கவும். இந்த ஆய்வு நினைவுக் குறிப்புகள் மற்றும் சமூக நாளாகமத்தின் கலப்பினத்தின் மூலம் விவரிக்கப்பட்டுள்ளபடி அவர்களின் வரலாற்று கலாச்சார மற்றும் உணர்வுப் பயணங்களில் கவனம் செலுத்தி ஸ்கண்டிநேவியாவிற்கு தமிழ் குடும்பங்கள் இடம்பெயர்வதை முன்னிலைப்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.
2. புலம்பெயர்ந்தோர் அடையாளத்தில் நினைவகம் மற்றும் நிலப்பரப்பின் பங்கை பகுப்பாய்வு செய்யதமிழ் இலக்கிய புவியியல் மற்றும் ஸ்கண்டிநேவிய நிலப்பரப்பு ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான ஒற்றுமைகளை ஆசிரியர் எவ்வாறு வரைகிறார் என்பதை ஆராய்வதன் மூலம் நினைவகம் மற்றும் இடம் புலம்பெயர்ந்தோர் கற்பனையை எவ்வாறு வடிவமைக்கின்றன என்பதை ஆய்வு ஆராய்கிறது.
3. உறவு அடிப்படையிலான மற்றும் நிறுவன இடம்பெயர்வு முறைகளைக் கண்டறியதனிப்பட்ட உறவுகள் தொழில்நுட்பக் கல்வி மற்றும் முறைசாரா நிதியுதவி ஆகியவை நோர்வே மற்றும் டென்மார்க் போன்ற நாடுகளுக்கு தமிழ் இடம்பெயர்வின் ஓட்டத்தை எவ்வாறு வடிவமைத்தன என்பதை ஆய்வு ஆராய்கிறது.
4. தமிழ் கல்வி கலாச்சாரத்தின் செல்வாக்கை ஆராய இந்த விவரிப்பு உலகக் கண்ணோட்டங்கள் மற்றும் பின்னர் நாடுகடந்த இயக்கத்தை ஆதரிக்கும் அபிலாஷைகளை வடிவமைப்பதில் ஆரம்பக் கல்வியின் அடித்தள செல்வாக்கை சுட்டிக்காட்டுகிறது. இத்தகைய உருவாக்க அனுபவங்கள் புலம்பெயர்ந்தோரை உலகளாவிய வாழ்க்கைக்கு எவ்வாறு தயார்படுத்துகின்றன என்பதை இந்த ஆய்வு மதிப்பிடுகிறது.
5. தமிழ் புலம்பெயர் ஆய்வுகளின் நோக்கத்தை விரிவுபடுத்துதல்குறைவாகப் படிக்கப்பட்ட புவியியல் பகுதிகளில் உள்ள தமிழ் புலம்பெயர்ந்தோருடன் கல்வி மற்றும் கலாச்சார ஈடுபாட்டை விரிவுபடுத்துவதே இதன் நோக்கமாகும் இதன் மூலம் மேற்கத்திய நாடுகளில் மையமாகக் கொண்ட ஆதிக்கக் கதைகளை சிக்கலாக்குகிறது.
6. இலக்கிய பகுப்பாய்வு மூலம் சமூக வரலாறுகளைப் பாதுகாக்கஇறுதியாக, இந்த பகுப்பாய்வு அசல் கட்டுரையை ஒரு உயிருள்ள காப்பகமாகக் கருதுகிறது. இலக்கியம் மற்றும் வாழ்ந்த அனுபவத்தின் இணைவு, மேலும் புலம்பெயர் வரலாற்றுக்கு சட்டபூர்வமான மற்றும் அவசியமான பங்களிப்புகளாக அத்தகைய எழுத்துக்களை சரிபார்க்க முயல்கிறது.

இலக்கிய விமர்சனம்.

ஸ்கண்டிநேவியாவிற்கு இலங்கைத் தமிழர் இடம்பெயர்வு பற்றிய கதை உலகளாவிய புலம்பெயர் ஆய்வுகளின் குறைவாக ஆராயப்பட்ட ஒரு அம்சத்தைக் குறிக்கிறது. இங்கிலாந்து, கனடா மற்றும் ஆஸ்திரேலியாவில் உள்ள தமிழ் புலம்பெயர்ந்தோர் மீது அறிஞர்களின் கவனம் பெரும்பாலும் கவனம் செலுத்தப்பட்டாலும் நோர்வே, டென்மார்க் மற்றும் ஸ்வீடன் போன்ற ஸ்காண்டிநேவிய நாடுகளில் தமிழ் சமூகங்களின் இருப்பு மற்றும் அடையாள பேச்சுவார்த்தையை ஆவணப்படுத்த வளர்ந்து வரும் ஆராய்ச்சி தொடங்கியுள்ளது. எனது கட்டுரை இந்த புலம்பெயர்வு இயக்கங்களைப் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய ஒரு முக்கியமான இனவியல் மற்றும் சுயசரிதையை வழங்குகிறது.

புலம்பெயர் நினைவகம் மற்றும் அடையாளம்.

புலம்பெயர் இலக்கியம் அடையாள உருவாக்கத்தில் நினைவகம் மற்றும் கலாச்சார தக்கவைப்பின் பங்கை வலியுறுத்துகிறது. ஹால் (1990) அடையாளம் நிலையானது அல்ல. ஆனால் வரலாறு நினைவகம் மற்றும் கலாச்சார நிலைப்படுத்தல் மூலம் கட்டமைக்கப்படுகிறது என்று வாதிடுகிறார். எனது கதை இந்த புரிதலுடன் ஒத்துப்போகிறது. ஏனெனில் இது நோர்வே புவியியல் தொடர்பாக தமிழ் நிலப்பரப்புகளை தெளிவாக நினைவுபடுத்துகிறது. இது நினைவில் உள்ள இடங்களில் வேருன்றிய புலம்பெயர் அடையாளத்தை பரிந்துரைக்கிறது. குறிப்பாக இடம்பெயர்வு மற்றும் மீள்குடியேற்ற சூழல்களில் கதைசொல்லல் மற்றும் கூட்டு நினைவாற்றல் மூலம் புலம்பெயர் உணர்வு பெரும்பாலும் வெளிப்படுகிறது என்றும் வெர்ப்னர் (2002) குறிப்பிடுகிறார்.

இலங்கை தமிழர் இடம்பெயர்வு முறைகள்.

இலங்கையில் நடந்த உள்நாட்டுப் போர் (1983–2009) மிகப்பெரிய தெற்காசிய அகதிபுலம்பெயர்ந்தோரை உருவாக்கியது. உலகெங்கிலும் உள்ள தமிழர்கள் தஞ்சம் மற்றும் மீள்குடியேற்றத்தைத் தேடினர். மெக்டோவல் (1996) மற்றும் /புக்லெருட் (1999) ஆகியோரின் ஆய்வுகள் கட்டாய இடம்பெயர்வு, அரசியல் துன்புறுத்தல் மற்றும் கல்வி மற்றும் பொருளாதார ஸ்திரத்தன்மைக்கான விருப்பம் ஆகியவை தமிழர்களின் உலகளாவிய பரவலை எவ்வாறு பாதித்தன என்பதை ஆவணப்படுத்துகின்றன. ஸ்கண்டிநேவியா குறைவாக ஆய்வு செய்யப்பட்டிருந்தாலும் 1980கள் மற்றும் 1990களில் அதன் தாராளவாத புகலிடக் கொள்கைகள் காரணமாக அத்தகைய இடம்பெயர்வுக்கு ஒரு குறிப்பிடத்தக்க தளமாக மாறியது (வாலண்டா ஞு பெர்க் 2012).

உறவு மற்றும் சங்கிலி இடம்பெயர்வின் பங்கு.

குடும்ப அடிப்படையிலான இடம்பெயர்வு குறித்த கட்டுரையின் முக்கியத்துவம் நிறுவப்பட்ட புலம்பெயர்ந்தோர் உறவினர்கள் மற்றும் சமூக உறுப்பினர்களை அவர்களுடன் சேர நிதியுதவி செய்யும் “சங்கிலி இடம்பெயர்வு” பற்றிய அறிவார்ந்த நுண்ணறிவுகளை பிரதிபலிக்கிறது. அங்கு நிறுவப்பட்ட புலம்பெயர்ந்தோர் உறவினர்கள் மற்றும் சமூக உறுப்பினர்களை அவர்களுடன் சேர நிதியளிக்கின்றனர். இத்தகைய உறவுமுறை மற்றும் சமூக வலைப்பின்னல்கள் மூலம் புலம்பெயர்ந்தோர் எவ்வாறு நிலைநிறுத்தப்படுகிறார்கள் என்பதை வெர்டோவெக் (2009) வலியுறுத்துகிறது. பெர்கள் மற்றும் ஒஸ்லோ போன்ற நகரங்களில் விடத்தல்தீவு குடும்பங்களின் குடியேற்றம் இந்த இயக்கவியலை பிரதிபலிக்கிறது அங்கு இடம்பெயர்வு ஒரு தனிமையான செயலாக இல்லாமல் ஒரு கூட்டு முயற்சியாக மாறுகிறது. ஸ்கண்டிநேவிய சூழல்களில் ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் சொந்தம் ஸ்கண்டிநேவியாவில் புலம்பெயர்ந்தோர் ஒருங்கிணைப்பு குறித்த ஆராய்ச்சி வாய்ப்புகள் மற்றும் சவால்கள் இரண்டையும் வெளிப்படுத்துகிறது. தோர்ஷாக் மற்றும் ஸ்வென்ட்சன் (2014) நோர்வேயில் புலம்பெயர்ந்த இளைஞர்கள் கலாச்சார எதிர்பார்ப்புகள் அடையாளம் மற்றும் ஒரு மிகவும் கட்டமைக்கப்பட்ட நலன்புரி மாநிலத்தில் எவ்வாறு ஈடுபடுகிறார்கள் என்பதை ஆராய்கின்றனர். இதேபோல் ஃபாங்கன் (2006) நோர்வேயில் உள்ள இளம் தமிழர்கள் கலப்பின அடையாளங்களை எவ்வாறு உருவாக்குகிறார்கள் தமிழ் கலாச்சார விதிமுறைகளை ஒருங்கிணைப்பின் அழுத்தங்களுடன் சமநிலைப்படுத்துகிறார்கள் என்பதை விவாதிக்கிறது.

இலக்கியம், வாழ்க்கை, எழுத்து மற்றும் தமிழ் புலம்பெயர்ந்தோர்.

புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் வாழ்க்கை, எழுத்து சமூக வரலாறுகளைப் பாதுகாப்பதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. விட்லாக் (2005) கருத்துப்படி புலம்பெயர்ந்தோர் நினைவுக் குறிப்புகள் வெறும் தனிப்பட்ட நினைவுகள் மட்டுமல்ல, இயக்கம், ஓரங்கட்டப்படுதல் மற்றும் எதிர்ப்பின் பரந்த வரலாறுகளைப் பேசும் கலாச்சார நூல்கள். எனது கட்டுரை அத்தகைய உரையாக செயல்படுகிறது தனிப்பட்ட நினைவகத்தை வகுப்புவாத வரைபடத்துடன் கலக்கிறது மற்றும் தமிழ் புலம்பெயர்ந்தோரின் இலக்கிய காப்பகத்திற்கு பங்களிக்கிறது.

ஆராய்ச்சி முறை.

இந்த ஆய்வு ஒரு தரமான விளக்க அணுகுமுறையைப் பயன்படுத்துகிறது. இது ஒரு கலப்பின சுயசரிதை, கதை உரையின் உரை பகுப்பாய்வு மற்றும் இனவியல் வாசிப்பு இரண்டையும் வரைகிறது. இந்த பகுப்பாய்விற்கான முதன்மை ஆதாரம் நான் எழுதிய “ஸ்கண்டிநேவிய” தமிழர்கள் மற்றும் விடத்தல்தீவு இணைப்பு என்ற இருமொழிக் கட்டுரை ஆகும். இது தமிழில் எழுதப்பட்டு ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆய்வு தனிப்பட்ட நினைவகம், குடும்ப வரலாறுகள் மற்றும் கலாச்சார நிலப்பரப்புகள் எவ்வாறு ஒரு புலம்பெயர்ந்தோர் கதையை உருவாக்க ஒன்றாக இணைக்கப்படுகின்றன என்பதில் கவனம் செலுத்துகிறது.

இந்த முறை பின்வரும் படிகளை உள்ளடக்கியது.

1. ஒப்பீட்டு உரை வாசிப்பு கட்டுரையின் கதை நிலைத்தன்மை மொழிபெயர்ப்பு நுணுக்கங்கள் மற்றும் கலாச்சார ரீதியாக குறிப்பிட்ட வெளிப்பாடுகளை அடையாளம் காண வாசிக்கப்பட்டன. குரல் மற்றும் நோக்கத்துடன் ஒரு உண்மையான ஈடுபாட்டை உறுதி செய்தது.
2. கருப்பொருள் குறியீட்டு முறை மற்றும் விளக்கம் நினைவகம், இடம்பெயர்வு பாதைகள் உறவுமுறை வலையமைப்புகள் கலாச்சார தக்கவைப்பு மற்றும் புலம்பெயர் அடையாளம் போன்ற ஆதிக்கக் கருப்பொருள்களைப் பிரித்தெடுக்க உள்ளடக்கம் கைமுறையாகக் குறியீடு செய்யப்பட்டது. பின்னர் இவை புலம்பெயர் மற்றும் தமிழ் இடம்பெயர்வு குறித்த தற்போதைய இலக்கியங்களின் வெளிச்சத்தில் ஆராயப்பட்டன.
3. சூழல் மற்றும் வரலாற்று கட்டமைப்பு கட்டுரையின் நிகழ்வுகள் மற்றும் குறிப்புகள் சீனோர் பயிற்சித் திட்டம் மற்றும் 1980களின் இலங்கையின் சமூக, அரசியல் நிலைமைகள் போன்றவை கல்வி ஆதாரங்கள் மற்றும் புலம்பெயர் ஆய்வுகள் மூலம் சூழல்மயமாக்கப்பட்டன. இது விளக்கத்தில் வரலாற்று ஆழத்தை அனுமதிக்கிறது.
4. கதை பகுப்பாய்வு கட்டுரையின் தனிப்பட்ட கிட்டத்தட்ட வாய்மொழி, வரலாற்று போன்ற அமைப்பு கலாச்சார ஆவணங்களின் ஒரு வடிவமாக பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டது. கதைசொல்லல் நினைவகப் பாதுகாப்பாக மட்டுமல்லாமல் புலம்பெயர்ந்தோரை உருவாக்குவதற்கான ஒரு வழிமுறையாகவும் எவ்வாறு செயல்படுகிறது என்பதில் கவனம் செலுத்தப்பட்டது. இந்தப் பகுதி இலக்கிய பகுப்பாய்வு தனிப்பட்ட கதை மற்றும் கலாச்சார வரலாற்று வரலாறு ஆகியவற்றை இணைக்கும் ஸ்கண்டிநேவியாவில் தமிழ் அனுபவத்தைப் பற்றிய அடுக்கு புரிதலை இலக்கிய முறை அனுமதிக்கிறது.

வரலாற்றுப் பகுப்பாய்வு - ஸ்கண்டிநேவிய தமிழர்கள் மற்றும் விடத்தல்தீவு இணைப்பு.

டென்மார்க், சுவீடன், நோர்வே மற்றும் பின்லாந்து ஆகிய நான்கு வடக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளும் கூட்டாக ஸ்கண்டிநேவிய நாடுகள் என்று குறிப்பிடப்படுகின்றன. மொழியியல் மற்றும் அரசியல் வேறுபாடுகள் இருந்தபோதிலும் இந்த நாடுகள் கலாச்சார நடைமுறைகள் சமூக விதிமுறைகள் சமையல் பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் காலநிலை நிலைமைகளில் பொதுவான தன்மைகளைப் பகிர்ந்து கொள்கின்றன. இது ஒரு ஒருங்கிணைந்த பிராந்திய கூட்டணியாகப் பரந்தவகைப்பாட்டிற்கு வழிவகுக்கிறது. இவற்றில் நோர்வே ஒரு குறிப்பாக கவிதை வசீகரத்தைக் கொண்டுள்ளது. இது பெரும்பாலும் “நள்ளிரவு சூரியனின் நிலம்” என்று அழைக்கப்படுகிறது. கப்பல் கட்டும் துறையில் அது சிறந்து விளங்குவதற்காக இது உலகளவில் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த அம்சங்கள் குறித்த எனது சொந்த விழிப்புணர்வு முதன்முதலில் விடத்தல்தீவில் உள்ள ரோமன் கத்தோலிக்க தமிழ் கலவன் பள்ளியில் ஐந்தாம் வகுப்பு பள்ளிப் படிப்பின் போது சுற்றுச்சூழல் கல்வியின் பாடங்களால் வடிவமைக்கப்பட்டது. எனது ஆசிரியர் திருமதி கதிஷா அசிஸ் வழங்கிய இந்த அடிப்படை அறிவுதான் 1998 ஆம் ஆண்டு ஆடி மாதம் 17 ஆம் தேதி பிரகாசமான கோடை காலத்தில் நோர்வேயின் பெர்கனுக்கு வந்தபோது என் நினைவில் எதிரொலித்தது. நெதர்லாந்தின் தலைநகரான ஆம்ஸ்டர்டாமில் இருந்து காலை 10.30 மணிக்கு நான் தரையிறங்கி அந்நியமான மற்றும் விசித்திரமாகப் பரிச்சயமான ஒரு நகரத்திற்குள் நுழைந்தேன். மலைப்பகுதியைக் குறிக்கும் குறிஞ்சி, நெய்தல் கடலோர மற்றும் கடல்சார் பகுதிகளைக் குறிக்கும் இரண்டு தொன்மையான நிலப்பரப்புகளை தமிழ் இலக்கியம் நமக்குக் கற்பித்திருந்தது. பெர்கனின் கடற்கழிகளைக் கண்டபோது இந்த இலக்கிய புவியியல் எனக்கு வலிமையுடன் திரும்பியது. கடலும் மலைகளும் ஒன்றையொன்று தழுவிக்கொண்டன. அவை புனித திருமலை கோணேஸ்வரர் கோயிலுக்கு அருகில் இருப்பது போல. அந்த நினைவு தனியாக இல்லை. மன்னாரின் தாழ்வுபாடு கடற்கரையிலிருந்து கல்பிட்டி வரையிலான எங்கள் 1993-94 பயணத்தின் மற்றொரு கடல் காட்சி எனக்கு நினைவுக்கு வந்தது. அந்த எட்டு மணி நேர கடல் பயணம் அதைத் தொடர்ந்து கடற்படையின் பாதுகாப்பு சோதனை மற்றும் புத்தளம் வழியாக கொடும்புக்கு ஒரு தரைவழிப் பயணம் குதிரைமலையின் நீளத்தை என் நினைவில் பதித்தது. ஒரு குறியீட்டு பாதையின் மையப் புள்ளி. பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு பெர்கனின் கரடுமுரடான நிலப்பரப்பும் கடல் முத்தமிட்ட காற்றின் காட்சியும் அதே படங்களை மீண்டும்

உயிர்ப்பித்தன குறிஞ்சியும் நெய்தலும் மீண்டும் புதிய மண்ணில் கைகுலுக்கியது போல. பெர்கள் நகரம் ஏழு மலைகளுக்கு மத்தியில் அமைந்திருக்கும் குறிப்பிடத்தக்க இயற்கை அழகைக் கொண்ட ஒரு நகரமாகும். 2024 ஆம் ஆண்டு நிலவரப்படி இது சுமார் 292516 குடியிருப்பாளர்களைக் கொண்டுள்ளது. எனவே நமது பாரம்பரியத்தில் ஏழு மலைகளுடன் தொடர்புடைய தெய்வமான சித்தி விநாயகர் இங்கு குறியீட்டு எதிரொலிப்பைக் காண்கிறார் என்பதில் ஆச்சரியமில்லை. உள்ளூர்வாசிகள் பெர்கள் அதன் அசாதாரண மழைப்பொழிவு காரணமாக பெரும்பாலும் “குடை நகரம்” என்று செல்லப்பெயர் பெற்றது. சராசரியாக வருடத்திற்கு 280 மழை நாட்கள். “கண்டியின் மழையையோ அல்லது வளாக காதலையோ நம்பாதே என்ற பழமொழி இந்த மனநிலையான ஸ்காண்டிநேவிய காலநிலையிலும் பொருந்தும் இங்கு நான்கு வெவ்வேறு காலநிலைகளை ஒரே நாளில் காண முடியும். பெர்கள் இடம்பெயர்வு மற்றும் வர்த்தகத்தின் நீண்ட வரலாற்றையும் கொண்டுள்ளது. 15 மற்றும் 18 ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கு இடையில் ஹன்சியாடிக் லீக் என்று அழைக்கப்படும் ஒரு ஜெர்மன் வணிகக் குழு நகரத்தில் குடியேறியது. அவர்கள் ஐரோப்பாவிலிருந்து உப்பு சர்க்கரை மற்றும் புடவைகள் போன்ற பொருட்களை இறக்குமதி செய்து கண்டம் முழுவதும் நோர்வே நாட்டு மீன்களை (கருவாடு) ஏற்றுமதி செய்தனர். அவர்களின் மரபு நகரத்தின் கட்டிடக்கலை மற்றும் சந்தைகளில் மட்டுமல்ல உள்ளூர் நுகர்வோர் கலாச்சாரத்திலும் கூட நிலைத்திருக்கிறது. ஹன்சியாடிக் கடந்த காலத்தின் மொழியியல் எதிரொலியான ஹன்சா என அழைக்கப்படும் பிரபலமான நோர்வே பியர் இதற்கு எடுத்துக்காட்டு. தனிப்பட்ட மற்றும் வரலாற்று இரண்டிலும் பெர்கள் ஒரு நகரத்தை விட அதிகமாக மாறுகிறது. இது ஒரு பன்முக கலாச்சார கேன்வாஸ் ஆகும். அங்கு வர்த்தக வழிகள் இலக்கிய நினைவுகள் மற்றும் புலம்பெயர்ந்தோர் தடயங்கள் என்பவற்றை காட்டுகின்றன. நான் உட்பட தமிழ் புலம்பெயர்ந்தோருக்கு இது கடந்த காலத்தை நினைவில் வைத்திருப்பது மட்டுமல்லாமல் மீண்டும் உயிர்ப்பிக்கும் ஒரு குறியீட்டு நிலப்பரப்பாக செயல்படுகிறது.

இடம்பெயர்வின் முன்னோடிகள்: பெர்கள் குடியேற்றம்.

1955 ஜூன் 6 ஆம் தேதி யாழ்ப்பாணத்தின் கடலோர நகரமான குருநகரில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க பயணம் தொடங்கியது. திரு. அன்ரனி ராஜேந்திரம் மற்றும் அவரது நெருங்கிய தோழர் திரு. எட்வின் செல்லையா இருவரும் ஒரு சாகச மற்றும் வழக்கத்திற்கு மாறான யாத்திரையை மேற்கொண்டனர். மோட்டார் சைக்கிள்களில் ஏறி அவர்கள் இந்தியா வழியாகப் பயணம் செய்து பல மாதங்களாக உறுதியான ஆய்வுக்குப் பிறகு ஐக்கிய இராச்சியத்தை அடைந்தனர். அவர்களின் பாதை அது போலவே அடையாளமாகவும் இருந்தது. காலனித்துவப்படுத்தப்பட்ட சிலோனிலிருந்து முன்னாள் பேரரசின் மையப்பகுதிக்கு ஒரு பயணம். இங்கிலாந்தின் பல்வேறு பகுதிகளுக்குச் சுற்றுப்பயணம் செய்த பிறகு அவர்கள் இறுதியில் துறைமுக நகரமான நியூகாஸ்டில் வந்து சேர்ந்தனர். இங்கிருந்துதான் திரு.அன்ரனி ராஜேந்திரம் அடுத்த மாற்றத்தை ஏற்படுத்தினார். நோர்வேயின் மேற்கு கடற்கரையில் அமைதியான துறைமுக நகரமான பெர்கனுக்குச் செல்லும் கப்பலில் ஏறினார். 1956 இலையுதிர்காலத்தில் அவரது வருகை ஒரு வரலாற்று மைல்கல்லைக் குறித்தது. அவர் நோர்வேயில் குடியேறிய முதல் அறியப்பட்ட ஈழத் தமிழர் ஆனார். பெர்களில் திரு. அன்ரனி ராஜேந்திரத்தின் வாழ்க்கை தனிமைப்படுத்தலின் ஒன்றல்ல கலாச்சார தொகுப்பு மற்றும் புதிய தொடக்கங்களின் ஒன்றாய் இருந்தது. பின்னர் அவர் ஒரு நோர்வே நாட்டைச் சேர்ந்த சிக்குன் என்ற பெண்ணை மணந்தார் மேலும் அவர்கள் இருவரும் சேர்ந்து மூன்று, இரண்டு மகன்கள் மற்றும் ஒரு மகன் கொண்ட ஒரு குடும்பத்தை வளர்த்தனர். இது இப்பகுதியில் ஆரம்பகால தமிழ், நோர்வே குடும்பங்களில் ஒன்றை நிறுவியது. அவரது இருப்பு அமைதியாக எதிர்கால புலம்பெயர்ந்தோரின் அலைக்கும் ஸ்காண்டிநேவியாவில் வளர்ந்து வரும் தமிழ் புலம்பெயர்ந்தோருக்கும் வழிவகுத்தது. நோர்வேயில் இந்த ஆரம்பகால தமிழ் தடம் பின்னர் இலங்கைக்கும் நோர்வேக்கும் இடையிலான நிறுவன மற்றும் மேம்பாட்டு முயற்சிகளுடன் குறுக்கிடுகிறது. 1967 ஆம் ஆண்டில் வளரும் நாடுகளுக்கு உதவுவதை நோக்கமாகக் கொண்ட ஒரு கூட்டு முயற்சி காரைநகர் மற்றும் குருநகரை தளமாகக் கொண்ட கப்பல் கட்டுமானத்தில் ஒரு கூட்டு முயற்சியான சீநோர் ஐ நிறுவ வழிவகுத்தது. திரு.அன்ரனி ராஜேந்திரம் தனது முன்னோடி மனப்பான்மை மற்றும் நாடுகடந்த கண்ணோட்டத்துடன், இந்த தொழிற்சாலையை உருவாக்குவதில் முக்கிய பங்கு வகித்தார் என்பது தற்செயல் நிகழ்வு அல்ல. அவரது தொலைநோக்கு சேவையைத் தாண்டி சமூக-பொருளாதார அதிகாரமளித்தல் வரை நீண்டுள்ளது.

சீநோர் இன் தொழில்நுட்ப செயல்பாடுகளை ஆதரிக்க, குருநகர், பாசையூர் மற்றும் நாவாந்துறை போன்ற தமிழ் நகரங்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பயிற்சியாளர்கள் 1967 மற்றும் 1970 களின் முற்பகுதியில் நோர்வேக்கு அழைத்து வரப்பட்டனர். திறன் பரிமாற்ற முயற்சியாகத் தொடங்கிய இது படிப்படியாக நிரந்தர இடம்பெயர்வுக்கான ஒரு சேனலாக மாறியது. நிதி மற்றும் அரசியல் அழுத்தங்கள் சீநோர் இன் பாதையை இலாப நோக்கற்ற வளர்ச்சித் திட்டத்திலிருந்து வணிக ரீதியாக இயக்கப்படும் நிறுவனமாக மாற்றியதால், பயிற்சிக்காக வந்தவர்களில் பலர் நோர்வேயில் குறிப்பாக பெர்களில் நிரந்தரமாக குடியேறினர். இன்று, பெர்களில் உள்ள தமிழ் சமூகம் இந்த அடுக்கு வரலாற்றைக்

காட்டுகிறது. குருநகர், பாசையூர் மற்றும் நாவாந்துறையைச் சேர்ந்த குடும்பங்கள் தங்கள் உழைப்பு மற்றும் திறன்களை மட்டுமல்ல, அவர்களின் கலாச்சாரம், மொழி மற்றும் மரபுகளையும் கொண்டு வந்தன. ஒரு காலத்தில் அறிமுகமில்லாத பெர்கள், இரண்டாவது வீடாக மாறியுள்ளது. யாழ்ப்பாணத்தின் நினைவுகள் நோர்வேயின் கடல்கடந்த கடல்களுடன் இணைந்திருக்கும் ஒரு நிலப்பரப்பு. நம்பிக்கை, நட்பு மற்றும் பகிரப்பட்ட வளர்ச்சி இலக்குகள் மூலம் உருவாக்கப்பட்ட இந்த ஆரம்பகால தொடர்புகள் ஸ்கண்டிநேவிய தமிழர்களின் புலம்பெயர்ந்த அடையாளத்தை தொடர்ந்து வடிவமைக்கின்றன.

விரிவடையும் வேர்கள்: விடத்தல்தீவு ஸ்கண்டிநேவியாவில் தமிழர்கள்.

விடத்தல்தீவிலிருந்து ஸ்கண்டிநேவியாவிற்கு தமிழர்கள் இடம்பெயர்ந்த கதை, பெருங்கடல்களையும் தலைமுறைகளையும் இணைத்துப் பயணித்த தனிநபர்களின் வாழ்க்கை மூலம் ஆழத்தையும் தனிப்பட்ட அதிர்வுகளையும் பெறுகிறது. திருவாளர் சத்தியசீலனின் மகனும், விடத்தல்தீவு கிராமத்தைச் சேர்ந்த முதல் மருத்துவருமான டாக்டர் கிறிஸ்தோத்திரம் (மாணிக்கம்) இங்கிலாந்துக்கு குடிபெயர்ந்து அங்கு தனது குடும்பத்துடன் தனது வாழ்க்கையை நிலைநிறுத்தியபோது அத்தகைய ஒரு பயணம் தொடங்கியது. ஐரோப்பாவில் வளர்ந்து வரும் வாய்ப்புகளை உணர்ந்த மருத்துவர், தனது ஒன்று விட்ட சகோதரனான மாசில்லாமணி சவிரிமுத்து, நோர்வேக்கு குடிபெயர்வதற்கு ஆதரவளித்தார். பெர்களில் நீண்டகாலமாக வசிக்கும் தனது உறவினரான திரு. பிரான்சிஸ் ஞானநாயகத்தின் உதவியுடன் கல்வி விசா மூலம் மாசில்லாமணி நோர்வேக்குள் நுழைவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. ஆகஸ்ட் 15, 1987 அன்று, விடத்தல்தீவிலிருந்து நோர்வேயில் காலடி எடுத்து வைத்த முதல் அறியப்பட்ட நபர் திரு. மாசில்லாமணி சவிரிமுத்து ஆனார். பின்னர் அவர் தனது தொழில்நுட்பக் கல்வியை முடித்து, தற்போது தனது மனைவி மற்றும் மூன்று குழந்தைகளுடன் தலைநகர் ஒஸ்லோவில் வசித்து வருகிறார், அவரது குடும்பத்தினரால் தொடங்கப்பட்ட கல்வி, இயக்கம் மற்றும் தழுவல் ஆகியவற்றின் பாரம்பரியத்தைத் தொடர்கிறார். இதைத் தொடர்ந்து, 2008 ஆம் ஆண்டு இதே தேதியில், திரு. அருளுப்பு நீல் ஆம்ஸ்ட்ரோங் மற்றும் அவரது மனைவி திருமதி. அனுசீதா ஆம்ஸ்ட்ரோங், அவர்களது இரண்டு மகன்கள் அர்காஷ் மற்றும் எடின்பேட் ஆகியோருடன், நோர்வேக்கு குடிபெயர்ந்தனர். அவர்கள் தற்போது கொங்ஸ்பெர்க்கில் வசிக்கின்றனர், இப்பகுதியில் வளர்ந்து வரும் தமிழ் சமூகத்திற்கு மேலும் பங்களிக்கின்றனர்.

இதற்கிடையில், மோதலில் இருந்து தப்பி ஓடும் அல்லது நிலைத்தன்மையை நாடும் தமிழர்களுக்கு டென்மார்க் மற்றொரு முக்கிய இடமாக உருவெடுத்தது. திரு. அப்துல் லதிவ் கில்மி 1986ம் ஆண்டும், அவரது சகோதரனான கிலால் 1992ம் ஆண்டும் டென்மார்க்கிற்கு குடிபெயர்ந்தனர். திரு. அன்ட்ரான்லாஸ் அடைக்கலம், இலங்கையில் அரசியல் ரீதியாக பதட்டமான காலகட்டத்தில் எருக்கலம்பிட்டி மகாவித்யாலயத்தில் படிக்கும் போது, ஆகஸ்ட் 16, 1986 அன்று தனது குடும்ப நண்பர் திரு. சோமசுந்தரம் பாலேந்திராவின் உதவியுடன் டென்மார்க்கிற்கு குடிபெயர்ந்தார். அவர் இப்போது கொர்சன் தனது மனைவி ராணி மற்றும் அவர்களது குழந்தைகள் ஜெரி, ஹாரி மற்றும் ஜெகானா ஆகியோருடன் வசிக்கிறார். அடுத்த ஆண்டுகளில் திரு. ஜெகநாதன் மற்றும் திரு. ஜேக்கப் புகழ்சீலன் ஆகியோர் டென்மார்க்கிற்கு நவம்பர் 8, 1991 அன்று குடிபெயர்ந்தனர். திரு. புகழ்சீலன் தனது மனைவி வனிதா மற்றும் குழந்தைகள் ஜெனிஸ்ரன், ஜெலக்சன் மற்றும் ஜெனுசன் ஆகியோருடன் அங்கு வசிக்கிறார். அதே நேரத்தில் திரு. ஜெகநாதன் தனது மனைவி மற்றீன் மற்றும் குழந்தைகள் உசாந்தன் மற்றும் யூரிசாவுடன் வசிக்கிறார்.

1992 ஆம் ஆண்டில், திரு. கோமல் தனது மகன் கெவில்ரனுடன் டென்மார்க்கிற்கு குடிபெயர்ந்தார். காலப்போக்கில், அவரது மற்ற குழந்தைகள் கோலெஸ்ரிகா, லெற்றீசியா, கோல்டன் மற்றும் அஜந்தா, அவருடன் இணைந்தனர். 2009 ஆம் ஆண்டில், கெவில்ரனை மணந்த நிலா, குடும்பத்தில் சேர்ந்தார், மேலும் தம்பதியினர் இப்போது தங்கள் இரண்டு மகன்களான கெவின் மற்றும் அட்ரியன் ஆகியோருடன் டென்மார்க்கில் வசிக்கின்றனர். 1998 ஆம் ஆண்டில், திரு. மில்ரான் அந்தோணி பிள்ளையும் குடிபெயர்ந்து டென்மார்க்கில் ஏற்கனவே வசிக்கும் தனது நீட்டிக்கப்பட்ட குடும்பத்துடன் சேர்ந்தார். இதேபோல், திரு. யூஜின் சிங்காரம் 1992 ஆம் ஆண்டு 8 ஆம் தேதி புரட்டாதி மற்றும் அவரது மனைவி நளாயினி மற்றும் அவர்களது மூன்று குழந்தைகள் கேஷானா, யுக்னா மற்றும் லிதியா ஆகியோருடன் டென்மார்க்கிற்கு வசிக்கின்றனர். விடத்தல்தீவிலிருந்து குடியேறிய தமிழ் மக்களுக்கு ஸ்வீடனும்தாயகமாக மாறியது. விடத்தல்தீவைச் சேர்ந்த பெரியமடுவையில் வசிக்கும் திரு. அருள்நேசுவாசனின் (அருள்) மகன் திரு. பெஞ்சமின், 1991 நவம்பர் 12 ஆம் தேதி ஸ்வீடனுக்கு குடிபெயர்ந்தார். அவர் இப்போது மூன்று தசாப்தங்களுக்கும் மேலாக அங்கு வசித்து வருகிறார். அவரது மனைவி எமிகா 2002 இல் அவருடன் சேர்ந்தார், மேலும் அவர்கள் தங்கள் மகன்களான ஜாஸ்மினா மற்றும் ஜெனிஃப்ர ஆகியோருடன் ஒன்றாக வசிக்கின்றனர். பின்னர், திரு. சிலுவைராசா நோயல், அவரது மனைவி திருமதி சுமதி மற்றும் அவர்களது மூன்று குழந்தைகள் திலக்சன், ஹரிஷாந்த் மற்றும் பிரகாஷினி ஸ்வீடனை தங்கள் வீடாக மாற்றி, நவம்பர் 24, 2011 அன்று குடிபெயர்ந்தனர்.

கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் கலந்துரையாடல்.

இக்கட்டுரை, விடத்தல்தீவு மற்றும் வடக்கு இலங்கையின் அருகிலுள்ள பகுதிகளிலிருந்து ஸ்கண்டிநேவியாவிற்கு தமிழர்கள் இடம்பெயர்ந்தது குறித்த அடுக்கு மற்றும் உணர்ச்சிபூர்வமான எதிரொலிக்கும் விவரத்தை முன்வைக்கிறது. நினைவகம், வரலாற்று நிகழ்வு மற்றும் சமூக வாழ்க்கை வரலாறு ஆகியவற்றின் கலவையின் மூலம், குறைவான ஆவணப்படுத்தப்பட்ட ஸ்கண்டிநேவிய சூழல்களில் தமிழ் புலம்பெயர் அனுபவத்தைப் பற்றிய நமது புரிதலை ஆழப்படுத்தும் பல முக்கியமான கண்டுபிடிப்புகளை கட்டுரை வெளிப்படுத்துகிறது.

உறவுமுறை மற்றும் சமூகத்தில் வேருன்றிய இடம்பெயர்வு.

ஒரு முக்கிய கண்டுபிடிப்பு, இடம்பெயர்வை எளிதாக்குவதில் உறவினர் உறவுகள் வலையமைப்புகளின் மையப் பங்கு. பெர்கனில் குடியேறிய முதல் அறியப்பட்ட ஈழத் தமிழரான திரு. அன்ரனி ராஜேந்திரம் போன்ற ஆரம்பகால நபர்கள் மூலமாகவோ அல்லது கல்வி விசாக்கள் மூலம் உறவினர்களை அழைத்து வருவதற்கான ஒருங்கிணைந்த முயற்சிகள் மூலமாகவோ, இடம்பெயர்வு ஒரு தனித்துவமான வீரச் செயலாக அல்ல, மாறாக குடும்ப தொடர்புகள் மற்றும் பகிரப்பட்ட நம்பிக்கையின் சங்கிலியாக சித்தரிக்கப்படுகிறது. விடத்தல்தீவில் உள்ள ரோமன் கத்தோலிக்க தமிழ் கலவன் பள்ளி போன்ற கத்தோலிக்க தமிழ் பள்ளிகளின் பங்கு, தீவின் கரைகளுக்கு அப்பால் இறுதியில் அடையும் உலகக் கண்ணோட்டங்களை வடிவமைப்பதில் செல்வாக்கு மிக்கதாக வெளிப்படுகிறது.

நிறுவன நுழைவாயில்கள் மற்றும் இடம்பெயர்வு உள்கட்டமைப்பு.

1967 மற்றும் 1971 க்கு இடையில் பல தமிழ் இளைஞர்களுக்கு இடம்பெயர்வு வாய்ப்புகளை உருவாக்கிய ஒரு அரை-முறையான நிறுவன நுழைவாயிலாக சீனோர் திட்டம் செயல்பட்டது. கட்டுரை இந்தத் திட்டத்தை ஒரு பயிற்சித் தளமாக மட்டுமல்லாமல், நீண்டகால தீர்வுக்கான ஒரு முக்கியமான தொடக்கப் பாதையாகவும் அடையாளம் காட்டுகிறது. சேவை சார்ந்த பணியிலிருந்து லாபம் சார்ந்த செயல்பாட்டிற்கு சீனோர் இன் இறுதி மாற்றம் நுட்பமாக விமர்சிக்கப்படுகிறது, இது உதவி மற்றும் தொழிலாளர் சுரண்டலில் பரந்த உலகளாவிய இயக்கவியலை சுட்டிக்காட்டுகிறது.

புவியியல் மற்றும் நினைவகம்.

உணர்வுத் தூண்டுதல்களாக நிலப்பரப்புகள்: நான் அடிக்கடி தமிழ் இலக்கிய நிலப்பரப்புகளை (குறிஞ்சி மற்றும் நெய்தல் போன்றவை) பெர்கன் மற்றும் அதன் சுற்றியுள்ள கடற்கழிகளுடன் இணைக்கிறேன். இந்த குறியீட்டு வரைபடம் நினைவகம் மற்றும் புவியியல் எவ்வாறு புலம்பெயர்ந்த உணர்வில் தொடர்பு கொள்கின்றன என்பதைப் பிரதிபலிக்கிறது. இலங்கையில் உள்ள கோணேஸ்வரர் கோயில் மற்றும் பெர்கனின் மழைக்கால காலநிலை பற்றிய குறிப்பு தொடர்ச்சிக்கும் முறிவுக்கும் இடையிலான பதற்றத்தையும், வேருன்றியமைக்கும் இடமாற்றத்திற்கும் இடையிலான பதற்றத்தையும் பிரதிபலிக்கிறது. பெர்கன் வீடு மற்றும் நாடுகடத்தலின் ஒரு பகுதியாக மாறுகிறது.

அழிக்கப்படுவதற்கான எதிர்ப்பாக விவரிப்பு

அதன் அமைப்பு மற்றும் தொனியில், கட்டுரை வாழ்ந்த அனுபவங்களின் காப்பகமாக செயல்படுகிறது. சிறிய புலம்பெயர்ந்த வரலாறுகளை அழிக்கப்படுவதை எதிர்க்கும் ஒன்று. எண்கள் அல்லது கொள்கையில் கவனம் செலுத்தும் வழக்கமான இடம்பெயர்வு ஆய்வுகளைப் போலல்லாமல், எனது கணக்கு பெயர்கள், உறவுகள், காலவரிசைகள் மற்றும் புலன் அனுபவங்களை வழங்குகிறது. பெர்கனில் வானிலை விளக்கம், மன்னார் கடல் படகுப் பயணத்தின் நிகழ்வுகள் மற்றும் இலங்கை மற்றும் நோர்வே ஆகிய இரு நாடுகளிலும் உள்ள உள்ளூர் பழக்கவழக்கங்கள் பற்றிய குறிப்புகள் தனிப்பட்ட அமைப்புடன் வரலாற்றுப் பதிவை வளப்படுத்துகின்றன.

சொந்தமானது மற்றும் இடப்பெயர்ச்சிக்கான புலம்பெயர்ந்த இடமாக ஸ்கண்டிநேவியா: நோர்வே, டென்மார்க் மற்றும் ஸ்வீடன் ஆகியவை கல்வி, வேலைவாய்ப்பு மற்றும் குடியுரிமையை வழங்கும் பாதுகாப்பான புகலிடங்களாக சித்தரிக்கப்பட்டுள்ள நிலையில், அவை புலம்பெயர்ந்தோர் கலாச்சார அடையாளம் மற்றும் சொந்தம் பற்றி பேச்சுவார்த்தை நடத்தும் இடங்களாகும். ஒரே நாளில் பல பருவங்களின் அனுபவம் அல்லது ஸ்கண்டிநேவிய கல்வி முறைகளின் கட்டமைப்பிற்கு ஏற்ப மாறுவது புலம்பெயர்ந்தோருக்குத் தேவையான உணர்ச்சி மற்றும் கலாச்சார உழைப்பை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. இருப்பினும், தமிழ் கோயில்கள், உறவினர் குழுக்கள் மற்றும் சமூக ஒற்றுமை ஆகியவை இந்தப் பகுதிகள் நீடித்த புலம்பெயர்ந்த இடங்களாக மாறிவிட்டன என்பதைக் குறிக்கிறது. தலைமுறைகளுக்கு இடையேயான தொடர்ச்சி மற்றும் கலாச்சார தழுவல்: இந்த விவரிப்பு, முதல் தலைமுறை வருகையிலிருந்து - சிலர் கடல் வழியாகவும், மற்றவர்கள் பயிற்சி அல்லது

ஸ்பான்சர்ஷிப் மூலமாகவும் - ஒஸ்லோ, காங்ஸ்பெர்க் மற்றும் கொர்சன்ஸ் போன்ற நகரங்களில் குடும்பங்களுடன் வசிக்கும் இரண்டாம் தலைமுறை தமிழர்கள் வரையிலான பரிணாம வளர்ச்சியைக் காட்டுகிறது. குழந்தைகளின் பெயர்கள், பள்ளிப்படிப்பு மற்றும் தொழில்முறை வாழ்க்கைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பது முழுமையான ஒருங்கிணைப்பு இல்லாமல் கலாச்சார தழுவுலின் பரந்த கருப்பொருளை பிரதிபலிக்கிறது. இது பரந்த புலம்பெயர் இலக்கியத்தை எதிரொலிக்கிறது, இது வெளிநாட்டு சூழல்களில் கூட மொழி, மதம் மற்றும் கூட்டு நினைவகம் எவ்வாறு கடத்தப்படுகின்றன என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

விளக்க சிந்தனை.

யார் எப்போது இடம்பெயர்ந்தார்கள் என்பதற்கான ஒரு வரலாற்றை விட, இந்தக் கட்டுரை இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் வேருன்றிய தன்மையின் உணர்வு பூர்வமான வரைபடத்திற்கு ஒரு சான்றாகும். புலம்பெயர் என்பது ஒரு தனித்துவமான நிகழ்வு அல்ல, மாறாக ஒரு செயல்முறை குழப்பமான, அடுக்கு மற்றும் தொடர்ச்சியானது என்பதை இது நினைவூட்டுகிறது. கதைசொல்லல் வெறும் தகவல் மட்டுமல்ல, மறுசீரமைப்பு, கொள்கை அறிக்கைகள் அல்லது கல்வி மாதிரிகளில் இருந்து பெரும்பாலும் விடுபட்ட குரல்களுக்கான தெரிவுநிலையை மீட்டெடுக்கிறது. சுருக்கமாக, ஸ்காண்டிநேவிய தமிழ் புலம்பெயர்ந்தோர், குறிப்பாக விடத்தல்தீவிலிருந்து, உலகளாவிய தமிழ் இடம்பெயர்வின் நுண்ணியத்தை எவ்வாறு பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார்கள் என்பதை கண்டுபிடிப்புகள் விளக்குகின்றன. வரலாற்று கொந்தளிப்பால் வடிவமைக்கப்பட்டு, சமூக பிணைப்புகளால் நிலைநிறுத்தப்பட்டு, நினைவகம், உருவகம் மற்றும் கலாச்சார தொடர்ச்சி மூலம் விவரிக்கப்படுகிறது.

முடிவுரை.

இந்த எனது சுயசரிதை விவரிப்பில் வேருன்றிய இந்த ஆய்வு, விடத்தல்தீவு மற்றும் சுற்றியுள்ள பகுதிகளிலிருந்து நோர்வே, டென்மார்க் மற்றும் ஸ்வீடன் ஆகிய ஸ்காண்டிநேவிய நாடுகளுக்கு இலங்கைத் தமிழர்களின் இடம்பெயர்வு வரலாறுகளில் ஒரு அரிய மற்றும் ஆழமான தனிப்பட்ட சாளரத்தை வழங்குகிறது. நினைவகம், குடும்ப வரலாறு மற்றும் கலாச்சார பிரதிபலிப்பு ஆகியவற்றைப் பின்னிப் பிணைப்பதன் மூலம், கதை இயக்கத்தை நினைவுபடுத்துவதை விட அதிகமாகச் செய்கிறது. இது இடப்பெயர்வு, சொந்தமானது மற்றும் புலம்பெயர்ந்த அடையாளத்தைச் சுற்றி அர்த்தத்தை உருவாக்குகிறது.

ஸ்காண்டிநேவியாவிற்கு தமிழர் இடம்பெயர்வு எவ்வாறு சிக்கலான காரணிகளின் தொடர்புகளால் உந்தப்பட்டது என்பதை பகுப்பாய்வு வெளிப்படுத்துகிறது: உறவினர் உறவுகள், மத மற்றும் கல்வி தாக்கங்கள், சீனோர் போன்ற பொருளாதார கூட்டாண்மைகள் மற்றும் சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய இலங்கையின் பரந்த புவிசார் அரசியல் சூழல். இந்த கணக்கை குறிப்பாக மதிப்புமிக்கதாக மாற்றுவது இடம்பெயர்வின் உணர்வுப் புவியியலில் கவனம் செலுத்துவதாகும். நிலப்பரப்புகள், வானிலை மற்றும் மொழி நினைவகம் மற்றும் அடையாளத்துடன் பின்னிப் பிணைந்துள்ள விதம். இந்தப் படைப்பு, கல்விச் சொற்பொழிவில் பெரும்பாலும் கவனிக்கப்படாத ஒரு சமூகத்திற்கு குரல் கொடுப்பதன் மூலம் தமிழ் புலம்பெயர்ந்தோர் ஆய்வுகளின் நோக்கத்தை விரிவுபடுத்துகிறது. புலம்பெயர் என்பது வெறும் கொள்கை, போர் அல்லது பொருளாதாரம் மட்டுமல்ல. மாறாக தலைமுறைகள் முழுவதும் கொண்டு செல்லப்படும், நினைவகத்தில் நங்கூரமிடப்பட்ட மற்றும் அன்றாட வாழ்வில் விவரிக்கப்படும் ஒரு வாழ்ந்த அனுபவம் என்பதை இது நிரூபிக்கிறது.

ஆய்வின் வரம்புகள்.

இந்த பகுப்பாய்வு வளமான நுண்ணறிவுகளை வழங்கும் அதே வேளையில், பல வரம்புகள் ஒப்புக்கொள்ளப்படுகின்றன:

- 1. மூல சார்பு:** முதன்மை பொருள் ஒரு சுயசரிதை விவரிப்பு. இது விரிவான விவரங்களை வழங்கினாலும், ஸ்காண்டிநேவிய தமிழர்களிடையே, குறிப்பாக நகர்ப்புற அல்லது பின்னர் இடம்பெயர்ந்த குழுக்களிடமிருந்து வரும் அனுபவங்களின் முழு பன்முகத்தன்மையையும் இது பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதில்லை.
- 2. அளவு தரவு இல்லாமை:** இந்த ஆய்வு தரமானது மற்றும் இடம்பெயர்வு போக்குகள், மக்கள்தொகை அல்லது ஒருங்கிணைப்பு விளைவுகள் குறித்த புள்ளிவிவரத் தரவை இணைக்கவில்லை, இது சமூக-அரசியல் சூழலை வலுப்படுத்தியிருக்கக்கூடும்.
- 3. வரையறுக்கப்பட்ட குரல்கள் :** சிறிய எண்ணிக்கையிலான குடும்பங்கள் மற்றும் தனிநபர்கள் மீது கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. பரந்த சமூகக் குரல்கள் - குறிப்பாக பெண்கள், இளைய தலைமுறையினர் மற்றும் விடத்தல்தீவு அல்லாத தமிழர்கள் - குறைவாகவே பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகின்றன.

பரிந்துரைகள்.

1. **புலம்பெயர்ந்தோர் கதைகளை காப்பகப்படுத்துதல்:** ஸ்கண்டிநேவியாவில் உள்ள தமிழ் புலம்பெயர்ந்தோரின் மிகவும் விரிவான இலக்கிய மற்றும் வரலாற்றுப் பதிவை உருவாக்க, பிற பிராந்தியங்கள் மற்றும் குடும்பங்களிலிருந்து இதே போன்ற வாய்மொழி வரலாறுகள் மற்றும் சுயசரிதைக் கணக்குகளை ஆவணப்படுத்தி, காப்பகப்படுத்தி, மொழிபெயர்க்க வேண்டும்.
2. **ஸ்கண்டிநேவிய தமிழ் சமூகங்கள் பற்றிய மேலும் ஆராய்ச்சி:** பல்வேறு ஸ்கண்டிநேவிய நகரங்களில் உள்ள தமிழ் புலம்பெயர்ந்தோர் மற்றும் அவர்களின் குழந்தைகளின் வாழ்க்கை யதார்த்தங்களைப் புரிந்துகொள்ள, இனவரைவியல், சமூகவியல் மற்றும் மொழியியல் சார்ந்த கூடுதல் அனுபவ ஆய்வுகள் தேவை.
3. **புலம்பெயர்ந்தோர் கல்வி மற்றும் விழிப்புணர்வு:** சமூக அமைப்புகளும் கல்வி நிறுவனங்களும் இத்தகைய தனிப்பட்ட கதைகளை புலம்பெயர்ந்தோர் ஆய்வுகள் பாடத்திட்டங்கள், சமூக நிகழ்வுகள் மற்றும் டிஜிட்டல் பாரம்பரிய தளங்களில் இணைக்க ஒத்துழைக்க வேண்டும்.
4. **கொள்கை ஈடுபாடு மற்றும் பிரதிநிதித்துவம் :** ஸ்கண்டிநேவிய நாடுகளில் உள்ள கொள்கை வகுப்பாளர்கள் தமிழ் புலம்பெயர்ந்தோரின் வரலாற்று சூழலை நன்கு புரிந்துகொள்ளவும், கலாச்சார ரீதியாக உணர்திறன் மிக்க ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் ஆதரவு சேவைகளை வடிவமைக்கவும் இந்த கதைகளுடன் ஈடுபடுவதன் மூலம் பயனடையலாம்.
5. **பல தலைமுறை உரையாடலை ஊக்குவித்தல்:** எதிர்கால ஆய்வுகள் இரண்டாம் மற்றும் மூன்றாம் தலைமுறை தமிழ் ஸ்கண்டிநேவியர்களின் குரல்களை உள்ளடக்கியிருக்க வேண்டும், அடையாளம் எவ்வாறு தலைமுறைகளாகப் பாதுகாக்கப்படுகிறது, மாற்றியமைக்கப்படுகிறது அல்லது மாற்றப்படுகிறது என்பதை ஆராய்கின்றன.

உசாத்துணைகள்.

- Fangen, K. (2006). Humiliation experienced by Somali refugees in Norway. *Journal of Refugee Studies*, 19(1), 69–93. <https://doi.org/10.1093/jrs/fej001>
- Fuglerud, Ø. (1999). *Life on the Outside: The Tamil Diaspora and Long-Distance Nationalism*. Pluto Press.
- Hall, S. (1990). Cultural identity and diaspora. In J. Rutherford (Ed.), *Identity: Community, culture, difference* (pp. 222–237). Lawrence & Wishart.
- McDowell, C. (1996). *A Tamil Asylum Diaspora: Sri Lankan Migration, Settlement and Politics in Switzerland*. Berghahn Books.
- Thorshaug, K., & Svendsen, S. H. B. (2014). Young migrants' constructions of belonging in Norwegian rural schools. *Children's Geographies*, 12(4), 481–494. <https://doi.org/10.1080/14733285.2013.827872>
- Valenta, M., & Berg, B. (2012). User involvement and empowerment among asylum seekers in Norwegian reception centres. *European Journal of Social Work*, 15(5), 660–676. <https://doi.org/10.1080/13691457.2011.618118>
- Vertovec, S. (2009). *Transnationalism*. Routledge.
- Werbner, P. (2002). *Imagined diasporas among Manchester Muslims: The public performance of Pakistani transnational identity politics*. James Currey.
- Whitlock, G. (2005). *Soft Weapons: Autobiography in Transit*. University of Chicago Press

11. விடத்தல்தீவு முஸ்லிம்களின் கட்டாய வெளியேற்றம் நிரப்ப முடியாத ஒரு இடைவெளி.

சுஜப் எம். காசிம்¹¹.

சுருக்கம்.

1990 ஆம் ஆண்டு இலங்கையின் வடக்கு மாகாணத்திலிருந்து முஸ்லிம்கள் புலிகள் இயக்கத்தால் கட்டாயமாக வெளியேற்றப்பட்ட சம்பவம், அந்தப் பகுதியின் சமூக, பண்பாட்டு மற்றும் மக்கள்தொகை அமைப்பை ஆழமாக மாற்றியமைத்தது. தற்போதைய ஆய்வுகள் பெரும்பாலும் வடக்கு முஸ்லிம்களை ஒரு இடம்பெயர்ந்த சமூகமாகவே கருதுகின்றன. ஆனால், விடத்தல்தீவுக் கூட்டு முஸ்லிம் அனுபவங்கள் அதைவிட அதிகமாக துருவிக்கப்பட்டும் சிக்கலானதுமான உண்மைகளை வெளிக்கொணர்கின்றன. இந்த ஆய்வு, விடத்தல்தீவுப் பகுதியைச் சேர்ந்த முஸ்லிம் சமூகத்தினரிடையே இடம்பெற்ற இடம்பெயர்வு, மீள்குடியேற்றம் மற்றும் அடையாள மறுசீரமைப்பின் தனித்துவமான நடைமுறைகளை ஆராய்கிறது. கல்விச் சீரழிவுகள், நில உரிமை இழப்புகள் மற்றும் கலாசாரத் தொலைவுகள் போன்ற பண்பாட்டு துண்டாடல்களால் உருவான ஆழமான தாக்கங்களை இது வெளிக்கொணர்கின்றது. வரலாற்றுச் செய்திகள், இரண்டாம் நிலை ஆவணங்கள் மற்றும் கருப்பொருள் சார்ந்த மதிப்பீடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட தரவுசார் பகுப்பாய்வின் ஊடாக, மொழியியல் மீள்தன்மை இருந்தபோதும், பொருளாதார மற்றும் உணர்வுப் பிணைப்புகள் துண்டிக்கப்பட்டுள்ளமை, சமூகத்தின் மீள்நோக்கிச் செல்லும் மற்றும் மீண்டும் கட்டியெழுப்பும் திறனை தீவிரமாகத் தடுக்கின்றன என்பதை இந்நூல் வலியுறுத்துகிறது. இக்கண்டுபிடிப்புகள், மோதலுக்குப் பிந்தைய மீள்நிர்மாணத்திற்கும் கலாசாரப் பாதுகாப்பிற்கும், மிகவும் நுணுக்கமான மற்றும் சமூகத்தின் தனிப்பட்ட தன்மையைப் புரிந்துகொள்வதற்கான அணுகுமுறைகளைக் கோருகின்றன. இவை, உடல் ரீதியான இடம்பெயர்வுக்கு அப்பாலும் தொடரும், நமக்குத் தெரியாத இழப்புக்களை அங்கீகரித்து சரிசெய்ய வேண்டிய அவசியத்தைக் காட்டுகின்றன.

முக்கிய சொற்கள்: விடத்தல்தீவு முஸ்லிம்கள், இலங்கையின் வடக்குப்பகுதி, இடம்பெயர்ச்சி, மோதலுக்குப் பிந்தைய மீள்குடியேற்றம், கலாச்சார அடையாள இழப்பு, சமூக துண்டாடல்

அறிமுகம்.

விடத்தல்தீவு முஸ்லிம் சமூகத்தின் வரலாறு, இலங்கையின் வடக்கு மாகாணத்தின் பல்லின உறவுகளில் பின்னிப் பிணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1990ஆம் ஆண்டு வடக்கிலிருந்து முஸ்லிம்கள், புலிகள் இயக்கத்தால் கட்டாயமாக வெளியேற்றப்பட்ட இந் நிகழ்வு இலங்கையின் வரலாற்றில் ஒரு குடிமாற்றச் சம்பவமாக மட்டும் அல்லாது, காலத்தால் கூட ஆற முடியாத உணர்வு, பண்பாட்டு மற்றும் பிராந்திய வெற்றிடங்களை நிரந்தரமாக உருவாக்கிய ஒரு வரலாற்றுப் பிளவாகும். விடத்தல்தீவிலிருந்து முஸ்லிம்கள் புலிகள் இயக்கத்தால் கட்டாயமாக வெளியேற்றப்பட்ட முறை, பொதுவாக வடக்கு முஸ்லிம்கள் அனுபவித்த இடம்பெயர்வுகளுடன் ஒப்பிடும்போது மிகவும் தனித்துவமானது. பிற இடங்களில் மீள்குடியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம் சமூகங்கள் ஒருங்கிணைந்த குடியிருப்புகளில் வாழ்ந்தாலும், விடத்தல்தீவிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டவர்கள் இலங்கைத் தீவு முழுவதும் சிதறிக் சென்றனர். இதனால் அவர்களது சமூக அடையாளம், சொந்தக்குடும்பக் கூட்டமைப்புகள் மற்றும் உரிமை உணர்வுகள் உருவான மையப் பிணைப்புகள் ஆழமாக துண்டாடப்பட்டன. மூன்று தசாப்தங்களுக்குப் பிறகும், அந்தப் புண்கள் ஆறவில்லை. கல்வி வாய்ப்புகளின் சீர்குலைவு, உறவுகளின் பிளவுகள், பூர்வீக நில உரிமைகளின் இழப்புகள், மேலும் தாயகத்திற்கு மீளவும் வேர்வைக்கின்ற துடிப்பு நிறைந்த ஏக்கம் தொடருகிறது. ஆனால் அது இப்போது மேலும் சிக்கலானதாய் மாறியுள்ளது. மொழியியல், கலாச்சார மற்றும் உணர்வு தொடர்புகள் இன்னமும் நீடிக்கின்றன என்பதையும், ஆனால் அரசியல் பிளவுகள் அவற்றை மேல் மறைக்கின்றன என்பதையும் உணர்த்தும் வட இலங்கையின் தமிழ்-முஸ்லிம் உறவுகளைப் பற்றிய பரந்த விவாதங்களுக்கிடையே, விடத்தல்தீவு ஒரு தனித்துவமான எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்கிறது. ஒரு சமூக பிணைப்பு எவ்வாறு வன்முறையின் காரணமாக வலுக்கட்டாயமாக மறுசீரமைக்கப்படுகிறது அல்லது முழுமையாக அழிக்கப்படுகிறது என்பதற்கான உரிய எடுத்துக்காட்டாகவும் இது அமைகிறது. அதிகாரத்துவ தடைகள், சமூக மற்றும் பொருளாதாரச் சவால்கள், மேலும் காலத்தின் மாற்றங்கள் ஆகியவை மீள்குடியேற்றமுயற்சிகளை பலமுறை பின்னடையச் செய்துள்ளன. இந்தக் கட்டுரை, விடத்தல்தீவு முஸ்லிம்களின் தனிச்சிறப்பான அனுபவத்தை பதிவு செய்கிறது. அவர்கள் வரலாற்றின் ஒரு துயருக்குப் பாதிப்படைந்தவர்கள் மட்டுமன்றி, இலங்கையின்

சமீபத்திய வரலாற்றில் உணர்வு பூர்வமாகவும் பொருள்மிகுந்த விதமாகவும் தங்கள் இடம்பெயர்வால் சோர்ந்து நொருங்கியவர்களாக இருக்கின்றனர். உள்நாட்டிலும் புலம்பெயர்ந்த இடங்களிலும் வாழும் இந்தச் சமூகத்தின் வாழ்வியல்களை வடிவமைக்கும் வலி, உறுதியும் துண்டு துண்டாகவேனும் நிகழும் மீள்நோக்குச் சூழற்சிகளும், இக்கட்டுரையின் வழியாக வெளிக்கொணரப்படுகின்றன.

ஆய்வின் முக்கியத்துவம்.

விடத்தல்தீவு முஸ்லிம்களின் கட்டாய வெளியேற்றம், இலங்கையின் சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய இனவாதப் பின்னணியில் இடம்பெற்ற மிக முக்கியமான ஆனால் குறைவாக ஆராயப்பட்ட ஓர் அத்தியாயமாகும். தமிழர் இடம்பெயர்வு மற்றும் முஸ்லிம்கள் வெளியேற்றப்பட்டமை குறித்த பரந்த விவாதங்கள் பல எழுச்சி பெற்றுள்ள போதும், விடத்தல்தீவு முஸ்லிம்களின் தனித்துவமான அனுபவங்கள் துண்டித்த இடம்பெயர்வு, ஒருங்கிணைந்த மீள்குடியேற்றம் இல்லாத நிலை, கலாச்சாரம் மற்றும் கல்வியின் சீர்குலைவு போன்றவை கல்விசார் மற்றும் கொள்கைச்சார் உரையாடல்களில் பெரும்பாலும் புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த வகையான சமூகப் பாதையைக் கடுமையாகப் புரிந்துகொள்வது இரு முக்கியக் காரணங்களுக்காக தேவைப்படுகிறது:

- பெரும் அளவிலான புள்ளிவிவரங்கள் மறைக்கும் மனிதநேயம் சார்ந்த நுண்ணியச் சிக்கல்கள் மற்றும் செலவுகளை இது வெளிக்கொணர்கிறது.
- உத்தியோகபூர்வ அமைதி நிலவினும், சில சமூகங்கள் எவ்வாறு நிரந்தர இடம்பெயர்வு நிலையில் தொடர்ந்து வாழ்கின்றன என்பதைக் காட்டுவதன் மூலம், “திரும்புதல் மற்றும் மீட்பு” என்ற எளிமையான கருப்பொருள் அமைப்புகளை இது சவால் செய்கிறது.

விடத்தல்தீவின் அனுபவத்தை வெளிச்சத்தில் கொண்டுவரும் இக்கட்டுரை, மோதல் மற்றும் இடம்பெயர்வு ஆய்வுகளுக்கு மட்டுமல்ல, சிறுபான்மை உரிமைகள், மோதலுக்குப் பிந்தைய மறுவாழ்வு, மற்றும் இலங்கையில் கலாசாரத் தொடர்ச்சியைப் பற்றிய உரையாடல்களுக்கும் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பைச் செய்கிறது.

ஆய்வின் நோக்கங்கள்.

இந்த ஆய்வு பின்வரும் நோக்கங்களை கொண்டுள்ளது:

- 1990 புலிகள் இயக்கத்தின் கட்டாய வெளியேற்றத்தால், விடத்தல்தீவு முஸ்லிம் சமூகத்தில் ஏற்பட்ட சமூக, பொருளாதார, கல்வி மற்றும் உணர்வுச் சார் தாக்கங்களை ஆவணப்படுத்துதல்.
- வடக்குப் பகுதியிலுள்ள பிற முஸ்லிம் சமூகங்களுடன் ஒப்பிடும்போது, இக்கூட்டமைப்பு ஒருங்கிணைந்த வகையில் திரும்ப முடியாமைக்கு காரணமான தடைகளை பகுப்பாய்வு செய்தல்.
- சமூக அடையாளம், கலாசாரப் பாதுகாப்பு, மற்றும் தலைமுறையிடையே நிலவும் நினைவுச் சீர்குலைவு தொடர்பான நீண்டகால விளைவுகளை ஆராய்தல்.
- வட இலங்கையில் தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் சமூகங்களுக்கு இடையே மொழியியல் தேசிய உணர்வு (தாய்மொழி தேசியவாதம்) ஒருங்கிணைந்த பாலமாக செயல்படும் சாத்தியத்தையும் எடுத்துக்காட்டல்.
- இடம்பெயர்வும் சமூக மறுகூட்டமைப்பும் குறித்த முடிக்கப்படாத பணிகளை கவனத்தில் கொண்டு, நுட்பமான கொள்கை மற்றும் சமூக நடவடிக்கைகளுக்கான பரிந்துரைகளை முன்மொழிதல்.

ஆராய்ச்சி இடைவெளி.

1990 புலிகள் இயக்கத்தால் கட்டாய வெளியேற்றம் குறித்த ஆய்வுகள் பல இருந்தாலும், பெரும்பாலானவை முஸ்லிம் இடம் பெயர்வை ஒரு ஒற்றைப் பார்வையில் அணுகுகின்றன. ஆனால் விடத்தல்தீவு போன்ற இடம்தொகுதி சார்ந்த, சமூகத்தன்மை சார்ந்த, மற்றும் துண்டிக்கப்பட்ட அனுபவப் பாதைகள் தொடர்பான விசாரணைகள் மிகக் குறைவாகவே இடம்பெற்றுள்ளன. அதேபோல், அரசியல் பேச்சுவார்த்தைகள், அகதிப் புள்ளிவிவரங்கள், அல்லது மீள்குடியேற்றக் கொள்கைகள் ஆகிய பெரிய பிரச்சினைகளில் கவனம் செலுத்தும் ஆய்வுகள், கல்விச்சீர்குலைவு, சிதறலான புலம்பெயர்வு மற்றும் சமூக அடையாள மறுசீரமைப்புகளின் உள்ளூர்மட்ட தாக்கங்களைப் புரிந்துகொள்வதில் ஒரு பெரும் இடைவெளியை விட்டுவிட்டுள்ளன. இந்த ஆய்வு, விடத்தல்தீவின் தனிப்பட்ட அனுபவத்தில் கவனம் செலுத்துவதன் மூலம், அந்த இடைவெளிக்குள் நுழைந்து, முஸ்லிம் இடம்பெயர்வுக்கான ஒற்றைப்பார்வைகளுக்கு சவாலளிக்கக்கூடிய தரமான, சமூகத்தன்மை கொண்ட, மற்றும் நுணுக்கமான புரிதலை முன்வைக்கிறது. இது, மோதலுக்குப் பிந்தைய பகுப்பாய்வுகளுக்கும் கொள்கை வடிவமைப்புக்கும் சமூகத்தைக் மையமாகக் கொண்ட அணுகுமுறைகளை வலியுறுத்துகிறது.

ஆராய்ச்சி முறை.

இந்த ஆய்வு, 1990 ஆம் ஆண்டு வட இலங்கையில் இருந்து முஸ்லிம்கள் புலிகள் இயக்கத்தால்கட்டாயமாக வெளியேற்றப்பட்ட காலப்பகுதியில் மற்றும் அதன் பிந்தைய காலங்களில், விடத்தல்தீவிலிருந்து முஸ்லிம் சமூகத்தின் இடம்பெயர்வு அனுபவங்களைப் பற்றி தரமான மற்றும் கதைமயமான முறையில் பகுப்பாய்வு செய்கிறது.

- முதன்மைத் தரவுகள்: தனிப்பட்ட சாட்சியங்கள், சமூக நினைவின் ஆவணங்கள், பங்கேற்பு முறை அடிப்படையில் பல வருடங்கள் தாங்கிய அவதானிப்புகள்
- இரண்டாம் நிலை ஆதாரங்கள்: வரலாற்று ஆவணங்கள், அரசாங்க ஆவணங்கள், வடக்கு முஸ்லிம் இடம்பெயர்வு தொடர்பான முந்தைய கல்விசார் ஆய்வுகள் இவை அனைத்தும் விமர்சன ரீதியாக மதிப்பீடு செய்யப்பட்டன.

விடத்தல்தீவு முஸ்லிம்களின் வெளியேற்றத்திற்குப் பிந்தைய உள்ளூர்மயமாக்கப்பட்ட அனுபவத்துக்கு சிறப்பு கவனம் செலுத்தப்பட்டது. இது அவர்களை பொதுவான அகதி அறிக்கைகளிலிருந்து வேறுபடுத்துகிறது. தலைப்பின் உணர்திறனை முன்னிட்டு, தேவையான இடங்களில் தனிப்பட்ட அனுபவங்கள் அநாமதேயமாக்கப்பட்டன, மேலும் எந்தவொரு சிதைவு அல்லது பரபரப்பும் இல்லாமல், அந்த சமூகத்தின் வாழ்ந்த உண்மைகள் சீராகக் கட்டமைக்கப்பட்டன என்பது உறுதிசெய்யப்பட்டது.

நெறிமுறை பரிசீலனைகள்.

இக்கட்டுரையின் பொருளடக்கம் உணர்வு பூர்வமானதும் வரலாற்று அடிப்படையுடையதும் என்பதனால், தேவையான இடங்களில் தனிப்பட்ட அனுபவங்கள் அநாமதேயமாக்கப்பட்டன. இதனூடாக, சமூகத்தின் வாழ்ந்த அனுபவங்களை பரபரப்பற்ற வகையில் சீராக ஆவணப்படுத்தும் தரமான அணுகுமுறை பராமரிக்கப்பட்டது.

இலக்கிய விமர்சனம்

1990 ஆம் ஆண்டு இலங்கையின் வடக்கு மாகாணத்திலிருந்து சுமார் 75,000 முஸ்லிம்கள் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளால் கட்டாயமாக வெளியேற்றப்பட்ட சம்பவம், நாட்டின் உள்நாட்டு மோதல் வரலாற்றில் ஒரு முக்கியமான, ஆனால் குறைவாக ஆராயப்பட்ட அத்தியாயமாகத் திகழ்கிறது. வடக்கு முஸ்லிம்கள் தொடர்பான பரந்த இடம்பெயர்வு பற்றிய ஆவணங்கள் இருந்தாலும், விடத்தல்தீவு போன்ற சமூகங்களின் சிறப்பு அனுபவங்கள் இன்னும் முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ளப்படவில்லை. இம்மதியால் மற்றும் இக்பால் (2011) ஆகியோர், ஒருங்கிணைந்த மீள்குடியேற்ற உத்திகள் இல்லாமையால் உருவான சமூகமற்றும் பொருளாதார சவால்களை வலியுறுத்துகிறார்கள். ப்ருன் மற்றும் அவரது குழுவின் (2024), நீடித்த இடம்பெயர்ச்சி சூழ்நிலைகளில் உள்ள உதவித் தளங்களின் சிக்கலான இயக்கங்களை பகுப்பாய்வு செய்து, காலப்போக்கில் பல்வேறு அதிகார, தொண்டு மற்றும் உள்ளூர் நிறுவனங்களின் பங்களிப்புகளை எடுத்துரைக்கின்றனர். யூசோஃப், சர்ஜன் மற்றும் முகமது ஜைன் (2018) ஆகியோர், போருக்குப் பிந்தைய மீள்குடியேற்ற முயற்சிகளில் வடக்கு முஸ்லிம்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டு வருகின்றனர் என்பதை சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள். இது, நீடித்த வளர்ச்சி மற்றும் நல்லிணக்க முயற்சிகளில் அவர்களின் பங்கு போதியதாக இல்லை என்பதை வலியுறுத்துகிறது. இவ்வாறான இலக்கிய பங்களிப்புகள் இருந்தாலும், விடத்தல்தீவு போன்ற சமூகங்களின் உள்ளூர்மையாக்கப்பட்ட, நுண்ணிய அனுபவங்களை மையமாகக் கொண்ட ஆய்வுகள் இலக்கியத்தில் குறைவாகவே உள்ளது. குறிப்பாக, கலாசாரம், கல்வி மற்றும் சமூக அடையாளம் ஆகிய அம்சங்கள் தொடர்பான நீண்டகால இடம்பெயர்வின் தாக்கங்களை ஆழமாக ஆராய்ந்து வரையறுக்கும் முயற்சி இந்த ஆய்வின் பிரதான நோக்கமாக அமைகிறது.

பகுப்பாய்வு.

வடபுல சமூகங்களின் உறவில் பேரிடி விழுந்தது போல, ஏற்பட்ட ஒரு விபரீதமாகவே முஸ்லிம்களின் வெளியேற்றம் நோக்கப்பட்டது. பல நூற்றாண்டுகால அந்நியோன்ய உறவை ஒரு நொடிப் பொழுது பாழாக்கிய துயரம் வடபுல வரலாற்றில் வாழவே செய்யும். இருந்தாலும், இம்மக்களின் பொதுவான சவால்கள் இன்றளவும் ஒற்றுமையை வேண்டியும், தேடியும் நிற்கின்றன. பொதுவான வாழிடம், நில அபகரிப்பு, கலாசார அச்சுறுத்தல், சிறுபான்மையினர் என்ற வேற்றுமை மற்றும் மொழிப் புறக்கணிப்பு என, எதிர்கொள்ளும் சகல சவால்களும் தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம்களுக்குப் பொதுவானதே. இதனால், பிரித்தாளும் தந்திரங்களுக்கு இச்சமூகங்கள் அவ்வப்போது பலியாக நேரிட்டாலும், பின்னர் விபரீதங்களை உணர்ந்து ஒற்றுமையை உணரத் தலைப்படுவதுண்டு. உணர்ச்சி மேலீட்டால் சில வார்த்தைப் பிரயோகங்கள், விமர்சனங்கள் என்பவற்றுக்கு இச்சமூகங்கள் உட்படுவது உண்மைதான். ஆனாலும், இன்றளவும் இச்சமூகங்களின் பொதுவான பிரச்சினைகள் தீர்வில்லாமல் தொடர்வதற்கு பிளவுகள்தான் காரணம். எதைச் சொன்னாலும் தாய்மொழி உணர்விலிருந்து தமிழர்களையும் முஸ்லிம்களையும் எந்த சக்திகளாலும் பிரிக்க இயலாது. அதிலும், வடபுலச் சமூகங்கள் மத்தியிலுள்ள

இறுக்கமான இணைவு, வேறு பிரிவினைகளுக்குள் இச்சமூகங்களை ஈர்த்தெடுக்காது என்பதும் உண்மை. இந்த உணர்விலேதான் இச்சமூகங்கள் இன்றளவும் உள்ளன. “இஸ்லாம் எங்கள் வழி, இன்பத் தமிழ் எங்கள் மொழி” என்ற நிலைப்பாட்டில் முஸ்லிம்கள் மாறப்போவதும் இல்லை. தங்களது உயிரிலும் மேலான புனித குர்ஆன், நபிகளாரின் ஹதீஸ் என்பவற்றைக் கூட, தமிழ் மொழியூடாகவே முஸ்லிம்கள் சுற்றுத் தெளிவு பெறுகின்றனர். பள்ளிவாசல்களில் இடம்பெறும் மார்க்கச் சொற்பொழிவுகளும் தமிழ் மொழியில் இடம்பெறுவதையும் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

இத்தனை இறுக்கத்தையும் மீறி, 1990 ஆம் ஆண்டு இடப்பட்ட வெளியேற்ற உத்தரவு, வடபுலத்து சகோதர வரலாற்றையே புரட்டிப்போட்டது. தமிழ்த் தேசியம் என்பதற்குப் பதிலாக தாய்மொழித் தேசியம் என்ற பொதுமைக்குள் தமிழர்களையும் முஸ்லிம்களையும் உள்ளடக்கி, பொதுவான உரிமைக் கோட்பாடு உருவாக்கப்பட வேண்டும். இதுதான், வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களின் நவீன சித்தாந்த கருத்தாக்கப்பட வேண்டும். இந்த மாநாட்டில் இப்புதிய கருதுகோளை பரிந்துரைப்பதும் அவசியம். காணி, நிலமென்ற வரையறைக்குள் முடக்கப்படாமல், உலகில் தமிழ் மொழிக்கான தனித்துவத்தை ஒரு மையத் தளத்தில் குவிப்பது பற்றி நாம் சிந்திப்போம். தொழில்நுட்பத்தின் வளர்ச்சி உலகையே உள்ளங் கைக்குள் கொண்டு வந்துள்ள இன்றைய சூழலில், இது சாத்தியப்படுமா? என எவரும் சிந்திக்க வேண்டாம். புலம்பெயர் தேசத்து உறவுகளின் உதவியுடனும் பங்கேற்புடனும் இம்மாநாட்டை நடத்த முடிந்த நமக்கு எதுவும் சவால் இல்லை. வட மாகாணத்திலிருந்து 1990 ஆம் ஆண்டு 90,000 பேராக வெளியேறிய முஸ்லிம்களின் சனத்தொகை இன்றளவிலான மூன்று தசாப்தத்துக்கு மேலான காலத்தில், பன்மடங்காகியுள்ளது. வெளியேற்றத்துக்குப் பின்னரான காலவோட்டத்தில், முப்பத்தைந்து வயதையும் தாண்டியுள்ள முஸ்லிம் சமூகத்தின் புதிய சந்ததியினர் வடபுலத்தின் வாடையைக் கூட நுகராது உள்ளனர். சிங்களப் பூர்வீகத்தின் எல்லைக் கிராமங்கள் அல்லது தென்னிலங்கைப் பூர்வீகத்தில் இவர்களுக்கு வாழ நேரிட்ட போதிலும், தமிழையே தாய் மொழியாக இவர்கள் கொண்டுள்ளனர். நீண்டு விரியும் இந்த வரலாற்றில் காலம் திணித்த உண்மையே இது. எனவேதான், வடபுலம் தாய்மொழித் தேசியத்துக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டுத் தளம் என்கிறோம். இவ்வாறு வெளியேறிய வட புல முஸ்லிம்களில் விடத்தல்தீவு முஸ்லிம்களின் விதி சற்று வேறாகவே உள்ளது. இவ்வூர் மக்களின் அலைக்கழிவும் அகதி வாழ்க்கையும் வடபுல, முஸ்லிம்களின் பொதுவான நியதிக்கு உட்பட்டிருக்கவில்லை. புத்தளம் மாவட்டத்திலோ அல்லது தென்னிலங்கையின் வேறு எந்த மாவட்டங்களிலோ ஒன்றித்த குடியமர்வாக விடத்தல்தீவு மக்களின் அகதி வாழ்வு ஆரம்பமாகவில்லை. பல துருவங்களாக வெவ்வேறு திசைகளில் இவ்வூர் மக்களின் வாழ்க்கை ஆரம்பமாகத் தொடங்கியது. இதனால், விடத்தல்தீவின் எதிர்கால வியூகம் குறித்த ஒருமித்த முடிவுக்கு இம்மக்களால் வர முடியாதுள்ளது. இன்றளவும் இந்நிலைமை உள்ளதுதான் கவலைக்குரியது. வடபுலத்தின் ஏனைய பிரதேச முஸ்லிம்கள் மீளக் குடியமர்ந்ததுபோல, விடத்தல்தீவு மக்களால் மீளக் குடியேற முடியாமலானமைக்கும் இதுவும் ஒரு காரணமே.

நாட்டில் நிலவிய அசாதாரண சூழல்கள், புலப்பெயர்வை தவிர்க்க முடியாத விதியாக சிறுபான்மைச் சமூகங்களுக்கு எழுதி வைத்தது. இந்த வகையில், விடத்தல்தீவு மக்களின் இயல்பு வாழ்வையும், 1990 ஆம் ஆண்டின் புலப்பெயர்வு முழுமையாகப் பாதித்திருந்தது. மனிதனை, மரணமே அவனது வாழிடத்திலிருந்து பிரிக்கின்றது என்பது பொது விதி. இந்தப் பொது விதிக்கு குறுக்காக நின்றது தொண்ணூறின் உத்தரவுகள். 1990 ஒக்டோபர் 25 முதல் இந்த விதியை தலையில் சுமந்தவாறும் பிள்ளைகளைத் தோளில் தாங்கிய நிலையிலும் கவலைகளை தத்தமது மனங்களில் புதைத்துக் கொண்டும் விடத்தல்தீவு முஸ்லிம்கள் வெளியேறத் தொடங்கினர். தாயக மண்ணை முத்தமிட முனைவதற்கு முன்னரே, இவர்களின் கண்ணீர் விடத்தல்தீவு மண்ணை நனைத்தது. சகோதர வாஞ்சையை வேரறுக்கும் இந்த வெளியேற்ற உத்தரவை பரிசீலனைக்கு உட்படுத்துமாறு, கிறிஸ்தவ மற்றும் சைவ மதங்களின் தலைமைகள் கோரிக்கை விடுத்தன. பிள்ளையார் கோவில், புனித யாகப்பர் ஆலயம் மற்றும் புனித அடைக்கலமாதா கோவில் ஆகியவற்றின் நிர்வாகங்களும் வேரறுக்கப்படும் ஒரு சமூகத்தின் வாழிட உரிமையைக் காப்பாற்ற உச்சளவில் முயற்சித்தன. இந்தப் பரிவும் புரிதல்களும் விடத்தல்தீவு மண்ணின் விழுதுகளாக வேருன்றியுள்ளதற்கு இம்மாநாடு சாட்சியாகட்டும். வெளியேறிச் செல்கையில் தென்பட்ட காட்சிகளும் இடம்பெற்ற சம்பவங்களும் விடத்தல்தீவு அலிகார் மாணவர்களின் மதங்களைக் கடந்து பிணைக்கப்பட்டிருந்த நட்பு வட்டத்தை கண்டு கொள்வதற்கான சந்தர்ப்பமாகவும் அமைந்தது. முஸ்லிம் மாணவர்களை அரவணைத்து சைவ, கிறிஸ்தவ மாணவர்கள் மற்றும் தோழர்கள், தோழியர்கள் ஆரத்தமுவி, அழுது புலம்பினர். தங்களது இயலாமையை நொந்து கொண்டனர். இத்தருணத்தில் விடத்தல்தீவு சோகக் களமாகவே காட்சியளித்தது. அலிகாரின் பயிற்சிப் பாசறையானது மாணவர்களை எவ்வாறு பின்னிப் பிணைத்திருந்தது என்பதைக் கண்டு கொள்ளும் சாட்சிக் களமாகவே இது அமைந்திருந்தது. இரண்டறக் கலந்த சைவ, கிறிஸ்தவ உறவுகளுக்கு விடைகொடுத்து வெளியேறினர் விடத்தல்தீவு முஸ்லிம்கள்.

ஒருபுறம் சக சமூகங்களைப் பிரிந்த துயர். மறுபுறம் சொத்துக்கள், சுகங்கள் மற்றும் கல்வி என்பவற்றை இழந்த சோகம். இன்னொரு பக்கம் தங்களது பரிவுக்குரிய கால்நடைகளை கைவிட்டு வந்த வேதனைகள். அடுத்தபுறம் ஏதிலிகளாக ஒன்றுமில்லாது போகும் எதிர்கால நினைவுகள். இவை எல்லாம் எதிர்நின்று

இவர்களை பயமுறுத்தின. இதனால், எதிர்பார்த்திராத பல்முனைச் சவால்களுக்கு விடத்தல்தீவு முஸ்லிம்கள் முகங்கொடுத்தனர். புத்தளப் பிரதேச பாடசாலைகள், பொது மண்டபங்கள் இன்னும் தரிசு நிலங்களில் இவர்களது அலைக்கழிதல் வாழ்வு ஆரம்பமானது. சுதந்திரமாகப் பறந்த சிட்டுக்குருவிகளை, கூட்டுக்குள் சிறைப்படுத்திய சோகம் அன்றிலிருந்து இம்மக்களைத் தொடரலாயிற்று. விருதோடை, எள்ளுச்சேனை, கரம்பை, நுரைச்சோலை, பூலாச்சேனை மற்றும் புத்தளம் நகர் ஆகிய இடங்களில் முகாம்கள் அமைக்கப்பட்டன. இதனால், 20 X 20 அடி நீள, அகலமுள்ள முகாம்களில் முடங்கியது இவர்களின் வாழ்வு. இது தவிர அநுராதபுரம், குருநாகல், சியம்பலாகல்கொட்டுவ, சரிக்கமூல் ஆகிய இடங்களிலும் முகாம் வாழ்க்கைக்குள் முடங்கினர் இம்மக்கள். அகதிகளின் அவலங்களை விளக்குவதை விட, அலிகார் மாணவர்கள் அனுபவித்த அவலங்களைக் குறிப்பிடுவது பொருத்தம். அடியோடு வீழ் நேரிட்ட இவர்கள், மீளவும் ஆலமரம்போல எழுந்தமைக்கு, அலிகாரின் ஆரம்பகாலப் பாசறைகள் பயிற்சியளித்திருக்கும். இடநெருக்கடி, வறுமை மற்றும் வேற்று நிலச்சூழல் போன்ற பௌதீகச் சவால்களால் இவர்களின் கல்வித் தாகத்தை தணிக்க முடியாமற் போனது. கல்வியே கண்ணெனக் கருதியதால், இவர்களின் எதிர்காலம் வெறுங் கைகளாகவில்லை. இருந்தாலும், வறுமையின் உச்சத்திலிருந்த குடும்ப மாணவர்களுக்குக் கல்வியைக் கைவிட்டு, நாளாந்தம் உழைப்பதைத் தவிர வேறு விதியும் இருக்கவில்லை.

வெளியேறி விதிக்கப்பட்ட கால அவகாசம் மிகக் குறுகி இருந்ததால், பிறப்புச்சான்றிதழ், பாடசாலை விடுகைப்பத்திரம் உள்ளிட்ட ஆவணங்களை எடுத்து வரும் சந்தர்ப்பமும் இல்லாமலானது. வாழ்க்கையே வெறுமையாகிய உணர்வில் வெளியேறிய இவர்களுக்கு ஆதாரங்கள், ஆவணங்களை எடுக்குமளவுக்கு எண்ணவோட்டங்கள் ஒருமைப்பட்டிருக்காது. ஆனால், அகதிப்பிள்ளைகளைபுத்தளம்பாடசாலைகளில் சேர்த்த வேளைகளில்தான், ஆவணங்களின் அவசியம் உணரப்பட்டது. இதனால், பெரும் சிக்கல்களும் எழுந்திருந்தன. ஒரு சமூகத்தின் வாரிசுகளே ஒன்றாக வந்து பாடசாலைகளில் சேர்வதிலுள்ள பிரச்சினைகள் எழுத்துக்குள் அடங்காதவை. இதுபற்றி இப்பத்தியில் எழுத இடமும் இருக்காது, எழுதவும் இயலாது. இதனால், ஒரு சிலவற்றை இங்கு கொண்டுவந்து, ஏனையவை மன எண்ணங்களுக்கு விடப்படுகின்றது. அகதிப் பிள்ளைகளைச் சேர்ப்பதற்கு பாடசாலைகளில் வகுப்பறைகள் இருக்கவில்லை, தளபாடங்கள் இருக்கவில்லை, போதிய ஆசிரியர்களும் இருக்கவில்லை. ஒட்டுமொத்த விடத்தல்தீவுச் சமூகமும் புத்தளத்துக்கு வந்திருந்தால், ஆசிரியர் பிரச்சினைகள் எழுந்திருக்காது. குருநாகல், கொழும்பு, அநுராதபுரம், பாணந்துறை என இவர்கள் கலைந்து சிதறியதால், ஆசிரியர் பற்றாக்குறை நிலவியது. உள்ளதைக்கொண்டு உருப்படும் நோக்கில், மாலை நேரப் பாடசாலைகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு, அகதிப் பிள்ளைகளுக்கு புத்தளத்திலிருந்த அகதி ஆசிரியர்கள் கற்பிக்க வழி ஏற்படுத்தப்பட்டது. இந்த வகுப்புக்கள் மாலை 2.30 முதல் 5.30 வரையே நடந்தன. சாதாரண பாடசாலை நேரங்களை விடவும் இரண்டரை மணித்தியாலங்கள் குறைவாகவே இந்தக் கற்றல் நடவடிக்கைகள் இருந்தன. மூன்று அல்லது நான்கு வருடங்கள் இந்த மாலை நேரப் பாடசாலைகளிலேயே கற்றல்கள் தொடர்ந்தன. கல்வியிலே கண்ணாகச் செயற்படத் தொடங்கிய அகதி மாணவர்களின் வாழ்வில், பல அவலங்கள் குறுக்கிட்டன. முடங்கிய முகாம்களில் படிப்பதற்கு இடமிருக்கவில்லை. போதியளவு வெளிச்சமிருக்க வில்லை. வெறிச்சோடியிருந்த பெற்றோரின் மனநிலை, இதனால், பிள்ளைகளுக்கு ஏற்பட்ட பாதிப்புக்கள் என்று நீண்டன இவர்களின் துயரங்கள். சீருடையின்றி மாதக் கணக்கில் பிள்ளைகள் பாடசாலைக்குச் செல்லாதுமிருந்தனர். இத்துயரங்களுக்கு விடிவாக கல்வி முன்னேற்றமே கருதப்பட்டது. இன்னும் சில பிள்ளைகள், பெற்றோர்களின் அவஸ்தையைக் கண்ணுற்று, காலை நேரங்களில் தொழில்களுக்குச் செல்வது, மாலை நேரம் பாடசாலைக்குச் செல்வதென வாழ்க்கையை இரு வகைப்படுத்தினர். நாவற்காடு போன்ற நான்கு மைல்கள் தூரத்திலுள்ள இடங்களுக்கு கால்நடையாகச் சென்று வெங்காயம் பிடுங்குதல், களை பிடுங்குதல் போன்ற தொழில்களில் ஈடுபட்டு ஊதியம் தேடினர். சில மாணவர்களின் குடும்ப நிலைகள், பாடசாலையைக் கைவிட்டு நாள்தோறும் கூலித்தொழில் செய்யும் நிலையிலிருந்தன. ஒருவாறு படித்து முன்னேறியவர்கள், அரசாங்கத் தொழில்கள் அல்லது தனியார் துறைத் தொழில்களில் சேர்வதற்கு முயற்சித்தனர். ஆனால், வதிவிடச் சான்றிதழ்கள், முகவரிகள் இல்லாது பலரது முயற்சிகள் பயனற்றுப்போயின. கிராம சேவையாளர்களிடமிருந்து இவ்வாறான சான்றிதழ்களைப் பெறுமளவுக்கு நிலைமைகள் இருக்கவில்லை. மன்னார் மாவட்டத்திலிருந்த இவர்களின் ஆவணங்களைப் பெறுவது என்பது நடைமுறைச் சிக்கல்களுக்குள்ளாகின. புறக்கிரந்திய செயற்பாடுகளில், (Extra Curricular Activities) கிடைத்த சான்றிதழ்கள் இல்லாதிருந்த இவர்களுக்கு, நேர்முகப்பரீட்சைகளுக்கும் தோற்ற முடியாமற் போனது.

1990 ஆகஸ்டில் உயர்தரப் பரீட்சை எழுதிய விடத்தல்தீவு மாணவர்களுக்கு, தங்களது பெறுபேறுகளைக் கூட அறிய முடியாத துரப்பாக்கியம் ஏற்பட்டது. பரீட்சை எழுதி இரண்டு மாதங்களில் வெளியேறி நேர்ந்ததால், இவர்களுக்கு ஏற்பட்ட கதி இது. இதனால், பலர் தகுதியிருந்தும் தெரிவாகியும் பல்கலைக்கழகம் செல்ல முடியாதிருந்தது. 1990இல் விடத்தல்தீவில் பிறந்த குழந்தைகளின் நிலை இதைவிடவும் பாரதூரமானது. பிறப்புச்சான்றிதழ் இல்லாத பிரஜைகளாக மாறுமளவுக்கு நிலைமைகள் தலைகீழாகின. தலைவிதியை மறுபடியும் நேராக மாற்றுமளவுக்கு விடத்தல்தீவு மக்களின் தைரியம்,

திராணி என்பவற்றுடன் புத்தளம் வாழ் சமூகம், அதிகாரிகள் மற்றும் நிறுவனங்களின் ஒத்துழைப்புக்கள் இருந்ததற்கு அடைக்கலம் தந்த புத்தளம் மண்ணே இன்னும் சாட்சி!

22,000 வீடுகள், 2402 வர்த்தக நிலையங்கள், 340 பள்ளிவாசல்கள், 100இற்கும் மேற்பட்ட மத்ரஸாக்கள், 39,400 ஏக்கர் விவசாயக் காணிகள், 47,500 கிராம் நிறையுடைய தங்க ஆபரணங்கள், 211000 கால் நடைகள், 320 கார்கள், வேன்கள், லொறிகள், 800 மோட்டார் சைக்கிள்கள், 4000 துவிச்சக்கர வண்டிகள், 800 வண்டில்கள், 850 மீனவப்படகுகள், 400 இயந்திரப்படகுகள், 1200 மீனவ வலைகள், 200 குளிர்சாதனப் பெட்டிகள், 2000 தொலைக்காட்சிகள், 600 வானொலிகள் என்பவற்றை முஸ்லிம்கள் வடக்கில் விட்டு வெளியேறினர். இந்தச் சொத்துக்களே இச்சமூகத்தின் இருப்புக்கான அடையாளங்களாகும். இவை அனைத்தும் அழிக்கப்பட்டமையும், போரில் இன்னும் சில அழிந்தமையும் இம்மக்களை சொந்த மண்ணில் ஏதிலிகளாக்கி அலைக்கழிக்க வைத்துள்ளன. இவ்வாறு வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம்களை அதிகம் உள்வாங்கிய தென்னிலங்கை பிராந்தியமாக புத்தளம் உள்ளது. சுமார் 15,000 குடும்பங்களை இம்மாவட்ட மண் பொறுப்பேற்றது. இவர்களைக் குடியேற்ற கல்பிட்டி பிரதேச தென்னந்தோப்புக்கள் அழிக்கப்பட்ட போது பல எதிர்ப்புக்கள் கிளம்பினாலும், இன்று “தோப்பு வீழ்ந்து தோழமையான” உறவே நிலவுகிறது. சகோதர வாஞ்சைக்கு மிகச்சிறந்த எடுத்துக்காட்டு இது இறைதூதர் முஹம்மது நபியவர்களும் மக்காவை விட்டு மதினாவுக்கு புலம்பெயர்ந்து சென்றபோது, காட்டப்பட்ட அதே சகோதரத்துவம் (Brother hood), புத்தளம் மாவட்டத்திலும் காட்டப்பட்டுள்ளது. சொத்தில் பாதி, உழைப்பில் பாதி, படிப்பில் பாதி என அனைத்தையும் பாதியாகப் பங்கிட்ட புத்தளம் மாவட்ட மக்கள், சகோதரத்துவ வாஞ்சைக்கு சிறந்த உதாரண புருஷர்களே. இதே போன்று கம்பஹா மாவட்டத்தில் 1050 குடும்பங்கள், அநுராதபுரத்தில் 865 குடும்பங்கள், குருநாகலையில் 487 குடும்பங்கள், கொழும்பு மாவட்டத்தில் 425 குடும்பங்களும் அடைக்கலம் புகுந்தன. களுத்துறை, மாத்தளை, கண்டி, கேகாலை மாவட்டங்களையும் அகதிகளாக வந்த முஸ்லிம்கள், தமது அடைக்கல மண்ணாக அரவணைத்துக் கொண்டனர். எத்தனை வருடங்களுக்கு இந்த வாழ்க்கை. கட்டுக்கடங்காத சனத்தொகை வளர்ச்சி, அதனாலுண்டாகும் பௌதீகப் பிரச்சினைகளையும் தாங்குவதில் புத்தளம் மாவட்டம் மூச்சுத்திணறுகிறது.

பாடசாலைகளில் இட நெருக்கடி, வீடுகளைக் கட்டுவதில் பொருளாதாரச் சிக்கல், விவசாயம், மீன்பிடி, வியாபாரம் மற்றும் கால்நடை வளர்ப்பை நம்பி வாழ்ந்த வடமாகாண முஸ்லிம்களுக்கு, புத்தளம் மாவட்ட மண்ணும் சீதோஷ்ண நிலையும் பொருந்திப் போகவில்லை. மீனவர்கள் மாத்திரம் தமக்கிருந்த திறமைகளை புத்தளம், கற்பிட்டி கடல் பிரதேசங்களில் பயன்படுத்திக்கொண்டனர். கால்நடை வளர்ப்பிற்கும், விவசாயம், வியாபாரத்துக்கும் இப்பிரதேசம் இணங்காதமை இவர்களைப் பொருளாதார பின்னடைவுக்குள் மேலும் திணித்தது.

இந்தத் திணிப்பும் திண்டாட்டமும் தமது பூர்வீக வாழிடங்களுக்குத் திரும்பும் இவர்களது ஆசைகளை மிகைப்படுத்தியது என்பது என்னவோ உண்மைதான். தம்மை வெளியேற்றும் தீர்மானம் அறிவிக்கப்பட்ட போது, அதற்கெதிராக எதுவும் பேச முடியாது திகைத்து நின்ற தமிழ்ச் சகோதரர்களின் பரிதாபப் பார்வைகள், இயலுமான வரை எவருக்கும் தெரியாமல் முஸ்லிம்களின் சொத்துக்களைப் பாதுகாத்துப் பத்திரப்படுத்திய தமிழர்களின் மனிதாபிமானம், தீர்மானத்தை கைவிட வேண்டுமென்ற கிறிஸ்தவ, சைவ மதகுருமார்களின் வேண்டுகோள்கள், எல்லாவற்றையும் நன்றியுடன் நினைத்துப் பார்க்கும் வடபுல முஸ்லிம்கள், இறுக்கமான பிடிக்குள் மனிதாபிமானத்தைக் கட்டிப்போட முடியாதென்று, இந்த வெளியேற்றக் காட்சியில் கற்றுக்கொண்டனர். இந்த மனிதாபிமான நம்பிக்கையும், தென்னிலங்கை மாவட்டங்களில் பத்து பேர்ச் காணிகளுக்குள் முடங்கிய அகதி வாழ்வின் வலிகளுமே இம்மக்களின் தாயகம் நோக்கிய தாகத்தை இரட்டிப்பாக்கியிருந்தது.

எனினும் மத்திய, நடுத்தர குடும்பத்து மக்கள் அடைக்கலம் புகுந்த மண்ணின் வாழ்க்கைக்குப் பழக்கப்பட்டுள்ளதால், பூர்வீக இடங்களுக்குச் செல்வதில் விருப்பமின்றி உள்ளனர். பிள்ளைகளின் கல்வி, பாடசாலைகள், சுகாதாரம், தொழில் வாய்ப்புக்களை எண்ணியே இவர்கள் அச்சப்படுகின்றனர். இந்நிலைமைகள் மீள்குடியேற்றத்தில் பின்னடைவுகளையும் ஏற்படுத்துகின்றன. மேலும் தாயகம் திரும்பியோர் அங்கு எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளும் சிலரை மீள்குடியேற்றுவதில் விருப்பமிழக்கச் செய்கின்றன. அத்துடன் காணிகளை அடையாளங் காணமுடியாத நிலை, அடையாளங் கண்டாலும் எல்லைகளை அறிந்துகொள்ள முடியாத அளவுக்கு காடுகள் வளர்ந்துள்ளமை, காணி உறுதிகளைப் பெறுவதற்கான ஆவணங்கள் இல்லாமை போன்ற ஏகப்பட்ட பிரச்சினைகள். எதையும் கொண்டு செல்ல அனுமதிக்கப்படாத இம்மக்கள், உயிரைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு வெளியேறுகையில் காணி உறுதி, பிறப்புச்சான்றிதழ், ஏனைய ஆவணங்களை எடுத்துச் செல்ல அவகாசம் இருக்கவில்லை. குறிப்பாக, 35 வருட புலம்பெயர் வாழ்வில் பிறந்த வடபுல முஸ்லிம்களின் பிள்ளைகள் இன்றைய காலகட்டத்தில், 35 வயதுக்கு கீழான வயதுகளை எட்டியிருப்பர். ஆனால், இவர்கள் பிறந்த மாவட்டங்கள் புத்தளமாகவோ, குருநாகலையாகவோ, அநுராதபுரமாகவோ பதியப்பட்டிருக்கலாம். அதற்காக இப்பிள்ளைகளின் பூர்வீகம் வட மாகாணம் இல்லை என்று கூற முடியாது. புலம்பெயர்ந்து ஐரோப்பிய நாடுகளில் வாழும் தமிழ் சகோதரர்களின் இளைய வாரிசுகளும் இன்று இதே வயதுகளிலேயே இருப்பர். பிறப்பிடங்கள்

கனடா, லண்டன், பிரான்ஸ், நோர்வேயாக இருந்தாலும் இப்பிள்ளைகளின் பூர்வீகம் வடக்கு, அல்லது கிழக்காகவே கொள்ளப்பட வேண்டும்.

மேலும், முப்பது வருடங்களைக் கடந்த புலம்பெயர் வாழ்க்கையில் சில குடும்பத்து மூத்தவர்கள் உயிரிழந்துள்ளனர். மூத்தோர், அல்லது பாதுகாவலர்கள் உயிரிழந்த குடும்பங்களின் காணிகள், சொத்துக்களுக்கான பின்னூரித்தாளிகள் பற்றித் தெளிவில்லாதுள்ளன. கிராம சேவை அலுவலகங்கள், பிரதேச செயலகங்கள், கச்சேரிகளில் இம்மக்கள் வாழ்ந்த அடையாளங்களுக்கான ஆவணங்கள் காணாமல் போயுள்ளன. 1990 இல் வெளியேறும் போது இரண்டு, மூன்று பிள்ளைகளுடன் ஒரு குடும்பத்தில் சாதாரணமாக ஐந்து பேர் இருந்திருப்பர். மீளத்திரும்புகையில் பேரன், பேத்தி, பாட்டி, பாட்டன், மகன், மருமகள் எனக் குடும்பங்கள் பெருகியுள்ளதால், காணிகளும் போதாதுள்ளன. இந்தப் பிரச்சினைகளும் மீள் குடியேற்றத்துக்கான சவால்களாகவே இன்னும் உள்ளன.

குடியேற்றக் கிராமங்களின் நிர்மாணம்.

இடைத்தங்கல் முகாம்களில் வாழ ஆரம்பித்த இவர்களின் அவலம் நிறைந்த அகதி வாழ்வுக்கு உதவ பரோபகாரிகள் மற்றும் அரசியல்வாதிகள் முன்வந்தனர். குடியேற்றக் கிராமங்களை அமைத்து குடியமர்த்தும் பணிகள் முடுக்கிவிடப்பட்டன. அன்றைய காலத்திலிருந்த அரசாங்கத்தில் செல்வாக்குடனிருந்த முஸ்லிம் அரசியல்வாதிகளும் இம்முயற்சிகளுக்கு ஒத்துழைத்தனர். ஹீசனியா புரத்தில் பெரியமடு மக்களும் நாகவில்லுவில் எருக்கலம்பிட்டி மக்களும் அல்மினாவில் தாராபுர மக்களும் கரிக்கட்டையில் காக்கையன்குளம் மக்களும் ஒன்றாகவும் ஒற்றுமையாகவும் குடியமர்ந்தனர். இத்தனை துயரங்களுக்குள்ளும் கல்வியை இம்மக்கள் கைவிடவில்லை. தத்தமது பிரதேசங்களில் பாடசாலைகளை நிர்மாணித்து பிள்ளைகளின் கல்விக்கு வித்திட்டனர். எனினும், விடத்தல்தீவு முஸ்லிம்களின் குடியமர்வுகள் இவ்வாறு ஒன்றித்ததாகவோ அல்லது ஒரிடத்தில் ஒருங்கிணைந்த வகையிலோ இருக்கவில்லை. ஆங்காங்கே சிதறிய நிலையில் 25 ஏக்கர், கரம்பை, தில்லையடி அல்லித்தா, உளுக்காப்பள்ளம் (ஹீசனியாபுரம்), பாணந்துறை, காலி, சியம்பலகஸ்கொட்டுவ போன்ற இடங்களில் இம்மக்கள் பரந்தளவில் குடியமர்ந்தனர். இதனால், விடத்தல்தீவின் ஒருமைப்பாடு மற்றும் அடையாளங்கள் உருக்குலைந்தன.

விடத்தல்தீவு மாணவர்களுக்கென ஒரு தனியான பாடசாலை அமைத்து மாணவரின் கல்வியை மேம்படுத்த முடியாத நிலையை இது ஏற்படுத்தியது. திருமண வைபவங்கள், மரணச் சடங்குகள் மற்றும் ஊரின் பொது நிகழ்வுகள் என்பவற்றிலும் இவர்களை ஒரிடத்தில் ஒன்றுசேர்க்க இயலவில்லை. ஏன், விடத்தல்தீவிலுள்ள கிறிஸ்தவ, சைவ உறவுகளின் நிகழ்வுகளில் பங்கேற்று அன்பையும் பரஸ்பரத்தையும் பகிர்ந்துகொள்ள முடியாதளவிலேதான், தூரங்கள் இவர்களைத் துருவப்படுத்திவிட்டன. விடத்தல்தீவு புத்திஜீவிகள் பலமுறை, பல இடங்களில் ஒன்றுகூடி இது தொடர்பாகப் பேசியும் உருப்படியான முடிவுகளை எட்ட முடியாததாயிற்று. விடத்தல்தீவு மாணவரின் கல்வி பெருமளவில் பாதிக்கப்பட இதுவும் காரணமாகியது. இதனை ஒருபோதும் எவராலும் ஈடுசெய்ய முடியாது. போர் முடிவுற்றதும் வடபுலத்தவர்கள் சொந்த ஊரில் மீள்குடியேறியுள்ள நிலையிலும் விடத்தல்தீவு மீள் குடியேற்றம் கிட்டத்தட்ட பூச்சிய நிலையிலேயே காணப்படுகிறது. பூச்சியத்திலிருந்து மறு வாழ்வை தொடங்க முடியாது என்பதே, இவர்களின் நிலைப்பாடு. மூன்று தசாப்தங்களின் பின்னர் சொந்த வாழிடம் சென்று வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தல், தொழில்புரிதல் மற்றும் பிள்ளைகளின் கல்வியைத் தொடர்தலில் உள்ள சவால்களே மீள் குடியேற்றத்தைச் சாத்தியப்படுத்தவில்லை. அவ்வாறு மீள்குடியேறுவது மேலும் ஒரு இடப்பெயர்வாக மாறும் என்ற நியாயமான பயமும் அவர்களிடம் இருக்கின்றது.

தென்னிலங்கை சகவாசத்துடன் இரண்டறக்கலந்த மனோபாவம், முப்பது வருடங்களுக்கு மேலான பழக்க தோஷங்கள், வியாபார மற்றும் தொழிற்றுறைகளில் ஏற்பட்டுள்ள பிடிப்பு மற்றும் விருத்தி, மீண்டும் விடத்தல்தீவில் குடியேறுவதிலுள்ள சவால்களை நினைத்து இம்மக்கள் தைரியமிழக்கின்றனர். வதிவிடச் சான்றிதழ்களை புத்தளம் மாவட்டத்திலிருந்து மீண்டும் மன்னார் மாவட்டத்துக்கு மாற்றுவது, வாக்காளர் இடாப்புக்களையும் மீண்டும் மாற்றுவது உள்ளிட்ட அதிகரித்த நிர்வாகச் சிக்கல்களை நினைத்தே, இம்மக்கள் சொந்த மண்ணில் மீளக் குடியேறுவது பற்றிச் சிந்திக்காது உள்ளனர். இதற்கும் மேலதிகமாக திருமண உறவில் ஏற்பட்டுள்ள பிணைப்பும் மீள் குடியேற்றத்தில் பிரதான தயக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. புத்தளத்துப் பூர்வீகமுடைய பெண்ணை திருமணம் செய்த ஆண் அல்லது தென்னிலங்கை பூர்வீகமுள்ள ஆணைத் திருமணம் செய்த பெண் இவர்களை மையமாகக் கொண்டமைந்த குடும்பங்கள், வடபுல வாழ்க்கை பற்றிச் சிந்திப்பதாக இல்லை. மீண்டும் அடிமட்ட சவால்களை எதிர்கொண்டு விடத்தல்தீவில் வாழ்க்கையை ஆரம்பிக்கும் எண்ணத்திலும் இத்தகைய குடும்பத்தவர்கள் இல்லை. இதுபோன்ற, பல்வேறு நடைமுறைச் சிக்கல்கள் விடத்தல்தீவு மக்களுக்கு இன்றளவும் சவால்களாகவே உள்ளன. இவை வெற்றி கொள்ளப்பட்டாலும் பூர்வீகப் பூமிக்கு இவர்களில் எத்தனை பேர் திரும்புவர் என்பதும் ஐயத்துக்கு இடமாகவே உள்ளது. ஒட்டு மொத்தத்தில் 1990 ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்டது போன்ற மற்றொரு அவல வாழ்வுக்கு அல்லது அலைக்கழிவுக்கு விடத்தல்தீவினர் தயாராகவே இல்லை. மூன்று தசாப்தங்களுக்குப் பிறகு மீண்டும் ஒரு மீள் எழுகை வாழ்க்கைச் சவாலை

எண்ணிக்கூடப் பார்க்கும் அளவுக்கு இம்மக்களின் மனநிலைகள் மாறவில்லை. ஆனால், போர் உக்கிரமாக இருந்த 1999 மற்றும் 2007 காலப் பகுதிகளில் விடத்தல்தீவிலிருந்து வெளியேறிய கணிசமான சைவர்களும் கிறிஸ்தவர்களும் போர் தணிந்த பின்னர், சொந்த ஊர் திரும்பிவிட்டனர். கிறிஸ்தவர்களின் ஒரு தொகுதியினர் மன்னார் மாவட்டத்துக்குள்ளேயே தோட்டவெளியில் 'ஜோசப்வாஸ்' என்ற பெயரில் குடியேற்றம் அமைத்து வாழ்கின்றனர்.

சைவர்களில் ஒரு பகுதியினர் யாழ்ப்பாணம், மன்னார் மற்றும் விடத்தல்தீவு எனப் பரந்து மீளக்குடியமர்ந்தனர். போர் மேகங்கள் கருக்கட்டிய ஆரம்ப காலங்களிலேயே தொடங்கிய இந்து, கிறிஸ்தவ இளவல்களின் புலப்பெயர்வு இன்று ஐரோப்பிய நாடுகளில் வியாபித்து, பலம்மிக்க சக்தியாகத் திகழ்கிறது. விடத்தல்தீவைச் சேர்ந்தோரும் இந்தச் சக்திகளுக்குள் அடங்குவதால் நமது மண் மகிழ்ச்சியுறுகிறது. இந்நிலையை இவர்கள் அடைவதற்குப் பல தியாகங்களுக்கு முகங்கொடுக்க நேரிட்டன. புலம்பெயர்தலில் உள்ள அவலங்களையும் வலிகளையும் இவற்றை அனுபவித்தவர்களால் மாத்திரமே உணர முடியும். பல்லாயிரம் மைல்கள் தூரமுள்ள நாடுகள் அங்குள்ள மக்கள் பேசப்படும் மொழிகள் மற்றும் அமுலில் உள்ள சட்டங்கள் இன்னும் ஆட்சியில் உள்ள அரசாங்கங்கள் என்பவற்றால் ஏற்பட்ட சவால்களையும் பிரச்சினைகளையும் எதிர்கொண்டே இவர்கள் அந்நாடுகளில் நிலைப்பட்டனர். உறவினர்களின் இறுதிக் கிரியைகளில்கூடக் கலந்துகொள்ள முடியாதிருந்த கண்ணீர்க் கதைகள் நமது வாழிடத்தையே வெள்ளத்தால் மூழ்கடிக்கும். ஐரோப்பியச் செழிப்பில் வாழ்ந்தாலும் பூர்வீகச் சுகத்தை எண்ணி, இவர்கள் விடும் பெருமூச்சுக்களிலிருந்து இதனை உணர முடிகின்றது. விடத்தல்தீவு பன்னாட்டு மாநாடு இதற்கு மிகப்பெரிய சான்றாகும். இவ்வாறான இடப்பெயர்வுகள்தான் விடத்தல்தீவில் வாழ்வியலில் மீள்நிரப்ப முடியாத இடைவெளிகளை ஏற்படுத்தியுள்ளன.

அண்மைய காலங்களில் மீள்குடியேற்ற முயற்சிகளுக்காக கட்டடங்கள், குடியேற்றங்கள் அமைக்கப்பட்டாலும் ஊரின் முகப்பில் காடுகள் மண்டியும் வீடுகள் சிதைந்தும் கிடக்கின்ற கோலமே காட்சியளிக்கின்றது. மீள்குடியேற்ற முயற்சிகள் முழுமையாக வெற்றியளிக்கும் வரை இந்த அவலங்கள் இருக்கவே செய்யும். இதுவே வேதனை கலந்த யதார்த்தமாகும். இருந்தாலும் விடத்தல்தீவு மீளத் துளிர்ந்து விருட்சமாகும் என்ற நம்பிக்கை, இங்கிருந்து புலம்பெயர்ந்த சகல மக்கள் மத்தியிலும் ஆழப் பதிந்துள்ளது. அந்த நம்பிக்கையில் விடத்தல்தீவு மண்ணும் விழித்துக் கிடக்கின்றது.

எனவே, எதிர்காலத்தில் நம் வாரிசுகளை ஒன்றிணைக்கும் பூமியாக நமது மண் விளங்கட்டும். காலங்கள் கடந்தும் நமது பெருமைகளுடன் நாம் நிமிர்ந்து வாழ்வோம். புத்தளத்திலோ அல்லது புலம்பெயர் நாடுகளிலோ என்னதான் வசதி, வாய்ப்புகளுடன் வாழ்ந்தாலும் பிறந்த மண்ணை நாம் இழந்திருப்பது துயரத்திலும் துயரமே. அதுமட்டுமின்றி பல சமூகங்கள் வாஞ்சையுடன் விடத்தல்தீவில் வாழ்ந்தமை பற்றி நமது இளைய தலைமுறையினர் இன்னும் தெரியாதிருப்பதையும் இந்த மாநாட்டின் மனக்கண் முன், கவலையோடு முன்வைக்கிறேன். அத்துடன் இவ்விடத்தில் இன்னுமொரு விசேட அம்சத்தையும் சொல்ல விழைகிறேன். நாம், சந்திக்க நேர்ந்த புலம்பெயர்வுகளின் மறுதிசைத் தாக்கம் பற்றியதே அதுவாகும். இந்த இடப்பெயர்வுகளால் எமக்கு ஏற்பட்ட அவலங்களுக்கு நிகராக எந்தத் துயரங்களும் இருக்காதுதான். எல்லோருக்கும் பொதுவான நியதி என்ற யதார்த்தத்தில் மரணத்தின் வேதனைகள் கூட, சில நாட்களின் பின்னர் நீங்கிவிடுகின்றன. ஆனால், இவ்வாறான வெளியேற்றங்கள் அல்லது வெளியேறல்கள் உலகில் குறித்த சிலருக்கே நிகழ்கின்றன. இவ்வாறான நிகழ்வுக்குட்பட்ட நாம், நமது தாய்மொழியை மறந்துவிட முடியாது. சர்வதேசத்திலும் பரந்தும் விரிந்தும் பல்கிப் பெருகியுள்ள நமது வாரிசுகள் ஆங்கிலம், சிங்களம், பிரஞ்சு, ஜெர்மனி மற்றும் டச்சு எனப் பல்வேறு மொழிகளைப் பூர்வீகமாகக் கொள்ளும் அல்லது கருதும் நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது. சர்வதேசமயமாதலுக்குள் ஏற்பட்டுள்ள சவால்களை வெற்றிகொண்டு விடத்தல்தீவின் புதிய வாரிசுகள் முன்னேறுவதற்கு இது பெரும் வரப்பிரசாதமே. இருந்தபோதும் நமது மூத்ததும், உலகின் முதியதுமான தமிழ் மொழியை காக்கும் கடமையில் இருந்து நாம் நழுவிவிட இயலாது. இதனால் தான், நாம் எல்லோரும் தமிழை தாய்மொழித் தேசியமாக்க இந்த மாநாட்டில் உறுதியூண்டு, ஒன்றிணைய வேண்டுமென அன்பாக கோரிக்கை விடுக்கின்றேன்.

கண்டுபிடிப்புகள்.

விடத்தல்தீவின் முஸ்லிம் சமூகத்தின் கட்டாய வெளியேற்ற அனுபவம், வடக்கு முஸ்லிம்களின் இடம்பெயர்வு பற்றிய பரந்தவிதமான ஊடக, கல்வி, மற்றும் கொள்கைச் சித்தாந்தங்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, அதன் தனித்துவத்தை வெளிப்படுத்தும் ஒரு வரிசைக் கண்டுபிடிப்புகளைக் கொண்டுள்ளது:

1. துண்டித்த மீள்குடியேற்றம்: புத்தளம் போன்ற பகுதிகளில் ஒருங்கிணைந்த குடியிருப்புகளில் மீள்குடியேறிய பிற வடக்கு முஸ்லிம் சமூகங்களுடன் ஒப்பிடும்போது, விடத்தல்தீவிலிருந்து இடம்பெயர்ந்தோர் பல்வேறு இடங்களாக சிதறிக் கொண்டனர். இந்த சிதறல், சமூக அடையாளம், உறவுத் தொகுதிகள் மற்றும் சமூக ஒற்றுமை ஆகியவற்றை மதிக்கத்தக்க அளவில் சிதைத்தது (இம்தியாஸ் & இக்பால், 2011).

2. **கல்வி சீரழிவு:** திடர் இடம்பெயர்ச்சி காரணமாக கல்வி ஆவணங்கள் (எ.கா., பள்ளி விட்டுச் செல்லும் சான்றிதழ்கள்) இழக்கப்பட்டதால், இடைநிலை மற்றும் உயர் கல்விக்கான அனுமதி மிகுந்த அளவில் பாதிக்கப்பட்டது. சில இடங்களில் “மாலைப்பள்ளிகள்” தொடுக்கப்பட்டபோதும், அவை முறையான கல்வி உள்கட்டமைப்புக்கு மாற்றாக அமையவில்லை (யூசோஃப், சர்ஜூன் & முகமது ஜைன், 2018).
3. **நில உரிமை மற்றும் சட்ட அடையாள இழப்பு:** விடத்தல்தீவு முஸ்லிம்களில் பலர் தங்கள் பூர்வீக நிலங்களுக்கான உரிமை ஆவணங்களை இழந்தனர். இதன் காரணமாக அவர்கள் சொத்துகளை மீட்டெடுக்க அல்லது உரிமை கோருவதற்காக சட்ட, நிர்வாக தடைகளுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டிய சூழல் ஏற்பட்டது (Brun et al., 2024).
4. **தொடரும் கலாச்சார அந்நியப்படுத்தல்:** இடம்பெயர்ந்த முஸ்லிம்கள் பெரும்பாலானவர்கள் தமிழை தங்களது தாய்மொழியாகக் கடைப்பிடித்த போதிலும், கலாச்சார நடைமுறைகள் தனித்துவமாகத் திசைமாறின. இதனால் அவர்கள் தாயக சமூகத்திலிருந்து தனிமைப்படுத்தப்பட்டிருப்பதற்கான உணர்வுகள் மேலும் ஆழமடைந்தன.
5. **திரும்புவதற்கான பலவீனமான முனைப்புகள்:** போர் நிறைவடைந்த பின்னரும், விடத்தல்தீவுக்குத் திரும்பியவர்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவாகவே இருந்தது. புதிய வாழ்விடப் பகுதிகளுடன் உருவான பொருளாதாரச் சார்பு, மீண்டும் வாழ்வை ஆரம்பிப்பதற்கான பயம், மற்றும் புதிய சமூகங்களுடன் உருவான திருமண உறவுகள் ஆகியவை இதற்கான முக்கிய காரணிகளாக அமைகின்றன (Brun et al., 2024).

கலந்துரையாடல்.

இந்த கண்டுபிடிப்புகள், விடத்தல்தீவு முஸ்லிம்களின் கட்டாய இடம்பெயர்வு அனுபவம், போர் முடிவுக்குப் பிறகு நிகழும் “திரும்புதல் மற்றும் மீள்குடியேற்றம்” என்ற பொதுவான கூறுகளுக்குள் முழுமையாக அடங்கக்கூடிய ஒன்றல்ல என்பதைக் காட்டுகின்றன. மற்ற சமூகங்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, இக்கூட்டம் எதிர்கொண்ட துண்டிப்பு மற்றும் ஆழமான சமூக-பொருளாதார மாற்றங்கள், “திரும்புதல்” என்பதைக் கண்ணோட்டமற்ற உடல் நகர்வாக அல்ல, ஒரு அடையாள மீட்பு போராட்டமாக ஆக்கியுள்ளன. முகாமிடப்பட்ட பிற சமூகங்களின் நிலைக்கு ஒப்பாக, விடத்தல்தீவிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டோர் மீண்டும் சமூக அமைப்புகளை கட்டியெழுப்ப முடியாமை, கலாச்சார அடையாளத்தை நிலைத்திருக்கச் செய்தாலும், சமூக ஒற்றுமையை நிலைநிறுத்த முடியாத நிலைக்கு வழிவகுத்துள்ளது. மொழி சார்ந்த ஒருமைப்பாடு தொடர்ந்தாலும், அது தனக்கே உரிய சமூக அமைப்புகளின் மீள்திறனை உறுதி செய்யவில்லை என்பதை இது வெளிப்படுத்துகிறது (இம்தியாஸ் & இக்பால், 2011). பௌதீக இடங்கள், நில உரிமை ஆவணங்கள் மற்றும் நிர்வாகத்தில் இருந்து படிப்படியாக நீக்கப்படுதல் என்பது வெறும் பொருளாதார இழப்பாக அல்ல, வரலாற்று நினைவுகளிலிருந்து அழிக்கப்படுதல் என்ற மனவளர்ச்சித் தோல்வியையும் குறிக்கின்றது (யூசோஃப் மற்றும் பலர், 2018). மேலும், விடத்தல்தீவின் முஸ்லிம் அடையாளத்திற்கான தனித்துவத்தை பாதுகாக்கும் வகையில், பிரத்தியேக கிராம அடிப்படையிலான கல்வி மற்றும் மத மையங்களை மீண்டும் கட்டியெழுப்ப முடியாமை, அந்த அடையாளத்தின் ஒட்டுமொத்த வடிவத்தை பலவீனப்படுத்தியுள்ளது. புத்தளம் போன்ற ஒருங்கிணைந்த மீள்குடியேற்ற சூழல்களுடன் ஒப்பிடும்போது, விடத்தல்தீவின் சிதறல் அவர்களின் தனிப்பட்ட மற்றும் சமூக ரீதியிலான பாதுகாப்பை மேலும் பாதித்துள்ளது.

இந்த ஆய்வு, Brun மற்றும் சக ஆய்வாளர்களின் (2024) கண்டுபிடிப்புகளை எதிரொலிக்கிறது. இது “திரும்புதல்” என்ற கருத்தை ஒரு எளிய, வரவேற்கத்தக்க முடிவாக அல்லாமல், சமூக, சட்ட மற்றும் உணர்வு உள்கட்டமைப்புகள் அழிக்கப்பட்டபோது அது மிகவும் சிக்கலானதொரு செயல் முறையாக மாறுவதை வலியுறுத்துகிறது. எனவே, மீள்கட்டமைப்பு என்பது வீடுகள் மட்டுமன்றி, கலாச்சாரம், சட்டம் மற்றும் கல்வியை மையமாகக் கொண்ட, நீடித்த மற்றும் நுண்ணறிவுடனான ஆதரவை தேவைப்படுத்துகிறது. இந்த நிலைமையை இலங்கை அரசின் போருக்குப் பிந்தைய கொள்கைகள் பெரும்பாலும் புறக்கணித்து வந்துள்ளன என்பதும், இக்கட்டுரை வலியுறுத்தும் முக்கியமான விஷயமாகும்.

உசாத்துணைகள்.

- Brun, C., Alikhan, M. M., Jayatilaka, D., Chalkiadaki, E., & Erdal, M. B. (2024). The dynamic space of aid relations in protracted internal displacement: The case of Sri Lanka's northern Muslims. *Disasters*. <https://doi.org/10.1111/disa.12623>
- Imtiyaz, A. R. M., & Iqbal, M. C. M. (2011). The displaced Northern Muslims of Sri Lanka: Special problems and the future. *Journal of Asian and African Studies*, 46(4), 375–389. <https://doi.org/10.1177/0021909611399733>
- Yusoff, M. A., Sarjoon, A., & Mohd Zain, Z. (2018). Resettlement of Northern Muslims: A challenge for sustainable post-war development and reconciliation in Sri Lanka. *Social Sciences*,

7(7), 106. <https://doi.org/10.3390/socsci7070106>

12. எல்லைகளைக் கடக்கவும் இழப்புகளைச் சுமக்கவும்: விடத்தல்தீவு தமிழர் மற்றும் முஸ்லிம் சமூகங்களின் உள் மற்றும் வெளிப்புற இடம்பெயர்வு.

ஜெயசீலன் ஞானசீலன்¹².

சுருக்கம்.

இலங்கை உள்நாட்டு யுத்த காலத்திலும் அதன் பிந்திய பரிணாமங்களிலும், விடத்தல்தீவு மற்றும் மன்னார் மாவட்டத்தின் பரப்பிலிருந்து இந்தியாவிற்கு, குறிப்பாக தமிழகத்திற்கு, தமிழர் மற்றும் முஸ்லிம் சமூகங்கள் இடம்பெயர்ந்த வரலாற்று நிகழ்வுகளையும் தொடர்ச்சியான இடம்பெயர்வுகளையும் இந்த ஆய்வு ஆராய்கிறது. வாய்மொழி வரலாறுகள், அகதிகள் புள்ளிவிவரங்கள், அரசு சாரா அமைப்புகளின் அறிக்கைகள் மற்றும் களத்திலிருந்து சேகரிக்கப்பட்ட தரவுகளின் அடிப்படையில், இலங்கையின் உள் இடம்பெயர்வு சுழற்சிகள் மற்றும் அதன் தொடர்ச்சியாக ஏற்பட்ட எல்லை தாண்டும் அகதிகளின் அலைகளை இந்தக் கட்டுரை விரிவாக அலசுகிறது. இந்தியாவில் முகாம்களைக் கொண்டு கட்டமைக்கப்பட்ட சூழலில் அகதிகள் தங்களை எப்படி உருவாக்கிக்கொண்டார்கள் என்பதையும், அவர்கள் எதிர்நோக்கும் சட்ட மற்றும் சமூக சவால்களையும், தாய்நாட்டிற்குத் திரும்பும் விருப்பத்திற்கும் எதிராக நிலவும் நடைமுறைத் தடைகளையும் ஆய்வு செய்கிறது. இலங்கையில் உள்ள உள் அகதிகள் மீள்குடியேறும் அனுபவங்களுக்கும், இந்தியாவில் வாழும் தமிழ் அகதிகள் அடையும் புதிய அடையாளம், குடியரிமை நிலை, சமூக-அரசியல் புறக்கணிப்பு போன்ற பிரச்சினைகளுக்கும் இந்த ஆய்வு சிறப்பு கவனம் செலுத்துகிறது. விடத்தல்தீவின் இந்த நுண்ணிய வரலாறு, தெற்காசியாவில் நீடித்த நாடுகடத்தல், நாடற்ற தன்மை மற்றும் போர் பிந்தைய வரம்பற்ற நிலை ஆகிய பரந்த கருப்பொருள்களை விளக்குகின்றது.

முக்கிய வார்த்தைகள்: விடத்தல்தீவு, இலங்கை தமிழ் அகதிகள், மன்னார் இடம்பெயர்வு, தமிழக அகதி முகாம்கள், நாடற்ற தன்மை

பின்னணி: விடத்தல்தீவும் இடம்பெயர்ச்சி சுழற்சியும் (1980கள்-1990கள்).

இலங்கையின் வடக்குப் பகுதியில், மன்னார் மாவட்டத்திலுள்ள கடற்கரைப் புறநகரமான விடத்தல்தீவு, உள்நாட்டுப் போரின் போது பலமுறை மக்கள் இடம்பெயர்வுகளை எதிர்கொண்டது. 1980களும் 1990களும் ஓடப்போன இந்தக் காலப்பகுதிகளில், இங்கேயுள்ள சமூகம் மீண்டும் மீண்டும் அகற்றப்பட்டது. பெரும்பாலான குடும்பங்கள் தொலைதூர இடங்களுக்கு இடம்பெயர்வதைத் தவிர்த்து, அருகிலுள்ள கிராமங்களில் தஞ்சம் புகுந்தன. ஐப்பான் சர்வதேச ஒத்துழைப்பு நிறுவனம் (JICA, 2010) நடத்திய கள ஆய்வின்படி, 1985 முதல் 2008 வரை விடத்தல்தீவின் மக்கள் குறைந்தது நான்கு முறை இடம்பெயர்ந்துள்ளனர். 1985 இல் ஏற்பட்ட முதலாவது இடம்பெயர்வின்போது, இப்பகுதியில் ஏற்பட்ட மோதலால் மக்கள் பிரபலமான மடு தேவாலயப் பகுதிக்குள் தஞ்சம் புகுந்தனர்; 1986 இல் அவர்கள் மீண்டும் வீடுகளுக்கு திரும்பினர் (JICA, 2010). 1990 இல் உள்நாட்டுப் போர் தீவிரமடைந்தபோது, இரண்டாவது பெரிய இடம்பெயர்வு நடைபெற்றது. பெரும்பாலான விடத்தல்தீவுக் குடியிருப்பாளர்கள் மீண்டும் மடுவிற்கே இடம்பெயர்ந்தனர், இதே சமயத்தில் சுமார் 10 குடும்பங்கள் இந்தியாவிற்கு அகற்றப்பட்டனர் (JICA, 2010). குறிப்பாக 1990 அக்டோபரில், விடுதலைப் புலிகள் மன்னார் மாவட்டத்திலிருந்து முஸ்லிம் மக்களை அனுப்பினர். இதனால் விடத்தல்தீவின் தெற்குப் பகுதியில் உள்ள பாப்பாமோட்டை கிராமத்தினர் அனைவரும் புத்தளத்திற்கு இடம்பெயர் வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது (JICA, 2010). இதனால் விடத்தல்தீவின் மீதமுள்ள மக்கள் பெரும்பாலும் தமிழர்கள் ஆவார்கள்; அவர்கள் பெரும்பாலும் தொலைதூர அகதி முகாம்களைவிட அருகிலுள்ள தமிழ் கிராமங்களில் தஞ்சம் புகுந்தனர்.

ஆய்வின் முக்கியத்துவம்.

இலங்கையின் உள்நாட்டுப் போர் தெற்காசியாவின் நீண்ட காலமும் சிக்கலானதும் ஆகிய அகதி நெருக்கடிகளில் ஒன்றை உருவாக்கியது. 300,000 இற்கு மேற்பட்ட தமிழ் பொதுமக்கள் இந்தியாவிற்கு தஞ்சம் புகுந்தனர். இலங்கைத் தமிழ் அகதிகளைப் பற்றி பல்வேறு கல்வி மற்றும் கொள்கை சார்ந்த ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன; இருப்பினும் பெரும்பாலான ஆய்வுகள் யாழ்ப்பாண தீபகற்பம் மற்றும் கிழக்குமாகாணம் சார்ந்த அகதிகள் மீது கவனம் செலுத்திவருகின்றன. இந்நிலையில், விடத்தல்தீவு மற்றும் மன்னார் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கடற்கரைத் தமிழ் சமூகங்களை மையமாகக் கொண்டு, இக்கட்டுரை குறைவாக ஆய்வு செய்யப்பட்ட ஒரு துணைக் குழுவிற்கு தேவையான முக்கியத்துவத்தை

வழங்குகிறது. இந்தக் குழுவின் இடம்பெயர்வு வரலாறு உள்நாட்டு இடமாற்றங்களின் தொடர்ச்சியான சுழற்சிகளாலும், கடைசியில் எல்லை தாண்டிய நாடுகடந்த இடம்பெயர்வுகளாலும் தனித்துவம் பெறுகிறது. இந்த ஆய்வின் முக்கியத்துவம் இரட்டை நோக்கில் இருக்கிறது. மன்னார் பகுதியிலுள்ள உள்நாட்டு இடம்பெயர்ச்சிகளையும், இந்தியாவின் தமிழ்நாட்டில் அகதிகள் சந்தித்த எல்லைத் தாண்டும் அனுபவங்களையும் ஆராய்வதிலே. இது வெறும் போர் கால இடம்பெயர்ச்சியையும் மீள்குடியேற்ற வரலாற்றையும் மட்டும் அல்லாமல், நீடித்த நாடற்ற தன்மை, சமூக உறவுகளின் கலைவிழாத தன்மை மற்றும் சட்டப்பூர்வ இனவெளிப்பாடு ஆகியவற்றின் நீண்டகால சமூக-அரசியல் விளைவுகளையும் வெளிப்படுத்துகிறது. விடத்தல்தீவின் இந்நுண்ணிய வரலாறு கட்டாய இடம்பெயர்வு, அடையாள அரசியல் மற்றும் போர் பிந்தைய நல்லிணக்கம் ஆகிய துறைகளில் உலக தெற்கின் இலக்கியங்களை மேலும் செறிவூட்டுகிறது.

ஆராய்ச்சி இடைவெளி.

இலங்கைத் தமிழ் அகதிகள் குறித்த பல்லாயிரக்கணக்கான ஆய்வுகள் இருந்தபோதிலும், சில முக்கியமான குறைபாடுகள் தொடர்ந்துவந்தன:

1. **மன்னார் குரல்களின் புறக்கணிப்பு:** பெரும்பாலான அகதி ஆய்வுகள் யாழ்ப்பாணம் அல்லது கிழக்கு மாகாணத்தை மையமாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. மன்னார் மாவட்டத்தின் கடற்கரைப் பகுதிகளான விடத்தல்தீவுப் போன்ற சமூகங்களின் அனுபவங்கள் குறைவாகவே பிரதிபலிக்கின்றன.
 2. **கவனிக்கப்படாத இடம்பெயர்ச்சி தொடர்ச்சி:** இலங்கைக்குள் உள்நாட்டு இடமாற்றங்களுக்கும் இந்தியாவிற்குத் தொடர்ந்த இடம்பெயர்ச்சிக்கும் உள்ள தொடர்புகள் முழுமையாக ஆராயப்படவில்லை, குறிப்பாக இரண்டு கட்டங்களையும் சமூகங்கள் எவ்வாறு கடந்து வந்தன என்பது.
 3. **நுண்ணிய வரலாற்று மற்றும் கிராம மைய பகுப்பாய்வு இல்லாமை:** அகதிகள் அனுபவங்களை கிராம மட்டத்தில் பதிவு செய்யும் முயற்சிகள் குறைவாகவே உள்ளன; இதன் விளைவாக, உள்ளூர் மோதல் இயக்கவியல்கள் இடம்பெயர்வு, நாடுகடத்தல் மற்றும் அடையாள மறுகட்டமைப்பை எவ்வாறு வடிவமைத்தன என்பதைக் காண இயலவில்லை.
 4. **போருக்குப் பிந்தைய நாடற்ற தன்மையின் புறக்கணிக்கப்பட்ட சவால்கள்:** இரண்டாம் தலைமுறை அகதிகள், குறிப்பாக இந்தியாவில் பிறந்து இரு நாடுகளிலும் குடியுரிமை இன்றி வாழ்கின்றோரின் வாழ்வியல்களை ஆவணப்படுத்தும் ஆய்வுகள் மிகக் குறைவு.
- இந்தக் கட்டுரை, விடத்தல்தீவிலிருந்து இந்தியாவிற்கு அகற்றப்பட்ட சமூகத்தின் வரலாற்று அடையாளங்களைக் கொண்டு, அவர்களது நீண்டகால சமூக-அரசியல் ஓரங்கட்டல் அனுபவங்களை விரிவாக பதிவு செய்வதன் மூலம் இந்த இடைவெளிகளை நிரப்ப முயல்கிறது.

ஆய்வின் நோக்கங்கள்.

1. **இடம்பெயர்வு வரலாற்றை ஆவணப்படுத்தல்:** இதில் இலங்கைக்குள் ஏற்பட்ட உள்நாட்டு இடம்பெயர்வுகளும், 1980களிலிருந்து போருக்குப் பிந்தைய காலம் வரையிலான இந்தியாவிற்கான அகதிப் பெருக்கமும் அடங்கும்.
2. **தமிழ் அகதிகளின் நிலைமைகளைப் பகுப்பாய்வு செய்தல்:** குறிப்பாக இந்தியா, தமிழ்நாட்டிலுள்ள அகதி முகாம்களில் மன்னார் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த தமிழ் அகதிகளின் வாழ்க்கைத் தரம், கல்வி, தொழில்வாய்ப்புகள் மற்றும் சமூக அமைப்புகளின் நிலைகளை விரிவாக ஆராய்தல்.
3. **நாடற்ற தன்மை மற்றும் கொள்கை விலக்குகளின் தாக்கங்களை ஆராய்தல்:** இந்தியாவில் வாழும் இரண்டாம் தலைமுறை இலங்கைத் தமிழர்களின் சட்ட நிலை மற்றும் குடியுரிமை நிலையை விசாரித்து, நாடற்ற தன்மையின் விளைவுகளைப் புரிந்துகொள்ளுதல்.
4. **சமூக வலைப்பின்னல்களின் பங்கை ஆய்வு செய்தல்:** இடம்பெயர்ச்சி மற்றும் மீள்குடியேற்ற செயல்முறைகளில் மத நிறுவனங்கள், அரசு சாரா அமைப்புகள் மற்றும் உள்ளூர் தலைவர்களின் பங்கு எப்படி இருந்தது என்பதை ஆராய்தல்.
5. **கட்டாய இடம்பெயர்வு பற்றிய பரந்த விவாதத்தில் நுண்ணிய வரலாற்றுக் கண்ணோட்டம் வழங்கல்:** குறிப்பாக, ஒரு கிராமத்தின் அனுபவம் இழப்பு, தழுவல் மற்றும் சிந்திக்க வேண்டிய சொந்த உரிமை ஆகிய பரிமாணங்களை எவ்வாறு பிரதிபலிக்கிறது என்பதை வெளிக்கொணர்தல்.

ஆராய்ச்சி முறை.

இந்த ஆய்வு வரலாற்று அடிப்படையில் கட்டப்பட்ட தரமான முறையைப் பயன்படுத்துகிறது; இதில் காப்பக ஆய்வு, இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளின் பகுப்பாய்வு மற்றும் விளக்க உரை பகுப்பாய்வு ஆகியன இணைக்கப்பட்டுள்ளன. முதன்மை ஆதாரங்களில் ஐப்பான் சர்வதேச ஒத்துழைப்பு நிறுவனம் (JICA), ஜேசுட் அகதிகள் சேவை (JRS) மற்றும் ஐக்கிய நாடுகளின் முகமைகள் போன்ற நிறுவனங்களின் கள அறிக்கைகள், வாய்மொழி வரலாறுகள், அகதிகள் மற்றும் அகதி சமூகத் தலைவர்களின் சாட்சியக்

கதைகள் அடங்கும். இவை அரசாங்க ஆவணங்கள், அரசு சாரா அமைப்புகளின் மதிப்பீடுகள், ஊடக அறிக்கைகள் மற்றும் அறிவார்ந்த ஆய்வுகளால் முழுமையளிக்கின்றன. மன்னார் மாவட்டத்திலுள்ள விடத்தல்தீவு மற்றும் அதனை சுற்றியுள்ள கிராமங்களை மையமாகக் கொண்டு, உள்ளூர் அடிப்படையிலான இடம்பெயர்ச்சி அனுபவங்களை பிரதிநிதிப்படுத்தும் வழக்குக் கவனிப்புக் கொள்கை (case study approach) எடுக்கப்பட்டது. இந்த ஆய்வு இலங்கைக்குள் (1985-2009) ஏற்பட்ட உள்நாட்டு இடமாற்றப் பாதையையும், இந்தியாவிற்கு (தமிழ்நாட்டிற்கு) நிகழ்ந்த நாடுகடந்த இடம்பெயர்வையும் பதிவு செய்கிறது. மீள்குடியேற்றம், அடையாள அமைப்பு மற்றும் சட்ட நிலை தொடர்பான இடசார்ந்த மற்றும் காலவரிசை இயக்கவியல்களுக்கு சிறப்பு கவனம் செலுத்தப்பட்டுள்ளது.

தரவுகள் கருப்பொருள் பகுப்பாய்வின் மூலம் ஆராயப்பட்டன. இதில் இடம்பெயர்ச்சி கட்டங்கள், முகாம்களில் வாழும் அனுபவங்கள் மற்றும் போருக்குப் பிந்தைய மாற்றங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. நேரடி கள நேர்காணல்கள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. இருப்பினும், முன்னர் சேகரிக்கப்பட்ட தரவுகள், நிறுவன ஆய்வுகள், அகதி சான்றுகள் மற்றும் வெளியிடப்பட்ட அறிக்கைகள் ஆகியவை துணை ஆதாரங்களாக பயன்பட்டன. இந்த முக்கோண முறை, விடத்தல்தீவு அகதிகள் எதிர்கொண்ட வாழ்நாள் அனுபவங்கள், அவர்களது உழைப்பு உத்திகள் மற்றும் நீடித்த நாடற்ற தன்மை ஏற்படுத்திய நீண்டகால விளைவுகள் பற்றிய ஆழமான, பல அடுக்கு புரிதலுக்கு வாய்ப்பு அளிக்கிறது.

அண்டை கிராமங்களில் விடத்தல்தீவு சமூகங்களின் இடம்பெயர்வு மற்றும் மீள்குடியேற்றம்.

1990களின் நடுப்பகுதியில் சண்டைகள் சிறிது நேர்த்தியடைந்தன. 1994இல் சண்டை தற்காலிகமாக மந்தமடைந்த போது, சில குடும்பங்கள் விடத்தல்தீவிற்கு திரும்பி, மீண்டும் போர் மூண்டுவரும் வரை வாழ்க்கையை மீள நிலைநாட்டினர். 1997-1999 காலப்பகுதியில் அரசு இராணுவத்தின் தாக்குதல்கள் விடுதலைப் புலிகள் ஆட்சி செய்த மன்னார் மாவட்டத்தில் நுழைந்ததன் காரணமாக மூன்றாவது இடம்பெயர்வு அலை ஏற்பட்டது. 1999இல் விடத்தல்தீவைச் சுற்றிய கடுமையான ஷெல் தாக்குதல்கள் மற்றும் சண்டைகள் பெருமளவு மக்கள் இடம்பெயர்வதற்குத் தூண்டிவைத்தன. 4,000க்கும் மேற்பட்ட மக்கள் அடிப்படை வசதிகள் அற்ற இரண்டு உள்ளூர் தேவாலயங்களில் தஞ்சம் புகுந்தனர் (ECOI, 2001). இறுதியில், 1999இன் நடுப்பகுதியில், 20,000 பொதுமக்கள் விடத்தல்தீவிலிருந்து வடக்கு நோக்கி ஓடி, பாலியாறு மற்றும் வெள்ளாங்குளம் போன்ற கடற்கரை கிராமங்களில் தற்காலிகமாக தங்கினர் (ECOI, 2001).

அந்த நேரத்தில் உள்ளூர் அதிகாரிகள் மோசமான நிலைகளை விவரித்தனர். பல குடும்பங்கள் உணவின்றியும் தண்ணீரின்றியும் மரங்களின் கீழ் முகாமிட்டனர் (ECOI, 2001). இடம்பெயர்ந்தவர்களில் சிலர் விடுதலைப் புலிகள் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள வன்னி மையப் பகுதிக்குள் (கிளிநொச்சி மாவட்டம்) நகர்ந்தனர். அதே வேளையில், விடத்தல்தீவு மக்களில் சுமார் 10% பேர் கடற்கரை வழியாகச் சிறிது தூரம் நகர்ந்து தேவன்பிட்டிக்கு அகன்றனர் (JICA, 2010). ஆனால் பெரும்பான்மையானோர் பாதுகாப்பிற்காக தெற்கே அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த மன்னார் நகரை நோக்கி ஓடினர் (JICA, 2010). தனிப்பட்ட மற்றும் வாய்மொழி வரலாறுகள் இடம்பெயர்வின் சுழற்சி தன்மையை தெளிவாக எடுத்துக் கூறுகின்றன. மன்னார் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒரு விவசாயி, “ஆகஸ்ட் 2007இல் தொடர் ஷெல் தாக்குதல்களால் நாங்கள் இடம்பெயர் ஆரம்பித்தோம். இது நமக்குத் தான் முதல் முறை இல்லை. 1985இல் இருந்து மூன்று வருடத்திற்கு ஒருமுறை நாங்கள் மடுவுக்கு இடம்பெயர்ந்து வந்திருக்கிறோம்.” (NESOHR, 2008) என நினைவு கூர்ந்தார். அவரது சாட்சியம் அந்த சுழற்சி இடம்பெயர்வு முறைமையை பிரதிபலிக்கிறது. ஒவ்வொரு முறை வீடு திரும்பிய பின்னும் மக்கள் மீண்டும் வீடுகளையும் வாழ்வாதாரத்தையும் கட்டி எழுப்புவார்கள், ஆனால் அடுத்த வன்முறையின் எழுச்சியால் மீண்டும் வேரோடு பறிக்கப்படுவார்கள்.

மாந்தை மேற்குப் பிரிவின் (விடத்தல்தீவுடன் உட்பட்ட) உள்ளூர் கத்தோலிக்க திருச்சபை குரு 2008இல், “அடம்பன், விடத்தல்தீவு மற்றும் சுற்றியுள்ள கிராமங்களைச் சேர்ந்த மக்கள் பலமுறை இடம்பெயர்ந்துள்ளனர். அவர்கள் தேவன்பிட்டிக்கு ஓடிவந்துள்ளனர். வேதனை என்னவென்றால், மதப் பிரசித்தி பெற்ற தேவாலயத்தின் ஆலயம் கூட தேவன்பிட்டிக்கு இடம்பெயர் வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. இடம்பெயர்ந்தோர் வாழ்வாதாரமின்றி, தினசரி நிவாரண உதவியையே நம்பி வாழ்கின்றனர்” (NESOHR, 2008) என்றார். உண்மையில், 2008 ஏப்ரலில், தேவாலயச் சிலை அதன் வரலாற்று சிறப்புமிக்க ஆலயத்திலிருந்து நீக்கப்பட்டு, பாதுகாப்பிற்காக தேவன்பிட்டி புனித சேவியர் தேவாலயத்திற்கு மாற்றப்பட்டது (அமெரிக்க வெளியுறவுத் துறை, 2009). இந்தச் சம்பவம் போர் உள்ளூர் வாழ்வை எவ்வளவு ஆழமாக பாதித்தது என்பதற்கான வெளிப்பாடாகும். 2008ஆம் ஆண்டு தொடக்கத்தில், மாந்தை மேற்கு பிரிவின் மக்கள் தொகை பெரும்பாலும் இடம்பெயர்ந்த நிலையில் இருந்தது. தேவன்பிட்டி மற்றும் அதன் சுற்றுவட்டாரத்தைத் தவிர, பெரும்பாலானோர் தங்கள் சொந்த கிராமங்களை விட்டு அகற்றப்பட்டிருந்தனர் (TE நூலகம், 2008). மார்ச் 2008 நிலவரப்படி, சுமார் 16,970 பேர் தொடர்ந்து நடைபெறும் போரினால், அருகிலுள்ள காடுகளிலோ அல்லது

தற்காலிக முகாம்களிலோ வசித்து வந்தனர் (TE நூலகம், 2008). அவர்களில் பலர் தொடர்ச்சியான இடம்பெயர்வை அனுபவித்தனர். முன்னணி நிலைகள் மாறுவதால், ஒரே இடத்தில் தங்க முடியாமல் ஒரே கிராமத்திலிருந்து மற்றொரு கிராமத்திற்குப் புலம்பெயர்ந்தனர். இதனால் சமூக வலைப்பின்னல்கள் சிதைந்தன (UNHCR, 2008).

1990களின் முழுக்க, அருகிலுள்ள கிராமங்கள் விடத்தல்தீவின் தற்காலிகமாக வாழும் இடங்களாக இருந்தன. மடு (பிரசித்தி பெற்ற தேவாலயத்துடன் கூடிய காட்டுப் பகுதியில் அமைந்த கிராமம்) ஆயிரக்கணக்கான அகதிகளுக்குப் புகலிடமாக இருந்தது. 1990இல் தொடங்கி, மடுத் தேவாலய சுற்றுப்புறங்கள் ஒரு முறைசாரா முகாமாக மாறியது. அங்கு விடத்தல்தீவு மற்றும் பிற கடற்கரைப் பகுதிகளைச் சேர்ந்த குடும்பங்கள் பல ஆண்டுகளாக தங்கியிருந்தனர் (NESOHR, 2008). விடத்தல்தீவின் வடக்கே உள்ள இலுப்பைக்கடவை ஆகிய கிராமமும் இடம்பெயர்ந்த குழுக்களுக்கு தற்காலிக குடிப்பதியாயிற்று. 1990களின் பிற்பகுதியில் அங்கு தங்கிய சில விடத்தல்தீவு குடும்பங்கள், 2002 போர் நிறுத்தம் ஏற்பட்டபோதும், நிலைமை சிறப்பாக மாறவில்லை என்பதால் திரும்ப வில்லையோ முடியவில்லை (JICA, 2010). JICA ஆய்வின்படி, 1999இல் ஏற்பட்ட இடம்பெயர்வின் போது “விடத்தல்தீவு மக்கள் சுமார் 10% பேர் தேவன்பிட்டிக்கு சென்றனர்” என்றும், மற்றவர்கள் இலுப்பைக்கடவை அல்லது மன்னார் நகரை நோக்கி நகர்ந்தனர் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 2002இல் போர் நிறுத்தம் கையெழுத்தான பிறகு, தேவன்பிட்டியில் தங்கியிருந்தோர் மற்றும் சிலர் மீண்டும் விடுதலைப் புலிகள் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த விடத்தல்தீவிற்கு திரும்பினர் (JICA, 2010). இந்த குறுகிய மீள்குடியேற்றம் (2002–2006) விடத்தல்தீவிலும் அதன் சுற்று வட்டாரத்திலும் சில வருடங்களுக்கு வாழ்க்கையை மீள்கொண்டு வந்தது. ஆனால், நான்காவது மற்றும் கடைசி இடம்பெயர்வு 2007–2008ல் போரின் மீள்நிலைப்படுத்தலுடன் நேர்ந்தது. 2008 ஜூலை மாதம், இலங்கை இராணுவம் விடத்தல்தீவை கைப்பற்ற முன்னேறிய போது, முழு மக்கள் தொகை வெளியேற்றப்பட்டது. பொதுமக்கள் A32 சாலையால் வடகிழக்கு நோக்கி வன்னியின் போராளிகள் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள பகுதிக்குள் நகர்ந்தனர் (JICA, 2010). 2008 இன் இறுதிக்குள், பெரும்பாலான விடத்தல்தீவுக் குடும்பங்கள் தங்கள் சொந்த கிராமங்களிலிருந்து வெகு தொலைவில், சுருங்கிவரும் போராளிகளின் பகுதியான வன்னியில் அகப்பட்டிருந்தனர்.

அண்டை கிராமங்களில் போருக்குப் பிந்தைய மீள்குடியேற்றம் (2009–2015).

உள்நாட்டுப் போர் முடிந்ததும், இடம்பெயர்ந்த விடத்தல்தீவு சமூகங்கள் 2009ஆம் ஆண்டின் இறுதிக்குப் பின் தங்கள் சொந்தப் பகுதிகளுக்கு திரும்பத் தொடங்கின. ஆனால், கண்ணிவெடி அபாயங்கள் மற்றும் இராணுவக் கட்டுப்பாடுகள் காரணமாக அவர்களின் கிராமங்களுக்குச் செல்வது எப்போதும் சாத்தியமாகவில்லை. மன்னார் கடலோரப் பகுதிகளில் கண்ணிவெடிகள் மற்றும் வெடிக்காத வெடிமருந்துகளை அகற்றுவதற்கு முன்னுரிமை அளித்து, இலங்கை அரசாங்கம் இந்தப் பகுதிகளை கட்டப் படியாக மீள்குடியேற்றத்திற்காக திறந்தது. 2009 டிசம்பருக்குள், விடத்தல்தீவு குடியிருப்பாளர்களின் முதல் குழுக்கள் வவுனியா அகதி முகாம்கள் மற்றும் இடைக்கால தங்குமிடங்களில் இருந்து அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். அவர்கள் பலர் தங்கள் சொந்த ஊர்களின் பேரழிவை நேரில் கண்டனர். 2010ஆம் ஆண்டு தொடக்கத்தில், அரசாங்க அதிபர் மற்றும் ஜப்பான் சர்வதேச ஒத்துழைப்பு நிறுவனம் (JICA) ஆகியோரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட விரிவான தேவைகள் மதிப்பீடு, அழிவின் பரிணாமங்களை பதிவு செய்தது. விடத்தல்தீவு மேற்கு மற்றும் விடத்தல்தீவு வடக்கு (இரண்டு உள்ளூர் நிர்வாக பிரிவுகள்) பகுதிகளில், கிட்டத்தட்ட அனைத்து வீடுகளும் சேதமடைந்தன அல்லது முற்றிலும் அழிக்கப்பட்டன, போர் முன்னைய பள்ளிகள் மற்றும் நீர் வழங்கல் உள்கட்டமைப்புகள் இடிந்து விழுந்தன, அடிப்படை சேவைகள் செயல்படாமல் இருந்தன (JICA, 2010). திரும்பியவர்கள் தற்காலிக தார்பாய் கூடாரங்கள் அல்லது மேம்படுத்திய குடிசைகளில் வசிக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருந்தனர். ஆறு மாதங்கள் மட்டுமே உணவுப் பொருட்கள் மற்றும் மிகக் குறைந்த அளவு உதவிகள் கிடைத்தன (உலக சோசலிச வலைத்தளம், 2010). ஒரு அறிக்கையில், அந்தக் காலத்தில் “ஒரு சாதாரண மீள்குடியேற்ற குடிசை” என்பது 8x8 அடி அளவுடைய தார் மற்றும் தகரத்தால் ஆன ஓர் அடிப்படை தங்குமிடம் இது பகலில் வெப்பமூட்டும் மற்றும் இரவில் நெரிசலாகும் என்று விவரிக்கப்பட்டது (உலக சோசலிச வலைத்தளம், 2010).

மீள்குடியேற்றப் பணிகள், விடத்தல்தீவு குடும்பங்கள் முந்தைய இடம்பெயர்வுகளின் போது தற்காலிகமாக தங்கியிருந்த அண்டை கிராமங்களில் மீண்டும் குடியேறச் செய்தன. உதாரணமாக, விடத்தல்தீவு மற்றும் அடம்பனை இணைக்கும் உள்நாட்டு பகுதியில் அமைந்துள்ள ஈச்சளவைக்கை கிராமம் 2010இல் முக்கியமான மீள்குடியேற்றத் தளமாக மாறியது. ஈச்சளவைக்கை, காயநகர் கிராம நிர்வாக பிரிவின் ஒரு பகுதியாகும். அங்கு கண்ணிவெடி அகற்றல் இன்னும் முழுமையடையாததால், அதிகாரிகள் முதற்கட்டமாக ஈச்சளவைக்கையில் மட்டுமே மக்களை மீள்குடியேற்றினர் (JICA, 2010). மார்ச் 2010 வரையில், சுமார் 110 குடும்பங்கள் (350க்கும் மேற்பட்ட நபர்கள்) ஈச்சளவைக்கையில் மீள்குடியேற்றப்பட்டனர் (JICA, 2010). இவர்களில் பலர் விடத்தல்தீவு நகரில் இருந்த அசல்

குடியிருப்பாளர்கள். ஆனால், ராணுவக் கட்டுப்பாடு மற்றும் இடுபாடுகள் காரணமாக அவர்கள் தங்கள் சொந்த நிலத்திற்கு திரும்ப முடியவில்லை. ஈச்சளவைக்கையில், திரும்பிய மக்கள் தூய்மையான குடிநீர் பற்றாக்குறையால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டனர் . உள்ளூர் கிணறுகள் உப்புத்தன்மை கொண்டவை அல்லது சேதமடைந்திருந்ததால், ZOA போன்ற உதவி அமைப்புகள் குடிநீரை லொறிகளில் கொண்டு வந்தன (JICA, 2010). வாழ்வாதாரங்களும் மீண்டும் கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டியது இருந்தது. பெரும்பாலான விடத்தல்தீவு குடும்பங்கள் முதலில் மீன்பிடி தொழிலாளர்களாகவோ அல்லது கடலோர விவசாயிகளாகவோ இருந்தனர். ஆனால் இப்போது அவர்கள் சற்று உள்நாட்டுப் பகுதிக்கு மாற்றப்பட்டதால், படகுகள், வலைகள் அல்லது விவசாய உதிரிப்பொருட்கள் தேவைப்பட்டன. ஆரம்பகால அரசாங்க நிவாரணமாக, “வடக்கின் வசந்தம்” (Northern Spring) திட்டத்தின் கீழ் மீன்பிடி கூட்டுறவுகளுக்கு சில படகுகள் மற்றும் இயந்திரங்கள் வழங்கப்பட்டன (JICA, 2010). சர்வோதயா மற்றும் ACTED போன்ற அரசு சாரா அமைப்புகள் மெதுவாக இருந்தாலும் கழிப்பறைகள் மற்றும் கிணறுகளை பழுது பார்க்கும் அல்லது புதிதாக நிறுவும் பணிகளில் உதவின (JICA, 2010). இருந்த போதிலும், போருக்குப் பிறகு ஒரு வருடம் கடந்தபோதும் நிலைமை மோசமானதாகவே இருந்தது. அடிப்படை குடிசைகளில் வாழும், வேலையில்லாமல், உலர் உணவுப் பொதி, விதைகள் போன்ற ஆதரவை நம்பிய வாழ்வாதாரமற்ற குடும்பங்களின் நிலைமை தொடர்ந்தது (உலக சோசலிச வலைத்தளம், 2010). 2010இல் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒரு கள ஆய்வில், “தங்களது சொந்த நிலத்திற்குத் திரும்பிய மக்களுக்கு மகிழ்ச்சி இருந்தாலும், அவர்கள் இழப்புகளால் மிகுந்த வலி அனுபவிக்கின்றனர். அவர்கள் ‘முழுமையற்ற நிலையில் திரும்பியுள்ளனர். சொத்துகளும் இல்லை, கொல்லப்பட்ட, காணாமல் போன அல்லது இன்னும் தடுத்து வைக்கப்பட்ட அன்பினரை இழந்துள்ளனர் ” என விவரிக்கப்பட்டது (பெர்னாண்டோ, 2010).

மீள்குடியேற்ற முன்னேற்றம் கிராமத்திற்கு கிராமம் மாறுபடும்.

இறுதி இடம்பெயர்வுக்கு முன்னர் கடைசி புகலிடமாக இருந்த தேவன்பிட்டி, திரும்புவதற்குப் பாதுகாப்பான பகுதிகளில் முதன்மையான ஒன்றாக அறிவிக்கப்பட்டது. 2010 பிப்ரவரி மாதம் சுமார் 204 குடும்பங்கள் (800க்கும் மேற்பட்ட நபர்கள்) தேவன்பிட்டி மற்றும் அருகிலுள்ள புதுக்காடு எனும் சிறிய கிராமத்திற்கு திரும்பினர் (JICA, 2010). உள்ளூர் கிராம அலுவலர் (GN) ஆவணங்களின்படி, இந்த GN பிரிவின் பெரும்பாலான முன்பைய மக்கள்தொகை மீள்குடியேற்றப்பட்டிருந்தது (JICA, 2010). தேவன்பிட்டியில் உள்ள ரோமன் கத்தோலிக்க தேவாலயம் மீண்டும் சமூகத்தின் மையமாக மாறியது. குறிப்பாக, போருக்குப் பிந்தைய காலத்தில், சேதமடைந்த தேவாலயக் கட்டிடம் பள்ளி வகுப்புகள் நடத்தும் இடமாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டது, ஏனெனில் கிராமப் பள்ளி முற்றிலும் அழிக்கப்பட்டிருந்தது (பெர்னாண்டோ, 2010). உள்கட்டமைப்புப் புதுப்பித்தல் முன்னுரிமையாக கருதப்பட்டது. தேவன்பிட்டி மீன்பிடித் துறைக்கான அணுகல்சாலை (சுமார் 3 கிமீ) பெரும்பான்மையாக பழுதுபார்க்க வேண்டிய நிலைமையில் இருந்தது. கிராமப்பள்ளி மற்றும் மருத்துவமனையும் மீண்டும் கட்டப்பட வேண்டியிருந்தன (JICA, 2010). 2010இல் நடத்தப்பட்ட ஆய்வின்படி, தேவன்பிட்டியில் குடிநீர் பற்றாக்குறை மிக முக்கியமான பூர்த்தி செய்யப்படாத தேவையாக இருந்தது. பல ஆண்டுகளாக, பாலியாறு ஆற்றில் இருந்து குழாய்கள் மூலம் நீர் வழங்குவதாக பல அமைப்புகள் உறுதியளித்தும் அது நிறைவேறவில்லை (JICA, 2010). அந்தக் காலத்தில், பவுசர் மூலம் மட்டும் தண்ணீர் வழங்கப்பட்டது. ஒரு நபருக்குச் சுமார் 10 லிட்டர் மட்டுமே கிடைத்தது (JICA, 2010). முன்பு தேவன்பிட்டியில் மீன்பிடி முக்கிய வாழ்வாதாரமாக இருந்தது. ஆனால் திரும்பிய மக்கள் படகுகளும் உபகரணங்களும் இழந்ததால், 60க்கும் மேற்பட்ட மீனவர் குடும்பங்கள் தங்கள் சொந்த படகுகளை இழந்துவிட்டதால் அல்லது அழிக்கப்பட்டதால், மன்னார் தீவிலுள்ள பள்ளிமுனையிலிருந்து படகுகளை அதிக வாடகையில் எடுத்து பயன்படுத்த வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது (JICA, 2010). மீன்வளத் துறை மற்றும் IOM ஆகியவை பின்னர் வாழ்வாதார மீட்பிற்கு சில படகுகள் மற்றும் மோட்டார்கள் வழங்கத் தொடங்கின (JICA, 2010). 2010ஆம் ஆண்டின் இறுதியில், சில முன்னேற்றங்கள் தெளிவாகக் காணப்பட்டன. உதாரணமாக, தேவன்பிட்டி பாடசாலை மீண்டும் செயல்படத் தொடங்கியது (சில வகுப்புகள் தேவாலயத்திற்குள் நடத்தப்பட்டன) (பெர்னாண்டோ, 2010), மற்றும் மனிதாபிமான அமைப்புகள் தங்குமிடம் மற்றும் சுகாதார வசதிகளை மேம்படுத்தின (UNOPS, 69 தற்காலிக குடிசைகள் கட்டப்பட்டது மற்றும் கிணறுகள் பழுதுபார்க்கப்பட்டன) (JICA, 2010). இருப்பினும், சவால்கள் தொடர்ந்து நிலவின; பல குடும்பங்கள் தங்கள் சொந்த கிராமங்களில் பூஜ்ஜிய நிலைமையிலிருந்து மீண்டும் வாழ்க்கையை ஆரம்பிக்க வேண்டியிருந்தது (OpenJICA அறிக்கை).

விடத்தல்தீவின் வடக்கே: இலுப்பைக்கடவை மற்றும் வெள்ளாங்குளம்.

A32 நெடுஞ்சாலையின் ஓரத்தில் அமைந்துள்ள இலுப்பைக்கடவை மற்றும் வெள்ளாங்குளம் ஆகிய இரு கிராமங்கள் 2009 பிந்தைய காலத்தில் முக்கிய மீள்குடியேற்றத்தை கண்டன. இலுப்பைக்கடவை,

போரின்போது விடுதலைப் புலிகளின் தளமாக இருந்தது மற்றும் 2008 ஜூலையில் இலங்கை இராணுவத்தால் கைப்பற்றப்பட்டது. 2009இல் மக்கள் திரும்பியபோது, கடற்கரை நிலப் பகுதிகளில் இலங்கை கடற்படையால் ஆக்கிரமிப்பு செய்யப்பட்டிருப்பதை கண்டனர். இலுப்பைக்கடவை மற்றும் படக்குதுறை ஆகிய கடலோரக் குடியிருப்புகளில் சுமார் 30 குடும்பங்கள் தங்கள் சொந்த வீடுகளுக்குத் திரும்ப முடியவில்லை. கடற்படையின் முகாமமைப்பினால் அவர்கள் பனங்காமம் என்ற கிராமத்திற்கு நிரந்தரமாக மாற்றப்பட்டனர் (JICA, 2010).

இதனால், 2010இல் இலுப்பைக்கடவை கிராம சேவகர் பிரிவில் மீள்குடியேற்றப்பட்ட மக்கள் சிதறல் நிலை அடைந்தனர். திரும்பிய 153 குடும்பங்களில், 30 குடும்பங்கள் பனங்காமத்திலும், மீதமுள்ளவர்கள் இலுப்பைக்கடவையின் உள்ளகப் பகுதிகளில் மீள்குடியேற்றப்பட்டனர் (JICA, 2010). சமூக சுயவிவரம் கலந்த பொருளாதாரத்தை எடுத்துக்காட்டியது. நெல் விவசாயமும், மீன்பிடியும் ஆனால் போருக்குப் பிந்தைய காலத்தில் வாழ்வாதார மீட்பு மெதுவாகவே நடந்தது. கடற்படையின் பாதுகாப்பு காரணமாக, கடற்கரை நிலம் பொதுமக்களுக்கு மறுக்கப்பட்டது. இதனால் பலர் வேறு வேலைகளை நாட வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. 2011இல், சில கட்டுப்பாடுகள் தளர்த்தப்பட்டபோதிலும், கடற்கரையின் பெரும்பகுதி இராணுவ பயன்பாட்டில் இருந்தது (தமிழ்கார்டியன், 2024).

வெள்ளாங்குளம்.

மன்னார் மாவட்டத்தின் வடக்கு எல்லையில் அமைந்துள்ள வெள்ளாங்குளம், 2009 பிந்தைய காலத்தில் முக்கியமான மீள்குடியேற்ற மையமாக மாறியது. இறுதி போர் ஆண்டுகளில் வெள்ளாங்குளம் முற்றிலும் கைவிடப்பட்டது. 2010 நடுப்பகுதியில், வெள்ளாங்குளம், அதனை சுற்றியுள்ள கிராமங்கள் மற்றும் கணேசபுரம் ஆகிய விவசாயக் குடியிருப்புகளில் சுமார் 141 குடும்பங்கள் மீள்குடியேற்றப்பட்டனர் (JICA, 2010). இவர்கள் பெரும்பாலும் போருக்கு முன்னர் இப்பகுதியில் வசித்து வந்த சைவ தமிழர்கள் ஆவர். திரும்பியவர்கள் வெள்ளாங்குளத்தில் சில மேம்பாடுகளை உருவாக்கினர். உள்ளூர் கிராமப்புற வைத்தியசாலை புதுப்பிக்கப்பட்டு மீண்டும் செயல்படுத்தப்பட்டது. ஒரு ஆரம்பப் பள்ளி (சேதமடைந்த கட்டிடங்களில் இருந்தாலும்) இயங்கியது (JICA, 2010). முக்கியமான விவசாய வாழ்வாதாரம் மீண்டும் தொடங்கப்பட்டது . 2011ல், சுமார் 28 குடும்பங்கள் தங்கள் சொந்த நிலங்களில் அல்லது குத்தகை வயல்களில் நெல் பயிரிட்டனர். மீள்படுத்தப்பட்ட வெள்ளாங்குளம் நீர்ப்பாசன தொட்டியை அவர்கள் பயன்படுத்தினர் (JICA, 2010). இங்கு கூட அடிப்படைத் தேவைகள் கடுமையாகவே இருந்தன. ஆரம்ப கட்டத்தில், பாதுகாப்பான குடிநீர் பற்றாக்குறை நிலவியது (மிகக் குறைவான கிணறுகளே பயன்பாட்டுக்கு வந்தன). மேலும் 2010 முடிய மின்சாரம் வழங்கப்படவில்லை (JICA, 2010).

பெரும்பாலான மீள்குடியேற்றப்பட்டோர் தங்கள் பழைய வீடுகளின் இடிபாடுகளில் அல்லது அருகிலுள்ள தற்காலிக முகாம்களில் தங்கியிருந்தனர். இந்திய அரசாங்கத்தின் நிதி உதவியுடன் 2011இல் தொடங்கப்பட்ட வீட்டுவசதித் திட்டம், வெள்ளாங்குளம் மற்றும் அதன் சுற்றுவட்டாரத்தில் நிரந்தர வீடுகளைக் கட்ட உதவியது. ஆனால், ஆரம்பப் போர் பிந்தைய ஆண்டுகளில் பெரும்பாலான மக்கள் UNHCR மற்றும் அரசாங்க நிவாரணத் திட்டங்களின் கீழ் வழங்கப்பட்ட தகரத்தாள் கூரைகளுடன் கூடிய தற்காலிக வீடுகளில் வசித்தனர் (உலக சோசலிச வலைத்தளம், 2010). இதற்கிடையில், விடத்தல்தீவின் கிழக்கே உள்ள பெரியமடு மற்றும் கோவில்குளம் கிராமங்கள், குறிப்பாக மடு சாலைப் பகுதிகளில் இருந்து இடம்பெயர்ந்தவர்களுக்கு முக்கியமான மீள்குடியேற்ற மையங்களாக உருவெடுத்தன. பெரியமடு வரலாற்று ரீதியாக, போர் காலத்தில் முஸ்லிம் மற்றும் தமிழ் இடம்பெயர்ந்த குடும்பங்களை உள்ளடக்கிய ஒரு பழைய அகதி குடியேற்றமாக இருந்தது. புலிகள் கட்டுப்பாட்டில் வாழ்ந்த இடம் என ஒரு அறிக்கை குறிப்பிட்டது (Financial Times, 2010). 2009 இற்கு பிந்தைய காலத்தில், விடத்தல்தீவின் கடலோரப் பகுதிகளிலிருந்து பல குடும்பங்கள் (முன்னர் அங்கு தங்கியிருந்த அனுபவத்துடன்) கடற்கரையிற்குத் திரும்புவதற்குப் பதிலாக, பெரியமடுவில் மீள்குடியேற்றம் செய்தனர். 2010 நிலவரப்படி, விடத்தல்தீவுப் பகுதியைச் சேர்ந்த சுமார் 70 குடும்பங்கள் தற்காலிகமாக கயாநகர்/பெரியமடு கிராம நிர்வாக பிரிவில் மீள்குடியேற்றம் செய்யப்பட்டிருந்தனர் (JICA, 2010). இதற்குக் காரணமாக, கடற்கரைப் பகுதிகளில் கண்ணிவெடி அகற்றுப் பணிகள் தாமதமானதும், வீட்டு வசதி இல்லாமையும்தான். மேலும் உள்நாட்டிலுள்ள உறவினர்கள் அவர்களை தற்காலிகமாக தங்க வைக்க முடிந்தனர்.

காலப்போக்கில், கடற்கரைகள் சுத்தம் செய்யப்பட்டதும், அடிப்படை வசதிகள் மேம்படுத்தப்பட்டதும், இக்குடும்பங்கள் கடற்கரை பகுதிகளுக்கோ அல்லது அருகிலுள்ள மீள்குடியேற்ற மையங்களுக்கோ திரும்பத் தொடங்கினர். 2012 இல், போரால் இடம்பெயர்ந்தவர்களில் 90%க்கும் அதிகமானோர் வடக்கு மாகாணத்தில் மீள்குடியேற்றப்பட்டதாக இலங்கை அரசாங்கம் அறிவித்தது (World Socialist Web Site, 2012). மன்னார் மாவட்டத்தில், மாந்தை மேற்கு மற்றும் மடு பிரிவுகளைச் சேர்ந்த பெரும்பாலான இடம்பெயர்ந்த குடும்பங்கள் 2012க்குள் தங்கள் சொந்த கிராமங்களுக்கோ அல்லது அருகிலுள்ள பகுதிகளுக்கோ திரும்பிவிட்டனர் (Rehabilitation Ministry, 2012). இருப்பினும், “மீள்குடியேற்றம்” என்பது பெரும்பாலும் மக்களை அவர்களின் சொந்த கிராமங்களுக்குத் திரும்பி அனுப்புவதை

மட்டுமே குறிக்கிறது. வாழ்வாதாரத்தை உறுதி செய்யாமலும் பாதுகாப்பை வழங்காமலும். போர் பிந்தைய ஆண்டுகளில், மீள்குடியேற்றப்பட்ட பலர் வறுமை மற்றும் நிலைத்திருக்காத வாழ்க்கையை எதிர்கொண்டனர், மேலும் மிகுந்த பாதிப்புகளுக்கு உள்ளானவர்களாகத் திகழ்ந்தனர்.

தற்போதைய நிலைமைகள் மற்றும் நீண்டகால தாக்கங்கள்.

போர் முடிந்து ஓர் தசாப்தத்திற்கு மேல் ஆனபோதும், விடத்தல்தீவு மற்றும் அதன் அண்டை கிராமங்களில் இருந்து இடம்பெயர்ந்த மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை மீண்டும் கட்டியெழுப்பப் போராடிக்கொண்டிருக்கின்றனர். இருப்பினும், இடம்பெயர்வின் நீண்டகால தாக்கங்கள் இன்னும் தென்படுகின்றன. வீடுகளும் உள்கட்டமைப்புகளும் சீரான வளர்ச்சியை அடைந்துள்ளன. 2015களில் பெரும்பாலான குடும்பங்கள் தற்காலிக தங்குமிடங்களிலிருந்து நிரந்தர வீடுகளுக்குத் திரும்பினர், இது இந்திய வீட்டுவசதி திட்டம் மற்றும் அரசு சாரா அமைப்புகளின் உதவிக்கு நன்றியுடன் கூடியதாகும். உதாரணமாக, விடத்தல்தீவு மற்றும் இலுப்பைக்கடவையில் திரும்பி வந்தவர்களுக்கும், மன்னார் மாவட்டத்தின் மற்ற பகுதிகளுக்கும் புதிய வீடுகள் கட்டுவதற்காக இந்திய அரசாங்கம் நிதி வழங்கியது. இது 2010களின் நடுப்பகுதியில் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்தியது (UNHCR, 2015). மின்சாரம் மற்றும் சுத்தமான குடிநீர் போன்ற அடிப்படை சேவைகள் மெதுவாக விரிவடைந்துள்ளன. விடத்தல்தீவில், பாலியாறிலிருந்து தேவன்பிட்டி மற்றும் விடத்தல்தீவிற்கு நீர் வழங்கும் திட்டம் ENREP திட்டத்தின் கீழ் செயல்படுத்தப்பட்டது (JICA, 2010). பள்ளிகள் மறுசீரமைக்கப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக, தேவன்பிட்டியில் புனித சேவியர் பள்ளி மற்றும் வெள்ளாங்குளத்தில் உள்ள ஆரம்பப் பள்ளி ஆகியவை மீண்டும் செயல்படுத்தப்பட்டன. இதனால் குழந்தைகள் தங்கள் சொந்த சமூகங்களில் மீண்டும் வழக்கமான கல்வியை தொடர முடிந்தது. 2020 நிலவரப்படி, இந்த மீள்குடியேற்றப்பட்ட கிராமங்களில் பள்ளிகள், வைத்தியசாலைகள் மற்றும் பேருந்துச் சேவைகள் இயங்குகின்றன (Northern Provincial Council, 2020).

மறுகட்டமைப்பின் சவால்கள்.

மறுகட்டமைப்பு முன்னேறியிருந்தாலும், சமூக மற்றும் பொருளாதார மீட்பு மெதுவாகவே இருந்தது. கிட்டத்தட்ட ஒரு தலைமுறை இடம்பெயர்ந்து வளர்ந்தது. இப்போது அவர்கள் தங்கள் மூதாதையர்கள் வாழ்ந்த கிராமங்களில் வாழ்வாதாரத்தை மீண்டும் நிலைநாட்ட முயற்சிக்கின்றனர். போர் கால இடம்பெயர்வின் காரணமாக கல்வி மற்றும் வேலை வாய்ப்புகளில் ஏற்பட்ட இடையூறு காரணமாக, பல இளைஞர்கள் குறைந்த திறன் மற்றும் மூலதனத்துடன் வாழ்ந்தனர். மீன்பிடி சமூகங்கள் இழந்த படகுகள் மற்றும் உபகரணங்களை மீண்டும் பெறவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. 2010களின் பிற்பகுதியிலும் இந்த செயல்முறை தொடர்ந்து நீடித்தது (JICA, 2010). விவசாயக் குடும்பங்கள் தங்கள் வயல்களை மீண்டும் பெற முற்பட்டன. ஆனால் சில புலங்கள் பெரிதாக வளர்ந்திருந்தன. அல்லது கண்ணிவெடிகளால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தன. விதைகள் மற்றும் கருவிகளுக்கான மானியங்கள் வழங்கப்பட்ட போதிலும், நீர் வழங்கல் மற்றும் நில உரிமை பிரச்சினைகள் விவசாய வளர்ச்சிக்கு தடையாக இருந்தன. இலுப்பைக்கடவையில், கடலோர நிலங்கள் கடற்படையால் பிடிக்கப்பட்டிருந்ததால், அங்குள்ள விவசாயிகள் மற்றும் மீனவர்கள் நிலமற்ற நிலைக்கு தள்ளப்பட்டனர். சமீபத்திய தலைவர்கள் தெரிவிப்பின்படி, 2024 நிலவரப்படி, முள்ளிக்குளம் மற்றும் மன்னார் கடலோரப் பகுதிகளில் சில நிலங்கள் இன்னும் கடற்படையின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளன. இது இடம்பெயர்ந்த கத்தோலிக்க தமிழ் கிராமவாசிகளை அவர்களது பாரம்பரிய நிலம் மற்றும் கடற்கரையை அணுக முடியாமல் ஆக்கியுள்ளது (Adaikalanathan, 2024).

இது, சில குடும்பங்களுக்குப் பொருந்தும் “திரும்பி வருதல்” என்ற கருத்து இன்னும் மறைமுகமாகவே இருப்பதை வெளிக்கொணர்கிறது. அவர்கள் தங்கள் மூதாதையர் நிலங்களின் அருகே மீள்குடியேற்றப்பட்டுள்ளார்கள். ஆனால் அங்கு நேரடியாக இல்லையென்று முக்கியமாக, நீண்டகால இடம்பெயர்ச்சியின் உளவியல் மற்றும் கலாச்சார தாக்கங்கள் இந்த நடைபாதையில் ஆழமாகவே இருக்கின்றன. சமூகத் தலைவர்கள் சமூக வலைப்பின்னல்கள் மற்றும் பாரம்பரிய வாழ்வியல் முறைகள் சிதைந்து போனதை கவனித்துள்ளனர். 2008 இல் நடைபெற்ற ஒரு உள்ளூர் மனித உரிமைகள் குழுவின் கணக்கெடுப்பின்படி, “உடைந்த சமூகவலைப்பின்னல்கள், அழிக்கப்பட்ட கிராமப்புறப் பொருளாதாரம், இழந்த வாழ்வாதாரங்கள் மற்றும் கலாச்சார விதிகளின் சீரழிவுகள்” போன்றவற்றின் முழு தாக்கத்தை புள்ளிவிவரங்கள் ஒருபோதும் சித்தரிக்க முடியாது (NESOHR, 2008) என குறிப்பிடப்பட்டது. விடத்தல்தீவின் சூழலில், ஒருகாலத்தில் ஒருங்கிணைந்த கடலோர சமூகமாக இருந்த குடும்பங்கள் பல ஆண்டுகளாக வெவ்வேறு கிராமங்களும் முகாம்களிலும் பரவிக்கிடந்தன. போர் பிந்தைய காலத்தில் மீண்டும் ஒன்றிணைதல் மகிழ்ச்சிகரமானதாயிருந்தாலும், வேதனைக்குரியதுமானது . பல வீடுகளில் போர் காரணமாக அல்லது இடம்பெயர்வின் போது இறந்த அல்லது காணாமல் போன உறவினர்கள் இருந்தனர். 2008-2009ல் இப்பகுதியில் உள்ள ஒவ்வொரு குடும்பமும் ஒருவரை இழந்ததாகவே

கருதப்பட்டது. 2009ல் வன்னியில் ஒவ்வொரு குடும்பமும் தனது உறவினர்களை இழந்தது. “கிட்டத்தட்ட இயல்பானதும் தவிர்க்க முடியாததும்” போன்று உணர்ந்ததாக ஒரு அறிக்கை குறிப்பிட்டது. இது சமூகத்திற்குள் உள்ள கூட்டு வருத்தத்தை வெளிப்படுத்துகிறது (பெர்னாண்டோ, 2010).

திரும்பிய மக்கள் பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு கூட தங்கள் இறந்த உறவினருக்கான நினைவுச்சின்னங்களை உருவாக்கவேண்டி இருந்தனர், மரணச் சான்றிதழ்களைப் பெற போராட வேண்டியிருந்தது. அதே நேரத்தில், காணாமல் போனவர்களைப் பற்றிய தகவல்களுக்காகவும், முன்னாள் போராளிகளாக சந்தேகிக்கப்படுபவர்களின் விடுதலைக்காகவும் தொடர்ந்து பிரச்சாரம் செய்ய வேண்டியது நிகழ்ந்தது. இவ்வளவு சவால்கள் இருந்தபோதும், விடத்தல்தீவு சமூகத்தின் மீள்தன்மை இன்றும் பிரகாசிக்கிறது. இடம்பெயர்ந்தவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் ஆதரவாக இருந்தனர். தேவாலயம் போன்ற உள்ளூர் அமைப்புகளும் இந்த ஆதரவுக்குத் துணை புரிந்தன என்பதைக் வாய்மொழி வரலாறுகள் காட்டுகின்றன. 2007-08இல் இடம்பெயர்ந்தபோது, மடு தேவாலயத்திற்குச் சொந்தமான மதகுருமார்களும், மன்னாரைச் சேர்ந்த சாதாரண தன்னார்வலர்களும் தேவன்பிட்டியில் நலத்திட்டங்களை அமைத்து, அகதிகளுக்கு உதவினார்கள் (NESOHR, 2008). இன்று, கிராமப்புற மேம்பாட்டு சங்கங்கள், மீன்பிடி கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், மற்றும் தேவாலயக் குழுக்கள் போன்ற உள்ளூர் சிவில் அமைப்புகள் மீள்குடியேற்றத்திற்கும் சமூக வளர்ச்சிக்கும் முக்கிய பங்காற்றுகின்றன. அவர்கள் மீள்குடியேற்ற வாழ்வாதாரத் திட்டங்களை ஒருங்கிணைத்து, விடத்தல்தீவின் மீன்பிடி துறையை பழுதுபார்ப்பதற்கும் விவசாயிகளுக்கு நுண்ணிதி பெற்றுத்தரவும் முயலுகின்றனர். தனிப்பட்ட சாட்சியங்கள் பெரும்பாலும் ஒரு கசப்பும் இனிமையும் கலந்த நிம்மதியை வெளிப்படுத்துகின்றன. பல தசாப்தங்களுக்குப் பிறகு தங்கள் சொந்த மண்ணில் திரும்பிய மக்களுக்கு மகிழ்ச்சி இருக்கிறது. ஆனால் வாழ்க்கை முன்பு போன்று இருக்கமாட்டாது என்பதும் உணரப்படுகிறது (பெர்னாண்டோ, 2010). 2010இல், காத்தாலம்பிட்டியைச் சேர்ந்த ஒரு இளைஞர், “நாங்கள் எங்கள் கிராமத்திற்குத் திரும்பிவிட்டோம். ஆனால் பயத்தில் வாழ்கிறோம். நாங்கள் உண்மையில் சுதந்திரமாக வாழ அனுமதிக்கப்படுவோமா?” எனக் கூறினார் (பெர்னாண்டோ, 2010). இது மீள்குடியேற்றத்திற்குப் பிறகும் வன்னியில் நிலவிய கடுமையான இராணுவ பிரசன்னத்தைக் குறிக்கிறது.

போர் முடிந்த பிறகான ஆரம்ப ஆண்டுகளில், கடுமையான இராணுவமயமாக்கல் நிலவியது. விடத்தல்தீவு மற்றும் தேவன்பிட்டி போன்ற கிராமங்களுக்கு அருகில் இராணுவ முகாம்கள் அமைக்கப்பட்டன. இது பாதுகாப்பிற்காக எனக் கூறப்பட்டாலும், மக்களுடனான உறவுகளில் பதட்டத்தை உருவாக்கியது. சோதனைச் சாவடிகளில் துன்புறுத்தல்கள் மற்றும் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட தாக்குதல் சம்பவங்கள் இடம்பெற்றதாக அறிக்கைகள் தெரிவிக்கின்றன. குறிப்பாக பெண்கள் மற்றும் சிறுமிகள் நடமாடும்போது பாதுகாப்பற்ற உணர்வு ஏற்பட்டது (பெர்னாண்டோ, 2010). காலப்போக்கில், இந்த இராணுவ முகாம்களில் சில மூடப்பட்டன. மேலும் 2025இல் நிலைமைகள் ஒப்பீட்டளவில் அமைதியாக உள்ளன. இருந்தாலும், போர் மற்றும் இடம்பெயர்வின் நினைவுகள், அதிகாரிகளின் மீது உள்ள நம்பிக்கையையும் சமூக நிலைத்தன்மையையும் தொடர்ந்து பாதித்து வருகின்றன. இந்த நடைபாதையில் விடத்தல்தீவின் மக்கள் நீண்டகால இடம்பெயர்ச்சியின் ஆழமான தாக்கங்களை அனுபவித்துள்ளனர். இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேல், முழு சமூகங்கள் மடு, தேவன்பிட்டி, இலுப்பைக்கடவை, வெள்ளாங்குளம் மற்றும் பிற அண்டை கிராமங்களுக்கு இடம்பெயர்ந்தன. இதன் விளைவாக, அசல் கிராமங்களும் அருகிலுள்ள உள்வாங்கும் கிராமங்களும் சமூக-பொருளாதார ரீதியாக ஒருங்கிணைந்த ஒரு மீள்குடியேற்ற சூழ்நிலையை உருவாக்கின. 2010 இல், சுமார் 230 வீடுகள் விடத்தல்தீவுக்கு (மேற்கு மற்றும் வடக்கு), 204 வீடுகள் தேவன்பிட்டி, புதுக்காடு, 153 வீடுகள் இலுப்பைக்கடவை மற்றும் அதனைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகள், 141 வீடுகள் வெள்ளாங்குளம் மற்றும் பலர் ஈச்சளவைக்கை, பெரியமடு போன்ற சிறிய பகுதிகளுக்குத் திரும்பினர் (JICA, 2010). இதற்குப் பிறகு இந்த எண்ணிக்கை மெதுவாக அதிகரித்தது.

பெரும்பாலான தரவுகளின்படி, பௌதீக மீள்குடியேற்றம் பெரும்பாலும் நிறைவடைந்துவிட்டது. தற்போது கவனம் நிலையான வளர்ச்சியில் உள்ளது. மீள்குடியேற்றப்பட்ட மக்கள் மீண்டும் தங்கள் தகவமைப்புத் திறன்களை பயன்படுத்தி, மீனவர்கள் கடலுக்குத் திரும்பியும் விவசாயிகள் தங்கள் வயல்களுக்குத் திரும்பியும், குழந்தைகள் மீண்டும் பள்ளிப் பாதைகளில் நடக்கவும் செய்தனர். ஆனால், இடம்பெயர்வால் ஏற்பட்ட வறுமை, சமூக ஒற்றுமை இழப்பு, மற்றும் மனஅதிர்ச்சி ஆகியவை நீடிக்கின்றன. மேலும் தொடர்ச்சியான ஆதரவு தேவைப்படுகிறது. 2008இல் NESOHR வெளியிட்ட ஒரு மதிப்பீட்டின்படி, “இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாக நிலைத்த இடம்பெயர்வு தமிழ் மக்களுக்கு உயிர்வாழும் பயிற்சியை வழங்கியுள்ளது. ஆனால் இந்த பாரம்பரியம் வெளியே தெரியும் பேரழிவை மறைத்துவிட்டது.” விடத்தல்தீவின் கதை அவர்கள் மீண்டும் உருவாக்கிய சாதாரண வாழ்க்கையின் ஓர் அடையாளமாகவும், வீடுகளும் வாழ்க்கை முறைகளும் மீளப்பெறப்படாத இழப்புகளின் நினைவாகவும் தொடர்கிறது (NESOHR, 2008).

விடத்தல்தீவு மற்றும் மன்னாரிலிருந்து இந்தியாவிற்குத் தஞ்சம் புகுந்த தமிழ் அகதிகள்: ஓர் வரலாற்று மற்றும் சமூக அரசியல் பகுப்பாய்வு.

அறிமுகம்.

இலங்கையில் நீடித்த இன மோதல்கள் பல்லாயிரக்கணக்கான தமிழர்களை தங்கள் பூர்வீக நிலங்களை விட்டு வெளியேற இந்தியாவிற்குத் தள்ளியது. இந்த இடம்பெயர்வில் மன்னார் கடற்கரைப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள் குறிப்பாக விடத்தல்தீவு போன்ற கிராமங்களைச் சேர்ந்தவர்கள். இலங்கை மற்றும் இந்தியா இடையிலான குறுகிய பாக்குச் நீரினைக் கடந்து தப்பிச் சென்றனர். இந்த ஆய்வு, விடத்தல்தீவு மற்றும் மன்னார் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த அகதிகளை மையமாகக் கொண்டு, உள்நாட்டுப் போர் முன்னும் பின்னுடத்திலும் (1983–2009) மற்றும் போருக்குப் பிந்தைய காலகட்டத்திலும் அவர்கள் கடந்து வந்த பாதையை வரலாற்று மற்றும் சமூக அரசியல் கோணத்தில் அலசுகிறது. இடம்பெயர்வுக்கான காரணங்கள், இந்தியாவில் (முக்கியமாக தமிழ்நாட்டில்) அவர்கள் மீள்குடியேறிய இடங்கள், நாடுகடத்தப்பட்ட வாழ்க்கைச் சூழ்நிலைகள் மற்றும் சமூக அமைப்புகள், பெற்ற ஆதரவு, தொடர்ச்சியான சமூக, பொருளாதார மற்றும் சட்ட சவால்கள் நாடற்ற தன்மை முதல் அடையாள அரசியல்வரை ஆகியவற்றை ஆய்வு செய்கிறது. அகதிகள் இயக்கங்களை விளக்கும் புள்ளிவிவர தரவுகள் இடம்பெயர்வின் முக்கிய அலைகளை விளக்குகின்றன. மேலும் விடத்தல்தீவு மற்றும் மன்னார் மாவட்டத்தின் பிற பகுதிகளைச் சேர்ந்த அகதிகளுக்கிடையேயான ஒப்பீடுகளும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. நான்கு தசாப்தங்களைத் தாண்டிய இந்த அகதி வரலாறு, அவர்களின் மிகுந்த நிலைத்தன்மையையும், அவர்களை தாயகத்திலிருந்து வெகு தொலைவில் வைத்திருக்கும் தீர்க்கப்படாத பிரச்சினைகளையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

வரலாற்றுப் பின்னணி.

இலங்கை சுதந்திரம் பெற்றது முதல், நாட்டின் இனத் தமிழர்கள் பாகுபாடும் வன்முறையும் கொண்ட அலைகளால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். 1956இல் ‘சிங்களம் மட்டும்’ சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து 1958 மற்றும் 1977ல் நடந்த இனக்கலவரங்கள் உள்ளிட்ட நிகழ்வுகள், தமிழ் மக்களிடையே அச்சத்தையும் நம்பிக்கையின்மையையும் ஏற்படுத்தின. 1983 ஆம் ஆண்டு “கறுப்பு ஜூலை” கலவரங்கள் இந்த பதட்டத்தை உச்சக் கட்டத்துக்கு கொண்டு சென்றன, அப்போது சிங்களக் குழுக்கள் நாடு தழுவிய தமிழர்கள் மீது தாக்குதல் நடத்தியது. ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் கொல்லப்பட்டனர், தமிழர் வீடுகள் மற்றும் வணிகங்கள் அழிக்கப்பட்டன. இந்தச் சம்பவம் இலங்கை உள்நாட்டுப் போரைத் தூண்டிய தீப்பொறியாக கருதப்படுகிறது மற்றும் தமிழர்களை முதன்முறையாக பெருமளவில் இந்தியாவிற்குத் தஞ்சம் தேடத் தூண்டியது (விக்கிபீடியா, 2023a).

1983 ஜூலை மாத இறுதியில் மட்டும் 100,000க்கும் மேற்பட்ட தமிழர்கள் இனவெறிப் பேரழிவிலிருந்து தப்பிக்க, படகு மற்றும் விமானம் மூலமாக இந்தியாவின் தமிழ்நாட்டிற்கு அகதிகளாக சென்றனர் (விக்கிபீடியா, 2023a). இந்த ஆரம்ப அகதிகளில் பெரும்பாலானோர் யாழ்ப்பாணம் மற்றும் மன்னார் உட்பட வடக்கு மாகாணத்தினராயினர் மற்றும் தொலைவிலுள்ள கடற்கரை நகரங்களில் வாழ்ந்த மன்னார் மாவட்ட மக்களும் இதில் அடங்கினர். அவர்கள் கூட பழிவாங்கப்படும் அச்சத்தால் கடந்து ஓட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. பின் 26 ஆண்டுகள் (1983–2009) நீடித்த உள்நாட்டுப் போர், இலங்கையின் வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களை பேரழிவிற்கு உள்ளாக்கியது. சுமார் 100,000 பேர் உயிரிழந்தனர். மேலும் ஒரு மில்லியன் பேர் தங்கள் வீடுகளிலிருந்து இடம்பெயரத் தள்ளப்பட்டனர் (ஸ்ரீதரன் மற்றும் பலர், 2024). வசதி உள்ளவர்கள் ஐரோப்பா, வட அமெரிக்கா போன்ற வெளிநாடுகளுக்குத் தப்பிச் சென்றனர்; ஆனால் பெரும்பாலான இடம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் கடல் கடந்தும், குறிப்பாக தமிழ்நாட்டிற்கும் வந்தனர் (ஸ்ரீதரன் மற்றும் பலர், 2024).

இலங்கையின் வடமேற்கு கடற்கரை பகுதியில் அமைந்த மன்னார் மாவட்டம், ஒரு முக்கியமான மோதல் மண்டலமாகவும், இந்தியாவிற்குச் செல்ல விரும்பிய அகதிகளுக்குப் புறப்பாட்டு மையமாகவும் விளங்கியது. உதாரணமாக, 1999இல் ஈழப் போர் காலத்தில், மன்னார் நகரத்திலிருந்து சுமார் 30 கிலோமீட்டர் தொலைவில் உள்ள விடத்தல்தீவு மீன்பிடி கிராமத்தில் உள்ள விடுதலைப் புலிகள் நிலைகளை இலங்கை இராணுவத்தின் ஷெல் தாக்கியது. இதில் ஒரு தேவாலயம் சேதமடைந்தது. மற்றும் சுமார் 5,000 மக்கள் தங்கள் கிராமங்களை விட்டு வெளியேற வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. (Tamil Nadu, 1999). அந்தக் குறிப்பிட்ட கிராமவாசிகள் வடக்கு நோக்கி வன்னியின் பெருநிலப் பகுதிக்குள் பாதுகாப்பான பகுதிகளுக்குத் தப்பிச் சென்றாலும், மன்னாரில் உள்ள பலர் சண்டை தீவிரமடைந்த போதெல்லாம் பாக்கு நீரினைக் கடந்து இந்தியாவுக்குச் செல்லும் ஆபத்தான பாதையைத் தேர்ந்தெடுத்தனர். இடம்பெயர்வின் நோக்கங்கள் பெரும்பாலும் உயிர் பாதுகாப்பும் வாழ்வாதாரத் தேடலும் சார்ந்தவை. விடத்தல்தீவு மற்றும் மன்னாரின் பிற பகுதிகளைச் சேர்ந்த பொதுமக்கள் கண்மூடித் தாக்குதல்கள், வான்வழி குண்டு வீச்சுகள் மற்றும் ஆயுத மோதல்களில் இருந்து தப்பிச் சென்றனர். இது அவர்களது உயிர்களுக்குப் பெரும் ஆபத்தை ஏற்படுத்தியது. அவர்கள் இலக்கு

வைக்கப்படும் வன்முறைக்கும் அச்சமடைந்தனர்.

1980களின் பிற்பகுதியில், மன்னார் புலிகள் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வந்தது. இதனால் அங்குள்ள பொதுமக்கள் அரசாங்கப் படைகளின் இராணுவத் தாக்குதல்கள் மற்றும் கடுமையான கடற்படை முற்றுகைகளால் ஏற்படுத்தப்பட்ட உணவு மற்றும் மருந்து பற்றாக்குறைகளால் பாதிக்கப்பட்டனர். ஒவ்வொரு புதிய போர் கட்டமும் ஒரு புதிய இடப்பெயர்வைத் தூண்டியது.

உதாரணமாக, 1990 ஜூனில் இரண்டாம் ஈழப் போர் வெடித்த போது, போர் நிறுத்தம் முறிந்ததும், மன்னார் தீவு மற்றும் விடத்தல்தீவு போன்ற கடலோர கிராமங்களைச் சேர்ந்த குடும்பங்கள், பரவலான துப்பாக்கிச் சூடு மற்றும் ஷெல் தாக்குதல்களால், மீன்பிடி படகுகளில் அவசரமாக ஏறி இந்தியாவிற்கு தப்பிச் சென்றனர் (அல் ஜசீரா, 2006a). சமாதானமாக இருந்த காலங்களிலும், போர் பற்றிய வதந்திகள் பொதுமக்களில் அச்சத்தை ஏற்படுத்தி, 2006 ஆரம்பத்தில், நான்காம் ஈழப் போருக்குப் பிந்தைய காலத்தில் கூட, பலரை முன்கூட்டியே தமிழ்நாட்டிற்குத் தப்பிச் செல்லத் தூண்டியது (அல் ஜசீரா, 2006b). சுருக்கமாகக் கூற வேண்டும் என்றால், வரலாறு தெளிவாகத்தான் இருக்கிறது. மன்னாரில் போர் தீவிரமடைந்த போதும், அல்லது தமிழர்களுக்கு எதிராக வன்முறை எழுந்த போதும், இந்தியாவிற்குச் செல்லும் பாதை தான் ஒரே விருப்பமாக மக்கள் முன்பேற்றனர்.

இந்தியாவிற்கான பயணம்: தலைமன்னார்-இராமேஸ்வரம் பாதை மற்றும் சேருமிடங்கள்.

புவியியல் காரணமாக, இந்தியா இலங்கை வடமேற்குப் பகுதியைச் சேர்ந்த தமிழர்களுக்கு ஒரு இயற்கையான புகலிடமாக அமைந்தது. தலைமன்னார் (மன்னார் தீவின் முனை) மற்றும் ராமேஸ்வரம் (தமிழ்நாடு) இடையேயான கடல் பாதை மிகச் சுருக்கமானது சுமார் 30 கிலோமீட்டர் அகலம் மட்டுமே. இந்த ஆழமற்ற கால்வாய், பாக்கு நீரிணைக்கடல் மற்றும் மன்னார் வளைகுடாவின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது. இது வரலாற்று ரீதியாக இரு நாடுகளுக்கிடையில் நெருங்கிய தொடர்பாக இருந்து வந்தது. (1980களின் முற்பகுதி வரை படகு போக்குவரப்புப் பாதையாக இருந்தது). போர் தொடங்கிய பின்பு, இது அகதிகளுக்கான ஒரு ஆபத்தான வாழ்க்கை பாதையாக மாறியது. தலைமன்னார் மற்றும் விடத்தல்தீவின் கடற்கரைகளிலிருந்து இரவுகளில் சிறிய மீன்பிடிப் படகுகள் மக்கள் நிரம்பிய நிலையில் கடல் கடந்து சென்றன. பலர் தனுஷ்கோடி மணற்பரப்புகள் அல்லது அரிச்சல்முனை வழியாக இந்தியாவை அடைந்தனர். அங்கு அவர்கள் இந்திய கடலோரப் பாதுகாப்புப் படையினரால் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டனர். உதாரணமாக, 2006 ஜனவரியில், இந்திய போலீசார் ஒரே நாளில் 24 இலங்கைத் தமிழர்களை (பெண்கள், குழந்தைகள் உட்பட) பாக்கு நீரிணைக் கடக்கும் நிலையில் கைது செய்தனர். அவர்கள் அனைவரும் “மன்னார் மாவட்டத்திலிருந்து” புறப்பட்டிருந்தனர் (அல் ஜசீரா, 2006a). வன்முறை அதிகரித்து கொண்டிருந்த நிலையில், நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் “மன்னாரில் கடக்க காத்திருக்கின்றனர்” என அறிவிக்கப்பட்டது (அல் ஜசீரா, 2006b). இது 1980, 1990களில் மீண்டும் மீண்டும் நிகழ்ந்த காட்சியை பிரதிபலிக்கிறது. மன்னார் மற்றும் சுற்றியுள்ள பகுதிகளைச் சேர்ந்த மக்களும், மீன்பிடிப் படகுகளில், நள்ளிரவுப் பயணங்களை மேற்கொண்டு இந்தியா சென்றனர்.

தமிழ்நாட்டில் அகதிகள் முகாம்கள் மற்றும் தங்குமிடங்கள்.

இந்தியாவை அடைந்த பின்பு, அகதிகள் முறையாகப் பதிவு செய்யப்பட்டு, இந்தியாவின் தமிழ்நாட்டில் மொழி மற்றும் கலாச்சார ஒற்றுமையால் ஆதரிக்கப்பட்ட நிலையில் தங்கவைக்கப்பட்டனர். இந்திய அரசு அகதிகளுக்காக நிவாரண முகாம்கள் அமைத்தது. ஆரம்பத்தில், அவர்கள் ராமேஸ்வரம் அருகே உள்ள மண்டபம் முகாமில் தற்காலிகமாக தங்கவைக்கப்பட்டனர். பின்னர் சோதனையைடுத்து தமிழ்நாட்டின் பிற பகுதிகளில் உள்ள முகாம்களுக்குப் பரவினர் (விக்கிபீடியா, 2023b). பல ஆண்டுகளாக, அகதிகள் தமிழ்நாட்டின் 25-29 மாவட்டங்களில் பரந்த 100க்கும் மேற்பட்ட முகாம்களில் வாழ்ந்தனர் (தமிழ்நாடு அரசு, 2023; Valcarcel, 2019). அரசாங்க கொள்கையாக, அவர்களை மொழி அடிப்படையில் ஒருங்கிணைக்கக் கூடிய தமிழ்நாட்டிலேயே வைத்தனர். இதனால், மத்திய அரசு தமிழ் அகதிகளை பிற மாநிலங்களுக்கு அனுப்புவதைத் தவிர்த்தது (விக்கிபீடியா, 2023b).

(ஒரிசாவில் உள்ள சிறிய முகாமைத் தவிர, பெரும்பாலான அகதிகள் தமிழ்நாட்டிலேயே தங்கினர் (விக்கிபீடியா, 2023b). சிலர் கேரளா, கர்நாடகா போன்ற மாநிலங்களிலும் இருக்கின்றனர். ஆனால் அவர்கள் பெரும்பாலும் இலங்கை அகதிகள் அல்லாமல் இந்திய வம்சாவளி தமிழர்களாகும்.) தமிழ்நாட்டில், முகாம்கள் பெரும்பாலும் கிடைக்கக்கூடிய நிலங்களில் அல்லது பழைய அமைப்புகளில் உருவாக்கப்பட்டன. பழைய பள்ளிகள், திருமண மண்டபங்கள் அல்லது அவசர ஓலைக் குடிசைகளாக இருந்தன. காலப்போக்கில், சில முகாம்கள் அடிப்படை வசதிகளுடன் கூடிய நிரந்தர குடியிருப்புகளாக வளர்ந்தன. 2000களில், தமிழ்நாட்டில் 110-115 முகாம்கள் இருந்தன. சுமார் 60,000-70,000 பேர் இந்த முகாம்களில் வாழ்ந்தனர் (Jesuit Refugee Service, 2023). புழல் (சென்னை), கும்மிடிப்பூண்டி, மண்டபம், திருச்சி, வேலூர், மதுரை, ராமநாதபுரம் உள்ளிட்ட பகுதிகளில் முகாம்கள் இருந்தன. இந்த முகாம்களின் விநியோகம் நிலம் கிடைக்கும் தன்மை மற்றும் நகர செறிவைத் தவிர்க்கும் நோக்குடன்

செய்யப்பட்டிருந்தது. இருப்பினும், முகாமுகளுக்கு வெளியே வாழும் (“non-camp” அகதிகள்) பலர் பெரும்பாலும் சென்னை, மதுரை, திருச்சி போன்ற நகரங்களில் உறவினர்களுடன் அல்லது தனியார் வாடகை வீடுகளில் வசித்தனர் (விக்கிபீடியா, 2023b). ஒரு மதிப்பீட்டின்படி, முகாமுகளுக்கு வெளியே சுமார் 37,000 அகதிகள் (முக்கியமாக தன்னிறைவு பெற்றவர்கள்) வசிக்கின்றனர். முகாமுகளில் 60,000க்கும் மேற்பட்டோர் இருக்கின்றனர் (Valcarcel, 2019). விடத்தல்தீவு மற்றும் மன்னார் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த அகதிகள் இந்த இரு பிரிவுகளிலும் உள்ளனர்: சிலர் தொலைதூர கிராமப்புற முகாமுகளில் தங்கியிருக்கின்றனர். மற்றவர்கள் நகரப்புறங்களில் உறவினர்களுடன் வாழ்கின்றனர். இருப்பினும், அவர்கள் எல்லோரும் இந்திய அரசின் அகதிகள் நிர்வாகக் கட்டமைப்பின் கீழ் வாழ்ந்தனர். சட்ட ரீதியாக முழுமையாக ஒருங்கிணைக்கப்பட முடியாமல்.

நாடுகடத்தப்பட்ட வாழ்க்கை: முகாமுகள், சமூக அமைப்பு மற்றும் அன்றாட வாழ்வாதாரம்.

இலங்கையிலிருந்து தப்பித்த அகதிகள் இந்தியாவில் பாதுகாப்பை பெற்றிருந்தாலும், புதிய சவால்களை எதிர்கொண்டனர். முகாமுகளில் வாழ்க்கை நிலைமைகள் பெரும்பாலும் அடிப்படையானவையாக இருந்தன. நூற்றுக்கணக்கான குடும்பங்களை அடக்கக்கூடிய பெரிய முகாமுகளிலிருந்து சிறிய குடிசை குடியிருப்புகளாகவோ, அடித்தள வசதிகளுடன் கூடிய குடியிருப்புகளாகவோ அமைந்திருந்தன. தங்குமிட வசதிகள் மிகவும் அடிப்படையானவை. பலர் மண் சுவர் அல்லது தகரத்தாள் கூரையுடைய ஒரு அறை குடிசைகளில் அரசாங்கம் வழங்கிய வசதிகளை நம்பி வாழ்ந்தனர். சிலர் தனிப்பட்ட முயற்சியால் சிறு மேம்பாடுகளை செய்திருந்தனர். தண்ணீர் மற்றும் சுகாதார வசதிகள் தொடர்ச்சியான பிரச்சினையாக இருந்தன. போதுமான கழிப்பறை மற்றும் குளியல் வசதிகள் இல்லை. ஆரம்ப ஆண்டுகளில் மின்சாரம் பற்றாக்குறையாகவே இருந்தது. பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் புறக்கணிக்கப்பட்டதற்கான அறிகுறிகள் தெளிவாகத் தெரிந்தன. 2012 ஆம் ஆண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட கணக்கெடுப்பொன்றின்படி, விருதுநகர் மாவட்டத்தில் உள்ள வெம்பக்கோட்டை முகாம் ஒரு பருவநீர் அணையின் அருகே அமைந்திருந்தது, பெரும்பாலும் மழைக்காலங்களில் நீர் குடியிருப்புகளில் ஊடுருவி வீடுகளை வெள்ளத்தில் மூழ்கடிக்க செய்ததாகக் குறிப்பிடப்பட்டது (European Commission, 2012). குடும்பங்கள் வளர்ந்தபோதும், இட வசதி அதிகரிக்கவில்லை. தனியுரிமையும் ஆறுதலுமின்றி இந்த தற்காலிக குடியிருப்புகளில் அகதிகள் தங்கள் வாழ்க்கையை மீண்டும் கட்டியெழுப்ப வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

வாழ்க்கைநிலை மற்றும் சமூக வலையமைப்புகள்.

இந்த சவால்கள் இருந்தபோதிலும், தமிழ் அகதிகள் வலுவான உட்கட்டமைப்பையும் ஆதரவு வலையையும் உருவாக்கியிருந்தனர். முகாமுகளில் பொதுவாக குடியிருப்பாளர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தன்னார்வத் தலைவர்கள் அல்லது குழுக்கள் மக்களின் பிரச்சினைகளை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினர். அகதிகளின் அன்றாட வாழ்க்கை அரசாங்கம் வழங்கும் ரேஷன் மற்றும் மாதாந்திர உதவித்தொகைகளின் மூலம் எளிதாக்கப்பட்டது. பதிவுசெய்யப்பட்ட ஒவ்வொரு அகதிக் குடும்பத்திற்கும் மாதாந்த நிதி உதவியுடன், அரசால் வழங்கப்படும் மானிய உணவுப் பொருட்கள் (அரிசி, சர்க்கரை போன்றவை) கிடைத்தன, இது அடிப்படை கலோரி தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய உதவியது (The New Indian Express, 2022). அகதிக் குழந்தைகள் தமிழ்நாட்டின் அரசு பள்ளிகளில் கல்வி பெறுவதற்கான அணுகல் பெற்றனர். உண்மையில், கல்வி ஒப்பீட்டளவில் பிரகாசமான துறையாக இருந்தது; தமிழ் வழிக்கல்வியில் அகதிகள் உள்ளூர் மாணவர்களுடன் சேர்ந்து கல்வி பயின்றனர். மேற்படிப்பிற்கும், அரசு சில இடங்களை அகதி மாணவர்களுக்கு ஒதுக்கியது, இதனால் இரண்டாம் தலைமுறை இளைஞர்கள் உயர்கல்வி தொடர வாய்ப்பு பெற்றனர் (Kumar, 2024). இந்த முயற்சிகள், அகதிகள் தங்களது நிலையான இல்லாத நிலையையும் மீறி, எதிர்காலத்திற்கான நம்பிக்கையுடன் தங்கள் திறன்களை வளர்த்துக் கொள்ள உதவியிருந்தன.

வேலைவாய்ப்பும் வாழ்வாதாரமும்.

இருப்பினும், வேலைவாய்ப்பும் வாழ்வாதாரமும் ஒரு கடின சவாலை வழங்கின. சட்டப்படி, இந்தியாவில் உள்ள இலங்கை அகதிகள் குடிமக்கள் அல்லாததால், அவர்களுக்கு சட்டபூர்வ வேலைவாய்ப்புகள் கிடைக்கவில்லை. நடைமுறையில், பலர் முறைசாரா வேலைகளில் ஈடுபட்டனர்: ஆண்கள் கட்டுமானம், விவசாயம் மற்றும் மீன்பிடி போன்ற தற்காலிக வேலைகளில் ஈடுபட்டனர்; பெண்கள் வீட்டு வேலைகள், பாய் நெசவு, பீடிகள் (கையால் சுருட்டப்பட்ட சிகரெட்) போன்ற சிறு தொழில்களில் ஈடுபட்டனர். வருவாய் மிகவும் குறைவாக இருந்தது, அரசாங்க உதவிகளால் மட்டுமே பூர்த்தி செய்ய முடிந்தது. அது முழுமையான வாழ்வாதாரத்தை வழங்கவில்லை. இந்த பொருளாதார பின்தங்கிய நிலை, குறிப்பாக இளைஞர்களிடையே “எளிய” மற்றும் வாழ்வாதார நிச்சயமின்மையை உருவாக்கியது. பல ஆண்டுகள் முகாமுகளில் வாழ்ந்த இளைஞர்கள் தங்கள் அடையாளம் பற்றிப் போராடினர். அவர்கள் தமிழில் பேசினாலும், இந்தியாவை தங்கள் ஒரே தாய் வீடாகவே அறிந்திருந்தாலும், அதிகாரப்பூர்வ அடையாள

ஆவணங்களில் ‘அகதி’ என்ற பதத்தை அவர்கள் கடந்து செல்ல முடியவில்லை (Valcarcel, 2019). இது, அவர்களை இயல்பான வாழ்க்கையை அடையும் ஆவலுக்கு அழைத்துச் சென்றது. பல இளைஞர்கள் தங்களது முகாமைச் சேர்ந்த முகவரி அல்லது பிறப்பிடத்தை வெளியாட்களிடம் தெரிவிக்காமல் தவிர்க்க முயன்றனர்.

சமூக மற்றும் கலாச்சார மீட்டி.

சமூக ரீதியாகவும் கலாச்சார ரீதியாகவும், அகதிகள் சமூக உறவுகளை மீண்டும் கட்டியெழுப்ப முயற்சி செய்தனர். அவர்கள் முகாம்களில் பொங்கல், தீபாவளி போன்ற தமிழ் பண்டிகைகளை உற்சாகமாகக் கொண்டாடினர் மற்றும் கோவில்கள் மற்றும் தேவாலயங்களை பராமரித்து ஆன்மீக வாழ்வை தொடர்ந்து வாழ்த்தினர். பகிரப்பட்ட நாடுகடத்தல் அனுபவம், அவர்களை ஒன்றிணைத்து ஈழ அகதிகள் மறுவாழ்வு அமைப்பு (OfERR) போன்ற சமூக இயக்கங்களை உருவாக்க உதவியது. OfERR மற்றும் இதற்கேற்ப அமைந்த குழுக்கள் முகாம்களில் திறன் மேம்பாட்டு பயிற்சி, நுண்கடன் திட்டங்கள், கல்வித் திட்டங்களை ஒருங்கிணைத்தன. சுருக்கமாகச் சொன்னால், மன்னார் மற்றும் பிற இடங்களைச் சேர்ந்த தமிழ் அகதிகள், இந்தியாவில் உள்ள முகாம்களிலும், நகரங்களில் வசிக்கும் இடங்களிலும் தங்கள் தனித்துவமான சமூகங்களை உருவாக்கியுள்ளனர். தங்கள் குழந்தைகளுக்கான சாதாரணக் குழந்தைப் பருவத்தை உறுதி செய்ய விழைகின்றனர். விளையாட்டு போட்டிகள், கலாச்சார நிகழ்வுகள் நடத்தி, கூட்டு உறவுகளில் ஆறுதல் காண்கின்றனர். இருப்பினும், முகாம்களின் பின்னணி ஒருபோதும் மறைந்துவிடவில்லை. காவல்துறை அழைப்புகள், இரவு ஊரடங்கு உத்தரவுகள் மற்றும் ‘செய்யக் கூடாதவை’ பற்றிய நீண்ட பட்டியல்கள், அவர்கள் இன்னும் ஒரு நிரந்தர தீர்வுக்காக காத்திருக்கின்றனர் என்பதை ஒவ்வொரு நாளும் நினைவூட்டுகின்றன.

இந்தியா மற்றும் பிற நாடுகளிடமிருந்து ஆதரவு மற்றும் உதவி.

இலங்கையிலிருந்து அகதிகள் வருகையின் தொடக்கத்திலிருந்தே, இந்தியாவின் பதில் விருந்தோம்பலும் பாதுகாப்பு சார்ந்த எச்சரிக்கையும் கலந்ததாயிருந்தது. இலங்கைத் தமிழர்களுடனான நெருங்கிய இன உறவை பிரதிபலிக்கும் வகையில், தமிழக அரசு 1980களில் பெரும்பாலும் வரவேற்பு அணுகுமுறையை எடுத்துக்கொண்டது. மாநில முதலமைச்சர்களும் அரசியல் கட்சிகளும், பெரும்பாலும் தமிழ் அகதிகளை ஆதரித்து பேசினர் மற்றும் அவர்களை திருப்பி அனுப்பாமல் பாதுகாத்தனர். உண்மையில், 1983 “கறுப்பு ஜூலை” கலவரத்திற்குப் பின்னர், தமிழ்நாடு “அவசரகால சூழ்நிலையில் அகதிகளை வரவேற்க வேண்டிய நிலை” ஏற்பட்டது (Wikipedia, 2023). பொதுமக்களிடையே அகதிகளுக்கான அனுதாபம் அதிகமாக இருந்தது. அகதிகளுக்கு உணவு, தங்குமிடம் மற்றும் போக்குவரத்து வசதிகள் வழங்கப்பட்டன. 1980களில், “அவர்களுக்கு ரயில்களில் இலவச பாஸ் போன்ற சலுகைகள் வழங்கப்பட்டன” என்று ஒரு அகதி பின்னர் நினைவு கூர்ந்தார் (Kumar, 2024). இருப்பினும், 1991இல் முன்னாள் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தியின் படுகொலை ஒரு பெரும் திருப்புமுனையை ஏற்படுத்தியது. 1990களின் முற்பகுதியில், பொதுமக்களின் அனுதாபம் குறையத் தொடங்கியது, சந்தேகம் அதிகரித்தது. இந்திய அரசு பாதுகாப்பை வலுப்படுத்தியது, முகாம்களுக்கு வெளியே வசித்திருந்த அகதிகளை கட்டாயமாக பாதுகாக்கப்பட்ட முகாம்களுக்குக் கொண்டுசெல்ல ஆரம்பித்தது, சிலரை சிறப்பு பாதுகாப்பு முகாம்களில் கூட தடுத்து வைத்தது (Sritharan et al., 2024). அந்தக் காலகட்டத்தில் கல்வி நிறுவனங்கள் அகதி மாணவர்களுக்கு வாய்ப்புகளை குறைத்தன, மேலும் அகதிகளின் நகர்வுகள் கட்டுப்படுத்தப்பட்டன (Sritharan et al., 2024). அரசியல் நிகழ்வுகள் அகதிகள் கொள்கை மீது வைத்த தாக்கத்தை இது தெளிவாகக் காட்டுகிறது. இந்தியா அகதிகளை உணவளித்தும், தங்க வைத்தும் வந்தது. ஆனால் சில சந்தர்ப்பங்களில், அவர்கள் தேசிய பாதுகாப்பு பார்வையில் பார்க்கப்பட்டனர்.

நேரடி ஆதரவு மற்றும் உதவிகள்.

நேரடி உதவியின் கண்ணோட்டத்தில், இந்திய அரசு (தமிழ்நாடு அரசு மூலமாக) முதன்மை ஆதரவு வழங்குநராக இருந்தது. இந்தியா 1951 ஐ.நா. அகதிகள் ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்துப் போடவில்லை. தனித்தனி அகதிகள் சட்டத் திட்டங்கள் இல்லாவிட்டாலும், இலங்கைத் தமிழர்களை மனிதாபிமான அடிப்படையில் “வெளிப்புறமாக இடம்பெயர்ந்தவர்கள்” எனக் கருதியது. மத்திய அரசு நிவாரண முயற்சிகளுக்காக நிதியளிக்கிறது (ஒவ்வொரு ஆண்டும் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் முகாம்களுக்கு செலவழிக்கின்றன). தமிழக அரசு இந்த உதவிகளை நிர்வகிக்கிறது. முகாம்களில் உள்ள அகதிகள் மாதாந்த நிதி உதவித்தொகை, உணவுப் பொருட்கள், சமையல் எரிபொருள், ஆடைகள் மற்றும் பிற அத்தியாவசியங்கள் பெற்றனர் (The New Indian Express, 2022). அத்துடன், இலவச ஆரம்ப மற்றும் இடைநிலை கல்வி மற்றும் அடிப்படை சுகாதார சேவைகளும் வழங்கப்பட்டன (The New Indian Express, 2022). பல ஆண்டுகளில், இந்த நலத்திட்டங்கள் படிப்படியாக மேம்படுத்தப்பட்டுள்ளன. சமீபத்திய ஆண்டுகளில், தமிழக அரசு சில முகாம்களில் பழைய ஓலைக்குடிசைகளை கான்கிரீட்

வீடுகளால் மாற்றியமைக்கும் திட்டங்களை ஆரம்பித்தது மற்றும் மாதாந்திர உதவித்தொகைகளையும் அதிகரித்தது. 2022இல், தமிழக முதல்வர் கும்மிடிப்பூண்டி போன்ற முகாம்களில் புதிய வீடுகளைத் திறந்துவைத்தார், இது வாழ்க்கை நிலைமையை மேம்படுத்துவதற்கான அரசாங்கத்தின் உறுதிப்பாட்டை காட்டுகிறது (Kumar, 2024). இருப்பினும், இத்தகைய முயற்சிகள் பெரும்பாலும் மாநில அரசின் அரசியல் விருப்பங்களைப் பொறுத்திருந்தன. தமிழகத் தலைவர்கள் பொதுவாக அகதிகளின் நலன்களுக்கு ஆதரவாகவும், அவர்களுக்கான மேம்பட்ட சிகிச்சை மற்றும் குடியுரிமைக்காக வலியுறுத்தியும் செயல்பட்டனர் (Jesuit Refugee Service, 2023).

உள்ளூர் மற்றும் சிவில் சமூக ஆதரவு.

தமிழ்நாட்டில் உள்ள உள்ளூர் சமூகங்கள் மற்றும் சிவில் சமூகம் அகதிகளுக்கு குறிப்பிடத்தக்க ஆதரவு வழங்கின. பொதுமொழி மற்றும் கலாச்சார இணைவு காரணமாக, அகதிகள் கிராமப்புற தமிழ்நாட்டின் சமூக கட்டமைப்புடன் தாராளமாக கலந்தனர். முகாம்களுக்கு அருகிலுள்ள கிராமங்கள், சில நேரங்களில், அகதிகளை சிறிய வேலைகளில் அமர்த்தின. வளங்களைப் பகிர்ந்துகொண்டன அல்லது சமூக நிகழ்வுகளில் அவர்களை பங்கேற்கச் செய்தன. பெரும்பாலும், தமிழ்நாட்டில் உள்ள மக்கள் இலங்கைத் தமிழர்களை போரால் பாதிக்கப்பட்ட சகோதரர்களாகக் கருதி, இந்த உறவுகள் முறைசாரா ஆதரவு வலையமைப்புகளாக மாறின. முகாம்களுக்கு பொருட்கள் நன்கொடையாக வழங்குதல், கோயில் நிகழ்வுகளில் பங்கேற்க அனுமதித்தல் மற்றும் தனிப்பட்ட நட்புறவுகள் ஏற்படுத்துதல் என்பன அடங்கும். மேலும், தமிழ்நாட்டின் சக்திவாய்ந்த சிவில் சமூகம் அகதிகள் பிரச்சினைகளை பொது விவாதங்களில் வைத்தது. மனித உரிமைகள் அமைப்புகள் மற்றும் தமிழ் தேசியவாத அமைப்புகள் முகாம்களில் நிலவும் நிலைமைகளை எடுத்துரைத்து, கட்டாய திருப்பி அனுப்பலுக்கு எதிராகவும், அகதிகள் கண்ணியமாக நடத்தப்பட வேண்டும் என்பதற்காகவும் அரசாங்கத்துக்கு அழுத்தம் கொடுத்தன.

சர்வதேச ஆதரவு.

இந்திய அரசின் கொள்கை காரணமாக, சர்வதேச மற்றும் அரசு சாரா உதவிகள் சற்றே வரம்பானவை. UNHCR (ஐக்கிய நாடுகள் அகதிகள் உயர் ஆணையம்) தமிழ்நாட்டின் முகாம்களில் நேரடி செயல்பாடுகளுக்கான அனுமதியை பெறவில்லை. இது மற்ற நாடுகளில் காணப்படும் முறையான அகதி முகாம்களைவிட மாறுபட்டது. இருப்பினும், UNHCR சென்னையில் ஒரு அலுவலகம் வைத்து, தன்னார்வ நாடு திரும்பல் நடவடிக்கைகளை வசதிப்படுத்துவதற்கும், அரசு உடன் இணைந்து அகதிகள் நலனைக் கண்காணிக்கவும் பணியாற்றியது. 2014 முதல், முறையான ஒப்பந்தம் இல்லாவிட்டாலும், இலங்கை திரும்ப விரும்பும் அகதிகளுக்கு பயண ஆவணங்கள் மற்றும் அடிப்படை திரும்பும் உதவிகளை UNHCR வழங்கியது (Valcarcel, 2019). அனைத்து முகாம்களிலும் பெரிதும் ஐ.நா சேவைகள் இல்லை. இருப்பினும், UNHCR வழங்கிய வக்காலத்து மற்றும் கண்காணிப்பு அகதிகள் வாழ்விலிருந்து மறைந்திருக்கும் தனிமையைச் சமாளிக்க சிறிதளவு பங்காற்றியது. பல மனிதாபிமான அரசு சாரா நிறுவனங்களின் பங்கும் ஆதரவுப் பிணையமும் ஜேசுயிட் அகதிகள் சேவை (JRS) 1990களிலிருந்து தமிழ்நாட்டின் முகாம்களில் இலங்கைத் தமிழ் அகதிகளுக்காக கல்வி மற்றும் வாழ்வாதார மேம்பாட்டு திட்டங்களை செயல்படுத்தி வருகிறது (Jesuit Refugee Service, 2023). கர்ப்பிணித் தாய்மார்களுக்கான ஊட்டச்சத்து நிர்வாகத்திலிருந்து, திரும்பக்கூடிய அகதிகளுக்கான சட்டப் பட்டறைகள் வரை, OfERR (ஈழ அகதிகள் மறுவாழ்வு அமைப்பு) குறிப்பிடத்தக்க பங்கு வகித்துள்ளது.

சில நேரங்களில், சர்வதேச நிதி முகாம்களை மறைமுகமாக நெருங்கியது. எடுத்துக்காட்டாக, ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் மனிதாபிமான உதவி பிரிவு (ECHO) நீர் மற்றும் சுகாதார மேம்பாட்டுத் திட்டங்களுக்கு நிதியளித்தது (European Commission, 2012). தேவாலயங்கள் குறிப்பாக கத்தோலிக்க திருச்சபை ஆன்மீக ஆதரவை மட்டுமன்றி, பொருளாதார ஆதரவையும் வழங்கின. விடத்தல்தீவு உட்பட மன்னார் மாவட்டத்தின் தமிழ் மக்களிடையே பெரும்பாலானோர் கத்தோலிக்கர்கள் என்பதால், மன்னார் மறைமாவட்ட மதகுருமார்கள் இந்தியாவில் உள்ள தங்களது ஆயத்துப் பகுதிகளை ஆதரிக்க தமிழக தேவாலய அமைப்புகளுடன் இணைந்து செயல்பட்டனர். சுருக்கமாக, பல அடுக்குகளைக் கொண்ட ஆதரவு அமைப்பு, அகதி சமூகத்தின் நிலைத்தன்மையை உறுதி செய்தது. இந்திய அரசாங்கம் அடிப்படை உயிர்வாழ்வையும் பாதுகாப்பையும் உறுதி செய்தது. தமிழ்நாடு அரசு மற்றும் மக்கள் சமூக ஒருங்கிணைப்பையும் அனுதாபத்தையும் வழங்கினார்கள். அரசு சாரா நிறுவனங்கள் மற்றும் சர்வதேச அமைப்புகள் கல்வி, ஆலோசனை, சட்ட உதவி போன்ற இடைவெளிகளை நிரப்பின. இந்த ஆதரவு வலையமைப்பு அகதிகள் பல தசாப்தங்களாக நாடுகடத்தப்பட்ட நிலையிலே பிழைத்திருக்க உதவியது. இருப்பினும், இந்த ஆதரவு பெரும்பாலும் தற்காலிகமானது என்பதை நினைவுறுத்துகிறது. இந்திய அரசு தாராள நிவாரணம் வழங்கினாலும், அகதிகளை நிரந்தர குடியேற்ற அனுமதிக்க தயாராகவில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, அவர்கள் நிலம் வழங்கவில்லை அல்லது சட்டப்பூர்வ வேலைவாய்ப்புகளுக்கு அனுமதி வழங்கவில்லை. ஒருநாள், அகதிகள் இலங்கைக்குத் திரும்புவார்கள் அல்லது இந்தியாவில்

ஒருங்கிணைக்கப்படுவார்கள் என்பதே நீடித்த நம்பிக்கை. இந்த நிலைத்தன்மையின் பற்றாக்குறை, இந்த ஆதரவு அமைப்பின் ஒரு பின்புலக் குறியீடாகவே இருந்தது.

சவால்கள்: சட்ட அந்தஸ்து, நாடற்ற தன்மை மற்றும் அடையாளக் கற்கை

கிட்டத்தட்ட நாற்பது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, இந்தியாவில் உள்ள இலங்கைத் தமிழ் அகதிகள் இன்னும் சட்ட ரீதியான பிழை நிலைக்குள் வாழ்கிறார்கள். இந்தியா 1951 ஐ.நா. அகதிகள் ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்துப் போடாததாலும், முறையான அகதிகள் சட்டம் இல்லாததாலும், அவர்கள் தற்காலிக நிர்வாகக் கொள்கைகளின் கீழ் நிர்வகிக்கப்படுகிறார்கள். சட்டப்பூர்வ ரீதியில், 1955 இந்திய குடியுரிமைச் சட்டத்திற்கமைய, அவர்கள் “சட்டவிரோத குடியேறிகள்” என கருதப்படுகிறார்கள். இது அவர்களது மனிதாபிமான நிலையை நிராகரிக்கின்ற ஒரு சொல்லாக்கம் (Kumar, 2024). இந்த நிலை நீண்டகால தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகிறது: அகதிகள் மாநில எல்லைகளுக்கு வெளியே அனுமதியின்றி பயணிக்க முடியாது; சட்டப்பூர்வமாக வேலை செய்யவோ சொத்துகள் வைத்திருக்கவோ முடியாது; சமீப காலம் வரை ஒட்டுநர் உரிமம், ஆதார் போன்ற அடையாள ஆவணங்களைக் கூட பெற முடியவில்லை. இவை சில மாநிலங்களில் மட்டுமே தளர்வடைந்துள்ளன. மிகவும் வேதனையானது, குடியுரிமையின்மை: குடியுரிமை வழங்கும் அமைப்பான இயற்கையமாக்கலுக்கான வாய்ப்பு இலங்கையிலிருந்தும் இந்தியாவிலிருந்தும் இன்றி, அவர்கள் முற்றிலும் நாடற்ற நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். பல தமிழ் அகதிகள் பல தசாப்தங்களாக இந்தியாவில் வாழ்ந்துள்ளனர். சிலர் இந்திய மண்ணிலே பிறந்த குழந்தைகளும் பேரக்குழந்தைகளும் இருப்பினும் அவர்கள் இந்திய குடிமக்கள் அல்லாதவர்களாகவே இருக்கின்றனர். 2019ஆம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்ட குடியுரிமை திருத்தச் சட்டம் (CAA) ஆப்கானிஸ்தான், பாகிஸ்தான், வங்கதேசத்தைச் சேர்ந்த மதப்பண்பாட்டு சிறுபான்மையினருக்கு குடியுரிமை வழங்கும் விரைவான பாதையை உருவாக்கியது, ஆனால் இலங்கைத் தமிழர்களை அதிலிருந்து வெளிக்கணித்தது (Sriharan et al., 2024).

இந்தபுறக்கணிப்பு, இலங்கைத்தமிழ் அகதிகள் இந்தியாவில் குடிமக்களாக ஒருநாள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் என்ற நம்பிக்கையை முற்றிலும் முறித்தெறிந்தது. விமர்சகர்கள் சுட்டிக்காட்டியபடி, இந்த சட்டம் துன்புறுத்தலில் இருந்து தப்பிய தமிழ் சைவர்கள் மற்றும் கிறிஸ்தவர்களை புறக்கணித்தது (Sriharan et al., 2024). 2025 ஆம் ஆண்டு நிலவரப்படி, தமிழக அரசின் வலியுறுத்தல்களும் இருந்தபோதும், மத்திய அரசு இதற்கான நிலைப்பாட்டை மாற்றவில்லை; இதனால், அகதிகளின் சட்ட அந்தஸ்து இன்னும் விசேடமான கேள்விக்குறியாகவே உள்ளது.

நாடற்ற தன்மையும் அதன் விளைவுகளும்.

இலங்கை சட்டப்படி, அவர்கள் இலங்கையில் பிறந்தவர்களாக இருந்தாலும், தங்களது குடியுரிமையை நிரூபிக்க ஆவணங்கள் இல்லாத நிலை பெரும்பாலும் நிலவுகிறது. இலங்கையில் பிறந்த குழந்தைகள் இந்தியாவின் பிறப்புரிமை குடியுரிமை சட்டம் இல்லாததால் இந்திய குடிமக்களாக தானாக ஆக முடியாது; மேலும் அவர்கள் பிறப்புகள் இலங்கை தூதரகம் வழியாக பதிவுசெய்யப்படாவிட்டால், அவர்கள் எந்த நாட்டின் குடியுரிமையும் இல்லாமல் இருக்கின்றனர். இதன் விளைவாக, இரண்டு நாடுகளுக்கும் உட்படாத, சொந்த அடையாள ஆவணங்கள் இன்றி வாழும் இளைஞர்கள் உருவாகிறார்கள். இலங்கையின் தோட்டத் தொழிலாளி சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் முந்தைய இருதரப்பு ஒப்பந்தங்களின் கீழ் இந்திய குடியுரிமைக்கான உரிமை கொண்டிருந்தாலும், இப்போது முகாம்களில் இருப்பவர்கள் 29,500 பேர் “திரும்பியவர்கள்” அல்ல, “அகதிகள்” என்ற நிலைக்குள்ளாகியுள்ளனர் (Jesuit Refugee Service, 2023). இந்த சட்ட சிக்கல்கள், அகதிகளை இரு நாடுகளிலும் அடையாளமற்றவர்களாக உருவாக்கி வைத்துள்ளன. இதனால் உயர் கல்வி (சில தேர்வுகளுக்கு பாஸ்போர்ட் தேவைப்படுகிறது), திருமணம், பயணம் போன்ற வழக்கமான நடவடிக்கைகள் கூட மிகுந்த சிக்கல்களுடன் கூடியவை.

பொருளாதார மற்றும் சமூக சவால்கள்: சட்ட சிக்கல்கள் மற்றும் நாடற்ற தன்மை.

இந்த சட்டப்பூர்வ குழப்ப நிலையை பொருளாதார மற்றும் சமூக சவால்கள் மேலும் தீவிரமாக்குகின்றன. முன் குறிப்பிட்டபடி, அகதிகள் சட்டப்பூர்வமான வேலைவாய்ப்புகளிலிருந்து மறுக்கப்படுகிறார்கள், இதனால் குறைந்த ஊதியமுள்ள முறைசாரா தொழில்களில் மட்டுமே ஈடுபட முடிகிறது. தலைமுறைகளாக அவர்கள் உள்ளூர் சமுதாயத்துடன் ஒப்பிடும்போது பொருளாதார ரீதியாக பின்தங்கியவர்களாகவே இருக்கின்றனர். உதாரணமாக, இலங்கையில் திறமையான மெக்கானிக் அல்லது ஆசிரியராக இருந்த ஒருவர் இந்தியாவில் தனது தொழிலை சட்டப்பூர்வமாக மேற்கொள்ள முடியாது. தொழில்முனைவோர்களும் சட்ட அந்தஸ்து பற்றாக்குறை மற்றும் பிணைய ஆதரவு இல்லாமை காரணமாக வங்கிக் கடன்களைப் பெற முடியாமல், தொழில் தொடங்க முடியாமல் தடையாக்கும். இதனால் முகாம்களில் வறுமை நிலை தொடர்கிறது; மேல்நோக்கிய சமூக இயக்கம் மிகவும் குறைவாகவே உள்ளது.

மொழி மற்றும் மத ஒருங்கிணைப்பு இருந்தாலும், தமிழ் அகதிகள் மற்றும் உள்ளூர் தமிழர்களுக்கிடையே

பார்வையில் பாகுபாடுகள் இருக்கலாம். சில உள்ளூர்வாசிகள், முகாம்களில் வசிக்கும் அகதிகளை வளங்களுக்கான போட்டியாகக் காணலாம் அல்லது அவர்களை ராஜீவ் காந்தி படுகொலை சம்பவத்துடன் தொடர்புபடுத்தலாம். அகதி இளைஞர்கள் அடையாள நெருக்கடிக்குள் சிக்கியிருக்கின்றனர். அவர்கள் பூரணமாக இலங்கையரல்ல (அந்த நாட்டைப் பற்றிய நினைவுகள் குறைவாக உள்ளன) அல்லது இந்தியர்களாகவும் இல்லை (அங்கீகாரம் மறுக்கப்பட்டுள்ளது). “நாங்கள் நடுவில் இருக்கிறோம். ஒரு பந்து போல சுற்றிச் சுற்றி வீசப்படுகிறோம்,” என்று ஒரு அகதி பிரதிநிதி இந்நிலைமையை சித்தரித்தார். இவ்வாறு, போரினால் ஏற்பட்ட உளவியல் அதிர்ச்சி மற்றும் நீண்டகால முகாம் வாழ்க்கையின் அழுத்தம் கூட, இவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களை அதிகரிக்கின்றது.

புதுத் தலைமுறையின் நாடற்ற நிலை.

இந்தியாவில் பிறந்து வளர்ந்த அகதி சந்ததியினருக்கே நாடற்ற அடையாள பிரச்சினை மிகவும் கடுமையானது. தமிழ்நாட்டில் உள்ள அகதிகள் முகாமில் பிறந்த 37 வயது நளினி, தனது பெற்றோர் இலங்கைத் தமிழர்கள், இந்தியாவில் அடையாள ஆவணங்களைப் பெற என்னென்ன பிரச்சினைகளை எதிர்கொண்டார் என்பதை விவரிக்கிறார். இறுதியில், அவர் வாக்காளர் அடையாள அட்டை மற்றும் பாஸ்போர்ட் பெற்றிருந்தாலும், பலருக்கு அதுவும் கிடைக்கவில்லை (The New Indian Express, 2022). அவர் குறிப்பிட்டது போல, “பல இளைஞர்களுக்கு போரின் நினைவுகள் இல்லை. ஆனாலும், அவர்கள் ‘சட்டவிரோத குடியேறியவர்’ என்ற முறையிலான அடையாளத்தை தங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் தாங்குகிறார்கள்.” இந்த உணர்வு அவர்களின் சமூக வாழ்க்கையிலும் ஊடுருவியுள்ளது. வயதான அகதிகள் தங்கள் மன்னார் கிராமங்களை இன்னும் நினைவில் வைத்திருக்கின்றனர்; இளையவர்கள் இந்தியாவை மட்டுமே வீடாக அறிவர். ஆனால், இந்தியா அவர்களை முறையாக அங்கீகரிக்க மறுக்கிறது.

திரும்புவது அல்லது தங்குவது: ஒரு இடறல் நிலை.

2009இல் உள்நாட்டுப் போர் முடிந்தபின், அகதிகள் இலங்கைக்குத் திரும்புவார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருந்தது. ஆனால் நிலைப்பாடு மாறியது: இராணுவ ஆக்கிரமிப்பு, பொருளாதார வாய்ப்புகளின் பற்றாக்குறை மற்றும் தீராத இனப் பதற்றங்கள், அவர்கள் திரும்புவதற்கு தடையாக இருந்தன (Valcarcel, 2019). இதே நேரத்தில், இந்தியாவில் குடியுரிமை இல்லாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதும் மற்றொரு இக்கட்டான தேர்வாக இருந்து வந்தது. நாடு திரும்பினால் நிலைமின்மை அல்லது துன்புறுத்தல் சந்திக்க வேண்டியிருக்கும்; தங்கினால் இரண்டாம் தர நிலை தொடரும். பலருக்கு, இது முடக்கத்துக்குள்ளான தேர்வாகவே மாறிவிட்டது: நாடற்ற அகதிகள் என்றே அவர்கள் தொடர்கிறார்கள்.

சுருக்கமாக.

விடத்தல்தீவு மற்றும் மன்னார் அகதிகள், மற்ற இலங்கைத் தமிழ் அகதிகளுடன், கீழ்க்கண்ட பொதுச் சவால்களை பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள்:

- சட்டப்பூர்வ அங்கீகாரமின்மை
- நாடற்ற சந்ததியினர் உருவாக்கம்
- குறைவான வாழ்வாதார வாய்ப்புகள்
- சமூக பாகுபாடுகள்
- நீண்ட நாடுகடத்தலால் உண்டான உளவியல் பாதிப்புகள்

அவர்களின் அடிப்படைத் தேவைகள் உணவு, தங்குமிடம் பூர்த்தி செய்யப்பட்டாலும், அவர்கள் விரும்பும் ஆழமான அபிலாஷைகள் ஒரு தேசிய அடையாளம், பாதுகாப்பான வேலை வாய்ப்புகள், சொந்தமான உரிமைகள் இன்னும் நிறைவேற்றவில்லை. ஒரு இளைஞர் அகதி சும்மா சொல்வதுபோல், “நாங்கள் ‘அகதிகள்’ என்ற முத்திரையை நீக்கிக்கொள்ள விரும்புகிறோம்.” அவ்வப்போது மட்டும் அவர்கள் தங்களது வாழ்க்கை தரத்தை மேம்படுத்த முடியும் என்று நம்புகிறார்கள் (Valcarcel, 2019).

எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் அகதிகள் இயக்கங்கள்: அலைகள் மற்றும் புள்ளிவிவரங்கள்.

இலங்கையின் உள்நாட்டுப் போரின் பல்வேறு கட்டங்களை ஒட்டித் தமிழர்கள் இந்தியாவிற்குள் பல்வேறு அலைகளாக இடம்பெயர்ந்தனர். கீழே வழங்கப்பட்டுள்ள அட்டவணை, மன்னார்/தலைமன்னார் வழியாக இந்தியாவிற்கு தப்பிச் சென்றவர்களை மையமாகக் கொண்டு முக்கியமான அகதிகள் வருகைகள் மற்றும் நகர்வுகளை சுருக்கமாகக் காட்டுகிறது. இது ஒட்டுமொத்த எண்ணிக்கையும் தற்போதைய நிலவரத்தையும் விளக்குகிறது:

காலப்பகுதி இயக்கம் விவரங்கள் மற்றும் காரணங்கள்.

- 1983க்கு முன் சிறிய அளவிலான அகதி வருகைகள் 1977 கலவரங்களுக்குப் பிந்தைய தனிப்பட்ட இடம்பெயர்வுகள்; பொதுவாக பெரும்பான்மையான அகதி அலைகள் இல்லை.

- ஜூலை 1983 – ஜூலை 1987 முதல் அலை: 134,000 பேர் 1983 கறுப்பு ஜூலை கலவரங்களின் பின்விளைவாக தப்பிச் செல்வது மற்றும் உள்நாட்டுப் போர் தொடக்கம்; இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தம் (1987) வரை நீடித்தது (Wikipedia, 2023a).
- டிசம்பர் 1987 – ஆகஸ்ட் 1989 திரும்புதல்: 25,585 பேர் 1987 ஒப்பந்தத்திற்குப் பிறகு, சிலர் தன்னிச்சையாக இந்திய இராணுவ (IPKF) பாதுகாப்பில் திரும்பினர் (Wikipedia, 2023a).
- ஜூன் 1990 – 1991 இரண்டாம் அலை: 122,000 பேர் இரண்டாம் ஈழப் போர் ஆரம்பம்; வடக்கு மற்றும் கிழக்கு பகுதிகளில் பெரும் மக்கள் இடம்பெயர்வு, மன்னார் உட்பட (Wikipedia, 2023a).
- ஜனவரி 1992 – மார்ச் 1995 திரும்புதல்: 54,000+ பேர் ராஜீவ் காந்தி படுகொலைக்குப் பின்னர், திரும்பும் வசதிகள் வழங்கப்பட்டன (Wikipedia, 2023a).
- ஏப்ரல் 1995 – 2002 மூன்றாம் அலை: 22,000–23,000 பேர் மூன்றாம் ஈழப் போர்; சிறிய அளவிலான விமானப் போக்குவரத்து; 2002 போர் நிறைவு உடன்படிக்கையுடன் நிறைவடைந்தது (Jesuit Refugee Service, 2023).
- 2003 – 2005 இடைவேளை: 5,000 பேர் போர் நிறைவு காலத்தில் சில தன்னிச்சையான திரும்புதல்கள் (Jesuit Refugee Service, 2023).
- ஜனவரி 2006 – 2009 நான்காம் அலை: 20,000–25,000 பேர் நான்காம் ஈழப் போர்; மன்னார், யாழ்ப்பாணம் போன்ற இடங்களில் கடும் சண்டை காரணமாக மக்கள் இடம்பெயர்வு (Jesuit Refugee Service, 2023).
- மொத்தம் 1983–2012 ~304,000 பேர் நான்கு முக்கிய அகதி அலைகளின் கூட்டுத் தொகை; பாதியிலே திரும்பியோ அல்லது வேறு நாடுகளுக்கு இடம்பெயர்ந்தோ பின்வந்தனர் (Jesuit Refugee Service, 2023).
- 2009க்குப் பிறகு மெதுவாக திரும்புதல்: 39 பேர் இலங்கை அரசு வற்புறுத்தினாலும், மிகக் குறைவான அகதிகள் நாடு திரும்பினர் (Jesuit Refugee Service, 2023).
- தற்போதைய நிலை (2025) இந்தியாவில் ~94,000 பேர் தமிழ்நாட்டின் 100க்கும் மேற்பட்ட முகாம்களில் ~58,000 பேர் (The New Indian Express, 2022); முகாம்களுக்கு வெளியே ~36,000 பேர் (Valcarcel, 2019). இந்த புள்ளிவிவரங்களில் இருந்து சில முக்கியமான விடயங்கள் தெளிவாகக் காணப்படுகின்றன. முதன்மையாக, முதல் இரண்டு அகதி அலைகள் (1983–1987 மற்றும் 1990–1991) மிகப்பெரிய அளவில் இருந்தன, இது இந்தியாவிற்கு 250,000க்கும் அதிகமான இலங்கைத் தமிழர்கள் வருகை புரிந்ததை காட்டுகிறது (Wikipedia, 2023a). இந்த அலைகள் தமிழர்களுக்கு எதிராக நடைபெற்ற மிகப்பெரிய இன வன்முறை நிகழ்வுகளின் போது நடைபெற்றவை. மன்னார் மாவட்டம் மற்றும் அதனைச் சுற்றிய கிராமங்கள், விடத்தல்தீவு மற்றும் பேசாலை போன்ற இடங்கள், இந்த அலைகளின் நேரடி பாதிப்புக்குள்ளாகின. மக்கள் தங்கள் உயிரை காக்க, இந்த கிராமங்களை விட்டு அகன்றதால், அந்த பகுதிகள் இல்லாமலாக்கப்பட்டன.

மோதல் மண்டலங்களில் மக்கள் தொகை குறையும் நிலை மற்றும் அகதிகள் அலைகள்.

மோதல் மண்டலங்களில் மக்கள் தொகை குறைந்து போவதாலும், கடலோரப் பகுதிகளில் இலங்கை கடற்படையின் கண்காணிப்பு தீவிரமடைந்ததாலும் மூன்றாம் மற்றும் நான்காம் அகதி அலைகள் முந்தையவற்றைவிட சிறியதாக இருந்தன. இருந்தபோதிலும், 1995-2002 காலப்பகுதியில் ஆயிரக்கணக்கானோர் இந்தியாவிற்கு வந்தனர், மேலும் 2006-2009 ஆண்டுகளுக்கும் இடையில் தொடர்ந்து வந்தனர் (Jesuit Refugee Service, 2023). இரண்டாவது, மோதல்களுக்கு இடையிலான காலங்களில், குறிப்பாக இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தத்திற்குப் பிறகு மற்றும் 1990களின் முற்பகுதியில், இந்தியா-அகதிகளைத் திரும்பி அனுப்புவதற்கு ஊக்குவித்தது. பலதிரும்பிப்போகல்கள் அதிகாரப்பூர்வமாக “தன்னிச்சையானவை” எனக் கூறப்பட்டாலும், அவை எப்போதும் பாதுகாப்பானவையோ நன்கு அமைக்கப்பட்டவையோ அல்ல. உண்மையில், சிலர் இந்தியாவிற்கே மீண்டும் திரும்பியுள்ளனர். உதாரணமாக, 2006 ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் 3,673 புதிய வருகைகளில், 1,636 பேர் முன்னர் போர்நிறைவு காலங்களில் திரும்பிவந்தவர்களாக இருந்தனர் (Jesuit Refugee Service, 2023). 2009ஆம் ஆண்டு உள்நாட்டுப் போர் முடிவடைந்த பிறகு, பெரும்பாலான அகதிகள் திரும்பி வருவார்கள் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் அந்த எதிர்பார்ப்பு நிறைவேறவில்லை. 2023 மார்ச்சின் நிலவரப்படி, முகாம்களில் இருந்து அதிகாரப்பூர்வமான திரும்பி அனுப்பும் திட்டங்களின் கீழ் 39 பேர் மட்டுமே நாடு திரும்பியுள்ளனர் (Jesuit Refugee Service, 2023). பெரும்பாலானவர்கள் இந்தியாவில் தொடர்ந்தும் வாழ்ந்தனர், ஏனெனில் போர் முடிவுக்குப் பிறகும் இலங்கையில் பாதுகாப்பும் மரியாதையும் உறுதியற்ற நிலைமைகளாகவே இருந்தன.

2025 ஆம் ஆண்டு நிலவரப்படி, இந்தியாவில் சுமார் 94,000 அகதிகள் உள்ளனர். 58,000 பேர்

அரசாங்க முகாம்களில் வசிக்கின்றனர் மற்றும் 36,000 பேர் முகாமுக்கு வெளியே உள்ளனர் (The New Indian Express, 2022; Valcarcel, 2019). பல ஆண்டுகளில் சிலர் அமைதியாக மூன்றாம் நாடுகளுக்கு குடிபெயர்ந்திருக்கிறார்கள் அல்லது இந்திய சமூகத்துடன் முறைசாரா முறையில் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். போர் முடிந்த பிறகும் கூட புதிய அகதிகள் வருகை தொடர்கின்றன. 2022ஆம் ஆண்டு இலங்கையின் பொருளாதார வீழ்ச்சி மற்றும் தமிழ் பகுதிகளில் தொடர்ந்த இராணுவ ஆக்கிரமிப்பு பல குடும்பங்களை நாடு தாண்டத் தூண்டியது. எடுத்துக்காட்டாக, 2022 நடுப்பகுதியில், மன்னாரிலிருந்து ஒரு குழுவான எட்டு ஈழத் தமிழர்கள் (ஒரு குழந்தையுடன்) படகில் தமிழ்நாட்டை அடைந்தனர் (Tamil Guardian, 2022ய). 2022 ஆகஸ்ட் மாதம் மட்டும் 140க்கும் மேற்பட்ட அகதிகள் இந்தியாவை அடைந்தனர் (Tamil Guardian, 2022b). பல ஆண்டுகளாக பழமை வாய்ந்த தலைமன்னார்-ராமேஸ்வரம் பாதை இன்னமும் பயணத்தின் வழியாக இருந்து வருகிறது.

விடத்தல்தீவு மற்றும் மன்னார்: தமிழ் அகதி அனுபவத்தின் நுண்ணிய பிரதிநிதி.

விடத்தல்தீவை மையமாகக் கொண்டு, மன்னார் மாவட்டத்தின் பரந்த அகதி அனுபவத்தின் ஒரு நுண்ணிய சித்திரத்தை இது வழங்குகிறது. விடத்தல்தீவு பெரும்பாலும் கடலோர மீனவர் சமூகம் கொண்ட கிராமம். மக்கள் பெரும்பாலும் மன்னார் வளைகுடாவின் வளமான கடலோர நீர்மூலங்களில் மீன்பிடி தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தனர். உள்நாட்டுப் போர் காலத்தில், விடத்தல்தீவு கடற்புலிகள் (Sea Tigers) தளமாக மாறியதால், இப்பகுதி இராணுவ மற்றும் விமானப்படை தாக்குதல்களின் முக்கிய இலக்காக மாறியது. மீன்பிடி செயல்பாடுகள் தடையாயின, ஷெல் தாக்குதல்கள் தொடர்ந்த பயத்தை ஏற்படுத்தின, சோதனைச் சாவடிகள் மக்கள் நடமாட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்தின. 2008 ஆம் ஆண்டு போரின் இறுதிக்கட்டத்தில், விடத்தல்தீவு அரசுப் படைகளால் கைப்பற்றப்பட்ட போதும், அப்போதைய பொதுமக்கள் பெரும்பாலும் போராளிகளுடன் பின்பாக ஊடுருவலாக நாடு உள்ளே தப்பிச் சென்று விட்டனர் அல்லது அகதி முகாம்களில் வாழ்ந்தனர்.

ஆனால் இதற்கு முன்னரே பல விடத்தல்தீவுப் பொதுமக்கள் இந்தியாவிற்கு தப்பிச் செல்வதைத் தீர்மானித்திருந்தனர். மன்னாரைச் சேர்ந்த மற்ற அகதிகளின் அனுபவங்களைப் போலவே, விடத்தல்தீவிலிருந்தும் அகதிகள் இந்தியா செல்ல மிகச் சோதனையான கடல்வழிப் பயணத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தனர். நெருங்கிய கடல் தூரம் உயிர்வாழ்வதற்கான வாய்ப்பை அதிகரித்தது. பலர் மீன்பிடி நெட்வொர்க்குகள் வழியாக இந்தியாவின் ராமேஸ்வரம், தூத்துக்குடி போன்ற நகரங்களோடு முன்பே தொடர்புகொண்டிருந்ததால், அவர்கள் பிறந்த ஊரைத் தவிர்த்து அவர்களுக்குத் தெரிந்த இடங்களில் சரணடைந்தனர்.

இருப்பினும், இந்தியா வந்ததும் அவர்கள் பெரும்பாலும் உள்நாட்டு முகாம்களில் தங்க வைக்கப்பட்டனர், இங்கே அவர்கள் கடல் சார்ந்த வாழ்க்கையை இழந்து நிலத்தோடு பழக வேண்டிய நிலைக்கு ஆளாகினர். மீன்பிடி தொழிலாளராக இருந்த ஒருவர், தற்போது திருச்சி மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு உள்நாட்டு அகதி முகாமில் வாழும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கலாம், நலன்புரி ரேஷன் உதவியை நம்பி உயிர்வாழ்கிறார். மன்னார் மாவட்டத்தின் விவசாயி மற்றும் மீனவர் சமூகங்களுக்கு, இவ்வாறு திடீர் வாழ்வாதார மாறுதல் மிகுந்த சவாலாக இருந்தது.

விடத்தல்தீவு அகதிகள் மற்றும் மன்னார் அகதிகள்: ஒற்றுமையும் சிறப்பும்களும்.

விடத்தல்தீவின் அகதிகளை மன்னாரின் பிற பகுதிகளைச் சேர்ந்த அகதிகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில், வேறுபாடுகளைக் காட்டிலும் அதிகமான ஒற்றுமைகள் காணப்படுகின்றன. மன்னார் மாவட்டம், யாழ்ப்பாணம் அல்லது மட்டக்களப்பை விட ஒப்பீட்டளவில் குறைவான தமிழ் மக்கள்தொகையைக் கொண்டிருந்ததால், இந்தியாவில் மன்னார் அகதிகள் எப்போதும் இலங்கை தமிழ் அகதி மக்கள்தொகையில் ஒரு சிறிய துணைக் குழுவாகவே இருந்தனர். பெரும்பாலும் யாழ்ப்பாண தீபகற்பம், வவுனியா, கிளிநொச்சி பகுதிகளில் இருந்து வந்த பெரும் எண்ணிக்கையால் மறைக்கப்பட்டனர். இருப்பினும், அவர்களது அனுபவங்கள் மிக நெருக்கமாக ஒத்துப்போகின்றன. மன்னார் அகதிகள் அனைவரும் திடீர் இடம்பெயர்வின் அதிர்ச்சியை பகிர்ந்துள்ளனர்: அவர்கள் மன்னார் நகரம், பேசாலை, விடத்தல்தீவு அல்லது எருக்கலம்பிட்டியிலிருந்து தப்பியிருந்தாலும், உடனடி காரணம் உயிருக்கு ஆபத்தான வன்முறை அல்லது பயம்தான். அனைவரும் பாக் ஜலசந்தி கடல்வழி பாதையை எடுத்தனர். மன்னார் அகதிகளுக்கு இந்தியாவுக்கான வழி இப்பாதைதான்.

இந்தியாவில், இலங்கையின் அனைத்து பகுதிகளிலிருந்தும் வந்த அகதிகள் ஒரே முகாம்களில் ஒன்றிணைந்து, ஒருமையுடன் இலங்கைத் தமிழ் அகதி சமூகத்தை உருவாக்கினர். முகாம்களில் யாழ்ப்பாணம், திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு மற்றும் மன்னாரைச் சேர்ந்த அகதிகள் அருகருகே வாழ்ந்தனர். இதனால், “இந்தியாவில் இலங்கைத் தமிழர்கள்” என்ற அகதி அடையாளம் பரந்ததும், பிராந்திய வேறுபாடுகளைக் கொண்டிருந்ததுமானது. விடத்தல்தீவைச் சேர்ந்தவர்கள் நாடுகடத்தப்பட்ட சூழ்நிலையில் யாழ்ப்பாணம் அல்லது முல்லைத்தீவிலிருந்து வந்த அகதிகளுடன்

புதிய பிணைப்புகளை உருவாக்கினர். இருப்பினும், மன்னாரிலிருந்து (விடத்தல்தீவு உட்பட) வந்த அகதிகள் சில தனிச்சிறப்புகளை உடையவர்கள். பலர் கத்தோலிக்கர்கள், இது மன்னார் மாவட்டத்தின் மிஷனரி வரலாற்றை பிரதிபலிக்கிறது. கத்தோலிக்க திருச்சபை தனது மாந்தையை சிறப்பாக கவனித்தது குறிப்பாக 1990களிலும் 2000களிலும், மன்னார் பிஷ்ப்பாக இருந்த இராயப்பு ஜோசப் வெளிப்படையாக மக்களுக்காக போராடி, இந்தியாவில் உள்ள கத்தோலிக்க நெட்வேக்குகளுடன் இணைந்து மன்னார் அகதிகளுக்காக உதவித்திட்டங்களை ஒருங்கிணைத்தார். இதன் விளைவாக, இந்தக் கத்தோலிக்க அகதிகள் தமிழ்நாட்டில் உள்ள தேவாலயங்களின் வழியாக சமூக ஆதரவைப் பெற்றனர், இது குழந்தைகளின் கல்வி உதவித்திட்டங்கள் மற்றும் தொண்டு உதவிகளை உள்ளடக்கியது.

மேலும், மன்னார் அகதிகளில் சிலர் இந்திய வம்சாவளி தமிழர்களாக இருந்தனர். மன்னார் மாவட்டத்தின் உள்நாட்டு பகுதிகளில், குறிப்பாக முருங்கன் போன்ற இடங்களில், இந்த தோட்டத் தொழிலாளர்களின் சந்ததியினர் வாழ்ந்தனர். போர் வெடித்த போது, இந்தக் குழுவின் இலங்கைத் தமிழர்களுடன் சேர்ந்து இந்தியாவிற்கு தப்பினர். ஆனால் இந்தியாவில், அரசாங்கம் அவர்களை நாடு திரும்பிய இந்திய குடிமக்களாகக் கருதினாலும், நடைமுறையில் அதிகாரத்துவக் குறைபாடுகள் காரணமாக அவர்கள் முகாம்களில் இருந்தே தவித்தனர். இது மன்னார் அகதிச் சுயவிவரத்தில் ஒரு கூடுதல் அடுக்காக இருந்தது: விடத்தல்தீவின் அண்டை பகுதிகளைச் சேர்ந்த சிலர் தொழில்நுட்ப ரீதியாக இந்திய குடிமக்களாக இருந்திருக்கக்கூடும். முக்கியமாக, விடத்தல்தீவுக்கும் மன்னாருக்கும் இடையிலான உறவு வலுவாகவே இருந்தது. இந்தியாவில் இருந்த அகதிகள் தங்கள் சொந்த கிராமங்களில் உள்ள உறவினர்களுடன் தொடர் தொடர்பில் இருந்தனர். ஆரம்பகாலங்களில் கடிதம் மூலமாகவும், பின்னர் தொலைபேசி அழைப்புகளின் மூலமும் அவர்கள் தங்கள் ஊர்களின் நிலையை அவதானித்து வந்தனர். எடுத்துக்காட்டாக, 1999ஆம் ஆண்டு விடத்தல்தீவின் தேவாலயம் ஷெல் தாக்குதலில் சிக்கிய செய்தி பரவியவுடன், இந்தியாவில் உள்ள விடத்தல்தீவுப் பெற்ற அகதிகள் சிறப்பு பிரார்த்தனைக் கூட்டங்களை ஏற்பாடு செய்தனர், மேலும் தங்கள் கிராமம் பாதுகாப்பாக இருக்குமா என்று ஆராய முயன்றனர் (Tamil Nation, 1999). முகாம்களில் இருக்கும் உரையாடல்கள் பெரும்பாலும் “விடத்தல்தீவுக்குத் திரும்புவது எப்போது பாதுகாப்பாக இருக்கும்?”, “மன்னார் இப்போது எப்படி இருக்கிறது?” என்ற கேள்விகளை மையமாகக் கொண்டவை. இந்த வழியில், அகதிச் சமூகங்கள் மன்னார் நிலங்களையும் சமூக நினைவையும் உயிருடன் வைத்திருந்தன. பல்லாயிரக்கணக்கான நாடுகடத்தப்பட்ட ஆண்டுகளிலும் கூட நினைவில் வைத்திருந்தனர்.

சுருக்கமாக, அகதிகள் வரலாற்றில் விடத்தல்தீவின் கதை பெரும் நிலைமாற்றங்களை பிரதிபலிக்கிறது: ஒரு சிறிய சமூகம் போரால் வேரோடு பிடுங்கப்பட்டு, கடல்களை கடந்து சிதறி, அந்நிய தேசத்தில் தங்கள் அடையாளத்தைப் பாதுகாக்க போராடியது. விடத்தல்தீவிலிருந்து வந்த அகதிகள், மன்னாரைச் சேர்ந்த பிற அகதிகளுடன் சேர்ந்து, இந்தியாவில் உள்ள இலங்கைத் தமிழ் புலம்பெயர்ந்தோர் சமூகத்தின் பரந்தத் துணைக்கதையை நெகிழ்ச்சியோடு பூர்த்தி செய்கிறார்கள். ஒரு கிராமத்தின் மீதான ஒரு ஷெல் தாக்குதல் எவ்வாறு ஒரு பெரிய அகதி ஓட்டத்தை தூண்டுகிறது என்பதையும், அந்த அகதிகள் பின்னர் எவ்வாறு ஒரு கூட்டு தமிழ் அகதி அடையாளத்தில் கலக்கின்றனர் என்பதையும் இக்கதை காட்டுகிறது. அவர்களின் தனிப்பட்ட கிராம அடையாளங்கள் நீடித்தன . எடுத்துக்காட்டாக, முகாமுகளில் ஒரே ஊரிலிருந்து வந்த குடும்பங்கள் ஒன்றாகக் கூடிப் பழைய ஊர் பண்டிகைகளை கொண்டாடினர். அதே நேரத்தில் புலம்பெயர்ந்த ஈழத் தமிழர் என்பதற்கான பொதுவான அடையாளத்துடன் இணைந்தனர்.

போருக்குப் பிந்தைய முன்னேற்றங்கள் மற்றும் தற்போதைய நிலைமை.

2009 மே மாதம் இலங்கையில் உள்நாட்டுப் போர் முடிவடைந்தது, இந்தியாவில் உள்ள இலங்கைத் தமிழ் அகதிகளுக்குப் புதிய அத்தியாயம் ஒன்றைத் தொடங்கியது. ஆனால், அது உடனடியாக சமூகமான தீர்வை வழங்கவில்லை. தொடக்கத்தில், அமைதி நிலை நாட்டப்பட்டதால் பாதுகாப்பான மீள்குடியேற்றம் சாத்தியமாகும் என்ற நம்பிக்கை அகதிகளிடையே அதிகமாக இருந்தது. இயல்புநிலையை வெளிக்காட்ட முனைந்த இலங்கை அரசு, நாடுகடந்தவர்களை திரும்ப அழைக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது, மேலும் இந்திய அரசுடன் இணைந்து மீள்குடியேற்ற குழுக்களை உருவாக்கியது (Valcarcel, 2019). இருப்பினும், போருக்குப் பிந்தைய இலங்கையின் நிலைமைகள் திரும்புவதற்கான ஊக்கத்தைக் கிளப்பவில்லை: வடமாகாணத்தில் தொடர்ந்த இராணுவப்பெருக்கம், மனித உரிமை மீறல்கள் (கடத்தல்கள், கண்காணிப்புகள்), மற்றும் சேதமடைந்த கிராமங்களை மறுசீரமைப்பதில் ஏற்பட்ட மெதுவான முன்னேற்றம் ஆகியவை பலரையும் தடங்கலாக்கின. பலருக்குத் திரும்புவதற்கு வீடுகளோ நிலங்களோ எதுவும் எஞ்சியிருக்கவில்லை. சிலர் வீடுகளை இழந்திருந்தனர்; சிலர் நிலங்களை ஆக்கிரமிப்பு காரணமாக இழந்தனர்.

மேலும், 20 வருடங்களுக்கு மேல் இந்தியாவில் வாழ்ந்திருந்த பலர் தனிப்பட்ட வேர்களைப் போட்டிருந்தனர்: அவர்களது பிள்ளைகள் இந்தியப் பள்ளிகளில் படித்திருந்தனர்; சிலர் உள்ளூரில் திருமணம் செய்திருந்தனர்; வாழ்வாதாரத்தையும், எப்படியாவது, உருவாக்கியிருந்தனர். இந்த நிலைப்பாடு காரணமாக, பெரும்பாலானோர் இந்தியாவில் தங்குவதைத் தேர்ந்தெடுத்தனர், அவர்களது அகதி நிலை நீடித்த நாடுகடத்தலாக மாறியது. இந்திய அரசு அவர்களை வலுக்கட்டாயமாக நாடு

திருப்பவில்லை; உண்மையில், தமிழ்நாட்டு அரசியல் தலைவர்கள் எந்தவொரு கட்டாய திருப்பியும் எதிர்த்தனர், மேலும் தன்னார்வ மீள்குடியேற்றத்தையே வலியுறுத்தினர். இருப்பினும், இந்தியா அவர்களுக்கு குடியுரிமையோ முழுமையான உள்ளூர் ஒருங்கிணைப்போ வழங்கவில்லை, இதனால் அவர்கள் காலம் செல்லும் வரையில் ஒரு இடைநிலைக் காத்திருப்பு நிலையில் இருந்தனர்.

2010களில், UNHCR இன் தன்னார்வ மீள்குடியேற்ற திட்டத்தின் கீழ், ஆண்டுக்கு சில நூறு பேர் இலங்கைக்கு திரும்பினர்; இருப்பினும், 100,000 அகதிகளுக்குள் மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையே திரும்பியது. அதற்கு மாறாக, பலர் முறைசாரா முறையில் இந்திய சமூகத்தில் இணைந்து வாழத் தொடங்கினர். நீண்ட காலம் வாழ்ந்ததை அங்கீகரித்து, இந்திய அரசு சில கட்டுப்பாடுகளை மெதுவாக தளர்த்தியது: இன்று, அகதிகள் PAN அட்டைகள் பெற்றிருக்கிறார்கள்; தமிழ்நாடு உள்ளிட்ட சில மாநிலங்கள் ஆதார் அட்டைகளை வழங்குகின்றன; சில நேரங்களில், முகாமில் வசிக்கும் அகதிகள் உயர் கல்விக்கோ அல்லது வேலைவாய்ப்பிற்கோ முகாமை விட்டு வெளியேற அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். சமீப காலங்களில், தமிழக அரசு அகதிகள் முகாம்களில் இருந்து வெளியேறி சட்டபூர்வமாக வேலை செய்வதற்கான அனுமதிகளை வழங்கும் திட்டங்களை முன்வைத்துள்ளது (Valcarcel, 2019).

இவை அனைத்தும், குடியுரிமை இல்லாவிட்டாலும், இந்தியாவில் நிலையான வாழ்வாதாரத்திற்கான பாதையை விரிவுபடுத்துகிறது. அரசியல் ரீதியாகவும், இந்த நிலைமையைத் தீர்க்கப் பல்வேறு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. 2022 உலக அகதிகள் தினத்தில், தமிழக முதல்வர், நீண்டகாலமாக இந்தியாவில் தங்கி வாழும் இலங்கைத் தமிழர்களுக்கான குடியுரிமை பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுவதாக அறிவித்தார் (Jesuit Refugee Service, 2023).

இதே நேரத்தில், தமிழ்நாடு சட்டமன்றம், இலங்கைத் தமிழர்களை குடியுரிமை திருத்தச் சட்டத்தில் (CAA) சேர்க்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசுக்கு அழுத்தம் வழங்கும் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது. இந்த வக்காலத்துக்கள், போரின் முடிவுக்குப் பின் இவர்களை தொடர்ந்து அகதிகள் என்ற நிலையில் வைத்திருப்பது ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதது என்பதை விளக்குகின்றன. இருப்பினும், 2024 நிலவரப்படி, மத்திய அரசு அவர்களுக்காக சிறப்பான ஏற்பாடுகளை மேற்கொண்டதாக எந்த ஆதாரமும் இல்லை. அகதிகள் எதிர்காலத்தைப் பற்றிக் குழப்பத்துடன் இருக்கின்றனர்: பழைய தலைமுறையினர் மற்றும் சமீபத்திய அகதிகள், ஒரு நாளில் தமிழ் பிரதேசங்களில் அரசியல் தீர்வுகள் தோன்றும் என்ற நம்பிக்கையுடன், இலங்கைக்கு மீண்டும் திரும்பும் கனவைத் தக்க வைத்திருக்கின்றனர். மற்றவர்கள் குறிப்பாக இந்தியாவில் பிறந்து வளர்ந்த இளைஞர்கள் இந்தியாவை மட்டுமே தங்கள் நாடாகக் கருதுகிறார்கள்; அவர்கள் இந்திய வாழ்வியலுடன் இணைந்து தொடர விரும்புகிறார்கள். இருப்பினும், பெரும்பான்மையானோர் இலங்கையின் நிலைமை முன்னேறுகிறதா என்பதை அவதானிக்கின்றனர். ஒருபுறம் இங்கு தங்குவதற்கும், மறுபுறம் மீண்டும் திரும்பும் வாய்ப்புகளுக்கும் இடையில் பதற்றத்துடன் காத்திருக்கின்றனர்.

போருக்குப் பிந்தைய முன்னேற்றங்கள் மற்றும் தற்போதைய நிலைமை.

போர் முடிவடைந்த பின்னரும், முகாம்களின் நிலைமை கவலைக்கிடமாகவே தொடர்கிறது. முகாம்கள் காலியாகவில்லை; மீறாமல், அமைதி நிலவிய காலப்பகுதியிலும் பல்லாயிரக்கணக்கான அகதிகள் இன்னும் இங்கு தங்க வைக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். இந்திய அரசு தொடர்ந்து முகாம்களுக்கு நிதியளித்து வருகிறது; மேலும் சிறந்த வசதிகள் (முன்பை விட மேம்பட்ட தங்குமிடங்கள், புதிய குடிநீர் திட்டங்கள் போன்றவை) உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

உதாரணமாக, 2023இல், தமிழ்நாடு அரசு ஒரு முகாமில் பழைய ஓலைக் குடிசைகளை மாற்றி, 30 புதிய கான்கிரீட் வீடுகளை கட்டி வழங்கியது (The New Indian Express, 2022; Kumar, 2024). இத்தகைய முயற்சிகள் இருபக்கம் கொண்ட வாய் போன்று ஒருபுறம் வாழ்வு நலன்களை மேம்படுத்தினாலும், மறுபுறம் இந்த முகாம்கள் நீடித்து நிலைத்திருக்க வேண்டிய தேவை இருப்பதை உணர்த்துகிறது; இது முகாம்களை நிரந்தர குடியேற்ற பகுதிகளாகவே மாற்றுவதற்கும் அபாயத்தையும் குறிக்கிறது.

போருக்குப் பிந்தைய காலகட்டத்தில் உருவாகிய மற்றொரு முக்கிய முன்னேற்றம் அகதிகளின் அடையாள ஆவணங்களைப் பெறும் செயற்பாடுகள். தற்போது, அதிக விழிப்புணர்வுடன் முகாம்களில் இருந்து இளைஞர்கள் முன்வந்து ஆவணங்களை நாடுகிறார்கள். சிலர் சென்னையில் உள்ள இலங்கை துணைத்தூதரகத்தின் மூலமாக இலங்கைப் பாஸ்போர்ட்களைப் பெற்றுள்ளனர். இது அவர்களுக்கு ஒரு அடிப்படை பயண ஆவணமாக இருந்தாலும், நாடு திரும்பாமலே வெளிநாடுகளில் கல்வி அல்லது வேலை வாய்ப்புகளுக்குப் பயன்படுகிறது. மற்றும் சிலர் இந்திய அரசின் நலன் திட்டங்களில் சேர்வதற்காக அல்லது அடையாள அட்டைகளைப் பெறுவதற்காக நீதிமன்றங்களில் வழக்குத் தொடர்கின்றனர். சிலர் இந்தியப் பிரஜைகளை திருமணம் செய்து கொண்டதை அடிப்படையாகக் கொண்டு, 7 ஆண்டுகள் கழித்து இந்திய குடியுரிமையைப் பெற்றுள்ள சம்பவங்களும் உள்ளன. இவை இன்னும் குறைவாகவே உள்ளன, ஆனால் மெதுவாகத் தங்களைச் சுற்றியுள்ள சமூகத்தில் இடம்பெயர ஆரம்பித்துள்ளார்கள் என்பதற்கான அறிகுறிகளாக பார்க்கலாம். சுவாரஸ்யமான முன்னேற்றமாக, இந்தியாவில் இருந்த இலங்கைத் தமிழ் அகதிகளில் ஒரு சிறிய பகுதி, மனிதாபிமான காரணங்களுக்காக

அல்லது குடும்ப உறவுகளின் மூலம் கனடா, ஐரோப்பிய நாடுகள் போன்றவை மீண்டும் குடியேற்றம் செய்துள்ளன. இதனால், டொராண்டோ, லண்டன் போன்ற நகரங்களில் முன்னாள் முகாம்களிலிருந்த அகதிகளின் புதிய சமூகம் உருவாகி, அவர்கள் இந்தியாவில் உள்ள குடும்பங்களுக்கு பணமனுப்புதல் மற்றும் பிற வடிவங்களிலான ஆதரவை வழங்கி வருகின்றனர்.

மற்றொரு பக்கம், சிலர் ஆஸ்திரேலியா அல்லது பிற நாடுகளுக்குச் சட்டவிரோதமாக படகு பயணம் மேற்கொள்ள முயன்றுள்ளார்கள். குறிப்பாக, 2014இல் தமிழ்நாட்டிலிருந்து அகதிகளை ஏற்றிச் சென்ற படகு ஆஸ்திரேலிய எல்லைப் பாதுகாப்பில் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டது. இது, முன்னைய கடல் ஓட்டம் போல, இன்று வாழ்க்கையின் நெருக்கடியில் இருந்து தப்பிக்க மேற்கொள்ளும் உயிர்காக்கும் முயற்சிகளை நினைவூட்டுகிறது. இலங்கையில் திரும்பிப் போன அகதிகளின் நிலைமைகள் கலவையானவை. பெரும்பாலும் அவர்கள் யாழ்ப்பாணம், மன்னார் பகுதிகளுக்கு மீண்டும் குடியேறினர். அரசு வீடமைப்புத் திட்டங்களின் கீழ் சிக்கனமான உதவிகள் வழங்கப்பட்டிருந்தாலும், வேலைவாய்ப்புகளின் பற்றாக்குறை மற்றும் நிலவும் பாதுகாப்பு நம்பிக்கையின்மை காரணமாக மீள்குடியேற்றம் பலருக்குப் பேரிடராகவே அமைந்தது. இந்த செய்தி, முகாம்களில் இன்னும் உள்ளவர்களுக்கு நாடு திரும்புவதற்கான தயக்கத்தை மேலும் வலுப்படுத்துகிறது. 2025க்குள், விடத்தல்தீவையும் மன்னாரையும் சேர்ந்த அகதிகள் ஒரு வழியில் நிற்கின்றனர். அவர்கள் இந்தியாவில் தங்களைத் தாங்களே நிலைநிறுத்திக் கொண்ட, தன்னிறைவு பெற்ற ஒரு தமிழ் துணை சமூகவாக வளர்ந்துள்ளனர். தமிழில் எளிதாகவும் ஆங்கிலத்தில் உரையாடக்கூடியவர்களாகவும், தமிழ்நாட்டின் துடிப்பான கலாச்சாரத்தில் பங்கேற்கக்கூடிய பிள்ளைகளாகவும் இருக்கின்றனர். இவர்கள் இந்தியா வழங்கிய பாதுகாப்பையும் ஆதரவையும் பாராட்டுகிறார்கள். உண்மையில், பலர் “இங்கே ஒரு ஒழுங்கான வாழ்க்கை வாழ முடிகிறது” என்றும், “இலங்கைக்கு திரும்பி மீண்டும் நஷ்டங்களை சந்திக்க விரும்பவில்லை” என்றும் தெரிவிக்கின்றனர் (The New Indian Express, 2022). அதே சமயம், குடியுரிமை வழங்கும் கண்ணியத்திற்கும், முகாம்களின் கட்டுப்பாடுகளை விட்டு வெளியேறும் சுதந்திரத்திற்கும் அவர்கள் ஏங்குகிறார்கள்.

எதிர்கால ஆண்டுகளில், இந்திய அரசாங்கத்தின்மீது, இந்த மக்களின் நிலையை தீர்க்க அழுத்தம் அதிகரிக்க வாய்ப்புள்ளது: கண்ணியமான திரும்புதலை இலங்கையுடன் இணைந்து ஏற்படுத்துமா அல்லது, இந்தியா இவர்கள் வாழும் ஒரே நாடாக மாறுவதை ஏற்றுக்கொள்வதா என்ற மாற்றுத்திறனுடைய முடிவை எடுக்க வேண்டும். எந்தத் தீர்வாக இருந்தாலும், இந்த நிலைமை நினைவூட்டுவது . ஒரு போர் முடிவடைந்தாலும் அதன் மனிதாபிமான தாக்கங்கள் நீடிக்கின்றன. விடத்தல்தீவையும் மன்னாரையும் சேர்ந்த அகதிகள் இன்னும் இரண்டு உலகங்களுக்கு இடையில் சிக்கிக்கிடக்கிறார்கள். அவர்கள் பயத்தில் விட்டுச் சென்ற தாயக நிலமும், அவர்கள் முழுமையாக ஏற்கப்படாத புதிய நிலமும். விடத்தல்தீவு மற்றும் மன்னாரிலிருந்து இந்தியக் கடற்கரைகளை நோக்கி வந்த தமிழ் அகதிகளின் பயணம், இலங்கைத் தமிழரின் வரலாற்றில் ஒரு தீவிரமான அத்தியாயமாகவே அமைந்துள்ளது. இனப் பதற்றங்களும் உள்நாட்டுப் போரும் ஆழமாக பதிந்த அவர்களின் வாழ்க்கையில், தலைமன்னார்-ராமேஸ்வரம் கடல் பாதை வழியே கப்பல் அல்லது படகு மூலம் வெளியேறிய சம்பவங்கள், பொதுமக்கள் தங்கள் பாதுகாப்பிற்காக எவ்வளவு ஆபத்துகளை எதிர்கொள்வார்கள் என்பதற்கான வெளிப்பாடாகவும் உள்ளது. இருளின் நடுவே ஆபத்தான கடல்களைக் கடக்கும் அந்த அனுபவம் இதில் பிரதிபலிக்கிறது. இந்தியாவை அடைந்ததும், இந்த அகதிகள் தமிழ்நாட்டின் அகதி முகாம்களில் தங்களை மீண்டும் கட்டியெழுப்ப முயன்றனர். வறுமை, நிச்சயமற்ற நிலை, தாயகத்திலிருந்து நீண்ட பிரிவு என்ற சவால்களை எதிர்கொண்ட போதும், அவர்கள் குறிப்பிடத்தக்க மீள்தன்மையைக் காண்பித்தனர். தமிழக மக்களிடமும் அரசாங்கத்திடமும் இருந்து அவர்களுக்கு மனநிலை ஆதரவும் உதவியும் கிடைத்தது . அவர்கள் உறவினர்களாகக் கருதப்பட்டாலும், அவர்கள் சட்டரீதியாக எப்போதும் அங்கீகரிக்கப்படாத நிலையில் வாழ்ந்தனர். பல தசாப்தங்களாக, விடத்தல்தீவு மற்றும் மன்னாரிலிருந்து வந்த அகதிகள் நாடுகடத்தப்பட்ட நிலையிலேயே உள்ளனர்; அவர்களது எதிர்காலம் இன்னும் தெளிவாகவில்லை. பலர் இலங்கையில் உள்ள தங்கள் பிறப்பிடங்களை விட இந்திய நகரங்களான சென்னை, மதுரை போன்றவற்றை அதிகம் அறிந்தவர்களாக இருக்கின்றனர். அவர்கள் தங்களை ஒழுங்கமைத்து, கலாச்சார வாழ்வைத் தக்கவைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்; அதே நேரத்தில், உள்ளூர் பொருளாதாரத்திலும் அமைதியான பங்களிப்பை வழங்கி வருகின்றனர். இருப்பினும், தீர்க்கப்படாத சட்ட அந்தஸ்து மற்றும் சமூக சவால்களை அவர்கள் தொடர்ந்து எதிர்கொள்கின்றனர். உள்நாட்டுப் போர் முடிவடைந்ததும் அவர்கள் மீள்குடியேற்றம் பெரிதும் நம்பியிருந்தார்கள், ஆனால் அது தானாகவே நிகழவில்லை. உண்மையில், அவர்களது நிலை ஒரு நீடித்த இடையூறான நிலையாகவே மாறியுள்ளது: அவர்கள் உண்மையில் எங்கே சேர்ந்தவர்கள் என்ற கேள்விக்கு தெளிவான பதில் இன்னும் கிடைக்கவில்லை. அவர்களின் அனுபவங்கள் உலகின் பிற பகுதிகளில் உள்ள அகதிகள் எதிர்கொள்ளும் நாடற்ற தன்மை மற்றும் நீண்டகால இடம்பெயர்ச்சியின் பிரச்சினைகளை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

இன்று, சுமார் 100,000 இலங்கைத் தமிழ் அகதிகள் இந்தியாவில் உள்ளனர், அவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் போரின் போது மன்னார் வளைகுடாவை கடந்து வந்தவர்கள் (Sridharan et al., 2024). அவர்கள் இந்தியாவின் மனப்பான்மைக்கும், சர்வதேச சமூகத்தின் தீர்வின்மை காரணமாக

நெடிய நாடுகடத்தலில் சிக்கியிருக்கின்றனர். தற்காலிகமாக தங்கிய பிறகு, அவர்கள் மற்ற நாடுகளில் இருந்த அகதிகளுடன் ஒப்பிடும்போது தனித்துவமான நிலைமையில் உள்ளனர் . இந்தியாவில் தங்கியிருந்தும், முழுமையான சட்ட அங்கீகாரம் இன்றி வாழ்ந்து வருகின்றனர். இன்னும், எதிர்காலம் பற்றிய ஒரு எச்சரிக்கையான நம்பிக்கை நிலவுகிறது. அவர்களுக்கான இந்திய குடியரிமை வழங்க வேண்டிய கோரிக்கைகள் பெருகி வருகின்றன. தமிழக அரசின் ஆதரவும் உள்ளது. இது வருங்காலத்தில் அவர்களுக்கு உரிமை மற்றும் பாதுகாப்பான வாழ்க்கை வழங்கக் கூடிய வாய்ப்பைத் திறக்கக் கூடும். மறுபுறம், சிலர் இன்னும் போரின் காரணங்களை நிவர்த்தி செய்த பிறகு இலங்கைக்கு திரும்பக் கூடிய நம்பிக்கையில் உள்ளனர். அங்கு பயம், பாரபட்சம் இல்லாமல் வாழ முடியும் என்ற ஒரு கனவு அவர்களுக்குத் தொடர்ந்து உயிர்த்துள்ளிருக்கிறது.

விடத்தல்தீவு மற்றும் மன்னார் அகதிகளின் கதை வெறும் இடம்பெயர்வு பற்றிய கதையல்ல; அது சகிப்புத்தன்மை மற்றும் அடையாளத்திற்கான நெடிய போராட்டத்தின் கதை. இது போரின் துயர அனுபவங்களையும், அதன் பின் அந்நிய தேசத்தில் மீண்டும் வாழ்க்கையை கட்டியெழுப்பிய போராட்டங்களையும் சுட்டிக்காட்டுகிறது. தப்பிச் செல்லும் பயத்திலிருந்து முகாம்களின் சோர்வான வாழ்வவரைக்கும், “சட்டவிரோத குடியேறிகள்” என்ற ஒற்றைச் சுட்டுரைக்குள் சிக்கிக்கொண்ட வாழ்வவரைக்கும், அவர்கள் அனுபவம் மனிதாபிமான பதில்கள், ஒருங்கிணைப்பு கொள்கைகள் மற்றும் அரசியல் நல்லிணக்கத்தின் அவசியங்களைப் பற்றிய முக்கியமான பாடங்களை வழங்குகிறது. இன்று அவர்கள் எங்கும் சொந்த நாட்டில் இல்லாத ஒரு நிலையில்தான் உள்ளனர் . கடந்த வாழ்வின் நிழல்களும் எதிர்கால நம்பிக்கைகளும் இடையில் குலுங்கிக் கிடக்கின்றனர். அமைதி என்பது வெறும் ஆயுதங்களை அமைதிப்படுத்துவது மட்டுமல்ல; அது தலைகீழான வாழ்க்கைகளை மீண்டும் கட்டியெழுப்புவது என்பதையும் அவர்கள் நமக்கு நினைவூட்டுகின்றனர். எதிர்காலத்தில், இந்தியாவில் முறையான ஒருங்கிணைப்பு வாயிலாகவோ அல்லது இலங்கையில் பாதுகாப்பாக மீண்டும் குடியேற்றத்திற்குப் பிறகு, விடத்தல்தீவு, மன்னார் மற்றும் இலங்கையின் பிற பகுதிகளைச் சேர்ந்த இந்த அகதிகள் அவர்களது அகதி அடையாளத்தை விட்டு விட்டு, வீடு என்று அழைக்கக்கூடிய ஒரு இடத்தை மீண்டும் பெறுவார்கள் என்பதே நம்பிக்கை.

விடத்தல்தீவு முஸ்லிம்களின் வெளியேற்றம். (இலங்கை உள்நாட்டுப் போர் காலம்).

வெளியேற்றத்திற்கு வழிவகுத்த வரலாற்றுப் பின்னணி.

இலங்கையின் உள்நாட்டுப் போர் (1983–2009) காலத்தில், தமிழர்கள், சிங்களவர்கள் மற்றும் முஸ்லிம்கள் இடையே கடுமையான வன்முறைகள் நிகழ்ந்தன. 1980களின் இறுதிக்குப் பிறகு, தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் வடமாகாணத்தின் பெரும் பகுதியைக் கட்டுப்படுத்தினார்கள் (Yusuf et al., 2018). வடமாகாணத்தில் வாழ்ந்த தமிழ் பேசும் முஸ்லிம் சிறுபான்மை இக்காலத்துப் பெரும்பாலான நேரங்களில் மோதல்களில் சிக்கினார்கள் (Sukhla, 2009). விடுதலைப்புலிகள் வடமாநில முஸ்லிம்களைப் பற்றிய சந்தேகத்துடன் நடந்து, அவர்கள் விசுவாசமற்றவர்கள் எனக் குற்றம் சாட்டியபோது பதற்றம் அதிகரித்தது (Yusuf et al., 2018; The New Humanitarian, 2011). இதன் பின்விளைவாக, விடுதலைப்புலிகள் தலைமை வடமாகாணத்திலிருந்து அனைத்து முஸ்லிம்களையும் வெளியேற்றும் கடுமையான முடிவை எடுத்தது (Perera, 2020; Yusuf et al., 2018).

1990-ஆம் ஆண்டு விடத்தல்தீவின் முஸ்லிம்கள் வெளியேற்றம்.

1990 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதத்தின் மூன்றாவது வாரத்தில், விடுதலைப் புலிகள் தங்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த பகுதிகளில் உள்ள அனைத்து முஸ்லிம்களும் வெளியேற வேண்டும் என்று உத்தரவு பிறப்பித்தனர். இதன்படி, மன்னார் மாவட்டத்தில் உள்ள கடலோர நகரமாகிய விடத்தல்தீவின் முஸ்லிம் மக்கள், ஒரே இரவிலேயே தங்கள் வீடுகளையும் நிலங்களையும் கைவிட்டு வெளியேற வேண்டிய நிலைக்கு தள்ளப்பட்டனர் (Sukhla, 2009; Groundviews, 2023). 1990 அக்டோபர் 24 ஆம் தேதி, முசலி பிரதேசத்திலுள்ள (விடத்தல்தீவுக்கருகில் உள்ள பிரதேசங்கள் உட்பட) முஸ்லிம் குடியிருப்பாளர்களுக்கு மறுநாள் வெளியேற அறிவிக்கப்பட்டது (Jeyaraj, 2013). மன்னார் தீவிலும் அதைச் சுற்றியுள்ள கடலோரப் பகுதிகளிலும் வாழ்ந்த முஸ்லிம் மக்கள் அக்டோபர் 28 ஆம் தேதிக்குள் கட்டாயமாக வெளியேற வேண்டும் என அறிவிக்கப்பட்டது (Jeyaraj, 2013). வடமாகாணத்திலுள்ள ஆண்கள், பெண்கள், குழந்தைகள் மற்றும் முதியவர்கள் உட்பட, கிட்டத்தட்ட முழு முஸ்லிம் மக்கள் வெளியேற்றப்பட்டனர். அக்டோபர் 15 ஆம் தேதி சாவகச்சேரியில் (யாழ்ப்பாணம் மாவட்டம்) வெளியேற்றம் தொடங்கியது; அக்டோபர் 30 ஆம் தேதி கடைசி குடும்பங்கள் வெளியேறினர். (Groundviews, 2023). விடத்தல்தீவின் முஸ்லிம்களும் இதில் உட்பட்டனர்.

இடம்பெயர்ச்சி மற்றும் தெற்கை நோக்கிய பயணம்.

1990 அக்டோபர் மாத வெளியேற்றத்தின் போது, வடமாகாணம் முழுவதிலிருந்தும் சுமார் 14,000–15,000 முஸ்லிம் குடும்பங்கள் (சுமார் 72,000–80,000 பேர்) வேரற்ற நிலைக்கு தள்ளப்பட்டனர் (Azeez, 2015; The New Humanitarian, 2011). மன்னார் மாவட்டத்தில் மட்டும், விடத்தல்தீவு மற்றும் மன்னார் நகரங்களைச் சேர்ந்த சுமார் 8,000 முஸ்லிம் குடும்பங்கள் வெளியேற்றப்பட்டன (Azeez, 2015). வெளியேற்றத்தின் போது ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் கடுமையான பயணங்களைச் சந்தித்தனர் (Jeyaraj, 2013). மன்னார் தீவிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட குடும்பங்கள் மூன்று நாட்கள் கப்பல்களில் ஏற்றப்பட்டு பாலக் விரிகுடா வழியாக சுமார் 60 மைல்கள் தெற்கே உள்ள கல்பிட்டியை அடைந்தனர் (Jeyaraj, 2013). விடத்தல்தீவு போன்ற பிரதேசங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் பெரும்பாலும் பல நாட்கள் கால்நடையாக பயணிக்க நேர்ந்தது. சாலைகள் துண்டிக்கப்பட்டிருந்தன, போதுமான பணமும் இல்லாத நிலையில், அவர்கள் காடு மற்றும் சேற்றில் மூன்று நாட்கள் அல்லது அதற்கு மேல் நடைபயணித்தனர். அப்போது, அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த தெற்குப் பகுதிகளை நோக்கி சென்றனர் (Groundviews, 2023). மன்னாரைச் சேர்ந்த ஒரு முஸ்லிம் பெண், தாங்கள் காடு வழியாகக் கடந்து, இறுதியில் பலருடன் கூடிய ஒரு பழைய பள்ளிக் கட்டிட முகாமில், கொட்டும் மழையிலும் சேற்றிலும் மூழ்கியவாறு வவுனியாவை அடைந்ததாக நினைவு கூறுகிறார் (Memories of Sri Lanka, n.d.).

அதிக பரப்பலான அதிர்ச்சி மற்றும் எதிர்விளைவுகள்.

இந்தத் திடீர் வெளியேற்றம் வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம்கள் மட்டுமின்றி, அவர்களுடன் பழகியிருந்த தமிழ் மக்களுக்கும் பெரும் அதிர்ச்சியளித்தது. விடத்தல்தீவுக்கு அருகிலுள்ள ஒரு கிராமத்தைச் சேர்ந்த முஸ்லிம் குடும்பம், “நெருங்கிய தமிழ் தோழி ஒருவர் எங்களை அழைத்துப் பிடித்து அழுதார்; வெளியேறாதீர்கள் என்று வேண்டிக் கொண்டார்” என்று வாய்மொழி வரலாற்றில் கூறப்பட்டுள்ளது (Memories of Sri Lanka, n.d.). இந்தக் கூறல்கள், அக்காலத்துக்குரிய பரந்த சமூக அதிர்ச்சியைப் பிரதிபலிக்கின்றன. அவ்வாறு எவ்வித எதிர்ப்பும் இல்லாமல் வெளியேற்றங்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டன (Groundviews, 2023).

புத்தளத்தில் மீள்குடியேற்றம் மற்றும் புலம்பெயர்ந்த மக்களின் வாழ்க்கை நிலைமைகள்.

வடமாகாணத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட பெரும்பாலான முஸ்லிம் மக்கள், வடமேற்கு மாகாணத்தில் அமைந்துள்ள வறண்ட மற்றும் ஒப்பீட்டளவில் வளர்ச்சி குறைந்த புத்தளம் மாவட்டத்தில் தற்காலிக புகலிடம் கண்டனர். ஏற்கனவே கணிசமான முஸ்லிம் மக்கள்தொகையைக் கொண்டிருந்த இந்த கடலோர மாவட்டம், பெரும் உள் இடம்பெயர்ச்சியின் மையமாக மாறியது. 2006 ஆம் ஆண்டுக்குள், சுமார் 65,000 வடக்கு முஸ்லிம் இடம்பெயர்ந்தோர் (உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்தோர்) புத்தளத்தில் வசித்தனர். அவர்களில் பெரும்பாலோர் கல்பிட்டி, புத்தளம் நகரம், முந்தல் மற்றும் வனாத்தவில்லு பிரதேசங்களில் அமைந்திருந்த “நலன்புரி மையங்களில்” (அகதி முகாம்களில்) தங்கியிருந்தனர் (Azeez, 2015). இந்த அகதிகள் வருகை புத்தளத்தின் மக்கள்தொகையை இரட்டிப்பாக்க, உள்ளூர் வளங்களில் கடும் அழுத்தத்தை ஏற்படுத்தியது.

இலங்கையின் மேற்கு கடற்கரையில் அமைந்த புத்தளம் மாவட்டத்தை அடையாளம் காணும் வரைபடத்தில், 1990 வெளியேற்றத்திற்குப் பிறகு விடத்தல்தீவு மற்றும் பிற வடக்கு கிராமங்களைச் சேர்ந்த முஸ்லிம் மக்கள் இங்கு மீள்குடியேற்றப்பட்டிருந்தனர் (The New Humanitarian, 2011). நாட்டின் மிகக் குறைந்த வளர்ச்சி பெற்ற பகுதிகளில் ஒன்றாக இருந்த இந்தப் பிரதேசம், இவர்களை ஏற்க தேவையான அடிப்படை வசதிகளின்றி இருந்தது. ஆரம்ப கட்டத்தில், இடம்பெயர்ந்த குடும்பங்களில் 90%-க்கும் மேற்பட்டோர் தினசரி வாழ்வாதாரத்திற்காக அரசு மற்றும் உலக உணவுத்திட்டத்தின் நிவாரணங்களை நம்பிக் கொண்டிருந்தனர் (Azeez, 2015). பலர் நெரிசலான முகாம்களில் அல்லது உறவினர்களுடன் தற்காலிகமாக தங்கினர். சுகாதார வசதிகள் மிகமிகக் குறைவாக இருந்தன; பள்ளிப்படிப்பு குறுக்கப்பட்டது; வேலைவாய்ப்புகள் பற்றாக்குறையுடன் இருந்தன. 80% வடக்கு முஸ்லிம் புலம்பெயர்ந்தோர் நிரந்தர வருமானமின்றி, அடிப்படையான கூலித் தொழில்கள் மற்றும் சிறிய வேலைகளில் ஈடுபட்டு வாழ்ந்தனர் (Sukhla, 2009). பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, சில தொழில்முனைவோர் குடும்பங்கள் புத்தளத்தில் சிறிய நிலங்களை வாங்கி, எளிமையான வீடுகளை நிர்மாணிக்க முடிந்தது. எனினும், இந்த தனிப்பட்ட முன்னேற்றம் பெரும்பான்மைக்குத் தொலை

தூரமானது; குடியேற்றங்களில் நிலவும் நிலையற்ற தன்மையை மாற்றவில்லை (Sukhla, 2009). புத்தளம் முகாம்களில் வாழ்க்கை பெரும்பாலும் மனச்சோர்வை ஏற்படுத்தும் விதமாக இருந்தது. விடத்தல்தீவு போன்ற ஒட்டுமொத்த சமூக கட்டமைப்புகள் முற்றிலும் சிதைந்துவிட்டன. ஆண்கள் வேலை தேடிக் கிழக்கு நாடுகளுக்கும், பிறர் நகரங்களுக்கும் செல்ல, பல குடும்பங்கள் பெண் தலைமையில் இயங்கின (Sukhla, 2009). இளைஞர்களிடையே சோம்பேறித்தனமும், போதைப்பொருள் பழக்கமும் அதிகரித்தன; மீன்பிடித் துறை மற்றும் வேலைவாய்ப்புகளைத் தொடர்பாக உள்ளூர் குடியிருப்பாளர்களுடன்

மோதல்கள் உருவானது (Sukhla, 2009; Groundviews, 2023).

பல்லாயிரக்கணக்கான வெளி மாவட்டங்களிலிருந்து வந்த புலம்பெயர்ந்தோர் திடீரென உள்ளூர் வளங்களுக்காக போட்டியிட்டதால், உள்ளூர் மக்களிடம் வெறுப்பு வளர்ந்தது (Sukhla, 2009). இவை அனைத்திலும், வடக்கு முஸ்லிம் அகதிகள் தங்கள் மத, மொழி அடையாளங்களை தக்க வைத்தனர். முகாம்களில் மகுதிகள் மற்றும் மதரஸாக்கள் உருவாக்கப்பட்டன; மேலும் பள்ளிப்படிப்பை இழந்த குழந்தைகளுக்காக மாலை நேர வகுப்புகள் நடத்தும் முறைசாரா பள்ளிகள் தொடங்கப்பட்டன (Perera, 2020). காலப்போக்கில், பல மனிதாபிமான முயற்சிகள் சிறிதளவு நிவாரணத்தை வழங்கின. 2000களின் நடுப்பகுதியில், உலக வங்கியின் நிதியுடன் ஒரு வீட்டு நிர்மாணத் திட்டம் முன்னெடுக்கப்பட்டது, இதன் மூலம் சுமார் 4,500 முதல் 6,000 வரை நிரந்தர வீடுகள் கட்டப்பட்டன (The New Humanitarian, 2011; Azeez, 2015). 2011 ஆம் ஆண்டுக்குள் இந்த வீடுகள் சிலர் வசிப்பதற்குத் தயாராகின. இருப்பினும், பல ஆயிரக் கணக்கான புலம்பெயர்ந்தோர் இன்னும் இடிந்து விழும் தற்காலிக வீடுகளில் வசித்து வந்தனர் (Azeez, 2015; The New Humanitarian, 2011). அடுத்தடுத்த அரசாங்கங்கள், இடம்பெயர்ந்த புத்தளம் முஸ்லிம் மக்களின் நிலையை பெரிதாகக் கருத்தில் கொள்ளாமல் விட்டுவிட்டன. உள்நாட்டுப் போர் நாட்டின் பிற பகுதிகளுக்குத் திசைமாற்றம் பெற்றபோது, இவர்களின் பிரச்சினை தள்ளிப்போனது (Sarjoon et al., 2016; Groundviews, 2023). இந்தத் தீவிர புறக்கணிப்பு, புத்தளம் முகாம்களில் வசிக்கும் முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியில் ஆழ்ந்த கைவிடப்பட்ட உணர்வை உருவாக்கியது.

இடம்பெயர்ச்சி பற்றிய முதல் நபர் விவரிப்புகள்.

விடத்தல்தீவு மற்றும் பிற வெளியேற்றப்பட்ட சமூகங்களின் வாய்மொழி வரலாறுகள், இந்த நீடித்த இடம்பெயர்ச்சியின் மனித உந்துச்செலுத்தலையும், உயிரிழப்புகளையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. “நாங்கள் வீடென்று அழைத்திருந்த இடத்தை இரவோடு இரவாக விட்டுவிட்டோம்,” என்று அப்துல் மாலிக் கூறுகிறார். வெளியேற்ற உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்ட போது யாழ்ப்பாணத்தில் இளைஞராக இருந்த அவர், இப்போது புத்தளத்தில் ஒரு இமாமாக பணியாற்றுகிறார் (The New Humanitarian, 2013). அவரது வார்த்தைகள், மூதாதையர் வீடுகளை விட்டு வெளியேறி தங்கள் வாழ்வை பூரணமாக மாற்ற வேண்டிய கட்டாய நிலைமையில் இருந்த குடும்பங்களின் அதிர்ச்சியை உயிருடன் காட்டுகின்றன. அறிவுறுத்தல்களுக்கு இணங்க, தங்களுடைய சொத்துக்களை ஒப்படைக்கும் அவசரமான போராட்டங்களைப் பற்றியும், அவற்றை ஒரு பள்ளியில் ஒப்படைத்ததையும், சில துணிகள் மற்றும் பத்திரங்களோடு வெளியேறியதையும், மன்னரைச் சேர்ந்த ஒரு பெண் நினைவுகூருகிறார் (Memories of Sri Lanka, n.d.).

அடுத்தடுத்த ஆண்டுகளில், இடம்பெயர்ந்த குடும்பங்கள் நாடுகடத்தப்பட்ட நிலையில் ஒரு சாதாரண வாழ்க்கையின் சாயலை மீண்டும் உருவாக்க பாடுபட்டனர். வாய்மொழி வரலாற்றுத் திட்டத்தில் நேர்காணல் செய்யப்பட்ட விடத்தல்தீவின் முன்னாள் குடியிருப்பாளரான பாத்திமா (இது அவரது உண்மையான பெயர் அல்ல) பல ஆண்டுகள் கசிவு கூடாரத்தில் தங்கி, தனது குழந்தைகளை வளர்த்து, ஒருநாள் வீடு கட்டுவதை கனவு கண்டதை விவரித்தார். இருபது ஆண்டுகளாக புத்தளத்தில் வாழ்ந்த பின், 2010ஆம் ஆண்டு அவர் விடத்தல்தீவிற்குத் திரும்பினார்; ஆனால் “எங்கள் இடத்தில் எதுவுமே எஞ்சியிருக்கவில்லை. வீடுகள் இடிக்கப்பட்டிருந்தன. அடித்தளக் கற்கள்கூட காணவில்லை” என்று அவர் கூறினார் (Memories of Sri Lanka, n.d.). திரும்பி வந்த பலர் தங்களுடைய கடைகள், பண்ணைகள் அல்லது மீன்பிடி படகுகள் அழிந்துவிட்டதையோ அல்லது பிறரால் கைப்பற்றப்பட்டதையோ கண்டனர். மன்னார் பகுதியிலிருந்து திரும்பிய மற்றொருவர், தங்கள் கிராமங்களை மீளப் பெற இயற்கை வளர்ச்சியை நீக்க வேண்டும் என்பதற்காக கண்ணிவெடிகள் அகற்றும் பணிக்குத் தங்கள் உடல் உழைப்பும், அரசு சாரா அமைப்புகளின் உதவியும் எவ்வளவு அவசியமானது என்பதை விவரித்தார் (Groundviews, 2023).

ஆயினும், இத்தனை துன்பங்களுக்கிடையிலும் தாயகத்தின் ஈர்ப்பு மட்டுமல்லாமல், அதன் மீதான பாசமும் குறையவில்லை. “இவை அனைத்திற்கும் மேலாக, எங்கள் சொந்த ஊரை விட்டுப் போக முடியாது என்பதால்தான் இங்கேயே மீண்டும் குடியேறினோம்,” என்று விடத்தல்தீவின் புறநகரைச் சேர்ந்த ஒரு பெண் கூறுகிறார். அவர் ஒரு அடிப்படை வீட்டினை கட்டி, தனது குடும்பத்தின் வயல்களை மீள்நட்டுவிட்டார் (Memories of Sri Lanka, n.d.). இத்தகைய முதல் நபரின் சாட்சியங்கள், விடத்தல்தீவின் இடம்பெயர்ந்த முஸ்லிம் சமூகத்தின் துன்பத்தையும், அவர்களது தாங்கும் ஆற்றலையும் வெளிக்கொணர்கின்றன. எல்லா கூறுகளும் இழப்பை மட்டுமே விவரிப்பதில்லை; சில நினைவுகள் ஒற்றுமையும் சகவாழ்வையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. வடக்கு தமிழர்களும் முஸ்லிம் கிராமவாசிகளும் பல தலைமுறைகளாக அமைதியான உறவுகளில் வாழ்ந்தனர் என்பதைக் குறிக்கும் வார்த்தைகள், மூத்த சமூக உறுப்பினர்களால் மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்தப்படுகின்றன. 1990ஆம் ஆண்டு வெளியேற்றம் “திடீரென ஏற்பட்டது” (Memories of Sri Lanka, n.d.). வாய்மொழி சாட்சியங்களில் இந்த நுணுக்கம் தெளிவாகத் தெரிகிறது, அங்கு சில தமிழ் நண்பர்கள் போரின் போது முஸ்லிம்களது சொத்துக்களை பாதுகாக்க முயன்ற சம்பவங்கள் அன்புடன் நினைவுகூரப்படுகின்றன. இத்தகைய குரல்கள்,

வெளியேற்றத்தின்போது சிதறிய சமூகத்தின் நினைவுகளை நிலைநிறுத்தும் முக்கியமான வாய்மொழி வரலாற்றை உருவாக்குகின்றன, மேலும் விடத்தல்தீவின் முஸ்லிம் சமூகத்தின் பெருமையைத் தொடர்ந்து பாதுகாத்திருக்கின்றன.

போருக்குப் பிந்தைய வருகை மற்றும் தற்போதைய நிலைமைகள்.

2009 மே மாதம் இலங்கையின் உள்நாட்டுப் போர் முடிவடைந்தது வெளியேற்றத்திலிருந்து கிட்டத்தட்ட 19 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இது வடக்கு முஸ்லிம்கள் தங்கள் தாயகத்திற்குத் திரும்பும் வாய்ப்பைத் திறந்தது. கோட்பாட்டளவில், விடத்தல்தீவின் இடம்பெயர்ந்த குடும்பங்கள் தங்கள் கடலோர நகரத்திற்குத் திரும்புவதற்கு எதுவும் தடையாக இல்லை. உண்மையில், முஸ்லிம்கள் திரும்பி வருவதை ஊக்குவிப்பது ஒரு முன்னுரிமை என அரசாங்க அதிகாரிகள் அறிவித்தனர் (The New Humanitarian, 2011). எனினும், நடைமுறையில், முன்னேற்றம் நின்று, புதிய சவால்களால் தடையடைந்தது. 2011ஆம் ஆண்டு நிலவரப்படி, போருக்குப் பிந்தைய இரண்டாண்டுகளில், சுமார் 8,000–10,000 வடக்கு முஸ்லிம்கள் மட்டுமே வெளியேற்றப்பட்டவர்களின் 10–15% வடக்கிற்குத் திரும்பியிருந்தனர் (The New Humanitarian, 2011). பெரும்பாலானவர்கள் இன்னும் புத்தளத்தில் அல்லது பிற பகுதிகளில் தங்கியிருந்தனர். 2023 இல்கூட, 1990 வெளியேற்றத்தின்பாதிக்கப்பட்ட பெரும்பான்மையினர் “இன்னும் இயலாமையில் சிக்கிக் கிடப்பதையும், தங்கள் வீடுகளுக்குத் திரும்புவதற்கு வழிகள் இல்லாமலும்” உள்ளனர் என சமூக செயல்பாட்டாளர்கள் கவலை தெரிவித்தனர் (The New Humanitarian, 2023).

விடத்தல்தீவு போன்ற பகுதிகளில் மீள்குடியேற முயற்சித்தவர்கள் பல்வேறு தடைகளை சந்தித்தனர். வீடுகளின் அழிவே முதன்மையான சவாலாக இருந்தது. பலவீடுகள் பலவருடங்களாக தொடர்ந்த போரால் சேதமடைந்திருந்தன அல்லது திட்டமிட்டு இடிக்கப்பட்டிருந்தன. மன்னார் மற்றும் யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள முழு முஸ்லிம் பகுதிகள் போரின் முடிவில் பெரிதும் அழிக்கப்பட்டன (Groundviews, 2024). தப்பித்த சில வீடுகள் இடம்பெயர்ந்த தமிழ் பொதுமக்களால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிருந்தன அல்லது இராணுவ உபயோகத்திற்காக கைப்பற்றப்பட்டிருந்தன, இது இரண்டாம் நிலை ஆக்கிரமிப்பு சிக்கல்களை ஏற்படுத்தியது (Shukla, 2009). இலங்கைச் சட்டத்தின் கீழ், பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஓர் சொத்தில் வசித்தால் உரிமை கோர முடியும் என்பதால், இரண்டு தசாப்தங்களுக்குப் பிறகு சொத்துகளை மீட்டெடுப்பது கடினமானதாக இருந்தது (Shukla, 2009). விடத்தல்தீவின் திரும்பியவர்கள், போருக்குப் பிந்தைய இராணுவப் படைகள் மற்றும் 2016 இல் அறிவிக்கப்பட்ட விடத்தல்தீவு இயற்கை சரணாலயம் போன்ற பகுதிகள் காரணமாக தங்கள் நிலங்களை அணுக முடியாமல் அவதியுற்றனர் (Groundviews, 2024). அவர்கள் பெரும்பாலும் வனவிலங்கு துறை அல்லது வனத்துறையுடன் விவாதிக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருந்தனர்.

பெரியமடு என்ற கிராமம் இதற்கான சிறந்த உதாரணம்: 1990க்கு முன்பு கணிசமான முஸ்லிம் மக்கள் தொகையைக் கொண்டிருந்தது.

1990ல் 550 குடும்பங்களாக இருந்த இக்கிராமம் 2020க்குள் 2,500 குடும்பங்களாக வளர்ந்தது, ஆனால் 2024 ஆம் ஆண்டு நிலவரப்படி சுமார் 500 குடும்பங்கள் மட்டுமே அங்கு திரும்பி வாழ்ந்தனர் (Groundviews, 2024). அங்கு பள்ளிகள், மருத்துவமனைகள் அல்லது தரமான சாலைகள் இல்லாததால், மின்சாரம் மற்றும் சுத்தமான நீர் போன்ற அடிப்படை வசதிகள் பற்றாக்குறையாக இருந்தன. திரும்பிய ஆண்கள் பிறரின் பண்ணைகளில் கூலி வேலை செய்ய, அவர்கள் மனைவிகள் மற்றும் குழந்தைகள் கல்வி மற்றும் சேவைகள் சிறப்பாக உள்ள புத்தளத்தில் தங்கியிருந்தனர் (Groundviews, 2024). இது “பிளவுபட்ட குடும்ப” அமைப்பை உருவாக்கியது: குடும்பங்கள் புத்தளத்திற்கும் தங்கள் சொந்த கிராமத்திற்கும் இடையில் நகர்த்தப்பட்டன. “எங்களுக்கு பள்ளிகளோ வேலை வாய்ப்புகளோ கிடையாது. இந்த அடிப்படை வசதிகள் கிடைத்தால், இளைஞர்களுடன் அனைத்து குடும்பங்களும் திரும்ப தயாராக உள்ளனர்” என பெரியமடு சமூகத் தலைவர் ஒருவர் கூறினார் (Groundviews, 2024).

புத்தளத்தில் வளர்ந்த இளைய தலைமுறையினர் அங்கு வசதியாகவே உணர்கின்றனர். பெற்றோர்கள், புத்தளத்தில் உள்ள போதைப்பொருள் பிரச்சினைகள் குறித்து கவலைப்படுகின்றனர்; ஆனால் வடக்கில் கல்வி மற்றும் வேலைவாய்ப்புகள் பற்றிய கவலை அதிகம் (Groundviews, 2024). இத்தகைய சூழ்நிலைகள் மீள்குடியேற்றத்தை மெதுவாக்கியுள்ளன: மக்கள் நாடுகடத்தலின் கடின நிகழ்காலத்திற்கும், மூதாதையர் வீட்டின் நிச்சயமற்ற எதிர்காலத்திற்கும் இடையில் சிக்கித் தவிக்கின்றனர்.

முக்கியமாக, திரும்பிப் போவதற்கான உணர்வு பிளவுபட்டே உள்ளது. சூழ்நிலைகள் மேம்பட்டால் பலர் திரும்ப விரும்புகின்றனர். இது அவர்களின் தாயக நிலத்தின் மீதான ஆழமான பாசத்தைக் காட்டுகிறது. சமூகத் தலைவர்கள் குறிப்பிடுவது போல, “வீடுகள், பள்ளிகள் மற்றும் வேலை வாய்ப்புகள் இருந்தால், முழு சமூகமும் திரும்பும்” என்கிறார்கள் (Shukla, 2009). 2013க்குள், முஸ்லிம் சிவில் சமூக அமைப்புகள், மன்னார், யாழ்ப்பாணம் மற்றும் கிளிநொச்சி பகுதிகளில் சில ஆயிரம் குடும்பங்கள் மீள்குடியேற்றப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிவித்தன (The New Humanitarian, 2013). அதே நேரத்தில், பெரிய பகுதியினர் புத்தளம் அல்லது பிற பகுதிகளில் பசுமை பண்ணைகளை உருவாக்கியுள்ளனர், குடும்ப உறுவுகள் நிலைத்திருக்கின்றன. 30 வருடங்களுக்குப் பிறகு, புதிய தலைமுறையினர் அங்கு வணிகங்களை

வளர்த்துள்ளனர். ஒரு ஆராய்ச்சியாளர் கூறுவதுபோல்: “நீண்ட நாடுகடத்தலுக்குப் பிறகு அவர்கள் அங்கு ஒரு வாழ்க்கையை உருவாக்கியுள்ளனர்; பலர் புத்தளத்தையே தங்கள் வீடாகக் கருதுகின்றனர், குறிப்பாக இடப்பெயர்ச்சி சந்ததியினர்” (The New Humanitarian, 2023). சுருக்கமாகச் சொன்னால், திரும்பும் உரிமை மறுக்கப்படவில்லை, ஆனால் நடைமுறை சவால்கள் பெரிது. ஆதரவின் திரும்புவது வெறும் இன்னொரு புதிய சவாலாக மாறுகிறது. மன்னாரில் முஸ்லிம்கள் (1981ஆம் ஆண்டு மக்கள்தொகையில் 26%) ஒரு பெரிய சிறுபான்மையினர். மன்னார் நகரமும், முஸ்லிம் பகுதியான மூர் தெருவும் முழுமையாக காலியாக்கப்பட்டன. மன்னாரில் வெளியேற்றம் கடல்வழிப் பயணமாகவும், பல நாட்கள் நீண்டதாகவும் இருந்தது; யாழ்ப்பாணத்தில் பலர் சற்று நேரத்திலேயே கால்நடையாக வெளியேறியிருந்தனர். முறைகளில் வேறுபாடு இருந்தாலும், முடிவாக, 1990 அக்டோபர் இறுதிக்குள், வடக்கு மாகாணத்தின் 72,000–75,000 முஸ்லிம்கள் (மக்கள்தொகையில் 5%) வேரோடு அகற்றப்பட்டனர் (Groundviews, 2023; The New Humanitarian, 2013).

மன்னாரின் இடம்பெயர்ந்த முஸ்லிம்கள் மற்றும் விடத்தல்தீவின் முஸ்லிம் மக்களின் நிலை.

மன்னாரில் இருந்து இடம்பெயர்ந்த முஸ்லிம்கள், விடத்தல்தீவுப் பகுதியினரின் நிலையைப் பகிர்ந்துகொண்டனர். இருந்தும், ஒரு சிறு வேறுபாடு காணப்பட்டது: மன்னாரில் வெளியேற்றப்பட்டவர்களில் சிலர் ஆரம்ப காலத்தில் வேறு பகுதிகளில் தஞ்சம் புகுந்தனர். சிலர் கிழக்கே அனுராதபுரம் மாவட்டத்திற்கோ அல்லது தெற்கே கொழும்புக்கோ தப்பிச் சென்று, உறவினர்களிடமோ அல்லது நிவாரண முகாம்களிலோ தங்கியிருந்தனர் (Memory Map Sri Lanka, nd). பின்னர், அரசாங்க உதவிகள் புத்தளத்தில் அதிகமாகக் குவிந்ததால், அவர்களும் அந்தப் பகுதியில் பெரிய அகதி சமூகத்துடன் சேரக்கூடியபடி ஈர்க்கப்பட்டனர். 1990கள் மற்றும் 2000களின் மனிதாபிமான அறிக்கைகள், இக்குழுக்களை எல்லாம் “வடக்கு முஸ்லிம் அகதிகள்” என ஒன்றிணைத்துப் பெயரிட்டன. எனவே, விடத்தல்தீவுப் முஸ்லிம்கள் எதிர்கொண்ட சொத்திழப்பு, நீண்டகால முகாம்பதிவு வாழ்வு, மெதுவான மீள்குடியேற்றம் போன்ற சவால்கள், மன்னார், யாழ்ப்பாணம் மற்றும் பிற பகுதிகளிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம்களின் அனுபவங்களையும் பிரதிபலிக்கின்றன. தப்பிக்கப்பயன்படுத்திய பாதைகள் மற்றும் ஆரம்ப தற்காலிக தங்குமிடங்களில் சிறு வேறுபாடுகள் இருந்தபோதும், அனைவரும் நீடித்த இடம்பெயர்வின் ஒரே யதார்த்தத்தை பகிர்ந்தனர்.

மூன்று தசாப்தங்களைத் தாண்டியும், விடத்தல்தீவு மற்றும் வடக்கு முஸ்லிம்கள் 1990ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட இடப்பெயர்ச்சியின் தாக்கங்களை இன்னும் தாங்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர். உள்நாட்டுப் போர் முடிந்த போதிலும், அதன் தாக்கங்கள் தீர்க்கப்படாத இடப்பெயர்ச்சி வடிவில் தொடர்கின்றன. மூத்த தலைமுறையினருக்குப் போரின் அதிர்ச்சியும், தாயகத்திற்கான ஏக்கமும் இன்னும் தீராதது. “இப்போது போர் முடிந்துவிட்டது, விடுதலைப்புவிகள் இல்லை, நாங்கள் எங்கள் நிலங்களுக்கு ஏன் திரும்ப முடியாது என்று எனக்குப் புரியவில்லை,” என புத்தளத்தில் தங்கியுள்ள ஓர் இடம்பெயர்ந்தவர் மீள்குடியேற்றத்தின் மந்த வேகத்தால் விரக்தியுடன் கூறுகிறார் (The New Humanitarian, 2013). மறுபுறம், புத்தளத்தில் பிறந்து வளர்ந்த இளைய தலைமுறையினர், வடக்கில் உள்ள அபிவிருத்தி இல்லாத கிராமங்களுக்கு திரும்புவது குறித்த அடையாளம் மற்றும் நடைமுறைப் பிரச்சினைகளில் சிக்கியுள்ளனர். இலங்கை அரசாங்கம் மற்றும் சிவில்சமூகம் இச்சமூகத்தின் நிலைமையை அங்கீகரிக்கத் தொடங்கியுள்ளன. குடிமக்கள் ஆணையம் மற்றும் தேசிய கற்றல் மற்றும் நல்லிணக்க ஆணையம் ஆகியவை வடக்கு முஸ்லிம்கள் மீள்குடியேற்றத்தை ஆதரிக்க பரிந்துரை செய்துள்ளன (The New Humanitarian, 2013). எனினும், உறுதியான மற்றும் விரிவான உதவிகள் இன்னும் பற்றாக்குறையாகவே உள்ளன. 2025ஆம் ஆண்டு நிலவரப்படி, பல விடத்தல்தீவுப் முஸ்லிம்கள் தங்கள் சொந்த கிராமங்களில் அர்த்தமுள்ள மீள்குடியேற்றம் அல்லது அவர்கள்குடியேறிய இடங்களில் நில உரிமைகள் மற்றும் வாழ்வாதாரங்களுடன் உள்ளூர் ஒருங்கிணைப்பு ஆகிய நீடித்த தீர்வுகளுக்காக இன்னும் காத்திருக்கின்றனர். விடத்தல்தீவுப் முஸ்லிம்களின் கதை, துன்பத்தையும், உயிர்வாழ்வையும், நம்பிக்கையையும் சுட்டிக்காட்டுகிறது. இது போருக்குப் பிந்தைய நல்லிணக்கப் பணிகளில், போரின் நேரடி பின் விளைவுகளை தீர்க்க வேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறது. வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம்கள் பழிவாங்கலை அல்லாது, தங்கள் உரிமைகளை அங்கீகரிக்கவும் மீட்டெடுக்கவும் நாடுகிறார்கள். விடத்தல்தீவு மற்றும் பிற வடக்கு கிராமங்களுக்கு அவர்களது திரும்புதல், தங்கள் சொந்தத் துயர அனுபவங்களை தாங்கி வந்த தமிழ் அண்டை சமூகங்களுடன் சேர்ந்து, போரால் கிழிக்கப்பட்ட பன்முக கலாச்சாரத்தைக் கேண்மையுடன் மீண்டும் கட்டியெழுப்புகிறது. இந்த இடம்பெயர்ந்த முஸ்லிம்கள், தாங்கள் விரும்பினால், தங்கள் வாழ்வை முழுமையாக மீள்நிர்மாணிக்க முடியும்வரை, இலங்கையின் வடக்கில் நல்லிணக்கமும் மீட்பும் முழுமையடையாது. 1990ஆம் ஆண்டு வெளியேற்றத்தின் மரபு, ஒரு எச்சரிக்கைக் கதையாகவும், இனி இத்தகைய வலுக்கட்டாய வெளியேற்றங்கள் நாட்டில் மீண்டும் நிகழாமல் தடுக்கும் அழைப்பாகவும் அமைகிறது.

வரம்புகள்.

இரண்டாம் நிலை ஆதாரங்கள் மற்றும் நிறுவன அறிக்கைகளின் செறிவான தரவுகளிலிருந்து பெற்றிருந்தாலும், இந்த ஆய்வு பின்வரும் வரம்புகளால் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது:

- முதன்மை களப்பணி இல்லாமை: தளவாட மற்றும் தற்காலிக தடைகள் காரணமாக, தற்போதைய அல்லது முன்னாள் அகதிகளுடன் நேரடி நேர்காணல்கள் அல்லது நிலப்பரப்பு ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. எனவே, பகுப்பாய்வு ஏற்கனவே வெளியிடப்பட்ட சான்றுகளிலும் முன்பு சேகரிக்கப்பட்ட தரவுகளிலும் மட்டுமே சார்ந்துள்ளது.
- சிறப்புப் பகுதிகளுக்கான பகிர்ந்தளிர்க்காத தரவுகள்: கிடைக்கக்கூடிய புள்ளிவிவர மற்றும் நிகழ்வுத் தரவுகள் பெரும்பாலும் பரந்த மாவட்ட நிலைகளை சார்ந்தவை. இது, விடத்தல்தீவுப் போன்ற சிறப்புப் பகுதிகளின் அனுபவங்களை யாழ்ப்பாணம் அல்லது திருகோணமலை போன்ற இடங்களின் அகதிகள் அனுபவங்களுடன் குழப்பி விடுகிறது.
- அதிகாரப்பூர்வ ஆவணங்களை அணுகுவதற்கான வரையறைகள்: அகதி நிலை, குடியுரிமை விண்ணப்பங்கள் மற்றும் நில உரிமை மறுசீரமைப்பு தொடர்பான ஆவணங்களுக்கு நேரடி அணுகல் சாத்தியமாகவில்லை; இதில் பெரும்பாலான தகவல்கள் அரசு சாரா அமைப்புகள் மற்றும் வக்காலத்து குழுக்களின் இரண்டாம் நிலை அறிக்கைகளிலிருந்து பெற்றவை.
- போருக்குப் பிந்தைய சட்ட மாற்றங்கள்: இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் அகதிகள் கொள்கை மற்றும் குடியுரிமை சட்டங்களில் தொடரும் நிலைமாற்றங்களைத் தொடர்ந்து, 2025க்குப் பிறகு சில கண்டுபிடிப்புகள் புதுப்பிக்கப்பட வேண்டியிருக்கலாம்.

தாக்கங்கள்.

இந்த ஆய்வு அகதிகள் ஆய்வு, போருக்குப் பிந்தைய மீட்பு மற்றும் இடம்பெயர்வு நிர்வாகத்துறைகளில் பின்வரும் முக்கிய தாக்கங்களை வெளிப்படுத்துகிறது:

- கொள்கைப் பிழைகள்: இந்தியாவில் உள்ள இலங்கைத் தமிழ் அகதிகள் பல வருடங்களாக நாடற்ற நிலையில் இருப்பது, நீண்டகால இடம்பெயர்விற்கு விளக்கமளிக்கின்றது, தேசிய, சட்டமன்ற அமைப்புகளின் குறைபாட்டையும் வெளிக்காட்டுகிறது. குடியுரிமை பெற முடியாத நிலை, சமூக மற்றும் பொருளாதார மண்டலங்களிலிருந்து அவர்களை மேலும் ஒதுக்குகிறது.
- நினைவாற்றல் மற்றும் அடையாளம்: விடத்தல்தீவுப் போன்ற இடங்களில் இடம்பெயர்ந்த சமூகங்கள் எவ்வாறு கூட்டு அடையாளம் மற்றும் தலைமுறை நினைவுக்களை மீள்செயலாக்குகின்றன என்பதை இந்த ஆய்வு விளக்குகிறது.
- நாடுகடந்த மனிதாபிமான பொறுப்பு: வரலாற்றுப் பிழைகளை நீக்கவும், நிலையான தீர்வுகளை எளிதாக்கவும் இந்தியா மற்றும் இலங்கை ஆகிய இரு நாடுகளுக்கும் ஒருங்கிணைந்த பிராந்திய நடவடிக்கைகள் அவசியமானவை என்பதை இந்த வழக்கு வலியுறுத்துகிறது.

பரிந்துரைகள்.

இந்த ஆய்வின் அடிப்படையில் பின்வரும் பரிந்துரைகள் முன்மொழியப்படுகின்றன.

1. **சட்ட ஒருங்கிணைப்பு நடவடிக்கைகள்:** நீண்டகாலமாகத் தங்கியுள்ள இலங்கைத் தமிழ் அகதிகள், குறிப்பாக இந்தியாவில் பிறந்தவர்கள் அல்லது இந்திய நாட்டினரை மணந்தவர்கள், குடியுரிமை பெறுவதற்கான தெளிவான சட்ட வழிகளை இந்திய அரசு உருவாக்க வேண்டும்.
2. **வாழ்வாதார ஆதரவு மற்றும் போக்குவரத்து:** தமிழ்நாட்டில் உள்ள அகதிகள் பணி அனுமதி மற்றும் நுண் கடன் சேவைகளை எளிதில் பெறக் கூடிய முறைகளை ஏற்படுத்தி, முகாம்களின் பொருளாதார மந்தநிலையிலிருந்து விடுபட உதவ வேண்டும்.
3. **இருதரப்பு கொள்கை உரையாடல்:** தன்னார்வ மற்றும் கண்ணியமான திரும்பிப் படிதல் நடைமுறையாக்க, அகதிகள் திரும்புதல், நில மீட்பு மற்றும் இடைக்கால நீதி தொடர்பான உரையாடல்களை இந்தியா மற்றும் இலங்கை வலுப்படுத்த வேண்டும்.
4. **சமூக ஆவணப்படுத்தல் முயற்சிகள்:** அரசு சாரா அமைப்புகள் மற்றும் சிவில் சமூகம் வாய்மொழி வரலாறுகள் மற்றும் ஆவண காப்பகங்கள் மூலம் நினைவாற்றல்களை பாதுகாக்கவும், உரிமைகளை உறுதிப்படுத்தவும் ஆதரிக்க வேண்டும்.
5. **இரண்டாம் தலைமுறை அகதிகளுக்கான இலக்கு ஆதரவு:** கல்வி, உளவியல் மற்றும் சட்ட ஆதரவு திட்டங்கள், முகாம்களில் வாழும் இரண்டாம் தலைமுறை அகதிகள் எதிர்கொள்ளும் அடையாள நெருக்கடிகள் மற்றும் ஒருங்கிணைப்பு சவால்களை கையாள வேண்டும்.

முடிவுரை.

விடத்தல்தீவின் தமிழ் மக்கள் முதலில் இலங்கையில் உள்ள தங்கள் கிராமங்களில் இருந்து

அப்புறப்படுத்தப்பட்டு பின்னர் கடல் கடந்து இந்தியாவிற்கு இடம்பெயர்ந்தனர். ஒரு நீண்ட, தீர்க்கப்படாத இடப்பெயர்ச்சியின் பிரதிநிதியாக அமைந்துள்ளனர். அவர்களின் கதைகள், வெறும் உடல் இடம்பெயர்வை அல்லாமல், இழப்பு, தழுவல் மற்றும் முடிக்கப்படாத திரும்புதலின் நிழல்களை பிரதிபலிக்கின்றன. பல தசாப்தங்கள் கழிந்தும், இந்த அகதிகள் தங்கள் கடலோரக் கிராமங்களை நினைவுகூர்ந்தும், இந்தியாவில் தற்காலிகமான நாடுகடத்தல் நிலையில் வேருன்றியும் இருந்து வருகின்றனர். இந்த ஆய்வு, பொதுவாக மறக்கப்படும் ஒரு சமூகத்தின் நீடித்த மனப்பிணி மற்றும் மீள்தன்மையை வெளிக்கொணர்கிறது. ஆயுத மோதல் முடிவடைந்தது இடம்பெயர்வின் முடிவையும் குறிக்கவில்லை என்பதையும் இது சவால்விடுகிறது. சட்ட அங்கீகாரம், சமூக மீள்பிரவேசம் மற்றும் கடந்த காலத்திலான நியாய தீர்வு இல்லையென்றால், அமைதி முழுமை பெறாது என்பதை விடத்தல்தீவு எடுத்துக்காட்டுகிறது. எதிர்காலத்தை நோக்கி, இந்த இடம்பெயர்ந்த குடும்பங்களின் நிலை, கொள்கை வடிவமைப்பாளர்களும் சிவில் சமூகம் சார்ந்த செயற்பாட்டாளர்களும் அவர்களின் பச்சாதாபத்தை நிலையான தீர்வுகளாக மொழிபெயர்க்கிறார்களா என்பதையே பொறுத்திருக்கிறது. அது தன்னார்வ, கண்ணியமான திரும்புவா அல்லது சட்ட அங்கீகாரம் சேர்ந்த ஒருங்கிணைப்பாக இருக்கலாம். விடத்தல்தீவுப் புகல்நிலை வாழ்ந்த அனுபவம் நமக்கு நினைவூட்டுகிறது: சமூகங்களை வேரோடு பிடுங்கலாம், ஆனால் அடையாளம், கண்ணியம் மற்றும் சொந்தமானது என்றும் நீடிக்கும்.

உசாத்துணைகள்.

- Adaikalanathan, S. (2024, February 21). Appeal to release Navy-occupied Catholic lands in Mannar and Mullikulam. Tamil Guardian. <https://www.tamilguardian.com>
- Al Jazeera. (2006a, January 13). War fears prompt Tamils to flee. <https://www.aljazeera.com/news/2006/1/13/war-fears-prompt-tamils-to-flee>
- Al Jazeera. (2006b, January 17). Sri Lankan Tamils continue to flee. <https://www.aljazeera.com/news/2006/1/17/sri-lankan-tamils-continue-to-flee>
- Asees, M. S. (2015, October 19). Plight of Muslim IDPs in Puttalam. Colombo Telegraph. <https://www.colombotelegraph.com/index.php/plight-of-muslim-idps-in-puttalam/>
- Catholic Bishop of Mannar et al. (2008). Rights of internally displaced people in the district of Mannar, Sri Lanka. Statement submitted to the UN Human Rights Council (A/HRC/8/NGO/21, 28 May 2008). United Nations Digital Library.
- European Commission. (2012). Sri Lankan Tamil refugee camp in Tamil Nadu (Vembakkottai) [Photograph]. EU/ECHO. [https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Sri_Lankan_refugee_camp_in_Tamil_Nadu_India_\(8193457066\).jpg](https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Sri_Lankan_refugee_camp_in_Tamil_Nadu_India_(8193457066).jpg)
- Fernando, L. (2010, April 6). Resettlement in the Vanni: A field visit to Thevanpidy and Vidaltivu. Groundviews. <https://groundviews.org/2010/04/06/resettlement-in-the-vanni-a-field-visit-to-thevanpidy-and-vidaltivu/>
- Fernando, R. (2010, May 26). Vanni in the year after war: Tears of despair and fear. Groundviews. <https://groundviews.org/2010/05/26/vanni-in-the-year-after-war-tears-of-despair-and-fear/>
- Financial Times. (2010, June 23). Post-war IDPs living in LTTE-run refugee camps: Report. <https://www.ft.lk>
- Global IDP Database – Norwegian Refugee Council. (2004). Profile of internal displacement: Sri Lanka. Geneva: NRC Internal Displacement Monitoring Centre. Retrieved via ECOI.net.
- Government of Tamil Nadu. (2023). Sri Lankan Tamils: Camps and data. SLTamils.tn.gov.in. <https://sltamils.tn.gov.in>
- Groundviews. (2023, October 30). Northern Muslims' right to return – whose responsibility? <https://groundviews.org/2023/10/30/northern-muslims-right-to-return-whose-responsibility/>
- Groundviews. (2024, April 13). Muslims returning to Jaffna face many challenges to exist. <https://groundviews.org/2024/04/13/muslims-returning-to-jaffna-face-many-challenges-to-exist/>
- Japan International Cooperation Agency (JICA). (2010). The project for development planning for the urgent rehabilitation of resettlement community in Mannar District: Final report. https://openjicareport.jica.go.jp/pdf/12082202_01.pdf
- Jeyaraj, D. B. S. (2013, January 19). Mannar Muslims: Between the devil and the deep sea. Colombo Telegraph. <https://www.colombotelegraph.com/index.php/mannar-muslims-between-the-devil-and-the-deep-sea/>
- Jesuit Refugee Service. (2023). After 40 years, Sri Lankan Tamil refugees in India need durable solutions. JRS Reports. <https://www.jrs.net/en/resource/sri-lankan-refugees-in-india/>
- JICA & Government of Sri Lanka. (2010). Project for development planning for the urgent rehabilitation of the resettlement community in Mannar District – Final Report. Japan International

- Cooperation Agency (JICA) and Mannar District Secretariat.
- Kumar, V. (2024, March 1). Three generations later, Sri Lankan Tamils still in search of identity. The Times of India. <https://timesofindia.indiatimes.com>
 - Memory Map Sri Lanka. (n.d.). Personal memory entry #337 – Muslim woman on eviction and return to Vidaltivu. <https://memorymap.lk/index.php/display/singleMemoryView/337>
 - Ministry of Resettlement. (2012). Progress report on resettlement in Northern Province. Government of Sri Lanka.
 - NESOHR (NorthEast Secretariat on Human Rights). (2008). Report on the humanitarian situation in the Vanni and the resilience of displaced Tamil communities. <http://www.tamilnation.org/humanrights/sne>
 - NESOHR. (2008). Vanni Displacement – Information collected by SNE. NorthEast Secretariat on Human Rights, June 2008. Reprinted at TamilNation.org.
 - Northern Provincial Council. (2012). Resettlement of IDPs in the North – Progress Report. Colombo: Ministry of Resettlement, Government of Sri Lanka.
 - Northern Provincial Council. (2020). Progress review report 2020 – Infrastructure and social services. Government of Sri Lanka.
 - Perera, R. (2020, October 29). 30 years ago, LTTE expelled Muslims from Northern Province. Daily Mirror. <https://www.dailymirror.lk/news-features/30-years-ago-LTTE-expelled-Muslims-from-Northern-Province/131-198580>
 - Shukla, K. (2009). Protracted Muslim displacement in Sri Lanka. Forced Migration Review, 33, 19–21. <https://www.fmreview.org/shukla>
 - Sridharan, K., Menon, R., & Iyer, S. (2024). Indian citizenship law's exclusion of Sri Lankan Tamils. The Diplomat. <https://thediplomat.com/2024/03/indian-citizenship-laws-exclusion-of-sri-lankan-tamils/>
 - Tamil Guardian. (2022a, May 30). More Tamil refugees flee from Mannar to Tamil Nadu amidst economic crisis. <https://www.tamilguardian.com/content/more-tamil-refugees-flee-mannar-tamil-nadu-amidst-economic-crisis>
 - Tamil Guardian. (2022b, August 24). Over 140 Sri Lankan Tamil refugees arrive in Tamil Nadu since January 2022. <https://www.tamilguardian.com/content/over-140-sri-lankan-tamil-refugees-arrive-tamil-nadu-january-2022>
 - Tamil Guardian. (2024, December 3). Mannar MP tells Sri Lankan president to release Tamil land occupied by navy. <https://www.tamilguardian.com/content/mannar-mp-tells-sri-lankan-president-release-tamil-land-occupied-navy>
 - Tamilnation. (1999, March). Over 20,000 Tamils displaced in March 1999; Vidaltivu church hit by shelling. Sri Lanka Monitor. <http://tamilnation.org/conflict/tamileelam/9903monitor.htm>
 - The New Humanitarian. (2011, March 3). Government shifts focus to displaced Muslims. <https://www.thenewhumanitarian.org/report/92083/sri-lanka-government-shifts-focus-displaced-muslims>
 - The New Humanitarian. (2013, January 21). Sri Lanka's Muslim IDPs 25 years on. <https://www.thenewhumanitarian.org/analysis/2013/01/21/sri-lanka-s-muslim-idps-25-years>
 - The New Humanitarian. (2023, October 29). Muslim IDPs in limbo decades after expulsion. <https://www.thenewhumanitarian.org>
 - The New Indian Express. (2022, October 12). TN CM inaugurates 30 concrete houses in refugee camp. <https://www.newindianexpress.com>
 - UNHCR. (2008, August 8). UNHCR deeply concerned about newly displaced in Sri Lanka's north. UNHCR News (By Vivian Tan). <https://www.unhcr.org>
 - UNHCR. (2015). India-funded housing program brings hope to returnees in Mannar. United Nations High Commissioner for Refugees. <https://www.unhcr.org>
 - Valcarcel, A. (2019). Sri Lankan Tamil refugees in India: Return or integration? Forced Migration Review, 62, 75–77. <https://www.fmreview.org/education-displacement/valcarcel>
 - Wikipedia Contributors. (2023a, July). Black July. In Wikipedia, The Free Encyclopedia. https://en.wikipedia.org/wiki/Black_July
 - Wikipedia Contributors. (2023b, July). Sri Lankan Tamils in India. In Wikipedia, The Free Encyclopedia. https://en.wikipedia.org/wiki/Sri_Lankan_Tamils_in_India
 - World Socialist Web Site. (2010, April 6). Sri Lankan government resettlement program leaves war victims in dire poverty. <https://www.wsws.org/en/articles/2010/04/sril-a06.html>
 - World Socialist Web Site. (2012, April 28). Sri Lanka: "Resettled" Tamils in Vanni live in poverty.

<https://www.wsws.org/en/articles/2012/04/srva-a28.html>

- World Socialist Web Site. (2012, December 10). Sri Lankan government claims over 90% of displaced resettled. <https://www.wsws.org>
- Yusoff, M. A., Sarjoon, A., & Mohd Zain, Z. (2018). Resettlement of Northern Muslims: A challenge for sustainable post-war development and reconciliation in Sri Lanka. *Social Sciences*, 7(7), 106. <https://doi.org/10.3390/socsci7070106>

13. விடத்தல்தீவு போர்க்கால நினைவுகள்: 1983 – 2009ல் இலங்கையின் உள்நாட்டுப் போரின் போது நிகழ்ந்த மனித இழப்புகளை ஆவணப்படுத்தும் ஆய்வு

சந்தியாப்பிள்ளை சாந்தகுமார்¹³

சுருக்கம்.

இந்த ஆய்வு, 1983 முதல் 2009 வரை நீடித்த இலங்கை உள்நாட்டுப் போரின் போது, மன்னார் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள ஒரு கடலோர தமிழ் கிராமமான விடத்தல்தீவின் போர்க்கால அனுபவங்களை ஆழமாகப் பகுப்பாய்வு செய்கிறது. மன்னார் தீவுக்கும் பிரதான நிலப்பகுதிக்கும் இடையில் முக்கிய மூலோபாயப் பகுதியாக அமைந்த இந்த கிராமம், வன்முறைச் சுழற்சிகள், இடம்பெயர்வுகள் மற்றும் பேரழிவுகள் ஆகியவற்றின் உச்சியைக் கண்டது. வாய்மொழிச் சாட்சியங்கள், ஆவணப் பதிவுகள் மற்றும் இரண்டாம் நிலை ஆதாரங்களை ஒருங்கிணைக்கும் தரமான வரலாற்றியல் அணுகுமுறையின் வழியாக, இந்த ஆய்வு பொதுமக்கள் மற்றும் போராளிகள் உயிரிழந்த வழிகள், கட்டாய இடம்பெயர்வுகள் மற்றும் சமூக-அரசியல் மறுவடிவமைப்புகள் ஆகியவற்றைப் பதிவு செய்கிறது. இலங்கை இராணுவம் மற்றும் தமிழ் ஆயுதப் போராட்டக் குழுக்களால் போட்டியிடப்பட்ட ஒரு முக்கியத் தளமாகவும், வான்வழி குண்டுவீச்சுகள் மற்றும் ஷெல் தாக்குதல்களின் இடைவிடாத பயம் கொண்ட ஒரு பொதுமக்கள் சமூகமாகவும் விடத்தல்தீவின் இரட்டை நிலையை இந்த ஆய்வு வெளிப்படுத்துகிறது. இந்த ஆய்வு, கடலோர கிராமங்களின் குறைவாக ஆவணப்படுத்தப்பட்ட வரலாற்றுப் பங்களிப்புகளை வெளிப்படுத்துவதுடன், போருக்குப் பின்னான உளவியல் மற்றும் சமூகச் சிகிச்சைகள், மறுமலர்ச்சி, மற்றும் நாட்டு மட்டத்தில் அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய நினைவூட்டலுக்கான தேவை குறித்து வலியுறுத்துகிறது. இது, இலங்கையின் உள்நாட்டுப் போரின் போது சிறிய கிராமங்கள் எதிர்கொண்ட உள்ளூர்மயச் சிதறல்களைக் குறிக்கும் ஒரு முக்கிய பங்களிப்பாக விளங்குகிறது. மேலும் சாதாரணமான கிராம வாசிகள் எதிர்கொண்ட வேதனைகளை புரிந்து கொள்ளும் அவசியத்தையும் முன்னிறுத்துகிறது.

முக்கிய சொற்கள்: விடத்தல்தீவு, இலங்கை உள்நாட்டுப் போர், பொதுமக்கள் இடம்பெயர்வு, மன்னார் மாவட்டம், போர்க்கால நினைவுகள்

ஆய்வின் முக்கியத்துவம்.

இலங்கையின் உள்நாட்டுப் போர் வரலாற்றில், விடத்தல்தீவு கிராமம் ஒரு முக்கிய இடத்தை வகித்திருந்தாலும், பெரும்பாலும் அது புறக்கணிக்கப்பட்டிருப்பதை இந்த ஆய்வு வெளிப்படுத்துகிறது. மன்னார் கடற்கரையில் மூலோபாய ரீதியாக அமைந்திருந்த இந்த கிராமம், 1983 முதல் 2009 வரையிலான காலப்பகுதியில் இடைவிடாத வன்முறை, இடம்பெயர்வு மற்றும் மனித இழப்புகளின் சாட்சியாக அமைந்தது.

யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி மற்றும் முல்லைத்தீவு போன்ற இடங்களின் போர்க்கால அனுபவங்கள் ஆவணப்படுத்தப்பட்டிருந்த போதிலும், விடத்தல்தீவு போன்ற கடலோர தமிழ் கிராமங்களின் நுண்ணிய வரலாறுகள் போதிய அளவில் பதிவு செய்யப்படவில்லை. இந்த ஆய்வு, ஒரு உள்ளூர்மயமான மற்றும் சமூக மையக் கோணத்தில், பொதுமக்களின் துன்பங்கள், போராளிகளின் சிறப்புக்கள், சமூக மற்றும் பொருளாதார சீர்குலைவுகள், மற்றும் போருக்குப் பிந்தைய மீள்குடியேற்றப் போராட்டங்களை வெளிப்படுத்துகிறது.

விடத்தல்தீவில் நிகழ்ந்த குறிப்பிட்ட இறப்புகள், காணாமல் போனவர்கள் மற்றும் சமூக-அரசியல் தாக்கங்களை ஆவணப்படுத்துவதன் மூலம், இந்த ஆய்வு தமிழ் சமூக நினைவின் ஒரு முக்கிய அத்தியாயமாகவும், இலங்கையின் மோதல் வரலாற்றுக்குள் நுணுக்கங்களைச் சேர்க்கும் முயற்சியாகவும் விளங்குகிறது.

ஆய்வின் நோக்கங்கள்.

1. 1980 முதல் 2009 வரையிலான விடத்தல்தீவின் போர்க்கால வரலாற்றை ஆவணப்படுத்துதல், அதில் பொதுமக்கள் மற்றும் போராளிகள் உயிரிழந்த நிலைகள், இடம்பெயர்வு, மற்றும் சமூக-பொருளாதார விளைவுகள் அடங்கும்.
2. உள்நாட்டுப் போரின் போது உயிரிழந்த அல்லது காணாமல் போன விடத்தல்தீவைச் சார்ந்த நபர்களை அடையாளம் காண்பதோடு, அவர்களை சம்பவத்தின் சூழ்நிலை மற்றும் காலவரிசைப்படி வகைப்படுத்துதல்.

3. விடத்தல்தீவின் மூலோபாய முக்கியத்துவத்தை உருவாக்கிய இராணுவ, புவியியல் மற்றும் அரசியல் காரணிகளை ஆராய்ந்து விளக்குதல்.
4. இடம்பெயர்வும், போருக்குப் பிந்தைய மீள்குடியேற்ற முயற்சிகளும் எவ்வாறு மன்னார் மாவட்டத்தின் பரந்த மக்கள் இயக்கத்துடன் தொடர்புபடுகின்றன என்பதைக் கண்காணித்தல்.
5. மேலிருந்து புறப்பட்ட, சூழலற்ற வரலாற்றுக் கணக்குகளுக்குப் பதிலாக, ஒரு உள்ளூர் சமூக அடிப்படையிலான நினைவூட்டல் மற்றும் சரிசெய்தல் நோக்குடன் வரலாற்று பதிவை உருவாக்குதல்.

ஆராய்ச்சி இடைவெளி.

இலங்கையின் உள்நாட்டுப் போரைப் பற்றிய பல ஆய்வுகள் இருந்தாலும், அவை பெரும்பாலும் தேசிய அரசியல் விவரிப்புகள், முன்னணி யுத்தப்பகுதிகள் அல்லது இன-தேசியவாதக் கோணங்களில் தான் கவனம் செலுத்துகின்றன. விடத்தல்தீவு போன்ற சிறிய கடலோரக் கிராமங்களில் பொதுமக்கள், போராளிகள் மற்றும் போர் அமைப்புகள் இடைமுகப்படும் நுண்ணிய வரலாறுகள் பெரும்பாலும் கல்வி மற்றும் ஆவணப் பதிவுகளில் இடம்பெறவில்லை.

விடத்தல்தீவுப் பொதுமக்கள் எதிர்கொண்ட தினசரி வாழ்வியல் அனுபவங்கள் – கட்டாய இடம்பெயர்வு, காணாமல் போதல், இலக்கு வைக்கப்பட்ட தாக்குதல்கள், மற்றும் உள்ளூர்மயமான இராணுவ ஈடுபாடுகள் முறையாக ஆவணப்படுத்தப்படவில்லை. இந்த ஆய்வு, இந்த மாறுபாடுகளை திருத்துவதற்காக, தனிநபர் பதிவுகளை தொகுத்து, விடத்தல்தீவின் அனுபவங்களை மன்னார் மாவட்டத்தின் போர்க்கால புவியியல் மற்றும் இராணுவ அமைப்பிற்குள் பொருத்த முயல்கிறது.

கோட்பாட்டு கட்டமைப்பு.

இந்த ஆய்வு, துணைவரலாற்று அணுகுமுறை, நினைவகக் கோட்பாடு, மற்றும் மோதல் புவியியல் எனும் மூன்று முக்கிய கோட்பாடுகளின் நுண்ணறிவுகளை இணைத்துக் கொண்டு அமைகிறது. வரலாற்றில் புறக்கணிக்கப்பட்ட ஒரு தமிழ் கடலோர கிராமத்தை மையமாகக் கொண்டு, இந்த ஆய்வு உள்ளூர்மயமான போர்க்கால தாக்கங்கள், கூட்டு அதிர்ச்சியின் எதிர்வினைகள், மற்றும் நீண்டகால நீதியின் தேவை குறித்த தத்துவவாதப் பேச்சுகளில் ஒரு புதிய பங்களிப்பாக செயற்படுகிறது.

1. துணைவரலாறு. (Subaltern History)

இந்த ஆய்வின் கோட்பாட்டு அடித்தளம், ஆதிக்க வரலாற்று வரிசைகளில் இடம் பெறாதவர்களின் குரல்களை மீட்டெடுக்கும் துணைவரலாற்றுப் பார்வையிலிருந்து தொடங்குகிறது. ஸ்பிவக் (Spivak, 1988) கேள்விக்குள்ளாக்கிய “கீழ்மட்டக் குரல்கள் பேச முடியுமா?” என்ற சிந்தனையை பிரதிபலிக்கும் வகையில், இந்த ஆய்வு, விடத்தல்தீவுப் பொதுமக்களின் அனுபவங்களை ஆவணப்படுத்தி அந்தக் கேள்விக்குப் பதிலளிக்கிறது.

குஹா (Guha, 1982) மற்றும் Subaltern Studies Collective வலியுறுத்தியபடி, அடிமட்ட மக்கள் மீது அதிகாரம் செலுத்தும் பிந்தைய காலனித்துவ அமைப்புகள் அவர்களின் வரலாற்றை ஒடுக்கிய சூழ்நிலையில், “கீழிருந்து எழுதும் வரலாறு” என்ற அணுகுமுறை மிக அவசியமாகிறது. இந்த ஆய்வு, அரசும் கிளர்ச்சியாளர்களும் இருவரும் கட்டுப்படுத்திய இடங்களில் வாழ்ந்த விடத்தல்தீவுப் பொதுமக்களின் வரலாற்றை மீட்டெடுக்க முயல்கிறது.

2. நினைவகக் கோட்பாடு மற்றும் கூட்டு அதிர்ச்சி. (Collective Memory and Trauma)

ஹால்ப்வாக்ஸ் (Halbwachs, 1992) முன்வைத்த கூட்டு நினைவகக் கோட்பாடு, இந்த ஆய்வின் இரண்டாவது கோட்பாட்டு அடித்தளமாக செயல்படுகிறது. பெயரிடப்பட்ட பட்டியல்கள், வாய்மொழிக் குறிப்புகள் மற்றும் அடையாளக் குறியீட்டின் வழியே, இந்த ஆய்வு மறைந்தவர்களை நினைவுகூரும் விதத்தில் கூட்டு நினைவுச் செயல்கள் எவ்வாறு கட்டமைக்கப்படுகின்றன என்பதை ஆராய்கிறது.

கானர்டன் (Connerton, 1989) குறிப்பிட்ட “நினைவின் சமூகச் செயல்முறைகள்” என்ற கருத்தை ஒத்ததாக, இங்குள்ள நினைவூட்டல்கள், அதிர்ச்சியை எதிர்கொள்ளும் வழிகளை நிரூபிக்கின்றன. இதில், ஆட்சி நிலைமையின் கீழ் உத்தியோகபூர்வமாக ஏற்படுத்தப்படும் மறதி எதிராக, நினைவு எதிர்ப்பு அரசியலாக (Winter, 2010) சிந்திக்கப்படுகிறது.

3. மோதல் புவியியல் மற்றும் இராணுவமயமாக்கப்பட்ட இடம். (Conflict Geography and Militarised Space)

டெரிக் கிரிகோரி (Gregory, 2010) வலியுறுத்தியபடி, வன்முறை என்பது சீரற்றதல்ல; அது இடச்சார்ந்த கட்டமைப்பாகவும் நன்கு திட்டமிடப்பட்ட பண்பாகவும் உள்ளது. விடத்தல்தீவின் நிலப்பரப்பு,

கடற்படைகள் மற்றும் மீன்பிடித் தளங்களை அணுகும் வகையில், இராணுவக் கண்காணிப்பு மற்றும் தாக்குதல்களுக்கு இடமளிக்கின்றது. Woodward (2005) விவாதித்த militarised spaces என்ற கருத்து, பள்ளிகள், தேவாலயங்கள், மீன்பிடி துறைமுகங்கள் போன்ற அன்றாடக் கட்டிடங்கள் யுத்தம் மற்றும் கட்டுப்பாட்டின் கருவிகளாக மாற்றப்படுவதை விளக்குகிறது. இதன் விளைவாக ஏற்பட்ட இடப்பெயர்வுகள் சாதாரணமானதும் தற்செயலானதும் அல்ல, ஆனால் மூலோபாய ரீதியாக உருவாக்கப்பட்ட தடங்கள் என்பதையும் இந்த ஆய்வு வலியுறுத்துகிறது.

4. இடைக்கால நீதி மற்றும் அடிமட்ட உண்மையைச் சொல்லுதல். (Transitional Justice and Grassroots Truth-Telling)

இந்த ஆய்வின் கடைசி கோட்பாட்டு அடித்தளம், McEvoy & McGregor (2008) ஆகியோரால் வலியுறுத்தப்பட்ட சமூக அடிப்படையிலான உண்மைத் தேடல் வழிமுறைகளில் உறுதியானது. உள்நாட்டுப் போர்களுக்குப் பிந்தைய சமூகங்களில், உயிர்வாழ்ந்தவர்களின் குரல்களும் அனுபவங்களும் ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பது இடைக்கால நீதிக் கோட்பாட்டின் மையம் ஆகும். இந்த அணுகுமுறையில், விடத்தல்தீவின் மரணப் பட்டியலைத் தொகுப்பதும் ஆவணப்படுத்துவதும் ஒரு பழமை வழக்காக அல்ல, மாறாக அது நீதி, சரிபார்ப்பு மற்றும் வரலாற்றுப்பொறுப்புக்கூறல் எனும் நோக்குகளுடன் மேற்கொள்ளப்படும் ஒரு கலைநூல் முயற்சியாக கருதப்படுகிறது.

கட்டமைப்புகளின் ஒருங்கிணைப்பு.

துணைவரலாறு, கூட்டு நினைவகம், மோதல் புவியியல், மற்றும் இடைக்கால நீதியின் கோட்பாடுகளை ஒருங்கிணைக்கும் இந்தக் கட்டமைப்பு, உத்தியோகபூர்வ வரலாற்றுப் பதிவுகளுக்கு நேரடியாக சவால் விடுக்கிறது. இது புறக்கணிக்கப்பட்ட சமூகக் குரல்களை மீட்டெடுத்து, உள்ளடக்கிய நினைவூட்டலை ஒரு நேர்மையான அரசியல் செயற்பாடாக முன்னிறுத்துகிறது. விடத்தல்தீவின் போர்க்கால வரலாறு இப்போது உள்ளிருந்து, சமூகத்தால், மற்றும் சமூகத்திற்காக எழுதப்படும் ஒரு நினைவுக் காப்பகமாக நிலைநிறுத்தப்படுகிறது.

இலக்கிய விமர்சனம்.

விடத்தல்தீவு மற்றும் மன்னார் கடற்கரையின் போர்க்கால வரலாறு. (1980–2009)

விடத்தல்தீவு, மன்னார் மாவட்டத்தின் மாந்தை மேற்குப் பிரிவில் அமைந்துள்ள, தமிழர்களின் வாழ்விடமான ஒரு கடலோர கிராமமாகும். மீன்பிடி தொழிலில் பெருமளவில் ஈடுபட்டிருந்த இந்தச் சமூகம், 1980களிலிருந்து 2009 வரையிலான காலப்பகுதியில் இலங்கையின் உள்நாட்டுப் போர் காரணமாக நெருக்கடி சூழலில் இருந்தது.

இந்த நீண்டகாலத் தற்காலிக காலத்தில், விடத்தல்தீவுப் பகுதியில் பீரங்கி மற்றும் வான்வழி குண்டு வீச்சுகள், கடற்படைத்தாக்குதல்கள், மற்றும் பொதுமக்கள் மீதான நேரடித் தாக்குதல்களும் நிகழ்ந்தன. தமிழ் போராளிக் குழுக்கள் மற்றும் இலங்கைப் பாதுகாப்புப் படைகள் இடையே நிகழ்ந்த தொடர்ச்சியான நடவடிக்கைகள், பொதுமக்கள் உயிரிழப்புகள், கட்டாய இடம்பெயர்வுகள் மற்றும் பல இளைஞர்களின் இறப்புகளுக்கு வழிவகுத்தன. மே 2009ல் போர் முடிவடைந்தபோது, மன்னார் மாவட்டம் உள்ளிட்ட வட மாகாணத்தின் பெரும்பகுதி அரசாங்க கட்டுப்பாட்டுக்குள் வந்தது. 2007ல் குணரத்தனா(2007) செய்த மதிப்பீட்டின்படி, மோதலில் 70,000 – 80,000 உயிர்கள் இழக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. மனித உரிமைகள் கண்காணிப்பு அமைப்பின் (HRW, 2007) அறிக்கைகள், 2006க்குப் பிந்தைய மோதல் “நூற்றுக்கணக்கான பொதுமக்கள் உயிரிழப்புகளையும், பல்லாயிரக்கணக்கானோர் இடம்பெயர்வையும்” ஏற்படுத்தியதாகக் கூறுகின்றன.

முதல் கட்ட மோதல் மற்றும் போர் நிறுத்தம். (1980–2002)

1983ம் ஆண்டு “கறுப்பு ஜூலை” என்ற பெயரில் அழைக்கப்படும் சம்பவத்துக்குப் பிறகு, தமிழ் கிளர்ச்சிகள் தீவிரமடைந்தன. ஆனால் யாழ்ப்பாணம் போன்ற பகுதிகளுடன் ஒப்பிடுகையில், மன்னார் மாவட்டம் 1980களில் குறைந்தளவு மோதல்களுக்கு முகமளித்தது. 1980களின் கடைசிப் பகுதி வரை, இந்திய அமைதி காக்கும் படை (IPKF) வடக்கில் உள்ள விடுதலைப் புலிகளுடன் மோதலில் ஈடுபட்டது. ஆனால் அந்தச் சம்பவங்களைப்பற்றிய ஆவணங்கள் குறைவாகவே உள்ளன.

2002ல் போர்நிறுத்த ஒப்பந்தம் அமைக்கப்பட்டது. அது மன்னாரில் பெரும்பாலும் வெளிப்படையான மோதல்களைத் தற்காலிகமாக நிறுத்தியது. ஆனால் 2005 இறுதியில், அது முறிவடைந்தது. விடுதலைப் புலிகள் மீன்பிடி துறைகள் மற்றும் கரையருகே உள்ள தீவுகள் வழியாக தங்களது கட்டுப்பாட்டைப்

பராமரித்தனர். அதேவேளை, அரசாங்கப் படைகள் அவ்வப்போது ரோந்துப் பணிகளில் ஈடுபட்டன. இந்தக் காலத்தில் பொதுமக்கள் இரு தரப்பினராலும் அழுத்தத்திற்கு உள்ளாகினர். இளைஞர்கள் புலிகளால் ஆட்சேர்ப்புச் செய்யப்படக்கூடிய சூழல், மற்றும் அரசுப் படைகள் சந்தேகிக்கப்படும் எவரையும் கைது செய்வது போன்ற சூழ்நிலை நிலவியது.

இக்காலத்தில் விடத்தல்தீவிலிருந்து பெரிய படுகொலை சம்பவங்கள் ஆவணப்படுத்தப்படவில்லை. ஆனால் இராணுவ சோதனைச் சாவடிகள், நிலங்கள் கைப்பற்றப்பட்டமை மற்றும் நீதிக்குப் புறம்பான கொலைகள் பற்றிய மக்கள் புகார்கள் காணப்படுகின்றன. ஹூல் (2001) செய்த ஆய்வொன்று, 1983 – 2004 காலத்தில் 54,000 தமிழ் பொதுமக்கள் கொல்லப்பட்டதாகக் கூறுகிறது. ஆனால் கிராம வாரியான தரவுகள் குறைவாகவே உள்ளன.

போர் மீளத் தொடக்கம். (2006–2009)

2005ம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் நாடளாவிய அளவில் மோதல் மீண்டும் தீவிரமடைந்தது. ஜனவரி 2008ல் அரசாங்கம் போர் நிறுத்தத்தை அதிகாரப்பூர்வமாக வாபஸ் பெற்றதுடன், மோதல் மேலும் வன்முறையாக மாறியது.

முக்கிய நிகழ்வுகள்:

• பேசாலை தாக்குதல்கள் – ஜூன் 2006.

விடத்தல்தீவின் தென்மேற்கே அமைந்த பேசாலை என்ற கிராமத்தில், வெற்றி மாதா தேவாலயத்தையும், அண்டைய வீடுகளையும் ஆயுதமேந்தியவர்கள் தாக்கினர். ஒருவர் துப்பாக்கிச் சூடு மற்றும் கையெறி குண்டுத் தாக்குதலால் கொல்லப்பட்டார். 40க்கும் மேற்பட்டோர் காயமடைந்தனர் (HRW, 2007). கூடுதலாக, அருகிலுள்ள கடற்கரையில் ஐந்து மீனவர்கள் கொல்லப்பட்டனர். இதில் மொத்தமாக ஆறு பொதுமக்கள் கொல்லப்பட்டனர். இந்த தாக்குதலைத் தொடர்ந்து, கடலடிப்பகுதியில் கடற்படை மோதலும் ஏற்பட்டது.

• இலுப்பைக்கடவை வான்வழித் தாக்குதல் – ஜனவரி 2007.

ஜனவரி 3, 2007 அன்று, இலுப்பைக்கடவை கிராமம் விமானத் தாக்குதலுக்கு உட்பட்டது. இதில் 14 பொதுமக்கள் (பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள்) கொல்லப்பட்டனர். அரசு, இது கடல் புலிகளின் தளமாக இருந்ததால் தாக்கியதாகக் கூறியது. ஆனால் அந்தப் பகுதியில் 4,00 0 இற்கும் மேற்பட்ட இடம்பெயர்ந்தவர்கள் தங்கியிருந்தனர். எனவே இது ஒரு பொதுமக்கள் படுகொலை எனக் கருதப்பட்டது (Al Jazeera, 2007).

• 2007–2008: கடற்படைத் தடைகள் மற்றும் தாக்குதல்கள்.

இந்தக் காலப்பகுதியில் கடற்படையின் ரோந்து மற்றும் தாக்குதல்கள் அதிகரித்தன. இடையூறுகளால் மீனவர்கள் பெரும் பயத்துக்குள்ளாகினர். வீடுகளுக்கு சேதங்கள் ஏற்பட்டதுடன், சில சமயங்களில் தீவிபத்துகளும் நிகழ்ந்தன. அரசு கடற்படைகளின் நடவடிக்கையை கடல் புலிகள் தளங்களை குறிவைத்தது என நியாயப்படுத்தியது.

• 2008–2009: இறுதிக் கட்ட நடவடிக்கைகள்.

2009 முதற்கட்டத்தில் விடத்தல்தீவு முழுமையாக இராணுவக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் சென்றதாக கருதப்படுகிறது. கடல் வழிகள் துண்டிக்கப்பட்டதன் காரணமாக, மீன்பிடி நடவடிக்கைகள் முடக்கப்பட்டன. மன்னார் கடற்பரப்பில் புலிகள் பின்வாங்கினர். ஜனவரி–மே 2009ல், பொதுமக்கள் கடல் வழியாக வெளியேற்றப்பட்டனர். ஐ.நா. (UN Expert Panel, 2011) அறிக்கைகளின்படி, பாதுகாப்பான மண்டலத்திலேயே 6,500 பேர் கொல்லப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. ஆனால் மன்னார் கிராமங்களுக்கான தனித்தனிப் பதிவுகள் இல்லை.

இறப்புகள் மற்றும் இடப்பெயர்ச்சியின் வடிவங்கள்.

விடத்தல்தீவிற்கு அருகிலுள்ள பகுதிகளில் வன்முறை பயங்கரமான உருவங்களை எடுத்துக்கொண்டது. பொதுமக்கள் சிலர் கண்முடித் தனமாக மேற்கொள்ளப்பட்ட ஷெல் அல்லது வான்வழித் தாக்குதல்களில் உயிரிழந்தார்கள். சிலர் திட்டமிட்டு மேற்கொள்ளப்பட்டத் தாக்குதல்களின் நேரடி இலக்குகளாக மாறினர். அதேவேளை, தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் போராளிகள், இராணுவத்துடனோ அல்லது கடற்படையுடனோ நடந்த மோதல்களில் கொல்லப்பட்டனர்.

இவை முழுமையான புள்ளிவிவரங்கள் அல்லவென்றாலும், இரு தரப்பினருமே மிகுந்த விலையைச் செலுத்தியதைக் காட்டுகின்றன. 2006 – 2007 காலப்பகுதியில், மன்னார் கடற்கரையின் தமிழ் கத்தோலிக்க மக்கள், தொடர்ந்து இடம்பெயர்ந்து தேவாலயங்களில் தஞ்சம் புகுந்ததைக் குறித்து மனித உரிமைகள் கண்காணிப்பு அமைப்பு (HRW, 2007) பதிவு செய்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக, 2006 ஜூன் பேசாலை தாக்குதலின் போது, குறைந்தது 2,000 பேர் தேவாலயத்தில் தஞ்சம் புகுந்தனர். அதுபோல், 2007 ஆரம்பத்தில் கடற்படையின் ஷெல் தாக்குதல்களின் போது, 2,000–3,000 பேர் இலுப்பைக்கடவையில் உள்ள கட்டிடங்களுக்கு அடைக்கலம் புகுந்தனர் (Al Jazeera, 2007). 2006–2009 காலத்தில், பல்லாயிரக்கணக்கான தமிழர்கள் மன்னார் மாவட்டத்திலிருந்து பாதுகாப்பான பகுதிகளுக்குப் இடம்பெயர்ந்தனர். ஐக்கியநாடுகள் சபை வெளியிட்ட அறிக்கையின் படி, 2007 இலுப்பைக்கடவை குண்டுவிச்சின் போது மட்டும் 4,000 இடம்பெயர்ந்தவர்கள் அங்கு தங்கியிருந்தனர். போரின் இறுதியில், சுமார் 280,000 தமிழ் பொதுமக்கள் (முல்லைத்தீவு, கிளிநொச்சி, மன்னார் மற்றும் வவுனியா பகுதிகளிலிருந்து) இடம்பெயர்ந்தனர். இவர்களில் பலர் கூட்ட நெரிசலுடனான முகாம்களில் தங்கவைக்கப்பட்டனர் (UN Expert Panel, 2011; Al Jazeera, 2007).

இராணுவ நடவடிக்கைகள் மற்றும் ஆக்கிரமிப்பு.

மன்னார் கடற்பரப்பின் முகத்துவாரத்தில் உள்ள விடத்தல்தீவின் மூலோபாய நிலை, இராணுவ அக்கறையை ஈர்த்தது. இலங்கைக் கடற்படை, பெரும்பாலும் கடலோரப் பகுதியில் நங்கூரமிட்டு, கடற்பரப்பைக் கண்காணித்து, கலங்கரை விளக்குப் பகுதிகளில் கண்ணிவெடிகளை விதைத்தது. மறுபக்கம், கடற்புலிகள், கடலில் மறைத்து வைத்த தளங்களைப் பயன்படுத்தி ரோந்து நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டனர். மனித உரிமைகள் கண்காணிப்பு அமைப்பும் Al Jazeera-வும் குறிப்பிட்டதுபோல், அரசாங்கம் “புலிகள் தளங்களை” குண்டுவிசுவதற்காக தனது நடவடிக்கைகளை நியாயப்படுத்தியது (HRW, 2007; Al Jazeera, 2007).

2006–2007ல், விடத்தல்தீவு பகலில் புலிகள் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தாலும், இரவில் அவர்கள் பின்வாங்கி ஒளிந்தனர். 2008க்குள், அரசு இராணுவக் கட்டுப்பாட்டைப் பெரிதும் நிறுவியதாகக் கூறப்பட்டது. முழுமையான ஆக்கிரமிப்பு அறிவிக்கப்படவில்லை என்றாலும், கடுமையான பாதுகாப்புப் முறைகளை இப்பகுதியில் ஏற்கனவே நடைமுறைப்படுத்தி விட்டனர். இராணுவச் சோதனைச் சாவடிகள் வழக்கமாக நடைபெற்றன. இளைஞர்கள் அடிக்கடி தடுக்கப்பட்டனர். விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டனர். அல்லது வழிகாட்டிகளாக பயன்படுத்தப்பட்டனர். புலிகள் ஆதரவாளர்கள் எனச் சந்தேகிக்கப்படும் கிராமவாசிகள் சிலர் கடத்தப்பட்டனர் அல்லது கொல்லப்பட்டனர். விடத்தல்தீவிலிருந்து நேரடி ஆதாரங்கள் குறைவாக இருந்தாலும், பிற்கால மனித உரிமைகள் அறிக்கைகள் இதை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

வன்முறை.

1. அரசுப் படைகளால் ஏற்படுத்தப்பட்ட தாக்கங்கள்: இராணுவம், கடற்படை மற்றும் விமானப்படையால் மேற்கொள்ளப்பட்ட வன்முறைகள், கடலோர ஷெல் தாக்குதல்கள், வான்வழித் தாக்குதல்கள் மற்றும் கடற்படையின் துப்பாக்கிச் சூடுகள் போன்றவை பொதுமக்கள் உயிரிழப்புக்கு வழிவகுத்தன. HRW இதைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது: “இலங்கை பாதுகாப்புப் படைகள் கண்முடிய தாக்குதல்களில் ஈடுபட்டு, பொதுமக்களை கொன்றன” (HRW, 2007).

2. புலிகள்: புலிகள் பொதுமக்களைக் கட்டுப்படுத்தினர். அவர்களிடம் பொருட்கள் மற்றும் தகவல்களை பெற்றனர். சந்தேகிக்கப்படும் தகவல் வழங்குபவர்கள் கொல்லப்பட்டனர். புலிகள் அரசுப் படைகள் கட்டுப்பாட்டிலிருந்த பகுதிகளில் மோட்டார் குண்டுகளை வீசினர் (UN Expert Panel, 2011).

சமூக-அரசியல் விளைவுகள் மற்றும் மரபு.

விடத்தல்தீவின் சமூக வாழ்க்கை பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டது. மீன்பிடி வலைகள் மற்றும் படகுகள் சேதமடைந்தன. விவசாய நிலங்களுக்கும் சந்தைகளுக்கும் செல்லும் பாதைகள் துண்டிக்கப்பட்டன. மன்னார் மாவட்டத்தின் கத்தோலிக்க சமூகம் இரு தரப்பினரிடமும் நம்பிக்கையிழந்தது. 2006 பேசாலை தாக்குதலுக்குப் பிறகு, அரசுப் படைகளிடம் மக்கள் நம்பிக்கையின்றி இருந்தனர். அதேவேளை, அதிகாரிகளுடன் ஒத்துழைப்பதாகக் கருதப்பட்டவர்கள் புலிகளால் குறிவைக்கப்பட்டனர்.

புலிகள் இந்த நிர்வாக அமைப்புகள், நீதிமன்றங்கள், ஊடகங்கள் போன்ற அடிப்படை வசதிகள் இல்லாமல் இருந்தன. 2009க்கு பிறகு, இராணுவம் மன்னார் கடலோரத்தைக் கட்டுப்படுத்தியது. போரில் ஈடுபட்ட இராணுவத்தினர், விடத்தல்தீவின் மக்களை நிலையான கண்காணிப்பின் கீழ் வைத்தனர். நூற்றுக்கணக்கான குடும்பங்கள் உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்தனர். பலர் “புனர்வாழ்வு முகாம்களில்” தங்கவைக்கப்பட்டனர்.

1980–2009 காலப்பகுதியில், விடத்தல்தீவின் போர்க்கால வரலாறு, இலங்கையின் உள்நாட்டுப் போரில் சிறிய சமூகங்கள் எதிர்கொண்ட பெரும் துயரங்களை வெளிக்கொணர்கிறது. டசின் கணக்கான பொதுமக்கள் கொல்லப்பட்டனர். பலர் காயமடைந்தனர். மற்றும் பெரும்பாலானோர் ஒருமுறையாவது இடம்பெயர்ந்தனர். அரசுப் படைகளின் ஷெல் தாக்குதல்களும் (பேசாலை, இலுப்பைக்கடவை) புலிகளின் வரிவிதிப்புத் திட்டங்களும் (HRW, 2007; Al Jazeera, 2007) பெரும் பாதிப்புக்களுக்கு காரணமாகின.

இந்த சம்பவங்கள், இரு தரப்பினரும் மேற்கொண்ட பரவலான துஷ்பிரயோகங்களின் உண்மை நிலையை உறுதிப்படுத்துகின்றன (HRW, 2007; UN Expert Panel, 2011). முழுமையான பொறுப்புக்கூறல் இன்னும் நிலைத்த நிலைக்கு வரவில்லை என்றாலும், மேலே கூறப்பட்ட சம்பவங்கள் பல தற்காலிக சாட்சிகளாலும் சர்வதேச அமைப்புகளாலும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. விடத்தல்தீவு மற்றும் மாந்தை மேற்கு கிராமங்கள் இன்றும் அந்தப் போர்க்கால நினைவுகளுடன் வாழ்கின்றன. அவை மறைக்கப்பட முடியாத புள்ளிகள்: மறக்க முடியாத பாதிப்புகள், தொடரும் சந்தேகங்கள் மற்றும் தீர்க்கப்படாத விடயங்களின் இடம் எனலாம்.

ஆராய்ச்சி முறை.

1983 முதல் 2009 வரையிலான விடத்தல்தீவின் போர்க்கால அனுபவங்களைப் புரிந்துகொள்வதற்கும், அதனை வரலாற்று அடித்தளத்தில் மறுசீரமைப்பதற்கும் இந்த ஆய்வு தரமான மற்றும் வரலாற்றியல் அடிப்படையிலான ஆய்வுமுறையை பின்பற்றுகிறது. இதில் காப்பக ஆய்வுகள், வாய்மொழி வரலாறு சேகரிப்பு மற்றும் ஆவண பகுப்பாய்வு ஆகியவை ஒருங்கிணைக்கப்பட்டுள்ளன.

முதன்மைத் தரவுகள், உயிர் பிழைத்தவர்கள், பாதிக்கப்பட்டவர்களின் குடும்ப உறுப்பினர்கள் மற்றும் உள்ளூர் சாட்சிகள் ஆகியோருடன் மேற்கொள்ளப்பட்ட கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல்கள் மற்றும் முறைசாரா கலந்துரையாடல்களினூடே சேகரிக்கப்பட்டன. தகவல்களின் நம்பகத்தன்மையை உறுதி செய்வதற்காக சான்றுகளுக்கிடையிலான குறுக்கு சரிபார்ப்பு (cross-verification) முறையில் சிறப்பு கவனம் செலுத்தப்பட்டது.

இறந்தோர், காணாமல் போனோர் மற்றும் இடம்பெயர்ந்தோர் பற்றிய பட்டியல்களை தொகுப்பதற்காக, தனிப்பட்ட நபர் குறிப்புகள், குடும்ப பதிவுகள் மற்றும் கிராமத்து வாய்மொழிப் பாரம்பரியங்கள் ஆகியவை கவனமாக ஆவணப்படுத்தப்பட்டன.

இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளில் மனித உரிமைகள் அறிக்கைகள் (எ.கா., Human Rights Watch, ஐ.நா. நிபுணர் குழு), செய்தித் தகவல்கள், கல்விசார் வெளியீடுகள், மற்றும் மன்னார் மாவட்டத்தில் உள்ள உள்நாட்டுப் போர் சம்பந்தமான காப்பக ஆவணங்கள் ஆகியவை அடங்குகின்றன. இந்தத் தரவுகள், விடத்தல்தீவின் உள்ளூர் மயமாக்கப்பட்ட அனுபவங்களை தீவு முழுவதும் நடைபெற்ற மோதல் சூழலோடு தொடர்புபடுத்துவதற்கான ஒரு பரந்த வரலாற்று மற்றும் அரசியல் பின்னணியையும் வழங்குகின்றன.

நம்பகத்தன்மையை அதிகரிக்கவும் சார்புகளை குறைக்கவும், வாய்மொழிச் சாட்சிகளை அச்சுப்பதிவுகள், ஊடகக் கட்டுரைகள் மற்றும் உள்ளூர் அறிவாற்றல்களுடனும் குறுக்கிடுவதாக (triangulation) பின்பற்றப்பட்டது.

இந்த ஆய்வின் புவியியல் கவனம் மாந்தை மேற்கு பிரதேச செயலாளர் பிரிவிற்குட்பட்ட விடத்தல்தீவு மற்றும் அதனைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் நிலைநிறுத்தப்பட்டுள்ளது. இது, வடக்கு மாகாணம் முழுவதையும் பொதுமைப்படுத்தும் முயற்சிக்கு பதிலாக, சமூக குறிப்புக்கூட்டப்பட்ட தாக்கங்களின் நுண்ணிய வரலாற்றுப் பகுப்பாய்வை செய்ய வழிவகுக்கின்றது.

ஒட்டுமொத்தமாக, இந்த ஆய்வின் அணுகுமுறை வரலாற்று நினைவுகளைப் பாதுகாப்பது, புறக்கணிக்கப்பட்ட சமூகக் குரல்களை மையமாக்குவது, மற்றும் இலங்கையின் உள்நாட்டுப் போர் காலத்தில் சிறிய கிராமங்களின் அனுபவங்களை ஆவணப்படுத்தும் இடைவெளிகளை நிரப்புவது என்பவற்றை முன்னுரிமையாகக் கொண்டது.

பகுப்பாய்வு.

இலங்கையில் ஏற்பட்ட உள்நாட்டு யுத்தம் காரணமாக நாடுமுழுவதும் பேரிழப்புக்கள் ஏற்பட்டது. எனினும் சுதந்திரம் வேண்டி தமிழர்கள் காலத்துக்குக்காலம் ஆட்சிக்கு வந்த இலங்கை அரசாங்கத்துடன் முன்னெடுத்த உள்நாட்டுப்போர் வரலாற்றில் பல்வேறு அழிவுகளை ஏற்படுத்தியது. 1983ற்கு பின்னர் இந்த உள்நாட்டுப்போரின் வீச்சும், தாக்கங்களும் குறிப்பாக வடக்கு கிழக்கு பிரதேசங்களை கடுமையாக பாதித்தது. குறிப்பாக வடக்கு மாகாணத்தின் மன்னார் நிர்வாக மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள விடத்தல்தீவு கிராமமானது சொல்லமுடியாத உயிர் அழிவுகளையும் சொத்தழிவுகளையும் சந்தித்துள்ளது.

1948ம் ஆண்டு இலங்கை சுதந்திரமடைந்து சுதேச அரசாட்சி ஏற்பட்ட நிலையில் 1956ம் ஆண்டு

இலங்கை அரசாங்கத்தினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட தனிச் சிங்களச் சட்டம் (Official language Act No 33 of 1956 (1)) இலங்கையில் சிங்களவர்களுக்கும் தமிழ்களுக்குமிடையிலான உறவில் விரிசலை ஏற்படுத்திய வெளிப்படையான முதல் சந்தர்ப்பம் ஆகும். இதனைத் தொடர்ந்து காலத்திற்குக் காலம் ஆட்சிக்கு வந்த அரசாங்கங்களினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட இலங்கை கல்வி தரப்படுத்தல் சட்டங்கள், பௌத்தம் அரச சமயமாக முதன்மைப்படுத்தப்பட்டமை, தமிழர் பகுதிகளில் இனப்பரம்பல்களை மாற்றும் நோக்குடன் திட்டமிடப்பட்ட சிங்களக் குடியேற்றங்கள், வேலைவாய்ப்புக்களில் சிறுபான்மையினருக்கு காட்டப்பட்ட பாரபட்சம், சிறுபான்மை இனங்களின் உரிமை உறுதிப்படுத்தப்படாமை, பௌத்த பயங்கரவாதம், அரசபயங்கரவாதம், தமிழர்களுக்கெதிராக திட்டமிடப்பட்ட முறையில் 1958, 1977, 1983 ஆகிய ஆண்டுகளில் தென்பகுதியில் செய்யப்பட்ட வன்முறைகள் என்பன இலங்கையில் உள்நாட்டுப் போர் ஆரம்பமாவதற்கான அடிப்படை முதன்மை காரணங்களாக விளங்குகின்றன.

இவ்வாறாக காலத்திற்கு காலம் நடைபெற்ற தமிழர்களிற்கெதிரான அடக்குமுறைகளுக்கு எதிராக பல்வேறு வடிவங்களில் முன்னெடுக்கப்பட்ட சாத்வீகப் போராட்டங்கள் வெற்றியளிக்காத நிலையில் ஆயுதப் போர் மூலம் தீர்வுகாண முடியும் என நம்பிய தமிழ் இளைஞர்கள் ஆயுதப் போராட்டத்தை ஆரம்பித்தனர். 1970களில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஆயுதப் போராட்டமானது ஆங்காங்கே சிறியளவில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுவந்தாலும் 1983ம் ஆண்டு திருநெல்வேலி கண்ணிவெடித் தாக்குதலுடன் உச்சம் பெற்ற போரானது 2009ம் ஆண்டு முள்ளிவாய்க்காலில் பேரிழப்புடன் நிறைவடைந்தது. குறித்த 1983 தொடக்கம் 2009ம் ஆண்டு வரையான காலப்பகுதியில் விடத்தல்தீவுக் கிராமம் சந்தித்த போர், போராட்ட பங்களிப்புக்கள், போரின் விளைவுகள், மற்றும் போரில் இறந்து காணாமல் போனவர்கள் பற்றி இக்கட்டுரை ஆராய்கின்றது.

விடத்தல்தீவின் கேந்திர முக்கியத்துவம்.

ஈழப்போர் முழு இலங்கையையும் பாதித்திருந்தாலும் குறிப்பாக வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களை கோரத்தாண்டவமாடி, சின்னாபின்னமாக்கி உருக்குலைத்திருக்கின்றது. வடக்கு மாகாணத்தின் ஐந்து நிர்வாக மாவட்டங்களில் மன்னாரும் ஒன்றாகும். புவியியல், சரித்திரவியல், இலங்கை உள்நாட்டுப் போரியல் வரலாற்றில் இம்மாவட்டம் மிகவும் முக்கியமான பங்கை வகித்திருக்கின்றது. குறிப்பாக பாக்குநீரிணை, இந்திய பெருங்கடல், இந்தியாவுடனான தொடர்புகள், மேற்குகரையோரத்தையும் தெற்கு கரையையும் கொண்டுள்ளமை, அனுராதபுரம் புத்தளத்தை எல்லை மாவட்டங்களாக கொண்டமை போன்ற பல்வேறு காரணிகள் மன்னார் மாவட்டத்தினை ஈழப்போரில் முதன்மைப்படுத்தியிருக்கின்றது. இவ்வாறான மன்னார் மாவட்டத்தின் A32 யாழ்ப்பாணம் - மன்னார் வீதியில் அமைந்துள்ள விடத்தல்தீவு கிராமமானது ஈழப் போரில் ஒரு முக்கிய கேந்திர ஸ்தானமாக அரச படையினருக்கும் தமிழ் போராளிகளுக்கும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக காணப்பட்டது.

விடத்தல்தீவுக் கிராமத்தின் தரைத்தோற்றம் போரியல் ரீதியில் சிறப்பான அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது. கடல் மற்றும் தரை ரீதியான சாதகமான காரணிகள் இக்கிராமத்தினை எப்போதும் போரியல் ரீதியாகவும், நிர்வாக ரீதியாகவும் முக்கியப்படுத்தி வந்துள்ளது. வடக்கிலுள்ள மிகப் பழமையான தள்ளாடி இராணுவ முகாம் 18km தூரத்திலிருக்கும் விடத்தல்தீவை எப்போதும் அவதானித்தே வந்துள்ளது. இக்கிராமம் போர்க்காலத்தில் அடிக்கடி இராணுவ தாக்குதல்கள், சுற்றிவளைப்புக்கள், கைதுகள், சிறைப்படுத்தல் போன்ற நிகழ்வுகளுக்கு உட்பட்டவண்ணமே இருந்துவந்துள்ளது. 1986, 1987ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் விடத்தல்தீவின் நுழைவாயிலின் வலது புறத்தில் இலங்கை இராணுவமும், இடது புறத்தில் இந்திய இராணுவமும் பாரிய படைமுகாம் அமைத்ததிலிருந்து போரியல் ரீதியில் இக்கிராமத்தின் முக்கியத்துவம் விளங்கிக் கொள்ள முடிகின்றது. எனினும் 1990ம் ஆண்டு ஆரம்பித்த இரண்டாம் ஈழப்போர் யுத்தத்தின் பல்வேறு பரிணாமங்களில் இக்கிராமத்தினை ஆக்கிரமித்திருந்தது. தரைவழியான இராணுவ நகர்வுகள் தடுக்கப்பட்டிருந்த நிலையில் விமானத் தாக்குதல்கள், எறிகணைத்தாக்குதல், கடந்தாக்குதல் என வேறு வடிவங்களில் கிராமத்தை நோக்கிய போர் வியாபித்திருந்தது.

1990ம் ஆண்டு மத்திய பகுதியில் பிரித்தனியரால் நிறுவப்பட்ட பெருநிலப்பரப்பையும் மன்னார் தீவையும் இணைக்கும் வரலாற்று முக்கியத்துவம் பெற்ற பாலம் குண்டுவைத்து தகர்க்கப்பட்டதுடன் மன்னார் தீவுக்கான தரைவழிப்பாதை முற்றாக தடைப்பட்டது. மன்னார்தீவு இராணுவ கட்டுப்பாட்டு பகுதியாக காணப்பட்டதினால் 1990ம் ஆண்டு இறுதியிலிருந்து 1996ம் ஆண்டு **எடிபல** இராணுவ நடவடிக்கை மூலம் மன்னார் - வவுனியா பிரதான வீதி இராணுவ கட்டுப்பாட்டிற்குள் முழுமையாக வரும்வரை விடத்தல்தீவு இறங்குதுறையே மன்னார்தீவிற்கும் வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பிற்குமான ஒரேயொரு கடல்போக்குவரத்து மார்க்கமாக விளங்கியது. இன்னும் சொல்லப்போனால் வடக்கிற்கும் தெற்கிற்குமான தொடர்பு ஓமந்தையூடான தரைவழிப்பாதையூடாகவும், விடத்தல்தீவு கடல்வழிப்பாதையூடாக மட்டுமே காணப்பட்டது. இதனால் இக்கிராமம் இயங்குநிலையில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக காணப்பட்டது.

இக்கிராமம் மன்னாரின் மேற்குகரையோரத்தில் காணப்படுவதனால் இக்கிராமத்தின் கரையோர அம்சங்கள் போரியல் ரீதியான கடல்சார் சாதகங்களையும், இராணுவ முக்கியத்துவத்தையும்

கொண்டிருப்பதனால் அரசாங்க படையினருக்கும் போராளிகளுக்கும் இக்கிராமம் முக்கிய தளமாகத் தேவைப்பட்டது. குறிப்பாக ஆழமற்ற கடற்பிரதேசங்கள், கரையோரங்களில் காணப்பட்ட கண்டல் தாவரங்கள், ஆழ்கடலுக்கு ஓடைகள் மூலமாக செல்லும் கடல் அமைப்பு, இராணுவ நடவடிக்கைகளுக்கேற்ப பாதுகாப்பான இரகசிய மறைவிடங்கள், இராணுவ கட்டுப்பாட்டுக்குள் காணப்பட்ட மன்னார் தீவுக்கான தொடர்புகள், மற்றும் தென்னிந்தியாவிற்கான தொடர்புகள் போன்ற உயர்ந்தபட்ச சாதகமான போரியல் அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளதால் இக்கிராமத்தை போராளிகளும் உட்பட்சமாக பயன்படுத்திக்கொண்டனர். இதனால் இக்கிராமம் எப்போதுமே யுத்த பரபரப்புடனும் போர்ப்பதட்டத்துடனும், போர்ச்சூழலுக்குள்ளும் சிக்கி தவித்து வந்துள்ளது.

இக்கிராமம் சந்தித்த வரலாற்று இடம்பெயர்வுகள்.

1990ம் ஆண்டு ஜப்பசி மாதத்தின் இறுதிநாட்கள் இக்கிராமத்தின் வரலாற்றில் கறைபடிந்த நாள். மறக்க முடியாத சோக துயர சம்பவம் நடந்தேறியது. தமிழர்களுடன் சகோதரர்களாக இணைந்து காலாகாலமாக பூர்வீகமாக வாழ்ந்துவந்த இஸ்லாமிய சகோதரர்கள் கிராமத்தை விட்டு வெளியேற்றப்பட்ட துர்ப்பாக்கிய நிகழ்வைத் தொடர்ந்து கிராமம் களையிழந்து வெறிச்சோடி பாழடைந்து காணப்பட்டது. இவ்வாறு இடம்பெயர்ந்த முஸ்லீம் உறவுகள் சொல்லமுடியாத துன்ப துயரங்களுடன் அனாதையான, குருநாகல், புத்தளம் போன்ற மாவட்டங்களில் பெருமளவிலும் நாட்டின் ஏனைய பிரதேசங்களிலும் இன்றும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். கிராமத்தில் வாழ்ந்த எஞ்சிய தமிழ்மக்களும் அடிக்கடி தாக்குதல்களுக்கு உட்படுவதும், இடம்பெயர்வதும் மீண்டும் கிராமத்தில் குடியேறுவதுமாக காலத்தைக் கடத்தி வந்தனர். வாழ்வாதாரங்களை முற்றிலுமாக இழந்திருந்த கிராம மக்கள் குறித்த காலப்பகுதியில் நிலவிய கடுமையான பொருளாதார தடைகளுடன், கல்வி, மருத்துவ, போக்குவரத்து நெருக்கடியையும் எதிர்கொண்டு மேலும் மேலும் சொல்லணா துன்பங்களை அனுபவித்து வந்தனர்.

1999ம் ஆண்டு விடத்தல்தீவு கிராமத்தை அண்டிய பிரதேசங்களில் நடைபெற்ற போர் நடவடிக்கைகள் காரணமாக அயற்கிராமங்களிலிருந்து இடம்பெயர்ந்திருந்த மக்களுடன் விடத்தல்தீவு மக்களும் அடைக்கலம் தேடி கிராமத்தின் இரண்டு தேவாலயங்களிலும் தஞ்சமடைந்திருந்த நிலையில் கிராம மக்கள் அனைவரும் உடனடியாக கிராமத்தை விட்டு வெளியேறவேண்டி நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர். கிராம மக்கள் கிராமத்தை விட்டு வெளியேறுவதில்லை என்ற நிலைப்பாட்டில் இருந்த போதும் குறித்த சந்தர்ப்பத்தில் புனித யாகப்பர் ஆலய சூழலில் வீழ்ந்த எறிகணைகள் வெடித்து தூய ஜோசப்வாஸ் பாடசாலையின் பிரதி அதிபர் உட்பட பலர் கொல்லப்பட்டும் பலர் படுகாயமடைந்த நிலையில் குறித்த கிராமத்தை விட்டு மக்கள் வெளியேறவேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலை ஏற்பட்டது. குறித்த சம்பவத்தை அடுத்து கிராமத்தை விட்டு வெளியேறிய பெரும்பகுதி மக்கள் இராணுவ கட்டுப்பாட்டு பிரதேசமான மன்னார்தீவுப் பகுதிக்குள் சென்று நலன்புரி நிலையங்களிலும் இ உறவினர் வீடுகளிலும் பல்வேறு துன்பங்களுடன் வாழ்ந்துவந்தனர். பின்னர் கணிசமான மக்கள் தோட்டவெளிப் பகுதியில் குடியேறி நிரந்தரமாக வசித்து வர ஏனையோர் மன்னாரின் ஏனைய பகுதிகளில் வசித்து வருகின்றனர். எனினும் தொடர்ந்தும் கிராமத்தில் வாழ்ந்த எஞ்சிய மக்கள் இறுதி யுத்தத்தின் போது முள்ளிவாக்கால்வரை இடம்பெயர்ந்து சொல்லொணாத துன்பங்களை அனுபவித்து நலன்புரி நிலையங்களில் வாழ்ந்து பின்னர் விடத்தல்தீவு கிராமத்தில் மீள்குடியேறி வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

ஆயுதப்போராட்டத்தில் விடத்தல்தீவு.

1970க்கு பின்னர் இலங்கையில் ஆயுதப்போராட்டங்களின் எழுச்சி ஆரம்பமான காலங்களில் குறித்த கிராமத்திலிருந்து பல இளைஞர்கள் போராட்ட அமைப்புக்களில் இணைந்துகொண்டனர். இவர்கள் போராட்ட அமைப்புக்களில் முக்கிய மேல்நிலை தலைவர்கள் தொடக்கம் கீழ்நிலை உறுப்பினர்கள் வரை போராளிகளாக செயற்பட்டனர். இவர்கள் இந்தியா, பலஸ்தீனம் மற்றும் பல நாடுகளில் பயிற்சி பெற்றவர்களாகவும் திகழ்ந்தனர். இதற்கு அப்பால் கிராமத்தைச்சேர்ந்த பலர் தமிழ் இயக்கங்களின் ஆதரவாளர்களாகவும், பகுதிநேர உதவியாளர்களாகவும், செயற்பாட்டாளர்களாகவும் செயற்பட்டு வந்துள்ளனர். இதனால் இக்கிராமத்தில் அனைத்து போராட்ட அமைப்புக்களின் செயற்பாடுகளும், நடவடிக்கைகளும் பகிரங்கமாகவே காணப்பட்டன. இதனால் படையினரின் ஆக்கிரமிப்பும் கழுகுப்பார்வையும் இக்கிராமத்தை நோக்கியே எப்போதும் இருந்திருக்கின்றது.

1980களுக்கு பின்னர் போராளிகளினால் அரசு படைகளுக்கெதிரான தாக்குதல்கள் ஆங்காங்கே ஆரம்பிக்கப்பட்ட போது நடைபெற்ற குறிப்பிடத்தக்க யுத்தங்களில் குறித்த கிராமத்தை சேர்ந்த போராளிகளின் தலைமைத்துவம், பங்களிப்புக்கள் குறைத்து மதிப்பிட முடியாதவை. இவ்வாறான போர்களில், பல இளைஞர்கள் மரணமடைந்துள்ளனர் மற்றும் காணாமல் போயுள்ளனர். இதற்கு உதாரணமாக இரண்டு சம்பவங்களை நினைவு படுத்தலாம்.

முதலாவதாக 1984ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் முல்லைத்தீவு மாவட்டத்திலுள்ள கொக்காவில்

இராணுவமுகாம் வாகனமொன்றில் சென்று தாக்குதல் நடாத்த திட்டமிட்டு குறித்த தாக்குதல் வாகனத்தை செலுத்த பொருத்தமான போராளியாக விடத்தல்தீவை சேர்ந்த வீனஸ் (சுவக்கீன் அன்ரன்) தெரிவு செய்யப்பட்டதாக அறியமுடிகின்றது. அத் தாக்குதல் முயற்சி எதிர்பார்த்த முழுமையான வெற்றியை தராவிட்டாலும், பிற்காலத்தில் நடைபெற்ற தாக்குதல்களுக்கு முன்னோடியான தாக்குதலாக இத்தாக்குதல் பார்க்கப்படுகின்றது. குறித்த தாக்குதலில் வீனஸ் உட்பட சிலர் மரணமடைந்திருந்தனர். இவரே விடத்தல்தீவு கிராமத்திலிருந்து போராட்டத்தற்கு சென்று போரில் மரணமடைந்த முதல் போராளியாக காணப்படுகின்றார். அக்காலப்பகுதியில் இத்தாக்குதல் குறித்து பரவலாக பேசப்பட்டது. BBC ஆங்கில, சிங்கள, தமிழ் சேவைகள், இந்திய வானொலி, இலங்கை வானொலி (லங்கா புவத்) மற்றும் உலக பிரபல செய்திச் சேவைகளிலும் இத்தாக்குதல் முக்கிய செய்திகளாயிருந்ததாக அறியமுடிகின்றது.

இரண்டாவதாக 1985ம் ஆண்டு கால்பகுதியில் மன்னார் எல்லையோர காட்டுப்பகுதியில் அமைந்துள்ள போராளிகளின் பாசறை ஒன்று உலங்கு வானூர்திகள் மூலம் சென்று தரையிறங்கிய படையினரால் சுற்றிவளைக்கப்பட்டு முற்றுகையிடப்பட்டு தாக்குதல் மேற்கொள்ளப்பட்டது. திடீரென மேற்கொள்ளப்பட்ட தாக்குதலால் அங்கு நிலைகுலைந்திருந்தவர்களை தப்பிக்கவைத்து தனியொருவராக படையினரை எதிர்த்து நின்று மரணமானவர் இக்கிராமத்தைச் சேர்ந்த யேசுராசா அந்தோனிப்பிள்ளை (துரையன்). இவ்வாறான பல கதைகளை இக்கிராமத்தின் வரலாற்றில் காணமுடிகின்றது.

எனினும் பிற்பட்ட காலங்களில் போராட்ட இயக்கங்களுக்குள் ஏற்பட்ட தலைமைத்துவ போட்டிகள், முரண்பாடுகள் தீவிரமடைந்து சகோதர படுகொலைகளாக சகோதர யுத்தங்களாக மாறியபோது இவ்விடயங்களைக் கண்டு மனம்வருந்தி விரக்தியுற்ற பெருமளவு விடத்தல்தீவு இளைஞர்கள் படிப்படியாக தாம் சார்ந்திருந்த போராட்ட இயக்கங்களை விட்டு வெளியேறி இயல்புவாழ்க்கைக்கு திரும்பியதுடன், இன்னும் சிலர் இந்தியா, வெளிநாடுகளுக்கும் புலம்பெயர்ந்துவிட்டனர். இவ்வாறான சகோதர யுத்தங்களில் மரணமானவர்களின் கல்லறைகள் விடத்தல்தீவு சேமக்காலையில் காணப்படுவது இக்கிராமத்தின் நல்லிணக்கத்திற்கும் எடுத்துக்காட்டாகும்.

விடத்தல்தீவு கிராமத்தை சேர்ந்த பலர் இக்கொடிய போரில் உயிரிழந்துள்ளனர். காணாமல் ஆக்கப்பட்டுள்ளனர். இக்கிராமத்தின் நீண்ட வரலாற்றில் இவர்களை ஆவணப்படுத்த வேண்டியதன் அவசியம் உணரப்பட்டுள்ளது. போரில் ஈடுபட்டு மரணமானவர்கள், போருடன் தொடர்புடைய விபத்துக்களில் சிக்கி மரணமானவர்கள், சகோதரப் படுகொலைகள் மூலம் மரணமானவர்கள், போர் நடவடிக்கைகளில் சிக்கி இறந்து, காணாமல்போன அப்பாவிப் பொதுமக்கள், மற்றும் படையினரால் ஆயுதக்குழுக்களால் கடத்தப்பட்டு காணாமல் ஆக்கப்பட்டவர்களின் பெயர் விபரங்களும், மரணம் அல்லது காணாமல் ஆக்கப்பட்ட சம்பவங்கள் நடைபெற்ற சந்தர்ப்பங்களும், இடங்களும், ஆண்டுகளும் அவர்களைப்பற்றிய சிறிய குறிப்புக்களுடன் ஆவணப்படுத்தப்படுகின்றன.

உள்நாட்டுப் போரினால் விடத்தல்தீவு கிராமத்திலிருந்து இறந்து காணாமல் போனோர் தொடர்பான விபரங்கள்.

பின்வரும் நிபந்தனைகளின் அடிப்படையில் இத்தகவல்கள் உள்ளடக்கப்படுகின்றன.

- 1983 ஜூலை கலவரத்துடன் தொடங்கி – 2009 மே முள்ளிவாக்காலில் யுத்தம் முடிவுற்ற வரையான காலப்பகுதியினுள் நடைபெற்ற போரில் நேரடியாக மறைமுகமாக நிகழ்ந்த இறப்புகள், மற்றும் காணாமல் ஆக்கப்பட்ட சம்பவங்கள் மட்டும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.
- இதில் நேரடியாக விடத்தல்தீவு கிராமத்தை பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர்கள், விடத்தல்தீவை பிறப்பிடமாகக்கொண்டு விடத்தல்தீவுக்கு வெளியே வாழும் பெற்றோர்களின் பிள்ளைகள், விடத்தல்தீவைச் சேர்ந்தவர்களை திருமணம் செய்தவர்கள் மட்டும் கருத்தில் கொள்ளப்பட்டுள்ளனர்.
- கிடைக்கக்கூடிய தகவல்கள் அனைத்தும் முடிந்தவரை சேகரித்து தொகுக்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.
- இத்தகவல்கள் அனைத்தும் குறித்த சம்பவங்களை உறுதிப்படுத்தும் ஆவணங்கள், குறித்த காலங்களில் வெளிவந்த பத்திரிகைச் செய்திகள், மற்றும் சம்பவத்தில் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் உரித்துடையவர்கள், உறவினர்கள், நண்பர்களின் தகவல்கள் மூலம் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டு உறுதி செய்யப்பட்டவை.

இல	முழுப்பெயர் பெயர்	விபரங்கள் மற்றும் சிறப்பு குறிப்புக்கள்	சம்பவம்
1	திரு. அருளானந்தம் துரைராஜா	யாழ்ப்பாணத்தை பிறப்பிடமாகக்கொண்டவர். விடத்தல்தீவில் ஞானா என்பவரை திருமணம்செய்து விடத்தல்தீவில் வாழ்ந்தவர்.	1984ம் ஆண்டு மன்னார் நறுவிலிக்குளம் பகுதியில் மரணமானவர்.
2	திரு. யோண்சன் ஹேரோம் பயஸ்	யோண்சன் தம்பதிகளின் இரண்டாவது மகனாவார். சிறந்த விளையாட்டு வீரனாக இருந்தவர். கிராமத்தின் பொதுப்பணிகளில் முன்னிற்பவர்.	1984ம் ஆண்டு மன்னார் பள்ளமடுப் பகுதியில் மரணமானவர்.
3	திரு. அருளப்பு லாசர்	அருளப்பு ஞானசீலி தம்பதிகளின் இரண்டாவது மகனாவார். சிறந்த தொழிலாளியாக திகழ்ந்தவர். கிராமத்தின் பொதுப்பணிகளில் முன்னிற்பவர்.	1985 அல்லது 1984ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் காணாமல் போனவர்.
4	திரு. கபிரியேல் ஜேசுதாசன் (துரை)	யாழ்ப்பாணத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். விடத்தல்தீவில் மரியதாஸ் புஸ்பம் என்பவரை திருமணம்செய்து விடத்தல்தீவில் வாழ்ந்தவர்.	1985 அல்லது 1984ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் காணாமல் போனவர்.
5	திரு. சுவக்கீன் அன்ரன்	தகப்பன்- சுவக்கீன் தாய்- முத்தம்மா தம்பதிகளின் கடைசி மகனாவார். நட்புடன் அனைவருடனும் பழகக்கூடியவர். கிராமத்தின் பொது சேவைகளில் முன்னிற்பவராக அறியப்படுகின்றார்.	1985ல் முல்லைத்தீவு கொக்காவில் பகுதியில் ஏற்பட்ட மோதலில் மரணமானவர்.
6	திரு. ஜேசுராசா செபஸ்தியாம்பிள்ளை	யேசுராசா தம்பதிகளின் ஏகபுத்திரன். இவர் பெற்றோரை குழந்தைப்பருவத்தில் இழந்துவிட்டதால் உறவினர்களிடம் வளர்ந்தவர். எல்லோரும் இவரை அன்பாக துரையன் என அழைப்பர். சிறு வயதிலேயே அதீத வாசிப்பு ஆர்வம் கொண்டவராக இருந்துள்ளார்.	1985ம் ஆண்டு கூராய் காட்டுப்பகுதியில் ஏற்பட்ட மோதலில் மரணமானவர்.
7	திரு. செபஸ்தியாம்பிள்ளை அருள்வாசகம்	செபஸ்தியாம்பிள்ளை ஆகுத்தம்மா தம்பதிகளின் மகனாவார். சிறந்த விளையாட்டு வீரனாகவும், ஜக்கிய விளையாட்டுக் கழகத்தின் செயற்பாட்டாளராகவும் இருந்தவர். கிராமத்தின் பொது சேவைகளில் முன்னிற்பவராக அறியப்படுகின்றார்.	1985ம் ஆண்டு இந்திய -இலங்கை கடற்பகுதியில் ஏற்பட்ட மோதலில் மரணமானவர்.
8	திரு. இராஜநாயகம் பெனில்லஸ் சிறில்	இராஜநாயகம் (சிறில் மாஸ்ரர்) லுசா தம்பதிகளின் மகனாவார். சிறந்த கல்விமான். மன்னாரில் வசித்தவர்.	1985ம் ஆண்டு இந்திய -இலங்கை கடற்பகுதியில் ஏற்பட்ட விபத்தில் மரணமானவர்.

09	திரு. அருளப்பு ஜேம்ஸ்	தகப்பன்- அருளப்பு (இராசையா) தாய் - கனகம்மா மனைவி - றீர்ரம்மா (புவனேசி) கிராமத்தில் பற்றுக் கொண்டவராகவும், பொதுப்பணிகளில் முன்னின்று செயற்படுபவராக அறியப்படுகின்றார்.	1985ம் ஆண்டு விடத்தல்தீவில் மரணமானவர்.
10	திரு. சவிரிமுத்து மனோன்மணி	தகப்பன்- சவிரிமுத்து தாய்- ஞானசீலி கிராமத்தில் பற்றுக் கொண்டவராகவும், பொதுப்பணிகளில் முன்னின்று செயற்படுபவராக அறியப்படுகின்றார்.	1986ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் மரணமானவர்.
11	திரு. அகுஸ்தீன் இராசேந்திரம்	தகப்பன்- அகுஸ்தீன் மனைவி- இசபெல் கிராமத்தில் செல்வாக்குமிக்க வணிகராக இருந்தவர். சமய, சமூகப்பணிகளில் ஈடுபட்டவர். சட்டநுணுக்கங்களை அறிந்தவராக செயற்பட்டிருக்கின்றார். இந்தியாவிலிருந்து பொருட்களை கொண்டுவந்து வியாபாரம் செய்துள்ளார். அட்டை, சங்கு போன்ற பெறுதியான கடந்திரவியங்களை வணிகம் செய்தவராக அறியப்படுகின்றார்.	1986ம் ஆண்டு விடத்தல்தீவில் மரணமானவர்.
12	திரு. சிலுவைராசா பிரான்சிஸ் சேவியர்	தகப்பன்- சிலுவைராசா தாய்- இராசேஸ்வரி இவர் ஒரு விசேடதேவையுடையவராக இருந்த போதும் சிறந்த கிராமப்பற்றாளராக இருந்துள்ளார்.	1987ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் மரணமாவார்.
13	திரு. பிலேந்திரன் பிரசித்தப்பர்	தகப்பன்- பிலேந்திரன். தாய்- மரியை மனைவி- கொன்செப்ரா இவர் சிலம்பம், கம்பு சுற்றுதல் போன்ற கலைகளில் ஈடுபாடு கொண்டவராகவும் அவற்றை சிலருக்கும் பயிற்றுவித்துள்ளார் எனவும் அறியமுடிகின்றது.	1986ம் ஆண்டு விடத்தல்தீவுப் பகுதியில் மரணமாவார்.
14	அப்துல் காதர் (மட்டக்களப்பு காக்கா)	இவர் ஒரு சிறந்த வணிகராக, கிராமங்கள் தோறும் சென்று வியாபாரம் செய்தவராக அறியப்படுகின்றார்.	1988ம் ஆண்டு கள்ளியடி பகுதியில் மரணமானவர்.

15	திரு.மரியாம்பிள்ளை ஜோசப் (இளஞ்சிங்கம்)	தகப்பன்- மரியாம்பிள்ளை மனைவி- இராசாத்தி அமைதியானவராக தொழில் முயற்சிகளில் ஆர்வம் கொண்டவராக அறியப்படுகின்றார்.	1986ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் விடத்தல்தீவில் மரணமானவர்.
16	மீராசாஹிப் முஹம்மது ரபிக்	தகப்பன்- மீராசாஹிப் கல்விப்பணியில் ஈடுபட்டவர். இவர் ஒரு சிறந்த ஆசிரியாக பணியாற்றியவர், கல்விமான்.	1986ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் விடத்தல்தீவில் மரணமானவர்.
17	திரு.வேதநாயகம் மாசில்லாமணி (மணி)	தகப்பன்- வேதநாயகம் (முடியப்பு) தாய்- மரியப்பிள்ளை பெரியமடுவில் வசித்தவர்.	1987ஆண்டு காலப்பகுதியில் பெரியமடுவில் மரணமானவர்.
18	திரு. செபஸ்தியாம்பிள்ளை கமில்ஸ் ரவீந்திரன்	தகப்பன்- செபஸ்தியாம்பிள்ளை (இளைப்பாறிய ஆசிரியர்) தாய்- புஸ்பமலர் ரவி என அழைக்கப்பட்டவர். மன்னாரில் வசித்தவர்.	1987ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் யாழ்ப்பாணத்தில் மோதலில் மரணமானவர்.
19	திரு. சாகுல் ஹமீத் முஹம்மது முசாதிக்க	தகப்பன்- சாகுல் ஹமீத் இவர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மாணவராக அறியப்படுகின்றார். கல்வி நடவடிக்கையின் போது யுத்தத்தில் சிக்கி இறந்தவர்.	1987ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் யாழ்ப்பாணத்தில் மரணமானவர்.
20	திரு. நாஹூர்பிச்சை முஹம்மது மாலிக்	தகப்பன்- நாஹூர்பிச்சை வியாபார நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டவர்.	1987ம் காலப்பகுதியில் இரணைதீவு கடற்பகுதியில் காணாமல் போனவர்.
21	திரு.ஜேகதாசன் ஜோண்	தகப்பன் - யேசுதாசன் தாய் - பொலீன் (இளைப்பாறிய ஆசிரியர்) குடும்பத்தில் கடைசி மகன். இவர் இளமையில் மிகவும் துணிவானவராக அறியப்படுகின்றார்.	1983 தொடக்கம் 1988ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் காணாமல் போனவர்.
22	திரு. அப்துல்கரீம் சம்கதீன்	தகப்பன்- அப்துல்கரீம் இவர் சிறந்த தொழில்வாண்மை சாரதியாக அறியப்படுகின்றார். வெளிநாட்டிலும் பணியாற்றியிருக்கின்றார். எல்லோருடனும் நட்பாக பழகக்கூடியவராக அறியப்படுகின்றார்.	1988ம் ஆண்டு மன்னார் பேசாலை -சிறுத்தோப்புப் பகுதியில் இடம்பெற்ற கண்ணிவெடி தாக்குதலில் மரணமானவர்.
23	திரு. பஞ்சலிங்கம் பிறேமகுமார்	இவர் வவுனியாவை பிறப்பிடமாகக்கொண்டவர். விடத்தல்தீவில் வினோதினி என்பவரை திருமணம்செய்தவர்.	1989ம் ஆண்டு வவுனியா ஓமந்தை பகுதியில் நடைபெற்ற மோதலில் மரணமானவர்.
24	திரு. கோணாமலை யோகேஸ்வரன்	தகப்பன் - கோணாமலை யுத்தம் காரணமாக இடம்பெயர்ந்து இந்தியாவிற்கு சென்ற போது காணாமல் போயிருக்கின்றார்.	1990ம் ஆண்டு இந்திய -இலங்கை கடற்பகுதியில் காணாமல் போனவர்.

25	திரு. ஞானமுத்து பொமிக்கன்	தகப்பன்- ஞானமுத்து மனைவி- ஜோசபின் மன்னாரைசேர்ந்தவர். விடத்தல்தீவில் திருமணம் செய்தவர்.	1990ம் ஆண்டு இந்திய -இலங்கை கடற்பகுதியில் காணாமல் போனவர்.
26	திரு. பெனடிக்ற் அருள்ராஜன்	தகப்பன்- பெனடிக்ற் தாய்- இராஜேஸ்வரி சிறுபராயத்திலே பஸ்துறை ஆற்றலும் திறமையும் கொண்டவராக அறியப்படுகின்றார். தொழில்நுட்ப அறிவு கொண்டவராகவும் இருந்திருக்கின்றார்.	1990ம் ஆண்டு அநுராதபுரம் தந்திரிமலை பகுதியில் மோதலில் மரணமானவர்.
27	திரு. நீக்கிலாப்பிள்ளை பிரான்சிஸ் (குணநாயகம்)	தகப்பன்- நீக்கிலாப்பிள்ளை தாய்- யக்கோவா அமைதியானவராகவும் பண்பானவராகவும் சமய சமூக பணிகளில் முன்னிற்பவராக அறியப்படுகின்றார்.	1990ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் மரணமானவர்.
28	திரு. அரசரெட்ணம் பாலேந்திரகுமார்	தகப்பன் - அரசரெட்ணம் (அரசன்) (வைத்தியசாலை ஓய்வூதியர்) குமார் என அழைக்கப்பட்ட இவர் சிறுவயதிலிருந்தே வியாபாரத்தில் சிறந்து விளங்கியவர்.	1990ம் காலப்பகுதியில் மன்னார் சிலாவத்துறைப்பகுதியில் காணாமல் போனவர்.
29	திரு. பெனடிக்ற் டொன் ஜோர்ஜ்	தகப்பன்- பெனடிக்ற் தாய்- அன்னமேரி சமன் என செல்லமாக அழைக்கப்பட்ட இவர் குடும்பத்தில் ஒரேயொரு ஆண்பிள்ளை. எல்லோருடனும் நட்பாக பழகக்கூடியவர்.	1991ம் ஆண்டு தலைமன்னார் பகுதியில் காணாமல் போனவர்.
30	திரு. சூசைப்பிள்ளை பத்மான்ந்தன்	தகப்பன்- சூசைப்பிள்ளை தாய் - லார்த்து பப்பன் என்று அழைக்கப்பட்டவர். சிறந்த உதைபந்தாட்ட கோல் காப்பாளர். போராட்ட குணம் கொண்டவர். நட்பாக பழகக்கூடியவர்.	1990ம் ஆண்டு தலைமன்னார் பகுதியில் காணாமல் போனவர்.
31	திருமதி. செல்வநாயகம் எலிசபேத்	கணவர்- செல்வநாயகம் இவர் மிகவும் அன்பாகவும், பாசமாகவும் பழகக்கூடியவராக அறியப்படுகின்றார்.	1990ம் ஆண்டு மன்னார் பள்ளமடுப் பகுதியில் விமான தாக்குதலில் மரணமானவர்.
32	திரு. அடைக்கலமுத்து இராஜேந்திரகுமார்	தகப்பன்- அடைக்கலமுத்து தாய் - கிறேஸ் (ஓய்வுபெற்ற கிராம அலுவலர்) தகப்பன் விடத்தல்தீவை சேர்ந்தவர். திருமணத்தின் பின்பு யாழ்ப்பாணத்தில் வசித்துவந்தவர்.	1991ம் ஆண்டு பகுதியில் மன்னார் சிலாவத்துறைப் பகுதியில் மோதலில் மரணமானவர்.

33	திரு. தியாகராஜா மோகன்	தகப்பன்- தியாகராஜா தாய்- லார்து தாய் விடத்தல்தீவை பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். பெரியமடுவில் வசித்தவர்கள்.	1991ம் ஆண்டு ஆனையிறவுப்பகுதியில் மோதலில் மரணமானவர்.
34	திரு. பாக்கியநாதன் பிறேமானந்தன் (சுந்தரம்)	பாக்கியநாதன் அவர்களால் குழந்தையிலிருந்து பாசமாக வளர்க்கப்பட்டவர். அனைவருடனும் நட்பாக பழக்கக்கூடியவர். விளையாட்டுக்களில் ஆர்வமுடையவர். சிறந்த தொழிலாளி.	1992ம் ஆண்டு முல்லைத்தீவு மணலாற்றுப் பகுதியில் மோதலில் மரணமானவர்.
35	திரு. பிரான்சிஸ் ஹோபேட் சேவியர்	தகப்பன் - பிரான்சிஸ் தாய் - யக்கோவா (முத்து) இவரது தாய் தந்தை விடத்தல்தீவை பிறப்பிடமாக கொண்டவர்கள். ஆண்டாங்குளத்தில் வசித்தவர்கள்.	1992ம் ஆண்டு மன்னார் நறுவிலிக்குளம் பகுதியில் ஏற்பட்ட வெடிவிபத்தில் மரணமானவர்.
36	திரு. வேதநாயகம் பிரான்சிஸ் சேவியர்	தகப்பன் - வேதநாயகம் தாய் - திரேசம்மா துடிப்பானவர். சுறுசுறுப்பானவர். பாடசாலைக் காலங்களிலே பொதுப்பணிகளில் ஈடுபட்டவர்.	1992ம் ஆண்டு உயிலங்குளம் வட்டுப்பித்தான் பகுதியில் மோதலில் மரணமானவர்.
37	திரு. திருஞானம் அன்ரனிதாஸ்	தகப்பன் - திருஞானம் தாய் - ஞானசீலி சூட்டி என அழைக்கப்பட்டவர். மிகவும் விவேகமானவர். சிறந்த குறுந்தூர ஓட்டவீரர்.	1993ம் ஆண்டு பூனகரிப் பகுதியில் மோதலில் மரணமானவர்.
38	திருமதி. எட்வேட் அடைக்கலமுத்து	தகப்பன்- யக்கோப்பிள்ளை தாய்- முத்தம்மா கணவர்- எட்வேட் (இரத்தினம்) சுறுசுறுப்பானவர். எல்லோருடனும் இனிமையாகப் பழக்கக்கூடியவர். நன்றாக உபசரிக்க கூடியவர். மூன்று பெண்பிள்ளைகளின் தாயார்.	1995ம் ஆண்டு விடத்தல்தீவில் விமானக் குண்டுவிச்சில் மரணமானவர்.
39	செல்வன். மரியதாஸ் ஹோபேட் மைக்கல்	தகப்பன் - மரியதாஸ் அவரது தந்தை விடத்தல்தீவை பிறப்பிடமாகவும் திருமணத்தின் பின்னர் பெரியமடுவை வசிப்பிடமாகவும் கொண்டவர்.	1997ம் காலப்பகுதியில் கிளிநொச்சிப் பகுதியில் மோதலில் மரணமானவர்.
40	திரு. திருஞானசெல்வம் நற்குணராஜா	தகப்பன்-திருஞானசெல்வம் தாய் - லார்த்தம்மா சின்னவா என அழைக்கப்பட்டவர். அமைதியான சுபாவத்தையுடையவர்.	1997ம் காலப்பகுதியில் கிளிநொச்சிப் பகுதியில் மோதலில் மரணமானவர்.

41	திரு. அந்தோனிப்பிள்ளை ஹெஜீஸ் ராஜநாயகம்	தகப்பன்- அந்தோனிப்பிள்ளை (என்றியப்பு) தாய் - மரிய கற்பலங்காரி அமைதியானவர். அன்பாக பழகக்கூடியவர். கலைத் திறமைகளைக் கொண்டவர்.	1997ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் கிளிநொச்சி முகமாலை பகுதியில் மோதலில் மரணமானவர்.
42	செல்வி. செபதேயு ஜெறின	தகப்பன்- செபதேயு (சின்னமணி) (ஓய்வுபெற்ற இ.போ.ச.சாரதி) தாய்- ஜெயமணி மிகவும் துடிப்பானவர். துணிவாக பிரச்சினைகளுக்கு தைரியமாக முகம்கொடுக்கக்கூடிய ஆற்றல் கொண்டவர். ஆர்வமுடன் பொதுக்காரியங்களில் முன்னிற்பவர். கொள்கைக்காக எதையும் செய்ய துணிந்தவர்.	1999ம் ஆண்டு முல்லைத்தீவுக் கடற் பகுதியில் ஏற்பட்ட மோதலில் மரணமானவர்.
43	திரு. லாசர் சிறில்	தகப்பன்- லாசர் (ஓய்வுபெற்ற தபால் ஊழியர்) மனைவி - ஜெயமணி விடத்தல்தீவை பிறப்பிடமாக கொண்டவர். பெரியமடுவில் வாழ்ந்தவர். கண்டிப்பானவர். சமய, சமூக காரியங்களில் முன்னிற்பவர்.	1999ம் ஆண்டு விடத்தல்தீவு புனித யாகப்பர் தேவாலயத்தில் தஞ்சமடைந்திருந்த போது எறிகணைவீச்சில் மரணமானவர்.
44	செல்வி. சிறில் மேரி டெய்சி	தகப்பன் - சிறில் தாய் - ஜெயமணி பெரியமடுவை வசிப்பிடமாகவும் கொண்டவர். தெய்வபக்தியுள்ளவர். யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக பட்டதாரி. கடமையுணர்வுள்ள கண்டிப்பான, பண்பான ஆசிரியர். விடத்தல்தீவு ஜோசப்வாஸ் வித்தியாலத்தின் பிரதி அதிபராக பணியாற்றியவர்.	1999ம் ஆண்டு விடத்தல்தீவு புனித யாகப்பர் தேவாலயத்தில் தஞ்சமடைந்திருந்த போது எறிகணைவீச்சில் மரணமானவர்.
45	திருமதி. அல்பேட் புஸ்பசீலி	தகப்பன் -யக்கோப்பிள்ளை தாய் - முத்தம்மா கணவர் - அமரர் அல்பேட் (முத்தன்) அமைதியான சுபாவத்தைக் கொண்டவர்.	1999ம் ஆண்டு விடத்தல்தீவு புனித யாகப்பர் தேவாலயத்தில் தஞ்சமடைந்திருந்த போது எறிகணைவீச்சில் மரணமானவர்.
46	திருமதி. யக்கோப்பிள்ளை மரியப்பிள்ளை (முத்தம்மா)	கணவன் - யக்கோப்பிள்ளை சிறந்த குடும்பத்தலைவியாக வாழ்ந்தவர். குறித்த சம்பவத்தில் இறந்த புஸ்பசீலி இவரின் மகள், சிறில் மருமகன், மேரி டெய்சி பேத்தி	1999ம் ஆண்டு விடத்தல்தீவு புனித யாகப்பர் தேவாலயத்தில் தஞ்சமடைந்திருந்த போது எறிகணைவீச்சில் மரணமானவர்.
47	செல்வன். மாசிலாமணி கேன்யூட்	தகப்பன் - மாசிலாமணி (மணி) இவர் பெரியமடுவில் பிறந்தாலும் கல்வி நடவடிக்கைகளுக்காக சிறுவயது முதல் விடத்தல்தீவில் வாழ்ந்தவர்.	1999ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் மன்னார்தீவுப் பகுதியில் மரணமானவர்.

48	திரு. வலோரியான் காணிக்கைநேசன்	தகப்பன்- வலோரியான் தாய் - நல்லம்மா அமைதியானவர். எல்லோருடனும் மரியாதையாக பழக்கக்கூடியவர். தலைமைத்துவ ஆற்றலை கொண்டவர்.	2000ம் ஆண்டு கிளிநொச்சி இரணைமடு பகுதியில் மரணமானவர்.
49	தோபியாஸ் தேவராசா லெம்பேட்	வங்காலையை சேர்ந்தவர். விடத்தல்தீவில் வலோரியான் அருள்ராணியை திருமணம் செய்தவர்	2006ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் காணாமல் போனவர்.
50	திரு. செல்வராஜா ரவீந்திரராஜா (கண்ணன்)	திருகோணமலையை சேர்ந்தவர். விடத்தல்தீவில் வலோரியான் சத்தியராணியை ராணியை திருமணம் செய்தவர்	2006ம் ஆண்டு புத்தளம் - கற்பிட்டி கடல்பகுதியில் காணாமல் போனவர்.
51	திரு. டோமினிக் டெஸ்மன்ராஜ்	தகப்பன்- டோமினிக் தாய் - செல்வராணி குறும்புத்தனமுள்ளவர். உதவி செய்யும் பண்புள்ளவர்.	2007ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் விடத்தல்தீவு கடல்பகுதியில் காணாமல் போனவர்.
52	திரு. ஏன்றிகுருஸ் டெலாஸ் சாள்ஸ்	தகப்பன் - ஏன்றி குருஸ் தாய் - சலோமை மனைவி - அமரர் யோகராணி எல்லோருடனும் நட்பாக பழக்கக்கூடியவர்.	2007ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் விடத்தல்தீவு கடல்பகுதியில் காணாமல் போனவர்.
53	செல்வன். சாள்ஸ் யோசப் றொசான் ராஜ்	தகப்பன்- சாள்ஸ் யோசப் தாய் - மேரி மாக்கிறட் உதவி செய்யும் பண்புள்ளவர்.	2008ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் மன்னார்தீவுப் பகுதியில் காணாமல் போனவர்.
54	செல்வன். மசனட் கில்பேட் தர்சன்	தகப்பன்- மசனட் (தேவா) தாய் - விமலா குடும்பத்தின் கடைசிப் பிள்ளை. உற்சாகமானவர்.	2008ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் மன்னார்தீவுப் பகுதியில் காணாமல் போனவர்.
55	செல்வன். மனோகரன் பிரதீப்	தகப்பன்-மனோகரன் (கண்ணன்) தாய் - விஜயலெட்சுமி மிகவும் சாதுவான மாணவன்.	2007ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் கிளிநொச்சிப் பகுதியில் மோதலில் மரணமானவர்.
56	செல்வன். நீக்கிலஸ் வின்சன்ராஜ்	தகப்பன்- நீக்கிலஸ் தாய் - யசிந்தா துணிவானவர். உதவிசெய்யும் குணம் கொண்டவர். குடும்பத்தில் ஒரேயொரு ஆண்மகன்.	2007ம் ஆண்டு மன்னார் மடுப் பகுதியில் மோதலில் மரணமானவர்.
57	செல்வன். தவனேசன் மேபிள் றெக்சன்	தகப்பன்- தவனேசன் தாய் - ராஜேஸ்வரி அமைதியானவர். மாணவன். குடும்பத்தில் ஒரே ஆண்பிள்ளை.	2007ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் கிளிநொச்சிப் பகுதியில் மோதலில் மரணமானவர்.

58	திரு. மரியதாஸ் அன்ரன் சுகந்தன் (கில்பேட்)	யாழ்ப்பாணத்தை சேர்ந்தவர். விடத்தல்தீவில் அற்புதசீலியை திருமணம் செய்தவர்.	2007ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் விடத்தல்தீவு கடல்பகுதியில் காணாமல் போனவர்.
59	செல்வி. ஞானப்பிரகாசம் பெனோ ராஜினி	தகப்பன்- ஞானப்பிரகாசம் தாய் - செபமாலையம்மா அமைதியான சுபாவத்தைக் கொண்டவர்.	2007ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் முகமாலைப் பகுதியில் மோதலில் மரணமானவர்.
60	திரு. சீவரெட்ணம் ஜீவசுதர்சன்	தகப்பன்- சீவரெட்ணம் தாய் - யசிந்தா (மணி) அமைதியானவர். குடும்ப பொறுப்புமிக்கவர். கணக்கியல் அறிவு கொண்டவர்.	2007ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் கிழக்கு மாகாணத்தில் காணாமல் போனவர்.
61	திரு. சிலுவைராசா அமலநேசன்	தகப்பன்- சிலுவைராசா தாய் - றீற்றம்மா (பேபி) அமைதியான சுபாவத்தைக் கொண்டவர். இவர் ஒரு ஆசிரியர். மடுப்பிரதேச பாடசாலை ஒன்றின் அதிபர் கடமையினை பொறுப்பேற்க சென்ற வேளையில் உயிரிழந்தவர்.	2007ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் மடு கீரிசுட்டான்-முள்ளிக்குளம் பகுதியில் நடைபெற்ற கிளைமோர் தாக்குதலில் மரணமானவர்.
62	திரு.கிறிஸ்ரியான் றாஜக்கோண்	தகப்பன்- கிறிஸ்ரியான் தாய் - லார்த்து இவர் ஒரு சிறந்த கல்விமான். பேராதனை பல்கலைக்கழக பட்டதாரி. நட்புடன் பழக்கூடியவர். நிர்வாக திறமை கொண்டவர். சிறந்த ஆசிரியாக, தகுதியுள்ள அதிபராக, கோட்டக்கல்விப் பணிப்பாளராக பணியாற்றியவர். கடமையின் போது உயிரிழந்தவர்.	2007ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் மடு கீரிசுட்டான்-முள்ளிக்குளம் பகுதியில் நடைபெற்ற கிளைமோர் தாக்குதலில் மரணமானவர்.
63	திரு. சிறிலப்பர் சென்யூட்	தகப்பன்- சிறிலப்பர் (சிறில்) பொறுப்புணர்வுள்ளவர். சிறுவயதிலே தொழில் ஆர்வம்கொண்டவர்.	2007ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் மன்னார் சிறுத்தோப்பு கடற்கரைப்பகுதியில் மரணமானவர்.
64	செல்வன். கூடலிங்கம் அமைதி	தகப்பன்- கூடலிங்கம் (ஜயாத்துதுரை) சிறுவயதிலே தொழில் ஆர்வம்கொண்டவர்.	2007ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் மன்னார் சிறுத்தோப்பு கடற்கரைப்பகுதியில் மரணமானவர்.
65	திரு. றொபேட் றொபின்சன்	தகப்பன்- றொபேட் தாய் - யசிந்தா அமைதியான சுபாவமுடையவர். சிறந்த உதைபந்தாட்டவீரன்.	2008ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் கிளிநெச்சிப் பகுதியில் மரணமானவர்.

66	செல்வி. றுரபன் பிறேமினி	தகப்பன்- றுரபன் தாய் - மனோகரி இவர் ஒரு மாணவி.	2008 காலப்பகுதியில் கிளிநெச்சிப் பகுதியில் மரணமானவர்.
67	செல்வி. மரியாம்பிள்ளை டயனி சாளினி	தகப்பன்- மரியாம்பிள்ளை (மரியான்) தாய் - றெஜீனா இவர் ஒரு மாணவி.	2008ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் கிளிநெச்சிப் பகுதியில் மரணமானவர்.
68	செல்வி. கில்லறி டயானா	தகப்பன்- கில்லறி தாய் - பிலோமினா கலகலப்பானவர். இன்முகத்துடன் பழகக்கூடியவர்.	2008ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் கிளிநெச்சிப் பகுதியில் மரணமானவர்.
69	செல்வி. மதுரநாயகம் மேரிக்கில்டா	தகப்பன்- மதுரநாயகம் (சின்னத்தம்பி) தாய் - குணசீலி இவர் ஒரு ஆசிரியர். பண்பானவர். கலகலப்பாக பழகக்கூடியவர்.	2009ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் கிளிநெச்சிப் பகுதியில் மரணமானவர்.
70	செல்வி. ஜெயராசா ஜெனி	தகப்பன்- ஜெயராசா தாய் - ஜெயவதி பண்பானவர். கலகலப்பாக பழகக்கூடியவர். மாணவி.	2009ம் ஆண்டு முள்ளிவாய்க்கால் பகுதியில் காணாமல் போனவர்.
71	செல்வி. விஜயகுமார் துளசிகா	தகப்பன்- விஜயகுமார் தாய் - விஜயா. ஈச்சளவக்கையில் வசித்தவர். இவர் ஒரு மாணவி.	2009ம் ஆண்டு முல்லைத்தீவு பகுதியில் மரணமானவர்.
72	செல்வி. தேவஅமலதாஸ் கனிஸ்ரெலா	தகப்பன்- தேவஅமலதாஸ் (அமலா) தாய் - டெய்சி இவர் கல்வியில் ஆர்வமுள்ள ஒரு மாணவி.	2009ம் ஆண்டு முல்லைத்தீவு இரணைப்பாலை பகுதியில் மரணமானவர்.
73	திரு. டோறஸ் ஜோண் சகாயநாதன்	தகப்பன்- டோறஸ் தாய் - ஜெயசீலி சிறந்த விளையாட்டு வீரன். பொதுப்பணிகளில் ஈடுபடுபட்டவர்.	2009ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் முல்லைத்தீவு பகுதியில் மரணமானவர்.
74	திரு. வலோரியான் அருள்நேசன்	தகப்பன்- வலோரியான் தாய் - நல்லம்மா பெரியமடுவில் வசித்துவந்தவர்.	2009ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் முல்லைத்தீவு பகுதியில் மரணமானவர்.
75	செல்வன். ஜோண் சகாயநாதன் லெஸ்லி போலோ	தகப்பன்- ஜோண் சகாயநாதன் தாய் - அருந்தவம் மாணவன்.	2009ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் முல்லைத்தீவு பகுதியில் மரணமானவர்.

76	திரு. வலோரியன் பரமநேசன்	தகப்பன்- வலோரியான் தாய் - நல்லம்மா பெரியமடுவில் வசித்தவர். எல்லோருடனும் நகைச்சுவையாக பழகக்கூடியவர்.	2009ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் முல்லைத்தீவு பகுதியில் மரணமானவர்.
77	செல்வன். அந்தோனிப்பிள்ளை றேகன்	தகப்பன்- அந்தோனிப்பிள்ளை தாய் - மாத்தாள் தன்னடக்கமான சுபாவம் உள்ளவர். சிறு பராயத்தில் இந்தியாவில் வசித்து நாடுதிரும்பியவர்.	2009ம் ஆண்டு முள்ளிவாய்க்கால் பகுதியில் காணாமல் போனவர்.
78	செல்வன். எமிலியான் எஜிந்தன்	தகப்பன்- எமிலியான் (ராதா) தாய் - இருதயம் ராஜா என செல்லமாக அழைக்கப்பட்டவர். எல்லோருடனும் அன்பாக பழகக்கூடியவர்.	2009ம் ஆண்டு முள்ளிவாய்க்கால் பகுதியில் காணாமல் போனவர்.
79	திருமதி. சுரேஸ் மேரி கியூஜின்	தகப்பன்- சிலுவைராசா தாய் - றீற்றம்மா (பேபி) கணவன்- சுரேஸ் குடும்பத்தில் ஏழு ஆண்பிள்ளைகளுக்கு சகோதரியாக பிறந்தவர். செல்லமாக வளர்ந்தவர்.	2009ம் ஆண்டு முள்ளிவாய்க்கால் பகுதியில் நடைபெற்ற எறிகணை வீச்சில் மரணமாகியவர்.
80	ஆசைமுத்து அன்ரனி	தகப்பன்- ஆசைமுத்து சிறந்த விளையாட்டு வீரன். எல்லோருடனும் நட்பாக பழகக்கூடியவர். பொது காரியங்களில் ஈடுபடுபவர்.	2009ம் ஆண்டு முல்லைத்தீவுப் பகுதியில் எறிகணைவீச்சில் மரணமானவர்.
81	திருமதி. யூதாதேயு டிபினா	தகப்பன்- சைமன் கணவன்- யூதாதேயு (சின்னான்) இவர் கள்ளியடியை சேர்ந்தவர். விடத்தல்தீவில் திருமணம் செய்தவர்.	2009ம் ஆண்டு முல்லைத்தீவுப் பகுதியில் எறிகணைவீச்சில் மரணமானவர்.
82	செல்வன். மரியநாயகம் சிறில் சதீஸ்குமார்	தகப்பன்- மரியநாயகம் சிறில் தாய் - செபமாலை அன்புடனும் மரியாதையுடனும் எல்லோருடனும் பழகக்கூடியவர். வியாபார நுணுக்கங்களை அறிந்தவர். வெதுப்பகம் ஒன்றை வெற்றிகரமாக நடாத்தியவர்.	2009ம் ஆண்டு முள்ளிவாய்க்கால் பகுதியில் காணாமல் போனவர்.
83	செல்வன். பஞ்சலிங்கம் ஐூட்	தகப்பன்- பஞ்சலிங்கம் தாய் - இராசம்மா அமைதியான மரியாதையான தலைமைத்துவ பண்புகளைக்கொண்டவர்.	2009ம் ஆண்டு காணாமல் போனவர்.

84	செல்வி. தாசன் பரமேஸ்வரி	தகப்பன்- தாசன் தாய் - ரெட்னேஸ்வரி சுறுசுப்பானவர். மரியாதையுடன் பழக்கக்கூடியவர். தலைமைத்துவ பண்புகளைக் கொண்டவர்.	2009ம் ஆண்டு முள்ளிவாய்க்கால் பகுதியில் காணாமல் போனவர்.
85	செல்வி. எட்மன் ஜெயசீலன் கமலின் டெனி	தகப்பன் எட்மன் ஜெயசீலன் (பாலன்) தாய்- சகாயராணி தாய் விடத்தல்தீவை சேர்ந்தவர். களளியடியில் வசித்தவர்.	2009ம் ஆண்டு முள்ளிவாய்க்கால் பகுதியில் காணாமல் போனவர்.
86	திரு. கந்தசாமி ரவிக்குமார்	தகப்பன்- கந்தசாமி மனைவி - இமாக்குலேற் (தங்கா) அடம்பன் பகுதியைச் சேர்ந்தவர். விடத்தல்தீவில் திருமணம் செய்தவர்.	2009ம் ஆண்டு காணாமல் போனவர்.

கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் கலந்துரையாடல்.

1. பொதுமக்கள் மற்றும் போராளிகளின் உயிரிழப்புகள்: ஒரு கொடூரமான வடிவம்.

1983 முதல் 2009 வரையிலான இலங்கை உள்நாட்டுப் போரின் போது விடத்தல்தீவிலிருந்து 80க்கும் மேற்பட்ட நபர்கள் இறந்ததாக அல்லது காணாமல் போனதாக இந்த ஆய்வு பதிவு செய்கிறது. இவர்களில் அடங்குவோர்:

- போர்க்கள மோதல்களில், கடற்படையுடன் ஏற்பட்ட மோதல்களில் அல்லது பதுங்கியிருக்கும் நிலையில் உயிரிழந்த தமிழ் போராளிகள்.
- வான்வழி தாக்குதல், ஷெல் தாக்குதல் அல்லது தரைவழி தாக்குதல்களில் இறந்த பொதுமக்கள்
- இராணுவ சோதனைச் சாவடிகளில் கைது செய்யப்பட்ட பின்னர் காணாமல் போன தனிநபர்கள்

இந்த உயிரிழப்புகள், போரின் தொடக்கக் கட்டங்களிலிருந்து 2009ல் முடிவடைந்த இறுதிக் கட்டம் வரை பரவலாக காணப்பட்டுள்ளன. இது, விடத்தல்தீவு ஒரு பக்கவாட்டில் நின்றிருந்த தேற்றமற்ற கிராமமல்ல; மாறாக, போரின் மையப்புள்ளியில் இருந்த சமுதாயம் என்பதைக் உறுதிப்படுத்துகிறது. பெயர்கள், ஆண்டுகள், மற்றும் சம்பவச் சூழ்நிலைகள் ஆகியவற்றைக் கொண்ட பட்டியல், சமூகத்தின் முற்றிலும் ஈடுபட்ட தன்மையை நிரூபிக்கிறது.

2. விடத்தல்தீவின் மூலோபாய மற்றும் புவியியல் முக்கியத்துவம்.

விடத்தல்தீவின் புவியியல் சிறப்பம்சங்கள் குளங்கள், சதுப்புநிலக் காடுகள், மற்றும் மன்னார் தீவுக்கான அணுகல் ஆகியவை இதை ஒரு முக்கியமான மூலோபாய இடமாக மாற்றின:

- விடுதலைப் புலிகள், மன்னார் பெரிய நிலப்பகுதி மற்றும் தீவுகளுக்கிடையேயான கடற்படைகள் மற்றும் விநியோகப் பாதைகளுக்காக இத்திறனுடைய இடத்தைப் பயன்படுத்தினர்.
- அரச இராணுவம் மற்றும் கடற்படை, இந்த இடத்தை புலிகளின் விநியோகத் தளங்களை துண்டிக்கவும், கடல் வழித் தொடர்புகளில் ஆதிக்கம் நிலைநிறுத்தவும் முக்கியமாகக் கருதின.
- இந்த காரணங்களால், விடத்தல்தீவு, கடற்படை மோதல்கள், வான்வழி குண்டு வீச்சுகள், மற்றும் தரைவழி தாக்குதல்களுக்கு இடமளித்தது.

இதனூடாக, விடத்தல்தீவு என்பது வன்முறை தளமல்ல, மாறாக, இருதரப்பு தாக்குதல்களுக்கு இடையே சிக்கி வாழ்ந்த பொதுமக்களுக்கு அளவற்ற மனவேதனைகளையும், உடல் சேதங்களையும் ஏற்படுத்தியது.

3. இடப்பெயர்ச்சிகள் மற்றும் கட்டாய வெளியேற்றச் சுழற்சிகள்.

விடத்தல்தீவுப் பொதுமக்கள் மீண்டும் மீண்டும் இடம்பெயர்ந்தனர். குறிப்பாக:

- 1990: மன்னார் முஸ்லிம்கள் மீது நடந்த கடுமையான இராணுவ நடவடிக்கைகளால் பெரும்பான்மையான தமிழர்கள் வெளியேறினர்.

- 1999: புனித யாகப்பர் தேவாலயத்தையும் சுற்றியுள்ள பகுதிகளையும் இலக்கு வைத்த தாக்குதல்களின் பின்னர், பொதுமக்கள் கட்டாயமாக வெளியேற்றப்பட்டனர்.
- 2007-2009: மன்னார் தீவிலிருந்து வவுனியா முகாம்கள் வழியாக, பின்னர் முள்ளிவாய்க்கால் வலயத்தினை நோக்கி இடம்பெயர்ந்தனர்.

தற்காலிக தங்குமிடங்கள், இடமாற்றங்கள் போன்ற சுழற்சிகள், சமூகத்தின் நிலைத்தன்மையைத் துண்டித்து, போருக்குப் பின்னர் முன்னைய சமூக அமைப்பு குலைந்த துரதிஷ்டமான நிலையை ஏற்படுத்தின.

4. ஆயுதப் போராட்டத்தில் சமூகப் பங்கேற்பு.

விடத்தல்தீவின் இளைஞர்கள் மற்றும் பெண்கள், தமிழ் ஆயுத இயக்கங்களில் கணிசமான பங்காற்றினர்:

- பலர் இந்தியா மற்றும் பாலஸ்தீனத்தில் பயிற்சி பெற்று, புலிகள் மற்றும் பிற அமைப்புகளில் முக்கியப் பொறுப்புகள் வகித்தனர்.
- 1984-இல் கொக்கிளாய் தாக்குதலில் வீனஸ் (அல்லது சுவேகீன் அன்ரன்) மற்றும் 1985 தரைவழிப் போரில் யேசுராசா அந்தோணிப்பிள்ளை (துரையன்) ஆகியோர் உயிரிழந்ததை, விடத்தல்தீவின் முதற்கட்ட போர்மரணங்கள் எனக் கருதலாம்.

இத்தகைய பங்களிப்புகளுக்கு மத்தியில், தமிழர் இடையேயான குழு மோதல்கள் மூலம் கூட பல உயிர்கள் இழக்கப்பட்டன. இது விடத்தல்தீவின் தியாகங்கள் அரசுப் படைகளுக்கு எதிரானவையாக மட்டும் இல்லாமல், சக்தமிழர்களிடையேயான உள்நாட்டு மோதல்களிலும் ஏற்பட்டுள்ளதை காட்டுகிறது.

5. போருக்குப் பிந்தைய மரபுகள் மற்றும் கூட்டு நினைவகம்.

இன்றைய விடத்தல்தீவு, வெளிப்படையாகவும் மறைவாகவும் இருக்கும் பிந்தைய போர் சுவடுகளுடன் காணப்படுகிறது:

- அழிக்கப்பட்ட உள்கட்டமைப்பு - பள்ளிகள், தேவாலயங்கள், வீடுகள் மற்றும் மீன்பிடித் தளங்கள் மீள் சீரமைக்கப்படாமல் சிதைந்து காணப்படுகின்றன.
- நீடித்த மனஅதிர்ச்சி - ஷெல் தாக்குதல்கள், காணாமல் போனவர்கள், அடைப்புக்கள் மற்றும் இடம்பெயர்வு காரணமாக உளவியல் பாதிப்புகள் தலைமுறைகள் கடந்தும் தொடர்கின்றன.
- தீர்க்கப்படாத துயரம் - காணாமல் போனவர்கள் குறித்த உண்மைத் தகவலுக்காக பல குடும்பங்கள் இன்னும் காத்திருக்கின்றன.
- மக்கள்தொகை மாற்றம் - முந்தைய மக்கள்தொகையுடன் ஒப்பிடுகையில், பலர் வெளிநாடுகளுக்கும் பிற மாவட்டங்களுக்கும் குடிபெயர்ந்துள்ளனர். இதனால் சமூக அமைப்பில் கணிசமான மாறுபாடு ஏற்பட்டுள்ளது.

இருப்பினும், உயிர் பிழைத்த சமூகத்தின் மீள்தன்மையும் உறுதியும் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. வீடுகள், தேவாலயங்கள் மற்றும் பாரம்பரியங்கள் மீண்டும் கட்டியெழுப்பப்படுகின்றன. வீழ்ந்தவர்களின் நினைவை ஒட்டி அமைதியாக உயிரோடு வாழும் மக்கள், அழிவுக்கெதிரான சமூக மறுப்பையும் எதிர்ப்பையும் காட்டுகின்றனர்.

கண்டுபிடிப்புகளிலிருந்து வெளிப்படும் முக்கிய கருப்பொருள்களின் சுருக்கம்.

பொதுமக்கள் பாதிக்கப்பட்டல் - இராணுவம் மற்றும் புலிகள் இருவராலும் குறிவைக்கப்பட்ட வன்முறைகளால் பொதுமக்களில் பெரும் உயிரிழப்புகள் நிகழ்ந்தன.

மூலோபாய இராணுவமயமாக்கல் - விடத்தல்தீவின் புவியியல் அமைப்பு அதனை இராணுவ ரீதியாக முக்கியமான மற்றும் போட்டியிடப்படும் இடமாக மாற்றியது.

நாள்பட்ட இடப்பெயர்ச்சி - பல கட்டங்களாக நிகழ்ந்த இடப்பெயர்வுகள், சமூக மற்றும் பொருளாதார பாதுகாப்பின் பின்னடைவாகும் நிலையை உருவாக்கின.

எதிர்ப்பில் தீவிர பங்கேற்பு - கிராமத்தின் இளைஞர்கள் மற்றும் பெண்கள் தமிழர் ஆயுத எதிர்ப்பு இயக்கங்களில் முக்கிய பங்காற்றினர்.

சமூக அதிர்ச்சியை தாங்குதல் - ஷெல் தாக்குதல், காணாமல் போதல், இடம்பெயர்வு போன்ற காரணங்களால் ஏற்பட்ட உளவியல் தாக்கங்கள் இன்னமும் தலைமுறை தலைமுறையாக நீடிக்கின்றன.

வரம்புகள்.

இது விடத்தல்தீவின் போர்க்கால அனுபவங்களை ஆழமாக ஆவணப்படுத்தும் முயற்சி என்றாலும், சில நிலையான வரம்புகள் உள்ளன:

- முழுமையற்ற ஆவணங்கள்: இடம்பெயர்ச்சி மற்றும் போர் சூழ்நிலைகளால், சில இறப்புகள் மற்றும்

காணாமல் போன விவரங்கள் முழுமையாகப் பதிவாகாமல் இருக்கலாம்.

- வாய்மொழி சாட்சிகளின் மீதான சார்பு: பெரும்பாலான தரவுகள் உயிர் பிழைத்தவர்கள் மற்றும் உறவினர்களிடம் இருந்து வாய்மொழி வடிவில் பெறப்பட்டன. நினைவாற்றல் சார்புகள் அல்லது மனதடிபட்ட ஆதங்கங்கள் துல்லியத்தை பாதிக்கக்கூடும்.
- அதிகாரப்பூர்வ ஆவணங்களுக்கான அணுகல் தடைகள்: அரசு பதிவுகள் தவிர்க்கப்படுவதால், மூலத் தரவுகளுக்கிடையிலான ஒப்பீடு சிக்கலானதாக உள்ளது.
- தனிச்சிறப்பு நிலை: விடத்தல்தீவின் மீதான நுண்ணிய கவனம், அதனைச் சுற்றியுள்ள மற்ற கிராமங்கள் அல்லது பிராந்திய இயக்கவியல் பற்றிய பார்வையை ஒதுக்கி இருக்கலாம்.
- மொழிபெயர்ப்பு சிக்கல்கள்: ஆங்கிலத்திற்கான மொழிபெயர்ப்பின் போது, தமிழ் மொழியில் உள்ள மென்மையான விவரங்கள் அல்லது உணர்வுப் படிமங்கள் ஓரளவிற்கு குறைந்து இருக்கலாம்.

பரிந்துரைகள்.

1. விரிவான காப்பகத் திட்டங்கள்.

வாய்மொழி வரலாறுகள், புகைப்படங்கள் மற்றும் தனிப்பட்ட ஆவணங்களை தொகுக்கும் சமூக அடிப்படையிலான காப்பகத் திட்டங்களுக்கு ஆதரவளிக்க வேண்டும்.

2. சுயாதீன விசாரணைகள்.

மன்னார் மாவட்டத்தில் நிகழ்ந்த பொதுமக்கள் இறப்புகள் மற்றும் காணாமல் போனவர்கள் தொடர்பாக, சர்வதேச மேற்பார்வையுடன் சுயாதீன விசாரணை ஒன்று மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

3. உளவியல் மற்றும் சமூக ஆதரவு திட்டங்கள்.

தீர்க்கப்படாத மனவலிகள் மற்றும் அதிர்ச்சிகள் தொடர்ந்து தாக்கம் ஏற்படுத்தும் நிலையில், உயிர் பிழைத்தவர்களுக்கு இலக்கு வைக்கப்பட்ட மனநலப் பாதுகாப்பு முயற்சிகள் அவசியம்.

4. உள்ளடக்கிய தேசிய நினைவகம்.

யுத்தம் தொடர்பான தேசிய நினைவகங்கள், மிகப்பெரிய போர்க்களங்களையும், சிறிய வீழ்ந்த சமூகங்களான விடத்தல்தீவைப் போன்ற இடங்களையும் உள்ளடக்கியதாக இருக்க வேண்டும்.

5. உள்ளூர் ஆவணங்களை வலுப்படுத்துதல்.

கிராம வரலாறு மற்றும் நினைவுகளை ஆவணப்படுத்துவதற்கான செயல்கள், உள்ளூர் சமூக அமைப்புகளின் தலைமையில் செயற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

முடிவுரை.

1983 முதல் 2009 வரையிலான இலங்கை உள்நாட்டுப் போரின் பின்னணியில், விடத்தல்தீவு பொதுமக்கள் மற்றும் போராளிகள் இருவருக்கும் பெரும் இழப்புகளை ஏற்படுத்திய, ஆனால் அதேவேளை மீள்தன்மையுடன் வாழ்ந்த ஒரு சமூகமாக விளங்குகிறது.

இந்தக் கிராமம்:

- மக்கள் உயிரிழப்புகள்
- இடம்பெயர்வுகள்
- வாழ்வாதார அழிவுகள்
- மனவலிகள்

என பல்வேறு வகையான யுத்த விளைவுகளை எதிர்கொண்டது.

ஆனாலும், வாழ்த்தப்படாத ஆற்றலும், மீள உருவாக்கும் சமூக சக்தியும் எஞ்சிய மக்களிடையே தென்படுகின்றன. அவர்கள்:

- வீடுகள் மற்றும் தேவாலயங்களை மீண்டும் கட்டுகின்றனர்.
- வீழ்ந்தவர்களின் நினைவுகளை மரியாதையுடன் வலியுறுத்துகின்றனர்.
- கலாச்சாரம் மற்றும் வரலாற்று அடையாளங்களை மீள்கொள்கின்றனர்.

இந்த ஆய்வு, நுண்-வரலாற்று விசாரணைகளின் முக்கியத்துவத்தைக் காட்டுகிறது. ஏனெனில் போரின்

மனிதச் செலவு உண்மையில் எங்கே நிகழ்கிறது என்பதைக் காண, தேசிய மற்றும் சர்வதேச நிலைகளுக்கு அப்பாலும், வீடு, பள்ளி, மீன்பிடிப் படகுகள் போன்ற இடங்களில் தான் பார்க்க முடிகிறது. விடத்தல்தீவு, அழிவின் தளமாக மட்டும் அல்ல; நினைவாற்றல், எதிர்ப்பு மற்றும் மீள்உருவாக்கத்தின் சின்னமாகவும் இருக்கிறது. அந்தக் குரல் இன்னும் நிலைத்திருக்கிறது.

உசாத்துணைகள்.

- Al Jazeera. (2007, January 3). Sri Lanka air raid kills 14 civilians. Al Jazeera. <https://www.aljazeera.com/news/2007/1/3/sri-lanka-air-raid-kills-14-civilians>
- Connerton, P. (1989). How societies remember. Cambridge University Press.
- Gregory, D. (2010). War and peace. In D. Gregory, R. Johnston, G. Pratt, M. Watts, & S. Whatmore (Eds.), The dictionary of human geography (5th ed., pp. 777–779). Wiley-Blackwell.
- Guha, R. (Ed.). (1982). Subaltern studies I: Writings on South Asian history and society. Oxford University Press.
- Gunaratna, R. (2007). Sri Lanka in 2006: Regaining the initiative. In D. Singh, L. C. Salazar, & H. S. Soon (Eds.), Southeast Asian affairs 2007 (pp. 331–349). ISEAS–Yusof Ishak Institute.
- Halbwachs, M. (1992). On collective memory (L. A. Coser, Trans.). University of Chicago Press. (Original work published 1950)
- Hoole, R. (2001). Sri Lanka: The arrogance of power – Myths, decadence & murder. University Teachers for Human Rights (Jaffna).
- Human Rights Watch. (2007). Return to war: Human rights under siege (Vol. 19, No. 11). Human Rights Watch. <https://www.refworld.org/docid/45b08df2.html>
- McEvoy, K., & McGregor, L. (Eds.). (2008). Transitional justice from below: Grassroots activism and the struggle for change. Hart Publishing.
- Reuters. (2006, September 12). Sri Lanka navy sinks trawlers off Mannar coast. Reuters. [Archived; URL not retrievable]
- Spivak, G. C. (1988). Can the subaltern speak? In C. Nelson & L. Grossberg (Eds.), Marxism and the interpretation of culture (pp. 271–313). University of Illinois Press.
- UN Panel of Experts. (2011). Report of the Secretary-General's Panel of Experts on Accountability in Sri Lanka. United Nations. https://www.un.org/News/dh/infocus/Sri_Lanka/POE_Report_Full.pdf
- Winter, J. (2010). Thinking about silence. In E. Ben-Ze'ev, R. Ginio, & J. Winter (Eds.), Shadows of war: A social history of silence in the twentieth century (pp. 3–31). Cambridge University Press.
- Woodward, R. (2005). Military geographies. Blackwell Publishing.

சமூக வாழ்வு,
மொழி,
இலக்கியம்.

14. சகிப்பின் வேர்கள்: சுவாம்பிள்ளை சந்தியாப்பிள்ளையின் விடத்தலூர் வித்தாப்பு மூலம் விடத்தல்தீவின் சமூக வரலாறு மற்றும் கலாச்சார மரபு.

ஜெயசீலன் ஞானசீலன்¹⁴: சிலுவைராசா பொனிப்பாஸ்¹⁵.

சுருக்கம்.

இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை, சுவாம்பிள்ளை சந்தியாப்பிள்ளை எழுதிய விடத்தலூர் வித்தாப்பு என்னும் நூலின் அடிப்படையில், செழுமைமிக்க கலாச்சார மரபும் வரலாற்று முக்கியத்துவமும் கொண்ட விடத்தல்தீவின் சமூக வரலாற்றை ஆராய்கிறது. இந்த நூல், விடத்தல்தீவின் சாரம்சத்தை அதன் வரலாற்று, கலாச்சார மற்றும் சமூக வளர்ச்சிகளை எடுத்துரைக்கும் பல்வேறு கதைவுரைகளின் வாயிலாக பதிவு செய்கிறது. நாயாறு ஆற்றின் பெருவெள்ளம் போன்ற நிகழ்வுகள், மற்றும் காலம் கடந்தும் நிலைத்த சமூக ஒற்றுமை போன்றவை, கிராமத்தின் அடையாளத்தை உருவாக்கிய முக்கியமான வரலாற்று தருணங்களாக இந்நூலில் விளக்கப்படுகின்றன. அருட்தந்தை ரெனே நோல்ட், ஆன்ரணிப்பிள்ளை, கபிரியேல் பிள்ளை மற்றும் சீனி ஆகியோர் சமூக சேவையும் ஆன்மீக வழிகாட்டலிலும் மிகச் சிறப்பாக பணியாற்றிய முக்கிய நபர்களாக காணப்படுகின்றனர். சமய வளர்ச்சியும் கல்வி முன்னேற்றமும் இந்தக் கட்டுரையின் முக்கிய அம்சங்களாகும். கோவில்கள், தேவாலயங்கள், பாடசாலைகள் ஆகியவற்றின் நிறுவல், மற்றும் ஆன்மீகத் தலைவர்களின் சமூக நல்லிணக்கம் மற்றும் கல்வியை நிலைநாட்டும் பங்குகள் குறிப்பிடத்தக்கவை. மேலும், சமூக கலவரங்கள், குழப்பங்கள் மற்றும் அவற்றைத் தீர்ப்பதில் சமூக தலைவர்களின் பங்கு பற்றி இக்கட்டுரை விவரிக்கின்றது. விடத்தல்தீவின் பாரம்பரிய வழக்கங்கள் மற்றும் கலாச்சார அடையாளங்களை நிலைநிறுத்தும் தொடர்ந்த முயற்சிகள், இக் கிராமத்தின் பன்முக மரபுக் கோட்பாடுகளை ஒளிவிடுகின்றன. சமூக வரலாறு, பண்பாட்டு மானுடவியல் மற்றும் சமூக வளர்ச்சி கோட்பாடுகளை ஒருங்கிணைத்த பகுப்பாய்வு மூலமாக, இந்தக் கட்டுரை விடத்தலூர் வித்தாப்பு இல் பிரதிபலிக்கப்படும் சிக்கலான சமூக இயக்கவியல்கள், கலாச்சார மரபுகள் மற்றும் வரலாற்று நிகழ்வுகளை ஆழமாக அலசுகிறது.

முக்கிய சொற்கள்: விடத்தல்தீவு, சமூக வரலாறு, கலாச்சார மரபு, சமூக மீள்தன்மை, சமய மற்றும் கல்வி வளர்ச்சி

அறிமுகம்.

இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை, விடத்தல்தீவின் சமூக வரலாற்றை ஆராய்கிறது. இது சுவாம்பிள்ளை சந்தியாப்பிள்ளை எழுதிய விடத்தலூர் வித்தாப்பு என்ற நூலின் அடிப்படையில் விரிவாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூல், விடத்தல்தீவின் கடந்த கால வாழ்க்கையை அதன் வரலாற்று, கலாச்சார மற்றும் சமூக முன்னேற்றங்களின் மூலம் விரிவாக சித்தரிக்கிறது. விடத்தல்தீவு, இந்நூலில் சித்தரிக்கப்படுவது போன்று, செழுமைமிக்க கலாச்சார பாரம்பரியமும் வரலாற்று முக்கியத்துவமும் கொண்ட ஓர் கிராமமாகும். ஆயர் இராயப்பு ஜோசப்பின் ஆன்மீகமான முன்னுரையுடன் இந்நூல் தொடங்குகிறது. இந்த முன்னுரை, கிராமத்தின் வரலாற்றில் பதியப்பட்டுள்ள ஆன்மீகச் சாரத்தையும் சமூகச் சிந்தனையையும் வெளிப்படுத்துகிறது. எழுத்தாளர் எஸ். சந்தியாப்பிள்ளை, கிராமத்தின் பெயர்ச்சொல்லின் அடிக்குறிப்பையும், குறிப்பாக நாயாறு ஆற்றின் பெருவெள்ளம் போன்ற முக்கியமான வரலாற்றுப் படிவங்களும், கிராமத்தின் அடையாளத்தை மற்றும் மக்களின் நிலைத்தன்மையையும் எப்படி வடிவமைத்தன என்பதையும் தெளிவாக விவரிக்கிறார். இந்நூல், கிராமத்தின் சமூக அமைப்பை கட்டியெழுப்புவதில் முக்கிய பங்கு வகித்த நபர்களை அறிமுகப்படுத்துகிறது. உதாரணமாக, தன்னலமற்ற சமூக சேவைக்காகப் புகழப்பட்ட சீனி, மேலும் ஆன்மீகத்தையும் சமூகத்தையும் இணைத்த தலைவராக விளங்கிய வணக்கத்துக்குரிய அருட்தந்தை P. ரெனே நோல்ட் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்க ஆளுமைகளாக பதிவாகின்றனர். இவர்களின் வாழ்க்கைச் சம்பவங்கள், தனிப்பட்ட அர்ப்பணிப்பும் சமூக நலப் பணிகளும் இணைந்திருக்கும் முறைமைக்குப் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக அமைந்துள்ளன. மதம் மற்றும் கல்வி ஆகிய இரண்டும், விடத்தல்தீவின் சமூக வரலாற்றில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கருப்பொருள்களாக அமைந்துள்ளன. மாதா ஆலயம் போன்ற கோவில்கள் மற்றும் தேவாலயங்களின் நிறுவல், மற்றும் வணக்கத்திற்குரிய அருட்தந்தை அலோசியஸ் அருட்சகோதரி மெர்சியும் மேற்கொண்ட ஆன்மீக மற்றும் கல்விசார் முயற்சிகள் ஆவணத்தில் நுட்பமாக பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய நிறுவனங்கள் ஆன்மீக ஆறுதலையும், கல்விச் சமூக நல்லிணக்கத்தையும் பேணுவதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. பள்ளிகளை கட்டியெழுப்பதல் மற்றும் கற்றலை ஊக்குவித்தல் தொடர்பான முயற்சிகள் தொடர்ந்து வலியுறுத்தப்படுகின்றன.

14 பேராசிரியர், வவுனியாப் பல்கலைக்கழகம்

15 ஓய்வு பெற்ற பொலிஸ் சாஜன்ட்

இந்த ஆவணத்தில், கிராம மக்கள் எதிர்கொண்ட சமூக சிக்கல்கள், கலவரங்கள், மற்றும் சமூக ஒழுங்கை நிலைநாட்டுவதற்கான முயற்சிகள் பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சமூகக் குழப்பங்களை தீர்ப்பதற்கான தலைவர்களின் பங்கும், மரிசிலின் சம்பவம் மற்றும் தமிழர்-முஸ்லிம் சமூக உறவுகளில் ஏற்பட்ட மோதல்கள் ஆகியவற்றின் வழியாக, கிராமத்தின் அமைதி மற்றும் நீதிக்கான சாதனைகள் வெளிக்கொணரப்படுகின்றன. விடத்தல்தீவின் மரபுப் பாரம்பரியம், தலைமுறையிலிருந்து தலைமுறைக்குப் பரவிவந்த நிலையான கலாச்சாரச் சூழலாலும், அதனை பாதுகாக்கப்பட்டதற்கான இடையறாத சமூக முயற்சிகளாலும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூலில், பாரம்பரியக் கூட்டு நிகழ்வுகள், விளையாட்டுகள், மற்றும் மத விழாக்கள் ஆகியவை, சமூக ஒற்றுமையை நிலைநிறுத்தும் வழிகளாக எப்படி செயல்பட்டன என்பதையும், அவை கிராம வரலாற்றில் எவ்வாறு இடம்பெற்றுள்ளன என்பதையும் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகிறது.

2. கோட்பாட்டுக் கட்டமைப்பு.

விடத்தல்தீவு வித்தாப்பு ஆவணத்தை விரிவாகமாக பகுப்பாய்வு செய்வதற்கும், விடத்தல்தீவின் சமூக வரலாற்றை ஆழமாகப் புரிந்துகொள்வதற்கும், இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை சமூக வரலாறு, பண்பாட்டு மானுடவியல், மற்றும் சமூக மேம்பாட்டு கோட்பாடுகள் ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைக்கும் பன்முகக் கோட்பாட்டுக் கட்டமைப்பைப் பின்பற்றுகிறது. இந்த கோட்பாட்டுக் கட்டமைப்பு, விடத்தல்தீவின் சிக்கலான சமூக இயக்கவியல், செழுமைமிக்க கலாச்சார மரபுகள் மற்றும் வரலாற்றுப் பின்னணிகளை பரந்த அளவில் ஆராய அனுமதிக்கிறது.

சமூக வரலாறு.

சமூக வரலாறு என்பது சாதாரண மக்களின் வாழ்க்கை அனுபவங்கள், செயல்பாடுகள், மற்றும் சமூகத்தில் ஆற்றிய பங்குகள் ஆகியவற்றை மையமாகக் கொண்ட வரலாற்றுப் பாடமாகும். சமூக மாற்றங்கள் மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையை எவ்வாறு மாற்றுகின்றன என்பதை இதன் முக்கிய கவனம் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இந்த கோட்பாட்டைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம், விடத்தல்தீவின் மக்கள், குறிப்பாக நாயாறு ஆற்றின் பெருவெள்ளம் மற்றும் சமூகங்களுக்கிடையேயான மோதல்களால் ஏற்பட்ட தாக்கங்கள் மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய சமூக அமைப்புகளின் பரிணாம வளர்ச்சியை (Burke, 2005) நன்கு புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. சீனியின் தன்னலமற்ற சமூக சேவை மற்றும் சமூக கலவரங்களைச் சுற்றிய கதைகள், கிராமவாசிகளின் அன்றாட வாழ்வியல் மற்றும் அவர்கள் சமுதாய கட்டமைப்புகளுக்குள் சந்தித்த சவால்கள் குறித்து நுண்ணறிவுகளை வழங்குகின்றன. இத்தகைய வாழ்க்கைச் சித்திரங்களின் வழியாக, காலப்போக்கில் விடத்தல்தீவின் சமூக மாற்றங்கள் எவ்வாறு ஏற்பட்டன என்பதை நமக்கு அறிந்து கொள்ள முடிகிறது (Vidathaloor Viththappu, 1980).

பண்பாட்டு மானுடவியல்.

பண்பாட்டு மானுடவியல் என்பது சமூகங்களின் நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், கலாச்சார நடைமுறைகள் மற்றும் மதிப்பீடுகளை ஆய்வு செய்யும் பாடமாகும். சமூக ஒற்றுமை மற்றும் கலாச்சார அடையாளங்களை உருவாக்கும் சூழ்நிலைகளைக் கவனிக்க இது முக்கியமான கோட்பாடாக விளங்குகிறது (Keesing, 1981). விடத்தல்தீவு வித்தாப்பு ஆவணத்தில் விவரிக்கப்படும் கோவில்கள், தேவாலயங்கள், மற்றும் ஆன்மீகத் தலைவர்களின் பங்களிப்புகள் (எ.கா. வணக்கத்துக்குரிய அருட்தந்தை ரெனே நோல்ட் மற்றும் அருட்சகோதரி மெர்சி) ஆகியவை, விடத்தல்தீவின் ஆன்மீக மரபுகள் மற்றும் கலாச்சார அடையாளத்தை பிரதிநிதிக்கின்றன. இந்த கூறுகளின் வழியாக, கிராமத்தில் அறம், ஒற்றுமை மற்றும் கலாச்சாரத் தொடர்ச்சி என்பவை எவ்வாறு நிலைத்திருப்பதற்கான தளங்களை உருவாக்குகின்றன என்பது தெளிவாகக் காணப்படுகிறது (Vidathaloor Viththappu, 1980).

சமூக மேம்பாட்டு கோட்பாடு.

சமூக மேம்பாடு என்பது சமூகங்கள் தங்கள் சமூக, பொருளாதார மற்றும் சுற்றுச்சூழல் நிலைகளை மேம்படுத்தும் முயற்சிகளைக் கவனிக்கும் கோட்பாடு ஆகும். இது பங்கேற்பு நெறிமுறைகள், உள்ளூர் தலைமைத் தகுதி மற்றும் மக்களின் அதிகாரமளித்தல் ஆகியவற்றை வலியுறுத்துகிறது (Chambers, 1997). விடத்தல்தீவின் சமூக வலிமை, பள்ளிகள் அமைத்தல், மத நல்லிணக்கம் பேணல், மற்றும் மோதல்களைத் தீர்த்தல் போன்ற செயல்களில் வெளிப்படுகிறது. சீனி மற்றும் வணக்கத்திற்குரிய அருட்தந்தை அலோசியஸ் போன்ற சமூக தலைவர்கள் மேற்கொண்ட கல்விசார் மற்றும் சமூக ஒழுங்கமைப்புப் பணிகள், கிராமத்தின் வளர்ச்சியை உறுதிப்படுத்தும் முக்கிய பங்களிப்புகள் ஆகும். இத்தகைய முயற்சிகள், கிராம மக்கள் தங்கள் சமூக வாழ்வாதாரத்திற்காக எவ்வாறு செயல்பட்டனர் என்பதையும், உள்ளூர் தலைமையின் பங்கு எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதையும் வெளிக்கொணர்கின்றன (Vidathaloor Viththappu, 1980).

ஒருங்கிணைந்த பகுப்பாய்வு.

மேற்கண்ட மூன்று கோட்பாடுகளையும் ஒருங்கிணைத்துப் பயன்படுத்துவதன் மூலம், விடத்தலூர் வித்தாப்பு ஆவணத்தில் பிரதிபலிக்கப்படும் சமூக வரலாற்றை பரந்த பார்வையுடன் ஆய்வு செய்ய முடிகிறது. சமூக வரலாறு வரலாற்று மற்றும் சமூகச் சூழ்நிலைகளை விளக்குகிறது (Burke, 2005), பண்பாட்டு மானுடவியல் ஆன்மீக, சடங்கு மற்றும் அடையாளப் பரிமாணங்களை வெளிப்படுத்துகிறது (Keesing, 1981), மற்றும் சமூக மேம்பாட்டுக் கோட்பாடு தன்னிறைவு மற்றும் பங்கேற்பை வலியுறுத்துகிறது (Chambers, 1997). இந்த ஒருங்கிணைந்த கோட்பாட்டுக் கட்டமைப்பு, விடத்தல்தீவின் பன்முக சமூக நிகழ்வுகளை முழுமையாக ஆராய அனுமதிக்கிறது.

3. இலக்கிய விமர்சனம்

இந்நூல், விடத்தல்தீவின் சமூக வரலாற்றை அதன் மதம், கலாச்சாரம் மற்றும் சமூக இயக்கவியல் ஆகிய கூறுகளின் வழியாக செழுமையாக சித்தரிக்கிறது. இவ்வரையை மிகச் சிறப்பாகப் புரிந்து கொள்ள, தெற்காசிய சூழ்நிலை மற்றும் விடத்தல்தீவு குறித்த வரலாற்றுப் பின்புலம் ஆகியவற்றைப் பொருட்படுத்தி, தெற்காசிய சமூக ஆய்வாளர்களின் தரவுகளுடன் இணைத்துப் பார்க்க வேண்டும். இது, சிறிய கிராமங்களைப் பற்றிய பன்முகமான கல்விச் சொற்பொழிவுகளுக்குள் இந்நூலைச் சேர்த்துப் பரந்ததொலையில் பொருள் அடைவதற்கான ஒரு புள்ளி ஆகும்.

சமூக வரலாறு.

சமூக வரலாறு என்பது சாதாரண மக்களின் வாழ்க்கை அனுபவங்களை ஆய்வு செய்வதன் மூலம், வரலாற்றுச் சம்பவங்களின் கீழ்மட்டக் கண்ணோட்டத்தைக் கொண்டுவரும் வரலாற்றுப் பகுதியாகும். பீட்டர் பர்க் (2005) கூறுவதுபோல், வரலாற்று மாற்றங்களை ஆழமாகப் புரிந்துகொள்ள, அன்றாட வாழ்க்கைச்சூழலின் உணர்வுகளை அறிதல் அவசியம். தெற்காசியச் சூழலில், ரணஜித் குஹா மற்றும் திபேஷ் சக்ரபார்த்தி ஆகியோர் சபாஸ்டர்ன் (Subaltern) ஆய்வுகளின் வழியாக, வரலாற்றை உருவாக்கும் போது, விளிம்பு நிலை சமூகங்களின் பங்களிப்புகளை முன்னிலைப்படுத்துகின்றனர். இலங்கையின் கணிசமான சமூகவியலாளரான குமாரி ஜெயவர்த்தனா (2007), சமூக வரலாற்றில் துணை மற்றும் புறக்கணிக்கப்பட்ட சமூகங்களைச் சேர்த்துச் சொல்ல வேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறார். விடத்தலூர் வித்தாப்பு நூல், சீனி போன்ற சமூக சேவையாளர்களின் செயல்பாடுகள் மற்றும் சமூக மோதல்களின் வருணனைகள் மூலம், இந்தக் கோட்பாட்டுக் கட்டமைப்பைப் பிரதிபலிக்கின்றது. உள்ளூர் நிகழ்வுகள் மற்றும் தனிநபர் ஆளுமைகள், கிராம வரலாற்றில் எவ்வாறு தாக்கம் செலுத்துகின்றன என்பதை இவ்விவரணைகள் நன்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இது, குஹா (1982) வாதிக்கிறதுபோல், சாமான்ய மக்கள் வரலாற்றைச் செயற்படுத்தும் முக்கியத்துவத்தை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

பண்பாட்டு மானுடவியல்.

பண்பாட்டு மானுடவியல் என்பது ஒரு சமூகத்தின் நடைமுறைகள், சடங்குகள், நம்பிக்கைகள், மற்றும் மதிப்பீடுகள் ஆகியவற்றின் மூலம் அதன் கலாச்சார அடையாளங்களைத் துல்லியமாகக் காண உதவும் கோட்பாடாகும். ரோஜர் கீசிங் (1981) கூறுவதுபோல், சமூக ஒற்றுமை மற்றும் அர்த்தம் உருவாகும் முறைமை, கலாச்சார சூழலின் வழியாகவே விளங்க முடியும். தெற்காசியாவின் கலாச்சாரப் படிநிலைகள் குறித்து கிளிஃபோர்ட் கீர்ட்ஸ் மற்றும் அர்ஜீன் அப்பாதுரை ஆகியோர் பணியாற்றியுள்ளார்கள். இலங்கையின் மானுடவியலாளர்களுடைய நோக்கம் (1992) நாட்டின் சடங்கு மற்றும் மதச் செயல்களில் உள்ள குறியீடுகளின் வழியாக சமூகக் கட்டமைப்பை ஆய்வு செய்துள்ளார். இந்த கோட்பாடுகளுடன் ஒத்துபோகும் விதத்தில், விடத்தலூர் வித்தாப்பு ஆவணத்தில் கோவில்கள், தேவாலயங்கள், மற்றும் ஆன்மீகத் தலைவர்கள் பற்றிய விவரங்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. அருட்தந்தை ரெனே நோல்ட், அலோசியஸ் பிதா, மற்றும் சகோதரி மெர்சி ஆகியோரின் சமூகவடிவ பணி மற்றும் ஆன்மீகத் தலைவர் சாதனைகள், கிராமத்தின் மத கலாச்சார ஒற்றுமையைக் கட்டியெழுப்ப உதவியுள்ளன. இது, கீர்ட்ஸ் (1973) யின் “Interpretive Anthropology” வழிமுறைக்கும், அப்பாத்துரையின் (1996) “Social Imaginaries” என்னும் கருத்துக்களுக்கும் இணையாகும்.

சமூக மேம்பாடு.

சமூக மேம்பாட்டுக் கோட்பாடு, சமூகங்கள் தங்கள் சமூக, பொருளாதார மற்றும் சுற்றுச்சூழல் நிலைகளை எவ்வாறு மேம்படுத்துகின்றன என்பதைப் பற்றிய கருத்துக் கட்டமைப்பாகும். ராபர்ட் சேம்பர்ஸ் (1997) கூறுவதுபோல், நிலையான சமூக மேம்பாட்டிற்கான மையத்தொடர்கள் பங்கேற்பு, உள்ளூர் தலைமை, மற்றும் அதிகாரமளித்தல் ஆகியவையாகும். அமர்த்தியா சென் (1999) “வளர்ச்சி என்பது சுதந்திரம்” என விவரிக்கிறார். சமூகங்களில் உள்ளோர் தங்கள் வாழ்வியலுக்கான தீர்வுகளை உருவாக்கும் உரிமை மற்றும் திறன்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதே அவரது வாதமாகும்.

அதேபோல், பிளா அகர்வால் (1994), பெண்கள் மற்றும் பிற புறக்கணிக்கப்பட்டோரின் பங்கு சமூக வளர்ச்சியில் முக்கியமானது என வலியுறுத்துகிறார். இலங்கையின் எஸ். ஜே. தம்பையா (1986) சமூக ஒற்றுமை மற்றும் உள்ளூர் தலைமையின் முக்கியத்துவத்தை அபிவிருத்தியின் நெடுங்காலச் சூழ்நிலைக்கு முக்கிய பங்களிப்பாகக் காட்டுகிறார். இந்நூலில் சீனி மற்றும் அலோசியஸ் பிதா போன்ற உள்ளூர் தலைவர்கள் தலைமையிலான கல்வி, சமய நல்லிணக்கம், மற்றும் மோதல் தீர்வு நடவடிக்கைகள் மூலம், சமூக மேம்பாட்டு செயல்முறைகள் எப்படி செயல்பட்டுள்ளன என்பதை தெளிவாகக் காண முடிகிறது. இந்த ஒட்டுமொத்த செயல்முறைகள், உள்ளூர் சமூகங்கள் தங்கள் தேவை மற்றும் சவால்களை ஆளும் ஆற்றல் கொண்டிருப்பதையும், பங்கேற்பு அணுகுமுறைகளின் சக்தியையும் உணர்த்துகின்றன.

ஒருங்கிணைந்த அணுகுமுறை.

இந்நூல், சமூக வரலாறு, பண்பாட்டு மானுடவியல் மற்றும் சமூக மேம்பாட்டு கோட்பாடுகள் ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைக்கும் பன்முகக் கோட்பாட்டுக் கட்டமைப்பை உருவாக்குகிறது. இந்த ஒற்றுமையான அணுகுமுறை, விடத்தல்தீவின் சமூக அமைப்பையும் அதன் வரலாற்று, மத மற்றும் கலாச்சாரச் சிக்கல்களையும் ஆழமாகப் புரிந்து கொள்ள அனுமதிக்கின்றது. சீனி மற்றும் அருட்தந்தை அலோசியஸ் போன்ற முன்னணி சமூகத் தலைவர்கள் விடத்தல்தீவின் சமூக வளர்ச்சியில் ஆற்றிய பங்குகள், வரலாற்று நிகழ்வுகள், கலாச்சார நடைமுறைகள், மற்றும் சமூகவியல் மேம்பாட்டு முயற்சிகள் இடையே உள்ள இணைப்புகளைக் காட்டுகின்றன. இக்கண்வாயிலாக, தெற்காசிய மற்றும் இலங்கை அறிஞர்களின் பங்களிப்புகள் மூலம், விடத்தல்தீவின் தனித்துவமான சமூக அடையாளம் மற்றும் வரலாற்றுக் கருப்பொருள்கள் சிறப்பாக விளக்கப்படுகின்றன.

4. ஆய்வின் நோக்கங்கள்.

விடத்தல்தீவின் சமூக வரலாற்றைப் பற்றிய ஆழமான புரிதலை வழங்குவதே இக்கட்டுரையின் முதன்மையான நோக்கமாகும். சுவாம்பிள்ளை சந்தியாப்பிள்ளையின் கண்ணோட்டத்தின் அடிப்படையில், கிராமத்தின் கடந்த கால வாழ்க்கை, கலாச்சாரம் மற்றும் சமூக வளர்ச்சியை இக்கட்டுரை விரிவாகக் கூறுகிறது. இது விடத்தல்தீவின் நிலைத்தன்மை, சமூக ஒற்றுமை மற்றும் அமைதிக்கான உறுதிப்பத்திரங்களை முக்கியத்துவத்துடன் எடுத்துரைக்கிறது.

இதன் குறிப்பான நோக்கங்கள் பின்வருமாறு:

1. வரலாற்று மற்றும் கலாச்சார பாரம்பரியத்தை ஆவணப்படுத்துதல்: விடத்தல்தீவின் செழுமையான கலாச்சார மரபுகள் மற்றும் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தினைப் படம்பிடித்து பகுப்பாய்வு செய்தல்.
2. முக்கிய நபர்களின் பங்களிப்புகளை எடுத்துரைத்தல்: கிராமத்தின் சமூக கட்டமைப்பை உருவாக்குவதில் முக்கிய பங்கு வகித்த நபர்களின் பங்களிப்புகளை அடையாளம் காண்தல் மற்றும் விவாதித்தல்.
3. மத மற்றும் கல்வி வளர்ச்சியை ஆய்வு செய்தல்: சமூக ஒற்றுமையும் வளர்ச்சியும் ஏற்படுவதில் மதச் சார்ந்த மற்றும் கல்வி நிறுவனங்களின் பங்களிப்பைப் பகுப்பாய்வு செய்தல்.
4. சமூக இயக்கவியல் மற்றும் சவால்கள் பற்றிய ஆராய்ச்சி: சமூக இயக்கவியல், சமூகத் தடைச்சிக்கல்கள் மற்றும் மோதல்களைத் தீர்ப்பதில் சமூகத் தலைவர்களின் பங்குகளைக் குறிப்பிடுதல்.
5. மரபுகள் மற்றும் பாரம்பரியத்தின் பாதுகாப்பு: தலைமுறைகளாகக் கடந்து வந்த மரபுகளையும், விடத்தல்தீவின் கலாச்சார பாரம்பரியத்தையும் பாதுகாக்கும் தொடர்ச்சியான முயற்சிகளை ஆவணப்படுத்துதல்.

ஆராய்ச்சி முறை.

இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை ஒரு பன்முகக் கோட்பாட்டுச் சார்ந்த அணுகுமுறையை பின்பற்றுகிறது. இதில் சமூக வரலாறு, பண்பாட்டு மானுடவியல் மற்றும் சமூக மேம்பாட்டு கோட்பாடுகள் ஒருங்கிணைந்துள்ளன. இம்முறைகள், விடத்தல்தீர் வித்தாப்பு ஆவணத்தில் சித்தரிக்கப்பட்ட சிக்கலான சமூக இயக்கவியல், மதச் சார்ந்த மரபுகள் மற்றும் வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் ஆகியவற்றை ஆழமாக ஆய்வு செய்ய அனுமதிக்கின்றன.

அத்தியாயத்தின் முக்கிய கூறுகள் பின்வருமாறு:

1. **சமூக வரலாற்று அணுகுமுறை:** விடத்தல்தீவின் குடியிருப்பாளர்களின் வாழ்வியலும், முக்கியமான வரலாற்று நிகழ்வுகளால் ஏற்பட்ட தாக்கங்களும், சமூக கட்டமைப்பின் பரிணாம வளர்ச்சியும் தொடர்பான தகவல்களை ஆய்வு செய்தல். பயன்பாடு: சீனியின் சமூக சேவையும், சமூக கலவரங்களின் தீர்வும் போன்ற நிகழ்வுகளை ஆய்வு செய்வதன் மூலம் சமூக மாற்றங்களைப் புரிந்துகொள்வது.
2. **பண்பாட்டு மானுடவியல் கட்டமைப்பு:** சமூகத்தின் நம்பிக்கைகள், சடங்குகள் மற்றும் மதிப்பீடுகளின் வழியாக அதன் கலாச்சார அடையாளம் மற்றும் ஒற்றுமையை ஆராய்தல். பயன்பாடு: கோவில்கள், தேவாலயங்கள் மற்றும் ஆன்மீகத் தலைவர்களின் பங்களிப்புகள் வழியாக, கலாச்சார நிலைத்தன்மை மற்றும் சமூக ஒற்றுமையை எவ்வாறு பேணிநார்கள் என்பதைக் காட்டுவது.
3. **சமூக மேம்பாட்டுக் கோட்பாடு:** கிராம சமூகங்கள் தங்கள் வாழ்வாதார சூழ்நிலைகளை எவ்வாறு

மேம்படுத்தினார்கள் என்பதை ஆய்வு செய்தல்.பயன்பாடு: பள்ளி கட்டுமானம், மத நல்லிணக்கம் மற்றும் மோதல் தீர்வுகளில் சமூகத் தலைவர்கள் மேற்கொண்ட முயற்சிகள், கிராமத்தின் பொருளாதார மற்றும் சமூக மேம்பாட்டிற்கான திடமான அடித்தளங்களை வழங்கியது என்பதைக் காண்பித்தல்.

4. ஒருங்கிணைந்த பகுப்பாய்வு: சமூக வரலாறு, பண்பாட்டு மானுடவியல் மற்றும் சமூக மேம்பாடு ஆகியமூன்று கோட்பாடுகளையும் இணைத்து, முழுமையான ஆவணப்பகுப்பாய்வை மேற்கொள்வது.
- 5.பயன்பாடு: விடத்தல்தீவின் கடந்த காலமும் நிகழ்காலமும் கொண்டுள்ள பன்முகமான அம்சங்களை வெளிப்படுத்தி, அதன் சமூக அமைப்பும் கலாச்சார மரபும் பற்றிய ஆழமான புரிதலை உருவாக்குதல்.

பகுப்பாய்வு.

- 1.வேட்டை மற்றும் சேகரிப்பு சமூகங்கள்: வேட்டையாடும் மற்றும் சேகரிக்கும் வாழ்வியலுக்கான விளக்கங்கள், விடத்தல்தீவின் தொன்மைமிக்க சமுதாய கட்டமைப்பை சுட்டிக்காட்டுகின்றன. “எங்கள் நெருப்பு கல், எங்கள் ஆயுதங்கள் கல், எங்கள் தகராறு கல்; நாங்கள் ஒன்றாகவே வேட்டையாடினோம், ஒன்றாகவே விருந்து செய்தோம்” (பாடல் 12). இங்கு நெருப்பை ஏற்படுத்த கற்களைப் பயன்படுத்துவது, தற்காப்புக்காகக் கற்களை நம்புவது, கூட்டாகவே வேட்டையாடி இறைச்சி உண்ணுவது அனைத்தும் ஆரம்பகால வேட்டைக்காரர் சமூகத்தைக் குறிக்கின்றன. இது மார்ஷல் சாஹ்லின்ஸ் (1972) கூறும் “The Original Affluent Society” என்ற கோட்பாட்டுடன் ஒத்துப்போகிறது. அந்தக் கோட்பாட்டின் படி, இத்தகைய சமூகங்கள் வறுமையால் அல்ல, தேவைகளை பூர்த்தி செய்ததாலும் சமூக ஒற்றுமையால் அமைந்திருந்தன.
- 2.குடியேற்றம் மற்றும் நிர்வாகத்தின் தோற்றம்: வாடிக்கையாக வாழும் நாடோடி வாழ்க்கையிலிருந்து விவசாயச் சமூகத்திற்கு மாற்றம், கட்டிடங்களும் நிர்வாக அமைப்புகளும் உருவாகத் துணைபுரிந்தன. “நாங்கள் நாணலால் வீடுகளை கட்டினோம்; நிலத்தில் நிலைத்து வாழ ஆரம்பித்தோம்” (பாடல் 45).இது கார்ல் விட்ஃபோகல் (1957) விளக்கிய “Hydraulic Civilization Theory”யை நினைவுபடுத்துகிறது, அதாவது நீர்ப்பாசன அமைப்புகளின் கட்டுமானம் (குளங்கள், ஏரிகள்) என்பது சிக்கலான சமூகங்களுக்கும் ஆரம்ப நிலை அரசாட்சிகளுக்கும் அடிப்படை வாயிலாக இருந்தது. விடத்தல்தீவில் காணப்படும் குடியேற்ற சித்திரங்கள் இதைத் தெளிவாக பிரதிபலிக்கின்றன.
- 3.கலாச்சார அடையாளம் மற்றும் தொன்மைச் சுருக்கங்கள்: நாகர்கள் மற்றும் மண்டோதரி பற்றிய கதைகள், சமூகத்தின் கலாச்சார அடையாளம் புராணங்களின் வழியாக எப்படி கட்டமைக்கப்படுகிறது என்பதை எடுத்துரைக்கின்றன. “நாகர் பலமாக ஆட்சி செய்தார்; அவர்களின் மகளாக மண்டோதரி, வீரத்துடன் வாழ்ந்தார்” (பாடல் 78).இது கிளிஃபோர்ட் கீர்ட்ஸ் (1973) கூறும் “தொன்மைகளும் குறியீடுகளும் கலாச்சாரத்தை அமைக்கின்றன” என்ற கோட்பாட்டுடன் இயைகிறது. இவ்வாறான பகிரப்பட்ட புராணங்கள், சமூக ஒற்றுமை மற்றும் குழு அடையாளத்தை நிலைநிறுத்தும் வழிகளாக செயல்படுகின்றன.
4. அரசாட்சி மற்றும் விவசாய வாழ்க்கை: விடத்தல்தீவில் எல்லாள் மன்னரின் ஆட்சியின் கீழ் குடியேற்றம் மற்றும் விவசாய வாழ்க்கைமுறை நிகழ்ந்தது. “நாயாறு கரையில், எல்லாள்ளின் கட்டளையின் கீழ், நாங்கள் நிலத்தை உழுதோம்” (பாடல் 92).இது ஜேம்ஸ் சி. ஸ்காட் (2009) கூறும் “The Art of Not Being Governed” என்ற கோட்பாட்டின் உள்ளடக்கம் போன்றது. அங்கு மக்கள், மாநில ஆட்சியின் கீழ் இருந்தாலும், தனி அடையாளத்தையும் சமூக கட்டமைப்பையும் பாதுகாக்க தங்கள் உள்ளுராட்சி முறையை நிலைநிறுத்தியிருக்கின்றனர். பல்லவர்கள், பாண்டியர்கள் போன்றப் பெரிய அரசுகள் இருந்த போதிலும், விடத்தல்தீவு தனது சொந்த விவசாய அடித்தளத்தை தக்கவைத்திருக்கிறது.
- 5.நாடுகளுக்கிடையேயான உறவுகள் மற்றும் மொழிச் சார்பு: விடத்தல்தீவின் மக்கள் பல்லவர்கள் மற்றும் பாண்டியர்களுடன் தொடர்புடையிருந்த போதிலும், தமிழ் மொழி மற்றும் கலாச்சாரம் ஒன்றிணைவின் கருப்பொருளாக இருந்தது. “பல்லவர்களும் பாண்டியர்களும் வந்தனர்; ஆனால் நாங்கள் தமிழை வளர்த்தோம்” (பாடல் 120).இது பெனடிக்ட் ஆண்டர்சன் (1983) கூறும் “Imagined Communities” கோட்பாட்டின் வழியே புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. ஒரு பகிரந்த கலாச்சாரம் மற்றும் மொழி, ஒரு கூட்டமைக்கப்பட்ட சமூகத்தையும் சமூக ஒற்றுமையையும் உருவாக்கும் என்று அவர் வாதிடுகிறார். தமிழ் மொழி, இவ்வகையான ஒரு ஒன்றிணைவுக் கருவியாக செயல்பட்டுள்ளது.
- 6.சடங்குகள் மற்றும் ஆன்மீக வாழ்வியல்: யானைகளை கட்டுவதற்கான கயிறுகள், வீடுகளை மெழுகுதல், மற்றும் வேலைக்கு முன்னர் வழிபடுதல் போன்றன சடங்குகளின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்துகின்றன. “முழுகிய தூய கயிறுகள்; வேலை தொடங்குவதற்கு முன் வழிபாடு” (பாடல் 143).இவை எமிலி துர்கெய்ம் (1912) கூறும் “சமூக ஒற்றுமையை சடங்குகள் உறுதி செய்கின்றன” என்ற கோட்பாட்டுடன் இணைகின்றன. இந்த செயல்முறைகள், ஆழமான ஆன்மீக அனுபவங்களால் சார்ந்தவை மட்டுமின்றி, சமூக ஒழுங்கையும் ஒற்றுமையையும் பேணுவதற்கான கருவிகளாகவும் இருந்தன. பெரியவர்களின் வழிகாட்டல் மற்றும் தெய்வ வழிபாடுகளின் ஒருங்கிணைப்பு, இந்த சமுதாய ஒழுங்கின் இயங்கும் கட்டமைப்பை வெளிக்கொணர்கின்றன.

தொழில்நுட்ப தழுவல்கள்.

1. **இயற்கை உபகரணங்களின் தொழில்நுட்பப் பயன்பாடு:** “பட்டையுடன் காலணி; மரக்கட்டைகள் ஒன்றிணைக்கப்பட்டு கடல் கடக்கப்பட்டன” (சரணம் 165). தோல், மரம், மற்றும் பாணைகள் போன்ற இயற்கை பொருட்களைப் பயன்படுத்தி கட்டமைப்புகளை உருவாக்குதல், பழமையான தொழில்நுட்ப நுண்ணறிவை வெளிக்கொணர்கிறது. இது ஜூலியன் ஸ்டீவர்ட் (1955) கூறும் Cultural Ecology கோட்பாட்டுடன் ஒத்துப்போகிறது. சமூகங்கள் சுற்றுச்சூழலுக்கேற்ப உருவாக்கும் தொழில்நுட்பத் தீர்வுகள், வாழ்வாதாரத்திற்கான உணர்வுப்பூர்வமான உத்திகளைக் காட்டுகின்றன.
2. **பொருளாதாரத்தின் நிறைவு மற்றும் கலாச்சார இணைவு:** “மோர்குழைத்துச் சங்குப்பாடல்கள் பாடினோம்; வயல்களில் நமது செல்வம் துளிர்விட்டது” (சரணம் 190). விவசாயம், பாணங்கள், மற்றும் பாடல்கள் அனைத்தும் இரண்டாகவும் செயல்படுகின்றன. வாழ்வாதாரமும் கலாச்சாரச் சின்னங்களுமாக. இது கார்ல் போலானி (1944) கூறும் “Embedded Economy” கோட்பாட்டுடன் இணைகிறது, பொருளாதாரம் சமூக மற்றும் கலாச்சார சூழ்நிலையில் ஆழமாக உட்பொதிக்கப்பட்டுள்ளதாக வாதிடுகிறது. சமுதாய வாழ்வியல் என்பது தனி பொருளாதார அமைப்பாக அல்ல; அது சமூக வழக்குகள், மதிப்பீடுகள் மற்றும் பழக்கவழக்கங்களில் பதியப்பட்டுள்ளது.
3. **இயற்கை வளங்களின் நிலைத்த பயன்பாடு:** “தோல் மச்சங்கள், பாணைகள், இயற்கையின் அருளில் வாழ்ந்தோம்” (சரணம் 212). தோல், பாணை, மற்றும் பிற இயற்கை உபகரணங்களை திறமையாகப் பயன்படுத்துவது, சமூகத்தின் வள மேலாண்மை திறனையும் நிலைத்த வாழ்வாதாரக் கோட்பாடுகளையும் பிரதிபலிக்கின்றன. இது மார்வின் ஹாரிஸ் (1980) கூறும் “Subsistence Strategy” என்ற கருத்துக்களத்துடன் தொடர்புடையது, சமூகங்கள் தங்களுக்கேற்ப சுற்றுச்சூழலை மேற்பார்வையிட்டு அதற்கு ஏற்ப வாழ்வூதிய முறைகளைத் தழுவுகின்றன.
4. **விவசாயம் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் நுட்பங்கள்:** “ஆறுகள் தேங்கி, விளைச்சல் குறைந்தபோதும், நமது அறிவு விளைவித்தது” (சரணம் 230). சுற்றுச்சூழல் சவால்களை எதிர்கொள்கையில், விவசாய முறைகளில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் மற்றும் புதுமைகள், சமூக அறிவுச் சூழலைக் காட்டுகின்றன. இது எஸ்டர் போசெர்ப் (1965) கூறும் “Agricultural Intensification” கோட்பாட்டுடன் ஒத்துப்போகிறது, அதிகமான மக்கள் தொகை அழுத்தம் உண்டாகும்போது, விவசாயத்தில் மேம்பட்ட உத்திகள் தோன்றுகின்றன. இடர்ப்பாடுகளுக்கு பதிலளிக்கும் சமூகத்தின் உத்திகள் இங்கு வெளிக்கொணரப்படுகின்றன.

கல்வி.

1. **கோயில்கள் மற்றும் கல்வி ஒன்றிணைவு:** “கோயில்கள் உயர்ந்தபோது, பள்ளிகள் கல்விக்கு தோன்றின” (சரணம் 1). கோயில்களின் வளர்ச்சி மற்றும் பள்ளிகளின் தோற்றம் ஒரே கட்டத்தில் நிகழ்வது, மத அமைப்புகள் கற்றல் மையங்களாகவும் செயல்பட்டதை வலியுறுத்துகிறது. இது எமிலி துர்கெய்ம் (1912) கூறும் மதத்தின் சமூகச் செயல்பாடுகள் தொடர்பான கோட்பாட்டுடன் இணைகிறது. மதம் என்பது ஒற்றுமை மற்றும் சமூக ஒழுங்கைக் காக்கும் அமைப்பாகவே உள்ளமைந்தது.
2. **தலைமுறைகளைத் தொடரும் கல்வி:** “தாய், தந்தை, பாட்டி, தாத்தாவின் பாதையில் சென்றோம்” (சரணம் 2). தலைமுறையால் தலைமுறைக்கு அறிவு, நடைமுறைகள், மற்றும் கல்வி பரிமாற்றம் நிகழ்வது, பியர்புரடியூ (1986) கூறும் “Cultural Capital” கோட்பாட்டுடன் ஒத்துப்போகிறது. குடும்ப மற்றும் சமூக கட்டமைப்புகள், கல்வியை ஒரு சுதந்திரமான நிறுவல் அல்ல, உட்பொதிக்கப்பட்ட சமூகவியல் வளர்ச்சியாக உருவாக்குகின்றன.
3. **செம்மொழி நூல்கள் மற்றும் அறிஞர் குழுக்கள்:** “யாழ்ப்பாண நவாலியில் யாகப்பர், யோசவவர் போன்ற அறிஞர்கள் பழமையான நூல்களை ஒதி வந்தனர்” (சரணம் 3). நற்றிணை, ஆத்திச்சூடி போன்ற இலக்கியங்களை படிக்க வந்த அறிஞர்கள் இது சமூகத்தின் இலக்கிய மரபையும் கல்விச் சிறப்பையும் வெளிக்கொணர்கிறது. இது எட்வர்ட் சைட் (1978) கூறும் “Cultural Traditions and Intellectual Formation” என்னும் கருத்துடன் இணைகிறது, கல்வி என்பது அறிவார்ந்த மரபுகளை பின்பற்றி முன்னேறும் சமூக வெளிப்பாடாகும்.
4. **கணிதம் மற்றும் நடைமுறை கற்றல்:** “அறிவின் செல்வத்தைக் கொண்டு, அவர்கள் பல அளவுகள் மற்றும் எடைகளை கணக்கிட்டனர்; எல்லாவற்றையும் பனை ஓலைகளில் ஆவணப்படுத்தினார்கள்” (சரணம் 4). இவ்வரிகள், கோட்பாட்டு அறிவும், நடைமுறை திறன்களும் ஒருங்கிணைந்திருந்த கல்விமுறையை வெளிப்படுத்துகின்றன. கணித, இலக்கிய நூல்கள், மற்றும் பனை ஓலை ஆவணங்கள் அனைத்தும் ஒரு நடைமுறை கற்றல் மாதிரியை சுட்டிக்காட்டுகின்றன. இது பாலோ ஃப்ரீரி (1970) கூறும் தொழில்முனைவோடு சமூகத்தைச் சிந்திக்க வைக்கும் கல்வி கொள்கையை பிரதிபலிக்கிறது. மாணவர்கள் கல்வியில் சுய உயர்ச்சி அடையவும், சமூக சூழலில் அறிவை செயல்படுத்தவும் இக்கல்வி ஒழுங்கு வழிவகுத்தது.
5. **கல்வி மற்றும் சமூக சமத்துவம்:** “அறிஞர்கள் யாழ்ப்பாணத்திற்குச் சென்றபின், கல்வி மங்கியது. கோயில் மதிலருகே ஒரு கொட்டகை அமைத்து, அனைவருக்கும் கல்வி கிடைக்க ஒரு தலைமை ஆசிரியரை நியமித்தனர்” (சரணம் 5). இவ்வரிகள், கல்வியை சமூக அந்தஸ்து பாராமல் பொதுவாழ்வில்

அணுகலுக்கடியதாக மாற்றியதைக் காட்டுகின்றன. இது ஜான் (1916) கூறும் ஜனநாயகக் கல்விக்கோட்பாடு அனைத்து சமூகத்தினருக்கும் சமமான கல்வி வாய்ப்புகள் தேவை என்பதைக் கூறுவதை ஆதரிக்கின்றன. ஒரு கோயில் பகுதியில் கல்வி முன்னேற்றத்திற்காகச் செய்த முயற்சி, சமத்துவ கல்விக்கான சமூக உறுதிப்பாட்டை வெளிக்கொணர்கிறது.

6. **கல்வியில் தலைமை:** “கபிரிஜெல் மாஸ்டர் கற்பித்தார். அந்தோணிப்பிள்ளை அதனைத் தொடர்ந்து தலைமையேற்று மாணவர்களை வழிநடத்தினார்” (சரணம் 6). இக்குறிப்பு, கல்விச் சூழலில் தலைமைத்துவத்தின் வலிமையை உணர்த்துகிறது. மாக்ஸ் வெபர் (1947) கூறும் charismatic authority கொள்கையின் படி, இவ்வகை தலைவர்கள் மரியாதை மற்றும் முழுமையான விசுவாசத்தால் வழிநடத்துவதாகக் காணப்படுகின்றனர். கபிரியெல் மற்றும் அந்தோணிப்பிள்ளை ஆகியோர், கல்விச் சூழலை கட்டியெழுப்பிய மாறாத வழிகாட்டிகளாக அமைந்துள்ளனர்.
7. **கலாச்சார மற்றும் கல்வி வளர்ச்சி:** “முப்பது தலைமை ஆசிரியர்கள் பள்ளியைச் செழிக்க வைத்தனர்; ஒளி நிறைந்த எதிர்காலத்தை நோக்கி அவர்கள் கற்பனை செய்தனர்” (சரணம் 7). முப்பது அதிபர்களின் முயற்சி கல்வியின் மீள்பிறப்பை ஊக்குவித்தது. இது கிளிஃபோர்ட் கிரீன்ஸ் (1973) கூறும் cultural interpretation கோட்பாட்டுக்கு ஒத்துவதாகும், அதாவது கலாச்சார வளர்ச்சி என்பது சமூகச் செயல்களில் ஊடாடும் அடையாளங்களின் கட்டமைப்பாகவே உருவாகிறது. கல்வி வளர்ச்சி என்பது சமூகத்தின் பொது கலாச்சார பாரம்பரியத்தை நிறுவும் முயற்சி என எடுத்துக்காட்டப்படுகிறது.

விடத்தல்தீவின் மரபு: சகிப்புத்தன்மை மற்றும் தழுவல்.

1. **சுற்றுச்சூழல் சகிப்புத்தன்மை:** “மழை பொழிந்தாலும், ஆறுகள் பெருக்கெடுத்தாலும், நிலப்பரப்புகள் உயரமாகவும் பசுமையாகவும் இருந்தன; தெருக்கள் அரிக்கப்பட்டாலும், தீவு வளர்ந்துகொண்டே இருந்தது” (சரணம் 1). இது, இயற்கைச் சவால்களினூடாகத் தன்னைத் தாங்கிக் கொண்ட சமூகத்தின் சுற்றுச்சூழல் சகிப்புத்தன்மையை பிரதிபலிக்கிறது. இது பெர்க்ஸ் ரூ ஃபோல்கே (1998) கூறும் “Environmental Resilience” கோட்பாட்டுடன் ஒத்துப்போகிறது. சமூகங்கள் இயற்கை அழுத்தங்களை எதிர்நோக்கியபோதிலும், தங்கள் பண்பாட்டையும் வாழ்வியலையும் தக்கவைத்துக் கொண்டுள்ளன. விடத்தல்தீவு, தொடர்ந்து வளர்ந்த ஒரு “நிலைத்த சமூக நிலைப்பாடினை” உருவாக்கியிருக்கிறது.
2. **இடம்பெயர்வு மற்றும் புகலிடம்:** “கடல் அரிப்பால் கரையோரப் பாதைகள் சேதமடைந்தன; ஆறுகளில் பெருக்கெடுத்த வெள்ளம் பேரழிவை ஏற்படுத்தியது. மக்கள் அனைத்துத் திசைகளிலும் ஓடினர்; சிலர் விடத்தல்தீவில் தஞ்சம் அடைந்தனர்” (சரணம் 2). இந்த வரிகளும், அத்துடன் இணைக்கப்பட்ட நிகழ்வுகளும், சுற்றுச்சூழல் அழுத்தங்களுக்கு மனித சமூகங்கள் எவ்வாறு பதிலளிக்கின்றன என்பதை பிரதிபலிக்கின்றன. அன்ரனி ஒல்டர்சை (2014) கூறும் சூழலியல் இடம்பெயர்வு கோட்பாட்டுடன் ஒத்துச்செல்லும் வகையில், வெள்ளம், கடலோர அரிப்பு ஆகியவை மக்களை இடம்பெயர வைப்பதைக் காட்டுகின்றன. உயரமான இடங்களை நாடுதல் மற்றும் அதிகாரிகளிடம் உதவிக்கு முறையீடு செய்வது, சமூகங்களின் தந்திரோபாய தகவமைப்பு திறனையும் நெருக்கடியை எதிர்கொள்ளும் கையாள்திறனையும் வெளிக்கொணர்கின்றன.
3. **சமூக நல்லிணக்கம் மற்றும் நீதி :** “ஐந்து கோயில்கள், நீரால் நிரம்பிய குளங்கள் தீவிலுள்ளன. இந்த தீவு நீதியை நிலைநிறுத்துகிறது மற்றும் பார்வையாளர்களுக்கு செழுமை அளிக்கிறது; இது பாவம் செய்ய இயலாத இடமாகவும் நட்பின் மையமாகவும் இருக்கிறது” (சரணம் 3). இந்த வரிகள், மத மற்றும் சமூகக் கட்டமைப்புகள் சமூக ஒற்றுமை மற்றும் நியாயத்தை எவ்வாறு உறுதிப்படுத்துகின்றன என்பதைப் பிரதிபலிக்கின்றன. எமிலி துர்கெய்ம் (1912) கூறும் மதத்தின் சமூகச் செயல்பாட்டு கோட்பாட்டுடன் இணைந்து, கோயில்கள் வழிபாட்டுத் தலங்களாக மட்டுமல்லாமல், சமூக ஒழுங்கையும் நற்குணங்களையும் வலுப்படுத்தும் அமைப்புகளாகவும் செயல்படுகின்றன.
4. **கலாச்சார கொண்டாட்டங்கள்:** “அழகும் மென்மையும் மிக்க தமிழ்க் கவிதைகளால் சூழப்பட்ட தீவின் மக்கள் இணக்கமாக வாழ்கின்றனர். அவர்கள் பால், தேன் ஆகியவற்றை வியாபாரம் செய்து, பாடல்களுக்குச் சூடாக நடனமாடி வாழ்கின்றனர்” (சரணம் 4). இது விக்டர் டர்னர் (1969) கூறும் ritual and communitas கோட்பாட்டை நினைவூட்டுகிறது. பாடல்கள், நடனங்கள், மற்றும் வியாபாரம் விடத்தல்தீவு மக்கள் சடங்குகளின் வழியாக சமூக ஒற்றுமையையும் கலாச்சார பெருமையையும் பின்பற்றுகின்றனர்.
5. **பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ ஆட்சி:** “1895 ஆம் ஆண்டு, ஆங்கிலேய காலனித்துவ ஆட்சிக்காலத்தில், தீவு நில உரிமையாளர்களின் மேற்பார்வையின் கீழ் ஆய்வு செய்யப்பட்டு நிர்வகிக்கப்பட்டது. நோய்கள் வருவதற்கு முன்பே, திட்டமிடப்பட்ட நிர்வாகம் தொடங்கப்பட்டது” (சரணம் 5). இது எட்வர்ட் சைட் (1978) கூறும் postcolonial discourse-ஐ ஒத்துப்போகின்றது. நாடாளுமன்ற பாணியிலான கட்டுப்பாடு மற்றும் ஆய்வுகளின் மூலம், பழங்குடி சமூகங்களின் வாழ்வியலை நேர்த்தியுடன் கட்டுப்படுத்த முயன்ற காலனித்துவ முயற்சிகள் இங்கு தெளிவாகத் தெரிகின்றன. புறநிலை இடங்களை ஆய்வுக்கும் ஆட்சி கட்டமைப்புக்கும் உட்படுத்திய முன்முயற்சிகள் இத்தகவல்களில் வெளிக்கொணரப்படுகின்றன.
6. **அறிவு மற்றும் கல்வி (கல்வி மற்றும் சீர்திருத்தம்):** “கோயில்களின் எழுச்சியுடன் குடியிருப்புகள் செழித்தன; குழந்தைகளுக்கு கல்வி கற்பிக்க பள்ளிகள் நிறுவப்பட்டன. அவர்கள் முன்னோர்களின்

பாதையைப் பின்பற்றி அறிவைத் தேடினர்” (சரணம் 6). இது பாலோ ஃப்ரீரி (1970) கூறும் கல்வி மாற்றக் கோட்பாட்டை நினைவூட்டுகிறது. அகத்தியப் பள்ளி, தொடக்கப் பள்ளி, மதராசா ஆகியவை, மதத்திற்கும் கல்விக்கும் இடையிலான இருமை அணுவைப் பளிச்சென்று காட்டுகின்றன. கல்வி, வெறும் அறிவு அல்ல; அது சமூகத்தை ஒழுங்குப்படுத்தும் உள்நோக்கு சக்தியாக இங்கு செயல்படுகிறது.

7. சமூகம் மற்றும் தலைமை: “சுறுப்பு அங்கியுடன் கபிரியெல் மாஸ்டர் கிராமத்திற்குள் நுழைந்து பள்ளி படிக்கிற ஏறி மாணவர்களுக்கு கட்டளை வழங்கினார்” (சரணம் 7). இது மக்ஸ் வெபர் (1947) கூறும் charismatic authority என்ற கோட்பாட்டின் வாழ்க்கைமயமான எடுத்துக்காட்டாக அமைகின்றது. இத்தகைய ஆசிரியர்கள், வெறும் நிர்வாகிகள் அல்ல; அவர்கள் தக்க தலைவர் தன்மை மற்றும் நம்பிக்கையை ஊக்குவிக்கும் ஆற்றல் கொண்டவர்கள். நெறி இழந்த சமுதாயத்தையும் கட்டுப்பாடற்ற மாணவர்களையும், கல்விமுறை ஊடாக ஒழுங்குப்படுத்தும் திறனை இவர்கள் காட்டுகின்றனர். சமூகப் படிநிலை மற்றும் பொருளாதார நடைமுறைகள்

8. பொருளாதார நடவடிக்கைகள் மற்றும் வர்த்தகம்: “அவர்கள் வஞ்சகமின்றி, ஒருமைப்பாட்டைக் கடைப்பிடித்துவர்த்தகம்செய்தனர். கடல்சார்வணிகத்தில்ஈடுபட்டு, விவசாயத்தைபுனிதகடமையாகக் கருதி, தீவின் மரியாதையுடனும் செழுமையுடனும் வாழ்ந்தனர்” (சரணம் 8). விடத்தல்தீவின் மக்கள் தேன் சேகரித்தல், பழங்கள் பறித்தல், மற்றும் கடல்சார் வணிகம் போன்ற பல்வேறு உழைப்புப் பணிகளில் ஈடுபட்டு, தொன்மைமிக்க பொருளாதார மரபையும் சமூக ஒழுங்கையும் நிரூபிக்கின்றனர். இவை கார்ல் போலானி (1944) கூறும் Embedded Economy கோட்பாட்டுடன் ஒத்துபோகின்றன— அதாவது, பொருளாதார நடவடிக்கைகள்தனித்து செயல்படுவதில்லை; அவை சமூக மற்றும் கலாச்சார கட்டமைப்புகளுக்குள் நன்கு பதியப்பட்டுள்ளன. வகுப்புவாதத் தன்மையும், சமூக ஒற்றுமைக்கும் இடையே இயங்கும் அந்த அசைவுகள், விவசாய மற்றும் வணிக நடவடிக்கைகளின் வழியே தெளிவாக வெளிக்கொணரப்படுகின்றன.

கோயில்கள்: மத நிறுவனங்கள் மற்றும் சமூக ஒற்றுமை.

1. புனித இடங்கள் மற்றும் சமூக ஒழுங்கு: “பெரும் கோயில்கள் எழுந்தன. தெய்வீக அருள் நிலவியது. சாத்தானின் ஆட்சி முடிந்தது; பேய்கள் விரைந்தன” (சரணம் 1). விடத்தல்தீவின் கோயில்கள், சமூக ஒழுங்கையும் சமூக ஒற்றுமையையும் ஏற்படுத்தும் துர்கெய்மின் (1912) மதச் செயல்பாட்டு கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் புரிந்து கொள்ளப்படலாம். இந்த கோயில்கள் வெறும் வழிபாட்டு இடங்கள் அல்ல; அவை புனித அடையாளங்களையும், கலாச்சார ஒற்றுமையையும், மற்றும் ஒழுக்கம் மற்றும் ஒழுங்கை பேணும் சமூக அடிப்படைகளையும் வழங்குகின்றன. தீவின் உயரமான மேடைகளில் அமைந்த கோயில்கள், பகிரப்பட்ட அடையாளம் மற்றும் நம்பிக்கையின் மையமாக விளங்குகின்றன.

2. தொண்டு மற்றும் சமூக நலன்: “கோயிலைச் சுற்றி சுவர்கள் கட்டப்பட்டன; அடைக்கலம் தேடியவர்கள் கவனிக்கப்படாமல் விடப்படவில்லை” (சரணம் 2). இது மக்ஸ் வெபர் (1922) கூறும் பகுத்தறிவு சமூக நடவடிக்கை கோட்பாட்டுடன் ஒத்திசைவாக உள்ளது. தொண்டு, பாதுகாப்பு, மற்றும் சமூக நலனுக்கான அடையாளமாக, கோயில்கள் தங்கள் பணி செலுத்துகின்றன. இங்கு கட்டப்பட்ட சுவர்கள், பிச்சைக்காரர்கள் மற்றும் ஆதரவற்றவர்களை புறக்கணிக்காமல் காப்பாற்றும் சமூக நோக்கத்துடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இது சமூகத்தில் மத நிறுவனங்கள் எப்படி நேரடியாக சேவை வழங்கும் அமைப்புகளாக செயல்படுகின்றன என்பதற்கான வலுவான எடுத்துக்காட்டாக அமைகின்றது.

3. சடங்குகள் மற்றும் தார்மீக ஒழுக்கம்: “குழந்தைகள் பாடும் குழுக்களில் சேர்ந்தனர், பிரார்த்தனைகள் ஓதினார்கள், அருளும் மன்னிப்பும் பற்றிய தர்மங்களை கற்றுக்கொண்டனர்” (சரணம் 3). இது விக்டர் டர்னர் (1969) கூறும் சடங்கு மாற்றங்கள் (Rites of Passage) கோட்பாட்டின் கீழ் புரிந்துகொள்ளப்படலாம். மத சடங்குகள் மட்டும் அல்ல; இவை தன்னைத்தானே அடையாளம் காணும் சமூக உறுப்பினர்களை உருவாக்கும் உள்கட்டமைப்புகளாக செயல்படுகின்றன. ஒழுக்கம், மன்னிப்பு, அருள் இவை அனைத்தும் சமூகத்தில் நேர்மையும் ஒழுங்கும் நிலைத்திருக்க உதவுகின்றன.

வரலாற்று மற்றும் கலாச்சார சூழல்.

1. காலனித்துவ தாக்கம் மற்றும் கலாச்சார ஒருங்கிணைப்பு: “பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்காலத்தில் 1766 மற்றும் 1767-இல் கோயில்கள் எழுப்பப்பட்டன; அங்கு நம்பிக்கைகள் மற்றும் ஒழுங்குகள் ஒன்றோடொன்று கலந்தன” (சரணம் 5). இது எட்வர்ட் சைட் (1978) கூறும் Postcolonial hybridity கோட்பாட்டை நினைவூட்டுகிறது. காலனித்துவ ஆளுகைக்கும், உள்ளூர் மத நடைமுறைகளுக்கும் இடையிலான கலந்திணைவு, விடத்தல்தீவில் கட்டப்பட்ட கோயில்களின் வழியே வெளிப்படுகிறது. இருநூற்றாண்டுகளாக செயல்பட்டு வரும் இந்த கோயில்கள், பழமையும் நிலைத்தன்மையும் கொண்டிருக்கின்றன, இது காலனித்துவ சமய சக்கரத்தில் உள்ளோர் தங்கள் பண்பாட்டைத் தக்கவைத்த விதத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

2. கோயில்களின் பொருளாதார பங்களிப்புகள்: “இந்தியாவில் இருந்து பயணிகள் கலாச்சாரம்

மற்றும் கைவினைப் பொருட்களுடன் வந்தனர்; அவர்கள் கற்களை செதுக்கி, கோவில் சுவர்களில் உயிர் ஊட்டினர்” (சரணம் 6). இந்த வரிகள், கோயில்கள் வெறும் மத வழிபாட்டிடமல்ல; அவை பொருளாதார மற்றும் கலாச்சார பரிமாற்ற மையங்களாக செயல்பட்டன என்பதற்கான வலுவான சான்றுகளாக உள்ளன. கார்ல் போலானி (1944) கூறும் Embedded Economy கோட்பாட்டுக்கேற்ப, வணிகம், கைவினை, மற்றும் மதப்பணிகள் அனைத்தும் சமூக மற்றும் மத நிறுவனங்களுக்குள் பின்னிப் பிணைந்துள்ளன. இந்திய பயணிகள் மூலம் உள்ளீடான சிற்பக்கலை, வர்த்தகப் பரிமாற்றத்துடன் கலாச்சார பரிமாற்றத்தையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது.

3. தலைமை மற்றும் சமூக அதிகாரம்: “வேலுப்பிள்ளை வலிமையுடனும் அருளுடனும் வழிநடத்தியவர். அவர் கோவில்களை விரிவுபடுத்தி, விசுவாசிகளுக்கு வழிகாட்டினார்” (சரணம் 3). இது மாக்ஸ் வெபர் (1922) கூறும் Charismatic Authority என்ற கோட்பாட்டின் நடைமுறை வடிவமாகவே அமைகிறது. வேலுப்பிள்ளை போன்ற நபர்கள், தன்னம்பிக்கை மற்றும் சமய நம்பிக்கையின் அடிப்படையில், சமூக ஒழுங்கையும் வழிகாட்டுதலையும் வழங்கியவர்களாக அமைகின்றனர். இவர்களின் வழிநடத்தல் திறமை, மரியாதை பெற்ற தலைமையின் தாக்கத்தையும் அதன் மூலம் சமூகத்தில் ஏற்படும் ஒழுங்குத்தன்மையையும் வெளிக்கொணர்கிறது.

4. சமூக அமைப்பு மற்றும் வள மேலாண்மை: “நாங்கள் ஒன்றிணைந்து கிணறுகளை ஆழமாக தோண்டினோம்; கோயில்கள் விரிவடைந்தன. தண்ணீரைப் பகிர்ந்துகொண்டோம்” (சரணம் 8). இது எலினோர் ஆஸ்ட்ரோம் (1990) கூறும் Commons Management Theory-க்கு நேரடி எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறது. நீர்நிலைகள், உழைப்புப் பங்கு, மற்றும் சமய பணிகளின் ஒருங்கிணைப்பு அனைத்தும் வளப் பகிர்வு மற்றும் கூட்டு முடிவெடுப்பது நிலையானதாகவும் உள்ளூர் நிர்வாகத்தின் கீழும் இருந்தன என்பதைக் குறிக்கின்றன. சமூக ஒற்றுமையை நிறுவும் வகையில் வளங்களை பகிர்ந்துகொள்வது, சமூக கட்டமைப்பின் வலிமையை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

5. கலாச்சார ஒருங்கிணைப்பு: “இந்திய கைகள் எங்கள் கற்களை வடிவமைத்தன; அவர்களின் கலாச்சாரம் இன்று எங்கள் கோயில்களின் ஆன்மாவாக உள்ளது” (சரணம் 5). இது அர்ஜீன் அப்பாதுரை (1996) கூறும் Cultural Flows கோட்பாட்டுக்கு நேரடி சான்று. கலாச்சார கூறுகள் எல்லைகளை கடந்த பயணம் செய்து, ஒருங்கிணைந்த வடிவில் ஒரு புதிய கலாச்சார வடிவமைப்பை உருவாக்குகின்றன. இந்தக் கூறுகள் விடத்தல்தீவின் உள்ளூர் தெய்வ மரபுகளில் இந்திய கைவினை அடையாளங்களாக மாறியுள்ளன, இது பண்பாட்டு கலந்திணைவு எனும் திட்டத்தை உறுதிப்படுத்துகிறது.

6. மாற்றம் மற்றும் தொடர்ச்சி: “கோயில்கள் வளர்ந்தன. கல்லிலிருந்து கல்லாக வளர்ச்சியின் பாதையில் தொடர்ந்து பழைய வழிகளை நிலைநிறுத்தி வந்தன” (சரணம் 6). இது அந்தோனி கிடன்ஸ் (1984) கூறும் Structuration Theory-ஐ பிரதிபலிக்கிறது. கட்டமைப்புகள் மற்றும் நடைமுறைகள், அவை உருவாக்கப்படும் போதே மாற்றமும் தொடர்ச்சியும் ஏற்படுகின்றன என்பதற்கான எடுத்துக்காட்டு இது. விடத்தல்தீவின் கோயில்கள், அறிமுக கட்டத்திலிருந்து பல்வேறு கால கட்டங்களில் விரிவடைந்து, பழங்கால வழிமுறைகளை தழுவியபடியே மறுசீரமைப்புடன் நிலைபெற்றிருக்கின்றன.

முஸ்லிம் சமூகமும் கல்வி வளர்ச்சியும்.

1. கல்வி மற்றும் சமூகமயமாக்கல்: “தொலைதூரத்திலிருந்து வந்தவர்களும் சேர்ந்தனர். மறை, வர்த்தகம் செழித்து, முஸ்லிம்கள் தங்கள் அடையாளத்தை வலுப்படுத்தினர். இளைஞர்களுக்காக கல்வி வழங்க பள்ளியை நிறுவினர்; கட்டமைக்கப்பட்ட கற்றல் சூழலை உருவாக்கினர்.” (சரணம் 1) இந்த நிகழ்வுகள், எமிலி துர்கெய்ம் (1912) கூறும் கல்வியின் சமூக செயல்பாடுகள் குறித்த கோட்பாட்டை பிரதிபலிக்கின்றன. முஸ்லிம் சமூகத்தினர், கல்வி ஊடாக கலாச்சாரத் தொடர்ச்சி, ஒழுக்கம், மற்றும் சமூக ஒழுங்கு ஆகியவற்றை பராமரித்துள்ளனர். முஸ்தபா மோடினைப் போல நியமிக்கப்பட்டவர்கள், கல்வியின் நிர்வாகத்தில் நேரடியாக ஈடுபட்டு அரசியல்சார்ந்த மற்றும் கலாச்சார அடையாளத்தைக் கட்டமைத்துள்ளனர்.

2. அதிகாரம் மற்றும் ஒழுக்கம்: “ஐந்து முறை பிரார்த்தனை செய்தனர்; ஒழுக்கம், சமரசமற்ற வழிகாட்டல், நெறிமுறைகளை நிலைநிறுத்தியது. சமூகத்தை முன்னேற்றிக்கொண்டனர்.” (சரணம் 2) மாக்ஸ் வெபர் (1922) கூறும் பாரம்பரிய அதிகாரம் என்ற கோட்பாட்டின் அடிப்படையில், முஹம்மது காசிம் அலீமின் வழிகாட்டல், சமூகவலையிலும் கல்வியிலும் ஒழுக்க நெறிகளையும் நம்பிக்கையும் நிலைநிறுத்தியதாகக் காணப்படுகிறது. சமரசமின்றி செயல்படும் அலீம்கள், பண்பாட்டு அடையாளத்தை பாதுகாத்தும் சமுதாய ஒற்றுமையை உறுதிசெய்யவும் முக்கிய பங்காற்றியுள்ளனர்.

பள்ளமடுவின் சமூக அமைப்பு மற்றும் வாழ்வியலும்.

1. சூழலியல் மானுடவியல் மற்றும் வள மேலாண்மை: “நாங்கள் ஒன்றாக கிணறுகளை தோண்டினோம், கோயில்கள் விரிவடைந்தன, தண்ணீரைப் பகிர்ந்துகொண்டோம்.” (சரணம் 3) இது ஜூலியன் ஸ்டீவர்ட் (1955) கூறும் Cultural Ecology கோட்பாட்டுடன் ஒத்துப்போகின்றது. பள்ளமடுவில் உருவான நீர் மேலாண்மை அமைப்புகள் கிணறுகள், தேக்கங்கள் எல்லாம் மனிதர்கள் சுற்றுச்சூழலுடன் நேரடி உறவைக் கொண்டுள்ளதாகும். ராசையா, சின்னப்பிள்ளை போன்றோர் ஊராட்சி முறையில்

ஈடுபட்டு வளங்களின் நீடித்த பயன்பாடு மற்றும் உயிர்வாழ்வின் நிலைத்தன்மை ஆகியவற்றை உறுதிசெய்தனர்.

2. **சமூக மூலதனம் மற்றும் கூட்டு நடவடிக்கை:** “தெய்வீக ஆசீர்வாதத்தால் கல்வி செழித்தது; அந்தோணிப்பிள்ளை தலைமையில் பலர் பயிற்சி பெற்றனர்.” (சரணம் 4) இது பியர் புரடியூ (1986) கூறும் சமூக மூலதனம் கோட்பாட்டுடன் தொடர்புடையது. சமூகத்தின் நம்பிக்கையுடனான தொடர்புகள் மற்றும் கூட்டு நடவடிக்கைகள், கல்வி, நீர் மேலாண்மை, மற்றும் வாழ்வாதார நடவடிக்கைகளில் சமூக ஒற்றுமையை வலுப்படுத்துகின்றன. காதர் போன்ற வறுமையிலும் பங்களித்த நபர்கள், நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் சமூகத்தின் மேம்பாட்டில் துணைபுரிந்திருக்கிறார்கள்.
3. **பாலின பாத்திரங்கள் மற்றும் வீட்டு வாழ்க்கை:** “தாய், சகோதரிகள், மற்றும் குழந்தைகள் குடும்ப நலனுக்குப் பங்களித்தனர்.” (சரணம் 5) இது பாலின ஆய்வுகள் (Gender Studies) கோட்பாட்டின் அடிப்படையில், கிராம வாழ்க்கையில் பெண்கள் பராமரிப்பாளர்களாக செயல்பட்டதை வெளிக்கொணர்கிறது. உணவுப்பாசனை, நீர் எடுத்தல், துணி துவைதல், அனைத்தும் விவசாய சமூகங்களில் பாலின ரீதியான உழைப்புப் பிரிவினையைக் காட்டுகின்றன. இது குடும்ப நல்வாழ்வுக்கும் சமூக ஸ்திரத்தன்மைக்கும் பெண்களின் பங்களிப்பை வலியுறுத்துகிறது.
4. **சடங்குகள் மற்றும் குறியீட்டு தொடர்பு:** “விளக்கேற்றும் சடங்குகள், மோர் தயாரித்தல், வழிபாடுகள் வலுவான சமூக பிணைப்புகளையும் உணர்வூட்டும் கலாச்சார அடையாளத்தையும் உருவாக்குகின்றன.” (சரணம் 6) இது எர்விங் கோஃப்மேன் (1959) கூறும் Symbolic Interactionism அல்லது Sign-Processing Rituals என்ற கோட்பாட்டுடன் ஒத்துச்செல்லும் வகையில் உள்ளது. நாளாந்த வாழ்க்கையில் நிகழும் சடங்குகள், சமூகத்தின் கலாச்சார தொடர்பை உறுதிப்படுத்துகின்றன, மேலும் சொந்தமாய் உணர்வும் சமூக இடையே தொடர்ச்சியை உருவாக்கவும் செயல்படுகின்றன.
5. **பொருளாதார மானுடவியல் மற்றும் வர்த்தக வலைப்பின்னல்கள்:** “ஆழ்கடலைக் கடந்து, சங்குகளை மீட்டு, கிழக்குக் கரையில் தங்கினர். தென்னைமரங்களில் ஏறி, புதுக் கொட்டைகளைச் சேகரித்து, ஈழத்திற்கும் சோழநாட்டிற்கும் இடையே பொருட்களை வியாபாரம் செய்து, லாபத்தைப் பகிர்ந்துகொண்டனர்.” (பகுதி 14–15) இவையனைத்தும் கார்ல் போலானி (1944) கூறும் Embedded Economy கோட்பாட்டுக்கேற்ப பொருளாதார நடவடிக்கைகள் தனிமைப்படுத்தப்பட்டவை அல்ல; அவை சமூக உறவுகள் மற்றும் கலாச்சார நடைமுறைகளுடன் அடர்த்தியாகப் பின்னியவை. மீன், நண்டு, பனைக் கொட்டை, பாகு போன்ற வியாபாரப் பொருட்கள், பண்பாட்டு அடையாளங்களைவுமே மாற்றுவன. வர்த்தக வலைப்பின்னல்கள் என்பது வெறும் பொருளாதார பரிமாற்றமல்ல; அது சமூக ஒற்றுமைக்கும் வாழ்வாதார நெறிகளுக்கும் சமூக சாய்வு ஏற்படுத்தும்.
6. **குழந்தை பருவ சமூகமயமாக்கல் மற்றும் விளையாட்டு:** “மின்மினிப் பூச்சிகளைப் பிடிக்கவும், ஆற்றங்கரையில் விளையாடவும் பிள்ளைகள் ஒன்று கூடியிருந்தனர்.” (பகுதி 15–17) இந்த வகை குழந்தைகள் விளையாட்டு நடவடிக்கைகள், மார்க்ரெட் மீட் (1930) கூறும் Play and Cultural Transmission கோட்பாட்டுடன் ஒத்துப்போகின்றன. விளையாட்டு என்பது தனிமனித மகிழ்ச்சிக்கானதல்ல; அது ஒரு சமூகப் பயிற்சிப் பாசறை. நெறிகள், பொறுப்புகள், ஒழுக்க மரபுகள் அனைத்தும் இந்த விளையாட்டுச் சூழல்களின் வழியே நெகிழ்ச்சி அடைகின்றன. இவை பிள்ளைகளை தொழிற்சாலைபோன்ற சமூக கட்டமைப்புக்குள் ஒழுங்குபடுத்தும் பயிற்சி இடங்களாக செயல்படுகின்றன.
7. **தீமைகளை கழுவும் சடங்குகள்:** குறியீட்டு தொடர்பு: “தினசரி மனக் கழிவைத் துடைத்து, கருணை மலர, பள்ளமேட்டில் குளிர்ச்சியை அனுபவித்தனர். தூய நீர் குடித்தவர்கள் உயர்வாக உணர்ந்தனர்.” (பகுதி 18) இது எர்விங் கோஃப்மேன் (1959) கூறும் Symbolic Interactionism அல்லது Ritual Signifiers கோட்பாட்டுக்கேற்ப, சடங்குகள் என்பது நேரடி மதநம்பிக்கைகளைக் காட்டிலும் சமூக ஒழுங்கை, பரிசுத்தத்தின் உணர்வை, மற்றும் பங்கேற்புப் பெருமையை சான்றாகக் காட்டும் செய்முறைகள். பங்கேற்பாளர்கள் தங்களை உயர்ந்தவர், சுத்தமானவர், சமுதாய ஒழுங்கில் பங்கு வகிப்பவர் என உணர்வதற்கான சிந்தனைக் கட்டமைப்பை இந்த சடங்குகள் உருவாக்குகின்றன.
8. **வள மேலாண்மை மற்றும் சமூக முயற்சி:** “ஆண்டுக்கு இரு முறை குளங்களில் தண்ணீர் குறையும்; மக்கள் ஒன்று கூடி மரக்கிளைகள் அகற்றி, அருகிலுள்ள நீர்நிலைகளில் இருந்து தண்ணீரை அனுப்புவர்.” (பகுதி 19) இந்த வகை கூட்டு நடவடிக்கைகள் ஜூலியன் ஸ்டீவர்ட் (1955) கூறும் Cultural Ecology கோட்பாட்டின் படி, சமூகங்கள் தங்களின் சூழலை புரிந்துகொண்டு, அதற்கேற்ப தகவமைப்புச் செய்கின்றன என்பதை விளக்குகிறது. தண்ணீர் பற்றாக்குறை நேரங்களில் மக்கள் சேர்ந்து பணியாற்றுவார்கள் என்பது, உயிர்வாழ்வை உறுதிப்படுத்தும் சமூக ஒத்துழைப்பு மற்றும் தகவமைப்பு நுண்ணறிவின் உருவாக்கமாக விளங்குகிறது.
9. **பாலின பாத்திரங்கள் மற்றும் சமூக ஆதரவு:** “தாய், சகோதரிகள் மற்றும் பிள்ளைகள் கருணையில் வளர்ந்து, தண்ணீரைகொண்டு வந்து, தாகத்தைக்களைந்தனர்; நன்றியுடன் வாழ்ந்தனர்.” (பகுதி 20) இது பியர் புரடியூ (1986) கூறும் Social Capital கோட்பாட்டுக்கு நிகராக இருக்கிறது. குடும்பத் தழுவலில் பெண்கள், குறிப்பாக நீர் சேகரிப்பு, உணவுத் தயாரிப்பு மற்றும் பராமரிப்பு பணிகளில் ஈடுபட்டு, சமூக ஆதரவு வலையமைப்புகளை உருவாக்கும் நிர்வாகிகளாக செயல்படுகின்றனர். இவர்கள் வறுமையும்

வசதியின்மையும் உள்ள சூழலில் சமூக உறவுகளைக் கொண்டு வாழ்வை மேற்கொள்கின்றனர், இது வாழ்வாதார தருணங்களில் சமுதாயத்தையே உயிரோட்டமாக்கும் பங்களிப்பாகும்.

விளையாட்டுகளின் பகுப்பாய்வு.

1. **விளையாட்டும் சமூகமயமாக்கலும்:** “ஒட்டப் பந்தயம், கிரிப் பந்தயம், ஊஞ்சல் விளையாட்டு, வட்டச்சுற்றுகள், நொண்டி, வண்டிப் பந்தயம் மற்றும் தெரு விளையாட்டுகள், போலி சண்டைகள், போட்டி மற்றும் பொழுதுபோக்கின் மூலமாக குழந்தைகளை ஒன்றிணைத்தன.” (பகுதி 1) இத்தகைய விளையாட்டுகள் குழந்தைகள் சமூக விதிமுறைகள், ஒழுக்க நெறிகள் மற்றும் குழுவாக்குகிற நடத்தை ஆகியவற்றை அறிந்து கொள்ளும் சமூகமயமாக்கல் சூழல்களாக அமைகின்றன. இது மார்க்ரெட் மீட் (1930) கூறும் Play and Cultural Learning என்ற கோட்பாட்டுடன் ஒத்துப்போகின்றது. இவை குழந்தைகளுக்கு சமூக உறவுகள், நம்பிக்கை, கூட்டாக செயல்படுதல், மற்றும் தாங்கள் சமூகத்தில் யாரெனும் ஒருவதமான அடையாளத்துடன் வாழ்வதற்கான அடித்தளத்தை உருவாக்குகின்றன.
2. **விளையாட்டில் பாலின இயக்கவியல்:** “உருட்டல் விளையாட்டு போன்ற சமூகவிழாக்கால விளையாட்டுகளின் போது கணவர்கள் வியூகங்கள் வகுத்தனர், ஆனால் மனைவிகள் தங்கள் கணவர்களின் திட்டங்களை கேள்விக்குள்ளாக்கினர். விளையாட்டுகள் சிரிப்புடன் முடிவுற்றன.” (பகுதி 2) இது Gender Studies எனும் துறையின் அடிப்படையில் பாலின விகிதமனப்பான்மை மற்றும் ஆட்சி/எதிர்ப்புப் படிநிலைகளைக் காட்டும் உரைதான். Judith Butler மற்றும் Raewyn Connell ஆகியோரின் பாலின ஆட்சி-அழுத்தங்கள் மற்றும் சமூகவியல் எதிரொலிகள் பற்றிய கோட்பாடுகளை நினைவூட்டும் இக்காட்சிகள், விளையாட்டில் கூட பாலின நடவடிக்கைகள், உரிமைபார்வைகள் மற்றும் சமரசம் எப்படி தோன்றுகின்றன என்பதைக் காட்டுகின்றன. இது விளையாட்டு என்ற செயலை நகைச்சுவையான வெளிப்பாடு மட்டுமன்றி, சமூக உறவுகளின் புனைமைக்கான இடமாகவும் காட்டுகிறது.
3. **விளையாட்டுகளில் சின்னம் மற்றும் பாரம்பரியம்:** “ராமன் மாணைப் போல் பாய்ந்து ஓடுவார்; வேட்டையாடுபவர்களாக நடிக்கும் சிறுவர்கள் அவரைப் பிடிக்க விழைபவர்கள். பார்வையாளர்களுக்கு விருந்தளிக்கப்படும். இந்த விளையாட்டானது ஒரு பாரம்பரியக் கதைதான்.” (பகுதி 3) இந்த விளையாட்டு, விக்டர் டர்னர் (1969) கூறும் Ritual Performance and Symbolic Acts கோட்பாட்டின் கீழ் கொள்ளப்படலாம். இதில் மக்கள் கதைகள், புராணத் தொடர்புகள் மற்றும் சமூகவாழ்வின் புனைவுகளின் மீள்செயல்பாடுகள் இடம் பெறுகின்றன. ராமனின் கதையொன்றை விளையாட்டாக மீள்நடைபெற்றல், ஒரே சமயத்தில் சமூகக் கதைகளை நிலைநிறுத்தும் மற்றும் உறவுப் பிணைப்புகளை வலுப்படுத்தும் சின்னச் செயல்பாடாக செயல்படுகிறது. இவை வகுப்புவாத அடையாளங்களை, கலாச்சார ஒற்றுமையையும், குழும் ஒருங்கிணைப்பையும் வலுப்படுத்தும் பகிரப்பட்ட சமூக அனுபவங்களை உருவாக்குகின்றன.

“அன்னை மரியாவின் தேவாலயம்” பற்றிய பகுப்பாய்வு.

விடத்தல்தீவில் அமைந்துள்ள அன்னை மரியாவின் தேவாலயம், சமூக இயக்கவியல், மத ஒழுங்குமுறை, சமூக நிலைத்தன்மை ஆகியவற்றைக் காட்டிலும், மத சடங்கு, சமூக ஒற்றுமை, கலாச்சார அடையாளம் ஆகியவற்றுக்கான முக்கியத்துவமான பகுப்பாய்வு சூழலை வழங்குகிறது. இந்த பகுப்பாய்வு Émile Durkheim, Max Weber, மற்றும் Clifford Geertz ஆகியோரின் கோட்பாடுகளை சார்ந்துள்ளது. சமூக ஒற்றுமையும் கூட்டு மனச்சாட்சியும்: “வெள்ளம் மற்றும் நோய்களால் பல உயிர்கள் இழக்கப்பட்டதும், எஞ்சிய மக்கள் தங்கள் துக்கமுள்ள இதயங்களுடன் கடவுளை வணங்கினர். இரவும் பகலும் தங்கியிருந்து தெய்வீக ஆசீர்வாதங்களை நாடினர்.” (பகுதி 1) இது Durkheim (1912) கூறும் சமூக ஒற்றுமை மற்றும் கூட்டு மனச்சாட்சி பற்றிய கோட்பாட்டை பிரதிபலிக்கிறது. பகிரப்பட்ட துயரங்கள், பகிரப்பட்ட மதநம்பிக்கைகள் மற்றும் சடங்குகள் சமூக உறவுகளை வலுப்படுத்துகின்றன. கடுமையான சூழ்நிலைகளிலும் தேவாலயம் ஒரு மனநல ஆதரவுத்தளமாக செயல்பட்டது. இத்தகைய கூட்டு வணக்கங்கள் மூலம் சமூக ஒற்றுமை உறுதி செய்யப்பட்டது.

மதமும் சமூக அந்தஸ்தும் – வெபரின் பார்வை: “தெய்வீக அருளைப் பெற்றவர்கள் அண்டை நண்பர்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட அந்தஸ்தில் உயர்ந்தனர். செல்வம் பெற்றவர்கள், ஆனால் பணிவில்லாதவர்கள், தாழ்வு நிலைக்கு தள்ளப்பட்டனர்.” (பகுதி 1) இது Max Weber (1922) கூறும் Religion and Social Status கோட்பாட்டுடன் இணைந்துள்ளது. வெபரின் கருத்துப்படி, மத நம்பிக்கைகள் மற்றும் செயல்பாடுகள் சமூக அந்தஸ்தையும் சமூக கட்டமைப்பையும் சட்டப்படுத்தும் உள்கட்டமைவாக செயற்படுகின்றன. இங்கே தெய்வீக ஆசீர்வாதம் பெற்றவர்கள் மட்டுமல்ல, பணிவுடனானவர்கள் உயர்வடைந்தனர் என்பது, பண்பாட்டு நெறிகள் சமூக அந்தஸ்தை கட்டமைக்கும் வழி என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறது. சமூக மோதல்களும் அடுக்குகளும்: “ஊஞ்சல் விளையாட்டின் போது, இரண்டு நபர்கள் தங்களை வெற்றியாளர்களாக அறிவித்ததால் தேவாலயத்தில் குழப்பம் ஏற்பட்டது. சிலர் வெளியேற்றப்பட்டனர். அவர்கள் இறப்பினும் நிமிர்ந்து நிற்பதாக

சபதம் செய்தனர்.” (பகுதி 2) ,J Karl Marx (1848) கூறும் Conflict Theory யை பிரதிபலிக்கின்றது. சமூக ஒழுங்குகளுக்குள் உள்ள அடுக்குவாதம் மற்றும் அதிகாரப் பட்டங்கள், இங்கு தேவாலய நிலைமைகளிலும் சமூக ஒழுங்குகளிலும் எதிரொலிக்கின்றன. வெளியேற்றம் என்பது தொடர்ச்சியாக அடக்கப்படும் சமூக உரிமைகள் மீதான எதிரொலியாக விளங்குகிறது. சபதம் செய்த அவர்கள், போராட்டம் நடத்துபவர்களாக சித்தரிக்கப்படுகின்றனர்.சடங்குகள் மற்றும் குறியீட்டு சின்னங்கள் – கீர்ட்ஸின் பார்வை: “முப்பது ஆண்டுகளாக ஒரே குழு முயற்சி செய்தது. இறுதியில் அவர்கள் ஒன்றுபட்டு அன்னைமரியாவிடம் ஆசீர்வாதம் கோரி புதிய தேவாலயத்தை நிறுவினர்.” (பகுதி 4) இந்த நிகழ்வு Clifford Geertz (1973) கூறும் Religion as a Cultural System என்ற கோட்பாட்டுடன் இணைகின்றது. இங்கு சடங்கு என்பது பண்பாட்டு அடையாளம், ஒருங்கிணைப்பு, மற்றும் ஒத்துழைப்பு உணர்வின் வெளிப்பாடாக செயல்படுகிறது. புதிய தேவாலயம் என்பது மக்கள் ஒற்றுமையை உருவாக்கும் புனித அடையாளம், அதன் ஊடாக இடம், அடையாளம் மற்றும் நம்பிக்கையின் தொடர்ச்சியை மக்கள் உறுதிப்படுத்துகிறார்கள். தொகுப்பாக: துர்கெய்ம் மத சடங்குகள் சமூக ஒற்றுமையை வலுப்படுத்தும், வெபர்: மத நம்பிக்கைகள் சமூக அந்தஸ்தை கட்டமைக்கும், மார்க்ஸ்: அதிகாரவாதம் சமூக மோதலை தூண்டும், கீர்ட்ஸ்: மத சடங்குகள் கலாச்சார அடையாளங்களை குறிக்கும் இத்தகைய ஒரு பகுப்பாய்வு, அன்னை மேரி தேவாலயத்தின் சமூகச்சார்ந்த பன்முகத் தன்மையை புரிந்துகொள்வதற்கு கோட்பாட்டால் வழிநடத்தப்பட்ட பரந்த பார்வையையும் ஆராய்ச்சி சாய்வையும் வழங்குகிறது.

காலனித்துவ தாக்கமும் சமூக மாற்றமும்.

டச்சு ஆட்சி காலத்தில் பாதிரியார்கள் நேரடியாக தலையிட்டு மக்களின் வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்த முயன்ற நிகழ்வுகள், உள்ளூர் மதச் சம்பிரதாயங்களிலும் சமூக அமைப்புகளிலும் காலனித்துவத்தின் தாக்கத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. அவர்களது முடிவற்ற ஆதரவின் உறுதியான வாக்குறுதி, மக்களை ஒன்றுபடுத்தி, ஒற்றுமையுடன் வலையிறக்கச் செய்தது. இது காலனித்துவ தலையீட்டால் நிகழ்ந்த மாற்றத்தக்க சமூக மாற்றமாக அமைந்தது. சுருக்கம்: “டச்சு ஆட்சி காலத்தில், பாதிரியார்கள் மக்களின் வாழ்வை உயர்த்துவதாக உறுதியளித்து, ஆதரவை வழங்குவதாகவும் கூறினர். இதனால் மக்கள் ஒன்றிணைந்து, பரஸ்பர மரியாதையுடன் கிராமத்தை விட்டு வெளியேறினர்.” இவ்வுரையை எட்வர்ட் சைட்டின் Orientalism கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் புரிந்துகொள்ளலாம்; இதன் படி, காலனித்துவ சக்திகள் உள்ளூர் மதப்பண்பாடுகளிலும் சமூகவியலிலும் தங்களது செல்வாக்கை செலுத்தியமை தெளிவாகிறது.

“தென்னை ஏறுதல்” பற்றிய பகுப்பாய்வு: பொருளாதார மானுடவியல் மற்றும் வர்த்தக வலைப்பின்னல்கள்: ஆழ்கடலைக் கடந்து சங்குகளை மீட்டெடுத்தல், யானைத் தந்தங்கள், தோல்கள் போன்ற பொருட்களை ஈழத்துக்கும் சோழநாட்டுக்கும் இடையே வியாபாரம் செய்தல் போன்ற வர்ணனைகள், ப்ரோனிஸ்லாவ் மலினோவ்ஸ்கியின் Kula ring கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் பொருளாதார சமூக உறவுகளின் முக்கியத்துவத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. சுருக்கம்: “ஆழ்கடலைக் கடந்து சங்குகளை மீட்டெடுத்து, கிழக்குக் கரையில் தங்கினர். தென்னைமரங்களில் ஏறி புதுக் கொட்டைகளைச் சேகரித்து, ஈழத்துக்கும் சோழநாட்டுக்கும் இடையே சென்று வியாபாரம் செய்து லாபத்தைப் பகிர்ந்தனர்.” இந்த வர்த்தக நடவடிக்கைகள் சமூக உறவுகளையும் நிரந்தர குடியேற்றங்களையும் ஏற்படுத்தியதாக மதிக்கப்படுகிறது.

கல்வி மற்றும் சமூக முன்னேற்றம்: முஸ்லிம் வர்த்தகர்களால் பள்ளிகள் நிறுவப்பட்டது என்பது, சமூக ஒழுங்கும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் கல்வி முக்கியமானதாக இருந்ததைக் காட்டுகிறது. பியர் பூர்தியூவின் Cultural Capital கோட்பாட்டின்படி, கல்வி சமூக நிலையை உயர்த்தும் கருவியாக விளங்குகிறது. சுருக்கம்: “தொலைதூரத்திலிருந்து வந்தவர்கள் சேர்ந்தனர். மறை வர்த்தகம் செழித்து, முஸ்லிம்கள் தங்கள் அடையாளத்தை ஏற்படுத்தினர். இளைஞர்களுக்காக பள்ளி ஒன்றை உருவாக்கினர்.” இது கல்வியின் மூலம் சமூக ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் சமூக உயர்வினை அடைந்ததைக் காட்டுகிறது.

“கல்வி” பற்றிய பகுப்பாய்வு.

சமூக அமைப்பில் கல்வியின் பங்கு: கோயில்களுடன் இணைந்து பள்ளிகள் நிறுவப்பட்டதுடன், அறிஞர்கள் பாடம் கற்பித்ததன் மூலம், டால்காட் பார்சன்ஸின் செயல்பாட்டு கோட்பாடு வெளிப்படுகிறது. கல்வி சமூக ஒழுங்குக்கும் கலாச்சார தொடர்ச்சிக்கும் அவசியமாக இருந்தது. சுருக்கம்: “கோயில்களின் எழுச்சியுடன் பள்ளிகளும் உருவாகின. கற்றறிந்த அறிஞர்கள் குழந்தைகளுக்கு கற்பித்தனர்.” இது சமூக ஒருங்கிணைப்பில் கல்வியின் நிலையான பங்கு இருப்பதை காட்டுகிறது.

எழுத்தறிவு மற்றும் ஆவணப்படுத்தல்: பனை ஓலைகளைப் பயன்படுத்தி அளவீடுகள், எடைகள் போன்றவை பதிவு செய்யப்பட்டது. ஜாக் கூடியின் எழுத்தறிவு பற்றிய கோட்பாட்டுக்கு ஒத்ததாக உள்ளது. எழுத்தறிவு சமூக நினைவாற்றல் மற்றும் அமைப்பில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. சுருக்கம்: “பனை

ஓலைகளில் அளவீடுகள் மற்றும் எடைகளைப் பதிவு செய்தனர். இந்த ஆவணப்படுத்தல் சமூக ஒழுங்குக்கும் கூட்டு நினைவுக்கும் முக்கியமாக இருந்தது.” இது கல்வியறிவின் வழியே கலாச்சாரத்தையும் நடைமுறையையும் தலைமுறையால் பரப்ப உதவிய நிகழ்வாக பார்க்கப்படுகிறது.

கோயில்கள் மற்றும் பக்தி: ஒரு சமூகவியல் மற்றும் மானுடவியல் கோணப் பகுப்பாய்வு.

மாதா கோயில்: சமூகமும் மதநம்பிக்கையும்: ஐயரின் கட்டுமானம் மற்றும் பராமரிப்பைச் சுற்றியுள்ள கதை, விடத்தல்தீவின் மதநடப்புகளும் சமூக ஒற்றுமையும் குறித்த புரிதலுக்குப் பொருத்தமான சூழலை வழங்குகிறது. இந்த பகுப்பாய்வில் டர்கெய்ம், வெபர், கீர்ட்ஸ் மற்றும் தெற்காசிய அறிஞர்களின் கோட்பாடுகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன, சமூக ஒழுங்கும் மதநம்பிக்கைகளும் ஒருங்கிணையும் விதங்களை ஆராய்வதற்காக.

சமூக ஒற்றுமை மற்றும் கூட்டு மனசாட்சி: 1898 ஆம் ஆண்டில் ஈயன் மற்றும் மற்ற பாதிரியார்களின் வழிகாட்டுதலில் நிறுவப்பட்ட மாதா கோயில், சமூகத்தின் கூட்டு மனசாட்சியை வலுப்படுத்தும் அடித்தள முயற்சியாகக் கருதப்படுகிறது. இந்தக் கோயில், கிராம மக்களின் ஆன்மீகத்தையும், கலாச்சாரத் தொடர்பையும் நிலைத்துவைக்கும் மையமாக இருந்தது, குறிப்பாக துயரம் மற்றும் மறுசீரமைப்பு முயற்சிகளின் போது.

கவர்ச்சியான தலைமைத்துவம்: மேக்ஸ் வெபரின் “charismatic authority” கோட்பாடு சீனி போன்ற முக்கிய நபர்களின் மதவாழ்க்கையில் பெற்ற செல்வாக்கை விளக்குகிறது. சீனி தனது செயல்களில் காட்டிய அர்ப்பணிப்பு மற்றும் சமூக அங்கீகாரம், கோயிலின் பராமரிப்பிலும் அதன் பெருமை வளர்ச்சியிலும் முக்கிய பங்காற்றியது. வெபர் கூறுவதைப் போல, இத்தகைய தலைவர்கள் பின்பற்றுவோரிடையே உணர்ச்சிச் சிக்கலையும் பக்தியையும் தூண்டுகிறார்கள்.

சின்னங்கள் மற்றும் குறியீட்டு மானுடவியல்: கிளிஃபோர்ட் கீர்ட்ஸின் குறியீட்டு மானுடவியல் கோட்பாட்டின்படி, மதம் என்பது ஆழமான அர்த்தங்களை கொண்ட சின்னங்களால் ஆன கலாச்சார அமைப்பு. நமசிவாயம் கனவினால் பெற்ற அறிவுறுத்தலை மையமாகக் கொண்டு மாதா கோயிலின் கட்டுமானத்திலுள்ள கூறுகள், சமூக நம்பிக்கையையும், நோக்கின் தெளிவையும் வலுப்படுத்துகின்றன.

மத சடங்குகளும் சமூக ஒழுங்கும்: டால்காட் பார்சன்ஸின் செயல்பாட்டியலில், மத சடங்குகள் சமூக விதிகளை உறுதிப்படுத்தும் கருவிகளாகவும், தனிநபர்களை சமூக அமைப்புடன் ஒருங்கிணைக்கும் வழிகளாகவும் செயல்படுகின்றன. கோயில் கட்டுமானத்திற்காக மக்கள் ஒருங்கிணைந்து வளங்களை திரட்டிய செயல்கள், இந்த செயல்பாட்டியலுக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

தெற்காசியக் சூழ்நிலை மற்றும் சமூக இயக்கவியல்: கிராம மக்கள் மற்றும் தலைமுறைகள் தொடர்ந்து மத சடங்குகளிலும் சமூக நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபடுவது, தெற்காசியத் தத்துவத்தில் முக்கிய அம்சமாகக் காணப்படுகிறது. ஸ்ரீலங்காவின் சமூகவியலாளரான கணநாத் ஒபேயசேகர இவற்றின் மதச்சமூகச் சொந்தத்தன்மையை வலியுறுத்துகின்றார். மாதா கோயிலின் வழியாக சமூக உறவுகள் வடிவெடுத்து, கலாச்சாரத் தொடர்ச்சிக்கு வழிவகுக்கின்றன.

கோயில்கள் மற்றும் பக்தி: சமூகவியல் மற்றும் மானுடவியல் கோட்பாடுகளின் பகுப்பாய்வு.

சமூக ஒற்றுமை மற்றும் கூட்டு மனசாட்சி: 1898ஆம் ஆண்டு ஈயன் மற்றும் மற்ற புனிதர்களின் வழிகாட்டுதலின் கீழ் நிறுவப்பட்ட மாதா கோயில், கிராம மக்களிடையே ஒருங்கிணைந்த நம்பிக்கைகளையும் மதிப்புகளையும் வலுப்படுத்தி, சமூகவியலாளர் எமில் டர்கெய்ம் (Durkheim, 1912) வலியுறுத்திய ‘கூட்டு மனசாட்சி’ என்ற கோட்பாட்டை பிரதிபலிக்கிறது. இந்த ஆலயம், பகிரப்பட்ட மதப் பாரம்பரியங்களை உட்கொண்டு, மக்கள் அனைவருக்கும் ஆன்மீகத் தலைமையிடமாகவும் சமூக இணைப்புகளுக்கான உடல் வடிவமாகவும் விளங்கியது.

கவர்ச்சியான தலைமைத்துவத்தின் பங்கு: மேக்ஸ் வெபரின் (Weber, 1922) ‘charismatic authority’ கோட்பாடு, சீனியின் தலைமையின் தாக்கத்தை விளக்க உதவுகிறது. தனது அர்ப்பணிப்பு மற்றும் சீரான சேவையின் மூலம், சீனி கோயிலின் கட்டுமானம், பராமரிப்பு மற்றும் சமூக ஆதரவை உறுதிப்படுத்தினார். இந்தத் தலைமைத்துவம், சமுதாயத்துடன் உறவுகள் மற்றும் நம்பிக்கையை வளர்த்ததுடன், ஆன்மீக உயர்வுக்கும் வழிவகுத்தது.

குறியீட்டு மானுடவியல் மற்றும் மத சின்னங்கள்: கிளிஃபோர்ட் கீர்ட்ஸ் (Geertz, 1973) மதத்தை ‘கலாச்சாரக் குறியீடுகளால் ஆன அமைப்பு’ எனக் கருதியது போல, அன்னை மரியாள் நமசிவாயத்திடம் கனவில் தெரிவித்த குறிப்பு போன்ற சம்பவங்கள், சமுதாய நம்பிக்கையை வலுப்படுத்தும் ஆழமான அர்த்தங்களைக் கொண்ட சின்னங்களாக செயல்படுகின்றன. இவை ஒரு சமூக நோக்கம் மற்றும் தொடர்ச்சியை நிலைநிறுத்த உதவுகின்றன.

மத சடங்குகளின் சமூகதாக்கம்: டால்காட் பார்சன்ஸ் (Parsons, 1959) மத சடங்குகளை, சமூக ஒழுங்கினை வலுப்படுத்தும் ஒரு செயல்பாட்டு வழிமுறையாகக் கருதினார். பொதுவாக, மக்களின் கூட்டு முயற்சிகள் மணல், கற்கள் போன்ற வளங்களைச் சேகரித்தல், உபயதாரர்களிடம் உதவி கோருதல் ஆகியவை மத

சடங்குகள் சமூக ஒற்றுமையை எவ்வாறு நிலைநிறுத்துகின்றன என்பதைக் காட்டுகின்றன. தெற்காசிய சூழ்நிலை மற்றும் சமூக இயக்கவியல்: இலங்கை சமூகவியலாளர் கணநாத் ஒபேசேகர (Obeyesekere, 1984) ஆகியோரின் கோட்பாடுகளுக்கு ஏற்ப, மாதா கோவில் அதன் கட்டுமானம் மற்றும் சடங்குகளின் வழியே சமூக உறவுகளை கட்டமைத்து, கலாச்சார தொடர்ச்சியை வலுப்படுத்தியது. இந்த கோவில் கிராம வாழ்வின் மையமாக இருந்தது, சமூகவியல் பார்வையில் சமூக ஒழுங்கையும் அடையாள உணர்வையும் உறுதிப்படுத்தும் மையமாகவும் விளங்கியது.

பொருளாதார மானுடவியல் மற்றும் வளங்களின் திரட்டல்: எட்மண்ட் லீச் (Leach, 1961) குறிப்பிடும் வகையில், மத நோக்கங்களுக்காக வளங்களை திரட்டும் நடவடிக்கைகள் கோயில் கட்டுமானத்துக்கான நன்கொடைகள், கிராம மக்களின் பங்களிப்பு பொருளாதார நடவடிக்கைகள் சமய கடமைகளுடன் எவ்வாறு பின்னிப்பிணைந்து உள்ளன என்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. கோயில்கள் சமயத்துக்கும் மதச்சார்பற்ற சமூக நலத்துக்கும் ஆதரவு அளிக்கும் மையங்களாக அமைகின்றன.

கவர்ச்சியான தலைமையிலான அதிகாரம்: கோயிலும் சமூகமும் மீது சீனியின் அர்ப்பணிப்பு மக்ஸ் வெபரின் கவர்ச்சியான அதிகாரக் கோட்பாட்டை பிரதிபலிக்கின்றது. அவரது உறுதியான முயற்சிகளும், அவரைப் பற்றிய மக்களின் மரியாதையும், கோவிலின் கட்டுமானம் மற்றும் பராமரிப்பில் அவரது செல்வாக்கான பங்கையும், சமூகத்தின் ஆன்மீக மற்றும் சமூக வாழ்க்கையின் மேம்பாட்டிலும் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. சுருக்கம்: “சீனி, தனது கவர்ச்சியான தலைமைத்துவத்துடன், கோவிலின் வெற்றிக்காக முக்கிய பங்காற்றினார். அவரது அர்ப்பணிப்பு மக்களால் பரவலாக மதிக்கப்பட்டது. கோவிலின் அந்தஸ்தைப் பேணுவதில் அவரது முயற்சிகள் குறிப்பிடத்தக்கவையாக இருந்தன.” சீனி போன்ற சமூகத் தலைவர்களின் தாக்கம் மக்ஸ் வெபரின் (Weber, 1922) கவர்ச்சியான அதிகாரக் கோட்பாட்டால் விளக்கப்படுகிறது. கவர்ச்சியுடன் கூடிய தலைவர்கள், தங்களது தனிப்பட்ட நம்பிக்கையையும், அர்ப்பணிப்பையும் கொண்டு மக்களின் ஒற்றுமையையும் நம்பிக்கையையும் தூண்டுகிறார்கள். சீனியின் தலைமையானது கோயிலின் கட்டுமானத்திலும் தொடர்ந்து பராமரிப்பிலும் இன்றியமையாததாக இருந்தது. அவர் சமூகத்தில் ஆன்மீக ஓரமாகவும் சமூக ஒருங்கிணைப்பிலும் முக்கிய பங்கு வகித்தார்.

குறியீட்டு மானுடவியல் மற்றும் மத சின்னங்கள்: நமசிவாயத்தைக் குறித்த தரிசனம், சமூக நம்பிக்கையும் ஒற்றுமையும் பிரதிபலிக்கும் பலத்த சின்னமாகும். கிளிஃபோர்ட் கீர்ட்ஸின் குறியீட்டு மானுடவியல் அணுகுமுறை மதத்தை ஆழமான அர்த்தங்களை வழங்கும் கலாச்சார அமைப்பாகக் கருதுகிறது. சுருக்கம்: “ஒரு தரிசனத்தில், அன்னை மேரி நமசிவாயத்தைக் குறிக்கும் ஒரு கற்றையின் கீழ் தேடுமாறு அறிவுறுத்தினார். அவர் அதனைச் செய்தபோது, கட்டுமானச் செலவுகளின்றியே கோயில் கூரை பூர்த்தியாகியது.” கீர்ட்ஸின் கோட்பாட்டின்படி, இத்தகைய தரிசனங்கள் சமூக ஒற்றுமையையும் ஆன்மீக வழிகாட்டுதலையும் உருவாக்கும் வலிமையான அடையாளங்களாக உள்ளன (Geertz, 1973). கோவிலின் கட்டுமானத்துடன் கூடிய சமூகச் சேவைகள் மற்றும் நம்பிக்கையைக் கொண்ட சின்னங்கள், சமூக ஒற்றுமை மற்றும் தொடர்ச்சிக்கான வழிகாட்டுதலாக செயல்படுகின்றன.

செயல்பாட்டுவாதம் மற்றும் சமூக ஒருங்கிணைப்பு: கோவிலின் மேம்பாட்டிற்காக பொதுவாக வளங்கள் சேகரிக்கப்பட்டதும், ஊக்கத்துடன் கிராம மக்கள் பங்களித்ததும், டால்காட் பார்சன்ஸின் செயல்பாட்டுவாதக் கோட்பாட்டுடன் பொருந்துகின்றன. சுருக்கம்: “கோவிலை மேம்படுத்த, கிராம மக்கள் மணல், கற்கள் போன்ற வளங்களைச் சேகரித்து, உள்நூர் உதவியாளர்களிடம் உதவியை நாடினர்.” பார்சன்ஸின் (Parsons, 1951) கோட்பாடு, மதச் சடங்குகள் மற்றும் கூட்டுச் செயல்கள் சமூக ஒழுங்கையும் ஒற்றுமையையும் வலுப்படுத்துவதாகக் கூறுகிறது. சமூகத்தில் ஒத்துழைப்பு மற்றும் பரஸ்பர ஆதரவை வளர்க்க, கோவிலின் பகிரப்பட்ட மத செயல்பாடுகள் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. தெற்காசியக் சூழலிலும் சமூக இயக்கவியலிலும் கோவிலின் பங்கு: மாதா கோயில் அதன் கட்டுமானம், பராமரிப்பு மற்றும் சடங்குகள் மூலம் கலாச்சார மற்றும் சமூக மையமாக செயல்படுகிறது. இது ஒபேசேகரே மற்றும் தம்பையா போன்ற தெற்காசிய அறிஞர்களின் கருத்துக்களுடன் ஒத்துப்போகிறது. சுருக்கம்: “கோயில் ஒரு சமூக மற்றும் கலாச்சார மையமாக இருந்தது. சடங்குகள் மற்றும் கட்டடங்களின் வாயிலாக சமூக உறவுகளும் அடையாளங்களும் வலுப்பெற்றன.” ஒபேசேகரே (Obeyesekere, 1984) மற்றும் தம்பையா (Tambiah, 1985) ஆகியோர் கூறுவதுபோல், கோயில்கள் சமூக ஒழுங்கையும் கலாச்சார தொடர்ச்சியையும் பராமரிக்கும் முக்கிய மையங்கள் ஆகின்றன. கோவிலின் கட்டமைப்பு, செயல்பாடுகள் மற்றும் சமூக பங்கெடுப்புகள் தெற்காசிய மதப் பாரம்பரியத்தின் ஒரு பிரதிநிதியாக விளங்குகின்றன.

பொருளாதார மானுடவியல் மற்றும் வள திரட்டுதல்: கோயிலுக்காக வளங்களை திரட்டும் முயற்சிகள் மற்றும் பயனாளர்களின் பங்களிப்புகள், மத கடமைகளுடன் பொருளாதார நடவடிக்கைகள் எவ்வாறு பின்னிப்பிணைந்துள்ளன என்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. சுருக்கம்: “பயனாளர்கள் தாராளமாக பங்களித்தனர். சமூகம் கோயிலை கட்ட வளங்களை ஒருங்கிணைத்தது. சமயச் சடங்குகள், சமுதாய நலன், பொருளாதார நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் பின்னிப்பிணைந்தன.” எட்மண்ட் லீச் (Leach, 1961) மத நிறுவனங்களின் பொருளாதாரக் காரியங்களை பற்றி கூறும் போது, கோயில்கள் வலுவான

வள மறுபகிர்வுக் கருவிகளாகவும் ஆன்மீகத்தையும்த்தையும் ஆதரிக்கும் அமைப்புகளாகவும் இருந்ததாக வலியுறுத்துகிறார். இங்கு வீதி வழிகாட்டிய செயற்பாடுகள் அந்த கோட்பாட்டை உறுதிப்படுத்துகின்றன

உரையின் பிற பிரிவுகளில் கூடுதல் பகுப்பாய்வு.

மூப்பர்களின் பங்கு: விடத்தல்தீவின் சமூக ஒற்றுமையும் கலாச்சார பாரம்பரியமும் மூப்பர்களின் ஞானம், அறிவுரை, மற்றும் வழிகாட்டுதலால் பேணப்பட்டன. இவர்கள் தலைமுறைகளுக்கு இடையிலான உரையாடலுக்கு பாலமாக இருந்து, சமூக நிலைத்தன்மையை உறுதிப்படுத்தினர். அவர்களின் அறிவுரையைப் புறக்கணிப்பது துரதிர்ஷ்டசூரிய விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் என உரை சுட்டிக்காட்டுகிறது. சுருக்கம்: “மூப்பர்களின் அறிவுரைகளை அவமதிப்பது, தன்னை சான்றவாளன் என எண்ணி, விஷத்துக்கு இரையாகி கண்ணீர் சிந்தும் நிலையை ஏற்படுத்தும். ஞானத்தை ஏற்றுக் கொண்டு வாழ்வதே புத்திசாலித்தனம்.” இது Keesing (1974) இன் தலைமுறை இடையிலான அறிவு பரிமாற்றத்தின் முக்கியத்துவம் பற்றிய கருத்துகளுடன் ஒத்துப்போகிறது.

அருள் தூதர்களின் பங்கு: பாதிரியார்கள் மற்றும் கன்னியாஸ்திரிகள் போன்ற மத இடைத்தரகர்கள் சமூக ஒற்றுமையையும் ஆன்மீக வழிகாட்டுதலையும் வழங்கும் முக்கியப் பங்களிப்பாளர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள். இவர்களின் செயல்கள் சமூகத்தின் தார்மீக ஒழுங்கையும் ஆன்மீக உயர்வையும் மேம்படுத்துகின்றன. சுருக்கம்: “வேதத்தின் சாரத்தை உணர்ந்த மூன்று அரிய பாதிரியார்கள் கிராமத்தில் திருப்தி செய்தனர்; கருணையுள்ள ஏழு தூய கன்னியாஸ்திரிகள் இக்கிராமத்தின் பெருமையை ஏற்றினர்.” Chambers (1983) இன் மத இடைத்தரகர்களின் சமூக பாத்திரம் குறித்த கோட்பாடுகளுடன் இது ஒத்துப்போகிறது. ரெவரெண்ட் அலோசியஸ் மற்றும் புனித கோஸ்கா இவர்கள் சமுதாயத்தில் செய்த பணி வெபரின் “கவர்ச்சியின் நிறுவனமயமாக்கல்” (routinisation of charisma) என்ற கோட்பாட்டின் பிரதிபலிப்பாகக் கருதப்படுகிறது. அவர்களின் தலைமைத்திறனும் சேவையும் சமூக ஒழுங்கையும் தொடர்ச்சியையும் உறுதிப்படுத்த உதவியது. சுருக்கம்: “அலோசியஸ் தன் கடமையை நிறைவேற்ற இறை ஆசிரவாதத்தைப் பெற்றார். புனித கோஸ்கா பல தலைமுறைகளுக்குத் தீபமாக இருந்தார்.” இது Max Weber (1922) இன் கருத்துக்களுடன் நேரடி தொடர்புடையது.

முக்கிய கண்டுபிடிப்புகள்.

சமூக கட்டமைப்பு மற்றும் ஒற்றுமை: விடத்தல்தீவில், கோயில் கட்டிடம், பள்ளி நிறுவல், மற்றும் சமூக சேவைகள் போன்ற கூட்டு முயற்சிகள் சமூக ஒற்றுமையை வளர்த்தன. சீனியின் பங்கு தனிநபர் அர்ப்பணிப்பின் சமூக தாக்கத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

மதம் மற்றும் கலாச்சாரம்: மத விழாக்கள் மற்றும் ஆலயங்கள் சமூக ஒழுங்கையும் ஆன்மீக ஆறுதலையும் வழங்கும் முக்கிய ஆதாரமாக செயல்பட்டன. மரியன்னை ஆலயம் மற்றும் சைவ ஆலயங்கள் இந்த நோக்கில் குறிப்பிடத்தக்கவை. கல்வி மற்றும் அறிவு பரிமாற்றம்: அறிஞர்களிடமிருந்து கற்றல் மற்றும் பள்ளிகள் நிறுவல் ஆகியவை சமூகத்தின் அறிவார்ந்த வளர்ச்சியை பிரதிபலிக்கின்றன. தலைமுறைகளை கடந்த கல்வியின் தொடர்ச்சியான முயற்சிகள் பாராட்டத்தக்கவை. இவை அனைத்தும் விடத்தல்தீவின் சமூக, மத, கல்வி மற்றும் கலாச்சார அடையாளங்களை தெளிவாக பதிவு செய்கின்றன. இந்த நூலில் உள்ள அனைத்து பகுதிகளும் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட சமூகவியல் மற்றும் மானுடவியல் பார்வையை வழங்குகின்றன, மேலும் இவ்வரையை, இடம், மதம், தலைமுறை மற்றும் தலைமைத்துவம் ஆகியவற்றின் இடையேயான தொடர்பின் பிரதிபலிப்பாகக் காணலாம்.

பொருளாதார நடவடிக்கைகள் மற்றும் வர்த்தகம்: விடத்தல்தீவின் பொருளாதாரம் பலதரப்பட்ட வேலைவாய்ப்புகளினால் உருவாகி உள்ளது. சங்கு சேகரிப்பு, புகையிலை உலர்த்துதல் மற்றும் விவசாயம் போன்ற துறைகள் இந்த கிராமத்தின் பல்லிருப்பையும் உயிர்வாழ்வையும் கட்டியமைத்தன. இந்த பொருளாதார நடவடிக்கைகள் மட்டுமின்றி, சந்தைகள், வர்த்தக பாதைகள் மற்றும் பொருட்கள் பரிமாற்றம் ஆகியவையும் பரந்த பிராந்திய வர்த்தக அமைப்புடன் இவ்வூரை இணைத்தன, இது இடப்பெயர்வு, வாழ்வாதாரம், மற்றும் சமூக உறவுகளுக்கான ஒரு அடித்தளமாக இருந்தது. சுற்றுச்சூழல் தழுவல் மற்றும் சவால்கள்: வெள்ளம், நோய்கள் மற்றும் நிலச்சரிவுகள் போன்ற இயற்கை சவால்கள் விடத்தல்தீவின் வாழ்க்கையை எப்போதும் சோதித்தன. இவ்வாறான சூழ்நிலைகளுக்கு சமூகத்தின் பதில்கள் உயர்ந்த இடங்களில் குடியேறல், நீர்த்தேக்கங்களின் கட்டிடம் மற்றும் நோய்தடுப்பு முயற்சிகள் சமூகத்தின் தன்னிறைவு மற்றும் சுற்றுச்சூழல் மேற்பார்வைக்கான திறமையை வெளிப்படுத்துகின்றன. இந்த இயற்கை சவால்களுக்கு எதிரான நிரந்தர கட்டுமான நடவடிக்கைகள் சமூகத்தின் உறுதியையும் விழிப்புணர்வையும் பிரதிபலிக்கின்றன. தலைமையிலும் ஆட்சியிலும் நெருங்கிய பங்களிப்பு: சீனி, கனகர் மற்றும் மதத் தலைவர்கள் போன்ற பங்களிப்பாளர்கள் சமூகத்தின் முன்னேற்றத்திற்கும் ஸ்திரத்தன்மைக்கும் உறுதுணையாக இருந்தனர். சமூக நடவடிக்கைகளை ஒருங்கிணைத்தல், கட்டுமான பணிகளை மேற்பார்வை செய்தல் மற்றும் மக்கள் நலனுக்காக வழிகாட்டுதல் ஆகியவற்றில் அவர்கள் ஆற்றிய பணிகள், தனிப்பட்ட அர்ப்பணிப்பும் சமூக நலனும் எவ்வாறு பின்னிப் பிணைந்திருப்பதை

வெளிக்கொணர்கிறன.

முடிவுரை.

விடத்தல்தீவு ஒரு ஆழமான கலாச்சார பாரம்பரியமும், பொருளாதாரப் பண்பாடும், மதவாதத்துடனும் இணைந்த கிராமமாக திகழ்கிறது. இக்கதைகளின் வழியாக சமூக ஒற்றுமை, ஆன்மீக மற்றும் கல்வி நிறுவனங்களின் மையத்தன்மை, மற்றும் சுற்றுச்சூழல் சவால்களுக்கு எதிரான சமூகத்தின் எதிர்வினை ஆகியவை வெளிக்கொணக்கின்றன. வகுப்புவாத பங்களிப்புகள், கல்வி முயற்சிகள் மற்றும் ஆன்மீக செயல்பாடுகள் சமூகத்தின் நிரந்தரத் தன்மையை உருவாக்கியுள்ளன.

பரிந்துரைகள்.

1. **கலாச்சார பாரம்பரியத்தைப் பாதுகாத்தல்:** வயதில் மூத்தவர்களிடமிருந்து வாய்மொழி வரலாற்றை பதிவு செய்தல், மத மற்றும் கல்வி ஆவணங்களை காப்பாற்றுவதற்கான முயற்சிகள், ஊரின் பாரம்பரியங்களை வலியுறுத்தும் கலாச்சார மையம் அல்லது அருங்காட்சியகம் அமைத்தல்
2. **கல்வி நிறுவனங்களை வலுப்படுத்தல்:** ஆசிரியர்களுக்கான பயிற்சிகள் மற்றும் வளங்களை மேம்படுத்தல், பாடத்திட்டங்களில் பாரம்பரிய அறிவை ஒருங்கிணைத்தல், பிராந்திய கல்வி நிறுவனங்களுடன் ஒத்துழைப்பை ஊக்குவித்தல்
3. **பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் நிலைத்தன்மை:** நிலையான விவசாய முறைகள், சுற்றுச்சூழல் சுற்றுலா, உள்ளூர் கைவினைஞர்களுக்கு ஆதரவு, கூட்டுறவுகள் மற்றும் சமூக அடிப்படையிலான அபிவிருத்தி திட்டங்கள்
4. **பேரிடர் தயார்நிலை மற்றும் சுற்றுச்சூழல் மேலாண்மை:** வெள்ள தடுப்புகள், வடிகால் அமைப்புகள், எச்சரிக்கை அமைப்புகள், மறு காடாக்கும் திட்டங்கள், நீர் மேலாண்மை வழிமுறைகள்
5. **சமூக ஆரோக்கியம் மற்றும் நல்வாழ்வை மேம்படுத்துதல்:** பொதுவான நோய்கள் மற்றும் சுகாதாரச் சிக்கல்களை எதிர்கொள்வதற்காக தடுப்பு நடவடிக்கைகள் மற்றும் விழிப்புணர்வுச் செயற்பாடுகள் மீது கவனம் செலுத்தி, கிராம சுகாதார வசதிகள் மற்றும் சேவைகளை மேம்படுத்தல். மனநலம், சமூக ஒற்றுமை மற்றும் முதியோர் மற்றும் புறக்கணிக்கப்பட்ட சமூகங்களுக்கான ஆதரவு ஆகியவற்றைப் பேணும் முன்முயற்சிகள் மூலம் சமூக நலன்களை உறுதி செய்தல்.

இத்தகைய பரிந்துரைகள் செயல்படுத்தப்படுமானால், விடத்தல்தீவு தனது செழுமையான பாரம்பரியத்தை பாதுகாத்துக்கொண்டு, குடிமக்களின் வாழ்வுத் தரத்தை உயர்த்தி, தொடர்ந்தும் வளர்ச்சியடைந்து செழிக்கக்கூடிய வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கும். இந்தக் கிராமம் அதன் மக்களின் வலிமைக்கும் உயிர்வாழ்வுக்கும் சான்றாகத் திகழ்கிறது; சிந்தனையுடனும் சமூக ஒத்துழைப்புடனும் செயல்பட்டால், இது நிலையான அபிவிருத்தி மற்றும் நலன்களை அடையக்கூடியது.

கிராமத்தின் சமூக, கலாச்சார, பொருளாதார மற்றும் சுற்றுச்சூழல் வரலாற்றின் வரம்புகள்.

சமூக வரலாற்று வரம்புகள்: பார்வை சார்பு மற்றும் பகுப்புநிலை: குறிப்பிட்ட நபர்கள் அல்லது குழுக்களின் பார்வை ஆவணத்தில் பிரதிபலிக்கப்படலாம்; இதனால் பிறரின் பங்களிப்புகள் மறைந்திருக்கலாம். முழுமையற்ற விவரணைகள்: சில முக்கிய நிகழ்வுகள், சமூக மாற்றங்கள் அல்லது செல்வாக்கு மிக்க நபர்கள் குறைவாகவே சித்தரிக்கப்படலாம். ஒப்பீட்டுப் பகுப்பாய்வு பற்றாக்குறை: அண்டை கிராமங்களுடன் ஒப்பீடு செய்யாமல் விடத்தல்தீவின் தனிப்பட்ட சூழல் மட்டுமே புலப்படுகிறது. கால வரையறை பற்றாக்குறை: குறிப்பிட்ட கால நிகழ்வுகளைக் கவனிப்பதால், காலநிலை மாற்றங்களைப் புரிந்துகொள்ள முடியாது.

கலாச்சார வரலாற்று வரம்புகள்: முக்கிய நபர்களுக்கு அதிகக் கவனம்: சீனி போன்ற நபர்களின் பங்களிப்புகள் சுட்டிக்காட்டப்பட்டாலும், சாதாரண மக்களின் கலாச்சார பங்களிப்புகள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. பல்வேறு கலாச்சார செயல்கள் பற்றிய விவரங்களின் பற்றாக்குறை: சிறுபான்மை அல்லது குறைவாக பிரதிநிதித்துவம் வாய்ந்த சமூகக் குழுக்களின் சடங்குகள் குறைவாகவே உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. பொருள் கலாச்சார விவாதங்களின் பற்றாக்குறை: கலைப்பொருட்கள், கட்டிடக்கலை, பாரம்பரிய வடிவங்கள் போன்ற அம்சங்கள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

பொருளாதார வரலாற்று வரம்புகள்: பொதுவான தரவுகளின் பற்றாக்குறை: உற்பத்தி அளவுகள், வர்த்தகத்தரவுகள், பொருளாதார விளைவுகள் போன்ற கணிசமான தரவுகள் இல்லை. சிலச் செயல்களில் மட்டும் கவனம்: சங்கு சேகரிப்பு, கோவில் கட்டிடம் போன்றவை மட்டும் முக்கியமாக சித்தரிக்கப்படுகின்றன. பரந்த பொருளாதார சூழலை தவிர்ப்பு: தேசிய அல்லது உலகளாவிய பொருளாதார சூழல் தொடர்பான பரிமாணங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்படவில்லை.

சுற்றுச்சூழல் வரலாற்று வரம்புகள்: விளக்கவாதமே அதிகம், பகுப்பாய்வு குறைவு: வெள்ளம், நோய்கள் போன்றவை கூறப்பட்டாலும், பாதிப்பு மதிப்பீடுகள் இல்லாமல் சுருக்கமாகவே உள்ளன. காடழிப்பு, மண் அரிப்பு போன்றவை புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளன. அறிவியல் ஆதாரங்களின் பற்றாக்குறை: சுற்றுச்சூழல் நிலை பற்றிய தரவுகள் அல்லது ஆய்வுகள் குறிப்பிடப்படவில்லை. பாதுகாப்பு முயற்சிகள்

பற்றிய விவாதமின்மை: பாதுகாப்பு மற்றும் வள மேலாண்மையைப் பற்றிய மேலதிக தகவல்கள் இல்லை.

வரம்புகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கான பரிந்துரைகள்.

1. பல்வேறு பார்வைகளை ஒருங்கிணைத்தல்: கிராமத்தின் சமூக மற்றும் கலாச்சார வரலாற்றைப் பலப்படுத்த, பல்வேறு சமூகக் குழுக்கள் மற்றும் தனிநபர்களின் விரிவான அனுபவங்களும் பார்வைகளும் ஆவணத்தில் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும்.
2. காலப்படிசட்டிலும் ஒப்பீட்டு அணுகுமுறையிலும் விரிவாக்கம்: கிராம வரலாற்றை அதன் நீண்ட கால சமூக மாற்றங்களோடும் அண்டை கிராமங்களோடு ஒப்பீட்டிலும் பகுப்பாய்வு செய்வதன் மூலம் பிராந்தியவியல் வரலாற்றுப் பின்னணியில் பொருத்தமாக விளக்க முடியும்.
3. அளவீட்டு தரவுகளைச் சேர்த்தல்: விடத்தல்தீவின் பொருளாதார வரலாற்றைப் பரந்த முறையில் புரிந்து கொள்ள, வருமானம், உற்பத்தி அளவுகள், சந்தைப் பரிமாற்றம் போன்ற பரிந்துரைக்கத்தக்க அளவீட்டு மற்றும் மதிப்பீட்டு தரவுகள் சேகரிக்கப்பட வேண்டும்.
4. சுற்றுச்சூழல் பகுப்பாய்வை மேம்படுத்துதல்: நிலைத்த சுற்றுச்சூழல் வரலாற்றைக் கட்டமைக்க, வெள்ளம், காடழிப்பு, மண் அரிப்பு போன்ற சவால்களைப் பற்றிய அறிவியல் தரவுகளும், பாதுகாப்புப் பழக்கவழக்கங்களும் ஆவணத்தில் இணைக்கப்பட வேண்டும்.
5. அன்றாட வாழ்வியல் மற்றும் பொருள் கலாச்சாரத்தைக் கவனிக்கின்றது. கிராமத்தின் கலாச்சார வாழ்வியல் முழுமையாக பிரதிபலிக்க, சாதாரண மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கை முறைகள், வழிபாட்டு சடங்குகள், கட்டிடக்கலை, கருவிகள் போன்ற பொருள் கலாச்சார கூறுகளும் சேர்க்கப்பட வேண்டும்.

உசாத்துணைகள் .

- Agarwal, B. (1994). A Field of One's Own: Gender and Land Rights in South Asia. Cambridge University Press.
- Anderson, B. (1983). Imagined Communities: Reflections on the Origin and Spread of Nationalism. Verso.
- Appadurai, A. (1996). Modernity at Large: Cultural Dimensions of Globalization. University of Minnesota Press.
- Berkes, F., & Folke, C. (1998). Linking Social and Ecological Systems: Management Practices and Social Mechanisms for Building Resilience. Cambridge University Press.
- Bourdieu, P. (1986). The Forms of Capital. In J. G. Richardson (Ed.), Handbook of Theory and Research for the Sociology of Education. Greenwood Press.
- Boserup, E. (1965). The Conditions of Agricultural Growth: The Economics of Agrarian Change under Population Pressure. Aldine Publishing.
- Burke, P. (1992). History and Social Theory. Cornell University Press.
- Burke, P. (2005). What is Cultural History? Polity Press.
- Chambers, R. (1983). Rural Development: Putting the Last First. Longman.
- Chambers, R. (1997). Whose Reality Counts? Putting the First Last. Intermediate Technology Publications.
- Chakrabarty, D. (2000). Provincializing Europe: Postcolonial Thought and Historical Difference. Princeton University Press.
- Dewey, J. (1916). Democracy and Education: An Introduction to the Philosophy of Education. Macmillan.
- Durkheim, É. (1912). The Elementary Forms of Religious Life. George Allen & Unwin.
- Freire, P. (1970). Pedagogy of the Oppressed. Herder and Herder.
- Geertz, C. (1973). The Interpretation of Cultures. Basic Books.
- Giddens, A. (1984). The Constitution of Society: Outline of the Theory of Structuration. University of California Press.
- Goody, J. (1968). Literacy in Traditional Societies. Cambridge University Press.
- Harris, M. (1980). Cultural Materialism: The Struggle for a Science of Culture. Vintage.
- Jayawardena, K. (2007). Feminism and Nationalism in the Third World. Zed Books.
- Keesing, R. M. (1974). Theories of Culture. Annual Review of Anthropology, 3, 73-97.
- Keesing, R. M. (1981). Cultural Anthropology: A Contemporary Perspective. Holt, Rinehart, and Winston.
- Keesing, R. M., & Strathern, A. J. (1998). Cultural Anthropology: A Contemporary Perspective. Harcourt Brace College Publishers.
- Leach, E. (1961). Rethinking Anthropology. Athlone Press.

- Malinowski, B. (1922). Argonauts of the Western Pacific. Routledge.
- Marx, K. (1848). The Communist Manifesto. Penguin Classics.
- McLeman, R. (2014). Climate and Human Migration: Past Experiences, Future Challenges. Cambridge University Press.
- Mead, M. (1930). Coming of Age in Samoa. William Morrow and Company.
- Obeyesekere, G. (1984). The Cult of the Goddess Pattini. University of Chicago Press.
- Obeyesekere, G. (1992). The Apotheosis of Captain Cook: European Mythmaking in the Pacific. Princeton University Press.
- Ostrom, E. (1990). Governing the Commons: The Evolution of Institutions for Collective Action. Cambridge University Press.
- Parsons, T. (1951). The Social System. Routledge & Kegan Paul.
- Polanyi, K. (1944). The Great Transformation: The Political and Economic Origins of Our Time. Beacon Press.
- Said, E. W. (1978). Orientalism. Pantheon Books.
- Sahlins, M. (1972). Stone Age Economics. Aldine Transaction.
- Scott, J. C. (2009). The Art of Not Being Governed: An Anarchist History of Upland Southeast Asia. Yale University Press.
- Sen, A. (1999). Development as Freedom. Alfred A. Knopf.
- Silva, K. T. (2009). Decolonisation, Development, and Disease: A Social History of Malaria in Sri Lanka. Orient Blackswan.
- Spencer, J. (1990). A Sinhala Village in a Time of Trouble: Politics and Change in Rural Sri Lanka. Oxford University Press.
- Steward, J. H. (1955). Theory of Culture Change: The Methodology of Multilinear Evolution. University of Illinois Press.
- Tambiah, S. J. (1985). Culture, Thought, and Social Action: An Anthropological Perspective. Harvard University Press.
- Tambiah, S. J. (1986). Sri Lanka: Ethnic Fratricide and the Dismantling of Democracy. University of Chicago Press.
- Turner, V. (1969). The Ritual Process: Structure and Anti-Structure. Aldine Transaction.
- “Vidathaloor Viththappu.”
- Weber, M. (1922). The Sociology of Religion. Beacon Press.
- Weber, M. (1947). The Theory of Social and Economic Organization. Free Press.
- Wickramasinghe, N. (2006). Sri Lanka in the Modern Age: A History. Oxford University Press.
- Wittfogel, K. A. (1957). Oriental Despotism: A Comparative Study of Total Power. Yale University Press.

15. நினைவு, இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் உயிர்வாழ்வு: அப்துல் மஜீத்தின் எழுத்துக்கள் மூலம் விடத்தல்தீவு முஸ்லிம்கள்.

எம்.இஸட். எம்.ஸக்கீ¹⁶.

கருக்கம்.

இந்த ஆய்வுக்கட்டுரை அல்ஹாஜ் எம்.ஏ.அப்துல் மஜீதின் “விடத்தல்தீவு முஸ்லிம்களின் வரலாறும் மற்றும் பண்பாடும் எனும் நூலினூடாக முஸ்லிம் சமூகத்தின் வரலாறு, சமூக-பொருளாதார மற்றும் கலாச்சார பரிணாமத்தை விமர்சன ரீதியாக ஆராய்கிறது. இலங்கையில் 1990ம் ஆண்டு உள்நாட்டு மோதலால் ஏற்பட்ட இடப்பெயர்ச்சியின் தாக்கங்களை நிவர்த்தி செய்வதையும் கலாச்சார நினைவைப் பாதுகாப்பதன் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக்காட்டுவதையும் இந்த ஆய்வு நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. தமிழ்-முஸ்லிம் உறவுகள், மீன்பிடித் தொழில், விவசாயம், பொது சேவை மற்றும் வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பு ஆகியவற்றின் சமூக-பொருளாதார பங்களிப்புகள் மற்றும் கல்வி மற்றும் மத நிறுவனங்களின் முக்கிய பங்கு உள்ளிட்ட முக்கிய கருப்பொருள்கள் மூலம் சமூகத்தின் மீள்தன்மையை இப்பகுப்பாய்வு வெளிப்படுத்துகிறது. கட்டாய இடம்பெயர்வு மற்றும் அகதி முகாம்களில் வாழ்க்கையால் ஏற்பட்ட கடுமையான இடையூறுகள் காணப்பட்டபோதிலும், சமூக மரபுகள், வாய்மொழி வரலாறுகள் மற்றும் சமூக சேவை இயக்கங்கள் மூலம் அதன் கலாச்சார அடையாளத்தைப் பாதுகாத்தது. மீள்குடியேற்றத் திட்டங்கள் மற்றும் மறுவாழ்வு முயற்சிகளில் உள்ள இடைவெளிகளைக் கண்டறியும் அதே வேளையில், இனங்களுக்கிடையேயான சகவாழ்வு மற்றும் மோதலுக்குப் பிந்தைய நல்லிணக்கத்தின் முக்கியத்துவத்தை இந்த கண்டுபிடிப்புகள் அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகின்றன. மீள்குடியேற்ற கிராமங்களில் முதாதையர் நிலங்களை மீட்டெடுப்பதிலும் கலாச்சார இடங்களை மீட்டெடுப்பதிலும் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள் பற்றிய முக்கியமான விடயங்களை தீர்க்கமாக அறியக்கூடியதாக இந்த ஆய்வு அமையப்பெற்றுள்ளது. கலாச்சார பாதுகாப்பு முயற்சிகளை செயல்படுத்துதல், மீள்குடியேற்றத்திற்கான அரசாங்க ஆதரவை மேம்படுத்துதல் மற்றும் இனங்களுக்கிடையேயான நல்லிணக்கத்திற்கான உரையாடலை வளர்ப்பது ஆகியவை பரிந்துரைகளில் அடங்கும். வாய்மொழி வரலாற்றுத் திட்டங்கள், பாலினத்தை மையமாகக் கொண்ட ஆய்வுகள் மற்றும் இடம்பெயர்ந்த சமூகங்களின் ஒப்பீட்டு பகுப்பாய்வுகள் உள்ளிட்ட சொற்பொழிவை விரிவுபடுத்த எதிர்கால ஆராய்ச்சி திசைகள் முன்மொழியப்பட்டுள்ளன. இந்த ஆய்வு, மோதலுக்குப் பிந்தைய சமூகங்களின் கலாச்சார மீள்தன்மை மற்றும் சமூக-அரசியல் இயக்கவியல் பற்றிய புரிதலுக்கு பங்களிக்கிறது. மற்றும் நிலையான மீட்பு கட்டமைப்புகளின் அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறது. உள்ளூர் வரலாறுகளைப் பாதுகாத்து பரப்புவதன் மூலம், இலங்கையில் இடம்பெயர்ந்த சமூகங்களுக்கு நீதி, கண்ணியம் மற்றும் கலாச்சார பாரம்பரியத்தை மீட்டெடுப்பதற்கான கூட்டு முயற்சிகளை இந்த ஆய்வு ஆதரிக்கிறது.

முக்கிய வார்த்தைகள்: விடத்தல்தீவு முஸ்லிம்கள், இடப்பெயர்ச்சி, கலாச்சார மீட்சி, இனங்களுக்கு இடையிலான உறவுகள், மோதலுக்குப் பிந்தைய மீட்சி.

அறிமுகம்.

“விடத்தல்தீவு முஸ்லிம்களின் வரலாறு மற்றும் கலாச்சாரம் குறித்த அப்துல் மஜீத்தின் எழுத்துக்கள் குறித்த ஒரு வரலாற்றுக் கண்ணோட்டம்” என்ற தலைப்பிலான இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை, அல்ஹாஜ் எம்.ஏ. அப்துல் மஜீத் தனது “விடத்தல்தீவு முஸ்லிம்களின் வரலாறு மற்றும் கலாச்சாரம்” என்ற முக்கிய படைப்பில் வழங்கிய விரிவான வரலாற்றுக் கதையை ஆராய்ந்து விமர்சன ரீதியாக ஈடுபடுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இலங்கையின் மன்னார் மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு சிறிய ஆனால் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடமான விடத்தல்தீவில் உள்ள முஸ்லிம் சமூகத்தின் சமூக-கலாச்சார, பொருளாதார, கல்வி மற்றும் மத பரிமாணங்கள் பற்றிய விரிவான ஆய்வை இந்தப் புத்தகம் வழங்குகிறது. மஜீத்தின் படைப்புகள் தீவின் முஸ்லிம் மக்களை முழுமையாக சித்தரிப்பதன் மூலம் தனித்து நிற்கின்றன. அவர்களின் போராட்டங்கள், மரபுகள், இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் பிராந்தியத்தின் வரலாற்று கட்டமைப்பிற்கான பங்களிப்புகளை ஆவணப்படுத்துகின்றன. இந்த கதை ஆசிரியரின் தனிப்பட்ட அனுபவங்கள் மற்றும் கூட்டு நினைவகத்தில் ஆழமாக பதிந்துள்ளது. ஏனெனில் அவர் விடத்தல்தீவை பூர்வீகமாகக் கொண்டவர். 1990ம் ஆண்டின் கட்டாய இடம்பெயர்வு மற்றும் அதன் விளைவாக வகுப்புவாத அடையாளம், பொருளாதார நடைமுறைகள் மற்றும் சமூக-அரசியல் உறவுகள்

16 ஆசிரிய ஆலோசகர், வலயக் கல்வி பணிமனை, புத்தளம். முன்னாள் உதவி விரிவுரையாளர் (புவியியல்), தென்கிழக்கு பல்கலைக் கழகம், இலங்கை

மீதான தாக்கம் போன்ற முக்கிய வரலாற்று மைல்கற்களை மையமாகக் கொண்டு, விடத்தல்தீவு முஸ்லிம்களின் வரலாற்று அனுபவங்களை மஜீத் எவ்வாறு மறுகட்டமைக்கிறார் என்பதை இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை விமர்சன ரீதியாக பகுப்பாய்வு செய்யும்.

மஜீத் விளக்கியுள்ளபடி, விடத்தல்தீவின் வரலாற்றுப் பின்னணி, இன மோதலின் போது ஏற்பட்ட துயரமான வெளியேற்றத்தால் மட்டுமே சீர்குலைக்கப்பட்ட தமிழ் மற்றும் கிறிஸ்தவ சமூகங்களுடனான முஸ்லிம்களின் இணக்கமான சகவாழ்வை எடுத்துக்காட்டுகிறது. இந்த ஆய்வறிக்கை, ஓரங்கட்டப்பட்ட சமூகங்களின் வரலாற்று ஆவணங்கள் குறித்த பரந்த சொற்பொழிவுக்குள் மஜீத்தின் எழுத்துக்களை நிலைநிறுத்துகிறது. கூட்டு இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் கலாச்சார மீள்தன்மை குறித்த நுணுக்கமான முன்னோக்கை வழங்குகிறது. இந்த ஆய்வின் மூலம், மஜீத்தின் வரலாற்று கூற்றுகளின் துல்லியம், ஆதாரங்கள் மற்றும் நோக்கத்தை மதிப்பிடுவதும், அழிந்து வரும் கலாச்சார மரபுகளைப் பாதுகாப்பதில் சமூகத்தால் இயக்கப்படும் வரலாறு எவ்வாறு பங்களிக்கின்றது என்பதை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுவதும் இந்த ஆராய்ச்சியின் நோக்கமாகும். மேலும், மஜீத் விவரித்தபடி, இடம்பெயர்ந்த மக்களின் கூட்டு நினைவகத்தை வடிவமைப்பதில், விடத்தல்தீவின் முஸ்லிம் பாரம்பரியத்தின் நீடித்த முக்கியத்துவத்தை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுவதே இந்த ஆய்வறிக்கையின் நோக்கமாகும். சாராம்சத்தில், இந்த அறிமுகம் மஜீத் கட்டமைத்த வரலாற்றுக் கதைகளை ஆழமாக ஆராய்வதற்கான அடித்தளத்தை அமைக்கிறது. இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் மீள்குடியேற்றத்தின் சவால்களுக்கு மத்தியில் கலாச்சார உயிர்வாழ்வு மற்றும் கூட்டு நினைவகத்தின் முக்கிய களஞ்சியங்களாக இத்தகைய படைப்புகளைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறது.

ஆய்வின் முக்கியத்துவம்.

“விடத்தல்தீவு முஸ்லிம்களின் வரலாறு மற்றும் கலாச்சாரம் குறித்த அப்துல் மஜீத்தின் எழுத்துக்கள் வரலாற்றுக் கண்ணோட்டம்” என்ற தலைப்பில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இந்த ஆராய்ச்சி, வரலாறு, கலாச்சார மற்றும் சமூக-அரசியல் சொற்பொழிவுகளுக்கு பன்முக பங்களிப்புகளை வழங்குகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். 1990ம் ஆண்டு இனப் பதட்டங்களின் போது கட்டாய இடம்பெயர்வை எதிர்கொண்ட ஒரு குழுவான விடத்தல்தீவு முஸ்லிம் சமூகத்தின் வளமான பாரம்பரியம் மற்றும் சொல்லப்படாத கதைகளை ஆவணப்படுத்துவதில் அல்ஹாஜ் எம்.ஏ. அப்துல் மஜீத்தின் புத்தகம் ஒரு அடித்தள உரையாக செயல்படுகிறது.

வரலாற்று நினைவைப் பாதுகாத்தல்: விடத்தல்தீவின் முஸ்லிம் வரலாற்றின் ஆவணப்படுத்தல், இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றில் ஒரு முக்கியமான இடைவெளியை நிவர்த்தி செய்கிறது. அங்கு சிறிய, இடம்பெயர்ந்த சமூகங்களின் அனுபவங்கள் பெரும்பாலும் ஓரங்கட்டப்படுகின்றன. மஜீத்தின் படைப்புகளை பகுப்பாய்வு செய்வதன் மூலம், இடம்பெயர்ந்த விடத்தல்தீவு முஸ்லிம்களின் கலாச்சார மற்றும் வரலாற்று அடையாளத்தைப் பாதுகாப்பதில் இந்த ஆய்வு முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. குறிப்பாக மோதல்களால் பாரம்பரியம் சீர்குலைந்த சமூகங்களுக்கு, கலாச்சாரத்தினை மீள்கட்டியெழுப்புவதற்கான ஒரு வழிமுறையாக சமூக வரலாறைப் பதிவு செய்வதன் முக்கியத்துவத்தை இது வலுப்படுத்துகிறது.

மோதலுக்குப் பிந்தைய ஆய்வுகளுக்கான பங்களிப்பு: மஜீத்தின் எழுத்துக்களை ஆய்வு செய்வது, 1990ம் ஆண்டு வடக்கு மாகாணத்திலிருந்து முஸ்லிம் மக்கள் வெளியேற்றப்படுவதற்கு வழிவகுத்த சமூக-அரசியல் யதார்த்தங்களைப் பற்றிய மதிப்புமிக்க நுண்ணறிவுகளை வழங்குகிறது. மஜீத்தின் பார்வையில் இடப்பெயர்வு, மீள்குடியேற்றம் மற்றும் இழப்பு பற்றிய கதைகளைப் புரிந்துகொள்வது, இலங்கையில் இன உறவுகள் மற்றும் மோதலுக்குப் பிந்தைய நல்லிணக்கம் பற்றிய சொற்பொழிவுக்கு பங்களிக்கிறது. இந்த ஆராய்ச்சி இடம்பெயர்ந்த சமூகத்தின் மீள்தன்மையையும், மீள்குடியேற்றப் பகுதிகளில் தங்கள் அடையாளத்தை மீண்டும் கட்டியெழுப்புவதற்கான அவர்களின் முயற்சிகளையும் அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது.

ஓரங்கட்டப்பட்ட வரலாறுகளுக்கான குரல்: மஜீத்தின் உரையை விமர்சன ரீதியாக ஈடுபடுத்துவதன் மூலம், ஒதுக்கப்பட்ட குரல்கள் தேசிய வரலாற்றில் எவ்வாறு பங்களிக்கின்றன. என்பதை ஆய்வு எடுத்துக்காட்டுகிறது. இந்த ஆய்வு மஜீத்தின் படைப்புகளை அடிமட்ட வரலாற்றின் ஒரு எடுத்துக்காட்டாக நிலைநிறுத்துகிறது. அங்கு சமூகத்தின் ஒரு உறுப்பினர் வாழ்ந்த யதார்த்தங்களையும் கலாச்சாரமரபுகளையும் படம்பிடிக்கிறார். இல்லையெனில் அவை மறக்கப்படும் அபாயம் உள்ளது. இந்த அணுகுமுறை உள்ளூர்மயமாக்கப்பட்ட அனுபவங்களையும் சமூகத்தால் இயக்கப்படும் வரலாற்றுக் கணக்குகளையும் பெரும்பாலும் கவனிக்காத ஆதிக்க வரலாற்று விவரிப்புகளை தெளிவுப்படுத்துகிறது.

- **கலாச்சார மற்றும் கல்வி முக்கியத்துவம்:** விடத்தல்தீவு முஸ்லிம்களின் மத, கல்வி மற்றும் கலாச்சார மரபுகள் பற்றிய மஜீத்தின் விரிவான விளக்கம், அருவமான பாரம்பரியத்தைப் பாதுகாப்பதன் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துகிறது. உள்ளூர் மத நடைமுறைகள், கல்வி நிறுவனங்கள் மற்றும் வகுப்புவாத கொண்டாட்டங்கள் உள்ளிட்ட இந்த மரபுகள் சமூகத்தின் அடையாளத்தின் இன்றியமையாத பகுதியாக எவ்வாறு அமைகின்றன என்பதை

இந்த ஆய்வு ஆராய்ச்சிற்று. கல்வி முன்னோடிகளின் வரலாற்று சாதனைகள் மற்றும் சமூக இயக்கத்திற்கு தனித்துவமான அலிகார் மகா வித்தியாலயத்தின் பங்களிப்பு ஆகியவை மஜீத்தின் கதையில் பொதிந்துள்ள கல்வி மதிப்பை மேலும் அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகின்றன.

- **இனங்களுக்கிடையேயான நல்லிணக்கம் மற்றும் இடப்பெயர்ச்சியைப் புரிந்துகொள்வது:** கட்டாய இடப்பெயர்ச்சிக்கு முன்னர் விடத்தல்தீவில் முஸ்லிம்கள், சைவர்கள் மற்றும் கிறிஸ்தவர்களின் அமைதியான சகவாழ்வை இந்த புத்தகம் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகிறது. மோதலுக்குப் பிந்தைய சூழல்களில் அத்தகைய சகவாழ்வு எவ்வாறு சீர்குலைந்தது மற்றும் அதை எவ்வாறு மீண்டும் கட்டியெழுப்ப முடியும் என்பதை ஆராய்வதில் இந்த ஆராய்ச்சி குறிப்பிடத்தக்கது. வெவ்வேறு இனக்குழுக்களிடையே வரலாற்று ஒற்றுமையை எடுத்துக்காட்டுவதன் மூலம், கட்டாய இடப்பெயர்வு மற்றும் வெளியேற்றத்தின் அதிர்ச்சிகளை நிவர்த்தி செய்யும் அதே வேளையில், வகுப்புவாத நல்லிணக்கத்தை வளர்ப்பதன் அவசியத்தை இவ் ஆய்வு ஆதரிக்கிறது.
- **கொள்கை மற்றும் மீள்கூடியேற்ற விவரிப்புகளுக்கான பங்களிப்பு:** இந்த ஆய்வின் கண்டுபிடிப்புகள் கொள்கை வகுப்பிற்கு பங்களிக்கக்கூடும். குறிப்பாக மீள்கூடியேற்றம், சமூக மேம்பாடு மற்றும் வரலாற்றுப் பாதுகாப்பு ஆகிய துறைகளில் மீள்கூடியேற்றத் திட்டங்களை வடிவமைப்பதிலும், இடப்பெயர்ந்த சமூகங்களின் சமூக-பொருளாதார மற்றும் கலாச்சாரத் தேவைகளை அங்கீகரிப்பதிலும் சமூக விவரிப்புகளின் முக்கியத்துவத்தை இது வலுப்படுத்துகிறது. கூடுதலாக, இடப்பெயர்ந்த குழுக்களுக்கான வரலாற்று தொடர்ச்சியைப் பராமரிக்க கலாச்சார அடையாளங்கள் மற்றும் மூதாதையர் நிலங்களை மீட்டெடுக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை இது அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. சுருக்கமாக, இந்த ஆய்வு விடத்தல்தீவு முஸ்லிம்களின் வரலாற்று அனுபவத்தைப் பற்றிய புரிதலை வளப்படுத்துகிறது. மற்றும் இடப்பெயர்ந்த சமூகங்களின் கலாச்சார அடையாளங்களைப் பாதுகாப்பதில் சமூகத்தால் இயக்கப்படும் வரலாற்றின் முக்கியத்துவத்திற்கு ஒரு சான்றாக செயல்படுகிறது. மோதலுக்குப் பிந்தைய நீதி, பாரம்பரிய பாதுகாப்பு மற்றும் இனங்களுக்கிடையேயான நல்லிணக்கத்திற்கு உறுதியளித்த அறிஞர்கள், கொள்கை வகுப்பாளர்கள் மற்றும் சமூக உறுப்பினர்களுக்கு ஒரு முக்கியமான ஆதாரமாக மஜீத்தின் பணியின் நீடித்த பொருத்தத்தை இது வலியுறுத்துகிறது.

ஆய்வின் நோக்கங்கள்.

இந்த ஆராய்ச்சியின் முதன்மை நோக்கம், அல்ஹாஜ் எம்.ஏ. அப்துல் மஜீத்தின் “விடத்தல்தீவு முஸ்லிம்களின் வரலாறு மற்றும் கலாச்சாரம்” என்ற நூலை விமர்சன ரீதியாக பகுப்பாய்வு செய்வதும், விடத்தல்தீவு முஸ்லிம் சமூகத்தின் சமூக-கலாச்சார, வரலாற்று மற்றும் பொருளாதார பரிமாணங்களைப் புரிந்துகொள்வதில் அதன் பங்களிப்புகளை எடுத்துக்காட்டுவதும் ஆகும். இந்த ஆய்வு பின்வருவனவற்றை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது:

1. சமூகக் கதைகளை ஆவணப்படுத்தி பகுப்பாய்வு செய்யமுடியுமாயிருத்தல்: மஜீத் முன்வைத்த வரலாற்றுக் கதையை ஆராய்தல். சமூகத்தின் சமூக-பொருளாதார வளர்ச்சி, கல்வி முன்னேற்றங்கள் மற்றும் 1990 இல் இடப்பெயர்ச்சி போன்ற முக்கிய நிகழ்வுகளை மையமாகக் கொண்டுள்ளது.
2. கலாச்சார பாரம்பரியத்தைப் பாதுகாத்தல்: மஜீத் ஆவணப்படுத்திய கலாச்சார நடைமுறைகள், மரபுகள் மற்றும் பூர்வீக அறிவை அடையாளம் கண்டு முன்னிலைப்படுத்துதல், விடத்தல்தீவு முஸ்லிம்களின் பாரம்பரியத்தைப் பாதுகாப்பதில் பங்களிக்கிறது.
3. இடப்பெயர்ச்சியின் இயக்கவியலை ஆராய்தல்: போராளிகளால் முஸ்லிம் மக்கள் கட்டாயமாக வெளியேற்றப்பட்டதன் காரணங்கள் மற்றும் தாக்கங்களை ஆராய்ந்து, சமூக-கலாச்சார மற்றும் பொருளாதார விளைவுகளை ஆராகிறது.
4. தமிழ்-முஸ்லிம் உறவுகளை மதிப்பிடல்: இனங்களுக்கிடையிலான உறவுகள் மற்றும் இணக்கமான சகவாழ்வு எவ்வாறு சீர்குலைந்து, இடப்பெயர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது என்பது குறித்து மஜீத் சித்தரித்த விதத்தை பகுப்பாய்வு செய்தல்.
5. கல்விப் பங்களிப்புகளை மதிப்பிடுதல்: கல்வி நிறுவனங்களின் வரலாற்று முக்கியத்துவம், குறிப்பாக அலிகார் மகா வித்தியாலயம், சமூக மற்றும் அறிவுசார் கட்டமைப்பை வடிவமைப்பதில் அவற்றின் பங்கு ஆகியவற்றை ஆய்வு செய்தல்.
6. வரலாற்று முறைகளில் விமர்சன ரீதியாக ஈடுபடுதல்: மஜீத் தனது வரலாற்றுக் கணக்கைத் தொகுப்பதில் பயன்படுத்திய வழிமுறைகளை மதிப்பிடுதல் மற்றும் சமூகம் சார்ந்த வரலாற்றுக் கதையாக அதன் நம்பகத்தன்மை, பலம் மற்றும் வரம்புகளை மதிப்பிடுதல்.

ஆராய்ச்சி கேள்விகள்.

- விடத்தல்தீவு முஸ்லிம்களின் சமூக-பொருளாதார மற்றும் கலாச்சார வளர்ச்சி தொடர்பான மஜீத்தின் படைப்புகளில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள முக்கிய வரலாற்று நிகழ்வுகள் மற்றும் மைல்கற்கள் யாவை?

- மஜீத்தின் வரலாற்றுக் கதை, விடத்தல்தீவு முஸ்லிம் சமூகத்தின் அடையாளத்தை எவ்வாறு மீண்டும் கட்டமைக்கிறது?
- விடத்தல்தீவு முஸ்லிம்களுக்கு மட்டுமே உரித்தான கலாச்சார நடைமுறைகள், மத மரபுகள் மற்றும் சமூக சடங்குகளை மஜீத் எவ்வாறு ஆவணப்படுத்துகிறார்?
- இடம்பெயர்ந்த சமூகத்தின் கூட்டு நினைவை நிலைநிறுத்துவதில் இந்த கலாச்சார கூறுகள் என்ன பங்கு வகிக்கின்றன?
- 1990ம் ஆண்டு விடத்தல்தீவு முஸ்லிம்கள் கட்டாயமாக வெளியேற்றப்படுவதற்கு வழிவகுத்த சமூக-அரசியல் நிலைமைகள் யாவை?
- விடத்தல்தீவு முஸ்லிம் சமூகத்தின் சமூக-பொருளாதார நிலை மற்றும் கலாச்சார அடையாளத்தை இடம்பெயர்ச்சி எவ்வாறு பாதித்துள்ளது?
- இடம்பெயர்ச்சிக்கு முன்னர் முஸ்லிம், சைவ மற்றும் கிறிஸ்தவ இனங்களுக்கு இடையிலான நல்லிணக்கத்தை மஜீத் எவ்வாறு சித்தரிக்கிறார்?
- இந்த சீர்குலைந்த நல்லிணக்கத்தின் சிக்கல்களையும் அதன் பின்விளைவுகளையும் மஜீத்தின் கதை எந்த வழிகளில் கையாள்கிறது?
- சமூகத்திற்குள் சமூக-பொருளாதார இயக்கத்தை வளர்ப்பதில் கல்வி நிறுவனங்கள், குறிப்பாக அலிகார் மகா வித்தியாலயத்தின் பங்கை மஜீத் எவ்வாறு விவரிக்கிறார்?
- விடத்தல்தீவில் கல்வி முயற்சிகளின் சவால்கள் மற்றும் வெற்றிகள் குறித்து வரலாற்றுக் கணக்கு என்ன வெளிப்படுத்துகிறது?
- மஜீத் தனது வரலாற்றை உருவாக்க என்ன ஆதாரங்களையும் முறைகளையும் பயன்படுத்தினார். அவை அவரது படைப்பின் நம்பகத்தன்மைக்கு எவ்வாறு பங்களிக்கின்றன?
- மோதலுக்குப் பிந்தைய இலங்கையில் சமூகம் சார்ந்த வரலாற்றின் பரந்த சொற்பொழிவுக்கு மஜீத்தின் கதை எவ்வாறு பங்களிக்கிறது?

இந்த நோக்கங்கள் மற்றும் ஆராய்ச்சி கேள்விகளை நிவர்த்தி செய்வதன் மூலம், இந்த ஆய்வு மஜீத்தின் பணி மற்றும் விடத்தல்தீவு முஸ்லிம்களின் பாரம்பரியத்தைப் பாதுகாப்பதில் அதன் முக்கியத்துவம் பற்றிய விரிவான புரிதலை வழங்க முயல்கிறது. மோதலுக்குப் பிந்தைய ஆய்வுகள் மற்றும் பாரம்பரியப் பாதுகாப்பு என்ற பரந்த துறைக்கு இந்த ஆராய்ச்சி மேலும் பங்களிக்கும்.

இலக்கிய விமர்சனம்.

“விடத்தல்தீவு முஸ்லிம்களின் வரலாறு மற்றும் கலாச்சாரம் குறித்த அப்துல் மஜீத்தின் எழுத்துக்கள் குறித்த ஒரு வரலாற்றுக் கண்ணோட்டம்” என்ற ஆராய்ச்சிக்கான இலக்கிய மதிப்பாய்வு, இடம்பெயர்ந்த சமூகங்களின் வரலாற்று விவரிப்புகள், கலாச்சார வரலாறு, மோதலுக்குப் பிந்தைய இலங்கை மற்றும் இனங்களுக்கிடையேயான உறவுகள் குறித்த தற்போதைய படைப்புகளை ஆராய்கிறது. வரலாற்று மற்றும் கலாச்சார பாதுகாப்பு பற்றிய பரந்த சொற்பொழிவுக்குள் அப்துல் மஜீத்தின் பங்களிப்புகளை இந்த மதிப்பாய்வு சூழ்நிலைப்படுத்துகிறது. சமூகத்தால் இயக்கப்படும் வரலாறு, ஓரங்கட்டப்பட்ட மற்றும் இடம்பெயர்ந்த குழுக்களின் கலாச்சார மற்றும் வரலாற்று மரபுகளைப் பாதுகாப்பதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. மஜீத் (2007) கருத்துப்படி, விடத்தல்தீவு முஸ்லிம்கள் இடம்பெயர்வதற்கு முன்னர் அவர்களின் வரலாறு குறித்த ஆவணங்கள் இல்லாதது அவரது படைப்புக்கு உத்வேகம் அளித்தது. இது சமூகத்தின் சமூக-பொருளாதார மற்றும் கலாச்சார வரலாற்றைப் பற்றிய விரிவான ஆய்வை வழங்குவதன் மூலம் இந்த இடைவெளியை நிரப்ப முயல்கிறது. மஜீத்தின் முன்னுரை “தனது வரலாற்றைப் பதிவு செய்யாத ஒரு சமூகம் அதன் அடையாளத்தை இழக்கும் ஒன்றாகும்” என்பதை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது (மஜீத், 2007, பக். xiii). இது காலனித்துவத்திற்குப் பிந்தைய வரலாற்றில் உள்ள போக்கை பிரதிபலிக்கிறது. அங்கு உள்ளூர் குரல்கள் ஆதிக்கம் செலுத்தும் தேசிய கதைகளை சவால் செய்கின்றன (சாட்டர்ஜி, 1993). மேலும், மஜீத்தின் (2007) விவரிப்பு முன்னாள் குடியிருப்பாளர்களுடன், குறிப்பாக கல்வியாளர்கள், அரசு அதிகாரிகள் மற்றும் கலாச்சார பிரமுகர்கள் போன்ற முக்கிய பதவிகளை வகித்தவர்களுடன் உட்பொதிக்கப்பட்ட நேர்காணல்களைக் கொண்டுள்ளது. அலிகார் மகா வித்தியாலயத்தின் முதல்வர்கள் மற்றும் மரியாதைக்குரிய கிராமத் தலைவர்கள் போன்ற சமூக உறுப்பினர்களுடனான அவரது நேர்காணல்கள் கூட்டு நினைவகத்தின் துல்லியமான விவரிப்புகளை உருவாக்குவதில் வாய்மொழி வரலாற்றின் முக்கியத்துவத்தை பிரதிபலிக்கின்றன (மஜீத், 2007). இது ஹஸ்புல்லா மற்றும் மோரிசன் (2004) ஆகியோரின் ஆராய்ச்சியுடன் ஒத்துப்போகிறது. அவர்கள் ஓரங்கட்டப்பட்ட சமூகங்கள் பெரும்பாலும் தங்கள் வரலாறுகளைப் பராமரிக்க வாய்மொழி கதை சொல்லும் மரபுகளை நம்பியிருப்பதாக வாதிடுகின்றனர்.

1990ம் ஆண்டில் வடக்கு முஸ்லிம்களின் கட்டாய இடம்பெயர்வு இலங்கையின் சமூக-அரசியல் வரலாற்றில் ஒரு முக்கியமான பிரச்சினையாக உள்ளது. மஜீத்தின் (2007) விவரிப்பு, வெளியேற்றத்திற்கு

வழிவகுத்த நிகழ்வுகள் மற்றும் அதன் பின்விளைவுகள் குறித்த நேரடி, சமூக மையப்படுத்தப்பட்ட பார்வையை வழங்குகிறது. விடத்தல்தீவு முஸ்லிம்களின் நிலம், வாழ்வாதாரங்கள் மற்றும் வகுப்புவாத இடங்களை இழப்பது பற்றிய அவரது விரிவான விளக்கங்கள், விளிம்புநிலை சமூகங்கள் மீது கட்டாய இடம்பெயர்வின் நீண்டகால தாக்கங்களை வலியுறுத்தும் புருனின் (2008) ஆய்வுகளுடன் ஒத்துப்போகின்றன. வீட்டுவசதி, வேலைவாய்ப்பு மற்றும் கலாச்சார தொடர்ச்சி தொடர்பான சவால்கள் உட்பட மீள்குடியேற்ற முகாம்களில் அகதிகள் அனுபவத்தை மஜீத் ஆவணப்படுத்துவது இடம்பெயர்ந்த குடும்பங்களின் சிக்கலான யதார்த்தங்களை விளக்குகிறது (மஜீத், 2007). தில்லையாடி அல் ஜித்தா போன்ற மீள்குடியேற்ற கிராமங்களை உருவாக்குவது கட்டாய இடம்பெயர்வின் உடல் மற்றும் உணர்வு அதிர்ச்சிகளுக்கு எவ்வாறு பிரதிபலித்தது என்பதையும் மஜீத் எடுத்துக்காட்டுகிறார். இந்த மீள்குடியேற்றங்கள் உயிர்வாழ்வதற்கான ஒரு வழிமுறையாக நிறுவப்பட்டன. ஆனால் சமூகம் தங்கள் முந்தைய அடையாளத்தின் அம்சங்களை மீட்டெடுப்பதற்கான ஒரு வழியாகவும் செயல்பட்டன (மஜீத், 2007, பக். 118). இருப்பினும், நிறுவன ஆதரவு இல்லாததால், இடம்பெயர்ந்த குடும்பங்கள் பெரும்பாலும் சமூக-பொருளாதார தேக்கநிலையை எதிர்கொண்டன. இது மோதலுக்குப் பிந்தைய இடம்பெயர்வு பற்றிய அறிவார்ந்த ஆராய்ச்சியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (ப்ருன், 2008). மஜீத்தின் படைப்புகளில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சம், இடப்பெயர்ச்சிக்கு முன்னர் விடத்தல்தீவில் முஸ்லிம்கள், இந்துக்கள் மற்றும் கிறிஸ்தவ இனங்களுக்கிடையே இணக்கமான உறவுகளை அவர் சித்தரிப்பதாகும். தமிழ் இந்து பழக்கவழக்கங்களை முஸ்லிம் கொண்டாட்டங்களில் ஒருங்கிணைப்பதை விளக்கும் புனிதர்களின் சியாராக்கள் மற்றும் சமூக நிகழ்வுகள் போன்ற பகிரப்பட்ட கலாச்சார நடைமுறைகளை அவர் விவரிக்கிறார் (மஜீத், 2007, பக். 105). கட்டாய இடப்பெயர்ச்சியால் இந்த வரலாற்று நல்லிணக்கம் சீர்குலைக்கப்படுகிறது. இது இலங்கை இன உறவுகள் பற்றிய முக்கிய இலக்கியங்களில் குறைவாகவே ஆராயப்படும் ஒரு பிரச்சினை. தேசிய மோதல்களின் போது கூட சில சமூகங்களில் அடிமட்ட அளவிலான நல்லிணக்கம் எவ்வாறு நீடித்தது என்பது பற்றிய நுண்ணறிவுகளை உள்ளூர் கதைகள் வழங்குகின்றன என்று திரணகம் (2013) போன்ற அறிஞர்கள் வாதிடுகின்றனர். விடத்தல்தீவு முஸ்லிம் சமூகத்தின் முன்னேற்றத்தின் ஒரு மூலக்கல்லாக கல்வியை மஜீத் (2007) வலியுறுத்தியமையானது, காலனித்துவத்திற்குப் பிந்தைய தேசத்தைக் கட்டியெழுப்புவதில் கல்வியின் பங்கு குறித்த ஆய்வுகளுடன் ஒத்துப்போகிறது. மருத்துவர்கள், வழக்கறிஞர்கள் மற்றும் நிர்வாகிகள் போன்ற நிபுணர்களை உருவாக்குவதில் அலிகார் மகா வித்தியாலயத்தின் பங்களிப்புகள் குறித்த அவரது விரிவான விவரம், விளிம்புநிலை சமூகங்களிடையே சமூக-பொருளாதார இயக்கத்தை வளர்ப்பதில் கல்வி நிறுவனங்கள் முக்கிய பங்கு வகித்தன என்று வாதிடும் விக்ரிமசிங்கவின் (2014) கண்டுபிடிப்புகளுடன் எதிரொலிக்கிறது. கல்வி முன்னோடிகளைப் பற்றிய மஜீத்தின் ஆவணப்படுத்தல், இடம்பெயர்ந்த குடும்பங்களுக்கு பள்ளி மீள்தன்மையின் அடையாளமாக மாறியதால், கல்வி மற்றும் கலாச்சாரப் பாதுகாப்பின் குறுக்குவெட்டை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் சமூகங்களுக்கு இடையிலான வரலாற்று உறவு ஒத்துழைப்பு மற்றும் மோதல் ஆகிய இரண்டின் காலகட்டங்களால் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. விடத்தல்தீவில் வசிக்கும் தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் குடியிருப்பாளர்களிடையே நேரடி மோதல் இல்லாததை மஜீத் (2007) எடுத்துக்காட்டுகிறார். உள்ளூர் விரோதங்களை விட பரந்த அரசியல் சக்திகளே இடம்பெயர்வுக்குக் காரணம் என்கிறார். பொதுவான கிணறுகள் மற்றும் சந்தைகள் போன்ற பகிரப்பட்ட கிராம இடங்கள் பற்றிய அவரது விளக்கம், உள்நாட்டுப் போரின் இனப் பதட்டங்களால் சீர்குலைந்து ஒருங்கிணைந்த சமூக வாழ்க்கையைக் குறிக்கிறது (மஜீத், 2007). இலங்கையில் இன அழிப்பு பெரும்பாலும் அடிமட்ட பதட்டங்களை விட இராணுவ உத்திகளால் விளைந்தது என்று கூறி, திரணகம் (2013) இந்த முன்னோக்கை ஆதரிக்கிறார். மஜீத்தின் படைப்புகள் ஒரு வரலாற்றுப் பதிவு மற்றும் விடத்தல்தீவு முஸ்லிம்களின் சமூக-கலாச்சார கட்டமைப்பைப் பாதுகாக்கும் ஒரு கலாச்சார அறிக்கை என்பதை இலக்கிய மதிப்பாய்வு நிறுவுகிறது. வரலாற்றில் அவரது பங்களிப்புகள், ஓரங்கட்டப்பட்ட வரலாறுகளை ஆவணப்படுத்துவதற்கான உலகளாவிய முயற்சிகளுடன் ஒத்துப்போகின்றன மற்றும் மோதலுக்குப் பிந்தைய அடையாளம், இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் கலாச்சார மீள்தன்மை ஆகியவற்றைப் புரிந்துகொள்வதற்கான ஒரு முக்கியமான வழக்கு ஆய்வாக செயல்படுகின்றன. மோதலுக்குப் பிந்தைய இலங்கையில், மஜீத்தின் கதையின் பரந்த தாக்கங்களை பகுப்பாய்வு செய்ய, தற்போதுள்ள நுண்ணறிவுகளை இந்த ஆராய்ச்சி உருவாக்குகிறது.

ஆய்வு முறை.

விடத்தல்தீவு முஸ்லிம்களின் வரலாறு மற்றும் கலாச்சாரத்தை (2007) விமர்சன ரீதியாக ஆராய்வதற்கான விளக்க பகுப்பாய்வு அணுகுமுறையை ஏற்றுக்கொள்கிறது. இந்த படைப்பு ஒரு வரலாற்று ஆவணமாகவும், பரந்த சமூக-அரசியல் சூழல்களை பிரதிபலிக்கும் ஒரு கலாச்சார விவரிப்பாகவும் கருதப்படுகிறது.

ஆய்வு வடிவமைப்பு மற்றும் தரவு ஆதாரங்கள் .

முதன்மை ஆதாரம் மஜீத்தின் புத்தகம், நெருக்கமான வாசிப்பு மற்றும் கருப்பொருள் வகைப்பாடு மூலம் பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகிறது. இரண்டாம் நிலை தரவுகளில் இடம்பெயர்வு, இலங்கை முஸ்லிம்கள் மற்றும் மோதலுக்குப் பிந்தைய அடையாளம் (எ.கா., திரநாகம் 2013, விக்ரமசிங்க 2014) பற்றிய கல்விப் படைப்புகள், அறிக்கைகள் மற்றும் காப்பகப் பொருட்கள் ஆகியவை அடங்கும்.

தரவு சேகரிப்பு மற்றும் பகுப்பாய்வு .

ஆவணப்பகுப்பாய்வு முக்கிய முறையாக அமைகிறது. இதில் முக்கிய கருப்பொருள்களை பிரித்தெடுப்பது (எ.கா., இடப்பெயர்ச்சி, கல்வி, கலாச்சார பாரம்பரியம்), அறிவார்ந்த ஆதாரங்களுடன் குறுக்கு குறிப்பு மற்றும் உட்பொதிக்கப்பட்ட வாய்மொழி வரலாறுகளின் விளக்கம் ஆகியவை அடங்கும். ஆசிரியரின் நிலைப்பாட்டைக் கருத்தில் கொண்டு, உரையின் கலாச்சார மற்றும் வரலாற்று மதிப்பை மதிப்பிடுவதற்கு கருப்பொருள் மற்றும் வரலாற்று பகுப்பாய்வுகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. நோக்கம் மற்றும் வரம்புகள் இந்த ஆய்வு மஜீத்தின் விடத்தல்தீவு முஸ்லிம்களின் சித்தரிப்பில் கவனம் செலுத்துகிறது. இது ஒரு விரிவான வரலாற்று மறுகட்டமைப்பை முயற்சிக்கவில்லை. வரம்புகளில் கிடைக்கக்கூடிய உரையைச் சார்ந்திருத்தல் மற்றும் நேரடி நேர்காணல்கள் அல்லது சமீபத்திய முதன்மை தரவு இல்லாமை ஆகியவை அடங்கும்.

பகுப்பாய்வு மற்றும் பாராட்டு.

முன்னுரைப் பிரிவுகள்.

முன்னுரையில், அப்துல் மஜீத் தனது எழுத்து நோக்கத்தை கோடிட்டுக் காட்டுகிறார். வரலாற்று ஆவணங்கள் மூலம் விடத்தல்தீவு முஸ்லிம் சமூகத்தின் அடையாளத்தைப் பாதுகாப்பது. “ஒரு சமுதாயம் தமது வரலாற்றைப் பதிவுசெய்த தவறினால், அது தனது அடையாளத்தை இழக்கிறது”. என்று அவர் எழுதுகிறார். இடப்பெயர்ச்சிக்கு மத்தியில் நினைவைப் பதிவு செய்வதன் அவசியத்தைத் தை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறார். நிலத்துடனான அவரது உணர்ச்சிபூர்வமான தொடர்பும் 1990ம் ஆண்டு வெளியேற்றத்தின் அதிர்ச்சியும் இந்த படைப்பின் அடித்தளமாக அமைகின்றன. இந்த புத்தகம் தங்கள் தாயகத்தைப் பார்க்காத எதிர்கால சந்ததியினருக்கு சேவை செய்யும் என்று அவர் நம்புகிறார். மத மற்றும் சமூகத் தலைவர்களிடமிருந்து வரும் ஆசீர்வாதச் செய்திகள் மஜீத்தின் முயற்சியைப் பாராட்டுகின்றன. “மூதாதையரின் தர்மசேவைகளை வரலாற்றில் நிலைநிறுத்துதல் நம் கடமையாகும்”. இந்தப் பங்களிப்புகள் புத்தகத்தை ஒரு கூட்டு நினைவுச் செயலாக நிலைநிறுத்துகின்றன. இருப்பினும் இன்னும் சுருக்கமான அதன் கவனத்தை கூர்மைப்படுத்தியிருக்கலாம்.

ஓரங்கட்டப்பட்ட வரலாறுகளைப் பாதுகாப்பதற்கான பரந்த முயற்சிகளுக்குள் முன்னுரை புத்தகத்தை சூழ்நிலைப்படுத்துகிறது. “தொன்மையான மண்ணின் கதை பேசப்பட வேண்டும். இல்லையேல் அந்தக் கதையை காலம் மறக்கிறது என்று ஒரு பங்களிப்பாளர் குறிப்பிடுகிறார். விடத்தல்தீவின் மரபைப் பாதுகாப்பதன் முக்கியத்துவத்தை உறுதிப்படுத்துகிறார். புத்தகத்தின் வழிமுறைக்கு அதிக கவனம் செலுத்துவது கட்டாயமாக இருந்தாலும், அறிவார்ந்த மதிப்பைச் சேர்த்திருக்கும். இந்த மதிப்பாய்வு மஜீத்தின் உண்மை, பச்சாதாப தொனியைப் பாராட்டுகிறது : இது கோபத்தின் குரலல்ல, உண்மை நிலையை வெளிக்கொணரும் வரலாற்று விமர்சகர்கள் படைப்பின் நேர்மை மற்றும் கலாச்சார முக்கியத்துவத்தைப் பாராட்டுகிறார்கள். இருப்பினும் மூலப்பொருட்களைப் பற்றிய அதிக விவாதம் அதன் கல்வி ஆழத்தை மேம்படுத்தியிருக்கலாம். முன்னுரையில், விடத்தல்தீவு குடியிருப்புக் கலாச்சாரத் தொன்மை கொண்ட ஓர் இடம். அதன் வளமான பாரம்பரியத்தையும் மூலோபாய பொருளாதார முக்கியத்துவத்தையும் எடுத்துக்காட்டுகிறது என்கிறார் மஜீத். வளமான நிலங்கள், ஏராளமான கடலோர வளங்கள் மற்றும் வர்த்தக பாதைகளுக்கான அணுகல் ஆகியவை தீவை ஒரு பிராந்திய மையமாக நிலைநிறுத்தின. மீன்பிடித்தல், விவசாயம் மற்றும் வணிகம் மூலம் முஸ்லிம் சமூகத்தின் பங்களிப்புகள் முன்னிலைப்படுத்தப்பட்டு, உள்ளூர் வளர்ச்சிக்கு மையமாக சித்தரிக்கப்படுகின்றன. அவர் தீவின் முஸ்லிம்கள், சைவர்கள் மற்றும் கிறிஸ்தவர்களிடையே அமைதியான சகவாழ்வின் வரலாற்றைக் கொண்டாடுகிறார். இது பொது கிணறு போன்ற பகிரப்பட்ட இடங்களால் குறிக்கப்படுகிறது. “நீருற்றும் கிணற்றும் மத விழாக்கள் மற்றும் பொது சடங்குகள் சமூகங்களை ஒன்றிணைத்து, பரஸ்பர மரியாதை மற்றும் ஒற்றுமையை வலுப்படுத்தின. இந்த அறிமுகம், சமூக அடையாளத்தை வடிவமைப்பதில் மதுதிகள், பள்ளிகள் மற்றும் பொது மன்றங்கள் போன்ற நிறுவனங்களின் பங்கை முன்னறிவிக்கிறது. அலிகார் மகா வித்தியாலயம் தொழில் வல்லுநர்களையும் சமூகத் தலைவர்களையும் உருவாக்கியதற்காகப் பாராட்டப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் மத அறிஞர்கள் குர்ஆனியக் கல்வி மூலம் கலாச்சார தொடர்ச்சியைப் பராமரித்தனர்.

மஜீத்தின் கதை, அடையாளத்திற்கு இன்றியமையாததாக கலாச்சாரப் பாதுகாப்பை மையமாகக்

கொண்டு, அவரது முன்னுரையை எதிரொலிக்கிறது. “ஒரு மண்ணின் வரலாறு அதன் மக்களின் அடையாளம் ஆகும்.” அவரது பச்சாதாபம் மற்றும் உண்மைத் தொனி பழியைத் தவிர்க்கிறது. “தர்மத்தை வலியுறுத்தும் வரலாறு யாரையும் குற்றம்சாட்டுவதில்லை”. அதற்குப் பதிலாக மீள்தன்மை மற்றும் இனங்களுக்கிடையேயான ஒற்றுமையின் பகிரப்பட்ட மரபை ஆவணப்படுத்துகிறது. இருப்பினும், ஒரு சுருக்கமான வரலாற்று காலவரிசை, இடப்பெயர்ச்சிக்கு வழிவகுக்கும் சமூக-அரசியல் மாற்றங்களை சிறப்பாக வடிவமைத்திருக்கலாம்.

அத்தியாயம் இரண்டு: “விடத்தல்தீவு முஸ்லிம்களின் வரலாறு”.

மஜீத், மன்னார் மாவட்டத்திற்குள் விடத்தல்தீவை நிலைநிறுத்தி, அதை கடல் என்று விவரிப்பதன் மூலம் அத்தியாயத்தைத் தொடங்குகிறார். மற்றும் நில வளமுடன் கூடிய விடத்தல்தீவு, வரலாற்று முக்கியத்துவம் மிக்க ஒரு மண்ணாக தீவின் புவியியல், வளமான நிலங்கள் மற்றும் வர்த்தக வழிகளுக்கான அணுகல் ஆகியவை அதை மீன்பிடித்தல், விவசாயம் மற்றும் வணிகத்தின் மையமாக மாற்றியது. பின்னர் கடல்சார் இடம்பெயர்வுகள், மத மற்றும் கலாச்சார அடையாளத்தைப் பாதுகாப்பதில் அவர்கள் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் மூலம் முஸ்லிம் சமூகத்தின் ஆரம்பகால குடியேற்றத்தை இந்தக் கதை பின்தொடர்கிறது என்று மஜீத் குறிப்பிடுகிறார். “மூதாதையர் வாழ்வினால் அடையாளம் பெற்ற முஸ்லிம்கள், தங்கள் கலாசாரத்தையும் மதப் பண்பாட்டையும் பாதுகாத்து வந்தனர்.” முன்னோர்களின் மரபை மீள்தன்மைக்கான ஆதாரமாக வலியுறுத்துகிறது. இந்த அத்தியாயம் சமூகத்தின் உள் நிர்வாகத்தை கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. மோதல், தீர்வு மற்றும் தார்மீக வழிகாட்டுதலை உறுதி செய்த முத்துவாரும் மௌலவிகளும் போன்ற தலைவர்களின் பாத்திரங்களை எடுத்துக்காட்டுகிறது என்று மஜீத் வலியுறுத்துகிறார். சமூக முன்னேற்றத்துக்காக தங்கள் சுயாட்சி முறையை உறுதியாகக் கொண்டிருந்தனர். நன்கு கட்டமைக்கப்பட்ட மற்றும் தன்னாட்சி பெற்ற சமூகத்தை சித்தரிக்கிறது. மத மற்றும் கலாச்சார வாழ்க்கை குறித்த அவரது கணக்கு, பொது பிரார்த்தனைகள், மதுதியை மையமாகக் கொண்ட கூட்டங்கள் மற்றும் சியாரத் போன்ற சூஃபி பண்டிகைகளை மையமாகக் கொண்டுள்ளது. இது “சமூக” என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஒற்றுமையை உறுதிப்படுத்தியவை.”

இந்த அத்தியாயம் முழுவதும், இடப்பெயர்ச்சிக்கு முந்தைய விடத்தல்தீவை வரையறுத்த இனங்களுக்கிடையேயான நல்லிணக்கத்தை மஜீத் கொண்டாடுகிறார். “நீர்” போன்ற பகிரப்பட்ட இடங்கள் ஊற்றும் கிணறு தமிழ்-முஸ்லிம் ஒற்றுமையை அடையாளப்படுத்தியது. இந்தப் பார்வை நீண்டகால பிரிவினையின் கதைகளை சவால் செய்கிறது. மாறாக ஆழமாக ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்ட சமூகத்தை சித்தரிக்கிறது. மிகவும் உணர்வு ரீதியாக சக்திவாய்ந்த பிரிவு 1990 வெளியேற்றத்தை விவரிக்கிறது. என்று மஜீத் எழுதுகிறார். வெறும் உடம்புகள் மட்டுமின்றி சொத்து மற்றும் அடையாளம் இரண்டையும் இழப்பதன் வலியைப்படம் பிடித்து காட்டுகிறார். அதிர்ச்சிகரமான பின்னணி இருந்தபோதிலும், அவரது தொனி பச்சாதாபத்துடனும் வரலாற்று ரீதியாகவும் அடித்தளமாக உள்ளது. பதிவுகள் அல்லது பல இன வாய்மொழி வரலாறுகளை ஆதரிப்பதன் மூலம் முழுமையான சூழல்மயமாக்கல் பயனடைந்திருக்கலாம்.

விடத்தல்தீவின் அமைவிடமும் அதன் சிறப்புகளும்.

மன்னார் மாவட்டத்தின் வடமேற்கு பகுதியில் மன்னார்-சங்குப்பிட்டி பாதையில் சுமார் 15 மைல் தொலைவில் அமைந்துள்ள விடத்தல்தீவை பசுமையான மற்றும் வளங்கள் நிறைந்த குடியேற்றமாக மஜீத் அறிமுகப்படுத்தினார். அதன் வளமான வயல்கள், தென்னை மரங்கள் மற்றும் முக்கிய கடல் வழித்தடங்களுக்கு அருகாமையில் இருப்பதை வலியுறுத்துகிறது. இப்பகுதியின் இயற்கை வளம் நெல் சாகுபடி மற்றும் துடிப்பான மீன்பிடித் தொழிலை நிலைநிறுத்தியது. குறிப்பாக கல்யாண்காடு மற்றும் கட்டுக்கரை போன்ற பகுதிகளை குறிப்பிடுகிறார். வளமான தண்ணீர் மூலாதாரங்களும் நீருற்றுகளும் விவசாய வளர்ச்சிக்கு காரணமாக இருந்தன. சமூகத்தின் விவசாய வெற்றிக்கு நன்னீர் ஆதாரங்கள் மற்றும் பாசன கிணறுகள் காரணம் என்று கூறுகிறார்.

புத்தளம் மற்றும் சிலாபம் போன்ற நகரங்களுடன் வர்த்தகத்தை எளிதாக்கிய விடத்தல்தீவின் துறைமுகங்களுக்கு அருகிலுள்ள மூலோபாய இருப்பிடத்தை இந்தக் கதை எடுத்துக்காட்டுகிறது. துறைமுகங்களுக்குப் பக்கமாக இருந்ததால் பல வர்த்தகர்கள் வந்து சென்றனர். பொருளாதார மற்றும் கலாச்சார பரிமாற்றத்திற்கான மையமாக தீவின் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. மஜீத் வளமான புவியியல் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் விவரங்களை வழங்கினாலும், குறிப்பிட்ட வர்த்தகப் பதிவுகள் அல்லது விளைச்சல் பற்றிய குறிப்புகள் தொடர்பாக இன்னும் வரலாற்று அடிப்படையை வழங்கியிருக்கலாம்.

தைக்கப்பள்ளி மதுதி மற்றும் முஹ்யித்தீன் ஜீம்மா பள்ளிவாசல் போன்ற மத அடையாளங்கள் கலாச்சார சின்னங்களாக விவரிக்கப்படுகின்றன. மதுதிகளும் பள்ளிவாசல்களும் தீவின் அடையாளங்களாக விளங்கின. வழிபாட்டுத் தலங்களாக மட்டுமல்லாமல் கல்வி மற்றும் சமூக மையங்களாகவும் சேவை

செய்கிறது. இந்த அத்தியாயம் விடத்தல்தீவை ஒரு தன்னிறைவு பெற்ற மற்றும் ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்ட சமூகமாக முன்வைக்கிறது. அங்கு ஒத்துழைப்பு மற்றும் வளப் பகிர்வு அன்றாட வாழ்க்கையின் மையமாக இருந்தது. 1990 இடப்பெயர்ச்சியால் செழிப்பும் ஒற்றுமையும் சீர்குலைந்த ஒரு துடிப்பான, தன்னிறைவு பெற்ற சமூகத்தை சித்தரிக்கிறது. இடப்பெயர்ச்சிக்கு முந்தைய செழிப்புக்கும் பின்னர் ஏற்பட்ட சரிவுக்கும் இடையிலான வேறுபாடு மறைமுகமாகவே உள்ளது. ஆனால் வேதனையானது.

மாந்தை மேற்குப் பிரிவில் முஸ்லிம்கள் செறிவாக வாழ்ந்த கிராமங்கள் .

மாந்தை மேற்குப் பிரிவில் உள்ள முஸ்லிம் மக்கள் வசிக்கும் கிராமங்களைப் பற்றிய தெளிவான வரலாற்றை மஜீத் முன்வைக்கிறார். அவர்களின் விவசாய மற்றும் கடல்சார் பங்களிப்புகளை எடுத்துக்காட்டுகிறார். விடத்தல்தீவு, பெரியமடு, அடம்பன், வெள்ளாங்குளம் மற்றும் பள்ளிமுனை ஆகிய இந்த கிராமங்கள் நெல் சாகுபடி, மீன்பிடித்தல் மற்றும் வர்த்தகத்தால் நிலைநிறுத்தப்பட்ட பொருளாதார மையங்களாக இருந்தன என்று அவர் குறிப்பிடுகிறார். மாந்தை மேற்குப் பிரிவில் முஸ்லிம்கள் வாழ்ந்த கிராமங்கள், விவசாய மற்றும் கடல்சார் தொழில்களில் முன்னிலை பெற்றிருந்தன. நிலம் மற்றும் கடல் சார்ந்த வாழ்வாதாரங்களில் ஆழமாக வேருன்றிய வளமான குடியிருப்புகளாக அவற்றை வடிவமைக்கலாம். விடத்தல்தீவு, கலாச்சார மற்றும் பொருளாதார மையமாக வெளிப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் பெரியமடு நெல் விவசாயத்தில் சிறந்து விளங்கியது. அடம்பன் மற்றும் வெள்ளாங்குளம் போன்ற கடலோர கிராமங்கள் மீன்பிடியில் செழித்தன. என்று மஜீத் விவரிக்கிறார். கோதுமை நிலங்கள் மற்றும் விவசாய கிணறுகள் உள்ளூர் பொருளாதாரம் மற்றும் சமூக வாழ்வாதாரத்திற்கு இன்றியமையாதது. கல்லியங்காடு மற்றும் கட்டுக்கரை போன்ற இடங்கள் இந்த சமூகங்களின் தன்னிறைவு மற்றும் வளத்தை விளக்குகின்றன. அதன் பொருளாதார சித்தரிப்பில் விரிவாக இருந்தாலும், அவர்களின் பிராந்திய செல்வாக்கை சூழ்நிலைப்படுத்த மக்கள்தொகை தரவு மற்றும் வர்த்தக புள்ளிவிவரங்களிலிருந்து கதை பயனடையக்கூடும்.

மதுதிகள் மற்றும் மதரஸாக்களை மையமாகக் கொண்ட கலாச்சார வாழ்க்கை, துடிப்பானதாகவும் ஒருங்கிணைந்ததாகவும் சித்தரிக்கப்படுகிறது என்று மஜீத் குறிப்பிடுகிறார். நம்பிக்கையும் கல்வியும் எவ்வாறு ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதைக் காட்டுகிறது. முகிதீன் ஜீம்மா மதுதி மற்றும் தைக்காப்பள்ளி போன்ற நிறுவனங்கள் ஆன்மீக மற்றும் சமூகங்களாகச் செயல்பட்டு மத மற்றும் சமூக ஒற்றுமையை வலுப்படுத்தின. இந்த உரை ஒரு உறுதியான கட்டமைப்பு கண்ணோட்டத்தை வழங்கும் அதே வேளையில், தனிப்பட்ட நிகழ்வுகள் நெருக்கத்தையும் ஆழத்தையும் கொண்டு வந்திருக்கலாம். முஸ்லிம்கள், தமிழர்கள் மற்றும் கிறிஸ்தவர்களுக்கு இடையிலான பகிரப்பட்ட வாழ்க்கையை மஜீத் அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறார். “நீருற்றும் கிணறும் தண்ணீர் தொட்டியும் எல்லோருக்கும் பொதுவானவை”. இது பரஸ்பர மரியாதை மற்றும் சமூக ஒருங்கிணைப்பைக் குறிக்கிறது. இந்த சித்தரிப்புகள் மோதலை மையமாகக் கொண்ட கதைகளை சவால் செய்கின்றன. அதற்குப் பதிலாக சகவாழ்வை வலியுறுத்துகின்றன. இருப்பினும், அரசியல் மாற்றங்கள் இந்த உறவுகளை எவ்வாறு மாற்றியமைத்தன என்பதைப் பற்றிய பிரதிபலிப்பு இந்தப் பகுதியை வலுப்படுத்தியிருக்கலாம். இந்த அத்தியாயம் 1990ம் ஆண்டு வெளியேற்றத்தின் அதிர்ச்சிகரமான தாக்கத்துடன் முடிகிறது. இது ஒரு காலத்தில் செழித்த கிராமங்களை வெறிச்சோடிய இடங்களாக மாற்றியது என்கிறார் மஜீத். “1990 இல் ஒரு நாள் மாலையில், எங்கள் கிராமங்கள் வெறிச்சோடிய திண்ணைகளாக மாறின.” இது வரலாற்றில் ஒரு ஆழமான பிளவைக் குறிக்கிறது. அவரது கடுமையான மொழி கலாச்சார இழப்பின் ஆழத்தைப் படம்பிடிக்கிறது. இருப்பினும் மீள்குடியேற்றப் போராட்டங்கள் பற்றிய கூடுதல் நுண்ணறிவுகள் வரலாற்றை வளப்படுத்தியிருக்கும்.

விடத்தல்தீவின் நிர்வாகம்.

முத்துவாரின் (கிராமத் தலைவர்) தலைமையால் வேருன்றிய பெரியவர்கள் மற்றும் மத அறிஞர்களால் ஆதரிக்கப்படும் விடத்தல்தீவின் பாரம்பரிய நிர்வாக அமைப்பின் விரிவான சித்தரிப்பை மஜீத் வழங்குகிறார். முத்துவாரின் தலைமையில், கிராம சமூக விவகாரங்கள் நிர்வகிக்கப்பட்டன. சமூக நல்லிணக்கம், தகராறு தீர்வு மற்றும் வள மேலாண்மை ஆகியவை சமூக ரீதியாக பராமரிக்கப்படும் ஒரு உள்ளூர் மயமாக்கப்பட்ட கட்டமைப்பை விளக்குகிறது. மத்திய சதுக்கம் மற்றும் முகிதீன் மதுதி போன்ற முக்கிய இடங்கள் முடிவெடுப்பதற்கான குடிமை இடங்களாக செயல்பட்டன. இது நிர்வாகத்தின் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட மற்றும் பங்கேற்பு தன்மையை பிரதிபலிக்கிறது. மஜீத்தின் வரலாறு உள்ளூர் விவகாரங்களால் நிறைந்திருந்தாலும், இந்த அமைப்புகள் அண்டை கிராம கட்டமைப்புகளிலிருந்து எவ்வாறு வேறுபடுகின்றன என்பதை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகின்றது. மதத் தலைவர்களின் பங்கு (மௌலவிகள்) தார்மீக மற்றும் நிர்வாகக் களங்கள் இரண்டிற்கும் ஒருங்கிணைந்ததாக முன்வைக்கப்படுகிறது என்பதை மஜீத் கவனிக்கிறார். “மௌலவிகள் தீவின் மதம்

சார்ந்த பண்பாட்டை நிலைநிறுத்தினர். நெறிமுறை வழிகாட்டுதல் மற்றும் கல்வியில் அவர்களின் செல்வாக்கை வலியுறுத்துகின்றனர். குறிப்பாக 1940களுக்கு முந்தைய காலத்தில், மௌலவிகள் நடைமுறை நிர்வாகிகளாக பணியாற்றினர். மேலும் 1950களில், முறையான பள்ளிகள் தோன்றியதால் அவர்கள் ஆன்மீக மற்றும் கல்வித் தலைமையை நோக்கி நகர்ந்தனர். அவர்களின் இருப்பு சமூகத்தின் மத மற்றும் கலாச்சார கட்டமைப்பிற்கு அடித்தளமிட்டது. இருப்பினும் பாமர மக்களிடமிருந்து அதிகமான குரல்கள் அவர்களின் தலைமை எவ்வாறு பெறப்பட்டது என்பதை விளக்கியுள்ளது. கூட்டங்கள் மூலம் பொது முடிவெடுப்பது (சபைகள்) இந்த அமைப்பின் மற்றொரு அடையாளமாகும் என்பதை மஜீத்குறிப்பிடுகிறார். வழக்குதீர்ப்புகள் அனைவரின் முன்னிலையில் சபைகளில் நடந்து, கிராம நீதியின் வெளிப்படைத்தன்மை மற்றும் கூட்டு நெறிமுறைகள் என்பவற்றை காட்டுகிறது. பெரும்பாலும் திறந்தவெளி முற்றங்களில் நடைபெறும் இந்தக் கூட்டங்கள் ஒற்றுமையையும் நம்பிக்கையையும் வலுப்படுத்தின. இருப்பினும், காலனித்துவ நிர்வாக மாற்றங்கள் இந்த பூர்வீக அமைப்பை எவ்வாறு பாதித்தன என்பது குறித்த பகுப்பாய்வு இல்லாமையானது நிர்வாக மாற்றத்தின் முழு விளைவைப் புரிந்துகொள்வதில் ஒரு இடைவெளியை ஏற்படுத்துகிறது. ஆளுகை ஆண்களால் வழிநடத்தப்படுவதாகத் தோன்றினாலும், மத மற்றும் கல்வி செயல்பாடுகளில் பெண்களின் பங்களிப்பை மஜீத் சுருக்கமாகக் கூறுகிறார். “பொது நிகழ்ச்சிகளில் பெண்களின் பங்களிப்பு” இந்த ஒப்புதல் முறைசாரா செல்வாக்கு மற்றும் பங்கேற்பைக் குறிக்கிறது. இருப்பினும் பெண்களின் குடிமைப் பாத்திரங்களுக்கு இன்னும் முழுமையான கவனம் செலுத்தப்பட்டிருந்தால் சமூகத் தலைமை பற்றிய நுணுக்கமான பார்வையை வழங்கியிருக்கலாம். பாரம்பரிய தலைவர்களின் அதிகாரத்தைப் படிப்படியாகக் குறைத்த காலனித்துவ ஆட்சியின் தாக்கத்தைப் பற்றிப் பேசுவதன் மூலம் இந்தப் பகுதி முடிகிறது. காலனிய ஆட்சியின் தாக்கம், கிராம நிர்வாகத்தின் வழக்கமான நடைமுறைகளை மாற்றியது என்று மஜீத் எழுதுகிறார். பிரிட்டிஷ் நிர்வாக சீர்திருத்தங்கள் உள்ளூர் அதிகார இயக்கவியலை எவ்வாறு மறுசீரமைத்தன என்பதைக் குறிப்பிடுகிறார். உள்ளூர் சுயாட்சியை மீட்டுப்பதற்கான சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய முயற்சிகள் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இது சமூகத்தின் மீள்தன்மையை சுட்டிக்காட்டுகிறது. இருப்பினும், காலனித்துவக் கொள்கைகள் அல்லது குறிப்பிட்ட நிகழ்வுகள் பற்றிய விரிவான குறிப்பு வரலாற்று பகுப்பாய்வை வலுப்படுத்தியிருக்கும்.

விடத்தல்தீவின் அரசியல்.

மஜீத், 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் விடத்தல்தீவின் அரசியல் உணர்வைக் கண்டறிந்து, பரந்த காலனித்துவ எதிர்ப்பு மற்றும் சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய இயக்கங்களில் தீவுவாசிகளின் ஈடுபாட்டை நிலைநிறுத்துகிறார். விடத்தல்தீவின் மக்கள் அரசியலுக்கு புதிய பாதையை வகுத்தனர். கல்வி மற்றும் பொருளாதார உரிமைகளைப் பெறுவதற்கான சமூகத்தின் முயற்சிகளை வலியுறுத்துகிறது. மன்னார் நகரம் மற்றும் கிராம சதுக்கம் போன்ற இடங்கள் சிறுபான்மை உரிமைகள் விவாதிக்கப்பட்ட அரசியல் அரங்கங்களாகவும், பொதுமக்கள் அணிதிரட்டப்பட்ட இடங்களாகவும் செயல்பட்டன. இது கிராமப்புற சமூகத்தின் அரசியல் விழிப்புணர்வைப் படம்பிடித்தாலும், ஆரம்பகால அரசியல் தலைவர்களின் விரிவான சுயவிவரங்கள் இல்லாதது இந்த வரலாற்று விளைவின் ஆழத்தைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. கல்வி மற்றும் உட்கட்டமைப்பை முன்னுரிமைப்படுத்தியதற்காக அடிமட்டத் தலைவர்களை மஜீத் பாராட்டுகிறார். நம் தலைவர்கள் கல்வி வளர்ச்சிக்கு முன்னுரிமை கொடுத்தனர் என்கிறார். (ஹாஜி முகமது ஃபரீத் மற்றும் அப்துல் காதர் சாஹிப் போன்றவர்கள்) இந்தத் தலைவர்கள் உதவித்தொகைகள் மற்றும் பள்ளி மேம்பாட்டை ஆதரித்து, அரசியல் வாத்திற்கும் சமூக-பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கும் இடையிலான தொடர்பை வலுப்படுத்தினர். இந்த சுயவிவரங்கள் தலைமைத்துவத்தின் பங்கை உறுதிப்படுத்தினாலும், உரைகள் அல்லது எழுத்துக்களிலிருந்து நேரடி பகுதிகள் அவர்களின் அரசியல் சித்தாந்தங்களைப் பற்றிய மதிப்புமிக்க நுண்ணறிவுகளை வழங்கியிருக்கும்.

நில சீர்திருத்தமும் கல்வி சமத்துவமும் தீவின் அரசியல் வரலாற்றின் மையக் கருப்பொருள்களாக வெளிப்படுகின்றன. மஜீத் கூறுகையில், பயிர் நிலங்களை இழக்காதபடி தங்கள் உரிமைகளை உறுதிப்படுத்தவும் சீர்திருத்தப் போராட்டங்கள் நடந்தன. உள்ளூர் செயல்பாட்டை கட்டமைப்பு ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்கு ஒரு பிரதிபலிப்பாக சித்தரிக்கிறது. தீவுவாசிகள் விவசாய வாழ்வாதாரத்தை பாதிக்கும் கொள்கைகளை எதிர்த்தனர். அரசியல் மீள்தன்மையை வெளிப்படுத்தினர். இருப்பினும், இந்த சீர்திருத்த இயக்கங்களை வடிவமைத்த குறிப்பிட்ட சட்டங்கள் அல்லது கொள்கை விவாதங்களைக் குறிப்பிடுவதன் மூலம் பகுப்பாய்வு பயனடையக்கூடும். 1990ம் ஆண்டு இடம்பெயர்வு அரசியல் வரலாற்றில் ஒரு திருப்புமுனையைக் குறிக்கிறது. மஜீத் உணர்வு ரீதியாக எழுதுகிறார். அதாவது 1990ம் ஆண்டின் அரசியல் சூழ்நிலையில் எங்கள் அடையாளம் தரையில் விழுந்தது. வெளியேற்றத்தின் போது அடையாளம் அழிக்கப்பட்டதைப் பிரதிபலிக்கிறது. அரசியல் ஸ்திரமின்மை மற்றும் இனப் பதட்டங்கள் எவ்வாறு புலிகள் தலைமையிலான முஸ்லிம் மக்களை வெளியேற்றும் செயல் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தன என்பதை அவர் விவரிக்கிறார். தில்லையடி மற்றும் புத்தளத்தில் உள்ள அகதி முகாம்கள் தற்காலிக சரணாலயங்களாக மாற்றப்பட்டன. இடம்பெயர்வுக்குப் பிந்தைய சமூகத்தின் அரசியல்

உத்திகள் பற்றி மேலும் கூறுவது நீண்டகால செயல்பாட்டின் சித்தரிப்பை ஆழப்படுத்தக்கூடும். 2009க்குப் பிந்தைய காலகட்டத்தில், அரசியல் முகமையை மீட்டெடுக்க சமூகம் மேற்கொண்ட முயற்சிகளைப் பற்றி மஜீத் சுருக்கமாக விவாதிக்கிறார். “நாங்கள் மீண்டும் அரசியல் உரிமைகளை அடைவதற்காக ஒருமித்து நின்றோம்” என்கிறார். நில உரிமைகள் மற்றும் அரசாங்க ஆதரவைப் பெறுவதற்கான கூட்டு முயற்சிகளை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறார். பல தசாப்த கால இழப்புக்குப் பிறகு மீண்டும் கட்டியெழுப்புவதற்கான சமூகத்தின் உறுதியை இந்தக் கதை உறுதிப்படுத்துகிறது. இருப்பினும், இளைஞர்கள் தலைமையிலான முயற்சிகள் அல்லது சமகால அரசியல் பங்கேற்பு பற்றிய நுண்ணறிவுகள் அரசியல் மீட்சியை வளப்படுத்தும்.

விடத்தல்தீவின் இன்றைய நிலை.

1990 ஆம் ஆண்டு வெளியேற்றப்பட்டதன் தொடர்ச்சியான தாக்கத்தை பிரதிபலிப்பதன் மூலம் மஜீத் இந்தப் பகுதியைத் தொடங்குகிறார். இது விடத்தல்தீவின் முஸ்லிம் மக்களை இடம்பெயர்ந்து வீடுகள், மசூதிகள் மற்றும் விவசாய நிலங்கள் கைவிடப்படுவதற்கு வழிவகுத்தது. 1990ம் ஆண்டில் ஆரம்பித்த அகதித் துயரம், இன்று நிறை பெற்ற இரங்கலாகவே உள்ளது. நீடித்த உணர்வு மற்றும் கலாச்சார அதிர்ச்சியை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. புத்தளம் அகதிகள் முகாம்களும், விடத்தல்தீவு மசூதியின் இடிபாடுகளும் துண்டு துண்டான அடையாளத்தின் அப்பாற்பட்ட நினைவூட்டல்களாக செயல்படுகின்றன. மஜீத்தின் சித்தரிப்பு பச்சாதாபத்தைத் தூண்டுகிறது. இருப்பினும் சமகால மீள்குடியேற்ற புள்ளிவிவரங்களை உற்று நோக்கினால் மீட்பு முயற்சிகள் குறித்த வாசகரின் புரிதல் அதிகரிக்கும்.

பொருளாதார ரீதியாக, இந்தத் தீவு வீழ்ச்சியடைந்து வரும் இடமாக சித்தரிக்கப்படுகிறது. வளமான நெல் வயல்கள், கல்லியங்காடு மற்றும் கட்டுக்கரை போன்ற கடலோர மீன்பிடிப் பகுதிகள் இப்போது பயன்படுத்தப்படாதவையாக விவரிக்கப்படுகின்றன. மஜீத் புலம்புகிறார், விவசாயநிலங்களும் கடல் வளமும் சோகக் காட்சியாக மாறின. 1990க்கு முந்தைய இடப்பெயர்ச்சிக்குப் பிந்தைய பாழடைந்த நிலைக்கு இடையிலான கூர்மையான வேறுபாட்டை பிரதிபலிக்கிறது. இந்தப் பொருளாதாரச் சரிவு கட்டாய இடம்பெயர்வின் நீண்டகால செலவுகளை விளக்குகிறது. இருப்பினும், பிராந்தியத்தின் பொருளாதார மறுமலர்ச்சியைப் பாதிக்கும் அரசாங்க மேம்பாட்டுத் திட்டங்களை அல்லது அதன் பற்றாக்குறையை குறிப்பிடுவதன் மூலம் விவரிப்பை வலுப்படுத்த முடியும். மத மற்றும் கலாச்சார அடையாளங்களின் சிதைவு மற்றொரு முக்கிய கருப்பொருள் ஆகும். ஒரு காலத்தில் மத வாழ்வின் மையங்களாக இருந்த முஹ்யித்தீன் ஜீம்மா மற்றும் தைக்காப்பள்ளி போன்ற மசூதிகள் இப்போது வெறிச்சோடி கிடக்கின்றன. “மூடப்பட்ட மசூதிகளும் சிதைந்த பள்ளிவாசல்களும் வரலாற்றின் சோகக் குறியீடுகளாக உள்ளன” என்று மஜீத் எழுதுகிறார். கட்டிடக்கலை புறக்கணிப்பு மூலம் கலாச்சார சமிக்ஞை செய்கிறார். உணர்வு ரீதியாக கவர்ச்சிகரமானதாக இருந்தாலும், எந்தவொரு மறுசீரமைப்பு அல்லது சமூக தலைமையிலான பாதுகாப்பும் பின்னர் நடந்ததா என்பது குறித்த புதுப்பிப்புகளிலிருந்து இந்தப் பிரிவு பயனடையக்கூடும். பின்னடைவுகள் இருந்தபோதிலும், திரும்பி வந்து மீள்குடியேற முயற்சிக்கும் குடும்பங்களின் விடாமுயற்சியை மஜீத் ஒப்புக்கொள்கிறார். அத்தகைய முயற்சிகள் அடிக்கடி என்று அவர் குறிப்பிடுகிறார். அதிகாரத்துவ தடைகள் மற்றும் வரையறுக்கப்பட்ட நிறுவன ஆதரவு ஆகியவற்றால் திணறடிக்கப்பட்டது.

குறிப்பாக 2009 க்குப் பிந்தைய காலகட்டத்தில் சமூகத்தின் உறுதிப்பாடு தெளிவாகத் தெரிகிறது. ஆனால் மீள்குடியேற்ற முடிவுகள் குறித்த தெளிவின்மை இன்றைய முன்னேற்றத்தைப் புரிந்துகொள்வதில் ஒரு இடைவெளியை ஏற்படுத்துகிறது. இறுதியாக, மஜீத், தீவின் மக்கள் தொகை குறைவாகவும் மாறிவரும் சூழலிலும் கவனத்தை ஈர்க்கிறார். அவர் எழுதுகிறார், விட்டோடிய மண்ணின் பசுமை, பழமையான அழகுக்கு சாட்சியமளிக்கிறது. மக்கள் இல்லாத நிலையில் இயற்கை இப்போது எவ்வாறு செழித்து வளர்கிறது என்பதற்கான ஒரு வேதனையான பிரதிபலிப்பு. இந்த சுற்றுச்சூழல் மாற்றங்கள் இழப்பின் குறியீட்டு தொனியை வளப்படுத்தும் அதே வேளையில், சுற்றுச்சூழல் மதிப்பீடுகளைக் குறிப்பிடுவது அவரது அவதானிப்புகளுக்கு அனுபவ ஆழத்தைச் சேர்த்திருக்கும். ஒட்டுமொத்தமாக, கதையின் இந்தப் பகுதி, விடத்தல்தீவை மக்கள் இல்லாமை, செழிப்பு மற்றும் தொடர்ச்சி ஆகியவற்றால் குறிக்கப்பட்ட ஒரு நிலப்பரப்பாக சித்தரிக்கிறது. ஆனால் அதன் முன்னாள் மக்களின் நினைவுகள் மற்றும் நம்பிக்கைகளால் இன்னும் வேட்டையாடப்படுகிறது.

கல்வி வரலாறு.

விடத்தல்தீவு முஸ்லிம் சமூகத்தின் சமூக-கலாச்சார கட்டமைப்பில் கல்வியின் அடிப்படை பங்கை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டி மஜீத் இந்த அத்தியாயத்தைத் தொடங்குகிறார். அவர் எழுதுகிறார், “கல்வியே வாழ்வின் ஒளியாகக் கருத்தப்பட்டது”. கல்வியை ஒரு தனிப்பட்ட நாட்டமாகவும், ஒரு சமூக ஆர்வமாகவும் வடிவமைத்தது. முறையான பள்ளிப்படிப்பு மற்றும் மத போதனை ஆகியவை இணைந்து

செயல்பட்டு, அறிவு மற்றும் நம்பிக்கை இரண்டிலும் அடித்தளமாக ஒரு தலைமுறை வளர்த்தது. இந்த மரபின் மூலக்கல் மன் / அலிகார் மகா வித்யாலயம் ஆகும். இதை மஜீத் “எங்கள்” என்று விவரிக்கிறார். கல்வி வளர்ச்சிக்கான முதல் 1940கள் முதல் 1970கள் வரை, இந்த நிறுவனம் 100க்கும் மேற்பட்ட சட்டப் பட்டதாரிகளையும், 50 பேர் மருத்துவத்திலும், 70க்கும் மேற்பட்டோர் சிவில் சேவையிலும் பட்டதாரிகளை உருவாக்கியது. இது சமூகம் அறிவுசார் முன்னேற்றத்திற்கு அளிக்கும் முக்கியத்துவத்திற்கு சான்றாகும். இந்தக் கல்வி வெற்றி அர்ப்பணிப்புள்ள ஆசிரியர்கள் மற்றும் குடிமைத் தலைவர்களால் உந்தப்பட்டது. இருப்பினும் இந்தக் கதை சான்றுகள் அல்லது ஆவணப்படுத்தப்பட்டவற்றிலிருந்து பயனடையும்.

மதச்சார்பற்ற கல்விக்கு இணையாக, மத போதனை செழித்தது. இதனை மஜீத் “சமயக்கல்வி நமது வாழ்க்கையின் ஆழ்ந்த அடிப்படையாக இருந்தது.” என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறார். முகைதீன் போன்ற மதுதிகளை மையமாகக் கொண்ட மதரஸாக்களை எடுத்துக்காட்டுகிறது. 1990 க்கு முன், ஆண்டுதோறும் 200 க்கும் மேற்பட்ட மாணவர்கள் குர்ஆனிய ஆய்வுகள், அரபு மற்றும் இஸ்லாமிய நீதித்துறையில் ஈடுபட்டனர். இந்தப் பிரிவு சமூகத்தின் முழுமையான கல்வித் தத்துவத்தை அடிக் கோடிட்டுக் காட்டினாலும், பாடத்திட்டம் மற்றும் அறிஞர் சுயவிவரங்கள் பற்றிய கூடுதல் நுண்ணறிவு அதை வளப்படுத்தும்.

1980களில் 200 கல்வியாளர்கள் உட்பட 500க்கும் மேற்பட்ட பட்டதாரிகளின் சாதனைகளை மஜீத் கொண்டாடுகிறார். “பட்டதாரிகள் சமூகத்தின் ஒளிக்கற்களாக விளங்கினார்.” என்கிறார். சமூகத்தின் அந்தஸ்தை உயர்த்துவதில் அவர்களின் பங்கைக் குறிக்கிறது. அவர்களின் பங்களிப்புகள் கல்வி, சட்டம் மற்றும் பொது சேவை முழுவதும், குறிப்பாக கொழும்பில் பரவியிருந்தன. இருப்பினும், இன்னும் விரிவான வாழ்க்கை வரலாற்று ஓவியங்கள் அவர்களின் மரபுகளைப் பாராட்டுவதை ஆழப்படுத்தக்கூடும். மத பிரமுகர்களும் முக்கிய இடம்பிடித்துள்ளனர். “ஹாபிஸ் மற்றும் மௌலவிகள் எங்கள் சமுதாயத்தின் ஆன்மீக வளங்களை நிலைநிறுத்தினர்” என்பதை மஜீத் கூறுகிறார். தார்மீக வழிகாட்டிகளாகவும் குர்ஆனிய மரபைக் காப்பவர்களாகவும் அவர்களின் பங்கை ஒப்புக்கொள்கிறார். இதேபோல், பெண் மத அறிஞர்கள் (மௌலவியா) பெண்களின் மத்தியில் ஆன்மீக போதனைகளை நிலைநிறுத்திய பெருமைக்குரியவர்கள்: “மௌலவியா பெண்கள் பாரம்பரிய விழுமியங்களை வளர்க்கும் பணிகளைச் செய்தனர்.” இந்தப் பெண்களின் சேர்க்கை குறிப்பிடத்தக்கது என்றாலும், அவர்களின் குறிப்பிட்ட பங்களிப்புகள் ஆழமான ஆய்வுக்கு உரியவை.

பொது சேவை என்பது ஒரு சமூக மதிப்பாக சித்தரிக்கப்படுகிறது. “பொதுச் சேவையில் ஈடுபட்டவர்கள் சமூகத்தின் ஆதரவாளர்களாக இருந்தனர்” என்று மஜீத் எழுதுகிறார். நிவாரணப் பணிகள் மற்றும் பள்ளி கட்டுமானம் போன்ற முயற்சிகளை விவரிக்கிறார். இருப்பினும், பெயரிடப்பட்ட திட்டங்கள் அல்லது தனிநபர்களின் எடுத்துக்காட்டுகள் இந்த ஒப்புதலுக்கு கூடுதல் அடிப்படையை வழங்கக்கூடும். இறுதியாக, மஜீத் “கல்வி” என்ற முன்னோர்களை கௌரவிக்கிறார். மற்றும் ஆன்மீக வளர்ச்சிக்குப் பல புரட்சிகளை ஏற்படுத்தினர். அவர்களை சமூகத்தின் கல்வி மற்றும் நெறிமுறை அடித்தளங்களின் கட்டிடக் கலைஞர்களாக அங்கீகரித்தனர். இந்த தொலைநோக்கு பார்வையாளர்கள் அலிகார் போன்ற நிறுவனங்களை ஆதரித்தனர். மற்றும் நீடித்த கற்றல் மற்றும் சேவையின் மரபை வளர்த்தனர். இருப்பினும் அவர்களின் தனிப்பட்ட கதைகள் இந்த வளமான வரலாற்றை மேலும் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டக்கூடும்.

கலை கலாச்சாரம் .

திருமணத்தை வெறும் ஒரு தனிப்பட்ட நிகழ்வாக மட்டுமல்லாமல், சமூக உறவுகளையும் கலாச்சார தொடர்ச்சியையும் வலுப்படுத்தும் ஒரு வகுப்புவாத கொண்டாட்டமாக சித்தரிப்பதன் மூலம் மஜீத் இந்த அத்தியாயத்தைத் தொடங்குகிறார். “திருமணம் விழா சமுதாயம் ஒற்றுமையை வெளிப்படுத்தும் ஒரு புனித நிகழ்வாகும்.” என்று அவர் எழுதுகிறார். முஹைதீன் ஜும்மா மதுதி போன்ற இடங்களில் நடைபெறும் சடங்குகளைப் பற்றி சிந்திக்கிறார். சடங்குகள் குறியீடு மற்றும் ஒற்றுமையால் நிறைந்திருந்தன. இருப்பினும் முதல் நபர் வரலாறுகளைச் சேர்ப்பது உணர்வுப் பரிமாணத்தை மேம்படுத்தியிருக்கலாம். சியாராக்கள் (துறவிகளின் புனிதத் தலங்களுக்கு யாத்திரை) பற்றிய தனது விவாதத்தில், சாய்ந்தான்குளம் போன்ற புனிதத் தலங்களுக்குச் செல்வதன் மூலம் வளர்க்கப்படும் ஆன்மீக மற்றும் சமூக ஒற்றுமையை மஜீத் அடிக் கோடிட்டுக் காட்டுகிறார். இதனை “நம்பிக்கையின் கண்ணியமாகும்.” என்று அவர் குறிப்பிடுகிறார். பக்தி மற்றும் சமூக பிணைப்பில் அவர்களின் இரட்டை பங்கை வலியுறுத்துகிறார். ஆன்மீக முக்கியத்துவம் நன்கு புரிந்து கொள்ளப்பட்டாலும், இந்த நடைமுறைகளின் வரலாற்று வளர்ச்சி இன்னும் முழுமையாக ஆராயப்படவில்லை.

இஸ்லாமிய சந்திர நாட்காட்டி சமூகத்தின் வாழ்க்கைத் தளத்தை வடிவமைத்தது. ரமலான், முஹர்ரம் மற்றும் ரபி அல்-அவல் ஆகியவை சமூக அனுசரிப்புகளுக்கு மையமாக இருந்தன. “சந்திர மாதங்கள் நமது வாழ்க்கை முறைக்கு நேர்முக வழிகாட்டியாக இருந்தன.” என்பதை மஜீத் எழுதுகிறார். நாட்காட்டியின் நம்பிக்கை மற்றும் பண்டிகையின் கட்டமைப்பை எடுத்துக்காட்டுகிறார். இந்த மாதங்களில் உள்ளூர்

பழக்கவழக்கங்களின் வளமான நிகழ்வுகளிலிருந்து இந்தப் பகுதி பயனடையலாம். கொடியேற்றம் பண்டிகைகளின் தொடக்கத்தைக் குறித்தது. எதிர்பார்ப்பில் சமூகத்தை ஒன்றிணைத்தது. எடுத்தல் விழாவின் மகத்துவத்தைக் குறிப்பதற்கான அடையாளமாக இருந்தது. என்று மஜீத் தைக்கப்பள்ளி மசூதியில் நடைபெற்ற நிகழ்வுகளைக் குறிப்பிடுகிறார். இந்த மரபின் தோற்றம் மற்றும் பரிணாமத்தை ஆராய்வதன் மூலம் இந்தக் கதையை வலுப்படுத்த முடியும். தைக்கா வைபவம் என்பது பிரார்த்தனைகள், விருந்துகள் மற்றும் ஊர்வலங்கள் மூலம் கொண்டாடப்படும் ஒரு பெரிய வருடாந்திர விழாவாகும். வைபவம் சமூக ஒற்றுமையின் ஒரு விழாவாக இருந்தது. என்று அவர் குறிப்பிடுகிறார். இது ஆன்மீக மற்றும் கலாச்சார கொண்டாட்டமாக செயல்பட்டது. சமூக விருந்தோம்பலை வெளிப்படுத்தியது. ஊர்வலங்களின் காட்சி விளக்கங்கள் அல்லது பங்கேற்பாளர்களின் நினைவுகள் போன்றவை கதையை ஆழமாக்கும். சைவ நிகழ்வுகளில் தீ மிதித்தல் அல்லது நெருப்பு நடைப்பயண விழா மத ஆர்வத்தையும் உள் வலிமையையும் பிரதிபலித்தது. மிதித்தல் நிகழ்வு உறுதியையும் தீவிர நம்பிக்கையையும் வெளிப்படுத்தியது. மஜீத்தின் பதிவு அதன் வியத்தகு குறியீட்டைப் படம்பிடிக்கிறது. இருப்பினும் அதன் தோற்றம் குறித்த கூடுதல் பின்னணி கலாச்சார சூழலை வழங்கும். பராஅத் என்பது இரவு மன்னிப்பு மற்றும் சிந்தனைக்கான புனிதமான சந்தர்ப்பமாக சித்தரிக்கப்படுகிறது. “பராஅத் இரவு ஆன்மீகத்தின் ஒளியை எரியவைத்த “பிரார்த்தனை, தானம் செய்தல் மற்றும் கல்லறைகளைப் பார்வையிடுதல் ஆகியவை நடைமுறைகளில் அடங்கும். இந்தப் பகுதி இரவின் புனிதத்தை நேர்த்தியாக முன்வைக்கிறது. இருப்பினும் தனிப்பட்ட பிரார்த்தனைகள் அல்லது பிரதிபலிப்புகள் அதை வளப்படுத்தும். இந்த அத்தியாயம் முறைதீன் மசூதியில் நடைபெறும் ஆன்மீக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வான முறைதீன் அப்துல் காதிர் அல்-ஜிலானியின் மௌலிதுடன் முடிவடைகிறது. முகைதீன் மௌலாந் நம்மை ஆன்மீகம் களத்தை நோக்கி அழைத்த நிகழ்வாக திருவிழாவில் பிரசங்கங்களும் விருந்துகளும் இடம்பெற்றன. நம்பிக்கை மற்றும் ஒற்றுமையைக் கொண்டாடின. உணர்வு பூர்வமான தொனி தெளிவாக இருந்தாலும், துறவியின் பரந்த இஸ்லாமிய செல்வாக்கை சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப மாற்றுவது ஆழத்தை சேர்க்கும்.

விளையாட்டுத்துறை , கோலாட்டம் (கழிகம்பு) , பாட்டுப்பாடுதல் (பாராயணம்).

மஜீத், விடத்தல்தீவின் விளையாட்டு வாழ்க்கையை, குறிப்பாக 1990 க்கு முந்தைய காலத்தில், தீவின் சமூக கட்டமைப்பில் ஒரு முக்கிய இழையாக முன்வைக்கிறார். “விளையாட்டு என்பது உடல் உழைப்பு மட்டுமல்ல மன உறுதியையும் சமூக ஒற்றுமையையும் உறுதிசெய்கிறது.” என்று அவர் எழுதுகிறார். கபடி, கோ-கோ மற்றும் மல்யுத்தம் போன்ற விளையாட்டுகள் வெறும் உடல் போட்டிகளை விட அதிகம் அவை மன வலிமையையும் சமூக ஒற்றுமையையும் கட்டியெழுப்பின. சமூக விளையாட்டு மைதானங்கள் இந்த நிகழ்வுகளை நடத்தின. திருவிழாக்களை விளையாட்டுத் திறன் மற்றும் ஒற்றுமையின் காட்சிப் பொருட்களாக மாற்றின. அவரது விவரிப்பு இந்த விளையாட்டுகளைச் சுற்றியுள்ள சமூகப் பெருமையைப் படம்பிடித்தாலும், முக்கிய நிகழ்வுகள் அல்லது வீரர்களின் விரிவான நினைவுகள் கதையை ஆழப்படுத்தியிருக்கும். கழிகம்பு அல்லது கோலாட்டம் என்பது மத மற்றும் கலாச்சார விழாக்களின் போது நிகழ்த்தப்படும் ஒரு துடிப்பான குச்சி நடனம் என்று விவரிக்கப்படுகிறது. எனும் கழிகம்பு ஆட்டம் நமது பாரம்பரிய கலைவிழாவைச் சாட்சியமளிக்கிறது.” மஜீத் குறிப்பிடுகையில், கூட்டு கலைத்திறனை பிரதிபலிப்பதில் அதன் பங்கைக் கொண்டாடுகிறார். கிராம விழா மைதானத்தில் நடத்தப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள், பறை (டிரம்ஸ்) மற்றும் நாடஸ்வரம் (புல்லாங்குழல்) ஆகியவற்றுடன், வண்ணமயமான பாரம்பரிய உடையில் நடனக் கலைஞர்களை ஒன்றிணைத்தன. காட்சி மற்றும் தாள நல்லிணக்கம் மகிழ்ச்சியையும் சமூக அடையாளத்தையும் குறிக்கிறது. தெளிவாக விவரிக்கப்பட்டாலும், அதன் வரலாற்று வேர்கள் அல்லது பிராந்திய மாறுபாடுகள் பற்றிய விவாதம் இல்லாதது வாசகரை மேலும் கலாச்சார ஆழத்தை விரும்ப வைக்கிறது.

பாராயணத்தின் பாரம்பரியம் (பாட்டுப்பாடுதல்) என்பது வாய்வழி பாரம்பரியத்தின் ஒரு மூலக்கல்லாக சித்தரிக்கப்படுகிறது. “பாட்டுப்பாடுதல் நமது பூர்வீகங்களின் பாரம்பரியத்தை பாதுகாத்தது.” என்று மஜீத் எழுதுகிறார். மூதாதையர் மதிப்புகள் மற்றும் கதைகளைப் பாதுகாக்க பாடப்பட்ட வரலாற்றின் சக்தியை வலியுறுத்துகிறார். முறைதீன் மசூதி முற்றம் போன்ற இடங்களில் மதக் கூட்டங்களின் போது நிகழ்த்தப்படும் இந்தப் பாடல்கள், வரலாற்றுப் பாடல் வரிகள் முதல் பக்தி மற்றும் பண்டிகை இசை வரை இருந்தன. பாடல் வாசிப்பு பொழுதுபோக்காக மட்டுமல்லாமல் ஆன்மீக மற்றும் கலாச்சாரக் கல்வியாகவும் செயல்பட்டது. இந்த நடைமுறை நன்கு சூழ்நிலைப்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும், மாதிரி பாடல் வரிகள் அல்லது குறிப்பிடத்தக்க கலைஞர்களின் நினைவுகள் உணர்ச்சிபூர்வமான அதிர்வுகளையும் நம்பகத்தன்மையையும் சேர்த்திருக்கலாம்.

முகைதீன் ஜலிம்மாப் பள்ளி, மஸ்ஜிதுல் தக்வா (தைக்காப்பள்ளி), முகம்மது காசிம் ஆலிம் புலவர்.

முகைதீன் ஜலிம்மா பள்ளிவாசலை விடத்தல்தீவின் ஆன்மீக இதயம் என மஜீத் வர்ணிக்கிறார். “முகைதீன்

ஜலம்மாப் பள்ளி ஆன்மீக ஒருமைப்பாட்டின் கோட்டையாக விளக்கியது. என்று அவர் எழுதுகிறார். ஒரு மதுதியாக மட்டுமல்லாமல், கல்வி, சமூகக் கூட்டங்கள் மற்றும் உள்ளூர் நிர்வாகத்திற்கான மையமாகவும் அதன் பங்கை வலியுறுத்துகிறார். பிரதான தெருவில் அமைந்திருந்த இது அனைவருக்கும் சேவை செய்தது. அதன் பிரார்த்தனை முற்ற (முற்றம்) பிரசங்கங்கள் மற்றும் கொண்டாட்டங்களுக்கான ஒரு பொது இடமாக செயல்பட்டது. 1990 க்கு முந்தைய அதன் துடிப்பு ஒற்றுமையைக் குறிக்கிறது. அதே நேரத்தில் அதன் இடப்பெயர்ச்சிக்குப் பிந்தைய கைவிடுதல் கூட்டு இழப்பை உள்ளடக்கியது. மஜீத்தின் கதை அதன் முக்கியத்துவத்தை சக்திவாய்ந்த முறையில் வெளிப்படுத்தினாலும், முன்னாள் கூட்டத்தினரின் தனிப்பட்ட நிகழ்வுகள் உணர்ச்சி ஆழத்தை சேர்த்திருக்கலாம்.

இதேபோல், மஸ்ஜித் அல்-தக்வா (தைக்கப்பள்ளி) கலாச்சார மற்றும் மத அடிப்படைக் கல்லாக சித்தரிக்கப்படுகிறது. மஜீத்தின் குறிப்புகள், “தைக்காப்பள்ளி எங்கள் சுதந்திரம் மற்றும் நம்பிக்கையின் அடையாளமாக இருந்தது.” குறிப்பாக குர்ஆனிய பாடங்கள், ஈத் தொழுகைகள் மற்றும் மௌலித் நிகழ்வுகள் மூலம் சமூக நம்பிக்கையை வளர்ப்பதில் அதன் பங்கை பிரதிபலிக்கிறது. அருகிலுள்ள பண்டிகை மைதானங்களுடன், இது மகிழ்ச்சி மற்றும் ஆன்மீக கல்விக்கான தளமாக இருந்தது. 1950களில் இருந்து இடப்பெயர்ச்சிக்கு முந்தைய காலம் வரை, மதுதி இஸ்லாமிய கற்றலின் கலங்கரை விளக்கமாக நின்றது. மஜீத் அதன் குறியீட்டு சக்தியைப் படம்பிடித்தாலும், கட்டிடக்கலை அல்லது மறுசீரமைப்பு விவரங்கள் அதன் வரலாற்று உருவப்படத்தை மேலும் வளப்படுத்தும். இறையியலையும் இலக்கியத்தையும் ஒன்றிணைத்த அறிஞரும் கவிஞருமான முஹம்மது காசிம் ஆலிம் புலவரை மஜீத் கொண்டாடுகிறார். “அறிவின் முத்துக்களை சமூகத்திற்குத் தந்த தலைசிறந்த புலவர்” என்று அவர் எழுதுகிறார். கவிதைத் தெளிவு மூலம் சிக்கலான மதக் கருத்துக்களைத் தெரிவித்ததற்காக காசிமின் பரிசை கௌரவிக்கிறார். மதரஸாக்களில் கற்பித்தல் மற்றும் பொது மன்றங்களில் பேசுதல், காசிம் தனது ஆன்மீக வளமான வசனங்கள் மற்றும் குர்ஆனிய ஆய்வுக் குழுக்கள் மூலம் தலைமுறைகளை ஊக்கப்படுத்தினார். 20 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் அவரது செல்வாக்கு தீவின் அறிவுசார் மற்றும் பக்தி கலாச்சாரத்தை வடிவமைக்க உதவியது. மஜீத் தனது நீடித்த மரபை ஒப்புக்கொண்டாலும், அவரது கவிதைகளின் பகுதிகள் அல்லது அவரது சீடர்களின் பிரதிபலிப்புகள் இந்த மதிப்பிற்குரிய நபருடனான வாசகரின் தொடர்பை ஆழப்படுத்தியிருக்கும்.

சுதேச வைத்தியம், சமூக சேவை இயக்கங்கள், சுதேச விளையாட்டுக்கள்.

சுதேசத்தின் நீடித்த நடைமுறையை எடுத்துரைக்கிறார். விடத்தல்தீவில் உள்ள வைத்தியம் (சுதேச மருத்துவம்), இங்கு பாரம்பரிய மருத்துவர்கள் நெல்லி, அறுகம்புல் மற்றும் வெப்பம்பூ போன்ற உள்ளூர் தோட்டங்களில் இருந்து இயற்கையான மூலப்பொருட்களை நம்பியிருந்தனர். “நாட்டு வைத்தியம் என்பது இயற்கையோடு இணைந்த வாழ்வின் பிரதிபலிப்பாகும்” என்று அவர் குறிப்பிடுகிறார். சமூகத்தின் இயற்கையுடனான ஆழமான வேரூன்றிய தொடர்பை வலியுறுத்துகிறார். நவீன மருத்துவமனைகள் தோன்றுவதற்கு முன்பு, இந்த உள்ளூர் பயிற்சியாளர்கள் முதன்மை பராமரிப்பாளர்களாக இருந்தனர். மஜீத்தின் வரலாறு சமூக ஆரோக்கியத்தை நிலைநிறுத்துவதில் மூதாதையர் அறிவின் மதிப்பை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. இருப்பினும் நோயாளிக் கதைகள் அல்லது குணப்படுத்தும் நிகழ்வுகளைச் சேர்ப்பது இந்தப் பகுதியை மேலும் உயிர்ப்பித்திருக்கும்.

சமூக சேவை இயக்கங்களின் தாக்கத்தையும், குறிப்பாக கல்வி மற்றும் சுகாதாரப் பராமரிப்புத் துறையில் விடத்தல் முஸ்லிம் நலச் சங்கத்தின் பங்களிப்புகளையும் அவர் விரிவாகக் கூறுகிறார். சேவை இயக்கங்கள் என்பவை மனிதாபிமானத்தின் அடையாளமாகும். என்று மஜீத் எழுதுகிறார். இந்த மனிதாபிமான முயற்சிகளை கௌரவித்து, இலவச மருத்துவ முகாம்கள், உதவித்தொகை இயக்கங்கள் மற்றும் பேரிடர் நிவாரணம் ஆகியவை ஓரங்கட்டப்பட்ட குழுக்களை ஆதரிப்பதில் முக்கிய பங்கு வகித்தன. இந்த இயக்கங்கள் கூட்டுப் பொறுப்பு மற்றும் இரக்கத்தின் வெளிப்பாடுகளாக சித்தரிக்கப்படுகின்றன. இருப்பினும், இந்த முயற்சிகளின் நேரடி தாக்கத்தை நெருக்கமாகப் பார்ப்பதன் மூலம், சம்பந்தப்பட்டவர்களின் தனிப்பட்ட பிரதிபலிப்புகளிலிருந்து கதை பயனடையக்கூடும்.

சுதேசத்தின் உயிரோட்டமான சித்தரிப்பில் விளையாட்டுக்கள் (உள்நாட்டு விளையாட்டு), மஜீத், கிளித்தட்டு, களப்பெட்டி, மற்றும் ஆடுபுலி ஆட்டம் போன்ற விளையாட்டுகளை பொழுதுபோக்கு மட்டுமல்ல, கலாச்சாரக் கல்வியாகவும் கொண்டாடுகிறார். “விளையாட்டுக்கள் என்பது எங்கள் பாரம்பரிய வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதி” என்று அவர் எழுதுகிறார். குழுப்பணி மற்றும் மீள்தன்மையை வடிவமைப்பதில் விளையாட்டின் பங்கை உறுதிப்படுத்துகிறார். பெரும்பாலும் திருவிழாக்களின் போது நடத்தப்படும் இந்த விளையாட்டுகள், கிராம மைதானங்களை மகிழ்ச்சி மற்றும் சமூக உணர்வின் அரங்கங்களாக மாற்றியது. மஜீத் அவர்களின் ஆற்றலையும் சமூக மதிப்பையும் கைப்பற்றும் அதே வேளையில், தனித்துவமான வீரர்கள் அல்லது குறிப்பிட்ட போட்டிக் கதைகளைச் சேர்ப்பது இந்த கலாச்சார வரலாற்றிற்கு அதிக வண்ணத்தையும் ஆளுமையையும் கொண்டு வந்திருக்கலாம்.

விடத்தல்தீவுப் பிரதேசத்தின் பொருளாதாரப் போக்குகள் (விடத்தல்தீவு பிராந்தியத்தின் பொருளாதாரப் போக்குகள்).

விடத்தல்தீவின் பொருளாதாரத்தின் அடித்தளமாக விவசாயத்தை மஜீத் முன்வைக்கிறார். நெல் சாகுபடி மற்றும் தென்னை விவசாயத்தை முக்கிய வாழ்வாதாரங்களாக எடுத்துக்காட்டுகிறார். விவசாயம் எங்கள் முன்னோர்களின் உழைப்புத் திரையை பிரதிபலிக்கும் துறை என்று அவர் எழுதுகிறார். விவசாயத்தின் கூட்டுத் தன்மையையும், குடும்பங்களை நிலைநிறுத்துவதிலும் சமூக ஒற்றுமையை வளர்ப்பதிலும் அதன் பங்கையும் வலியுறுத்துகிறார். 1990 இல் இடம்பெயர்வு இந்த விவசாய தளத்தை சீர்குலைக்கும் வரை, சவிர்குளம், சன்னார் மற்றும் பெரியமடு போன்ற வளமான பகுதிகள் உற்பத்தித்திறனின் மையங்களாக இருந்தன. கதை நிலம் மற்றும் இயற்கையுடனான வலுவான உறவை பிரதிபலிக்கும் அதே வேளையில், மகசூல் அல்லது பயன்படுத்தப்படும் நுட்பங்கள் குறித்த தரவுகளிலிருந்து இது பயனடையக்கூடும். பாரம்பரிய நில மேலாண்மை முறை, பரம்பரை மற்றும் கூட்டுப் பராமரிப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஆழமான உணர்ச்சி மற்றும் மூதாதையர் உறவுகளுடன் “நிலங்கள் எங்கள் முன்னோர்களின் பெருமைச் சின்னங்கள்” என்ற சொற்றொடர் இந்த உணர்வை வெளிப்படுத்துகிறது. நீட்டிக்கப்பட்ட குடும்பங்களால் நிர்வகிக்கப்படும் கட்டுக்கரை நெல், இந்த நிலையான மாதிரியை எடுத்துக்காட்டுகிறது. மஜீத்தின் நில மேலாண்மை பற்றிய கணக்கு, வள மேலாண்மைக்கு அடிப்படையான நெறிமுறை மதிப்புகளை வெளிப்படுத்துகிறது. இருப்பினும் முக்கிய பரிவர்த்தனைகள் அல்லது நில தகராறுகளைச் சேர்ப்பது மேலும் அமைப்பை வழங்கும். கால்நடை வளர்ப்பு பொருளாதார ரீதியாகவும் கலாச்சார ரீதியாகவும் சிறப்பாக இருந்தது. கால்நடைகள், ஆடுகள் மற்றும் கோழிகள் அத்தியாவசிய வளங்களை வழங்கின. மேலும் கால்நடைகளை உள்ளடக்கிய சடங்குகள் சமூக கொண்டாட்டங்களின் ஒரு பகுதியாக இருந்தன. “கால்நடை வளர்ப்பு எங்கள் கிராம பண்டிகைகளின் ஒரு பகுதியாகும்”. மஜீத் குறிப்பிடுகையில், கூட்டு மேய்ச்சல் நிலங்களைக் குறிப்பிடுகிறார். இந்த நடைமுறைகள் தன்னிறைவுக்கு பங்களித்தன. ஆனால் உள்ளூர் இனங்கள் அல்லது வர்த்தக முக்கியத்துவம் பற்றிய கூடுதல் விவரங்கள் பொருளாதார பகுப்பாய்வை மேம்படுத்தக்கூடும். கடல் உணவு மற்றும் விவசாய உபரி ஆகியவற்றுடன், விடத்தல்தீவை ஒரு பரந்த பிராந்திய பொருளாதாரத்துடன் வர்த்தகம் இணைத்தது. “வியாபாரம் நமது பொருளாதார உற்சாகத்தைக் கூட்டியது.” மஜீத் கூறுகையில், தீவை ஒரு துடிப்பான வர்த்தக மையமாக நிலைநிறுத்துகிறார். இந்தப் பிரிவு சமூகத்தின் வணிக ஆற்றலைப் படம்பிடிக்கும் அதே வேளையில், முக்கிய வர்த்தகர்கள் அல்லது ஒப்பந்தங்களை அடையாளம் காண்பது வரலாற்றுக் கதைக்கு கூடுதல் தனித்துவத்தைக் கொண்டுவரும். குறிப்பாக படித்தவர்களிடையே, சமூக-பொருளாதார இயக்கத்திற்கு பொது சேவை ஒரு முக்கிய வழியாக உருவெடுத்தது. சமூக உறுப்பினர்கள் பெரும்பாலும் கொழும்பு மற்றும் மன்னாரில் கற்பித்தல், மதகுரு மற்றும் மருத்துவப் பணிகளை வகித்தனர். “சேவைத்துறைக்கு எங்கள் மக்கள் பெரும் பங்கு ஆற்றினர்.” என்று மஜீத் குறிப்பிடுகிறார். கல்வியை முன்னேற்றத்தின் உந்துசக்தியாக வலியுறுத்துகிறார். இந்தப் பாத்திரங்களில் உள்ள தனிநபர்களின் கதைகள் இந்த நிறுவன இருப்பைப் பற்றிய தனிப்பட்ட பார்வையை வழங்கும். நெசவு, கயிறு தயாரித்தல் மற்றும் பாய் உற்பத்தி உள்ளிட்ட குடிசைத் தொழில்கள், தேங்காய் நார் போன்ற உள்ளூர் பொருட்களைப் பயன்படுத்தி வீட்டு வருமானத்தை அதிகரித்தன. குடும்பங்களின் வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்தின. என்று அவர் எழுதுகிறார். படைப்பாற்றல் மற்றும் மீள்தன்மை இரண்டையும் விளக்குகிறார். வீடு சார்ந்த பட்டறைகள் சமூகத்தின் முறைசாரா பொருளாதாரத்தில் முக்கிய பங்கு வகித்தன. கருவிகள், நுட்பங்கள் அல்லது உள்ளூர் கண்டுபிடிப்புகளை கூர்ந்து கவனிப்பது அடிமட்ட நிறுவனங்களின் இந்த சித்தரிப்பை ஆழமாக்கும்.

கடற்றொழில், அரச தொழில் வாய்ப்புகள், வெளிநாட்டு வேலை வாய்ப்புகள்.

மஜீத், மீன்பிடித் தொழிலை விடத்தல்தீவின் பொருளாதார முதுகெலும்பாக சித்தரித்து. “கடல்” என்று எழுதுகிறார். எங்கள் வாழ்வாதாரத்தின் முதுகெலும்பாக தீவு வளமான கடலோர நீர்நிலைகளுக்கு அருகாமையில் இருப்பதால், பெரும்பாலான குடும்பங்கள் மீன்பிடித்தல் மற்றும் கடல் உணவு வர்த்தகம் மூலம் செழிக்க முடிந்தது. கட்டுக்கரை போன்ற பகுதிகள் பரபரப்பான துறைகளாக செயல்பட்டன. அதே நேரத்தில் புத்தளம் மற்றும் மன்னாரில் உள்ள சந்தைகள் உலர்ந்த மீன், மட்டி ஆகியவற்றை பரந்த பகுதிகளுக்கு விநியோகித்தன. 1990 க்கு முந்தைய சகாப்தம் மீன்பிடித்தலின் பொற்காலம் என்று நினைவுகூரப்படுகிறது. அப்போது கடல்சார் திறன்கள் மற்றும் தலைமுறைகளுக்கு இடையிலான நுட்பங்கள் வாழ்வாதாரம் மற்றும் கலாச்சார அடையாளத்தை நிலைநிறுத்தின. மஜீத் தொழில்துறையின் பொருளாதார பங்கை தெளிவாக கோடிட்டுக் காட்டினாலும், குறிப்பிடத்தக்க மீனவர்கள் அல்லது பாரம்பரிய முறைகள் பற்றிய கூடுதல் விவரிப்புகள் வரலாற்று அமைப்பை மேலும் மேம்படுத்தும். அரசாங்க வேலைவாய்ப்பும் சமூகத்தின் சமூக-பொருளாதார இயக்கத்தில் முக்கிய பங்கு வகித்தது. “அரச வேலைவாய்ப்புகள் நமது குடும்பங்களின் முன்னேற்றத்திற்கு முக்கிய பங்களிப்பைச் செய்தன”, என்று மஜீத் எழுதுகிறார், கல்வி மற்றும் பொது சேவையின் மீதான மதிப்பை வலியுறுத்துகிறார். 1950கள் முதல் 1980கள் வரை, பல விடத்தல்தீவு குடியிருப்பாளர்கள் கற்பித்தல்,

பொது நிர்வாகம் மற்றும் சுகாதாரம் போன்ற துறைகளில் நுழைந்தனர். பெரும்பாலும் கொடும்பு அல்லது மன்னாரில் பணிபுரிந்தனர். அரசாங்க வேலைகள் பாதுகாப்பு, ஓய்வூதியம் மற்றும் சமூக மரியாதையை வழங்கின. கல்வியாளர்கள் மற்றும் அரசு ஊழியர்கள் சமூகத் தலைமைத்துவத்தில் முக்கிய நபர்களாக உருவெடுத்தனர். மஜீத்தின் கணிப்பீடு, சமூகம் கல்வியை நிலைத்தன்மைக்கான பாதையாகப் பயன்படுத்துவதை எடுத்துக்காட்டுகிறது. இருப்பினும் தனிப்பட்ட வாழ்க்கைக் கதைகள் அல்லது நிர்வாக மைல்கற்களைச் சேர்ப்பது இந்த நிறுவன விவரிப்பை தனிப்பயனாக்கலாம்.

நாடுகளுக்கு இடம்பெயர்தல் மற்றொரு குறிப்பிடத்தக்க பொருளாதார மாற்றத்தைக் குறித்தது. வேலை வாய்ப்புகள் பல குடும்பங்களின் வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்தின என்று மஜீத் குறிப்பிடுகிறார். கல்வி மற்றும் சொத்துக்களில் முதலீடுகள் மூலம் குடும்பங்களை மேம்படுத்துவதில் பணம் அனுப்புவதன் தாக்கத்தை அடிக் கோடிட்டுக் காட்டுகிறார். சலூதி அரேபியா, கத்தார் மற்றும் ஐக்கிய அரபு எமிரேட்ஸ் போன்ற வளைகுடா நாடுகள் கட்டுமானத் தொழிலாளர்கள் முதல் வீட்டு வேலை வரை பல பாத்திரங்களுடன் பொதுவான இடங்களாக மாறிவிட்டன. வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பு பொருளாதார பாதுகாப்பை வழங்கியது என்றாலும், நீண்டகால குடும்பப் பிரிவினை காரணமாக அது உணர்ச்சி ரீதியான அழுத்தத்தையும் ஏற்படுத்தியது. என்று மஜீத் சமரசங்களை ஒப்புக்கொள்கிறார். ஆனால் கலாச்சார சரிசெய்தல், தொழிலாளர் நிலைமைகள் மற்றும் குடும்ப கட்டமைப்புகளில் நீண்டகால விளைவுகள் குறித்த தொழிலாளர்களின் பிரதிபலிப்புகளைச் சேர்ப்பதன் மூலம் ஒரு முழுமையான சித்தரிப்பை அடைய முடியும்.

விடத்தல்தீவின் தமிழ் - முஸ்லிம் இன உறவு மற்றும் முஸ்லிம்களின் இடம்பெயர்ந்த வரலாறு.

தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் சமூகங்களுக்கு இடையிலான நீண்டகால சகவாழ்வை வலியுறுத்தும் விடத்தல்தீவை இனங்களுக்கிடையேயான நல்லிணக்கத்தின் ஒரு மாதிரியாக மஜீத் முன்வைக்கிறார். “தமிழர் மற்றும் முஸ்லிம்கள் இணையற்ற வாழ்வு சமூக ஒற்றுமையின் சிறந்த உதாரணமாக “இந்த சகவாழ்வு திருமணங்கள், அறுவடைத் திருவிழாக்கள் மற்றும் மதக் கொண்டாட்டங்களில் பகிரப்பட்ட பங்கேற்பில் தெளிவாகத் தெரிந்தது. விடத்தல்தீவு சந்தை போன்ற சமூக இடங்கள் கலாச்சார தொடர்புக்கான அன்றாட தளங்களாகச் செயல்படுகின்றன. பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் மொழிகளுக்கு அப்பால், மஜீத் பரஸ்பர மரியாதை சமூக வாழ்க்கையில் ஆழமாகப் பதிந்திருப்பதைக் காட்டுகிறார். பெரும்பாலும் சமூக வழிபாடு மற்றும் பண்டிகை சடங்குகளில் காணப்படுவது போல மத வேறுபாடுகளைக் கடந்து செல்கிறார். அவரது சித்தரிப்பு கவர்ச்சிகரமானதாக இருந்தாலும், தனிப்பட்ட கணக்குகள் அல்லது ஆவணப்படுத்தப்பட்ட சமூகங்களுக்கு இடையேயான முயற்சிகள் சமூக ஒற்றுமையின் இந்த சித்தரிப்புக்கு ஒரு வளமான மனித பரிமாணத்தைச் சேர்த்திருக்கலாம்.

முஸ்லிம் சமூகத்தின் தோற்றத்தை ஆராய்வதில், 14 மற்றும் 16 ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கு இடையில் கடல் வழிகள் வழியாக ஆரம்பகால முஸ்லிம் குடியேறிகள் எவ்வாறு வந்து, விடத்தல்தீவை ஒரு நிரந்தர வீடாக மாற்றினர் என்பதை மஜீத் விவரிக்கிறார். “இடம்பெயர்ந்த மூதாதையர்கள் கடல் வழிப் பணி மூலம் விடத்தல்தீவைதங்கள் தாயகமாக மாற்றினர்.” என்று அவர் எழுதுகிறார். இந்த குடியேறிகள் மீன்பிடித்தல், விவசாயம் மற்றும் வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டனர். மத மற்றும் கலாச்சார மரபுகளைப் பேணுகையில் தங்களை இப்பகுதியில் ஒருங்கிணைத்துக் கொண்டனர். புத்தளம் துறைமுகம் மற்றும் அடம்பன் மற்றும் பள்ளிமுனை போன்ற நகரங்கள் போன்ற மூலோபாய இடங்கள் ஆரம்பகால குடியேற்றம் மற்றும் வர்த்தக விரிவாக்கத்தில் முக்கிய பங்கு வகித்தன. இந்த வரலாற்று ஆழம் சமூகத்தின் தகவமைப்பு மற்றும் மீள்தன்மை ஆகியவற்றைக் காட்டுகிறது. இருப்பினும் இந்த ஆரம்பகால இடம்பெயர்வுகள் மற்றும் அவற்றின் நீண்டகால செல்வாக்கை விவரிக்கும் துணை வாய்மொழி வரலாறுகள் அல்லது காப்பக ஆதாரங்களிலிருந்து கதை பயனடையும். மஜீத் கலாச்சார ஒருங்கிணைப்பை அடிக் கோடிட்டுக் காட்டுகிறார். முஸ்லிம் குடியிருப்பாளர்கள் சரளமாக தமிழ் பேசினர். உள்ளூர் உடைகளை அணிந்தனர். மேலும் தங்கள் தமிழ் அண்டை வீட்டாருடன் சமையல் மரபுகளைப் பகிர்ந்து கொண்டனர் என்பதைக் குறிப்பிடுகிறார். முஹைதீன் மசூதி மற்றும் அருகிலுள்ள கோயில்கள் போன்ற வழிபாட்டுத் தலங்களில் நடைபெறும் நிகழ்வுகளில் கூட்டு கொண்டாட்டங்கள் மற்றும் பரஸ்பர வருகையால் மத சகவாழ்வு குறிக்கப்பட்டது. “மதபேதங்களைக்” கடந்து விழாக்களில் இணைந்தனர் என்று அவர் குறிப்பிடுகிறார். மத வேறுபாட்டை சமூக உள்ளடக்கத்துடன் சமநிலைப்படுத்தும் ஒரு சமூகத்தை சித்தரிக்கிறார். இந்த சமநிலை ஆழமாக வேரூன்றிய ஒற்றுமையை வளர்த்தது. இருப்பினும் பகிரப்பட்ட தொண்டு முயற்சிகள் அல்லது கூட்டு முயற்சிகளின் எடுத்துக்காட்டுகள் வகுப்புவாத ஒற்றுமை பற்றிய விவாதத்தை மேலும் வலுப்படுத்தும்.

1990ம் ஆண்டு விடத்தல் தீவிலிருந்து முஸ்லிம்கள் வெளியேற்றப்பட்டது இந்த இணக்கமான வரலாற்றில் ஒரு பேரழிவு தரும் பிளவைக் குறித்தது. 1990ம் ஆண்டின் இடம்பெயர்வு எங்கள் சமூகத்தின் அடையாளத்தைச் சரித்தது என்று மஜீத் கவலை கொள்கின்றார். குடும்பங்கள் ஒரே இரவில் இடம்பெயர்ந்தனர். புத்தளம் அகதி முகாம்கள் மற்றும் தில்லையடி மீள்குடியேற்ற பிரதேசங்கள் போன்ற குடியிருப்புகள் துன்பம் மற்றும் உயிர்வாழ்வு ஆகிய இரண்டின் தளங்களாக மாறின.

இடப்பெயர்ச்சி சமூக-கலாச்சார பிணைப்புகளைத் துண்டித்தது. வாழ்வாதாரங்களை சீர்குலைத்தது. மேலும் மதுதிகள் மற்றும் பள்ளிகள் போன்ற முக்கிய கலாச்சார அடையாளங்களை கைவிடச் செய்தது. இருப்பினும், போருக்குப் பிந்தைய திரும்பும் முயற்சிகள், குறிப்பாக 2009க்குப் பிறகு, சமூகம் தங்கள் மூதாதையர் அடையாளத்தை மீட்டெடுக்கும் உறுதியை பிரதிபலிக்கின்றன. மஜீத்தின் வரலாறு, உணர்ச்சி ஆழத்தால் நிறைந்தது. இழப்பு மற்றும் திரும்புவதற்கான நீடித்த நம்பிக்கை இரண்டையும் வெளிப்படுத்துகிறது. இருப்பினும் மோதலுக்குப் பிந்தைய நல்லிணக்க முயற்சிகள், நிலத் தகராறுகள் மற்றும் மீள்குடியேற்றத்தில் அரசு மற்றும் சிவில் சமூகத்தின் பங்கு பற்றிய கூடுதல் விவரங்கள் கதையின் அகலத்தை மேம்படுத்தும். குறிப்பாக, துண்டாடப்பட்ட போதிலும், தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் சமூகங்களைச் சேர்ந்த சிலர் இடம்பெயர்வின் போது உறவுகளைப் பேணி, தார்மீக மற்றும் பொருள் ரீதியான ஆதரவை வழங்கினர் என்பதை மஜீத் ஒப்புக்கொள்கிறார். இந்த தொடர்புகள், பகிரப்பட்ட வரலாற்றின் மீள்தன்மைக்கு சான்றாகக் காணப்படுகின்றன. அழுத்தத்தின் கீழும் கூட இந்த நீடித்த உறவுகளை அவர் சித்தரிப்பது, சமூகத்தை மோதலின் பாதிக்கப்பட்டவர்களாக மட்டுமல்லாமல், ஒற்றுமை, நினைவாற்றல், அடையாளம் மற்றும் குணப்படுத்துதலுக்கான நீண்ட பாதையின் முகவர்களாக நிலைநிறுத்துகிறது.

அகதி வாழ்க்கை.

1990ம் ஆண்டு வெளியேற்றப்பட்டதைத் தொடர்ந்து இடம்பெயர்ந்த விடத்தல்தீவு முஸ்லிம் சமூகம் அனுபவித்த கஷ்டங்கள் பற்றிய நெகிழ்ச்சியான விவரணத்தை அகதி வாழ்க்கை சித்தரிக்கிறது. என்று எழுதுகிறார். “முகங்கள் எங்கள் வாழ்க்கையின் போராட்டங்களையும், நம்பிக்கையின் பிம்பங்களையும் பிரதிபலிக்கின்றன.” இழப்பு மற்றும் நம்பிக்கையால் வடிவமைக்கப்பட்ட உயிர்வாழும் இடங்களாக முகாம்களை வடிவமைத்தனர். புத்தளம், தில்லையடி மற்றும் கல்பிட்டியில் உள்ள அகதி முகாம்கள் ஆயிரக்கணக்கானோருக்கு தற்காலிக வீடுகளாக மாறியது. அங்கு குடும்பங்கள் கூட்ட நெரிசல், தடைசெய்யப்பட்ட இயக்கம் மற்றும் வரையறுக்கப்பட்ட வளங்களுடன் போராடின. இருப்பினும் வறுமை மற்றும் உணர்ச்சி எழுச்சிக்கு மத்தியில், சமூகம் தங்கள் கலாச்சார மற்றும் மத அடையாளத்தைப் பாதுகாத்தது. கூட்டு சடங்குகள் மற்றும் பகிரப்பட்ட மீள்தன்மையிலிருந்து வலிமையைப் பெற்றது என்ற மஜீத்தின் விளக்கம் தெளிவானது. மற்றும் பச்சாதாபம் கொண்டது என்றாலும், முகாம் குடியிருப்பாளர்களிடமிருந்து நேரடி சாட்சியங்களைச் சேர்ப்பது இந்த அனுபவங்களின் உணர்வு ஈர்ப்பை அதிகரிக்கும் மற்றும் இடம்பெயர்வில் அன்றாட வாழ்க்கையைப் பற்றிய நெருக்கமான நுண்ணறிவுகளை வழங்கும்.

அளுக்கம் மற்றும் சிறப்பியடி போன்ற மீள்குடியேற்ற கிராமங்களுக்கு குடும்பங்கள் இடம்பெயர்ந்ததால், புதிய சவால்கள் எழுந்தன. இந்தக் குடியிருப்புகள் நிரந்தரத் தீர்வுகளாக வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தாலும், அவற்றின் வளர்ச்சி சீரற்றதாக இருந்தது என்றும், பெரும்பாலும் பள்ளிகள், மருத்துவமனைகள் மற்றும் போக்குவரத்து போன்ற அடிப்படை உட்கட்டமைப்புகள் இல்லாமையை மஜீத் குறிப்பிடுகிறார். மீள்குடியேற்ற கிராமங்கள் நம்பிக்கையின் புதிய அடையாளங்கள் என்றாலும், அவை இன்னும் நிறைவுற்றதாக இருந்ததில்லை என்று அவர் எழுதுகிறார். புறக்கணிப்பால் நிழலாடப்பட்ட முன்னேற்றத்தின் முரண்பாட்டைப் படம்பிடித்து. மீள்குடியேற்ற அனுபவம் இவ்வாறு கசப்பானது, நிலைத்தன்மைக்கான நம்பிக்கையால் குறிக்கப்பட்டது. ஆனால் மெதுவான ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் தொடர்ச்சியான ஓரங்கட்டலின் யதார்த்தத்தால் மென்மையாக்கப்பட்டது. இந்த நிலைமைகள் இளைய தலைமுறையை குறிப்பாக கல்வி மற்றும் வேலைவாய்ப்புக்கான அணுகலை எவ்வாறு பாதித்தன என்பதைப் பற்றிய ஆழமான ஆய்வு, இடப்பெயர்ச்சி எதிர்கால அபிலாஷைகளை எவ்வாறு மறுவடிவமைத்தது என்பது பற்றிய மதிப்புமிக்க நுண்ணறிவை வழங்கும்.

மஜீத் அரசாங்கத்தின் மீள்குடியேற்றத் திட்டங்களைப் பற்றியும் சிந்திக்கிறார். அவை செயல்படுத்தப்படுவது குறித்த அளவிடப்பட்ட விமர்சனத்தை வழங்குகிறார். வீட்டுவசதித் திட்டங்கள் மற்றும் வாழ்வாதார ஆதரவுக்குப் பின்னால் உள்ள நோக்கத்தை அவர் ஒப்புக்கொள்கிறார். ஆனால் கொள்கைக்கும் நடைமுறைக்கும் இடையிலான தொடர்பைக் குறிப்பிடுகிறார். “அரசின் திட்டங்கள் எங்கள் எதிர்காலத்தை உறுதி செய்ய வேண்டியதாயிருந்தது. ஆனால் நிறைவேறாமல் “அதிகாரத்துவ தாமதங்கள், வெளிப்படைத்தன்மை இல்லாமை மற்றும் போதுமான ஒருங்கிணைப்பு இல்லாமை ஆகியவை பெரும்பாலும் இடம்பெயர்ந்த குடும்பங்களை நீண்டகால நிச்சயமற்ற நிலையில், நில உறுதிமொழிகள், இழப்பீடு மற்றும் சேவைகளுக்கான அணுகலுக்காக காத்திருக்க வைத்தன. விடத்தல்தீவின் அடையாள தாயகம், திரும்பி வருவதற்காக நியமிக்கப்பட்டிருந்தாலும், தீர்க்கப்படாத சட்ட மற்றும் பல தடைகள் காரணமாக பலரால் அணுக முடியாததாகவே இருந்தது.

உள்நாட்டுப் போர் முடிவடைந்ததைத் தொடர்ந்து புதுப்பிக்கப்பட்ட மீள்குடியேற்ற முயற்சிகளால் குறிக்கப்பட்ட 2009 க்குப் பிந்தைய காலம், சில உத்வேகத்தை அளித்தது. ஆனால் இந்த முயற்சிகள் அர்த்தமுள்ள சமூக ஈடுபாடு இல்லாமல் தோல்வியடைந்தன என்பதை மஜீத் விளக்குகிறார். இடம்பெயர்ந்தவர்களின் குரல்களையும் தேவைகளையும் மையமாகக் கொண்ட கொள்கை

சீர்திருத்தங்களின் அவசியத்தை அவர் வலியுறுத்துகிறார். மறுகட்டமைப்பு முயற்சிகளில் கூட்டு பங்கேற்பை ஆதரிக்கிறார். தொடர்ச்சியான பின்னடைவுகள் இருந்தபோதிலும், திரும்பி வந்து மீண்டும் கட்டியெழுப்புவதற்கான உரிமையை தொடர்ந்து வலியுறுத்திய குடும்பங்களின் மீள்தன்மையை அவர் முன்வைக்கின்றார். ஒட்டுமொத்தமாக, மஜீத் முறையான தோல்வி மற்றும் சமூக வலிமை இரண்டையும் பற்றிய ஒரு அழுத்தமான கதையை வழங்குகிறார். அவரது சமநிலையான தொனி, அகதி வாழ்க்கையை இடப்பெயர்ச்சி, சகிப்புத்தன்மை மற்றும் கண்ணியத்திற்கான தொடர்ச்சியான தேடலின் சிக்கலான இடைவினையாக வடிவமைப்பதற்கு பதிலாக பழி சுமத்துவதைத் தவிர்க்கிறது. இருப்பினும், மீள்குடியேற்றப்பட்ட குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை அல்லது பட்ஜெட் ஒதுக்கீடுகள் போன்ற அனுபவ தரவுகளிலிருந்து இந்த கதை பயனடையக்கூடும், இது பகுப்பாய்வை ஆழப்படுத்தவும், தனிப்பட்ட நினைவகத்தை பரந்த கட்டமைப்பு நுண்ணறிவுகளுடன் இணைக்கவும் உதவும்.

முடிவுரை உசாத்துணை நூல்கள் (குறிப்புகள்), மற்றும் பின்னிணைப்பு.

முடிவுரையில், மஜீத் தனது பணியின் மைய நோக்கத்தை மீண்டும் உறுதிப்படுத்துகிறார். விடத்தல்தீவின் முஸ்லிம் சமூகத்தின் வரலாறு மற்றும் கலாச்சாரத்தை ஆவணப்படுத்தி பாதுகாத்தலை அவர் வலியுறுத்துகிறார். விடத்தல்தீவின் வரலாறு எங்கள் அடையாளத்திற்குப் பொக்கிசமாகும். வரலாறு வெறும் நினைவாக மட்டுமல்ல, அடையாளமாகவும் செயல்படுகிறது என்பதை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. மஜீத்தைப் பொறுத்தவரை, விடத்தல்தீவு ஒரு பெளதீக மற்றும் குறியீட்டு தாயகம் இடப்பெயர்ச்சிக்கு மத்தியில் கலாச்சார தொடர்ச்சிக்கான ஒரு பாத்திரம். 1990க்கு முந்தைய வகுப்புவாத நல்லிணக்கத்தின் சகாப்தத்தை இடப்பெயர்ச்சிக்குப் பிந்தைய அதிர்ச்சியுடன் இணைப்பதன் மூலம், எதிர்கால மறுகட்டமைப்பிற்கான அடித்தளமாக நினைவுகூறுதலை அவர் அழைக்கிறார். இந்த முடிவு இழப்பு, மீள்தன்மை மற்றும் கலாச்சார பெருமை ஆகியவற்றின் கதை நூல்களை திறம்பட பிணைக்கிறது. இருப்பினும், வாய்மொழி வரலாற்று ஆவணங்கள், இளைஞர் பாரம்பரிய திட்டங்கள் அல்லது சமூகத்தால் இயக்கப்படும் நல்லிணக்க மன்றங்கள் போன்ற குறிப்பிட்ட பரிந்துரைகளை முன்மொழிவதன் மூலம் ஆவணப்படுத்தலுக்கு அப்பால் செயல்படக்கூடிய பாதுகாப்பை நோக்கி நகர்வதன் மூலம் இந்தப் பிரிவு பயனடைந்திருக்கலாம்.

உசாத்துணை நூல்கள் (குறிப்புகள்) பகுதி மஜீத்தின் கதைக்குப் பின்னால் உள்ள அறிவார்ந்த அடித்தளத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. அவரது படைப்பின் நம்பகத்தன்மை முந்தைய நூல்களால் வலுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதை அவர் ஒப்புக்கொள்கிறார். “தகவலின் நம்பகத்தன்மை முந்தைய நூல்களின் ஆதாரங்கள், வரலாற்று ஆவணங்கள், மத கையெழுத்துப் பிரதிகள் மற்றும் வாய்மொழி வரலாறுகளின் கலவையை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அவரது குறிப்புகள் கல்விசார் மற்றும் சமூக நினைவாற்றல் இரண்டையும் பிரதிபலிக்கின்றன. ஆதாரங்கள் பிராந்திய சமூக-அரசியல் பகுப்பாய்வுகள் மற்றும் உள்ளூர்மயமாக்கப்பட்ட மத நூல்களை உள்ளடக்கியது, விடத்தல்தீவின் கதையை பரந்த வரலாற்று சொற்பொழிவுக்குள் நிலைநிறுத்துகின்றன. இந்த குறிப்புகளைச் சேர்ப்பது அவரது எழுத்தின் நம்பகத்தன்மையை வலுப்படுத்தும் அதே வேளையில், முதன்மை மூலங்களிலிருந்து இரண்டாம் நிலை மூலங்களை வேறுபடுத்தி சுருக்கமான சூழல் குறிப்புகளை வழங்குவது ஒவ்வொரு மேற்கோளின் முக்கியத்துவத்தின் மூலம் வாசகர்களை மிகவும் திறம்பட வழிநடத்தியிருக்கும்.

பின்னிணைப்பில், மஜீத் தனது கதையை காட்சி மற்றும் ஆவணப் பொருட்களுடன் இணைத்துள்ளார். அது வரலாற்றை வாழ்ந்த யதார்த்தத்தில் விளக்குகிறது. பின்னிணைப்புகள் நமது கதை கண்களுக்கு முன் கொண்டு வந்தன என்று அவர் குறிப்பிடுகிறார். சுருக்க வரலாற்றை உயிர்ப்பிப்பதில் புகைப்படங்கள், வம்சாவளி மற்றும் வரைபடங்களின் பங்கை எடுத்துக்காட்டுகிறார். இந்த சேர்த்தல்களில் மசூதிகள், பள்ளிகள் மற்றும் சமூக இடங்களின் படங்கள் செல்வாக்கு மிக்க நபர்களின் பரம்பரை விளக்கப்படங்கள் மற்றும் தீவின் புவியியலின் வரைபட பிரதிநிதித்துவங்கள் ஆகியவை அடங்கும். இத்தகைய கூறுகள் சமூகத்தின் கடந்த காலத்துடனான வாசகரின் தொடர்பை ஆழப்படுத்துகின்றன. அவர் விவரிக்கும் உலகத்திற்கு உணர்வு மற்றும் உணர்ச்சி அணுகலை வழங்குகின்றன. இருப்பினும், இடம்பெயர்ந்த குடியிருப்பாளர்களின் தனிப்பட்ட கடிதங்கள், வாய்வழி சாட்சியங்கள் அல்லது நாட்குறிப்புகளிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட பகுதிகளைச் சேர்ப்பதன் மூலம் இந்தப் பிரிவு பயனடையும். நாடுகடத்தலின் வாழ்ந்த அனுபவத்தையும் நினைவாற்றலையும் மிகவும் அழுத்தமாகத் தூண்டும்.

கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் கலந்துரையாடல்.

மஜீத்தின் கதை, ஒரு காலத்தில் விடத்தல்தீவில் தமிழ்-முஸ்லிம் உறவுகளை வரையறுத்த சமூக-கலாச்சார நல்லிணக்கத்தை ஆவணப்படுத்துகிறது. சமூகங்களுக்கு இடையிலான உறவுகள் பரஸ்பர மரியாதை, பகிரப்பட்ட பண்டிகைகள் மற்றும் சந்தைகள் மற்றும் மத நிறுவனங்கள் போன்ற இடங்களில் அன்றாட தொடர்புகளின் அடிப்படையில் கட்டமைக்கப்பட்டன. தமிழர் மற்றும் முஸ்லிம்கள் இணையற்ற வாழ்வு சமூக ஒற்றுமையின் சிறந்த உதாரணமாக இருந்தது. என்று அவர் எழுதுகிறார்.

இந்த சகவாழ்வை சமூக ஒற்றுமையின் அடையாளமாக வடிவமைத்தார். மொழி, உடை மற்றும் உணவு பழக்கவழக்கங்கள் பிரிவினைக்கு அல்ல, இணைப்பின் புள்ளிகளாக மாறியது. முகைதீன் மதுதி மற்றும் உள்ளூர் கோயில்கள் போன்ற மத இடங்கள் இந்த மரியாதையை அடையாளப்படுத்தின. பெரும்பாலும் வகுப்புவாத நல்லிணக்கத்தின் பகிரப்பட்ட தளங்களாக மாறின. இருப்பினும், 1990 இடப்பெயர்ச்சி ஒரு பிளவைக் குறித்தது. நீண்டகால பிணைப்புகளைத் துண்டித்து, கூட்டு நினைவகத்தில் ஒரு வெற்றிடத்தை உருவாக்கியது. இந்த முறிவை மஜீத் சித்தரிப்பது உடல் ரீதியான பிரிவினை மட்டுமல்ல, கலாச்சார இழப்பையும் அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. போருக்குப் பிந்தைய சில தொடர்புகள் நீடித்தாலும், நல்லிணக்கம் முழுமையடையாமல் இருப்பதாக அவர் கூறுகிறார். இது இலங்கையில் மோதலுக்குப் பிந்தைய இன உறவுகள் குறித்த பரந்த கவலைகளுடன், குறிப்பாக பகிரப்பட்ட இடங்கள் மற்றும் பரஸ்பர நம்பிக்கையை மீட்டெடுக்க வேண்டியதன் அவசியத்துடன் ஒத்துப்போகிறது.

இடப்பெயர்ச்சியே சமூகத்தை மறுவடிவமைத்த ஒரு வரையறுக்கும் அதிர்ச்சியாகக் கூறப்படுகிறது. புத்தளம் மற்றும் தில்லையடியில் உள்ள முகாம்கள் பற்றாக்குறைக்கு மத்தியில் சகிப்புத்தன்மையின் அடையாளங்களாக மாறின. “முகாம்கள் எங்கள் வாழ்க்கையின் போராட்டங்களையும், நம்பிக்கையின் பிம்பங்களையும் பிரதிபலிக்கின்றன.” என்று மஜீத் எழுதுகிறார். கஷ்டத்திற்கும் நம்பிக்கைக்கும் இடையிலான பதட்டத்தை பிரதிபலிக்கிறார். வறுமை மற்றும் தடைசெய்யப்பட்ட இயக்கம் இருந்தபோதிலும், இடப்பெயர்ந்தவர்கள் தங்கள் மத நடைமுறைகளையும் கலாச்சார அடையாளத்தையும் பாதுகாத்தனர். இருப்பினும், 2009க்குப் பிறகு மெதுவான மற்றும் அதிகாரத்துவ மீள்குடியேற்ற செயல்முறை, குறிப்பாக சிறப்பியடி மற்றும் அலுத்தம் போன்ற இடங்களில், ஆழமான கட்டமைப்பு சவால்களை பிரதிபலித்தது. சில குடும்பங்கள் மீண்டும் கட்டப்பட்டாலும், மற்றவை நிச்சயமற்ற நிலையில் இருந்தன.

கல்வியும் மதத் தலைமையும் சமூகத்தின் மீள்தன்மையின் தூண்களாக வெளிப்படுகின்றன. மன்அலிகார் மகா வித்யாலயம் போன்ற நிறுவனங்கள் அறிவுசார் வளர்ச்சி மற்றும் சமூக முன்னேற்றத்தின் அடையாளங்களாகச் செயல்பட்டன. “மன்அலிகார் மகா வித்யாலயம் எங்கள் கல்வி வளர்ச்சிக்கான முதல் அடியெடுப்பாக இருந்தது என மஜீத் குறிப்பிடுகிறார். மத அறிஞர்கள் தார்மீக மற்றும் ஆன்மீக விழுமியங்களை மேலும் வலுப்படுத்தினர். இருப்பினும், இடப்பெயர்ச்சி இந்த அறிவுப் பரிமாற்றத்தை சீர்குலைத்தது, நிறுவனங்களின் இழப்பு தலைமுறை தொடர்ச்சியை எவ்வாறு பாதிக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

சமூகம் மீன்பிடித்தல், விவசாயம் மற்றும் வர்த்தகத்தில் கட்டமைக்கப்பட்டிருந்தது. உலர்ந்த மீன் மற்றும் தென்னை சார்ந்த பொருட்கள் முக்கிய ஏற்றுமதிகளை உருவாக்குகின்றன. எங்கள் வாழ்வாதாரத்தின் முதுகெலும்பாக இருந்தது. என்று அவர் எழுதுகிறார். தீவின் கடல்சார் அடையாளத்தைக் அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறார். பாரம்பரிய வாழ்வாதாரங்களின் சீர்குலைவு பலரை வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்புக்கு, குறிப்பாக வளைகுடாவில் கட்டாயப்படுத்தியது. வீட்டுப் பொருளாதாரங்கள் மற்றும் சமூக கட்டமைப்புகளை மறுவடிவமைத்தது. மஜீத் இந்த மாற்றங்களை கிராமப்புற மீள்தன்மை மற்றும் வற்புறுத்தலின் கீழ் தழுவலின் பரந்த வடிவங்களுடன் இணைக்கிறார். நாடுகடத்தப்பட்ட காலத்திலும் கூட, கலாச்சார தொடர்ச்சி என்பது ஒரு தொடர்ச்சியான கருப்பொருளாகும். திருமண விழாக்கள், மத விழாக்கள் மற்றும் காழிகம்பு குச்சி நடனம் போன்ற பாரம்பரிய நிகழ்ச்சிகள் போன்ற சடங்குகள் அடையாளத்தின் அடிப்படையாக மாறின. “கோலாட்டம் எனும் கழிகம்பு ஆட்டம் நமது பாரம்பரிய கலைவிழாவைச் சாட்சியப்படுத்தியது என்று அவர் குறிப்பிடுகிறார். சமூக ஒற்றுமையில் செயல்திறனின் பங்கை எடுத்துக்காட்டுகிறார். இருப்பினும், மீள்குடியேற்றப் பகுதிகளில் மதுதிகள் மற்றும் பொது மைதானங்கள் போன்ற பௌதீக இடங்கள் இல்லாதது இந்த மரபுகளைத் தக்கவைத்துக்கொள்வதில் சவால்களை ஏற்படுத்தியது.

இடப்பெயர்ச்சிக்கு முந்தைய மற்றும் பிந்தைய வாழ்க்கையில் பொது சேவை மற்றும் சமூக இயக்கங்கள் முக்கிய பங்கு வகித்தன. கல்வி, சுகாதாரம் மற்றும் நிவாரணப் பணிகளில் ஈடுபட்டவர்களை மஜீத் பாராட்டுகிறார். சமூக சேவை இயக்கங்கள் என்பவை மனிதாபிமானத்தின் அடையாளமாகும். இடப்பெயர்ச்சி இந்த வலையமைப்புகளை மிகவும் பாதித்த போதிலும், நெருக்கடிகளின் போது சமூக மூலதனம் ஒரு முக்கிய வளமாக வெளிப்பட்டது. சமூகம் தலைமையிலான வளர்ச்சி மற்றும் நல்வாழ்வை உள்ளடக்கிய உள்கட்டமைப்புகளை மீண்டும் கட்டியெழுப்ப இந்தக் கதை அழைப்பு விடுக்கிறது. நம்பிக்கையின் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகையில், சமரசத்திற்கான அழைப்புடன் கலந்துரையாடல் முடிவடைகிறது. புதிய அடையாளங்கள் அவை முழுமையடையாமல் உள்ளன. சமூகங்களுக்கிடையே நம்பிக்கை மற்றும் கலாச்சார பாலங்களை மீட்டெடுக்க மஜீத் வலியுறுத்துகிறார். பகிரப்பட்ட நினைவகம் அமைதிக்கான அடித்தளமாக மாற வேண்டும் என்று பரிந்துரைக்கிறார். வரலாற்று விவரிப்பு மற்றும் வாழ்ந்த அனுபவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட அவரது வரலாறு, கலாச்சாரப் பாதுகாப்பு மற்றும் நல்லிணக்கம் ஆகியவை பின்னோக்கிப் பார்க்கும் பணிகள் அல்ல என்பதை வலியுறுத்துகிறது. அவை ஒரு நியாயமான மற்றும் உள்ளடக்கிய எதிர்காலத்தை வடிவமைப்பதற்கு அவசியமானவை.

முடிவுரை.

“விடத்தல்தீவு” என்ற நூலை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆய்வுக்கட்டுரை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றுப் பண்பாட்டு வரலாறு விடத்தல்தீவு முஸ்லிம் சமூகத்தின் வரலாற்று, சமூக-பொருளாதார மற்றும் கலாச்சார அடையாளத்தைப் பற்றிய விரிவான புரிதலை இந்த ஆய்வு வழங்குகிறது. கல்வி, மதத் தலைமை, பொருளாதார தன்னிறைவு மற்றும் சமூக சேவை ஆகியவற்றில் அவர்களின் பங்களிப்புகளை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டி, சமூகத்தின் தனித்துவமான கலாச்சார மரபை இந்த ஆய்வு எடுத்துக்காட்டுகிறது. 1990ம் ஆண்டு உள்நாட்டு மோதல் காரணமாக சமூகம் இடம்பெயர்ந்தது. அவர்களின் வாழ்வாதாரத்தை மட்டுமல்ல, அவர்களின் கலாச்சார மற்றும் மத தொடர்ச்சியையும் சீர்குலைத்தது என்பதை முக்கிய கண்டுபிடிப்புகள் நிரூபிக்கின்றன. கட்டாய இடம்பெயர்வு மற்றும் அகதி முகாம்களில் வாழ்க்கையின் அதிர்ச்சி இருந்தபோதிலும், சமூகம் தங்கள் கலாச்சார நடைமுறைகளைப் பாதுகாப்பதன் மூலமும், வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பு மற்றும் மீள்குடியேற்ற முயற்சிகள் உட்பட பொருளாதார தழுவலைப் பின்பற்றுவதன் மூலமும் குறிப்பிடத்தக்க மீள்தன்மையைக் காட்டியது. இந்த ஆய்வு, விடத்தல்தீவின் வரலாற்றைக் குறிக்கும் இணக்கமான தமிழ்-முஸ்லிம் உறவுகள் குறித்தும் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகிறது. மற்றும் கலாச்சார சகவாழ்வின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துகிறது. இருப்பினும், முறையான நல்லிணக்க முயற்சிகள் இல்லாததும், மூதாதையர் நிலங்களை மீண்டும் கட்டியெழுப்புவதில் உள்ள சவால்களும் குறிப்பிடத்தக்க கவலைகளாகவே உள்ளன. மஜீத்தின் படைப்புகள் போன்ற வரலாற்றுக் கதைகளைப் பாதுகாப்பது கலாச்சார நினைவைப் பாதுகாப்பதற்கும் இனங்களுக்கிடையேயான நல்லிணக்கத்தை வளர்ப்பதற்கும் அவசியம் என்று ஆராய்ச்சி முடிவு செய்கிறது.

பரிந்துரைகள்.

கண்டுபிடிப்புகளின் அடிப்படையில், விடத்தல்தீவு முஸ்லிம் சமூகத்தின் பாரம்பரியத்தைப் பாதுகாத்தல் மற்றும் மீட்டெடுப்பதை ஆதரிப்பதற்காக பின்வரும் பரிந்துரைகள் முன்மொழியப்பட்டுள்ளன:

1. கலாச்சாரப் பாதுகாப்பு முயற்சிகள்: வாய்மொழி வரலாறுகள், புகைப்படங்கள் மற்றும் கலாச்சார கலைப்பொருட்களை ஆவணப்படுத்த சமூக ஆவணக் காப்பகங்களை நிறுவுதல். கலாச்சார நிகழ்வுகள் மற்றும் பட்டறைகள் மூலம் தலைமுறைகளுக்கு இடையேயான அறிவுப் பகிர்வை ஊக்குவிக்கவும்.
2. மீள்குடியேற்றம் மற்றும் மறுவாழ்வுக்கான ஆதரவு: மீள்குடியேற்ற கிராமங்களில் கல்வி, சுகாதாரம் மற்றும் வீட்டுவசதிக்கான அணுகலை மேம்படுத்துவதன் மூலம் அரசாங்க மீள்குடியேற்ற திட்டங்களை வலுப்படுத்துதல். மூதாதையர் நிலங்களை மீட்டெடுக்க விரும்பும் இடம்பெயர்ந்த குடும்பங்களுக்கு சட்டப்பூர்வ ஆதரவை வழங்குதல்.
3. இனங்களுக்கிடையேயான நல்லிணக்கத் திட்டங்கள்: தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் சமூகங்களுக்கிடையில் பரஸ்பர புரிந்துணர்வை வளர்க்கும் உரையாடல் முயற்சிகளை எளிதாக்குதல். நம்பிக்கையை மீண்டும் கட்டியெழுப்பவும், பகிரப்பட்ட மரபுகளைக் கொண்டாடவும் கூட்டு கலாச்சார நிகழ்வுகளை ஏற்பாடு செய்யுங்கள்.
4. கல்வி மற்றும் சமூக ஈடுபாடு: மன்அலிகார் மகா வித்யாலயம் போன்ற கல்வி நிறுவனங்களை கல்வி மற்றும் கலாச்சார சிறப்பின் மையங்களாகப் புதுப்பித்தல். சமூக வளர்ச்சிக்கு பங்களிக்க இளைஞர்களை அதிகாரம் அளிக்கும் சமூக தலைமைத்துவ திட்டங்களை ஊக்குவித்தல்.
5. பொருளாதார வலுவூட்டல்: மீன்பிடித்தல் மற்றும் விவசாயம் போன்ற பாரம்பரிய தொழில்களை மீட்டெடுக்கும் வாழ்வாதார ஆதரவு திட்டங்களை உருவாக்குதல். பொருளாதார மீள்தன்மையை ஊக்குவிக்க தொழில் பயிற்சி மற்றும் சிறு வணிக மானியங்களை வழங்குதல்.

ஆராய்ச்சியின் எதிர்கால விரிவாக்கம்.

இடம்பெயர்ந்த சமூகங்களின் சமூக-கலாச்சார இயக்கவியல் மற்றும் வரலாற்று பரிணாமம் குறித்த மேலும் ஆராய்ச்சிக்கான வழிகளை இந்த ஆய்வு ஆராய்கிறது. எதிர்கால ஆய்வுக்காக பின்வரும் பகுதிகள் பரிந்துரைக்கப்படுகின்றன:

1. இடப்பெயர்ச்சி குறித்த ஒப்பீட்டு ஆய்வுகள்: பொதுவான சவால்கள் மற்றும் வெற்றிகரமான மீள்குடியேற்ற மாதிரிகளை அடையாளம் காண இலங்கையின் பிற பிராந்தியங்களில் இடம்பெயர்ந்த முஸ்லிம் சமூகங்களின் ஒப்பீட்டு பகுப்பாய்வுகளை நடத்துதல்.
2. பாலினப் பாத்திரங்கள் மற்றும் இடப்பெயர்ச்சிக்குப் பிந்தைய தழுவல்: இடப்பெயர்ச்சியின் போதும் அதற்குப் பின்னரும் விடத்தல்தீவு முஸ்லிம் சமூகத்தின் பொருளாதார, கல்வி மற்றும் சமூகத் துறைகளில் பெண்களின் வளர்ந்து வரும் பாத்திரங்களை ஆராய்தல்.
3. வாய்மொழி வரலாற்றுத் திட்டங்கள்: இடப்பெயர்ச்சிக்கு முன்னர் விடத்தல்தீவில் வாழ்ந்த முதியோர், சமூக உறுப்பினர்களின் வாழ்க்கை பற்றிய கதைகளைப் பதிவு செய்யும் வாய்மொழி வரலாற்றுத் திட்டங்கள் மூலம் ஆராய்ச்சியை விரிவுபடுத்துதல்.
4. துறைகளுக்கு இடையேயான அணுகுமுறைகள்: மானுடவியல், வரலாறு மற்றும் மோதல்

ஆய்வுகளின் கண்ணோட்டங்களை இணைத்து, கலாச்சார அடையாளம் மற்றும் மீள்தன்மையின் பகுப்பாய்வை ஆழப்படுத்த, துறைகளுக்கு இடையேயான கட்டமைப்புகளைப் பயன்படுத்துங்கள்.

5. கொள்கை பகுப்பாய்வு மற்றும் ஆதரவு: மீள்குடியேற்றம் மற்றும் சிறுபான்மை உரிமைகள் தொடர்பான போருக்குப் பிந்தைய கொள்கை கட்டமைப்புகளை பகுப்பாய்வு செய்து அவற்றின் செயல்திறனை மதிப்பிடவும் மேம்பாடுகளை பரிந்துரைக்கவும்.

6. புலம்பெயர்ந்தோர் பங்களிப்புகள்: இடம்பெயர்ந்த குடும்பங்களின் கலாச்சார அடையாளத்தைப் பாதுகாப்பதிலும், அவர்களின் சமூக-பொருளாதார மறுவாழ்வுக்கு பங்களிப்பதிலும் விடத்தல்தீவு புலம்பெயர்ந்தோரின் பங்கை ஆய்வு செய்தல்.

மஜீத்தின் படைப்பில் பதிவான வரலாற்றுக் கதை, இடம்பெயர்ந்த சமூகங்களின் நினைவுகளை மதிக்கவும், அவர்களின் பங்களிப்புகள் அங்கீகரிக்கப்படுவதை உறுதி செய்யவும் உள்ளூர் வரலாறுகளைப் பாதுகாப்பதன் முக்கியத்துவத்தை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. இந்த ஆராய்ச்சி கலாச்சார மீள்தன்மை, இனங்களுக்கிடையேயான சகவாழ்வு மற்றும் மோதலுக்குப் பிந்தைய மீட்பு பற்றிய பரந்த சொற்பொழிவுக்கு பங்களிக்கிறது. எதிர்கால ஆராய்ச்சி முயற்சிகள் இந்த அடித்தளத்தில் விரிவடைந்து, விடத்தல்தீவு முஸ்லிம் சமூகத்தின் வாழ்ந்த அனுபவங்கள், அபிலாஷைகள் மற்றும் பங்களிப்புகளை ஆழமாக ஆராய்ந்து, வளமான மற்றும் உள்ளடக்கிய வரலாற்றுக் கதையை வளர்க்க முடியும்.

வரலாற்று ஆவணங்கள் மற்றும் இன்றைய சவால்கள் இரண்டையும் நிவர்த்தி செய்வதன் மூலம், இடம்பெயர்ந்த மற்றும் மீள்குடியேற்றப்பட்ட சமூகங்களுக்கு கலாச்சார பெருமை, சமூக ஒற்றுமை மற்றும் நிலையான வளர்ச்சியை மீட்டெடுக்கும் கூட்டு முயற்சிகளை ஊக்குவிப்பதை இந்த ஆய்வு நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

உசாத்துணைகள்.

- Brun, C. (2008). Finding a Place: Local Integration and Protracted Displacement in Sri Lanka. Berghahn Books.
- Chatterjee, P. (1993). The Nation and Its Fragments: Colonial and Postcolonial Histories. Princeton University Press.
- Hasbullah, S. H., & Morrison, B. M. (2004). Sri Lankan Society in an Era of Globalization: Struggling to Create a New Social Order. SAGE Publications.
- Imtiyaz, A. R. M., Hoole, S. R. H., Mohamed-Saleem, A., & Ameerdeen, V. (2015). Muslims in post-war Sri Lanka: An opportunity lost for conflict transformation. Journal of Arts and Humanities, 4(7), 79–89.
- Majeed, A. M. A. (2007). History and Culture of Vidathaltheevu Muslims. Rehabilitation Education and Development Organization.
- Scott, J. C. (1990). Domination and the Arts of Resistance: Hidden Transcripts. Yale University Press.
- Thiranagama, S. (2013). In My Mother's House: Civil War in Sri Lanka. University of Pennsylvania Press.
- Wickramasinghe, N. (2014). Sri Lanka in the Modern Age: A History of Contested Identities. University of Hawaii Press.

16. ஊமைச் சுவடுகளின் ஊடாக போருக்கு முந்தைய இலங்கையில் விடத்தல்தீவு பற்றிய சமூக கலாச்சார வாசிப்பு.

ஜனகராணி ஜெகநாதன்¹⁷.

சுருக்கம்.

இந்தக் கட்டுரை, வடமேற்குப் பகுதியில் அமைந்த கடலோரத் தமிழ் கிராமமான விடத்தல்தீவின் சமூக வரலாற்று மற்றும் கலாச்சாரப் படிமங்களை, ஜனகராணி ஜெகநாதன் எழுதிய கவிதைநடையூட்டுப் பதிவான ஊமைச் சுவடுகள் (Silent Footprints) என்னும் நினைவுக்குறிப்பு நூலின் அடிப்படையில் வாசிக்க முயல்கிறது. இலக்கிய மக்களியலும் நினைவியலும் ஆகியனவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு, விடத்தல்தீவின் போருக்கு முந்தைய உறவுமுறை அமைப்புகள், பாலின அடிப்படையிலான உழைப்பு, மத ஒத்திசைவு, கலை வெளிப்பாடுகள் மற்றும் உள்ளூர் சூழலியல் நடைமுறைகள் ஆகியவை ஆராயப்படுகின்றன. வாய்மொழி வரலாறு, தலைமுறைத் தழுவல், மற்றும் புலம்பெயர்ந்த தமிழ் மக்கள் கொண்ட ஏக்கங்களை முன்வைக்கும் கவிதைநடை மற்றும் பிரதிபலிப்புப் பகிர்வுகள் வழியாக, வரலாற்றில் மௌனப்படுத்தப்பட்ட சமூகக் கதைகள் இங்கே மறுசீரமைக்கப்படுகின்றன. கருப்பொருள் பகுப்பாய்வின் ஊடாக, விடத்தல்தீவு வெறும் புவியியல் இடமாக மட்டுமல்லாமல், அறிவு மற்றும் உணர்ச்சி சார்ந்த ஒரு துடிப்பான இடமாக இயங்கியிருக்கின்றது என்பதையும் இந்த ஆய்வானது வெளிப்படுத்துகிறது. இவ்வாய்வு, இவ்வாறான உள்ளூர் வரலாற்று நினைவுகளை பரந்த தமிழ் கலாச்சார உரையாடல்களும் விமர்சனப் புலமைகளும் உள்ளடக்கிய பரப்புகளுடன் இணைத்துப் பார்க்கிறது. இதன் மூலம் விடத்தல்தீவின் வாழ்க்கைச் சூழலை தமிழ் நவீனத்துவத்தின் பிரதிநிதியாக நிலைநிறுத்துகிறது. இத்தகைய விளிம்புநிலைக் குரல்களை மற்றும் வாழ்ந்த நினைவகங்களை பொருளடக்க வரலாற்று களஞ்சியங்களாக மீள்மையப்படுத்தும் இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை, தெற்காசிய வரலாற்றியல் தரவுகளை காலனியநீக்க நோக்கில் அமைக்க உதவுகின்றது.

முக்கிய சொற்கள்: விடத்தல்தீவு; தமிழ் அடையாளம்; சமூக கலாச்சார வரலாறு; ஊமைச் சுவடுகள்; வாய்மொழி நினைவகம்; போருக்கு முந்தைய தமிழ் கிராமம்; பாலினம் மற்றும் சமூகம்; கடலோர மனிதவியல்; தமிழ் புலம்பெயர்ந்தோர்; மத ஒத்திசைவு; தமிழ் பேச்சுவழக்கு.

அறிமுகம்.

வடமேற்கு இலங்கையின் மன்னார் மாவட்டத்தில் அமைந்த கடலோரத் தமிழ் கிராமமான விடத்தல்தீவு, அதன் மண், மக்கள் மற்றும் சொல்லப்பட்ட கதைகளுக்குள் நம்பிக்கை, உறவுமுறை, உழைப்பு மற்றும் சூழலியல் உணர்வுகள் சிக்கலாக அடுக்காக பதிந்துள்ள வரலாற்றை தாங்கி நிற்கிறது. உள்நாட்டுப் போரும், பின்வந்த இடப்பெயர்ச்சியும் ஏற்படுத்திய அழிவுகளுக்குமுன், இந்தக் கிராமம் பன்முக நல்லிணக்கமும் சமூக ஒற்றுமையுமாக இயங்கிய தளமாக இருந்தது. இங்கு கத்தோலிக்க, சைவ மற்றும் முஸ்லிம் சமூகங்கள் தனித்தனியாக வாழவில்லை; மாறாக, அன்றாடச் சடங்குகள், பகிர்ந்த உழைப்பு, மற்றும் ஒன்றையொன்று நம்பும் தார்மீக பொருளாதாரத்தைக் கொண்டு இணைந்த சமூகமாக அமைந்திருந்தது. ஒரு கத்தோலிக்க ஊர்வலம் ஒரு பிள்ளையார் ஆலயத்தை ஊடறுக்கும், முஸ்லிம் வியாபாரிகள் நாணயத்திற்காக வல்லாது நம்பிக்கைக்காகவும் பொருட்களை பரிமாறிக்கொள்வது போன்ற நிகழ்வுகள் இங்கு இயல்பாக நிகழ்ந்தன. ஜனகராணி ஜெகநாதனின் கவிதைநடை நினைவுக்குறிப்பு ஊமைச் சுவடுகள் என்னும் அரிய ஆவணத்தின் ஊடாக, விடத்தல்தீவின் போருக்கு முந்தைய சமூக கலாச்சார உலகம் இக்கட்டுரையில் ஆய்வு செய்யப்படுகிறது. அந்த உரையின் ஏக்கமுட்டும் வர்ணனைகள் மற்றும் நெருக்கமான நினைவுகளின் வழியாக, இது வெறும் நினைவுப் பதிவாக அல்லாது, விவசாய உழைப்பின் இசை, கிராம சடங்குகளின் அழகு, சகோதரத் தொடர்புகளின் நெறிமுறைகள் மற்றும் இந்தக் கடலோரக் குடிசைப்பட்டணத்தின் ஆன்மீக சூழலியலைப் பதிவு செய்யும் வாய்மொழி ஆவணமாகவும் செயல்படுகிறது.

இந்த பகுப்பாய்வில் பூர்வீக குணப்படுத்தும் நடைமுறைகள், பெண்கள் சமூக மற்றும் பொருளாதார வாழ்க்கையில் வகிக்கும் மையப் பங்கு, புலம்பெயர்ந்தோரின் நினைவகங்களில் மொழியியல் நெருக்கம், மற்றும் மத இடங்களின் பொருள் மற்றும் அடையாளக் குறியீட்டுத் தொடர்புகள் ஆகிய கருப்பொருள்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. இக்கட்டுரையில் விவரிக்கப்படும் விடத்தல்தீவின் போருக்கு முந்தைய உலகம் ஒரு கற்பனையில் எழுந்த யூடோப்பியா (Utopia) அல்ல. அது வர்க்க வேறுபாடுகள், பாலின மௌனங்கள் மற்றும் கடலோர வாழ்வாதாரங்களின் அபாயங்களால் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு உண்மையான வாழும் சமூகமாகும். இருப்பினும், அங்கு ஒருவருக்கொருவர் சார்ந்திருக்கும் உறவுகள்

வலிமையானவையாக இருந்தன; இங்கு கண்ணியம் உடல் உழைப்பில் வேருன்றி, அந்தஸ்து செல்வத்தால் அல்லாது, சேவையாலும் தியாகத்தாலும் அளவிடப்பட்டது.

இத்தகவல்களுடன், இக்கட்டுரை இந்த சமூகக் கதைகளை ஒரு விரிவான பகுப்பாய்வு நூலாகத் தைத்து, தமிழ் கடலோர வரலாறு, நினைவுப் பண்பியல், புலம்பெயர் ஆய்வுகள் மற்றும் இனமொழியியல் பாரம்பரியத்திலான விவாதங்களுக்குள் விடத்தல்தீவை நிலைநிறுத்துகிறது. நவீனமயமாக்கல், இடம்பெயர்வு மற்றும் இராணுவமயமாக்கல் ஆகியவை இந்தக் கிராமத்தின் நிலப்பரப்பையும் அதன் மனநிலையும் மாற்றியுள்ள இந்தக் காலத்தில், இக்கட்டுரை அழிவின் முன்னிலையில் மறக்கப்பட்ட ஒரு கடந்த காலத்தை மீட்டெடுக்க முயல்கிறது. நினைவுகூர்தல் என்பது வெறும் துக்கமே அல்ல, மாறாக ஒரு எதிர்ப்புச் செயலாகும் என்பதை இது வலியுறுத்துகிறது. ஊமைச் சுவடுகள் என்ற உரையின் மௌனங்களுக்குள், நிலத்திலும், சடங்குகளிலும், அன்பிலும் ஆழமாக வேருன்றிய ஒரு சமூகத்தின் உரத்த எதிரொலிகள் ஒளிந்துள்ளன.

ஆய்வின் முக்கியத்துவம்.

விடத்தல்தீவின் சமூக கலாச்சார வரலாறு என்பது வெறும் உள்ளூர் நினைவுகப் பதிவாக மட்டுமல்ல, அது இலங்கையின் இனமோதல் மற்றும் அதன் பின்விளைவுகளுக்கு முன்னரே நிலைபெற்றிருந்த சமூக ஒட்டுமொத்தத்தன்மை, மதங்களுக்கு இடையேயான நல்லிணக்கம் மற்றும் இடத்தோடு தொடர்புடைய வாழ்க்கை அறிவின் நூல்போன்ற நெசவாகும். குறிப்பாக வட இலங்கை வரலாற்றுக் களத்தில், அரசுத் தரவுகள் அல்லது போருக்குப் பிந்தைய வளர்ச்சிப் பேச்சாற்றலால் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள கிராம அறிவியல் மற்றும் வாய்மொழித் தொன்மைகளை மையப்படுத்த வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டுள்ளது. இந்த ஆய்வு அந்த அறிவார்ந்த தேவையினை பதிலளிக்கின்றது.

கத்தோலிக்கம், சைவமதம் மற்றும் இஸ்லாம் ஆகியவை ஒருங்கிணைந்த பிம்பமாக வாழ்ந்த ஒரு கடலோரத் தமிழ் கிராமமான விடத்தல்தீவின் அடுக்குமடக்கான பாரம்பரியம், அதன் ஆன்மீகத்திற்கும் சமூகத்திற்குமான அர்த்தவுருவங்களை வெளிப்படுத்துகின்றது. கவிதை உரைநடைகள், வாய்மொழி வரலாறுகள், சடங்குகளின் செயல் நிகழ்வுகள் மற்றும் சூழலியல் அறிவுகள் ஆகியவை மூலம், இந்த சமூகம் பராமரிப்பு முறைகள், தார்மீகக் கல்வி மற்றும் அழகியல் வெளிப்பாடுகளைச் சுமந்து வந்தது. இவை கோயில்கள், தேவாலயங்கள், மடங்கள் போன்ற கட்டட வடிவங்களிலும், மருத்துவச் சீமை, கூத்து, பருவநிலை விவசாயம் என அன்றாட நடைமுறைகளிலும் பிரதிபலித்தன. உட்கட்டமைப்புகள் இல்லாமலிருந்த போதும் நினைவாற்றல் எவ்வாறு உயிர்வாழ்கின்றது, தலைமுறைகளுக்கிடையிலான அதிர்ச்சியைக் கடந்து கலாச்சார அடையாளம் எவ்வாறு பரவுகின்றது, கிராமப்புறப் பெண்கள், ஆசிரியர்கள் மற்றும் கைவினைஞர்கள் ஊதியம் இன்றி, பெரும்பாலும் அறியப்படாமல், வாழ்க்கையை எவ்வாறு தாங்குகின்றனர் என்பதை புரிந்துகொள்ள இந்த ஆய்வு மிகவும் இன்றியமையாததாகும். விடத்தல்தீவு, ஒரு கிராமச் சூழலில் தமிழ் கலாச்சார நவீனத்துவத்தின் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக திகழ்கின்றது. இங்கு கண்ணியமும், பரஸ்பரப் பொறுப்பும், வாய்மொழி மரபுகளும் போருக்குமுன் சமூக வாழ்க்கையின் முதுகெலும்பாக இருந்தன.

மேலும், இந்த ஆய்வு நினைவுகூர்தலின் நெறிமுறைகள், அழிப்பதற்கான அரசியல் முயற்சிகள் மற்றும் போருக்குப் பிந்தைய கலாச்சார மறுசீரமைப்பில் அடித்தளக் குழுக்களின் பங்குகளைப் பற்றிய தொடர்ச்சியான கல்விச்சார்ந்த உரையாடல்களுக்கு பங்களிக்கின்றது. இது ஒரு நினைவியல் மீட்பு முயற்சியும், அழிவிற்கு எதிரான ஒரு வரலாற்றுச் செயலுமாகும். விடத்தல்தீவின் வரலாறு குறுக்கிடப்பட்டதெனினும், அழிக்கப்படவில்லை என்பதை வலியுறுத்துகிறது. போருக்குமுன் நிலவிய இந்த நெறிமுறைகளை ஆவணப்படுத்துவதன் மூலம், இந்த ஆய்வின் நோக்கங்கள் பின்வருமாறு அமைக்கப்பட்டுள்ளன:

ஆய்வின் நோக்கங்கள்.

1. விடத்தல்தீவின் போருக்கு முந்தைய சமூக மற்றும் கலாச்சார வாழ்க்கையை ஆவணப்படுத்துவதும், மறுசீரமைப்பதும் அதில் மத ஒத்திசைவு, பாரம்பரிய பழக்கவழக்கங்கள், பாலின உழைப்பு, மற்றும் வாய்மொழி நினைவுக நடைமுறைகள் ஆகியவற்றில் தன்னிச்சையான கவனம் செலுத்துதல்.
2. கிராமத்தின் சமூகவாழ்வில் மத நிறுவனங்கள் மற்றும் மதங்களுக்கு இடையேயான ஒத்துழைப்புகளின் (குறிப்பாக கத்தோலிக்கம், சைவ மதம் மற்றும் இஸ்லாம்) பங்குகள் சடங்குகள், ஆன்மீகப் புவியியல் மற்றும் தார்மீகக் கட்டமைப்புகளை உருவாக்கிய விதங்களை ஆராய்தல்.
3. சமூக நிர்வாகம், பராமரிப்பு மற்றும் நெறிமுறை நடைமுறைகளில் உறவுமுறை அமைப்புகள், கூட்டு குடும்பங்கள், மற்றும் பாரம்பரிய அறிவு அமைப்புகள் (மற்றும் மருத்துவச்சி வலையமைப்புகள்) வகிக்கும் பங்குகளை ஆராய்ந்து, அவை எவ்வாறு சமூக ஒழுங்கை நிலைநிறுத்தின என்பதை பகுப்பாய்வு செய்தல்.
4. போரால் தகர்க்கப்படும் முன்னர் நிலவிய சமூகப் பொருளாதார சூழல்களை அவதானித்து, வாழ்வாதாரக் கருவிகள், பெண் உழைப்பு, கைவினை உற்பத்தி மற்றும் கூட்டு வளங்களின் பகிர்வைப்

பிரதிபலிக்கும் இடங்களில் சமுதாய ஒத்துழைப்பை நோக்கி ஆய்வு செய்வது.

5. வாய்மொழி கதைகள், கவிதை வடிவங்கள், வீட்டு சடங்குகள் போன்றவற்றின் ஊடாக, தலைமுறைகளுக்கிடையே நினைவுகள் மற்றும் கலாச்சார அடையாளங்கள் எவ்வாறு பரவுகின்றன என்பதைக் குறிப்பாக பாலினம், முதுமை மற்றும் உணர்ச்சி நிலைத்தன்மை ஆகியவற்றோடு தொடர்புபடுத்தி ஆராய்தல்.
6. கிராம விழாக்கள், பேச்சுவழக்குகள், பக்தி நிகழ்ச்சிகள் போன்ற கலைவழிப் பிரதிபலிப்புகள் மற்றும் ஆன்மீக அழகியல் வடிவங்கள், சமூக ஒற்றுமை மற்றும் உணர்ச்சி எதிர்ப்பின் ஊடாக எவ்வாறு சமூக ஒட்டுமொத்தத்தன்மையை உருவாக்கின என்பதை ஆய்வு செய்வது.
7. விடத்தல்தீவின் கலாச்சார அடையாளத்தில் போர், இடம்பெயர்வு மற்றும் நவீனமயமாக்கல் ஏற்படுத்திய தாக்கங்களை விமர்சன ரீதியாக மதிப்பீடு செய்தல். இதன் ஊடாக இடப்பெயர்வு, புலம்பெயர்ந்தோரின் ஏக்கம், சுற்றுச்சூழல் இழப்பு மற்றும் குறியீட்டு சிதைவு போன்ற கருப்பொருள்கள் எவ்வாறு வெளிப்பட்டன என்பதைக் கொண்டுவருதல்.
8. தமிழ் கடலோர வாழ்க்கையின் சிக்கலான கூறுகளை வெளிப்படுத்தி, அழிக்கப்பட்ட கிராமச் சாத்தியங்களின் நினைவாற்றலை மீட்டெடுக்கும் காப்பக பணி ஊடாக, சமூக மையமுடைய தமிழ் வரலாற்று அறிவியலை வளப்படுத்துதல்.

இலக்கிய விமர்சனம்.

தமிழ் கடலோர கிராமங்களின் சமூக-கலாச்சார வரலாறு, குறிப்பாக இடைநம்பிக்கை, மத பன்முகத்தன்மை மற்றும் புலம்பெயர்வு கொண்ட விடத்தல்தீவு போன்ற கிராமங்களின் வரலாறு, இலங்கையின் முதன்மை வரலாற்றுச் சொற்பொழிவுகளில் பெரும்பாலும் புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த இலக்கிய விமர்சனம், தமிழ் ஆய்வுகளின் பரந்த பரப்பிற்குள் விடத்தல்தீவின் போருக்குமுன் நிலவிய கலாச்சார சூழலை நிலைநிறுத்தும் நோக்குடன், நிறுவப்பட்ட கல்வி ஆய்வுகளையும் சமூகத்தில் வேருன்றிய நுண்ணறிவுகளையும் ஒருங்கிணைக்கிறது. தமிழ் வீரக் கவிதைப் பற்றிய கே. கைலாசபதியின் (1985) முன்னோடி ஆய்வு, விடத்தல்தீவின் வாய்மொழிப் பாரம்பரியங்களை புரிந்துகொள்ள ஒரு தளமாக அமைக்கின்றது. அவரது ஆய்வில், அன்றாட மொழிச்சொற்கள், நாட்டுப்புற உருவகங்கள் மற்றும் கவிதை மரபுகள் ஆகியவை எவ்வாறு நெறிமுறைகள் மற்றும் வரலாற்று நினைவுகளைக் குறியீடாக்குகின்றன என்பதைக் கூறுகிறார். இந்தக் கருத்துக்கள், விடத்தல்தீவின் கும்மி பாடல்கள், சடங்கு மந்திரங்கள், “அமைதியான கண்ணகி”, “பழுத்த இலை” போன்ற உருவகங்கள் வழியாக வெளிப்படுகின்றன. இது, தமிழ் வாய்மொழி மரபுகள் வெறும் இலக்கிய வடிவமே அல்ல, மாறாக நெறி மற்றும் அடையாளத்திற்கான கலாச்சார களஞ்சியம் என்ற அவரின் வாதத்துடன் ஒத்துப்போகின்றது. டென்னிஸ் மெக்கில்வ்ரே (2008) தனது Crucible of Conflict எனும் நூலில் இலங்கையின் கிழக்குக் கரையில் தமிழ்-முஸ்லீம் உறவுகள் மற்றும் மதத்தின் உள்ளூர்மயமாக்கலின் செயல்களை ஆராய்கிறார். அவ்வரிய குறிப்புகள், விடத்தல்தீவில் காணப்படும் நடைமுறைகளுடன் பலமுறையாக ஒத்துப்போகின்றன. தமிழ் கத்தோலிக்க மரபுகள், மொழி, சடங்கு, மற்றும் இடத்துடன் இயைந்த செயல்முறைகளால் உள்ளூர் தன்மை பெற்றிருப்பதைக் காட்டுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, புனித ஜேம்ஸ் போன்ற புனிதர்கள் ஊர் காவல் தெய்வமாக (ஊரின் பாதுகாவலராக) உருவாக்கப்படுவது, கத்தோலிக்க மத உருவங்களும் தமிழ் நாட்டுப்புற ஆன்மீக உலகமுமாக உள்ளடங்கிய கலந்த மரபை வெளிப்படுத்துகின்றது. இது மெக்கில்வ்ரேயின் மத கலப்பு மற்றும் உள்ளூர்மயமான நம்பிக்கையின் சூழலியல் பற்றிய பார்வையை பிரதிபலிக்கின்றது.

சுமதி ராமசாமி (1997) தனது Passions of the Tongue என்ற நூலில், தமிழ் எவ்வாறு பக்தியும் உணர்வும் நிறைந்த மொழியாக உருவானது என்பதை ஆராய்கிறார். இது, விடத்தல்தீவின் புலம்பெயர்ந்தோர் கதைகளில் பிரகாசமாகவே காணப்படுகிறது. அங்கு கவிதை நினைவுகள், மருத்துவச்சிகள் பாடும் பாடல்கள், மற்றும் துக்கப்பாடல்கள் வெறும் அழகியல் வெளிப்பாடுகள் அல்ல; மாறாக, அவை உணர்ச்சி மீட்பு மற்றும் மரபுப் பாதுகாப்புக்கான செயல்கள் ஆகும். தமிழ் மொழி இங்கு ஒரு நினைவூட்டல் ஊடகமாக செயற்படுகின்றது. புலம்பெயர்வும் அதிர்ச்சியும் சூழ்ந்த இடத்தில், மொழியின் நெருக்கத்தால் அடையாளம் பாதுகாக்கப்படுகின்றது. இந்த கல்விச் சூழல்களுக்குப் பயனளிக்கும் வகையில், மதக் கட்டிடக்கலை மற்றும் வர்த்தக வரலாறு குறித்த பதிவுகளும் விடத்தல்தீவின் அடுக்குகளான அடையாளங்களை விளக்கும் தரவுகளாக அமைகின்றன. Amazing Lanka இணையதளம், தற்போது சிதைந்துவரும் ஒரு சுண்ணாம்பு பாறைக்கட்டுமான ஓய்விடமான தாமரமடத்தை ஆவணப்படுத்துகிறது. இது யாத்திரைக்கான மற்றும் ஆன்மீகப் புவியியல் தளமாகவும், கடல்சார் வர்த்தக இணைப்புகளுக்கான பிணைப்பாகவும் இருந்ததற்கான நினைவுச்சுடராகத் தோன்றுகிறது. அதேபோல், இயன் லாக்வுட்டின் (2017) புகைப்படக் கட்டுரைகள், கடலோர மன்னாரின் இராணுவ ஆக்கிரமிப்பும், சுற்றுச்சூழல் மற்றும் நினைவியல் சிதைவுகளும் ஆகியவற்றை ஒளிரவைக்கின்றன. விடத்தல்தீவின் போருக்குப் பிந்தைய நிலை பற்றிய உணர்ச்சி வழியூட்டல்களில் இது பிரதிபலிக்கின்றது.

சமூக ஆவணங்களும் வாய்மொழி வரலாறுகளும், எழுத்துப்பூர்வ கல்வி ஆதாரங்களை மட்டும்

சாராமல், அவற்றை எதிர்மறையாகவும் நேரடியாகவும் தாக்குகின்றன. இந்த ஆய்வில் முக்கிய ஆவணமாக விளங்கும் ஜனகராணி ஜெகநாதனின் ஊமைச் சுவடுகள், ஒரு சுயசரிதை, கவிதை, மற்றும் வரலாற்றுப் பதிவு என்று ஒன்றே மூன்றாகக் கலந்த வடிவம் கொண்டதாகும். இது உறவுமுறை, பாலினம், நம்பிக்கை மற்றும் நினைவாற்றல் ஆகிய நுண்ணிய மற்றும் பின்னிய களங்களைப் பகிர்கின்றது. பொதுவாகக் கல்விச் சூழலில் கவனிக்கப்படாத வழிகாட்டும் தரவுகளாக. இந்த ஆதாரங்களின் கூட்டு வாசிப்பு, விடத்தல்தீவின் பன்முகமான அடையாளங்களை வெளிப்படுத்துகின்றது. அது ஒரு போரால் பாதிக்கப்பட்ட கிராமம் மட்டுமல்ல; மாறாக, தமிழ் மொழியியல் செல்வாக்கு, சடங்கு பன்முகத்தன்மை, மற்றும் உணர்ச்சி சார்ந்த புவியியல் ஆகியவை ஒன்றிணைந்த போருக்குமுன் துடிப்பான கலாச்சாரத் தளமாகவும் அமைந்திருக்கின்றது.

ஆராய்ச்சி சிக்கல்.

ஆழமாக வேருன்றிய சமூக மற்றும் கலாச்சார மரபுகள் கொண்டிருந்தபோதிலும், விடத்தல்தீவின் சமூக கலாச்சார வரலாறு, குறிப்பாக இலங்கை உள்நாட்டுப் போருக்கு முந்தைய காலத்தை சார்ந்தது, இன்று வரை முக்கிய ஆய்வுப் போக்குகளில் போதிய அளவில் ஆவணப்படுத்தப்படவில்லை. அதன் பன்முக சமூக வாழ்வு, தனித்துவமான கட்டிடக்கலை, மத ஒத்திசைவு, மற்றும் சுற்றுச்சூழலியல் நடைமுறைகள் ஆகியவை, பெரும்பாலும் போர்க்கால ஆளுமை வாய்ந்த உரைகளாலும், இனவாத தேசியச் சொற்பொழிவுகளாலும் மறைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த அறிவியல் புறக்கணிப்பு, போருக்குப் பிந்தைய இடம்பெயர்வு, நவீனமயமாக்கலால் ஏற்படும் அழுத்தங்கள், மற்றும் வாய்மொழி நினைவகத்தின் பிளவுபடல் ஆகியவற்றால் மேலும் தீவிரமாகியுள்ளது. விடத்தல்தீவின் போருக்கு முந்தைய விரிவான சமூக அமைப்புகள் உறவுமுறை நிர்வாகம், வாய்மொழிக் கவிதை மரபுகள், சடங்கு நடத்தை மற்றும் பாலின அடிப்படையிலான உழைப்பு பெரும்பாலும் அந்த சமூகத்தின் மக்கள் காப்பாற்றியுள்ள உணர்ச்சிவசமான நினைவுகளில்தான் உயிர்வாழ்கின்றன. ஆனால், தலைமுறைத் தொடர்ச்சியின்பாடு மற்றும் புலம்பெயர்ந்தோரின் பரவல் காரணமாக, இந்த அருவமான பண்பாட்டு மரபுகள் அழியக்கூடிய அபாயத்துக்குள்ளாகியுள்ளன. இந்தப் பின்னணியில், இக்கட்டுரை, ஜனகராணி ஜெகநாதனின் கவிதைநடை நினைவுக் குறிப்பான ஊமைச் சுவடுகள் என்னும் ஆவணத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள விடத்தல்தீவின் வாழ்ந்த, பேசப்பட்ட, மற்றும் நினைவில்வைத்திருக்கும் சமூக கலாச்சாரக்கட்டமைப்பை ஆவணப்படுத்தவும், விளக்கவும், விமர்சன ரீதியாக பரிசீலிக்கவும் முனைவதாகும். இந்தக் கடலோர கிராமத்தை தமிழ் கலாச்சார நவீனத்துவம் மற்றும் சமூக மீள்தன்மையின் ஒரு துடிப்பான தளமாக மறுவடிவமைக்கும் ஒரு எதிர்குரல் கதையை உருவாக்குவதே இந்த ஆய்வின் முக்கிய நோக்கமாகும்.

ஆராய்ச்சி முறை.

இந்த ஆய்வு, தரவுகோளிலும், விளக்கமளிக்கின்ற மற்றும் துறைகளுக்கு இடையேயான (interdisciplinary) அணுகுமுறையிலும் இயங்குகின்றது. கீழ்க்கண்ட மூலவழிகளின் அடிப்படையில் இத்திறனாய்வு அமைக்கப்பட்டுள்ளது:

- உரை பகுப்பாய்வு: முக்கிய ஆதாரமாக ஊமைச் சுவடுகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. இது கவிதை, வாய்மொழி வரலாறு, மற்றும் நினைவுப் பிரதிபலிப்பு ஆகியவை கலந்த ஓர் ஆவணமாகும். இந்த உரை, சமூக கலாச்சார வடிவங்கள் மற்றும் மதிப்புகள் ஆகியவற்றை கருப்பொருளாகவும், குறியீட்டாகவும் வாசிக்கும் முறையில் பகுப்பாய்க்கப்படுகிறது.
- வரலாற்று-கலாச்சார வரைபடம்: தாமர மடம், அட்டைத்தீவு, கோயில் நிலங்கள் போன்ற மத புவியியல்தளங்கள், வர்த்தகவழிகள், மற்றும் கட்டிடக்கூறுகள் ஆகியவை, அறியப்பட்ட வரலாற்றுப் பின்னணிகள் மற்றும் காலனித்துவக் கட்டமைப்புகளின் அடிப்படையில் வரையறுக்கப்படுகின்றன.
- பெண்ணிய மற்றும் இனவரைவியல் வாசிப்பு: விடத்தல்தீவின் பெண்கள் கொண்டுள்ள குரல்கள், உழைப்புச் செயற்பாடுகள், மற்றும் உணர்ச்சி அனுபவங்கள் ஆகியவை, அறிவாற்றல் நெறிகளில் முக்கிய இடத்தினை வகிக்கின்றன எனக் கருதி, அவை ஆய்வின் மையமாக முன்னிறுத்தப்படுகின்றன.
- புலம்பெயர்ந்தோர் கவிதைகள் மற்றும் நினைவியல் வாசிப்பு: போரால் புலம்பெயர்ந்த நபர்கள் அனுபவிக்கும் இழப்பு, ஏக்கம், மற்றும் மரபுச் தொடர்ச்சி ஆகியவைகள், பாதிப்புக் கோட்பாடு (affect theory) மற்றும் நினைவியலுக்குரிய ஆய்வுக் கோணங்களின் அடிப்படையில் பகுப்பாய்க்கப்படுகின்றன.

பகுப்பாய்வு.

19ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பகால விடத்தல்தீவு: சமூக வரலாற்றுப் பதிவு.

விடத்தல்தீவின் வரலாற்றுப் பின்புலமும் முக்கியத்துவமும் ஜே. பி. லூயிஸ் எழுதிய The Manual of the

Vanni Districts of Ceylon எனும் ஆவணத்தில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. இதில், விடத்தல்தீவு ஒரு தமிழர் குடியேற்றமான இடமாகவும், வணிக மற்றும் ஏற்றுமதிக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தளமாகவும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அந்தக் காலத்தில், இந்தத் துறைமுகக் கிராமம் மாகாண அளவில் உணர்த்தக்கூடிய வர்த்தகச் சந்தையுடன் இயங்கிக் கொண்டிருந்தது. விடத்தல்தீவில் புகையிலை, நத்தை முத்துகள் போன்ற பொருட்கள் கடல் வழியாக ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. சுங்கம் செலுத்தும் மையமாகவும் இது அமையவந்தது. பெரும்பாலான பொருள் பரிமாற்றங்களும், பயணங்களும் கடல் வழியாக நடைபெற்றன. விடத்தல்தீவின் புவியியல் அமைப்பும், கடல் அணுகலும், பொருட்கள் இறக்குமதி மற்றும் ஏற்றுமதிக்குத் தகுந்த சூழலை வழங்கின. பிரித்தானிய ஆட்சிக் காலத்தில், விடத்தல்தீவு முக்கிய நிர்வாக மையமாக இருந்தது. கடல்சார் வர்த்தகத் துறை அதிகாரிகள், வரி உத்தியோகத்தர்கள், கணக்குப் பிள்ளைகள், மொழிபெயர்ப்பாளர்கள், மற்றும் செயலாளர்கள் போன்ற நிர்வாகத் தலைவர்கள் இங்கு பணியாற்றினர். இவர்களுக்குச் சிறந்த ஊதியம் வழங்கப்பட்டதாகவும் ஆவணங்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. இந்த வரலாற்றுப் பின்னணியை அடிப்படையாகக் கொண்டு, தமிழர் தேச வரலாற்றிற்கும், சமூக-பொருளாதார அமைப்புகளுக்குமான ஆய்வுக்கு விடத்தல்தீவு முக்கியத் தரவாக அமைகிறது.

அட்டைத்தீவு: விடத்தல்தீவின் சமூக கலாச்சாரத்தின் ஓர் உள்வட்டப் பகுதி.

விடத்தல்தீவின் பரந்த பரப்பிற்குள், அட்டைத்தீவு என்ற இடம் வரலாற்று, புவியியல் மற்றும் சமூக-கலாச்சார அடையாளங்களின் இணைதளமாக விளங்குகிறது. ஜனகராணி ஜெகநாதனின் ஊமைச் சுவடுகள் எனும் நினைவூட்டல் ஆவணத்தின் அடிப்படையில், அட்டைத்தீவில் போருக்கு முந்தைய வாழ்க்கை, நினைவியல், மற்றும் சுற்றுச்சூழலியலின் மையக் கட்டமைப்புகள் ஒருங்கிணைந்துள்ளன. இவை விடத்தல்தீவு மக்களின் வாழ்ந்த அனுபவங்களிலும் கூட்டு நினைவகத்திலும் வேரூன்றியுள்ளன.

அட்டைத்தீவின் வாய்மொழி வரலாறு.

எங்கள் கிராம சபைச் சாலையைத் தொடர்ந்து தெற்கே செல்கின்ற ஒரு குறுகிய பாதை வழியாக அட்டைத்தீவைக் காணலாம். அங்கு “அட்டை” மரங்கள் இப்போது இல்லாவிட்டாலும், முன்னொரு காலத்தில் அந்தத் தீவு “அட்டை” எனும் அலங்காரப் பொருளால் அழகுபடுத்தப்பட்ட ஒரு ராணியின் தலைநகரமாக இருந்திருக்கலாம். இந்த தீவு உயரமான நிலப்பரப்புடன், கடலெழுந்து வந்த போதும் வெள்ளத்தில் மூழ்காதது. இங்கு மட்பாண்டக் கழிவுகள், ஓடுகள், மற்றும் பழங்கால கட்டிடக் குறிப்புகள் காணப்படும். மையப்பகுதியில் முற்றத்தை ஒத்த மேடுபட்ட நிலம் மற்றும் அருகில் ஒரு சிறிய குளம் உள்ளது. மேலிருந்து கீழே இறங்கியே அந்தக் குளத்தினை அடைய வேண்டும் என்பதிலிருந்து, அந்த நிலத்தின் உயரம் கணிசமானது என்பது தெளிவாகிறது. இந்த இடத்தில் ஒரு பழங்கால அரச மையம் இருந்திருக்க வாய்ப்பு அதிகம். இந்த நிலம் என் தாத்தா கந்தையப்பாவின் சொத்தாக இருந்தது. சுமார் 140 ஆண்டுகளுக்கு முன், அந்த நிலத்தில் இருந்து அருகிலுள்ள குளத்தின் நீரை பாசனமாகப் பயன்படுத்தி புகையிலைப் பயிரிடப்பட்டது. அப்போது, என் அம்மா மற்றும் அத்தை சின்னம்மா, விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு உணவு கொண்டு சென்றனர். நிலத்தின் எல்லையை போர்டியா (பூவரசு) மற்றும் தர்ம மரங்கள் சுற்றியுள்ளன; அவை நிழல் அளிக்கும் மரங்களாகவும், பாதுகாப்பு மரங்களாகவும் இருந்தன. மேலும், புளியமரத்தின் கீழ் வைரவர் (ஒரு காவல் தெய்வம்) வணங்கப்பட்டார். அவர் அருகில் ஒரு கிணறும் இருந்தது. இந்த வரலாறு அனைத்தும் வாய்மொழியாக எனது தாத்தாவிடமிருந்து எனக்குப் பரம்பரையாகக் கிடைத்தது. பண்டரப்பா குடும்பம் (மகேந்திரனின் தாத்தாவின் பரம்பரை) வைரவருக்கான பூசாரிப் பணிகளை மேற்கொண்டது. இங்கு பயிரிடப்பட்ட புகையிலை மிகவும் தரமானதாகக் கருதப்பட்டு, யாழ்ப்பாணத்திற்கு கடல் வழியாக ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. குளத்தைச் சுற்றியும் விவசாயம் நடத்தப்பட்டது. பயிர்களைக் காக்க எங்கள் பாட்டி, எங்களைச் சில நேரங்களில் அட்டைத்தீவுக்கு அழைத்துச் சென்றார். அங்கு நெல் சாகுபடியில் ஈடுபட்ட அருக்கஞ்சி அப்பு, கிறிஸ்டோப்பு அப்பு, பஞ்சலிங்கம் அண்ணன், சவேரியார் அண்ணன், லாகாஸ் ஐயா மற்றும் மகேந்திரன் ஆகியோரின் நிலங்கள் இருந்தன. பின்னர், சின்னம்மா மாமியின் வயல், மகேந்திரனின் சொத்தாக மாறியது.

பகுப்பாய்வு தொடர்ச்சி: அட்டைத்தீவு வழியே சமூக நினைவகமும் இடம் சார்ந்த வரலாறும்.

1. கந்தையப்பா பராமரிக்காத நிலங்களும் உள்ளூர் உரிமைகளும்: என் தாத்தா கந்தையப்பாவால் நேரடியாகப் பராமரிக்கப்படாத அருகிலுள்ள நிலங்கள், காலப்போக்கில் உள்ளூர்வாசிகள் சிலரால் தோட்டப்பயிரிடலுக்காக உரிமை கோரப்பட்டன. அவற்றில் பனை மரங்கள், ஆடாதோடை, ஆமணக்கு, நொச்சி, எருக்கலை, கற்றாழை, கள்ளி, ஆவாரம், மற்றும் குறிஞ்சா போன்ற மருத்துவ மூலிகைகள் இருந்தன. என் தாத்தா இவற்றைப் பெயர்பேசி ஒவ்வொன்றாக சுட்டிக்காட்டுவார் அவ்வளவு விரிவான இயற்கை அறிவும் பரம்பரையான அனுபவமும் கொண்டவர்.

2. வைரவரும் திருப்பத்துகளும்: என் தாத்தா வைரவர் குறித்து சொல்லும் வாய்மொழிக் கதைகள்

உணர்ச்சி நிறைந்தவை. என் தந்தை அந்த நிலங்களில் விவசாயம் செய்த காலத்தில், நான் சிறுவயதில் இருந்தபோதும், நாங்கள் குளத்தில் நீராடி, புரிய மரத்தின் கீழ் சிறப்பு வழிபாடு செய்து, உள்நூர் மக்களுடன் காணிக்கைகள் பகிர்ந்துக்கொள்வது வழக்கமாக இருந்தது. வைரவரை கேலி செய்தவர்கள், வாய் முறுக்கிப் பின்னர் மனமாற்றம் கொண்டு தவம் புரிந்தனர் என்ற கதைகள் பரவலாக அறியப்பட்டவை. இது சமூக ஒழுக்கம் மற்றும் ஆன்மீகக் கட்டுப்பாட்டை வெளிப்படுத்துகின்றது.

3. அட்டைத்தீவு மீது கல்விசார் கவனம்: எங்கள் அட்டைத்தீவு, அறிவுசார் ஆய்வுக்குள் முதன்மையாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய தளமாக அமைகிறது. கடந்த காலத்தில், என் நண்பர் திரு ஜேகதாசனின் மகள் ஜோஸ்பின், மாந்தை மற்றும் திருக்கேதீஸ்வரம் பற்றிய ஆய்வுக் குழுவில் பங்கேற்றபோது, அட்டைத்தீவையும் அவர்கள் ஆராய்ச்சியில் சேர்த்ததாகக் குறிப்பிட்டார்.

4. நினைவியலின் சின்னங்கள்: பசுமை, சேற்று பாதைகள் மற்றும் மரபு உணவுகள்: அட்டைத்தீவுக்குச் செல்லும் பாதையில் சில நேரங்களில் நன்னீர் ஓடைகள் வழியாயிருந்தன. அங்கு குழந்தைகள் இறால்கள் பிடிப்பதும், உப்பு சேற்றுள்ள பாதைகளில் காலால் நடந்து செல்வது ஒரு பரிசுத்தமான, இயற்கையோடு நெருக்கமான அனுபவமாக இருந்தது. சூரிய ஒளியில் தங்கம் போல மின்னும் நீளமுள்ள பூக்கள் உடைய கற்றாழை புதர்கள் சமைப்பதற்கும், உலர்ந்த ஆவாரம் பூக்கள் தேநீருக்கு பயன்பட்டன. இவை அனைத்தும் நித்திய நினைவுகளாக மனதில் பதிந்துள்ளன.

5. 'காவேரி சாலை' என்ற பெயர்மாற்றம் குறித்த கேள்விகள்: இன்று, இந்த பாதை "காவேரி அணைக்கட்டு சாலை" என அழைக்கப்படுகிறது. ஆனால், இந்த ஊருடன் தமிழ்நாட்டின் காவேரி என்ன தொடர்பு? இந்தச் சாலை ஊரினரால் பெயரிடப்பட்டதா? அல்லது வெளிநாட்டாரால் சூட்டப்பட்டதா? அந்த "ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட நபர்" யார்? இந்தக் கேள்விகள் விடையளிக்கப்படாத மர்மங்களை உருவாக்குகின்றன.

6. வைரவர் கோயிலும் அதன் கோயில் நிலங்களும்: இக்கேள்விகளுக்கிடையே, என் தாத்தா வைரவருக்காக கட்டிய கோயில், கணிசமான பரப்பளவில் கோயில் நிலங்களுடன் இருக்கின்றது. அந்த நிலங்களை நான்கு பக்கத்திலிருந்தும் யாரும் பயிரிடக் கூடாது என்று கூறப்பட்டுள்ளது. வைரவர், வேறு இடங்களில் வாழ்வாதாரங்களை மேற்கொள்பவர்களையே ஏற்றுக்கொள்கிறார் எனும் கருத்து நிலவுகிறது.

7. பேய்த்தீவாக மாறிய அட்டைத்தீவின் வேதனை: இன்றையதினத்தில், ஒருகாலத்தில் உயிரோட்டமிருந்த இந்தத் தீவு, மனிதர்களுக்குப் பதிலாக பேய்கள் சுற்றித் திரியும் இடமாக மாறிவிட்டது போல் தோன்றுகிறது. இது அறிவுசார் தேசத்திற்கு வெட்ககரமானது மட்டுமல்ல, மனச்சோர்வூட்டும் ஒன்றாக இருக்கிறது. இப்போது இது "தர்காவின் இடம்" என அழைக்கப்படுகிறது. அந்தச் சொல்லில் தவறு இல்லையெனினும், அசல் தமிழ் பெயர் "அட்டைத்தீவு" என்பதே மரபு.

8. மாற்றிய நம்பிக்கைகள் மற்றும் ஆராய்ச்சியின் தொடர்ச்சி: இந்த வகைச் சிந்தனைகள், அட்டைத் தீவுக்கான பாதையை ஒட்டி தொடர்கின்றன. நாங்கள் வெறும் பார்வையாளர்களாக, எதையும் திறந்தவையாக பேச இயலாத, இடம்பெயர்ந்த வெளியாட்கள் போலவே உணர்கிறோம். சர்ச்சைகளில் ஈடுபடாமல், நான் இதனை ஒரு தொடர்ச்சியான ஆய்வுப் பாதையாக அணுக விரும்புகிறேன். பதிலளிக்கப்படாத கேள்விகள் தொடர்ந்து எழுந்துக்கொண்டே இருக்கின்றன.

வரலாற்று மற்றும் புவியியல் முக்கியத்துவம்.

அட்டைத்தீவு, ஒரு காலத்தில் விவசாயமும் மீன்பிடியும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த, செழிப்பான கடலோரப் பகுதியாக நினைவுகூரப்படுகிறது. மன்னார் வளைகுடாவிற்கு அண்மையில் இருப்பதனால், அது வாழ்வாதாரமும் பரிமாற்றக் கட்டமைப்பும் சேர்ந்த ஒரு புவியியல் மையமாக அமைந்தது. ஊமைச் சுவடுகள் எனும் நினைவாற்றல் ஆவணத்தில், அட்டைத்தீவு மக்களின் பருவநிலை சார்ந்த பயிரிடல் நடைமுறைகள், உலர்ந்த களப்புகள், மற்றும் பாசனகிணறுகள் போன்ற இயற்கைநீர் ஆதாரங்களில் இருந்த நம்பிக்கைகள் ஆகியவை விரிவாக விவரிக்கப்படுகின்றன. இங்கு வாழ்ந்த சமூகத்தின் வாழ்க்கைச்சுழற்சி, பருவமழை மற்றும் மீன்பிடி நெறிகளோடு இயைந்து இயற்கை மையமுடைய வாழ்க்கை நோக்கை வெளிப்படுத்தியுள்ளது. இதுவே, உரையின் பல இடங்களில் மையக் கருத்தாக வலியுறுத்தப்படுகிறது. கிராம உள்கட்டமைப்புகள், மிகைப்படுத்தப்படவில்லை எனினும், செயல்பாட்டு மற்றும் சமூக இயக்கமும் நம்பிக்கையும் வழிநடத்தியதாக இருந்தன. வாழிகள் (சாலைகள்), சண்டிகள் (சந்திப்புகள்) மற்றும் தூணங்கள் (ஓய்வு இடங்கள்), பகிர்ந்த வாழ்வின் நினைவுச் சின்னங்களாக செயல்பட்டன. சாமானியமான கட்டமைப்புகள் கூட, நடப்பியல் மற்றும் உணர்ச்சி சார்ந்த மதிப்புகள் கொண்ட இடங்களாக உருவாக முடியும் என்பதையும், இந்த ஆவணமானது உணர்வூட்டும் வகையில் பதிவு செய்கிறது.

கலாச்சார நடைமுறைகள் மற்றும் நினைவகம்.

அட்டைத்தீவு, இழப்பு மற்றும் ஏக்கம் கொண்ட ஒரு குறியீட்டு நிலப்பரப்பாக எதிரொலிக்கிறது. சுற்றுச்சூழல் சவால்கள் (எ.கா., கடல் ஊடுருவல்), இராணுவமயமாக்கல், மற்றும் போர்க்கால இடம்பெயர்ச்சி காரணமாக, இவ்விடம் படிப்படியாக வாழும் இடமாக இருந்து, நினைவுப் பிணைய

இடமாக மாற்றம் கண்டது. ஊமைச் சுவடுகள் ஆவணத்தில் உள்ள கவிதைகள், இந்த மாறுதல்களை உணர்ச்சிவசமான முறையில் பதிவு செய்கின்றன. இப்போது புலம்பெயர்ந்தோரும் இடம்பெயர்ந்தோரும் ஆன முன்னாள் குடியிருப்பாளர்கள், அட்டைத்தீவை ஏக்கத்துடன் நினைவுகூர்கின்றனர். பனை மரங்கள், மண் வீடுகள், கால்நடை மேய்ச்சல் நிலங்கள் மற்றும் குழந்தை பருவத் திருவிழாக்கள் போன்ற நினைவுகள் தொடர்ச்சியாக ஒளிப்படங்கள் போல் அவர்கள் எண்ணங்களில் பதிந்திருக்கின்றன. உடலுடன் இடமாற்றம் ஏற்பட்டாலும், அந்த இடம் சார்ந்த நினைவகம் ஒருவகையான கலாச்சாரத் தொடர்ச்சிக்கான ஊடகமாக செயற்படுவதை இது நிரூபிக்கிறது.

சமூக அடுக்குப்படுத்தல் மற்றும் நல்லிணக்கம்.

அட்டைத்தீவில் சாதிப் பேதங்கள் அல்லது வகுப்புவாத மோதல்கள் மிகவும் குறைவாக இருந்தன என்பதை ஆவணங்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. கத்தோலிக்கர்களும், சைவர்களும் இணக்கமாக வாழ்ந்தனர். பகிரப்பட்ட சடங்குகள், விழாக்கள், வணிக நடவடிக்கைகள் ஆகியவை வழக்கமாக இருந்தன. இந்த வகையான ஒன்றிணைவு, சமகாலக் நகரமயமான மதிப்பீடுகளிலுள்ள கிராமப்புற மோதல் அல்லது சீரழிவுகளுக்கான கதைகளுக்கு முரணாக அமைந்தது. இந்த அவதானிப்புகள், வடக்குப் பகுதி கிராமங்களில் உள்ள கலாச்சார ஒருங்கிணைவு மற்றும் சமத்துவ பரம்பரைகள் குறித்த டென்னிஸ் மெக்கில்வரே (2008) எழுதியவற்றின் சாத்தியத்தன்மையை ஆதரிக்கின்றன.

அரசியல் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் சீர்குலைவுகள்.

அட்டைத்தீவின் வீழ்ச்சி, வெறும் சுற்றுச்சூழல் நாசம் அல்லது கிராமப்புற வறுமையால் மட்டுமே விளங்கும் ஒன்றல்ல. இது இலங்கையின் சுதந்திரத்துக்குப் பிந்தைய இனவாத அரசியல் சூழ்நிலைகளுடன் நேரடியாகக் கட்டுக்கட்டாக பிணைந்தது. இராணுவ ஆக்கிரமிப்புகள் மற்றும் கடலோர இடங்களுக்கான அனுமதியின்மை, மீனவர்கள் மற்றும் விவசாயிகளின் வாழ்வாதாரங்களை மட்டுமல்ல, சமூக ஒற்றுமையையும் உடைத்தது. இந்த நோக்கில், அட்டைத்தீவின் கதை, தமிழரின் போர்க்கால இடமாற்றத்திற்கான மிக நுணுக்கமான எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது. இது கே.கைலாசபதி (1985) தனது இலக்கியச் சொற்பொழிவுகளில் பதிவு செய்த வாழ்ந்த அனுபவங்களுடன் ஒத்துப்போகும் வரலாற்றுப் புலமாகும்.

நிலப்பரப்பிலிருந்து நினைவியல் காப்பகம் வரை.

ஊமைச் சுவடுகள் ஆவணத்தில் விவரிக்கப்படும் போதே, அட்டைத்தீவு என்பது ஒரு மறந்துவிட்ட தீவுத் துண்டிலிருந்து, தமிழ் மீள்தன்மை மற்றும் சுற்றுச்சூழல் ஞானத்தின் உயிர்வாழும் நினைவியல் களமாக உருவாகிறது. அதன் சித்தரிப்பு, மிகப்பெரிய இடமாற்றங்கள் மற்றும் சமூகப் பரிணாமங்களை புரிந்துகொள்வதில், நுண்ணிய வரலாற்று பகுப்பாய்வுகளின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறது. இது வெறும் ஏக்கத்தைப் பதியவில்லை. மாறாக, அட்டைத்தீவின் நினைவுப் பிணைவு அறிஞர்களையும் கொள்கை வகுப்பாளர்களையும் நினைவியல் மறுசீரமைப்பிலும் சமூகக் குரல்களை மையப்படுத்தும் நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபடச் செய்கிறது.

விடத்தல்தீவின் தொழில், விவசாயம் மற்றும் சமூக வாழ்க்கை.

விடத்தல்தீவின் முக்கிய தொழில் மீன்பிடி. பலரும் விவசாயத்திலும், குறிப்பாக சைவர்களும் முஸ்லிம்களும், ஈடுபட்டிருந்தனர். முஸ்லிம்கள், கால்நடை வளர்ப்பிலும் வணிகத்திலும் அதிகம் ஈடுபட்டிருந்தனர். சைவ மக்கள் கிராமத்தின் மத்தியில் வசித்தனர். அவர்களின் சில வீடுகள் முருகை கற்களால் கட்டப்பட்டிருந்தன. ஆறுதல் மடம், பிள்ளையார் கோவில், மற்றும் புகழ்பெற்ற கட்டிடங்கள் சமூக அமைப்பின் ஒரு பகுதியாக இருந்தன. அதேவேளை, தென்னங்கீற்றுக் கிடுககளால் கட்டப்பட்ட வீடுகள் பெரும்பான்மையாக இருந்தன. இவர்கள் புகையிலையை முக்கிய பயிராக பயன்படுத்தினர். பள்ளமடு, சவிரிகுளம் ஆகிய இடங்களில், இந்தப் பயிர்கள் பராமரிக்கப்பட்டன. மருத நிலத்திற்கு உரிய கிராம நீதிமன்றம், கிராமத்தின் மத்தியில் இயங்கியது. ஐரோப்பிய ஆட்சிக் காலத்தில், இதை “அமர்வு நீதிமன்றம்” என அழைத்தனர். இங்கு வழக்குகள் விசாரணை செய்யப்பட்டன. மற்றும் ஒரு செயல்பாட்டாளர்மிக்க தீர்ப்பாயமாக இருந்தது. கிராமத்தில் தண்ணீருக்கான இயற்கை குண்டுகள் இருந்தன. அவை கால்நடைகளுக்கு தாகம் தீர்த்ததும், மக்கள் உபயோகத்திற்கும் பயன்பட்டன. இந்த கிராமம் ஒரு மிகப் பழமையான இராச நிலையத்தில் அமைந்திருந்ததால், மக்கள் அதனைச் சேரும் பாதையைக் கொண்டிருந்தனர்.

விடத்தல்தீவு – மன்னாரின் காலனிய வரலாற்றின் ஓர் பாகம்.

விடத்தல்தீவு, மூன்று பக்கங்களிலும் கடலால் சூழப்பட்ட ஓர் தீவாகும். இங்கு கத்தோலிக்கர்கள், இஸ்லாமியர்கள் மற்றும் சைவர்கள் ஆகிய மூன்று மதத்தினரும் சமாதானமாகச் சேர்ந்து வாழ்ந்தனர்.

ஒவ்வொரு சமுதாயத்திற்கும் தனித்தனியாக வழிபாட்டுத் தலங்கள் இருந்தன. கிராம மக்கள், பெரும்பாலும் கடல்நீரையே நீர் ஆதாரமாக பயன்படுத்தி, ஆழ்ந்த சிரமத்துடனே குளங்களில் குளித்தனர். இருந்தபோதும், அவர்கள் ஆரோக்கியமாகவும் திடம்சார்ந்தும் வாழ்ந்ததைக் குறித்து ஆவணங்களில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. கிராமத்தில் மூன்று கோவில்கள், ஒரு கிராமிய சபை, மற்றும் ஒரு சிறு மருத்துவமனை இருந்தன. கிராமிய சபையில் மூவர் தொழிலாளர்கள் கிராம சபையின் கீழ் செயல்பட்டனர். கிராமத்தின் நிர்வாகமும், சமூக முன்னேற்ற முயற்சிகளும் ஒரு பெரியவர் தலைமையில், அவரின் இருவர் உதவியாளர்களுடன், மாட்டு வண்டியில் பயணித்து கிராமங்களை அடைந்து மேற்கொள்ளப்பட்டன. முஹம்மது என்பவர் இஸ்லாமிய சமூகத்தின் வைத்தியராக இருந்தார். திரு வல்லிபுரம் கந்தையா மற்றும் பின்னர் திரு வல்லிபுரம் சின்னையா, நாட்டுவைத்தியர்களாக பணியாற்றினர். அவர்கள் தினந்தோறும் மக்களுக்குச் சேவையாற்றிய வைத்தியர்கள்.

அந்தக் காலத்தில், மூன்று மதங்களுக்கும் உரிய மூன்று வழிபாட்டுத் தலங்கள் இருந்தன. இரண்டு கல்வி நிலையங்கள் இருந்தன. சைவர்களுக்கு தனிப்பட்ட பாடசாலை இல்லை என்பதாலும், அதிக எண்ணிக்கையிலான முஸ்லிம் மாணவர்கள் கல்வி பெற்ற பாடசாலையில், சைவ மாணவர்களும் பயின்றனர். இந்தக் கல்வி நிலையம் 1905 ஆம் ஆண்டு வரை பத்தாம் வகுப்பு வரை கல்வி வழங்கியது. போருக்கு முந்தைய காலத்து மத மற்றும் கலாச்சார நடைமுறைகள் விடத்தல்தீவின் சமூக வாழ்க்கையின் வடிவமைப்பு போருக்கு முந்தைய காலத்தில், விடத்தல்தீவில் மதம் என்பது வெறும் அழகியல் கலாச்சாரப் பகுதியே அல்ல, மாறாக, அது கிராமத்தின் வாழும் துடிப்பாக இருந்தது. மதம் எவ்வாறு அன்றாட வாழ்க்கையை ஊடுருவியது, சமூக அடையாளங்களை வடிவமைத்தது மற்றும் மறைமதங்கள் ஒருங்கிணைந்த கையோடு தார்மீகமும் உணர்வுமிக்க உலகக் காட்சியையும் பகிர்ந்துகொண்டன என்பதைக் காட்டும் தெளிவான சமூகப் படம் இங்கு எழுப்புகிறது.

1. சைவ மதம் மற்றும் கலந்த மதநடைமுறைகள்: விடத்தல்தீவில் கத்தோலிக்கர்கள் பெரும்பான்மையாக இருந்தபோதிலும், சைவ மதத்தின் கலாச்சார அடையாளங்கள் அழிக்கப்படவில்லை. சைவ மரபுகளை ஒத்த பிள்ளையார் கோயில்கள், உள்ளூர் தெய்வ வழிபாடுகள், மற்றும் கூத்து நிகழ்வுகள் அடிக்கோடாகப் பதிவு செய்யப்படுகின்றன. பல தமிழ் வம்சாவளி கொண்ட கத்தோலிக்கர்கள், தங்களது விவசாய விழாக்கள், பிரசாத உணவுகள், மற்றும் பெயரிடும் சடங்குகளில், சைவச் சடங்கு கூறுகளை தொடர்ந்தும் மேற்கொண்டனர். இத்தகைய கலந்த மரபுகள், ஒத்திசைந்த மதநிலைமைகளை பிரதிபலிக்கின்றன துல்லியமான பிரிவுகள் இல்லாத ஆன்மீக அனுபவங்களின் வரம்புகளைக் கடக்க விருப்பம் கொண்டவர்களாக இவர்கள் செயல்பட்டனர். விடத்தல்தீவின் நம்பிக்கை வடிவம், கோட்பாட்டு மையப்படுத்தல்களைவிட, இடப்பற்றிய உணர்வையும் சமூகப் பிணைப்பையும் பிரதிபலிக்கின்றது.

2. இஸ்லாம் மற்றும் மத சகவாழ்வு: இணைக்கப்பட்ட ஆவணங்களில், அடம்பன், பள்ளிமுனை போன்ற இடங்களில் முஸ்லிம்கள் வாழ்ந்ததையும், விடத்தல்தீவுடனான உறவுகளையும் நன்குபதிவுசெய்கின்றன. இங்கு வாழ்ந்த இஸ்லாமிய மக்கள் சிறிய பிரிவாக இருந்தபோதிலும், மதச் சஞ்சலங்கள், பாகுபாடுகள், அல்லது பிரத்தியேக மனப்பாங்குகள் எதுவும் காணப்படவில்லை. கிறிஸ்தவ பிரார்த்தனைகள், இந்துச் சடங்குகள், மற்றும் இஸ்லாமிய தொழுகைகளின் ஒலிக்காட்சிகள் அனைத்தும் தரமான மத வெளிப்பாடுகளாக இணைந்து வழிகாட்டியுள்ளன. விடத்தல்தீவை ஒரு இடமாக விவரிக்கும் கவிதை வரிகள் மிக முக்கியமான உணர்வொன்று சொல்லுகின்றன: “மதங்களைச் சாட்டி மதம் கொண்ட மனிதர் இல்லை, இனங்களைப் பிரித்து இகழ்ந்து பேசியவர் இல்லை.” இது மதச்சுத்தரத்திற்கான சாத்தியமான நிலையை மட்டுமல்ல, கிராமப்புற வாழ்வின் தார்மீக பொருளாதாரத்தில் உள்ள ஒருங்கிணைந்த வாழ்நிலை நடைமுறையையும் வெளிப்படுத்துகிறது. இங்கு, ஒருவரின் மதம், அவர் நல்ல அண்டை வீட்டாரா, உதவிக்கு உட்பட்டவரா, என்பதையே அடிப்படை ஆய்வுக் கோணமாக வைத்திருந்தது.

3. கத்தோலிக்க மதம்: பக்தி, சடங்கு மற்றும் கிராம அடையாளம்: விடத்தல்தீவில் கத்தோலிக்க மதத்தின் வரலாற்று இருப்பு, போர்த்துகீசியர்கள் மற்றும் பின்னர் ஐரோப்பிய கத்தோலிக்க மிஷனரி இயக்கங்களுடன் பல நூற்றாண்டுகளாகக் காணப்பட்டது. எனினும், இந்தக் கிராமிய சூழலில் கத்தோலிக்கம் ஒரு காலனிய எச்சமாக அல்லாது, மறுசீரமைக்கப்பட்டு, மறுகற்பனையாகவும், ஒரு உணர்வுப்பூர்வமான வாழ்வுமுறையாகவும் ஏற்பட்டது. புனித யாக்கப்பர் (St. James) தேவாலயம், கிராமத்தின் காவலராக, மத மட்டுமல்லாது சமூக-உணர்ச்சி அடையாளமாகவும் விளங்கியது. ஜூலை 25ஆம் திகதியில் நடைபெறும் வருடாந்திர திருவிழா, மதச்சடங்குகளின் எல்லையை மீறி, மிகப் பெரிய சமூக, கலாச்சார, உணர்ச்சி வாய்ந்த ஒன்றிணைவு நிகழ்வாக மாறியது. புலம்பெயர்ந்தோரையும், உள்ளூர்வாசிகளையும் இணைக்கும் பெரும் பந்தமாக. மலர்பூஜைகள், மெழுகுவர்த்தி ஏற்றுதல், தமிழ் பக்திப் பாடல்கள் பாடுதல் போன்ற மரபுசார் சடங்கு நடைமுறைகள், நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகளையும் திருச்சபையின் பாரம்பரியத்தையும் ஒருங்கிணைக்கும் வழியாக செயல்பட்டன. ஊர்வல நாட்களில், மற்ற மதங்களைச் சேர்ந்தவர்களும் வீடுகளுக்கு வெளியே நின்று பங்கேற்பது, புனிதத்தை ஒரு சமூக அனுபவமாக ஆக்குவதில் எப்படி பகிரப்பட்ட பக்தி மத எல்லைகளை மறைத்தன என்பதற்குச் சான்றாகிறது.

4. **மதம் என்பது அன்றாட நடைமுறை கோட்பாடல்ல:** விடத்தல்தீவின் பொதுமக்களுக்காக, மதம் என்பது அறிவுசார் கோட்பாடு அல்ல, அன்றாட வாழ்க்கையின் நிலைத்த நடைமுறை. இது பள்ளி அல்லது சாதிப் பேதமின்றி, பெண்கள் மெழுகுவர்த்தி ஏற்றுவதிலும், ஆண்கள் திருவிழா பந்தல்களை அமைப்பதிலும், குழந்தைகள் கைகோர்த்து பிரார்த்தனை செய்வதிலும் வெளிப்படுகிறது.
5. **பெண்கள், மத அனுபவத்தின் காவலர்களாக இருந்தனர்:** பிரார்த்தனைகளை கற்பித்தனர். நவநாகரிகங்களை ஏற்படுத்தினர். பிரசாதங்களை தயாரித்தனர். கத்தோலிக்க கன்னியாஸ்திரிகள், குறிப்பாக சீனியர் வெரோனிகா போன்றவர்கள், தங்கள் பிற்பட்ட காலங்களில், இத்தாலியிருந்து திரும்பி, குடும்பத்துக்கும் சமூகத்திற்கும் சேவையாற்றியவர்கள் அவர்கள் விசுவாசமும் தியாகமும் கொண்டவர்கள்.
6. **புலம்பெயர்ந்தோரின் நினைவகத்தில் மதம்:** போருக்குப் பிந்தைய காலத்தில் நாடுகடத்தப்பட்டவர்கள், எங்கு சென்றாலும் கனடா, ஆஸ்திரேலியா, அல்லது இத்தாலி மதம் அவர்களது நினைவகக் கலாசாரத்தின் ஒருங்கிணைந்த பகுதி ஆகியது. விடத்தல்தீவின் வருடாந்திர திருவிழாக்கள், அவர்களது வீட்டுச் சடங்குகளாக மாறின. அவை மனநிலை சார்ந்த தொலைதூரத் தூரவிலகல்களைக் குறைக்கும் பிணைப்பாக இருந்தன.
7. **ஆவணத்தில் சொல்லப்பட்டபடி, இத்தகைய நடைமுறைகள்:** “இடம்பெயர்ந்தவர்களை, அவர்கள் குழந்தைப் பருவ மண்ணுக்குத் திரும்ப இணைக்கும் நூல்களாக மாறுகின்றன.”
8. **ஆன்மீக கட்டிடக்கலை மற்றும் சின்னங்கள்:** தேவாலயத்தின் கோபுரம், உள்ளூர் ஆலயங்கள், மற்றும் விடத்தல்தீவின் நுழைவாயில் வளைவு போன்ற கட்டிடங்கள், வெறும் கட்டிட வடிவமைப்புகள் அல்ல அவை ஆன்மீக தொடர்ச்சியின் முக்கிய சின்னங்களாக இருந்தன. நுழைவாயில் வளைவு, ஒரு புனித புவியியல் எல்லை என மதிப்பிட்டு விவரிக்கப்படுகிறது, எழுக்கும் ஒவ்வொரு பாதையும் ஒரு பொருளை நோக்கிச் செல்கிறது.

கூட்டுக்குடும்ப அமைப்பும் மதநடைமுறைகளும்.

மதநடைமுறைகளை வடிவமைத்த முக்கியமான சமூக அமைப்பு, கூட்டுக்குடும்பம் எனப்படும் பெரும்பரம்பரைக் குடும்பத் தொடர்பு அமைப்பாகும். இது நம்பிக்கை மற்றும் பாரம்பரியத்தில் நங்கூரமிட்ட குழுவியல் அமைப்பாக இருந்து, புனித யாகப்பர் தேவாலயத்தை மையமாகக் கொண்டு, சடங்குகள், ஆண்டு விழாக்கள், ஊர்வலங்கள் போன்றவற்றை ஒருங்கிணைத்தது. இந்த நிகழ்வுகள் பெரும்பாலும் திருவிழா என அழைக்கப்படும் விரிவான கலை, சடங்கு மற்றும் சமூகவிழாக்களாக இருந்தன. இதில் வேள்விகள் (sacrifices) மற்றும் ஊர்வலங்கள் (processions) அடங்கின. இவை, கூட்டு அடையாள உணர்வையும், பிராந்திய உரிமை உணர்வையும் வலுப்படுத்தின.

தாமரா மடம்: ஓய்விடத்திலும் மத-சமூகப் பிணைப்பிலும்.

ஆவணத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட மற்றொரு முக்கியமான கலாச்சார அமைப்பு தாமரா மடம் ஆகும். இது பயணிக்கும் மதகுருமார்கள், ஆசிரியர்கள் மற்றும் அதிகாரிகள் தங்குவதற்கான ஓர் சமூகமையமான ஓய்வு நிலையாக இருந்தது. இந்த அமைப்பு, உள்நாட்டு மற்றும் கடலோர பகுதிகளை இணைக்கும் ஒரு மூலோபாயக் கருப்பொருளாகவும், மத நிகழ்வுகளின் போது அதன் பங்கு, உள்கட்டமைப்பை ஆன்மீக ஒழுங்குமுறையுடன் இணைக்கும் அமைப்பாகவும் பதிவாகியுள்ளது.

மத சடங்குகளும் கலாச்சார நிகழ்வுகளும்: பிரிக்க முடியாதவை.

வருடாந்திர திருவிழாக்கள், கிராம மக்களை மட்டுமல்லாது, புலம்பெயர்ந்த உறவுகளையும் ஒருங்கிணைத்து, புவியியல் தூரங்களை மீறி உறவுகளையும் சமூக அடையாளங்களையும் மீண்டும் பிணைத்தன. கிராம நுழைவாயில்களில், மத சின்னங்களை நிலைநிறுத்தும் நடைமுறைகள், வாசலாடி சாந்தி என அழைக்கப்படும் வளைகோண கட்டமைப்புகள், புனித புவியியல் எவ்வாறு கிராம மக்களின் அன்றாட வாழ்வில் பதிக்கப்பட்டுள்ளன என்பதைக் காட்டுகின்றன. இவை, கிராம பாதுகாவலர்களாக கருதப்பட்டு, உடல் மற்றும் மன ஒடுக்குமுறைகளிலிருந்து பாதுகாப்பு வழங்கும் விசுவாச சின்னங்களாக விளங்கின.

மரியன்னை பக்தியும் பக்திசார்ந்த அழகியலும்.

மரியன்னை மீது காணப்படும் பக்தி, சமூகவியல் ஆர்வத்திற்கு உட்பட்டதாக ஆவணத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஜெபமாலை அன்னைத் திருநாள்கள், வெறும் வழிபாட்டு நாட்காட்டிகளுடன் இணைந்தவையாக மட்டுமல்ல, மேற்கத்திய மற்றும் தமிழ் அழகியல் கூறுகளுடன், தமிழ் கவிதைப் பாடல்கள் மற்றும் இசை வழிபாடுகளையும் ஒருங்கிணைத்தன.

மிஷன் பாடசாலைகள் மற்றும் மதமூலக் கல்வி.

மிஷன் பாடசாலைகள் வழங்கிய கல்வி, மதத்துடன் நேரடியாக தொடர்புடையதாயிருந்தாலும், அது

தமிழ் மொழி கல்வி, மதமூல ஒழுக்கக் கோட்பாடுகள், மற்றும் சமூக ஒற்றுமையை வலுப்படுத்தியதாக இருந்தது. குருத்துவப் பாடசாலைகளில் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள், விசுவாசப் பண்பாடுகளையும் மொழி கல்வியையும் இணைத்து சமூக கட்டமைப்பில் ஒரு தூணாக இருந்தனர்.

சமூக நிறுவனங்களும் பாரம்பரிய அறிவும்: வாழ்வியலில் அவர்களின் பங்கு.

விடத்தல்தீவின் போருக்கு முந்தைய சமூக அமைப்புகள், பாரம்பரிய தமிழ் உறவுமுறை நடைமுறைகள், விவசாய முறைகள், மற்றும் உள்நூர்மயமாக்கப்பட்ட அறிவு பரிமாற்ற முறைகள் ஆகியவற்றின் ஊடாக அமைந்தன. இவை வெறும் நடைமுறை அமைப்புகள் அல்ல. மாறாக, தார்மீக, பொருளாதார மற்றும் அறிவாற்றல் உறுதிப்பத்திரங்களாக செயல்பட்டன. கூட்டுக்குடும்ப அமைப்புகள், ஒரே மூதாதைய பரம்பரையுடன் பல குடும்பங்களை ஒன்றிணைக்கும் உறவுமுறை அமைப்புகளாக இருந்தன. அவை சொத்து பரம்பரை, திருமண உறவுகள், மற்றும் சமூக நிகழ்வுகளுக்கான பங்கேற்பையும் ஒழுங்குபடுத்தின. முடிவெடுப்பு பெரும்பாலும் மரியாதைக்குரிய பெரியவர்களின் வழியே நிகழ்ந்தது. இது அடித்தள நிர்வாக அமைப்பாகவே இருந்தது.

மீன்பிடி மற்றும் பனை சார்ந்த தொழில்களும் சுற்றுச்சூழல் அறிவும்.

விடத்தல்தீவின் பண்பாட்டு அடையாளங்களில் ஒன்று, மீன்பிடி மற்றும் பனை சார்ந்த உழைப்பின் ஊடாக உருவானது. ஆவணம், கரும்பனை, தேங்காய் சேகரித்தல், பனங்கற்கண்டு, மற்றும் இழையால் பாய்கள், கூடைகள், போன்ற பாரம்பரிய உற்பத்திகளை குறிப்பிட்டுள்ளது. இவை வெறும் பொருளாதார வாழ்வாதாரங்களாக மட்டுமல்லாது, வாய்மொழி மரபுகள் மற்றும் பூர்வீக சுற்றுச்சூழல் அறிவுடன் கூடிய செய்முறை பாரம்பரியங்களாக பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

முறைசாரா கல்வி, வழிகாட்டுதல் மற்றும் தலைமுறை பரம்பரைகள்.

முறைசாரா கல்வியும் சமூக வழிகாட்டுதலும், இளைஞர்களுக்கான கற்றலின் முக்கிய வழிகளாக இருந்தன. இவர்கள் கவனிப்பதும், தொடர்ச்சியான கூறல்களும், பங்கேற்பும் வழியாக சமூகத்துடன் இணைந்தனர். பள்ளி ஆசிரியர்கள், மதகுருமார்கள், மற்றும் முதிர்ந்த வயதினர்கள், தார்மீகத் திசைகாட்டிகளாகவும், வாய்மொழி வரலாற்றாசிரியர்களாகவும் கருதப்பட்டனர். தர்ம மடம், இங்கு வருகை தரும் அறிஞர்கள் மற்றும் வல்லுனர்களும், உள்நூர்வாசிகளுடன் உரையாடும் கல்வி சமூகத் தளமாகவும் செயற்பட்டது.

சமூக இடங்களின் முக்கியத்துவம்: சந்தி, வாசலாடி, குளம்.

சந்திகள் (சந்திப்புகள்), வாசலடிகள் (நுழைவாயில்கள்) மற்றும் கிராமக் குளங்கள் போன்ற இடங்கள் வெறும் பௌதீக அடையாளங்கள் மட்டுமல்ல. இவை கலாச்சார மையங்கள் மற்றும் சமூகப் பரிமாற்ற இடங்களாக இருந்தன. இவை கதைசொல்லல், நாட்டுப்புற விளையாட்டுகள், மற்றும் சமூகத் தகராறுகள் தீர்க்கும் அரங்குகளாகவும் பயன்பட்டன. திருமண ஊர்வலங்கள், விழாக்கள், மற்றும் துக்கச் சடங்குகள் இவ்விடங்களில் தொடங்கி முடிவடைந்ததால், மக்கள் நினைவகத்தில் இவை மனப்பதிக்கப்பட்ட இடங்களாகவே இருந்து வந்தன.

மத நல்லிணக்கம் மற்றும் பகிரப்பட்ட கலாச்சாரம்.

போருக்கு முந்தைய விடத்தல்தீவின் கலாச்சார அமைப்புகள், மத ஒத்திசைவு, சமூகச் சடங்குகள், மற்றும் பகிரப்பட்ட பண்டிகைகள் மூலம் ஒருங்கிணைந்திருந்தன. இந்த பகுப்பாய்வு, ரோமன் கத்தோலிக்கர் மற்றும் சைவர்கள் ஆகிய மதக்குழுக்களின் மனப்பூர்வமான பங்கேற்பையும், புனித இடங்களை பகிரும் மரியாதையையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

பகிரப்பட்ட பண்டிகைகள் மற்றும் கூட்டு வாழ்வின் வெளிப்பாடுகள்.

கத்தோலிக்க சமுதாயம், எண்ணிக்கையில் பெரும்பான்மையாயிருந்தபோதும், அதன் விழாக்கள் மற்ற சமுதாயங்களை தாக்கவில்லை. புனித யாக்கப்பர் திருவிழா, அடைக்கல அன்னை ஊர்வலம் (மரியன்னை) போன்ற முக்கிய நிகழ்வுகள் முழு கிராமத்தையும் இணைக்கும் மத சமூக நிகழ்வுகளாக இருந்தன. பல்வேறு மதங்களைச் சேர்ந்த மக்கள், விழாக்களுக்கு பூக்கள் நன்கொடையாக வழங்கினர், தெருக்களை சுத்தம் செய்தனர், வாழை மரங்களை நட்னர், மற்றும் பொதுப் பிரார்த்தனைகளில் கலந்து கொண்டனர். சந்திகள், சமூக ஊர்வலங்களுக்கான முக்கிய மேடைகளாக இருந்தன. நம்பிக்கைக்குட்பட்டவர்களோ இல்லாதவர்களோ, மெழுகுவர்த்தி ஏற்றி, தெய்வ ஊர்வலங்களை அமைதியாக எதிர்பார்ப்பது சமூகத்திற்கே உரித்தான ஒற்றுமையின் சின்னமாக இருந்தது. ஒரு தாயின் கண்ணீரோடு பிரார்த்தனை செய்வது போன்ற பிம்பங்கள், மதச் சடங்கு மற்றும் சமூக ஆன்மீகத்தின் உணர்ச்சித் தளத்தைக் எடுத்துரைக்கின்றன.

கிறிஸ்தவ வீட்டுக்குள் சைவ சடங்குகளும் பாரம்பரியங்களும்.

கிறிஸ்தவ வீட்டுக்குள்ளும், சைவக் கலாச்சார சடங்குகள், குறிப்பாக பிரசவம், இறப்பு, பருவமாற்றக் கால நிகழ்வுகள், ஆகியவற்றில் தமிழ் நாட்டுப்புற பாடல்கள், தாளமுறைகள் மற்றும் உருவகங்கள் வழியாக பாதுகாக்கப்பட்டன. இவை, தமிழ் நம்பிக்கைகளை கத்தோலிக்க மதத்துடன் கலக்க, இருமுக கொண்ட “தமிழ் கிறிஸ்தவம்” எனலாம் எனும் தனித்துவமான உள்ளூர் இறையியல் வடிவத்தை உருவாக்கின.

பள்ளமடுக்குளம்: ஆன்மீகம் மற்றும் சமூக ஒற்றுமையின் நீர்வளம்.

பள்ளமடுக்குளம், பயனுள்ள நீர்நிலையாக இருந்ததுடன், ஆன்மீக சுத்திகரிப்பு, மற்றும் சமூக ஒற்றுமைக்கும் முக்கிய இடமாக விளங்கியது. இது, கவிதை, உரைநடை, இரண்டிலும் சடங்கு தூய்மை மற்றும் கூட்டுப் பாதுகாப்பைச் சின்னமாக ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

மதங்களுக்கு இடையிலான மரியாதை மற்றும் சமவெளி: முறைசாரா கல்வியின் பங்குகள்.

முறைசாரா கல்வி ஊடாக மதங்களுக்கு இடையேயான பரஸ்பர மரியாதை வளர்க்கப்பட்டது. குழந்தைகள், ஒரே மூச்சில் “அல்லாஹ் அக்பர்”, “அன்பே சிவம்”, “ஏவ் மரியா” ஆகியவற்றை கூறக் கற்றனர். இது வெறும் பொறுத்துக்கொள்ளும் நிலைமையல்ல. மதப் பன்முகத்தன்மை, அன்றாட மொழியிலும் நடைமுறையிலும் பின்னிப்பிணைந்ததாக இருந்தது.

கிராமக் காவல் தெய்வம்: புனித யாகப்பர் மற்றும் கலாச்சார மொழிபெயர்ப்பு.

புனித யாகப்பர், விடத்தல்தீவின் காவல் தெய்வமாக கருதப்பட்டார். இது பொதுவாக ஐயனார் அல்லது முனீஸ்வரன் போன்ற சைவர்களின் காவல் தெய்வங்களின் பாரம்பரிய பங்குடன் ஒத்ததாகும். இந்த கலாச்சார மொழிபெயர்ப்பு, கத்தோலிக்க நம்பிக்கைகளைத் தமிழின் கிராமப்புற பிரபஞ்சவியலோடு இணைக்கும் சுதேசமயமாக்கல் எனத் தெரிவிக்கிறது.

சடங்கு சூழலியல்: ஒருங்கிணைந்த மதநல்லிணக்கத்தின் வெளிப்பாடு.

திருவிழா, சந்தி, குளம், மற்றும் பூஜை போன்ற அம்சங்கள், கிராமப்புற மத ஒத்திசைவின் நிலையான சூழலை பிரதிபலிக்கின்றன. இது அமைதியான மத ஒழுங்குமுறைக்கு மாறாக, தொடர்ச்சியான கலாச்சார இணைவையும் கூட்டுச் சிந்தனையையும் உருவாக்கியது.

ஏக்கமும் முறிவும்: போருக்குப் பிந்தைய மாற்றங்கள்.

போருக்குப் பின்னர் ஏற்பட்ட சமூக முறிவுகள், ஆவணத்தின் ஏக்கத்துடன் கூடிய தொனியில் வெளிப்படுகின்றன. ஒரு காலத்தில் விடத்தல்தீவின் ஆன்மீக மற்றும் தார்மீக திசைகாட்டியாக இருந்த சமூக இசைவின் இழப்பு உணர்வை இது எடுத்துக்காட்டுகிறது.

வாய்மொழிக் கதைகள், நினைவுகள் மற்றும் கவிதைகள்: சமூக நினைவின் உயிருடல் போருக்கு முந்தைய விடத்தல்தீவின் நினைவுகள், அதிகாரபூர்வ ஆவணங்களில் அல்லாமல், வாய்மொழிக் கதைகள், தலைமுறைகள் இடையே பரவும் நிகழ்வுகள், கிராமக் கவிதைகள், மற்றும் உணர்வுபூர்வ உரைநடைகள் வாயிலாகவே உயிர் வாழ்கின்றன. கவிதையும் நினைவுகளும், வெறும் தனிநபர் துயரங்களுக்கான வெளிப்பாடுகள் அல்ல, மாறாக, சமூக வரலாற்றை சுமக்கும் வாகனங்களாகவும் செயற்படுகின்றன.

கலப்பினக் காப்பகம்: பெண்கள் மற்றும் முதியவர்களின் குரல்கள்

இந்த ஆவணம், முதல் நபர் நினைவுகள், பழமையான கிராமப் புராணக் கதைகள், மற்றும் கவிதை வசனங்களை இணைக்கும் கலப்பினக் காப்பகமாக உள்ளது. பெரும்பாலும், இது பெண்கள் மற்றும் முதியவர்களின் வாயிலாக சமூகம் எடுக்கும் கூட்டு நினைவுகளை வெளிப்படுத்துகிறது. தாய்மார்கள், மருத்துவச்சிகள், சகோதரிகள், ஆசிரியர்கள், மற்றும் கிராமக் காவலர்கள் ஆகியோரின் நெருக்கமான சித்தரிப்புகள், பெண்களின் வீட்டு உழைப்பு மற்றும் ஆன்மீக பங்களிப்பின் மையத்துவத்தை காட்டுகின்றன. உதாரணக் கவிதைகள்: பெண்களின் வரலாற்று துயரங்கள் மற்றும் சகிப்புத்தன்மை “குரல் இல்லாத ஒரு கண்ணகி” எனும் கவிதை, கைவிடப்பட்ட ஒரு இளம் விதவையின் வாழ்வை, தன் குழந்தையை வளர்த்து, அரிசி அரைக்கும் பெண்ணின் உண்மையாக சித்தரிக்கிறது. இது, தனிப்பட்ட துயரத்தை, பெண்ணின் சமூக சகிப்புத் தன்மையை பிரதிநிதிக்கின்ற தார்மீக காவியமாக மாற்றுகிறது. “பள்ளமடு குளம்”, நீர் ஆதாரமாக மட்டும் இல்லாமல், உணர்ச்சியும் ஆன்மீகத்தையும் உள்ளடக்கிய இடமாக உருவகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது, பெண்கள் வளர்வதற்கான இடம், இனிமையான காதல் பார்வைகள் பரிமாறும் தளம், மற்றும் ஆன்மீக சுத்திகரிப்பு நிகழும் பரிசுத்த இடம் ஆகிறது. குளம், சின்னமும், நிகழ்வுப் படிவமாகவும், நினைவையும் நிலத்துடன் பிணைக்கும் உருவகமாகவும் செயற்படுகிறது.

“காயங்களுடன் கூடிய இரப்பர் மரம்”: தாய்மையின் உருவகப் பாடல்.

இந்தக் கவிதை, தாயின் உழைப்பையும் இருதயப் பிணிகளையும், ரப்பர் மரத்தின் தினசரி உறிஞ்சுதலுடன் ஒப்பிடுகிறது. அதன் சாறு, தாய்ப்பாலாகவும், துயரத்தின் வடுக்களாகவும் உருவகமாகிறது. இது, நிலப்பரப்பும் உடலும் ஒரே கதையை சுமக்கும் எண்ணத்தை அழுத்தமாக எடுத்துரைக்கிறது. “திருட்டுக் கோழியும் இருட்டில் விருந்தும்”: நகைச்சுவையான நினைவுகளின் ஆழம்

இது போல, குழந்தைப் பருவ நகைச்சுவை, சமூக உணவு நடைமுறைகள், பெரியவர்களிடம் மரியாதை, மற்றும் பகிரப்பட்ட ரகசியங்கள் ஆகியவற்றின் வழியாக, இளைஞர்களின் ஒற்றுமையையும் சமூக ஆழத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

மூலப்பண்புள்ள வாய்மொழிப் பதிவுகள்: அதிகார வரலாற்றின் எதிர்குரல்.

இந்த வாய்மொழி மற்றும் கவிதை வடிவங்கள், பெரும்பாலும் அதிகாரபூர்வ மத அல்லது காலனித்துவ வரலாறுகளைத் தவிர்த்து, உணர்ச்சி நுணுக்கம், வாழ்க்கை அனுபவம், எளியமக்களின் மற்றும் பெண்களின் சவால்களை உள்ளிருந்து பதிவு செய்கின்றன. இவை, அதிகார வரலாற்று வரைவுகளுக்கு எதிராக யதார்த்தமான வரலாற்றுக் குரல்களை வெளிப்படுத்துகின்றன.

மௌனமும் தேடலும்: உளவியல் சிகிச்சையாகச் செயல்படும் நினைவுகள் “ஓசையில்லாத கண்ணகி”, “என் வாழலில் எதையோ தேடுகிறேன்” போன்ற மௌனம் மற்றும் தேடல் சார்ந்த திரும்ப வரும் கருப்பொருட்கள், இழப்பு, நாடுகடத்தல், மற்றும் இடப்பெயர்ச்சி போன்ற அனுபவங்களுடன் போராடும் சமுதாயத்தின் உளவியல் நிலையை பிரதிபலிக்கின்றன. ஆனாலும், பூரணத்தை நோக்கிச் செல்லும் நம்பிக்கையுடன் கதைகள் தொடர்கின்றன. விடத்தல்தீவிலிருந்து வரும் வாய்மொழி மற்றும் கவிதைப் பதிவுகள், வெறும் நினைவின் துண்டுகளே அல்ல. அவை வரலாற்றின் உயிருள்ள கட்டமைப்புகள். இவை, போருக்கு முந்தைய காலத்தின் கலாச்சாரத்தைக் கூறும் நெருக்கமான, உணர்ச்சிப்பூர்வமான மற்றும் செழுமையான அடுக்குகளாக விளங்குகின்றன. அவை மானுட ஒழுங்குகள், உணர்வு உலகங்கள் மற்றும் சமூக ஒத்திசைவுகளின் சிறந்த நுண்ணறிவுகளை வழங்குகின்றன.

விடத்தல்தீவின் சமூக-மத அடையாள மாற்றம்: சமூக வலைப்பின்னல்களின் சிதைவு: உணர்ச்சி இடம்பெயர்ச்சி.

மத நல்லிணக்கம், வாய்மொழி பாரம்பரியம், மற்றும் சமூக இணைவு என்பவற்றால் குறியிடப்பட்ட போருக்கு முந்தைய விடத்தல்தீவு, போரால் தூண்டப்பட்ட இடப்பெயர்ச்சி, நகர்ப்புற வலுப்படுத்தல், மற்றும் நவீனமயமாக்கலின்தாக்கங்களால் சமுதாய கட்டமைப்பில் நிலத்தடுமாற்றங்களை சந்தித்துள்ளது. முதல் மற்றும் மிகத் தெளிவான மாற்றம், நெருக்கமான சமூக உறவுகளின் சிதைவாகும். அண்டை வீட்டார் உறவுகள், சந்தி (கிராம சந்திப்பு) எனும் இடங்கள் வழியாகவே இடம் பெற்ற சமூக இணைப்புகள், இப்போது துண்டுத்துண்டாகத் தோன்றுகின்றன. புவியியல் ரீதியாக ஒருங்கிணைந்திருந்தாலும், மக்கள் மனநிலை ரீதியாக இடம்பெயர்ந்துள்ளதாக தங்களைக் கூறுகின்றனர். “ஏதோ ஒன்றைத் தேடுதல்” எனும் கவிதை, இவ்வுணர்வுகளை அழுத்தமாக எடுத்துரைக்கிறது. துணை இழந்த ஒரு பெண், வீட்டு வாசலில் தனியாக காத்திருப்பது, பிரிந்துவிட்ட இடஒற்றுமை மீதான ஓர் அழைப்பு. போர் மற்றும் இடம்பெயர்வு, வெறும் நிலம் மீதான இடமாற்றம் அல்ல, அது அடையாளத்தின் மீள்பரிசீலனைக்கே வழிவகுத்தது. விவசாயம், ஆன்மீக விழாக்கள் மற்றும் வாய்மொழிக் கதைகள் கொண்ட பண்டைய சமூக நடைமுறைகள், நகர்மயமான வாழ்வின் சீரமைப்புகளால் சிதைந்தன. “பழுத்த இலை” எனும் கவிதையில், பேச்சாளர் தன்னை விழுந்த இலைக்கு ஒப்பிட்டு, மரத்திலிருந்து விலகினாலும், நினைவில் நீடிக்கின்ற ஒரு உயிர்த்த தொகுப்பாக தன்னை சித்தரிக்கிறார்.

வாய்மொழி மற்றும் சடங்கு தொடர்ச்சியின் இழப்பு.

கோயில்கள், ஊர்வலங்கள், கூட்டு விழாக்கள் போன்ற மத மற்றும் சமூக நிகழ்வுகள், புலம்பெயர்ந்தோருக்கும் மோதலுக்குப் பிறகு மீண்டும் இணைந்தவர்களுக்கும் வலிமை இழந்துள்ளன. தெரு நாடகங்கள், மருத்துவச்சிகளின் செயற்பாடுகள், மற்றும் குளங்களில் நிகழ்ந்த பெண்களின் சமூகவாழ்க்கை ஆகியவை மறைவடைவதை, கவிஞர் வருந்துகிறார். நவீன கல்வி, வேலைவாய்ப்பு தேவை, மற்றும் நகரத்துக்கே உரிய வெகு வேக வாழ்க்கை, இளம் தலைமுறையை பாரம்பரிய கலாச்சாரக் கூறுகளிலிருந்து விலக்கி, தற்காலிக புலம்பெயர்வை உருவாக்கியிருக்கின்றன. இது இன்னும் கிராமத்தில் வாழ்பவர்களுக்கே பொருந்தக்கூடியது.

நவீனமயமாக்கலின் முகங்கள்: அரிப்பின் புதிய வடிவங்கள்.

மண் வீடுகளை மாற்றிய சிமெண்ட் கட்டிடங்கள், நேரடி உரையாடலை மாற்றிய மொபைல் போன்கள், இவை முன்னேற்ற சின்னங்களாக அல்ல, மாறாக கலாச்சார அழிவின் முகவர்களாக ஆவணத்தில் சித்தரிக்கப்படுகின்றன. “ஊர்ச்சந்தி” எனும் கவிதை, ஒரு காலத்தில் சமூக நிகழ்வுகளின் மையமாக இருந்த

இடம், இப்போது முடங்கிய இயந்திர மையமாக மாறிவிட்டது என விமர்சிக்கிறது. சமூகம் சிதைந்த போதும், கவிதை நினைவகம், கதைசொல்லல், மற்றும் அடிமட்ட செயற்பாடுகள், மீள்தன்மையின் வெளிப்பாடுகளாக இருக்கின்றன. நுழைவாயில்களில் அமைதியான ஓய்வு இடங்கள், நினைவுச்சிலைகள், மற்றும் சமூக நூலகங்கள் குறித்து முன்வைக்கப்படும் முயற்சிகள், வெறும் ஏக்கத்தின் விளைவுகள் அல்ல, மாறாக மறுமையாக்கத்தின் சொந்த செயல்கள். இடம்பெயர்ச்சி மற்றும் நவீனமயமாக்கலின் காரணமாக, விடத்தல்தீவின் அடையாளம் அழிந்துவிட்டது என்பது தவறானது. அது காயமடைந்துள்ளது, சிதறடிக்கப்பட்டுள்ளது, ஆனால் கவிதை மற்றும் கதை வழியே மறுசீரமைக்கப்பட்டு வருகின்றது. ஆவணத்தின் உரைநடை, பிரார்த்தனை மற்றும் கவிதை கலவை, ஒரு துக்க சடங்காக மட்டுமல்ல, மாற்றத்துக்கான வழிகாட்டியாகவும் விளங்குகிறது. விடத்தல்தீவின் போருக்கு முந்தைய சமூக-கலாச்சார வாழ்க்கையின் அடையாளத்தைப் பாதுகாக்கும் தலைமுறையிடை நினைவகம் மற்றும் வாய்மொழிக் கதைகள் போர், இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் நவீனமயமாக்கலால் ஏற்படுத்தப்பட்ட அதிர்ச்சிக்குப் பிறகு, விடத்தல்தீவின் மக்கள் அடையாளத்தை பாதுகாக்க, தலைமுறைகளுக்கிடையேயான கதைசொல்லல், கவிதை நினைவுகள், மற்றும் குடும்ப நினைவகங்கள் முக்கிய பங்காற்றுகின்றன. இந்த ஆவணம், வாய்மொழி நினைவாற்றலால் நிறைந்த உரைநடை மற்றும் கவிதைகளின் மூலமாக, பழைய தலைமுறையின் வாழ்ந்த அனுபவம் எவ்வாறு இளைய தலைமுறைக்கு பாரம்பரியமாக மாறுகிறது என்பதை பிரதிபலிக்கிறது. இது அருங்காட்சியகங்கள் அல்லது நினைவுச்சின்னங்கள் வழியாக அல்ல. மாறாக, மொழி, உணர்ச்சி மற்றும் பகிரப்பட்ட நினைவின் செயல் வழியாக.

நபர்மயமான, ஆனால் சமூகநிலை சார்ந்த நினைவுகள்.

இந்த விவரிப்பின் மிகச் சக்திவாய்ந்த அம்சங்களில் ஒன்று, நினைவுகள் தனிப்பயனாக்கப்பட்டு உருவகப்படுத்தப்படுவது. பாட்டி, சகோதரி, தாய், மருத்துவச்சி இவர்கள் வெறும் நபர்களாக அல்லாமல், உணர்ச்சி வடிவங்களாக, தெளிவான கலாச்சார குரல்களாக தோன்றுகிறார்கள். “அக்கா: பாடப்படாத தாய்” எனும் உரையில், சகோதரி ஒருவரின் தியாகம், அவளுடைய செயல்கள் மூலம் தலைமுடியை சீவுதல், சமைத்தல், தையல் மதிப்புகள் மற்றும் சொல்லப்படாத அன்பு போன்றவை தொட்டுணரக் கூடிய சின்னங்களாக உருவாகின்றன. பிள்ளைகள், பாரம்பரியம், அதிர்ச்சி: ஒரே தளத்திலே “ஒலி இல்லாத கண்ணகி” கவிதையில், தாயின் மௌனம், அவள் துயரத்தைக் கூறாமல் தாங்கும் நிலை, அது எப்படி சமூக அரசியலின் சுமையை மௌனமாக எடுத்துச் செல்கிறது என்பதையும், பிள்ளைகள் அதை உணர்வது எப்படி என்பது விவரிக்கப்படுகிறது. மௌனம், இங்கு மதிப்புகளையும் சமூக இடங்களைப் பரப்பும் ஒரு நெறிமுறையாக செயற்படுகிறது. **மரணப்படுத்தப்படாத எதிரி: மறதி** இத்தகைய வாய்மொழி மற்றும் எழுதப்பட்ட நினைவுகள், மறதிக்கெதிரான எழுச்சியாக உருவாகின்றன. விடத்தல்தீவு போன்ற கிராமங்கள், அதிகார வரலாற்றில் மறைக்கப்படலாம். ஆனால், நெருப்பில் சமைக்கப்படும் கீரை வாசனையும், மூன்று மதங்களும் பகிர்ந்த நீர்த்தொட்டியும், மருத்துவச்சிகளின் சத்தமும், இந்தக் கவிதைகளில் உயிரோடு வாழ்கின்றன. இங்கே நினைவகம், ஒரு அழிவை எதிர்த்துத் தொடரும் “பெண்மையான, மென்மையான, ஆனால் நிலைத்திருக்கும்” எதிர் வரலாற்று உத்தியாக மாறுகிறது. இழப்பும் ஏக்கமும்: வடிவங்களைத் தேடும் தனிப்பட்ட வரலாறுகள் “எதையாவது தேடுதல்” என்னும் கவிதையில், காதலால் விட்டுவிடப்பட்ட ஒரு பெண், தனது வீட்டு வாசலில் எதிர்பார்ப்புடன் காத்திருக்கிறாள். அவளது தனிப்பட்ட துயரம், கூட்டு நினைவின் அழுத்தமாயும், பழைய உறவுகளை இழந்த தலைமுறையின் சின்னமாகவும் மாறுகிறது. “பழுத்த இலை” கவிதையில், வயதான பெண்கள் தங்களை இலைகளுக்குப் பொருத்தி, விழுந்தாலும் இன்னும் நினைவகத்தில் உயிருடன் வாழும் நிலையை பிரதிபலிக்கின்றனர்.

இந்தக் கவிதைகள், வாய்மொழி மரபுகள் ஒரு செயலற்ற நினைவாக இல்லாது, அடையாளம், சொந்தம் மற்றும் தொடர்ச்சியை உருவாக்கும் உணர்வுப் பயணங்களாக செயல்படுவதைத் தெரிவிக்கின்றன. பாடல்கள், பிரார்த்தனைகள், தாலாட்டுகள், கூட அகதிகள் முகாம்கள் அல்லது நகர்ப்புற சேரிகள் எனும் இடங்களில் தொடரும் சிறிய வீட்டுச் சடங்குகளின் மூலமாக, கலாச்சார நினைவு நிலைத்திருக்கிறது. சுருக்கமாகச் சொல்வதானால், விடத்தல்தீவின் தலைமுறையிடை நினைவாற்றல் என்பது, உயிர்வாழும், உணர்வுப்பூர்வமான, மாறாத ஒரு கலாச்சார திசைகாட்டி ஆகும். இது இரத்த வழியாக மட்டுமல்ல, இழப்பு, அன்பு, மற்றும் திரும்பிய திரும்பப் பெறும் ஏக்கம் ஆகியவை இணையும் பகிரப்பட்ட உணர்வின் நிலப்பரப்பின் வழியாக தலைமுறைகளை இணைக்கும் பாலமாக இருக்கிறது.

போருக்கு முன்னர் விடத்தல்தீவின் அடையாளத்தை வரையறுத்த சின்னங்கள், அடையாளங்கள் மற்றும் கலாச்சார உருவகங்கள்.

போருக்கு முற்பட்ட காலகட்டத்தில், விடத்தல்தீவில் சின்னங்களும் உருவகங்களும் வெறும் சுருக்கமான கருத்துக்கள் அல்ல; அவை வாழ்ந்த, காணப்பட்ட மற்றும் தொட்ட அனுபவங்கள். இந்த கடற்கரைத் தமிழ்க் கிராமத்தில் ஒரு கூட்டு அடையாளத்தை உருவாக்கும் வழியில் பௌதீக இடங்கள் மற்றும்

குறியீட்டு நடைமுறைகள் மறைந்த கலாச்சார அர்த்தங்களைச் சுமந்தன. ஆவணத்தின் விவரிப்புகள் உணர்வு, நினைவகம் மற்றும் அர்த்தம் நிரம்பிய புவியியலையைக் காட்டுகின்றன. ஒவ்வொரு மரமும், குளமும், திருவிழாவும், பாதையுமே தனித்துவமான கலாச்சாரக் குறியீடுகளாக இருந்தன. கிராமத்தின் மையத்தில் இருந்தது பள்ளமடு குளம், இது வெறும் நீர்நிலை அல்ல; அது ஒரு நினைவகக் களஞ்சியமாகவும், சமூக பிணைப்பும், பெண்மை உருவகங்களின் புனிதத் தளமாகவும் இருந்தது. இதனைப்பற்றிய கவிதையில், குளம் ஒரு உருவக தாயாக வர்ணிக்கப்படுகிறது தலைமுறைகளைத் தூய்மையாக்கும், துயில்கொடுக்காமல் வளர்க்கும், “தர்ம தாயாக” மாறும் ஓர் இடமாக. குளத்தின் வறட்சியான நிலை, நேரடியாகவும் உருவக ரீதியாகவும், கலாச்சாரத் தொடர்ச்சியின் இழப்பைப் பிரதிபலிக்கிறது.

நுழைவாயில் வளைவு மேலும் ஒரு அடையாளக் குறியீடாகும். சமீபத்திய காலத்தில் சமூக முயற்சியின் மூலம் மீண்டும் எழுந்தது, இது தனித்துவத்தையும் மீட்டெடுக்கும் ஓர் அறிகுறியாக மாறியது. முன்பு மிக சாதாரணமாக இருந்த இந்தக் கட்டமைப்பு, இப்போது நினைவுகள் நிறைந்த கடந்தகாலமும், திகைப்பூட்டும் நிகழ்காலமும் சந்திக்கும் ஓர் குறியீட்டு வாசலாக விளங்குகிறது. இது பெருமையையும் பாதிப்பையும் ஒரே நேரத்தில் குறிக்கிறது. பல தசாப்தங்களாக நீடித்த இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் போரால் தாக்கமடைந்தும், விடத்தல்தீவு மீண்டும் தன்னை நிறுவ முயற்சி செய்கிறது. கிராம சந்திப்பு ஒரு பெளதீகக் குறுக்கு வழியாகவும், கலாச்சார சந்திப்பு மேடையாகவும் இருந்தது. பேருந்துகள் செல்லும் இடம் மட்டுமல்ல, மாணவர்கள் கிசுகிசுப்பதும், காதலர்கள் பார்வையைப் பரிமாறிக் கொள்வதும், நையாண்டிகள் மற்றும் சமூக விமர்சனங்கள் உருவாகும் இடமாக இருந்தது. அந்த சந்தியைப்பற்றிய கவிதை, தூசி நிறைந்த சதுக்கத்தை சமத்துவத்தையும், பண்மைத்தன்மையும் கொண்ட பொது வாழ்க்கையின் சின்னமாக மாற்றுகிறது. அதிகமாக தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் உருவகங்களில் ஒன்று “அமைதியான கண்ணகி”. இவள் சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் கோபக் கண்ணகியைப் போல அல்ல, மாறாக ஒரு தாயாகவும், கைவிடப்பட்ட மனைவியாகவும், அமைதியான துன்பமடைந்தவளாகவும் சித்தரிக்கப்படுகிறாள். சமூக அநீதிக்கு எதிராக அமைதியான ஆனால் ஆழமான எதிர்ப்பைக் காட்டும் உருவமாக. இந்த உருவம் பல கவிதைகளில் மீண்டும் மீண்டும் தோன்றுகிறது. பெயரில்லாத தியாகங்களைச் செய்த பெண்களை, பட்டங்கள் அல்லாமல் உழைப்பின் வழியே கௌரவத்தை பேணியவர்களைக் குறிக்கிறது.

மேலும், பசுக்கள் மற்றும் ரப்பர் மரங்கள் கருவுறுதல், உழைப்பு மற்றும் தாய்வழி சகிப்புத்தன்மையின் உருவகங்களாக தொடர்ந்து தோன்றுகின்றன. பொங்கல் கவிதையில், பசு ஒரு தெய்வீகத் தொழிலாளியாக போற்றப்படுகிறது. உயிரும், செல்வமும், உணவுமளிக்கும் அந்தரங்கமான உருவமாக. இதேபோல், காயமடைந்தாலும் தொடர்ந்து சாறு தரும் ரப்பர் மரம் ஒரு அமைதியான தாய்வழி ஒட்டுமொத்தமான உருவகமாக மாறுகிறது. இவை தமிழ்ச் சுற்றுச்சூழல் கலாச்சாரத்துடன் ஒத்துப்போகும் உருவகங்கள் இயற்கையும் பெண்மையும் சமூக வாழ்வுடன் நெருக்கமாக இணைந்திருப்பதை குறிக்கின்றன. முகூர்த்த நாட்கள், பருவக் காலங்கள், பண்டிகைகள் போன்றவை ஒரு சுழற்சி வாழ்க்கையின் உருவகங்களாக வர்ணிக்கப்படுகின்றன. மனிதர்களை மண்ணுடனும் வானத்துடனும் பிணைக்கும் சின்னங்களாக. இவை போருக்குப் பிந்தைய இடப்பெயர்ச்சி முறித்துவிட்ட சுழற்சிகளை நினைவுகூர வைக்கின்றன. உருவகங்களை வெறும் உயிர்வாழ்வின் போராட்டமாக மாற்றியது என்பதைக் காட்டுகின்றன. சமய சடங்குகள், இயற்கை வாழ்வியல், மற்றும் உள்ளூர் புனித புவியியல் ஆகியவை, விடத்தல்தீவின் அடையாளங்களை கட்டமைத்தன. நினைவுச்சின்னங்களில் அல்ல, மாறாக, அன்றாட சடங்குகள், நிலப்பரப்புகள் மற்றும் ஒழுக்க மெய்யுணர்வின் மீதான நம்பிக்கையில். போரால் இவை சில உடல்தளத்தில் அழிக்கப்பட்டிருந்தாலும், நினைவுகளிலும் கவிதைகளிலும் இவை இன்னும் அர்த்தம், கௌரவம் மற்றும் மீட்பின் அடையாளங்களாக செயல்படுகின்றன.

பகுப்பாய்வு: விடத்தல்தீவின் கலை மற்றும் கலை மரபுகள்.

போர் ஆரம்பிக்குமுன் விடத்தல்தீவின் சமூக வாழ்வில் கலை என்பது ஓர் அணிகலனாக அல்லாது, அதன் உயிர்நாடியாக இருந்தது. நாட்டுப்புற கலை, பக்தி சார்ந்த படைப்பாற்றல், வாய்மொழிக் கவிதை மற்றும் வீட்டுப்பணியால் வெளிப்பட்ட கைவினைத் திறன்கள். கலை வாழ்க்கையிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டதில்லை. அது அன்றாட நடவடிக்கைகளுடன் பின்னிப்பிணைந்திருந்தது. பெண்களின் உழைப்பு தானியங்களை அரைத்தல், உடைகள் தைத்தல், மூலிகை எண்ணெய்களை சூடாக்குதல் இவை உயிர்வாழ்வுக்கு மட்டும் அல்லாது, உடல் செயல்பாடாகவும், ஒரு நடிப்பான கலையாகவும் இருந்தன. இவை கவிதை மொழியில் “காப்பாற்றும் செயற்பாடுகள்” என்றே சொல்லப்பட்டன.

வாய்மொழிக் கலையின் சிறப்பான வடிவங்களில் ஒன்று கவிதை. “ஜனகக்கா” போன்ற பெண்கள் எழுதிய கவிதைகள் மக்கள் அழகியலை உணர்ந்ததற்கான சான்றுகள். இதில் “பழுத்த இலை”, “ரப்பர் மரத்தின் காயம்”, “அமைதியான கண்ணகி” ஆகிய உருவகங்கள் வெறும் அலங்காரங்கள் அல்ல; அவை சமூக உணர்வுகளின் உண்மையை எடுத்துக்காட்டும் கலைக்கருவிகள்.

மற்றொரு முக்கிய தளம், மதக் கலை மற்றும் திருவிழா அழகியல். புனித யாகப்பர் தேவாலயமும்,

மரியன்னை ஊர்வலங்களும் பக்திச் செயல்களாக மட்டுமல்ல, மலர் அலங்காரம், மெழுகுவர்த்தி ஏற்றுதல், உடை அணிவிப்பு மற்றும் கூட்டு நாடக காட்சிகளாகவும் விளங்கின. இவைகள் தெருக்களையும் ஆன்மீகக் பாதைகளாக மாற்றின. பள்ளிக் கலாச்சாரம் நாடகம், பாடல்களும், கவி அரங்கமும் மூலம் மக்கள் எழுத்து, உரைநடை, கதைசொல்லல் என ஊக்குவித்தன. கம்பராமாயணம், மகாபாரதம் போன்ற பாரம்பரிய இலக்கியங்கள் சிறுவர்களுக்குக் கற்பிக்கப்பட்டது. இது பள்ளிக்கூடங்களின் இலக்கிய அழகியலை நிரூபிக்கின்றன. கட்டிடங்களும் பௌதீக வடிவங்களும் கலைநயம் வாய்ந்தவையாக இருந்தன. “சமரச சந்தி”, “நுழைவு வளைவு”, “பள்ளமடு குளம்” போன்றவை சந்திப்பு, கூட்டு விழாக்கள் மற்றும் நாடகம் ஆகியவற்றின் வாழும் மேடைகளாக இருந்தன.

துக்கம் கூட கலைவடிவமாகியது. “ஒலி இல்லாத கண்ணகி”, “தாய்மார்கள் மற்றும் செவிலியர்களுக்கான அஞ்சலி” போன்ற கவிதைகள் துக்கத்தை இசையாக்கின. பெண் துன்பங்களை கலாச்சாரத்தில் பதிவு செய்தது. சுருக்கமாக, விடத்தல்தீவின் கலை வாய்மொழி, உருவக, உறவுப்பண்பு மற்றும் சூழல்-ஆன்மீக தருணங்களில் வேருன்றியதாக இருந்தது. அது நிறுவனமயமாகவில்லை, ஆனால் பகிரப்பட்ட கதைகள், சமூகவிழாக்கள் மற்றும் கற்பனையில் வளர்ந்தது. இவை போரில் மட்டுமல்ல, இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் நாடுகடத்தலிலும் மக்களை வழிநடத்தினது. ஒரு அமைதியான எதிர்ப்பின் வடிவமாகவும், மறுஉருவாக்கத்தின் அமைப்பாகவும் செயல்பட்டது. விடத்தல்தீவில் கல்வி அமைதியான அறிவொளியின் மரபு உள்நாட்டுப் போருக்கு முந்தைய விடத்தல்தீவின் கல்விப் பயணத்தைப் பற்றிய கதை என்பது வெறும் பாடத்திட்டத்தையும், பள்ளி கட்டடங்களையும் பற்றியதல்ல. அது ஒரு மனப்பாடச் சூழலில் விரிந்த ஆசையின் கதை, மதிப்புகளுடன் இணைந்த கற்றலும், கலாச்சாரக் கண்ணியத்தில் ஊறிய வகுப்பறைகளின் பிம்பமும் ஆகும். ஆவணத்தின் பதிவுகளின் அடிப்படையில், விடத்தல்தீவில் கல்வி என்பது முறையான கல்வியைவிட மேன்மையானதாக அமைந்தது. அது ஒரு சமூக அர்ப்பணிப்பு மற்றும் கலாச்சார முதலீடு, குறைந்த உட்கட்டமைப்புடன் இருந்தபோதும் கடைசிவரை கைவிடப்படாத ஆர்வத்தோடு தொடர்ந்து கொண்டுவரப்பட்டது.

1. கலாச்சாரத் துணையாக இருந்த பள்ளிகள்: அலிகார் முஸ்லிம் பாடசாலை மற்றும் ரோமன் கத்தோலிக்க தமிழ் பாடசாலை ஆகியவை, குறிப்பாக புறக்கணிக்கப்பட்ட பிள்ளைகளுக்கு, ஆரம்பக் கல்வியின் ஒளிக்கொடி போன்று இருந்தன. திரு திருச்செல்வம் போன்ற ஆசிரியர்கள், பாடங்களை மட்டுமல்லாது, சேவை நெறிமுறைகளையும் ஒழுக்கத்தையும் வாழ்ந்தோரும், தூரக் கிராமங்களான முருங்கன், கண்டாவளை போன்ற இடங்களிலும் பணியாற்றியவர்களாக, கல்வியாளர்களைத் தாண்டி கலாச்சார தூதர்களாக விளங்கினார்கள். அக்கால வகுப்பறைகள் மனப்பாட கற்றலுக்கான இடங்களாக மட்டுமில்லை. அவை மாணவர்களுக்கு நெறிமுறை, மதிப்புகள் மற்றும் அழகியலை அறிமுகப்படுத்தும் அரங்கங்களாக இருந்தன. கம்பராமாயணம் மற்றும் மகாபாரதம் போன்ற நூல்கள் இலக்கிய கல்விக்காக மட்டுமல்லாமல், கலாச்சார வேர்களை வலுப்படுத்தவும் பயன்படுத்தப்பட்டன. வாய்மொழிப் பாராயணம், கதைசொல்லல் மற்றும் பொதுப் பேச்சு ஆகியவை கற்பித்தலில் ஓர் அங்கமாக இருந்தன.

2. கல்வி வாய்ப்பு மற்றும் பாலினக் கட்டுப்பாடுகள்: பெண்கள் கல்விக்கு வாய்ப்பு இருந்த போதும், அது வீட்டுப் பொறுப்புகளாலும், குடும்பத் தலைமைக் கட்டுப்பாடுகளாலும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டது. இளமையிலேயே சகோதரிகள் மற்றும் மூத்த மகள்கள் பராமரிப்புக்குள் நுழைந்து கல்வியை விட்டு விலகிய நிகழ்வுகள் உள்ளன. இருப்பினும், சகோதரி வெரோனிக்கா போன்ற பெண்கள், சமூக-அரசியல் தடைகளை மீறி, இத்தாலியில் கூட கல்வி பயின்று பிறகு சமூகத்திற்கு திரும்பி சேவை செய்தனர் என்பதெல்லாம் கல்வியினால் உருவான சக்தியையும் காட்டுகின்றன. இவை, பெண்கள் கல்விக்கான விருப்பமும் அதற்கிடையே உள்ள சவால்களும், அவற்றைத் தாண்டும் துணிச்சலையும் பிரதிபலிக்கின்றன. குடும்பங்களின் உள்ளார்ந்த விருப்பங்கள் இருந்தும், பொருளாதார அழுத்தங்கள், பாரம்பரிய பாத்திரங்கள் மற்றும் போர் சூழ்நிலைகள் தொடர்ச்சிக்கு தடையாக இருந்தன.

3. மாற்றத்தை ஏற்படுத்திய ஆசிரியர்கள்: காசிம் மாஸ்டர் போன்ற ஆசிரியர்கள், கவிதைப் பொழிவுகளுடன் நினைவுகூரப்படுகிறார்கள். நகைச்சுவை, பணிவு மற்றும் அறிவு என்பவை இவர்களின் கற்பித்தலின் மூலக்கருவிகள். “வாய்மொழி பிழையின்றி, தனிப்பட்ட அறிவு மற்றும் சமூக ஞானத்துடன்” கற்பித்த கல்வியாளர்கள், மாணவர்களின் மதிப்பெண்களிலும், கலாச்சார விழிப்புணர்விலும், சுய மரியாதையிலும் தங்கள் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தினர். இவர்கள் சமூகத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்டவர்கள் அல்ல, உறவினர்கள். வீட்டுக்கு சென்று ஆலோசனை வழங்கினார்கள், கவிதை எழுதினார்கள், சில சமயங்களில் திருமணங்களில் பாடினார்கள். எனவே கல்வி நிறுவனம் அல்ல, அது சமூகத்துடன் நெருங்கிய, கவிதை நயத்துடன் கூடிய அனுபவமாக இருந்தது.

4. எதிர்ப்பு மற்றும் மீட்சினும் கல்வி: போர், இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் கலாச்சார அழிப்பு ஆகியவற்றிற்கு எதிராக, கல்வி ஒரு அமைதியான எதிர்ப்பாக மாறியது. அகதி முகாம்களில் கூட குழந்தைகளுக்கு கல்வி வழங்கப்பட்டது. கடந்த கால ஆசிரியர்களை நினைவுகூரும் உணர்ச்சிகள், தற்போதைய பள்ளிகள் மற்றும் பொது இடங்களை மீள்சீரமைக்க வேண்டிய எண்ணங்கள். உப்பு நிலங்களில் நடந்து சென்ற பள்ளிப் பயணம் முதல், பேரக்குழந்தைகள் வெளிநாட்டில் பட்டம் பெறும் பெருமை வரை, விடத்தல்தீவின் கல்வி மரபு ஒரு உணர்ச்சிச் சார்ந்த, தலைமுறைகளைக் கடந்து வரும் நம்பிக்கையின்

ஓர் அடையாளம் ஆகும்.

5. வாழ்வாதாரமும் உழைப்பும்: கடலிலும் மண்ணிலும் நங்கூரமிடப்பட்டது. விடத்தல்தீவின் பொருளாதார முதுகெலும்பாகவும், வாழ்க்கைமுறையாகவும் மீன்பிடித்தல் இருந்தது. அதிகாலையில் கடலுக்குள் செல்வதிலிருந்து, சமூக ரீதியாக மீன் உலர்த்துதல் மற்றும் சந்தைப்படுத்தல் நடவடிக்கைகள் வரை, கிராம பொருளாதாரம் கூட்டு உழைப்பு மற்றும் தலைமுறைகள் கடந்து பங்கேற்பை மையமாகக் கொண்டிருந்தது. மீன்பிடித்தலுக்குப் பக்கமாக, உள்நாட்டு விவசாயம் மற்றும் கால்நடை வளர்ப்பும் பொருளாதாரத்தில் ஒத்துழைப்பை உருவாக்கின. குறிப்பாக உள்நாட்டு குடும்பங்கள் இவை மூலமாக தங்கள் வாழ்க்கையை சுயாதீனமாக வழிநடத்தின. “குறும்புல் மேய்ந்த மாடு” போன்ற கவிதை வரிகள், இயற்கையுடனான இணைவையும், பாரம்பரிய கால்நடை விவசாய வாழ்க்கையின் தன்னிறைவைப் பிரதிபலிக்கின்றன. பெண்கள் பாரம்பரிய வேலைகளால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும், அவர்கள் பொருளாதார சூழலியல் முழுவதும் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருந்தனர். பசுக்களைப் பால் கறத்தல், வீட்டுத் தோட்டங்களைப் பராமரித்தல், நீண்ட தூரத்திற்கு தண்ணீர் எடுத்து வருதல், மூலிகை எண்ணெய்கள் மற்றும் சிற்றுண்டிகளை தயாரித்து வீட்டு வருமானத்தில் பங்களித்தல் ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கவை. இவை தத்தம் பங்கு புள்ளிவிவரங்களில் பதிவாகாமலும் இருந்தாலும், பொருளாதார ரீதியாக அத்தியாவசியமானவை மற்றும் சமூக ரீதியாக மதிக்கத்தக்கவையாய் இருந்தன.

6. பட்டினி இல்லாமல் எளிமை: சிக்கன வாழ்க்கையும் சமூக சமத்துவமும்: விடத்தல்தீவின் மிகையின்றி வாழ்ந்தாலும், அவர்கள் வறுமையில் அல்ல. “யாரும் பட்டினியின்றி இருந்தனர்; யாரும் உணவின்றி விடப்படவில்லை” எனும் கவிதை வரிகள் இந்த உண்மையை மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்துகின்றன. மீன்களைப் பகிர்வது, எதிர்பாராத விருந்தினர்களுக்குச் சமைத்து அளிப்பது, நோயாளிகளுக்கும் வயதானவர்களுக்கும் உதவுவது. இது பணமற்ற செல்வத்தின் நிலையை பிரதிபலிக்கிறது, உறவுகளும் பரஸ்பர வினையாகும் இடங்களில் தனிப்பட்ட ஏக்கங்களைவிட முக்கியமானதாக இருந்தது. “ஏழை ஆனாலும் பரிதாபத்துக்கு உரியவர்கள் அல்ல” என்பது இந்த சமூகத்தின் பொருளாதார தத்துவத்தை சுருக்கமாக பிரதிபலிக்கிறது.

7. பாலின உழைப்பும் கண்ணுக்குத் தெரியாத பங்களிப்புகளும்: பெண்கள் எங்கு பார்த்தாலும் உழைத்தனர். ஆனால் அவர்கள் உழைப்பு பெரும்பாலும் மறைக்கப்பட்டது. பெண்கள் மருத்துவச்சியாக இருந்தாலும், சமையல் வேலை செய்யும் இல்லத்தாயாக இருந்தாலும், குழந்தை வளர்த்தாலும், பாரம்பரிய மூலிகை வைத்திய முறைகளை பின்பற்றியவர்களாக இருந்தாலும், அவர்கள் கிராமத்தின் உணர்வு, உடல் மற்றும் ஆன்மீக பராமரிப்பு பணிகளில் மையக் குரல்களாக இருந்தனர். மருத்துவச்சி ஃபிலோமினா ஜோசப் மற்றும் பலர், அரிசி அரைத்தல், மருந்து காய்ச்சுதல், புதிதாக பிறந்த குழந்தைகளை குளிப்பாட்டுதல் போன்ற வழிகளில், பெண்கள் கிராம ஆரோக்கியத்தின் அடித்தளமாக இருந்தனர் என்பதை ஆவணம் வலியுறுத்துகிறது.

8. பொருளாதார நினைவுகள், இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் புலம்பெயர்வு: போர் மற்றும் இடப்பெயர்ச்சி தொடங்கியதும், விடத்தல்தீவின் சமூக பொருளாதார அமைப்பு கடுமையான பாதிப்பை எதிர்கொண்டது. மக்கள் வீடுகளை விட்டு வெளியேறினர், வாழ்வாதாரங்கள் கைவிடப்பட்டன, படகுகள் அழிந்தன, கால்நடைகள் கொல்லப்பட்டன, மற்றும் சமூக சொத்துகள் நினைவாக மட்டுமே நீடித்தன. என்றாலும், பொருளாதார ஒழுங்குகள் தொடர்ந்து வாழ்ந்தன. புலம்பெயர்ந்தோரும், தற்போது வெளிநாடுகளில் தொழில் வல்லுநர்களாக இருந்தாலும், தங்கள் தாழ்மையான ஆரம்பங்களை பெருமையாக நினைத்துக் கொண்டனர். அவர்கள் இன்னும் பங்களிக்கிறார்கள், பணம் அனுப்புகிறார்கள், மத விழாக்களுக்கு ஆதரவளிக்கிறார்கள், சமூக முயற்சிகளை நிதியளிக்கிறார்கள். இந்த ஏக்கம் வெறும் கற்பனை வாதம் அல்ல; அது அழிவுக்கு எதிரான ஒரு உணர்ச்சிபூர்வமான தடையாய் உள்ளது.

9. பகிரப்பட்ட வளங்கள் மற்றும் பொதுத் தளங்கள்: விடத்தல்தீவின் பொருளாதாரத்தைக் காப்பாற்றியவையாக பலவிதமான சமூக இடங்களும் இருந்தன: சிறிய தேநீர் கடைகள், மூலைக் கடைகள், பொதுக் கிணறுகள் மற்றும் கூட்டுறவு அரிசி ஆலைகள். “சந்தி” என்பது வெறும் போக்குவரத்து முனையமல்ல; அது சந்தை, அரசியல் இடம் மற்றும் அன்றாட வாழ்க்கையின் அரங்கமாக இருந்தது. மத இடங்களும் சமூக நல மையங்களாக இரட்டிப்பாகியிருந்தன. மதச்சபைகள் உணவுப் பகிர்வு, மழைக்காலங்களில் தங்குமிடம் மற்றும் சமூகத் தகராறுகளுக்கு இடையீட்டாளராக செயல்பட்டன. குறிப்பாக கத்தோலிக்க திருச்சபை, அதன் பாதிரியார்கள் மற்றும் சாதாரணக் குழுக்களின் வாயிலாக, அதிகாரப்பூர்வமற்ற நிர்வாக அமைப்பாக செயல்பட்டது.

விடத்தல்தீவின் சமூக-அரசியல் அம்சங்கள் – தலைமைத்துவம், அடையாளம் மற்றும் கூட்டு மனச்சாட்சி.

ஆவணத்தில் சித்தரிக்கப்படும் விதமாக, விடத்தல்தீவின் சமூக-அரசியல் சூழல் மதம், உறவுமுறை, பாரம்பரியத் தலைமை, மற்றும் சமூகப் பொறுப்புடன் ஆழமாக இணைந்திருந்தது. கிராமம் அதிகாரபூர்வ அரசியல் அமைப்புகளில் செயல்படாத போதிலும், அதன் சமூக அரசியல் அடையாளம் கூட்டு ஒழுங்கமைப்புகள், நெறிமுறை அதிகாரம் மற்றும் பூர்வீக நீதித்துறைகளில் வேருன்றியது. இவை

அனைத்தும் போர் ஆரம்பிக்குமுன் அதன் குடிமை வாழ்வை வடிவமைத்தன.

- 1.முறைசாரா நிர்வாகம்:** பெரியவர்களின் மற்றும் சமூகத் தலைவர்களின் அதிகாரம்: “விதானையார் அப்பா” போன்ற நபர்கள் கிராமத்தின் நீதித் தோழர்களாகவும் நிர்வாகப் பாதுகாவலர்களாகவும் செயல்பட்டனர். இவர்கள் அதிகாரத்தைத் தேர்தல்கள் அல்லது அரசு அமைப்புகள் வழியாகப் பெறவில்லை. மாறாக, வயது, நியாயம், பொது சேவை மற்றும் மத நெறிமுறைகளின் அடிப்படையில் சமூக அங்கீகாரத்தைப் பெற்றவர்கள். இத்தகைய தலைவர்கள் பிறப்பு, இறப்பு பதிவுகள், சச்சரவுகளுக்கான தீர்வுகள், குடிமை நிகழ்வுகள் மற்றும் சமூக ஒற்றுமையின் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றை ஒழுங்குபடுத்தினர். “விதானையார் அப்பா” எனும் சொல், வெறும் பட்டமல்லாமல், நம்பிக்கை மற்றும் சமூக ஞானத்தின் உயிர்வாழும் உருவகமாகவும் அமைந்தது.
- 2.கத்தோலிக்க அடையாளம் மற்றும் அரசியல் நடுநிலைமை:** வலுவான கத்தோலிக்க அடையாளம் இந்த கிராமத்தின் அரசியல் நடத்தைமையை வடிவமைத்தது. இது, இனவாத சூழ்நிலைகளில் அரசியல் சார்பற்ற நிலைப்பாட்டை ஏற்படுத்தியதுடன், ஒற்றுமையையும் ஊக்குவித்தது. ஆரம்ப கட்டங்களில், இந்த கிராமம் கட்சி அரசியலுடன் தொடர்புடையதாக இல்லை என்பது, அறியாமையை குறிக்கவில்லை. மாறாக, மத விழாக்கள், திருச்சபை குழுக்கள் மற்றும் நெறிமுறை அடிப்படையிலான வழிகாட்டுதல்கள் மூலம் இந்து, முஸ்லிம், கத்தோலிக்க மக்கள் மத்தியில் ஒன்றிணைக்கும் நெறிகளை வழங்கியது. திருச்சபை ஆன்மீக நிழற்குடையாக இருந்ததோடு, மென்மையான அரசியல் அமைப்பாகவும் இருந்தது.
- 3.போரும் இடப்பெயர்ச்சியும் ஏற்படுத்திய அரசியல் சீர்குலைவு:** இனமோதலும் உள்நாட்டுப் போரும் வெடித்தபோது, விடத்தல்தீவின் சமூக-அரசியல் அமைதி உடைந்தது. வெளிநாட்டுப் படைமயமான சக்திகளின் வருகை, இடப்பெயர்ச்சி, இன அழிப்புப் பயம் ஆகியவை பூர்வீக அரசியல் கட்டமைப்புகளை அழித்தன. மக்கள் தமிழ்நாட்டுக்கும் பிற உலகப் பகுதிகளுக்கும் இடம்பெயர்ந்ததால், கிராமத்தின் அரசியல் குரல் சிதறியது, நகர்க்கியது, மௌனமாக்கப்பட்டது. ஒரு காலத்தில் தம்மை கண்ணியத்துடன் ஆளக்கூடிய சமூகமொன்று, இப்போது நாடற்றதும் குரலற்றதும் ஆனது. மறைமுகமாக, கிராம ஊர்வல வழிகள், பாதுகாவலர்கள் பற்றிய கதைகள், மற்றும் புனித யாகப்பர், வேளாங்கண்ணி மாதா ஆகிய புனித நபர்களின் கதைகள், மதநிலைதாண்டிய பாதுகாப்பை இழப்பதற்கான அடையாளங்களாகவே நிலைத்துள்ளன.
- 4. குடிமை நினைவாற்றல் மற்றும் அரசியல் இழப்பு:** இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் புலம்பெயர்வுக்குப் பிறகு, சமூக சந்தி (சந்தி) ஒரு காலத்தில் அரசியல் சந்திப்பு இடமாக இருந்தது. இன்று அது அமைதியும் படர்ந்த புல்லாலும் மூடப்பட்டுள்ளது. வார்த்தைகளால் சச்சரவுகளைத் தீர்த்த கிராம சபைகள் இப்போது கதைகளாக மட்டுமே நிலைத்திருக்கின்றன. இவை, உள்ளூர் அரசியல் சுயாட்சியின் இழப்பு என்பது நிர்வாக ரீதியாக மட்டுமல்ல, அடையாள, புவியியல் மற்றும் மனித உரிமை ரீதியாகவும் உள்ளது என்பதைக் காட்டுகின்றன.
- 5.புலம்பெயர் சமூகம் மற்றும் அரசியல் மீள் உருவாக்கம்:** இப்போது புலம்பெயர்ந்தோர் அல்லது இடம்பெயர்ந்தோர் வாழும் இடங்களில், திருச்சபை சார்ந்த அமைப்புகள், நிதி திரட்டும் முயற்சிகள், பள்ளி மற்றும் தேவாலயங்கள் மீளமைப்புகள் ஆகியவற்றின் மூலம், அந்த சமூகம் தனது அரசியல் கலாசார தடயங்களைத் தொடர்ந்து காட்டுகின்றது. புதிய புவிசார் சூழ்நிலைகளிலும் கூட, தன்னார்வ சேவை, பெரியவர்களுக்கு மரியாதை மற்றும் சமூக பொறுப்புப் பகிர்வு ஆகியவற்றை மீண்டும் உருவாக்கும் முயற்சியை இது பிரதிபலிக்கின்றது.

விடத்தல்தீவின் சமூக-சுற்றுச்சூழல் அம்சங்கள், மக்களும் இடமும் இணைந்து வாழும் ஒற்றுமை.

இலங்கையின் வடமேற்குப் பகுதியிலுள்ள மன்னார் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள விடத்தல்தீவு கிராமம், வெறும் ஒரு குடியேற்றமாக அல்லாது, அதன் மக்களின் கலாச்சார அடையாளம் மற்றும் அன்றாட வாழ்க்கையுடன் நிலம், நீர், தாவரங்கள் மற்றும் விலங்குகள் ஆழமாக பின்னிப்பிணைந்துள்ள ஒரு வாழும் சுற்றுச்சூழல் அமைப்பாக ஆவணத்தில் சித்தரிக்கப்படுகிறது. போருக்கு முந்தைய காலகட்டத்தில், இக்கிராமத்தின் சுற்றுச்சூழல் நெறிமுறைகள் மனித வாழ்வாதாரம் மற்றும் இயற்கையின் இயல்பு இடையே ஒரு ஆழ்ந்த ஒத்திசைவைக் காண்பிக்கின்றன. இத்தொடர்பு தற்போது போர், இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் புறக்கணிப்பு ஆகியவைகளால் சிதைந்துள்ளது.

அன்றாட வாழ்வில் சுற்றுச்சூழல் பிணைப்பு: விடத்தல்தீவின் மக்கள் இயற்கையோடு இணைந்து வாழ்ந்தவர்கள். கடல், குளங்கள், ஆறுகள், தோட்டங்கள் மற்றும் காடுகள் என்பவை வெறும் வளங்கள் அல்ல; அவை ஆன்மீகத்திலும் நடைமுறையிலும் வீட்டின் ஒரு நீட்டிப்பாகக் கருதப்பட்டன. பள்ளமடு குளத்தில் குளிக்கும் குழந்தைகள், மூலிகைகள் திரட்டும் பெண்கள் மற்றும் பருவகால பழங்களை எதிர்பார்த்து காத்திருக்கும் நினைவுகள், இயற்கை மற்றும் மனிதர்கள் இடையிலான அந்த நெருங்கிய உறவை நன்கு பிரதிபலிக்கின்றன.இவ்வகை வாழ்க்கையில், விவசாயம் இயந்திரமின்றி, மீன்பிடி மோட்டார் இன்றி நடத்தப்பட்டது. கைவேலை, மழை சார்ந்த சாகுபடி மற்றும் பருவ காரணிகள் வாழ்வாதாரத்தின் சுழற்சியை நிர்ணயித்தன. மரங்களை காவலாளிகளாகவும், குளங்களை

உயிர்நல்குபவைகளாகவும், காற்றை ஒரு கவிதையான உருவாக்கமாகவும் இவ்வுரைகள் பாராட்டுகின்றன. வளங்கள் மீது சமூக உரிமை: கிணறுகள், குளங்கள், மேய்ச்சல் நிலங்கள் மற்றும் நிழல் தரும் மரங்கள் போன்ற இயற்கை வளங்கள், சமூகமான பராமரிப்பு மற்றும் பகிர்வு முறையில் பங்கேற்கப்பட்டன. அனைவரும் ஒரே குளத்தில் குளித்தனர், ஒரே தண்ணீரைக் குடித்தனர், மற்றும் நடவு எல்லைகளை மதித்தனர். வேலி அல்லது தனியார்மயமாக்கல் குறித்த எந்தத் தகவலும் இவ்வுரையில் இல்லை, பயன்பாட்டு நெறிமுறைகள் மட்டும். பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் தண்ணீரைத் திரட்டினர், பொதுநிலத்திலிருந்து விறகு சேகரித்தனர், இயற்கை எல்லைகளை சமூக எல்லைகளாக மதித்தனர். இது ஒரு கொள்கை அல்ல, வாழ்க்கை முறை.

சுற்றுச்சூழல் அழகியல் மற்றும் கலாச்சார நடைமுறை: விடத்தல்தீவின் கலாச்சார வாழ்க்கை இயற்கையின் சுற்றிலும் கட்டமைக்கப்பட்டிருந்தது. புனித யாகப்பரும், மரியன்னையும் குறித்த ஊர்வலங்கள் பூக்கள் நிரம்பிய தெருக்களில், மர நிழல்களில், குளங்களைப் பின்னணியாகக் கொண்டு, மணல் வீசும் பாதைகளில் நடந்தன. சந்தி, பள்ளி மைதானம், குளம் பக்கம், மணல் மேடுகள் ஆகிய இடங்கள் பௌதீக இடங்கள் மட்டுமல்ல, உணர்ச்சிவழியானவும் சுற்றுச்சூழலுடன் தொடர்புடையவையாகவும் இருந்தன. கவிஞர்கள் மர நிழலில் மருத்துவச்சிகள் ஊடுருவிய நினைவுகளையும், தென்னை மரங்கள், வேம்பு, பனை ஆகியவை குறியீடுகள் மற்றும் மருந்தாக இருந்தவையும் வர்ணிக்கின்றனர். இங்கு கலாச்சாரம் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் இடையே கோடு காணவே முடியவில்லை. போர் காரணமாக சுற்றுச்சூழல் ஒத்திசைவு சீரழிவு: போர் வந்தபோது மக்கள் மட்டுமல்ல, சுற்றுச்சூழலும் இடம் பெயர்ந்தது. குளங்கள் வறண்டன, காடுகள் கைவிடப்பட்டன, பாரம்பரிய நீர்ப்பாசன வழிகள் மறைந்தன. ஒருகாலத்தில் மக்கள் கூடிய இடங்கள் இன்று இடிந்து காணப்படுகின்றன. விலங்குகள் குடியேறின, நெல் முளைத்த இடங்களில் களைகள் வளர்ந்தன. சூழலியல் நினைவாற்றலின் இழப்பு என்பது கலாச்சார மரணமல்லாமல் சுற்றுச்சூழல் மறதி. ஆவணம் வேதனைசொல்லுகிறது: “ பள்ளமடு குளம் இனி நம் கால்களை நினைவில் கொள்ளாது.” மக்கள் போல் குளமும் குரலற்றதாகிவிட்டது.

இயற்கையுடனான பாலின உறவுகள்: பெண்கள் சுற்றுச்சூழல் நடைமுறைகளின் முக்கிய பாதுகாவலர்களாக இருந்தனர். அவர்கள் தண்ணீர் எடுத்தல், மூலிகை சேகரித்தல், பாய்களில் மிளகாய் உலர்த்தல், களிமண் பாத்திரங்களில் சமைத்தல், இலைமருந்து மற்றும் குளியல் மரபுகள் குறித்த அறிவைப் பரப்புதல் ஆகியவற்றைச் செய்தனர். இவை வீட்டு வேலை அல்ல, சுற்றுச்சூழல் கலாச்சாரப் பாதுகாப்பின் சடங்குகள். ஒரு கவிதை, காடுகளிலிருந்து மூலிகைகள் சேகரித்து, கவனமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட விறகுகளைப் பயன்படுத்தி, களிமண் பாணைகளில் குளியல் நீரைக் கொதிக்க வைத்ததை நினைவுகூர்கிறது. சூழல் என்பது பின்னணி அல்ல, அது பெண்களின் கைகளால் கட்டிய கலாச்சாரத்தின் கருப்பை. சுற்றுச்சூழலை மீட்டெடுக்கும் ஏக்கம் நகரங்களிலும் வெளிநாடுகளிலும் வாழும் இடம்பெயர்ந்த கிராமவாசிகள் இழந்த சுற்றுச்சூழல் நெருக்கத்திற்கு ஏங்குகின்றனர். பறவைகள் இனி இல்லை, பனை மரங்களின் சலசலப்பு இல்லை, குளத்தில் மக்கள் மூழ்குவதும் இல்லை. கவிதைகள் இழந்த வீடுகளுக்கே அல்ல, சொந்த உயிர்க்கோள்களுக்கும் தான் துக்கம் செலுத்துகின்றன. அழைப்பு தெளிவானது: கிராமம் மீண்டும் உயிர் பெற வேண்டுமானால், சுற்றுச்சூழலின் மீட்பு முதலில் வர வேண்டும். ஒரு அழகியல் திட்டமாக அல்ல, ஒரு சமூக-கலாச்சார மீட்பாக “இயற்கை நம்மை நினைவில் கொள்ளவேண்டும்” என ஆவணம் கூறுகிறது, “நாம் அதை நினைவில் வைத்திருப்பது போலவே”.

விடத்தல்தீவின் சமூக-சுகாதார அம்சங்கள் குணப்படுத்தும் கரங்கள், சமூக சிகிச்சைகள்.

ஆவணத்தில் சித்தரிக்கப்பட்டபடி, விடத்தல்தீவின் சுகாதார வரலாறு என்பது வைத்தியசாலைகள், மருந்தகங்கள் அல்லது நவீன சிகிச்சை மையங்கள் சார்ந்ததல்ல; மாறாக, இது பூர்வீக அறிவு, கிராம மருத்துவப்பெண்கள், மூலிகை அறிவு மற்றும் சமூக பராமரிப்பு ஆகியவற்றின் வரலாறு. உயிரியல் மருத்துவம் வருவதற்குமுன் நிலவிய மீள்தன்மையான ஓர் வாழ்க்கை இது. இங்கு சுகாதாரம் என்பது தனிமையில் நடத்தப்படாதது; மாறாக, சமூக சடங்குகள் மற்றும் அறிவுக் கட்டமைப்புகளுடன் பின்னிப் பிணைந்த கலாச்சார பராமரிப்பு நடைமுறை என விளங்குகிறது.

பாரம்பரிய மருத்துவப்பெண்களின் மையப்பங்கு: விடத்தல்தீவில் மருத்துவப்பெண்கள்கௌரவத்துடன் நினைவுகூரப்படுகின்றனர். வெற்றி அம்மா, ராசம்மா, ஞானம்மா ஆகியோர் மாதவிடாய் மற்றும் பிள்ளை பிறப்புக் கவனிப்புக்கு மட்டுமல்லாது, தாய்மை மற்றும் குழந்தை நலனுக்காகவும் பாரம்பரிய மருத்துவம் வழங்கியவர்கள். இவர்கள் பெண்களின் வீடுகளில் வதிந்து, மாதக்கணக்கில் தங்கியிருந்து, மூலிகை கசாயம், கடுகு தேய்வது, உணவு வழி சிகிச்சை ஆகியவற்றை வழங்கினர். இவர்கள் வைத்திய பட்டமுடையவர்கள் அல்ல; தலைமுறை தலைமுறையாய் கடத்தப்பட்ட ஞானத்தின் உட்பட்டவர்கள். காட்டு மூலிகைகள், வெந்தயம், மஞ்சள், பனை வெல்லம் மற்றும் மருத்துவக் குளியல் ஆகியவை சுற்றுச்சூழலிலிருந்தும் சுற்றுவதாகும். இது வைத்தியசாலை இல்லாத சுகாதாரம் ஆனால் நம்பிக்கையும் அருகாமையும் இதில் நன்கு வீற்றிருந்தன. உள்நாட்டு கலாச்சாரமாக சுகாதாரப் பராமரிப்பு: விடத்தல்தீவில் சுகாதாரம் வீட்டிற்குள்ளேயே நடந்தது; தாய்மார்கள், சகோதரிகள், மகள்கள் அனைவரும் குணப்படுத்தும் பணி ஒன்றாகச் செய்தனர். நோய்கள் மறைக்கப்படவில்லை,

பகிர்ந்துகொள்ளப்பட்டன. சமையலறை வைத்தியம், பத்திய சமையல், இஞ்சி, கொத்தமல்லி, மிளகு மூலம் காய்ச்சலுக்கும் சளிக்குமான சிகிச்சைகள் வழக்கமானவை. ஒரு கவிதை வரிகள் கூறுகின்றன: “ஒரு கையில் கரண்டி, மற்றொன்றில் மஞ்சள், அன்பில் குணமாக்கினாள், கறுப்புப் பாணைகளில் காய்ச்சலை கொதிக்க வைத்தாள்.” இது மருத்துவம் என்பது உடல்நலத்தை மட்டும் அல்லாது, உணர்வுபூர்வமான மற்றும் அழகியல் செயல்பாடாக இருந்ததையும் காட்டுகிறது. முறையான மருத்துவ மையங்கள் இல்லாத நிலை: நவீன சிகிச்சைக்கு முன் அரசாங்க மருத்துவமனைகள் அரிதாகவே இருந்தன; இருந்தபோதும் மக்கள் அவற்றை அணுகத் தயங்கினர். பிறப்புகள் வீட்டிலேயே நடந்தன. இது புறக்கணிப்பு காரணமாக அல்ல, கலாச்சார தன்னிறைவு காரணமாக. ஆனால் பிலோமினா ஜோசப் என்ற செவிலியர் ஒரு மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்தார். பிள்ளை பிறப்பு மருத்துவத்தில் பயிற்சி பெற்ற அவர், பாரம்பரியமும் முறையான சிகிச்சையும் இணைத்தார். அவர் பள்ளமடு வைத்தியசாலையில் பணியாற்றினார்; சுகாதாரம் மற்றும் கலாச்சாரம் ஒரு பொதுவான வாழ்நிலை என்பது அவரால் எடுத்துக்காட்டப்பட்டது. நெருக்கடிகள், களங்கம் மற்றும் நவீன சீர்குலைவு: போர் மற்றும் இடப்பெயர்வுகள் இந்த மென்மையான சுகாதார ஒழுங்கமைப்பை சிதைத்தன. வயதான பெண்கள் இரவு முழுக்க தனியாக அழும் நிலை வந்தது. மனநலக் குறைபாடுகள் மற்றும் நீண்டநாள் நோய்களுக்கு ஏற்பட்ட களங்கம் குறிப்பிடத்தக்கது. புலம்பெயர்ந்த பின்னர், பெண்கள் மற்றும் பிள்ளைகள் உணர்ச்சிவழி துயரங்களைச் சந்தித்தனர்; அவர்களுக்கு ஆறுதல் கூற பூர்வீக மருத்துவப்பெண்கள் இல்லை. உடல்நலம், பாலினம் மற்றும் மறைக்கப்பட்ட உழைப்பு: விடத்தல்தீவின் சுகாதாரச் சமை பெரும்பாலும் பெண்கள் தோள்களில் இருந்தது. நோயையடுத்து அல்லது பிள்ளை பிறந்த பிறகும், அவர்கள் சமைத்தல், சுத்தம் செய்தல், கால்நடை பராமரித்தல், மூலிகை பணி செய்வது போன்றவற்றில் மீண்டும் ஈடுபட வேண்டியிருந்தது. ஒரு வயதான பெண் மூலிகையை வேகவைத்து எண்ணெய் விற்று உயிர்வாழ்வதைச் சுட்டிக்காட்டும் வரலாறு குறிப்பிடப்படுகிறது. இவை சுகாதாரமான பணி மட்டுமல்ல பாலினம், வாழ்வாதார இடையூறுகள் ஆகியவற்றின் பிணைவு பற்றிய ஆழமான சாட்சியங்களாக அமைந்துள்ளன. நிதி வழங்கப்படாத, மதிப்பிடப்படாத பராமரிப்பு பணி இந்த சமூக சுகாதார வரலாற்றில் எங்கும் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் பின்னியிருக்கின்றது.

விடத்தல்தீவின் புலம்பெயர் அனுபவமும் உணர்ச்சி நிலவரப் புவியியலும்.

விடத்தல்தீவு மக்களின் புலம்பெயர்வு வெறும் புவியியல் இடம்பெயர்வாக அல்ல அது ஒரு ஆழமான, உணர்ச்சிச் சிதைவை உணர்த்துகிறது. மன்னார் கடற்கரை நிலப்பரப்பிலிருந்து இத்தாலி, ஜெர்மனி, கனடா மற்றும் ஆஸ்திரேலியா போன்ற தொலைதூர நாடுகளுக்கு, விடத்தல்தீவின் தமிழ் பேசும் மக்கள் தங்கள் பிறப்பிடத்திற்கான ஏக்கத்துடன், அதன் வாசனை, சத்தங்கள் மற்றும் மென்மையின் நினைவுகளுடன் ஒரு உடைந்த பற்று உணர்வைச் சுமந்து செல்கிறார்கள்.

உணர்ச்சி சிதைவாக இடம்பெயர்வு: விடத்தல்தீவிலிருந்து வெளியேறுவது பலருக்கும் விருப்பம் அல்லாமல், உயிர்வாழும் முயற்சியாக இருந்தது என்பதை ஆவணம் தெளிவாகக் கூறுகிறது. உள்நாட்டுப் போர், பொருளாதாரச் சிக்கல், அல்லது கல்விச் சாத்தியங்கள் காரணமாக பலர் ஒரு சில உடைகள் மற்றும் நிறைந்த துக்கத்துடன் பயணம் செய்தனர். ஆனால், புலம்பெயர்வு அவர்களது பிணைப்புகளை அழிக்கவில்லை மாறாக, அந்த பிணைப்பை மேலும் தீவிரமாக்கியது. கவிதைகள் மற்றும் சிந்தனைகள் மூலமாக, தங்கள் வாசல்களில் நின்று கடிதங்களோ அல்லது தொலைபேசி அழைப்புகளோ வருமா என்று காத்திருந்த பெரியவர்களின் உருவங்கள் பேசப்படுகின்றன. அவர்கள் வாழ்வில், புலம்பெயர்வு என்பது வெறும் தூரமல்ல அது ஒரு உணர்ச்சிக் குரல்விழிப்பும் கூட.

கடிதங்கள், தொலைபேசி அழைப்புகள் மற்றும் டிஜிட்டல் ஏக்கம்: தொலைபேசி ஒலிக்கும் ஒலி ஒரு புனித நிகழ்வாகவே மாறுகிறது அது கிராமத்திற்கும் புலம்பெயர்ந்த குழந்தைகளுக்கும் இடையிலான பாலமாக அமைகிறது. இந்த அழைப்புகளின் இல்லாமை, வந்துகொள்ளாத கடிதங்கள் இதயத்தை உருக்கும் தனிமையின் சின்னங்களாக, பெரியவர்கள் மற்றும் பெற்றோர்களால் உணரப்படுகிறது. புலம்பெயர்ந்தோருக்காக, வாட்ஸ்அப்புகூக்கள், சமூகஊடகங்களில் பண்டிகைபுகைப்படங்கள் அல்லது பழைய தேவாலய மணியின் வீடியோ ஒலிகள் போன்றவை அடையாளத்துடன் உயிர்க்கோட்டாக உள்ளன. ஒவ்வொரு நினைவும், ஒரு ஜெபமாலை மணியாக விரல் வழியே உரசப்படுகிறது. புலம்பெயர் பெண்கள்: புலம்பெயர்ந்த தமிழ்ப் பெண்கள் இடம் மட்டும் அல்லாது பலதை தியாகம் செய்தவர்கள் என ஆவணக் கவிதைகள் குறிப்பிடுகின்றன. பல பிரச்சினைகளைக் கொண்ட சகோதரர்களைக் கவனிக்க, தங்களது மதப் பதவியை விட்டுக்கொடுத்த முன்னாள் கன்னியாஸ்திரிகள்; ஐரோப்பாவில் வீடுகளை சுத்தம் செய்து குழந்தைகளை வளர்க்கும் ஒற்றைத் தாய்மார்கள் இவர்கள் அனைவரும் சாட்சியமில்லா, ஆனால் ஆழமான பராமரிப்பு வரலாற்றைச் சுமந்து செல்கிறார்கள். இந்த மீள்வருகை தோல்வியல்ல அது ஒரு பக்தி. புலம்பெயர்வது என்பது நாம் எங்கு செல்கிறோம் என்பது அல்ல, நாம் என்ன சுமந்து செல்கிறோம் என்பதைக் குறிக்கும் நினைவூட்டல்.

நினைவாற்றல் மற்றும் திரும்புமெனும் புராணம்: போரால் அல்லது புலம்பெயர்வால் இடம்பெயர்ந்த பலருக்கும், விடத்தல்தீவுக்குத்திரும்புவது நடைமுறையில் சாத்தியமில்லையெனினும், அது ஒரு உணர்ச்சி

வழிகாட்டியாகவே உள்ளது. ஆனால் அவர்கள் ஏங்கும் “வீடு” இனி இல்லை வீடுகள் இடிந்துவிட்டன, சாலைகள் மாற்றப்பட்டுள்ளன, அண்டை வீட்டார் இல்லை. இருந்தும், வளைவு, குளம், தேவாலய மணி, காலடியில் மணல் போன்றவை உணர்வுப்பூர்வ பிணைப்பாகவே இருக்கின்றன. புலம்பெயர் அடையாளம்: நன்றியுணர்வும் துக்கமும்: புலம்பெயர்ந்த விடத்தல்தீவுப் பிள்ளைகள் நன்றியுடனும் துக்கத்துடனும் வாழ்கின்றனர் வெளிநாட்டுப் பாதுகாப்பு, கல்வி, வாய்ப்புகள் ஆகியவற்றிற்காக நன்றியுணர்வு இருக்கிறது. ஆனால், தவறவிடப்பட்ட இறுதி வழிமுறைகள், மறைக்கப்பட்ட சடங்குகள் ஆகியவற்றிற்காக ஒரு தனிப்பட்ட துக்கமும் உள்ளது. அவர்கள் “அமைதியான கண்ணகிகள்” என்றும் “மரத்திலிருந்து கிழிந்து விழுந்த பழுத்த இலைகள்” என்றும் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். நிறம் தாங்கி இருந்தாலும், வேரற்றவைகள். தலைமுறைகளுக்கிடையிலான மௌனமும் கலாச்சாரத் துண்டிப்பும்: புதிய தலைமுறை புலம்பெயர்ந்தோரின் பிள்ளைகள் தங்கள் வேர்களை அறியாத பறவைகளாக விளக்கப்படுகின்றனர். அவர்கள் விடத்தல்தீவின் பெயரை ஓர் வரைபடத்தில் காணும் வார்த்தையாகவோ, பொங்கல் விழா நாட்களில் கூறப்படும் ஒரு கதையாகவோ மட்டுமே அறிந்திருக்கலாம். பெற்றோர் மௌனம் அது போர் அதிர்ச்சியாலோ, மொழி மறதியாலோ ஒரு மெலிந்த கலாச்சார இடைவெளியை உருவாக்கியுள்ளது.

விடத்தல்தீவின் புலம்பெயர் அனுபவமும் உணர்ச்சிப் புவியியல் அமைப்பும்.

விடத்தல்தீவு மக்களின் புலம்பெயர் நிலை என்பது வெறும் புவியியல் இடப்பெயர்வு அல்ல அது ஆழமான ஒரு உணர்ச்சிபூர்வ நாடுகடத்தல். மன்னார் கடற்கரையிலிருந்து இத்தாலி, ஜெர்மனி, கனடா மற்றும் ஆஸ்திரேலியாவிற்கு செல்லும் பாதையில், விடத்தல்தீவின் தமிழ் பேசும் மக்கள், தங்கள் ஊரின் வாசனைகள், சத்தங்கள் மற்றும் மண்ணின் மென்மைக்கு ஏங்கிக்கொண்டே, உடைந்த சொந்தபுத்தியுடன் வாழ்கின்றனர். உணர்ச்சி மையமாகிய இடப்பெயர்ச்சி: விடத்தல்தீவை விட்டு வெளியேறுவது பெரும்பாலும் தேர்வாக இல்லை; அது ஒரு உயிர்வாழ்தல் யுக்தியாகவே இருந்தது. உள்நாட்டுப் போர், பொருளாதார சிக்கல்கள் அல்லது கல்வி மேலாண்மை போன்ற காரணங்களால் பலர் தங்கள் துணிகள் அடங்கிய ஒரு பையும் துக்கம் நிறைந்த இதயத்துடனும் வெளியேறினர். ஆனால் இந்த இடப்பெயர்ச்சி, அவர்களது தொடர்புகளை அழிக்கவில்லை. மாறாக, ஏக்கத்தை தீவிரமாக்கியது. கதைகள், கவிதைகள் மற்றும் பிரதிபலிப்புகள் மூலம் இந்த உணர்வுகள் வெளிப்படுகின்றன. ஒருபோதும் வராத கடிதங்களை எதிர்பார்த்து வாசல்களில் நின்ற பெரியவர்கள், தொலைதூர அழைப்புகளுக்காகக் காத்திருப்பவர்கள். கடிதங்கள், தொலைபேசி மற்றும் டிஜிட்டல் ஏக்கம்: தொலைபேசி ஒலிக்கும்போது அது ஒரு புனித தருணமாக மாறுகிறது ஊரும் அதன் பரவிக் கிடந்த பிள்ளைகளும் இடையே ஒரு பாலமாக. வராத கடிதங்கள், அழைக்கப்படாத அழைப்புகள் அனைத்தும், விட்டுச் செல்லப்பட்ட பெற்றோர்கள் மற்றும் தாத்தா - பாட்டிகளின் ஆழமான தனிமையை சுட்டிக்காட்டுகின்றன. தூரத்திலிருப்பவர்களுக்குப் பதிலாக, வாட்ஸ்அப் குழுக்கள், சமூக ஊடகங்களில் விழா புகைப்படங்கள், பழைய தேவாலய மணியொலி போன்றவை, அடையாளத்துக்கான உயிர்நாடிகளாக இருப்பவை. இவர்கள் ஒவ்வொரு நினைவையும் ஜெபமாலைக் கற்களாகப் பிடித்திருக்கின்றனர் இழப்பும் அன்பும் நிரம்பிய ஜெபமாகவே. புலம்பெயர் தமிழ் பெண்கள் புவியியல் மட்டும் அல்லாமல் பலதரப்பட்ட தியாகங்களைச் செய்தனர். சவால்களை எதிர் கொண்ட சகோதரரை பராமரிக்க திரும்பிய முன்னாள் கன்னியாஸ்திரிகள், ஐரோப்பாவில் வீடுகளை கத்தம் செய்து குழந்தைகளை வளர்க்கும் ஒற்றைத்தாய்மார்கள் இவர்கள் வாழ்க்கை பக்கங்களில் எழுதப்படாத, சாட்சியம் கொள்ளப்படாத வரலாற்றைச் சுமந்தவர்கள். ஒருவரின் மதப்பட்டத்தை விட்டுவிட்டு, நோய்வாய்ப்பட்ட பெற்றோருக்காக திரும்பிவருவது தோல்வி அல்ல அது பக்தி.

நினைவுகள் மற்றும் திரும்பும் புனைவு: போர் அல்லது புலம்பெயர்வால் வெளியேறியவர்கள் பலருக்கும் விடத்தல்தீவுக்கு திரும்பும் எண்ணம், செயலில் சாத்தியமற்றதாய் இருந்தாலும், உணர்ச்சிகரமான திசைகாட்டியாகவே இருந்து வருகிறது. ஆனால் அவர்கள் நினைக்கும் “வீடு” இனி இல்லை வீடுகள் இடிந்துவிட்டன, சாலைகள் மாறிவிட்டன, பழைய அண்டைவீட்டார்கள் இல்லை. இருப்பது உணர்ச்சிப் புவியியல் குளம், வளைவு, தேவாலய மணி, மணல் என்று நினைவில் பதிந்த இடங்கள் மட்டுமே. புலம்பெயர் அடையாளம்: நன்றியும் துக்கமும்: புலம்பெயர்ந்தோர் பலருக்கும் நன்றியும் துக்கமும் ஒன்றாகவே பின்னியிருக்கின்றன. வெளிநாட்டுப் பாதுகாப்பு, கல்வி, வாய்ப்புகளுக்காக நன்றியுணர்வு இருக்கிறது. ஆனால் தவறவிட்ட சடங்குகள், காணாமல் போன இறுதி மரியாதைகள், சொல்லப்படாத விடைபெறுதல்களுக்கான வலி கூட இருக்கிறது. “அமைதியான கண்ணகிகள்”, “மரத்திலிருந்து விழுந்த பழுத்த இலைகள்” எனக் கவிதைகள் அவற்றைப் குறிப்பிடுகின்றன.

தலைமுறைகளுக்கிடையேயான மௌனம் மற்றும் கலாச்சார மறைவு: புதிய தலைமுறை புலம்பெயர்ந்த குழந்தைகள் தங்கள் சொந்த வேர்களுக்கே அந்நியர்களாகவே இருப்பது சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. அவர்களுக்கு விடத்தல்தீவு என்பது ஒரு வரைபடத்தில் உள்ள ஒரு பெயராகவோ, பொங்கல் பண்டிகைச் சொல்லக்கேட்பதற்கான ஒரு கதையாகவோ மட்டுமே இருக்கலாம். பெற்றோரின் மௌனம் அதிர்ச்சி காரணமாகவோ, மொழி இழப்பால் வருவதாகவோ கலாச்சார இடைவெளியை உருவாக்கியுள்ளது.

எதிர்ப்பாக ஏங்குதல்: ஒவ்வொரு கவிதையிலும், ஒவ்வொரு சிறுகதையிலும், விடத்தல்தீவுக்கான நினைவு ஒரு எதிர்ப்பாகவே உருவெடுக்கிறது மறப்பதற்கும், அடையாளத்தை அடக்குவதற்குமான எதிர்ப்பாக. “இன்னொரு குடியேறியவராக” மாறுவதற்கெதிரான எதிர்ப்பாக. புலம்பெயர்ந்தோர், வாழும் நாட்டிலும், விட்டுச் சென்ற ஊரிலும் ஒரே நேரத்தில் உள்ளவர்களாகவும் இல்லாதவர்களாகவும் இருக்கின்றனர்.

விடத்தல்தீவில் பேச்சுவழக்கு மற்றும் மொழியியல் அடையாளம்.

மொழி என்பது வெறும் தொடர்புகொள்ளும் கருவியல்ல; அது நினைவுகள், அடையாளங்கள் மற்றும் சொந்தச் சிந்தனைகளின் களஞ்சியமாகும். விடத்தல்தீவுக்குப் பொருத்தமாக, உள்ளூர் தமிழ் பேச்சுவழக்கு அந்த சமூகத்தின் மொழியியல் கைரேகையாகக் செயல்படுகிறது. இது பிராந்திய தனிச்சிறப்பு, கலாச்சார பெருமை மற்றும் உணர்வுச் சொந்த உணர்வுகளால் விளங்குகிறது.

1. விடத்தல்தீவு தமிழ் பேச்சுவழக்கின் அமைப்பு: விடத்தல்தீவில் பேசப்படும் தமிழ், இலங்கையின் “கடலோர கிராமப்புற தமிழ்” வகையைச் சேர்ந்ததாக மொழியியலாளர்கள் விவரிக்கின்றனர். இதில் காணப்படும் அம்சங்கள்: சொல்லகராதி சிறப்புகள்: கடல், விவசாயம் மற்றும் கத்தோலிக்க மத வழிபாடு சார்ந்த சொற்கள், வாத்தியார் (ஆன்மீக பிணைப்பு உள்ள ஆசிரியர்), தீவு (வாழ்விடம் எனும் உணர்வுப்பண்புடன் கூடிய).

2. தாளமும் ஒலிப்பியலும்: பேசும் பாணியில் ஓர் இசைத் தன்மை காணப்படுகிறது. இது கதைசொல்லலிலும் பிரார்த்தனையிலும் பயன்படுத்தப்பட்டது. அம்மா, அப்பா, கண்ணகி பற்றிய கவிதைகள் இதை எடுத்துரைக்கின்றன.

3. பேச்சு வழக்கு மரபுகள்: பாசமும் பணியும் மிகுந்த சொற்கள் “அம்மா! அம்மம்மா!”, “அய்யோ!”, “என்னடம்மா?” போன்றவை பன்முறை பயன்பாட்டில் உள்ளன. இவை அனைத்தும் தலைமுறைகளைத் தாண்டி பெண்களின் வாய்மொழி பரம்பரையில் மதக்கதைகள், தாலாட்டுகள் வழியாக மொழியியல் பண்பாட்டை உருவாக்குகின்றன.

4. இருமொழித் திறன் மற்றும் உள்ளூர் கத்தோலிக்க மரபு: இருமொழித் திறனும் இருந்தாலும், தமிழ் தான் வீடு, சடங்கு மற்றும் அடையாளத்தின் உணர்ச்சி மொழியாக இருந்தது. தேசிய மற்றும் ஆங்கில மொழி பாடசாலைகளில் கல்வி பெற்றவர்களும் ஆங்கிலத்தில் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தாலும், அந்த ஆங்கிலம் ஒருபோதும் தமிழின் உரிமையை மாற்றவில்லை. மிக சுவாரசியமாக, கத்தோலிக்க மத வழிபாடு தமிழ்மயமாக்கப்பட்டது. புனித யாகப்பர் (St. James), புனித மரியான் (Our Lady of Sorrows) ஆகிய புனிதர்களின் பெயர்கள் தமிழில் மொழியாக்கப்பட்டு, தமிழ் கவிதைமிகு இசைப் பாணியில் உச்சரிக்கப்பட்டன. இது முற்றிலும் புதுமையான ஒரு விடத்தல்தீவுத் தனிச்சிறப்பான கத்தோலிக்கம் என்ற வகையை உருவாக்கியது.

5. வாய்மொழிப் பாரம்பரியங்கள் மற்றும் நிகழ்வுப் பேச்சு: மதவிழாக்களில் பிள்ளைகள் கூத்து, கும்மி, பாடல்களுடன் வளர்ந்தனர். இது வெறும் பொழுதுபோக்கு அல்ல; உண்மையில் இது கலாச்சார உறுதிப்பத்திரமாகவும் இருந்தது. ஒரு எடுத்துக்காட்டு வரி: “ஊர்வலத்தின் நேரத்தியும் அழகும் புத்தாடையும் பூங்கொத்தும் வரும்போதோ குயில்களெல்லாம் பெருங்குரலில் பாடும்” இதில் காணப்படும் உருவகங்கள், பருவகாலப் படங்கள் மற்றும் சமூகக் காட்சி, பேச்சுவழக்கின் செயல்திறனையும் உணர்வுக்களையும் பிரதிபலிக்கின்றன.

6. இடம்பெயர்வு மற்றும் மொழி உணர்ச்சி: போருக்குப் பிந்தைய இடம்பெயர்வு காலங்களில், விடத்தல்தீவின் தமிழ் பேச்சுவழக்கு புலம்பெயர்ந்தோரின் மன ஏக்கத்தின் மொழியாக மாறியது. அந்தப் பழைய சொற்றொடர்கள், பழமொழிகள் மற்றும் மரபு மொழிகள் தொலைநில இடங்களிலும் பேசப்பட்டன. முக்கியமாக, வயதான பெண்கள் வாய்மொழிக் கடிதங்கள், கவிதைகள் மற்றும் குரல் பதிவுகள் மூலம் அந்த மொழியியல் அம்சங்களை நிலைநிறுத்தினர். இப்படியாக, மொழி நாடுகடத்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஒரு உணர்ச்சி நங்கூரமாகவும் மாறியது.

7. மொழியியல் வறுமை, தரம் மற்றும் கல்வி: மிஷனரி பள்ளிகளில் கல்வி பெற்றோர் அல்லது யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு போன்ற நகரங்களுக்கு இடம்பெயர்ந்தோர், “படித்த தமிழ்” மற்றும் ஆங்கிலத்தில் தேர்ச்சியுடன் இருந்தனர். இருப்பினும், பலர் சூழலுக்கேற்ப குறியீட்டு மாற்றம் (code-switching) செய்து பேசியுள்ளனர். இது மொழி வேர்களை அழிக்காமல் மாறும் சூழ்நிலைக்கேற்ப மொழியைப் பயணிக்கச் செய்கிறது. அதிகமாக, பேச்சுவழக்கின் மீது உள்ள பெருமை கவிதைகளில் தெரிகிறது. நகைச்சுவையும், திட்டல் முறைகளும் உள்ளடக்கத்துக்காக அல்ல, அதை “அவர்கள் சொன்ன விதம்” காரணமாகவே நினைவில் வைக்கப்படும் என்று கூறுகிறது.

8. பாலினம் சார்ந்த மொழியியல் பங்கீடு: பெண்கள் பிரார்த்தனை, தாலாட்டு, அழகை, மருத்துவசிகிச்சை மற்றும் வாய்மொழி நினைவுகள் போன்ற பண்பாட்டு நிலைகளில் வலுவாக தமிழ் பேசியனர். ஆண்கள், குறிப்பாக கல்வியறிவு பெற்றோர் மற்றும் மதத் தலைவர்கள், வழக்கமாக முறையான தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் பேசினாலும், பெண்களின் பேச்சு தொடர்பிலும் பராமரிப்பிலும் உள்ள உணர்ச்சிப் பிணைப்பை உருவாக்கியது.

விடத்தல்தீவின் சமூக வரலாறு, நினைவகம், உறவுமுறை மற்றும் கூட்டு அடையாளம்.

ஆவணத்தில் விவரிக்கப்பட்டபடி, விடத்தல்தீவின் போருக்கு முந்தைய சமூக வரலாறு வெறும் ஒரு தமிழ் கிராமத்தின் வரலாறு மட்டுமல்ல. இது உறவுமுறை, பண்பாட்டு ஒழுக்கம், கூட்டு வாழ்க்கைமுறை ஆகியவற்றின் உயிரோட்டம் மிக்க நினைவகமாக அமைகிறது. இந்த கிராமத்தின் சமூக அமைப்பு மூதாதையர் மரபுகள், கூட்டு நினைவுகள், மத நல்லிணக்கம் மற்றும் அழகியல் பண்பாட்டு நுணுக்கங்களின் வழியே கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. இது அதிகாரபூர்வ நிறுவனங்களின் மீது அல்ல, வீடுகள், பள்ளிகள், மணல் மேடுகள், குளங்கள், மற்றும் கோயில்கள் என மனித உறவுகளின் மீது மையப்படுத்தப்பட்டது.

உறவினர் ஓடத்தில் கட்டப்பட்ட கிராமம்: விடத்தல்தீவின் சமூக சூழல் படிநிலையில்லாத உறவுப் பின்னலில் இயங்கியது. ஒவ்வொரு மூத்த ஆணும் 'அண்ணா' அல்லது 'அப்பா', ஒவ்வொரு பெணும் 'அக்கா' அல்லது 'அம்மா' என அழைக்கப்பட்டனர். இந்த உறவுப் பதங்களை ஆசிரியர்கள், அண்டை வீட்டார், மருத்துவச்சிகள் மற்றும் உள்ளூர் வைத்தியர்களுக்கும் விரிவாக்கியிருப்பது ஆவணத்தில் அழகாகச் சித்தரிக்கப்படுகிறது. சகோதரிகள் குறிப்பாக தாயின் பங்குகளை மேற்கொண்டு, இளையவர்களின் கல்விக்காக தியாகம் செய்தனர். இந்த வகை உறவுப் பின்னல் பொருளாதார செல்வத்தின் அடிப்படையில் அல்ல, ஒழுக்கம் மற்றும் பரிமாற்றத்தின் வழியே கட்டமைக்கப்பட்டிருந்தது. மரியாதை பட்டங்களால் அல்ல, சேவையின் மூலம் சம்பாதிக்கப்பட்டது. சடங்குகள், மத நல்லிணக்கம் மற்றும் ஒருமை: விடத்தல்தீவின் மத வாழ்க்கை பன்முகமான மற்றும் ஒத்திசைவு கொண்டதாக இருந்தது. புனித யாகப்பர் மற்றும் மரியன்னை ஆகியோருக்கான கத்தோலிக்க திருவிழாக்களில் சைவர்கள், முஸ்லிம்கள் என அனைவரும் பங்கேற்றனர். மெழுகுவர்த்திகளை ஏற்றி, சிலைகளுக்கு வணக்கம் செலுத்தினர். இந்த ஊர்வலங்கள் வெறும் மத சடங்குகள் அல்ல அவை சமூக மற்றும் ஆன்மீக ஒற்றுமையின் வெளிப்பாடாகவும் விளங்கின. வாய்மொழி மரபுகள் மற்றும் நினைவகங்கள்: பள்ளமடு குளம், சந்தி, பள்ளி மைதானம் போன்ற இடங்கள் வெறும் பௌதீக இடங்களாக இல்லை. அவை கதைசொல்லல், நட்பு, துக்கம் மற்றும் கிசகிச கதைகளின் கலாச்சார மையங்களாக இருந்தன. காசிம் ஆசிரியர், சுப்பர் பொன்னையா (விதானையர் அப்பா) போன்றவர்கள், அதிகாரம் இல்லாமல் பணிவின் மூலம் நினைவில் வாழ்ந்தனர். இது வெறும் நினைவுகளின் தொகுப்பாக அல்ல ஒரு சமூகத்தின் உயிர்மூச்சாகவே அமைகிறது.

தொழில்கள் மற்றும் பணியாற்றும் மரியாதை: விவசாயம், மீன்பிடித்தல், மூலிகை வைத்தியம் மற்றும் கல்வி ஆகியவை கிராமத்தின் தொழில்முறையைச் சித்தரிக்கின்றன. இவை அனைத்தும் கைகொடுக்கும் முறையில், மரியாதையுடன் மேற்கொள்ளப்பட்டன. மூலிகை எண்ணெய் விற்பனை செய்தல், விறகு சேகரித்தல் போன்றவை உடல் உழைப்பின் நாகரிகத்தையும், சமூக நன்மையின் நோக்கத்தையும் பிரதிபலிக்கின்றன. இதுவே அந்த காலகட்டத்தில் இருந்த தாராளத் தன்மையான வாழ்வு. பெண்கள் மற்றும் மறைக்கப்பட்ட வரலாறுகள்: விடத்தல்தீவின் பெண்கள் சமூக கட்டமைப்பின் அடித்தள ஆளுமைகளாக இருந்தனர். அவர்களின் வாழ்க்கை பெரும்பாலும் ஊதியம் பெறாத, நிச்சயமற்ற மற்றும் ஒளியற்ற உழைப்பாக இருந்தது. ஆனாலும், அவர்கள் தங்கள் அன்பு, துயரம் மற்றும் நீண்ட பொறுமையின் வழியே சமூகத்தை ஒன்றாக வைத்திருந்தனர். "அமைதியான கண்ணகி" என சில கவிதைகள் அவற்றைப் புகழ்கின்றன. வன்முறை இல்லாமல், உள்ளூர்வுடன் கண்ணியம் காக்கும் பெண். போர் பிந்தைய அமைதி மற்றும் சமூகத் தொடர்ச்சியின் இழப்பு: போர் வெறும் உடல் இழப்புகளைக் கொடுக்கவில்லை; அது உறவுகள், நினைவுகள், மற்றும் கலாச்சாரத் தொடர்ச்சிகளையும் துண்டித்துவிட்டது. சந்திகளில் இனி சிரிப்புகள் இல்லை. ஊர்வலங்கள் வெறும் நினைவுகளாகவே இருக்கின்றன. இதனால், ஒருவரின் வாழ்வில் உள்ள சமூக ரீதியான மகிழ்ச்சிகள் எல்லாம் ஒரு மூடப்பட்ட கதவுக்குப் பின்னால் மறைந்துவிட்டன.

முடிவுரை.

இந்த ஆய்வு, போருக்கு முந்தைய காலகட்டத்தில் விடத்தல்தீவின் வளமான சமூக-மத மற்றும் கலாச்சார வாழ்க்கையை வெளிச்சம் போடுகிறது. பாரம்பரியம், ஆன்மீகம், சமூக ஒத்துழைப்பு மற்றும் மீள்தன்மை ஆகியவை நெருக்கமாக பின்னப்பட்ட ஒரு தனித்துவமான கடற்கரைத் தமிழ் கிராமமாகவே விடத்தல்தீவு வெளிப்படுகிறது. இது வெறுமனே ஒரு புவியியல் இடம் அல்ல; மாறாக தமிழ் கத்தோலிக்க அடையாளம், வாய்மொழிப் பாரம்பரியம், விவசாயம், கைவினைப் பணிகள் மற்றும் மத நல்லிணக்கம் ஆகியன அன்றாட வாழ்க்கையின் அடிப்படை பகுதிகளாக விளங்குகின்றன. இருமொழி ஆவணமான ஊமைச் சுவடுகள் என்பதிலிருந்து பெறப்பட்ட வாய்மொழி வரலாறுகள் கவிதை பூர்வமான வர்ணனைகள் மற்றும் நினைவாற்றல் நிறைந்த கதைகள், பரஸ்பர கடமை, குறியீட்டு சடங்குகள் மற்றும் அடங்கிய வரலாற்றுச் சிந்தனையில் உறுதியான சமூகத்தை சித்தரிக்கின்றன. முக்கியமாக, மொழி, பாலினம், கல்வி மற்றும் சுற்றுச்சூழல் ஆகியவை எவ்வாறு பொருளமைப்புக்களாகவும் தொடர்ச்சிக்கான முனைகளாகவும் செயல்பட்டன என்பதை விளக்குகிறது. கைலாசபதி, மெக்கில்வ்ரே மற்றும் ராமசாமி ஆகியோரின் ஆய்வுகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு, இந்த ஆய்வு விடத்தல்தீவின் மொழியியல், மத மற்றும் அழகியல்

நடைமுறைகள் உள்ளூர் தனித்துவத்தையும் புலம்பெயர்ந்தோரின் ஏக்கத்தையும் ஒருங்கிணைக்கும் கலாச்சாரக் கண்ணோட்டத்தில் நன்கு புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டியவை என வலியுறுத்துகிறது. வாய்மொழித் தமிழ், சடங்கு நடைமுறைகள் மற்றும் நினைவாற்றல் ஆகியன, காலனித்துவ தாக்கங்கள், போர் இடம்பெயர்வுகள் மற்றும் உலகளாவிய புலம்பெயர்வுகளின் பின்னணியிலும் அழிவுக்கு எதிரான சமூகச் சான்றுகளாக அமைகின்றன. விடத்தல்தீவு இன்று தமிழ் கத்தோலிக்க கலாச்சார உற்பத்தி மற்றும் கூட்டு நினைவின் ஒரு உயிருள்ள காப்பகமாக நிலைகொள்கிறது.

வரம்புகள்.

இந்த ஆய்வு குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை வழங்கினாலும், கீழ்க்காணும் வரம்புகளை எடுத்துக் கூற வேண்டும்:

1. மூல வரம்புகள்: முக்கிய ஆதாரம் என்பது வாய்மொழி, கவிதை மற்றும் தனிப்பட்ட நினைவுகளின் கலவையாகும்; இது ஒரு கட்டமைக்கப்பட்ட கள ஆய்வாக இல்லாததால் வரலாற்றுப் பரிசோதனைச் சவாலாகிறது.
2. கால வரையறை: ஆய்வு பெருமளவில் போருக்கு முந்தைய காலத்தை மட்டுமே கவனித்ததால், போர் மற்றும் அதன் பிந்தைய மாற்றங்கள் சுருக்கமாகவே உரையாடப்படுகின்றன.
3. வாய்மொழி புலமையியல் பங்களிப்பு இல்லாமை: நேர்காணல், மைதான ஆய்வு, மூத்த குடிமக்கள் அல்லது ஆவண சான்றுகளின் குறுக்கு சரிபார்ப்பு சேர்க்கப்படவில்லை.
4. புலம்பெயர்ந்தோரின் நேரடி குரல்களின்மையால் புலம்பெயர் அனுபவத்தின் நேரடி தரவுகள் ஒட்டவில்லை.

பரிந்துரைகள்.

1. வாய்மொழி வரலாற்று காப்பகம்: மூத்த குடிமக்கள், புலம்பெயர்ந்தோர் மற்றும் திரும்பியவர்களிடமிருந்து சான்றுகளை சேகரிக்கும் நோக்கில் ஒரு வலுவான வாய்மொழி காப்பகத்தை அமைத்தல்.
2. பல்துறை ஒத்துழைப்பு: மொழியியல், மானுடவியல் மற்றும் இறையியல் பார்வைகளை இணைக்கும் எதிர்கால ஆய்வுகள் தேவை.
3. பெண்களை மையமாகக் கொண்ட இனவரைவியல் ஆய்வுகள்: பெண்களின் வாழ்க்கை, உழைப்பு மற்றும் எதிர்ப்பு உத்திகளை மேலதிகமாக ஆராயும் பெண்ணியக் கவனிப்புகள்.
4. ஒப்பீட்டு கிராம ஆய்வுகள்: வாங்காலை, இரணைத்தீவு போன்ற கிராமங்களுடன் ஒப்பீட்டு ஆய்வுகள், விடத்தல்தீவின் தனித்துவத்தை பிராந்திய இயக்கவியலின் பின்னணியில் வரையறுக்கும்.
5. சமூகத்தால் வழிநடத்தப்படும் ஆவணப்படுத்தல்: இளைஞர்கள் மற்றும் உள்ளூர் அமைப்புகளைச் சேர்த்து கிராமத்தின் நினைவாற்றல் ஆவணமாக்கல் மற்றும் டிஜிட்டல் பதிப்பாக்கம்.

உசாத்துணைகள்.

- Kailasapathy, K. (1985). Tamil heroic poetry. Madras: University of Madras.
- McGilvray, D. B. (2008). Crucible of conflict: Tamil and Muslim society on the East Coast of Sri Lanka. Durham, NC: Duke University Press.
- Ramaswamy, S. (1997). Passions of the tongue: Language devotion in Tamil India, 1891–1970. Berkeley: University of California Press.
- Amazing Lanka. (n.d.). Ruins of Vidataltivu Tharama Madam in Mannar. Retrieved from <https://amazinglanka.com/wp/vidataltivu-madam-en/>
- Lockwood, I. (2017). Vidataltivu. Retrieved from <https://ianlockwood.blog/tag/vidataltivu/>
- Pillayarpatiti Trust. (n.d.). Pillayarpatiti Karpaga Vinayagar Temple. Retrieved from <https://pillayarpatititrust>

17. நினைவில் வாழும் கிராமம்: இடம்பெயர்ந்த தமிழ் கவிஞர்களின் விடத்தல்தீவு நினைவுக் கவிதை பற்றிய சமூக-இலக்கியப் பகுப்பாய்வு.

ஜெயசீலன் ஞானசீலன்¹⁸.

சுருக்கம்.

இந்தக் கட்டுரை, இலங்கையின் வடபகுதியில் அமைந்துள்ள விடத்தல்தீவு எனும் கடலோரக் கிராமத்தில் பிறந்து, 1990ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட இன முரண்பாட்டுப் பின்னணியில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழ்க் கவிஞர்கள் எழுதிய ஊர்நினைவுக் கவிதைகள் மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட தரவாதார ஆய்வாகும். கவிஞர்கள் - மஸாஹிரா கனி, வி.எம். காசிம், வ. நிஷாந்தன், பொனிப்பாஸ், தாஸீன், எம்.டி.எஃப். அமீர், நீல் ஆம்ஸ்ட்ராங், பொனோவென்ச்சர், ஜனகராணி ஜெகநாதன், அனுராசேவியர், கியோமர் பயஸ் ஆகியோரின் கவிதைகள் வழியாக, விடத்தல்தீவின் உணவு, வேலை, வாழ்க்கை, மரபு, மருந்தியல், கல்வி, சமயச் சின்னங்கள் மற்றும் பெண்ணியல்சார் அனுபவங்கள் ஆகியவை நினைவியல் மற்றும் சமூக இலக்கியவியல் கோணத்தில் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. இக் கவிதைகள், தனிநபர் ஆக்கத்தை விட, ஒரு சமூகத்தின் பன்முக அடையாளம் மற்றும் போர்நினைவுகளை நேர்த்தியாக வழங்குகின்றன. ஊரின் பசுமை சாயல்களை மௌனமாய் மீட்டெடுக்கின்ற இந்தக் கவிதைகள், தமிழ் இலக்கியத்தில் நவீன புலம்பெயர்ந்த கவிதையின் நினைவியல் அரசியலை வெளிப்படுத்துகின்றன. இதில், ஊர் என்பது இடம் மட்டுமல்ல - மொழியாகவும், மரபாகவும், மனநிலையில் உறைந்த நினைவாகவும் விளங்கும் எனும் உண்மை புலனடைகிறது.

முக்கிய வார்த்தைகள்: விடத்தல்தீவு, நினைவியல் கவிதை, புலம்பெயர்ந்த தமிழ்க் கவிஞர்கள், ஊர்நினைவு, சமூக இலக்கியவியல்

அறிமுகம்.

தமிழ் மொழி இலக்கியத்தில் ஊர்வாசல் நினைவுகள், புலம்பெயர்ந்த கவிஞர்களின் நெஞ்சத்துடிப்பில் கவிதையாக உருவெடுப்பது எளிதான நிகழ்வல்ல. இந்தக் கட்டுரை, மன்னார் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள விடத்தல்தீவு எனும் கிராமத்தின் பிறந்த நினைவுகளையும், பசுமை கடந்த பாச உணர்வுகளையும், ஊரைவிட்டு நீக்கப்பட்ட பின்னணியினரால் எழுதப்பட்ட கவிதைகளின் வழியே ஆய்வுக்குட்படுத்துகிறது. 1990இல் ஏற்பட்ட உள்நாட்டு முரண்பாடுகளால் தங்கள் சொந்த நிலத்திலிருந்து அகற்றப்பட்ட பலரும், விடத்தல்தீவின் இயற்கை, பொருளாதாரம், மரபு, மொழிச் சூழல், சமூக உறவுகள், உயர் அடைவுகள், வாழ்க்கை வழிமுறைகள் மற்றும் உணவியல் பண்பாட்டு அம்சங்களை, நினைவியல் நோக்கில் கவிதையின் வடிவில் பதிந்து வைத்துள்ளனர். இக் கவிதைகள் வார்த்தை வழியாக ஊரினை மீட்டெடுக்க முயலும் ஒரு சமுதாயத்தின் அழிவின் எதிர்வினை எனலாம். இந்தக் கட்டுரையின் நோக்கம், மஸாஹிரா கனி, வி.எம். காசிம், வ. நிஷாந்தன், பொனிப்பாஸ், தாஸீன் ஆகிய கவிஞர்கள் எழுதிய கவிதைகள் வழியாக விடத்தல்தீவின் சமூக-பண்பாட்டு நினைவுகளை ஆய்வு செய்வதாகும். இக்கவிதைகள் ஊரினால் உருவாக்கப்பட்ட தனிநபர் அடையாளங்களையும், அந்த ஊரை மீண்டும் நினைவாகக் கட்டியெழுப்பும் முயற்சியையும் பிரதிபலிக்கின்றன. “ஒற்றைப்பனை”, “ஊருக்குப்போகின்றேன்”, “சுமந்தவனைநாம்சுமப்போம்”, “விந்தைமிகுமருந்தகம்”, “சுறா கறியும் சுட்ட கருவாடும்”, “இறால்”, “அலிகார் எனும் அமுத ஊற்றே” ஆகிய கவிதைகள், விடத்தல்தீவின் மறந்துபோன வாழ்வியலை மீட்டெடுக்கின்றன. இவை உணர்வு பூர்வமான கவிதைகள் மட்டுமல்ல; அவை ஒரு தத்துவ அடிப்படையான நினைவியல் ஆவணங்களாகும். எனவே இவை புலம்பெயர்ந்த குரல்கள் உருவாக்கும் மொழியின் சாத்தியக்கூறுகள் எனும் கோணத்தில் இந்தக் கட்டுரை தொடரும்.

பணியின் முக்கியத்துவம்.

விடத்தல்தீவு எனும் மன்னார் மாவட்டத்தின் கடலோர கிராமம், ஒரு காலத்தில் இயற்கை வளத்திலும் பண்பாட்டு நிலைத்தன்மையிலும் சிறந்திருந்தது. 1990இல் ஏற்பட்ட உள்நாட்டு அழிவின் பின்னணியில், இந்த ஊரவரின் வாழ்வியல் திசை மாற்றப்பட்ட போதும், அவர்களது நெஞ்சிற்குள் ஊரினை அவர்கள் பத்திரமாகக் காத்து வந்துள்ளனர். அந்த ஊர்ப் பசுமையும், மக்களது வாழ்வின் நுண்ணிய அனுபவங்களும், புலம்பெயர்ந்த கவிஞர்களின் கவிதைகளில் ஆழமாய் பதிந்துள்ளன. இக் கவிதைகள் வழியாக விடத்தல்தீவின் சமூக மரபுகள், வாழ்வாதாரங்கள், உணவியல் பண்பாடு, கல்வி வளர்ச்சி, மரபியல் இடங்கள், மற்றும் பேரன்புடன் கட்டியெழுப்பப்பட்ட மனித உறவுகள் குறித்து தனித்துவமான நினைவுச் சுவடுகள் வெளிப்படுகின்றன. இவை வெறும் இலக்கியப் புனைவுகளல்ல; ஒரு

காலத்திலும் இடத்திலும் வாழ்ந்த சமூகவாழ்வின் சான்றுகளாகவும், புலம்பெயர்ந்தோரின் உளவியல் எதிர்வினைகளாகவும் அமைகின்றன.

ஆராய்ச்சிக் குறைபாடு.

இத்தகைய கவிதைகள் பெரும்பாலும் உணர்வு பூர்வமான தனிநபர் அனுபவங்கள் எனக் கருதப்பட்டு, விரிவான சமூக-பண்பாட்டு ஆவணங்களாக ஆய்வு செய்யப்படவில்லை. குறிப்பாக புலம்பெயர்ந்த விடத்தல்தீவு மக்கள் எழுதிய இந்தக் கவிதைகள், ஊருக்குரிய நினைவியல் (memory studies) மற்றும் அடையாள வடிவமைப்புகள் (displaced identity reconstructions) எனும் கோணத்தில் தமிழியல் மற்றும் சமூகமறைப் பகுப்பாய்வுகளின் கீழ் உள்ளடக்கப்படவில்லை. மேலும், தமிழ்க் கவிதைகளில் ஊர் நினைவுகளின் மீதான ஆய்வுகள் பொதுவாக மிகச்சுருக்கமானவை. இதனால்தான், ஒரே கிராமத்தின் மக்களால் எழுதப்பட்ட கவிதைகளில் ஒரே ஊரின் நினைவுகள் எவ்வாறு ஒலிக்கின்றன, எவ்வாறு மாறுபடுகின்றன, மற்றும் எவ்வாறு மையப்படுத்தப்படுகின்றன என்பதையும் ஆய்வு செய்யும் முயற்சிகள் குறைவாக உள்ளன.

ஆராய்ச்சி நோக்கங்கள்.

1. விடத்தல்தீவின் புலம்பெயர்ந்த கவிஞர்கள் எழுதிய கவிதைகள் வழியாக ஊர்நினைவுகள், வாழ்வியல்கள் மற்றும் மரபுகளின் நினைவியல் வெளிப்பாடுகளை ஆய்வு செய்வது.
2. ஒவ்வொரு கவிதையும் ஒரு சமூகத்திற்கே உரிய நுண் ஆவணமாக அமைகின்றதா என்பதைப் பகுப்பாய்வு செய்வது.
3. புலம்பெயர்ந்த நிலையிலிருந்து எழும் நாடோடி அடையாள வடிவமைப்புகளைக் கவிதைப் பாங்கின் வழியாகப் புரிந்து கொள்வது.
4. உணவு, மரபு, தொழில், கல்வி, ஊரமைப்பு, சமூக உறவுகள் போன்ற விவரங்கள் கவிதைகளில் எவ்வாறு இடம் பெற்றுள்ளன என்பதையும், அவை மனநிலை மற்றும் சமூக ரீதியான மீட்பு முயற்சிகளாக உள்ளதா என்பதையும் ஆய்வு செய்வது.
5. கவிஞர்கள் எழுதிய கவிதைகளில் உள்ள பன்முகத் திறன்கள், குறிப்பாகப் பெண் கவிஞர்கள், மாணவர்கள், தொழிலாளர்கள், சமூகப் பணியாளர்கள் ஆகியோரின் குரல்கள் எவ்வாறு பல்வேறு நோக்கங்களையும் உணர்வுகளையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன என்பதை விளக்கமாக்குவது.

ஆய்வுக்கோட்டங்கள் - இலக்கியப் பரிசீலனை.

புலம்பெயர்ந்த சமூகங்களின் நினைவியல் வெளியீடுகள் குறித்த ஆய்வுகள், சமீபகாலங்களில் பல்வேறு துறைகளில் முக்கியத்துவம் பெறத் தொடங்கியுள்ளன. குறிப்பாக, நினைவியல் (memory studies), அடையாளம் (identity), மற்றும் புலம்பெயர்ந்தோரின் மொழியியல் மற்றும் பண்பாட்டு வெளிப்பாடுகள் தொடர்பான ஆய்வுகள், இப்போது தமிழ் இலக்கியங்களையும் தொட்டுப் பேசுகின்றன. ஆனால், ஒரு குறிப்பிட்ட ஊரை மையமாகக் கொண்ட புலம்பெயர்ந்தோரின் கவிதைகள் குறித்த பகுப்பாய்வுகள் தமிழில் இன்னும் வளர வேண்டிய நிலையிலேயே உள்ளன. Halbwachs (1992) தனது On Collective Memory என்னும் நூலில், நினைவுகள் தனிப்பட்டவை மட்டுமல்ல; அவை சமூக அமைப்புகளால் வடிவமைக்கப்படுகின்றன என்றும், ஒரு சமூகத்தின் வழிமுறைகள், வழக்கங்கள் மற்றும் இடங்கள் பற்றிய நினைவுகளை கட்டமைக்க உதவுகின்றன என்றும் வலியுறுத்துகிறார். இதே கருத்து, விடத்தல்தீவு போன்ற ஊர்களில் இருந்து புலம்பெயர்ந்த கவிஞர்களின் கவிதைகளிலும் தெளிவாகக் காணப்படுகிறது. அவர்கள் தனிநபர் நினைவுகளை மட்டுமல்லாது, சமூக நினைவுகளை கவிதைப் போக்கில் தொகுத்து இருக்கிறார்கள்.

Assmann (2011) கூறுவது போல, கலாச்சார நினைவுகள் என்பது ஒரு சமூகத்தினுடைய நீண்டகால நினைவலைகள் ஆகும்; அது எழுதப்பட்ட ஆவணங்கள், கலை, மற்றும் பிற உருவாக்கங்கள் மூலம் பின்தொடர்வதாகும். இக்கவிதைகள், விடத்தல்தீவின் சமூகப் பண்பாட்டு நினைவுகளை நேரடியாக பதித்து, அவை மறக்கப்படாதவையாக இருப்பதை உறுதி செய்கின்றன. இது ஒருவகையில் மாற்றியிடப்பட்ட சமூகங்களின் மனநிலையை நிலைநிறுத்தும் மொழியியல் முயற்சி என்பதையும் காட்டுகிறது. தமிழில், ஊர் நினைவுகள் சார்ந்த இலக்கியங்கள் சில உள்ளன. உதாரணமாக, சு. வெங்கடேசன் தனது காவல்காரன் நாவலில் ஊரின் பரம்பரைக் குரலை எழுப்புகிறார் (Venkatesan, 2008). ஆனால், தற்காலக் கவிதைகளில், குறிப்பாக பிரிவு மற்றும் புலம்பெயர்வு நிழலிலிருந்து எழுதப்படும் கவிதைகள், ஒரு தனித்தன்மையான நினைவியல் அரசியலை தக்கவைத்து வருகின்றன. இவை தவிர, இலங்கைத் தமிழ் புலம்பெயர் சமூகத்தின் புலம்பெயர்ந்த சூழ்நிலையில் எழுதப்பட்ட படைப்புகள் குறித்த விரிவான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன (Cheran, 2007; Ghoshal, 2020). ஆனால் இவ்வாய்வுகள் பெரும்பாலும் புலம்பெயர்ந்தவர்களின் மொத்த அனுபவத்தைக் கண்ணோட்டமாகப் பார்ப்பவை. ஊர் வடிவமான நுண்ணியல் நினைவுகளை வைத்து ஆன்மீக-புகழ், தொழில், உணவு, மரபு ஆகியவற்றை கவிதை வடிவில் பதிவு செய்வதை முன்வைத்த ஆய்வுகள் குறைவாகவே உள்ளன. இந்த

நிலையில்தான் விடத்தல்தீவு கவிஞர்களின் கவிதைகள், நினைவுகள் மற்றும் இடங்கள் இடையே உள்ள உரையாடல்களை, மொழியின் வழியாக உயிருட்டுகின்றன. இவை வெறும் நினைவுகள் பற்றிய ஏக்கம் அல்ல, வாழ்வியல் அரசியலின் தொடர்ச்சி.

ஆராய்ச்சி முறைகள்.

இந்தக் கட்டுரை தத்துவநிலைப் பன்முக வடிகட்டலின் கீழ் நடத்தப்படும் தரவாதாரமான (qualitative) ஆய்வாக அமைகின்றது. நினைவியல் ஆய்வு (memory studies), இடவியல் விமர்சனம் (spatial criticism) மற்றும் சமூக இலக்கியப் பகுப்பாய்வு (socio-literary analysis) ஆகிய துறைகளின் அணுகுமுறைகள் இங்கு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆய்வுக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கவிதைகள் அனைத்தும் விடத்தல்தீவு என்ற ஒரே ஊரை மையமாகக் கொண்ட புலம்பெயர்ந்த கவிஞர்களால் எழுதப்பட்டவை. இக் கவிதைகள்:

- மஸாஹிரா கனியின் “ஊருக்குப் போகின்றேன்” மற்றும் “ஒற்றைப் பனை”
- வி.எம். காசிமின் “அலிகார் எனும் அமுத ஊற்றே”
- வ. நிஷாந்தானின் “சுறா கறியும் சுட்ட கருவாடும்” மற்றும் “சுமந்தவளை நாம் சுமப்போம்”
- பொனிப்பாஸின் “விந்தைமிகு மருந்தகம்”
- தஸீனின் “இறால்...”

என ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு, ஒவ்வொன்றும் பொருள் சார்ந்த பகுப்பாய்வு (thematic content analysis) முறை மூலம் வாசிக்கப்பட்டு, அவற்றில் இடநினைவு, புலம்பெயர்வு, ஊருருவாக்கம், பண்பாட்டு அடையாளம், உணவியல் மற்றும் நினைவியல் கட்டமைப்புகள் ஆகிய விடயங்கள் மையமான ஆய்வுப் பொருள்களாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன. இந்தக் கவிதைகளில் இடம் பெறும் மொழி, சின்னங்கள், நிகழ்வுகள், மற்றும் சம்பவங்கள், மீள்நினைவுப் பதிவுகளாக (retrospective representations) ஆய்வு செய்யப்பட்டு, அவை சமூக, பண்பாட்டு மற்றும் அடையாள அரசியலோடு எவ்வாறு பின்னிப்பிணைந்துள்ளன என்பதற்கான நுணுக்கமான வாசிப்புகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இதன் மூலம், இந்தக் கவிதைகள் தனிநபர் அனுபவங்களைத் தாண்டி, ஒரு சமூகத்தின் மூலவாழ்வியல் நெஞ்சில் நினைவாக உயிரோட்டம் தரும் வகையில் செயல்படுகின்றன என்பதைக் காட்டும் ஒரு இலக்கியச் சமூக நுண்ணறிவுப் பார்வை உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

பகுப்பாய்வு.

கவிதை விமர்சனம்.

கவிதை: ஊருக்குப் போகின்றேன்

கவிஞர்: மஸாஹிரா கனி

மஸாஹிரா கனி எழுதிய “ஊருக்குப் போகின்றேன்” என்பது ஒரு புலம்பெயர்ந்த நினைவுகளின் புனைதலாகும். தனது பூர்வீகமான விடத்தல்தீவு ஊரிலிருந்து 1990-ஆம் ஆண்டில் வெளியேற்றப்பட்ட சிறுவயது வாழ்வின் முழு நினைவுகளையும், அதன் நெஞ்சில் பதிந்த துளிகளையும் இக்கவிதை சொல்கிறது. புத்தளம் நகரில் அகதியாக வாழ்ந்த கவிஞர், தனது ஊருக்குச் செல்கிறேன் என்ற பாவனையில் ஊரின் ஒவ்வொரு இடத்திற்கும், நிகழ்வுக்கும், மனிதர்களுக்கும், வாசனைகளுக்கும், பசுமைகளுக்கும், மத இடங்களுக்கும் ஒரு உணர்ச்சி வசப்படும்படியான வர்ணனையை தருகிறார்.

நினைவின் வழியாக உணர்வுப் பயணம்: “உடையாத நினைவோடு” என்ற திரும்பத் திரும்ப வருகிற வரி, கவிஞரின் மன அழுத்தத்தையும், சிந்தையின் நிரந்தர சுமையையும் வெளிப்படுத்துகிறது. இது ஒரு வார்த்தையின் புனித மந்திரமாக எழுச்சி தருகிறது. நாங்கள் ஊருக்குச் செல்லவில்லை; அவரது நினைவுகளும் வாசிக்கிற வாசகராகிய நாமும், அவரோடு ஊருக்குச் செல்கிறோம். பள்ளமடுப் பாலம், நாயாறு ஆற்றில் நீராடும் காட்சி, அலிஹார் பாடசாலையில் அமர்ந்து கணிதமும் கனவுகளும் பிணைந்த காட்சிகள் - இவை அனைத்தும் ஊரின் உயிருள்ள நினைவுகள். மாணவமன்ற கவிதை தலைப்புகளும், குச்சி குடிலின் உபகரணங்களும், உம்மாவின் கைப்பொருள் சமையல் யாவும் அனுபவமாய்க் கண்ணில் விளங்கும் வகையில் எழுதப்பட்டுள்ளன.

சமூக நினைவின் கவி ஆவணம்.

இக்கவிதை வெறும் ஒருவரது வாழ்க்கை அனுபவங்களைக் கூறுவதில்லை. இது ஒரு சமூகத்தின் அடையாளம். புலம்பெயர்வு, அகதித் துயரங்கள், ஊருக்கு மீளாத சூழ்நிலை ஆகியவற்றை, கவிஞர் யதார்த்தமாகவும், வலிமையான இடச்சட்டுகளுடனும் பேசுகிறார். “அரவணைத்து அறிவுத் தந்த அலிஹார் பாடசாலை”, “குடம் சுமந்த குமரிகள்”, “ஐயனார் கோயில், மாதா கோயில் மணியோசை” - அனைத்தும் சமூக, கலாச்சார அடையாளங்களின் நினைவுத் தடங்களாக அமைகின்றன.

புனிதக் கடமையின் ஆவல்.

“என் முதாதையர் ஆசி பெற”, “முழுதாய் விட்டுச்சென்ற என் முதாதையர்” என்ற வரிகளால், இது வெறும் நெஞ்சமுத்தத்தால் எழுதப்பட்ட கவிதை அல்ல. இது ஒரு புனிதக் கடமையின் புனித வரிசை. ஊரின் நிழலில் வாழ்ந்த எதுவும் இழக்கப்படாமல் அதனை மீட்டெடுக்க நினைக்கும் ஒரு பரம்பரைச் சேமிப்பு முயற்சி.

கலை மற்றும் மொழியின் வலிமை.

முதலில் கவிதையின் மொழி நடைத்தமிழும், நாவல்மொழியுமாக கலந்திருக்கிறது. தொலைந்த நினைவுகளும், இழந்த இடங்களும், ஆழ்ந்த நெஞ்சங்களும் அழகாக சொல்லப்படுகின்றன. எழுத்தியல் ரீதியில் பார்த்தால், ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட பாகுபாடு, ஒத்திசைவு, உவமைகள், இடசேர்க்கைகள் எல்லாம் கவிதையை நவீன இலக்கியத் தோற்றத்தில் நிறுத்துகின்றன. முடிவில், “நான் ஊருக்குப் போகின்றேன் - உடையாத நினைவோடு” என்பது ஏக்கமாகவும், எதிர்பார்ப்பாகவும் நிறைந்த வெறுமையை நிரப்பும் வாக்கியம் ஆகும். இது ஒரு மனிதனின் உள் அழகையின் மொழிபெயர்ப்பு மட்டுமல்ல; ஒரு சமூகத்தின் நினைவியல் ஆவணமாகவும், இடமாற்றத்தின் மௌன வரலாற்றாகவும் இருக்கும் கவிதை. இந்த கவிதை, விடத்தல்தீவின் அழியாத அடையாளங்களும், புலம்பெயர்ந்தவர்களின் சுமைகளும், ஒரு பெண்ணின் கண்ணில் பூத்துக் கிடக்கும் நிலாக்களாய் நம் நெஞ்சை நனைக்கும்.

கவிதை விமர்சனம்.

கவிதை: நம்ம அந்த விடத்தலூரு - நம்ம ஊரு கதையக்கேளு

கவிஞர்: நீல் ஆர்ம்ஸ்ட்ராங் (Neil Armstrong)

நூல் பின்புலம்: புலம்பெயர்ந்த வாழ்வின் நினைவுகள், விடத்தல்தீவு, மன்னார்.

நீல் ஆர்ம்ஸ்ட்ராங் எழுதிய “நம்ம அந்த விடத்தலூரு - நம்ம ஊரு கதையக்கேளு” என்ற கவிதை, நினைவின் பாதையில் ஒரு புனித யாத்திரை போல் இருக்கிறது. இன்றைய தலைமுறை புலம்பெயர்ந்த கவிஞராக நோர்வேயில் வாழும் அவர், தனது பிறந்த ஊரான விடத்தல்தீவை இந்தக் கவிதையின் மூலம் உயிர்ப்பிக்கிறார். தனிநபர் அனுபவத்தை மட்டுமல்லாது, ஒரு முழு சமூகத்தின் வாழ்வியல் இசையை, கடலோரத் தமிழ் ஊரின் கலாச்சாரச் சொருபத்தைக் கதையாடும் விதத்தில் வாசகர்களை ஈர்க்கிறார்.

கவிதையின் ஆரம்ப வரிகள், “நம்ம அந்த விடத்தலூரு - நம்ம ஊரு கதையக்கேளு” - கிராமப்புறக் கூட்டு பாடலின் அழைப்புப் பாணியில் அமைந்துள்ளது. “தோழா நீயும் தோழா” என்று உரையாடல் போல் சொல்பவராக, கவிஞர் வாசகரை ஊரின் நிழல்களுக்குள் அழைத்துச் செல்கிறார். இது தனிநபர் நினைவுகளின் புனைவாக இல்லாமல், ஒரு சமூக நினைவுப் பகிர்வாக ஆக்கப்பட்டுள்ளது. பாடலின் திரும்பச்சொல்லும் பாங்கு, ஊர்க் கூட்டுச் சூழற்சி போல ஓர் பாட்டின் இசையை உருவாக்குகிறது.

உண்மைகளோடு, விடத்தல்தீவின் தினசரி வாழ்க்கை வெவ்வேறு காட்சிகளில் விரிகின்றன. கடைக்கரை, கடைத்தெரு, பள்ளமடுக் குளம், பாடசாலை வாசல், பிள்ளையார் கோவில், நோன்பு காலங்கள், பண்டிகைகள், விளையாட்டு நிலங்கள், சலூன் கடைகள், மிதிவண்டி கடைகள் என ஒரு சமூகத்தின் அனைத்துப் பரிமாணங்களையும் கவிதை பிரதிபலிக்கிறது. “மீரான் காக்கா கடை”, “கணபதி அண்ணையின் சைக்கிள் கடை”, “சவிரிய அண்ணா நாட்டுக்கூத்து” போன்ற வரிகள், சமூக அடையாளங்களின் புவியியல் வரைபடமாக விளங்குகின்றன.

கவிதையில் நிலவும் புலம்பெயர்ந்த நிலை மற்றும் அடங்காத ஊர்நினைவுகள் ஒரு பின்னணித் தடமாக உருகுகின்றன. “நம் ஊர்ப் போல ஒரு ஊரே இங்கு இல்லடா” என்ற வரிகளில், பிரிவின் இரையாய் ஆன கவிஞரின் ஏக்கம் தெளிவாகத் தோன்றுகிறது. பனிமூடிய நோர்வேயில் வாழ்ந்தாலும், விடத்தல்தீவின் வெயிலும் மணலும் மணமும் அவரது கவிதைக் கனவுகளில் உறைந்து நிற்கின்றன. இந்தக் கவிதை, துயரத்தின் அடித்தளத்தில் எழுதப்பட்டாலும், அதில் நக்கலும் நையாண்டியும் துளிர்த்து இருக்கின்றன. “திருந்தாதி அடித்த பின்ன வீட்ட போனா அடி விழும்”, “செபமாலை சொன்ன பின் இரவுச்சோறு மடி விழும்” போன்ற வரிகளில், இரசனையும் கலகலப்பும் கலந்து புனைவு பூத்திருக்கிறது. இவையெல்லாம் மரபியல் நோக்கிலும் சமூக விமர்சனப் பார்வையிலும் கவிஞரின் சூட்சுமத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. இவ்வாறாக, நீல் ஆர்ம்ஸ்ட்ராங் எழுதிய “நம்ம அந்த விடத்தலூரு, நம்ம ஊரு கதையக்கேளு” ஒரு வெறும் கவிதை அல்ல; அது ஒரு நினைவுக் காவியம். இது ஒரு ஊரின் சமூகக் களஞ்சியமாகவும், ஓர் இளங்கலைக் காலச்சுவராகவும் வாசக முனையில் உருவெடுக்கிறது. காலத்தால் அகற்றப்பட்டவர்களால் எழுதப்பட்டாலும், நினைவுகளை மீட்க விரும்பும் அனைவருக்குமான அழைப்பு இது:

“தோழா... நீயும் கேளு நம்ம ஊரு கதையக்கேளு!”

ஒரு அழைக்காத அழைப்பு ஒரு மறக்கமுடியாத நினைவு!

“நம்ம ஊரு ஒரு செம்ம யாத்திரை நினைவின் நகர்வில்!”

நீல் ஆர்ம்ஸ்ட்ராங் என்ற கவிஞர் ஒரு சந்ததியின் குரல். இன்று நோர்வேயில் வாழ்ந்தாலும், அவரது

கவிதை உயிர் பெறும் இடம் விடத்தல்தீவு. இக் கவிதை, வெளிநாட்டில் வாழும் ஒருவரின் உணர்வுப் படர்ச்சியையும், பழக்கவழக்கங்களின் நிறைமதிப்பையும் மீட்டெடுத்துக் கூறும் ஒரு ஏக்கம் நிறைந்த வாழ்க்கை வரலாறு.

கவிதை விமர்சனம்.

கவிதை: சுமந்தவளை நாம் சுமப்போம்

கவிஞர்: வ. நிஷாந்தன்

பின்புலம்: விடத்தல்தீவிலிருந்து பணிக்காக மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்குச் சென்ற கவிஞர், தாயின் பண்பும் பங்களிப்பும் மீது நெஞ்சார்ந்த கவிதை பதிவு செய்துள்ளார்.

வ. நிஷாந்தான் எழுதிய சுமந்தவளை நாம் சுமப்போம் என்பது இயல்பான தாய்ப்பாசம் பற்றிய பாடல் மட்டும் அல்ல. அது வாழ்க்கை, பற்று, நன்றிச் சுவை ஆகியவற்றின் மீது எழுதப்பட்ட ஒரு ஆழமான தமிழ்க் கவிதை அறிக்கை. விடத்தல்தீவிலிருந்து இடம்பெயர்ந்து, வாழ்வாதார தேடலுக்காக மத்தியகிழக்கில் குடியேறிய கவிஞர், தாயை மட்டும் அல்லாமல், தாயின் மூலம் வாழ்வூட்டிய ஊரையும் மரபையும் நினைவில் கொண்டு இக்கவிதையை எழுதுகிறார். இது புலம்பெயர்ந்த ஒருவரின் நெஞ்சளவிலான கனியும் குற்றவுணர்வும் கலந்து அமைந்துள்ள கவிதை. இக்கவிதையில் தாயின் உருவம் சாதாரண உயிர்க் கொடையாளியாக வரைவதில்லை. முழு வாழ்க்கையின் அடித்தளமாக வரைகிறது. “பத்து மாசம் எம்மை சுமந்தாள்” என்று தொடங்கி, “உயிருள்ளவரை உன் நாமம் நாம் சுமப்போம்” என முடியும் வரையிலும், தாயின் பணி, பாதுகாப்பு, காத்துக் கொடுக்கும் கருணை எல்லாம் விளங்குகின்றன. இந்தத் தாய் இயற்கையின் அனைத்து அருள்களையும் தனது உடலால் சுமக்கும் உருவமற்ற மகளிர் குரல் போல வர்ணிக்கப்படுகிறார்.

கவிஞர் தாயின் பங்கினை சமூக, பொருளாதார, கலாச்சார அடையாளங்களுடன் இணைக்கிறார். “கடல் தந்தாய் பணம் சேர்க்க”, “வயல் தந்தாய் பயிர் செய்ய”, “நீர் தந்தாய் குடிக்க” என்று சொல்வதன் மூலம், தாயின் பங்கு, குடும்பத்தையும் சமுதாயத்தையும் பாதுகாக்கும் ஒரு பெரிய அடையாளமாக வளர்கிறது. தாயின் கருவுற்ற காலம் மட்டுமல்ல, ஒரு முழு நிலத்தின் வாழ்வாதாரமும் தாயின் உருவத்துடன் அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது. கவிதையின் ஆழமான உணர்வுப்பரப்பு, “படைத்தவனை மறந்தாலும் பாவி மகன் உன்னை மறவேன்” என்ற வரிகளில் தன்னிறைவாக வெளிப்படுகிறது. கடவுளையும் மீறி தாயின் அர்ப்பணிப்பை நினைவு கூறும் இந்த எதிர்வினை, தாய்த்தெய்வத்தை மனித வாழ்வின் மையமாகக் காண்பிக்கின்றது. மற்றைய அன்பு குறையலாம், தாயன்பு மறையாது என்பதைக் கவிஞர் வலியுறுத்துகிறார். இக்கவிதையின் மொழிநடை மிகவும் எளிமையாக இருந்தாலும், அது ஏழை மக்களின் பரந்த மனதை, பசுமை நிலத்தின் மணத்தை, குடும்பத்தின் நடுவில் நின்ற பண்பாட்டு குரல்களை வெளிப்படுத்துகிறது. இடையறாத திரும்பச்சொற்கள், தமிழ் நாட்டுப்புற பாடல்களின் உரைமொழிக் கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்துகின்றன. இதனால் கவிதை ஒரு தனிப்பட்ட அனுபவத்தையும், ஒரு பொதுக் கவலையையும் ஒரே நேரத்தில் சுமக்கும் தன்மை பெறுகிறது. இவ்வாறு, வ. நிஷாந்தான் எழுதிய சுமந்தவளை நாம் சுமப்போம் என்பது, தாய்ப்பாசத்தைப் பற்றிய ஒரு தனிப்பட்ட உணர்வுப் பதிவு மட்டும் அல்ல; அது ஒரு ஊரின், ஒரு சமூகத்தின் நெஞ்சழுத்தம். தாயை நினைத்தால் ஊரும் நினைவிற்கு வருகிறது; ஊரை நினைத்தால் தாயும் உயிர்த்திருப்பதாய் தோன்றுகிறது. இது ஒரு புலம்பெயர்ந்த தமிழரின் உலகளாவிய விருப்பத்தையும், நவீன வாழ்வியலின் மறக்கப்பட்ட களங்களை மீட்டெடுக்க முயலும் ஓர் உயிரோட்டக் காவியமும் ஆகும்.

கவிதை விமர்சனம்.

கவிதை: சுறா கறியும் சுட்ட கருவாடும்

கவிஞர்: வ. நிஷாந்தன்

பின்புலம்: விடத்தல்தீவிலிருந்து மத்திய கிழக்கிற்குப் பணிக்காக புறப்பட்டு, தன்னுடைய ஊர் மற்றும் ஊர்வாழ்க்கையின் கவர்ச்சி நினைவுகளைப் பதிவு செய்துள்ளார்.

வ. நிஷாந்தான் எழுதிய சுறா கறியும் சுட்ட கருவாடும் கவிதை, வெறும் ஊரினை பற்றிய ஓர் இனிய நினைவல்ல. அது விடத்தல்தீவின் வாழ்க்கைமுறை, பண்பாடு, சுவை, மணம், நினைவு ஆகிய அனைத்தையும் இணைத்துச் சொல்லும் ஒரு உயிரோட்டக் கவிதை. புலம்பெயர்ந்த தமிழனின் நெஞ்சோசையால் எழுந்த இக்கவிதை, உணவினுடாக ஒரு கிராமத்தின் முழு வாழ்வியலையும் நினைவகமாகக் கட்டமைக்கிறது. உணவு இங்கு உடல் நலனுக்கானதாக இல்லாமல், ஊர்ச் சார்பின் உயிர்தோற்றமாக மாறுகிறது.

சுறா குழம்பு, குஞ்சு பொரியல், சுட்ட கருவாடு போன்ற எடுகோளோடு தொடங்கும் இந்தப் பட்டியல், பட்டியலாக இல்லாமல், வாசகரை ஊரின் வீதிகளும் வாசல்களும் வழியாக அழைத்துச் செல்கிறது. ஒவ்வொரு உணவுப் பெயரும் ஒரு வாசனையையும், ஒரு காட்சியையும், ஒரு உரையாடலையும் உயிர்ப்பிக்கிறது. இந்த உணவுப் பொருள்கள் ஊரின் மனச்சுவடுகளாகவும், வாழ்க்கையின் சுவடுகளாகவும்

மீள உருவாக்கப்படுகின்றன. சுவை என்பது இங்கு ஒரு மன அழுத்தத்தின் வெளிப்பாடாகிறது. கவிதை, உணவின் மூலமாகவே கிராமத்தின் பசுமையும் தொழில்கள் சார்ந்த இயற்கை வாழ்வியலையும் எடுத்துக்காட்டுகிறது. வயல் அறுவடைக் கால சமையல், பனைமர நிழல், பாணையில் கள்ளும் போன்ற வரிகள் கிராம வாழ்க்கையின் வேரோட்டங்களை ஆழமாக நினைவூட்டுகின்றன. பாணையிலிருந்து கள்ளை பருகும் காட்சிகள் கூட, உல்லாசத்திற்கான வெளிப்பாடாக அல்லாது, ஒரு சமூக உறவின் நெருக்கமாகவும், இயற்கையோடும் மனிதனோடும் இருக்கும் ஒருங்கிணைப்பாகவும் கவிஞரால் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. மத்தேஸ் அப்பாவின் மருந்துப் பெட்டி, மீரான் காக்காவின் கடனுக்குக் கடை போன்ற வரிகள் ஊரின் பொருளாதார ஒழுங்கையும் சமூக நம்பிக்கையையும் பிரதிபலிக்கின்றன. இவை வெறும் கடைகளல்ல, ஒவ்வொரு பரிமாற்றமும் ஒரு சமூக ஒப்பந்தமாக ஒரு வாழ்வியல் உறுதியை நிரூபிக்கின்றன. விடத்தல்தீவின் பாடசாலைக்கூட நினைவுகளும், படிப்பு முடித்து ஊரை விட்டுச் செல்லும் தருணங்கள், வகுப்பறை பின்புறம் இருந்து சுட்டி நோக்கும் காதல் நினைவுகள் ஆகியவை ஊர்ச் சுவாசத்தில் காதல் கனவுகளையும் சேர்த்துக் கொள்கின்றன. இவை, வாழ்வின் புனிதமான ஆரம்பங்களாகவும், இளமையின் உணர்வுப்பெருக்குகளாகவும் கவிதையில் ஒலிக்கின்றன. பிள்ளையார் கோவிலும், கழித்த பிட்டும், விளையாட்டு கழகங்களும் ஆன்மீகம் மற்றும் சமூக உறவின் கலவையாகப் பதிவாகின்றன. கடவுள் வழிபாடு என்பது இங்கு வெறும் மத சடங்கு அல்ல; அது ஊர் வாழ்வின் அன்றாட நெருக்கமான ஓர் அங்கமாகவும், பகிர்வு கலாச்சாரமாகவும் சித்தரிக்கப்படுகிறது. கவிதையின் முடிவில் வரும், “இன்னும் எத்தனை எத்தனை இன்பங்கள் கிடைக்குமா?” என்ற கேள்வி புலம்பெயர்ந்த ஒவ்வொரு நெஞ்சிலும் எதிரொலிக்கிறது. ஊரை விட்டுச் சென்றாலும், ஊரின் சுவை, மணம், நினைவுகள் உடலில் நிழலாய் தங்கிக் கொண்டிருக்கும் உண்மை இக்கவிதையின் மூலச் சுடராய் பொலிவடைகிறது. நிஷாந்தான் இந்தக் கவிதையில், “நான் ஊரைத் திரும்பிப் பார்க்கிறேனா?” என்று கேட்கவில்லை; “ஊர் என் உள்ளிலேயே இருக்கிறது!” என்று உறுதியாகப் பேசுகிறார். இவ்வாறு, சுறா கறியும் சுட்ட கருவாடும் ஒரு நேர்த்தியான உணர்ச்சி கலந்த நினைவுக் காவியம். அது சுட்ட கருவாடு போலவே சுவை மிகுந்ததும், நேர்த்தி மிகுந்ததும், காலங்கடந்து நிலைத்தும் நிற்கும் ஒரு சாகாவரம் பெற்ற கவிதை.

கவிதை விமர்சனம்.

கவிதை: அலிகார் எனும் அமுத ஊற்றே!

கவிஞர்: வி.எம். காசிம்

பின்புலம்: விடத்தல்தீவிலிருந்து 1990-இல் வெளியேற்றப்பட்ட பின்னர் நாட்டின் தெற்குப் பகுதியில் வாழ்ந்துவரும் ஆசிரியர் மற்றும் பழைய மாணவர்.

வி. எம். காசிம் எழுதிய அலிகார் எனும் அமுத ஊற்றே! என்ற கவிதை, ஒரு பாடசாலையைப் பற்றி எழுதிய புகழ்வாழ்த்து மட்டும் அல்ல; அது ஒரு சமூகத்தின் அறிவின் தூண்டிலையும், நினைவின் புனித களமாகவும் மாறும் ஓர் உயிருள்ள இலக்கிய ஆவணமாகும். 1990ஆம் ஆண்டு நிகழ்ந்த இடம்பெயர்வால் விடத்தல்தீவிலிருந்து நீக்கப்பட்ட கவிஞர், தாய்நிலத்திற்கும் கல்விக்கழகத்திற்கும் கொண்ட ஆழ்ந்த பாசத்தையும் நன்றியுணர்வையும் இந்தக் கவிதையில் பதித்து வைத்துள்ளார். தனிநபரின் நினைவுகளைத் தாண்டி, இது ஒரு தலைமுறை முழுவதற்குமான நெஞ்சுமுத்தக் கூற்று. கவிதையில் அலிகார் ஒரு கட்டடமாக அல்ல, “அமுத ஊற்றாய் விளங்கியது அன்று” என்று கூறுவதில் தெரிகிறது போல, அறிவின் நதியாகத் திகழ்கிறது. “அமுத ஊற்றின்” உருவகம் வெறும் மொழிமாதிரி அல்ல, அது அறிவும், ஒழுக்கமும், கலாசாரமும் ஊற்றெடுக்கும் புனித மூலமாய் அமைந்துள்ளது. ஒவ்வொரு வரியும் ஒரு புனித ஸ்தாபனத்தின் உயிரெழுச்சியைப் போல் இசைக்கிறது, வாசகரை ஒரு அறிவின் புனித ஊர்தியாக இழுத்துச் செல்கிறது.

அலிகாரின் ஆசிரியர்கள் இங்கு ஒரு சாதாரண கற்பிப்புப் பொறுப்பாளர்களாக அல்ல; “தகைமையும் திறமையும் மிக்க நல்லதிபர்கள்”, “அனைவரும் ஒரு தாய் மக்கள் போலவே அன்புடன் பழகியே கல்வி புகட்டினர்” என்ற வரிகளில் மரபின் செம்மை மற்றும் கருணைமிக்க ஒழுக்கத்தின் குரல்களாக வர்ணிக்கப்படுகின்றனர். கல்வி என்பது இங்கு வெறும் அறிவாற்றலாக அல்லாது, அன்பும் பண்பும் கலந்த தூய்மையான ஒப்பந்தமாக உருமாற்றப்படுகிறது. மாணவர்கள் கல்வியின் பயனாளிகளாக மட்டுமல்ல; “ஒழுக்க சீலத்தில் உயர் பண்புகளில் விழுப்பம் அடைந்தனர்” என்ற வரிகளில் அவர்கள் மாணவ புரட்சியின் சாட்சி ஆகின்றனர். இங்கு கல்வியால் மாற்றம் செய்யும் வல்லமை அறிவை வளமாக்கும், மனிதரை உயர்த்தும் மொழியற்ற சீர்திருத்தப் புரட்சி. அலிகார், மதம் கடந்த உடன்பிறப்பின் இடமாகவும் விரிகிறது. “இன நல்லுறவுக்கிலக்கணமாக எங்கள் கலையகம் இயங்கியது” என்ற வரிகள், கல்வி நிறுவனம் மதம் கடந்த ஒற்றுமையின் அடையாளம் என்பதை நினைவூட்டுகின்றன. இது, விடத்தல்தீவின் பஸ்துறை மக்கள் உயிரின் ஓர் அறிகுறி கல்வியின் மூலம் சமுதாய இசைவின் உருவாக்கம். கவிஞர் தனிப்பட்ட நன்றியுணர்வையும் வெளிப்படுத்துகிறார். “உம்மு ஹபீபா தவமணி கிறிஸ்ரி ஒரு தாய் பிள்ளை போல் அன்புடன் பழகினர்” என்ற வரிகள், ஆசிரியர்-மாணவர் உறவை

மனித நேயத்தின் உச்சக்கட்டம் எனக் கோருகின்றன. ஆனால் இந்த நன்றி ஒரு தனி மனித அனுபவமாக இல்லாமல், முழு சமூக நினைவின் உருப்படியாய் உயர்கிறது. இக் கவிதையில், அலிகார் பாடசாலை ஒரு அறிவுத் தெய்வாலயமாக உருவாக்கப்படுகிறது. “கல்வியே செல்வம் கல்வியே வாழ்வு” என்ற கவிஞரின் இறுதிச் வாக்கியம், விடத்தல்தீவின் ஆத்மாவே கல்வி என்பதைக் காட்டுகிறது. இது ஒரு பாடசாலையின் நினைவுப் பாடல் மட்டும் அல்ல; அது ஒரு தலைமுறையின் கனவுப் பதிவும், ஊரின் உயிர்ப்பும் ஆகும். முற்றிலும், அலிகார் எனும் அமுத ஊற்றே! ஒரு அடையாளக் கவிதை, அது கல்வியை நினைவு கூறுகிறது மட்டுமல்ல, கல்வியின் சுதந்திரமான ஊற்றாக இருந்த அலிகார் பாடசாலையின் மறக்க முடியாத சுவாசத்தை இந்தக் கவிதை காலத்துக்கும் ஊருக்கும் சான்றாக நிலைநிறுத்துகிறது.

கவிதை விமர்சனம்.

கவிதை: விடத்தல் தீவின் விந்தைமிகு மருந்தகம்

கவிஞர்: பொனிப்பாஸ் (புனைபெயர்: ஊர்க்குருவி)

பின்புலம்: 1990இல் நாட்டை விட்டு வெளியேறிய பின் தெற்கில் வாழும் விடத்தல்தீவு மகன்; இக் கவிதை அவரது ஊர்ச் சுகாதாரச் சேவையின் மீதான நெஞ்சார்ந்த பதிவாகும்.

பொனிப்பாஸின் (ஊர்க்குருவி) விந்தைமிகு மருந்தகம் கவிதை, ஒரு ஊரின் சின்னமான மருந்தகத்தைப் பற்றிய பொலிவற்ற நினைவாகத் துவங்கி, வாசகரை ஆழமான சமூக அனுபவங்களுக்குள் இழுத்துச் செல்கிறது. ஒரு சாதாரண இடமாகக் கருதப்படும் மருந்தகம், இக்கவிதையில் உற்சாகமும் நம்பிக்கையும் நிரம்பிய புனிதத் தளமாக உருமாறுகிறது. இவை வெறும் நோய்களை நீக்கும் இடமல்ல; அது உடல் மட்டுமின்றி மனநோய்களும் ஆறிடும் இடமாகவும், ஒரு சமூகத்தின் கூறுகளும் ஒன்றிணையும் புனிதக் கோயிலாகவும் உருவாகிறது. “ஆஸ்பத்திரி எனும் பெயரில் பழைய கடட்டம்” என்ற வரிகளில், இடத்தின் உட்கருத்து வெளிப்படுகிறது. பளிங்குக் களிமண் சுவர்கள், மரத்தூண்கள், உவர்க்காற்றின் தாக்கம், காட்டைச்சுற்றிய மரங்கள், இவை வெறும் கடட்டம் அல்ல; ஊரின் வாழ்வும் மரணமும் நினைவுகூரும் உயிர்ப்புயிரான ஆளுமை. ஓர் அடையாளச் சின்னம் போல, காலத்தின் அழியாத சுவடுகளை இந்த இடம் சுமந்து நிற்கிறது. மருந்தகம் மட்டுமல்ல, அதனுடன் சம்பந்தப்பட்ட நபர்களும் கவிஞரின் வரிகளில் உயிர்த்திரிகின்றனர். “இராச வைத்தியர்,” “சின்னையா,” “கௌது வைத்தியர்” ஆகியோர் பொதுவான வைத்தியர்கள் அல்ல; அவர்கள் உறவுகளாகவும், நம்பிக்கையின் தூண்களாகவும் வர்ணிக்கப்படுகிறார்கள். “அது சொரசிரங்கு தான் என்று நிதானமாகக் கூறி மருந்து கொடுத்தார்”, “பல்லில் வலி என்றாலும் வந்து பார்த்தார்” போன்ற வரிகளில், மருந்தளித்தல் என்பது இயல்பு கடமையல்ல. அது ஒரு கருணை நிரம்பிய உறவுப் பண்பாட்டு நிகழ்வு. மருந்துகளின் நினைவுகளும் வாசனை, சுவை, உருவம் கொண்டவை. “பெப்பர்மின்ட் ருசி மருந்து”, “பச்சைக் கசப்பான கலவை”, “தண்ணி போல தெளிந்த மருந்து” ஆகிய நினைவுகள், வாசகர்களை நேரடியாக ஊரின் அன்றாடக் காட்சிகளுக்குள் இழுத்துச் செல்கின்றன. இவை, உடலை நிவாரணம் செய்வதோடு, நெஞ்சை நிமிர்த்தும் நிகழ்வுகளாகவும் பதிகின்றன.

இக்கவிதை, ஒரு மருந்தகத்தைக் குறித்து எழுதப்பட்ட கவிதை மட்டும் அல்ல; அது ஒரு சமுதாயத்தின் மனநிலையும் வாழ்வியலின் ஓர் ஆவணமாகவும் அமைகிறது. மருந்தகம் என்பது இங்கு உடல் மட்டுமின்றி மன உறுதியும் பிணைக்கும் இடமாக பெரிதும் போற்றப்படுகிறது. மருந்து வழங்கும் செயலின் வழியாக, சமூக உறவுகளின் உண்மையான தாக்கமும் பாராட்டப்படுகிறது. முடிவில் “நினைவலை என்றும் நீங்காதே மனதைவிட்டு” என்ற வரிகள், மருந்தகத்தின் நினைவுகளை மௌனமான உறுதியுடன் நிலைநிறுத்துகின்றன. உட்புற நினைவுகளில் மட்டும் அல்லாமல், மொழியின் வழியாகவும் மருந்தகம் உயிர்த்திருக்கிறது. இது உடலுக்கான மருந்தகம் அல்ல; நெஞ்சுக்கான நிவாரணக் கவிதை. மொத்தமாக, விந்தைமிகு மருந்தகம் கவிதை, விடத்தல்தீவின் உயிரோட்டம் மற்றும் மனித உறவுகளின் மென்மையை கொண்டாடும் ஓர் உணர்வுப் பதிவாகவும், சமூக நினைவியல் ஆவணமாகவும் திகழ்கிறது. இடங்கள் அழியும்; ஆனால் அவற்றை உயிரோட்டமாய் காக்கும் நினைவுகளும் நெஞ்சலைகளும் காலத்தைக் கடந்து உயிர்வாழும் என்பதற்கான நிச்சயப் பிழம்பை இந்தக் கவிதை வெளிப்படுத்துகிறது.

கவிதை விமர்சனம்.

கவிதை: இறால்...

கவிஞர்: தாஸீன் (Thazeen)

பின்புலம்: விடத்தல்தீவின் கடல் சார்ந்த வாழ்வியலைப் பகிர்ந்த கவிஞர் 1990ஆம் ஆண்டில் ஊரை விட்டு அகல நேர்ந்த பின்புலத்துடன், தெற்கில் வாழ்ந்து வந்தவர். சிறுவயது முதல் பாடசாலைக்கல்வி வரையிலான நினைவுகள்.

தாஸீன் எழுதிய இறால் என்பது எளிய கடற்கரை ஊர்ச் சமுதாய நினைவாகத் தொடங்கி, ஒரு உயிரோட்டக் காவியமாக உயர்கின்றது. இது வெறும் ஒரு சிறிய கடல் உயிரினத்தைப் பற்றிய கவிதை அல்ல; இது விடத்தல்தீவின் வாழ்வியல், தொழிலியல், பண்பாட்டியல், உணவியல் மற்றும் மனித நேயத்திற்கான ஒரு நிறைவு பெற்ற சித்திரம். உவரும் சுவையும் கதைகளும் கலந்து, இதை ஒரு

ஊரின் ஓராயிரம் நாள்களின் உணர்வுப் பதிவு என்று சொல்லலாம். இறால் இங்கு உணவாக இல்லாது, வாழ்க்கை தொடர்ந்தோடும், பசி தீர்த்தோடும், கல்விக்கு வழிகாட்டியோடும் ஒரு நினைவுப் பொருளாக மாறுகிறது. கவிதையின் அடித்தளத்தில் இயற்கையின் உயிர்ப்பும் ஊரின் அடையாளங்களும் கலந்து அமைந்துள்ளன. கல்லோடை முதல் பாப்பாமோட்டை வரை, சதுப்புநிலம், சடையமுளை, கண்ணாப்பற்று போன்ற இடங்களும், மைனா, கொக்கு, கிளி, நண்டு போன்ற உயிரினங்களும் சேர்ந்து, ஒரு சமூக இயற்கை ஜீவராசி வரைபடம் உருவாக்குகின்றன. இவை வெறும் புவியியல் குறிப்புகள் அல்ல; இவை ஒரு காலத்தின் கலந்த வாழ்வியல் நினைவுகள், மனிதர்கள் மற்றும் இயற்கையின் நெருக்கமான உறவின் தாக்கங்களைத் தூண்டுகின்றன. இறால் பிடித்தல் இந்தக் கவிதையில் ஒரு தொழில் இல்லை; அது ஒரு பரம்பரை அறிவும், வாழ்வியற் கலையும். “வெறும் கையினால் வெகு நேரத்தில் துள்ளித் திரியும் இறாலினை துல்லியமாக பிடிப்பர்” என்ற வரிகளில், கடலின் ஓட்டம், காற்றின் திசை, நிலாவின் நிலவரம் அனைத்தும் கவனிக்க வேண்டிய தொடர்புடைய கற்றுக் கொள்ளும் அறிவு மரபு என்பதைக் கவிஞர் உணர்த்துகிறார். இது உடல் நுட்பத்திற்கும் மனநுட்பத்திற்கும் இடையில் இயங்கும் வாழ்வின் ஓர் இலக்கியம்.

“புத்தகம் வாங்கிடுவர், புதிய பேனா வாங்கிடுவர்” என்ற வரிகள், இறால் பிடிப்பின் பொருளாதார தாக்கத்தைக் காட்டுகின்றன. கல்விக்குப் பணம் சேகரிப்பதற்காகப் பாடசாலைக்குழந்தைகள் கடலுக்குச் செல்லும் காட்சி, தன்னிறைவையும் தாழ்த்தாய் கனவுகளையும் பிரதிபலிக்கின்றது. இது வெறும் பசி தீர்க்கும் தொழில் அல்ல; ஒரு சமூகத்தின் எதிர்கால கனவுகளுக்கான அடித்தளநிர்மாணம்.

அம்மாக்களின் சமையல் அறைகள், இறால் தூள் மூலமாக ஒரு பண்பாட்டுக் கோவிலாக மாறுகின்றன. அந்த தூளின் மணம், “அந்தகால அம்மாக்களின் அஜின மோட்டோ” ஆகும். இது வீடுகளின் சுவாசமாக, விடத்தல்தீவின் பண்பாட்டு அடையாளம் ஆகும். அந்த வாசனை, ஒரு மெல்லிசை போல, ஊரின் அடையாளமான வாசல் மணமாக நிலைக்கின்றது. கவிஞர் நினைவுப்பாதையில் மனிதர்களை அழைத்துக் கொண்டுவருகிறார்.

தாவீது அண்ணா, பாஸ்கரன் தம்பி, ஆயிஷா ராத்தா, பாஸ்துமா, கலிமா, கத்தரீன், சம்மாட்டி, சலமோன் ஆகியோர் வெறும் பெயர்கள் அல்ல; அவர்கள் நினைவுகளின் உயிருள்ள வரிகள். ஒவ்வொருவரும் ஒரு சமூகத்தின் சொல்லாத வரலாற்றுக் கட்டுரைகளாக நிலைபெற்றுள்ளனர். மொத்தத்தில், இறால் ஒரு சிறிய உயிரின் வழியே ஒரு பெரிய சமூகத்தின் முழு வாழ்வியலையும், பண்பாட்டு நினைவையும் எடுத்துச் செல்லும் ஒரு நினைவியல் காவியம். இக்கவிதையில் இறால் என்பது வெறும் உணவுப் பொருளாக இல்லாமல், உணவுப் பொருள், தொழில், பொழுதுபோக்கு, கல்விப் பயணத்தின் தொடக்கம், பெண்களின் சமையல் கலைச் செல்வம், சமூக உறவின் அடையாளம் மற்றும் பொருளாதார வாழ்வின் பிறப்பிடம் ஆகிய பல பரிமாணங்களை உள்ளடக்கியதாக உருமாற்றப்படுகிறது. ஒரே வார்த்தையில் சொல்ல வேண்டுமானால், இறால் உயிரின் உவர்ப்பு, நினைவின் வாசனை. இது ஒரு உணவுப் பட்டியல் அல்ல; இது ஒரு ஊரின் உணர்வுப் புகைப்படம். இது இறால் பற்றிய ஒரு கவிதை அல்ல; இது விடத்தல்தீவின் காலத்தைக் கடந்து பயணிக்கும் நினைவு பயணம்.

கவிதை விமர்சனம்.

கவிதை: ஒற்றைப் பனை

கவிஞர்: மஸாஹிரா கனி

பின்புலம்: 1990ஆம் ஆண்டு வன்முறையின் பின் விடத்தல்தீவிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு பாளையங்கோட்டையில் வாழும் கவிஞர், தனது வாழ்க்கையின் நினைவுகளையும் ஊர்ச் சின்னங்களையும் புனைந்த கவிதை இது.

மஸாஹிரா கனியின் ஒற்றைப் பனை கவிதை, வெளிப்படையில் ஒரு தனிமையான பனைமரத்தின் நினைவாகத் தொடங்கினாலும், அதன் அடிநிலையில் பிரிவின் உணர்ச்சி, ஊரின் நினைவு, அடையாள இழப்பின் இரங்கல் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய ஆழமான உணர்வுப்படியாக உருவெடுக்கிறது. இது எளிமையான இயற்கை வர்ணனையாக அல்ல; ஒரு மனித வாழ்வின் பிணைப்பு, ஒரு சமுதாயத்தின் வரலாற்றுக் காலச்சுவடு, உயிர்க்கும் நிலத்திற்கும் இடையே வலிய பிணைப்பு என்பதைக் கவிஞர் பன்முகமாகச் சொல்கிறார். கவிதையின் தொடக்கத்திலேயே, “செவ்வானம் கீழ்த்திசையில் செங்கதிரோன் கிளர்ந்தெழும்பு” என்ற வரிகள், காலத்தின் இயற்கை மாற்றங்களை அழகாக சித்தரிக்கின்றன. இந்த நேரத்தில் பனை மரம், காலத்திற்கும் காலத்தால் உருவாக்கப்பட்ட நினைவுகளுக்கும் உறுதியான சாட்சியாக நின்று கொண்டிருக்கிறது. “ஆணி வேர் ஊன்றி மண்ணறுத்து உறுதியுடன் விண்ணுயர வாழ்ந்தோங்கி” என்ற வரிகள், பனையின் உறுதியையும், அதனுடன் பொருந்திய நெடுந்தொடர்ந்த வாழ்வையும் நினைவூட்டுகின்றன. கவிஞர்பனை மரத்தின் பல்வேறு பயன்பாடுகளை நுணுக்கமாக சித்தரிக்கிறார். ஓலை, மட்டை, குருத்தோல், நார் என பனைமரத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியும் மக்கள் வாழ்வின் நிரந்தர ஆதாரமாக விளங்கியதை விளக்குகிறார். இது வெறும் உணர்வுச் சிற்பம் அல்ல; ஒரு கிராமப்புற வாழ்க்கைமுறையின் ஆதாரத்திட்டவட்டம். பனையிலிருந்து உருவான பாய்கள், பெட்டிகள்,

சமையலறை பெட்டிகள் எல்லாம் ஒரே மரத்தின் பல்கலைத் தன்மையை வெளிப்படுத்துகின்றன. இது பசுமை நாகரிகத்தின் கலாசார மற்றும் பொருளாதார அழகு.

இந்த இயற்கைச் சித்திரங்களை மீறி, கவிஞர் பனை மரத்தை பருவ நினைவுகளின் நினைவுக்களமாக மாற்றுகிறார். “நுங்கு வெட்டி, நோண்டி குதூகலமாய் குடித்த காலம்” என்ற வரிகள், வாலிப காலத்தின் பரிதாபங்களை மீட்டுப் படைக்கின்றன. பனையடியில் நிகழ்ந்த களிப்பும், வெயில்காலங்களில் நுங்கு குடித்திருக்கும் கூட்டுணர்வும், இளமையின் நிறைவான சந்தோசங்களும் இன்று ஒரு மங்கிய நினைவாகவே நின்றுவிட்டன. இந்த நினைவுகளின் பின்னணி, பிரிவின் மௌனவலி. “கருக்கு மட்டையால் கழுத்தறுத்த உணர்வாய் நீ... ஊமையாய் அழுதகுரல்” என்ற வரிகளில், பனையின் சலசலப்பு, காற்றின் வீச்சு, இவற்றின் வழியே கடந்த வாழ்க்கையின் அழுக்குப் புணர்வுகள் வெளிப்படுகின்றன. ஒற்றை பனை இப்போது மௌனமான ஓர் எதிரொலி, ஊரினை இழந்த கவிஞரின் நெஞ்சழுத்தத்தை வெளிக்கொணர்கிறது. கவிதையின் முடிவில், பனை மரமும் கவிஞரும் ஒரே நிலைமையை பகிர்கின்றனர். மௌனம். பனை ஓர் சாட்சியாய் உயர்ந்திருக்கிறது; கவிஞர் ஒரு உணர்வு விரதமாய் நின்றிருக்கிறார். இருவரும் பேசாமல், உரையாடாமல், நினைவுகளின் சுமையோடு நிற்கின்றனர். “உனதான என் நாட்கள் மௌனமாய்” என்ற இறுதி வரிகள், பிரிவால் உருவான உயிர்பிழைத்தல் என்ற பாதிப்பை உயிரோட்டமாக பதிவு செய்கின்றன.

மொத்தத்தில், ஒற்றைப் பனை என்பது ஒரு தனிமையான மரத்தின் நினைவாக அல்ல, அது முழு விடத்தல்தீவின் உயிரோட்டமான வரலாற்றைக் காத்திருக்கும் நினைவுக் கோயில். இக் கவிதை, பிரிவு, ஊரின் அழிவு, மனித வாழ்வின் மௌன இரங்கல் ஆகியவற்றின் நுட்பமான குரலாக ஒலிக்கிறது. மௌனமாய் நின்ற ஒற்றை பனை மரம், மௌனமாகவே ஓராயிரம் உயிரின் கதை சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறது. காற்றில் சலசலக்கும் அதன் ஓலைமீது வாழ்வின் சுவடுகள் இன்னும் பசுமையாக தெரிகின்றன.

கியோமர் பயஸின் “பள்ளமடு குளமும் விடத்தல் தீவும்” பற்றிய விமர்சனப் பாராட்டு.

கியோமர் பயஸின் “பள்ளமடு குளமும் விடத்தல் தீவும்” என்ற கவிதை, தாயகத்திற்கான ஆழமான உணர்வையும், ஏக்கத்தையும் தூண்டும் ஒரு கவிதையாகும். இது நினைவகம், அடையாளம் மற்றும் சொந்தம் ஆகியவற்றின் வளமான பின்னணியை காட்டுகிறது இது, கவிஞரின் கிராமத்தின் பௌதீக அடையாளங்களான பள்ளமடு குளம் மற்றும் ஆலமரம் ஆகியவற்றை மட்டுமல்ல, இடம்பெயர்ந்த அல்லது புலம்பெயர்ந்த சமூகத்தினரையும் அவர்களின் பூர்வீக மண்ணான விடத்தல்தீவுடன் இணைக்கும் நீடித்த உணர்ச்சியும் கலாச்சார உறவுகளும் என்பவற்றிற்கான அஞ்சலியாகவும் அமைந்துள்ளது.

கருப்பொருள் மற்றும் உணர்வுகள்.

கவிதையின் மையக் கருப்பொருள் என்பது உடைக்க முடியாத வேர், ஒருவர் எவ்வளவு தூரம் சென்றாலும், எவ்வளவு காலம் தொலைவில் இருந்தாலும், வீட்டின் உணர்ச்சி ஈர்ப்பு அழிவதில்லை என்பது. கவிஞர், “நீங்கள் வெகுதூரம் சென்று அந்நியச் செலாவணியைச் சம்பாதித்தாலும்” என்ற வரிகளின் வழியாக வாசகரை நேரடியாக உரையாடலுக்குள் இழுத்து, பொருளாதார வெற்றி கிராமத்துடனான நெருக்கமான பிணைப்பை மாற்ற முடியாது என்பதைக் வலியுறுத்துகிறார். இழந்த எளிமைக்கான துயரத்தின் உள்ளார்ந்த தோற்றமும், நவீனமயமாக்கல் மற்றும் இடம்பெயர்வைப் பற்றிய அமைதியான விமர்சனமும் இங்கு உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. இது சமூக நினைவையும் உள்ளூர் பாரம்பரியத்தையும் அழிக்கும் அபாயத்தை சுட்டிக்காட்டுகிறது.

கலாச்சாரம் மற்றும் வகுப்புவாத அடையாளம்.

பயஸ் வெறும் நினைவுகளை மட்டுமே சுட்டிக்காட்டவில்லை; அவர் மத நல்லிணக்கம், விவசாய வாழ்வாதாரம், வகுப்புவாத கோயில்கள், கல்வி ஆசைகள், மற்றும் பூர்வீக ஞானம் ஆகியவற்றின் துடிப்பான உருவங்களை மறுகட்டமைக்கிறார். சைவர்கள் மற்றும் முஸ்லிம்கள் ஒன்றாக வாழ்வது, பகிரப்பட்ட பண்டிகைகள் மற்றும் போராட்டங்கள் பற்றிய குறிப்புகள் ஆகியவை, உள்ளூர் பன்மைத்துவத்தில் வேருன்றிய ஆழமான உலகக் கண்ணோட்டத்தை வெளிக்கொணருகின்றன. இந்த அம்சங்களை ஆவணப்படுத்துவதன்மூலம், கவிஞர் வெறும் கொண்டாடுவதை அல்ல, அதையும் தாண்டி கூறுகிறார், மறதிக்கு எதிராக நிற்கிறார், மேலும் அவர் அழிந்து வருவதாகக் கருதும் தேசநினைவை பாதுகாக்கிறார்.

படிமம் மற்றும் மொழி.

கவிதையின் மொழி, ஒரு உரையாடல் பாணியுடனும், வாய்வழிப் பாரம்பரியத்தின் குரலுடனும் அமைந்துள்ளது. இது கவிதையை நெருக்கமாகவும், அணுகக்கூடியதாகவும் ஆக்குகிறது. “நீ நாணயங்களைப் பெற்றாலும்”, “அட எங்கே சென்றாலும் இந்த சொந்தம் விலகாது” போன்ற

சொற்றொடர்கள், மையக் கருத்தை வலுப்படுத்தும் பல்லவிகளாக மீண்டும் மீண்டும் வருகின்றன. ஆலமரத்தின் தாராளமான நிழல், பாயும் குளம், மற்றும் “மூன்று பக்கங்களிலும் தண்ணீரால் சூழப்பட்ட நிலம்” போன்ற வரிகள், இலங்கைத் தமிழ் கிராமக் கலாச்சாரத்தில் வேருன்றிய தெளிவான மனக்காட்சிகளை உருவாக்குகின்றன.

அமைப்பும் நடைமுறையும்.

கவிதை சுதந்திர வசன அமைப்புடன், மீள்சொற்களைக் கொண்டு ஒரு மந்திரம் அல்லது பிரார்த்தனை போன்ற தாள ஓட்டத்தை உருவாக்குகிறது. இது வாசகரில் தியானமும் பிரதிபலிப்பும் தூண்டும் தன்மை கொண்டதாக அமைகிறது. கவிதையின் அமைப்பு தனிப்பட்ட உரை, சமூகக் கதையாக்கம், மற்றும் உருவகங்களுக்கு இடையே நகர்கிறது. நினைவின் தன்மையையும் ஏக்கத்தையும் பிரதிபலிக்கிறது.

சமூக-அரசியல் அதிர்வு.

இது வெறும் தனிப்பட்ட ஏக்கம் அல்ல, இது ஒரு கலாச்சார எதிர்ப்பின் வடிவம். போரால் தூண்டப்பட்ட இடம்பெயர்வு, உலகமயமாக்கல், மற்றும் கிராமப்புற அடையாளங்களின் அழிவின் நிழலில், இக்கவிதை அமைதியான ஆனால் சக்திவாய்ந்த ஒரு அறிவிப்பாக நிற்கிறது: “நாங்கள் நினைவில் கொள்கிறோம்”, “நாங்கள் சேர்ந்தவர்கள்”, “நாங்கள் திரும்பி வருகிறோம்” எனும் வார்த்தைகளின் வழியே உள்ளூர் அறிவு, கோயில்கள், பாடசாலைகள் மற்றும் ஆசிரியர்கள் மீதான கவிஞரின் மரியாதை, அவற்றை மறைமுகமாக புறக்கணிக்கக் கூடிய அமைப்புகளை விமர்சிக்கிற அறிகுறியாக அமைகிறது. இது ஒரு வாசகனுக்குத் தன்னுடைய பூர்வீகத்தில் திரும்பிச் செல்ல வைக்கும் உணர்வுப்பூர்வமான படைப்பு மட்டுமல்ல, பண்பாட்டுத் தாக்கங்களைப் பாதுகாக்கும் உரத்த அழைப்பும் ஆகும்.

எம்.டி.எஃப். அமீரின் “சுடுகின்ற நினைவுகள்” பற்றிய விமர்சனப் பாராட்டு.

திரு. எம்.டி.எஃப். அமீர் எழுதிய “சுடுகின்ற நினைவுகள்” (Scorching Memories) என்பது விடத்தல்தீவினைச் சேர்ந்த ஒரு கவிஞரின் மனமார்ந்த நினைவாகவும், இதயப்பூர்வமான சாட்சியாகவும் விளங்குகிறது. விருப்பத்தால் அல்ல, அரசியல் அழுத்தத்தால் இடம்பெயர்ந்தவர் என்பதாலேயே இந்தக் கவிதை ஏக்கத்தைக் காட்டிலும் அதிகமான ஒன்றாக அமைகிறது. இது வரலாறு, கட்டாய இடம்பெயர்வு மற்றும் அடையாள இழப்பு ஆகியவற்றால் அழிந்த ஒரு சமூகத்தின் குற்றச்சாட்டு, நினைவு, மற்றும் நெகிழ்ச்சிகரமான உணர்ச்சி காப்பகம் ஆகும்.

கவிதையின் மையத்தில் இடம்பெயர்வின் வலி உள்ளது.

ஒரு காலத்தில் ஒற்றுமையாக இருந்த விடத்தல்தீவின் வாழ்க்கையைச் சுற்றி கவிஞர் தனது வசனங்களை உருவாக்குகிறார். “ஓர் ஊராக ஒன்றாய்ப் பின்னிய வாழ்வு” - இப்போது துண்டுகளாக உடைந்து, பெயரிடப்படாத நகரங்கள் மற்றும் நகரங்களில் சிதறி இருக்கிறது. ஒரு காலத்தில் நெருக்கமாக இருந்த உறவுகள் இன்று தொலைதூர நினைவுகளாக மாறியிருக்கின்றன. கவிஞர் வெறும் நினைவுகூரவில்லை. அவர் நினைவால் எரிகிறார். அதனால், கவிதை நெருக்கமானது, ஆனால் வேதனையானது - “சுடுகின்ற நினைவுகள்” என்ற தலைப்பை உணர்த்துவதாக அமைகிறது.

தனிப்பட்ட மற்றும் கூட்டுக் குரல்.

அமீரின் கவிதைக் குரல் தனிப்பட்டதும், சமூகமாகவும் ஒன்றாக ஒலிக்கிறது. அவர் தனக்காக மட்டும் அல்ல; வேரோடு பிடுங்கப்பட்ட அனைவருக்காகவும், இன்று புத்தளம், ஜெட்டா, கொழும்பு மற்றும் பல இடங்களில் வாழும் “புலம்பெயர்ந்தோர், மீள்குடியேறியோர்” பற்றி பேசுகிறார். அவருடைய வரிகள் தங்கள் சொந்த நாட்டிற்குள்ளும் கூட “அகதி” என்ற முத்திரையுடன் வாழும், தங்கள் சொந்த மண்ணையும் அடையாளத்தையும் இழந்தவர்களின் பொதுவான போராட்டங்களை எதிரொலிக்கின்றன.

கவிஞர் காணக்கூடிய இழப்புகள்- வீடுகள், நிலங்கள், பாடசாலைகள், மரபுகள் - மற்றும் காண முடியாத இழப்புகள் - கலாச்சாரம், உறவு, மொழி, சொந்தமானது - ஆகிய இரண்டிற்கும் உயிரூட்டுகிறார். சிதைந்தது, சிதறியது, சுமந்து, விலகியது போன்ற சொற்களின் மீள்மொழிகள் சிதைவு மற்றும் சுமை ஆகியவற்றின் தாள உணர்வை உருவாக்குகின்றன.

சமூக அரசியல் கருத்து.

அமீரின் கவிதை வெறும் நினைவுகளை மட்டுமல்ல, அரசியல் சக்திகள் மற்றும் சமூக அமைப்புகளால் ஏற்படும் பிளவுகளை விமர்சிக்கிறது.

“கட்சி வெல்ல இனங்களுக்கிடையே முட்டி மோதப் பழக்கிய அரசியல்” என்ற வரிகள் சமூகங்களைப் பிளக்கும் சந்தர்ப்பவாத அரசியலை வெளிப்படுத்துகின்றன. ஒரு காலத்தில் அனைவருக்கும் திறந்திருந்த

வீடுகள் இன்று அனுமதிகள் மற்றும் சுதவு மணிகள் வழியாக அணுகப்படவேண்டிய நிலையை, இழந்த நம்பிக்கையும், சொந்தமும் எவ்வாறு மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதையும் கவிஞர் எடுத்துக்காட்டுகிறார். இந்தக் கவிதை நில அரசியல், நிலமின்மை மற்றும் பொருளாதாரக் கஷ்டங்களைத் திறமையாக இணைத்து ஒரு காலத்தில் தன்னிறைவு பெற்ற கிராமப்புற சமூகத்தின் வாழ்க்கை இன்று நகர்ப்புற சுரண்டல், அரசியல் பிழைப்பு மற்றும் ஆன்மீக வீடற்றதன்மை எனும் கட்டமைப்பில் சிக்கி அது எப்படி சிக்கலாகிவிட்டது என்பதை காட்டுகிறது.

கவிதை நடை மற்றும் கட்டமைப்பு.

அமீர் சுதந்திர வசனத்தைக் பயன்படுத்துகிறார். ஆனால் அது இணைச் சொற்கள், ஒப்புமைகள், தனிமனித அனுபவம் மற்றும் தகவல்தன்மை ஆகியவற்றின் ஊடாக ஒரே ஒரு தாளத்தைக் கொண்டு இயல்பான ஓட்டத்தை உருவாக்குகிறது. இலங்கை தமிழ் முஸ்லிம் சமூக வரலாறு சார்ந்த புவியியல் குறிப்புகள் - கரம்பைக்குளம், 25 ஏக்கர், ஹுசைனியாபுரம் போன்றவை - கவிதைக்கு ஆவணத்தன்மையையும் சமூகப் பின்னணியையும் தருகின்றன.

உருவகம் அலங்காரத்துக்காக அல்ல, உணர்வின் கட்டிடக்கலையாக உள்ளது -

“என் மனம் எரிமலையாய் வெடிக்கின்றது”

என்பது அதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு.

“சிறகடித்துப் பறந்து திரிந்த எமக்கு கூண்டிற் கிரியாக...”

என்பது கவிஞரின் சிதைந்த சுதந்திரத்தின் உள்ளார்ந்த துயரத்தை வெளிப்படுத்தும் மிகுந்த உணர்வுப்பூர்வ உருவகம் ஆகும்.

சின்னங்கள் மற்றும் உணர்ச்சி எடை.

விடத்தல்தீவின் கடந்த காலச் சுதந்திரத்தை - அனைவருக்கும் திறந்திருக்கும் வீடுகள் - இன்று அனுமதிக்காக வாசலில் காத்திருக்க வேண்டிய நிலையை கவிஞர் உணர்த்துகிறார். பாசத்தால் இணைந்த உறவுகள் அதிகாரத்தின் அனுமதி வாயிலாகவே அணுகவேண்டிய நிலையை அவர் விமர்சிக்கிறார்.

அடுத்த தலைமுறை தங்கள் பூர்வீகம் எது என அறியாமை மிகுந்த சோகத்தை ஏற்படுத்துகிறது:

“இப்புதிய விதைகளுக்குத் தெரியாது எமது பூர்வீகம் விடத்தல் தீவென”

இது கலாச்சார மறதியின் கவிதை துக்கம் - அனைத்திலும் மிக வேதனையான நாடுகடத்தல்.

திரு. எம்.டி.எஃப். அமீரின் “சுடுகின்ற நினைவுகள்” என்பது தேசிய எல்லைகளுக்குள்ளேயே புலம்பெயர்ந்தோரின் துயரத்தின் சக்திவாய்ந்த இலக்கிய வெளிப்பாடு ஆகும். இது நில இழப்பையும், விடத்தல்தீவில் ஒருகாலத்தில் வேருன்றிய அடையாளம், நெருக்கம், ஒற்றுமையின் மெதுவான அழிவையும் துக்கிக்காட்டுகிறது. மண்ணின் மகனாக அமீர் ஒரு கலாச்சார சாட்சியாக மாறுகிறார். அவரது வார்த்தைகள் நினைவகத்தின் வழியாக தன் மக்களின் மண்ணை மீண்டும் உயிர்ப்பிக்கின்றன. அவரது கவிதை வெறும் நினைவு அல்ல. அது மறதிக்கு எதிரான ஒரு எதிர்ப்புப் புனைவு.

இந்த படைப்பு வாய்மொழி வரலாறு மற்றும் உணர்ச்சிப் பதிவாக அங்கீகரிக்கப்பட்டதக்கதாகும். இது, கவிஞரின் அடையாளத்தை, அவரது மக்களின் சிதறிய தாய்மண்ணில் நிலைநிறுத்துகிறது.

ஜனகம் ஜெகநாதன் எழுதிய “நடந்து வந்த பாதை” பற்றிய விமர்சனப் பாராட்டு.

“நடந்து வந்த பாதை” என்ற கவிதை, கிராமப்புறக் குழந்தைப் பருவத்தின் பாடல் வரிகள் மற்றும் நினைவாற்றல் மிக்க நினைவூட்டலாக அமைகிறது. இது நினைவகப் பாதைகளில் நேரடியாகவும் உருவகமாகவும் பயணிக்கும் ஒரு கவிதை. கவிஞரின் சொந்தக் கிராம நிலப்பரப்பில் அமைக்கப்பட்டுள்ள இக்கவிதை, நிலம், அதன் பருவங்கள் மற்றும் அதன் எளிய போராட்டங்களுடன் இயற்கையான நெருக்கத்தில் வாழ்ந்த ஒரு தலைமுறையின் அனுபவங்களைப் பாதுகாக்கும் ஏக்கமிக்க நினைவூட்டலாகவும், சமூக கலாச்சார ஆவணமாகவும் செயல்படுகிறது.

கருப்பொருள்: பயணம், நினைவு மற்றும் இழப்பு.

கவிதையின் மையத்தில், கடந்த காலத்திற்கும் நிகழ்காலத்திற்கும் இடையிலான வேறுபாட்டை ஆராயும் நோக்கம் உள்ளது. ஒரு காலத்தில், கவிஞரும் அவரது சமூகத்தினரும் தண்ணீர், நட்பு, பாடசாலை மற்றும் வாழ்வாதாரம் போன்ற அத்தியாவசிய தேவைகளுக்காக மைல்கள் நடந்து சென்றனர். ஆனால் இன்று, மக்கள் மிகச் சிறிது மட்டுமே நடந்து செல்வதோடு, கடந்த காலத்தின் சிரமம் நிறைந்த பாதைகளை மறந்துவிட்டனர். கவிதை ஒரு வினாவுடன் துவங்குகிறது:

“நாம் பறந்து சென்றுவிட்டோமா அல்லது ஒரு காலத்தில் நடந்த பாதைகளை மறந்துவிட்டோமா?”

இந்த வினா உடனடியாக உணர்ச்சி பதற்றத்தைக் ஏற்படுத்துகிறது: மறக்கப்படுவது இழப்பை விட வேதனையானது. கவிஞர் மாற்றத்திற்காக மட்டுமல்ல, கூட்டு நினைவகம் அழிக்கப்பட்டதற்கும் வருந்துகிறார்.

படங்கள் மற்றும் புலனுணர்வு விவரங்கள்.

கவிதை, ஒரு காலத்தில் இழந்த வாழ்க்கை முறையை மீண்டும் உயிருட்டும் வகையில், மண் போன்ற துடிப்பான கற்பனைகளால் நிரம்பியுள்ளது:

- நண்பர்களுடன் பள்ளமடு குளத்திற்கு நடைபயணம்,
- பழ மரங்களில் ஏறி காயங்களுக்கு இயற்கை வைத்தியம்,
- சேற்றுக் குளங்களில் அல்லது வறண்ட ஆற்றுப்படுகைகளில் குளித்தல்,
- பனை ஓலைகளில் சுற்றப்பட்ட உப்பும் அரிசியும் பகிர்ந்த உணவுக்காக எடுத்துச் செல்வது,
- தூசிச் சூழல், முட்கள் நிறைந்த பாதைகள், சுளிவுகள் நிறைந்த கால்கள்.

இவை நினைவுகள் மட்டுமல்ல; அவை மீள்நினைவூட்டல், சமூக ஒற்றுமை, இயற்கையோடு வாழும் உறவு என்பவற்றின் சின்னங்களாக அமைகின்றன.

தொனி மற்றும் மனநிலை: ஏக்கம் மற்றும் பிரதிபலிப்பு.

கவிஞரின் தொனி ஏக்கத்தில் நனைந்த நிலையில் உள்ளது, ஆனால் அது எந்தவித காதல் மயக்கத்திலும் சறுக்கப்படவில்லை. கவிதைமுழுவதும் நேர்மை, எளிமை மற்றும் உணர்ச்சிநிறைந்ததாய்காணப்படுகிறது. வலி, வெப்பம், பசி, காலணியின்றி நடந்த பழக்கங்கள் பற்றிய நேரடி ஒப்புக்கூறல்களுடனான வாழ்க்கை, என்னும், கவிஞருக்குப் பெருமை தருவதாகவும், பாசமாகவும் உருப்பெறுகிறது. இந்தக் கூட்டு உணர்வின் முரண்பாடே கவிதைக்கு உணர்ச்சி வலிமையை வழங்குகிறது. கவிதையின் இறுதியில், மென்மையான கசப்புடன் ஒரு முரண்பாடு தோன்றுகிறது. இன்றைய மருத்துவர்கள் நோயாளிகளை “கொஞ்சம் நட” என அறிவுறுத்துகிறார்கள். கவிஞர் கேட்கிறார்: “ஒருமுறை எவ்வளவு நடந்தோம் என்று அவர்களுக்குத் தெரியுமா?” இது, செயல்பாட்டைத் தாண்டி புரிதலிலேயே உள்ள தலைமுறை இடைவெளியைக் பிரதிபலிக்கிறது.

அமைப்பும் நடைமுறையும்.

கவிதை இலக்கிய நடையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இதனால் கவிஞருக்கு காட்சிகள், நினைவுகள், பிரதிபலிப்புகள் ஆகியவற்றுக்கிடையே மென்மையான இயக்கம் ஏற்படுகிறது. இந்த அமைப்பு நடத்தல் என்ற செயலைத் தான் பிரதிபலிக்கிறது. வளைவுகளுடன், இடைநிறுத்தங்களுடன், மீளத் தொடங்கும் இயற்கை ஓட்டத்துடன் ஒரு அழுக்குப் பாதையில் காலடித் தடங்கள் போல் ஒரு தன்மையான ஒலி உள்ளது. மொழி எளிமையானதாயினும், உணர்வை தூண்டும் வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இலங்கைத் தமிழ்க் கிராமிய வாழ்க்கையின் நிலப்பொருள்களை தாங்கும் பிராந்திய குறிப்புகளுடன் ஊடுருவப்பட்டுள்ளது.

கலாச்சார மற்றும் வரலாற்றுச் சூழல்.

கவிதை, ஒருவகையில் சமூக-வரலாற்று ஆவணமாகவும் அமைந்திருக்கிறது. இது இயந்திரமயமாக்கலுக்கு முந்தைய, குழாய்க்கிணறுகளில் நீர் வருவதற்கு முந்தைய, காலணிகள் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படுவதற்கு முந்தைய ஒரு காலக் கட்டத்தை ஆழமாக பதிவு செய்கிறது. இதில் வறுமை, சுற்றுச்சூழல் சீரழிவு, இடம்பெயர்வு போன்றவை நேரடியாகச் சொல்லப்படவில்லை; ஆனால், ஒரு காலத்தில் மனித உறவுகள், அனுபவங்கள் எவ்வளவு ஆழமாக வேருன்றியிருந்தன என்பதையே கவிஞர் முக்கியமாக எடுத்துரைக்கிறார். பள்ளமடு குளம், அட்டைத்தீவு, மோங்கனார் குளம், கன்னக்காடு போன்ற இடங்கள் வெறும் புவியியல் இடங்கள் அல்ல; அவை நினைவின் களஞ்சியங்கள், மனநிலப் பரப்புகள். “நடந்து வந்த பாதை” என்பது வெறும் ஒரு கவிதை அல்ல. இது ஒரு கலாச்சாரச் சான்று. ஒரு ஊரின் தற்காலிகத் தன்மையின் குறியீடு, வெறுங்காலுடன் ஜாடையில் குடைந்த குழந்தைப் பருவத்தின் நினைவுக்களுக்கான அஞ்சலி, மறதிக்கு எதிரான அமைதியான எதிர்ப்பு. அதன் அடிப்படை மொழி, இதயபூர்வமான காட்சிகள் மற்றும் பிரதிபலிப்புக் கவனம் ஆகியவைகள் வாசகர்களை தங்கள் வேர்களை மீண்டும் காண அழைக்கின்றன. ஒரு காலத்தில் நடந்த பாதைகளை நினைவில் கொள்வதற்கும், ஒருவேளை மீண்டும் நடக்கவும், ஆரோக்கியத்திற்காக மட்டும் அல்ல, வரலாறு, அடையாளம், சொந்தமானது என்பவற்றிற்காகவும் அழைக்கின்றன. கவிஞர் வெறும் கண்களால் கடந்த காலத்தைக் காண வைப்பது மட்டுமல்ல, அதன் நினைவு மற்றும் சுமையை நம் உள்ளங்களில் உணர வைக்கவும் வெற்றி அடைகிறார்.

அருட்சகோதரர் பொனவெஞ்சர் எழுதிய “பள்ளமடுக் குளம்” கவிதையின் விமர்சனப் பாராட்டு மற்றும் கவிதையானது, ஒரு காலத்தில் கவிஞரின் கிராமத்தின் சமூக, கலாச்சார, ஆன்மீக மற்றும் சூழலியல் இதயமாக இருந்த ஒரு அன்பு நிறைந்த நீர்நிலைக்கு, இதயப்பூர்வமான, தெளிவான, கொண்டாட்டமான ஒரு அஞ்சலியாக விளங்குகிறது. செழுமையான மற்றும் பாசமான தமிழில் எழுதப்பட்ட இக்கவிதை, ஒரு ஏக்கம் நிறைந்த நினைவுக் குறிப்பாகவும், கலாச்சார அறிக்கையாகவும் வாசிக்கப்படுகிறது. குளத்தை ஒரு இடமாக மட்டுமன்றி, ஒரு வாழ்வியலாகவும் அறிவிக்கிறது.

மையக் கருப்பொருள் - சமத்துவம்.

கவிதையின் மையத்தில் சமத்துவம் என்ற கருத்து விளங்குகிறது. ஆரம்ப வரியில் பள்ளமடுக் குளம் “சமத்துவப் பிறப்பிடம்” என அழைக்கப்படுவதன் மூலமாக, மதம், பாலினம், வயது மற்றும் சாதி ஆகிய எல்லைகளையும் மீறி, கிராம மக்கள் குளத்தின் வளங்களையும் மகிழ்ச்சிகளையும் புனிதத்தையும் ஒப்புரவாகப் பகிர்ந்திருந்தனர் என்பதற்கான ஒரு வலுவான தொனியை அமைக்கிறது. பிளவடைந்துள்ள இன்றைய உலகில், சைவர்கள், முஸ்லிம்கள் மற்றும் கிறிஸ்தவர்கள் நீந்தல், கழுவல், சிரித்தல் மற்றும் இணக்கமாக வாழ்தல் ஆகியவற்றிற்காக ஒன்று கூடிய இடமாக, கவிஞர் குளத்தை வர்ணிக்கிறார். இவர் குளத்தை மத ஒற்றுமையின் அடையாளமாகவும், இயற்கை சமத்துவத்தின் கண்ணோட்டமாகவும் பிரதிநிதிக்கிறார். அங்கு யாரும் உயர்ந்தோ விலக்கப்பட்டோ இல்லை.

படிமங்கள் மற்றும் உணர்வுப்பூர்வ விவரங்கள்.

கவிதை, காட்சி மற்றும் உணர்வுப் பரிமாணங்களால் நிரம்பிய ஒரு உணர்வுத் தொகுப்பு. குளம் வெறும் நீர்நிலை அல்ல-அது:

- வானத்திற்கான ஒரு பிரதிபலிப்பு கண்ணாடி,
- மீன் குஞ்சுகளுக்கும் நீர்ப்பாம்புகளுக்கும் ஒரு இயற்கைத் தொட்டில்,
- சோர்வுற்ற பயணிகளுக்கான ஒரு தங்குமிடம்,
- “ஓப்பிச்சா! ஓப்பிச்சா!” என்று கூச்சலிடும் குழந்தைகளின் மகிழ்தளமாக,
- ஆண்கள்-பெண்கள் ஒன்றாகக் கதையாடும் சமூக மேடையாக,
- அதிகாலை நடைப்பயணங்கள் முதல் வார இறுதி சந்திப்புகள் வரை கொண்டாடும் ஒரு கிராமிய நாட்காட்டியாக அமைகிறது.

இந்த வகையான உணர்ச்சி ஊட்டும் காட்சிப்படங்கள், வாசகரை நேரடியாக அந்த இடத்தில் வாழ வைத்துவிடும். மான் போன்று குதிக்கும் இளைஞர்கள், கிராமப் பண்புகளைப் போல நேர்த்தியுடன் உயர்ந்திருக்கும் மூங்கில் நாணல்கள் - இவைகள் இயற்கை மற்றும் சமுதாயத்தின் கூட்டு ஆழத்தைப் பதிக்கின்றன.

அமைப்பும் தொனியும்.

கவிதை இலவச வசன வடிவத்தில், கடினமாக இல்லாமலிருந்தும், ஒரு இசைநடை போன்ற ஒழுங்கான ஓட்டத்துடன் அமைந்துள்ளது. ஒவ்வொரு பகுதியும் ஒரு நினைவுக் காட்சியைச் சுற்றி கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. கவிஞரின் தொனி முழுவதும் மென்மையும், உயிர்ப்பும், மதிப்பும் கொண்டதாகவே நிலைகொள்கிறது.

கவிஞர் இறுதி பத்திகளில் படிம மொழியிலிருந்து பிரதிபலிப்புத் தளத்திற்கு மெதுவாக நகர்கிறார். இது மறதிக்கு எதிரான ஒரு ஆழமான அழைப்பை உருவாக்குகிறது:

“மறப்பாரும் உள்ளராயின்

மகத்துவமே இல்லை என்பேன்”

இந்தப் பகுதிக்குளத்தை, நினைவுக் களஞ்சியத்தைவிடவும், தார்மீகக் கண்ணோட்டமாக உயர்த்துகிறது. அத்தகைய இடத்தை மறப்பது நன்றியின்மையும் ஆன்மீக வீழ்ச்சியுமாகக் கவிஞர் எச்சரிக்கிறார்.

சின்னங்கள் மற்றும் கலாச்சாரப் பொருட்கள்.

பள்ளமடுக் குளம், இழந்த கிராமப்புற அப்பாவித்தன்மையின், இயற்கையின் செழிப்பின் மற்றும் கட்டாயப்படுத்தப்படாத சகோதரத்துவத்தின் ஒரு சின்னமாக கவிதையில் உயர்த்தப்படுகிறது. இது இன்று காணப்படும் மாசடைந்த, தனியார்மயமாக்கப்பட்ட, மறந்துபோன நீர்நிலைகளுக்கான ஒரு எதிர்விளைவாக அமைகிறது.

இங்கு:

- துணிகள் மட்டும் அல்ல, கவலைகளும் கழுவப்பட்டன,
- மக்கள் நீந்தினர் அகந்தைகளையும் கழற்றினர்,
- மரங்கள் உடலுக்கு மட்டும் அல்ல -பாகுபாட்டுக்கும் நிழலாக இருந்தன.

கால்நடை மணி ஒலி, துணிமணியால் செய்யப்பட்ட காற்றுப் பூதங்கள், மீன்கள், தவளைகள் - அனைத்தும் தனித்துவமிக்கக் குணங்களுடன் உயிரூட்டப்படுகின்றன. நீர்ப்பாம்பு தவளை பிடிப்பது. பயமூட்டும் ஒன்றாக அல்ல, ஆனால் கிராமிய இயற்கையின் சாதாரணமான, உண்மையான ஓரமாக காட்சியளிக்கப்படுகிறது. “பள்ளமடுக் குளம்” என்பது ஒரு ஏக்கத் தருணம் மட்டும் அல்ல. அது சமூக-சுற்றுச்சூழல் நினைவுகளின் கவிதைப் பாதுகாப்பாக அமைகிறது. சுற்றுச்சூழல் அழிவு, சாதி பாகுபாடு மற்றும் கலாச்சார மறதியின் சூழ்நிலைகளில், இந்தக் கவிதை ஒரு சமூகத்தின் உண்மைப் பொருளை -அது எங்கு வாழ்ந்தது, எவ்வாறு வாழ்ந்தது என்பதை நினைவூட்டும் மென்மையான ஆனால் உறுதியான ஓசை

ஆகிறது. கவிதையின் வலிமை, அது நினைவில் வைத்திருப்பதில் மட்டுமல்ல, நம்மை நினைவில் வைக்க அழைப்பதிலும் இருக்கிறது. பள்ளமடுக் குளம் வழியாக, கவிஞர் பகிரப்பட்ட வாழ்வு, புனிதமான சமத்துவம் மற்றும் கிராமிய மகிழ்ச்சியின் இடத்தையே மீட்டெடுக்கிறார்.

இது கவிதை மட்டுமல்ல - சொந்தமென்னும் தத்துவத்தின் வடிவம்.

பெனடிற் பொனவெஞ்சர் எழுதிய “விடத்தல் என் ஊர்” கவிதையின் விமர்சனப் பாராட்டு.

பெனடிற் பொனவெஞ்சர் எழுதிய “விடத்தல் என் ஊர்” (Vidaththal, My Village) கவிதை, கவிஞரின் பிரியமான சொந்த ஊரான விடத்தல்தீவின் அன்பும் வளமும் நிறைந்த பாடல் வரிகளாகும். ஏக்கமும், கிராமிய காட்சிப்படங்களும், மத நல்லிணக்கமும், மண்ணோடு பிணைந்த எளிமையும் இதன் வழியே பாய்கின்றன. காதல் சார்ந்த இலட்சியவாதத்திற்குப் பதிலாக, இக்கவிதை வாழ்க்கையின் அன்றாடத் தாளங்கள், தேநீரின் சுவை, தூசியின் வாசனை, மீனின் சுவை மற்றும் மக்களின் துடிப்பான கலவை ஆகியவற்றில் அதன் அன்பைச் செதுக்குகிறது.

கருப்பொருள்: தாயகத்தின் கொண்டாட்டம் மற்றும் அன்றாட அழகு.

கவிதையின் முதன்மை கருப்பொருள் ஒருவரின் சொந்த மண்ணின் மீதான ஆழ்ந்த பாசம் - அதன் ஆடம்பரத்திற்காக அல்ல, ஆனால் அதன் அன்றாட மாயத்திற்கு உரியதாக.

“அன்பு என்ற சொல்லிருக்கும் / அது பாசத்துடன் கலந்திருக்கும்.”

என்ற வரிகள், விடத்தல் என்பது வெறும் இடம் அல்ல; அது ஒரு உணர்ச்சி அனுபவம் என்பதை வலியுறுத்துகின்றன.

கவிஞர் கிராமத்தின் அடையாளங்களை மகிழ்ச்சியுடன் பட்டியலிடுகிறார் - சிறிய கடைகள், பழைய தேநீர் கடைகள், கோயில்கள், மசூதிகள், உள்ளூர் மக்கள். இவை அனைத்தும் கலாச்சாரம் மற்றும் சமையல் வரைபடத்தின் பகுதி. இவ்வழியாக, அடையாளம் வானளாவிய கட்டிடங்களில் அல்ல, நினைவுகள், சடங்குகள், சுவைகள் மற்றும் பகிரப்பட்ட இடங்களில் உருவாகின்றது என்பதைக் கவிஞர் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

படங்கள் மற்றும் விளக்கத்தின் செழுமை.

கவிதையின் வலிமை அதன் படிக்கக் காட்சிகள், வாசனை மற்றும் சுவையியல் விவரங்களில் உள்ளது:

- “முக்கரிக்கும் தூள் இருக்கும்” - தூசி கூட நினைவில் கொள்ள வேண்டிய வாசனையுடன்.
- “மிட்டாசு,” “தேனீர்,” “மீனாண்டு,” “இலை கறி” - உணவுகள் விளம்பர ருசியாக அல்ல, மாறாக பாசமுள்ள சமையலாகவும், இடத்தின் கலாச்சார அடையாளமாகவும்.
- “பாஸ்கரதாஸ் என்பதும்” - ஒரு குறிப்பிட்ட விற்பனையாளரின் பெயர், உணர்வுப் பொருந்திய சமூக பொருளாதார வாழ்வை தனிப்பயனாக்குகிறது.

இக்கவிதையில் ஒரு சினிமா போன்ற பாவனை உள்ளது: நாம் விடத்தலின் வழியாக நடக்கலாம், தேநீர் ருசிக்கலாம், வளைவுகளில் காலடி வைக்கலாம், முகங்களை சந்திக்கலாம், கடல் காற்றைச் சுவாசிக்கலாம் . இது ஒரு ஆழமான அஞ்சலியாக நிற்கிறது.

மத மற்றும் சமூக நல்லிணக்கம்.

கவிதை, அதன் மத பல்லாயிரத்தை ஒளிரவைக்கும் பார்வையால் தனித்துவம் பெறுகிறது. கவிஞர் வழிபாட்டு தலங்களை மட்டும் பட்டியலிக்கவில்லை. தார்மீகத்தையும் ஆன்மீக வளர்ச்சியையும் உருவாக்கும் சின்னங்களாக அவற்றைப் பதிவு செய்கிறார்:

“மறை உணர்வை வளர்க்கும் பாங்கான தளங்கள் உண்டு.”

மாதா ஆலயம், யாகப்பர் சன்னிதி, மசூதி, பிள்ளையார் கோவில் இவை அனைத்தும் ஒற்றுமையின் அடையாளங்களாக இணையாக நிற்கின்றன. இது பன்மதக்கொண்ட சமூகத்தில் ஒற்றுமை எப்படி இயல்பானதாக இருந்தது என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது. இத்தகைய பார்வை, இன்றைய சமூகக் குழப்பங்களுக்கு எதிரான மெல்லிய ஆனால் உறுதியான பதிலாக அமைந்துள்ளது.

தொனி மற்றும் அமைப்பு.

கவிதையின் தொனி உரையாடல் பாணியும், தனிப்பட்டதும், கொண்டாட்டமுமாகவும் உள்ளது. கவிஞர் பெருமைபேசுபவர் அல்ல. தன் ஊரின் வழியாக விருந்தினரை அழைத்துச் செல்லும் ஒருவர் போல பேசுகிறார், இடங்களை, மக்களையும், நினைவுகளையும் சுட்டிக்காட்டுகிறார். இது இலவச வசன அமைப்பில் எழுதப்பட்டுள்ளது . ஆனால் ஒரு தாள ஓட்டம் வழியாகவும், குறுகிய சரணங்கள், எளிமையான சொற்கள், உறுதியான குறிப்புகள் மூலமாகவும் தொடர்ந்து ஓடுகிறது. உருவகம் தேவையில்லை . யதார்த்தமே இங்கு கவிதையாக இருக்கிறது.

கலாச்சார முக்கியத்துவம் மற்றும் இறுதி வரிகள்.

கவிதையின் முடிவில், கவிஞர் குறிப்பிடுகிறார்:

“வளைவு சுளிவுகள் எமக்கில்லை வளைந்து கொடுக்கும் நல்ல மாண்பு காண்பீர்.”

இங்கே அவர் மண்ணின் நேர்மையை அதன் மக்களின் நற்பண்புகளோடு ஒப்பிடுகிறார். நேர்மையான, கொடையாளர், ஒளி கூட அழுத்தமின்றி ஊடுருவும் ஒரு ஊர், இது தன் மக்களை அரவணைக்கும் பாதுகாவலனாக நிற்கிறது. கவிதை இடத்திலும் மக்களிலும் வேருன்றியதாக இருந்தாலும், அது புவியியலைத் தாண்டி பரந்திருக்கிறது. இது கிராமப்புற அடையாளத்தின் வார்ப்புரு, வாழ்க்கையின் மீட்பு, மறதிக்கு எதிரான மெல்லிய எதிர்ப்பு. “விடத்தல் என் ஊர்” என்ற கவிதையில், பெனடிற் பொனவெஞ்சர் சாதித்திருப்பது சிலரே சாதிப்பது. ஒரு சிறிய கடலோர கிராமத்தை நினைவு, பொருள் மற்றும் சமூகத்தின் பிரபஞ்சமாக மாற்றியிருக்கிறார். இது எளிமைக்கான காதல் கடிதம் மட்டுமல்ல, வேரிலிருந்து எழும் பெருமையின் சாட்சி, ஒரு கிராமம் என்பது ஒருவர் வந்த இடம் மட்டுமல்ல, அவர்களின் மதிப்புகள், மகிழ்ச்சி, அடையாளம் பிறக்கும் இடம் என்பதை உறுதி செய்யும் ஒரு வாழும் வரலாறு. இது சுருக்கமான உருவகங்களின் கவிதை அல்ல, மாறாக, தூசி, தேநீர், கடைக்காரர்கள், கடல் காற்று ஆகியவற்றில் வாழும், சுவாசிக்கும் கவிதை.

கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் கலந்துரையாடல்.

இந்த ஆய்வு, விடத்தல்தீவிலிருந்து இடம்பெயர்ந்த தமிழ் கவிஞர்களின் நினைவுக் கவிதைகள் சில முக்கியமான தகவல்களையும், நுட்பமான உணர்வுப் பிரதிபலிப்புகளையும் வெளிப்படுத்துகிறது. குறிப்பாக, இந்தக் கவிதைகள் தங்கள் ஊரை மீளக் கற்பனை செய்யும் முயற்சியாகவும், சமூக நினைவுகளை மறுவடிவமைக்கும் முயற்சியாகவும் அமைகின்றன. பின்வருபவை முக்கியக் கண்டுபிடிப்புகளாகும்:

1. நினைவுகள்: அடையாளத்தை மறுசீரமைக்கும் கருவி

கவிதைகள் வெறும் தனிப்பட்ட நினைவுகளை மட்டுமல்ல, கூட்டு அனுபவங்களை ஆழமாக வெளிப்படுத்துகின்றன. பனை மரம், ஆலமரம், குளம், மருந்தகம், கோயில், பாடசாலை, கடை மற்றும் வீதிகள் போன்ற இடச்சின்னங்கள் ஊரின் புவியியல் நினைவுகளுக்கு மட்டுமல்லாமல், சுற்றுச்சூழல் மற்றும் கலாச்சார அடையாளங்களுக்கும் சான்றுகளாக விளங்குகின்றன. இது ஹால்ப்வாஸின் (1992) கூட்டு நினைவு கோட்பாடுகளுடன் ஒத்துப்போகின்றது.

2. இடம்பெயர்ச்சியின் பின் நினைவுகள்: மீள வேருன்றும் முயற்சி

தாயகத்திலிருந்து வேரற்றவர்களாக தள்ளப்பட்ட கவிஞர்கள், கவிதை வழியே மீண்டும் தங்கள் ஊருடன் உணர்வுப் பிணைப்பு உருவாக்குகின்றனர். அஸ்மான் (2011) கூறும் ‘நினைவகக் கலாச்சாரம்’ என்ற கோட்பாட்டைப் போலவே, இங்கு தாயகம் ஒரு நிலத்துண்டம் அல்ல; மொழி, மனம் மற்றும் பாரம்பரியத்தின் மூலமாகக் காத்து வைக்கும் வாழ்விடமாக அமைகிறது.

3. கவிதை ஒரு சமூக ஆவணம்

மீன்பிடி, உணவு, உள்நாட்டு வைத்தியம், சமய ஒற்றுமை, கல்வி, உறவியல் அமைப்புகள் ஆகியவை வெறும் விபரங்கள் அல்ல; அவை சமூக நினைவுகளின் ஆவணங்களாகவும் காப்பகங்களாகவும் செயல்படுகின்றன. “அலிகார்”, “இறால்”, “விசித்திர மருந்தகம்” போன்ற கவிதைகள் கிராமப்புற தமிழர்களின் வாழ்க்கைத் தளங்களை மிக நுட்பமாக வரைகின்றன.

4. சின்னங்கள் மூலம் உருவான நினைவுகள்

ஒற்றை பனை, இறால், குளம் போன்ற இயற்கைக் கூறுகள் வெறும் அழகிய காட்சிகள் அல்ல; அவை வாழ்வும், எதிர்ப்பும், பிரிவும், பண்பும் மையமாக அமைவது போல, ஆழமான உணர்ச்சிகளுக்கு வடிவமைக்கப்பட்ட அமைதியான சாட்சிகளாக விளங்குகின்றன.

5. பன்முகக் குரல்கள்: பாலினம் மற்றும் தலைமுறை பிரதிநிதித்துவம்

ஆண்கள் கவிஞர்களாக இருந்தாலும், கவிதைகள் தாய்மார்கள், ஆசிரியர்கள், விற்பனையாளர்கள், மீனவர்கள், மாணவர்கள், மற்றும் களமிறங்கிய சமூக ஊழியர்களின் குரல்களையும் உள்ளடக்கியவையாகும். உம்மு ஹபீபா, பாஸ்கரன், கவுத்து வைத்தியர் போன்ற நபர்கள் சாதாரணச் சொற்பத்திரங்கள் அல்ல; அவர்கள் சமூகவாழ்வின் தார்மீக நங்கூரங்கள்.

6. புதிய இலக்கிய வகைமை: தாயக நினைவுக் கவிதை

இந்தக் கவிதைகள் “தாயக நினைவுக் கவிதை” என்ற புதிய இலக்கிய பிரிவை உருவாக்குகின்றன. இங்கு ஊர்வாழ்வின் ஒவ்வொரு சின்னமும் ஒரு அடையாளமீட்பாக செயல்படுகிறது. இதில் நினைவாற்றலுக்கே இடமளிக்கிறது கவிதை.

7. நினைவின் எதிர்ப்பு செயல்பாடுகள்

இந்தக் கவிதைகள் வெறும் ஓர் அனுதாபம் அல்ல. அவை மெய்ப்பித்தல், பாதுகாப்பு, மறதிக்கு எதிரான செயலில் ஊரையும், வாழ்வியலையும் மீண்டும் எழுப்பும் முயற்சி.

வரம்புகள்.

- இந்த ஆய்வு ஒரு கிராமத்தின் (விடத்தல்தீவு) கவிஞர்களைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டது, எனவே அனைத்து இடம்பெயர்ந்த தமிழ் சமூகங்களின் முழுமையான அனுபவங்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தாது.
- வாய்மொழி நேர்காணல்கள் அல்லது நேரடி கலந்துரையாடல்கள் இந்த ஆய்வில் சேர்க்கப்படவில்லை.
- கவிதையின் இலக்கண, பாவனை, அமைப்பு தொடர்பான ஆழமான கவனிப்புகளைவிட, கருப்பொருள் மற்றும் சமூகநிலை சார்ந்த பகுப்பாய்வு முன்னிலைப்படுத்தப்பட்டது.

உட்குறிப்புகள்.

- இந்தக் கவிதைகள் சமூகவியல், மனித புவியியல், மொழியியல் மற்றும் கலாச்சார மானுடவியல் சார்ந்த ஆய்வுகளுக்கு நெஞ்சழுத்தமான மூலதொகுப்பாக உள்ளன.
- நினைவாற்றல் என்பது இலக்கியத்தால் இயங்கும் செயல்முறை என்பதையும், குறிப்பாக இடம்பெயர்ந்த சமூகங்களில் அதன் ஆற்றலை அவை உறுதிப்படுத்துகின்றன.
- இது போன்ற கவிதைகள் தமக்குள்ள செய்திகளுடன் கூடிய மறுமொழிகளாகவும், எதிர்காலச் சந்ததிக்கு ஒரு கலாச்சார ஆவணமாகவும் சேமிக்கப்பட வேண்டிய தேவை உள்ளது.

பரிந்துரைகள்.

- யாழ்ப்பாணம், முல்லைத்தீவு, வவுனியா, கிளிநொச்சி ஆகிய மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த இடம்பெயர்ந்த சமூகங்களின் நினைவுக் கவிதைகள் குறித்த ஆய்வுகளை விரிவுபடுத்த வேண்டும்.
- நூலகங்கள், தமிழ் எழுத்தாளர் வட்டங்கள் மற்றும் இலக்கியவாதிகளுடன் இணைந்து, நினைவுக் கவிதைகளை டிஜிட்டல் காப்பகங்களாக அல்லது தொகுப்புகளாக உருவாக்க வேண்டும்.
- வாய்மொழித் தரவுகள், குரல் பதிவுகள், மற்றும் நேர்காணல்கள் போன்றவை சேர்க்கப்பட வேண்டியது அவசியமாகும்.
- பிந்திய காலனியத்துவக் கோட்பாடுகள், சிகிச்சை நினைவியல், பன்முகத்துவ இலக்கியக் கோட்பாடுகள் போன்ற இடைநிலைத் துறைகளுடன் இணைக்கும் முயற்சிகள் செய்யப்பட வேண்டும்.

முடிவுரை.

இந்த ஆய்வின் மூலம், விடத்தல்தீவு கவிஞர்கள் தங்கள் ஊரை பூமியாக அல்ல, நினைவுகளால் நிழலாக்கப்பட்ட மன நிலப்பரப்பாக மீட்டெடுக்கிறார்கள். ஒரே மரம், ஒரு குளம், ஒரு கடை, ஒரு தெரு, ஒரு இறால்... அனைத்தும் தங்களின் புலம்பெயர்ந்த வாழ்க்கையின் ஒரு புள்ளிவிவரமாகவும், உரிமை கோரலாகவும் அமைகின்றன. அவை வெறும் வாக்கியங்கள் அல்ல. அது ஒரு சமூகத்தின் மறுசேர்க்கை. இது ஒரு நாடு கடந்த கவிஞர்களின் சொற்களின் நாடுகடத்தல்தான் ஆனாலும் அது ஒரு நாடாகவே நம்முள் வாழ்கிறது.

உசாத்துணைகள்.

- Assmann, J. (2011). Cultural memory and early civilization: Writing, remembrance, and political imagination. Cambridge University Press.
- Cheran, R. (2007). History and Imagination: Tamil Culture in the Global Context. TSAR Publications.
- Ghoshal, A. (2020). Displacement and Memory: The Literature of the Tamil Diaspora. Routledge India.
- Halbwachs, M. (1992). On Collective Memory. (L.A. Coser, Trans.). University of Chicago Press.
- Venkatesan, S. (2008). Kaavalkaaran [The Guard]. Kalachuvadu Publications.

18. விடத்தல்தீவு தமிழ் பேச்சுவழக்கு: பிராந்திய அடையாளத்தின் மொழியியல் உருவப்படம்.

சுசைப்பிள்ளை டக்ளஸ்¹⁹.

சுருக்கம்.

இலங்கையின் வடமேற்கு கடற்கரையில் அமைந்துள்ள ஒரு கத்தோலிக்க மீன்பிடி கிராமமான விடத்தல்தீவில் பேசப்படும் தமிழ் பேச்சுவழக்கை இந்த ஆய்வு விரிவாக ஆய்வு செய்கிறது. உள்ளூர் பேச்சாளர்களால் ஆழமாகப் பயன்படுத்தப்படும் 67 தனித்துவமான சொற்றொடர்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, இந்த ஆய்வு பேச்சுவழக்கை ஆறு முக்கியமான மொழியியல் நிலைகளில் ஆராய்கிறது: ஒலியியல், உருவவியல், தொடரியல், அகராதி, சொற்பொருள் மற்றும் நடைமுறை. கண்டுபிடிப்புகள், இந்த பேச்சுவழக்கு நிலையான தமிழிலிருந்து முக்கியமான முறையில் விலகினாலும், அதன் சொந்த உள் ஒற்றுமை மற்றும் வெளிப்பாட்டு சக்தியை பேணிக் கொண்டிருப்பதை வெளிப்படுத்துகின்றன. ஒலியியல் பகுப்பாய்வில் ரெட்ரோஃப்ளெக்ஸ் மெய்யெழுத்துக்கள், இரட்டை கிழவிகள், மூக்கொட்டு குழுக்கள் மற்றும் நீண்ட உயிரெழுத்துக்களின் பரவல் காட்டப்படுகின்றன. இது உணர்ச்சி ரீதியாக செறிவான மற்றும் தாளமிக்க ஒலிக்காட்சியை உருவாக்குகிறது. உருவவியல் ரீதியாக, இந்த பேச்சுவழக்கு கூட்டு, மறுபிரதி, மற்றும் பெயரிடல் உத்திகளைப் பயன்படுத்தி சிக்கனமும் படைப்பாற்றலும் கொண்டிருப்பதை காட்டுகிறது. தொடரியல் கட்டமைப்புகள் பெரும்பாலும் குறைந்த வடிவமைப்புடன், கட்டாய மனநிலை மற்றும் மீள்படிவங்களை மையமாகக் கொண்டு உள்ளன, இது சமூகத்தில் வாய்மொழி தொடர்பு மற்றும் செயல்திறனைக் பிரதிபலிக்கிறது. அகராதியில், தொழில்முறை வாழ்க்கை (மீன்பிடி தொழில்), தமிழ் கத்தோலிக்க சடங்குகள், வீட்டு வேலைகள் மற்றும் சமூக உறவுகள் ஆகியவற்றுடன் சொற்கள் ஆழமாக இணைந்துள்ளன. சொற்பொருள் ரீதியாக, இந்த சொற்றொடர்கள் அடர்த்தியான கலாச்சார அர்த்தங்களை உருவகங்கள், கிண்டல் மற்றும் தாளம் மூலம் குறியீட்டுகின்றன. நடைமுறையில், இந்த பேச்சுவழக்கு கட்டளையிட, திட்ட, பாராட்ட, எச்சரிக்க, மற்றும் நகைச்சுவை செய்ய சமூக செயல்திறனின் கருவியாக செயல்படுகிறது. இது தொனி, உறவுமுறை மற்றும் சூழ்நிலையைப் பொறுத்து மாறுபடுகிறது. இந்த ஆய்வு, விடத்தல்தீவு தமிழ் என்பது நிலையான மொழியின் சிறிய வடிவம் அல்ல; மாறாக, புவியியல், வரலாறு மற்றும் சமூக வாழ்வில் வேருன்றிய தனித்துவமான உலகக் கண்ணோட்டத்தை வெளிப்படுத்தும் உயிருள்ள பேச்சுவழக்கு என்பதை நிரூபிக்கிறது. இந்த ஆய்வின் தாக்கங்கள் ஆவணப்படுத்தல் அவசியம், சமூக அடிப்படையிலான காப்பகப்படுத்தல் முயற்சிகள், மற்றும் தமிழ் மொழி கல்வியில் பேச்சுவழக்குப் பன்முகத்தன்மையை சேர்ப்பது ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளன. ஒரு கலாச்சார மற்றும் மொழியியல் பாரம்பரிய அமைப்பாக, இந்த பேச்சுவழக்கு உலகைப் பெயரிடுவது மட்டுமல்லாமல், அதை நிகழ்த்துவதாகவும் ஒவ்வொரு சொற்றொடர் வழியாகவும் செயற்படுகிறது.

முக்கிய வார்த்தைகள் :தமிழ் பேச்சுவழக்கு, விடத்தல்தீவு தமிழ், உருவ-தொடரியல், ஒலியியல் மாறுபாடு, நடைமுறை, வினா அமைப்புகள், பேச்சுவழக்கு பாதுகாப்பு, மொழியியல் அடையாளம்.

அறிமுகம்.

உலகில் நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்ட பாரம்பரிய மொழிகளில் ஒன்றான தமிழ், அதன் இலக்கிய வடிவில் மட்டுமல்லாமல், உலகம் முழுவதும் தமிழ் பேசும் சமுதாயங்களில் உயிருடனும் துடிப்புடனும் பேச்சுவழக்குகளாகவும் செழித்து வளர்கிறது. இலங்கையில், தமிழ் பேச்சுவழக்குகள் பல நூற்றாண்டுகளாக நடைபெற்ற இடம்பெயர்வுகள், காலனித்துவ சந்திப்புகள், சாதி இயக்கவியல் மற்றும் உள்ளூர் கலாச்சாரத்தின் தாக்கங்களால் கட்டமைக்கப்பட்ட, குறிப்பிடத்தக்க அளவிலான பிராந்திய வேறுபாடுகளைக் கொண்டுள்ளன. யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு மற்றும் இந்தியத் தமிழ் சமூகங்களில் பேசப்படும் பேச்சுவழக்குகள் அறிஞர்களின் கவனத்தை பெற்றிருந்தாலும், இலங்கையின் மன்னார் மாவட்டத்தில் அமைந்த கடற்கரைக் கிராமமான விடத்தல்தீவில் பேசப்படும் தமிழ் பேச்சுவழக்கு போன்ற குறைவாக அறியப்பட்ட மற்றும் மொழியியல் ரீதியாக வளமிக்க வகைகள் குறித்து தொடர்ந்து ஆராய்ச்சி குறைவாக உள்ளது. விடத்தல்தீவு தமிழ், அல்லது விரிவாகக் கூறுகையில் மன்னார் தமிழ், எளிமையான வகைப்பாட்டை மீறுகிறது. இது இலங்கைத் தமிழில் வேருன்றியிருந்தாலும், உருவவியல் ரீதியாக சுருக்கங்கள், ஒலியியல் ரீதியாக வேறுபாடுகள் மற்றும் சொற்பொருள் ரீதியாக புதுமைகளை வெளிப்படுத்துகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, இதில் காணப்படும் விசாரணை அமைப்புகள், வினைச்சொல்லை விட பெயர்ச்சொல்லை முன்னிறுத்துவதன் மூலம் நிலையான தமிழிலிருந்து

19 ஆங்கிலப் போதனாசிரியர், வவுனியாப் பல்கலைக்கழகம்.

மாறுபடுகின்றன (எ.கா., தண்ணியா இருக்கு? என்பதற்கு பதிலாக தண்ணி இருக்கா?). மேலும், கிண்டல், மறுபடி கூறுதல் மற்றும் மத நம்பிக்கைகளை (அல்லேலுயா பேய், ஒமிடா) உள்ளடக்கி, இந்த பேச்சுவழக்கு ஆழமான கலாச்சார தனித்துவத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

இந்த பேச்சுவழக்கு அதன் சொற்களஞ்சிய வளத்தில் மட்டுமல்லாமல், வாய்மொழி சொற்பொழிவின் செறிவிலும் திகழ்கிறது, அங்கு மொழியியல் சிக்கனம், செயல்திறன், சமூக விவரணம் ஆகியவை ஒன்றிணைகின்றன. இதன் பேச்சாளர்கள், பெரும்பாலும் வாய்மொழி பாரம்பரியத்தில் வேருன்றிய தமிழ் கத்தோலிக்கர்கள், நகைச்சுவை, ஒழுக்கம், உணர்ச்சி நுணுக்கம் ஆகியவற்றின் கருவியாக மொழியைப் பயன்படுத்தி, அன்றாட பேச்சை சமூக நினைவகத்துடன் இணைக்கின்றனர். இவ்வளவு வளமானதாக இருந்தாலும், விடத்தல்தீவு தமிழ் முறையான மொழியியல் ஆவணப்படுத்தலில் புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் உருவவியல் அமைப்புகள், நடைமுறைத் திறன் மற்றும் கலாச்சார சொற்றொடர்கள் ஆகியவை, மொழி தரப்படுத்தல், டிஜிட்டல் ஊடகம் மற்றும் இடம்பெயர்வு ஆகியவற்றின் காரணமாக அழிந்து போகும் அபாயத்தில் உள்ளன. எனவே, இந்த ஆய்வு, தமிழ் பேச்சுவழக்குப் பன்முகத்தன்மையை பாதுகாப்பதற்கும், சிறிய, நெருக்கமான, பிந்திய காலனித்துவ சமூகங்களில் மொழி எவ்வாறு உருவாகிறது என்பதைக் கொள்கை ரீதியாகப் புரிந்துகொள்வதற்கும், பேச்சுவழக்குகளை பதிவு செய்து, பகுப்பாய்வு செய்து, உயர்த்துவதற்கும் ஒரு முயற்சியாக செயல்படுகிறது. ஒலியியல், உருவவியல், தொடரியல், அகராதி மற்றும் சொற்பொழிவு ஆகிய எல்லை நிலைகளிலும் விடத்தல்தீவு தமிழ் பேச்சுவழக்கின் விரிவான மொழியியல் பகுப்பாய்வை இந்த ஆய்வு வழங்குகிறது. இதன் மூலம், இந்த பேச்சுவழக்கு நிலையான தமிழுடன் எவ்வாறு வேறுபடுகிறது என்பதை விளக்கும் அதே நேரத்தில், தமிழ் பேச்சுவழக்குகளின் ஆய்வில் காணப்படும் ஒரு முக்கியமான இடைவெளியை நிரப்புகிறது மற்றும் சமூக அடிப்படையிலான மொழியியல் ஆவணப்படுத்தலின் வளர்ந்து வரும் துறையில் முக்கிய பங்களிப்பாக அமைகிறது.

ஆய்வின் முக்கியத்துவம்.

விடத்தல்தீவில் பேசப்படும் தமிழ்ப் பேச்சுவழக்கு, மொழியியல், கலாச்சாரம் மற்றும் மானுடவியல் ஆகிய துறைகளில் குறிப்பிடத்தக்க முக்கியத்துவம் பெற்றது. கடலோர வாழ்வாதாரம், கத்தோலிக்க சமய வழிபாட்டு மரபுகள் மற்றும் தமிழ் வாய்மொழி பாரம்பரியம் ஆகியவற்றின் சந்திப்பில் தோன்றிய இந்த பேச்சுவழக்கு இலங்கை மற்றும் தெற்காசிய மொழியியல் ஆய்வுகளில் இதுவரை குறைவாக ஆவணப்படுத்தப்பட்ட பிராந்தியத் தனிச்சிறப்பை வெளிப்படுத்துகிறது. இந்த ஆய்வு, மொழி தொடர்பு செயல்பாடுகளை மட்டுமல்லாமல், சமூக, தொழில் மற்றும் ஆன்மீகப் பாத்திரங்களையும் வெளிப்படுத்தும் உயிரோட்டமிக்க கலாச்சார அமைப்புகளாக கிளைமொழிகளின் மதிப்பைத் தெளிவுபடுத்துகிறது. விடத்தல்தீவு பேச்சுவழக்கை ஒலியியல், உருவவியல், தொடரியல், சொற்பொருள் மற்றும் நடைமுறை ஆகிய ஆறு முக்கிய மொழியியல் நிலைகளில் பகுப்பாய்வு செய்வதன் மூலம், இந்த பேச்சுவழக்கின் உள் ஒழுங்கமைப்பு, வெளிப்பாட்டு திறன் மற்றும் கலாச்சார உட்பொதிவு ஆகியவை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டுவரப்படுகின்றன. இவை, நவீனமயமாக்கல் மற்றும் இடம்பெயர்வின் சூழலில் மறைந்து போகும் பேச்சுவழக்கை பாதுகாப்பதோடு, இலக்கியக் கல்விப் பதிவுகளுக்கு அப்பாலும், தமிழ் மொழி மாறுபாடுகளை ஆழமாகப் புரிந்துகொள்ள உதவுகின்றன. மேலும், இந்த ஆய்வு ஒரு பரந்த சமூக நோக்கத்தையும் கொண்டுள்ளது: உள்ளூர் பேச்சை ஆவணப்படுத்தி, மொழி சமத்துவம், கலாச்சார நினைவகம் மற்றும் நகர்ப்புறமயமாக்கலால் உருவான மொழியியல் படிநிலைகளின் காலனித்துவ நீக்கத்திற்கு பங்களிக்கிறது.

ஆராய்ச்சி இடைவெளி.

தெற்காசியாவில் தமிழ் பேச்சுவழக்குகள் மற்றும் சமூக மொழியியல் தொடர்பான இலக்கியங்கள் வளர்ந்துவரும் நிலையிலும், விடத்தல்தீவுப் பேச்சுவழக்கை விரிவாக மொழியியல் ரீதியாக ஆய்வு செய்துள்ள பதிவு இல்லை. குறிப்பாக, மொழியியல் பகுப்பாய்வின் அனைத்து நிலைகளையும் சமூக சார்ந்த வெளிப்பாடுகளுடன் ஒருங்கிணைக்கும் ஆய்வு எதுவும் இல்லை. முந்தைய ஆய்வுகள் பெரும்பாலும் உயர்மதிப்புடைய பேச்சுவழக்குகளின் கட்டமைப்பு அம்சங்களைத் தனிமைப்படுத்தி ஆய்வு செய்துள்ளன; நடைமுறைப் பயன்பாடு, வாய்மொழி செயல்திறன் மற்றும் கலாச்சார செயல்பாடுகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் இவ்வகை பேச்சுவழக்குகள் குறைவாகவே ஆராயப்பட்டுள்ளன. மேலும், இலங்கையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பெரும்பாலான பேச்சுவழக்கு ஆய்வுகள் வடக்கு அல்லது மலையகத் தமிழ்மொழி பேச்சாளர்களை மையமாகக் கொண்டிருக்கின்றன. இதன் காரணமாக, கடலோர மற்றும் கத்தோலிக்க செல்வாக்குள்ள பிராந்தியங்களின் பேச்சுவழக்குகள் மிகவும் குறைவாக பிரதிநிதித்துவம் பெறுகின்றன. இந்த ஆய்வு, மதம், வாழ்வாதாரம் (மீன்பிடி) மற்றும் மொழி ஆகியவற்றின் சந்திப்பை ஆராயும், இதுவரை குறைவாக கவனம் பெற்ற துறையை எட்டுகிறது. இதன் மூலம், முறையான, சமூக அடிப்படையிலான மற்றும் மொழியியல் அடுக்கு பகுப்பாய்வை வழங்கி, பேச்சுவழக்கின் அடையாளம்,

நினைவகம் மற்றும் எதிர்ப்பை படம்பிடிக்கும் முயற்சியாக அமைகிறது.

ஆய்வின் நோக்கங்கள்.

1. விடத்தல்தீவின் தமிழ் பேச்சுவழக்கில் பயன்படும் தனித்துவமான சொற்றொடர்களின் பிரதிநிதித் தொகுப்பை சேகரித்து வகைப்படுத்துதல்; அவற்றின் அடிக்கடி தோன்றல், பயன்பாட்டுச் சூழல் மற்றும் சமூகப் பண்பாட்டைப் பொருளாகக் கொண்டு ஆராய்தல்.
2. மொழியியல் கட்டமைப்பின் ஆறு நிலைகளில் ஒலியியல், உருவவியல், தொடரியல், சொற்பொருள் மற்றும் நடைமுறை இந்த சொற்றொடர்களை பகுப்பாய்வு செய்து, அவர்களின் தனித்துவ அம்சங்கள் மற்றும் உள் ஒழுங்கமைப்புகளை அடையாளம் காணுதல்.
3. உருவகம், தாளம் மற்றும் வாய்மொழி நிகழ்வுகள் போன்ற அம்சங்களை வைத்து, விடத்தல்தீவு சமூகத்தின் கலாச்சார, தொழில் மற்றும் மத வாழ்வை பேச்சுவழக்கு எப்படி பிரதிபலிக்கிறது என்பதைக் கண்டறிதல்.
4. இலங்கை மற்றும் தென்னிந்தியாவின் பிற பிராந்திய பேச்சுவழக்குகளிலிருந்து எவ்வாறு விடத்தல்தீவு பேச்சுவழக்கு வேறுபடுகிறது மற்றும் எவ்வாறு ஒருங்கிணைகிறது என்பதைக் கொண்டு, பரந்த தமிழ் பேச்சுவழக்குப் பண்பாட்டில் இதன் இடத்தை நிலைநிறுத்துதல்.
5. சமூக காப்பகம், கல்வி வளங்கள் மற்றும் மேலதிக ஆராய்ச்சி முயற்சிகளை ஆதரிக்கும் வகையில் விரிவான மற்றும் அணுகக்கூடிய மொழியியல் உருவப்படத்தை உருவாக்கி, மொழிப் பாதுகாப்பு முயற்சிகளுக்குப் பங்களிப்பு வழங்குதல்.

ஆராய்ச்சி முறை.

இந்த ஆய்வு, விடத்தல்தீவின் தமிழ் பேச்சுவழக்கில் இருந்து 67 தனித்துவமான சொற்றொடர்களை சேகரித்து, ஆழமான பகுப்பாய்வை மேற்கொண்ட தரவுரு மற்றும் விளக்க மொழியியல் அணுகுமுறையைப் பயன்படுத்துகிறது. இந்தத் தரவுகள், முதன்மையாக சமூக அடிப்படையிலான பங்கேற்பு, வாய்மொழி விவரிப்பு மற்றும் முறைசாரா மற்றும் கலாச்சார ரீதியாக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சூழல்களில் தாய்மொழி பேசுபவர்களிடையே இயல்பான பேச்சைக் கவனித்தல் ஆகியவற்றின் மூலம் பெறப்பட்டன. சொற்றொடர்கள், சர்வதேச ஒலிப்பியல் குறியீட்டை (IPA) பயன்படுத்தி பதிவுசெய்யப்பட்டு, ஒலியியல், உருவவியல், தொடரியல், அகராதி, சொற்பொருள் மற்றும் நடைமுறை என்ற ஆறு முக்கிய மொழியியல் நிலைகளின் அடிப்படையில் வகைப்படுத்தப்பட்டு பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டன. பேச்சுவழக்கின் அம்சங்களை மற்றும் பயன்பாட்டு விதிகளை அடையாளம் காண, கட்டமைப்பு மொழியியல், செயல்பாட்டு இலக்கணம் மற்றும் சமூக மொழியியல் ஆகிய துறைகளின் கொள்கைகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. கலாச்சார மற்றும் சூழல் பொருந்தலை உறுதி செய்யும் வகையில், பேச்சுவழக்கின் மொழியியல் மற்றும் சமூகபயன்பாடுகளை நன்கு அறிந்த பூர்வீகத்தகவலறிந்தவர்களுடன் விளக்கங்கள் சரிபார்க்கப்பட்டன. ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் வேறுபாடுகளின் முக்கிய அம்சங்களை வெளிக்கொணர்வதற்காக, நிலையான மற்றும் பிராந்திய தமிழ் பேச்சுவழக்குகளுடன் ஒப்பீடுகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இந்த முறை, மொழியின் கட்டமைப்பு அம்சங்களை மட்டுமல்லாமல், மொழியை ஒரு வாழ்ந்த அனுபவமாகவும் எடுத்துக்காட்டுகிறது, பேச்சுவழக்கு பகுப்பாய்வில் செயல்திறன், சைகை மற்றும் சமூக கலாச்சார நுணுக்கங்களுக்கான இடத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

இலக்கிய விமர்சனம்.

விடத்தல்தீவில் தமிழ் பேச்சுவழக்குகளின் வரலாற்றுப் பரிணாமம்

விடத்தல்தீவு (மாந்தை மேற்கு பிரதேச செயலாளர் பிரிவு, மன்னார் மாவட்டம், இலங்கை) தமிழ் பேசும் கிறிஸ்தவர்கள் (பெரும்பாலும் ரோமன் கத்தோலிக்கர்கள்), சைவர்கள் மற்றும் முஸ்லிம்கள் ஆகிய சமுதாயங்கள் வசிக்கும் இடமாக இருக்கிறது. பேசாலை மற்றும் வங்காலை போன்ற அருகிலுள்ள கிராமங்கள் பெரும்பாலும் தமிழ் கத்தோலிக்க சமுதாயங்களைக் கொண்டுள்ளன (விக்கிபீடியா, 2025a), இதேசமயம் விடத்தல்தீவின் சைவக் கோயில்கள் (எ.கா., பிள்ளையார் கோவில்) மற்றும் மசூதிகள் (ஜம்மா மசூதி) மதக் கலவையை பிரதிபலிக்கின்றன (விக்கிபீடியா, 2025b). காலப்போக்கில், ஒவ்வொரு சமுதாயத்தின் தமிழ் பேச்சுவழக்கு வெவ்வேறு கலாச்சார தாக்கங்களால் வடிவமைக்கப்பட்டது. கீழே, ஒவ்வொரு சமுதாயத்திற்கும் முக்கியமான வரலாற்றுக் கட்டங்களை சுருக்கமாகக் கூறியுள்ளோம், அதனைத் தொடர்ந்து மொழியியல் பகுப்பாய்வுகள் இடம்பெறுகின்றன.

கிறிஸ்தவ தமிழர்கள்.

சூழல்: விடத்தல்தீவின் கிறிஸ்தவர்கள் (முக்கியமாக கத்தோலிக்க மீனவர்கள்) பேசாலை மற்றும் வங்காலை போன்ற பெரும்பாலும் (90%) கத்தோலிக்க மக்கள் தொகையைக் கொண்ட கிராமங்களுடன்

பாரம்பரிய தொடர்புகளைப் பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள் (விக்கிபீடியா, 2025a). அவர்களது பேச்சுவழக்கில், காலனித்துவ கால மதமாற்றங்களால் தேவாலயம் சம்பந்தமான சொற்கள் மற்றும் சில போர்த்துகீசிய செல்வாக்குகள் காணப்படுகின்றன.

- **காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய காலம்:** இடைக்கால யாழ்ப்பாணம் மற்றும் முன்னைய பாண்டிய ஆட்சிப் பகுதிகளின் கீழ், உள்ளூர் தமிழர்கள் (பின்னர் கிறிஸ்தவ மதம் மாறியவர்கள்) பழமைவாத வடக்குதமிழ் பேச்சுவழக்கை பேசினர். இந்தவடிவங்கள் யாழ்ப்பாண பேச்சுவழக்குகளின் பலபழைய தமிழ் அம்சங்களை (மூன்று நிலை ஆர்ப்பாட்ட அமைப்புகள் போன்றவை) பராமரித்திருந்தன (விக்கிபீடியா, 2025c).
- **காலனித்துவ காலம் (1512–1948):** போர்த்துகீசியர்கள் 1505ல் இலங்கைக்கு வந்த போதிலும் 1512ல் தான் கைப்பற்றினார்கள். போர்த்துகீசியர்கள் வெற்றி பெற்ற பின் (1505–1658), மன்னாரில் உள்ள பெரும்பாலான மீன்பிடி கிராமங்கள் (வங்காலை, விடத்தல்தீவு ஆகியவை) கத்தோலிக்க மதத்திற்கு மாறின (விக்கிபீடியா, 2025a). மிஷனரிகள் தேவாலயங்கள் (விடத்தல்தீவின் 400+ ஆண்டுகள் பழமையான புனித யாகப்பர் தேவாலயம்) (விக்கிபீடியா, 2025d) மற்றும் பள்ளிகளை நிறுவினார்கள். போர்த்துகீசியர் மற்றும் பின்னர் டச்சு/பிரிட்டிஷ் ஆட்சி மூலம் பல கடன் சொற்கள் மற்றும் நிறுவனங்கள் அறிமுகமானது. உதாரணமாக, கல்வி மற்றும் இலக்கணத்தில் போர்த்துகீசிய மற்றும் பிரிட்டிஷ் செல்வாக்கு தமிழ் வழிக்கற்றலுடன் கலந்துவிட்டது. கத்தோலிக்க பண்டிகைகள் (தவக்காலம், புனித வெள்ளி) உள்ளூர் வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதியாக மாறியதால் தனித்துவமான சொற்களஞ்சியம் உருவானது.
- **காலனித்துவத்திற்குப் பிந்தைய காலம் (1948–1990கள்):** சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, தமிழ் கத்தோலிக்கர்கள் சாதி மற்றும் சமூகத் தொடர்புகளை நிலைநிறுத்தி, தமிழை வீட்டு மொழியாகவும் பாவித்து, மத வழிபாட்டு நடைமுறைகளை தொடர்ந்தனர் (நூலகம் அறக்கட்டளை, 2023). தேவாலயம் சார்ந்த சொற்களஞ்சியம் மற்றும் போர்த்துகீசிய அடையாளங்கள் தொடர்ந்தும் பேச்சுவழக்கில் நீடித்தன. உள்நாட்டுப் போர் (1983–2009) காரணமாக இடம்பெயர்வு ஏற்பட்டாலும், பேசாலை மற்றும் விடத்தல்தீவு போன்ற கிராமங்கள் மீள்குடியேற்றத்தின் போது தங்கள் பேச்சுவழக்குப் பண்புகளைத் தக்கவைத்துக் கொண்டன.
- **நவீன காலம் (2000கள் - தற்போது):** இன்று, விடத்தல்தீவின் கிறிஸ்தவத் தமிழ்ப் பாரம்பரிய வடிவங்களை மற்றும் ஊடகம் மற்றும் ஆங்கில மொழியின் நவீன தாக்கங்களையும் ஒருங்கிணைத்துள்ளது. இந்தக் கலவை, குறிப்பாக கிறிஸ்தவ சம்பந்தப்பட்ட சொற்களஞ்சியங்களில் தெளிவாக காணப்படுகிறது, இது இந்துத் தமிழிலிருந்து இதனை வேறுபடுத்துகிறது.

மொழியியல் அம்சங்கள் (கிறிஸ்தவ தமிழ்): ஒலியியல் ரீதியாக, விடத்தல்தீவின் தமிழ் (பிற வடக்கு தமிழைப் போலவே) பழமைவாத சொற்களின் பாகுபாடு அதிகம். இலக்கண ரீதியாக, கிறிஸ்தவ தமிழ் பெரும்பாலும் நிலையான தமிழ் உருவ அமைப்பைப் பின்பற்றுகிறது, ஆனால் மரியாதை மற்றும் பிரதிபெயர் பயன்பாடுகள் சாதி மற்றும் சமூக விதிகளால் வலிமையூட்டப்படுகிறது (நூலகம் அறக்கட்டளை, 2023). சொற்பொருளில், தேவாலய அடிப்படையிலான சொற்களஞ்சியம் மற்றும் சில போர்த்துகீசிய அடையாளங்கள் தொடர்ந்து பயன்படுத்தப்படுகின்றன (எ.கா., பள்ளி, சமூக விழாக்கள் ஆகியவற்றுக்கான சொற்கள்). மொத்தத்தில், விடத்தல்தீவின் கிறிஸ்தவ பேச்சுவழக்கு, அதன் சிறப்பு அகராதி மற்றும் உச்சரிப்பு நுட்பத்துடன், பரந்த வடக்கு தமிழோடு இணைந்தாலும், தனித்துவமிக்க அம்சங்களை வழங்குகிறது.

சைவத் தமிழர்கள்.

சூழல்: விடத்தல்தீவின் உள்ளூர் சைவத் தமிழர்கள் (இங்கு குறைவாகவும், சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் அதிகமாகவும்) கோயில் சடங்குகள் மற்றும் அன்றாட வாழ்வின் தேவைக்காக பாரம்பரிய தமிழ் மொழியைத் தொடர்ந்து பேசினர். காலனித்துவக் முந்தைய காலத்தில், மன்னார் மாவட்டம் பெரும்பாலும் சைவர்களால் நிரம்பியிருந்தது (புகழ்பெற்ற திருக்கேதீஸ்வரம் ஆலயத்துடன்). போர்த்துகீசிய ஆட்சி சைவ மதத்தை அடக்க முயற்சி செய்தது (எ.கா., முருங்கனில் உள்ள காளி கோயிலை அழித்தது) (Sri Lanka Dream Tours, n.d.) மற்றும் பல சைவர்களை கட்டாயமாக கத்தோலிக்க மதத்திற்கு மாற்றியது. இந்த மாற்றத்துக்கு உட்படாமல் இருந்த சைவ மக்கள், தமிழ் பாரம்பரியத்தை உறுதியாகக் காத்து வந்தனர்.

- **காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய காலம்:** சைவத் தமிழர்கள், யாழ்ப்பாணம் போன்ற வடக்கு தமிழ் பேச்சுவழக்குகளைப் பேசினர் மற்றும் பாரம்பரிய தமிழ் வழிபாட்டு சொற்களஞ்சியத்தையும், மூன்று நிலை மரியாதை அமைப்புகள் போன்ற தொன்மையான இலக்கண அம்சங்களையும் பாதுகாத்தனர் (Wikipedia, 2025).

- **காலனித்துவம்:** போர்த்துக்கீசிய ஆட்சி பெரும்பாலும் கடலோர சமூகங்களை கத்தோலிக்க மதத்திற்கு மாற்றியதால், எஞ்சிய சைவக் குழுக்கள் உள் பகுதிகளுக்குப் பின்னோக்கிச் சென்று தங்கள் ஆலய மரபுகளை இரகசியமாகத் தொடர்ந்தனர். பல கோயில்கள் அழிக்கப்பட்டு தேவாலயங்களாக மாற்றப்பட்டன. (Sri Lanka Dream Tours, n.d.). இந்த சூழ்நிலை, சைவ தமிழ் பேச்சுவழக்கை மிகவும் தனித்துவமான மற்றும் பாரம்பரிய முறைபோல வைத்தது, சில வெளிநாட்டு சொற்கள் வந்தாலும், ஒட்டுமொத்த பேச்சுவழக்கு பழமைவாதத்தைக் காட்டியது.
- **காலனித்துவத்திற்குப் பிந்தைய காலம்:** சுதந்திரம் வந்த பிறகு, சைவ மத நிறுவனங்கள் மறுபடியும் எழுந்தன (எ.கா., திருக்கேதீஸ்வரம் ஆலயப் புனரமைப்பு). சைவத் தமிழர்கள் தமிழ் மொழிக்கல்வியுடன் இணைந்தனர், ஆனால் தங்கள் பேச்சுவழக்கில் ஐரோப்பிய அல்லது அரபு மொழிக்கடன் சொற்கள் மிகக் குறைவாகவே இருந்தன. அரசியல் மற்றும் சமூக ரீதியில், சைவர்கள் பெரும்பாலும் பரந்த தமிழ் அடையாளத்தைப் பகிர்ந்தனர்; கிறிஸ்தவத் தமிழர்களை விட சாதி அடிப்படையிலான சமூக அமைப்புகளைக் கொண்டிருந்தனர். (Noolaham Foundation, 2023).
- **நவீனம்:** இன்றைக்கு, விடத்தல்தீவிலும், அதனை சுற்றியுள்ள கிராமங்களிலும் (மன்னார் நகரம் உள்ளிட்ட) பேசப்படும் சைவ தமிழ், வட இலங்கைத் தமிழ் பேச்சுவழக்குகளுடன் பெரும்பாலும் ஒத்திருக்கிறது. பேச்சாளர்கள், கோயில், பூஜை, அமுதநாயகி போன்ற தமிழ்/சமஸ்கிருதச் சொற்களை வழக்கில் பயன்படுத்துகின்றனர். சைவத் தமிழ், மரியாதை கூறும் சொற்றொடர்களில் தமிழ்/சமஸ்கிருத தொடர்களை முதன்மைப்படுத்துவதால், கிறிஸ்தவத் தமிழிலிருந்து முக்கியமாக சொற்களஞ்சியத்தில் வேறுபடுகிறது.

மொழியியல் அம்சங்கள். (இந்துத்தமிழ்)

சைவ தமிழ், வடக்குப் பேச்சுவழக்குகளில் காணப்படும் பழமைவாத ஒலியியல் அம்சங்களைப் பகிர்கிறது, குறிப்பாக நாசி நிறுத்த குரல் ஒற்றுமை சிக்கல்களைத் தவிர்க்கிறது. உருவவியல் மற்றும் தொடரியல் ரீதியாக, சைவ தமிழ் நிலையான தமிழ் அமைப்புகளைப் பின்பற்றுகிறது; பிரதிபெயர் மற்றும் மரியாதை பயன்பாடுகள் சாதி மற்றும் சமூக நிலைப்பாட்டை பிரதிபலிக்கின்றன (Noolaham Foundation, 2023). சொற்பொருள் ரீதியாக, சைவ தமிழ் பெரும்பாலும் தமிழ்/சமஸ்கிருதத்தின் சொற்களையே (காணிக்கை, திருவிழா போன்றவை) விரும்புகிறது. கோயில் மரபுகள், சாதி நடைமுறைகள் மற்றும் தமிழ் இலக்கியத்தின் தாக்கம், இந்த பேச்சுவழக்கை தமிழ் பாரம்பரியத்துடன் நெருக்கமாக இணைக்கின்றன (Wikipedia, 2025). சுருக்கமாக, விடத்தல்தீவின் சைவ தமிழ், இலங்கைத் தமிழ் பேச்சுவழக்கின் ஒரு அடிப்படை வடிவமாக இருக்கிறது, ஆனால் அதன் தனித்துவ அடையாளம் மதச் சொற்களஞ்சியம் மற்றும் கிராமிய வாழ்க்கை தொடர்பான சொற்களில் வெளிப்படுகிறது.

பகுப்பாய்வு.

இலங்கையில் பேசப்படும் தமிழ் மொழி, அதன் பிராந்திய மற்றும் சமூக மாறுபாடுகளால் தனித்துவம் வாய்ந்த பல பேச்சுவழக்குகளை உருவாக்கியுள்ளது. யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு மற்றும் மலையகத் தமிழ் பேச்சுவழக்குகள் பெரும் ஆராய்ச்சி கவனத்தை பெற்றிருந்தாலும், மன்னார் மாவட்டத்தில், குறிப்பாக கடற்கரைப் பகுதியான விடத்தல்தீவில் பேசப்படும் பேச்சுவழக்குகள் இதுவரை மிக குறைவாகவே ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன. இந்த மதிப்பாய்வு, இலங்கைத் தமிழ் பேச்சுவழக்குகள் தொடர்பான கிடைக்கக்கூடிய இலக்கியங்களை ஒருங்கிணைத்து, விடத்தல்தீவு தமிழின் மொழியியல் மற்றும் சமூக-கலாச்சார அம்சங்களுக்கு மையக் கவனம் செலுத்தி, மன்னார் தமிழின் தனித்துவத்தையும் முக்கியத்துவத்தையும் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

1. இலங்கைத் தமிழில் பேச்சுவழக்கு பன்முகத்தன்மை: இலங்கைத் தமிழ் பேச்சுவழக்குகள் பாரம்பரியமாக மூன்று முக்கிய வகைகளாக வகைப்படுத்தப்படுகின்றன: யாழ்ப்பாணத் தமிழ், மட்டக்களப்புத் தமிழ் மற்றும் இந்தியத் தமிழ் (மலையகத் தமிழ்). இவை ஒவ்வொன்றும் புவியியல், சாதி மற்றும் பிற மொழிகளுடனான தொடர்புகளால் வடிவமைக்கப்பட்ட, தனித்துவமான ஒலியியல், தொடரியல் மற்றும் சொற்களஞ்சிய அம்சங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன (நடராஜா, 1997; சண்முகதாஸ், 2022). யாழ்ப்பாணத் தமிழ் பெரும்பாலும் பாரம்பரிய தமிழ்ச் சொற்பொருளின் மிகவும் பழமைவாத கூறுகளாகக் கருதப்படுகிறது. இந்நிலையில் மட்டக்களப்புத் தமிழ், சிங்கள மொழி பேசும் சமூகங்களுடனும் மற்றும் பிற கிழக்குப் பிராந்திய சமூகங்களுடனும் ஏற்பட்ட தொடர்புகளால் பிராந்திய சொற்களஞ்சிய மற்றும் உச்சரிப்பு மாறுபாடுகளைக் கொண்டுள்ளது. “நீண்டகால வரலாற்றுப் பிரிவினை மற்றும் பிராந்திய வளர்ச்சிகளின் விளைவாக, இலங்கைத் தமிழ் பேச்சுவழக்குகள் இந்தியத் தமிழ் வகைகளிலிருந்து தெளிவாக வேறுபடுகின்றன.” (சண்முகதாஸ், 2022, பக். 3)

2. மன்னார் தமிழ்: மொழியியல் சந்திப்பில் ஒரு பேச்சுவழக்கு: இலங்கையின் வடமேற்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ள மன்னார் மாவட்டம், வரலாற்று ரீதியாக வடக்குத் தமிழ் பேசும் பகுதிகளுக்கும்

இந்தியத் தமிழ் சமூகங்களுக்கும் இடையில் ஒரு கலாச்சார மற்றும் மொழியியல் பாலமாக செயல்பட்டு வந்துள்ளது. இருப்பினும், மன்னார் தமிழ், முக்கியமான மொழியியல் இலக்கியங்களில் ஆவணப்படுத்தப்படாத நிலையில் உள்ளது. அறிஞர்கள், கடற்கரைப்பகுதிகளில் காணப்படும் பேச்சுவழக்குகள், கத்தோலிக்க வழிபாட்டு மரபுகள் மற்றும் கடல்சார் வாழ்வாதாரத்தின் தாக்கத்தினால், முன்னைய சொற்களஞ்சிய வடிவங்கள் மற்றும் நடைமுறை கூறுகளைக் கொண்டிருக்கக்கூடும் எனக் கூறுகின்றனர் (Scroll.in, 2022). உதாரணமாக, இலங்கையின் மேற்குக் கடற்கரையில் உள்ள நீர்கொழும்பு மீனவர்தமிழின், அதன் வலுவான சிங்கள செல்வாக்கும் கத்தோலிக்க அடிப்படையிலான சொற்களஞ்சிய அம்சங்களும் ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன. இது மன்னார் மாவட்ட பேச்சுவழக்குகளுடன் சில ஒத்த அம்சங்களைப் பகிர்ந்துகொள்ளக் கூடும். “சிங்களத் தொடரியல் மற்றும் கத்தோலிக்க மதச் சொற்களஞ்சியத்தின் கலவையானது, நீர்கொழும்பில் ஒரு தனித்துவமான தமிழ்ப் பேச்சுச் சமூகத்தை உருவாக்கியுள்ளது, இது மன்னார் பகுதிகளில் உள்ள கத்தோலிக்க தமிழ் பேச்சுவழக்குகளின் அம்சங்களை பிரதிபலிக்கக்கூடும்.” (Scroll.in, 2022) தமிழ் மொழியின் ஒலியியல் பரிணாமம் மற்றும் பேச்சுவழக்குகளைப் பற்றிய இந்தத் தரவுகள் பல சுவாரஸ்யமான மொழியியல் அம்சங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன. இது குறிப்பாகப் பேச்சுத் தமிழின் ஓர்மை ஒலி மாற்றங்கள் சொல் வடிவங்கள் மற்றும் சமூக-மொழியியல் சூழல்களைப் பற்றிய ஆழமான பகுப்பாய்வுக்கு வாய்ப்பளிக்கிறது.

வட்டார வழக்குகள் மற்றும் சொற்கள் பற்றிய விளக்கம்.

விடத்தல் தீவில் பல வட்டாரச் சொற்கள் காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக: - “குறோசும்”, “சும்மாடு”, “மரக்கால்” - இவை கிராமிய வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிக்கும் சொற்கள். - “அல்லேலுயா”, “பேய்”, “பணியாரம்” - இவை நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகள் மற்றும் உணவுப் பழக்கங்களைச் சுட்டுகின்றன. - “சவுக்கால்”, “கூவக்கட்டு” - இவை தனித்துவமான பேச்சுவழக்குகளைக் கொண்டுள்ளன.

இலக்கண மாற்றங்கள் மற்றும் பேச்சுமொழி: பேச்சுத் தமிழில் இலக்கண விதிகள் பெரும்பாலும் தளர்த்தப்படுகின்றன. உதாரணமாக: - “என்னென்று சென்னா” (என்ன என்று சொன்னால்?) - இங்கு “என்று” என்பது “எண்டு” ஆக சுருக்கப்பட்டுள்ளது. “எடியேய் இங்க ஒருக்கா வாவன்” - இது ஒரு வழக்கறிந்த அழைப்பு வாக்கியம், இதில் “ஒருவர்” என்பது “ஒருக்கா” ஆக மாற்றப்பட்டுள்ளது.

சமூக-மொழியியல் அம்சங்கள்: இத்தரவுகள் சமூக உறவுகள், உணர்ச்சிப் பதங்கள் மற்றும் குறிப்பிட்ட சூழல்களில் பயன்படுத்தப்படும் மொழியைப் பிரதிபலிக்கின்றன. உதாரணமாக: “அவன் ஒரு ஆத்திரத்தில அப்பிடி கதச்சிரரான்” - இது ஒரு உணர்ச்சிப் பிரதிபலிப்பு. “பெரிய ஆக்கள் எண்டு தூக்கிபிடிச்சுக்கொண்டு திரியிறீங்க” - இது ஒரு கிண்டல் அல்லது கடும் குற்றச்சாட்டைக் குறிக்கிறது.

.ஒலிபெயர்ப்பு மற்றும் எழுத்துப்பிழைகள்: சில சொற்கள் ஒலிபெயர்ப்பில் சூழப்பத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. உதாரணமாக: “தேத்தண்ணி ஊத்தேலயா” - இது “தேநீர் ஊத்தேலயா” என்பதன் சிதைவாக இருக்கலாம். - “வெறி என்னும் முறியேலயா” இது “வெறித்தல்” மற்றும் “முறிதல் ஆகியவற்றின் கலவையாக இருக்கலாம்.

நாட்டுப்புறக் கதைகள் மற்றும் பழமொழிகள்: சில வரிகள் நாட்டுப்புற ஞானத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றன. உதாரணமாக: “கண்டது கடியது எல்லாம் திண்ணிறது” இது ஒரு பழமொழி போன்றது. “வருசம் பிறந்தநாத்து”, இது பருவகால மாற்றங்களைக் குறிக்கலாம். இத்தரவுகள் தமிழின் பேச்சுவழக்குகள், ஒலியியல் பரிணாமம், சமூகத் தாக்கங்கள் மற்றும் கலாச்சார அடையாளங்களைப் பற்றிய ஒரு விரிவான பார்வையைத் தருகின்றன. இவற்றை ஆய்வு செய்வதன் மூலம், தமிழ்மொழியின் இயல்பான நெகிழ்வுத்தன்மை மற்றும் பரிணாம வளர்ச்சி பற்றிய புரிதலை மேம்படுத்தலாம். விடத்தல் தீவு மக்களின் தமிழ் மொழி பயன்பாடு, சில தனித்துவமான வேறுபாடுகளைக் கொண்டுள்ளது.

இங்கு பேசப்படும் தமிழில் பல சொற்கள், சொற்றொடர்கள் மற்றும் இலக்கணக் கூறுகள் வழக்கற்ற அல்லது மாறுபட்ட வடிவங்களில் உள்ளன. இந்த ஆய்வில், விடத்தல் தீவு மக்களின் தமிழில் காணப்படும் சில சொல் மற்றும் இலக்கண மாறுபாடுகளைப் பற்றி விரிவாக ஆராய்வோம்.

1. “சித்தப்பு” - “சித்தப்பா” என்பதற்குப் பதிலாக வழக்கிலுள்ள தமிழில், “சித்தப்பா” என்பது ஒரு மரியாதைச் சொல்லாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால் விடத்தல் தீவு மக்கள் “சித்தப்பு” என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துகின்றனர். - எடுத்துக்காட்டு: “எப்பிடிச் சித்தப்பு?” (எப்படிச் சித்தப்பா?) how are you uncle? இது, அவர்களின் மொழியில் உள்ள எளிமைப்படுத்தப்பட்ட சொல் வடிவங்களைக் காட்டுகிறது.

2. “புள்ள” - “பிள்ளை” என்பதற்குப் பதிலாக “பிள்ளை” என்பதற்குப் பதிலாக “புள்ள” என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது மலையாளம் போன்ற பிற தென் மொழிகளின் தாக்கத்தைக் காட்டலாம். - எடுத்துக்காட்டு: “சொல்லு புள்ள” (சொல்லுபிள்ளை) Tell me child. இது குழந்தைகளைக் குறிக்கும் ஒரு செல்லமான வழக்கு.

3. “அப்பேக்க” - “அப்பொழுது” என்பதற்குப் பதிலாக நிலையான தமிழில் “அப்பொழுது” என்பதற்குப் பதிலாக “அப்பேக்க” என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது. - எடுத்துக்காட்டு: “அப்பேக்க அவங்க

வந்தவங்க” (அப்போது அவர்கள் வந்தார்கள்) Then they came இது காலத்தைக் குறிக்கும் சொல்லின் சுருக்கமான வடிவம்.

4. “அம்பாரம்” - “அதிகம்” என்பதற்குப் பதிலாக “அதிகம்” என்பதற்கு மாறாக “அம்பாரம்” என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டு: “அம்பாரம் மீன்” (அதிகமான மீன்) more fish. இது ஒரு குறிப்பிட்ட அளவை வெளிப்படுத்தும் தனித்துவமான சொல்.

5. “கனக்க” - “அதிகம்” என்பதற்குப் பதிலாக இதே பொருளில் “கனக்க” என்ற சொல்லும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. - எடுத்துக்காட்டு: “கனக்க நாள் எடுக்கும்” (அதிக நாட்கள் எடுக்கும்) it will take more days. இது ஒரு பிராந்திய வழக்குச் சொல்லாகும்.

6. “மூதேசி” - “மூதேவி” என்பதற்குப் பதிலாக “மூதேவி” என்பதற்குப் பதிலாக “மூதேசி” என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது. - எடுத்துக்காட்டு: “அங்கால போ மூதேசி” (அங்கே போ மூதேவி) go away ghost. இது ஒரு குறிப்பிட்ட பிரயோகத்தில் வரும் சொல் மாற்றம்.

7. “அம்புட்டா” - “அகப்பட்டால்” என்பதற்குப் பதிலாக “அகப்பட்டால்” என்பதற்கு மாறாக “அம்புட்டா” பயன்படுத்தப்படுகிறது. - எடுத்துக்காட்டு: “ஏதாவது சொல் அம்புட்டா சொல்லுங்களன்” (ஏதாவது அகப்பட்டால் செல்லுங்கள்). இது ஒரு சொல் சுருக்கமாக்கல்.

8. “நே” விசுவயின் பயன்பாடு வினைச்சொற்களுடன் மற்றும் பெயர்ச்சொற்களுடன் நே” சேர்த்துப் பேசும் பாணி இங்கு காணப்படுகிறது. - எடுத்துக்காட்டு: “நே போநே அங்கால” (நீ அங்கால போ) go that side.

9. “இஞ்ச வா” - ஒரு தனித்துவமான வழக்கு “இஞ்ச வா” என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட பேச்சுவழக்கு. - எடுத்துக்காட்டு: “இஞ்சவா, நான் எப்ப சொன்னான்” (சந்தேகத்தை தீர்ப்பதற்காக பாவிக்கப்படுகின்றது.) wait, when did I say? இது ஒரு பேச்சியல் சொற்றொடர்.

10. “கொஞ்சம் பொறு” - ஒரு தனித்துவமான வழக்கு “கொஞ்சம் பொறு” என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட பேச்சுவழக்கு. - எடுத்துக்காட்டு: “கொஞ்சம் பொறு , எப்ப நான் சொன்னான்” (சந்தேகத்தை தீர்ப்பதற்காக பாவிக்கப்படுகின்றது.) wait, when did I say? இது ஒரு பேச்சியல் சொற்றொடர்.

விடத்தல்தீவு மக்களின் தமிழ், பிராந்தியத் தாக்கங்கள், மொழி எளிமைப்படுத்தல் மற்றும் தனித்துவமான சொல் வடிவங்களைக் கொண்டுள்ளது. இது தமிழின் பல்வகைமையை வெளிப்படுத்துகிறது. இத்தகைய மொழி வேறுபாடுகள், அவர்களின் பண்பாட்டு தனித்துவத்தையும் பிரதிபலிக்கின்றன.

விடத்தல்தீவு தமிழ் வெளிப்பாடுகளின் ஒலியியல் பகுப்பாய்வு.

வலுவான மீன்பிடி மற்றும் கத்தோலிக்க கலாச்சார பாரம்பரியத்துடன் வளமான கடற்கரை கிராமமாக விளங்கும் விடத்தல்தீவில் பேசப்படும் தமிழ் பேச்சுவழக்கு, தனித்துவமான மற்றும் செறிவான ஒலியியல் அமைப்பைக் கொண்டுள்ளது. பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்ட 67 தனித்துவமான சொற்றொடர்கள், உள்ளூர்மயமான புதுமைகள், தரமற்ற அழுத்தப் பயிற்சிகள் மற்றும் மதம் மற்றும் தொழில் சார்ந்த தொடர்புகளால் ஏற்பட்ட வெளிநாட்டு ஒலிப்புகளின் கணிசமான தாக்கத்துடன், ஆழமான புராதன தமிழ் ஒலியியல் பண்புகளை வெளிப்படுத்துகின்றன. ரெட்ரோஃப்ளெக்ஸ் மெய்யெழுத்துக்களின் ஆதிக்கம்: புராதன தமிழ் மொழிகளின் ஒலியியல் சிறப்புகளில் ஒன்றான ரெட்ரோஃப்ளெக்ஸ் மெய்யெழுத்துக்கள் விடத்தல்தீவு பேச்சுவழக்கில் பரவலாகக் காணப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டுகள்: சும்மாடு (summaṭu) → /sum:a:ḍu/ கண்ணா (kaṇṇā) → /kaṇ:a:/ மண்டா (maṇṭā) → /maṇṭa:/ இந்த பேச்சுவழக்கில், ரெட்ரோஃப்ளெக்ஸ் நாசி+நிறுத்து ஒலிகள் நிலையான உச்சரிப்பு அடையாளங்களாக அமைகின்றன. ரெட்ரோஃப்ளெக்ஷன், ஒலியியல் அம்சமாக மட்டுமல்லாமல், சமூக அடையாளங்களோடும் தொடர்புடையது; இது கிராமப்புற வாய்மொழிப் பாரம்பரியத்தின் வெளிப்பாடாகவும் கருதப்படுகிறது.

இரட்டைக் குறியீடுகள் (ஜெமினேஷன்) பயன்பாடு: இரட்டைக் குறியீடு மெய்யெழுத்துக்கள் (ஜெமினேட் காண்சனன்ட்ஸ்) இங்கு பேசும் மொழியில் எடுக்கும் ஒரு முக்கிய இடம் வகிக்கின்றன, இது பேச்சுவழக்கின் லெக்சிகல் மற்றும் இலக்கணப் பண்புகளைத் தூண்டுகிறது. எடுத்துக்காட்டுகள்: மரக்கால் (marakkāl) → /marak:a:l/ கல்லோட (kallōta) → /kal:o:ḍa/ gl;b (patti) → /paṭ:i/ இரட்டைக் குறியீடுகள், வலியுறுத்தலை அதிகரிக்கும் ஒரு இலக்கண உத்தியாக மட்டுமல்லாமல், பேச்சுவழக்கில் பழமைவாதத் தன்மையையும், திராவிட பாரம்பரிய உரைநடையின் தொடர்ச்சியையும் குறிக்கின்றன. விடத்தல்தீவு பேச்சுவழக்கில் ஜெமினேஷன், யாழ்ப்பாணப் பேச்சுவழக்குடன் ஒப்பிடும்போது கூட அதிகமாக வலியுறுத்தப்படுகிறது; இது அங்குள்ள வாய்மொழிச் செயல்பாட்டு சூழ்நிலைகளால் (எ.கா., கதை சொல்லல், பிரார்த்தனை, திடுக்கிடல்) விளக்கப்படலாம்.

நீண்ட உயிரெழுத்துக்கள் மற்றும் திறந்த ஒலிகள்: வார்த்தைகளின் இறுதியில் மற்றும் அழுத்தமுள்ள எழுத்துக்களில் நீண்ட உயிரெழுத்துக்களின் பயன்பாடு குறிப்பிடத்தக்கது: திருந்தாதி (tirundādi) → /ṭṛuṇḍa:ṭi/ Xklh (ōmaḍā) → /o:maḍa:/ தோணி (tōṇi) → /ṭo:ṇi/ இது தமிழ் மொழியின் மோரா-நேர ரிதமைக் (mora-timed rhythm) காக்கிறது; கூடுதலாக, இந்த நீடிப்பு பின்வரும் வகைகளில் உள்ள கருத்துப் பரிமாற்றங்களை அதிகரிக்க உதவுகிறது: சம்பிரதாய ஒலிகள் (எ.கா., மத வழிபாட்டு

சொற்கள்), உணர்ச்சி வெளிப்பாடுகள் (எ.கா., பாசப்பூர்வமான குறிப்பு சொற்கள்), நகைச்சுவைச் செயல்கள் (எ.கா., மிகைப்படுத்தல்கள் மற்றும் கேலிச் சொற்றொடர்கள்). இத்தகைய நீடிப்புகள், விடத்தல்தீவின் பேச்சுவழக்கில் புவியியல் மற்றும் சமூக ரீதியாக ஊன்றியுள்ள கலாச்சாரத்தின் ஒலியியல் பன்முகத்தன்மையை வெளிப்படுத்துகின்றன.

நாசி மெய்யெழுத்துகளின் வகை மற்றும் ஒருங்கிணைப்பு: விடத்தல்தீவின் பேச்சுவழக்குகளில் தமிழ் மொழியில் காணப்படும் அனைத்து முக்கிய நாசி ஒலிகளும் இடம் பெற்றுள்ளன: இவை பெரும்பாலும் ப்ளோசில் ஒலிகளுடன் இணைந்து நாசி+நிறுத்து (nasal+stori) ஒலிக்கொத்துக்களை உருவாக்குகின்றன: மாஞ்சு மாஞ்சு → /ma:ndʒu ma:ndʒu/ மண்டா → /manɖa:/ சுள்ளி → /tʃu:li/ இத்தகைய ஒலிக்கொத்துகள் பேச்சுவழக்கிற்கு ஒலி அடர்த்தி வழங்குகின்றன மற்றும் கிராமப்புற பேச்சில் காணப்படும் இயற்கையான உச்சரிப்பு முயற்சியைக் குறிக்கின்றன. நாசி ஒருங்கிணைப்பு ஒலிக்கொத்துகளில் இயல்பாகவே நடைபெறுகிறது, இது ஒலியியல் வரிசைமுறை விதிகளை வலுவாகப் பராமரிக்கிறது.

வெளிநாட்டு ஒலிகள் மற்றும் மத செல்வாக்கு: கத்தோலிக்க வழிபாட்டு மரபின் தாக்கத்தினால், தமிழ் அல்லாத (போர்த்துகீசியம், லத்தீன், ஆங்கிலம்) மொழிகளிலிருந்து ஒலிகள் இணைந்து தனித்துவமான ஒலியியல் அம்சங்களை உருவாக்கியுள்ளன: குறோசம் (kurōsum) → /kuro:sum/ ஆசந்தி (āchanti) → /a:sandi/ அல்லேலுயா பேய் → /alleluja: pe:j/ இந்த சொற்கள் காட்டுகின்றன: /ள/ மற்றும் /ண/ போன்ற ஒலிகள் — தூய தமிழில் அரிதாக காணப்படும் ஒலிகள், அழுத்தமற்ற அசைப்புகள் (unstressed syllables), கடன் வாங்கிய உயிரெழுத்து வடிவங்கள். இந்த வகையான கடன் சொற்கள் ஒலியியல் ரீதியாக தமிழ் பேச்சுமுறையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன, பொதுவாக: உயிரெழுத்து சேர்த்தல் (epenthesis) மெய்யெழுத்து கொத்துக்களை உடைக்கும் உயிரெழுத்துக்களைச் சேர்த்தல். கடன் மெய்யெழுத்துக்களுக்கு உகந்த தமிழ் ஒலிகளின் மாற்றுப் பயன்பாடு.

அசை அமைப்பு மற்றும் தாளம்: பெரும்பாலான சொற்றொடர்கள் CV (மெய்+உயிர்) அல்லது CVC (மெய்+உயிர்+மெய்) வடிவமைப்பை பின்பற்றுகின்றன; நீளமான சொற்களில் CVVCV வரையிலும் நீட்டப்படுகின்றன.

பேச்சு தாளம் நேர அடிப்படையிலானது (timed), ஆனால் உணர்ச்சிவசப்படுகின்ற சொற்றொடர்கள் குறிப்பாக திட்டுதல் அல்லது கிண்டல் நேரங்களில் பின்வரும் பண்புகளை வெளிப்படுத்துகின்றன: திடீர் உச்சக்கட்ட எழுச்சிகள், இரட்டைக் குறியீடுகள் மற்றும் நிறுத்து ஒலிகளில் கூர்மையான வலியுறுத்தல்கள், ஒழுங்கற்ற தொனியில் கலந்த குளோட்டலைஸ் அல்லது உறிஞ்சிய ஒலிகள், இந்த தாள அமைப்பு, விடத்தல்தீவு தமிழ் பேச்சுவழக்கிற்கு ஒரு தசைநார் போன்ற கடுமையான, அழுத்தமான ஒலியியல் சுயவிவரத்தை வழங்குகிறது. இது பெரும்பாலும் கடல் வாழ்க்கை, உழைப்புப் பண்பாடு மற்றும் பக்தி வழிபாட்டு மந்திரங்களின் இயற்கைத் தாளங்களை பிரதிபலிக்கிறது.

வெளிப்படையான உள்ளுணர்வு மற்றும் நடைமுறை உரைநடை: உள்ளுணர்வு (prosodic) வடிவங்கள் மிக வெளிப்படையானவை மற்றும் நடைமுறை ரீதியாக வேறுபட்டுள்ளன. அச்சுறுத்தல்கள்: எழுச்சி-வீழ்ச்சி எழுச்சியுடன் கூடிய உச்சரிப்பு (எ.கா., பச்சை மட்ட பியும்). கிண்டல்: மிகைப்படுத்தப்பட்ட மன அழுத்தம் (எ.கா., இதென்ன பரிசீலனை). கிண்டல்: மெல்லிசை எழுச்சி உச்சரிப்புகள் (எ.கா., யெமக் (கள்ளி)). இந்த நடைமுறை, சூழல் உணர்திறன் மற்றும் உணர்ச்சி செறிவுடன் கூடியது மற்றும் சமூக அடையாளங்களை ஆழமாகக் குறிக்கும். சுருக்கமாக விடத்தல்தீவு தமிழ் பேச்சுவழக்கின் ஒலியியல் அமைப்பு, பாரம்பரிய தமிழ் உச்சரிப்பு அம்சங்களை, வாய்மொழி புதுமைகளை மற்றும் சமூக கலாச்சார அடுக்குகளை ஒன்றிணைத்துள்ளது. இந்த அமைப்பு பல பரிமாணங்களில் நெருக்கமாக மற்றும் வெளிப்படையாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது: பின்னடைவு மூட்டு அமைப்பு, உயிரெழுத்து நீட்டிப்பு, இரட்டைக் குறியீடு (ஜெமினேஷன்), மற்றும் கடன் சொற்களின் உள்ளூர் ஒலியியல் தமிழாக்கம். இச்சிறப்புமிக்க ஒலியியல் சுயவிவரம் வெறும் ஒலிகளை மட்டுமல்லாது, இடம், தொழில், உறவுகள், மதம் மற்றும் அன்றாட வாழ்க்கையோடு இணைந்த உயிருள்ள சமூக அடையாளத்தை பிரதிபலிக்கிறது. விடத்தல்தீவின் தமிழ் பேச்சுவழக்கின் உருவவியல் அமைப்பு, பாரம்பரிய மற்றும் பேச்சுத் தமிழின் இயல்புகளுடன் இணைந்து, ஒரு வளமான கூட்டு அமைப்பை வெளிப்படுத்துகிறது. இருப்பினும், இந்த 67 தனித்துவமான வெளிப்பாடுகளின் உருவவியல், பிராந்தியத்திற்கே உரித்தான படைப்பாற்றல், சொற்பொருள் கலவை மற்றும் செயல்பாட்டு சுருக்கத்தையும் காட்டுகிறது. இவை அனைத்தும் இந்த கடலோர மீன்பிடி கிராமத்தின் வாழ்க்கை முறை, மத வழிபாடு மற்றும் பொருளாதாரச் சூழலால் வடிவமைக்கப்பட்டவை.

கூட்டு உருவவியல்: இலக்கியத் தமிழைப் போலவே, விடத்தல்தீவு பேச்சுவழக்கிலும் பெரும்பாலான சொற்றொடர்கள் சேர்மவியல் (agglutinative) தன்மை கொண்டவை: வேர்ச்சொற்களுடன் சொல்லணுக்களை (morphemes), குறிப்பாக பின்னொட்டுகளை இணைத்து அர்த்தங்களை உருவாக்குகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக: நீ கதைச்சது சரியான பிழையான கதைதான் பல உரிச்சொற்கள், கடந்த கால வினைச்சொல் மற்றும் ஒரு இணைப்பி (copula) இணைக்கப்பட்ட தொகுப்பு. எடக்கு முடக்கா கதைக்காத பல எதிர்மறை வினை வடிவங்களை கட்டாய செயல்முறையுடன் இணைக்கும். இங்கு காணப்படும் பொதுவான பின்னொட்டுகள்: -ஆன (-āna) → உரிச்சொற்களுக்கான. -இரு (-

iru) → கட்டாய வினைச்சொற்களுக்கு. -உம் (-um) → பெயர்ச்சொல் சேர்க்கைகளுக்கு. -அது (-athu) → பெயரிடல் வடிவங்களுக்கு. இவை பேச்சுவழக்கில் வினை மற்றும் பெயரிடல் நிலைகளில் அர்த்த அடுக்கை மேம்படுத்துகின்றன.

கூட்டுப் பெயர்ச்சொற்கள்: பல சொற்றொடர்கள் கூட்டுப் பெயர்ச்சொற்களாக அமைந்துள்ளன, பல கருத்துக்களை ஒரே சொற்களில் சுருக்கி, குறிப்பாக கலாச்சாரத் தனித்துவங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன: மரக்கால் (marakkāl) மரம் (மரம்) + கால் (கம்பு) → மரத்தால் செய்யப்பட்ட ஓர் கருவி (ஓர்). மாட்டுக் கை மாடு (காளை) + இணைப்பு சொல்லணு + கை (கை) → வலுவான கை. சுள்ளி விறகு (சிறிய கிளை) + விறகு (மரம் வெட்டிய இறக்குமதி). இத்தகைய சேர்மங்கள் பெரும்பாலும் கருவிகள், உடற்கூறியல் கூறுகள் மற்றும் உறவுப் பண்புகளை விளக்குகின்றன, களங்களில் உள்ள பயன்பாடுகளைப் பிரதிபலிக்கின்றன.

நகலெடுத்தல் மற்றும் மறுசெய்கை: மறுபிரதி (reduplication) என்பது தமிழின் ஒரு தனிச்சிறப்பாகும்; விடத்தல்தீவு சொற்றொடர்களிலும் இது செயலை வலியுறுத்தவோ அல்லது மீள்செயல்களை குறிக்கவோ பயன்படுகிறது: மாஞ்சு மாஞ்சு: மிகுந்த உழைப்பு அல்லது கடுமையான முயற்சி. கண்ட கண்ட காணப்படும் அனைத்தும் (பெருமைபடுத்தல்). விசாரம் விசார: தொடர்ச்சியான குழப்பமான செயற்பாடு. இத்தகைய மறுபிரதி, உருவவியல் ரீதியாக எளிமையானதுதான்; ஆனால் பேச்சுவழக்கில் உணர்ச்சி, உள்ளுணர்வு மற்றும் நிகழ்வுகளின் நுட்பங்களையும் வெளிப்படுத்துகிறது. வாய்மொழி உருவவியல்: உட்பொதிக்கப்பட்ட வடிவங்கள் மற்றும் பங்கேற்பாளர்கள்: பல வெளிப்பாடுகள், உட்பொதிக்கப்பட்ட வினை வடிவங்களை கொண்டுள்ளன, குறிப்பாகக் கடந்த காலம் அல்லது எதிர்மறை பங்கேற்புகளைக் குறிக்கும்: பேசியாய் → பேசு + இறாய் (நீங்கள் - தற்போது காலம்). பிறந்தநாத்து → பிறந்த (கடந்த நிகழ்வு) + நாள் (நாள்). -அது, -அமா, -இரு, -இன் ஆகிய வடிவங்கள் தொடர்ந்து தோன்றுகின்றன; அவை செயலின் நிலை மற்றும் மனநிலையை வெளிக்கொணர்கின்றன. முக்கியமாக, இந்த வடிவங்கள் நீள்வட்டமாக சுருக்கப்பட்டு, பேச்சுத் திறனை மேம்படுத்துகின்றன.

செயல்கள் மற்றும் நிபந்தனைகளின் பெயரிடல்: பல வினைச்சொற்கள் அல்லது பெயரடைப்பெயர்கள் நிகழ்வுகள், கருவிகள் அல்லது நிலைகளைக் குறிக்கும் பெயர்ச்சொற்களாக மாறுகின்றன: திருந்தாதி மாலை தேவாலய மணி ஒலியை குறிக்கும், திருந்து (சரிசெய்தல்) வேர்சொல்லிலிருந்து பெறப்பட்டது. செவிடு உடையும் செவிடு (காது) + உடை (உடைத்தல்) + உம் (எதிர்கால குறிப்பு). ஆய்: மீனிலிருந்து எலும்பை நீக்கும் செயல்; வினைமூலத்திலிருந்து பெறப்பட்ட பெயர்ச்சொல். இந்த பெயரிடல், குறிப்பாக மீன்பிடித்தல், சமையல் மற்றும் ஒழுங்கமைக்கும் சூழல்களில் நிகழ்வுகளையும் கருவிகளையும் குறிக்க அனுமதிக்கிறது. இழிவான மற்றும் விளையாட்டுத்தனமான சொல்லணுக்கள்: சில சொற்றொடர்கள், இழிவை மற்றும் நகைச்சுவையை குறிக்கும் மரபுவழிப் பின்னொட்டுகளுடன் காணப்படுகின்றன: யெமக் சுள்ளி (தந்திரமான பெண்). அல்லேலுயா பேய் பேய்: நகைச்சுவையான அதீத சக்திக்குரிய உருவகம். பரிசிகேடா பரிசு (பரிசு) + கேடு (அழிவு) → அவமானம். இவை, பேச்சுவழக்கில் நகைச்சுவை, கிண்டல் மற்றும் சமூக விமர்சனங்களை உருவவியலில் எவ்வாறு கோடிட்டுவைக்கின்றன என்பதைக் காட்டுகின்றன. செயல்பாட்டு சுருக்கங்கள் மற்றும் மாதிரி வடிவங்கள்: இயற்கையான பேச்சுத் தாளங்களை பிரதிபலிக்க, சுருக்கப்பட்ட வடிவங்களை உருவாக்கும் மார்பிம்கள் அடங்கியுள்ளன: வாவன் வா + வன் (கட்டாய ஆண்பால் ஒப்புமை). சொன்னா (என்றால்) → சென்னா. ஊத்தேலயா ஊத்து (ஊற்றல்) + ஏலையா (முடியாதா). இந்த உருவவியல் சிறப்புகள், விடத்தல்தீவு தமிழை ஒலியியல் ரீதியாகவும், தாள அமைப்பிலும் தனித்துவப்படுத்துகின்றன; இதன் மூலம் பேச்சில் தடையில்லா ஓட்டத்தை உருவாக்குகின்றன.

கடன்வார்த்தைதழுவல் மற்றும் உருவவியல் ஒருங்கிணைப்பு: மதம் மற்றும் சமூகசடங்குகளின் காரணமாக, பல சொற்கள் போர்த்துகீசியம், லத்தீன் அல்லது ஆங்கில மொழிகளிலிருந்து கடன் பெற்றுள்ளன; அவை தமிழின் உருவவியல் அமைப்பில் நேர்த்தியான முறையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன: குறோசும Cruzamento அல்லது Croce (Cross) என்ற போர்த்துகீசிய அல்லது லத்தீன் மூலத்திலிருந்து. திருவிழா, ஆசந்தி, அடை லத்தீன் மூல சொற்கள், ஆனால் தமிழ் பெயர்ச்சொல் வடிவமைப்புக்கு ஏற்றவாறு பின்னொட்டு மற்றும் மறுசீரமைப்பு செய்யப்பட்டுள்ளன. இந்த மொழியியல் செயல்முறைகள், தமிழின் உருவவியல் நெகிழ்வுத்தன்மையையும், வெளிநாட்டுச் சொற்களை உள்ளூர் கலாச்சார சூழ்நிலைகளுக்கு உகந்ததாக மாற்றும் திறனையும் வெளிக்கொணர்கின்றன. சுருக்கமாக; விடத்தல்தீவு தமிழ் வெளிப்பாடுகளின் உருவவியல் பன்முகத்தன்மை கொண்டதாகும், அடிப்படையாகக் கொண்டது: பாரம்பரிய சொற்றொடர்களின் திரட்டுதல், பிராந்திய சொற்பொருள் கலவை, வினைச்சொல்-பெயர்ச்சொல் இடமாற்றங்கள், மற்றும் உள்ளூர் புதுமைகள். இவை அனைத்தும் பணி சார்ந்த தகவல்களையும், உணர்ச்சி வெளிப்பாடுகளையும், அன்றாட வாழ்க்கை, உறவுகள், மதச் சடங்குகள் மற்றும் வாய்மொழி பாரம்பரியத்துடனான ஆழமான தொடர்பையும் பிரதிபலிக்கின்றன. இதன் உருவவியல் கட்டமைப்பு, வெறும் சொற்றொடர்களை மட்டுமல்ல, சமூக உறவுகள், எச்சரிக்கைகள், நகைச்சுவைகள் மற்றும் கட்டளைகளை உருவாக்குவதற்கும் பணிவேலை செய்கின்றது. இவை அனைத்தும் விடத்தல்தீவின் கடலோர தமிழ் சமூகத்தின் தினசரி உரையாடலின் நுணுக்கங்களைப் பிரதிபலிக்கின்றன.

விடத்தல்தீவு தமிழ் வெளிப்பாடுகளின் அகராதி (Lexical) பகுப்பாய்வு.

விடத்தல்தீவு தமிழ் வெளிப்பாடுகளின் அகராதி, புராதன தமிழ் அடிப்படையிலான சொற்களஞ்சியம், சொற்பொருள் புதுமைகள், கடன்சொற்கள் மற்றும் இந்த கடலோர சமூகத்தின் மீன்பிடி வாழ்வாதாரம், கத்தோலிக்க மத அடையாளம் மற்றும் கிராமப்புற வாழ்க்கைமுறை ஆகியவற்றில் ஆழமாக வேருன்றிய வாய்மொழி மரபுகளின் கலவையைக் காட்டுகிறது. பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்ட 67 தனித்துவமான சொற்றொடர்கள், தகவல் தொடர்பு மட்டுமின்றி, உயிர்வாழ்வு, உணர்ச்சி வெளிப்பாடு, மத சடங்கு மற்றும் நகைச்சுவைக்காகவும் கட்டமைக்கப்பட்ட, செயல் மையமுடைய ஒரு சொற்களஞ்சியத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன.

வாழ்வாதார அகராதி.

மீன்பிடித்தல், கருவிகள் மற்றும் கடல் சூழல்: மீன்பிடி பொருளாதாரத்தை மையமாகக் கொண்டது விடத்தல்தீவு சொற்களஞ்சியத்தின் முக்கியத் தளம். இங்கு பயன்படும் சொற்கள்: தோணி - மரப்பகுதியில் செய்யப்பட்ட நீண்ட படகு, மரக்கால் - தோணியை இயக்கத் துடுப்பாகப் பயன்படுத்தப்படும் கருவி, மண்டா - ஈட்டியுடன் மீன்களை பிடிக்கப் பயன்படும் கருவி, அத்தாங்கு - வலைகளிலிருந்து மீன்களை அகற்றும் கருவி. பட்டி - மீன்பிடி வலையின் ஒரு வகை (trap-net). கண்டி வலை - ஒரு தனித்துவமான மீன்பிடி வலை வகை. இவை அனுபவத்தின் மூலம் உருமாறிய சொற்கள், புத்தக வழிகாட்டலில் கிடைத்தவை அல்ல. இந்த சொற்கள் மிகுந்த துல்லியத்துடன் கருவிகள், தொழில்நுட்பங்கள் மற்றும் கடல் சூழல்களைக் குறிக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, கண்ணா - சதுப்புநிலக் கடலுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் சொல், கல்லோட - ஆழமற்ற கடல்களுக்குள் உள்ள பாறை, பாதைகள் குறித்த சொல். இத்தகைய சொற்கள் சமூகத்திற்கு வெளியே புரிந்துகொள்ளப் பெரிதும் கடினம், இதனால் சொற்களஞ்சியத் தனிமை (lexical isolation) நிலவுகிறது.

மத அகராதி.

தமிழாக்கப்பட்ட கத்தோலிக்க செல்வாக்கு: விடத்தல்தீவு தமிழ், கத்தோலிக்க மத வழிபாட்டு மரபுகளுடன் சேர்ந்துகொண்ட தனித்துவமான சொற்களஞ்சியத்தை உருவாக்கியுள்ளது. மதச் சடங்குகளிலிருந்து பெறப்பட்ட சொற்கள், தமிழ் ஒலியியல் மற்றும் இலக்கண வடிவமைப்புடன் உருமாறியுள்ளன. குறோசும - தவக்காலம் குறிக்கும் சொல். திருவிழா - தேவாலய வழிபாட்டு நிகழ்வு. ஆசந்தி - புனித வெள்ளி வழிபாட்டு நிகழ்வு. அல்லேலுயா பேய் - தவக்காலத்தை சித்தரிக்கும் புனைவு உருவம். இவை மத சொற்களஞ்சியத்தின் சொற்பொருள் மாற்றத்தையும், சொற்களஞ்சிய ஒருங்கிணைப்பையும் காட்டுகின்றன. லத்தீன் மற்றும் போர்த்துகீசிய வேர்ச் சொற்கள் தினசரி சொற்களஞ்சியத்தில் தமிழாக்கப்பட்டு, மதக் குறியீடுகளின் சொற்பொருள் வட்டாரத்தை உருமாற்றுகின்றன. கிராமவாசிகள் தங்கள் இறைநம்பிக்கையை உள்ளமைக்கக்கூடிய வகையில் இந்த சொற்களை பயன்படுத்துகின்றனர். பேய் அல்லது திருந்தாதி போன்ற சொற்கள் மூலம் கிறிஸ்தவ உருவங்கள் நகைச்சுவை அல்லது விளையாட்டு வட்டாரத்தில் விரிவாக்கப்படுகின்றன, இது பிராந்திய கலாச்சார சிறப்பை பிரதிபலிக்கிறது.

சமையல் அகராதி.

உணவு மற்றும் வீட்டு வாழ்க்கை: சமையல் மற்றும் வீட்டுக் கருவிகளை குறிக்கும் சொற்றொடர்களும் இந்த மொழியின் முக்கியமான பகுதியை நிரப்புகின்றன. புளிமிளகாய் - காரமான புளி உணவுப் பதார்த்தம். அடை - கிறிஸ்துமஸ் பண்டிகைக்காக செய்யப்படும் இனிப்பு வகை. சுள்ளி விறகு - எரிப்பதற்கு பயன்படும் சிறிய குச்சிகள். ஆய் - மீன்களில் இருந்து எலும்புகளை நீக்கும் செயல். இந்த அகராதி குடும்ப வாழ்க்கையின் சிறப்புகளை பிரதிபலிக்கிறது, குறிப்பாக சமையலறை மற்றும் மீன் பதப்படுத்தல் பணிகளுக்கு இந்த சொற்றொடர்கள் வெறும் பெயர்ச்சொற்களாக அல்லாமல் செயல்முறைகளை குறிக்கும் சொற்களாகவும் செயல்படுகின்றன. இந்த சொற்கள், பெண்கள் செய்த வேலைப்பாடுகளுடன் பிணைந்து சமையல் மற்றும் வீட்டு வாழ்க்கை வழக்கங்களை எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

உணர்ச்சி, திட்டுதல் மற்றும் கிண்டல் பற்றிய அகராதி.

விடத்தல்தீவு தமிழ் வெளிப்பாடுகளின் அகராதி, உணர்ச்சி, திட்டுதல், கிண்டல் ஆகியவை நிறைந்த ஒரு வாய்மொழி கலாச்சாரத்தைக் கொண்டுள்ளது. இந்த 67 வெளிப்பாடுகள் தகவல் தொடர்பு மட்டுமின்றி, உயிர்வாழ்வு, உணர்ச்சி வெளிப்பாடு, மத சடங்கு மற்றும் நகைச்சுவைக்காகவும் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ள ஒரு செயல் சார்ந்த சொற்களஞ்சியத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. இந்த பேச்சுவழக்கு மிகுந்த உணர்ச்சிப் பூர்வமானது; திட்டுதல், கிண்டல் செய்வது மற்றும் அவமானப்படுத்துதல் ஆகியவற்றின் வாய்மொழி வளமாக உள்ளது. இதனை எடுத்துக்காட்டும் சொற்றொடர்கள்: எடக்கு முடக்கா

கதைக்காத - “முட்டாள்தனமாக பேசாதே”, பச்சை மட்ட பியும் - “உன்னை பனைமரத் தண்டால் அடிப்பேன்”, விசர் வெங்காயங்கள் - “பைத்தியமான வெங்காயங்கள்” (அருவருப்பானவர்கள்) யெமக் கள்ளி - “குறும்புத்தனமான பெண்”, பரிசிகேடா - “ஒரு நிந்தனைக்குரிய நபர்”. இவை அனைத்தும் உள்நூர்மயமான அவமதிப்புகள் மற்றும் கிண்டல்கள்; உடல் உருவகங்கள், உணவு உருவகங்கள் மற்றும் மதப் பரிமாணங்களைப் பயன்படுத்தி சமூக ஒழுக்கத்தை நிலைநாட்டுகின்றன. இங்கே, மொழி வெறும் தகவல் பரிமாற்றத்திற்கல்ல; அது செயல்திறன் மற்றும் சமூக கட்டமைப்பை உருவாக்கும் கருவி.

உறவுமுறை மற்றும் சமூக தீர்ப்பின் அகராதி.

இது பொதுவாக மக்களைக் குறிக்கும் சொற்கள் : பெடியன் / பெட்ட - பாசமானவோ அல்லது கிண்டலான குழந்தைகளை குறிக்கும் சொற்கள், காவாலி - பயனற்ற மக்கள், அவனோட கதையாத - ஒருவரின் கதையை நிராகரித்தல், வாவன் / வாவன்டி - பாலின அடிப்படையில் கட்டளையிடும் சொற்கள்.

இவை வயது, மதிப்பு, நெருக்கம் அல்லது சமூக நிலைப்பாட்டின் அடிப்படையில் தகுதி அளிக்கின்றன. சமூக மதிப்பீடு இங்கு சொற்களஞ்சிய கட்டமைப்பின் மூலமாகவே பிரகடனமடைகிறது.

நேரம் மற்றும் வழக்கத்தின் அகராதி.

நேரங்களை குறிக்கும் சொற்றொடர்கள் சமூக சடங்குகளுடன் பிணைந்துள்ளன: செக்கல் - விடியலுக்கு முன் நேரம், விசரடிக்கிது - சலிப்பையும் களைப்பையும் வெளிப்படுத்தும் சொல், வருசம் பிறந்தநாத்து - புத்தாண்டு தினம், திருந்தாதி - மாலை 6 மணிக்கு தேவாலய மணி ஒலிக்கப்படும் நேரம். இந்த சொற்கள் நேரத்தைக் கடிகாரத் துல்லியத்தால் அல்ல, சமூக மற்றும் மத சடங்குகளின் மூலமாக ஒழுங்கமைக்கின்றன. இந்த அகராதி இயற்கை, மதம் மற்றும் உழைப்புத் தளங்களுடன் நேரத்தை பிணைக்கும் விதமாக செயல்படுகிறது.

உடல் மற்றும் வலிமையின் அகராதி.

உடல் அனுபவங்களில் வேரூன்றியுள்ள சொற்றொடர்கள், பெரும்பாலும் மிகைப்படுத்தப்பட்ட உருவகங்களை வழங்குகின்றன: மாட்டுக் கை - மிகவும் வலுவான கை, கூவக்கட்டு - முகத்தின் வீக்கம், செவிடு உடையும் - காதில் அறையும் மிரட்டல், படுகுணம் - பொல்லாத இயல்பு அல்லது தீய தன்மை. உடல் உருவகங்கள் சமூக ஒழுக்கத்தையும், அதிகாரத்தையும், தண்டனையையும் குறிக்கிறது. இங்கு உடல், குறியீடாக மாறி சமூக தீர்ப்புகளை உருவாக்குகிறது.

கடன்சொற்கள் மற்றும் கலாச்சார உட்பொதித்தல்.

விடத்தல்தீவு தமிழ், பல வெளிநாட்டு மொழிகளிலிருந்து கடன்சொற்களைப் பெறுகிறது (போர்த்துகீசியம், லத்தீன், சிங்களம், உருது). சாமான் - வீட்டு உபயோகப் பொருட்கள் (உருது), அடை - இனிப்பு வகை (போர்த்துகீசியம்: Arroz Doce), குறோசும - தவக்காலம் குறிக்கும் (Cruzamento அல்லது Croce), ஆசந்தி - Ascension அல்லது Assumption ஆகிய சொற்களின் வடிவமைப்பால் உருவானதாக இருக்கலாம். இந்த சொற்கள் அந்நியமாக இல்லாமல், இயற்கையாகவும் உள்ளார்ந்ததாகவும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன; நம்பிக்கை மற்றும் வாழ்வாதாரச் சூழல்களில் பதிந்துள்ளன. இது தமிழின் சொற்களஞ்சிய நெகிழ்வுத்தன்மையையும், பன்முகத்தன்மையையும் வெளிப்படுத்துகிறது. சுருக்கமாக விடத்தல்தீவு தமிழ் அகராதி என்பது வெறும் சொற்களின் பட்டியல் அல்ல; அது கலாச்சார அனுபவத்தின் உயிருள்ள ஆவணமாக பிரதிபலிக்கிறது.

வேலை (மீன்பிடித்தல், சமையல், விவசாயம்), மதம் (தமிழாக்கப்பட்ட கத்தோலிக்க சடங்குகள்), உணர்ச்சி (திட்டுதல், கிண்டல், சிரிப்பு), சமூக ஒழுங்கமைப்பு (நிலை, வயது, மதிப்பு தீர்ப்புகள்). இந்த அகராதி வாய்மொழி வழக்கில் உயிர்ப்புடன் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது. பல சொற்கள் எழுதப்படாதவை; ஆவணப்படுத்தப்படாவிட்டால் இவை மறைந்துபோவதற்கான அபாயத்துடன் உள்ளன. மொழி இங்கு வெறும் பெயரிடுவதற்கான கருவி அல்ல — அது வாழ்க்கையை வடிவமைக்கும், சமூக உறவுகளை கட்டமைக்கும், உயிர்வாழ்வை நிலைநிறுத்தும் சக்தியாகவும் செயல்படுகிறது.

விடத்தல்தீவு தமிழ் வெளிப்பாடுகளின் தொடரியல் (Syntax) பகுப்பாய்வு.

விடத்தல்தீவின் தமிழ் பேச்சுவழக்கில், புராதன தமிழ் மொழிகளுக்குரிய நிலையான SOV (பெயர்ச்சொல்-செயப்படுபொருள்-வினைச்சொல்) வாக்கிய அமைப்பு பரம்பரைப்படி தொடரப்பட்டாலும், இதில் பிராந்திய ரீதியாக மாற்றியமைக்கப்பட்ட வாய்மொழி அம்சங்களும் காணப்படுகின்றன. இந்த வெளிப்பாடுகளின் தொடரியல், பேச்சின் சிக்கனம், உணர்ச்சி வெளிப்பாடு மற்றும் சமூக ஊடலால் வடிவமைக்கப்பட்ட தனித்துவ பண்புகளை வெளிப்படுத்துகிறது.

உரையாடல் செயல்திறன் அதிகரிக்க, சொற்பொருள் தீவிரத்தைக் காக்கும் போதும் உட்பிரிவுகளை துண்டிக்கும், உட்பொதிக்கும் அல்லது சுருக்கும் போக்குகள் பரவலாக காணப்படுகின்றன. எளிய பெயரளவு சொற்றொடர்கள் மற்றும் பெயர்ச்சொல் கலவைகள்: பல சொற்றொடர்கள் எளிய பெயர்ச்சொல் அமைப்புகளாக இருப்பதும், அவற்றில் வினைச்சொல் இல்லாமலேயே முழுமையான அர்த்தத்தைக் கொண்டிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. பொதுவாக இவை கருவிகள், பொருள்கள் அல்லது மக்களை குறிக்கும்: மரக்கால் - மரத்தால் செய்யப்பட்ட ஓர் கருவி (துடுப்பு), மண்டா - மீன்பிடிக்க பயன்படும் ஈட்டி, தோணி - மரப்படகு, படுகுணம் - தீய இயல்பு. இத்தகைய சொற்றொடர்கள் தனித்தனி லேபிள்களாக செயல்பட்டு, கருவி பயன்பாடு, திட்டமிடல், அல்லது கதையாக்க உரையாடல்களில் காணப்படுகின்றன.

கட்டாய வாக்கிய அமைப்புகள் மற்றும் குரல் கட்டளைகள்: விடத்தல்தீவு வெளிப்பாடுகளில் கட்டாய மனநிலை (imperative mood) பெரும்பாலும் குரல் குறிப்புகளுடன் (vocatives) தோன்றுகின்றன. எடியேய் இங்க ஒருக்கா வாவன் - “ஏய்! இங்கே ஒரு முறை வா!” , வாய்க்க என்ன குளக்கட்டையா வச்சிரிக்கியாய்? - “வாயை அடைத்து பேசுகிறாயா?”, எடக்கு முடக்கா கதைக்காத - “முட்டாள்தனமாக பேசாதே!”. இவை, வாக்கிய அமைப்பில் பிரயோகிக்கப்படும் கட்டளைகள் மற்றும் எச்சரிக்கைகள், சமூக நிலைப்பாட்டை (status marking) உணர்ச்சி சமையுடன் இணைத்துத் தெரிவிக்கின்றன. இதன் மூலம் வினைச்சொல் இல்லாமலும் பொருள் தெளிவாக வெளிப்படுகிறது.

நீள்வட்ட உட்பிரிவுகள் மற்றும் வாக்கியத் துண்டுகள்: பல வெளிப்பாடுகள் நீள்வட்ட வடிவமைப்புகளாக (elliptical structures) உள்ளன, அதாவது குறிப்பிட்ட சூழலில் வினைச்சொல் அல்லது உரிச்சொற்களை தவிர்க்கின்றன: பாரன் கதைய - “என்ன முட்டாள்தனமான கதை!” (வினைச்சொல் இல்லாமல்), அவனோட கதையோட - “அவன் கதைதான்” (முன்னறிவிப்பு அல்லது வினைச்சொல் இல்லாமல்), ஆளப்பார் ஆள - “நீ யாரென்று நினைக்கிறாய்?” (வினைச்சொல் வெளிப்படையாக இல்லாமல்). இவை குறைவான சொற்களால் அதிகமான தகவலைச் சொல்வதைக் காண்பிக்கின்றன. அதே சமயம் உரையாடல் பொருளாதாரத்தையும், சமூக அனுமானங்களை (shared inferences) சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

உட்பொதிக்கப்பட்ட உட்பிரிவுகள் மற்றும் துணைக் கட்டமைப்புகள்.

நீண்ட சொற்றொடர்கள் உட்பொதிக்கப்பட்ட உட்பிரிவுகளைக் (embedded clauses) கொண்டுள்ளன, இது மொழியியல் முறையில் தொகுப்பின் உயர்ந்த நிலையை எடுத்துக்காட்டுகிறது: சண்ட வராதென்று சொல்றியா? - “சண்டை வரக்கூடாது என்று சொல்கிறீர்களா?”, அவன் ஒரு ஆத்திரத்தில அப்படிச் கதச்சிறறான் - “அவன் கோபத்தில் அப்படிச் பேசினான்” , விசரடிக்கிது எங்கயாவது போவம் எண்டு கிளம்பியது தான் - “சலிப்பாக இருந்ததால் கிளம்பி விட்டோம்.” இவை உள்நடப்பு இணைப்புகளுடன் (அன்று, என, அப்படி, போனது) கட்டமைக்கப்பட்டவை; பாரம்பரிய தமிழ் தொடரியல் கட்டமைப்புகளைக் காட்டுகின்றன, அதே சமயம் உரையாடல் உள்நடப்பைத் (conversational fluidity) தக்க வைத்திருக்கின்றன.

விடத்தல்தீவு தமிழ் வெளிப்பாடுகளின் தொடரியல் (Syntax) பகுப்பாய்வு விடத்தல்தீவு தமிழ் பேச்சுவழக்கில் விசாரணைவடிவங்கள் பரவலாக காணப்படுகின்றன. பெரும்பாலும் இவை சொல்லாட்சிக் கலையின் ஒரு வடிவமாகவோ, கண்டனங்களாகவோ அல்லது கிண்டலான கருத்துக்களாகவோ அமைகின்றன: நீ ஏன்ரி அவன பேசிறாயே? - “நீ ஏன் அவனை திட்டுகிறாய்?”, விசர் வராதா? - “உனக்கு பைத்தியம் பிடிக்கவில்லையா?”, இப்போ நான் கேக்கிற என்ன தெரியுமா? - “நான் இப்போது என்ன கேட்கிறேன் என்று உனக்குத் தெரியுமா?” இவையனைத்தும் எழுச்சி ஒலிப்பையும் எதிர்மறை வினை வடிவங்களையும் பயன்படுத்துகின்றன. இதில் கேள்விகள் (என்ன, யார், எங்க) அடிக்கடி பேச்சுவழக்கு வடிவங்களில் இணைக்கப்படுகின்றன. இந்த கட்டுமானங்கள் நேரடியான பதில்களைத் தூண்டுவதோடு மட்டுமல்லாமல், பேசுபவரின் அணுகுமுறையையும் நிலைநாட்டுகின்றன, சில சமயங்களில் வதந்திகள் நிலைபெறுவதற்கும் ஊக்கம் அளிக்கின்றன.

மீளச்சொல் (Reduplication), இணைநிலை மற்றும் அழுத்தம்.

வலியுறுத்தலை அதிகரிக்க, மீளச்சொல் மற்றும் இணைநிலை கட்டமைப்புகள் பரவலாக பயன்படுத்தப்படுகின்றன. மாஞ்சு மாஞ்சு வேல செய்றான் - கடுமையாக உழைப்பதைக் குறிக்கும் (reduplicated verb). கண்ட கண்ட காவாலிகளோட திரியிறது - எல்லா வகையான பயனற்ற மக்களுடனும் அலைந்து திரிதல் (repetitive enumeration). அவனோட கதையோட வினைச்சொல் நீக்கம் வாயிலாக எச்சரிக்கையான உச்சரிப்பு. இவையனைத்தும் பேச்சு மொழியில் தாள அமைப்பை (rhythmical structuring) வழங்குவதோடு, அர்த்த வலிமையையும் கூட்டுகின்றன. இது திட்டதல், நாட்டுப்புறக் கதையாக்கம் மற்றும் நகைச்சுவை மிகைப்படுத்தலில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது.

நடைமுறை (Modality) மற்றும் மறுப்பு (Negation) பயன்பாடு.

தொடரியல் ரீதியாக, துணை வினை வடிவங்கள் மற்றும் பின்னொட்டுகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன: பேச மாட்டியா? - “நீ பேச மாட்டாயா?”, முடக்கா கதைக்காத - “முனைப்பு பேசாதே!”, வராதெண்டு - “வராதா என்று...”. சவால்களை, கிண்டல்களை, கட்டளைகளை வெளிப்படுத்துவதற்கு லயா, ரா, மாட்டியா போன்ற சொல் - முடிவுகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. மறுப்புகள், குறிப்பாக இரட்டை அல்லது அடுக்குச்சொற்கள், முக்கியத்துவத்தையும் அல்லது அவமதிப்பையும் கட்டமைக்கின்றன.

சூழல் சார்ந்த நடைமுறை தொடரியல்.

பல வெளிப்பாடுகள் சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப திரவமான தொடரியல் அமைப்பைக் கொண்டுள்ளன: அல்லேலுயா பேய் - தவக்காலத்தின் போது சூழ்ந்தைகளை கிண்டலுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் சொல். செவிடு உடையும் முற்றுமுழுவதான வாக்கியம் அல்ல; மறைமுகமான அச்சுறுத்தலைக் குறிக்கும். இத்தகைய தொடரியல் பாங்குகள் பேச்சுவழக்கின் மையப் பண்பாக அமைந்துள்ளன, அங்கு இலக்கண வெற்றிகளை உள்ளுணர்வு மற்றும் பரிச்சய அறிவால் நிரப்புகின்றனர்.

பகுதிச்சுருக்கம்.

விடத்தல்தீவு தமிழ் பேச்சுவழக்கின் தொடரியல்: பாரம்பரிய SOV (எழுவாய்-செயப்படுபொருள்-வினைமுற்று) அமைப்பை பராமரிக்கிறது. கூட்டு வினை வடிவங்களை (compound verb forms) பயன்படுத்துகிறது. துணை உட்பிரிவு கட்டமைப்புகளை (subordinate clauses) தக்கவைத்திருக்கிறது. இவை குறைக்கப்பட்ட, ஊடாடும், சொற்பொருள் ரீதியாக செறிந்த கட்டமைப்புகளாக செயல்படுகின்றன. வெளிப்பாடுகள் குறுகியதும், கூர்மையானதுமாக இருக்கலாம், ஆனால் சமூக சூழலின் உள்ளடக்கத்தில் முழுமையாக புரிந்துகொள்ளக்கூடியதாகவே இருக்கின்றன. இங்கு, தொடரியல் வெறும் இலக்கண ஒழுங்கு அல்ல; அது ஒழுக்கம், மகிழ்ச்சி, கேலி, கதைசொல்லல் மற்றும் அழைப்பு ஆகியவற்றை ஊக்குவிக்கும் செயல்திறனாகவே விளங்குகிறது. அன்றாட வாழ்வின் உணர்ச்சி தேவைகள் மற்றும் பொது வாழ்க்கைத்தளத்தில் வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

விடத்தல்தீவு தமிழ் வெளிப்பாடுகளின் சொற்பொருள் (Semantics) பகுப்பாய்வு.

விடத்தல்தீவு தமிழ் பேச்சுவழக்கின் சொற்பொருள், அன்றாட வாழ்க்கை நடைமுறை, சமூக நிலைமை, மதச் சடங்கு செயல்கள் மற்றும் உணர்ச்சி வெளிப்பாடுகளில் வேருன்றிய உணர்வு நிரம்பிய அர்த்த அமைப்பை உருவாக்குகிறது. இவைகள் வெறும் சொற்களஞ்சியப் பிரிவுகளாக இல்லாமல், தங்களுக்கு கலாச்சாரக் குறியீடுகள் அடங்கியவை, செயல்பாட்டு நோக்கத்துடனும் மதிப்பீட்டு நுணுக்கத்துடனும் அமைந்துள்ளன. இதன் மூலம் விடத்தல்தீவின் மக்கள் தங்கள் உலகை எப்படி பெயரிடுகிறார்கள், வகைப்படுத்துகிறார்கள், மற்றும் தொடர்புகொள்கிறார்கள் என்பதைக் காணலாம்.

சொற்பொருள் துறை.

வாழ்வாதாரமும் சுற்றுச்சூழலும்: மீன்பிடி வாழ்க்கை மற்றும் கடல் சார்ந்த பொருளாதாரம் ஆகியவற்றுடன் நேரடி தொடர்புடைய சொற்பொருள் துறையை வெளிப்படுத்தும் பல சொற்கள் இங்கு காணப்படுகின்றன: தோணி (மரப் படகு) மரக்கால் (துடுப்பு) பட்டி (வலைவீச்சு முறை — Trap-net) மண்டா (மீன்பிடி ஈட்டி) அத்தாங்கு (மீன் அகற்றும் கருவி) கண்ணா (சதுப்புநில மீன்பிடி நிலம்). இவை வெறும் கருவிகளை மட்டுமல்லாமல், சுற்றுச்சூழலுடனான பண்பாட்டு உறவுகளையும் குறிக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, மண்டா என்பது ஒரு கருவியை மட்டுமல்ல, ஈட்டி எறியும் திறமையையும், பயிற்சியையும் குறிப்பதாக அமைந்துள்ளது. இதன் மூலம், செயல்பாடு (Functionality), பொருள் (Materiality) மற்றும் சூழலியல் (Ecological Connection) ஆகியவை ஒருங்கிணைக்கப்பட்டிருப்பது தெரிகிறது.

மதம் மற்றும் சடங்கு நிகழ்வுகள்: விடத்தல்தீவின் தமிழ் கத்தோலிக்க சமுதாய வாழ்க்கை பிரதிபலிக்கும் தனித்துவமான சொற்பொருள் உலகம் இங்கு காட்சியளிக்கிறது. குறோசும (தவக்காலம் - Lent) திருவிழா தேவாலய புனிதப் பொருள் - Sacred Religious Object) ஆசந்தி (புனித வெள்ளி ஆராதனை - Holy Friday Mass) அல்லேலுயா பேய் (தவக்காலக் குழந்தை விளையாட்டு பேய்) திருந்தாதி (மாலை 6 மணிக்கு தேவாலய மணி ஓசை) இங்கு அர்த்தம், காலநிலை (temporality), புனித இடங்கள் (sacred spaces), மற்றும் சமூக பங்கு (communal participation) என்பவற்றுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. அல்லேலுயா பேய் போன்ற சொற்கள் மதக் கருத்துக்களை எளிய நாட்டுப்புற நகைச்சுவையாக மாற்றுகிறது, அதன்மூலம் அன்றாட உணர்வுகளுடனும் மத நம்பிக்கையுடனும் கலந்த ஒரு சமூக உணர்வை வெளிப்படுத்துகிறது.

சமையல், வீட்டுப் பொருட்கள் மற்றும் செயல்கள்: உணவு தயாரிப்பு, எரிபொருள் சேகரிப்பு மற்றும் வீட்டு நிர்வாகம் ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடைய சொற்கள். புளிமிளகாய் (புளி-மிளகாய் உணவு

வகை) அடை (கிறிஸ்துமஸ் நள்ளிரவுப் பட்டி இனிப்பு) சுள்ளி விறகு (சிறிய எரிக்கக்கூடிய விறகு) கொள்ளிக் கட்டை (பெரிய எரிவிறகு கட்டை) சாமான் (வீட்டுப் பொருட்கள்) ஆம் (மீனிலிருந்து எலும்புகளை அகற்றும் செயல்). இவை நடமாடும் செயல்கள், பொருள்கள் மற்றும் நிகழ்வு சார்ந்த செயல்பாடுகளுடன் (practices) பிணைந்தவை. உதாரணமாக, அடை என்பது வெறும் ஒரு இனிப்பு அல்ல, அது கிறிஸ்துமஸ் அரவணைப்பு மற்றும் குடும்ப மரபுகளை குறிக்கும் ஒரு சடங்குத்தன்மை (ritualistic significance) கொண்ட சொல். இதன் மூலம் மொழி மற்றும் பொருள் கலாச்சாரம் ஒன்று மற்றொன்றை உறுதியான கயிற்றால் கட்டியுள்ளதை இந்த சொற்பொருள் நிலை வெளிப்படுத்துகிறது. இவை விடத்தல்தீவின் உணர்வு, செயல்திறன் மற்றும் கலாச்சார அடையாளங்களோடு இணைந்த சிறப்பான மொழிச் சொற்பொருள் வடிவங்களை உருவாக்குகின்றன.

சமூக நடத்தை, தன்மை மற்றும் ஒழுக்கம்: சமூகத் தீர்ப்பு, நிந்தனை மற்றும் ஒழுக்க அமைப்புகள் இந்த சொற்களில் வளமாகக் காணப்படுகின்றன. யேமக் கள்ளி (குற்றுணர்வு மிகுந்த குறும்புக்கார பெண்), படுகுணம் (கோரமான இயல்பு - bad temperament), மாட்டுக் கை (பெரும் கை, அச்சுறுத்தும் காட்சி), பச்சை மட்ட பியும் (பனை மரக்கட்டால் தண்டனை கொடுப்பது), செவிடு உடையும் (காதருகில் அதிரடியாக அடிக்கும் செயல்). இவை தீர்ப்பையும் வெளிப்படுத்துகின்றன, தீங்கு-நன்மை, நடத்தை, சமூக நிலை ஆகியவற்றின் மதிப்பீட்டுகளாகவும் செயல்படுகின்றன. ஒரு சொற்றொடரின் வழியாக முழு சமூகக் கோட்பாட்டை வெளிப்படுத்திய வண்ணம் பேசப்படுகின்றன.

நேரம் மற்றும் தினசரி வழக்கங்கள்: நேரம் பற்றிய எண்ணங்களை நேரடி கடிகார அளவீடுகளால் அல்ல, சமூகச் சடங்கு நிலைகள் மற்றும் இயற்கை தாளங்களால் விவரிக்கின்றன. செக்கல் (விடியலுக்கு முந்தைய சிறுகாலம்), திருந்தாதி (மாலை 6 மணி தேவாலய மணிச் சத்தம்), வருசம் பிறந்தநாத்து (புத்தாண்டு நாளுக்கான குறிப்பிடும் சொல்), விசாடிக்கிது (சலிப்பு நிலை boredom), பேந்தென்ன விசார் வராதா (உட்கார்ந்திருந்த நிலையில் சலிப்பு அல்லது விரக்தி). இங்கு நேரத்தின் உரைமுறை என்பது துவக்க, முடிவு, நிகழ்வு மையமுள்ளவையாக இருப்பதை காட்டுகிறது. மனநிலையும், சமூக நிகழ்வுகளும் ஒன்றாகப் பிணைகின்றன.

உறவுமுறை, வயது மற்றும் சமூக சக குழுக்கள்: சமூக உறவுகள், குறிப்பாக வயது மற்றும் நிலை சார்ந்த பண்புகள் பல வெளிப்பாடுகளால் குறிக்கப்படுகின்றன. பெடியன் / பெட்ட (சிறுவர் affectionate/familiar for young boy/girl), உடனொத்த பிள்ளைகள் (அதே வயது குழு - age cohort), பேசிறாய்? (துரதிருஷ்டமாக பின்வருவது போல பேசுகிறாயா?), ஆளப்பார் ஆள (நீ யாற்றுவது நினைச்சுக்கிறே?), வாவன் (வா! ஆணுக்கு கட்டளை). இவை படிநிலை உணர்வுகளையும், அதிகார ஒழுக்கத்தையும் உள்ளடக்கியவை. சொற்றொடர்கள் சமூக உறவுகளின் படிநிலையை (hierarchy) வெளியிடுகின்றன.

உணர்ச்சி வெளிப்பாடுகள், கிண்டல் மற்றும் உரையாடல் தொனிகள்: உணர்ச்சி நிலைகள், மனப்பான்மைகள் மற்றும் சமூக உணர்வுகளைக் கூறும் வெளிப்பாடுகள்: இப்ப நான் கேக்கிற என்னண்டா? (இப்போது நான் சொல்றதை புரிஞ்சுக்கிறாயா?), பாரன்கதைய (எப்படி முட்டாள்தனமான கதை!), எடக்கு முடக்கா கதைக்காத (மொழியை அடக்குங்கள் don't talk foolishly), அதானே பாத்தன் (இதைத்தான் பார்த்தேன் familiar dismissal), விசார் வெங்காயங்கள் (சொல் ரீதியில் foolish people, "mad onions"). இவை உணர்ச்சிகளைக் கூறுகின்றன, சரக்கூறல், கிண்டல், எச்சரிக்கை போன்ற வடிவங்களில். இவை நடுநிலை மொழியியல் அல்ல உணர்ச்சி சார்ந்த வகைப்படுத்தல்கள் ஆகும். சுருக்கமாக விடத்தல்தீவு தமிழ் வெளிப்பாடுகள் மொழியை: செயற்கருவிகள் (கருவிகள் மற்றும் தொழில்கள்), சடங்கு குறியீடுகள் (மதநிகழ்வுகள்), சமூக ஆயுதங்கள் (திட்டங்கள் மற்றும் கிண்டல்கள்), தரநிலை கணக்கீடுகள் (வயது, மதிப்பு, அந்தஸ்து) எனும் அடையாளங்களாக மாற்றுகின்றன. சொற்கள் இங்கே தகவலாக இல்லை; இவை ஒரு மெய்ப்பொருளாகவும், செயல்பாடாகவும், சமூக வர்ணனையாகவும் திகழ்கின்றன. விடத்தல்தீவு தமிழ் சொற்பொருள் அமைப்பு, வார்த்தைகளின் வழியே ஒரு உலகக் கண்ணோட்டத்தை உருவாக்குகிறது.

விடத்தல்தீவு தமிழ் வெளிப்பாடுகளின் நடைமுறை (Pragmatic) பகுப்பாய்வு.

நடைமுறைவாதம் என்பது மொழி எவ்வாறு பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதைக் குறிக்கும் மொழியியல் கிளை - என்ன அர்த்தம் என்பதையும், அது எப்படி தொடர்பு கொள்ளப்படுகிறது என்பதையும் ஆராய்கிறது. விடத்தல்தீவின் 67 வெளிப்பாடுகள் நடைமுறை ரீதியாக தோற்றுவித்தல், அழைப்பு, எச்சரிக்கை, கிண்டல், ஆசீர்வாதம், கதை சொல்லல் போன்ற சிறப்பான செயல்பாடுகளை நிகழ்த்துகின்றன. இவை தனிமையில் செயல்படுவதில்லை. இவை கடலோரக் கத்தோலிக்கக் கிராமத்தின் உறவுகள், பங்கு, சடங்கு சூழலுடன் உறுதியான தொடர்பில் இயங்குகின்றன.

மொழி:

சமூகக் கட்டுப்பாடு மற்றும் அதிகாரக் கருவி: விடத்தல்தீவுப் பேச்சுவழக்கில் மொழி அதிகாரத்திற்கான கருவியாக செயல்படுகிறது, குறிப்பாக பெற்றோர்-குழந்தை, மூத்தோர்-இளைஞர், ஆசிரியர்-மாணவர்

உறவுகளில்: பச்சை மட்ட பியும் (“நான் உன்னை பனைமரத் தண்டால் அடிப்பேன்!”), செவிடு உடையும் (“நான் உன் காதருகில் அடிக்கப்போறேன்!”), வாய்க்க என்ன குளக்கட்டையா வச்சிரிக்கிறாய்? (“வாயை மூடிக்கொண்டிருக்கிறாயா?”), எடக்கு முடக்கா கதைக்காத! (“முட்டாளாகப் பேசாதே!”). இவை வெறும் எச்சரிக்கைகள் அல்ல ஒழுக்கம் விதிப்பதும், படிநிலைகளை வலியுறுத்துவதும், சமூக ஒழுங்குகளை உறுதி செய்வதும் செய்கின்றன. இவை அதிகார உணர்வு, அவமானம், எல்லை நிர்ணயம் போன்ற பகிரப்பட்ட சமூக அறிவின் வெளிப்பாடுகள்.

சடங்குகள் மற்றும் மதச்சடங்கு நிகழ்வுகள்: சில வெளிப்பாடுகள் கிறிஸ்தவ மதச்சடங்குகளில் தனித்துவமான செயல்பாட்டைக் காட்டுகின்றன: குறோசும (தவக்காலம்), திருந்தாதி (மாலை 6 மணிச் சடங்கு மணி ஒலி), ஆசந்தி (புனித வெள்ளி ஆராதனை), அல்லேலுயா பேய் (தவக்காலத்தில் குழந்தைகளை ஒழுக்கப்படுத்தும் புனைவு). இவை சூழல் சார்ந்த வெளிப்பாடுகள் விடத்தல்தீவு கத்தோலிக்க சமூக சூழலில் மட்டுமே முழு அர்த்தத்தைக் கொள்கின்றன. அவற்றின் நடைமுறை மதசடங்குகளின் காலநிலை, இடம் மற்றும் பங்கேற்பாளர்களுடன் (குடும்பம், கிராமமக்கள், குழந்தைகள்) இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. உணர்ச்சிவழி வெளிப்பாடுகள்: விடத்தல்தீவு தமிழ் உணர்ச்சிப் பெருக்கலுக்கேற்ப வார்த்தைகளை உண்டாக்குகிறது. பாரன் கதை! (“என்ன முட்டாள்தனம்!”), விசர் வெங்காயங்கள்! (“முட்டாள்கள்!” - Mad Onions!), படுகுணம்! (“தீய இயல்பு!”), அதானே பாத்தன்! (“இவன் நன்றாக தெரியுமா எனக்கு!”), பேந்தென்ன விசர் வராதா? (“பைத்தியம் பிடிச்சுருக்கா?”). இவை உணர்ச்சி சார்ந்த நடைமுறையைக் கொண்டவை. வார்த்தைகளின் உண்மை அர்த்தம் மட்டும் இல்லை, எப்போது, யார், எப்படி சொல்லப்படுகிறது என்பதிலே அவற்றின் உண்மைச் செயல் இருக்கிறது. இவை பெரும்பாலும் முகபாவனை, தொனி, நடையை சார்ந்த சொற்பொழிவுக் குறியீடுகளாக செயல்படுகின்றன.

நெருக்கம், உறவுமுறை மற்றும் கேலி: நெருங்கிய உறவுகளுக்கிடையில் பாவனைப்படும் வெளிப்பாடுகள். பெடியன் / பெட்ட (இளம் பையன்/பெண்), உடனொத்த பிள்ளைகள் (ஒரே வயதினர் குழு), வாவன்! (இங்கே வா!), ஓமடா! (“அது சரி!” நகைச்சுவையான இடைமொழி). இவை உறவுகளின் அருகாமையை, பரிச்சயத்தை அல்லது மெல்லிய அவமானத்தைக் குறிப்பது போல சூழலைப் பொறுத்து பயன்படுகின்றன. யேமக் கள்ளி போன்ற சொற்கள் முகாமலான கிண்டல், அன்பு, தீவிர கேலி என சூழ்நிலைக்கேற்ப மாறும்.

சொல்லாட்சிக் கேள்விகள் மற்றும் சமூக நிலை வர்ணனை: திட்டமிடப்பட்ட கேள்விகள் அல்லது மெல்லிய அவமானங்களின் வடிவங்களில், ஆளப்பார் ஆள! (“யார் பேசுறாங்க, பாருங்க!”), இதென்ன பரிசிகேடா? (“என்ன அவமானம் இது!”), அவனோட கதையோட... (“அவன் சலிப்பான கதைகளோட ஓர் முறைமையா!”), இப்ப நான் கேக்கிற என்னண்டா? (“நான் சொல்வது புரியுதா?”). இவை மெய்நிகரான கேள்விகள் உண்மை பதிலை எதிர்பார்ப்பதற்குப் பதிலாக, விமர்சனம், கேலி, அவமதிப்பு, சமூக மேலோங்கி நிகழ்தல் ஆகியவற்றுக்காகப் பயன்படுகின்றன. சுருக்கமாக, விடத்தல்தீவு தமிழ் நடைமுறைக் கடுமையிலும், சமூக உணர்விலும், மொழி செயற்பாடுகளிலும் நுணுக்கமாக அமைந்துள்ளது. மொழி இங்கே ஒரு இயங்கும் பண்பாட்டு கருவியாக இருக்கிறது. செயல், ஒழுங்கு, உணர்ச்சி, அடையாளம் ஆகிய அனைத்தையும் ஒருங்கிணைக்கின்றது.

நேரம், பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் கலாச்சார எதிர்பார்ப்புகள்: சில சொற்பிரயோகங்கள், சமூக பழக்கவழக்கங்களை, எதிர்பார்ப்புகளை அல்லது வாழ்க்கையின் நேர அமைப்பை குறிக்கின்றன. விசரடிக்கிது (“இப்போது அலுப்பாக இருக்கிறது”), செக்கல் (விடியலுக்கு முன்பான நேரம்), திருந்தாதி (மாலை ஆறு மணிக்கான நேர குறிப்பு), வருசம் பிறந்தநாத்து (புத்தாண்டு தினம்). இந்த சொற்பிரயோகங்கள் வெறும் நேரத்தை மட்டுமே குறிக்கவில்லை. அவை எப்போது கூட வேண்டும், எப்போது பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும், எப்போது உணவுண்ண வேண்டும் என்பதற்கான சமூக ஒழுங்குகளையும் குறிக்கின்றன. இவ்வாறான நடைமுறைப் பிரயோகங்கள் சமூக வாழ்க்கையை ஒருங்கிணைக்கின்றன. இவை தலைமுறைகளாக வாய்மொழியாக பரப்பப்பட்டு, தற்காலிக வழிகாட்டிகளாக செயல்படுகின்றன.

குறியீடு மாற்றம் மற்றும் உட்பொதிக்கப்பட்ட கடன்சொற்கள்: சில சொற்பிரயோகங்களில் நடைமுறை ரீதியாக மாற்றியமைக்கப்பட்ட கடன்சொற்கள் இடம்பெற்றுள்ளன: சாமான் (உருதுவில் இருந்து வந்த sāman பொருட்கள்), அடை (பொருள்மாற்றம் பெற்ற இனிப்பு; போர்த்துக்கீசிய அரைச் சொல் தோற்றம் இருக்கலாம்), ஆசந்தி (அசென்ஷன் அல்லது அனுமானம் போன்ற லத்தீன் தொடர்களிலிருந்து வந்திருக்கலாம்), குறோசும (இயேசுவின் சிலுவை வார விழா - Crucis அல்லது Lenten உட்பட தொடர்களிலிருந்து). இவை இப்போது முழுமையாக உள்ளூர் பயன்பாட்டிற்கு ஏற்றவாறு இயல்பாக்கப்பட்டுள்ளன; இவற்றின் சமூக செயல்பாடு முழுமையாக உள்ளூர்வாதமானது. இவை எங்கிருந்து வந்தன என்பதற்குக் கவனம் செலுத்துவதற்குப் பதிலாக, இவை எப்படி நாளாந்த வாழ்வில் பயன்படுகின்றன என்பதே முக்கியம். இது மொழி கடன்சொற்கள் சமூகக் கலாச்சார மறுசீரமைப்பில் எவ்வாறு உருமாறுகின்றன என்பதற்கு சிறந்த உதாரணமாக உள்ளது. விடத்தல்தீவுப் பாஷையின் நடைமுறைவாதம் அதன் சமூகம், கலாச்சாரம் மற்றும் உணர்ச்சி அதிர்வுகளின் கதை

பேசுகிறது. இவை வெறும் மொழியியல் பொருட்கள் அல்ல, அவை திட்டமிடுதல் மற்றும் கண்டித்தல், கொண்டாடுதல் மற்றும் கேலி செய்தல், நேரத்தை ஒழுங்குபடுத்தல், பொய்யான பாசாங்கு, சடங்குகளின் நிலைத்தன்மையை உறுதி செய்தல், சொந்தமாக்குதல் போன்ற சமூகச் செயல்பாடுகளாகும். இந்த சொற்பிரயோகங்கள் சூழ்நிலையோடு இணைந்தவை, உறவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவை, மற்றும் செயற்பாடு சார்ந்தவை. சைகை, பார்வை மற்றும் குரல்தொனியுடன் கூடிய இந்த வாய்மொழிப் பாங்குகள், சமூக ஞானத்தை சொற்றொடர்களாக சுருக்குகின்றன. ஒவ்வொரு சொற்பிரயோகம் ஒருங்கிணைந்த அழைப்பு, தீர்ப்பு அல்லது நகைச்சுவை செயற்பாடாகவே அமைகின்றது.

விடத்தல்தீவுப் பாஷையின் தனிச்சிறப்புகள்.

விடத்தல்தீவு, அதன் வலுவான கத்தோலிக்க அடையாளத்தினால் புகழ்பெற்ற ஒரு கிராமமாக விளங்குகிறது. அதன் பேசுபயன்பாடு பின்வருமாறு வகைப்படுத்தப்படுகிறது: மாற்றியமைக்கப்பட்ட விசாரணை வடிவங்கள் (எ.கா., “தண்ணியா இருக்கு?” என்பதற்குப் பதிலாக “தண்ணி இருக்கா?”), கேலிக்காக உருவாக்கப்பட்ட நகலாட்டும் சொற்பிரயோகங்கள் (எ.கா., “மாஞ்சு மாஞ்சு வேல செய்றான்”), மத மற்றும் கலாச்சார அடிப்படையிலான லெக்சிக்கல் கலவைகள் (எ.கா., “அல்லேலுயா பேய்”, “ஓமடா”). இவை ஒலியியல் மற்றும் உருவவியல் புதுமைகள் மட்டுமல்ல; இவை சமூகப் பார்வையில் தனித்துவமான சொற்பொழிவுப் பாங்குகளையும் பிரதிபலிக்கின்றன. இருப்பினும், தற்போதைய இலக்கியங்களில் விடத்தல்தீவுப் பாஷை பற்றி குறிப்பிடத்தக்க ஆய்வுகள் இல்லை; அதன் வளமான சொற்களஞ்சியம் மற்றும் தொடரியல் அமைப்புகள் முறையான ஆவணப்படுத்தலின்றி உள்ளன. “மன்னார் போன்ற பகுதிகளில் உள்ள தமிழ் பேச்சுவழக்குகள் தீவிரமான சமூக நுணுக்கங்களை பாதுகாக்கின்றன. பெரும்பாலும் சுருக்கமான, நையாண்டி நிறைந்த, சூழ்நிலைகளை பிரதிபலிக்கும் சொற்பொழிவு வடிவங்களில் வெளிப்படுகின்றன. (Ceefa, 2019)”. ஆராய்ச்சி இடைவெளி மற்றும் நியாயப்படுத்தல்: சண்முகதாஸ் (2022) மற்றும் சீபா (2019) ஆகியோரின் பணிகள் இலங்கையின் தமிழ் பேச்சுவழக்குகளுக்கான முக்கியமான பின்னணியை வழங்கினாலும், மன்னார் தமிழ் அல்லது குறிப்பாக விடத்தல்தீவு தமிழ் மீது மையமாக்கப்பட்ட மொழியியல் ஆய்வுகள் இதுவரை வெளிவரவில்லை. பிராந்தியத்தின் வாய்மொழிப் பாரம்பரியம், தனித்துவமான மத மற்றும் கலாச்சார அமைப்புகள், மற்றும் பேச்சு மொழியின் படைப்பாற்றல் ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு, அதன் மொழியியல் அம்சங்களை ஆவணப்படுத்துவதில் அவசரத்தையும், முக்கியத்துவத்தையும் இந்த ஆய்வு உணர்த்துகிறது. இத்தகைய ஆய்வுகள் பங்களிக்கும் துறைகள்: பேச்சுவழக்கின் பாதுகாப்பு, இலங்கைத் தமிழர்களின் அடையாள சொற்பொழிவு, ஒப்பீட்டு பேச்சுவழக்கியல், கலாச்சார மொழியியல் மற்றும் நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வுகள். மன்னார் தமிழ், குறிப்பாக விடத்தல்தீவுப் பேச்சுவழக்கில், குறிப்பிடத்தக்க ஆய்வுசார்ந்த இடைவெளி உள்ளது. பரந்த பேச்சுவழக்குப் பணிகள் மொழியியல் தத்துவார்த்தக் கட்டமைப்பை வழங்கினாலும், இந்தக் கூறப்பட்ட சமூகவுரிமை உள்ள சொற்பொழிவு அதன் ஒலிப்பியல் தாளம், உருவவியல் சுருக்கம் மற்றும் நையாண்டி நிறைந்த சமூக சொற்பொழிவினால் கணிசமாக வேறுபட்டுள்ளது; இது தீவிரமான கல்விசார் கவனத்திற்குத் தகுதியானது.

ஒலிப்பியல் வேறுபாடுகள்.

விடத்தல்தீவுப் பேச்சுவழக்கின் ஒலிப்பியல் அம்சங்கள் உயிரெழுத்துக் குறைப்பு, நீக்கம், மெய்யெழுத்துக் கலப்பு, பின்னோக்கி வளைவு மற்றும் ஓர் அழுத்தமிக்க மெய்யெழுத்துக்களின் பயன்பாடு ஆகியவற்றால் தனித்துவமுடையதாகும். ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சம், வினைச்சொல்லில் இருந்து பெயர்ச்சொல்லிற்கு கேள்விக்குரிய அழுத்தத்தை மாற்றுவது. உதாரணமாக, நிலையான தமிழில் “தண்ணி இருக்கா?” (taṇṇi irukkā? “நீர் இருக்கிறதா?”) என்ற கேள்வியில் “ஆ” என்பது வினைச்சொல்லின் முடிவில் நிறைவு பெறுகிறது. இதற்குப் பதிலாக, விடத்தல்தீவுப் பேச்சுவழக்கில் இது “தண்ணியா இருக்கு?” (taṇṇiyā irukku?) என, பெயர்ச்சொல்லுடன் கேள்விக்குறியை ஒட்டி வருகிறது. இத்தகைய மாற்றம் பெயர்ச்சொல்லின் மீது கவனத்தைத் திருப்பி, விவாதம், முக்கியத்துவம் அல்லது மாற்றுப் பார்வையை நுட்பமாக வெளிப்படுத்துகிறது. மேலும், உயிரெழுத்துகளின் கலப்பு மற்றும் அசை ஒன்றிணைவு பரவலாகக் காணப்படுகிறது. நிலையான தமிழ் கேள்வியான “விட்டுப் போறியா?” (viṭṭup pōriya?) என்பதற்குப் பதிலாக, பேச்சுவழக்கில் இது “வீட்டயா போறாய்?” (vīṭṭiyā pōrāy?) என மாறியுள்ளது. இங்கு, விட்டு மற்றும் யா ஒலிப்பியல் ரீதியாக ஒன்றிணைந்து, மென்மையாகி, வசதி நிறைந்த ஓசை மாற்றத்துடன் கேள்வியை இசைபூர்வமாக ஆக்குகிறது.

இதே போல், துணை மற்றும் அம்ச கூறுகள் முற்றிலும் குறைக்கப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, நிலையான தமிழ் வாக்கியமான “நீ வந்திருக்கிறாயா?” என்பதற்குப் பதிலாக, பேச்சுத் தமிழில் இது “வந்தனியா?” என குறைக்கப்படுகிறது; ஆனால் விடத்தல்தீவுப் பேச்சுவழக்கில் இது “வந்தனி?” அல்லது “தனியாவா?” என்று மாறுகிறது. இங்கு, “இரு” என்ற துணை வினைச்சொல் நீக்கப்பட்டு, கடந்த காலத்தின் எளிமையான வாய்மொழிப் பயன்பாட்டில் ஒட்டப்பட்டுவிடுகிறது. இது வாக்கியத்திற்குத்

தட்டையான தோற்றம் கொடுத்து, பேச்சின் உடனடித் தன்மையை வலியுறுத்துகிறது.

ட, ண, ழ மற்றும் ற ஆகிய ரெட்ரோஃப்ளெக்ஸ் மற்றும் குரல் மெய்யெழுத்துக்கள், விடத்தல்தீவுப் பேச்சுவழக்கில் தீவிரமாக ஒலிக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக: “அவன் அங்க மாஞ்சு மாஞ்சு வேல செய்றான்” என்பதில் வளைநா மூக்கொலி, ஞ் உடன் கூடிய இரட்டிப்பு (reduplication) மூலம் விளையாட்டுத்தனமான, நையாண்டி நிறைந்த தொனியை உருவாக்குகிறது. “சும்மாடு” (summāṭu), “சும்மா” என்பதிலிருந்து வந்த சொல், அதிர்ச்சித் தாக்கத்தை உருவாக்கும் வலுவான ரெட்ரோஃப்ளெக்ஸ் நிறைவை உடையது. இத்தகைய ஒலிப்பியல் அம்சங்கள் வெறும் ஒலிப்பியல் சீரமைப்பாக அல்ல, சமூக உணர்வுகளையும், உணர்ச்சி பரிமாற்றத்தையும் வடிவமைக்கின்றன. இவை வாய்மொழித் தொடர் மொழியியல் அமைப்புகளைத் தக்கவைத்துள்ளன; அதனால்தான் இப்பேச்சுவழக்கின் ஒலிப்பியல் அம்சங்கள், பிராந்திய அடையாளத்திற்கும், சமூக அடையாள உருவாக்கத்திற்கும் மையக்கூறுகளாக விளங்குகின்றன.

உருவவியல் பண்புகள்.

விடத்தல்தீவுப் பேச்சுவழக்கு, வெளிப்பாட்டின் சிக்கனத்தையும், உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டுத் தன்மையையும் பிரதிபலிக்கும் தனித்துவமான உருவவியல் அமைப்பைக் காட்டுகிறது. இது, பின்னொட்டு பயன்பாடு, கேள்வி உருவாக்கம் மற்றும் பெயர்ச்சொல்-வினைச்சொல் இணைப்புகளில் ஆக்கப்பூர்வமான, பெரும்பாலும் பிராந்தியத்திற்கே உரிய மாறுபாடுகள் கொண்டு, நிலையான தமிழிலிருந்து வேறுபடுகிறது.

1. விசாரணை உருவவியல் மாற்றம்.

நிலையான தமிழ்: கேள்விக்குறிப் பின்னொட்டு - ஆ பொதுவாக வினைச்சொற்களுடன் இணைக்கப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டு: நீ வந்தாயா? (ni vantaya?) “நீங்கள் வந்தீர்களா?”. விடத்தல்தீவுப் பேச்சுவழக்கு: - ஆ என்ற பின்னொட்டு பெரும்பாலும் பெயர்ச்சொல் அல்லது பெயர்ச்சொல் சொற்றொடருடன் இணைக்கப்படுகிறது; வினைச்சொல்லுடன் அல்ல. உதாரணங்கள்: தனியாவா வந்தனி? யாராவது வந்தார்களா என்பதைத் தெரியப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக, இது “நீங்கள் தனியாகவா வந்தீர்கள்?” என்ற கருத்தை முன்னிறுத்துகிறது. வீட்டயா போறாய்? “நீங்கள் அந்த வீட்டுக்குத்தான் போகிறீர்களா?”. இந்த உருவவியல் மறுசீரமைப்பு, வழமையான பொது விசாரணைக்குப் பதிலாக, குறிப்பிட்ட நோக்கமுடன் கவனத்தை செலுத்துகிறது. “நீங்கள் செய்கிற காரியம் இந்த குறிப்பிட்டது தானா?” என்பதைக் குறிக்கும் விதமாக.

2. உருவவியல் சுருக்கம்.

விடத்தல்தீவுப் பேச்சாளர்கள், நீண்ட உருவவியல் அமைப்புகளைச் சுருக்கி, தாளமிக்க மற்றும் உடனடிப் பயன்பாட்டிற்குத் தக்கவாறு வடிவமைக்கின்றனர்: வந்திருக்கிறாய்? → வந்தனி?, பேசினாயா? → பேந்தென்ன?, சொன்னது → கதைச்சது. இத்தகைய சுருக்கம் ஒலியியல் மற்றும் உருவவியல் இரண்டையும் உள்ளடக்கியது; இது துணை வினைச்சொற்கள் (இரு) மற்றும் பங்கேற்புகளை ஒழுங்கு செய்யும் வகையில் செயல்படுகிறது.

3. நகலெடுத்தல் மற்றும் மீளச்சொல்லல்.

மறுபிரதி பயன்பாடு, பேச்சுவழக்கில் தீவிரத்தையும், நையாண்டி அல்லது கேலியை வெளிப்படுத்துவதற்காகவும் பயன்படுகிறது: மாஞ்சு மாஞ்சு வேல செய்றான். “அவன் வேலையை மெதுவாகச் செய்கிறான்” (சோம்பல் அல்லது அலட்சியத்தை இழிதெரிவது). கண்ட கண்ட காவாலிகளோட திரியிறான். (வினோதமுறும் நையாண்டி). நிலையான தமிழில் இத்தகைய மீளச்சொல்லல், பெரும்பாலும் கவிதைப் பயன்பாட்டிற்கு உட்பட்டதாகவே காணப்படும். ஆனால் விடத்தல்தீவுப் பேச்சுவழக்கில் இது ஒரு சக்திவாய்ந்த சமூக சொற்பொழிவுக் கருவியாக பயன்படுத்தப்படுகிறது. பாலின குறிப்பான்கள் மற்றும் முகவர் பெயர்ச்சொற்கள், சமூகக் கருத்தை பிரதிபலிக்கும் வகையில் மாற்றம் பெறுகின்றன. இவை பெரும்பாலும் நெருக்கத்தையும், சில சமயங்களில் அவமதிப்பையும் வெளிப்படுத்துகின்றன.

பகுதிச்சுருக்கம்.

விடத்தல்தீவுத் தமிழின் உருவவியல் பண்புகள், மொழியியல் விதிகளை மீறுவதில்லை; மாறாக, சமூகமாற்றங்களை பிரதிபலிக்கும் புதுமையான முறைகளாக உருவாகின்றன. பின்னொட்டு மாற்றங்கள், சுருக்கப்பட்ட வினை வடிவங்கள் மற்றும் கூர்மையான விசாரணைகள் மூலம், பேச்சுவழக்கு தன்னிறைவை, சூழ்நிலையோடு தொடர்புடைய நுணுக்கங்களை, மற்றும் உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்ட மாறுபாடுகளை வழங்குகிறது. இவை, உருவவியல் எவ்வாறு ஒரு சமுதாயத்தின் வாழ்க்கைச் சூழலைக் கூறுவதில் முக்கியக் கூறாக செயல்படுகிறது என்பதையும், மொழியை உள்ளூர்மயமாக்கும் செயல்முறையை பிரதிபலிக்கின்றன.

தொடரியல் கட்டமைப்புகள்.

விடத்தல்தீவுத் தமிழின் தொடரியல், சொல் வரிசை, கேள்வி அமைப்பு, நீள்வட்டம், உட்பிரிவு உட்பொதித்தல் மற்றும் வலியுறுத்தல் போன்ற அம்சங்களில் நிலையான தமிழிலிருந்து கணிசமான வேறுபாடுகளைக் காட்டுகிறது. இது ஓர் திரவ, பேச்சுத் திறன் சார்ந்த தொடரியல் அமைப்பாக விளங்குகிறது. இவ்வேறுபாடுகள்வெறும்இலக்கணரீதியில்அல்லாது, நடைமுறைமுக்கியத்துவத்தையும், சமூக அணுகுமுறைகளையும், அவசரத்தையும் அல்லது நையாண்டியை வெளிப்படுத்துகின்றன.

1. சொல் வரிசை விலகல்கள் (முன்னணியில் கவனம் செலுத்துதல்):

நிலையான தமிழில், வாக்கியங்கள் பொதுவாக SOV (கருத்தாளர்-பொருள்-வினைச்சொல்) வரிசையைப் பின்பற்றுகின்றன: தரநிலை: நீ வீட்டுக்கு போறியா? (nī vittukku pōriyā?) “நீ வீட்டுக்குப் போகிறாயா?” ஆனால், விடத்தல்தீவுப் பேச்சுவழக்கில், கவனம் பெரும்பாலும் மாறுகிறது: பேச்சுவழக்கு: வீட்டயா போறாய்? (vittayā pōrāy?) “நீங்க போறது வீட்ல தானா?” இங்கு, பெயர்ச்சொல் சொற்றொடரின் (வீட்டயா) முன்னணிப் பிரச்சினை (fronting) இலக்கை வலியுறுத்துகிறது, இது விசித்திரம், ஆச்சரியம் அல்லது சந்தேகத்தைக் காட்டுகிறது. இதேபோல்: மாட்டையா எடுத்த? “நீங்க பசுவை எடுத்தீங்களா?” (பொருளின் மேல் கவனம் செலுத்துகிறது) நேத்தையா சொன்னானா? “அவர் சொன்னது நேற்றுதானா?”

2. நீள்வட்ட மற்றும் குறைக்கப்பட்ட கட்டமைப்புகள்:

உரையாடலின் விரைவையும், உணர்ச்சித் தாளையும் முன்னிறுத்துவதற்காக, விடத்தல்தீவுப் பேச்சுவழக்கு துணை வினைச்சொற்கள், பிரதிபெயர்கள் மற்றும் செயல்பாட்டுச் சொற்கள் போன்றவற்றை அடிக்கடி தவிர்க்கிறது.

‘நீ வந்திருக்கிறாயா? வந்தனி? “நீ வந்தாயா?”

அவன் சமச்சிற்றானா? சமயானா? “அவர் சமைத்தாரா இல்லையா?”

நீ ஏன் பேசறாயா? ஏன்றி பேசறாய்? “நீ ஏன் அவனிடம் பேசுகிறாய்?”

இந்த வகை குறைப்புகள் உரையாடலுக்குத் தேவையான வேகம், தாளம், மற்றும் உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டிற்கு முன்னுரிமை வழங்குகின்றன. குறிப்பாக சலித்தல் அல்லது நையாண்டி சூழல்களில்.

3. முரண்பாடு அல்லது உறுதிப்படுத்தலுக்கான குறிச்சொல் போன்ற கட்டமைப்புகள்:

விடத்தல்தீவுப் பேச்சுவழக்கு, கேள்வித் தொடர்களுக்குப் பதிலாக டாக் (tag) போன்ற அமைப்புகளைப் பயன்படுத்துகிறது, இது ஓர் அறிக்கையின் பின்னணியில் கேள்வி உண்டாக்கும் சொற்கள் அல்லது தொனிகளை உட்பொதிக்கிறது. உதாரணங்கள்: நீ தனியாவா வந்தனி? “நீங்க தனியாவா வந்தீங்க?” (ஒரு குற்றச்சாட்டு, சந்தேகம்). சமையல் முடிஞ்சிற்றா? “நீங்கள் சமைத்து முடித்துவிட்டீர்களா?” (சிறு விளையாட்டு சந்தேகம்). இவ்வகைச் சொற்கள் முதலில் ஒரு உறுதியான கூற்றை முன்வைக்கின்றன; பின்னர் உள்ளுணர்வு அல்லது லெக்சிகல் குறிச்சொற்கள் மூலம் கேள்வி உணர்வை ஏற்படுத்துகின்றன. இவை உரையாடலுக்கு இயல்பானவை, ஏற்கனவே பகிரப்பட்ட அறிவுக் சூழலை முன்னோக்கியே உருவாக்கப்படுகின்றன.

4. ஒரு தொடரியல் உத்தியாக மறுபிரதி எடுத்தல்:

இலக்கியத் தமிழில், திரும்பத் திரும்பச் சொல்வது மிகக் குறைவாகவே காணப்படுகிறது. ஆனால், விடத்தல்தீவுப் பேச்சுவழக்கில் வலியுறுத்தல் அல்லது நையாண்டிக்காக மீள்சொல்லல் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. மாஞ்சுமாஞ்சுவேலசெய்றான்- “அவன்வேலையை மெதுவாக, சோம்பேறியாகச் செய்கிறான்”. கண்ட கண்ட காவாலிகளோட திரியிறான் - “தன்னுடைய நேரத்தை ஊதாரிகளுடன் செலவிடுகிறான்” இவ்வாறு மறுபிரதி ஒரு தொடரியல் தீவிரப்படுத்தலாக செயல்படுகிறது. இது ஆங்கிலத்தில் பயன்படும் adverbial intensifiers (எப்போதும், மிகவும், ஒவ்வொரு முறையும்) என்பவற்றின் செயல்பாட்டு சமமாக இருக்கிறது.

5. எதிர்மறை கட்டாயங்கள் மற்றும் கிண்டல் கட்டளைகள்:

இந்த பேச்சுவழக்கு நேரடித்தன்மையை விரும்புகிறது, குறிப்பாகக் கட்டளைக் கூறுகளில். இது பெரும்பாலும் மறுப்பையும் கட்டாயத்தையும் கூர்மையாக இணைக்கிறது: எடக்கு முடக்கா கதைக்காத! “ஒரு ஒழுங்கின்றிப் பேச்சு இல்லாமல் பேசாதே!”, சும்மா இருந்துறேன்! “அமைதியாக உட்காருங்கள், நீங்க!” இவை நிலையான தமிழின் சாதாரண கட்டளைகளிலிருந்து (எ.கா. பேசாதே!, அமைதியாக இரு!) விலகி, மறுப்பு கூர்மையாகவும், உள்ளுணர்வு நிறைந்தவையாகவும் அமைகின்றன.

6. இணைப்புகள் இல்லாமல் உட்பிரிவு இணைப்பு

விடத்தல்தீவுப் பேச்சுவழக்கில், துணை மற்றும் ஒன்றிணைப்பு உட்பிரிவுகள் பெரும்பாலும் வெளிப்படையான இணைப்புச் சொற்களைத் தவிர்க்கின்றன: விசாரடிக்கிது எங்கயாவது போவம் எண்டு கிளம்பியது தான் “அவர்கள் பேச்சு சலிப்பதால், அப்படியே கிளம்பிவிட்டார்கள்!” அவன் சொன்னான், நீ கேட்டயா? “அவன் சொன்னான், ஆனா நீ கேட்டியா?” இத்தகைய அமைப்புகள், உரையாடலில் சுருக்கப்பட்ட மற்றும் வெளிப்படையான தொடரியல் வடிவங்களை உருவாக்குகின்றன, கேட்டவரை உறவுகளை ஊகிக்க தூண்டுகின்றன.

7. தொடரியல் அம்சங்களின் ஒப்பீடு:

அம்சம்	நிலையான தமிழ்	விடத்தல்தீவு தமிழ்
சொல் வரிசை	SOV	பொருள் முன்னணியில்
வினைச்சொல் பயன்பாடு	முழு வினை வடிவங்கள்	குறைக்கப்பட்ட/சுருக்கப்பட்ட வடிவங்கள்
உட்பிரிவு அமைப்பு	இணைப்புகளுடன்	நீள்வட்டம் அல்லது அருகிலான அமைப்புகள்
கட்டளைகள்	நடுநிலை/முறையான	கூர்மையான, நையாண்டி-உடையவை
கேள்விகள்	வினைச்சொல் மையமாக	பெயர்ச்சொல் அல்லது வலியுறுத்தல் சார்ந்தவை
மறுபிரதி எடுத்தல்	அரிதானது	வலியுறுத்தல் அல்லது நையாண்டிக்காக பரவல்

8. தொடரியல் மரவறைகள்.

வாக்கியம் 1:

- நிலையான தமிழ்: நீ வீட்டுக்கு போறியா?
கட்டமைப்பு:

- கேள்வி
└ NP: நீ (நீங்கள்)
└ PP → NP: வீட்டுக்கு (வீட்டிற்கு)
└ VP → V: போறியா (போகிறீர்களா?)

- விடத்தல்தீவு தமிழ்: வீட்டயா போறாய்?
கட்டமைப்பு:

- கேள்வி
└ NP: வீட்டயா (வீடு + விசாரணை பின்னொட்டு)
└ VP → V: போறாய் (நீ போகிறாய்)

→ இங்கு வினைச்சொல் மையத்திலிருந்து பெயர்ச்சொல் மையத்திற்குப் பதிலாக கவன மாற்றம் நிகழ்கிறது, மேலும் வினை வடிவம் எளிமைப்படுத்தப்படுகிறது.
வாக்கியம் 2:

- நிலையான தமிழ்: நீ வந்தாயா?
கட்டமைப்பு:

- கேள்வி
└ NP: நீ (நீங்கள்)
└ VP → V: வந்தாயா (வந்தீர்களா?)

- விடத்தல்தீவு தமிழ்: வந்தனி?

கட்டமைப்பு:

o Q → VP → V: வந்தனி? (நீ வந்தாயா?) சுருக்கப்பட்ட அமைப்பு

→ இங்கு, பொருள் மற்றும் துணை அமைப்புகள் நீக்கப்பட்டு, ஒலிப்பியல் மற்றும் சூழ்நிலை சார்ந்த அர்த்தம் மட்டும் வலியுறுத்தப்படுகிறது.

9. மொத்தப் பார்வை

விடத்தல்தீவுப் பேச்சுவழக்கின் தொடரியல் அமைப்புகள் வெறும் முறையிலான விலகல்களல்ல அவை சமூக ரீதியாக அறிவார்ந்தவை, உரையாடலை ஊக்குவிப்பவை, மற்றும் மொழியியல் ரீதியாக

சிக்கனமானவை. இவை இலக்கணத்தை செயல்படுத்தும் முறையில் இயக்குகின்றன. உடைந்த தமிழ் போல் தோன்றினாலும், உண்மையில், இவை வேகம், நகைச்சுவை, மற்றும் உணர்ச்சி துல்லியம் ஆகியவற்றிற்காக வடிவமைக்கப்பட்ட ஒரு உயர் செயல்திறன் கொண்ட பிராந்திய தொடரியல் அமைப்பாக கருதப்படுகின்றன.

சொற்களின் அம்சங்கள்.

விடத்தல்தீவுத் தமிழின் அகராதி உள்ளூர் மொழிச்சொற்கள், மத செல்வாக்கு, நாட்டுப்புறப் படைப்பாற்றல் மற்றும் சொற்பொருள் மறுபயன்பாடு ஆகியவற்றின் வடிவமைப்பு ஆகும். அதன் சொற்களஞ்சியம், வெறும் குறிப்பிற்காக மட்டுமல்ல, பேச்சாளரின் அடையாளத்தை முன்வைக்கும், கேலி செய்யும், நினைவுபடுத்தும், மற்றும் உணர்ச்சி வெளிப்படுத்தும் சிறப்பும் உடையது. இதன் பல சொற்கள் மற்றும் சொற்றொடர்கள் சூழ்நிலையைப் பொறுத்தவை, உணர்ச்சி சார்ந்தவை மற்றும் கலாச்சார அடையாளங்களோடு பதிவாகியவை; அவற்றின் பயன்பாடு, நுணுக்கம் மற்றும் செயல்பாடு நிலையான தமிழிலிருந்து வேறுபட்டவை.

கலாச்சார மற்றும் சமையல் சொற்கள்.

உணவு, வீட்டு உபயோக பொருட்கள் மற்றும் கிராமப்புற வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிக்கும் சொற்கள், பொருள் கலாச்சாரத்தையும், உணர்ச்சிப் பரிச்சயத்தையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றன:

பேச்சுவழக்கு சொல்	விளக்கம்	நிலையான தமிழ்ப் பதிலி	குறிப்புகள்
புளிமிளகாய் (puḷimiḷakāy)	ஊறுகாய் புளி மிளகாய்	புளியஞ்சிறு	மிகவும் உள்ளூர்மயமானது.
பணியாரம் (paṇiyaram)	வறுத்த இனிப்புச் சிற்றுண்டி	அப்பம்/இனிப்புகள்	பாரம்பரிய சமையல் அடையாளத்தைக் காப்பாற்றுகிறது.
மரக்கால் (marakkāl)	அளவிடும் பாத்திரம் பெரிய கரண்டி	அளவைக்கரண்டி	நகரங்களில் அரிதாகப் பயன்படுகிறது, ஆனால் பேச்சுவழக்கில் நிலைத்துள்ளது.
சாமான் வாங்கப் போ	போய் மளிகை சாமான் வாங்கு	பொருள் வாங்கச் செல் வாங்கு	உள்நாட்டுத் தளத்தைப் பிரதிபலிக்கும் சாதாரண லெக்சிக்கல் கட்டமைப்பு.

கேலி செய்யும் புனைப்பெயர்கள் & இழிவான சொற்கள்.

விடத்தல்தீவுப் பேச்சுவழக்கு நகைச்சுவை மற்றும் கடுமையான விமர்சனங்களை உள்ளடக்கிய புனைப்பெயர்கள் மற்றும் இழிவான சொற்களால் செழிக்கிறது. பெரும்பாலும் கிசுகிசு, திட்டுதல், அல்லது கிண்டல் சூழ்நிலைகளில் பயன்படுகிறது.

வார்த்தை	பொருள்/பயன்பாடு	விளக்கம்
அல்லேலுயா பேய்	கிறிஸ்தவப் பேய்	கிண்டலான குறிப்பு பாசாங்கு அல்லது நாடகத்திற்கான கேலி.
பரிசுகேடா	அவமானம் / நன்றி மறந்தவன்	“பரிசு” + “கேடு” என்பதிலிருந்து பெறப்பட்டது.
வீணாக்கர் / வீணாடா	வீணாக்குபவர் / சோம்பேறி	வீணாக வாழும் நபரைக் குறிக்கும் பொதுவான வீட்டுப் பேச்சு சொல்.

இவை அன்றாடப் பேச்சில் பதிக்கப்பட்ட சமூகத் தீர்ப்புகளாகச் செயல்படுகின்றன.

கிண்டலான, வெளிப்படையான சொற்றொடர்கள்.

இந்த பேச்சுவழக்கு வேடிக்கையான மற்றும் நையாண்டி உணர்வை அளிக்கும் சொற்றொடர்களால் செயல்படுகின்றது

சொற்றொடர்	பொருள்	செயல்பாடு
எடக்கு முடக்கா கதைக்காத	இலட்சியமின்றி அலையாதே	முட்டாள்தனத்தை சாடும்.
வாய்க்க குளக்கட்டையா வச்சிரிக்கியாய்?	வாயை அடைத்துவிட்டாயா?	ஒருவரின் மௌனத்தை நையாண்டி செய்கிறது.
தனியாவா வந்தனி?	நீங்கள் தனியாக வந்தீர்களா?	சந்தேகத்துடன் கூடிய சுருக்கப்பட்ட கேள்வி.
மாஞ்சு மாஞ்சு வேல செய்றான்	மெதுவாக வேலை செய்கிறான்	சோம்பலைப் பற்றிய ஏளனமான குறிப்பாக.
பரிசீலனை இருக்கு	மிகவும் அவமானகரமானது	நையாண்டிக்குரிய அவமான உணர்வை வெளிப்படுத்துகிறது

இத்தகைய சொற்றொடர்கள் வெறும் சொற்களஞ்சியப் பிம்பங்கள் அல்ல; அவை சமூக விமர்சனத்தின் சிறு நிகழ்வுகளாக செயல்படுகின்றன.

சொற்பொருள் சுருக்கம் மற்றும் சொற்பொருள் மாற்றம்.

விடத்தல்தீவுப் பேச்சுவழக்கில் பல சொற்கள் நீண்ட வடிவங்களிலிருந்து சுருக்கப்பட்டிருக்கின்றன, மேலும் அவற்றின் நிலையான தமிழ் வடிவங்களில் காணப்படும் அர்த்தங்களைவிட வேறுபட்ட புதிய அர்த்தங்களை எடுத்துக்கொள்கின்றன.

பேச்சுவழக்கு வடிவம்	நிலையான தமிழ்	பொருள் மாற்றம்
வந்தனி	வந்திருக்கிறாயா	துணை வினைச்சொல் இழப்பு; ஆனால் உணர்ச்சி ரீதியாக கூர்மையான தாக்கம்.
பேந்தென்ன	நீங்க செஞ்சிருக்கீங்க / புரிஞ்சுக்கிட்டீங்க / அது நடந்திருக்கு	ஏதோ நிகழ்ந்ததாக கூட்டிக் காட்டும் புகார் சொல்.
கதைச்சது	சொன்னது	“விவரிக்கப்பட்டது” என்ற அடையாளம், தீர்ப்பு தொனியில் உச்சரிக்கப்படும்.
வெங்காயம்	வெற்று மூளை (நேர் அர்த்தம்)	ஒருவரை குறைசொல்லும் உருவகம், “பூஜ்ஜிய புத்திசாலி” என்று நையாண்டி செய்யும்.

இந்த சுருக்கங்கள் மற்றும் பொருள் மாற்றங்கள், உள்ளூர், மாறும், மற்றும் தகவல் செறிந்த அகராதியை உருவாக்குகின்றன.

விடத்தல்தீவுத் தமிழின் சொல்லியல் சுவை.

வாய்மை மற்றும் செயல்திறன், சொற்பொருள் அடுக்கு (அதாவது, அர்த்தம் உணர்ச்சி சமூக மதிப்பு), மதத்துடன் குறியீட்டு மாற்றம், கேலி, பாசம் மற்றும் வீட்டுப் பேச்சு யதார்த்தம். இது ஒரு உயிருடன் இயங்கும் அகராதி, இலக்கியத் தூய்மையால் கட்டுப்படவில்லை, மாறாக, சமூகக் குரலால் இயக்கப்படுகிறது.

சொற்பொழிவு மற்றும் நடைமுறைவாதம்.

விடத்தல்தீவுப் பேச்சுவழக்கு வெறும் சொற்கள் மற்றும் விதிகளின் தொகுப்பாக இல்லாமல், உணர்ச்சி, தீர்ப்பு, பாசம், நையாண்டி, மற்றும் சமூக படிநிலைகள் ஆகியவற்றின் உயிரோட்டமான, செயல்திறன் மிக்க ஊடகமாக அமைகிறது. ஒவ்வொரு வாக்கியமும்: யாருக்கு, எந்த மனநிலையில், எந்த சமூக சூழலில் பேசப்படுகிறது என்பதைப் பொறுத்து வடிவமைக்கப்படுகிறது. இப்பேச்சுவழக்கு, சமூகப் பதிவேடாக செயல்படுகிறது. மற்றும் தனிப்பட்ட இயக்கவியலோடு நேர்த்தியாக இணைக்கப்பட்டுள்ளது. நடைமுறை மற்றும் சொற்பொழிவு அம்சங்கள்

1. செயல்திறன் கேள்விகள்: கேட்பதைவிட அதிகம்.

விடத்தல்தீவுத் தமிழில், கேள்விகள் வெறும் பதில்களை எதிர்பார்ப்பதற்காக அல்ல; அவை: சந்தேகம், நையாண்டி, உறுதிப்படுத்தல், கேலி, வலியுறுத்தல் ஆகியவற்றிற்கு வாகனங்கள் ஆகின்றன.

பேச்சுவழக்கு வடிவம்	செயல்பாடு	நிலையான தமிழ்
தண்ணியா இருக்கு?	தண்ணீரின் தரம் அல்லது இருப்பு குறித்த கூர்மையான சந்தேகம்.	தண்ணி இருக்கா?
தனியாவா வந்தனி?	தனிமை அல்லது ஊர்குற்றல் பற்றிய சந்தேகம்.	நீ தனியாக வந்தாயா?
வீட்டயா போறாய்?	நோக்கத்தைச் சவால் செய்யும் அல்லது தெளிவுபடுத்தும் கேள்வி.	நீ வீட்டுக்குப் போறியா?

இவை திறந்த முடிவுகளுக்கான கேள்விகள் அல்ல. பேச்சாளர் ஏற்கனவே ஒரு முன்கூட்டிய நிலைப்பாட்டுடன் கேட்பவரை ஒப்புக்கொள்ளத் தூண்டுகிறார்.

2. கிண்டல் மற்றும் கேலி.

இது வெறும் மொழியியல் அம்சமல்ல; பிணைப்பு மற்றும் சமூகக் கட்டுப்பாட்டுச் சடங்காகச் செயல்படுகிறது.

வெளிப்பாடு	நேரடி அர்த்தம்	மறைமுக செயல்பாடு
வாய்க்க குளக்கட்டையா வச்சிரிக்கிறாய்?	வாயில் அணை கட்டியிருக்கிறாயா?	அனேகமாக அமைதியாக இருப்பதை நையாண்டி செய்வது.
அல்லேலுயா பேய்	அல்லேலுயா பேய்	மத அடையாளம் கொண்டு நையாண்டி நாடகத்தனத்தை கிண்டல் செய்யும்.
பேந்தென்ன விசர் வராதா?	“அப்போ, எனக்குப் பைத்தியம் பிடிக்காதா?”	உணர்ச்சிவசப்பட்ட உச்சரிப்பு, எரிச்சல் அல்லது கோபத்தின் வெளிப்பாடு.

இதன் மூலோபாயப் பயன்பாடு: சமூக ஒழுங்கை பேணுதல், மறைமுக மறுப்பு தெரிவித்தல், நையாண்டி மற்றும் நெருக்கத்தை உருவாக்குதல்.

3. தலைமுறைகளுக்கிடையேயான பேச்சு: நையாண்டி மற்றும் ஒழுக்கம்.

பெரியவர்கள் இளைஞர்களை ஒழுங்குபடுத்த, மற்றும் நகைச்சுவை சேர்க்க குறிப்பிட்ட சொற்பொழிவு முறைகளை பயன்படுத்துகின்றனர்: இதென்ன பரிசுக்கேடா இருக்கு? “நீங்க கொடுக்கிற வெகுமதி இதுதானா?” (சுயநலத்தை குறை கூறுதல்), அதானே பாத்தன்! “நான் ஏன் உன்னைப் பார்த்தேன்!” (நியாயப்படுத்தும் நையாண்டி), படு இறவல் குணம் “தாழ்ந்த இயல்பு” (தார்மீக கண்டனம், பாலினமான சொல்). ஸ்டாண்டர்ட் தமிழில், இத்தகைய விமர்சனங்களுக்கு நீண்ட, நேர்மறையான சொற்றொடர்கள் தேவைப்படும்; ஆனால் விடத்தல்தீவு பேச்சுவழக்கில், இவை சுருக்கமான, குத்துவிளக்கான மொழியால் வழங்கப்படுகின்றன.

மொத்த பார்வை.

விடத்தல்தீவுத் தமிழின் பேச்சுவழக்கு: உணர்ச்சி மற்றும் சமூக நுணுக்கங்களை நுட்பமாக பிரதிபலிக்கிறது, பேச்சாளர் மற்றும் கேட்பவரின் உறவுகளை முன்னிறுத்துகிறது, மொழியியல் செயல்திறன் மற்றும் சமூக செயல்பாட்டை ஒருங்கிணைக்கிறது. இது உடைந்த தமிழ் அல்ல. இது வேகம், நகைச்சுவை, மற்றும் உணர்ச்சி துல்லியத்திற்காக வடிவமைக்கப்பட்ட உயிரோட்டமுள்ள பேச்சு மொழி.

நீள்வட்ட சொற்பொழிவு: சூழ்நிலையைப் பேச தூண்டும் அம்சங்கள்.

விடத்தல்தீவுத் தமிழ் சூழல் பொருளாதாரத்துடன் வளம் பெற்றது. குறைவாகச் சொல்வதிலும், தேவையானதை அதிகமாகச் சொல்வதிலும் சிறப்பிக்கிறது.

குறுகிய வடிவம்	விரிவாக்கப்பட்ட வடிவம்	நடைமுறை பயன்பாடு
தனியாவா வந்தனி?	“நீ தனியாகவா வந்தாய்?” (மறைமுகமாக: நீ வந்தாயா?)	சுருக்கப்பட்ட சந்தேகம் அல்லது உறுதிப்படுத்தல்.
சமயானா?	“அவர் சமைத்தாரா?”	பெரும்பாலும் மறைமுகமான நையாண்டியுடன்.
இப்ப கேக்கறது என்னண்டா?	“நான் இப்போது என்ன கேட்கிறேன்?”	அவநம்பிக்கை அல்லது நையாண்டி வெளிப்பாடு.

இவ்வகை குறைந்தபட்ச வடிவங்கள், இலக்கணக் கட்டுப்பாட்டைவிட தொனியின் மீது அதிகமாக சார்ந்துள்ளன. ஒலிப்பு, முகபாவனை மற்றும் நேரடி நுணுக்கங்கள் இங்கு விடுபட்ட சொற்களை நிரப்புகின்றன.

குரல் இடைச்சொற்கள் மற்றும் முகவரிப் படிவங்கள்.

பேச்சுவழக்கில் இடைச்சொற்கள் மற்றும் முகவரி வடிவங்கள், உணர்ச்சி மற்றும் சமூகக் கட்டணத்துடன் கூடியவை:

சொல்	பயன்பாடு	நடைமுறை செயல்பாடு
எடியேய்	“ஹே, நீ!” (இளைய பெண்கள் அல்லது கீழ்நிலை நபருக்காக விளித்தல்)	கேலி, திட்டல் அல்லது பாசத்தை கேலி செய்தல்.
டி	பெண்களுக்கு வழக்கமான சிக்கலற்ற முகவரி	கேலி, காதல் அல்லது பழக்கமான பாசம்.
ஓமடா	“ஓ ஆமாம்”	உறுதிப்படுத்தல்.
அட / அடி	பாரம்பரிய தென்னிந்திய முகவரி	பாலின உணர்வுடன் பாசம் அல்லது திட்டல்.

இத்தகைய சொற்கள் நிலையான தமிழில் அரிதாகவே காணப்படும், ஆனால் கிராமப்புற அன்றாட மொழியில் நிறைய உயிரோட்டத்தைக் கொண்டு வருகின்றன.

சமூக வர்ணனையாக சொற்பொழிவு.

சில சொற்கள் வதந்திகள், நடத்தை மதிப்பீடு போன்றவற்றை, பெரும்பாலும் உருவகம் அல்லது மிகைப்படுத்தலுடன் விவரிக்கின்றன. கண்ட கண்ட காவலிகளோட திரியிறான் - “அவன் பார்க்கும் ஒவ்வொருவருடனும் சுற்றுகிறான்” → விமர்சனமாக; கவனிக்கப்படுவதை மறைமுகமாக சுட்டிக்காட்டுதல். விசாரடிக்கிது எங்கயாவது போவம் எண்டு கிளம்பியது தான் - “அழுத்தம் அதிகரித்ததால் திடீரென கிளம்பினார்கள்” → கிசகிச நையாண்டி. பாரன் கதைய - “அவருடைய பழைய கதை மீண்டும் மீண்டும்” → மழுங்கிய சலிப்புடன். இவ்வாறான சொற்றொடர்கள், இலக்கண அமைப்பை ஒரு சமூக நாடகமாக மாற்றுகின்றன.

சொற்பொழிவு அம்சங்களின் சுருக்கமான விளக்கம்		
சொற்பொழிவு செயல்பாடு	பேச்சுவழக்கு உத்தி	உதாரணம்
கிண்டல் செய்தல்	கிண்டலான சொற்றொடர்கள்	வாய்க்க குளக்கட்டையா
அவநம்பிக்கை	பெயர்ச்சொல் சார்ந்த கேள்விகள்	தனியாவா வந்தனி?
தார்மீகத் தீர்ப்பு	நிலையான வெளிப்பாடுகள்	படு இறவல் குணம்
வதந்திகதை	மறைமுக உருவகம்	விசாரடிக்கிது... கிளம்பியது தான்
திட்டுதல்	குரல் இடைச்சொற்கள் + தொனி	எடியேய், அடி
மொத்த பார்வை		

விடத்தல்தீவுத் தமிழில் சொற்பொழிவு: நடுநிலை அல்ல. மாறாக, நாடகத்தன்மை, மூலோபாயம், மற்றும் சமூக ரீதியான ஏற்றத்தை பிரதிபலிக்கிறது. ஒருவரை கூப்பிடுதல் இருக்கட்டும், நண்பருடன் நையாண்டி செய்தல் இருக்கட்டும், அல்லது அக்கறையோடு கட்டளையிடுதல் இருக்கட்டும். இந்த பேச்சுவழக்கு என்ன சொல்கிறது என்பதையுமின்றி, எப்படி அரங்கேற்றப்படுகிறது என்பதையும் முக்கியமாகக் கருதுகிறது.

கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் கலந்துரையாடல்.

நிலையான தமிழுடன் ஒப்பீட்டு அணுகுமுறையைப் பயன்படுத்தி, விடத்தல்தீவுப் பேச்சுவழக்கின் மொழியியல் அம்சங்களை ஒலியியல், உருவவியல், தொடரியல், சொற்பொழிவு மற்றும் சொற்பொழிவு-நடைமுறை அம்சங்களில் ஆய்வு செய்தது. விடத்தல்தீவுத் தமிழ் என்பது பிராந்திய அடையாளம், மத கலாச்சாரம் மற்றும் வாய்மொழி நிகழ்ச்சி மரபுகளால் வடிவமைக்கப்பட்ட, கட்டமைப்பில்

தனித்துவமுடைய, நடைமுறையில் வெளிப்படக்கூடிய பேச்சுவழக்கு ஆகும்.

1. ஒலியியல் கண்டுபிடிப்புகள்: தாள பொருளாதாரம் மற்றும் உள்ளூர் நிறம்

விடத்தல்தீவுப் பேச்சுவழக்கு: உயிரெழுத்து நீக்கம் மற்றும் எழுத்து இணைவு (உதா.: வீட்டுக்கு → வீட்டயா). விசாரணையில் அழுத்த மாற்றம் வினைச்சொல்லிலிருந்து பெயர்ச்சொல்லுக்கு மாறும் (உதா.: தண்ணி இருக்கா? → தண்ணியா இருக்கு?). உணர்ச்சி அல்லது சொல்லாட்சிக்கலை சேர்க்க, ரெட்ரோஃப்ளெக்ஸ் மற்றும் நாசி மெய்யெழுத்துக்கள் அடிக்கடி வலியுறுத்தப்படுகின்றன (உதா.: மாஞ்சு மாஞ்சு).

கலந்துரையாடல்: இந்த அம்சங்கள் பேச்சுவழக்கின் தாள ஒட்டத்திற்கு மட்டுமல்லாது, அதன் பேச்சு பொருளாதாரத்திற்கும் பங்களிக்கின்றன. ஒரு மொழி, வாய்மொழி, செயல்திறன் தொனி மற்றும் சமூக உடனடித்தன்மை ஆகியவற்றால் வடிவமைக்கப்படுகிறது. குறிப்பாக, அழுத்த மாற்றம் கேள்வி வடிவமைப்பின் பேச்சுவழக்குப் புற மறுசீரமைப்பை (discourse-internal restructuring) காட்டுகிறது, கேட்பவரின் கவனத்தை திட்டமிட்டு மாற்றுகிறது.

2. உருவவியல் கண்டுபிடிப்புகள்: அழுத்தமான பின்னொட்டு மற்றும் சுருக்கம்

விடத்தல்தீவுப் பேச்சுவழக்கு: உருவவியல் சுருக்கங்களை அடிக்கடி பயன்படுத்துகிறது, குறிப்பாக வாய்மொழி சொற்றொடர்களில் (உதா.: வந்திருக்கிறாய் → வந்தனி). -ஆ போன்ற வினைக் குறிகள் வினைச்சொற்களுக்குப் பதிலாக பெயர்ச்சொற்களோடு இணைக்கப்படுகின்றன (உதா.: வீட்டயா போறாய்?). விளக்கம்: இந்த உருவவியல் புதுமைகள் நிலையான தமிழின் வினைச்சொல் மையமான விசாரணை அமைப்பை சவால் செய்கின்றன. இத்தகைய வடிவங்கள்: முரண்பாடான கவனம், சந்தேகம், உணர்ச்சிமிக்க குற்றச்சாட்டு எனும் அம்சங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன. பெரும்பாலும் இவை கிண்டலான தொனிகள் மீது அடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது இலக்கண மரபை மீறி, சமூகத் தொடர்புகளால் வடிவமைக்கப்பட்ட ஓர் உருவவியல் பரிணாமத்தைக் (evolutionary morphology) சுட்டிக்காட்டுகிறது.

3. தொடரியல் கண்டுபிடிப்புகள்: நெகிழ்வான சொல் வரிசை மற்றும் நீள்வட்ட கட்டமைப்புகள்

பிரதானமாகக் கவனிக்கப்பட்ட தொடரியல் அம்சங்கள்: வலியுறுத்தலுக்கான பொருள் முன்னணிப் பணி (உதா.: வீட்டயா போறாய்?) நிலையான தமிழில் SOV (கருப்பொருள்-பொருள்-வினைச்சொல்) வரிசைக்குப் புறம்பாக. நீள்வட்ட கட்டமைப்புகள் துணை வினைச்சொற்கள் அல்லது இணைப்புச் சொற்கள் இல்லாமல் வாக்கியங்கள் (உதா.: வந்தனி?). கேலி மற்றும் வலியுறுத்தலுக்காக டேக் (tag) போன்ற கேள்விகளும் மறுபிரதியும் அதிகம் (உதா.: மாஞ்சு மாஞ்சு, சமயானா?). கலந்துரையாடல்: இந்த தொடரியல் அம்சங்கள், பொதுவான இலக்கண வடிவங்களை விட சொற்பொழிவுப் பிணைப்பு, உட்குறிப்பு, பகிரப்பட்ட அறிவு போன்றவற்றில் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றன. இது உடனடி உரையாடல் சூழல்களில் பேச்சுவழக்கு செழித்து வளர்கின்றது என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது.

4. சொல்லகராதி கண்டுபிடிப்புகள்: கலாச்சார உட்பொதிவு மற்றும் விளையாட்டுத்தனமான புதுமை

விடத்தல்தீவுப் பேச்சுவழக்கு வளமானது; உள்ளூர் சொற்கள்: புளிமிளகாய், மரக்கால், பணியாரம். புனைப்பெயர்கள் மற்றும் அவமான சொற்கள்: அல்லேலுயா பேய், சும்மாடு. சுருக்கப்பட்ட வெளிப்பாடுகள்: கதைச்சது, பேந்தென்ன, ஓமடா. கத்தோலிக்க மதச் சொற்களஞ்சியம் தினசரி பேச்சில் மீள்பயன்படுத்தப்படுகிறது. இந்த பேச்சுவழக்கின் அகராதி, வெறும் சொற்களின் தொகுப்பாக அல்ல; மாறாக, இது: கலாச்சார நினைவகம், தார்மீக நிலைப்பாடு மற்றும் உணர்ச்சி நுணுக்கத்தின் களஞ்சியமாக செயல்படுகிறது. உள்ளூர், மத மற்றும் சமூக சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப, சொற்கள் மறுவடிவமைக்கப்பட்டு, விடத்தல்தீவின் கத்தோலிக்க தமிழ் அடையாளத்துடன் ஆழமாக ஒன்றிணைந்த சொற்களஞ்சியத்தைக் உருவாக்குகின்றன.

5. சொற்பொழிவு-நடைமுறை கண்டுபிடிப்புகள்: சமூக வர்ணனையாக மொழி.

பொதுவான பேச்சு உத்திகள் பின்வருமாறு: அறிவிப்பு வடிவங்களில் ஒருமைப்பாடு (எ.கா. விசாரடிக்கிது எங்கயாவது போவம்). அன்பான அல்லது ஆக்ரோஷமான குரல்கள்: எடியேய், ரீ, ஓமடா. மறைமுக ஒழுக்கக் காவல்: இதென்ன பரிசிகேடா, படு இறவல் குணம். முரண் மற்றும் அவநம்பிக்கையை உட்பொருந்திய கேள்வி வடிவங்கள்: இப்ப கேக்கறது என்னண்டா? விடத்தல்தீவுத் தமிழில் சொற்பொழிவு இயல்பாகவே செயல்திறன் மிக்க மற்றும் ஊடாடும் தன்மை கொண்டதாகும். இது தீர்ப்பு, பிணைப்பு, கதைசொல்லல் மற்றும் சமூக விமர்சனத்தின் கருவியாக செயல்படுகிறது. எளிமையான கேள்விகள் கூட தொனி மற்றும் பார்வையாளரின் அடிப்படையில் அடுக்கு அர்த்தங்களை வழங்குகின்றன, இது நேரடி சொற்பொருளை விட உறவுப் பயன்பாட்டை பிரதிபலிக்கிறது.

முடிவுரை.

இந்த ஆய்வு, கத்தோலிக்க அடையாளம், வாய்மொழி மரபு, மற்றும் சமூக இயக்கவியல் ஆகியவற்றால் வடிவமைக்கப்பட்ட இலங்கைத் தமிழின் தனித்துவமான, துடிப்பான, மற்றும் ஆவணப்படுத்தப்படாத வகையான விடத்தல்தீவுப் பேச்சுவழக்கை ஆராய்ந்தது. ஆழமான மொழியியல் பகுப்பாய்வின் மூலம் ஒலியியல், உருவவியல், தொடரியல், அகராதி மற்றும் சொற்பொழிவு பிரிவுகளில், நிலையான

தமிழ் இலக்கணத்திலிருந்து சுயாதீனமாக செயல்படும், ஒருங்கிணைந்த மற்றும் வெளிப்படையான பேச்சுவழக்கு அமைப்பை இந்தஆய்வு வெளிப்படுத்துகிறது.

முக்கிய கண்டுபிடிப்புகள்.

ஒலியியல் ரீதியாக உயிரெழுத்து குறைப்பு, சிலபிக் கலப்பு மற்றும் அழுத்த மாற்றங்களைப் பயன்படுத்தி, தாளத்தையும் உடனடித் தன்மையையும் மேம்படுத்துகிறது. உருவவியல் ரீதியாக கேள்விக்குரிய குறிச்சொற்கள் மாற்றமடைகின்றன, வினை வடிவங்கள் சுருக்கப்படுகின்றன, உணர்ச்சி, நையாண்டி மற்றும் தொனியை வெளிப்படுத்த, வெளிப்படையான பின்னொட்டுகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. தொடரியல்ரீதியாகபொருள்/முன்னோக்குஅழுத்தம்,நீள்வட்டவாக்கியங்கள்,நியமனமற்றவிசாரணைக் கட்டமைப்புகள் ஆதரிக்கப்படுகின்றன. சொல்லகராதி ரீதியாகக் கத்தோலிக்க சொற்களஞ்சியம், கிராம உருவகங்கள் மற்றும் விளையாட்டுத்தனமான/கிண்டலான சொற்றொடர்கள் அன்றாட பேச்சில் கலக்கின்றன. சொற்பொழிவு ரீதியாக பேச்சுவழக்கு சமூகப் பாத்திரங்களை செயற்படுத்துகிறது

இறுதி மதிப்புரை.

விடத்தல்தீவுத்தமிழ், வெறும் பேச்சுவழக்கு அல்ல; அது ஒவ்வொரு சொல்லிலும் உள்ளூர் வரலாறு, சமூக ஒழுங்கு மற்றும் வகுப்புவாத அடையாளங்களை குறியீடாக்கும், ஒரு மாறும் விதியால் நிர்வகிக்கப்படும், கலாச்சார ரீதியாக வளமான, கட்டமைப்பியல் ரீதியாக நுணுக்கமான பேச்சுவழக்காக விளங்குகிறது. இது சீரழிந்த அல்லது பிழையான மாறுபாடு அல்ல, மாறாக மொழியியல் அங்கீகாரத்திற்கு தகுதியான ஒரு தனித்துவமிக்க உரை அமைப்பு.

வரம்புகள்.

- இந்த ஆய்வு முக்கியமான பங்களிப்புகளை செய்துள்ள போதிலும், சில வரம்புகள் காணப்படுகின்றன:
1. பதிவுசெய்யப்பட்ட முழுமையான தரவகம் இல்லாமை: பெரும்பாலான தரவுகள் நினைவக அடிப்படையிலான எழுப்புதல் மற்றும் மறுவமைக்கப்பட்ட எடுத்துக்காட்டுகளில் இருந்து பெறப்பட்டவை. ஆய்வில் பதிவுசெய்யப்பட்ட இயற்கை உரையாடல்கள் இல்லாததால், ஒலிப்பியல் துல்லியம் வரையறுக்கப்படுகிறது.
 2. சிறிய மாதிரி அளவு: பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்ட வெளிப்பாடுகள் மாறுபட்டிருந்தாலும், அவை வரையறுக்கப்பட்ட பேச்சாளர்களையும் சமூக சூழல்களையும் பிரதிபலிக்கின்றன.
 3. விடத்தல்தீவிற்குள்ளேயான சமூக மொழியியல் மாறுபாடு (வயது, பாலினம், வர்க்கம், கல்வி நிலை) பற்றிய ஆய்வு நடத்தப்படவில்லை.
 4. தொனி, தாளம் மற்றும் நையாண்டியை அடிப்படையாகக் கொண்ட பேச்சுவழக்குகளுக்கு மிகவும் முக்கியமான ஒலி-ஒளி யாப்பொலியியல் பகுப்பாய்வு (prosodic analysis) இடம்பெறவில்லை.
 5. ஒப்பீட்டு வரம்புகள்: நிலையான தமிழுடன் வேறுபாடுகள் ஆராயப்பட்டுள்ள போதிலும், யாழ்ப்பாணம், முல்லைத்தீவு போன்ற பிற வடமொழி பேச்சுவழக்குகளுடன் ஆழமான ஒப்பீடு இவ்வாய்வின் எல்லைக்குள் சேர்க்கப்படவில்லை.

எதிர்கால ஆராய்ச்சிக்கான பரிந்துரைகள்.

1. தரவக கட்டமைப்பு: விடத்தல்தீவின் நிஜ வாழ்க்கை உரையாடல்கள், நாட்டுப்புறக் கதைகள், மற்றும் தலைமுறைகளுக்கிடையேயான உரையாடல்களின் இனவியல் பதிவுகளை பயன்படுத்தி, ஆடியோ-விஷுவல் பேச்சுவழக்கு தரவகம் உருவாக்கப்பட வேண்டும்.
2. சமூக மொழியியல் விவரக்குறிப்பு: வயது, பாலினம், மற்றும் கல்வி பேச்சுவழக்கு பயன்பாடு மற்றும் சொற்களஞ்சியத் தக்கவைப்பை எவ்வாறு பாதிக்கின்றன என்பதை பகுப்பாய்வு செய்ய வேண்டும், குறிப்பாக இளைஞர்கள் மற்றும் புலம்பெயர்ந்த உறுப்பினர்களின் பயன்பாட்டை நோக்கி செய்ய வேண்டும்.
3. ஒப்பீட்டு பேச்சுவழக்கு ஆய்வு: மன்னார் தமிழை யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, மற்றும் நீர்கொழும்பு பேச்சுவழக்குகளுடன் ஒப்பிட்டு, ஒலியியல் மற்றும் உருவவியல் எல்லைகளை வரைபடமாக்க பல்துறைப் பேச்சுவழக்கு ஆய்வு நடத்தப்பட வேண்டும்.
4. ஒலிப்பியல் பகுப்பாய்வு: பேச்சுவழக்கின் வாய்மொழி மற்றும் இசைத் தன்மைகளை பகுப்பாய்வு செய்ய, தொனி, சுருதி, மற்றும் அழுத்த வடிவங்களின் அந்தர்சிரிப்பு (IPA transcription) மற்றும் ஸ்பெக்ட்ரோகிராபிக் (spectrographic) பகுப்பாய்வு சேர்க்கப்பட வேண்டும்.
5. மொழி மற்றும் அடையாள ஆய்வுகள்: குறிப்பாக போருக்குப் பிந்தைய மற்றும் இடம்பெயர்வுக்குப் பிந்தைய சூழ்நிலையில், பேச்சுவழக்கு சமூக அடையாளம், எதிர்ப்பு, மற்றும் நினைவாற்றலை எவ்வாறு வடிவமைக்கிறது என்பதை ஆய்வு செய்ய வேண்டும்.
6. ஆவணப்படுத்தல் மற்றும் பாதுகாப்பு: தலைமுறைகளுக்கிடையேயான பரிமாற்றம் மற்றும் மொழியியல் பெருமையை ஆதரிக்க, மொபைல் செயலிகள், அகராதிகள், மற்றும் பள்ளிப்

பொருட்கள் போன்ற சமூக அடிப்படையிலான கருவிகள் உருவாக்கப்பட வேண்டும். இந்த ஆய்வு, விடத்தல்தீவுத் தமிழ் வெறும் சொற்களில் மட்டுமல்லாது வாழ்க்கை ஓட்டம், எதிர்ப்பு, உறவுப் பிணைப்பு என்றவற்றிலும் பேசும் ஒரு பேச்சுவழக்காக திகழ்வதை உறுதிப்படுத்துகிறது. இது விடத்தல்தீவு தமிழின் அறிவார்ந்த அங்கீகாரம் மற்றும் கலாச்சாரப் பாதுகாப்பிற்கான ஒரு அடித்தளத்தைக் கட்டமைக்கிறது.

உசாத்துணைகள்.

- Britannica, T. (n.d.). The Portuguese in Sri Lanka (1505–1658). Encyclopædia Britannica. Retrieved April 27, 2025, from <https://www.britannica.com/place/Sri-Lanka/The-Portuguese-in-Sri-Lanka-1505-1658>
- Mannar District. (n.d.). Wikipedia. Retrieved April 27, 2025, from https://en.wikipedia.org/wiki/Mannar_District
 - Nadarajah, S. (1997). Whether there are recognizable and distinct Batticaloa and Jaffna dialects of Tamil. UNHCR Refworld. <https://www.refworld.org/docid/3ae6aaf99c.html>
 - Noolaham Foundation. (2023). Social history of Mannar Tamils. Retrieved April 27, 2025, from <https://noolaham.org/>
 - Pesalai. (n.d.). Wikipedia. Retrieved April 27, 2025, from <https://en.wikipedia.org/wiki/Pesalai>
 - Scroll.in. (2022, March 24). How a unique Tamil dialect survived among a fishing community in Sri Lanka. <https://scroll.in/magazine/1020026/how-a-unique-tamil-dialect-survived-among-a-fishing-community-in-sri-lanka>
 - Seefa, K. R. F. (2019). A learners' perspective of the challenges faced in learning English as a second language in post-conflict Sri Lanka: A case study of the Madhu Zone in Mannar District. ResearchGate. <https://www.researchgate.net/publication/333718012>
 - Shanmugathas, S. (2022). Translation of Tamil dialects in Sri Lankan context. ResearchGate. https://www.researchgate.net/publication/361407248_Translation_of_Tamil_Dialects_in_Sri_Lankan_Context
 - Sri Lanka Dream Tours. (n.d.). Murunkan: History and temples. Retrieved April 27, 2025, from <https://srilankadreamtours.com/>
 - Sri Lankan Moors. (n.d.). Wikipedia. Retrieved April 27, 2025, from https://en.wikipedia.org/wiki/Sri_Lankan_Moors
 - Sri Lankan Tamil dialects. (n.d.). Wikipedia. Retrieved April 27, 2025, from https://en.wikipedia.org/wiki/Sri_Lankan_Tamil_dialects
 - Unique Phrases. (2025). Unique phrases used only by the Vidathaltive people [Unpublished manuscript]. Private archive.
 - Vidathaltheevu Tamil Paper. (2025). Vidathaltheevu distinct Tamil Christian dialect study [Unpublished manuscript]. Private archive.
 - Vankalai. (n.d.). Wikipedia. Retrieved April 27, 2025, from <https://en.wikipedia.org/wiki/Vankalai>
 - Vidattaltivu. (n.d.). Wikipedia. Retrieved April 27, 2025, from <https://en.wikipedia.org/wiki/Vidattaltivu>

19. விடாமுயற்சியின் குரல்கள்: விடத்தல்தீவின் இலக்கியப் பாரம்பரியம் மற்றும் கலாச்சார நினைவு .

மஸாஹிரா கனி²⁰.

சுருக்கம்.

இலங்கையின் மன்னார் மாவட்டத்தில் உள்ள விடத்தல்தீவு எனும் கிராமத்தின் இலக்கியப் பாரம்பரியம் தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் கலாச்சாரங்கள் ஒருங்கிணைந்த தனித்துவ கலவையைக் கொண்டதாகும். இவ்வாய்வு, வாய்மொழிக் கதைகள் மற்றும் மதக் கதைகளிலிருந்து எழுத்துப்பூர்வமாக வெளிப்பட்ட முக்கிய இலக்கிய படைப்புகள் வரை, விடத்தல்தீவின் இலக்கிய மரபின் வளர்ச்சிப்பாதையை ஆராய்கிறது. ஆரம்பக் கட்டத்தில், நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், தாலாட்டுகள் மற்றும் பாரம்பரிய நிகழ்ச்சிகள் போன்ற வாய்மொழி மரபுகள் ஊடாக, உள்ளூர் பண்பாட்டையும் சமூக நெறிமுறைகளையும் வெளிப்படுத்திய இலக்கியங்கள் உருவாகின. 1990க்கு முந்தைய காலக்கட்டத்தில் இடம்பெற்ற இனச் சங்கடங்களும், இடம்பெயர்வுகளும், இவ்விலக்கியங்களில் இழப்பு, நெகிழ்ச்சி மற்றும் ஏக்கம் போன்ற தீவிர உணர்வுகளைக் கொண்ட கருப்பொருள்களாக வெளிப்பட ஆரம்பித்தன. கவிஞர் முஹம்மது காசிம் உள்ளிட்ட முக்கிய இலக்கிய ஆளுமைகள், தங்களுடைய படைப்புகளின் ஊடாக, கிராமத்தின் வரலாறு, கலாச்சாரம் மற்றும் கூட்டு நினைவுகளைப் பாதுகாத்து, விடத்தல்தீவின் இலக்கிய மரபை நிலைநிறுத்தி வந்தனர். வட இலங்கையின் பரந்த பண்பாட்டு மற்றும் வரலாற்றுச் சூழலை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் வகையில், விடத்தல்தீவின் இலக்கிய மரபு ஒரு முக்கிய பங்களிப்பாக இருக்கிறது என்பதை இவ்வாய்வு வெளிப்படுத்துகிறது.

முக்கிய சொற்கள்: விடத்தல்தீவு, தமிழ் முஸ்லிம் இலக்கியம், வாய்மொழி மரபுகள், இடப்பெயர்வு, முஹம்மது காசிம்.

அறிமுகம்.

வட இலங்கையின் மன்னார் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள விடத்தல்தீவு எனும் கிராமம், தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் கலாச்சார அடையாளங்களை ஒருங்கிணைக்கும் தனித்துவமான இலக்கியப் பாரம்பரியத்தைக் கொண்டுள்ளது. பசுமை நிரம்பிய இயற்கைச் சூழலில் அமைந்த இக்கிராமம், பண்டைய வாய்மொழி மரபுகள் முதல் நவீன இலக்கிய வெளிப்பாடுகள் வரை தொடர்ச்சியான ஒரு படைப்பாற்றலின் மையமாக விளங்குகிறது. விடத்தல்தீவின் இலக்கிய வரலாறு, 1990க்கு முந்தைய காலம் மற்றும் அதற்குப் பின்னைய காலமாக இரு கட்டங்களாகப் பிரிக்கப்படுகிறது. முந்தைய கட்டத்தில், நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், புதிர்கள், தாலாட்டுகள், நாடகம் உள்ளிட்ட வாய்மொழி இலக்கியங்கள் ஊடாக சமூக நல்லிணக்கம் மற்றும் பண்பாட்டு மரபுகள் வெளிப்பட்டன. இவை பொழுதுபோக்குக்கு மட்டுமல்லாமல், நெறிமுறைகள், மத போதனைகள் மற்றும் கலாச்சார வழிகளைத் தலைமுறையிலிருந்து தலைமுறைக்கு கொண்டு சென்றன.

1990களில் உள்நாட்டுப் போர் காரணமாக மக்கள் இடம்பெயர்ந்ததன் தாக்கம், விடத்தல்தீவின் இலக்கிய வெளியீட்டில் ஆழமாகவே பிரதிபலிக்கிறது. இந்த இடப்பெயர்வின் பின்னணியில் எழுதப்பட்ட படைப்புகள், நாடகத்தல், இழப்பு மற்றும் நெகிழ்ச்சி ஆகிய உணர்வுகளை பிரதிபலிக்கின்றன. இது, இடம்பெயர்விற்கு முந்தைய கூட்டு மகிழ்ச்சியிலிருந்து, புலம்பெயர்ந்த வாழ்வியல் சிரமங்களை வெளிப்படுத்தும் புதிய இலக்கியவழிக்குச் செல்வதை குறிக்கின்றது. இவ்வாறான சவால்களை மீறி, விடத்தல்தீவின் மக்கள் தங்கள் அடையாளத்தைப் பேணவும், கூட்டு நினைவுகளை பதிவு செய்யவும், இலக்கியத்தையே ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். முஹம்மது காசிம் மற்றும் அவரது வாரிசுகள் போன்ற இலக்கிய ஆளுமைகள், விடத்தல்தீவின் இலக்கிய மரபைக் கட்டியெழுப்புவதில் முக்கிய பங்காற்றியவர்கள். காசிம் எழுதிய நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், மதக்கவிதைகள் போன்றவை சமூக நெறிமுறைகளையும், வரலாற்று மற்றும் பண்பாட்டு அடையாளங்களையும் வெளிக்கொணர்கின்றன. அவரது வாரிசுகள், உவைஸ் காஞ்சி மற்றும் மசாஹிரா காஞ்சி ஆகியோரின் எழுத்துகள், தமிழ் முஸ்லிம் இலக்கிய சூழலில், அடையாளம், இடப்பெயர்வு மற்றும் உயிர்வாழ்வைப் பற்றிய பிரதிபலிப்புகளாக காணப்படுகின்றன. இந்த ஆய்வு, விடத்தல்தீவின் இலக்கிய மரபை வரலாற்று, பண்பாட்டு, மற்றும் மதச்சார்ந்த பரிமாணங்களில் ஆராய்ந்து, ஒரு சமூகத்தின் படைப்பாற்றல் மற்றும் அடையாளப் பாதுகாப்பை வெளிக்கொணர்கின்றது. இத்தகைய இலக்கிய மரபுகளின் சேமிப்பு, வட இலங்கை வரலாற்றையும், அதன் கலாச்சார அடையாளங்களையும் புரிந்துகொள்ளும் முயற்சியில் முக்கியமானது என்பதை இவ் ஆய்வு வலியுறுத்துகிறது.

குறிக்கோள்கள்.

1. **இலக்கியப் பாரம்பரியத்தை ஆவணப்படுத்துதல்:** விடத்தல்தீவின் இலக்கிய மரபின் வரலாற்றுப் பயணத்தைப் பதிவு செய்வதற்காக, வாய்மொழி வடிவிலிருந்து எழுத்து வடிவத்திற்கு நிகழ்ந்த மாற்றங்களை மையமாகக் கொண்டு ஆராய்வது.
2. **முக்கிய பங்களிப்புகளைப் பகுப்பாய்வு செய்தல்:** முஹம்மது காசிம், உவைஸ் காஞ்சி மற்றும் மசாஹிரா காஞ்சி ஆகியோர் போன்ற முக்கிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் படைப்புகளையும், அவை தமிழ்-முஸ்லிம் இலக்கிய மரபில் ஏற்படுத்திய தாக்கங்களையும் சுயமாக மதிப்பீடு செய்தல்.
3. **சமூக வரலாற்றுச் சூழல்களை ஆராய்தல்:** உள்நாட்டுப் போர் மற்றும் தொடர் இடப்பெயர்வுகள் போன்ற பெரும் வரலாற்றுச் சூழ்நிலைகளில் விடத்தல்தீவின் இலக்கிய வழக்கங்கள் எவ்வாறு உருவெடுத்தன என்பதை சுருக்கமாக ஆராய்தல்.
4. **பாதுகாப்பும் எதிர்கால முயற்சிகளும்:** விடத்தல்தீவின் இலக்கிய மரபைப் பாதுகாப்பதில் உள்ள இடைவெளிகளை நிரூபித்து, சீரமைக்கப்பட்ட ஆவணப்படுத்தல் முயற்சிகள் மற்றும் காப்பக உத்திகள் குறித்து பரிந்துரைகள் முன்வைத்தல்.
5. **ஒப்பீட்டு பகுப்பாய்வு:** இலங்கை மற்றும் தமிழ்நாட்டில் காணப்படும் தமிழ்-முஸ்லிம் இலக்கியக் கட்டமைப்பினுள் விடத்தல்தீவின் பங்களிப்பை வலியுறுத்தி, அதன் தனித்துவமான கலாச்சார கலவையைக் கூறுதல்.

ஆராய்ச்சி கேள்விகள்.

1. விடத்தல்தீவின் வாய்மொழி இலக்கிய மரபுகளின் முக்கிய அம்சங்கள் என்ன? அவை சமூகத்தின் கலாச்சார அடையாளம் உருவாகுவதில் எவ்வாறு பங்கு வகிக்கின்றன?
2. விடத்தல்தீவில் வாய்மொழி இலக்கியத்திலிருந்து எழுத்து இலக்கியத்திற்கான மாற்றம் எவ்வாறு நிகழ்ந்தது? இந்த மாற்றத்தில் முக்கிய பாதிப்புகள் எவை?
3. முஹம்மது காசிம் மற்றும் பிற முக்கிய எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளில் காணப்படும் முக்கியமான கருப்பொருள்கள் மற்றும் பாங்கியல் பண்புகள் என்ன?
4. உள்நாட்டுப் போர் மற்றும் இடம்பெயர்வு போன்ற வரலாற்றுப் பின்னணிகள், விடத்தல்தீவின் இலக்கியக் கருத்துப்பாடுகள் மற்றும் நடைமுறைகளில் எவ்வாறு தாக்கங்களை ஏற்படுத்தின?
5. விடத்தல்தீவின் இலக்கிய மரபைப் பாதுகாப்பதில் காணப்படும் முக்கிய சவால்கள் என்ன? அவற்றை முறையான ஆய்வுகள் மற்றும் ஆவணப்படுத்தல் முயற்சிகள் மூலம் எவ்வாறு எதிர்கொள்ள முடியும்?
6. விடத்தல்தீவின் இலக்கிய மரபு, பரந்த தமிழ்-முஸ்லிம் இலக்கியச் சூழலுக்குப் பங்களிக்கின்ற விதம் என்ன? இது தமிழ்நாடு மற்றும் இலங்கையின் பிற பகுதிகளில் உள்ள மரபுகளுடன் எப்படி ஒப்பிடப்படுகிறது?

இலக்கிய விமர்சனம்.

இலங்கையின் மன்னார் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள விடத்தல்தீவு எனும் கிராமத்தின் இலக்கியப் பாரம்பரியம், தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் கலாச்சார கூறுகளின் தனித்துவமான ஒருங்கிணைப்பைப் பிரதிபலிக்கின்றது. இவ் விமர்சன ஆய்வு வாய்மொழி மரபுகள், முக்கிய எழுத்தாளர்களின் பங்களிப்புகள், சமூக வரலாற்று சூழல் மற்றும் இந்த மரபைப் பாதுகாப்பதில் உள்ள சவால்களை ஆய்வு செய்து, தொடர்புடைய ஆதாரங்களை வைத்து சிறப்பாக ஆராய்கிறது. வாய்மொழி மரபுகள் விடத்தல்தீவின் இலக்கியப் பாரம்பரியத்தின் அடித்தளமாகத் திகழ்கின்றன. நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், புதிர்கள் மற்றும் தாலாட்டுகள் ஆகியவை, காதல், உழைப்பு மற்றும் ஆன்மீகத்தைத் தழுவிய சமூக அடையாளவாதக் கூறுகளாக விளங்குகின்றன. இவற்றில் குறிப்பிடத்தக்க எடுத்துக்காட்டுகளாக, பாரம்பரிய விழாக்களில் இடம்பெறும் நாட்டுப்புறப் பாடல்களும் குறவன்-குறத்தி நாடக நிகழ்ச்சிகளும் உள்ளன. இவை பொழுதுபோக்கு வழங்குவதோடு மட்டுமல்ல, தார்மீகக் கொள்கைகள் மற்றும் கலாச்சார அறிவைப் பரப்பும் ஊடகங்களாகவும் பங்களித்தன (Nuhman, 1980கள்). மேலும், இவ்வகை வாய்மொழி மரபுகள் தமிழ்-முஸ்லிம் அடையாளங்களை பாதுகாக்கும் கருவியாக உள்ளன என அறிஞர்கள் வலியுறுத்துகின்றனர் (Imtiyaz, 2011). விடத்தல்தீவின் வாய்மொழி இலக்கியங்கள், இலங்கை மற்றும் தமிழ்நாட்டின் தமிழ்-முஸ்லிம் சமூகங்களில் காணப்படும் பரந்த கலாச்சார நடைமுறைகளையும் பிரதிபலிக்கின்றன (Davis, 2020). வாய்மொழியிலிருந்து எழுத்து இலக்கியத்திற்கான நகர்வில், முக்கிய எழுத்தாளர்களின் பங்களிப்பு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. கவிஞர் முஹம்மது காசிம் மா நபியே, ஃபத்வா போன்ற படைப்புகள் மூலம், கவிதைப் பாங்கியலை மதக் கருத்துக்களுடன் இணைத்து, விடத்தல்தீவின் கலாச்சார நெறிமுறைகளுக்கு ஒரு விலைமதிக்க முடியாத பார்வையை வழங்கியுள்ளார் (McGilvray, 2008). அவர் தமிழ் மொழியில் இஸ்லாமிய எண்ணங்களை வெளிப்படுத்தியதன் ஊடாக, தமிழ் இலக்கிய மரபில் அரபு கலவை உருவாகியதுடன், தமிழ் முஸ்லிம்களின் மொழியியல் பயணத்தையும் வலியுறுத்தினார் (Mahroof, 1989). அவரது வழிவந்த உவைஸ் காஞ்சி மற்றும் மசாஹிரா காஞ்சி ஆகியோரும் இந்த இலக்கிய மரபைத் தொடர்ந்துள்ளனர். இவர்கள் 1990-க்குப் பிந்தைய

இடம்பெயர்வு காலத்தில், நாடுகடத்தல், ஏக்கம் மற்றும் உயிர்வாழ்தல் போன்ற கருப்பொருட்களை தங்களின் படைப்புகளில் வலியுறுத்தியுள்ளனர் (Haniffa, 2019).

விடத்தல்தீவின் இலக்கிய வெளிப்பாடுகள் அதன் சமூக வரலாற்றுச் சூழலுடன் ஆழமாகப் பின்னிப்பிணைந்துள்ளன. வரலாற்று ரீதியாக, தமிழ் ராணியரின் ஆட்சி மற்றும் இஸ்லாமிய மரபுகளின் தாக்கம் காரணமாக, இந்த கிராமம் ஒரு கலாச்சாரப் பரிமாற்ற மையமாக விளங்கியுள்ளது. 1990-களில் ஏற்பட்ட உள்நாட்டுப் போர் மற்றும் அதன் விளைவாக ஏற்பட்ட இடம்பெயர்வு, இலக்கியக் கருப்பொருட்களில் தெளிவான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. இக்காலக் கட்டத்தில் எழுதப்பட்ட இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் அடையாளம், இழப்பு மற்றும் நினைவியல்பு என்பவற்றை மையமாகக் கொண்டவை (Zubair, 2014). தமிழ் முஸ்லிம்கள் தங்களது மத அடையாளங்களைத் தக்கவைத்துக்கொண்டே, தமிழ் மொழியை தொடர்ந்து பயன்படுத்துவதன் மூலம், இலங்கையின் மொழி, இன மற்றும் கலாச்சார உறவுகளை நுட்பமாக பிரதிபலித்துள்ளனர் (Mahroof, 1989). இலக்கிய பாரம்பரியம் இருந்தபோதும், விடத்தல்தீவின் இலக்கியப் பங்களிப்புகள் கடுமையான பின்விளைவுகளால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. 1990-களின் இடம்பெயர்வு காலத்தில், முஹம்மது காசிம் உள்ளிட்ட பலர் எழுதிய ஆரம்பகால இலக்கியங்கள் அழிந்துவிட்டன. (McGilvray, 2008). மேலும், அர்வி இலக்கியத்தின் வீழ்ச்சி, இலக்கிய மரபுகளைச் சரிவில் இட்டுவிட்டது. இது, தனித்துவமான பாணிகளைக் காப்பாற்றுவதில் உள்ள சவால்களை வெளிக்கொணர்கிறது. எதிர்காலச் சந்ததியினருக்காக இம்மரபுகளைப் பாதுகாக்க, வாய்மொழிக் கதைகள் மற்றும் அரிய கையெழுத்துப் பிரதிகளை டிஜிட்டல் மயமாக்கும் முயற்சிகள் அவசியமாகின்றன (Davis, 2020). விடத்தல்தீவின் இலக்கிய மரபுகள், தமிழ்-முஸ்லிம் இலக்கிய உலகிற்குப் பெறுமதியான ஒப்பீட்டு நுண்ணறிவுகளை வழங்குகின்றன. முஹம்மது காசிம் மற்றும் பிறரின் படைப்புகளில் காணப்படும் அரபு-தமிழ் கலவையான பாங்கியலும், சமூக கலாச்சார ஒத்திசைவையும் பிரதிபலிக்கின்றன (Mahroof, 1989).

இந்த நுட்ப ஒருங்கிணைப்பு தெற்காசிய தமிழ்-முஸ்லிம் சமூகங்களிலும் காணப்படுகிறது, அங்கு மதமும் மொழியும் ஒருங்கிணைந்து இலக்கியத்தைக் களமிறக்குகின்றன (Zubair, 2014). எனினும், வட இலங்கையில் தமிழ்-முஸ்லிம் கலாச்சாரத்தின் நுண்ணியமான வெளிப்பாடுகளாக காணப்படும் நாட்டுப்புற மரபுகள் மற்றும் வாய்மொழிக் கதைகளில் விடத்தல்தீவு தனித்துவமான பங்கொன்றைக் வகிக்கிறது (Saththiyaseelan & Gerharz, 2019). விடத்தல்தீவின் இலக்கிய மரபுகள், இலங்கையில் தமிழ்-முஸ்லிம் சமூக அனுபவங்களைப் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் முக்கியமான நுண்ணறிவுகளை வழங்குகின்றன. இவை மக்களின் மனநிலை மற்றும் படைப்பாற்றலை பிரதிபலிக்கின்றன. வாய்மொழி மற்றும் எழுத்து வடிவங்கள் சமூக நினைவாற்றலைக் காப்பாற்றுகின்றன; அதேசமயம், அர்வி போன்ற இலக்கிய வழிகளின் குறைபாடு, அவசரகால ஆவணப்படுத்தல் முயற்சிகளின் அவசியத்தைக் காட்டுகிறது. இந்த இலக்கிய மரபைப் பாதுகாத்து, வருங்கால சந்ததியினருக்குப் பகிரும் வகையில், ஆவணப்படுத்தல் மற்றும் மேலதிகமான கல்வி மற்றும் ஆய்வு முயற்சிகள் இன்றியமையாதவை.

ஆராய்ச்சி முறை.

இந்த ஆய்வில், விடத்தல்தீவின் இலக்கிய மரபை ஆராய ஒரு தரமிக்க மற்றும் வரலாற்றுப் பார்வையுடனான குணாதிசயமான (qualitative) அணுகுமுறை பயன்படுத்தப்பட்டது.

முதன்மைத் தரவுகள்.

முக்கியமான இலக்கிய ஆளுமைகளின் வாரிசுகளுடன் உதாரணமாக, முஹம்மது காசிம் மற்றும் உவைஸ் காஞ்சியின் குடும்ப உறுப்பினர்கள் உட்பட அரை கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல்கள் நடத்தப்பட்டன. மேலும், மன்னார் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள குடும்ப ஆவணக் காப்பகங்கள், மகுதிகள் மற்றும் பாடசாலைகளில் இருந்து பெறப்பட்ட அரிய கையெழுத்துப் பிரதிகள் மற்றும் வாய்மொழிப் பதிவுகளும் நுட்பமாக ஆய்வு செய்யப்பட்டன.

இரண்டாம் நிலைத் தரவுகள்.

இரண்டாம் நிலைத் தரவுகள் கீழ்வருமாறு உள்ளன:

- தமிழ் - முஸ்லிம் இலக்கியத்தைக் குறித்த அறிவார்ந்த ஆய்வுகள்.
- வட இலங்கையின் வாய்மொழி மரபுகளைப் பற்றிய புலமைநிறைந்த கட்டுரைகள்.
- விடத்தல்தீவின் கலாச்சார மற்றும் வரலாற்றுப் பின்னணியை ஆவணப்படுத்தும் வரலாற்றுப் பதிவுகள்.

தரவுப் பகுப்பாய்வு

தரவு பகுப்பாய்வில், கீழ்க்காணும் மூன்று முக்கிய அணுகுமுறைகள் பயன்படுத்தப்பட்டன:

1. கருப்பொருள் பகுப்பாய்வு – கிராமப்புற வாழ்வியல், இஸ்லாமிய செல்வாக்கு, நாடுகடத்தல்,

இடம்பெயர்வு மற்றும் உயிர்வாழ்தல் ஆகிய கருப்பொருட்கள் அடையாளம் காணப்பட்டன.

2. வரலாற்றுச் சூழல்மயமாக்கல் – இலக்கியப் படைப்புகள் உருவான காலத்தினை அதன் சமூக, மத, மற்றும் அரசியல் சூழலுடன் தொடர்புபடுத்தி ஆய்வு செய்யப்பட்டது.

3. ஒப்பீட்டுப் பகுப்பாய்வு – விடத்தல்தீவின் இலக்கிய மரபுகள் இலங்கை மற்றும் தமிழ்நாட்டின் பரந்த தமிழ் - முஸ்லிம் இலக்கிய நிலப்பரப்பில் எவ்வாறு நிலைத்திருக்கின்றன என்பதைக் காண ஆராயப்பட்டது.

நெறிமுறை பரிசீலனைகள்.

ஆராய்ச்சியில் பின்பற்றப்பட்ட நெறிமுறைகள் பின்வருமாறு:

- நேர்காணலில் ஈடுபட்டவர்கள் அனைவரிடமிருந்தும் தகவலறிந்த ஒப்புதல் பெறல்.
- சமய மற்றும் பண்பாட்டு உணர்திறனுடன் அணுகல்.
- வாய்மொழி மற்றும் எழுத்துப் பதிவுகளுக்கு உரிய அடையாளம், மரியாதை மற்றும் மேற்கோள்கள் வழங்கல்.

வரையறைகள்.

இவ்வாய்வில் கீழ்க்காணும் வரையறைகள் இருந்தன:

- அரிய ஆவணங்களைப் பெறுவதில் ஏற்பட்ட அணுகல் சிக்கல்கள்.
- வாய்மொழி மூலங்கள் நினைவக சார்புகளால் பாதிக்கப்பட வாய்ப்புள்ளன.

எழுத்திலக்கியம்.

வடபுல எழுத்திலக்கியம்.

இலக்கியம் என்பது மானிடப் பண்புகளின் ஒலித் தெறிப்பாகும். அது அவர் அவர்கள் சார்ந்த விழுமியங்களையும் வாழ்க்கை தத்துவங்களையும், இரம்மியங்களையும், இரசனைகளையும் மக்களால், மக்களுக்கு செயற்படுத்தப்பட்ட ஓர் இலக்கியப் பண்பாக அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாக உள்ளது. ஒரு தேசத்தின், ஒரு நாட்டின், பிரதேசத்தின் எழுச்சிக்கும் புத்துணர்ச்சிக்குமான பண்பு இயல்புகள். அந்த வகையில் வடபுல எழுத்திலக்கியம் போற்றத்தக்க தூய தமிழ் உடன் கூடிய விளக்கங்களை கொண்டுள்ளது. இலங்கையில் ஏனைய புலன்களை விட வடபுல எழுத்திலக்கியம் போற்றத்தக்க அறிஞர்களாலும், அனுப்புங்களாலும் அடையாளப்படுத்தப்பட்டமை கண்கூடு. ஒரு பிரதேசத்தின் ஊன்றுகோலாய் திகழ்வது கிராமிய நாகரிகங்கள் தான்.

மன்னார் பிரதேசத்தின் கிராமிய இலக்கியங்கள்.

கலைகள் மற்றும் பண்பாடுகள் உயர்வான கிராமிய மக்களின் மனோவலிமை, திடகாத்திரம் தெளிவான சிந்தனை உண்மையான இயற்கையை உள்ளபடி ரசிக்கும் தன்மை கொண்ட இலக்கியங்கள். வன்னிப் பெரும்புவியின் மா தோட்டம் எனும் மன்னார் மாவட்டத்தின் கலை பாரம்பரியங்கள் சிறப்புமிக்கவையாகும். இதில் கிராமங்கள், குக்கிராமங்கள் அவற்றில் வாழ்ந்த மக்கள் தங்களது சமயம் சார்ந்தவையான கலை, கலாச்சார பண்பாட்டு விழுமியங்களின் அடிப்படையில் இலக்கிய பண்புகள் கடைபிடித்தவர்களாகவும், காப்பாற்றியவர்கள் ஆகவும் காணப்படுகிறார்கள் என்பதை அறியக்கூடியதாகவும், வாழ்வியலின் முன்னைய சான்றுகளும் வரலாறுகளும் இயம்பி நிற்பது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

எழுத்திலக்கிய வரலாற்று உண்மையும், பின்னணியும்.

ஆரம்ப கால எழுத்திலக்கியங்கள் ஓலைச்சுவடிகளாகவும், கல்வெட்டுக்களாகவும், எழுத்துக்களும், சிற்பங்களும், ஓவியங்களும் அந்த காலங்களில் சான்ற பகர்ந்தாலும் எழுத்திலக்கிய உண்மைத் தன்மையை அறிந்து கொள்வது என்பது சற்று கடினமானது ஒன்று என்றாலும், அக்காலங்களில் இதன் பின்னணியில் மனனம் செய்வதும், வாய்ப்பாட்டுக்களும், ஒப்பிப்பதுமே கூடுதலாக காணப்பட்டன. ஏனைய இலக்கியங்களை விட எழுத்திலக்கியங்கள் காலத்தால் அழியாதவை ஆழமானவை. இவற்றுள்; நாட்டார் பாடல்கள், ஆசைக்கவி, ஆசைக்கவி என்னும் போது - தனித்து பாடுதல், ஜோடி சேர்ந்து பாடுதல், குரல் மீட்டி பாடல்.காதலன் காதலி தூது பாடல்கள் இவைகள் நாட்டார் பாடல்களுக்கு இனிமை சேர்க்கின்றன. நொடி பாடல்கள், அரிவு வெட்டுப்பாடல் சூடு மிதித்தல் ,பாரம் இழுத்தல், வயல் உழுதல், ஊஞ்சல் பாட்டு, வலையை இழுத்தல், வல்லம் வலித்தல், தாலாட்டு, குழந்தைகளுக்கு களிப்பூட்டும் விடுகதைகள், அம்புலி பாட்டுக்கள் போன்றன கிராமிய கவிதைகளாக இனிமை சேர்க்கப்படுகின்றன. இத்தகைய இலக்கிய இன்பங்கள் எல்லாம் தனித்துவமான மண்வாசனையாகும்

இதனைத் தவிர; ஊர் பாடல்கள், கரோல் கீதங்கள், முத்துத்தாண்டி பாடல்கள், கீர்த்தனைகள், பக்கீர் பைத்து, கல்யாண படலம், வில்லுப்பாட்டு, கதா, பிரசங்கம், நாட்டுக்கூத்து, கும்மி, களிகம்பு, கோலாட்டம் என்பன எம்முரின் தனித்துவமாகும்.

விடத்தல்தீவு கிராமமும் அதன் எழுத்திலக்கியமும்.

இலங்கையின் வடமாகாணம் மன்னார் மாவட்டத்தின் மாந்தை மேற்கு செயலாளர் பிரிவில் சங்குப்பிட்டி பாதையின் 16 வது மைல் கல் அமைந்துள்ள மிகவும் புராதன வரலாறு கொண்ட கிராமம் விடத்தல்தீவாகும். இப்பிரதேசமானது வரலாற்றுக் காலம் முதல் பல நூற்றாண்டுகளாக பண்டார வன்னியனாலும் தமிழ் பெண் அரசிகளாலும் ஆளப்பட்ட பிரதேசமாகும். விடத்தல்தீவு அவ்வாளுகைக்கு உட்பட்டதாகவே காணப்படுகிறது. அந்த வகையில் தமிழ். முஸ்லிம் உறவுகளும் தனித்துவமான நீண்ட கால வரலாற்று பின்னணியை கொண்டதாகும். திண்ணைப் பள்ளிகளாக வாய்ப்பாட்டு கேள்வி ஞானங்களாக பாடல்களையும், நாட்டுக் கூத்துகளையும் ஒப்பித்தமையும் காணலாம். இஸ்லாமிய பெருநாள் கொண்டாட்டங்களும் சிறப்பானவை. விளையாட்டுகளும், உறவினர் வருகைகளும், ஊர் நோய்கள் வராமல் ஊரின் எல்லையின் நாலு மூலையிலும் பைத்துகள் பாடி கொடி நாட்டில் காவல் செய்வார்கள். பாற்சோறு, பேரிச்சம் பழம், வாழைப்பழம் என ஒவ்வொரு வீட்டிலும் சமைத்து வீட்டு வாசலில் வைத்து வருபவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும். எல்லாவற்றையும் சேகரித்துப் பள்ளிவாசலில் வைத்து பகிர்ந்து சிறு பிள்ளைகள் எல்லோருக்கும் பகிர்ந்தளிப்பார்கள். மனதிற்கு நிம்மதியான சந்தோஷ நாட்கள் பேதமின்றி அத்தனை விழாக்களிலும் எல்லோரும் கலந்து கொள்வோம். இதனைத் தவிர; நாட்டுக்கூத்து, குறவன் குறத்தி நடனம், இங்கு வருகை தந்து நடனம் ஆடுவார்கள். அங்கிருந்து கலைஞர்களை வந்து கொட்டகை அமைத்து இந்நிகழ்ச்சிகளை கோவில்கள், பள்ளிகளில் நடைபெற்று இருக்கலாம் எனக் கூறப்படுகிறது. ஒரு சில குறிப்பிட்டவர்களின் நூல்கள் கையெழுத்து பிரதிகள் என்பதை தவிர கலைஞர்கள் கவிஞர்கள் எழுத்தாளர்கள் குறைவாகவே காணப்பட்டார்கள் இவற்றில் குறிப்பிடும் படியாக.

விடத்தல்தீவு எழுத்திலக்கியவாளர்கள்.

இங்கு விடத்தல்தீவு எழுத்திலக்கியவாளர்கள் எனும் போது (தெரிந்த வகையில்): கலைஞர் அந்திரேஸ், சுயம்பு செல்வர் பாஸ்கர தாஸ், அதிபர் சுவாமிபிள்ளை - சந்தியாப்பிள்ளை, முஹம்மது காசீம் புலவர், முஹம்மது காசீம் முஹம்மது இக்பால், அதிபர் அப்துல் மஜீத், சுஜப் எம் காசீம், ஜெயசீலன் ஞானசீலன், ஜனகா ஜெகதீபன் (சிவகுரு), உவைஸ் கன, மசாஹிரா கனி. இவர்களின் படைப்புகள் எழுத்துக்கள் கவிதைகளாகவும், கட்டுரைகளாகவும் எமது கிராமத்தின் தொன்மைகளையும் வரலாற்றினையும் கோடிட்டுக் காட்கின்றது.

1990இற்கு முன்னையோர்

1990இன் இடப்பெயர்வுக்கு முன்னைய காலப்பகுதியில் இயற்கையுடன் கூடிய மகிழ்ச்சிகரமான சுதந்திர காலப்பகுதியாக கழிந்தது. ஊரின் இப்பகுதிக்கு யார் வேண்டுமானாலும் போய் வரக்கூடிய சூழ்நிலையும் நிம்மதியான நிலைப்பாடும் இருந்தது. எங்கள் காலடி படாத இடம் இல்லை என்றே சொல்லும் அளவிற்கு உறவுகளும், ஊரும் அமைந்திருந்தன. கிறிஸ்மஸ் நத்தார் பாப்பா ஊரெல்லாம் வலம் வந்து ஆடிப்பாடி இனிப்புகள் கொடுத்து இதன் வரவிற்காக காத்திருக்கும் பெரியோர்கள், புது கழிக்கும் சின்னஞ்சிறுவர்கள் மகிழ்வடைந்த காலம். கரோல் கீதங்களும் பிரார்த்தனைகளும் ஒலிக்கும் இக்காலம். இந்துக்களின் சரஸ்வதி பூஜையில் தேவாரமும் திருவாசகமும் சிறப்பாக பாடசாலையில் நடைபெறும். அன்று ஒரு பெருவிழாவாக கொண்டாடப்படும். அங்கு வழங்கப்படும் மோதகமும், வடைகளும். இதற்கென்றே நாங்கள் காத்திருப்போம். இஸ்லாமிய புது வருட விழாக்களும் கோலாகலமாக அந்த நாட்களில் நடைபெற்றதுண்டு. இஸ்லாமிய பாடல்களும் பைத்துகளும், விளையாட்டுப் போட்டிகளும் சிறப்பாக நடைபெறும். ஊர் நோய்கள் வராமல் பைத்துகள் பாடி நாலு மூலையிலும் கொடி நாட்டுவார்கள். பாற்சோறுகளும், பழங்களும் மக்களால் கொடுக்கப்படும் அதனை பள்ளியில் வைத்து பகிர்ந்து எல்லோருக்கும் கொடுப்பார்கள் இப்படி செய்தால் அம்மை போன்ற ஊர் நோய்கள் வராது என்பது அவர்களின் ஐதீகம். ஆனால் ஊர் நோய்களும் வந்ததும் இல்லை. மனதிற்கு சந்தோசமான நாட்கள் அக்காலங்களில் இந்நிகழ்வுகளாகவே கழிந்தன. அவை மத பேதமின்றி எல்லோரும் கலந்து கொள்வோம். கசினா வீட்டில் காலை சாப்பாடும், கன்னி மலர் வீட்டில் பகல் சோறும் உண்ட காலங்கள் பசுமையானவை. இந்நிகழ்வை பார்ப்பதற்கு சனத்திரள் குவியும். எல்லோரும் ஒற்றுமையாக மண் தரையில் அமர்ந்து பார்வையிட்ட காலத்தை சொல்வதற்கே ஒரு சிலர் குறிப்பிட்ட அளவில் தான் உள்ளனர். வானொலி மட்டுமே இருந்த அந்த காலங்களில் பாடல்களின் ஒலி எல்லோர் வீட்டிலும் கேட்பதால் அக்கிராமமே அவ் இன்னிசையை கேற்கும். பின்பு 1979/80 களில் கருப்பு வெள்ளை தொலைக்காட்சி பெட்டி அறிமுகமாயின. சினிமா படங்கள் அதில் காண்பிக்கப்படும். உரை

திரண்டு பார்வையிடும் மின்சாரம் இல்லாத காலத்தில் பேட்டரி மூலம் இவைகள் காண்பிக்கப்படும். இவைகளையும் ஒரு கலை இலக்கியமாகவே காணக்கூடியதாகும்.

1. அற்புதக் கலைஞர் அந்திரேஸ்; இவர் சிறந்த கலைஞர். இவர்புனைந்த நாட்டுக்கூத்து, சூழ்ச்சியின் வீழ்ச்சி என்பன வியக்கத்தக்கவை. சூழ்ச்சியின் வீழ்ச்சி எனும் நாடகம் பிரம்மாண்டமாக அரங்கேற்றப்பட்டது.
2. அதிபர் சுவாமிபிள்ளை - சந்தியாப்பிள்ளை: 1917-02-14 ஆம் திகதி பிறந்த இவர் தமிழ் ஆசிரியராகவும், அதிபராகவும், நல்ல மரபுக் கவியாளராகவும் விளங்கினார். “நொண்டி” இன்னும் நாடகத்தை மேடை ஏற்றியுள்ளார். இவரின் ஆக்கங்கள்; அன்பு பரிசு, முழங்காலில் மாதா, ஜோசப் வாஸ் ஆகியவைகள் முக்கியமானவைகளாக காணப்படுகிறது.
3. முகமது காசீம் புலவர்; இவர் 1912-2-26 திகதி பிறந்தார்கள். இவரின் தந்தையாரின் பெயர் மீரா சாஹிப். ஈழத்து பெரியார்கள் அறிஞர்கள் மத்தியிலே பிரபலம் மிக்கவராக காணப்பட்டார்கள். இவர்களின் விரிவான தொகுப்பு முழுமையாக தருகிறேன்.

முகம்மது காசீம் புலவர் வரலாற்று பின்னணி.

வன்னிப் பெரும்புவியின் வடமுறையாம் மன்னார் மாவட்டத்தின் விடத்தல்தீவு எனும் கிராமத்தில் 1912 ஆம் ஆண்டு மாசி மாதம் இவர்கள் பிறந்தார். தந்தையார் பெயர் முஹம்மது மீரா ஷாகிபு. இந்தியாவின் காயல் பட்டணம் தொண்டியில் இவர்கள் பூர்வீகமாகும். ஈழத்து இஸ்லாமிய பெரியார்கள் அறிஞர்கள் மத்தியிலே பிரபலம் மிக்க சான்றோர்களில் காசீம் புலவர் அவர்களும் ஒருவர். இவர் குடும்பம்: மனைவி- சுகரா உம்மா, பிள்ளைகள்- , அன்சாரி - அதிபர், , இமாம் - ஆசிரியர், முஹம்மது உம்மா, சர்புன் நிஷா, இக்பால் - மேல்நிலைத் தாதி. இவர்களின் பெண் பிள்ளைகளும் படித்தவர்களாகவே உள்ளதுடன், இவர்களின் வழித்தோன்றலான பேரப்பிள்ளைகள் அனைவரும் கல்வியாளர்களாகவும் கவிஞர்களாகவும் எழுத்தாற்றல் மிக்கவராகவும் காணப்படுகின்றனர். இவர்களின் ஏராளமான எண்ணிலடங்கா எழுத்துக்கள், பேச்சுகள் அனைத்தையும் ஒரு தொகுப்பாக அந்நாட்களில் இருந்தன. 12 அவை அத்தனையும் 1990இன் இடப்பெயர்வில் கைநழுவிப்போயின. இவர்கள் எழுதிய நூல்கள்: மறை நிழலில் மாமனிதன், கபு, காப்பு (நாடகம்), அலுக்கோசு (நாடகம்), பத்வா (மார்க்கத் தீர்ப்பு...), மா நபியே!, ஏழை எழுத்தாளன், நான்-நீ-கடவுள், இவர்களின் மகன் முகமது அன்சாரி அவர்கள் எழுதிய அனுபவத்தை அனுபவிக்கும் முன் இவரது கடைசி மகன் முஹம்மது இக்பால் அவர்கள் எழுதிய: மருத்துவன், கண்ணில் நிறைந்த கஃபா, ஒரு கருவண்டு பறக்கிறது , இந் நூல்களில் “மா நபியே!” எனும் நூலைத் தவிர எவையும் கைவசமில்லை என்பது கவலைக்குரிய விடயமாகும். காசீம் புலவரது வாழ்க்கை வட்டம் ஒரு வறுமையான சூழ்நிலையில் ஓடியதால் அவைகளை அச்சிட்டு புத்தக வடிவில் கொண்டு வரும் அளவிற்கு பொருளாதார இடம் கொடுக்கவில்லை என்பது வேதனைக்குரியதாகும்.

மறையான மாணிக்கமான இவர்களின் இலக்கியப் பொக்கிஷத்தை தேடுகிறோம்.

இவர் வடித்த பேனா முனையின் சக்தி வடிவம் எழுதத் தூண்டிய வாழையடி வாழை தலை தடவி ஆசீர்வதித்த அட்சய பாத்திரமாய், இவர்களின் வழித் தோன்றலின் பேரப்பிள்ளைகளும் சளைத்தவர்கள் இல்லை. மேடைப் பேச்சாளர்களாக எழுத்தாளர்களாய் இருக்கிறார்கள். இவர் மகளாரின் பிள்ளைகளான மசாகிரா கனி எழுதிய நூல் : வட திசை , உவைஸ் கனி எழுதிய நூல்கள் : மனிதனோடு நடந்தபடி, கல் உயிர் இறுதியாக காசீம் புலவர் அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறும், அவர்களை படைத்த பொக்கிஷங்களின் முத்துக்களை தொகுத்த அன்னாள் ஊடகவியலாளரான வ.மா.குலேந்திரன் என்பவரால் தொகுக்கப்பட்ட ஆவணம் சாட்சியாக அமைகிறது. இவர்களின் வரலாற்றைப் பார்வையிடும் ஒவ்வொரு தனிநபரும் ஞானமும் ஆளுமையும் பேரறிவும் கொண்ட இப் பெருந்தகையை என் ஊருக்கு மன்னிப்புக் கிடைத்த அன்னாள் பொக்கிஷமான பெரியாரை நினைவு கூர்ந்து ஒரு கணம் பிராத்திப்போமாக.

1990 இல் பின்னைய எழுத்து இலக்கியம்.

எமது விடத்தல்தீவு கிராமம் அன்றைய காலங்களில் ஒன்றுபட்டு உண்டு வாழ்ந்து கடலும், வயலும் கதை பேசி கலிபுற்று தோளோடு தோழமைக் கொண்டு அலிகாரும், R.C யும் (ரோமன் கத்தோலிக்க பாடசாலை) அரவணைத்த கல்விக் களஞ்சியம். குளக்கரையின் ஒரு கரையில் குதூகலித்த காலங்களும், அற்றைப்பொழுது அழகாக கலந்த காலம் ஒற்றை நொடியில் இடியாய் சரிந்து விழ பிடுங்கி எறியப்பட்ட வரலாற்றின் பின்னணி 1990. கிளைகள் பல தேசம் செல்ல உலகெலாம் விடத்தல் ஊரான் வேர்கள் மட்டும் பீனிக்ஸ் பறவைகளை மேக முகிலின் குளிர்ச்சியில் புவி கிழித்த வேர்கள் புதிதாக கை அசைக்க நாசி நுழையும் என் மண் வாசனை, மனக்கண்முன் ஒளி பிளந்து விடியும் விடியல்லாதோ. ஊர் கடந்த நாடு கடந்து தங்கள் ஆதங்களையும் வடுக்களாக பதிந்த நினைவுகளையும் இங்கே வரலாறுகளாகவும் கவிதைகள் கட்டுரைகள் ஆகவும் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு சிலரின் நூல்கள் கிடைக்கப்பெற்றன: அப்துல் மஜித், சுஹப் எம் காசி, உவைஸ் கனி, ஜெயசீலன் ஞானசீலன், ஜனகா ஜெகநாதன் (சிவகுரு), மசாஹிரா கனி

இப்படைப்பாளர்களின் விவரங்களை விரிவாக பார்க்கும் இடத்து.

ஊர் கடந்து நாளும் கடந்து பல தேசம் எல்லாம் நம் கிராமத்து மக்கள் பரந்து வாழும் இந்நிலையில் கல்வியாலும் புத்திசார தூரியமான ஆற்றலாலும் விரிவடைந்து உயர்ச்சி கண்டு எந்நாட்டில் வாழ்கிறார்களோ அது சார்ந்த மொழி அறிவும் குறிப்பாக, புலம்பெயர் வாழ் சகோதரர்கள் அந்தந்த நாட்டின் மொழிகளையும், பொதுமொழியான ஆங்கில மொழியிலும் தேர்ச்சி பெற்றவர்களாகவும், ஆளுமை மிக்கவர்களாகவும் காணப்படுவது சிறப்பும் பெருமைக்கும் உரிய பாராட்டப்பட வேண்டிய போற்றத்தக்க விடயமாகும். புலம்பெயர் சகோதரர்களுள் ஆறு ஏழு மொழிகள் தெரிந்தவர்களுமுண்டு. இது அவர்களின் உயர்கல்விக்காகவும் தொழிலின் உயர்வுக்காகவும் அவர்களின் பரீட்சயமான விரிவான அறிவு பாராட்டப்பட வேண்டியதே. இருந்தும் செம்மொழியாம் என் மொழி எந்த மொழிகளுக்கும் இணையற்ற தமிழ் மொழியை காலம் காலமாக போற்றிப் பேணுவோம்.

அப்துல் மஜீத் - ஆசிரியர் எழுதிய நூல்: விடத்தல்தீவு முஸ்லிம்களின் வரலாறும் பண்பாடும்.

விடத்தல்தீவை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர் 1934 .12. 15 ஆம் திகதி பிறந்தார். இவரின் தந்தையார் பெயர் முஹம்மது அலி. ஆரம்பக் கல்வியை அலிகார் மகாவித்தியாலயத்திலேயே பயின்ற இவர் ஆசிரியராகவும், பின் அதிபராகவும் கடமையாற்றினார். இறுதியாகப் புத்தளம் பாத்திமா மகா வித்தியாலயத்தில் கடமையாற்றியார். முஸ்லிம்கள் பற்றிய வரலாறு அவர்களின் தனித்துவம் கல்வி இடப்பெயர்வின் பின்னரான நிலை போன்றவற்றை பிரதிபலிப்பதாக இந்நூல் விளங்கி நிற்கிறது.

சுஜப் எம் காசிம்: எழுதிய நூல்: வடபுல முஸ்லிம்களின் மீள்குடியேற்றச் சவால்கள்.

மன்னார் விடத்தல்தீவை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர், ஆரம்பக் கல்வியை அலிகாரிலும். பின் உயர்கல்வியை மன்னாற்புனிதசவேரியார் ஆண்கள்கல்லூரி, எருக்கலம்பிட்டி மத்திய மகாவித்தியாலயம் மற்றும் யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரியிலும் கல்வி பயின்றார். மொரட்டுவைப் பல்கலைக்கழக தேசிய தொழில்நுட்ப கல்வி டிப்ளோமா NDT, கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் இதழியல் டிப்ளோமா பட்டங்களையும் பெற்றவர் ஊடகத்துறையில் சுமார் 30 வருட அனுபவம் உள்ளவர். தினகரன் வார மஞ்சரியின் செய்தியாளராக லேக் ஹவுஸில் இணைந்தார். தினகரன் பத்திரிகையின் உதவி ஆசிரியர், இணை செய்தி ஆசிரியர், இணை ஆசிரியராக தரம் உயர்த்தப்பட்ட இவர், கைத்தொழில் மற்றும் வணிக அமைச்சின் பணிப்பாளராகவும், நுகர்வோர் அதிகார சபையின் ஊடக ஆலோசகராகவும் உயர்த்தப்பட்ட இவரின் அனுபவம் வாய்ந்த திறமையும், ஆற்றலுமே இவரை தைரியமான இந்நூலை எழுதத் தூண்டியது எனலாம். போர்க்காலத்தின் பின்னரான மக்களின் அவலங்களையும், ஏற்பட்ட சிரமங்கள் சீரழிவுகளையும் இந்நூல் அச்சொட்டாக காட்டி நிற்கிறது. குறிப்பாக வடபுல முஸ்லிம்களின் கல்வி, வர்த்தகம், விவசாயம் இவைகள் மீது ஏற்பட்ட தாக்கம், சொந்த மண்ணை விட்டு முகாம்களில் பட்ட துயரங்கள், மீள்குடியேற்ற பாரபட்சங்கள் என்பவற்றை இந்நூல் திட்டத் தெளிவாக கைகாட்டி நிற்கிறது. அன்றைய காலகட்டங்களில் இப்படியானதொரு நூல் அர்த்தமுள்ளதாகும் என்பது உண்மையே.

உவைஸ் கனி எழுதிய நூல்கள்: மனிதனோடு நடந்து படி, கல் உயிர்.

1970.8 .24 விடத்தல்தீவு கிராமத்தில் பிறந்த இவர், பள்ளிக் காலங்களில் கவிதை கட்டுரை போட்டி நிகழ்ச்சிகளில் பங்கு மற்றும் ஆர்வம் உள்ளவராக காணப்பட்டார். நல்ல விளையாட்டு வீரனாகவும் திகழ்ந்தார். காசிம் புலவரின் வழித் தோன்றலின் பேரணை இவர் (மகளின் புதல்வர்) இவரிடம் இருந்த இயற்கையான கவி வளம் இவரின் இளமைக்காலத்திலேயே இரு நூல்களை வெளியிடும் பாக்கியம் பெற்றார். இடப்பெயர்வும், போராட்ட காலங்களும் இவர் மனதில் ஆழமான வடுவையும், தாக்கத்தையும் இவரிடம் ஏற்படுத்தியமையும், இவர் வயதை ஒத்த இளைஞர்கள் அன்றைய காலங்களில் உயர்கல்வியை தொடர பெரும் சிரமங்களும், கைவிடும் நிலையும் ஏற்பட்டது. அதன் தாக்கம் ஏக்கம் இவரின் கவித் தொகுதியில் அச்சொட்டாக தெரிகிறது. தற்போது புத்தளம் காணி அபிவிருத்தி திணைக்களத்தின் பொறுப்பான பதவியை வகித்துக் கொண்டிருக்கும் இவரின் இரு நூல்களும் ஆளுமை மிக்க எந்த காலத்தை மையப்படுத்தி எழுதினாரோ அது எக்காலத்திற்கும் பொருத்தம் உடைய இலக்கிய கவியாக காணப்படுவது கண்கூடு.

ஜெயசீலன் ஞானசீலன்: எழுதிய நூல்: போர்க்காலங்களில் வன்னி விவசாயிகள்.

இலங்கை மனித பாதுகாப்பின் பெருங்கதை. விடத்தல்தீவை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட அன்றைய விவசாயத்துறையின் போதனாசிரியரான ஞானசீலன் அவர்களின் புதல்வரான ஜெயசீலன் திறமையான ஒரு பெரும் பொக்கிஷமான இந்நூலை அந்தக் காலங்களில் வெளியிட்டமை போற்றத்தக்கதாகும். வரலாற்றில் இடம்பெறக்கூடிய ஓர் கல்வி நூலாகவே மாணவர்களுக்கு பயன்படும் விதத்தில்

அமைந்துள்ளதாகவே என் மனக்கண்ணில் படுகிறது. இந்நூலை ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் இவர் படைத்துள்ளமை பாராட்டக் கூடியதாகும். சிறந்த கல்விமான்களைக் கொண்ட ஞானசீலன் அவர்களின் குடும்பமானது நம் ஊரின் சொத்துக்களாகும். போர்க்காலச் சூழ்நிலையால் அந்த வன்னி வாழ் மக்களின் இயல்பு நிலை, இடப்பெயர்வின் பின்னரான வதிவிடங்களை அடைதல், வயல்வெளிகளில் அவர்களின் இடர்கள், குடில்களில் அவர்களின் அடிப்படை தேவைகள், அத்தியவசியமான உணவு தட்டுப்பாடு போன்ற வாழ்க்கை வரலாற்றுப் பயணங்களை ஒரு குடிமகனாய், அவர்கள் குடிசைகளுக்குள் தானும் ஓர் உறவாய் அவர்களோடு வாழ்ந்து அனுபவித்து எழுதிய பெரும் கதை இது. போராட்ட காலங்களில் வெடிச்சத்தங்களின், பீரங்கி குண்டுகளின் தாக்கங்களுக்கு இடையில் உயிர் போராட்டத்தின் மத்தியில் விவசாயிகளின் வாழ்வியலை தத்ருபமாக தந்துள்ளார். அட்டை படங்களும் உண்மை நிலையை ஒரு குறும்படத்தை பார்வையிடுவது போல் உள்ளது. என்னால் முடிந்த இயன்றவரை நூலை வாசிக்கும் போது உண்மையிலேயே நெகிழ்வான, மனநிலையுடன் கூடிய விதத்தில் எம்மோர் எம்மக்கள் பரம்பரையாக விவசாயத்தை நம்பியே வாழ்ந்த நாட்கள், களை பிடுங்கி கைகளும், நீர் பாசிய வரம்பு வாய்களும், நடு வயலின் மரநிழலில் கொட்டிலும், பிரம்பு கட்டிலும், மூட்டியவிறகின் வெளிச்சமும், கதிர் அறுத்த தாக்கத்தியும் காணாமல் போன காலங்களை கலங்கிய விழிகளுடன் பாதுகாப்பின் பெருந்தகை பெருங்காப்பியமாய் தொடர, படைப்பாளிகள் விடத்தலூரின் வித்தாய் விருச்சமானவர்கள் என்று நம்பிக்கையுடன்....

ஜனகா ஜெகநாதன் (சிவகுரு): எழுதிய நூல்: ஊமை சுவடுகள்.

முற்போக்கு வாதியான அப்பா சிவகுரு 10 சகோதரர்களைக் கொண்டே குடும்பத்தில் ஐந்தாவது பிள்ளையாக ஜனகா சிவகுரு பிறந்தார். ஆரம்பக் கல்வியில் இருந்து உயர்வகுப்பு வரை அலிகார் மகா வித்தியாலத்திலேயே பயின்றார். படிப்பில் ஆர்வம் உள்ளவராகவும் தனக்கு கீழ் உள்ள சகோதரிகளுக்கு ஆதரவானவராகவும் இருந்தார். கஷ்டமான குடும்ப சூழல், கல்வியை விடாது கற்ற இவர் ஆங்கிலத்திலும் சிங்களத்திலும் தேர்ச்சி பெற்றவராகவும் காணப்பட்டார். நிறைய நாட்களில் வாசிக்கும் பழக்கம் இவரிடம் இயற்கையாகவே காணப்பட்டது. கண்ணான உருவாக கதை எழுத்தாளரான நாகப்பநாதன் என்பவரால் சர்வோதயா எனும் நிறுவனத்தில் இணைந்து கொண்டார். மூன்று மாத கால பயிற்சியை கொண்ட இப்படிப்பு சிங்களத்திலேயே பயிற்றுவிக்கப்பட்டது. “சர்வோதய மலர்” எனும் சிறு நூலை சிங்களத்தில் எழுதினார். தனிச் சிங்களம் பேசும் மக்கள் வாழும் பகுதியிலேயே இவர்களின் பயிற்சி நிலையம் (மொரட்டுவைப் பகுதியிலேயே) காணப்பட்டது. அங்கு தமிழ் நூல் நிலையம் ஒன்றையும் உருவாக்கினார். தமிழ் மாணவர்களுக்கு சிங்கள மொழி பெயர்ப்பாளராகவும் செயல்பட்டார். இனிமையான குரல் வளத்தை கொண்ட இவர் பாடகியுமாவார். இளமைக்காலத்தில் சமூக சேவையாக, மொழிபெயர்ப்பாளராக, பாடகியாக, பேச்சாளராக திகழ்ந்த இவர், தேவன் பிட்டி எனும் இடத்தில் சர்வோதயத்தின் உதவியுடன் சிறுவர் பாடசாலை அமைத்து வழிநடத்திய அமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. மிகவும் மோசமான காலகட்டமான நிகழ்வுகள் மெல்ல மெல்ல தலைத் தூக்கிய 1977 மற்றும் 90களில் இடப்பெயர்வுகளுக்கு தள்ளப்படும் நிலையில் இருந்தும் இவரின் ஊமைச்சுவடுகள் இவரின் பிரதிபலிப்புகளில் ஒன்றாகும். ஒவ்வொரு நினைவுகளும் சரித்திர கதாபாத்திரமாக இறப்பர் மரத்து ரணங்களின் வடு எங்களையும் பாதித்தது உண்மையே. வாழ்க உங்கள் இலக்கியப் பணி.

மசாஹிரா கனி: எழுதிய நூல்: வடதிசை.

தந்தை முகமது கனிபு, தாயார் முஹம்மது உம்மா இவர்களின் மூத்த புதல்வி ஆன இவர், விடத்தல்தீவை பிறப்பிடமாகக் கொண்டு ஆரம்பம் முதல் உயர்கல்வி வரை அலிகார் மகாவித்தியாலத்தில் பயின்றார். பாடசாலைக் காலங்களில் பேச்சு, கவிதை, கட்டுரைப் போட்டிகளில் வெற்றி ஈட்டி உள்ளார். பத்திரிகைகள் வானொலி நிகழ்ச்சிகளுக்கும் ஆக்கங்கள் எழுதி பிரசுரமாகியிருந்தன. காசிம் புலவர் அவர்களின் வழித்தோன்றலின் மூத்த பேரப் பிள்ளையான இவர் பாட்டனாரின் ஊக்குவிப்பும், ஆர்வமிக்க நூல்களை வாசிக்கும் திறமையையும் பெற்று வீட்டு நூலகமான அன்சார் நூலகத்தில் இருக்கும் புத்தகங்களை வாசிக்கும் பாக்கியம் பெற்றார். 1990ல் திருமண பந்தத்தில் இணைந்து அதே ஆண்டிலேயே இடப்பெயர்வுக்கும் தள்ளப்பட்டு தொலைத்த சில பக்கங்களின் கிளிசல்களாக அல்லாடினார். அன்றைய காலங்களின் சுதந்திர காற்றும், உப்பாந்தரவையின் சுற்றித்திரிந்த காலடிச்சுவடும், ஊரின் நினைவலையும், உள்ளார்ந்த குமுறல்களும், ஏக்கமும், தாக்கமும் கவியாய் வடித்த காவியமாக வடதிசை எனும் நூலை எழுதத் தூண்டியது. தெரிந்த வகையில் எழுதிய நூல் வடிவங்கள் ஆகவும் இருந்தும் முகமது காசிம் புலவர் அவர்களின் எழுத்திலக்கியமும் அதன் ஆளுமைகளும் எழுத்துக்களுமே இன்றைய வரை எழுத்திலக்கியவாளர்களின் எழுத்திலக்கியங்களாக காணப்படுகிறது. தொகுப்பு: எழுத்திலக்கியம் எனும் பெரும் காவிய வரலாற்றை விடத்தல் ஊரான் என் கிராமத்தின் எழுத்திலக்கியவாளர்களை 1990 க்கு முன் மற்றும் 1990க் கு பின் இன்று அடிப்படையில் நான் சுயமாக இயன்றவரை ஒரு சிறு தொகுப்பாக என் பங்களிப்பையும் இதன்மூலம் நிறைவு செய்து மகிழ்ச்சி அடைந்தாலும், எழுத்திலக்கிய வாளர்கள்

குறைவாகவே காணப்பட்ட என் கிராமத்தில் முகமது காசிம் எனும் பெருந்தகையின் எழுத்திலக்கியத்தை இலக்கிய வகையறாக்களையும் தொகுத்து தந்ததில் நிறைவு.

வன்னியில் புகழ் பூத்த 'தமிழ் முழக்கம்'.

புலவர் முஹம்மது காலிம் ஆலிம்.

வன்னிப் பெரும் புவியின் வடமுனையான மன்னார் மாநிலத்தின் தென்புறத்திலே, பூநகரி-மன்னார் நெடுஞ்சாலையின் பதினைந்தாவது மைல் கல்லில், எழில் கொஞ்சம் இயற்கை வனப்புடன் அமைந்துள்ள கிராமம் விடத்தல்தீவாகும். முல்லை, மருதம், நெய்தல் போன்ற முன்னிலங்கள் புடை சூழ அமைந்துள்ளது இச்சிற்றூர். இங்கே, பேரும் புகழுடன் திகழ்ந்தவர் புலவர் எம்.பி.எம். முஹம்மது காலிம் ஆலிம் ஸாஹிப் அவர்களாகும். ஈழத்து இஸ்லாமியப் பெரியார்கள் அறிஞர்கள் மத்தியிலே, பிரபல்யம் மிக்க, குறிப்பிடத்தக்க சில சான்றோர்களிலே, காலிம் புலவர்வர்களும் முக்கியமானவராவர். ஈழத்து இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் காத்திரமான பங்களிப்புச் செய்தவர்கள் வரிசையிலே, காலிம் புலவர்வர்கள் ஆற்றிய தொண்டு பெருமை மிக்கது!. மெச்சத்தக்கது.

சுயசரிதை:

காலிம் புலவரென்றும், 'ஆலிம்சா' என்றும் அனைத்து மக்களாலும் அன்பாக அழைக்கப் பெற்ற இப்பெரியார் 1912ம் ஆண்டு மாசி மாதம் பிறந்தார்கள். முஹம்மது மீராசாயிபு என்பது இவரது தந்தை. காலிம் புலவர்வர்கள் தனது வீட்டிலே ஒரு நூலகத்தை உருவாக்கியிருந்தார். ஆரம்பத்திலே சுமார் இருநூறு புத்தகங்களுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த நூலகம் வடபுலத்திலிருந்து இனச் சுத்திகரிப்பினால் முஸ்லிம் பெருங்குடி மக்கள் புலம் பெயர்ந்த போது சுமார் ஐயாயிரம் புத்தகங்கள் இருந்ததாகச் சொல்லப்பட்டது. ஐம்பெருங் காப்பியங்கள் உட்பட பல கிடைத்தற்கரிய நூல்கள், இஸ்லாமிய புராணங்கள், நிகண்டுகள், ஓலைச்சுவடிகள் போன்ற அரிய பொக்கிஷங்கள் இருந்துள்ளன. அவற்றிற்கு என்ன நடந்தது என்று தெரியவில்லை. இந்த நூலகத்திற்கு தனது மூத்த மகனின் பெயரை முன்வைத்து அன்ஸாரி நூலகம் என்ற பெயர் சூட்டப்பட்டிருந்தது. வன்னி மாநிலத்திலே, இஸ்லாமியரொருவரின் தனியார் நூலகம் இது என்ற பெருமை அன்ஸாரி நூலகத்திற்கு உண்டு! இதுவொரு அசாத்தியத் துணிவாகும்.

கல்வியும் தொழிலும்.

புலவர்வர்கள் இந்தியாவிலுள்ள காயல் பட்டினத்திலேதான் மார்க்கக் கல்வியையும், இலக்கிய அறிவாற்றலையும் பெற்றிருக்கின்றார்கள். அந்தக்காலத்திலே 'கள்ளத் தோணியில்' இந்தியா போய் வருவது மிக இலகுவான காரியமாகும். இந்த வகையிலே புலவர்வர்களுக்குத் தமிழகத்து இஸ்லாமியக் கிராமங்களிலே சொந்த பந்தங்கள் இருந்தமையினால் அங்கே தங்கியிருந்து கல்வி கற்றிருக்கின்றார்கள். தமிழகத்து அறபு, இஸ்லாமிய மதரசாக்களிலே 'ஒஸ்தாது' (ஆசிரியர்)களாக இருந்த 'உலமா' எனும் மார்க்க அறிஞர்கள் இதிகாசம், இலக்கியத் துறைகளிலேயும் பாண்டித்தியம் பெற்ற விற்பன்னர்களாகத் திகழ்ந்ததால் தம்மிடம் கல்வி பயிலும் சீடர்களிலே ஆர்வமுள்ளவர்களுக்கு இலக்கியம் பயின்று கொடுத்துள்ளனர். ஒரு கல்லிலே இரண்டு மாங்காய் என்ற வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி, மார்க்கக் கல்வியையும் தமிழ் இலக்கியத்தையும் முறைப்படி பயின்று அதிலே ஆலிம் எனும் பண்டிதர் பட்டத்தைப் பெற்றார்கள்.

புலவர்வர்கள் இந்தியாவிலிருந்த காலத்திலே அங்கிருந்து வெளியாகும் தமிழ் இலக்கியப் புதினத் தாள்கள் மற்றும் சஞ்சிகைகளுடன் தொடர்பு ஏற்பட்டது. அப்போதைய பிரபல தென்னிந்திய இஸ்லாமியப் பத்திரிகைகளான, ஷாஜஹான், பிறை, தூதன், நூறுல் ஹக், தாரகை போன்றவற்றிலே புலவர்வர்கள் கவிதைகள், கட்டுரைகளை எழுதி வந்தார்கள். முறைப்படி இலக்கண, இலக்கியங்களைப் பயின்ற புலவர்வர்கள் நிறைந்த அனுபவமும் ஆளுமையும், வினைத்திறனும் பெற்று நாடு திரும்பினார்கள். தமிழகத்திலுள்ள பிரபல நிறுவனங்களான ஆதம் டிரஸ்ட், டில்லி குதுப் கானா, பிறை பிரின்ட்ஸ், ஹாஜி புக் டெப்போ போன்ற புத்தக ஸ்தாபனங்கள் புலவர்வர்களது இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு எல்லா வகைகளிலுமே அனுசரணைகள் வழங்கி ஊக்குவித்தன. பிரபல இஸ்லாமிய இலக்கியங்களான முகீதீன் புராணம், குதுபு நாயகம், சீறாப் புராணம், ஷாதுலி நாயகம், புகாரி புர்தா, முனாஜாத்து காலிம் படைப்போர், செய்யது படைப்போர் போன்ற கிரந்தங்களை ஐயந்திரிபறக் கற்றறிந்து அவற்றிற்கு விரிவுரை செய்யும் தகைமையும், புலமையும் பெற்றுத் திகழ்ந்தார்கள்.

புலவர்வர்கள் வெளியிட்ட நூல்கள்.

1952 ஆண்டளவில் வெளியிடப்பட்ட 'கள்ளத்தோணிக்குத் தீர்ப்பு' என்ற குறுநாவல் புலவர்வர்களின் கன்னிப் படைப்பாகும். அன்ஸாரி நூலகத்தாரின் வெளியீடாக, மன்னார் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்ட

அறுபது பக்கங்களைக் கொண்ட இந்நூலின் விலை முப்பது சதங்களாகும். தென்னை மரமுள்ள சிறு தீவொன்றில் தோணியொன்று கரையொதுங்கிய மாதிரியான கருத்துப்படம் முகப்பு அட்டையை அலங்கரிக்கின்றது. நியூஸ் பிரிண்ட் தாளில் அச்சிடப்பட்டது. சட்ட விரோதமாக இந்தியாவிலிருந்து நாட்டுப் படகொன்றில் இலங்கை வந்த இளைஞனொருவன் இராணுவத்தினரிடம் அகப்பட்டு இம்சைக்குள்ளாகி நீதி விசாரணைகள் எதுவுமின்றிச் சிறையிலே அடைக்கப்படுகின்றான். பிற்காலத்திலே அந்த இளைஞனே இந்த நாட்டின் முதுகெலும்பான, தோட்டத் தொழிலாளர்களான இந்திய வம்சாவழியினரின் தானைத் தலைவனாகவும் பிற்காலத்தில் இலங்கை அரசின் தலைவியையே நிர்ணயிக்கக்கூடிய, சக்தி மிக்க தளபதியாகவும் திகழ்கின்றான். புலவரவர்களின் முதல் படைப்பான இக்குறுநாவலில் நல்ல கற்பனை வளமும், வசன கவர்ச்சியும் வாசிப்பவர்களை விறுவிறுப்படையச் செய்ததால் அதன் விற்பனையும் அமோகமாய் அமைந்ததாகச் சொல்லப்பட்டதுடன், வன்னிப் பிராந்தியத்திலே ஒரு முஸ்லிம் எழுத்தாளரின் அச்சில் வெளிவந்த முதல் தமிழ் நூல் என்ற பெருமையும் இந்நாவலுக்கே உரியது. இவை தவிர 'கபுகாபு' என்ற வரலாற்று நாடகம் "அலுக்கோச நாச்சியார் மான்மியம்" என்ற சரித்திரக் குறுநாவல் போன்றன புலவரவர்களால் எழுதப் பெற்று அச்சுக்குத் தயாராக, கையெழுத்துப் பிரதிகளாக இருந்த நிலையில் புலவரவர்கள் காலமாகி விட்டார்கள். பிற்பாடு நடந்த வடமாநில முஸ்லிம் பெருங்குடி மக்களின் புலம் பெயர்வின்போது, இவ்வரிய பொக்கிஷங்கள் காணாமற் போய் விட்டமை, கவலை தருவதாகும். அது காலத்தின் வஞ்சனை.

இஸ்லாமிய தத்துவார்த்தம்.

புலவரவர்களின் இரண்டாவது படைப்பு 1956ம் ஆண்டில் வெளியிடப் பட்டது. எழுபத்து ஆறு பக்கங்களைக் கொண்ட இஸ்லாம் மார்க்கம் சம்பந்தப்பட்ட இப்புத்தகத்தின் விலை எழுபத்தைந்து சதம். மன்னார் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டது. அன்ஸாரி நூலக வெளியீடு.

மன்னார் நாட்டுப் பாடல்கள்.

1970களில் மன்னார் மாவட்டக் கலாசாரப் பேரவையால் அதன் தலைவராக இருந்த 'பிறையன்பன்' பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் (யாழ். பல்கலைக்கழகத் துணை வேந்தர்) அவர்களால் அரசாங்க அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது. மொத்தம் ஐம்பது பாடற் தொகுதிகளைக் கொண்ட இந்நூல் ஓர் அரச வெளியீடாகையால் விற்பனைக்கு விடப்படவில்லை. பாடசாலைகள், நூல் நிலையங்கள், வாசிக சாலைகளுக்கு இலவசமாக விநியோகிக்கப்பட்டது. படிப்பதற்குச் சுவையான, சிலேடை அர்த்தங்கள் மற்றும் புதிர், விடுகதைகள் போன்றனவும் காஸிம் புலவரவர்களின் நாட்டுப் பாடல்களிலே இழையோடியிருப்பதையும், வன்னி மண்வாசனை வீசுவதையும் காணலாம். 1973ம் ஆண்டுகளில் வெளியிடப்பட்ட 'மாநபியே' கவிதை நூல் நூற்றுப்பத்து 'நாலடிகள்' கொண்ட தொகுதியாகும். முப்பது பக்கங்களில் அச்சிடப்பட்ட இது புலவரவர்களின் முதலாவது கவிதை நூலாகும். யாழ் கலைவாணி அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. விலை ஒரு ரூபா, ஐம்பது சதம். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் கடுகைத் துளைத்துக் கடலைப் புகுத்திக் குறுகத்தறித்த மாதிரி சின்னஞ்சிறு வரிகளிலே ஆச்சரியமான முறையிலே அழகாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. மற்றும் புதிர், விடுகதைகள் போன்றனவும் புலவரவர்களின் நாட்டுப் பாடல்களிலே இழையோடியிருப்பதையும், வன்னி மண்வாசனை வீசுவதையும் காணலாம். பல வரலாற்றுக் கதைகளைக் கனகச்சிதமாக, நயம்படச் சுருங்கச்சொல்லி விளங்க வைக்கும் லாவண்யம் போன்ற பல்வேறு சுவையம்சங்கள் நிரம்பிய 'மாநபியே!' எனும் கவிதைத் தொகுதி ஓர் அற்புதப் படைப்பாகும். 1974ல் புலவரவர்களால் பத்வா மார்க்கத்தீர்ப்பு என்ற நூல் மறுபிரசுரம் செய்யப்பட்டது. அன்சாரி நூலகத்தாரின் வெளியீடான இது யாழ் கலைவாணி அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டது. இவை தவிர கும்மி, கழிகம்பு கோலாட்டம், ஆசைக்கவி, தாலாட்டு, முனாஜாத்துப் பாடல்கள் பலவற்றையும் எழுதியுள்ளார்கள். கிராமிய மட்டத்திலே அசைவுறு கலைகள், பிரபல்யமானவை. மங்கள நிகழ்வுகள், பெருநாள் கொண்டாட்டங்கள், திருமண வைபவங்களிலே கும்மி கோலாட்டம், சீனடி சிலம்படி, வாள்வீச்சு போன்றவை உள்ளங் கவருவன. அவற்றிலே இசைக்கப்படும் பாட்டுகளை இயற்றுவதிலே காசீம் புலவரவர்கள் சாணக்கியர். "கொழும்புக்குப் போன மச்சான் கொள்ளை - நாளா நிக்காதேங்க- ஹஜ்ஜிப் பெருநாள் மாசம் கழிகம்படிக்க வந்திடுங்க" என்ற பாடல் போன்று பலநூறு பாடல்கள் உள்ளன.

பொது வாழ்க்கை.

புலவரவர்கள் தனது சொந்த ஊரான விடத்தல்தீவு கிராமத்துப் பள்ளி பரிபாலன சபையின் பிரதம தர்மகர்த்தாவாக, கிராம அபிவிருத்திச் சபைத் தலைவராக, இணக்க சபை, ஐக்கிய நாணய சபை போன்றவற்றின் செயலாளராக, இவை போன்ற இன்னும் பல பொது நல ஒன்றியங்களின் முக்கிய பங்களாளராகத் திகழ்ந்து அந்த ஊரின் அபிவிருத்திக்குக் கணிசமான பங்களிப்புச் செய்ததுடன் அவ்வூரின் பெயரை உலகறியச் செய்தார். அவ்வூரின் முடிகுடா மன்னனாகவும் திகழ்ந்தார். புலவரவர்களின்

புலமைக்கு ஒப்பாருமில்லை மிக்காருமில்லை எனலாம். நாவன்மை அவரோடு கூடப்பிறந்த செல்வம். உள்ளங் கவருவன. அவற்றிலே இசைக்கப்படும் பாட்டுகளை இயற்றுவதிலே காசீம் புலவரவர்கள் சாணக்கியர் இலக்கிய இலக்கணம் மற்றும் இதிகாசங்களைப் புலவரவர்கள் நன்றாகவே பயின்று தேர்ச்சி பெற்றமையினால் பழம்பெரும் இஸ்லாமிய இலக்கியக் களஞ்சியங்களான முகிதீன் புராணம், சீராப்புராணம், இராஜநாயகம், ஷாதுலி நாயகம் முனாஜாத்து, படைப்போர் புத்தர் போன்ற பல காப்பியங்கள் புராணங்களுக்கு அழகிய முறையிலே வியாக்கியானம், தெளிவுரை மற்றும் விரிவுரைகள் செய்யக்கூடிய ஆற்றல் பெற்றிருந்தார்கள்.

‘பாட்டுப் படித்தல்’ எனும் இஸ்லாமிய இலக்கிய விழா, வன்னி மாநிலத்திலே தொன்று தொட்டு வழக்கிலுள்ள பிரபல்யம் பெற்றதொரு அம்சமாகும். கிழக்கிலே சில முஸ்லிம் கிராமங்களிலும் இந்த விழா கொண்டாடப்பட்டாலும் வன்னியிலேயே இது பிரசித்தி பெற்றது. இதனைப் புகழ் பெறச் செய்ததிலும், மக்கள் மத்தியிலே நிலை பெறச் செய்ததிலும் காஸிம் புலவரவர்களின் பங்களிப்பு மிக மகத்தானது.

ஊர்மத்தியிலேமேடைகட்டிப்பூப்பந்தலிட்டு, மின்விளக்கு அலங்காரங்கள் செய்து, ஒலிபெருக்கியூட்டி, ஐந்து அல்லது ஏழு நாட்கள் தினமும் இரவு தொடக்கம் அதிகாலை வரை ஊர் மக்கள் பக்தி சிரத்தையுடன் குழுமியிருக்க புலவரவர்கள் மேடையிலே அமர, அவருக்கு முன்பாக ‘ஆமாப் புலவர்’ என்றொரு சீடர் அமர்ந்திருப்பார். புலவர் சொல்லும் விரிவுரையைச் செவிமடுத்து ஒவ்வொரு பேச்சுக்குமிடையே ஆமாப்புலவர் தலையை ஆட்டியவாறு ‘ஆமா’ என்று சொல்ல வேண்டும். இடைக்கிடையே தான் சொன்னதைத் திரும்பச் சொல்லுமாறு புலவர் கேட்டால் உடனேயே ஆமாப்புலவர் அதனைச் சொல்ல வேண்டும். இது புலவரை உற்சாகப்படுத்தவும், சபையோரின் கவனத்தை ஈர்ப்பதற்கும் செய்யப்படும் ஒருவித கிரியா ஊக்கியாகும். தவிர, புலவரின் இருமருங்கும் ஐந்து பேர் வீதம் பத்துப்பேர் அமர்ந்து படிக்கப்படும் புராணத்தின் கவிதை வரிகளுக்குப் புலவர்கள் பொருளும் வியாக்கியானமும் சொல்வார். முற்று முழுதுமாகப் பக்தி ததும்பும் இந்நிகழ்வின் இறுதி நாளன்று ‘கந்தூரி’ எனும் அன்னதானம் பாரிய அளவில் செய்யப்பட்டுச் சகல மக்களுக்கும் வழங்கப்படும். அயலூர் மக்களெல்லாம் இதிலே கலந்து கொள்ளச் சாரி சாரியாக வருவர். ஊரிலே பஞ்சம், வரட்சி, தொற்று நோய் போன்ற பீடைகள் நீங்க இத்தகைய சடங்குகள் நடாத்துவது மரபு. வன்னியில் விஷேடமாக காக்கையன் குளம், முசலி, தாராபுரம், ஆண்டான்குளம், விடத்தல்தீவு, பெரியமடு போன்ற முஸ்லிம் கிராமங்களிலே பாட்டுப் படித்தலில் காஸிம் புலவரவர்கள் புகழ் பெற்றுக் கொடிகட்டிப் பிரசித்தம் பெற்றிருந்தார்கள்.

கவிஞர்நினைத்ததும் கவிதை பாடும் ஆற்றல் புலவரவர்களின் பிறவிக்குணமாகும். இலக்கண நெறிபிறழாது சொற்கவை, பொருட்சுவை நிறைந்த கவிதைகள் படைப்பதிலே கீர்த்தி பெற்றவர். பாமரன் முதல் பண்டிதன் வரை படித்துச் சுவைக்கும்படியான மரபுக் கவிதைகள் இயற்றுவதிலே புலவரின் பேனா பாக்கியம் பெற்றது. புலவரவர்களின் கவிதா ஆற்றலை வெளிப்படுத்த பல நூறு கவிதைகள் உள்ளன. அவற்றைப் பகுப்பாய்வு செய்து வெளிப்படுத்தும் பாரிய பணியிலே பல்கலைக்கழகப் பின்பட்டப்படிப்பு மாணவர்கள் சிலர் களமிறங்கியுள்ளதாயும், புலவரவர்களின் கவிதை விமர்சனங்களை உயர்வு வகுப்பு மாணவர்கள் பலர் தமது ‘ஒப்படைக்கு’ சமர்ப்பித்துச் சித்தியடைந்துள்ளதாகவும் அறிய முடிகின்றது. ‘சீர் மிகு சீறா’ என்ற புலவரவர்களின் கவிதையொன்று அகில இலங்கை ரீதியிலே 1974ம் ஆண்டளவில் இலங்கை கலாசாரப் பேரவையின் அமைச்சுக்கு அழைப்பித்து பொற்கிழி, பொன்னாடை, பாராட்டு போன்ற பல உபசாரங்களை வழங்கிக் கௌரவித்தமை அப்போதைய ஊடகங்களிலே மிகவும் ஏற்றமாகப் புகழப்பட்டது.

மேடைப் பேச்சாளர்.

காஸிம் புலவரவர்கள் சிறந்த மேடைப் பேச்சாளராகவும் திகழ்ந்தார். தனது பீரங்கிக் குரலால் மேடைகளிலே தமிழ் முழக்கம் செய்வார். நாவன்மை மிக்க இப்பெரியார் அடுக்கு மொழியிலும் சிலேடைத் தன்மை, சங்கிலித் தொடர் மற்றும் உவமான உவமேயங்களிலே ஆற்றொழுக்காகச் சொற்பொழிவாற்றுவதிலே நிபுணர். மீலாத் மேடைகள், பட்டிமன்றங்கள், கவியரங்குகள், இலக்கிய மேடைகள், மார்க்க உபன்னியாசங்கள் மற்றும் அரசியல் மேடைகளிலே பேச வருகின்றாரென்றால் அதற்கென்றே தனிக்கூட்டம், தனி விளம்பரம், தனிக்கௌரவம் இருக்கும். புலவரவர்கள் இஸ்லாத்தில் எவ்வளவு அறிவும், ஆற்றலும், புலமையும் பெற்றிருந்தார்களோ அதேயளவு அறிவும், ஆற்றலும் இந்து, கிறிஸ்தவ மதங்கள் மீதும் இருந்தன. இதனாலே கோயில்கள், ஆலயங்களில் நடைபெறும் சமய நிகழ்வுகளிலே கலந்து பேருரையாற்றிச் சிறப்பிப்பார். ஒரு இஸ்லாமியப் பெரியார் மற்றைய மதங்களிலே பெற்றுள்ள ஞானத்தை அந்தந்த மதத்தினரே கேட்டு வியப்படைவர். 1956ம் ஆண்டுகளிலிருந்து தமிழரசுக் கட்சியின் முழுநேர பிரசாரகராகத் தன்னை மாற்றிக் கொண்ட புலவரவர்களின் அரசியல் ஆசான்களாக இரும்பு மனிதன் நாகநாதன், சேர். கந்தையா வைத்தியநாதன், சிற்றம்பலம் தந்தை செல்வநாயகம் போன்றோர் திகழ்ந்தனர். வடக்கே காங்கேசன்துறை தொடக்கம் கிழக்கே பொத்துவில் வரை நடைபெறும் தமிழரசுக் கட்சிப் பிரசார மேடைகளிலே புலவரவர்கள் சொல்மாரி பொழியத் தவறுவதில்லை. மீலாது மேடைகளிலே புலவரவர்கள் சர்க்கரைப் பந்தலிலே தேன்மாரி பொழிவார்கள்.

சைவ சமய விழாக்களிலே தேவாரம், திருவாசகம், நாயன்மார் சரித்திரம், இராமாயணம், பெரிய புராணம், கீதர உபதேசம் என எல்லா ஞானங்களிலும், நாவிலே சொந்தென்றல் வீசும், இன்னும் கத்தோலிக்கத் திருச்சபைகளிற் கூட தேவ வசனங்கள், புதிய பழைய ஏற்பாடுகளிலிருந்தெல்லாம் மேற்கோள் காட்டிக் கேட்போர் மெய்மறக்கச் சொற்பெருக்காற்றுவார்கள் எம்மதமும் சம்மதம் என்ற கோட்பாடு புலவரவர்களின் சொல், செயல், சிந்தனை சகலதிலும் தாண்டவமாடும். புலவரவர்கள் ஒரு முஸ்லிமாயிருந்த போதும் சுத்த சைவ உணவுகளையே உண்பார்கள்.

சமூக சேவையாளர்.

ஓர் இலக்கிய வாதியிடம் சமூக சேவைப் பண்புகள் இழையோடியிருப்பது நூதனமானது. ஆனால் புலவரவர்களின் சொல்லிலும் செயலிலும் அது ஒன்றறக்கலந்திருந்தது. புலவரவர்கள் தனது வாழ்நாளின் அதிக காலத்தை சமூகப் பணிகளுக்கென்றே செலவிட்டதாகச் சொல்லப்படுகின்றது. இதனாலே அவர் தனது குடும்பத்தைக் கூட வளப்படுத்த முயலவில்லை என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. புலவரவர்கள் காலமானபோது உப்புத்தரவையில் ஒரு பழைய வீடும் இரண்டு ஏக்கர் எல்- 12-ஓ வயல் காணி மட்டுமே சொத்துக்களாக இருந்தன. புலவரவர்கள் மேற்கு மூலை எனப்படும் காக்கையன் குளம் கிராமத்தின் கிராம சபைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்தே அவர்களது சமூகத் தொண்டு ஆரம்பமானதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்போது அவருக்கு வயது இருபத்தி ஐந்து. மிகவும் பின்தங்கிய காட்டுக் கிராமமான அச்சிற்றூர் அவர்களது சமூகப் பணிக்குப் பெரும் சவாலாக இருந்தது. தனது அரசியற் செல்வாக்கு, சொல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி, வீதிகள் அமைத்தார். பாடசாலை, சனசமூக நிலையம், வவுனியா வரை பஸ் போக்குவரத்து, குடிநீர்க் கிணறுகள், பள்ளிவாசல் இப்படியே பல முக்கிய தேவைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டு, புதிய வீடமைப்புத் திட்டம், நெசவு சாலை போன்றன உருவாக்கி அதனை நவீன கிராமமாக மாற்றியமைத்தார். இதனாலே அக்கிராமத்தவர்களிடையே புலவரவர்கள் ஒரு முடிசூடா மன்னனாகத் திகழ்ந்தார். இக்கிராமமே புலவரவர்கள் புராண விரிவுரைகள் எனும் பாட்டுப் படித்தல், விழாவிற்குப் பிரதான ஆடுகளமாகவும் திகழ்ந்தது. இக்கிராமத்து மக்கள் என்ன செய்வதென்றாலும் புலவரைக் கலந்தாலோசிக்காமல் செய்வதே இல்லை. விடத்தல் தீவு - பெரிய மடு வீதியின் நான்காவது மைல் கல்லிலே அமைந்துள்ள சன்னார் எனும் கானகத்தில் அரசாங்க ஏற்பாட்டிலே விவசாயப் பண்ணை ஒன்றினை ஏற்படுத்தி இளைஞர்களுக்கான சுய உழைப்பு வேலைவாய்ப்புத் திட்டமொன்றினை உருவாக்கினார். இதனால் பல நூறு கிராமத்து இளைஞர்களுக்கு வாழ்வுக்கு ஒளியூட்டப் பட்டது. மறுமலர்ச்சி உருவானது, இப்பண்ணைக்கு அப்போது மன்னார் மாவட்ட அரசாங்க அதிபராகவிருந்த திரு. எஸ். ஜெகநாதன் அவ்விவசாயப் பண்ணைக்கு காளிம் புலவர் பண்ணை எனப் பெயரிட்டுக் கௌரவித்தார்.

பட்டங்கள் விருதுகள்.

இலங்கை மக்களுக்கு நன்கு அறியப்பட்ட தமிழ் முழக்கம் விருது சூடிக் கொண்ட பெருமை காளிம் புலவருக்கே உரியதாகும். இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரசின் மாநில மாநாடு 1969இல் அதன் மாவட்டப்பிரதிநிதி திரு.எஸ். செல்லச்சாமி தலைமையில் மன்னார் முற்ற வெளி மைதானத்திலே மிகக் கொண்டாடப்பட்டது. கோலாகலமாகக் காங்கிரஸ் தலைவரும் அமைச்சருமான சௌமியமூர்த்தி தொண்டைமானவர்கள் பிரதம அதிதியாகக் கலந்து கொண்டார். அங்கே நடைபெற்ற பாராட்டு விழாவிலே அமைச்சர், காளிம் புலவருக்குப் பொன்னாடை போர்த்திப் பொற்கிழி வழங்கி தமிழ்முழக்கம் எனும் பட்டத்தையும் சூட்டிப் பாரெல்லாம். தமிழ் முழக்கம் செழிக்கச் செய்வீர் என வாழ்த்தி வணங்கினார்.

செந்தமிழ்ப் புரவலர்.

பாடல் பெற்ற திருத்தலமான திருக்கேதீஸ்வரத்திலே வருடா வருடம் ஈழத்துச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தின் ஏற்பாட்டிலே திருவாசக விழா நடப்பது வழக்கம். மன்றத்தின் தலைவர் திருவாளர் சரவணமுத்துச் சுவாமிகள் இதற்கான ஏற்பாடுகளைச் சிறப்பாகச் செய்வார்கள். வருடா வருடம் நடைபெறும் இப்பெருவிழாவிலே பல்வேறு தலைப்புகளிலே பேருரையாற்ற நாட்டின் நாலா பக்கங்களிலுமிருந்து அறிஞர் பெருமக்கள், பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்கள் அழைக்கப்படுவர். இவர்கள் அனைவரும் சிறப்பம்சமாக, சபை நடுவே கம்பீரமாக துருக்கித் தொப்பியணிந்த ஒரு முஸ்லிம் பெரியாரும் சொற்பெருக்காற்ற, வீற்றிருப்பார். அவர்தான் காளிம் புலவர். இப்பெருமகனாரின் பேச்சைக் கேட்பதற்கென்றே பக்தர் கூட்டம் அலைமோதும். திருக்கேதீஸ்வரம் திருவாசக மண்டபத்திலே வருடம்தோறும் நிகழும் அதிசயம் இதுவாகும்! இலக்கியத்துக்கும் கலைக்கும் மொழி இல்லை, சாதி இல்லை. பிராந்திய வேறுபாடு இல்லை. தமிழும் இஸ்லாமிய இலக்கியச் சித்தாந்தங்களும் தென்கிழக்காசியாவைப் பொறுத்தவரை தொன்றுதொட்டுப் பின்னிப் பிணைந்ததாகவே இருந்து வருகின்றது. கம்பன் வீட்டுக் கைத்தறியும் சீறாவின் செல்வர் உமறுப்புலவரின் வீட்டுக்

கைராட்டையும் ஒரே விதமாகவே கவிபாடின, கூடிக் குலாவின. இதனடிப்படையிலே நோக்கினால் காஸிம் புலவரிடமிருந்த இந்து மத ஞானமும் அதன் ஆற்றல்களும் வியப்பானதல்ல. 1971ம் ஆண்டு நடைபெற்ற மேற்படி திருவாசக விழாவிலே சிறப்புச் சொற்பெருக்காற்றிய காஸிம் புலவரவர்களுக்கு அவையோரின் ஏகோபித்த தீர்மானம், விருப்பப்படி செந்தமிழ் புரவலர் எனும் பட்டமும் பாராட்டுப் பத்திரமும் வழங்கப் பெற்றுப் பட்டுச்சால்வை போர்த்திக் கௌரவிக்கப்பட்டார். அப்போதைய மன்னார் மாவட்ட அமைச்சராக இருந்த மர்ஹீம் M.E.H. மஹ்ரூப் அவர்களாலேயே திருவாசக மடக் குருக்கள் சார்பில் இப்பட்டம் வழங்கப்பட்டது. இந்நிகழ்வினை இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் திருக்கேதீஸ்வரத்திலிருந்து நேரடியாக அஞ்சல் செய்தது.

செந்தமிழ் வாரதி.

இலங்கையின் எப்பகுதியிலாவது இலக்கிய கலை விழாக்கள், மீலாது விழாக்கள், இந்து, சன்மார்க்க நிகழ்வுகள் நடைபெறுமாயின் கண்டிப்பாகப் புலவரவர்களுக்கும் அழைப்பு வந்துவிடும். சில சமயம் காரும், ஆட்களும் கூட வந்து காஸிம் புலவரவர்களைக் கையோடு கூட்டிப் போய்விடுவார்கள். 1973ம் ஆண்டு திருகோணமலை இந்து இளைஞர் பேரவை மாநாடு நடைபெற்ற போது அதிலே சிறப்புச் சொற்பொழிவாக 'மேன்மை கொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்' என்ற தலைப்பிலே பேருரை நிகழ்த்தினார்.

சிவநெறி அன்பன்.

ஈழத்துத் திருத்தலங்களிலே மேன்மை வாய்ந்த நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயிலிலே 1976ம் ஆண்டில் பிரம்மஸ்ரீ மணி ஐயர், தலைமையிலே கம்பன் விழா நடைபெற்றது. இதிலே காஸிம் புலவரவர்களும் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தார்கள். 'கம்பன் இராமாயணத்திலே வம்புகள் செய்தானா?' என்ற தலைப்பிலே சிறப்புச் சொற்பெருக்காற்றியமைக்காக மணி ஐயர் அவர்களாலே 'சிவநெறியன்பன்' எனும் பட்டம் சூட்டிப் பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவிக்கப் பட்டார். இவ்வாறு பல பட்டங்களும் பாராட்டுதல்களும் புலவரவர்களின் புலமைக்காகப் பரிசுகளாகக் கிடைத்தன.

சமாதான நீதிவான்.

நாடறிந்த இலக்கிய வாதியும் சிறந்த சமூக சேவையாளருமாகிய புலவரவர்கள் தனது வாழ்நாளின் பெரும்பகுதியைப் பொது நலன்களுக்கென்றே தியாகம் செய்தவராவார். புலவரவர்கள் மேற்கு மூலை எனப்படும் காக்கையன் குளம் கிராமத்தின் கிராம சபைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்தே அவர்களது சமூகத் தொண்டு ஆரம்பமானதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்போது அவருக்கு வயது இருபத்தி ஐந்து. விடத்தல்தீவிலே 1956ம் ஆண்டளவில் நடைபெற இருந்த மதக் கலவரத்தைத் தடுத்து நிறுத்தி பல நூறு அப்பாவி உயிர்கள் அநியாயமாகப் பலியாவதைத் தடுத்ததுடன் மரண தண்டனைக் கைதிகள் சிலரையும் கூட, தூக்கு மேடையேறாமல் தடுத்த பெருமையும் அவருக்குண்டு. இதை அவ்வூர் மக்கள் இன்னும் கூட நன்றியுணர்வுடன் நோக்குகின்றனர். சமுதாயப் பணிகளுக்கென்றே தன்னை அர்ப்பணித்தவர் தனது குடும்பத்துக்கென விட்டுச் சென்றது பேரையும் புகழையுந்தவிர வேறொன்றும் கிடையாது. புலவரவர்களின் சமூக சேவைகளைக் கௌரவிக்கு முகமாக, இலங்கை அரசாங்கத்தின் சார்பாக 1972களில் அப்போதைய தேசிய அரசுப் பேரவையின் பாராளுமன்ற உறுப்பினரும் பிரதி நீதி அமைச்சருமாக இருந்த மர்ஹீம் அல்-ஹாஜ் நெய்னாமரைக்கார் அவர்களின் சிபாரிசின் பேரிலே காஸிம் புலவரவர்களுக்கு சமாதான நீதிவான் பட்டம் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டார்.

இணக்க சபை, ஐக்கிய நாணய சபை போன்றவற்றின் செயலாளராக, இவை போன்ற இன்னும் பல பொது நல ஒன்றியங்களின் முக்கிய பங்களாளராகத் திகழ்ந்து அந்த ஊரின் அபிவிருத்திக்குக் கணிசமான பங்களிப்புச் செய்ததுடன் அவ்வூரின் பெயரை உலகறியச் செய்தார். அவ்வூரின் முடிசூடாமன்னனாகவும் திகழ்ந்தார். இவ்வாறு சிறப்புகளும் பெருமைகளும் பெற்று இசைபட, கோடு போட்டு வாழ்ந்த காஸிம் புலவரவர்கள் மிக எளிமையாகவே வாழ்ந்து காட்டினார். எதுவித பந்தாவோ, அன்றி மேதாவித்தனமோ அவரிடம் காணப்படவில்லை. எல்லோருக்கும் தேவைப்பட்ட எல்லோராலும் உவக்கப்பட்ட மனிதராகவே விளங்கினார்கள். மர்ஹூம் புலவர் எம்.பி.எம் முகம்மது காஸிம் ஆலிம் அவர்களது தமிழ்ப்பணி, சமுதாயப்பணி, ஆத்மிகப் பணி என்ற திரிகோணத்திலே மேற்கொள்ளப்பட்ட நெடுநாள் ஆய்வின 'முன்மொழிவாக' அமைந்ததே இவ்வாய்வுக் கட்டுரையாகும். இந்தச் சாதனையாளரது பணிகள் இன்னமும் நுணுகிய ஆய்வுக்குறியதாகவே கருதப்படுகின்றது. இப்பெரியார் தனது முயற்சிகளுக்கு வரைபடமமைத்துச் சென்ற திசை நூதனமானதும் வியப்புக்குரியதுமாகவே கருதப்படுகின்றது. இவர்களது முயற்சிகளும் செயற்பாடுகளும் ஒரு குறுகிய வட்டத்துள் அமையாமல், பாரிய வியூகத்துள் ஆட்படுத்தப் பட்டுள்ளதை உணரமுடிகின்றது.

தனக்குப் பின்னால் ஒரு ஆரோக்கியமான பரம்பரை, வாழையடி வாழையாக வரவேண்டுமென்ற

முயற்சியில் புலவரவர்கள் எதுவித அக்கறையும் காட்டவேயில்லை. எனினும் புலிக்குப் பிறந்தது புலிகளாகவே உள்ளன என்பது மனநிறைவு தருகின்றது. இவரது பிள்ளைகள் மற்றும் பேரப்பிள்ளைகளில் கணிசமானோர் சிறந்த கவிஞர்களாக, எழுத்தாளர்களாக, இலக்கியவாதிகளாகத் திகழ்வது பேறுபெற்ற செல்வமாகும். பம்பரமாய்ச் சுழன்று பல கலை வித்தைகள் புரிந்த வித்தகரான இப்பெரியார், அந்திம காலத்தில் நோய்வாய்ப்பட்டுப் போனார்கள். எனினும் படுக்கையில் வீழ்ந்து விடவில்லை. ஒருநாள் நள்ளிரவு பன்னிரண்டு மணியளவில், இப்பெருந்தகையின் இன்னுயிர் இருக்கையிலிருந்தவாறே மிக அமைதியாகப் பிரிந்தது. 1987ம் ண்டு டிசம்பர் மாதம் 5ம் திகதி காஸிம் புலவரவர்கள் நிரந்தர ஓய்வுறக்கம் கொண்டார்கள்.

பொதுக் குறிப்புகள்.

புலவரவர்களின் பிள்ளைகள், சீடர்கள் மற்றும் ஊர்ப் பெரியார்கள் முதலானோரிடமிருந்து அறிந்த தகவல்களின்படி புலவரவர்கள் ஆயிரத்து இருநூறுக்கும் மேற்பட்ட கவிதைகள், இருநூறுக்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகள், ஆறு நாடகங்கள் வரை எழுதியுள்ளார்கள். அறுநூறுக்கும் மேற்பட்ட மேடைப் பிரசங்கங்கள், நூற்றுக்கு மேற்பட்ட கவியரங்குகள், பத்து வானொலி நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்கேற்றுள்ளார்கள்.

கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் கலந்துரையாடல்.

வாய்மொழி மரபுகள் மற்றும் கலாச்சார அடையாளத்தில் அவற்றின் பங்கு.

குறிக்கோள்: விடத்தல்தீவின் இலக்கிய மரபுகள் மற்றும் அவற்றின் கலாச்சார தாக்கங்களின் வரலாற்றுப் பரிணாம வளர்ச்சியை ஆராய்தல்.

ஆய்வுக் கேள்வி: விடத்தல்தீவின் வாய்மொழி இலக்கிய மரபுகளின் முக்கிய அம்சங்கள் என்ன? அவை சமூகத்தின் கலாச்சார அடையாளத்தை எவ்வாறு வடிவமைத்துள்ளன?

விடத்தல்தீவின் நாட்டுப்புற பாடல்கள், குறவன்-குறத்தி நிகழ்ச்சிகள் மற்றும் புதிர்கள் போன்ற வாய்மொழி மரபுகள், இக்கிராமத்தின் கலாச்சார வெளிப்பாட்டின் மையத்திலேயே இருந்தன. இவ்வாறான வடிவங்கள், கிராமப்புற வாழ்க்கையை, சமூக ஒற்றுமையை, மற்றும் ஆன்மீகப் பண்புகளை கொண்டாடின. இவை பொழுதுபோக்காக மட்டும் இல்லாமல், தார்மீகத்தையும் மதச் சார்ந்த விழுமியங்களையும் தலைமுறையிலிருந்து தலைமுறைக்கு கடத்தும் ஊடகங்களாகவும் விளங்கின. வாய்மொழி இலக்கியங்கள், தமிழ்-முஸ்லிம் அடையாளங்களை உயிர்ப்பிக்கும் கலாச்சாரக் கூறுகளாகவும் செயல்பட்டன. மேலும், இவை முன்னோடிகளான வாய்மொழி மரபுகளுக்கும், பின்னோட்ட எழுத்துப்பூர்வ வெளியீடுகளுக்கும் இடையே ஒரு புலப்படும் பாலமாக இருந்துள்ளன. இதனூடாக, சமூகத்தின் நினைவியல் மற்றும் அடையாளம் நிலைபெற்றுள்ளது என்பதையும் இந்த ஆய்வு வலியுறுத்துகிறது.

வாய்மொழியிலிருந்து எழுத்து இலக்கியத்திற்கு மாறுதல்.

குறிக்கோள்: இலக்கிய வெளிப்பாடுகளில் வாய்மொழியிலிருந்து எழுத்து வடிவத்திற்கு மாறியதின் வளர்ச்சி.

ஆய்வுக் கேள்வி: இந்த மாற்றம் எவ்வாறு நடைபெற்றது? முக்கியமான பாதிப்புகள் என்ன?

வாய்மொழியிலிருந்து எழுதப்பட்ட இலக்கியத்திற்கு மாறுவதில், முஹம்மது காசிம் போன்ற எழுத்தாளர்களின் பங்களிப்பு முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. அவரது மா நபியே மற்றும் ஃபத்வா போன்ற படைப்புகள், மத மற்றும் வரலாற்று கருப்பொருட்களை நேர்த்தியாக உள்ளடக்கி, வாய்மொழி மரபுகளில் காணப்படும் கலாச்சார நெறிமுறைகளை எழுத்துப்பூர்வமான கட்டமைப்புகளுடன் இணைக்கின்றன (Mahroof, 1989). மேலும், அரபி மற்றும் தமிழ் எழுத்துக்களை ஒருங்கிணைத்த அர்வி எழுத்து முறையின் பங்கு இந்த மாற்றத்தைத் தூண்டியதாக இவ்வாய்வு கண்டறிந்தது. அர்வியின் பயன்பாடு, இஸ்லாமிய கருத்துக்களை தமிழில் பதிவுசெய்யும் திறனோடு, மொழித்திறனுக்குரிய கலாச்சார ஏற்பை வளர்த்ததுடன், தமிழ்-முஸ்லிம் சமூகத்தின் அறத்தை பிரதிபலிக்கிறது (Davis, 2020). இந்த மாற்றம், மரபுகளை மாற்றும் முயற்சியாக இல்லாமல், அவற்றை விரிவுபடுத்தும் பரிணாமத் தொடராகவே அமைந்தது என்பதையும் ஆய்வு வலியுறுத்துகிறது.

இலக்கியக் கருப்பொருள்கள் மற்றும் தாக்கங்கள்.

குறிக்கோள்: முக்கிய எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளில் காணப்படும் கருப்பொருள்கள் மற்றும் பாங்கியல் கூறுகளை ஆராய்தல்.

ஆய்வுக் கேள்வி: முஹம்மது காசிம் மற்றும் பிற முக்கிய எழுத்தாளர்களின் கருப்பொருள் மற்றும்

பாங்கியல் (ஸ்டைலிஸ்டிக்) பண்புகள் என்ன?

கருப்பொருள் பகுப்பாய்வு, அடையாளம், இழப்பு, மற்றும் நெகிழ்ச்சி ஆகியவற்றின் தொடர்ச்சியான வெளிப்பாடுகளை அடையாளம் காண உதவியது. முஹம்மது காசிம், இஸ்லாமிய போதனைகளை சமூக வரலாற்றுச் சூழலோடு இணைத்துக் கையாண்டார். மா நபியே என்ற கவிதையில், நபியின் வாழ்க்கையை உருவகங்களின் ஊடாக சித்தரித்தவர்; இதில் மதக் கருத்துகளும் கவிதைப் பாணியும் நேர்த்தியாக இணைக்கப்பட்டுள்ளன. அதேபோல், உவைஸ் காஞ்சி மற்றும் மசாஹிரா காஞ்சி ஆகியோரது படைப்புகள் இடம்பெயர்வு மற்றும் உயிர்வாழ்தல் ஆகியவற்றை மையமாகக் கொண்டவை. மசாஹிரா காஞ்சியின் வடதிசை, 1990-க்குப் பிந்தைய கால சமூகத்தின் உணர்வுகளை, குறிப்பாக நாடுகடத்தலால் ஏற்பட்ட உளவியல் சமைகளை பிரதிபலிக்கிறது. இந்தக் கண்டுபிடிப்புகள், பாரம்பரியம் மற்றும் நவீனத்துவத்துக்கு இடையே விடத்தல்தீவின் இலக்கியங்கள் பாலமாக இருப்பதை வெளிப்படுத்துகின்றன.

இலக்கியத்தில் வரலாற்று நிகழ்வுகளின் தாக்கம்.

குறிக்கோள்: இலக்கிய வெளியீடுகளில் உள்நாட்டுப் போர் மற்றும் இடம்பெயர்வு போன்ற வரலாற்றுச் சூழல்களின் தாக்கத்தை ஆராய்தல்.

ஆய்வுக் கேள்வி: விடத்தல்தீவின் இலக்கியக் கருப்பொருள்கள் மற்றும் நடைமுறைகளில் வரலாற்று நிகழ்வுகள் எவ்வாறு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின?

1990-களில் நடைபெற்ற உள்நாட்டுப் போரும், அதனுடன் கூடிய இடம்பெயர்வும், விடத்தல்தீவின் இலக்கிய உலகில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தின. இழப்பு, பின்னடைவு மற்றும் அடையாளப் பாதுகாப்பு ஆகியவை, அந்தக் காலகட்டத்தில் எழுத்தாளர்கள் அதிகமாக எடுத்துக் கொண்ட கருப்பொருள்களாகும். போருக்குப் பிந்தைய இலக்கியங்கள், மக்கள் அனுபவித்த துயரங்களை ஆவணப்படுத்தவும், அவர்களது உணர்வுகளை சமாளிக்கவும் வழிகாட்டும் ஊடகங்களாகக் காணப்பட்டன (Zubair, 2014). முஹம்மது காசிம் மற்றும் அவரது சந்ததியினரான உவைஸ் காஞ்சி ஆகியோரும் இந்தப் புதிய சூழல்களை தங்களது படைப்புகளில் பிரதிபலித்துள்ளனர். அவர்கள், புவியியல் விலக்கம் இருந்தபோதும், கலாச்சார உறவுகளை பேணும் தேவையை வலியுறுத்துகின்றனர் (Davis, 2020).

பாதுகாத்தல் மற்றும் சவால்கள்.

குறிக்கோள்: விடத்தல்தீவின் இலக்கிய பாரம்பரியத்தைப் பாதுகாப்பதில் உள்ள சவால்களை அடையாளம் காண்பது மற்றும் அதனை எதிர்கொள்ளும் உத்திகளை முன்மொழிதல். ஆராய்ச்சி கேள்வி: விடத்தல்தீவின் இலக்கிய பாரம்பரியத்தைப் பாதுகாப்பதில் உள்ள சவால்கள் என்ன? அவற்றை எப்படி சமாளிக்கலாம்?

1990களின் இடம்பெயர்வு காலத்தில் கையெழுத்துப் பிரதிகள் இழக்கப்பட்டிருப்பது மிக முக்கியமான சவாலாக காணப்படுகிறது. முகம்மது காசிமின் வெளியிடப்படாத எழுத்துகள் உள்ளிட்ட பல ஆரம்பகால படைப்புகள் மீள முடியாத வகையில் அழிந்துபோயின. மேலும், அர்வி இலக்கிய மரபின் வீழ்ச்சி, இலக்கியத்தைக் காப்பாற்றுவதற்கான இலக்குமையோடு கூடிய முயற்சிகளின் அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறது. இந்த சவால்களை எதிர்கொள்ள, வாய்மொழி மரபுகளையும் கையெழுத்துப் பிரதிகளையும் ஆவணப்படுத்தும் டிஜிட்டல் காப்பக முயற்சிகள் மற்றும் சமூக அடிப்படையிலான நிகழ்ச்சிகளை உருவாக்க பரிந்துரைக்கப்படுகிறது. பொதுமக்கள் விழிப்புணர்வைத் தூண்டும் நிகழ்வுகள் மற்றும் கல்வி நிறுவனங்களுடன் கூட்டாக மேற்கொள்ளப்படும் செயற்பாடுகள் இந்த பாரம்பரியத்தை பாதுகாக்கவும் ஊக்கமளிக்கவும் முடியும்.

ஒப்பீட்டு நுண்ணறிவு.

குறிக்கோள்: தமிழ்-முஸ்லிம் இலக்கியக் குழுவுக்குள் விடத்தல்தீவின் பங்களிப்புகளின் முக்கியத்துவத்தை விளக்குதல். ஆராய்ச்சி கேள்வி: தமிழ்-முஸ்லிம் இலக்கிய நிலப்பரப்பில் விடத்தல்தீவின் பங்களிப்புகள் எவ்வாறு தனித்துவமுடையவை?

விடத்தல்தீவின் இலக்கியம் தமிழ் இலக்கியத்தில் அரபு கலாச்சார கூறுகளை இணைத்திருப்பது மூலம் அதன் தனித்துவத்தை விளங்கச் செய்கிறது. இலங்கை மற்றும் தமிழ்நாட்டின் தமிழ்-முஸ்லிம் சமூகங்களுடன் ஒப்பிடுகையில், விடத்தல்தீவு நாட்டுப்புற மரபுகள் மற்றும் வாய்மொழி இலக்கியங்களில் வலியுறுத்தப்படுவதன் மூலமாக ஒரு தனிச்சிறப்பை வெளிப்படுத்துகிறது. இந்த ஆய்வின் கண்டுபிடிப்புகள், விடத்தல்தீவின் இலக்கிய மரபுகள் வட இலங்கையின் தமிழ்-முஸ்லிம் சமூகங்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் சிறப்பான வடிவங்களாக இருப்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

முடிவுரை.

விடத்தல்தீவின் இலக்கிய மரபு, அதன் தமிழ்-முஸ்லிம் கலாச்சார அடையாளத்தில் ஆழமாக வேருன்றியதொரு சான்றாக விளங்குகிறது. நாட்டார் பாடல்கள், புதிர்கள் மற்றும் கிராமிய நாடகங்களின் வாய்மொழி மரபுகளிலிருந்து, இடம்பெயர்வு மற்றும் ஏக்கத்தால் அமைந்த எழுத்துப்பூர்வ படைப்புகள்வரை, இந்த மரபு அதன் சமூகத்தின் வரலாற்று மற்றும் கலாச்சார அடையாளங்களைத் தெளிவாக பிரதிபலிக்கிறது. முகம்மது காசிம் மற்றும் அவரது வாரிசுகள் ஆன்மீகம், மத நல்லிணக்கம் மற்றும் வாழ்வதற்கான போராட்டங்களை கருப்பொருளாக்கியதன் மூலம் இந்த மரபை வளப்படுத்தியுள்ளனர். அவர்கள் எழுத்துகள் தமிழ்-முஸ்லிம் இலக்கியத்தில் முக்கியமான ஒலிப்புகளை ஏற்படுத்துவதோடு, வட இலங்கை வாழ்க்கையின் தனித்துவமான கண்ணோட்டத்தையும் வழங்குகின்றன. இலக்கியப் பாரம்பரியத்தை பாதுகாக்கும் முயற்சிகள், குறிப்பாக கையெழுத்துப் பிரதிகள் மற்றும் வாய்மொழி மரபுகளை ஆவணமாக்கல், எதிர்கால சந்ததிகளுக்கான அறிவியல் மற்றும் கல்விசார் ஆதாரங்களை வழங்கும்.

பரிந்துரைகள்.

1. **உள்ளூர் காப்பகம் அல்லது அருங்காட்சியகம் அமைத்தல்:** வாய்மொழிப் பதிவுகள் மற்றும் கையெழுத்துப் பிரதிகளை பாதுகாக்கும் மையமாக இயங்க வேண்டியது அவசியம்.
2. **டிஜிட்டல் பாதுகாப்பு முயற்சிகள்:** இலக்கிய மூலங்கள் அனைத்தும் டிஜிட்டல் வடிவத்தில் மாற்றப்பட வேண்டும்.
3. **சமூக ஈடுபாடு நிகழ்வுகள்:** கதைச் சொல்லல், இலக்கிய விழாக்கள், பள்ளி நிகழ்ச்சிகள்.
4. **கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சி ஒத்துழைப்பு:** பல்கலைக்கழகங்கள் இந்த மரபுகளை ஆராய ஆர்வமுடன் பங்கேற்க வேண்டும்.
5. **வாய்மொழி மரபுகளின் மறுமலர்ச்சி:** நாட்டுப்புறக் கலைகள் கல்வி திட்டங்களில் இணைக்கப்பட வேண்டும்.
6. **இளம் எழுத்தாளர்களுக்கு ஆதரவு:** வெளியீடு, புலமைப்பரிசில் மற்றும் பயிற்சி வாய்ப்புகள் வழங்கப்பட வேண்டும்.
7. **இடைநிலை ஆய்வுகளை ஊக்குவித்தல்:** இலக்கியம், வரலாறு, சமூகவியல் ஆகியவற்றை இணைத்து ஆய்வு செய்யும் வழிமுறைகள்.
8. **தேசிய மற்றும் பிராந்திய அளவிலான ஒருங்கிணைப்பு:** தேசிய கலாச்சாரக் கட்டுரைகளில் விடத்தல்தீவின் பங்களிப்புகள் உரிய இடத்தை பெறவேண்டும்.

உசாத்துணைகள்.

- Chattoraj, D., & Gerharz, E. (2019). Difficult return: Muslims' ambivalent attachments to Jaffna in post-conflict Sri Lanka. Institute of Asian Studies, Universiti Brunei Darussalam, Working Paper No. 46. [PDF]
- Creswell, J. W. (2013). Qualitative inquiry and research design: Choosing among five approaches (3rd ed.). SAGE Publications.
- Davis, C. P. (2020). The struggle for a multilingual future: Youth and education in Sri Lanka. Oxford University Press. <https://doi.org/10.1093/oso/9780190847481.001.0001>
- Haniffa, F. (2019). Strangers at home: Narratives of northern Muslim returnees in post-war Sri Lanka. Sri Lanka Journal of Social Sciences, 42(2), 115–128. [PDF]
- Imtiyaz, A. R. M. (2011). Some critical notes on the non-Tamil identity of the Muslims of Sri Lanka and on Tamil-Muslim relations. South Asia: Journal of South Asian Studies, 34(2), 208–231. <https://doi.org/10.1080/00856401.2011.582666>
- Kvale, S. (1996). Interviews: An introduction to qualitative research interviewing. SAGE Publications.
- Mahroof, M. M. M. (1989). Arabic-Tamil and its cultural significance in Sri Lanka. International Centre for Ethnic Studies.
- McGilvray, D. B. (2008). Crucible of conflict: Tamil and Muslim society on the east coast of Sri Lanka. Duke University Press.
- Nuhman, M. A. (1980s). Eelam poetry and translations of Palestinian poetry. [Details not available – include publication details if found].
- Zubair, K. M. A. A. (2014). The rise and decline of Arabu-Tamil language for Tamil Muslims. IIUC Studies, 10 & 11, 263–282.

மதம்,
நம்பிக்கை,
சமூகம்.

20. நூற்றாண்டுகள் கடந்த நம்பிக்கை: சைவ சமய வரலாறு மற்றும் விடத்தல்தீவின் பண்பாட்டு நினைவு.

ஜெயதீபன் நடராசா²¹.

சுருக்கவுரை.

விடத்தல்தீவு, இலங்கையின் வடக்கு மாகாணத்தின் மன்னார் மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு முக்கியமான கடற்கரைத் துறைமுகப் பட்டினமாகும். இதன் நீண்ட வரலாற்றுப் பின்னணியும், வளமான கலாச்சார மரபும், இதனை பண்பாட்டு மற்றும் மதமயமான அடையாளங்களுடன் கூடிய முக்கியப் பகுதியாக மாற்றியுள்ளது. இங்கு வாழும் சைவ சமுதாயம், தங்களது இந்துமத நம்பிக்கைகள் மற்றும் பாரம்பரிய வழிபாட்டு முறைகளை அதீத சிரத்தையுடனும், நிலைத்த நம்பிக்கையுடனும் காக்கின்றது. இப்பகுதியின் வரலாற்றுப் பெருமை, அதன் மக்களின் வாழ்வியலும் சமூக உறவுகளுமாக ஆழமாகப் பதிந்திருக்கின்றது. விடத்தல்தீவின் சைவ சமயம் அதன் வரலாற்று வளர்ச்சியிலும், கலாச்சார அடையாளத்திலும், மதசார வாழ்க்கை முறைகளிலும் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. இத்தொகுப்பு ஆய்வு, விடத்தல்தீவில் சைவ சமயத்தின் வளர்ச்சி, அதன் சமூகவியல் மற்றும் அரசியல் தாக்கங்கள் ஆகியவற்றை நோக்கி விரிந்த பார்வையொன்றை வழங்குகின்றது. இப்பகுதியில் சைவத்தின் வரலாற்று பின்னணி, வழிபாட்டு நடைமுறைகள், சடங்குகள் மற்றும் சமூக நம்பிக்கைகள் ஆகியவையும் இந்நூலில் விளக்கப்படுகின்றன. இந்த ஆய்வு நேர்காணல்கள் மற்றும் வாய்மொழி மூல ஆதாரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. சைவ சமயத்தின் சமூக மற்றும் ஆன்மிக தாக்கங்களை விரிவாக எடுத்துரைக்கும் இக்கட்டுரை, பண்டைய காலத் தொன்மைகளிலிருந்து இன்றைய சமூக மாற்றங்களுக்கான தொடர்ச்சியையும் சுருக்கமாக அலசுகிறது. இது, சைவ சமயத்தின் சமூகத்தில் நிகழ்த்திய தாக்கங்களைப் பூரணமாக புரிந்து கொள்ள உதவுகின்றது.

முக்கிய சொல்லாக்கங்கள்: விடத்தல்தீவு, சைவம், கற்பக விநாயகர் கோயில், வடக்கு இலங்கை, தமிழ் மத நடைமுறைகள், கோயில் பாரம்பரியம், வாய்மொழி வரலாறு, சைவ சமூகம், கலாச்சார நினைவு, மன்னாரில் இந்து மரபுகள், சைவ சடங்குகள், கிராம கோயில்கள், மத தொடர்ச்சி, தமிழ் அடையாளம், இலங்கை தமிழ் கலாச்சாரம்.

அறிமுகம்.

விடத்தல்தீவு, இலங்கையின் மன்னார் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள முக்கியமான கடற்கரைப் பகுதியாகும். இது நீண்ட வரலாற்றுப் பின்னணியையும், உயர்ந்த கலாச்சார, மத முக்கியத்துவத்தையும் கொண்டது. இங்கு வாழ்ந்த சைவ சமுதாயம், இந்து மதத்தை அதன் பாரம்பரியத்தோடு தொடர்ந்து காத்து வந்துள்ளது. இந்தப் பகுதியின் வரலாற்றுப் பிம்பம், சைவ மரபுக் குடும்பங்களின் வாழ்க்கை முறையும் சமூக உறவுகளும் மூலம் பிரதிபலிக்கப்படுகிறது. “விடத்தல்தீவு” என்ற பெயருக்கும் வரலாற்றுசார் மற்றும் மொழியியல் அடிப்படை உள்ளதாகக் கூறப்படுகிறது. “விடத்தல்” என்பது “வாழ்ச் சிறந்த இடம்” அல்லது “பாதுகாக்கப்பட்ட இடம்” என்ற பொருளில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது சைவ சமூகத்தின் முக்கியத்துவத்தையும் இந்த இடத்தின் பாதுகாக்கப்பட்ட தன்மையையும் காட்டுகிறது. அத்துடன், இப்பகுதியில் வளமாக இருந்த விடத்தல் மரங்களும், இந்தப் பெயருக்கு அடிப்படையாக இருந்திருக்கலாம்.

இப்பகுதியின் முக்கிய கோயிலாகக் கருதப்படும் கற்பக பிள்ளையார் கோவில், சுமார் 350-400 ஆண்டுகளாக நிலைத்திருக்கும் பண்டைய கோவில். இதன் அருகிலும் மூன்று முக்கிய வைரவர் கோயில்கள் உள்ளன. அட்டத்தீவு, பள்ளமடு, மாவடி ஆகிய பகுதிகளில். இவை அனைத்தும் இந்தப் பகுதியின் மத மரபுகளை ஆழமாகக் காப்பாற்றி வரும் புனிதத் தலங்களாக உள்ளன. விடத்தல்தீவின் சைவ சமூகத்தினர் எண்ணிக்கையில் குறைவாக இருந்த போதும், அவர்கள் கலாச்சாரம் மற்றும் மதப் பாரம்பரியத்தில் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளனர். பெரும்பாலும் வேளாண்மை மற்றும் வியாபாரம் போன்ற துறைகளில் ஈடுபட்டிருந்த இந்த சைவக் குடும்பங்கள், அருகிலுள்ள முஸ்லீம் மற்றும் கிறிஸ்தவ சமூகத்தினருடன் அமைதியாகக் கலந்திருந்து தங்களைத் தனித்துவமாக நிலைநிறுத்தியுள்ளனர். 1990-ம் ஆண்டு தொடங்கிய உள்நாட்டுப் போரும், அதனுடன் ஏற்பட்ட இடம்பெயர்வுகளும் காரணமாக, சைவ சமுதாயத்தின் அளவு குறைந்தது. இருந்தாலும், இந்து மதத்தை மையமாகக் கொண்டு, மீண்டும் ஒரு சைவ சமூகச் சுற்றுப்புறம் வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. இந்தக் குழு, அதனது பழமையான மதநம்பிக்கைகளைத் தொடர்ந்து காத்து வருவதுடன், பாரம்பரிய சுவடுகளையும் மீட்டெடுத்துவருகிறது. அவர்கள் கொண்டிருந்த கோவில் வழிபாடுகள் மற்றும் ஆன்மிக நம்பிக்கைகள், இந்த பகுதியில் சைவ சமயத்தின் தொடர்ச்சியையும் உறுதியான மக்களின் நம்பிக்கையையும்

வெளிக்கொணர்கின்றன.

விடத்தல்தீவு என்ற பெயருக்கான பல காரணங்கள்.

1. “விடத்தல்தீவு” என்ற பெயர் தமிழ் மொழியிலிருந்து வந்ததாகும். “விடதல்” என்றால் “அமர்வு” அல்லது “பாதுகாக்கப்பட்ட இடம்” என்ற பொருளில் பயன்படுகிறது. எனவே, “விடத்தல்தீவு” என்பது “அமர்ந்த இடம்” அல்லது “பாதுகாக்கப்பட்ட தீவு” எனப் பொருள் தருகிறது. “தீவு” என்பது இயற்கையான தனித்துவமிக்க நிலப்பரப்பைக் குறிக்கும். இதன் பெயர் அந்தப் பகுதிக்குரிய வரலாற்று, பண்பாட்டு அடையாளங்களுடன் இணைக்கப்படக்கூடியதாகும். பெயருக்கான காரணம்
2. இலங்கையில் பல சிறிய தீவுகள் இருந்தாலும், காலப்போக்கில் சில தீவுகள் கணக்கிலிருந்து நீக்கப்பட்டும் பின்னர் மீண்டும் இணைக்கப்பட்டும் உள்ளன. ஒரு காலத்தில் “விடுபட்ட தீவு” என அழைக்கப்பட்ட இந்த இடம், பின்னாளில் “விடத்தல்தீவு” என மாற்றப்பட்டது என்பது கிடைத்துள்ள வரலாற்றுப் பதிவுகளில் இடம்பெறுகிறது. பெயருக்கான காரணம்
3. விடத்தல்தீவைச் சுற்றியிருந்த பகுதியில், பழங்காலங்களில் “விடத்தல்” மரங்கள் அதிகமாக இருந்தன. அக்காலத்து வரலாற்றுச் சான்றுகளின்படி, இந்த மரங்களால் சூழப்பட்டிருந்த பகுதியாக இத்தீவு இருந்ததாகவும், இன்றும் அந்த மரங்களின் சில அடையாளங்கள் காணப்படுகின்றன என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எனவே, “விடத்தல்தீவு” என்ற பெயர், அந்தப் பகுதியின் இயற்கையும், சமூக பாரம்பரியத்தையும் பிரதிபலிப்பதாக அமைந்துள்ளது.

விடத்தல்தீவின் கல்வி, மதப்பகுதிகள் மற்றும் பொருளாதார செயல்பாடுகள்.

கல்வி:

விடத்தல்தீவிலுள்ள இரண்டு முக்கியப் பள்ளிகள், மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. அவை: மன்/தூய ஜோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயம் வட இலங்கையில் 400 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட பழமையை கொண்ட, புனித ஜேம்ஸ் தேவாலயத்திற்கு அருகிலுள்ள ஒரு வரலாற்று சிறப்புமிக்க கல்வி நிலையமாகும். இது தொடக்கத்தில் “மன்/விடத்தல்தீவு ரோமன் கத்தோலிக்க தமிழ் கலவன் பாடசாலை” என அழைக்கப்பட்டது. 1900-ற்கு முன் யாழ்ப்பாண மறைமாவட்டத்தினால் இந்த பள்ளிக்காக நிலம் ஒதுக்கப்பட்டது. அரசாங்கம் 1918 ஜூன் 3 ஆம் தேதி இப்பள்ளியை அதிகாரப்பூர்வமாக கையகப்படுத்தியது. 1960 இல் அரசாங்கம் இதனை முறையாக தத்தெடுத்தது. 1968இல் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி, மறுசீரமைப்பின் கீழ், உயர் தர வகுப்புகளை நீக்கி, மாணவர்களை அருகிலுள்ள மன்/அலிகார் மகா வித்தியாலயம் எனும் முஸ்லிம் பள்ளிக்கு மாற்ற உத்தரவிட்டது. பெற்றோர்கள் எதிர்ப்பு தெரிவித்ததைத் தொடர்ந்து, சில்வஸ்டர் ஆண்டனி துரம் அவர்கள் முதல்வராக நியமிக்கப்பட்டு, 1969 இல் உயர்தர வகுப்புகள் மீண்டும் இயங்கத் தொடங்கின. 1970இல் பள்ளி பத்தாம் வகுப்பாக மேம்படுத்தப்பட்டது. இப்பாடசாலை கத்தோலிக்க மற்றும் பிற மதக் குழுவினரையும் ஏற்றுக் கொள்கிறது.

மதம்:

கிறிஸ்தவ சமுதாயத்துக்குரிய முக்கிய ஆலயமாக ஜேம்ஸ் தேவாலயம் இருக்கிறது. இது 400 ஆண்டுகளுக்கு மேலான வரலாற்றைக் கொண்ட, பிரான்சிஸ்கன் துறவிகள் கட்டிய ஆலயமாகும். பிறகு புனித மேரி தேவாலயம் எனும் மற்றொரு ஆலயமும் அந்தப் பகுதியின் ஆன்மிக மற்றும் கலாச்சார அடையாளமாக விளங்குகிறது.

சைவம்:

கற்பக பிள்ளையார் கோவில் விடத்தல்தீவின் ஒரே சைவ கோயிலாக விளங்குகிறது. இதன் வரலாறு 350–400 ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆகும். அத்துடன், விடத்தல்தீவுக்குப் புறமுள்ள பகுதிகளில் மூன்று வைரவர் கோயில்கள் உள்ளன: அட்டைத்தீவு புளியமரத்திற்கு கீழ், பள்ளமடு குளக்கரை, மாவடி, கொங்குநாகுளம் செல்லும் வழியில் இக் கோயில்கள் அமைந்துள்ளன.

இஸ்லாம்:

விடத்தல்தீவு ஜம்மா பள்ளிவாசல் மற்றும் தக்கியா பள்ளிவாசல் ஆகிய இரண்டு மசூதிகள் முஸ்லிம் சமூகத்தின் ஆன்மிக தேவைகளை நிறைவேற்றுகின்றன. ஜம்மா மசூதி சமூக சேவைகளின் மையமாகவும் செயல்படுகிறது. தக்கியா பள்ளிவாசல் வழிபாடு மற்றும் சமூகச் சேவைகளுக்கான கூட்டு இடமாக உள்ளது.

பொருளாதாரம்:

முக்கியமாக மீன்பிடி தொழில் இங்கு நிலவுகிறது. பெண்கள் வலை நெய்தல் மற்றும் மீன்பிடிக்கும்

பின்னான செயல்பாடுகளில் ஈடுபட்டு குடும்பத்தை ஆதரிக்கிறார்கள். அதனைத் தவிர, சிறிய கடைகள் மற்றும் மீன்பிடி பொருட்கள் விற்பனைகளிலும் சிலர் ஈடுபட்டு உள்ளனர். சமீப காலங்களில் கடல்சார் உயிரினங்களின் இறக்குமதி-ஏற்றுமதிக்கும் மக்கள் பங்களிக்கின்றனர்.

முக்கிய நோக்கங்கள்.

இலங்கையின் மன்னார் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள விடத்தல்தீவின் புவியியல் அமைப்பையும், அதனுடன் தொடர்புடைய மதம்சார்ந்த மற்றும் சமூக பண்புகளின் முக்கியத்துவத்தையும் ஆய்வு செய்தல். “விடத்தல்தீவு” என்ற பெயருக்குப் பின்னுள்ள வரலாற்று, புனைவியல் மற்றும் மதவியல் காரணங்களைத் தெளிவுபடுத்தல். விடத்தல்தீவின் சைவ சமயக் கல்வி, வழிபாட்டு நடைமுறைகள் மற்றும் பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் நிகழ்ந்த மாற்றங்களையும், அவற்றின் வரலாற்றுப் பின்னணியையும் ஆராய்தல். சைவ சமயத்தின் தாக்கத்தின் அடிப்படையில், விடத்தல்தீவில் ஏற்பட்ட ஆளுமைச் சுழற்சி, சமூக மாற்றங்கள் மற்றும் அரசியல் செயல்திறன்களைப் புரிந்துகொள்ளுதல். விடத்தல்தீவில் அமைந்துள்ள “கற்பக விநாயகர்” ஆலயத்தின் மதம்சார்ந்த வரலாறையும், அந்த ஆலயம் சமூகத்தில் வகிக்கும் நிலையான ஆன்மீக மற்றும் கலாச்சார முக்கியத்துவத்தையும் ஆய்வு செய்தல். இவ்வாறு, இந்நோக்கங்கள் அனைத்தும் விடத்தல்தீவின் சைவ மரபை அதன் சமூக, பண்பாட்டு, மற்றும் மத அடையாளங்களோடு இணைத்துப் புரிந்துகொள்வதற்கான முழுமையான களமாகக் அமைகின்றன.

ஆய்வுமுறை.

இந்த ஆய்வில், விடத்தல்தீவின் சைவ வரலாறும், அதன் கலாச்சாரப் பாரம்பரியங்களும் ஆராயப்பட்டுள்ளன. அதற்காக, ஒழுங்கமைந்த பண்பாட்டியல் மற்றும் வரலாற்றியல் முறைகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. குறிப்பாக, வரலாற்று ஆவணங்கள், வாய்மொழிக் கதைகள் மற்றும் மத வழிபாட்டு முறைகள் தொடர்பான தகவல்களைச் சேகரிப்பதில் தீவிர கவனம் செலுத்தப்பட்டது. இந்த ஆய்வு, வடக்கு இலங்கையின் விடத்தல்தீவிலுள்ள சைவ சமுதாயத்தின் வரலாற்று தாக்கங்கள் மற்றும் பண்பாட்டுப் பின்னணியை விளக்குவதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்டது.

தரவுகள் சேகரிப்பு.

இந்த ஆய்விற்கான முதன்மையான தரவுகள் இரண்டு வெவ்வேறு காலகட்டங்களில், நம்பகமான, அனுபவம் வாய்ந்த நபர்களிடமிருந்து பெறப்பட்டன. “விடத்தல்தீவின் சைவ வரலாறு” என்ற தலைப்பின் கீழ், அவர்கள் தங்களது கருத்துகளையும் அனுபவங்களையும் மகிழ்ச்சியுடன் பகிர்ந்தனர். இக்கட்டுரை, விடத்தல்தீவிலுள்ள சைவ மக்களின் முக்கியமான சைவ மரபுகளையும், அவர்களின் பக்திப் பாரம்பரியங்களையும் பிரதிபலிக்கும் வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. தரவுத் திரட்டப்பட்ட மக்கள்: சைவ சமயத்தில் ஆழ்ந்த ஈடுபாடுள்ளவர்கள், விடத்தல்தீவைப் பற்றிய பூரண அறிவுடையவர்கள் (பிறந்தவர்கள், வாழ்ந்தவர்கள், தற்போதும் வாழ்பவர்கள்). இந்த ஆய்விற்கான இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளாக வரலாற்று ஆவணங்கள், மன்னார் மற்றும் யாழ்ப்பாணம் மாவட்டங்களைச் சார்ந்த நூல்கள், ஆவணங்கள் மற்றும் கட்டுரைகள் ஆய்வு செய்யப்பட்டன. மேலும் கோவில் வழிபாட்டு நடைமுறைகள்: கற்பக பிள்ளையார் கோவிலிலும் அருகிலுள்ள புனித தலங்களிலும் நேரடி பங்கேற்பு வாயிலாக மத சடங்குகள் மற்றும் வழிபாட்டு முறைகள் பதிவுசெய்யப்பட்டன.

தரவுப்பகுப்பாய்வு.

இனவியல் பகுப்பாய்வு (Ethnographic Analysis): சமூகத்தின் மதநம்பிக்கைகள் மற்றும் வழிபாட்டு முறைகளை நேரடி அனுபவங்களின் அடிப்படையில் ஆராய்ந்தது. உரைவியல் பகுப்பாய்வு (Textual Analysis): சைவ வரலாற்றுச் சான்றுகளும், வட்டார நூல்களும் ஆய்வுக்காக பயன்படுத்தப்பட்டன. வரலாற்று மாற்றங்கள் மற்றும் மதப் பரம்பரைகளை இம்முறையில் ஆராய முடிந்தது.

தரவுகள் பரிசோதனை மற்றும் திருத்தம்.

சேகரிக்கப்பட்ட தரவுகள் பரிசோதிக்கப்பட்டு, பல்வேறு தரவுகளுக்கு இடையிலான ஒத்துப்போகும் அம்சங்கள் அடையாளம் காணப்பட்டன. பங்கு பெற்ற நபர்களின் வாழ்க்கை அனுபவங்கள், அவர்களின் மதநம்பிக்கைகள், பின்பற்றும் சடங்குகள் ஆகியவை மதிப்பீட்டு அடிப்படையாகக் கொள்ளப்பட்டன.

ஆய்வின் வரம்பு.

இந்த ஆய்வு, விடத்தல்தீவு மற்றும் அதன் சுற்றுப்புறங்கள் போன்ற மன்னார் மாவட்டப் பகுதிகளில் காணப்படும் சைவ மதத்தின் வரலாறு, கோவில் வழிபாடுகள், சடங்குகள் மற்றும் மரபுகளை மையமாகக்

கொண்டு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வின் கட்டுப்பாடுகள்.

சில முக்கியமான வரலாற்றுச் சான்றுகள் கிடைக்காமை காரணமாக, வாய்மொழி ஆதாரங்களின் மீது மிகுந்த நம்பிக்கை வைக்க வேண்டி இருந்தது. போர், இடம்பெயர்வு, மற்றும் மூத்தோரின் மறைவு போன்ற காரணங்களால், வழிபாட்டு முறைகள் மாற்றமடைந்துவிட்டன. இதனால் சில தரவுகள் நேரடி ஆதாரமின்றி நம்பிக்கைக்கு உரியவையாக இருக்கவில்லை. முற்றாக, இந்த ஆய்வுமுறை, விடத்தல்தீவில் சைவ சமயத்தின் வளர்ச்சி, அதன் சமுதாயப் பங்கு, மற்றும் கலாச்சார-மத அடையாளங்களைப் புரிந்து கொள்ள வழிகாட்டியாக அமைந்துள்ளது.

இலக்கிய மதிப்பாய்வு.

இலங்கையின் மாந்தை மேற்கு மற்றும் மன்னார் மாவட்டம் விடத்தல்தீவின் சைவ சமய வரலாறு.

புவியியல் மற்றும் வரலாற்றுப் பின்னணி.

விடத்தல்தீவு என்பது இலங்கையின் வடக்கு மாகாணத்திலுள்ள மன்னார் மாவட்டத்தின் மாந்தை மேற்கு பிரிவில் அமைந்துள்ள ஒரு கடற்கரைத் தமிழ் கிராமமாகும். மன்னார் பகுதி வரலாற்று ரீதியாக இலங்கைத் தமிழர்களால் குடியேறிய பகுதியாகும். இவர்களிடையே சைவம் (சிவ வழிபாடு) பாரம்பரிய நம்பிக்கையாக நிலவி வருகிறது. இப்பகுதியில் சைவத்தின் ஆழ்ந்த வேர்களைத் திருக்கேதீஸ்வரம் கோயில் உணர்த்துகிறது. இது இலங்கையின் ஐந்து பண்டைய ஈஸ்வர சிவன் கோயில்களுள் ஒன்றாகும். இது மாந்தை மற்றும் குதிரைமலை போன்ற பண்டைய துறைமுக நகரங்களின் அருகாமையில் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக நிலைத்து நின்றது. இந்த கோயிலின் தொன்மை தமிழ் மரபில் பெரிதும் கொண்டாடப்படுகிறது. மாந்தையின் மன்னர் மாயன் (இது ராவணனின் மனைவியின் புராணத் தந்தை என கூறப்படும்) திருக்கேதீஸ்வரத்தை சிவ வழிபாட்டிற்காக நிறுவியதாக பல ஆதாரங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. புராணக் கதைகளின்படி, தீவின் ஆரம்பமான காலங்களில் நாகர் மக்கள் இக்கோயிலில் வழிபட்டதாகவும், அதேவேளை ராவணனும் திருக்கேதீஸ்வரம், கோணேஸ்வரம் மற்றும் முன்னேஸ்வரத்தில் சிவனை வழிபட்டதாகவும் கூறப்படுகிறது. சம்பந்தர் மற்றும் சுந்தரர் ஆகிய 7-9ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த சைவ நாயன்மார்கள் இசைத்த தேவாரப் பாடல்களில் திருக்கேதீஸ்வரம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு தொல்பொருள் மற்றும் இலக்கிய ஆதாரங்கள் இந்தக் கோயிலின் தொன்மையையும், சைவத்தின் தொடர்ச்சியான இருப்பையும் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய சைவ மரபு.

காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய யுகத்தில், வட இலங்கையின் தமிழ் சமூக வாழ்க்கையில் சைவம் முக்கிய பங்கு வகித்தது. தமிழ் மன்னர்கள் மற்றும் பிரதேச தலைவர்கள் சிவன் கோயில்களுக்கு ஆட்பட்ட நன்கொடைகள் வழங்கினர். மன்னார் மாவட்டத்தின் தமிழ் கிராமங்களில் சைவ சடங்குகள் பரவலாக நடைமுறையில் இருந்தன. சைவ வழிபாடுகள் தீவின் எழுதப்பட்ட வரலாறுக்கு இணையாக பழமையானவை என பல அறிஞர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். பல்லவ, பாண்டிய மற்றும் சோழர் ஆகிய தமிழ் வம்சங்களின் கீழ், திருக்கேதீஸ்வரம் கோயிலுக்கு பல நன்கொடைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இதற்கு கல்வெட்டுகள் மற்றும் இலக்கிய குறிப்புகள் ஆதாரமாக உள்ளன. யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தில் சைவம் அரச மதமாக இருந்ததுடன், 14ஆம் நூற்றாண்டு முதல் யாழ்ப்பாண மன்னர்களின் அரசவையில் வழிபடப்பட்டது. மேலும் 16ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் (மன்னர் ராஜசிங்க I, 1582-1592 காலத்தில்), கண்டி சிங்கள இராச்சியத்தினரும் சைவத்தை அரச மதமாக ஏற்றனர். அந்தக் காலத்தில், இலங்கையின் தமிழ் கிராமங்களில் ஒவ்வொன்றிலும் (மன்னார் பகுதியும் உட்பட) சுமார் முறையில் ஒரு சிவன் அல்லது முருகன் சன்னதி (பெரும்பாலும் விநாயகர் கோயில்) இருந்தது. இந்தக் கிராமக் கோயில்கள் உள்ளூர் சைவ வழிபாட்டையும் சமூக அடையாளத்தையும் உறுதிப்படுத்தின. மன்னார் பகுதியில் பௌத்தத்தின் செல்வாக்கு குறைவாகவே இருந்ததால், இங்குள்ள தமிழர்களிடையே சைவம் உறுதியாக நிலைத்திருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகியது.

தொல்பொருள் மற்றும் இலக்கியச் சான்றுகள்.

நவீன தொல்லியல் மற்றும் வரலாற்றியல் ஆய்வுகள் இந்த சைவத் தொடர்பைப் பலமாக ஆதரிக்கின்றன. 7ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 9ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த தேவாரம் பாடல்கள் (சைவ நாயன்மார்கள் சம்பந்தர் மற்றும் சுந்தரர் ஆகியோரால் இயற்றப்பட்டவை) குறிப்பாக திருக்கேதீஸ்வரம் மற்றும் இலங்கையின் பிற சைவக் கோயில்களை குறிப்பிடுகின்றன. திருக்கேதீஸ்வரக் கோயிலின் இடிந்து விழுந்த நிலையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட நினைவுச்சின்னங்கள், பழமையான லிங்கம் சன்னதி மற்றும் கோயில்

குளம் உட்பட அகழ்வாராய்ச்சிகள் மற்றும் கல்வெட்டு ஆய்வுகளால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தமிழ் கல்வெட்டுகள் இந்த இடத்தில் இடைக்காலத்திலும் கோயில் நன்கொடைகள் வழங்கப்பட்டதாகப் பதிவு செய்கின்றன (Tamil Heritage, n.d.). அதனுடன், திருக்கேதீஸ்வரத்தின் தூண்கள் சூழ்ந்த பழமையான “பாலாவி” குளம், ஒரு முக்கிய தொல்பொருள் அம்சமாகும். இது நவீனகாலத்தில் முழுமையாக சீரமைக்கப்பட்டதையும் குறிப்பிடத்தக்கது (Tamil Heritage, n.d.). இருப்பினும், மன்னாரில் உள்ள சிவ வழிபாட்டை புராணக் கதைகளுடன் இணைக்கும் உள்ளூர் வாய்மொழிக் கதைகள் தொடர்ந்து கூறப்பட்டுவருகின்றன: சங்க கால புராண பாரம்பரியத்தின்படி, ராவணனின் மாமனார் எனக் கூறப்படும் மந்தை மாயன், சிவனைத் தழுவிச் சாந்தப்படுத்தும் நோக்கில் திருக்கேதீஸ்வரக் கோயிலை நிறுவியதாகக் கூறப்படுகிறது (Lakpura, n.d.). இந்த வகையான சைவ புனிதக் கதைகள், விடத்தல்தீவு பகுதியின் புனித புவியியல் நினைவுகளை பல நூற்றாண்டுகளாக உயிருடன் வைத்திருக்கின்றன.

காலனித்துவ ஆட்சியின் கீழ் சைவ நிறுவனங்கள்.

16ஆம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பிய காலனித்துவ ஆதிக்கம் தொடங்கியதுடன், மன்னாரின் மதநிலைமை அதிகமாக மாறியது. போர்த்துகீசியர்கள் 1560ஆம் ஆண்டு மன்னார் தீவைக் கைப்பற்றி, ரோமன் கத்தோலிக்க மதத்தை தீவிரமாகப் பரப்பினர். பல தமிழ் கிராமங்களில் மக்கள் மதம் மாற்றப்பட்டனர். கத்தோலிக்க தேவாலயங்கள், உதாரணத்திற்கு அருகிலுள்ள மடு அன்னை ஆலயம், முக்கிய பங்கு வகிக்கத் தொடங்கின. போர்த்துகீசிய வரலாற்றாசிரியர்கள், திருக்கேதீஸ்வரம் போன்ற சைவக் கோயில்களை திட்டமிட்டு குறிவைத்தனர். இந்த கோயில் சுமார் 1575 ஆம் ஆண்டு பெருமளவில் அழிக்கப்பட்டது, மேலும் அதன் பாரம்பரிய பூஜைகள் 1589இல் நிறுத்தப்பட்டன (Tamil Heritage, n.d.). ஜெசுயிட் ஆவணங்களும், வட இலங்கை முழுவதும் சைவ ஆலயங்கள் முற்றாக இடிக்கப்பட்டதாகக் கூறுகின்றன. இதன் விளைவாக, முன்னர் புகழ்பெற்றிருந்த திருக்கேதீஸ்வரக் கோயில் நிர்மூலமான நிலையில் இருந்தது. விடத்தல்தீவுக்குரிய குறிப்புகள் குறைவாக இருந்தாலும், மற்ற கிராமக் கோயில்கள் நிலைத்திருந்தன. பொதுவாக, உள்ளூர் இந்துக்கள் காலனித்துவ கட்டுப்பாடுகளுக்கிடையிலும், தங்கள் கிராமக் கோயில்களில் சன்னதி வழிபாட்டைத் தொடர்ந்து மேற்கொண்டனர்.

18ஆம் மற்றும் 19ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்குள், போர்த்துகீசியர்களையும் டச்சுக்காரர்களையும் தோற்கடித்து ஆங்கிலேயர்கள் இலங்கை மீது கட்டுப்பாட்டை எடுத்தனர். அவர்கள் வெளிப்படையான மத அடக்குமுறையை மேற்கொள்ளவில்லை என்றாலும், சைவ சமூகம் தொடர்ந்து அழுத்தங்களை எதிர்கொண்டது. பல மன்னார் தமிழர்கள் கிறிஸ்தவர்களாக மாறினர். 1911ஆம் ஆண்டின் மன்னார் மாவட்ட மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி, கடற்கரை கிராமங்களில் கிறிஸ்தவர்களின் எண்ணிக்கை பெரும்பான்மையாக இருந்தது. இதற்குப் பதிலாக, ஒரு அகில இலங்கை தமிழ் சைவ மறுமலர்ச்சி இயக்கம் உருவானது. அதில் மிகச்சிறந்த பங்கு வகித்தவர் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த சைவ அறிஞர் ஆறுமுக நாவலர் (1822–1879). நாவலரும், அவருடைய சீடர்களும் தமிழ் மொழியில் சைவக் கல்வி, சைவ நூல்கள் பதிப்பு, மற்றும் பழமையான கோயில்களைப் புனரமைத்தல் ஆகியவற்றை ஊக்குவித்தனர். 1872இல் நாவலர் திருக்கேதீஸ்வரத்தை மீளமைக்க கோரிக்கை முன்வைத்தார். இந்த கோயில் 1903ஆம் ஆண்டில் அதன் மூல இடத்தில் மீண்டும் கட்டப்பட்டு வழிபாட்டுக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டது (Tamil Heritage, n.d.).

இதனால், காலனித்துவ கட்டுப்பாடுகளுக்குள்ளாக இருந்த போதிலும், மன்னார் பகுதியின் சைவ சமூகம் தங்கள் மத நிறுவனங்களை மறுமலர்ச்சி செய்ய முடிந்தது. நாவலரின் இயக்கம் உள்ளூர் கோயில் பாதுகாவலர்களையும் ஊக்குவித்தது: 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்காலத்தில், சாதி-இந்து அறங்காவலர்கள் (பாண்டாரங்கள்) மீதமிருந்த கோயில்களில் தினசரி வழிபாட்டை மீண்டும் நிலைநாட்டினர்.

பிற மரபுகளுடனான தொடர்புகள் மற்றும் முரண்பாடுகள்.

மன்னாரின் சைவ மக்கள், பிற மதக்குழுக்களுடன் இணைந்து வாழ்ந்ததுடன், சில சமயங்களில் முரண்பாடுகளையும் எதிர்கொண்டனர். இப்பகுதியில் கிறிஸ்தவம் தீவிரமாக வளர்ந்தது: 2012ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி, மன்னார் மாவட்டத்தில் பாதிக்கும் மேற்பட்ட மக்கள் கிறிஸ்தவர்களாக (பெரும்பாலும் ரோமன் கத்தோலிக்கராக) தங்களை அடையாளப்படுத்தினர், இதே நேரத்தில் இந்துக்கள் சுமார் 24% மட்டுமே ஆக இருந்தனர் (Department of Census and Statistics, 2012). எடுத்துக்காட்டாக, 2012ம் ஆண்டின் மாவட்ட தரவுகளின்படி, மன்னாரில் 52,415 கத்தோலிக்கர்களும், 4,790 பிற கிறிஸ்தவர்களும் இருந்தனர், ஆனால் சைவர்கள் 24,027 பேர் மட்டுமே. இதுவே மந்தை மேற்கு பிரிவிலும் பிரதிபலிக்கிறது: அங்கு 6,127 சைவர்களும், 7,400 கத்தோலிக்கர்களும், 6,367 பிற கிறிஸ்தவர்களும் இருந்தனர் (Department of Census and Statistics, 2012). இது வரலாற்றில் நிகழ்ந்த மதமாற்ற வெற்றிகளையும், பின்னாளில் நிகழ்ந்த கத்தோலிக்க மிஷனரி நடவடிக்கைகளையும் பிரதிபலிக்கிறது. இவற்றுக்கு எதிரொலியாக, மந்தை மேற்கு பகுதியிலுள்ள சின்னகுளம் போன்ற

சில கிராமங்கள் இன்றுவரை முழுமையாக சைவத் தமிழராகத் திகழ்கின்றன. அதேவேளை, அதனைச் சுற்றியுள்ள பல கிராமங்கள் பெரும்பான்மையாக கத்தோலிக்க மதத்திற்கு மாறியிருக்கின்றன. பெளத்தம் மன்னார் மாவட்டத்தின் தமிழ் கிராமங்களில் எப்போதும் குறிப்பிடத்தக்க தாக்கத்தை ஏற்படுத்தவில்லை. எனவே தென் மற்றும் மத்திய இலங்கையில் இருந்தது போன்று சைவம் இங்கு பெளத்த எதிர்மறைச் சூழல்களை எதிர்கொள்ளவில்லை. மன்னாரில் இஸ்லாம் ஒரு சிறுபான்மையதாக (மாவட்ட மக்களின் சுமார் 17%) நிலவுகின்றது. ஆனால் சைவத் தமிழர்களுக்கும், மன்னாரின் சோனக மீனவர்களுக்கும் இடையே, பொதுவான வாழ்வைத் தவிர்த்த நேரடி வரலாற்றுத் தொடர்புகள் குறைவாகவே உள்ளன (Department of Census and Statistics, 2012). எனவே, விடத்தல் தீவின் சமயச் சூழலில் சைவத்திற்கு எதிர்பார்க்கக்கூடிய முக்கியமான “பிற” பாரம்பரியம் கிறிஸ்தவமே ஆகும். இருப்பினும், சைவத் தமிழ்ச் சமூகங்கள் தங்களது சடங்குகள், பண்டிகைகள் மற்றும் ஆசார மரபுகளை, மன்னாரின் கத்தோலிக்கத் தமிழ் கலாச்சாரத்துடன் இணைந்திருந்தபடியே, தொடர்ந்து பாதுகாத்துவருகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக உள்ளூர் இந்துக்கள் இன்றும் மகா சிவராத்திரி மற்றும் பிற சைவப் பண்டிகைகளை மன்னார் கோயில்களில் கொண்டாடி வருகிறார்கள். இந்த விழாக்கள் குறித்து 2004ஆம் ஆண்டு இலங்கை இராணுவம் வெளியிட்ட அறிக்கையிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

சைவ கோயில்கள், தொல்லியல் மற்றும் மரபுகள்.

மாந்தை (மன்னார்) பகுதியிலுள்ள திருக்கேதீஸ்வரம் கோயில், இப்பகுதியின் முக்கியமான சைவக் கோயிலாகும். இது இலங்கையின் மிகவும் புனிதமான சிவன் கோயில்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது (Tamil Heritage, n.d.). இந்தக் கோயில், போர்த்துகீசியர் அழித்த பிறகு பல நூற்றாண்டுகள் இடிந்து கிடந்தது. பின்னர், தமிழ் பக்தர்களால் 1903ஆம் ஆண்டு மீண்டும் புனரமைக்கப்பட்டது என்று கோயில் வரலாற்றாசிரியர்கள் பதிவு செய்கின்றனர். தொல்லியல் ரீதியாக, இக்கோயிலின் இடம் பண்டைய கோயில் அடித்தளங்களையும், ஒரு புனிதக் குளத்தையும் (தீர்த்தக் குளம்) வெளிக்கொணர்ந்துள்ளது. மன்னார் மாவட்டத்தில் முன்பே பல சைவக் கோயில்கள் இருந்தன. அவை அனைத்தும் முழுமையாக ஆய்வு செய்யப்படவில்லை என்றாலும், இலங்கை தொல்லியல் துறை இப்பகுதியில் உள்ள பல பாதுகாக்கப்பட்ட சைவக் கோயில்கள் மற்றும் தளங்களை பட்டியலிட்டுள்ளது. இதில், விடத்தல்தீவு மற்றும் அதனைச் சூழவுள்ள கிராமங்களில் உள்ள பழமையான கணபதி/விநாயகர் கோயில்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. இவை அனைத்திலும் உள்ள கட்டிடக்கலை வடிவங்கள், லிங்கத் தலங்கள், மணி மண்டபங்கள் தமிழ் சைவ மரபுகளுடன் ஒத்துப்போகின்றன.

வாய்மொழி மற்றும் எழுதப்பட்ட பதிவுகள்.

உள்ளூர் வாய்மொழிக் கதைகள் மற்றும் புராண வரலாறுகள், இப்பகுதியின் பழங்கால சைவ மரபுகளை நினைவுகூறுகின்றன. விடத்தல்தீவு மற்றும் மாந்தை தொடர்பான நாட்டுப்புறக் கதைகள் பெரும்பாலும் ராவணனின் குடும்ப வரலாற்றை உள்ளடக்கியவையாகவே இருக்கின்றன. பல மூத்த மன்னார் தமிழர்கள், திருக்கேதீஸ்வரக் கோயிலின் பழைய மகிமையையும், அதை நாவலர் தலைமையில் மீளக் கட்டியெழுப்பிய வரலாறையும் நினைவுகூர முடியும். இவற்றுடன் இணைந்து எழுதப்பட்ட ஆதாரங்களும் உள்ளன: தேவாரம் பாடல்களைத் தவிர, காலனித்துவ ஆட்சிக்கால இனவியல் எழுத்துக்களும், வட இலங்கையின் தமிழ் கோயில்கள் தொடர்பான பழக்கவழக்கங்களை பதிவு செய்கின்றன. மன்னாரில் உள்ள சிவாச்சாரியர்கள் (பூசாரி குடும்பங்கள்) தங்களது மரபுகளை போர்த்துகீசியர் வருகைக்கு முந்தைய காலம்வரைப் பற்றிக் கொண்டுள்ளனர். மேலும், பனை ஓலை அனுமதிச் சீட்டுகள் போன்ற கோயில்கள் தொடர்பான பழைய ஆவணங்கள் (பெரும்பாலும் 1800களுக்குரியவை), விழாக்கள் மற்றும் நில மானியங்களைப் பற்றிய பதிவுகளை வழங்குகின்றன. விடத்தல்தீவில் பெரிய தமிழ் காவியங்கள் எழுதப்படவில்லை என்றாலும், அங்குள்ள சைவ வழிபாட்டு மரபுகள், தேவாரம் பாடல்கள் மற்றும் சிலப்பதிகாரம் போன்ற தமிழ் இலக்கிய மரபுகளின் தாக்கத்தைக் கொண்டுள்ளன. பண்டிகைகளின்போது தேவார வசனங்கள் ஓதப்படுவதும், சிலப்பதிகாரக் கதைகள் கூறப்படுவதும் இதற்குச் சான்றாகும்.

20 – 21ஆம் நூற்றாண்டும் தொடரும் சைவ நம்பிக்கையும்.

இலங்கையின் சுதந்திரத்திற்குப் பிறகும், 20ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும், மன்னார் மாவட்டத்தில் சைவம் ஒரு உறுதியான மீள்பிரவேசத்தைக் காண்கிறது. உள்நாட்டுப் போரும் (1983–2009), மக்கள் இடம்பெயர்வும் இடம்பெற்றிருந்தபோதிலும், விடத்தல்தீவின் பெரும்பாலான மீதமுள்ள தமிழர்கள் சைவர்களாகவே தொடர்ந்தனர். 2012 ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி, சைவர்கள் மன்னார் மாவட்டத்தில் ஒரு முக்கியமான சிறுபான்மையினராக (சுமார் 24%) உள்ளனர் (Department of Census and Statistics, 2012). இன்றைய நடைமுறையில், சைவ வழிபாடு பெரும்பாலும் கிராமக் கோயில்களில் நடைபெறும் தினசரி பூஜைகளையும், ஆண்டு திருவிழாக்களையும் மையமாகக்

கொண்டதாகவே இருக்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக, 2004ஆம் ஆண்டு இலங்கை இராணுவம் வெளியிட்ட செய்தியொன்றில், திருக்கேதீஸ்வரம் கோயிலில் நூற்றுக்கணக்கான பக்தர்கள் மகா சிவராத்திரியை அனுசரித்ததைப் பதிவு செய்துள்ளது (Sri Lanka Army, 2004). இது சைவம் இன்னும் உயிருடனும் உறுதியுடனும் தொடரும் மத நம்பிக்கையாக இருப்பதை விளக்குகிறது. விடத்தல்தீவில் வாழும் உள்ளூர் சைவர்கள், சிவன், முருகன், விநாயகர் மற்றும் பிற தெய்வங்களை வழிபடுவதற்காக, தாரமடம் அல்லது இலுப்பைக்கடவை போன்ற அருகிலுள்ள கோயில்களுக்கு செல்வதை வழக்கமாக வைத்துள்ளனர். 20ஆம் நூற்றாண்டில் பயிற்சி பெற்ற தமிழ் பூசாரிகள், இப்பகுதியில் சடங்கு மற்றும் வழிபாட்டு தொடர்ச்சியை நிலைத்தவையாகப் பராமரித்து வருகின்றனர். மேலும், திருக்கேதீஸ்வரம் மற்றும் வடக்கு பகுதி கோயில்களை மீட்டெடுக்கவும் புதுப்பிக்கவும் பல முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. தமிழ் புலம்பெயர்ந்தோர் அமைப்புகள் மற்றும் இந்து அறக்கட்டளைகள் இந்தக் கோயில்களுக்கு நிதியுதவி வழங்கி வருகின்றன. போருக்குப் பிறகு ஏற்பட்ட மறுசீரமைப்பு தேவை, மற்றும் பொருளாதார வளக்குறைபாடு போன்ற சவால்கள் இருந்தபோதிலும், அடிப்படை வழிபாட்டு மரபுகள் நிலைத்துள்ளன. மன்னார் மாவட்டத்தின் தமிழ் கலாச்சார அமைப்புகள் சைவ பாரம்பரியத்தைச் செம்மையாக வலியுறுத்தி வருகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, வருடாந்திர விநாயகர் சதுர்த்தி மற்றும் திருவாதிரை விழாக்கள் மீண்டும் உயிர் பெறுகின்றன. இளம் தலைமுறையினர் சைவ தத்துவத்தைப் படிக்க ஆர்வம் காட்டுகின்றனர்.

விடத்தல்தீவு போன்ற கிராமங்களில், கோயில்களின் தோற்ற வரலாறுகள் மற்றும் உள்ளூர் “சாமி” (ஆன்மா அல்லது தெய்வம்) கோயில்கள் பற்றிய வாய்மொழிக் கதைகள் இன்னும் சொல்லப்படுகின்றன. இந்தக் கதைகள் கடந்த காலம் மற்றும் நிகழ்கால நம்பிக்கைகளை இணைக்கும் பாலமாகும். இவ்வாறு, காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய, காலனித்துவக் கால மற்றும் அதன் பிந்தைய காலகட்டங்களில், விடத்தல்தீவு மற்றும் அதன் சுற்றியுள்ள மன்னார் கிராமங்களில் சைவம் ஒரு தொடர்ச்சியான மத மரபாக மாறுபாடுகளை எதிர்கொண்டு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. புற அழுத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்வதுடன், அதன் முக்கிய சடங்குகள் மற்றும் புனித மரபுகளைத் தொடர்ந்து தக்க வைத்திருக்கிறது (Tamil Heritage, n.d.; Department of Census and Statistics, 2012). விடத்தல்தீவும், பரந்த மன்னார் பகுதியும், ஒரு தொடர்ச்சியான மற்றும் நன்கு ஆதாரமுள்ள சைவ (சிவன்) பாரம்பரிய வரலாற்றைக் கொண்டுள்ளன. பண்டைய தமிழ் தேவாரப் பாடல்களும், உள்ளூர் புராணக் கதைகளும், இந்தத் தீவுக்கரையையும், இலங்கையில் சைவ வழிபாட்டின் ஆரம்ப அத்தியாயங்களுடனும் இணைக்கின்றன (Sangam.org, n.d.; Lakpura, n.d.). காலனித்துவ ஆட்சியின் போது பெரும் இழப்புகளாக சைவ கோயில்களின் அழிவும், மதமாற்றங்களும் நிகழ்ந்தாலும், சைவ சமூகம், குறிப்பாக 19ஆம் நூற்றாண்டில், ஆறுமுக நாவலரின் முயற்சியால் மீண்டும் நிலைநிறுத்தப்பட்டது (Sangam.org, n.d.). இன்றுவரை அவர் செய்த சீர்திருத்த முயற்சிகள் தொடருகின்றன. மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு தரவுகளும், உள்ளூர் நிகழ்வுகளும், சைவ சமூகத்தின் நிலைமையைப் பிரதிபலிக்கின்றன. மற்ற மதங்களுடனான (முக்கியமாக கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவம்) தொடர்புகள், மன்னார் மாவட்டத்தின் கலாச்சாரத்தைக் குறிக்கின்ற முக்கிய அம்சமாக உள்ளன. தொல்பொருள் அகழ்வுகள், கல்வெட்டுகள், கோயில் இடிபாடுகள், மற்றும் திருக்கேதீஸ்வரம் போன்ற கோயில்களின் வரலாறுகள் இப்பகுதியில் சைவத்தின் ஆழமான வேர்களுக்கு உறுதியான ஆதாரங்களை வழங்குகின்றன (Tamil Heritage, n.d.; Sangam.org, n.d.). சுருக்கமாகக் கூறும்போது, வரலாற்றுக்கு முந்தைய காலத்திலிருந்து நவீன கால வரை, விடத்தல்தீவு மற்றும் அதனைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களில் சைவம், வியத்தகு பின்பற்றுதல் மற்றும் சகிப்புத்தன்மையுடன் தொடர்ந்து வாழ்ந்துவரும் ஒரு நம்பிக்கையான மரபாக விளங்குகிறது.

இது வடக்கு இலங்கையின் தமிழ் அடையாளத்தில் ஒரு அடையாளமிக்க கூறாகவே இருந்து வருகிறது.

இலங்கையில், குறிப்பாக வடக்கு மாகாணத்தில், சைவ பாரம்பரியம் பல நூற்றாண்டுகளாக கலாச்சாரம், சமூகம் மற்றும் வரலாற்றுத் தொடர்ச்சிகளில் ஆழமாக வேரூன்றியதாகக் காணப்படுகிறது. தமிழ் மத அடையாளம் மற்றும் கோயில்களை மையமாகக் கொண்ட சமூக அமைப்பை உருவாக்குவதில் சைவத்தின் பங்கு முக்கியமானதாக இருப்பதை பலரும் வலியுறுத்தியுள்ளனர் (ராகவன், 1971; சிவத்தம்பி, 1983). மன்னார் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள கடற்கரைப் பகுதியான விடத்தல்தீவு, தேசிய வரலாற்றுப் பிரசங்கங்களில் குறைவாகவே ஆவணப்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும், சைவ வழிபாடு மற்றும் உள்ளூர் மயமாக்கப்பட்ட மதவியல் நடைமுறைகளை புரிந்து கொள்ளக்கூடிய முக்கிய ஆய்வுத் தளமாகத் திகழ்கிறது. யாழ்ப்பாணம் மற்றும் அதன் அண்டைப் பகுதிகளில் உள்ள தமிழ் குடியேற்றங்கள் மற்றும் சைவ கோயில்களை பற்றிய ஆரம்பக் கால கட்டிடவியல் ஆய்வுகளில் இராசநாயகம் (1926) வழங்கிய தகவல்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. அந்த ஆய்வுகள், சோழர் மற்றும் பாண்டியர் கட்டிடக்கலை மரபுகளின் செல்வாக்கை அடையாளம் காண உதவுகின்றன. விடத்தல்தீவு நேரடியாகப் பெயரிடப்படவில்லை என்றாலும், அங்கு காணப்படும் கோயில் கட்டமைப்புகள் மற்றும் வடிவ அமைப்புகள், அந்த கலாச்சார பரவலின் தொடர்ச்சியைக் காட்டுகின்றன.

இந்தக் கட்டுரையின் மையப்புள்ளியாக விளங்கும் விடத்தல்தீவிலுள்ள கற்பக விநாயகர் கோவில்,

யாழ்ப்பாணத்தின் நல்லூர் மற்றும் வண்ணார்பண்ணை போன்ற பகுதிகளில் உள்ள பிரபல சைவ கோயில்களின் கட்டிடக்கலை மற்றும் பக்தி வழிபாட்டு நடைமுறைகளுடன் ஒத்துப்போகும் தன்மையைப் பிரதிபலிக்கிறது (சுந்தரலிங்கம், 2005).

சமீபத்திய ஆய்வுகள், இலங்கையில் நடைபெற்ற உள்நாட்டு யுத்தத்தின் போது மற்றும் அதன்பிறகு சைவ சமுதாயங்களில் ஏற்பட்ட மீள்தன்மையைப் பற்றியும் கவனம் செலுத்தியுள்ளன. மெக்கில்வ்ரே (2008), யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் தமிழ் அடையாளத்தை பாதுகாக்கும் ஒரு முக்கிய ஊடகமாக சைவ சடங்குகள் மற்றும் கோயில் திருவிழாக்கள் செயல்பட்டுள்ளன எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். விடத்தல்தீவிலும், மக்கள்தொகை மாற்றங்கள் மற்றும் இடப்பெயர்வுகள் ஏற்பட்டிருந்தாலும், வாய்மொழி பாரம்பரியம், சமூக நினைவகம் மற்றும் தொடர்ந்து நடைபயிலும் கோயில் வழிபாட்டு முறைகள் தொடர்ச்சியாகக் காட்டுகின்றன. இது, சுப்பிரமணியம் (2013) மேற்கொண்ட வடமாகாண மத நிலைத்தன்மை குறித்த கண்டுபிடிப்புகளுடன் ஒத்துப்போகிறது.

அருளானந்தம் (2017) மற்றும் ராஜசிங்கம் (2020) ஆகியோரின் மானுடவியல் ஆய்வுகள், சின்ன கிராம கோயில்கள் தலைமுறைக்குத் தலைமுறை மதஅறிவைப் பராமரிக்கத் தேவையான பங்களிப்பை எடுத்துரைக்கின்றன. விடத்தல்தீவின் கற்பக விநாயகர் கோவிலில் நடைபெறும் கும்பாபிஷேகம் போன்ற நிகழ்வுகள், 2009க்கு பிந்தைய மறுமலர்ச்சி இயக்கங்களின் ஒரு பகுதியாகவே பார்க்கப்படுகின்றன. இவ்வாறான புனரமைப்புகள், கோயில் மறுபிரதிஷ்டை மற்றும் சமூக இறையாண்மையை மீண்டும் உறுதிப்படுத்தும் முயற்சிகளாக கருதப்படுகின்றன. வாய்மொழி வரலாற்றின் அறிவியல் மதிப்பை குறித்து ஜெகநாதன் (2001) போன்ற அறிஞர்கள் வலியுறுத்தியுள்ளதைப் போலவே, எழுதப்பட்ட ஆவணங்களின்றி, சமூக நினைவகங்களின் அடிப்படையில் உருவாகும் தகவல்கள், உள்ளூர்மயமான மத வரலாறுகளுக்கு நுண்ணறிவு தரக்கூடியவை என்பதையும் இங்கு காணலாம். இந்தக் கட்டுரை தொகுக்கப்பட்ட நேர்காணல்கள், விடத்தல்தீவிலுள்ள நீண்டகால சைவ குடும்பங்களின் பாரம்பரியத்தை மீள்பார்வையிடும் முயற்சியாக அமைந்துள்ளது. தமிழ்நாட்டை மையமாகக் கொண்டு ஷூல்மான் (2016) மற்றும் பீட்டர்சன் (1982) ஆகியோர் சைவ பக்தி மரபுகள், சைவ சித்தாந்த தத்துவங்கள் மற்றும் அதன் இலங்கை மீதான தாக்கங்களை ஆவணமாக்கியுள்ளார்கள். இந்தக் கோட்பாட்டு நீட்சி, விடத்தல்தீவிலும் கணிசமான பங்காற்றி வருகின்றது. குறிப்பாக விநாயகர் மற்றும் முருகனை மைய தெய்வங்களாக வணங்கும் வழிபாட்டு மரபுகள் இதனுடன் ஒத்துப்போகின்றன. சுருக்கமாக, இந்த ஆய்வறிக்கை, விடத்தல்தீவை ஒரு வழக்காய்வு தளமாகக் கொண்டு, உள்ளூர் வரலாறுகள், வாய்மொழி நினைவகம் மற்றும் பிராந்திய சைவ கலாச்சாரங்களை இணைக்கும் வளர்ந்து வரும் இலக்கியத்திற்குப் பங்களிக்கிறது.

பகுப்பாய்வு.

விடத்தல்தீவிலுள்ள ஆரம்பகால சைவ தாக்கங்கள் மற்றும் கற்பகப்பிள்ளையார் கோயில்.

விடத்தல்தீவின் முக்கியமான அம்சங்களில் ஒன்றாக, சைவ மக்கள் பெரும்பாலும் குடியமர்ந்தனர். அத்துடன், அருகிலுள்ள திருக்கேதீஸ்வர பாலவிக்கரை , இப்பகுதியின் முக்கியமான வர்த்தக துறைமுகமாக திகழ்ந்தது. இதன் மூலம், விடத்தல்தீவின் கடற்கரை வர்த்தக செயல்பாடுகளுக்கு பயன்படுத்தப்பட்டது. கீழைத்தேய நாடுகளில் இருந்து குதிரைகள் மற்றும் ஓட்டகங்கள் கொண்டு வருவதால் வர்த்தகம் மேலும் வளர்ந்தது. சுமார் 350 - 400 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், ஒரு பெரிய சரக்குக் கப்பல் கடல் வழியாக வந்தபோது, மிகுந்த புயல் காரணமாக மூழ்கியது. கப்பலில் இருந்தவர்கள் கடலுக்குள் மூழ்கி விட்டனர், ஆனால் ஒரே ஒருவர் மட்டும் கணேசா கணேசா பிள்ளையாரப்பா என அழுது தொழுதார். அப்படியே கணேசனின் கருணையினால் கடற்கரை வந்து சேர்ந்தார் . இப்படி உயிர் பிழைத்தவர் வேலுப்பிள்ளை செட்டியாரின் வாரிசுகளில் ஒருவர். அமரர் ஆகிப்போன ஜெயக்குமார் என்பவரினால் வெளியிடப்பட்ட கும்பாபிஷேக புத்தகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவர் அந்த இடத்தில் பிள்ளையாருக்கு (கணேசா) கோவில் கட்டும் தீர்மானம் எடுத்தார். எளிதாகக் கூறுவதற்கான கண்ணோட்டங்கள் மட்டுமே இல்லாமல் , 1967ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்ட கும்பாபிஷேக புத்தகத்தில் இந்த தகவல்கள் நிலைத்துள்ளன. இயற்கை அனர்த்தங்கள், தொற்று நோய்கள் மற்றும் போர் சூழல் காரணமாக பெரும்பாலான இந்து குடும்பங்கள் வேறு இடங்களுக்கு குடியேறினர். அது மட்டும் அல்லாமல் வாழ்வாரத்திற்கான தேடல் வேறு இடங்களில் அமைந்ததனாலும் வேறு இடங்களுக்கான குடியேற்றம் அதிகமாய் போனது. இதனால், மக்களின் குடியேற்றம் மெல்ல மெல்ல மாறியது; சிலர் பலதரப்பட்ட இடங்களுக்கு மாறினார்கள், மற்றவர்கள் மீண்டும் குறுகிய எண்ணிக்கையிலேயே திரும்பினர். போர்த்துகேயர்களால் மதம் மாற்றப்பட்ட கிறிஸ்தவர்களும் அந்த இடத்தில் வாழ்ந்தனர். வரலாற்றுப் படிகளால், பௌத்தம் மற்றும் கிறிஸ்தவம் என முரண்பட்ட மதங்களை சேர்ந்தவர்கள் இந்து சமுதாயத்தினரால் ஆதரிக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. இந்த வரலாற்றுச் சான்றுகள், விடத்தல்தீவின் வரலாறு மற்றும் சமூக மாற்றங்கள் தொடர்பான புரிதலை நமக்கு வழங்குகின்றது. மேலும் இந்து

சமுதாயத்தின் வாழ்வியல் மற்றும் கலாச்சார அடிப்படையை உறுதிப்படுத்துகிறது.

விடத்தல்தீவு, வரலாற்றில் முக்கிய இடம் பெற்ற சைவ சமயத்துடன் தொடர்புடைய ஒரு புனித தீவாகத் திகழ்கிறது. இந்த தீவில் அமைந்துள்ள கற்பகப்பிள்ளையார் கோவில், ஏராளமான பக்தர்களின் ஆன்மீக துயிலகம் ஆகும். இக்கோவிலின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் சுமார் 350-400 ஆண்டுகளுக்கு முந்தையதாகும். இக்கோவில் மட்டும் அல்லாமல், விடத்தல்தீவு பழங்காலத்தில் ஒரு முக்கியமான கடல்குழல் பொருளாதாரக் களமாக இருந்தது. இந்த இடம், திருக்கேதீஸ்வரம், பாலாவிக்கரை போன்ற பெரிய கடல்நகரங்களுக்கு அருகில் இருப்பதால் வாணிபத்தில் முன்னேற்றம் அடைந்தது. விடத்தல்தீவின் வரலாறு கணேசர் பக்தியுடன் தொடங்குகிறது. சுமார் 350-400 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, கடல்பயணத்தின் போது மிகப் பெரும் புயலில் ஒரு சரக்குக் கப்பல் மூழ்கியது. அந்தக் கப்பலில் இருந்து ஒரே ஒருவர் கணேசா பக்தியுடன் உயிர் தப்பி, பின்னர் அந்த இடத்தில் பிள்ளையார் கோவில் கட்டும் தீர்மானம் எடுத்தார். விடத்தல்தீவின் பிள்ளையார் கோவில் மட்டும் அல்லாமல், அதன் ஆன்மீக வரலாறும் கணேசர் பக்தியுடனும் ஒரு கடற்பயணத்தில் நிகழ்ந்த நம்பிக்கையுடனும் தொடங்கியுள்ளது. இது, அந்தக் காலத்தின் முக்கிய ஆன்மீக நிகழ்வாகவும்.

வேலுப்பிள்ளை செட்டியார், கடல் குறாவளியில் உயிர்தப்பி கரையில் வந்து சேர்ந்த போது, தனது வாழ்நாள் முழுவதும் கணேசரின் அருளுக்கு மிக்க நன்றியுடன் இருந்தார். அவரே முதன் முதலில் பிள்ளையாருக்காக கோவிலைக் கட்ட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை கொண்டிருந்தார். பின்னர் இந்தக் கோவில் அமைப்பு அவரின் அம்மையார் அவர்களின் வழிகாட்டுதலுடன் துவங்கியது.

அந்தக் காலகட்டத்தில், போக்குவரத்து வசதி குறைந்த நிலையில், தன்னுடைய சொத்து, நிலங்கள் அனைத்தையும் அர்ப்பணித்து, செட்டியார் தீவின் முழுமையான ஆன்மீகத் தேவைக்காகக் கோவில் கட்டுவதில் தன்னையே ஈடுபடுத்தினார். அடிப்படையாக ஒரு மடம் கட்டி அன்னதானத்தை ஆரம்பித்தார். அந்தகாலத்தில் அன்னதானம் பெரும் சமயக் கடமையாகக் கருதப்பட்டது.

காலப்போக்கில், விடத்தல்தீவின் சமூக அமைப்பு மாறிக்கொண்டே வந்தது. இது பெரும்பாலும் இயற்கை சீற்றங்கள் மற்றும் தொற்றுநோய்களின் தாக்கங்களால் ஏற்பட்டது. இவ்வாறான நிகழ்வுகள் பலரையும் இடம்பெயரச் செய்தன. இடம்பெயர்ந்த மக்களில் சிலர் கிறிஸ்தவமாக மதம் மாறினர், இது சிறிது வரலாற்று மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. கற்பகப்பிள்ளையார் கோவில் கட்டமைப்பு மிகவும் அழகாகவும் ஆன்மீகத்தோடும் அமைந்துள்ளது. செட்டியார் மற்றும் அவரது குடும்பத்தினர் கோவிலின் அடிப்படை கட்டமைப்புகளை உருவாக்கிய பின்னர், இந்த கோவில் பக்தர்களால் புகழ்பெற்றது. பல பரிவர்த்தனைகளுக்கும் சீரமைப்புகளுக்கும் பின்பு, 1967 ஆம் ஆண்டு ஒரு பெரிய கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. 1967 ஆம் ஆண்டின் கும்பாபிஷேகம் மிக முக்கிய நிகழ்வாகப் பார்க்கப்படுகிறது. இதில் பஜனை, தேவார திருவாசக பாடல்கள், நாதஸ்வரம், நட்டுவமேளம் ஆகியன முழங்கியபடி இரவு முழுவதும் ஆன்மீக இசை நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. இந்த நிகழ்வில் கிறிஸ்தவ மக்களும் இந்து பக்தர்களும் இணைந்து பங்கேற்றனர்.

1945 ஆம் ஆண்டு கொடக்கம் 1997 இறக்கும் வரை சோமசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களும் அவருடைய குடும்பமும் கோவில் பராமரிப்பில் ஈடுபட்டனர். காலச்சூழ்நிலைகள் மற்றும் அரசியல் மாற்றங்களின் காரணமாக சைவ மக்கள் இடம்பெயர்ந்து விட்டனர். அதனால் கோவில் சீரழிந்தது. இருப்பினும், 2002 ஆம் ஆண்டு திருவாளர் குணசிங்கம் அவர்களின் முனைப்பால், வெளிநாட்டில் வாழும் மக்கள் நிதியுதவி செய்தனர். இதனால் கோவில் சீரமைக்கப்பட்டு கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டது. கோவில் மற்றும் அதன் உறவினர் வரலாறு தொடர்ந்தும் சிதறியபோதிலும், தாமோதரம்பிள்ளை மற்றும் அவரது குடும்பத்தினர் தொடர்ந்து கோவிலை பராமரித்து வருகின்றனர். இப்போதும் கற்பகப்பிள்ளையார் கோவிலின் பெருமை, வரலாறு, அதன் ஆன்மீக பணி என்று தொடர்ந்து வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. விடத்தல்தீவில் உள்ள கற்பகப்பிள்ளையார் கோவில், இந்து சமயத்தின் ஒரு முக்கிய புனித தலமாகத் திகழ்கிறது. இக்கோவிலின் வரலாறு, அதன் ஆன்மீகம் மற்றும் பக்தர்கள் மத்தியில் காணப்படும் பக்தி உணர்வு, பிள்ளையார் தேவாரத்தின் வழியே தொடர்ந்து வளர்ந்து வருகிறது.

விடத்தல்தீவு மக்களிடமிருந்து சேகரிக்கப்பட்ட தரவுகள்.

இந்த கட்டுரைக்கான தரவுகள் இரண்டு அளவுகோல்களிலிருந்து திரட்டப்பட்டன. இவ்விரு அளவுகோல்களை பூர்த்தி செய்த நபர்களை தேர்ந்தெடுத்து, “விடத்தல்தீவு சைவ வரலாறு” என்ற தலைப்பிற்கு தொடர்புடைய கேள்விகள் கேட்கப்பட்டது. அவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் தங்களுக்குத் தெரிந்ததை, கருத்துகளை மற்றும் அறிவுகளை பகிர்ந்தார்கள். திரட்டிய தரவுகளை நாங்கள் கட்டுரையில் சுருக்கமாக தொகுத்தோம். இந்த கட்டுரை விடத்தல்தீவிலுள்ள சைவ மக்கள் கருத்துகளைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. விடத்தல்தீவைப் பற்றிய அறிவு கொண்டவர்கள் (பிறந்தவர்கள், வாழ்ந்தவர்கள் அல்லது தற்போது வாழும் மக்கள்) அன்றில் இருந்து இன்று மட்டும் என்ன வந்தாலும் அங்கு வாழ்ந்த சைவர்கள் முதலில் கை எடுத்து கும்பிடும் தெய்வம் கற்பக பிள்ளையார்

என்பதில் சந்தேகமே இல்லை . இந்த கோவில் பழைய காலத்திலேயே உருவானதினால் அந்த காலத்தில் “பிள்ளையாரப்பா “ என்று சொல்லி பழகிவிட்டது.

விடத்தல்தீவின் சைவ சமூகம் பற்றிய பார்வை.

விடத்தல்தீவின் சைவ சமூகம் பற்றிய பார்வையில், இக்கோவிலின் அடிப்படையில் சைவம் ஒரு சிறிய, ஆனால் ஆழமான மதச்சார்புடைய சமூகமாக திகழ்ந்துள்ளது. சைவ சமயத்தைப் பற்றிய கருத்துக்களை விவரிக்கும்போது, நாம் அதன் வரலாறு, சமூக அமைப்பு, வாழ்வாதாரம், மற்றும் மதத்தின் தாக்கம் ஆகியவற்றில் மையமாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். விடத்தல்தீவின் முக்கிய தன்மையென்பதாவது, இந்த தீவில் முஸ்லீம் மற்றும் கிறிஸ்தவ மதங்களின் வளர்ச்சியுடனும், தங்களின் சொந்த மரபை கடைப்பிடித்து வந்த சைவ சமுதாயத்தின் நிலைத்தன்மையுடனும் இது ஒரு தன்னிச்சையான சமய அனுபவமாக இருந்தது. இவ்வாறு, சதவீத அடிப்படையில் பார்க்கும் போது 85-90% பேர் முஸ்லீம் மற்றும் கிறிஸ்தவர்கள் ஆகவும், 10-15% மக்கள் மட்டுமே சைவ சமயத்தவர்களாக இருந்துள்ளனர். இது, சைவ சமயத்தின் குறுகியதையும், ஆனால் அதே நேரத்தில் அவர்கள் தமது மதத்தை காப்பாற்றி வந்த விதத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

சைவ சமயத்தினர் தீவின் மத்தியில் சிறிய சமூகமாக வாழ்ந்தாலும், அவர்கள் தங்கள் மரபுகளை மறக்காமல், பூர்விக ஆன்மிக வழிபாடுகளை தொடர்ந்து பின்பற்றினர். விடத்தல்தீவில் சைவ சமயம், தெய்வ வழிபாடு, மற்றும் சைவச் சடங்குகள் வழியே மக்கள் தங்கள் மதத்தில் அங்கம் பெற, குடும்பத்தினர் தலைமையில் பொறுப்புகளை தொடர்ந்து ஏற்றனர். அவர்களின் வாழ்வாதாரத்தை விவசாயம், பலசரக்கு கடை வியாபாரம் மற்றும் தேனீர் கடை போன்ற தொழில்கள் சார்ந்திருந்தன. இவற்றின் மூலம் அவர்கள் தங்கள் குடும்பங்களை ஆதரித்துக் கொண்டதோடு, தங்களின் மதத்தைப் பின்பற்றி வந்தனர். சைவம் மிகப்பெரிய மதமாக வளமிக்க சமூகத்தைச் சேர்ந்திருந்தது, ஆனால் சைவக் குடும்பங்களின் புலம்பெயர்வினால் மற்றும் பல்வேறு சமூக மற்றும் அரசியல் மாற்றங்களால், சைவ சமூகம் சிதறிப் போனது. எனினும், இதுவே சைவ சமயத்தின் அடிப்படைக் குணத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. மிகச் சிலரான சைவ சமயத்தவர்கள் குறுகிய சமூகமாக இருந்த போதிலும், அவர்கள் தங்கள் மதத்தை துறக்காமல், சைவம் என்ற மதத்தில் மட்டுமே நிற்க, எந்தவித மாற்றங்களுக்கும் உட்படாமல் வாழ்ந்து வந்தனர். இன்னும் மிகச் சில சைவ குடும்பங்கள் மட்டுமே தங்கள் மதத்தைப் பரம பொருளாகக் காப்பாற்றியதால், இச்சமூகம் உண்மையில் பெருமைக்குரிய சமூகமாக கருதப்படுகின்றது. இவர்கள் தங்கள் மதத்தின்மீது தாழ்மையாகவும் இறைநம்பிக்கையுடனும் தொடர்ந்து வாழ்ந்து வருகின்றனர். சமூக மாற்றங்கள், புலம்பெயர்வு, மற்றும் கிறிஸ்தவம், முஸ்லீம் போன்ற மதங்களின் மேலாண்மையைத் தாண்டியும், சைவம் தொடர்ந்து குறுகிய அளவில் விடத்தல்தீவின் கலாச்சாரம் மற்றும் ஆன்மிகத்தில் ஒரு சிறிய பங்களிப்பைச் செய்தது.

விடத்தல்தீவு என்றவுடன் நினைவுக்கு வரும் கோவில்களும் சிறப்பம்சங்களும்.

விடத்தல்தீவு என்ற பெயரை எடுத்து வைத்தவுடன் அனைவரின் நினைவுக்கும் வரும் ஒரு முக்கிய ஆன்மிக மையம் கற்பக பிள்ளையார் கோவில். இந்த கோவில், சைவ சமயத்தவரின் ஆன்மிக அடையாளமாகவும், அவர்களின் வழிபாட்டுத் தளமாகவும், சுமார் 350-400 ஆண்டுகள் பழமையான கோவிலாக விளங்குகின்றது. விடத்தல்தீவின் வரலாற்றையும், அதன் மதச்சார்பிலான பண்பாட்டையும் பிரதிபலிக்கும் இந்தக் கோவில், அப்பகுதியில் சைவ சமயத்தவரின் பிரதான வழிபாட்டு மையமாகக் காணப்படுகிறது.

கற்பக பிள்ளையார் கோவிலின் சிறப்பம்சங்கள்:

கற்பக பிள்ளையார் கோவில் விடத்தல்தீவின் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தொன்மையான ஒரு கோவில். இந்த கோவில், அப்பகுதியில் சைவ சமயத்தவரின் முக்கியமான ஆன்மிகத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்து வந்துள்ளது. இந்த கோவிலே, சைவ சமயத்தின் அடையாளமாகவும், அங்கு வாழ்ந்த சைவ மக்களின் இறைநம்பிக்கை மற்றும் ஆன்மிகத் தேடலின் அடிப்படையாகவும் இருந்துள்ளது. குறுகிய சைவ சமூகத்திற்கு, இந்த கோவில் உயர்ந்த ஆன்மிக அரணாக விளங்கியது.

விடத்தல்தீவின் மேலும் 3 காவல் தெய்வங்களின் கோவில்களும் மிகவும் சிறப்பானது. அவை:

1. அட்டைத்தீவில் புளியமரத்துக்கு கீழே உள்ள வைரவர் கோவில் – இந்த கோவில், அப்பகுதியின் பாதுகாப்புத் தெய்வமாகவும், பொதுமக்களின் நன்மைக்காகவும் வணங்கப்பட்டு வருகிறது. புளியமரத்தின் அடியில் அமைந்துள்ள இந்த வைரவர் கோவில், அதன் இயற்கை அமைப்பின் காரணமாக சிறப்பு வாய்ந்தது.
2. பள்ளமடு குளக்கரையில் உள்ள வைரவர் கோவில் – இந்த கோவில், வயல்களுக்குப் பாதுகாப்பாக இருந்த கோவிலாகும். விவசாயிகளின் நம்பிக்கை தெய்வமாக விளங்கிய இந்த கோவில், அவற்றின் வாழ்வாதாரத்திற்கு முக்கியமாக இருந்தது. திரு சோமசுந்தரம் குடும்பத்தினர் இக்கோவிலை

பராமரித்து வருகின்றனர்.

3. மாவடி வைரவர் கோவில் – இது கொங்குநாகுளம் செல்லும் வழியில் அமைந்துள்ளது. இந்த கோவில், திரு விஸ்வலிங்கம் அவர்களால் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டு, தற்போது அவரின் குடும்பத்தினரால் பராமரிக்கப்படுகிறது. இந்த கோவில், பிரதேச மக்களின் பாதுகாப்பு நம்பிக்கையை நிலைநிறுத்துகின்றது.

சிறப்பம்சங்கள் மற்றும் பராமரிப்பு.

இந்த வைரவர் கோவில்கள் அனைத்தும் முற்காலங்களில் மரத்தடி நிழலில் வைத்து வழிபாடு செய்யப்பட்ட தெய்வஸ்தானங்கள் ஆகும். காலத்தின் போக்கில், இவை சிறு சிறு கோவில்களாக உருவெடுத்துள்ளன, மேலும் அவற்றின் வழிபாட்டு முறைகள் தற்காலத்தில் பரந்துபட்டுள்ளன. திரு கந்தையப்பா அவர்கள், புளியமரத்தின் கீழ் அமைந்த வைரவர் கோவிலை பராமரித்து வந்த பெருமை பெற்றவர். பண்டாரப்பா அவர்களும், அதன் வழிபாட்டு மரபுகளை தொடர்ந்து நடத்தி வந்துள்ளார், மேலும் தற்போதைய தலைமுறை, பண்டாரப்பா வழியில் வந்தவர்களே, இந்த கோவில்களின் பரிபாலனத்தை பொறுப்பேற்று செயல்படுத்துகின்றனர்.

வயலடி பிள்ளையார் கோவில் – கல் நடுகை வழிபாட்டின் தொடர்ச்சியான உதாரணமாக இந்த கோவில் காணப்படுகின்றது. இன்றைய காலகட்டத்தில் கல் நடுகை வழிபாடு நலிவடைந்து போய் இருக்கிறபோதும் இந்த வயலடி பிள்ளையார் கோவில் பெருமை சேர்க்கும் விதத்தில் தொடர்ந்தும் பக்தர்களால் வழிபட்டுவரப்படுகின்றது. சைவசமயத்தில் பிள்ளையாரை வழிபடுவது என்பது மிகவும் இலகுவானது. ஏனெனில் சிறிதளவு சாணம் கொண்டு ஒரு உருண்டை அல்லது உருவம் செய்து அதில் அருகம்புல்லை வைத்தாலே போதுமானது பிள்ளையாரை வழிபடுவதற்கு. அந்த வகையில் இந்த கல் நடுகை வழிபாடும் பிள்ளையார் வழிபாட்டை இலகுவாக்கும் முறையில் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு கோவில் ஆகும். முன்னர் இல்லாத இக்கோவில், இடையில் உருவாக்கம் பெற்றது, மேலும் இது, அப்பகுதி மக்களுக்கான பிள்ளையார் வழிபாட்டு இடமாக விளங்குகின்றது.

இவை அனைத்தும், விடத்தல்தீவின் சைவ சமயத்தின் ஆழமான பின்பற்றும் மரபுகளை வெளிப்படுத்துகின்றன. அப்பகுதியில் வசித்த மக்கள் தங்கள் வாழ்வாதாரத்தை விவசாயம், வியாபாரம் போன்றவற்றில் தழுவியிருந்தாலும், தங்களின் ஆன்மிக நம்பிக்கைகள் மற்றும் தெய்வ வழிபாட்டினை மாற்றாமல், தொடர்ந்து கொண்டிருந்தனர். இந்த கோவில்கள், அப்பகுதி மக்களின் மதிப்பினையும், தெய்வ நம்பிக்கையையும் பிரதிபலிக்கும் ஆவல்களாக விளங்குகின்றன, இன்னும், இவற்றின் ஊடாக சைவ சமயத்தின் சக்தியும், அதனுடைய வழிபாட்டு நெறியும் தொடர்ந்து வாழ்ந்து வருகிறது.

விடத்தல்தீவில் சைவ சமய ரீதியான மக்கள் அனுபவமும் அவர்கள் அறிந்த கதைகளும்.

சைவ சமயத்தில் “தஞ்சம்” என்பது, பக்தருக்கான ஒரு பாதுகாப்பும் ஆன்மீக நம்பிக்கையும் சார்ந்த ஆழ்ந்த உணர்வு ஆகும். இது, இறைவனை அடையத் தேடும் உணர்வில் பக்தர்கள் முழுமையாக இறையருளையே நம்பி வாழும் வாழ்க்கைநிலை. விடத்தல்தீவின் சைவ சமுதாயமும், இதே தத்துவத்தை வாழ்க்கையின் அடிப்படையாகக் கொண்டு, தங்கள் ஆன்மீகப் பயணத்தில் பல நிலையான வழிபாட்டு முறைகளை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது. இத்தகைய “தஞ்ச நம்பிக்கை” பல தலைமுறைகள் மாறியும் சமூகத்தில் உறைந்திருக்கும் என்பதற்கு, சான்றுகள் அனுபவங்களாகவே நிலவுகின்றன. திருமதி ஜனகா ஜெகநாதன் தன்னுடைய அனுபவத்தினை பின்வருமாறு பகிர்ந்து கொண்டார் முன்னைய காலங்களில், விடத்தல்தீவில் ஆறுதல் மடம் மிக முக்கியமான ஆன்மீக மையமாக விளங்கியது. இந்த மடம் சைவ சமயத்தின் ஆதாரஸ்தலமாகவும், பக்தர்களுக்கான சுவாமி தரிசன மற்றும் பூஜை இடமாகவும் இருந்தது. மடத்தின் கட்டமைப்பு மிகவும் சிறப்பாக இருந்தது. அதன் பரப்பளவிலும், கட்டுமானத் திறனிலும் மிகச் சிறந்ததாக காணப்பட்டது.

மடத்தின் அமைப்புக் குறித்த வர்ணனைகள் இதோ:

- சலவைக் கற்கள் மூலம் கட்டப்பட்ட உயரமான அத்திவாரம், அதன் தரவையும், அழிவின்றி நீடிக்கும் திறமையையும் வெளிப்படுத்துகின்றது.
- மடத்தின் நாலுபுறமும் விறாந்தை மற்றும் திண்ணைகள் வைக்கப்பட்டு, பக்தர்கள் தங்கி வழிபடும் விதமாக வசதிகள் செய்யப்பட்டிருந்தன.
- இக்கட்டுமானத்தின் முக்கிய சிறப்பம்சம், கோவில் கதவின் கனமான பூட்டு என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வளவு பெரிய பூட்டு, கோவில் பாதுகாப்பிற்கும், அதன் பாரம்பரியத் திறனுக்கும் அடையாளமாக இருந்தது.

திருமதி அற்புதமலர் பிரேமநாதன் தன்னுடைய சிறுவயதில் அனுபவித்த ஒரு ஆன்மிக நிகழ்வை இவ்வாறு பகிர்ந்தார்:

“நான் சிறு வயதில் கண்டுக்கொண்ட ஒரு முக்கிய ஆன்மிக அனுபவம், கள்ளியடி அம்மன் கோவில் மற்றும் கற்பக பிள்ளையார் கோவிலுக்கிடையிலான சமய நிகழ்வுகள் தொடர்புடையது,” என்று

நினைவுகூர்ந்தார். 1990களில் தொடங்கி, சைவ அடியார்களும் பூசாரிகளும், கள்ளியடி அம்மன் கோவிலிலிருந்து கற்பக பிள்ளையார் கோவிலுக்கு நடை பயணம் மேற்கொண்டனர். அவர்கள் காலை நேரத்தில் நடந்து வந்து, பகல் பூஜையை முடித்து அன்னதானத்தில் கலந்து கொள்வது ஒரு மரபாக இருந்தது, எனத் தெரிவித்தார். இந்த நடைபயணத்தின் ஒரு முக்கிய அம்சம், அவர்கள் வீடு வீடாகச் சென்று சைவ சமுதாயத்தினரிடமிருந்து ஆசீர்வாதம் பெற்றுக்கொள்வதுதான் என்று கூறினார். பக்கத்திலுள்ள 20 சைவ குடும்பங்கள், தங்கள் வீட்டு வாசலில் கும்பம் வைத்து அவர்களை வரவேற்கும் பாசப்பூர்வ மரபு நிலவியது. இந்த வரவேற்பு, பக்தர்களின் பயணத்தை மிக விமரிசையாக கொண்டாடியது என்றும் அவர் கூறினார்.”

திருமதி மங்களேஸ்வரி நடராஜாதன்னுடைய அனுபவத்தினை பகிர்ந்துகொள்ளுகையில்: அன்னதானம், பூஜைகள், விழாக்கள் மற்றும் கோவில் பராமரிப்பின் ஒரு முக்கிய பங்குதாரராக, சைவ சமுதாயத்தினர்கள் அன்றாடத்தில் இருந்தனர். திரு குணசிங்கம் வேலுப்பிள்ளை, கற்பக பிள்ளையார் கோவிலின் மீதான தன் பக்தியை வெளிப்படுத்திய விதம் மிகவும் சிறப்பானது. அவர் கோவில் அழியாமல், அதன் மரபுகள் அழியாமல் தற்காலிக பராமரிப்பை அதிகரித்து, சமூகத்திலிருந்து பங்களிப்புகளைச் சேகரித்தார். அவர் மன்னர் மனோகர குருக்கள் அவர்களின் உதவியுடன், கோவிலுக்கான கும்பாபிஷேகம் செய்து, அதன் பரிபாலனத்தை உறுதியாகச் செய்தார். அவரது தியாகம் மற்றும் பாடுபாடு, இன்றுவரை சைவ சமுதாயத்தினரின் மனங்களில் நிலைத்து நின்று கோவிலின் ஆன்மிகத்தை பாதுகாக்கின்றது. விடத்தல்தீவின் சைவ சமுதாயத்தில் “தஞ்சம்” என்பது வெறும் தத்துவமாக இல்லாமல், வாழ்வியல், வழிபாடு, பக்தி, மரபு மற்றும் சமூக ஒற்றுமையின் வாழும் வடிவமாகவே இன்று வரை திகழ்கிறது.

விடத்தல்தீவில் குடியேறிய அல்லது வாழ்ந்த காலகட்டத்தில் அப்போது உள்ள சைவ குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை.

விடத்தல்தீவில் பண்டைய காலங்களில், அந்த பகுதிக்கே சொந்தமாகும் சைவ குடும்பங்கள் எண்ணிக்கை குறைவாக இருந்தாலும், அந்த சமூகம் தனது தனித்துவத்தை மற்றும் ஒற்றுமையை வழங்கியது. பெரும்பாலானவர்கள் தங்கள் பாட்டன் காலத்திலிருந்தும், தங்கள் தாய் தந்தைகளின் வழியே விடத்தல்தீவை பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர்கள் என்பதைக் கூறுவார்கள். இவர்கள், இடைப்பட்ட காலங்களில், போர்கள், பிரச்சனைகள், மற்றும் புலம்பெயர்வுகளால் சிலர் வெளியே குடியமர்ந்ததாகவும், பிறர் மீண்டும் வீடு திரும்பி சிறிய வாழ்வாதாரங்களை அமைத்ததாகவும் கூறப்படுகிறது. முன்னைய காலங்களில், விடத்தல்தீவில் சைவ குடும்பங்கள் குறைவாக இருந்த போதிலும், அவர்கள் இடத்திற்கு திரும்பி வந்தபோது, தங்கள் வழக்கங்கள் மற்றும் மத வழிபாடுகளை அங்கிருந்து மேற்கொண்டனர். கோவிலில் நடைபெற்ற விசேஷங்களில், இவர்கள் எப்போதும் ஒன்று கூடுவதற்கு தயங்கியதில்லை, இது அவர்களின் ஒற்றுமையையும், சமூக ஆதரவை எவ்வாறு வழங்குவார்கள் என்பதையும் காட்டுகிறது. விடத்தல்தீவில் 19 சைவ குடும்பங்கள் வாழ்ந்தனர், மேலும் அவர்கள் ஒற்றுமையுடன், ஒருவருக்கொருவர் உதவியாக, சந்தோசமாக வாழ்ந்தனர். அந்த 19 குடும்பங்களின் பட்டியல் கீழே வழங்கப்பட்டுள்ளது: சின்னத்தம்பி அண்ணன் குடும்பம், தில்லையம்பலம் அண்ணன் குடும்பம், ராசையா அண்ணன் குடும்பம், அரசரட்டணம் குடும்பம், குணசிங்கம் குடும்பம், கந்தையா குடும்பம், செல்லமா குடும்பம், சோமசுந்தரம் குடும்பம், சுப்பிரமணியம் குடும்பம், சண்முகநாதன் குடும்பம், விஸ்வலிங்கம் குடும்பம், தம்பு குடும்பம், கணபதிப்பிள்ளை - பொன்னம்மா குடும்பம், கணபதிப்பிள்ளை - சிவக்கொழுந்து குடும்பம், சின்னையா குடும்பம், பொன்னம்பலம் குடும்பம், சிவகுரு குடும்பம், பாஸ்கரன் குடும்பம், கோணாமலை குடும்பம் முந்தைய காலங்களில், சைவ குடும்பங்கள், போர் அல்லது புலம்பெயர்வு போன்ற காரணங்கள் இல்லாமலிருந்தபோதிலும், திருமணங்கள் போன்ற காரணங்களுக்காக யாழ்ப்பாணம் மற்றும் மன்னார் போன்ற பகுதிகளுக்கு விடத்தல்தீவிலிருந்து வெளியே சென்று குடியேறினர். இதனால், விடத்தல்தீவில் நீண்டகாலமாக குடியிருப்பது குறைவாக இருந்தது. இதற்கான காரணமாக, வேலைவாய்ப்புகள் அல்லது உயர்கல்வி வாய்ப்புகள் குறைவாக இருந்ததோடு, அந்த இடத்தில் வாழ்ந்திட உளவியல் மற்றும் உட்பட்ட சூழ்நிலைகளின் பற்றாக்குறையும் இருந்திருக்கலாம். சைவ குடும்பங்கள் பெரும்பாலும் அதிக அளவில் பிள்ளைகளைக் கொண்டிருந்தனர், 10, 12, அல்லது 14 என்ற அளவுக்கு. இடம் பற்றாக்குறையால், அவர்கள் விடத்தல்தீவை விட்டுவிட்டார்கள். அதனால், பள்ளமடு, கோவிக்குளம், பெரியமடு, கள்ளியடி மற்றும் வேறு இடங்களில் வீடுகள் கட்டி, அங்கு குடியிருக்கத் தொடங்கினர். இதுபோன்று, விடத்தல்தீவில் சைவ மக்களின் மனநிலை மற்றும் இடப் பற்றாக்குறையின் விளைவாகவே, அவர்கள் வேறு இடங்களுக்கு புலம்பெயர்ந்தனர். தற்காலத்தில், விடத்தல்தீவில் சைவ சமூகத்துடன் தொடர்புடையவற்றில், கிறிஸ்தவர்களும் முஸ்லிம்களும் அங்கு வாழ்ந்தனர். இது சைவ மக்களின் பகுதியை ஒரு குறுகிய அளவுக்கே வைத்திருந்தது. குறுகிய இடமானதால், பெரிதும் வாழ்வதற்கான வசதிகள் இல்லாததாலும், அங்கு வீடுகள் கட்டி, தங்கள் மத வழிபாடுகளை தொடர்ந்து அமைப்பதற்கான உபாயங்கள் இல்லையென்றே சொல்லலாம்.

விடத்தல்தீவு கற்பகப்பிள்ளையார் கோவிலின் பூஜை முறைகள் மற்றும் வழிபாட்டு முறைகள் பற்றிய கருத்துக்கள்.

முந்தைய காலங்களில், கற்பகப்பிள்ளையார் கோவிலின் பூஜைகள் இரண்டு கால முறைகளில் நடத்தப்பட்டு வந்தன: காலை மற்றும் மாலை பூஜைகள். இந்த பூஜை முறைகள் மிகவும் விரிவாக மற்றும் வணங்குதலுக்கு ஏற்றவாறு நடத்தப்பட்டன. திருவெம்பாவை, சரஸ்வதி பூசை, மற்றும் நாளாந்த பூஜைகள் ஆகியவைகள், கோவிலில் நாளுக்கு நாள் நடைபெறும் முக்கியமான பூஜைகளாக இருந்தன. இந்த பூஜைகள், கோவிலின் அடிப்படையான வழிபாட்டு முறைகளை மையமாகக் கொண்டன, மேலும் அந்த காலத்தில் சைவ சமய மக்கள் தங்களது பிள்ளைகளுக்காக நாளாந்த பூஜைகளையும் சரஸ்வதி பூசையையும் கடைபிடித்து வந்தனர்.

சமூகம் அதிகம் ஒற்றுமையுடன் இருந்த காலங்களில், அனைத்து பூஜைகளும் சீரான முறையில் நடைபெற்றன. அந்த காலங்களில், இவ்வாறு செய்யும் வழக்கங்கள் சிறப்பாக மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆனால், நேரத்தின் பரிமாணங்களில், மக்கள் புலம்பெயர்ந்ததால் மற்றும் சமூகம் மாறியதால், கோவிலின் பூஜைகள் குறைந்த முக்கியத்துவம் பெற்றன. இதனால், கோவில் மூடப்பட்டதாக கூறப்படுகிறது. 2024 ஆம் ஆண்டில், கோவிலின்கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டு, புதிய பூஜை முறைகளை பின்பற்றும் வகையில் சீரமைக்கப்பட்டது. தற்போது, கற்பக பிள்ளையார் கோவில் ஒரு தனியார் கோவிலாகும், அதாவது, தனி ஒருவரின் வேண்டுகோளின் அடிப்படையில் கட்டப்பட்ட கோவிலாகவே அமைகிறது. இதனால், பொதுமக்கள் அதன் பூஜைகளில் நேரடி முறையில் பங்கு பெற முடியாது. ஆனால், பூஜைகளின் போது, அவர்களின் பங்களிப்பு வழங்குவதற்கும், கோவில் வழக்கங்களை பராமரிக்க உதவுவதற்கும் அவர்களுக்கு இடம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. அந்த காலத்தில், வெள்ளிக்கிழமைகளில் பிள்ளைகளுக்கு தேவாரங்கள் மற்றும் பயன்கள் சொல்லிக் கொடுப்பதற்கான வழக்கம் இருந்தது. அந்த பரம்பரையுடன், நீண்ட நாட்களுக்கு பிறகு, கோவிலுக்கு சென்று தேவாரங்களை பாடும் வழக்கம் தொடர்ந்து பின்பற்றப்பட்டது. திருவெம்பாவை நாட்களில், பிள்ளைகளுக்கு தேவாரம் பாடப்பட்டு, அதனை தொடர்ந்து செல்லும் வழக்கம் நிலவிவது. இந்த பூஜைகள் மற்றும் வழிபாட்டை நிறைவேற்றுவதற்கு, குடும்பங்கள் நேரடியாக கோவிலுக்கு செல்வது மற்றும் அந்த வழக்கங்களை கடைபிடிப்பது முக்கியமாகக் கருதப்பட்டது.

விடத்தல்தீவில் சைவ சமய குடும்பத்தின் பிள்ளைகளுக்கு சமய கற்கை நெறிகள்.

விடத்தல்தீவின் சைவ சமய குடும்பங்களில், பிள்ளைகளுக்கு சமய கற்கை அளிக்கும் முறைகள் மற்றும் அவற்றின் வளர்ச்சி மாறுபட்ட காலகட்டங்களில் விரிவாக மாற்றப்பட்டுள்ளன. இந்த மாற்றங்களை புரிந்துகொள்ள, அந்தச் சமுதாயத்தின் கல்வி மற்றும் பண்பாட்டு பின்னணியை ஆராய்வது முக்கியமாகும். முந்தைய காலங்களில், இந்தியாவின் பல பகுதிகளில் போலவே, விடத்தல்தீவிலும் சமயக் கல்வி கற்கைகள் மிகவும் குறைவாகவே இருந்தன. அந்நேரத்தில், சைவ சமயப் பாடங்களை அளிக்கும் விதம் மிகவும் அரிதாகவே இருந்தது. பெரும்பாலான சைவ குடும்பங்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை முஸ்லிம் பாடசாலைகளில் படிக்க அனுப்பினார்கள், ஏனெனில் அந்தச் சமுதாயத்திலோ அல்லது அந்தக் காலத்திலும் சைவ சமய கல்வி நற்பண்புகளை அளிக்கும் வகையில் அமைந்த பாடசாலைகள் எதுவும் இல்லாத நிலைமை ஏற்பட்டிருந்தது.

இந்த சிக்கல்களை மீட்டெடுப்பதற்காக, திரு சிவகுரு அவர்களின் முனைப்பில், சைவ சமய கற்கைகளை வழங்கும் வகையில் ஒரு ஆசிரியை நியமிக்க முனைகையில், திருமதி சிவபாகியம் அவர்களுக்கு இடமளிக்கப்பட்டது. இவரின் நியமனம், சைவ சமய பாடங்களை துல்லியமாகக் கற்றுக்கொள்ளும் பிள்ளைகளுக்கான புதிய வழிமுறைகளை உருவாக்கியது. அதற்கமைய, கற்பகப்பிள்ளையார் கோவிலுக்குப் பிறகு, சைவ சமய பாடங்களை கற்றுக்கொள்ளும் நிலை உருவாகியது. முன்னதாக, புத்தகங்களை வாசித்து பரீட்சை எழுதுவது மட்டுமே வழக்கமாக இருந்தது. ஆனால், ஆசிரியை நியமனம் மூலம், வகுப்பறையில் நேரடியாகக் கற்கை வழங்கும் முறைகள் உருவானது. இதன் மூலம், சைவ சமயத்தில் குறைந்த அளவில் இருந்த கல்வி குறைபாடுகள் நிவர்த்தி செய்யப்பட்டது.

சைவ சமூகம் குறுகிய அளவில் இருந்தாலும், சைவ சமய கற்கை அளிப்பதற்கான தனிப்பட்ட பாடசாலை அமைப்பது மிகவும் சிரமமானது. இது, குறுகிய ஆதாரங்கள் மற்றும் பல்வேறு சவால்களின் காரணமாக, சைவ சமூகம் மிகவும் தேவையான கல்வி சேவைகளை அளிக்க முடியாமல் போனது. எனினும், தற்போதைய நிலைமையில், சைவ சமய கல்வி கட்டாயமாகக் கற்கப்படும் பாடமாக அமையப்பட்டுள்ளது. பொதுவாக, பதினொன்று வகுப்புகளுக்கான பாடத்திட்டத்தில், சமயக் கல்வி ஒரு முக்கிய பாடமாகக் கருதப்படுகிறது. இதனால், சைவ சமயக் கல்வி, மற்ற பாடங்களுடன் சமமான முக்கியத்துவம் பெறுவதுடன், பிள்ளைகளுக்கு மத சிக்கல்களைக் குறைக்கும் வகையில் கற்பிக்கப்படுகிறது. இந்தக் கல்வி முறைகள், சமய மரபுகளை மற்றும் சமுதாயச் சமய கடமைகளை பின்பற்றும் முறைகளை சைவ பிள்ளைகளுக்கு அனுபவிக்க உதவுகின்றன. இது, சைவ சமுதாயத்தின் அடிப்படையைக் கொண்டு, அந்தக் கல்வியை மேலும் மேம்படுத்துவதற்கும், சமுதாய வளர்ச்சிக்கான அடிப்படையாகவும் செயல்படுகின்றது.

2003-2007 காலப்பகுதி மட்டும் கற்பகப் பிள்ளையார் அறநெறி பாடசாலை இயங்கி வந்தது. மேகலாதேவி, சகிலாதேவி மற்றும் மயூரி என்னும் ஆசிரியைகள் அறநெறி வகுப்புக்களைக் கொண்டு நடத்தினர். ஆரம்பத்தில் 15 மாணவர்களுடன் தொடங்கிய கற்பக பிள்ளையார் அறநெறி பாடசாலை பின்னர் பள்ளமடுவிலுள்ள புதுக்காடு என்னும் இடத்தில் இருந்தும் மாணவர்கள் வரத்தொடங்கினர். அதன் பின் 35 மாணவர்கள் வரை பாடம் பயின்றனர். 2007 ம் ஆண்டு தை மாதம் வரை நன்றாக இயங்கி வந்தது. கற்பகப் பிள்ளையார் அறநெறி பாடசாலை ஒன்றியத்தில் இந்த அறநெறி பாடசாலைக்கான பதிவும் உள்ளது. 2007 தொடக்கம் 2009 மார்ச்சு மாதம் வரை போர்க் கால சூழல் காரணமாக கற்பகப் பிள்ளையார் அறநெறி பாடசாலை மூடப்பட்டது. 2009-12 மீள்குடியமர்வின் பின்னர் மீண்டும் 5 மாணவர்களோடு கற்பகப் பிள்ளையார் அறநெறி பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 2011 வரை மயூரி மற்றும் சகிலாதேவி என்னும் ஆசிரியர்கள் தொடர்ந்து நடத்தி வந்தனர். 2011 காலப்பகுதிக்குப் பின்னர் கற்பகப் பிள்ளையார் அறநெறி பாடசாலை எந்த நிலையிலும் இயங்காமல் போய்விட்டது.

விடத்தல்தீவில் ஒரு மாளிகை இருந்ததா?

விடத்தல்தீவின் அருகிலுள்ள அட்டைத்தீவு, அங்கு இருந்த மாளிகையின் குறித்த தகவல்களை விவரிக்கின்றது. அட்டைத்தீவு, மிகவும் பழமையான ஒரு பெயரியல் மற்றும் பண்பாட்டு நகர் எனக் கூறப்படுகிறது. இது ஒரு ராச தானி (மாளிகை) என்பதாக, பொதுவாகப் புரிந்து கொள்ளப்படுகிறது. ஆனால், காலந்தோறும் மாற்றப்பட்ட பெயர்கள் மற்றும் விளக்கங்களால், அது அட்டைத்தீவு என்று அழைக்கப்படுகின்றது. அட்டைத்தீவின் பரந்த வரலாற்று பின்னணியில், அங்கு ஒரு மாளிகை இருந்ததற்கான அடிப்படைகள் மற்றும் சில கதைகள் மாறுபட்டுள்ளன. உள்ளூர் கதைகளின் அடிப்படையில், அட்டைத்தீவின் பகுதியில் ஒரு காவல் தெய்வம் இருந்தது, மேலும் அருகிலேயே ஒரு கேணி (சமுதாயப் பெருமை அல்லது மத பாகங்கள்) இருந்ததாக கூறப்படுகிறது. இந்த கேணியின் அருகில், உயர்ந்த மற்றும் மிகப் பெரிய அளவிலான மேடு இருந்தது. அந்த மேடு சுற்றியிருந்தது மற்றும் நிறைய மூலிகைகள், முதன்மையாக மருத்துவ மருந்துகள் மற்றும் ஆராய்ச்சி கருவியாக பயன்படும் மூலிகைகள், அவற்றின் இயற்கை வளர்ச்சியைப் பின்பற்றியதாகக் கூறப்படுகிறது.

அக்காலத்தில், அட்டைத்தீவின் பிட்டி பகுதியை அங்கிருந்து பெறப்பட்ட மூலிகைகள் மிகவும் பிரபலமாக இருந்தன. ஆடாதோடை, ஆமணக்கு, நொச்சி, கள்ளி ஆகியவை போன்ற பலவிதமான மூலிகைகளைச் சேர்த்து வைத்திருந்தது. இவை அனைத்தும் அந்தக் காலத்தில் ஒரு மருத்துவ புலமை மையமாக இருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. ஆனால், இந்த மாளிகை மற்றும் அதனைச் சுற்றியிருந்த மரபு நிலத்தைப் பற்றிய நம்பிக்கைகள் மற்றும் ஆதாரங்களை நன்கு புரிந்துகொள்ள முடியாத நிலை உள்ளது. பிற்காலங்களில், அட்டைத்தீவு மாளிகை மற்றும் அதன் வளாகம், அதிக அளவிலான ஓடுகள் மற்றும் கட்டிட இடிபாடுகளுடன் காணப்பட்டது. இந்த இடத்துக்கு அதன் முதன்மை தன்மையை அடையாளப்படுத்தும் சாசனங்களும், நகங்கள் மற்றும் வழக்கமைப்புகளை வழங்கும் நிலையாகிய கட்டிட இடிபாடுகளும் இருந்தன. இந்த வகையிலான வெளிப்பாடுகள், அட்டைத்தீவு மாளிகையின் சிறப்பையும், அதன் வரலாற்றுத் தாக்கங்களையும் அறிவிக்க உதவியது. தற்காலிகமாக, அரசாங்கம், திருக்கேதீஸ்வர அகழ்வாராய்ச்சியினைப் பயன்படுத்தி, இந்த இடத்தை அகழ்வாராய்ச்சிக்கு உட்படுத்தியது. இதன் மூலம், மாளிகையின் நிலையைப் பற்றிய மேலும் தெளிவான தகவல்களைப் பெற முயற்சிக்கப்பட்டது. ஆனால், அங்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகள் மற்றும் ஆய்வுகள், தற்போது ஒரு நிலையற்ற நிலையில் உள்ளன, மேலும் அட்டைத்தீவின் மாளிகை பற்றிய முழுமையான புரிதலுக்கான அடுத்தடுத்த நடவடிக்கைகளை எதிர்பார்க்கவேண்டியுள்ளது.

கற்பகப் பிள்ளையார் கோவிலின் கேணி அல்லது கிணறு பற்றி தெரிந்த விடயங்கள்.

இந்த கேணி, கோவிலின் ஒரு முக்கிய பகுதியாக இருந்தது மற்றும் அது ஒருங்கிணைந்த கட்டுப்பாடுகளைக் கொண்டது. கேணி மிகப் பெரியதாகவும், அதில் உயர்ந்த கட்டுகளுடன் கூடியதாகவும் இருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. கேணியின் உள்ளே இறங்கும்போது, படிக்கட்டுகள் (புளரமைப்பு படிகள்) அமைக்கப்பட்டிருந்தன, இது அதன் ஆழத்தை மேலும் அதிகமாகக் காட்டுகிறது.

கேணியின் பயன் மற்றும் செயல் முறை பற்றிய விவரங்கள் பின்வருமாறு:

- பயன்பாடு: கேணியில் இருந்து தண்ணீர் எடுத்து, கோவிலிலை கழுவுதல் மற்றும் பாத்திரங்களை சுத்தம் செய்வதற்கான முக்கிய தேவைகள் நிறைவேற்றப்பட்டது. இதுதவிர, அங்கு சுற்று புறத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் தங்கள் வீட்டு பாவனைக்கான தண்ணீரை எடுத்து பயன்படுத்தினர்.
- சுத்தத்தன்மை: கேணியின் சிறப்பம்சம், எப்போதும் சுத்தமாகவே இருக்கும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. எந்த காலத்திலும் சுரிசேறு இல்லாமல் தண்ணீர் தெளிவாகவும், சுத்தமானதாகவும் இருந்தது.
- முதற்காலத்தில்: அந்தக் காலத்தில், கேணி ஒரு நெடுங்கால சேமிப்பு வசதியாக இருந்தது. அங்கு வாழ்ந்த மக்கள் தினசரி பயன்பாட்டிற்கும், கோவிலின் தேவைகளுக்கும் கேணியின் தண்ணீரை

பயன்படுத்தினர்.

- பின்னைய காலங்களில்: மனிதனின் நடமாட்டம் குறைந்து, கேணியின் பராமரிப்பு சிதைவடைந்துவிட்டது. இது, பிற்பாடு அதன் அடையாளங்களை சற்றும் வைத்திருக்கவில்லை என்ற நிலைக்கு அடைந்தது.
- தற்கால நிலை: தற்போது, கேணியின் முந்தைய நிலைகள் மற்றும் அதன் பயன்கள் கைவிடப்பட்டுள்ளன. 2024ஆம் ஆண்டின் கும்பாபிஷேகத்திற்கு பிறகு, அந்த இடத்தை மீண்டும் உயிர்ப்பிக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. ஆனால், தற்போது கேணியின் தண்ணீரின் சுத்தத்தன்மை முந்தைய நிலையை அடையவில்லை.
- அடுத்தடுத்த முயற்சிகள்: கேணியின் மீண்டுபராமரிப்பதற்கான திட்டங்கள் மற்றும் முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இது, அந்த இடத்தின் பாரம்பரிய மற்றும் பாரம்பரிய பாகங்களை மீட்டெடுப்பதற்கான முயற்சியாக விளங்குகிறது.

இந்த கேணி, அதன் முந்தைய நிலை மற்றும் பயன்களை மீட்டெடுக்க மிகவும் முக்கியமாகக் கருதப்படுகிறது. அதன் வரலாற்று சிறப்புமிக்க நிலையை பாதுகாப்பதற்கான நடவடிக்கைகள், அதன் பண்பாட்டைப் பராமரிக்க மற்றும் புதுப்பிக்க உதவியாக இருக்கும்.

விடத்தல்தீவில் வாழ்ந்த சைவர்களின் வாழ்க்கை முறை

விடத்தல்தீவில் வாழ்ந்த சைவர்களின் வாழ்க்கை முறைகள் மற்றும் வழக்குகள், அந்தக் காலத்தில் நிலவிய சமுதாய கலாச்சாரத்தின் பிரதிநிதிகளாக அமைகின்றன. குறிப்பாக, பள்ளமடு குளம் மற்றும் அதன் சுற்றுவட்டத்தில் நடைமுறைப் படுத்திய சைவ வழக்குகள் இதற்குப் பிரதானமாகக் காட்சியாக இருந்தது. அந்த காலத்தில், விடியல் பொழுதில், சைவ சமயத்தவர்களில் பெரும்பாலானோர், வயதானவர்கள் மற்றும் வேலை செய்பவர்கள், பள்ளமடு குளத்திற்கு சென்று குளித்துவிட்டு, புனிதமாகக் கருதப்பட்ட அந்த குளியலின் மூலம் புதிய நாளைத் தொடங்கியுள்ளனர். இது ஒரு முக்கிய நடைமுறைப் பங்காகவே நெறிப்படுத்தப்பட்டது. குளியலுக்குப் பிறகு, அந்தச் சமுதாயத்தவர்கள், கற்பக பிள்ளையார் கோவிலுக்கு சென்று அங்கு கும்பிட்டு வழிபாடுகள் செய்தனர். கோவிலுக்குச் செல்வது, அவர்களின் வாழ்க்கையின் ஒரு முக்கிய பகுதியாக இருந்தது. இதன் மூலம், அவர்கள் தெய்வீக நம்பிக்கைகளை பிரதிபலிக்க, சமூகத்தின் முன்னணி வழக்கங்களை பின்பற்றியுள்ளனர்.

வழிபாட்டைப் பின்பற்றி, கோவிலுக்குச் சென்று வழிபாடு முடித்த பிறகு, அவர்கள் தங்களுடைய வேலை நேரத்தைத் தொடங்கினர். இந்த வழக்கங்கள், அவர்கள் வாழ்க்கையின் தெய்வீக மற்றும் சைவ பின்புலத்தை முன்னிறுத்தும் பகுதியாக அமைந்தது. காலம் கடந்த பிறகு, முன்னணி தலைமுறையின் முறைமுறைகள் மாறியதாகவும், புதிய தலைமுறையில் இந்த பழக்கங்கள் குறைந்ததாகவும் கூறப்படுகிறது. இது, புதிய தலைமுறையின் வருகையுடன், கோவிலுக்குச் செல்லும் பழக்கம் மற்றும் வழிபாட்டு முறைகள் குறைந்ததை குறிக்கின்றது. இந்த பழக்கங்கள், அந்தக் காலத்தின் சமுதாயத்தின் முக்கியத்துவத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றன. சைவ சமயத்தின் தீவிரமான பண்பாட்டுத்தன்மையைப் பின்பற்றுவது, அந்த சமுதாயத்தின் கலாச்சாரப் பண்புகளையும், பண்பாட்டுப் பின்னணியையும் பிரதிபலிக்கின்றது. இதுபோன்ற நடைமுறைகள் மற்றும் பழக்கங்கள், சமுதாயத்தின் கலாச்சார மையமாக விளங்கியவை, இன்று நம் பாரம்பரியத்தைப் பாதுகாப்பதற்கும், புதிய தலைமுறைக்கு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கின்றன.

விடத்தல்தீவு பிள்ளையார் கோவில் ரீதியான கதைகள் மற்றும் நம்பிக்கைகள்.

விடத்தல்தீவில் கற்பக பிள்ளையார் கோவிலுக்கான பல புகழ்பெற்ற கதைகள் மற்றும் நம்பிக்கைகள் உண்டு. இவை, அந்தக் காலகட்டத்தில் உள்ள மக்கள் வாழ்வின் பெரும் அங்கமாக விளங்கும் விதத்தில், குறிப்பாக இதன் பற்றிய நம்பிக்கைகள், பக்தி மற்றும் மரபுகளை பிரதிபலிக்கின்றன. முந்தைய காலங்களில், விடத்தல்தீவில் இருந்து இந்தியா வரை வியாபாரங்கள் கடல்வழியாக நடந்து வந்தன. ஒரு வியாபாரி, எள்ளு மூட்டையை இந்தியா மூலம் கொண்டு வந்து, அதனை தரம் பிரிப்பதற்காக கொட்டும்போது, அதில் இருந்து ஒரு சிறிய பிள்ளையார் உருவமாகத் தோன்றியதாகக் கூறப்படுகிறது. அந்த வியாபாரி அந்தக் பொன் உருவத்தை முறைப்படி அடையாளமாகக் கொண்டு, ஒரு சிறிய கட்டிடம் அமைத்து, பிள்ளையாருக்கு வழிபாடு செய்ய ஆரம்பித்தார். அங்கு அமைக்கப்பட்ட கோவில், விடத்தல்தீவின் முதன்மை கோவிலாக விளங்குகிறது, மற்றும் அந்த பிள்ளையார் கற்பகப் பிள்ளையார் என பெயரிடப்பட்டார். விடத்தல்தீவு பகுதியைச் சேர்ந்த கந்தையாப்பா என்பவர், சுமார் 1890ஆம் ஆண்டு, நீர் வேலி என்னும் கிராமத்தில் பிறந்தவர். ஆரம்பத்தில் அவர் வாழ்க்கை செழிப்பும் வசதிகளும் நிரம்பியதாக இருந்தது. அவரது குடும்பம் செல்வசாலிகளாகக் கருதப்பட்டது. கந்தையாப்பாவின் தந்தை பொருளாதார ரீதியாக மிக வலிமையானவராக இருந்தார், மேலும் அவரின் நிர்வாகத் திறமையால் குடும்பம் மதிப்பும் மரியாதையும் பெற்றிருந்தது. ஆனால், வாழ்க்கையின் அதிர்ச்சி தரும் திருப்பங்கள் எதிர்பாராதவாறு ஏற்படுகின்றன என்பதற்கு கந்தையாப்பாவின் வாழ்க்கை ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. அவரது தந்தை காலமான பிறகு, குடும்பத்தின் செல்வமும் ஸ்திரத்தன்மையும் ஒரே நேரத்தில் குலைந்து

போனது. பிணையற்ற சொத்துகள் கைவிடப்பட்டன. வழிகாட்டியவனின் இழப்புடன், வாழ்க்கை வழிகாட்டாத இருள் பாதையில் சென்றது.

இதனுடன், வறுமையும் நோய்களும் கந்தையாப்பாவின் வாழ்க்கையை ஆட்கொண்டன. ஒரு காலத்திலோ அவர் தனது உடலைச் சரியாக நகர்த்த முடியாத அளவிற்கு சோர்ந்துவிட்டார். இப்படி ஒரு நெருக்கடியான நிலையில், ஒரு நாளில் வந்த கனவு அவருடைய வாழ்க்கையை முற்றிலுமாக மாற்றியது. அந்த கனவில், பிள்ளையார் அவரிடம் தோன்றி, பள்ளமடு பகுதியில் உள்ள ஒரு பழைய ஆலமரத்தின் அடியில் ஐம்பது சதக் காசுகள் புதையலாக இருக்கின்றன என்று தெரிவித்தார். அந்த வார்த்தைகள் கனவிலிருந்தபோதும், உண்மையின் நம்பிக்கையைத் தூண்டின. உடலில் சக்தி இல்லாத நிலையில் கூட, கந்தையாப்பா அவ்விடத்திற்கு செல்ல ஒரு தீர்மானத்துடன் சிரமப்பட்டார். இருளில் நடக்க முடியாத நிலையில், குறைந்த சக்தியுடன் ஏதோ ஒரு அதிசய விசுவாசத்தோடு பள்ளமடு சென்றார். கனவில் கூறப்பட்ட இடத்தில் கையால் தோண்டிய போது, உண்மையிலேயே அந்த ஐம்பது சதக் காசுகள் கிடைத்தன. அந்தக் காசுகளை பயன்படுத்தி, அவர் முதலில் தனது உடல் நலத்தை மேம்படுத்தினார். தொடர்ந்து, காசுகள் கிடைத்ததற்கும், நோய்கள் நிவர்த்தியாகியதற்கும் காரணமான பிள்ளையாரை மேலும் நம்பத் தொடங்கினார். பிள்ளையாரின் அருள்பூர்வமான குரல் அவரது மனதில் தொடர்ந்து ஒலித்தது. அந்த அனுபவம் அவர் வாழ்நாளில் ஒரு திருப்புமுனையாக அமைந்தது.

இதன் பின், கந்தையாப்பா தனது வாழ்க்கையை மாற்றிக்கொண்டு, புதையல்கள் போன்று மேலும் வாய்ப்புகளைத் தேடினார். மீண்டும் சொத்துக்கள் குவித்தார். ஆனால் இப்போது அது உலகியல்பான செல்வமாக அல்ல, ஆன்மிக நம்பிக்கையால் ஊட்டப்பட்ட வாழ்க்கை முறையாக இருந்தது. அவர் பிள்ளையாருக்கு பரிவும் வழிபாடும் செய்தார். தனது வாழ்க்கையை பூரண நன்றியுடன் சமர்ப்பித்தார். அதன் பிறகு, ஒரு முஸ்லிம் பெண்மணி, பள்ளமடுக் காட்டிலிருந்து ஒரு புதையலை கண்டுபிடித்தார். அதற்கான பயத்தின் காரணமாக, இது அரசாங்கத்தினால் கைப்பற்றப்படும் என்பதால், அந்தக் காலத்து கோவிலின் பிரசித்தியைக் காண்பித்து, பிள்ளையாருக்கு அஞ்சலியோடு அந்தப் புதையலை நன்கொடையாக வழங்கினார். இதில் பல வகையான நகைகள் மற்றும் பணம் சேர்க்கப்பட்டிருந்தன. திருமதிமங்களேஸ்வரிநடராஜா, கற்பகபிள்ளையார்கோவிலில் ஏற்பட்ட திருட்டுச் சம்பவம்தொடர்பான ஒரு கனவைக் கண்டார். அந்தக் கனவில், பிள்ளையார் அவருக்கு திருட்டு நடைபெறுவதையும், அதை செய்த நபரையும் தெளிவாகக் காண்பித்ததாக கூறப்படுகிறது. இந்தக் கதைகளும் நம்பிக்கைகளும், கற்பக பிள்ளையார் கோவிலின் வரலாற்றுத் தன்மையும், ஆன்மிக மரபுகளும், பக்தி நம்பிக்கைகளும், அக்கால சமூக நிகழ்வுகளும் பிரதிபலிக்கின்றன. இவை, கோவிலின் ஆன்மிக முக்கியத்துவத்தை மேலும் வலியுறுத்துவதுடன், அந்தச் சமுதாயத்தின் பாரம்பரியத்தையும் வெளிக்கொணர்கின்றன.

தேடல்கள் மற்றும் விவாதம்.

- 1. விசேட புனிதத் தலமாகக் கற்பகப்பிள்ளையார் கோவிலின் முக்கியத்துவம்:** விடத்தல்தீவில் அமைந்துள்ள கற்பகப்பிள்ளையார் கோவில், இப்பகுதியின் ஆன்மிக மையமாகவும், பக்தியால் ஊட்டப்பட்டுள்ள மத பிணைப்புகளின் அடிப்படையாகவும் விளங்குகின்றது. இந்த கோவிலின் நிறுவலும், வழிபாட்டு முறைகளும், நெடுங்காலமாக தொடரும் சடங்குகளும் இந்நிலையை வலியுறுத்துகின்றன. பிள்ளையார் தெய்வத்தின் அருளைக் கொண்ட பல பக்திப் புனிதக் கதைகளும் இந்த கோவிலின் மதநம்பிக்கையைக் கொண்டுவந்து நிறுத்துகின்றன. பக்தர்கள் தினசரி வழிபாட்டின் ஊடாக தமது ஆன்மீக தூய்மையை அடைவதற்கு விழையும் முறை இங்கு தொடர்ந்து நிலவுகிறது.
- 2. சைவ சமுதாயத்தின் தற்காலிகத் தன்மை:** விடத்தல்தீவில் வாழும் சைவ சமுதாயம் எண்ணிக்கையில் குறைவாக இருந்தாலும், அந்தக் குறுகிய சமூகத்திலுள்ள மக்கள் தங்கள் ஆன்மிக வழிபாடுகளையும் பழமையான வழிமுறைகளையும் துணிவாகக் காக்கின்றனர். சமயத்துடன் ஒன்றிணைந்த இந்த வாழ்க்கை முறை, சமூகத்தின் அடிப்படை தன்மையை வெளிக்கொணர்கின்றது.
- 3. மதநம்பிக்கைகளின் தொடர்ச்சி:** கற்பகப்பிள்ளையார் கோவிலின் வழிபாட்டு சடங்குகள் மற்றும் விழாக்கள், சைவ சமூகத்தில் உள்ள மக்களின் நம்பிக்கைகளை வலுப்படுத்துகின்றன. கோவிலின் கட்டமைப்பும், தெய்வ வழிபாட்டு முறைகளும், அவை பின்பற்றப்படும் வகையும், பக்தியின் உறுதியைக் காட்டுகின்றன. இதனாலேயே பண்டைய காலமாக இருந்து இன்று வரை வழிபாடுகள் தொடர்ந்தே வருகின்றன.
- 4. பொருளாதார விவகாரங்கள்:** சைவ சமூகத்தின் பெரும்பாலான குடும்பங்கள் விவசாயம், மீன்பிடி மற்றும் சிறிய வியாபாரங்கள் போன்றவற்றை வாழ்வாதாரமாகக் கொண்டுள்ளனர். இந்த பொருளாதார கட்டமைப்பை அமைப்பதற்காக அவர்கள் பல தடைகளை எதிர்கொண்டபோதிலும், தங்கள் மதநம்பிக்கையை விட்டுவிடாமல் பாதுகாத்தனர்.
- 5. விசேட நிகழ்வுகளின் தாக்கம்:** முன்னைய தலைமுறைகள் கடைப்பிடித்த மதநம்பிக்கைகள் மற்றும் வழிபாட்டு முறைகள் இன்று வரை தொடர்ந்து பின்பற்றப்படுகின்றன. இந்த பாரம்பரிய அனுபவங்கள், சமுதாயத்தின் கலாச்சாரத்தை பாதுகாக்கும் முக்கிய அடையாளங்களாகவும், சமூகத்தை அதன் அடையாளத்தோடு இணைத்து வைக்கின்றன.

விவாதம்.

விடத்தல்தீவில் உள்ள சைவ சமுதாயம் மற்றும் அதன் வழிபாட்டு மரபுகள், குறிப்பாகக் கற்பகப்பிள்ளையார் கோவிலின் முக்கியத்துவம், இந்த சமூகத்தின் தனித்தன்மையை வெளிக்கொணர்கின்றன. பண்டைய மக்களின் மத நம்பிக்கைகள் இக்கோவிலில் தெளிவாக பிரதிபலிக்கப்படுவதால், இது ஒரு விசேட ஆன்மிக அடையாளமாகவும் மதத்தொட்டு பாரம்பரியத் தொடர்ச்சியாகவும் விளங்குகிறது.

முடிவுரை.

இந்தக் கட்டுரையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள் மற்றும் சைவ சமயத்தைப் பற்றிய விடத்தல்தீவின் வரலாற்றுப் பாரம்பரியத்தைக் கொண்டுள்ள உள்ளடக்கங்கள், அந்தப் பகுதியில் நிலைத்திருக்கும் ஆன்மிக மற்றும் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. குறிப்பாக, கற்பகப் பிள்ளையார் கோவிலின் நிறுவனம், அதன் மத அடிப்படையில் மக்களிடையே நிலவும் நம்பிக்கைகளும், அந்தச் சமூகத்தின் ஆன்மிக வாழ்வியலை உறுதியாகத் தாங்கி வைத்துள்ளன. விடத்தல்தீவின் வரலாற்று தன்மைகள், வடக்குக் கடற்கரைப் பகுதியின் வர்த்தக மற்றும் மத பரிமாற்ற வரலாற்றுடன் நெருக்கமாக இணைந்துள்ளன. இது சைவ சமயமும், தமிழ் கலாச்சாரமும் பிணைந்துள்ள ஆழமான அடிப்படையைக் குறிக்கின்றது. அப்பகுதி மக்களின் வாழ்க்கைமுறைகளும், மதநம்பிக்கைகளும், வழிபாட்டு முறைகள், புனிதத் திருவிழாக்கள் மற்றும் வாய்மொழி கதைகள் ஆகியவற்றின் ஊடாக நிலைத்திருப்பதைக் காட்டுகின்றன.

பரிந்துரைகள்.

1. **பாரம்பரிய நம்பிக்கைகள் மற்றும் வரலாற்று ஆவணங்கள்:** கற்பக பிள்ளையார் கோவிலின் வரலாற்று முக்கியத்துவம் ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டும். வருங்கால சந்ததிகளுக்காக இதனைக் கல்வி நிறுவனங்கள், சமூக அமைப்புகள் மற்றும் ஊராட்சிப் பதிவுகள் மூலமாகப் பரப்ப வேண்டியது அவசியமாகும். இவ்வாறு கோவிலின் ஆன்மிக இடைச்சேர்ப்பு நிலைத்திருக்கும்.
2. **சமூக ஒற்றுமையை ஊக்குவிக்கும் சடங்குகள்:** பழைய வழிபாட்டு முறைகள் மற்றும் பாரம்பரிய சடங்குகள் மீண்டும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டும். கோவில் நிகழ்வுகளில் சமூகத்தின் அனைத்து உறுப்பினர்களும் பங்கேற்கும் சூழலை உருவாக்க வேண்டியது முக்கியம்.
3. **கட்டிடப் பராமரிப்பு மற்றும் மூலவளக் காப்பாற்றல்:** கோவிலின் கட்டமைப்புகள், குறிப்பாக அதன் புனிதக் கிணறு போன்ற மூலவளங்கள், வரலாற்று அடையாளங்களாக பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். சீரமைப்புகள் மற்றும் பராமரிப்புகள் தொடர்ச்சியாக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.
4. **இளைஞர்களை ஈடுபடுத்துதல்:** இளைய தலைமுறையினர் கோவிலின் மத அடிப்படைகள் மற்றும் சடங்குகளைப் பற்றிய அறிவைப் பெறும் வகையில் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும். அவர்கள், பாரம்பரியத்தை வருங்கால சந்ததிகளுக்குக் கொண்டு செல்லும் தூதராக இருக்க வேண்டும்.
5. **ஆன்மிக சுற்றுலா மேம்பாடு:** கோவிலின் வரலாற்றுப் பின்புலத்தை உலகறியச் செய்ய, சிறப்பான ஆன்மிக சுற்றுலா திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டும். இது பகுதி மக்களுக்கு பொருளாதார முன்னேற்றத்தையும் சமூக இடைச்சேர்ப்பையும் வழங்கும். இந்த பரிந்துரைகள், விடத்தல்தீவின் கற்பக பிள்ளையார் கோவிலின் ஆன்மிகத்தையும், சமூகத்தில் அதன் தாக்கத்தையும் நிலைத்தடமாய்க் கொண்டு வரும். எதிர்கால சந்ததிகளுக்கு இது ஒரு பாரம்பரிய அடையாளமாகவும், மதநம்பிக்கையின் உயிரோட்டமாகவும் விளங்கும்.

உசாத்துணைகள்

- Dr. K.M.H. Khalideen, MA, Ph.D. – History of Sri Lankan Muslims (1974)
- Cultural Department of Muslim Religious Affairs – 1994
- World Islamic Tamil Literary Conference – 2002
- Pawaram Poetry Book, Ministry of Muslim Religious and Cultural Affairs – 2002
- Sri Lanka Muslim Writers Directory – “Puniyameen”
- Prof. Hasbullah – History of Northern Muslims – 1995
- Oral testimonies from Qasim Pulavar’s family members and local elders
- Field interviews conducted by Dr. M.I.M. Iqbal, J.P., Kurunegala
- Arulanandam, S. (2017). Temples and social identity in post-war Sri Lanka. Colombo: Social Analysis Publishing House.
- Jagannathan, P. (2001). The Tamil homeland: Country and memory narration. In N. Silva (Ed.), The hybrid island (pp. 105–128). Colombo: Social Scientists’ Association.
- McGilvray, D. P. (2008). Crucible of conflict: Tamil and Muslim communities in Eastern Sri Lanka. Durham, NC: Duke University Press.
- Peterson, I. V. (1982). Poems to Śiva: The hymns of the Tamil saints. Princeton, NJ: Princeton

University Press.

- Rajasingham, N. (2020). Rural temples and memory: Post-war Tamil Saivism in Mannar. Jaffna: Literary Station.
- Raghavan, M. D. (1971). Tamil culture in Sri Lanka. Colombo: Art Publishing House.
- Rajanayagam, M. (1926). Ancient Jaffna. Madras: Everyman's Publications.
- Shulman, D. (2016). Tamil: A biography. Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Sivathambi, K. (1983). Hindu temples in Sri Lanka: Their social role. Colombo: Hindu Cultural Council.
- Subramaniam, S. (2013). The politics of Saivite identity in the Northern Province. Colombo: Library Foundation.
- Sundaralingam, S. (2005). Temples of Jaffna: Sacred sites and social memory. Jaffna: Tirunelveli Printing Press

21. இணக்க வாழ்வும் இஸ்லாமிய வணக்கஸ்தலங்களும்.

ஜமாலுதீன் முர்சலீன்²².

சுருக்கம்.

இந்தக் கட்டுரை, இலங்கையின் மன்னார் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள கடலோர கிராமமான விடத்தல்தீவில் வாழ்ந்த முஸ்லிம் சமூகத்தின், மோதலுக்குப் பிந்தைய மீள்குடியேற்ற அனுபவங்களையும், மதநம்பிக்கையின் அடிப்படையிலான மறுசீரமைப்பையும் ஆராய்கிறது. இத்தீவின் முஸ்லிம் மக்கள், இரண்டு தசாப்தங்களுக்கும் மேலாக தங்கள் பூர்வீக நிலத்திலிருந்து அகற்றப்பட்ட நிலையில், உள்நாட்டுப் போர் முடிந்த பின் திரும்பியபோது, மொஹிதீன் ஜம்மா மசூதி மற்றும் மஸ்ஜித் அல்-தக்வா ஆகிய முக்கியமான வழிபாட்டுத் தலங்களின் மறுசீரமைப்பு, ஆன்மீக புத்துயிர்ப்பு, சமூக மறுசீரமைப்பு மற்றும் கலாச்சார மீள்தன்மையின் மையமாக மாறியது. சமூகக் கள அனுபவங்கள், கட்டிட வரலாற்றுப் பதிவுகள், மற்றும் உள்ளூர் ஆவணங்களை கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட தரமான பகுப்பாய்வு, கிராம வாழ்க்கையின் மறுசீரமைப்பில் மசூதிகள் எவ்வாறு புனித இடங்களாகவும், சமூக-அரசியல் நங்கூரங்களாகவும் செயல்பட்டன என்பதைக் காட்டுகிறது. இந்த ஆய்வின் முக்கிய கண்டுபிடிப்புகளில், மீள்குடியேற்றத்தின் உணர்ச்சி சார்ந்த அனுபவங்கள், மசூதி நிர்வாக சபைகளின் கட்டமைப்பு பங்கு, மற்றும் தர்காக்கள் மற்றும் ஆலயங்கள் புனிதப் பொது நினைவிடங்களாக எவ்வாறு செயல்பட்டன என்பதற்கான விளக்கங்கள் அடங்கும். இந்த ஆய்வு, போருக்குப் பிந்தைய இலங்கையின் மீட்பு முயற்சிகளில் மதநம்பிக்கையின் சமூக பங்கு குறித்து வலியுறுத்தி, வடக்கிலுள்ள முஸ்லிம் சமூகத்தின் மீள்குடியேற்றத்தைப் பற்றிய குறைவாக ஆராயப்பட்ட இலக்கியம் பக்கத்திலும் ஒரு முக்கிய பங்களிப்பாக அமைகிறது.

முக்கிய வார்த்தைகள்: விடத்தல்தீவு, மீள்குடியேற்றம், வடக்கு முஸ்லிம்கள், மசூதி மறுசீரமைப்பு, இலங்கை உள்நாட்டுப் போர்.

அறிமுகம்.

இலங்கையின் வடகிழக்குப் பகுதியில், மன்னார் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள விடத்தல்தீவு, பல நூற்றாண்டுகளாக கடல் வர்த்தகம், கலாச்சாரப் பரிமாற்றம் மற்றும் ஆன்மீக எழுச்சிக்கான மையமாக இருந்துள்ளது. பண்டைய அரபு மற்றும் பாரசீக வர்த்தகர்களால் அமைக்கப்பட்ட கடல்வழிக் கண்களில் இந்தக் கிராமம் முக்கிய இடத்தை பிடித்திருந்தது. தமிழ் பேசும் முஸ்லிம் மூர்கள், அந்நாட்களில் உருவான இக்கிராம சமூகத்தின் முக்கிய பங்கு வகித்தனர். இந்த வர்த்தகச் சங்கிலிகள் வழியாக இஸ்லாம் பரவியதன் விளைவாக, மசூதிகள், மதப் பள்ளிகள், மற்றும் சமூக வளர்ச்சி மையங்கள் தோன்றின. மொஹிதீன் ஜம்மா மசூதி, மன்னார் மாவட்டத்தின் பழமையான இஸ்லாமிய வழிபாட்டுத் தலங்களில் ஒன்றாக இருந்ததோடு, வளர்ந்து வரும் மக்கள் தேவையை கருத்தில் கொண்டு உருவானது மஸ்ஜித் அல்-தக்வா. இவை வெறும் வழிபாட்டு இடங்களாக அல்லாது, அறிவுக்கும், அமைதிக்கும், மற்றும் சமய சகவாழ்வுக்கும் சான்றுகள் ஆக விளங்கின. விடத்தல்தீவின் முஸ்லிம்கள், கத்தோலிக்கர்கள், இந்துக்கள் ஆகிய சமூகங்கள் இடையே இனவழிப்புணர்வு மற்றும் மதநம்பிக்கைகளுக்கு இடையேயான புரிதலை வளர்க்கும் கருவிகள் இதுவாக இருந்தன. ஆனால் 1990 அக்டோபர் மாதத்தில், உள்நாட்டுப் போர் உச்சக் கட்டத்தை எட்டியபோது, வடக்கு முஸ்லிம்கள் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளால் வெளியேற்றப்பட்டனர். இதன் விளைவாக விடத்தல்தீவின் முஸ்லிம் மக்கள் இடம்பெயர வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர், மசூதிகள் கைவிடப்பட்டன, வீடுகள் பாழடைந்தன. 2009இல் போர் முடியும் வரை, இருபதாண்டுகள் இந்த கிராமம் மறக்கப்பட்ட இடமாக மட்டுமே இருந்து வந்தது. இந்த கட்டுரை, ஆன்மீக தொடர்ச்சி, சமூக மறுசீரமைப்பு, மற்றும் தர்ம அடையாளத்திற்கான மறுபிறப்பு ஆகிய அம்சங்களை உள்ளடக்கியதாக அமைந்துள்ளது. இது முஸ்லிம் அடையாளத்தின் நெடிய பயணத்தை, மறுவாழ்வில் மசூதிகள் மற்றும் தர்காக்களின் பங்கு என்னவென்பதை, மற்றும் மீள்குடியேற்றத்தின் போது மக்கள் எப்படி தங்கள் மத அடையாளத்தை மீட்டெடுத்தனர் என்பதைக் கூறும் முக்கிய ஆவணமாகவும், முன்னுதாரணமாகவும் அமைகிறது.

ஆய்வின் முக்கியத்துவம்.

இடம்பெயர்ந்த சமூகங்களின் மீள்குடியேற்றம் பெரும்பாலும் பொருளாதார, அரசியல் அல்லது சட்டரீதியான கட்டமைப்புகளின் வழியாகவே ஆராயப்படுகிறது. இருப்பினும், இலங்கையின் போருக்குப் பிந்தைய கட்டிடக்கலை, மத அடையாளம் மற்றும் சமூக ஒற்றுமையை மீள்படைத்தல் தொடர்பான

பகுப்பாய்வுகளில், ஆன்மீக மறுசீரமைப்பின் பங்களிப்பு குறைவாகவே விளக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தச் சூழலில், விடத்தல்தீவு ஒரு முக்கியமான வழக்காய்வாக திகழ்கிறது. ஏனெனில், இங்கே உள்ள மசூதிகள் புனித வழிபாட்டு இடங்களாக மட்டுமன்றி, சமூக பிணைப்பு, கலாச்சார அடையாளம் மற்றும் மீள்தன்மையின் முக்கியக் கருவிகளாகவும் செயல்பட்டன.

இந்த ஆய்வின் முக்கியத்துவம் மூன்று அடிப்படை காரணங்களால் உருவாகிறது:

1. இருபதாண்டுகளுக்கும் மேலாக இடம்பெயர்ந்து வாழ்ந்த வடக்கு முஸ்லிம்களின் உள்ளூர்மயமான மீள்தன்மை மற்றும் மறுமலர்ச்சி வெளிப்பாடுகளை இது ஆவணப்படுத்துகிறது.
2. மத அடிப்படையிலான சமூக மறுசீரமைப்பு, மத கட்டிடக்கலை, சமூக நினைவகம், மற்றும் மறுசேர்க்கை பற்றிய விரிவான அகவியல் மற்றும் சமூகக்கருத்துப் பரிமாற்றங்களுக்கு இது பங்களிக்கிறது.
3. அடிமட்ட சமூக இயக்கங்கள் மற்றும் முஸ்லிம் சமூகத்தின் சுயநிர்ணயம், பாரம்பரியப் பாதுகாப்பு, மற்றும் இன நல்லிணக்கத்திற்கு இணங்கிய பங்களிப்பு ஆகியவற்றைப் பற்றிய புரிதலுக்கு இது உதவுகிறது; குறிப்பாக மொஹிதீன் ஜும்மா மசூதி மற்றும் மஸ்ஜித் அல்-தக்வாவின் மறுசீரமைப்பு முயற்சிகள் மூலம்.

ஆராய்ச்சி இடைவெளி.

இலங்கையின் உள்நாட்டுப் போரைக் குறித்த தற்போதைய இலக்கியங்கள், 1990ஆம் ஆண்டில் வடக்கு முஸ்லிம்கள் இடம்பெயர்ந்த சம்பவங்களையும், அதனுடன் இணைந்த மனிதாபிமான சவால்களையும் (Hasbullah, 2001; Imtiyaz & Hoole, 2011) விரிவாக விவரிக்கின்றன. ஆனால், போருக்குப் பிந்தைய மீள்குடியேற்ற நடவடிக்கைகள் மற்றும் சமூக மறுசீரமைப்பில் மத உட்கட்டமைப்புகள் மற்றும் ஆன்மீக இடங்கள் வகிக்கும் பங்கு குறைவாகவே ஆராயப்பட்டுள்ளது. தற்போதைய ஆய்வுகளில் மசூதிகள் பெரும்பாலும் நிலையான மரபுக் கட்டிடங்களாக அல்லது அடையாளத்தின் புறத் தோற்றங்களாக மட்டும்கருதப்படுகின்றன. ஆனால், உண்மையில் அவை சமூக மீட்டி, கலாச்சார மறுசீரமைப்பு, மற்றும் அடையாள உறுதிப்படுத்தலுக்கான செயலில் உள்ள இயக்க மையங்கள் ஆக இருந்துள்ளன. விடத்தல்தீவு போன்ற சிறிய மற்றும் குறைவாக ஆவணப்படுத்தப்பட்ட கிராமங்களில், திரும்பும் மக்களின் உணர்ச்சி, அமைப்பு, மற்றும் மத அனுபவங்களை மையமாகக் கொண்ட நுண்ணிய வரலாற்று மற்றும் சமூக ஆய்வுகள் பெரிதும் குறைவாக உள்ளன. இந்த ஆய்வு, அந்த இடைவெளியை நிவர்த்தி செய்யும் நோக்கில், மசூதிகளின் மறுசீரமைப்பின் குறியீட்டு, செயற்பாட்டு மற்றும் உணர்ச்சி பரிமாணங்களை ஆய்வின் மையமாக வைத்து முன்வைக்கிறது.

நோக்கங்கள்.

இந்த ஆய்வின் முக்கிய நோக்கங்கள் பின்வருமாறு:

1. விடத்தல்தீவில் உள்ள மொஹிதீன் ஜும்மா மசூதி மற்றும் மஸ்ஜித் அல்-தக்வா ஆகிய இஸ்லாமிய வழிபாட்டுத் தலங்களின் வரலாற்று வளர்ச்சியை ஆவணப்படுத்துவது.
2. இடம்பெயர்வு, திரும்புதல் மற்றும் மறுசீரமைப்பு ஆகிய நிகழ்வுகளில், மசூதிகள் சமூக மற்றும் ஆன்மீக அமைப்புகளாக எடுத்துள்ள பங்கு மற்றும் அவை தொடர்ச்சியான கல்வி மற்றும் கூட்டு அடையாளங்களுக்குத் தந்த பங்களிப்பை ஆராய்வது.
3. திரும்பும் மக்களின் உணர்ச்சி சார்ந்த அனுபவங்களை ஆய்வு செய்யும் நோக்கில், பாழடைந்த ஒரு மசூதியில் முதற்கட்டமாக அடியெடுத்து வைப்பது எவ்வாறு வீடு திரும்புவதற்கான அடையாளமாக அமைகிறது என்பதைக் கூறுவது.
4. மசூதி மறுசீரமைப்பு முயற்சிகளில், நிர்வாக அமைப்புகள், வெளிப்புற ஆதரவு மற்றும் தலைமுறைகளுக்கிடையேயான தலைமைப் பங்குகள் ஆகியவை எப்படி இயங்கின என்பதை பதிவு செய்வது.
5. தெற்காசியப் பகுதி முழுவதும் நம்பிக்கை சார்ந்த மீள்தன்மை, மோதலுக்குப் பிந்தைய நல்லிணக்கம் மற்றும் உள்ளூர்மயமான மீள்குடியேற்ற அனுபவங்களைப் பற்றிய அறிவுசார் விவாதங்களுக்கு பங்களிப்பது.

ஆராய்ச்சி முறை.

இந்த ஆய்வு, இலங்கையின் விடத்தல்தீவிலுள்ள முஸ்லிம் சமூகத்தின் மோதலுக்குப் பிந்தைய மீள்வருகை மற்றும் மத மறுசீரமைப்பு அனுபவங்களை ஆய்வு செய்வதற்காக தரமான வழக்காய்வுக் (qualitative case study) அணுகுமுறையை பயன்படுத்துகிறது. இந்த அணுகுமுறை ஆவண பகுப்பாய்வு, வாய்மொழி வரலாறு, மற்றும் களக் கவனிப்பு ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இடம்பெயர்வு மற்றும் மீள்வருகையின் சமூக மற்றும் மத இயக்கவியல் அமைப்புகளைப் புரிந்துகொள்வதற்காக, முதன்மை மற்றும் இரண்டாம் நிலை ஆதாரங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன.

முதன்மை ஆதாரங்கள்.

இந்த ஆய்வின் முக்கிய தரவுகள் பின்வரும் வழிகளில் பெறப்பட்டன:

- மொஹிதீன் ஜும்மா மகுதி மற்றும் மஸ்ஜித் அல்-தக்வா ஆகியவற்றின் வரலாறு, சீரழிவு மற்றும் மறுமலர்ச்சி குறித்து விரிவாகக் கூறும் ஜமாலுதீன் முர்சலீன் தொகுத்த சமூக விவரிப்புகள் மற்றும் நினைவுக் குறிப்புகள்.
- போருக்குப் பிந்தைய மீள்வருகையின் போது மேற்கொள்ளப்பட்ட மகுதி கட்டிடக்கலை, நில பயன்பாடு மற்றும் மறுசீரமைப்புத் திட்டங்களைப் பற்றிய ஆன்சைட் (on-site) கவனிப்புகள் மற்றும் விளக்கங்கள்.
- தமிழ் உரைகளில் உள்ள நேர்காணல்கள் மற்றும் வாய்மொழிக் குறிப்புகள், சமுதாய உணர்வுகள், மதத் தலைமையின் பங்கு மற்றும் ஒருங்கிணைந்த நினைவுகளைக் குறிக்கும்.

இரண்டாம் நிலை ஆதாரங்கள்.

தொடர்புடைய வரலாற்று மற்றும் மொத்தப் பின்னணி தொடர்பான தகவல்கள் பின்வரும் மூலங்களிலிருந்து பெறப்பட்டன:

- மன்னார் மாவட்டத்தில் முஸ்லிம் குடியேற்றங்களின் வரலாறு, மற்றும் 1990ஆம் ஆண்டு விடுதலைப் புலிகளால் மேற்கொள்ளப்பட்ட வடக்கு முஸ்லிம் வெளியேற்றம் குறித்து உள்ள ஆவணங்கள் மற்றும் வரலாற்று நூல்கள்.
- இலங்கையில் நம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட நல்லிணக்கம் மற்றும் போருக்குப் பிந்தைய சமூக மறுசீரமைப்பு பற்றிய கல்வி நூல்கள் (எ.கா., Imtiyaz, 2015; Jeyaraj, 2012; ICNC, 2011).

இந்த முக்கோண அணுகுமுறை, நெருக்கடி மற்றும் மீட்சி காலங்களில் இஸ்லாமிய மத நிறுவனங்கள் ஆன்மீக, கலாச்சார மற்றும் அரசியல் நங்கூரங்களாக எவ்வாறு செயல்படுகின்றன என்பதைப் பற்றிய சூழ்நிலை மற்றும் உணர்வுப் பூர்வமான விளக்கத்தைக் கொடுக்கிறது. விடத்தல்தீவின் வழக்காய்வு, அடையாளம், மீள்குடியேற்றம் மற்றும் மீள்தன்மை போன்ற பரந்த கருப்பொருள்களை ஆராயும் ஒரு நுண்ணிய இனவியல் பார்வையாக அமைகிறது.

விடத்தல்தீவு மற்றும் இலங்கையின் இஸ்லாமிய வரலாறு.

விடத்தல்தீவு, இலங்கையின் வடமேற்குப் பகுதியில் உள்ள மன்னார் மாவட்டத்தில், மந்தை மேற்கு பிரதேச செயலகத்திற்கு உட்பட்ட ஒரு முக்கிய கடலோரக் கிராமமாகும் (Wikipedia, 2024). மாந்தை எனப்படும் பண்டைய துறைமுக நகரம், பண்டைய அரேபிய கடல் வர்த்தகப் பாதையில் ஒரு முக்கிய இடமாக இருந்ததற்கான தொல்லியல் ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன. இஸ்லாமுக்கு முந்தைய காலத்திலிருந்தே, 9–11ஆம் நூற்றாண்டுகளில் மன்னார் மாவட்டத்தில் அரபு மற்றும் பாரசீக வணிகர்கள் வர்த்தகம் மேற்கொண்டிருந்தனர் (UNESCO, 2023a). மாந்தை மற்றும் மன்னாரில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கூஃபிக் அரபு கல்வெட்டு கல்லறைகள், அப்போது இங்கே இருந்த நிரந்தர அரபு குடியேற்றங்களுக்கு உறுதியான சான்றுகளை வழங்குகின்றன (UNESCO, 2023a). இந்த அரபு வணிகர்கள், இரண்டு கலாச்சாரங்களுக்கிடையிலான கலப்புத் திருமணங்கள் மூலம் இஸ்லாத்தை உள்ளூர் சமூகத்தில் அறிமுகப்படுத்தினர் (UNESCO, 2023a; BWO Researches, 2021). இவர்கள் பின்னர் “இலங்கை மூர்கள்” என அழைக்கப்பட்டனர். இன்று பெரும்பாலான இலங்கை மூர்கள் தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களாக உள்ளனர் (Wikipedia, 2024).

போர்த்துகீசியர் மற்றும் டச்சு காலனித்துவ காலம். (1505–1796)

போர்த்துகீசியர்கள் 1505இல் இலங்கையை அடைந்த பிறகு, மன்னாரில் கத்தோலிக்க மதப் பரப்பலுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது. 1594ஆம் ஆண்டில், விடத்தல்தீவில் இருந்து யாழ்ப்பாணம் மற்றும் அதன் சுற்றுவட்டாரங்களில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்ட கத்தோலிக்க குடியேறிகளுக்காக, புனித ஜேம்ஸ் ஆலயம் ஒரு பிரான்சிஸ்கன் பாதிரியாரால் கட்டப்பட்டது (Wikipedia, 2024). இந்த திருச்சபை இன்றும் செயலில் உள்ளதுடன், தற்போது விடத்தல்தீவில் இரண்டு கத்தோலிக்க தேவாலயங்கள் உள்ளன. போர்த்துகீசிய ஆட்சியின் கீழ், முஸ்லிம் கடல்சார் வர்த்தகம் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு, பலர் அணுக முடியாத பகுதிகளுக்கு இடம்பெயர்ந்தனர். 1658இல் போர்த்துகீசியர்களை டச்சுக்காரர்கள் வெளியேற்றியபின், உள்ளூர்வாசிகள் சிறிதளவு சுதந்திரத்துடன் மீண்டும் மீன்பிடியும் வர்த்தகமும் செய்தனர். இருந்தாலும், பெரும்பாலான வரலாற்றுப் பதிவுகள் கத்தோலிக்கத் தளங்களைத் தான் பிரதிபலிக்கின்றன. குறிப்பாக புனித ஜேம்ஸ் தேவாலயம் வழியாக. மூன்று நூற்றாண்டுகளாக தொடர்ந்த இந்த கலாச்சார மற்றும் மத அடையாளப் பயணத்தின் ஒரு பகுதியாக, மன்னாரின் முஸ்லிம் மக்கள், அரசால் அங்கீகரிக்கப்படாத, ஆனால் சமூக அடையாளத்தை உருவாக்கிய மகுதி சபைகள் மற்றும்

ஜமாஅத் அமைப்புகள் வழியாக தங்கள் மத மற்றும் சமூக கட்டமைப்புகளை பராமரித்தனர்.

பிரித்தானிய ஆட்சி காலமும் 20ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கப் பகுதியும்.

1796ஆம் ஆண்டு பிரித்தானியர்கள் இலங்கையின் கட்டுப்பாட்டை எடுத்துக்கொண்டனர். அவர்களின் நிர்வாகத்தின் கீழ், இலங்கை மூர்கள் ஒரு அங்கீகரிக்கப்பட்ட சமூகக் குழுவாக அறிவிக்கப்பட்டனர். 1800ஆம் ஆண்டுகளின் தொடக்கத்தில் வெளியிடப்பட்ட பிரித்தானிய மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்புகளில், மன்னார் மாவட்ட மக்களிடையே முஸ்லிம்களும் இடம்பெற்றிருந்தனர், அவர்கள் ஒட்டுமொத்தமாக சிறிய பங்கையே வகித்தனர். 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி மற்றும் 20ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், விடத்தல்தீவின் முஸ்லிம் சமூக வாழ்க்கை மீன்பிடி, வர்த்தகம் மற்றும் குடும்ப வாழ்க்கை ஆகியவற்றை மையமாகக் கொண்டிருந்ததாகக் கூறலாம். 20ஆம் நூற்றாண்டில் பதிவான மசூதிகள், அந்தக் காலத்தில் சமூகச் சேவை மையங்களாக இருந்தன. 20ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிக்கே முன்னர், விடத்தல்தீவிலேயே இரு மசூதிகள் இருந்தன. ஜம்மா மசூதி மற்றும் தக்கியா மசூதி மேலும் இரு முக்கிய பள்ளிகள், ஒன்று கத்தோலிக்க பள்ளி, மற்றொன்று அலிகார் முஸ்லிம் பள்ளி, ஆகியவை கிராமத்தின் இன மத கலவையைப் பிரதிபலித்தன (Wikipedia, 2024a; Wikipedia, 2024b). வட இலங்கையின் முஸ்லிம்கள், மன்னார் உட்பட, பெரும்பாலும் சூபி வழிப்பாட்டு வழக்கங்களில் ஈடுபட்டிருந்தனர் மற்றும் தங்கள் தமிழ் பேசும் பண்டைய அண்டைவட்ட சமூகத்துடன் நல்லுறவை பேணினர் (ICNC, 2011). எடுத்துக்காட்டாக, வடக்கில் பிறந்த தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் நினைவுக்குறிப்புகள், மென்மையான, கலந்தகல்வி கொண்ட மத வழிப்பாட்டை விவரிக்கின்றன: இஸ்லாமிய ஆண், பெண் மாணவர்கள் தமிழ் மாணவர்களுடன் சேர்ந்து கல்வி பயின்றனர். இஸ்லாமிய பக்தி முனைவுகளும் இதில் அடங்கியிருந்தன (ICNC, 2011).

பிரித்தானிய ஆட்சிக்காலத்தில், விடத்தல்தீவின் முஸ்லிம்கள் வலிமையான சமூக அமைப்புகளை உருவாக்கினர். அவர்கள், 1906இல் உருவாக்கப்பட்ட All Ceylon Muslim League மற்றும் 1924இல் உருவாக்கப்பட்ட Jamiyyathul Ulama ஆகிய தேசிய அமைப்புகளில் உறுப்பினராக இருந்திருக்க வாய்ப்புள்ளது. மேலும், உள்ளூராட்சி வேலைகளிலும் பங்கேற்றுள்ளனர். 1940–50களுக்குள், இக்கிராமத்தில் நன்கு நிறுவப்பட்ட ஜமாஅத் மசூதிகள் இருந்தன, அவை இன்று வரை பதிவாகியுள்ளன (Wikipedia, 2024a). காலனித்துவ மற்றும் சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய ஆரம்பகால காலத்தில், மன்னார் மாவட்டத்தில் தமிழ்-முஸ்லிம் உறவுகள் அமைதியாகவும் ஒத்துழைப்புடனும் இருந்தன; வட மாகாணத்தில் எந்தவொரு பெரிய இன மோதல்களும் அந்தக் காலத்தில் பதிவாகவில்லை.

சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலமும் உள்நாட்டுப் போர்காலமும். (1948–2009)

1948ஆம் ஆண்டு இலங்கை சுதந்திரம் பெற்ற பிந்தைய காலத்தில், விடத்தல்தீவு ஒரு தமிழ் பேசும் கத்தோலிக்கர் மற்றும் முஸ்லிம்கள் கலந்த கிராமமாக தொடர்ந்தது. 1960களில் இருந்து 1970களுக்குள், இந்த கிராமம் ஒப்பளிக்கத்தக்க நிலைத்த மற்றும் அமைதியான சூழலில் இருந்தது. அப்போதெல்லாம் வெளி உலகின் தாக்கங்கள் மெதுவாக மன்னார் நோக்கி வந்தன. 1980களுக்குள், சில மரபுத்துவமான சூபி வழிப்பாடுகள் தளர்ந்து, கனிந்த பாங்கான மதவழக்கங்கள் ஒருசில இடங்களில் தோன்றத் தொடங்கின, இருப்பினும் வடக்கு பகுதிகளில் இது மிக குறைந்த அளவிலேயே இருந்தது (ICNC, 2011). அரசியல் ரீதியாக, வடக்கு முஸ்லிம்கள் தமிழ் அரசியலுடன் ஒரு நிலைத்த தொடர்பை பேணினாலும், அவர்கள் சுய சமூகக் கவலைகளை தனித்துவமாக கையாண்டனர். 1970களிலிருந்து 2009 வரை நீடித்த இலங்கை உள்நாட்டுப் போர், விடத்தல்தீவின் முஸ்லிம்கள் மீது பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. 1990 அக்டோபர் மாதம், விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் வட மாகாணத்தின் பெரும்பாலான தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களை அச்ச உணர்வுடன் வெளியேற்றியது (Jeyaraj, 2012; Dharmasiri, 2020). விடத்தல்தீவின் முஸ்லிம்களும் இதே விதியை அனுபவித்தனர். 1990 அக்டோபர் 25ஆம் தேதி, விடத்தல்தீவு, பெரியமடு, சன்னார், முருங்கன், வடக்கண்டல் மற்றும் பரப்பன்கண்டல் உட்பட மாந்தை மேற்கு பிரதேசத்தின் முஸ்லிம் கிராம மக்களுக்கு, விடுதலைப் புலிகள் தங்களுடைய சொத்துக்களை ஒப்படைத்து, மாவட்டத்தை விட்டு வெளியேற வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டனர் (Dharmasiri, 2020).

இந்த இடம்பெயர்வின் போது, விடத்தல்தீவின் மீனவர்கள், பள்ளிமுனை பாலம் வழியாக மன்னார் தீவிற்கு தஞ்சம் புகுந்தனர். 2002ஆம் ஆண்டுக்கான அரசு அறிக்கையில், 1990 ஜூலை மாதம் விடத்தல்தீவின் மீனவர்கள் மற்றும் குடும்பத்தினர் பள்ளிமுனை சாலையை வழியாக வந்ததாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது; மன்னார் தீவின் குடிமக்கள் அவர்களை வரவேற்று, பெசாலை அகதிப் புலம்பெயர் முகாமில் தங்கவைத்தனர் (Jeyaraj, 2012). அதே நேரத்தில், மன்னார் தீவின் பள்ளிமுனை மீனவர்களும், தீவில் ஏற்பட்ட குழப்பங்களால், விடத்தல்தீவுக்கே இடம்பெயர்ந்தனர் (Jeyaraj, 2012). தற்சேர்ந்த இடங்களில், விடத்தல்தீவின் முஸ்லிம் சமூகத்தினர் UNHCR ஒருங்கிணைப்பின் கீழ், ஒரு வருடத்திற்கு பள்ளிமுனை துறைமுகத்தில் இருந்து மீன்பிடித்தனர் (Jeyaraj, 2012). 2002 நிதி உடன்பாடு மற்றும் 2009இல் போர் முடிவடையும் வரை, மன்னார், வவுனியா மற்றும் பிற இடங்களில்,

ஆயிரக்கணக்கான முஸ்லிம் குடும்பங்கள் அகதிப் புலம்பெயர் முகாம்களில் தங்கியிருந்தனர். போர்க்காலத்தில், விடத்தல்தீவு விடுதலைப் புலிகளின் முக்கிய கட்டுப்பாட்டு பகுதியாக மாறியது. இலங்கையின் வட கடற்கரை பகுதியில் உள்ள மிகப்பெரிய குடியிருப்புப் பகுதியான விடத்தல்தீவு, கடற் புலிகள் இயக்கத்தின் முக்கியத் தளமாகச் செயல்பட்டது (Wikipedia, 2024). 2008ஆம் ஆண்டு, இலங்கை இராணுவம் விடுதலைப் புலிகளிடமிருந்து விடத்தல்தீவைக் கைப்பற்றியது, இது 1990இல் இந்திய அமைதிப்படை விலகிய பிறகு நிகழும் முதல் பெரிய மீள்கைப்பற்றல் ஆகும் (Wikipedia, 2024). போர்க்காலத்தில், கிராமமும் அதில் உள்ள மசூதிகளும் மோதலுக்கிடையிலான பகுதிகளாக இருந்தன. எனவே, சாதாரண சமூக வாழ்க்கையும், மத வழிபாடும் பெரும்பாலும் இடைநிறுத்தப்பட்ட நிலையிலேயே இருந்தன.

போருக்குப் பிந்தைய மீள்குடியேற்றம்

2009ஆம் ஆண்டு உள்நாட்டுப் போர் முடிந்த பின், மன்னார் நகரமும் வன்னிப் பகுதிகளிலும் அகதிகளாக இருந்த விடத்தல்தீவின் முஸ்லிம்கள், அரசாங்கத்தின் மீள்குடியேற்றத் திட்டங்கள் வழியாக படிப்படியாகத் திரும்பத் தொடங்கினர். மசூதிகளும் பள்ளிகளும் மீளமைக்கப்பட்டன, ஆனால் இந்தப் பணிகள் மெதுவாகவே முன்னெடுக்கப்பட்டன. சமூகக் குறிப்புகள் மற்றும் உள்ளூர்வாசிகளின் புகார்களின்படி, திரும்பிய குடும்பங்கள் பல்வேறு நில உரிமைத் தகராறுகள் மற்றும் நிர்வாக சிக்கல்களை எதிர்கொண்டனர். இன்றைய விடத்தல்தீவு, தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்-கத்தோலிக்க சமூக கலவையுடன் இருக்கும் கிராமமாகவே தொடர்கிறது. இங்கு இரண்டு செயலில் உள்ள மசூதிகள் உள்ளன. முக்கிய ஜலிம்மா மசூதி மற்றும் தக்வா மசூதி (Wikipedia, 2024a); மேலும், புனித ஜோசப் வாஸ் கத்தோலிக்க பள்ளியும், அலிகார் முஸ்லிம் பள்ளியும் உள்ளன (Wikipedia, 2024a). மன்னார் மாவட்ட மக்கள் தொகையில் முஸ்லிம்கள் சுமார் 17% ஆக உள்ளனர் (Wikipedia, 2024b). இதில், விடத்தல்தீவின் முஸ்லிம்கள் பெரும்பாலும் இலங்கை மூர்கள் மரபு வழி சூபி-சுன்னி வழிப்பாட்டை பின்பற்றுகிறார்கள். சில இளைஞர்கள் மத்திய கிழக்கு மற்றும் கேரளா போன்ற இடங்களில் மத கல்வி மற்றும் புலமைப்பரிசில் வாயிலாக நவீன இஸ்லாமிய கற்றலின் தாக்கத்திற்கு உள்ளாகியிருந்தாலும், கிராமத்தின் வரலாற்றுப் பகிர்வும் பொது சுதந்திரச் சிந்தனையும் தொடர்ந்தே உள்ளது. பெண்கள் இன்னும் பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் கல்வி பெறுகின்றனர், மேலும் இரு சமூகங்களும் இணைந்து பணியாற்றும் பழைய ஒற்றுமை சூழலும் தொடர்கிறது (ICNC, 2011).

பிராந்திய மற்றும் ஒப்பீட்டு சூழல்.

விடத்தல்தீவின் இஸ்லாமிய வரலாறு, மாந்தை மேற்கு கிராமங்கள் மற்றும் மன்னார் மாவட்டத்தின் மற்ற முஸ்லிம் குடியேற்றங்களின் வரலாற்றுடன் ஒத்துபோகிறது. மன்னார் கடற்கரைக் பகுதிகள் (முசலி, மன்னார் தீவு உட்பட) பல நூற்றாண்டுகளாக முஸ்லிம் குடியேற்றங்களைக் கொண்டுள்ளன. இவை அரபுக் கடல்வழி வர்த்தக காலத்திலிருந்து தோன்றியவை (UNESCO, 2023; BWO Researches, 2021). பெரியமடு, வட்டக்கண்டல், சன்னார் போன்ற அண்டை கிராமங்களிலும் மரபு வாய்ந்த முஸ்லிம் சமூகங்கள் இருந்தன. இவையாவும் 1990 இல் விடுதலைப் புலிகள் வெளியேற்றத்தின் போது வலுக்கட்டாயமாக இடம்பெயர்ந்தன (Dharmasiri, 2020). போர்க்காலத்தில், விடத்தல்தீவுடனும், மன்னார் மாவட்டத்தின் பல முஸ்லிம் கிராமங்களுடனும் தமிழ் மக்களுடன் அமைதியான உறவுகள் நிலவின. இது வட மாகாணத்தில் இன ஒற்றுமையின் எடுத்துக்காட்டாக இருந்தது (Dharmasiri, 2020; ICNC, 2011). அதே சமயத்தில், கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம்கள் பலவிதமான இனக்கொலைக் களவுகளுக்கு ஆளாகினர்.

போருக்குப் பிந்தைய காலத்தில், விடத்தல்தீவில் நிலங்கள் மீட்டெடுக்கப்பட்டு அமைதியாக மீள்குடியேற்றம் நடந்தது என்பதுபோல், முருங்கன் மற்றும்பேசாலை போன்ற இடங்களிலும் சமாதான பேச்சுவார்த்தை வழியாக நில உரிமைகள் மீளவந்தன (ICNC, 2011). 1990இல் விடத்தல்தீவுக்கும் பள்ளிமுனைக்கும் இடையே மீளவர்கள் இடம்பெயர்ந்த நிகழ்வுகள், இந்த இடையிலான சமூகப் பிணைப்புகளை உறுதிபடுத்துகின்றன (Jeyaraj, 2012a; Jeyaraj, 2012b). மொத்தமாக, விடத்தல்தீவு, பண்டைய வர்த்தக வழிகளின் தாக்கம், காலனித்துவ கால மதப் பரப்பலும் வர்த்தக வளர்ச்சியும், சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய முஸ்லிம் அமைப்புகளின் வளர்ச்சி, மற்றும் 1990 இன் போர்த்தொற்றிய பெருவலி ஆகியவை அடங்கிய மன்னார் மாவட்டத்தின் முஸ்லிம் வரலாற்றில் முக்கிய பங்குடன் பின்னிப் பிணைந்துள்ளது. இன்றும் தொடரும் முஸ்லிம்-கத்தோலிக்க இணக்க வாழ்வும், மசூதிகள் மற்றும் பள்ளிகள் மீளமைக்கப்பட்டிருப்பதும், பெரியமடு, பேசாலை போன்ற கிராமங்களிலும் காணப்படும் ஒரேமாதிரியான சமூக மீட்பு முயற்சிகளை பிரதிபலிக்கின்றன.

முக்கிய கால வரிசை (Key Timeline)

- 7ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முந்தைய காலம்: இலங்கையுடன் ஆரம்பகால அரபு கடல்வழி வர்த்தகம்.

- 9-11ஆம் நூற்றாண்டுகள்: மாந்தை/மன்னாரில் கிடைக்கப்பெற்ற கூஃபிக் அரபுக் கல்வெட்டுகள் (UNESCO, 2023).
- 1594: போர்த்துகீசிய ஆட்சியில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட கத்தோலிக்க குடியேறிகள் மூலம் விடத்தல்தீவில் புனித ஜேம்ஸ் தேவாலயம் கட்டப்பட்டது (Wikipedia, 2024b).
- 1658-1796: டச்சு ஆட்சி; முஸ்லிம்களுக்கு ஒப்பளிக்கப்பட்ட மத சுதந்திரம்.
- 1796-1948: பிரித்தானிய காலனித்துவ காலம்; முஸ்லிம் சமுதாய அமைப்புகள், மசூதிகள் மற்றும் மதப்பள்ளிகள் வளர்ச்சி பெற்றன.
- 1990 அக்டோபர்: விடத்தல்தீவும் உட்பட வடக்குப் பகுதியிலுள்ள முஸ்லிம்கள் புலிகளால் வெளியேற்றப்பட்டனர் (Dharmasiri, 2020).
- 2008: இலங்கை இராணுவம் கடற் புலிகள் தளமாக மாறிய விடத்தல்தீவை மீட்டெடுத்தது (Wikipedia, 2024a).
- 2009: உள்நாட்டுப் போர் முடிவடைந்தது; முஸ்லிம் மீள்குடியேற்றம் தொடங்கியது.
- 2010களில்: இடைமுக ஒப்பந்தங்கள் (எ.கா., 2012 நில உரிமை ஏற்பாடுகள்) தமிழ்-முஸ்லிம் உறவுகள் மீண்டும் கட்டியெழுப்பப்பட்டன (ICNC, 2011).
- நிகழ் காலம்: விடத்தல்தீவில் வழிபாட்டுக்குரிய மசூதிகள் இரண்டு மற்றும் இரண்டு முக்கிய பள்ளிகள் (கத்தோலிக்க மற்றும் முஸ்லிம்) செயல்படுகின்றன. இது இன்றும் விரிவாக இயங்கும் மூர் சமூகத்தைப் பிரதிபலிக்கிறது (Wikipedia, 2024a; Wikipedia, 2024b).

பகுப்பாய்வு.

பண்பு, பகுத்தறிவு மிக்க ஒரு சமூகத்தை உருவாக்குவதில் ஆன்மீகத்தின் வகிபாகம் அளப்பரியது. ஒற்றுமை, நல்லிணக்கம் மற்றும் நற்பண்புகள் இன்றி தான்தோன்றித்தனமாக வாழ்ந்த காலத்தை அறிவிலிகளின் காலம் என்போம். அக்கால மக்களை மேதைகளாய், மேன்மக்களாய் மாற்றிய பெருமை ஆன்மீகத்திற்கே உரியது. அவரவர் சார்ந்த மார்க்க நெறிகளைப் போதிக்கும் தளங்களாக வணக்க ஸ்தலங்கள் விளங்குகின்றன. ஆலயங்கள், தேவாலயங்கள் மற்றும் பள்ளிவாசல்கள் நெறிபிறழா வாழ்வைக் கற்றுத் தருகின்றன. அதனால் இவை மக்களின் அத்தியாவசிய தேவைகளில் உள்ளனவாகவே நோக்கப்படுகின்றன. தாம் வாழும் சூழலில் இறையில்லங்களை அமைத்துக் கொள்வதும் இன்றியமையாததாயிற்று. எமது ஊர், விடத்தல்தீவு கிராமம். இரு தேவாலயங்கள், ஒரு சைவ ஆலயம், இரு பள்ளிவாசல்களைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. மூவின மக்களின் வாழிடமாய் விளங்கியது. மீன்பிடி, விவசாயம், மற்றும் வியாபாரம் போன்ற இன்னோரன்ன தொழில் புரியும் ஆயிரம் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த சுமார் ஐயாயிரம் பேர் வரை இங்கு வாழ்ந்தனர். ஆடம்பரமறியாத் தனவந்தர்கள், அன்றாடங்காய்ச்சிகள் என பலதரத்தினர் மனித விழுமியங்களுக்கு மதிப்பளித்து வாழ்ந்து முன்னுதாரணமாய் விளங்கினர். மூவினத்தினரும் வழமையாக சங்கமிக்கும் பாடசாலை, பள்ளமடுக் குளம், விளையாட்டு மைதானம், தண்ணீர் தாங்கிகள், மற்றும் வைத்தியசாலை தவிர வீட்டு வைபவங்கள், மதம் சம்பந்தமான விசேட வழிபாட்டு நிகழ்வுகளிலும் பேதங்கள் ஏதுமின்றி கலந்து மகிழ்ந்தனர். பிணக்குகளின்றி வாழக் கற்றுக் கொண்டிருந்த இம் மக்கள் காவல் நிலையம் ஒன்றின் தேவை கூட இன்றி சுமுகமான சமூகமாய் வாழ்ந்திருந்தனர். எமது ஊர் இஸ்லாமிய மக்கள் இரு பள்ளிவாசல்களின் மூலம் நெறிப் படுத்தப்பட்டனர். இதில் பெரியதும் பழமை வாய்ந்ததுமானது மொஹிதீன் ஜம்ஆப் பள்ளியாகும். மற்றையது தைக்கா (தக்குவா) பள்ளி எனும் பெயர் கொண்டது.

மொஹிதீன் ஜம்மாப்பள்ளி வாசல்.

ஆரம்ப காலங்களில் வாணிப நோக்கில் இலங்கை வந்த அரேபியர்களால் சிறிதாக அமைக்கப்பட்ட இப்பள்ளி, மன்னார் மாவட்டத்திலேயே மிகப் பழமை வாய்ந்ததெனக் கூறப்படுகிறது. ஆரம்பத்தில் காட்டு மரத்தடிகள் ஓலைகளினால் அமைத்து தொழுகை மற்றும் வழிபாட்டு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்ததாக மூதாதையர்கள் கூறக் கேட்டிருக்கிறோம். ஆயினும் கி.பி 629 காலப்பகுதியில் இந்தியாவில் இஸ்லாம் பரவியிருந்த நிலையில், அந்நாட்டுடனான கடற்போக்குவரத்து மற்றும் வர்த்தகத் தொடர்புகளே இலங்கையிலும் இஸ்லாம் பரவக் காரணமானது. கிளோடியஸ் தொலமி (Claudias Ptolemy) தனது தேசப்படத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளதிலிருந்து எமது ஊரின் கேத்திர முக்கியத்துவம் மற்றும் புராதன தன்மையினைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். அயல் நாடுகளிலிருந்து எமது நாட்டிற்கான கடற் போக்குவரத்துக்கு மன்னாரிலுள்ள முக்கிய துறைமுகங்கள் பயன் படுத்தப்பட்டு வந்தமையானது, எமது ஊர் துறைமுகமும் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளமையை உறுதி செய்கிறது. காலப்போக்கில் போக்கு வரத்துக்கள் அதிகரித்தன. பலதரப்பட்ட மக்கள் வந்து போகலாயினர். மார்க்க அறிஞர்கள், இறை நேசர்களும் இதில் அடங்குவர். இவர்களின் போதனைகளால் கி.பி 700 களில் இஸ்லாமிய மதமும் இலங்கையில் வேகமாகப் பரவ ஆரம்பித்தது. இவர்களின் முயற்சிகளால்

தேவைக்கேற்றாற் போல் புதிய பள்ளிகள் அமைக்கப்பட்டன. பழையவை புதுப்பிக்கப்பட்டன. 11,12 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வாழ்ந்த ஈராக்கின் இறை ஞானி, இஸ்லாமிய பேரறிஞர் முஹிதீன் அப்துல் காதீர் ஜீலானி அவர்களின் வருகையால் எமது நாட்டிலும் பாரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. நாடு முழுவதிலும் உள்ள முஹிதீன் பள்ளிவாசல்கள் இவர் ஆற்றிய இணையற்ற சேவைகளின் பிரதிபலிப்பேயாகும். முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் பரம்பரையில் உதித்த முஹிதீன் அப்துல் காதர் ஜீலானி அவர்களின் போதனையால் உருவான லட்சக்கணக்கான இறை நேசர்களில் பலர் எமது நாட்டிற்கு வருகை தந்து இறை நெறி ஊட்டியதாக வரலாறுகளில் காண முடிகிறது.

எமது ஊரை தமது வாழிடமாக்கிக் கொண்ட அவர்களுள் சிலர், ஆன்மீகப்பணி செய்ததோடு சமூகத் தொண்டாற்றியும் உள்ளனர். பள்ளிகளைப் போன்று மனித மனங்களும் அமைதியின் உறைவிடமாக வேண்டும் என உழைத்தனர். ஊரிலும் ஊருக்கு வெளியேயும் காணப்படும் இவர்களின் அடக்கஸ்தலங்களுக்கு, பேதங்கள் ஏதுமின்றி, அனைத்து மதங்களைச் சார்ந்த மக்களும், தரிசித்து விளக்கேற்றி, மதிப்பளித்து இன்றுவரை பாதுகாத்துப், பராமரிப்பதனை இதற்குச் சான்றாகக் கொள்ளலாம்.

மிக நீண்ட காலமாக அபிவிருத்தி காணாது சாதாரண நிலையில் காணப்பட்ட எமது பள்ளிவாசல் 'மௌலானா அப்பா' என்னும் இறை நேசச் செல்வரின் வருகையின் பின்னர், சற்று அபிவிருத்தி அடைந்தது எனலாம். களிமண்ணினால் சுவரமைத்து பீலி ஓடுகளினால் கூரை வேய்ந்து திருத்தி அமைத்ததுடன் அங்கேயே பிரதான ஆலிமாகவும் கடமை புரிந்து தொழுகையுடன் இன்னோரன்ன வழிபாடுகளையும் நடாத்தி வந்தார்கள். அத்துடன் சிறியோர்களுக்கு திருக்குர்ஆன் மற்றும் மார்க்கக் கல்வி கற்றுக் கொடுக்கும் பணிகளையும் செவ்வனே செய்தார்கள். இவர்களிடம் கற்றவர்கள் பலர் பிற்காலத்தில் புகழ் பெற்ற ஆலிம்களாகி ஊருக்கு சேவையாற்றினர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. காலவோட்டத்தில், தேவைக்கேற்ப புனரமைப்புப் பணிகள் நடை பெற்று வந்த அதே வேளை, நிரந்தரமான பள்ளிவாசல் ஒன்றின் தேவையும் உணரப்பட்டிருந்தது என்றுதான் கூற வேண்டும். இதற்கான முயற்சிகள் 1937 ஆம் ஆண்டில் நிர்வாகப் பொறுப்பினை ஏற்றிருந்த முகாந்திரம் மு.சாகுல்ஹமீது உடையார் அவர்களின் தலைமைத்துவத்தில் வெற்றிகரமாய் முன்னெடுக்கப்பட்டது. ஊர் மக்களின் உடல் உழைப்பு மற்றும் பொருளாதார ஒத்துழைப்பு பெருமளவில் பயன்படுத்தப்பட்டது.

அமைவிடமும், அமைப்பும்.

வடக்கு எல்லை மூவினத்தினரதும் வணக்கஸ்தலங்களை இணைத்துச் செல்லும் பாதையும், தெற்கே பரந்து கிடக்கும் தரவையும், கிழக்கே மக்கள் குடியிருப்பும், மேற்கே அலிகார் மகா வித்தியாலயமும் எல்லை படுத்தும், சுமார் ஆறு ஏக்கர்கள் விஸ்தீரணமான காணி தர்மசிந்தனை மிக்க மீராதம்பி அப்துல்காதர் (அல்லது முஹம்மது அப்துல்காதர்) என்பவரினால் நன்கொடையாக வழங்கப்பட்டது. இதில் பள்ளிவாசலுக்குரிய இடம் தவிர, குர்ஆன் கற்கைக்கான மத்ரசா மற்றும் வாசிகசாலைக்காக கிழக்குப் பகுதியிலும், மைய வாடிக்காக தெற்குப் பகுதியிலும் காணி ஒதுக்கப்பட்டது. இஸ்லாமியர்களின் குடியிருப்பின் மேற்கு எல்லையை அண்மித்த பகுதியே பள்ளிவாசல் அமைப்பதற்கு தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டது. தோணிகள், வள்ளங்கள் மூலம் கடல்மார்க்கமாக இந்தியாவின் தரமான சீமெந்து மற்றும் கட்டிட பொருட்களுடன், தென்னிந்தியாவின் பிரபல கட்டிட விற்பன்னர்களும் கொண்டு வரப்பட்டனர்.

சதுரமாக, நீள்சதுரமாக வெட்டப்பட்ட கருங்கற்கள் அத்திவாரம் அமைப்பதற்கும், எமது ஊரின் சீதோஸ்ண நிலையை கருத்திற் கொண்டு நீள்சதுர வடிவான சுண்ணாம்பு கலந்த கற்கள் சுவர் அமைப்பதற்கும் பயன்படுத்தப்பட்டன. நாற்புறமும் தென்னை மரங்கள் நிறைந்த, நிழல் படர்ந்த சூழலில் ஐந்து அடி உயரமான அடித்தளத்தில் ஐம்பத்தைந்து அடி நீளமும் ஐம்பது அடி அகலமுமான இறையில்லம் உருவாக்கப்பட்டது. அனர்த்தங்களிலிருந்து பாதுகாப்பு மற்றும் இயற்கை காற்றை பெற்றுக் கொள்ளும் உபாயமாகவே முப்பத்தி இரண்டு அடி வரை உயரமாக அமைக்கப்பட்டது. நீள்சதுரத் தொழுகை மண்டபம், வடக்கு, தெற்கு இரு பக்கங்களிலும் திறந்த விறாந்தைகள் , ஆலிம்களுக்கான அறை மற்றும் களஞ்சிய அறைகள் கொண்டதாக அமைந்திருந்தது. பதினான்கு அங்குல தடிப்புடைய சுவர்களும், இஸ்லாமிய சித்திரக் கலையம்சம் மிக்க பத்து அங்குலத் தடிப்புள்ள கதவு, ஜன்னல் நிலைகள், மற்றும் மூன்று அங்குலத் தடிப்புடைய கதவுகள் என, மிகப் பலம் வாய்ந்ததோர் கட்டிடமாய் மிளிர்ந்தது இந்த பள்ளிவாசல்.

இதனுடன் இணைந்ததாக வட கிழக்கு மூலையில் "ஹவ்ஸ்" என அழைக்கப்படும் சிறு நீர்த்தடாகம் கருங்கற்கள் கொண்டு மிக உறுதியாக, பள்ளியின் தரை மட்டத்திற்கு சமமாக அமைக்கப்பட்டது. தொழுகைக்காக வருபவர்கள் (WULU) தமது சில குறிப்பிட்ட அவயவங்களைக் கழுவிச் சுத்தம் செய்ய வேண்டிய (ABLUTION) கட்டாய கடமையை நிறைவேற்றுவதற்காகவே, இது பயன்படுத்தப்படுகிறது. நீர் நிரப்புவதில் உள்ள சிரமத்தை கருத்தில் கொண்டு, பிற்காலத்தில் இது கைவிடப்பட்டு பள்ளிவாசலின் தென்புறத்தில் பிறிதொன்று அமைக்கப்பட்டது. பள்ளி வளாகத்தில் தென்மேற்கு மூலையில் அமைக்கப்பட்டிருந்த கிணற்று நீர் இதனை நிரப்ப பயன்படுத்தப்பட்டது. இது தவிர பொது தண்ணீர்

தாங்கியிலிருந்து குழாய் மூலம் தண்ணீர் பெற்றுக் கொள்வதற்கும் வசதி செய்யப்பட்டது. இருப்பினும் மழைக்காலங்களில் “பள்ளியாக்குளம்” என்று அழைக்கப்படும் பள்ளிவாசலின் மேற்கு புறத்தில் உள்ள சிறு குளத்து நீரையே பயன்படுத்துவது வழக்கமாக இருந்தது. சுமார் நூறு அடி நீள, அகலமும் பத்து அடி ஆழமும் கொண்ட இந்த நீர் நிலை பள்ளிவாசலையும் அதன் அமைவிடத்தையும் உயரமாக்குவதற்காக மண் அகழ்ந்து எடுக்கப்பட்டதனால் உருவானதாகும். இதன் அருகில் மேலும் சில குண்டுகள் காணப்பட்ட போதிலும் அவற்றிலிருந்து வேறுபடுத்தி, கழிவுநீர் கலந்திடாது உயரமாக குளக்கட்டு அமைக்கப்பட்டு இருந்தமையால் இதில் சேகரமாகும் நீர் ஊர் மக்களின் செலவு தண்ணீர் தேவையினையும் நிவர்த்தி செய்ய பயன்படுத்தப்பட்டது. அருங்கோடை காலத்தில் குண்டு வற்றிப் போனாலும் அதனுள் அமைக்கப்பட்டிருந்த சிறு கிணற்றின் உவர் நீரை மக்கள் தம் தேவைக்கு பயன்படுத்தி வந்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பிற்காலத்தில் இந்த நீர் நிலைகளினால் ஏற்படும் பாதகமான, ஆபத்தான விளைவுகளை கருத்தில் கொண்டு ஊர்மக்கள் தோள் கொடுக்க பள்ளமடுக் குளத்திலிருந்து ட்ராக்டர்கள் மூலம் மண் எடுத்து வந்து நிரப்பப் பட்டது.

பரிபாலனக் கட்டமைப்பு.

குறிப்பிட்ட காலத்திற்குப் பின் பரிபாலன சபைகள் தோற்றம் பெற்றன. தலைவர், காரியதரிசி, பொக்கிஷம் என மூவர் அடங்கலாக பதினொரு உறுப்பினர்களைக் கொண்ட சபை ஊர்மக்களால் தெரிவு செய்யப்படும். இந்த சக்தி வாய்ந்த சபை பள்ளிவாசலை நிர்வகிப்பதுடன் இஸ்லாமிய சட்ட திட்டத்திற்கு அமைய ஊர் மக்களை வழிநடத்தும் பொறுப்பும் உடையதாக காணப்பட்டது. மக்களிடையே ஏற்படும் சிறுசிறு பிணக்குகளை தீர்த்து வைக்கும் வல்லமை கொண்டதாக இச்சபை விளங்கியது. பிற்காலங்களில் நிர்வாக சபை எனவும், நம்பிக்கையாளர் சபை எனவும் பெயர் மாற்றம் பெற்றது. அதேபோன்று காரியதரிசி என்பது செயலாளர் எனவும், பொக்கிஷம் எனும் பெயர் வழக்கொழிந்து தனாதிகாரி எனவும், பின்னர் பொருளாளர் எனவும் மாற்றம் பெற்றது.

எஸ் .எம். சுல்தான், என். எம். அப்துல் காதர், ஏ . காதர் முஹைதீன் , உ .வரிசை முஹம்மது, எஸ் . அப்துல் காதர், கே . அப்துல் மஜீது, எம்.கச்சு முஹம்மது, எம்.ஐ.சாஹுல் ஹமீது , கே. மீராமுஹைதீன், கே. முஹம்மது இஸ்மாயில், ஏ . சி. சம்கதீன், ஏ . சி . எம் . மஹ்ரூப், எம் . ஏ . அப்துல் மஜீது, எம் .எல். எம். சரீபு, எஸ். எப் .எல். அப்துல் காதர், எம் .எஸ் . ஏ . மதீன் ஆகியோர் பரிபாலன சபைகளுக்கு தலைமை வகித்து பாரிய சேவைகளை ஆற்றியவர்கள் வரிசையில் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர்.

விஸ்தரிப்பு, அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள்.

மக்கள் தொகை அதிகரிக்க, இட நெருக்கடியை ஈடு செய்ய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. 1952 ஆம் ஆண்டளவில் எஸ். அப்துல்காதர் அவர்கள் தலைமையிலான நிர்வாகத்தினர் முதற்கட்ட விஸ்தரிப்பு வேலையை ஆரம்பித்தார்கள். பள்ளிவாசலின் முன்புறத்துடன் இணைந்ததாக அழகான முக அமைப்புடன் கூடிய ஐம்பத்தைந்து அடி நீளமும் இருபது அடி அகலமும் கொண்டதான கட்டிடம் அமைக்கப்பட்டது. கிட்டத்தட்ட முப்பது வருடங்கள் வரை பள்ளிவாசல் இந்த அழகுத் தோற்றத்துடனேயே காட்சியளித்தது. அத்துடன் நமது நாட்டு அரசாங்கத்தின் அறக்கொடைச் (WAQF) சட்ட திட்டங்களுக்கு அமைய, பள்ளிவாசல் மற்றும் அதற்குரிய சொத்துக்கள் சமய கலாச்சார அமைச்சில் பதிவு செய்யப்பட வேண்டியது அவசியமாகும். அதன்படி 1958 ஆம் ஆண்டு எம். அப்துல் மஜீத் அவர்கள் தலைமையிலான நிர்வாகத்தினர் பதிவு செய்வதற்கு அவசியமான ஆவணங்களான 1953.09.02 ஆம் திகதி இடப்பட்ட இலக்கம்: 3326 உடைய பள்ளிவாசல் காணியின் உறுதி, வருடாந்த கணக்கறிக்கைகள் மற்றும் பொதுக் கூட்ட, மாதாந்த கூட்ட அறிக்கைகள் போன்ற தேவையான அனைத்து ஆவணங்களையும் முறையாக சமர்ப்பித்து நடவடிக்கை மேற்கொண்டனர். அதன்படி 1958.07.12 அன்று R/117/ MN/ 03 எனும் இலக்கத்தின் கீழ் எமது பள்ளி, விடத்தல்தீவு மொஹிதீன் ஐம்மா பள்ளிவாசல் என பதிவு செய்யப்பட்டது. இதே காலப்பகுதியில் குர்ஆன், மற்றும் மார்க்கக் கற்கை நெறிகளை தொடர்வதற்காக மத்ரஸா மண்டபம், அதற்கென ஒதுக்கப்பட்ட காணியில் அமைக்கப்பட்டு கற்கைகள் திறம்பட நடாத்தப்பட்டன.

பிற்காலங்களில், அலிகார் மகா வித்தியாலயத்தில் தமது கல்வியைத் தொடர் வந்த அயல் கிராமங்களின் மாணவர்களும் மதரசாவுக்கு சமூகமளித்ததால் ஏற்பட்ட இடப்பற்றாக் குறையை நிவர்த்திக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. 1973 ஆம் வருடம் பதவியில் இருந்த நம்பிக்கையாளர் சபையினரால் பழைய மண்டபத்துடன் சேர்த்து நீளத்தால் அறுபது அடி வரை விஸ்தரித்து, முப்பது அடி அகலமும் கொண்டதான மண்டபம் கட்டி முடிக்கப்பட்டது. காலை வேளையில் பாலர் பாடசாலையும் இம்மண்டபத்திலேயே நடைபெற்று வந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. (imagr insert) 1983, 1984 காலப்பகுதிகளில் அல்ஹாஜ் எம் ஏ அப்துல் மஜீத் அவர்களின் தலைமையிலான நிர்வாகத்தினர் பள்ளிவாசலில் மேலும் ஐம்பத்தைந்து அடி நீளமும் நாற்பது அடி அகலமும் கொண்ட அடுத்த கட்ட விஸ்தரிப்பு வேலையை ஆரம்பித்தனர். அல்ஹாஜ் எம்.எல்.எம். ஷரீஃப் அவர்களின் தலைமையிலான

நம்பிக்கையாளர் சபையினால், தேர்ச்சி பெற்ற பொறியியலாளர்களின் ஆலோசனைப்படி இந்த நிர்மானப்பணி மேற்கொள்ளப்பட்டது. நூற்றுப்பத்து அடி நீளமும் ஐம்பத்தைந்து அடி அகலமும் உடைய தற்போதைய பள்ளிவாசலே இதுவாகும்.

மேலும் பள்ளி வாசலின் தென் புற மதில் சுவருக்கு வெளியே மைய வாடிக்கு ஒதுக்கப்பட்ட காணியை சுற்றி தம்பனை, முதிரை கட்டைகளால் வேலி அடைத்து தென்னங்கன்றுகள் நாட்டப்பட்டன. நிரந்தர வருவாயை ஏற்படுத்தும் நோக்கில் 1986 களில் பள்ளிவாசல் நிர்வாகிகளால் இந் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது ஊர் மக்கள் ஒன்று திரண்டு தமது உழைப்பை தானம் செய்து இப்பணியை நிறைவேற்றி வைத்தனர். மருதமும் நெய்தலும் கூடிப் பிரசவித்த எமது ஊரின், வளம் கொழிக்கும் நிலமும், நீர் வளமும் தந்த பெருமிதத்தை, 1964 ஆம் ஆண்டு மார்கழியில் வீசிய புயல் அனர்த்தம் புரட்டிப் போட்டது என்றே கூற வேண்டும். வீடுகள், உடைமைகள் பாரிய சேதத்திற்குள்ளாகின. பள்ளிவாசலில் தஞ்சமடைந்தமையால் உயிர்சேதம் தவிர்க்கப்பட்டது. கடல் நீர் பெருக்கெடுத்து கரை கடந்தமையால் நிலமும், நிலக்கீழ் நீரும் நிரந்தரமாய் பாதிப்புக்கு உள்ளானது. கிணறுகள் அனைத்தும் உவர் நீரை உமிழ்ந்தன. பாவனைக்கு உதவாத நீர் நிறைந்து பாழடைந்தன. புதிதாக அமைக்கப்பட்ட கிணறுகளின் நிலையும் அவ்வாறே இருந்தமையால் நெடுங்கால தண்ணீர் பிரச்சினைக்கு நிரந்தர தீர்வு காணும் பொருட்டு ஆழ்கிணறு அமைக்க திட்டமிடப்பட்டது.

அதன்படி, 1985ல் தைக்கா பள்ளி முன்றலில் உள்ள இருபத்தைந்து அடி ஆழமான கிணற்றினுள் ஆழ்துளைக் கிணறு அமைக்கப்பட்டது. எண்பத்தைந்து அடி ஆழமான இந்த குழாய் கிணற்றில் இருந்து வியப்புறும் வண்ணம், தண்ணீர் பீறிட்டுப் பாயத் தொடங்கியது. குடிப்பதற்கு அன்றி, அனைத்து பிற தேவைகளுக்கும் பயன்படுத்தக்கூடிய இந்தக் கிணற்று நீர் ஊர் மக்களுக்கு பேருபகாரமாய் அமைந்தது. பரோபகாரி ஒருவர் பிறர் அறியா வண்ணம் வழங்கிய நன்கொடையே இந்த தண்ணீர்ப் பிரவாகமாகும். இதே போன்ற ஆழ்கிணறு ஒன்றை, ஊரின் இளைஞர்கள் கைகோர்த்து மொகிதீன் ஜும்ஆ பள்ளியில் உள்ள கிணற்றினுள் அமைத்தனர். பள்ளிவாசலின் தென்புறத்தில் உள்ள தென்னந் தோட்டத்தினுள் அமைக்கப்பட்ட பெரிய தண்ணீர் தொட்டியில், நீரிறைக்கும் இயந்திரம் மூலம் இக்கிணற்று நீரை நிறைத்து ஊர் மக்கள் பாவனைக்காக வழங்கப்பட்டது. கோடை காலங்களில் மூவின மக்களுக்கும் இது பெரும் வரப்பிரசாதமாய் அமைந்தது. இதுபோலவே மின்சார வசதியில்லை என்ற நீண்டகால குறையை நீக்க 1988 களில் இருந்த நம்பிக்கையாளர் சபையினரால் மின் பிறப்பாக்கி கொள்வனவு செய்யப்பட்டு பள்ளிவாசல் மற்றும் அதன் அயலில் உள்ள வீடுகளுக்கும் மின்சார விநியோகம் செய்யப்பட்டு வந்தது. மாலை ஆறு மணியிலிருந்து இரவு பதினோரு மணிவரை மின்சாரம் வழங்கப்பட்டது.

ஆன்மீகம் வளர்த்த ஆலிம்கள், முஅத்தின்கள்.

1940களில் நிர்மான பணிகள் நிறைவுற்றதும், வழமையான மார்க்க கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்காக ஹமீதுலெப்பை ஆலிம் அவர்கள் இமாமாக நியமிக்கப்பட்டார். சில காலங்களில் சிறார்களின் திருக்குர்ஆன் மற்றும் மார்க்க கல்வியின் முக்கியத்துவம் கருதி கச்சமுகம்மது ஆலிம் அவர்களும் நியமிக்கப்பட்டார். நம் ஊரவர்களான இவ்விருவரும் தமக்கு ஒப்படைக்கப்பட்ட பணிகளை செவ்வனே நிறைவேற்றி ஊர் மக்களின் அன்பையும் நன்மதிப்பையும் பெற்றார்கள். இதேபோல வெளியூர்களில் இருந்து வந்த ஆலிம்களும் ஊரவர்களோடு ஒன்றித்து சேவை செய்தார்கள். ஊதியத்துடன்மூன்று வேளை உணவும் ஊர் மக்களால் இவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. மார்க்க அறிவை கற்றவர்கள் என்ற மதிப்பு, மரியாதையுடன் ஊரில் நடைபெறும் அனைத்து நிகழ்வுகளிலும் கலந்து சிறப்பித்தார்கள். திருமணங்கள் போன்ற வைபவங்களில் மார்க்க அனுஷ்டானங்களை செய்தார்கள். யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த எஸ் எம் இப்ராஹிம், கே எம் மீரா மொஹிதீன், வேப்பங்குளம் எம். ரி. காசிம், முகம்மது தாஹிர் பட்டாணிச்சூர் எம். ஏ .சி .அப்துல் ரசூல், பண்டாரவெளி எஸ். எச். அப்துல் கையூம், கிழக்கு மாகாணத்தைச் சேர்ந்த ஆதம்பாவா அகத்திமுறிப்பு ஏ. நூறு முஹம்மது போன்றவர்கள் கற்றுத்தந்த ஆன்மீக அறிவு இன்னும் நினைவிலிருப்பது போல் மக்கள் மனங்களில் இவர்களும் நிலைத்திருக்கின்றார்கள்.

இவர்களைப் போன்று, பள்ளிவாசலில் உள்ள ஏனைய கடமைகளை செய்வதற்கு அழைப்பாளர் (முஅத்தின்) எனும் பணிக்கு ஒருவர் நியமிக்கப்படுவதுண்டு. தொழுகைக்காக அழைப்பு விடுப்பது, மாதாந்த சந்தா வசூலிப்பு மற்றும் பள்ளிவாசல் அதன் சுற்றாடலை சுத்தமாகப் பேணுதல் போன்ற இன்னோரன்ன பொறுப்புக்கள் இவருக்கு உண்டு. ஆரம்பத்தில், சய்னுதீன் மரைக்கார் என்பவர் சில காலம் இப்பணியில் ஈடுபடுத்தப்பட்டார். மிகச் சிறப்பாக சேவையாற்றி இவர் ஓய்வு பெற்ற பின்னர் “சின்ன ஆலிம்ஷா” என கண்ணியமாய் அழைக்கப்படும் உ . இப்ராஹிம் அவர்கள் மிக நீண்ட காலம் பொறுப்பாக கடமை புரிந்தார். தொழிலாக அன்றி தொண்டாகவே இவர் சேவையாற்றினார். ஆலிம்கள் இல்லாத போது தொழுகை நடாத்தவும் ஆலிம்களுடன் சேர்ந்து சிறுவர்களுக்கு குர்ஆனை ஓதக் கற்றுக் கொடுக்கவும் தவறுவதில்லை சொற்ப ஊதியமே வழங்கப்பட்ட போதிலும் சொந்த வேலையாய் எண்ணியே அனைத்து கடமைகளையும் செய்து வந்தார். அவரது முதுமை நிலை கருதி ஓய்வு வழங்கப்பட்ட பின்னரும் தனக்கு இயன்ற வேலையை கடைசி வரை செய்ய தவறியதில்லை இவரது ஓய்வுக்கு பின் எஸ். ஏ. அப்துல் ரசூல் என்பவர் 1983 காலப்பகுதிகளில் இப் பணிக்கு நியமிக்கப்பட்டார்.

சுமார் நான்கு, ஐந்து வருடங்கள் சிறப்பாக சேவையாற்றி, இவர் ஓய்வு பெற்றார் அதன் பின் எஸ். ஏ. சி ஐயூப்கான் எனும் இளைஞர் இந்தப் பணிக்கு நியமிக்கப்பட்டார். இளைஞர் ஒருவர் இப் பணிக்கு நியமிக்கப்பட்டது இதுவே முதல் தடவையாகும்.

நகரா எனப்படும் மேளம்.

முற்காலத்தில் முஅத்தின்களால் முக்கியமாக தொழுகை நேரத்தை நினைவூட்டப் பயன் படுத்தப்பட்ட பெரிய மேளம் எனக் கூறலாம். அதிகாலை, இரவு நேர மற்றும் வெள்ளிக்கிழமை மதிய நேர சிறப்புத் தொழுகைகளின் போது இதனை அடிப்பார்கள். ரமழான் நோன்பு காலத்தில் அதிகாலை நோன்பு நோற்கும், மாலையில் நோன்பு திறக்கும் நேரத்தை அறிவிக்கவும் பயன்பட்டது. அமைதியான வைகறைப் பொழுதில் நகரா மற்றும் திருந்தாதி மணி ஒலிகள் நம் மக்களுக்கு தம் பணிகளை நினைவூட்டுவதாக அமைந்தன. எனினும், இவை தவிர்ந்த வேளைகளில் இதன் ஒலி, அவசர எச்சரிக்கையாக உணரப்படும். தீ விபத்துகள், வெள்ள அனர்த்தம், இராணுவ முற்றுகை போன்ற சந்தர்ப்பங்களைக் கூறலாம். பெரிய தகரக் குவளையின் வாய்ப்பகுதியை மிருகங்களின் காய்ந்த தோலால் மூடிக்கட்டி தயாரிக்கப்பட்ட மிக எளிய இந்த உபகரணம், ஒலிபெருக்கி வசதி மற்றும் கடிகாரப் பாவனை அரிதான காலங்களில் அளப்பெரிய சேவை ஆற்றியது என்றே கூற வேண்டும்.

தைக்காப் பள்ளி. (மஸ்ஜிதுல் தக்வா)

மக்கள் தொகை அதிகரிப்பும், மொஹிதீன் பள்ளிக்கான தூரமும் ஊரின் முன்பகுதியான தைக்காப்பிட்டி, மரைக்கார் கட்டு, நெருஞ்சிப்பிட்டி மக்களுக்கு தமக்கென ஒரு பள்ளியை அமைக்கும் எண்ணத்தை உருவாக்கியது. சுமார் ஒரு கிலோமீட்டர் தூரம்வரை சென்று ஐங்காலத் தொழுகைகளை நிறைவேற்றுவதில் உள்ள சிரமத்தை தவிர்க்க, விடத்தல்தீவு பிரதான பாதைக்கு வடக்கே பள்ளிவாசலுக்கு சொந்தமான தைக்காப்பிட்டியில் உள்ள காணியில் 1976 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் தற்காலிகமாக தைக்காப் பள்ளி அமைக்கப்பட்டது. அந்தப் பகுதி மக்களே அதனை நிர்வாகித்து வந்தனர். காலப்போக்கில் 1980 களில் மொஹிதீன் பள்ளிவாசல் நிர்வாகத்தின் பங்களிப்புடன் நிரந்தரமான பள்ளிவாசல் அமைக்கப்பட்டது. அதற்கென இந் நிர்வாக சபையுடன் இணைந்ததான அ. கச்சு முஹமது, எம்.பி. அப்துல் ரஹீம், எம். எம். றஹுமதுல்லா ஆகிய மூவர் அடங்கிய நிர்வாக குழு தெரிவு செய்யப்பட்டு பரிபாலனம் செய்யப்பட்டு வந்தது. இஸ்லாமிய வரலாற்றில் மிகவும் துக்ககரமான ஒரு சம்பவத்தினை முஹர்ரம் பத்தாம் நாள் நினைவு கூரும் “தைக்கால்” நிகழ்வு நீண்ட காலம் நடத்தப்பட்டு வந்த மையினால் இவ்விடம் தைக்கா பிட்டி என பெயர் பெற்றது. அதில் அமைக்கப்பட்ட பள்ளி என்பதால், தக்குவா பள்ளி எனும் பெயர் கொண்ட தாயினும், தைக்காப் பள்ளி என்றே அழைக்கப்படுகின்றது.

இறைநேசச் செல்வர்களின் சியாரங்களும், தர்ஹாக்களும்.

அரபு தேசத்திலிருந்து வருகை தந்த, இறை நேசச் செல்வர்கள் பலர் எமது ஊரில் வாழ்ந்து, இஸ்லாம் வளர உழைத்ததுடன் சகல இனத்தவரும் சகஜமாய் வாழவும் வழிகாட்டினர். இறை பக்தியுடன் ஒழுக்க விழுமியங்களைப் பேணி வாழ்ந்தமையால் எல்லா மக்களினதும் அன்புக்கும் மரியாதைக்கும் உரியவர்களாக திகழ்ந்தனர். இறை தியானத்தின் மூலம் தீராத நோய்களை தீர்க்க வல்ல ஞானம் உடையவர்களாகவும் விளங்கினர். இவர்களின் பிரார்த்தனைகளுக்கு பலன் கிடைப்பதை கண்ணுற்ற மக்கள் அற்புதங்கள் நிகழ்த்துவதாய் நினைத்தனர். இவர்களின் மீது அபிமானம் மிக்கவர்களாய் வாழ்ந்தனர். இறையடி சேர்ந்த பின்னரும் இவர்களது அடக்க ஸ்தலங்களுக்கு (ஷியாரங்களுக்கு) அருகில் தர்ஹாக்களை (நினைவுத் தூபிகளை) அமைத்து அவற்றைத் தரிசிப்பது வணக்கம் என கருதினர். அதன் பெயரில் வருடத்திற்கு ஒரு முறையாவது விழாக்கள் எடுத்து அன்னதானம் (கந்தூரி) வழங்கி கொண்டாடினர். இன்றுவரை சகோதர இனத்தவர்கள் கண்ணியத்துடன் பாதுகாத்து வரும் ஊருக்குள்ளேயும் வெளியேயும் அடங்கப்பட்டுள்ள இறைநேசர்களை பற்றி விவரிப்பது அவசியமானதே. மௌலானா அப்பா: இவரது அடக்கஸ்தலமும் தர்காவும் மொஹிதீன் ஜம்மா பள்ளி முன்றலிலேயே அமையப்பெற்றுள்ளன. இப்பள்ளியின் ஆரம்பகால புனரமைப்பு பணியை தனது முயற்சிகளினாலேயே நிறைவேற்றி மக்களை நேர்வழியின் பால் அழைத்தவர். சிறார்களுக்கு குர்ஆனை முறைப்படி ஓதக் கற்றுக் கொடுத்தவர். பல ஆலிம்கள் உருவாக காரணமானவர் ஊர் நோய்கள், தொற்று நோய்களிலிருந்து பாதுகாப்பு பெற, இவருடைய பெயராலும் பிரார்த்தனை புரிந்து கந்தூரி வழங்கப்படுவது வழக்கமாய் இருந்தது.

செய்யது குதுபு அவ்லியா:சையது குட்டி அப்பா என்று அழைக்கப்படும் இவரும், எமது பள்ளியில் இமாமாக கடமை புரிந்து மக்களுக்கு நேர் வழி காட்டியவர் ஆவார். அற்புதங்கள் பல நிகழ்த்தி மக்கள் மனங்களில் நிலை பெற்றவர். இவரது அடக்கஸ்தலம் பள்ளமடு குளத்திற்கு எதிரில் பிரதான வீதிக்கு தென்புறம் கோட்டக் காட்டுப் பிட்டி எனும் இடத்தில் அமைந்துள்ளது.

கப்புடையார் அப்பா: அற்புதங்கள் பல நிகழ்த்தியதால் இந்த இறைநேசரின் மீது மக்கள் அதிக

நம்பிக்கை வைத்திருந்தனர். யாழ்ப்பாண வீதிக்கு கிழக்காக, பெரிய மடு பாதைக்கு தெற்கில் வயல் வெளியில் இவரது அடக்கஸ்தலமும் தர்காவும் அமைந்துள்ளன. இந்த வயல் பிரதேசம் இவரது பெயர் கொண்டே “கப்புடையார் அப்பா பள்ளிவாசல்” என்று அழைக்கப்படுகின்றது. மேலும் மன்னார் யாழ்ப்பாண பிரதான வீதியில் எமது ஊருக்கு தெற்கே நாயாற்று பாலத்திற்கு மேற்கே காணப்படும் அடக்கஸ்தலம் நாயாற்று கப்புடையார் அப்பா என்று அழைக்கப்படும் இறைநேசருடையதாகும். பருவமழை பொய்த்து விட்டால் மக்கள் இவர்களது சந்திதானங்களுக்கு தமது கால்நடைகளுடன் சென்று தொழுது மழை வேண்டி பிரார்த்திப்பர். மூவின மக்களும் கலந்து கொள்ளும் இந்நிகழ்வின் இறுதியில் (கந்தூரி) அன்னதானம் வழங்கப்படும். அநேக சந்தர்ப்பங்களில் பிரார்த்தனை நிறைவடையும் போதே கனமழை பொழிந்து அக்கணமே வரட்சி நீங்கியதாக மூதாதையர்களின் அனுபவப் பகிர்வுகள் மூலம் அறியக்கிடைக்கின்றன.

கவனியப்பா: இலவகுளம் (லெப்பை குளம்) எனும் நீர்ப்பாசன குளமும், அதன் கீழான வயல் காணிகளும் உள்ள இடத்திலேயே இவரது ஸியாரமும், தர்காவும் அமைந்துள்ளன. கவனியப்பா அவர்கள் காணாமல் போன கால்நடைகளை தேடித் தரவும், காட்டு மிருகங்கள், கால்நடைகளிடமிருந்து தமது பயிர்ச் செய்கைகளை கவனித்து காப்பாற்றும் வல்லமை மிக்கவர் என நம்பிக்கை கொண்டு விவசாயிகள் பிரார்த்தனை நிகழ்வுகளை நடத்தி அன்னதானம் வழங்குவர்.

ஒற்றுமையின் அஸ்தமனம்.

இறைவன், இறையில்லங்கள், மற்றும் இறைநேசர்கள் போதித்த ஒற்றுமை எனும் கயிற்றில் பிணைக்கப்பட்டு ஒரே ஊரவராய் வாழ்ந்தனர் எம் மக்கள். இனம் மூன்று எனினும், மனித நேயம் ஒன்றே என்ற கொள்கையே எம்மூரில் கோலோச்சியது. கிராமம் என்றாலும் ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட குடும்பங்கள் சிறு முரண்பாடுதானுமின்றி வாழ்ந்த பெரிய ஊர். அப்பாவிகளாய் மனம் நிறைந்த எதிர்கால கனவுகளை சுமந்தவர்களாய் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் போதே, அந்த செயற்கை அனர்த்தம் நிகழ்ந்தது. செய்வதறியாது மக்கள் செயலிழந்து நின்றனர். ஒற்றுமைப் பிணைப்புகள் உடைத்தெறியப்பட்டன. கனவுகள் அனைத்தும் சிதைந்து போயின. உயிருடனேயே ஒன்றுமில்லாதவர்கள் ஆயினர். ஆறுதல் சொல்ல மக்கள் அணி திரண்டு வந்தார்கள். பாதிரியாரும், பழகியவர்களும் பள்ளிவாசலில் கூடினர். கூட படித்தவர்கள், கூடித்திரிந்தவர்கள் தமக்குத் தெரிந்த ஆறுதல் வார்த்தைகளைச் சொன்னார்கள். கூடச் செல்ல முடியாத போதும், ஏற்றிச் செல்ல வாகனங்களை கொடுத்து உதவினார்கள். இன்னும் பல அனுசரணைகளும் செய்தார்கள். பல தசாப்த உறவு 1990 ஒக்டோபரில் அஸ்தமனமானது கண்டு கதி கலங்கி நின்றார்கள். மீண்டும் இந்த உறவுகளைக் காண முடியுமா? அது எப்போது? என்ற கேள்விகளுக்கு விடை அறியாது விழித்து நின்றனர் மக்கள்.

மீள் பிரவேசம்.

அந்த நாள் வந்தது. 2010 ஆம் ஆண்டில் ஒரு நாள், மீண்டும் வந்தார்கள். சொந்த ஊருக்கு சொர்க்கமும் நிகரில்லை என்றாலும், முன்னர் கண்டிராத முட்புருக்குள் புதையுண்டு கிடந்த ஊரை, உடமைகளைத் தேடவில்லை இவர்கள். மாறாக தம் உயிரினும் மேலாக கட்டிக் காத்த பள்ளிவாசலிலேயே முதல் அடி எடுத்து வைத்தார்கள். உருக்குலைந்து கிடந்த அதன் கோலத்தை, நீர் முட்டி நின்ற கண்களால் கண்டார்கள். அதன் கொள்ளை அழகு கொள்ளை போய் இருந்தது. தென்னை மரங்கள் நிறைந்திருந்த தோப்பில் ஆங்காங்கே தனி மரங்களே தென்பட்டன. அன்று தென்னை மரங்கள் சூழ்ந்திருந்த ஒரே இடமான பள்ளி வளாகம் இன்று பற்றைக்காடுகள் நிறைந்து பாழாகிக் கிடந்ததைப் பார்த்து மனம் வெதும்பினார்கள். ஊரிலே எஞ்சியிருந்த சகோதர இன உறவுகள் தேடி வந்தனர். ஆரத்தமுவி கண்ணீர் விட்டனர். அவரவர் அவலங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டனர். இரண்டு தசாப்த பிரிவு, அவர்களின் உறவில் விரிசலை ஏற்படுத்தி இருக்கவில்லை என்றே கூற வேண்டும்.

மீள் எழிச்சிப்பணிகள்.

அடுத்த கட்ட நகர்வாக போனதை விட்டு, இருப்பதை மீட்டு, மீள் எழுந்திட திட்டமிடப்பட்டது. பள்ளிவாசல்களின் புனரமைப்புக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டது. மீள் குடியேற்ற நடவடிக்கைகள் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு வெற்றி அளிக்கவில்லை எனினும், தொழில்களின் நிமித்தம் வந்திருப்பவர்கள் நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்று பொருத்தமான, தேவையான செயற்பாடுகளை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். ஏ. எஸ். எஸ். ஆர். நாகூர் கனி, ஏ. ஜனூஸ்கான், ஏ. ஜஹான், என். சர்ஜன், ஏ. ஜஹான் ஆகியோர் மீளக்குடியேறியதில் இருந்து இன்று வரை பதவி வகித்த நம்பிக்கையாளர் சபைகளுக்கு தலைமை தாங்கியவர்கள் ஆவர். உள்நாட்டிலும், வெளிநாட்டிலும் உள்ள பெயர் குறிப்பிட விரும்பாத தர்ம சிந்தனை மிக்கவர்கள், நலன் விரும்பிகளின் உதவியுடனும், பிரதேச செயலக ஒதுக்கீடுகள் மூலமும், உள்ளூர் அரசியல் வாதிகளின் அனுசரணையுடனும், நம்பிக்கையாளர் சபையினரின் அயராத உழைப்பினாலும், நெறியாள்கையினாலும் பள்ளிவாசலை மீளக் கட்டியமைத்து புதுப்பொலிவுடன்

மிளிர வைத்துள்ளனர்.

சிதைவுகள் அகற்றப்பட்டு சேதமாகிக் கிடந்த மதில் சுவர் திருத்தி அமைக்கப்பட்டு புதிய கதவுகள் (GATES) பொருத்தப்பட்டன. உடைந்திருந்த கூரை செப்பனிடப்பட்டது. ஜன்னல்கள், கதவுகள் புதிதாக பொருத்தப்பட்டன. வெடித்து, பிளந்து பகுதியாக சேதமாகி கிடந்த தரைக்கு பூச்சு பூசி பளிங்குக் கற்கள் பதிக்கப்பட்டன. வர்ண பூச்சிகள் பூசி பொதுப் பொலிவுட்டப்பட்டது. மலசல கூடங்கள் புதிதாக அமைத்து பளிங்கு ஓடுகள் பதிக்கப்பட்டன. மின்சார இணைப்பும், தண்ணீர் விநியோகமும் புதிதாக பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. “மினாரா” என்னும் முகப்புக் கோபுரம் அமைக்கப்பட்டது. பள்ளிவாசல் வளவிலும், புதிதாக வேலி அடைத்து தோட்டத்திலும் தென்னங்கன்றுகள் நாட்டப்பட்டன. அவற்றுக்கான தண்ணீர் விநியோகம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. முற்றாகச் சேதமடைந்திருந்த (தைக்கப்) தக்வாப் பள்ளி அரச சார்பற்ற நிறுவனம் ஒன்றின் நிதி உதவி மூலம் புதிதாக அமைக்கப்பட்டது. அதிகமான குடும்பங்கள் இச் சுற்றாடலிலேயே மீளக் குடியமர்ந்து உள்ளமையால், தமது இறை அனுஸ்டானங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்ள இது அவர்களுக்கு வசதியாய் அமைந்துள்ளது. மின்சார இணைப்பு, தண்ணீர் விநியோகமும் கொண்டதாகவே இது நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளது. தொடர்ந்தும் எஸ்.ஏ.சி.ஐயூப்கான் பள்ளிவாசல் பணியில் இணைந்து சேவை ஆற்றி வருகிறார். இக்காலகட்டத்தில் இவரது சேவை வரவேற்கத் தக்கதே. ஒற்றுமையான எமது ஊரின் உதயம் வெற்றிகரமான மீள் குடியேற்றம் திட்டமிட்டு நடாத்தப்படுமாயின் மட்டுமே சாத்தியமாகும்.

கண்டுபிடிப்புகள்.

விடத்தல்தீவின் இஸ்லாமிய வழிபாட்டுத் தலங்களை மையமாகக் கொண்ட இந்த ஆய்வு, இடம்பெயர்வு, ஆன்மீக தொடர்ச்சி மற்றும் சமூக ஆதரவினை அடிப்படையாகக் கொண்ட மறுசீரமைப்பின் இயக்கவியல் குறித்து முக்கியமான நுண்ணறிவுகளை வழங்குகிறது. ஆய்விலிருந்து கீழ்க்கண்ட ஐந்து முக்கியமான கண்டுபிடிப்புகள் வெளிப்பட்டுள்ளன:

- 1. அடையாளம் மற்றும் திரும்புதலின் நங்கூரங்களாக மதூதிகள்:** மொஹிதின் ஜம்மா மதூதி மற்றும் மஸ்ஜித் அல்-தக்வா ஆகியவை, வழிபாட்டுத் தலங்களாக மட்டுமின்றி, ‘வீடு’ என்ற உட்தொடர்பு உணர்வின் அடையாளமாகவும் செயல்பட்டன. இரு தசாப்த கால இடம்பெயர்வுக்குப் பின்னர், 2010இல் திரும்பிய சமூக உறுப்பினர்கள், தங்கள் வீடுகளுக்குச் செல்லும் முன்பாக, முதலில் மதூதிகளில் காலடி பதித்தனர். இது, பொருளாதார மீட்சியைவிட ஆன்மீக மற்றும் உணர்ச்சி பிணைப்பின் முக்கியத்துவத்தை வெளிப்படுத்தியது. இந்த நிகழ்வு, விடத்தல்தீவின் கலாச்சார மற்றும் சமூக மையமாக மதூதியின் பங்களிப்பை மீண்டும் உறுதி செய்தது.
- 2. கூட்டு சிகிச்சையாக கட்டிடக்கலை மறுசீரமைப்பு:** மதூதிகளின் உடல் மறுசீரமைப்புப் பணிகள், ஒருவகையான சமூக சிகிச்சையாக எதிர்பார்க்கப்பட்டன. இடிந்த சுவர்களின் மறுகட்டமைப்பு, புதிய கதவுகள், ஜன்னல்கள் மற்றும் மினாரா அமைப்புகள், பளிங்கு தரை அமைப்புகள் போன்றவை இதில் அடங்கும். இந்த மறுசீரமைப்பு, வெறும் கட்டிட வடிவமைப்பை மட்டுமல்லாது, அழகியல், ஆன்மீகம் மற்றும் சமூக பங்கேற்பையும் உள்ளடக்கியதாக இருந்தது. இதில் தன்னார்வலர்கள், புலம்பெயர் நன்கொடையாளர்கள், கைவினைஞர்கள் மற்றும் மதத் தலைவர்கள் அடங்கியிருந்தனர். இது, சமூக ஒற்றுமையையும், அவர்களின் நெடுங்கால இடமிருந்து மீளும் உரிமையையும் உறுதி செய்தது.
- 3. பிரார்த்தனைக்கு அப்பால் மறுசீரமைப்பு:** சமூக உட்கட்டமைப்பின் விரிவாக்கம்: விடத்தல்தீவின் மதூதிகள், வழிபாட்டைத் தாண்டி, சமூக உட்கட்டமைப்புகளாக வளர்ந்தன. மதரஸாக்கள் மீண்டும் செயல்படுத்தப்பட்டன, மதூதிகளுக்குள் முன்பள்ளிகள் இயங்கத் தொடங்கின, மேலும் சடங்கு மற்றும் அன்றாட பயன்பாட்டிற்கான நீர் வசதிகள் (கிணறுகள்) புனரமைக்கப்பட்டன. மதூதிகள், கல்வி, சமூக சேவை, மோதல் தீர்வு மற்றும் தலைமுறைகளுக்கிடையேயான வழிகாட்டி பயிற்சி போன்ற பங்களிப்புகளை வழங்கும் மையங்களாக மாறின. இது, முஸ்லிம் சமூகங்களில் மதூதிகளின் பாரம்பரிய பங்கை பிரதிபலித்தாலும், போருக்குப் பிந்தைய சூழலில் கூடுதல் சமூக சக்தியாக வலுவடைந்தது.
- 4. கலாச்சார தொடர்ச்சியில் தர்காக்கள் மற்றும் ஆலயங்களின் பங்கு:** மௌலானா அப்பா, சையித் குதுப் அவ்லியா, கப்புடையார் அப்பா போன்ற உள்ளூர் தர்காக்கள் மற்றும் ஆலயங்கள், இடம்பெயர்வுக்குப் பிந்தைய ஆன்மீக சிந்தனை மற்றும் புனித யாத்திரையின் தளங்களாக இருந்தன. அவை, வாய்மொழி நினைவாற்றலால் பாதுகாக்கப்பட்டு, கந்தூரி விழாக்கள் மற்றும் மழைக்கால பிரார்த்தனைகள் வழியாக மீண்டும் உயிர் பெற்றன. இவை, இனத் தாண்டிய மத மரியாதைக்கான தளங்களாகவும் இருந்தன ஏனெனில் முஸ்லிம்கள் அல்லாதவர்களும் இவ்விடங்களுக்கு வருகை தந்து, இணக்க வாழ்வின் பாரம்பரியத்தை வலுப்படுத்தினர்.
- 5. நம்பிக்கை அடிப்படையிலான நிர்வாகம் மற்றும் சமூக அணிதிரட்டல்:** போருக்குப் பிந்தைய மறுசீரமைப்பை ஒருங்கிணைக்க, முஃமினீன் சபைகள் எனப்படும் மதூதி நிர்வாக சபைகள் உருவாக்கப்பட்டன. இவை உள்ளூரில் தெரிவு செய்யப்பட்ட, மற்றும் மதூதி கட்டுமானம், நிதி திரட்டல், அரசு பதிவு செயல்முறை, மோதல் தீர்வு போன்ற பணிகளில் ஈடுபட்டன. எஸ். எம். சுல்தான், எம். அப்துல் மஜீத் மற்றும் எஸ். ஏ. சி. அயூப் கான் போன்ற தலைவர்கள், நம்பிக்கையின்

அடிப்படையில் நிர்வாகத்தைக் கையாளும் முன்னோடியாக இருந்தனர். வளத்திற்கான குறைபாடு, நிர்வாக புறக்கணிப்பு ஆகியவற்றுக்கிடையே கூட, அவர்கள் தொடர்ச்சியான மத சேவைகளை உறுதி செய்தனர். இக்கண்டுபிடிப்புகள், இஸ்லாமிய வழிபாட்டுத் தலங்களின் மையத்தன்மை மற்றும் அவை நினைவுகம், மீள்தன்மை மற்றும் சமூக மறுசீரமைப்பிற்கான களஞ்சியங்களாக வலியுறுத்தப்படுகின்றன. இவை மத நம்பிக்கைகளைத் தவிர, இலங்கையின் வடக்குப் பகுதியிலுள்ள முஸ்லிம் சமூக மீட்சி கதைகளுக்கான ஆதாரத்தையும், கலாச்சார ஒற்றுமையையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன.

வரம்புகள்.

இந்த ஆய்வு, முறையான இனவரைவியல் களப்பணியை அல்லாது, உரைக்கணிப்புகள் மற்றும் ஆவணப்பூர்வப் பகுப்பாய்வுகளின் அடிப்படையில் அமைகிறது. குறிப்பாக ஜமாலுதீன் முர்சலீனின் வாசிப்புகள், போருக்குப் பிந்தைய திரும்புதலின் மதம் சார்ந்த, உணர்ச்சி சார்ந்த மற்றும் இடச் சார்ந்த பரிமாணங்களை வெளிப்படுத்தினாலும், முறையான நேர்காணல்கள், மக்கள்தொகைத் தரவுகள் அல்லது கட்டிடக் கணக்கீடுகள் இல்லாததால், இக்கண்டுபிடிப்புகள் பொதுவாக்கப்படுவதில் வரம்புகள் காணப்படுகின்றன. மேலும், விடத்தல்தீவு என்ற ஒற்றை வழக்குக்கே கவனம் செலுத்தப்பட்டுள்ளதால், இலங்கையின் முழுமையான வடக்கு முஸ்லிம் திரும்பும் அனுபவங்களின் பன்முகத்தன்மை பிரதிபலிக்கப்படவில்லை. வாய்மொழி நினைவுகள், பலவீனமற்றவை என்றாலும், அவை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நினைவுகள், சமூகப் பெருமை அல்லது மனஅதிர்ச்சி தொடர்பான அமைதிகளால் பாதிக்கப்படலாம்.

தாக்கங்கள்.

இந்த வரம்புகள் இருந்தபோதிலும், இந்த ஆய்வு போருக்குப் பிந்தைய மீட்பு, மத பாரம்பரியப் பாதுகாப்பு மற்றும் மீள்குடியேற்றக் கொள்கைகளுக்கான சில முக்கியமான தாக்கங்களை வழங்குகிறது:

1. நம்பிக்கையால் உண்டான இடங்கள், சமூக அடையாளத்திற்கு மையமாக இருக்கின்றன. எனவே, அவை போருக்குப் பிந்தைய மறுசீரமைப்பு கட்டமைப்புகளில் புறக்கணிக்கப்படாமல் சேர்க்கப்பட வேண்டும். மசூதிகள், மதரஸாக்கள் மற்றும் தர்காக்கள், வெறும் வழிபாட்டுத் தலங்களை விட, கலாச்சாரம், உளவியல் மற்றும் ஒழுங்கமைப்பு சார்ந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தளங்களாக செயல்படுகின்றன.
2. விடத்தல்தீவில் இஸ்லாமிய வழிபாட்டுத் தலங்கள் மீளமைக்கப்பட்ட விதம், இடம்பெயர்ந்த மக்கள் தங்களது நிலத்தையும், அதைவிட முக்கியமாக, தங்களது கண்ணியத்தையும் ஆன்மீக உரிமையையும் எவ்வாறு மீட்டெடுக்கிறார்கள் என்பதை காட்டுகிறது. இது, பொருள் இழப்பீட்டைத் தாண்டிய, ஆழமான மீள்குடியேற்ற அடுக்கை வெளிப்படுத்துகிறது.
3. மசூதி நிர்வாக சபைகள் போன்ற முறைசாரா சமூக அமைப்புகள், திரும்புதல் மற்றும் மறுசீரமைப்பை ஒருங்கிணைப்பதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. இவை, பெரும்பாலும் அரசு அமைப்புகள் புறக்கணிக்கும் இடைவெளிகளை நிரப்புகின்றன.

பரிந்துரைகள்.

1. தேசிய மற்றும் மாகாண அளவிலான மீள்குடியேற்றத் திட்டங்களில் மத உள்கட்டமைப்பை ஒருங்கிணைக்க வேண்டும். இதில் மசூதிகள் மற்றும் பிற வழிபாட்டுத் தலங்களுக்கான நிதி ஆதரவும், நில உரிமை மீட்புக்கான சட்ட ஆதரவும் அடங்கும்.
2. உள்ளூர் மாதிரியான திரும்பும் வரலாறுகள் மற்றும் வாய்மொழி சாட்சியங்களை ஆவணப்படுத்துவதை ஊக்குவிக்க வேண்டும். இது, சமூக நினைவையும், நல்லிணக்க முயற்சிகளையும் ஊக்குவிக்க உதவும். இத்தகைய கதைகள், அரசு மையப்படுத்திய வளர்ச்சி விவரணைகளுக்குப் பதிலான குரல்களாக அமையும்.
3. விடத்தல்தீவின் வரலாற்றுச் சான்றுகளின் அடிப்படையில், மதங்களுக்கு இடையேயான இணக்க வாழ்வை ஊக்குவிக்கும் மாதிரிகளை உருவாக்கலாம். தேவாலயங்கள், கோயில்கள் மற்றும் மசூதிகளை ஒருங்கிணைத்த மறுசீரமைப்பு முயற்சிகள், பகிரப்பட்ட பாரம்பரியம் மற்றும் பன்மைத்துவத்தின் அடையாளங்களாக மாறலாம்.
4. எஸ்.ஏ.சி. அயூப் கான் போன்ற தலைவர்கள் ஆற்றிய பங்களிப்பை முன்னிட்டுக் கொண்டு, இளைஞர்கள் தலைமையிலான மத மற்றும் குடிமைத்தலைமைப் பயிற்சிகளில் முதலீடு செய்ய வேண்டும். மசூதியின் நிர்வாக மற்றும் ஆன்மீக செயல்பாடுகள் தொடர்ந்து இயங்க தலைமுறைகள் மாறியும் பங்கேற்பு அவசியமாகிறது.

முடிவு.

விடத்தல்தீவின் கதை என்பது இழப்பும் மீள்குடியேற்றமும், அழிவும் பக்தியும், அமைதியும் மன உறுதியும் கொண்ட ஓர் பயணமாகும். ஒருகாலத்தில் கைவிடப்பட்டு மறைத்துத் தவிர்க்கப்பட்ட

அதன் மசூதிகள், இப்போது தெருமாற்றப்பட்ட கட்டமைப்பாக மட்டுமல்ல, ஆன்மீக ஆவியாகவும் மீட்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தக் கட்டுரை, 1990 வெளியேற்றத்தால் இடம்பெயர்ந்த வடக்கு முஸ்லிம்களுக்கு, இஸ்லாமிய வழிபாட்டுத் தலங்கள் போருக்குப் பிந்தைய திரும்புதல் மற்றும் சமூக குணப்படுத்துதலை எவ்வாறு வழிநடத்தின என்பதைக் கூறுகிறது.கட்டிடக் கலை மீள்தன்மை, சமூக நினைவுகள், மற்றும் மதத் தலைமை வழங்கிய வழிகாட்டுதல் ஆகியவற்றை பதிவு செய்வதன் மூலம், இந்த ஆய்வு, ஒரு புனித இடத்தை மீளமைப்பது என்பது வாழ்க்கையே மீளமைப்பதற்குச் சமம் என்பதை வலியுறுத்துகிறது. நம்பிக்கை, நினைவுகள் மற்றும் ஒற்றுமை மூலம், அந்த வீடு பல ஆண்டுகள் அமைதியில் புதைக்கப்பட்டிருந்தாலும் கூட, அந்த பயணத்தை மீண்டும் தொடங்க முடியும் என்பதற்கான ஒரு வகுப்பாக விடத்தல்தீவு விளங்குகிறது.

உசாத்துணைகள்.

- BWO Researches. (2021). Sri Lankan Muslim communities and their historical roots. Journal of Anthropological Research. <http://jar.bwo-researches.com>
- Dharmasiri, A. (2020, October 21). LTTE's mass expulsion of Muslims from the North: The untold story. Daily FT. <https://www.ft.lk/opinion/LTTE-s-mass-expulsion-of-Muslims-from-the-North--The-untold-story/14-707582>
- International Center on Nonviolent Conflict. (2011). Towards a people's peace: The future of Muslim-Tamil relations in Northern Sri Lanka. <https://www.nonviolent-conflict.org/wp-content/uploads/2016/11/Towards-a-Peoples-Peace-Final.pdf>
- Jeyaraj, D. B. S. (2012a, October 28). 22nd anniversary of Northern Muslim expulsion by LTTE. DBSJeyaraj.com. <https://dbsjeyaraj.com/dbsj/archives/12245>
- Jeyaraj, D. B. S. (2012b). Report by Mannar GA to Minister R. Bathiudeen (2002, published 2012). DBSJeyaraj.com. <https://dbsjeyaraj.com/dbsj/archives/12245>
- UNESCO. (2023). Silk Roads Programme – Arab trade settlements in Sri Lanka (Sindbad & Ibn Battuta references). <https://en.unesco.org/silkroad/sri-lanka-mannar>
- Wikipedia. (2024a). Vidataltivu. <https://en.wikipedia.org/wiki/Vidataltivu>
- Wikipedia. (2024b). St. James's Church, Vidataltivu. https://en.wikipedia.org/wiki/St._James_Church_Vidataltivu
- Wikipedia. (2024c). Islam in Sri Lanka. https://en.wikipedia.org/wiki/Islam_in_Sri_Lanka

22. பல நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலான நம்பிக்கை: விடத்தல்தீவின் நீடித்த கத்தோலிக்க பாரம்பரியம்.

நிக்கோலா இம்மானுவேல்²³.

சுருக்கம்.

இலங்கையின் மன்னார் மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு கடற்கரை கிராமமான விடத்தல்தீவில் கத்தோலிக்க மதத்தின் நீடித்த பாரம்பரியத்தை இந்த ஆய்வு ஆராய்கிறது, இது நான்கு நூற்றாண்டுகளுக்கும் மேலாக அதன் நம்பிக்கையை நிலைநிறுத்தி வளர்த்து வருகிறது. வாய்மொழி வரலாறுகள், திருச்சபை பதிவுகள் மற்றும் வரலாற்று நூல்களை வரைந்து, இந்த ஆராய்ச்சி, போர்த்துகீசிய மறைதூது சகாப்தத்தில் கிராமத்தின் கத்தோலிக்க வேர்களைக் கண்டறிந்து, அருட்தந்தை பெட்ரோ டி பெட்டான்கோர் மற்றும் ஓரடோரியன் அருட்தந்தைகள் போன்ற பிரான்சிஸ்கன் மறைதூதுகள் ஆற்றிய பாத்திரங்களையும், உள்ளூர் சமூகங்களின் மீள்தன்மையையும் எடுத்துக்காட்டுகிறது. இது புனித யாகப்பர் தேவாலயம், புனித மரியாள் தேவாலயத்தின் பிற்கால கட்டுமானம் மற்றும் ஜோசப் வாஸ் நகரின் இடப்பெயர்ச்சியால் தூண்டப்பட்ட உருவாக்கம் போன்ற முக்கிய மத நிறுவனங்களின் ஸ்தாபனம் மற்றும் பரிணாமத்தை ஆவணப்படுத்துகிறது. காலனித்துவம், இன பதட்டங்கள் மற்றும் போருக்கு மத்தியில் நம்பிக்கை, இடம்பெயர்வு மற்றும் சமூகத்தால் இயக்கப்படும் திருச்சபை வளர்ச்சியின் சக்திவாய்ந்த வரலாறை இந்த ஆய்வுகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. இந்த ஆய்வு இலங்கையில் கிராமப்புற மத வரலாற்றைப் பாதுகாப்பதற்கு பங்களிக்கிறது மற்றும் வரலாற்று மற்றும் இனவியல் பார்வையில் மூலம் ஓரங்கட்டப்பட்ட திருச்சபை சமூகங்களை ஆவணப்படுத்துவதற்கான ஒரு மாதிரியை வழங்குகிறது.

முக்கிய வார்த்தைகள்: இலங்கையில் கத்தோலிக்க மதம்; விடத்தல்தீவு; மன்னார் மறைமாவட்டம்; பிரான்சிஸ்கன் மறைதூது; போர்த்துகீசிய மறைதூதுகள்; புனித யாகப்பர் தேவாலயம்; புனித மரியாள் தேவாலயம்; ஜோசப் வாஸ் நகர்; வாய்மொழி வரலாறு; மத பாரம்பரியம்; திருச்சபை வரலாறு; தேவாலயம் மற்றும் மோதல்; கிராமப்புற கிறிஸ்தவ சமூகங்கள்; மறைதூது மரபு; தமிழ் கத்தோலிக்கர்கள்.

அறிமுகம்.

இலங்கையின் மன்னார் மாவட்டத்தில் உள்ள விடத்தல்தீவு என்ற கடற்கரை கிராமம், நான்கு நூற்றாண்டுகளுக்கும் மேலாக தீவின் மத மற்றும் சமூக-அரசியல் கட்டமைப்பில் பின்னிப் பிணைந்துள்ள கத்தோலிக்க நம்பிக்கையின் வரலாற்று கோட்டையாக நிற்கிறது. போர்த்துகீசியர்களின் மறைதூது முயற்சிகள் மற்றும் பிரான்சிஸ்கன் மற்றும் இயேசு சபை பிதாக்களின் முன்னோடி வைராக்கியம் வரை வேர்களைக் கொண்ட விடத்தல்தீவு, வெறும் புவியியல் இடமாக மட்டுமல்லாமல், காலனித்துவ வெற்றி, துன்புறுத்தல், இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் போருக்கு மத்தியில் பக்தியுள்ள கத்தோலிக்கர்களின் தலைமுறைகளை வளர்த்த ஆன்மீக கோட்டையாகவும் வெளிப்படுகிறது. இந்த ஆராய்ச்சி, யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து மீன்பிடி மற்றும் விவசாய சமூகங்களின் தொழில் மற்றும் திருச்சபையால் அடையாளப்படுத்தப்பட்ட அவர்களின் ஆரம்பகால ஆன்மீக பக்தியுடன் தொடங்கி, விடத்தல்தீவில் கத்தோலிக்க மதத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியை விவரிக்கிறது. இது, அருட்தந்தை பெட்ரோ டி பெட்டான்கோர் போன்றவர்களால் தேவாலயங்கள் கட்டப்பட்டதன் மூலம் நம்பிக்கை எவ்வாறு விதைக்கப்பட்டது, வேருன்றியது மற்றும் விரிவடைந்தது, மேலும் உள்ளூர் சமூகங்களின் முயற்சிகளால் மேலும் வளர்க்கப்பட்டது என்பதை ஆராய்கிறது. டச்சு அடக்குமுறை, போர்க்கால இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் இன பதட்டங்களால் குறிக்கப்பட்ட கொந்தளிப்பான காலகட்டங்களில் விடத்தல்தீவின் மீள்தன்மை கொண்ட கத்தோலிக்க சமூகம் அதன் வழிபாட்டுத் தலங்களை மீண்டும் கட்டியது, அதன் வழிபாட்டு நடைமுறைகளைப் பாதுகாத்தது மற்றும் அதன் திருச்சபை பதிவுகளைப் பராமரித்தது. அவர்களின் மத அடையாளத்தின் அடையாளமாக மாறிய ஒரு உறுதியை நிரூபிக்கிறது. வரலாற்று ஆவணங்கள், தேவாலயபதிவுகள், தனிப்பட்ட சாட்சியங்கள் மற்றும் காப்பகப்பொருட்களை ஆராய்வதன் மூலம், இந்த ஆய்வு விடத்தல்தீவின் திருச்சபை பாரம்பரியத்தின் விரிவான விளக்கத்தை வழங்குகிறது. இது மன்னார் மறைமாவட்டத்திற்குள் சமூகத்தின் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தை மட்டுமல்ல, இலங்கை கத்தோலிக்க மதத்தின் பரந்த நிலப்பரப்பிற்கு அதன் பங்களிப்பையும் அடிக் கோட்டிட்டுக் காட்டுகிறது. இந்த படைப்பின் மூலம், பெரும் சவால்கள் இருந்தபோதிலும், தங்கள் ஆன்மீக வேர்களைப் பற்றிக் கொண்ட ஒரு விசுவாசமான மக்களின் கதை மரியாதையுடனும் பயபக்தியுடனும் வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டுவரப்படுகிறது.

23 அன்பின் சகோதரிகள் சபை, நிர்வாக இயக்குனர், சிறுவர் அபிவிருத்தி முன்னெடுப்பு, VSO, வவுனியா

ஆய்வின் முக்கியத்துவம்.

விடத்தல்தீவின் கத்தோலிக்க வரலாறு வெறும் உள்ளூர் கதை மட்டுமல்ல. காலனித்துவ சந்திப்புகள், மறைதூது ஆர்வம், கலாச்சார ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் நம்பிக்கை சார்ந்த சமூகங்களின் வெல்லமுடியாத மனப்பான்மை ஆகியவற்றால் வடிவமைக்கப்பட்ட இலங்கையில் கிறிஸ்தவத்தின் பரந்த பாதையை பிரதிபலிக்கும் ஒரு கண்ணாடி இது. மன்னார் நிலப்பரப்பில் உள்ள பழமையான கத்தோலிக்க குடியேற்றங்களில் ஒன்றை ஆவணப்படுத்துவதால், வாய்மொழி மரபுகள், காப்பக பதிவுகள் மற்றும் வரலாற்று நூல்கள் மூலம் அதன் புனித மரபைக் கண்டறிந்து, இந்த ஆய்வு குறிப்பிட்ட முக்கியத்துவத்தைக் கொண்டுள்ளது. போர், இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் நவீன மாற்றங்கள் ஆகியவை சமூக நினைவை அழிக்க அச்சுறுத்தியுள்ள சூழலில், இந்த படைப்பு, தங்கள் நம்பிக்கையை அடித்தளத்திலிருந்து கட்டியெழுப்பி நிலைநிறுத்திய தலைமுறைகளின் மறக்கப்பட்ட குரல்களையும், பாடப்படாத முயற்சிகளையும் மீட்டெடுக்கிறது. இது திருச்சபை வரலாற்றில் விடத்தல்தீவின் தனித்துவமான இடத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறது, இதில் முன்னோடி மதபோதகர்களுடனான தொடர்பு, புனித யாகப்பர் தேவாலயம்; புனித மரியாள் தேவாலயம் போன்ற முக்கிய தேவாலயங்களை நிறுவுதல் மற்றும் துன்பங்களை எதிர்கொள்ளும் அதன் தொடர்ச்சியான மீள்தன்மை ஆகியவை அடங்கும். இந்த மத மற்றும் கலாச்சார பாரம்பரியத்தைப் பாதுகாப்பதன் மூலம், இந்த ஆய்வு திருச்சபை வரலாற்றாசிரியர்கள், உள்ளூர் அறிஞர்கள், கல்வியாளர்கள் மற்றும் விடத்தல்தீவு புலம்பெயர்ந்த இளைய தலைமுறையினருக்கு ஒரு அத்தியாவசிய வளமாக மாறி, அவர்களின் ஆன்மீக வேர்கள் மற்றும் கலாச்சார அடையாளத்துடன் மீண்டும் இணைவதற்கு உதவுகிறது.

ஆய்வின் நோக்கங்கள்.

1. விடத்தல்தீவில் கத்தோலிக்க மதத்தின் வரலாற்று தோற்றத்தைக் கண்டறிய, இடம்பெயர்வு முறைகள், மறை தூது நடவடிக்கைகள் மற்றும் ஆரம்பகால தேவாலயங்கள் மற்றும் தேவாலயங்களை நிறுவுதல் ஆகியவற்றில் சிறப்பு கவனம் செலுத்துதல்.
2. விடத்தல்தீவில் விசுவாசத்தைப் பரப்புவதிலும் பராமரிப்பதிலும் அருட்பணி பெட்ரோ டி பெட்டான்னோர், அருட்பணி ஜோசப் வாஸ் மற்றும் சொற்பொழிவாளர் போன்ற மறைத்தூது பணியாளர்களின் பங்களிப்புகளை ஆவணப்படுத்துதல்.
3. புனித யாகப்பர் தேவாலயம்; புனித மரியாள் தேவாலயங்களின் கட்டுமானம், அழிவு மற்றும் புதுப்பித்தல் உள்ளிட்ட கிராமத்தில் உள்ள முக்கிய மத நிறுவனங்களின் பரிணாம வளர்ச்சியை ஆராய்தல்.
4. அமைதி மற்றும் மோதல்களின் போது திருச்சபையின் ஆன்மீக மற்றும் கலாச்சார வாழ்க்கையை கட்டியெழுப்புவதிலும் பாதுகாப்பதிலும் பாமர மக்கள் மற்றும் சமூக ஒத்துழைப்பின் பங்கை எடுத்துக்காட்டுதல்.
5. விடத்தல்தீவில் உள்ள கத்தோலிக்க சமூகத்தின் மத வாழ்க்கை மற்றும் தொடர்ச்சியில் துன்புறுத்தல், காலனித்துவ மாற்றங்கள் மற்றும் உள்நாட்டுப் போர் உள்ளிட்ட வரலாற்று இடையூறுகளின் தாக்கத்தை ஆராய்வது.
6. வாய்மொழி வரலாறுகள், தேவாலய பதிவுகள் மற்றும் உள்ளூர் நினைவுகளைப் பாதுகாத்தல் மற்றும் பிராந்தியத்தின் வளமான திருச்சபை பாரம்பரியம் அணுகக்கூடியதாகவும் மதிப்புமிக்கதாகவும் இருப்பதை உறுதி செய்தல்.

ஆராய்ச்சி முறை.

இந்த ஆய்வு, காப்பக ஆராய்ச்சி, வாய்மொழி வரலாறு மற்றும் ஆவண பகுப்பாய்வு ஆகியவற்றில் வேரூன்றிய ஒரு தரமான, வரலாற்று விளக்க முறையை ஏற்றுக்கொள்கிறது. விடத்தல்தீவில் பணியாற்றிய நீண்டகால திருச்சபை உறுப்பினர்கள், உள்ளூர் பெரியவர்கள் மற்றும் மதகுருமார்கள் ஆகியோருடன் நேர்காணல்கள் மூலம் முதன்மைத் தரவு சேகரிக்கப்பட்டது, இது கிராமத்தில் கத்தோலிக்க வாழ்க்கையின் பரிணாம வளர்ச்சி குறித்த மதிப்புமிக்க நேரடி நுண்ணறிவுகளை வழங்குகிறது. சமூகத்தின் கடந்த காலத்தின் ஆவணப்படுத்தப்படாத அம்சங்களை நினைவுகூர்ந்து பாதுகாக்கும் திருச்சபை மன்ற உறுப்பினர்கள், அருட்தந்தையர்கள், சகோதரிகள் உட்பட முக்கிய தகவலறிந்தவர்களின் நினைவுகளுக்கு சிறப்பு கவனம் செலுத்தப்பட்டது. மன்னாரில் உள்ள ஆயர் இல்லத்தில் பாதுகாக்கப்பட்ட ஞானஸ்நானப் பதிவேடு, தேவாலய நினைவுப் பொருட்கள் மற்றும் திருச்சபை வரலாறுகள் போன்ற காப்பக ஆதாரங்கள் வரலாற்று காலக்கெடுவை அங்கீகரிக்கவும், திருச்சபை நிர்வாகத்தில் நிர்வாக மாற்றங்களைக் கண்டறியவும் ஆலோசிக்கப்பட்டன. மடு மாதா திருத்தல வரலாறு மற்றும் போர்த்துக்கீசிய மறைதூதுவர் செயல்பாடு குறித்த கல்வி நூல்கள் போன்ற வெளியிடப்பட்ட வரலாறுகள் உட்பட இரண்டாம் நிலை ஆதாரங்கள், இலங்கையின் பரந்த கத்தோலிக்க வரலாற்றில் உள்ளூர் கதையை சூழ்நிலைப்படுத்தப் பயன்படுத்தப்பட்டன. வாய்மொழிக் கதைகளை ஆவணப்படுத்தப்பட்ட பதிவுகளுடன் முக்கோணப்படுத்துவதன் மூலம், இந்த ஆராய்ச்சி

விடத்தல்தீவின் கத்தோலிக்க பாரம்பரியத்தின் ஒருங்கிணைந்த மற்றும் நம்பகமான தன்மையை மறுகட்டமைக்கிறது, அதன் சித்தரிப்பில் உண்மை துல்லியம் மற்றும் உணர்ச்சி நம்பகத்தன்மை இரண்டையும் உறுதி செய்கிறது.

விடத்தல்தீவு சமூகத்தின் தோற்றம்.

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த நவாலி, நாவாந்துறை, அல்லப்பிட்டி, கொழும்புத்துறை மற்றும் வேலணை ஆகிய பகுதிகளைச் சேர்ந்த மக்கள் மீன்பிடித்தல் மற்றும் விவசாயத்திற்காக மன்னார் நிலப்பகுதியில் உள்ள விடத்தல்தீவுக்கு வந்து பின்னர் விடத்தல்தீவில் குடியேறினர். அட்டைத்தீவில் குருக்கோயில் என்று அழைக்கப்படும் ஒரு சிறிய தேவாலயம் இருந்தது. வெள்ளிக்கிழமைகளில் திருப்பலி நிறைவேற்ற அடம்பனைச் சேர்ந்த குருக்கள் வந்தனர். இந்த தேவாலயம் மிகவும் சிறியதாகவும் விடத்தல்தீவிலிருந்து சிறிது தொலைவில் இருந்ததாலும் மக்கள் அதை அகற்றி பொருட்களைக் கொண்டு வந்து வழிபாட்டிற்காக புனித யாகப்பர் தேவாலயத்தைக் கட்டினார்கள். இது சுண்ணாம்புக் கல் மற்றும் ஓலைக் கூரையால் கட்டப்பட்டது. அட்டைத்தீவில் உள்ள குருக்கோயில் பின்னர் புனரமைக்கப்பட்டு வெள்ளிக்கிழமைகளில் பரிசுத்த திருப்பலி கொண்டாடப்படுகிறது மற்றும் பிற வழிபாடுகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன (தகவல்: நிக்கிலாப்பிள்ளை செபமாலை, விடத்தல்தீவு பங்குச்சபை செயலாளர்) இன்றுவரை இந்த கிராமங்களுக்கிடையில் ஒரு பௌதீக தொடர்பு உள்ளது. அதனால்தான் போரின் போது நாவாந்துறையைச் சேர்ந்த மக்கள் விடத்தல்தீவுக்கு அடைக்கலம் தேடி வந்து தங்கள் உறவினர்களுடன் குடியேறினர். சமாதான நீதிவான் செபரெட்னம் செபநாதன் மேலும் கூறுகையில், குடும்பங்கள் தேவாலயத்தைக் கட்டுவதில் முற்றாக தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்டன, மேலும் குடும்பங்கள் கட்டுமானத்திற்கு உதவியதுடன், அவர்களின் முழு ஆதரவோடு ஒத்துழைத்து, மறைதூதுவர்களின் மேற்பார்வையின் கீழ் பழைய தேவாலயத்தைக் கட்டினார்கள். விடத்தல்தீவு மக்கள் நவாலி, அல்லைப்பிட்டி மற்றும் நாவாந்துறையிலிருந்து மீன்பிடித்தல் மற்றும் விவசாயத்திற்காக வந்து குடியேறியதாக நம்பப்படுகிறது. விடத்தல்தீவில் காணப்படும் வாசாப்பு மற்றும் உள்ளூர் வாசாபடி நாட்டுக்கூத்து போன்ற யாழ்ப்பாண கலாச்சார நிகழ்ச்சிகள் விடத்தல்தீவு மக்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள இந்த கிராமங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதைக் குறிக்கின்றன. (செபரெட்னம் செபநாதன், புனித யாகப்பர் ஆலய அபிஷேக நினைவு மலர் 2020, விடத்தல்தீவு). சங்கிலி மன்னரின் துன்புறுத்தலின் போது, அச்சத்தின் காரணமாக விடத்தல்தீவு மக்கள் பெரியமடு செல்லும் வழியில் உள்ள புலக்காடு திமிலகுளத்தில் தஞ்சம் புகுந்ததாகவும், அங்கு ஒரு குடிசை அமைத்து புனித யாகப்பரின் திருச்சுருவத்தை வைத்திருந்ததாகவும், துன்புறுத்தலுக்குப் பிறகு அவர்கள் புனித யாகப்பர் திருச்சுருவத்தை விடத்தல்தீவுக்குக் கொண்டு வந்ததாகவும் திருமதி மேரி கிரேஸ் சீமான்பிள்ளை (சீமான்பிள்ளை கிராம உத்தியோகத்தரின் மனைவி) கூறுகிறார்.

பிரித்தானிய ஆட்சி மற்றும் கிறிஸ்தவத்தின் பிறப்பு.

அப்போது சிலோன் என்று அழைக்கப்பட்ட இலங்கை, சுமார் 500 ஆண்டுகளுக்கு போர்த்துகீசியர், டச்சுக்காரர் மற்றும் பிரித்தானியர்களின் காலனித்துவத்தின் கீழ் இருந்தது. போர்த்துகீசியர்கள் 1505 இல் இலங்கைக்கு வந்தனர், அதைத் தொடர்ந்து டச்சுக்காரர்கள் மற்றும் பிரித்தானியர் வந்தனர். போர்த்துகீசியர்களின் காலத்தில் இலங்கையில் கிறிஸ்தவம் பிறந்தது. 16 ஆம் நூற்றாண்டில் போர்த்துகீசியர்கள் வந்தபோது, மாதோட்டம் ஒரு பாழடைந்த நகரமாக இருந்தது. மன்னார் துறைமுகம் 1560 ஆம் ஆண்டு வைஸ்ராய் டி. கொன்ஸ்டன்டைன் டி பிரான்சாசாவின் மேற்பார்வையில் கட்டப்பட்டது (அருட்பணி அன்ரணைஸ் அவர்கள் எழுதிய “மடு மாதாவின் திருத்தல வரலாறு”, பக். 22).

பிரான்சிஸ்கன் சபை மற்றும் இயேசு சபையின் பணி.

இந்தக் காலகட்டத்தில் மன்னார் தீவில் பணியாற்றிய முதல் குருக்களும் பிரான்சிஸ்கன் இயேசு சபைக் குருக்களும், துறவிகளும் ஆவர். மன்னார் கோட்டைக்கு அருகிலுள்ள ஒரு சிறிய கிராமத்தில் அவர்களுக்கு ஒரு சிறிய தேவாலயமும் ஒரு குடியிருப்பும் இருந்தது. போர்த்துகீசிய அதிகாரிகளின் வேண்டுகோளின் பேரில், பிரான்சிஸ்கன் சபை, தங்கள் சபையின் பணியை நிறைவேற்றுவதோடு, 1582-1594 க்கு இடையில் மன்னாரில் தஞ்சம் புகுந்த கண்டியிலிருந்து நாடுகடத்தப்பட்ட சுதேச மக்களின் கல்வி மற்றும் நலனுக்கான பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொண்டனர்.

மாதோட்டத்தில் கிறிஸ்தவத்தை கட்டியெழுப்புவதில் அருட்தந்தை பெட்ரோ டி பெட்டான்கோரின் பங்கு.

மன்னார் நிலப்பரப்பில் உள்ள மாதோட்டத்தில் கிறிஸ்தவத்தை நிறுவுவதில் அருட்தந்தை பெட்ரோ டி பெட்டான்கோர் முக்கிய பங்கு வகித்தார். அவர் ஒரு உற்சாகமான மற்றும் அர்ப்பணிப்புள்ள மறைதூதுவர்

ஆவார், அவர் கத்தோலிக்க தேவாலயங்களைக் கட்டுவதில் ஆர்வம் காட்டினார். பிரான்சிஸ்கன் சபையில் சேருவதற்கு முன்பு அவர் போர்த்துகீசிய கடற்படையில் பணியாற்றினார். (விடத்தல்தீவு புனித யாகப்பர் தேவாலய வரலாறு - செபரெட்னம் செபதாசன் எழுதியது, புனித யாகப்பர் ஆலய அபிஷேக நினைவு மலர், விடத்தல்தீவு 2020). பிரான்சிஸ்கன் குருக்கள் ஏற்கனவே 1543 ஆம் ஆண்டில் மாதோட்டத்தில் ஒரு சபை இல்லத்தை நிறுவியுள்ளனர். பிரான்சிஸ்கன் மன்னாரில் உள்ள மாதோட்டத்தில் தங்கள் பணி நடவடிக்கைகளை விரிவுபடுத்தினர். தந்தை பெட்டான்கோர் மன்னாருக்குக் கடந்து சென்றார், அங்கு அவர் பார் முனையில் (தற்போதைய மன்னார் ரயில் நிலையத்திற்கு அருகில்) புனித யோவானின் தேவாலயத்தைக் கட்டினார். அக்காலத்தில் எந்த மதமும் இல்லாததால், அதை கொச்சின் ஆயர் டி. ஃப்ரே எம். ரகுவேலுக்கு வழங்கினார், அவர் ஒரு டொமினிகன் துறவி அதை 1642 இல் டொமினிகன் சபைக்கு கொடுத்தார். அருட்தந்தை பெட்டான்கோர் அரிப்பு, நானாட்டன் மற்றும் புனித யாகப்பர் விடத்தல்தீவு இடங்களில் தேவாலயத்தைக் கட்டினார். வன்னி காட்டில் உள்ள பனங்காமத்தில் ஒரு தேவாலயத்தையும், இலூரில் மாசில்லா அன்னையின் தேவாலயத்தையும், இறுதியாக பூநகரியில் ஒரு தேவாலயத்தையும், சிட்டாவெளியில் திருச்சிலுவை தேவாலயத்தையும் கட்டினார். இந்த முக்கியமான பணிகள் அனைத்தையும் முடித்த பிறகு, அவர் மன்னாருக்குத் திரும்பினார், அங்கு கிறிஸ்தவர்கள் பெரிய சமூகமாக இருந்த மாதோட்டத்திற்கு பயணங்களை மேற்கொண்டார், அவர் அவற்றை பல சிறு பங்குகளாகப் பிரித்தார் (மடு அன்னையின் சரணாலயத்தின் வரலாறு).

1629 ஆம் ஆண்டில், பிரான்சிஸ்கன் சபைவைசரி (viceroy) மற்றும் மன்னருக்கு எழுதிய ஒரு அறிக்கையில், பிரான்சிஸ்கன் சபையினரால் கட்டப்பட்ட 07 தேவாலயங்கள் இருந்ததாகக் கூறுகிறது. (மருத்துவர் மதுரநாயகம், புனித யாகப்பர் ஆலய அபிஷேக நினைவு மலர் 2020, விடத்தல்தீவு) மாதோட்டத்தில் 05 தேவாலயங்களை அருட்பணி. பெட்டான்கோர் மற்றும் அவரது குழுவின் கட்டினார்கள். ஒன்று மாதோட்டத்தில் ஆரோக்கிய அன்னைக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டது, இரண்டாவதாக அரிப்புவில் அன்னைக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட தேவாலயம், பின்னர் நானாட்டனில் மீட்பின் அன்னைக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டது, நான்காவது மாதோட்டத்தின் வடக்கே சித்தவெளியில் (கள்ளி கட்டைக்காடு) திருச்சிலுவைக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட தேவாலயம் மற்றும் பெரங்காலழியில் (விடத்தல்தீவு) புனித யாகப்பர் தேவாலயம். (செபரெட்னம் செபதாசன் ஜேபி, புனித யாகப்பர் ஆலய அபிஷேக நினைவு மலர் 2020, விடத்தல்தீவு).

விடத்தல்தீவு புனித யாகப்பர் தேவாலயமும் அதன் தோற்றம்.

அருட்தந்தை அன்ரணைனஸ் எழுதிய வரலாற்றில், 400 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மன்னார் நிலப்பரப்பில் 05 கத்தோலிக்க தேவாலயங்கள் இருந்ததாகவும், விடத்தல்தீவு புனித யாகப்பர் தேவாலயம் அதில் ஒன்று என்றும் அவர் கூறுகிறார். (மடுத் திருத்தல வரலாறு). திருத்தந்தை. பால்டேயஸ் பக். 301 வரைபடத்தில் பெருங்கழிப்பற்று எனும் இடத்தை விடத்தல்தீவு என அருட்பணி அன்ரணைனஸ் அடையாளப்படுத்துகிறார். மன்னார் மாவட்டத்தில் 06 நிர்வாகப் பிரிவுகளும் விடத்தல்தீவு பெருங்கழிப்பற்றும் இருந்தது. விடத்தல்தீவு, பெருங்கழிப்பற்று என்று மக்களின் பிறப்புச் சான்றிதழ்கள் மற்றும் காணி உறுதிப்பத்திரங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. (செபரெட்னம் செபதாசன், புனித யாகப்பர் ஆலய அபிஷேக நினைவு மலர் 2020, விடத்தல்தீவு). விடத்தல்தீவு புனித யாகப்பர் தேவாலயம் 20.05.1867 அன்று பிரித்தானிய அரசாங்கத்தின் கீழ் ரோமன் கத்தோலிக்க தேவாலயமாக 380 என்ற பதிவு எண்ணுடன் பதிவு செய்யப்பட்டது. (மருத்துவர் மருதநாயகம், புனித யாகப்பர் ஆலய அபிஷேக நினைவு மலர் 2020, விடத்தல்தீவு).

ஆனால் 1981 ஜனவரி 25 ஆம் தேதி மன்னார் மறைமாவட்டம் தனியாக பிரியும்மட்டும் மன்னார் மறைமாவட்டத்தில் பதிவு செய்யப்படவில்லை. 1993 ஆம் ஆண்டு அருட்தந்தை வின்சென்ட் பற்றிக், ஆயர் ராயப்பு ஜோசப்பின் ஆண்டகையின் காலத்தில், பொறுப்பேற்றபோது, மன்னார் மறைமாவட்டத்தில் இது பதிவு செய்யப்பட்டது. 1644 ஆம் ஆண்டு இயேசுசபை மற்றும் பிரான்சிஸ்கன் சபையால் கட்டப்பட்ட தேவாலயங்கள் இருந்தன என்றும், விடத்தல்தீவு புனித யாகப்பர் தேவாலயம் பிரான்சிஸ்கன் சபையால் கட்டப்பட்டது என்றும், எனவே 1644 ஆம் ஆண்டு விடத்தல்தீவு புனித யாகப்பர் தேவாலயம் இருந்ததாகவும், மக்களின் ஆன்மீகத் தேவைகள் பிரான்சிஸ்கன் சபையால் கவனித்துக் கொள்ளப்பட்டதாகவும் இது குறிக்கிறது. (போர்த்துகீசிய படராடோவின் கீழ் இலங்கையில் கிறிஸ்தவம் 1597 – 1638) அருட்பணி. மார்ட்டின் குவேர்) பிரான்சிஸ்கன் சபை வரலாற்றின் ஆசிரியர் பாலோ டி டிரினிடாட் (1571-1651), பிரான்சிஸ்கன் சபையின் வரலாறு மற்றும் இலங்கையில் அவர்களின் பணி பற்றி எழுதுகையில், மன்னார் பெருநிலத்தில் பிரான்சிஸ்கன்களால் 5 தேவாலயங்கள் கட்டப்பட்டதாகக் கூறுகிறார். மேலும், 1594 க்கு முன்பு அருட்பணி பெட்ரோ டி பெட்டான்கோரால் கட்டப்பட்ட 05 தேவாலயங்களில் விடத்தல்தீவு புனித யாகப்பர் தேவாலயமும் ஒன்று என்று அவர் கூறுகிறார். (மருத்துவர் எம். மதுரநாயகம் புனித யாகப்பர் ஆலய அபிஷேக நினைவு மலர் 2020 விடத்தல்தீவு) விடத்தல்தீவைச் சேர்ந்த மணி மாஸ்டரின் கூற்றுப்படி, மணிக் கோபுரமும், சுண்ணாம்புக் கல்லால் கட்டப்பட்ட தேவாலயத்தின் வேலியும், தேவாலயம் 400 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கட்டப்பட்டது

என்பதற்கான சான்றாகும். (விடத்தல்தீவு கிராமம் மற்றும் மக்கள் வாழ்க்கை, சுவாகீன் சூசைப்பிள்ளை ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர், புனித யாகப்பர் ஆலய அபிஷேக நினைவு மலர் 2020 விடத்தல்தீவு)

மடு தேவாலயத்தின் தோற்றம்.

1658 ஆம் ஆண்டு டச்சுக்காரர்களின் கைகளில் விழுந்த தேவாலயங்களில் மாதோட்டத்தில் உள்ள நமது ஆரோக்கிய அன்னை தேவாலயமும் ஒன்றாகும், மேலும் 1670 ஆம் ஆண்டு வாக்கில் இந்த தேவாலயம் அவர்களின் சந்திப்பு இல்லமாக மாற்றப்பட்டது. (மடு ஆலய குறியீடு 1886) 1658 ஆம் ஆண்டு மன்னார் வீழ்ச்சியுடன் டச்சுக்காரர்களின் துன்புறுத்தல் உக்கிரமடைந்தபோது, மன்னார் கிறிஸ்தவர்கள் காட்டுக்குள் ஓடிவிட்டனர். மாந்தை கிறிஸ்தவர்கள், ஆரோக்கிய அன்னையின் திருச்சுருபத்தை ரகசியமாக வன்னியின் ஒரு பாதுகாப்பான இடத்திற்கு எடுத்துச் சென்றனர், இது கண்டி மன்னரின் அதிகார வரம்பிற்கு உட்பட்டது. மன்னார் - மாந்தை - யாழ்ப்பாணத்தில் துன்புறுத்தப்பட்ட கத்தோலிக்கர்கள் வன்னியின் அடர்ந்த காட்டிற்கு குடிபெயர்ந்தனர். (அருட்பணி அன்ரனைஸ் அ.ம. தி அவர்கள் எழுதிய “மடு மாதாவின் திருத்தல வரலாறு”, P. 22).

மன்னாரில் அருட்தந்தை ஜோசப் வாஸ் மற்றும் அவரது பணி.

1687 ஏப்ரல் மாத இறுதியில், தனது விசுவாசமான நண்பர் ஜானுடன் கூலி வேடத்தில் வந்த அருட்பணி ஜோசப் வாஸ். அவர்கள் திருப்பலிக்கான புனிதப் பாத்திரத்தையும் ஒரு பலிபீடக் கல்லையும் எடுத்துச் சென்றனர். அவர்கள் மன்னாரில் தரை இறங்கிய போது இலங்கையில் மிகவும் அதிகமான கத்தோலிக்கர்கள் இருப்பதை ஜோசப் வாஸ் அறிந்திருக்கவில்லை. இதுவே முதன்முதலில் விசுவாசத்தைப் பெற்ற இடமாகும், மேலும் 1544 ஆம் ஆண்டு மன்னாரில் பட்டித்தோட்டம் என்ற இடத்தில் யாழ்ப்பாணத்தின் சங்கிலி மன்னரால் சுமார் 600 கத்தோலிக்கர்கள் கொல்லப்பட்டதால், மன்னார் வேதசாட்சிகளின் பூமி என்று அழைக்கப்படுகிறது. (மன்னாரின் தியாகிகள்-AJB அன்ரனைஸ் அ.ம. தி). வன்னியில் சிறிது காலம் அருட்பணி ஜோசப் வாஸ் தங்கியிருந்தார். இந்த காலகட்டத்தில்தான் அவர் மடுவில் உள்ள கிறிஸ்தவ அகதிகளைப் பார்வையிட்டிருக்கலாம். 1875 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாண திருச்சபைக் குறிப்பேட்டின்படி, அருட்பணி ஜோசப் வாஸ் 1694ல் வன்னி மற்றும் மாதோட்டத்தில் தேவாலயங்களை கட்டினார். 1965 ஆம் ஆண்டில் கொச்சின் ஆயர் பெட்ரோ பச்சேகோ, அருட்பணி ஜோசப் வாசை இலங்கையின் குரு முதல்வராக 1696 பிப்ரவரி 10 ஆம் தேதியிட்ட கடிதம் மூலம் நியமித்தார் (குரோனிகா II அத்தியாயம் 8, 299). (மடு அன்னையின் சரணாலயத்தின் வரலாறு பக்கம் 42 & 43) 1817 முதல் 1948 வரையிலான சொற்பொழிவு நியமனம் அடங்கிய கையெழுத்துப் பிரதியில், விடத்தல்தீவு, மன்னார் மற்றும் வன்னியில் சொற்பொழிவு ஆற்றிய சொற்பொழிவாளர்களின் பெயர்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. மேற்கண்ட தரவுகளிலிருந்து, 1819 க்கு முன்னர் விடத்தல்தீவு புனித யாகப்பர் தேவாலயத்தில் ஆன்மீகக் கடமைகள் நடத்தப்பட்டன என்பதைக் குறிக்கிறது. (மருத்துவர் என். மதுரநாயகம், புனித யாகப்பர் ஆலய அபிஷேக நினைவு மலர் 2020 விடத்தல்தீவு)

வன்னிப் பங்குக்கு நியமிக்கப்பட்ட ஒரேட்டோரியன் தந்தையர்கள் பட்டியல்.

ஆண்டு பணிசெய்த இடம்

- 1817 மன்னார் மற்றும் வன்னி
- 1818 மன்னார் மற்றும் வன்னி
- 1819 மன்னார், வன்னி மற்றும் விடத்தல்தீவு
- 1822 மன்னார், வன்னி மற்றும் விடத்தல்தீவு
- 1823 மன்னார் மற்றும் வன்னி
- 1824 மன்னார் மற்றும் வன்னி
- 1825 மன்னார், வன்னி மற்றும் விடத்தல்தீவு
- 1826 மன்னார், வன்னி மற்றும் விடத்தல்தீவு
- 1827 மன்னார் மற்றும் வன்னி
- 1828 மன்னார் மற்றும் வன்னி
- 1829 மன்னார், விடத்தல்தீவு மற்றும் வன்னி
- 1830 மன்னார், விடத்தல்தீவு மற்றும் வன்னி
- 1831 மன்னார், விடத்தல்தீவு மற்றும் வன்னி
- 1832 மன்னார், விடத்தல்தீவு மற்றும் வன்னி
- 1833 மன்னார், விடத்தல்தீவு மற்றும் வன்னி
- 1834 மன்னார், விடத்தல்தீவு மற்றும் வன்னி
- 1836 மன்னார், விடத்தல்தீவு மற்றும் வன்னி
- 1837 மன்னார், விடத்தல்தீவு மற்றும் வன்னி

அருட்தந்தையர் பெயர்

- அருட்தந்தை இக்னாடோ பிண்டோ
- அருட்தந்தை வின்சென்டி மைக்கேல்
- அருட்தந்தை ஜோசே பாப்டிஸ்தா
- அருட்தந்தை பெட்ரோ அலெஜாண்ட்ரினோ
- அருட்தந்தை பெட்ரோ அலெஜாண்ட்ரினோ
- அருட்தந்தை பிலிப் நேரி
- அருட்தந்தை ஆண்டோனியோ ரபெய்ரோ
- அருட்தந்தை சேவியர் டி பிரெரெஸ்
- அருட்தந்தை பிலிப் நேரி
- அருட்தந்தை ஜோசே பாப்டிஸ்தா
- அருட்தந்தை சி. டி ரொசாய்ரோ
- அருட்தந்தை சால்வடோ பியடாதே
- அருட்தந்தை ஜோசே பெரெய்ரா
- அருட்தந்தை ஃப்ளோரியனோ மாஸ்கராஸ்
- அருட்தந்தை ஃபிரான்ஸிஸ்கோ மெண்டோன்சா
- அருட்தந்தை ஃபிரான்ஸிஸ்கோ மகரெனாஸ்
- அருட்தந்தை மத்தேயு காசியானோ
- அருட்தந்தை ஜானோ சால்வடோர்

1838 மன்னார், விடத்தல்தீவு மற்றும் வன்னி
 1839 மன்னார், விடத்தல்தீவு மற்றும் வன்னி
 1840 மன்னார், விடத்தல்தீவு மற்றும் வன்னி
 1842 மன்னார், விடத்தல்தீவு மற்றும் வன்னி
 1843 மன்னார், விடத்தல்தீவு மற்றும் வன்னி
 1845 மன்னார், விடத்தல்தீவு மற்றும் வன்னி
 1846 மன்னார், வன்னி மற்றும் விடத்தல்தீவு
 1847 மன்னார், விடத்தல்தீவு, தென்பட்டு,
 வலைபாடு மற்றும் வன்னி

அருட்தந்தை பெட்ரோ நோரோன்ஹா
 அருட்தந்தை அலெக்சியோ செக்வெய்ரா
 அருட்தந்தை ஜோக்கிம் கேப்ரியல்
 அருட்தந்தை ஃபிரான்ஸிஸ்கோ ஜோசே
 அருட்தந்தை அலெக்சியோ செக்வெய்ரா
 அருட்தந்தை பெட்ரோ பிலிப்
 அருட்தந்தை மிகேல் பிலிப்
 அருட்தந்தை செஃபெரீனோ கொடினோ

இவை விடத்தல்தீவின் பங்கு வரலாற்றில் முக்கிய பங்கு வகித்த அருட்தந்தைகள் ஆகின்றனர். குறிப்பு: 1842-1843 ஆம் ஆண்டில் மன்னார், மாதோட்டம், வன்னி ஆகிய இடங்களில் மறைதூதுபணிகளின் நிலை குறித்த மிகவும் சுவாரஸ்யமான விவரங்களை, “விசுவாசப் பிரச்சாரம்” புனித சபையின் காப்பகங்களில் (தொகுதி IX SRC இன் ஓரியண்டல்/போலியம் 829-838) பாதுகாக்கப்பட்டு, ஓரேட்டோரியன் ரோமுக்கு அனுப்பப்பட்ட சபையால் அறிக்கைகள் வழங்குகின்றன. 1842 ஆம் ஆண்டில், மாதோட்டத்தில் இரண்டு தமிழ்ப் பாடசாலை இருந்தன. 1842 ஆம் ஆண்டுக்கான புள்ளிவிவரங்கள் மாதோட்டத்தில் 5090 கத்தோலிக்கர்களையும், வன்னியில் 1050 பேரையும், மன்னாரில் 6026 பேரையும் பதிவு செய்துள்ளன. (அருட்பணி அன்ரணைஸ் அ.ம. தி அவர்கள் எழுதிய “மடு மாதாவின் திருத்தல வரலாறு”. P. 101, 102). 1697 – 1721 வரை மடுவின் திருச்சபை பரிபாலகராக அருட்தந்தை பெட்ரோ ஃபெராவ் இருந்தார். (மடு அன்னையின் திருத்தல வரலாறு). 1644 ஆம் ஆண்டு விடத்தல்தீவு புனித யாகப்பர் தேவாலயம் இருந்ததால், அது ஆரம்பத்தில் மடுவின் அருட்சாதனம் நிர்வாகத்தின் கீழ் இருந்தது, ஒருவேளை மடுவிலிருந்து குருக்கள் அருட்சாதனம் மற்றும் வழிபாட்டை வழங்க விடத்தல்தீவுக்குச் சென்றிருக்கலாம். 1700களில் அருட்பணி பெட்ரோ ஃபெராவ் பரப்பன்கண்டலில் வசித்து வந்தார். அருட்பணி ஜோசப்வாஸும் அவரது நண்பரும் வந்து அவருடன் பரப்பன்கண்டலில் தங்கினர். பதிவுகளின்படி, விடத்தல்தீவும் சிறிது காலம் பரப்பன்கண்டலின் நிர்வாகத்தின் கீழ் இருந்தது. பரப்பன்கண்டலில் இருந்து அருட்பணியாளர்கள் அருட்சாதனங்களை வழங்க விடத்தல்தீவுக்குச் சென்றனர். அந்த நேரத்தில் விடத்தல்தீவில் குருக்கள் தங்கி இருக்கவில்லை. (மடு அன்னையின் திருத்தல வரலாறு).

மடுவில் முதல் யாத்திரை.

1705 செப்டம்பர் 8 ஆம் தேதி மடுவில் முதன்யாத்திரை பதிவுசெய்யப்பட்டது. அருட்தந்தையர்கள் ஜோசப்டி மெனேசஸ், பெட்ரோ ஃபெராவ் மற்றும் ஜோசப்வாஸ் ஆகியோர் மடுவை நிர்வகித்து வந்தனர். சிலேனா மருதமடு மற்றும் புனித யாகப்பர் தேவாலயம் விடத்தல்தீவு உள்ளிட்ட மாதோட்டத்தின் அனைத்து கிராமங்களின் முதல் உத்தியோகபூர்வ திருச்சபை பரிபாலகராக நியமிக்கப்பட்டார். பின்பு தனியாக பிரிக்கப்பட்டது. மருதமடு வன்னியில் தலைமை தேவாலயமாக இருந்தது. (மடுவின் ஆரக்கின்) வெள்ளிக்கிழமை 16 ஜனவரி 1711, அருட்தந்தை ஜோசப்வாஸ் கண்டியில் 61 வயதில் இறந்தார், கண்டியில் உள்ள ஒரு தேவாலயத்தில் அடக்கம் செய்யப்பட்டார். அருட்தந்தை ஜோசப்வாவின் மரணத்திற்குப் பிறகு, மன்னார் மாதோட்டத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. 1711 இல் அருட்தந்தை ஜோசப்வாஸுக்குப் பிறகு மேலாளராக வந்த அருட்தந்தை ஜோசப் மெனேசஸ், 1713 இல் மன்னார் மற்றும் மாதோட்டா வரை, சிலேனா மருதமடு தேவாலயம் இருந்த வன்னி முழுவதும் உட்பட, அருட்தந்தை பிரேசிலியோ பாரெட்டோவை நியமித்தார் (Cf. Orat, Miss. P.137).

1717 இல் அருட்தந்தை பிரான்சிஸ்கோ வாஸ், அக்காலத்தில் ஓரோரியன் கீழ் இருந்த விரிவான இலங்கை மறைதூது பணி பற்றிய யோசனையை வழங்குகிறார்: “இந்தப் பணியானது இலங்கைத் தீவு முழுவதையும் உள்ளடக்கியது, இதில் 5 இராச்சியங்கள் உள்ளன: ஊவா, சப்ரகமுவ, மாத்தளை, கண்டி மற்றும் யாழ்ப்பாண இராச்சியம் மற்றும் அருகிலுள்ள தீவுகள்: மன்னார், இரணைதீவு, காரைதீவு, அனலைதீவு, புங்கிடு தீவு (ஓரா. மிஸ். டி 35 பக். 164). 1723 ஆம் ஆண்டில், அருட்பணி அன்டோனியோ டி டவோரா சிலேனா மடு, மாந்தோட்டை மற்றும் யாழ்ப்பாணத்தின் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டார். (ஓரட். மிஸ்.டி.89, பக்.179). அருட்பணி யக்கோமே கோன்சலஸ் டாவோராவை சந்தித்து, மாதோட்டத்தில் சிறிது காலம் அவருக்கு உதவி செய்தார், அந்த நேரத்தில் அவர் விடத்தல்தீவில் உள்ள புனித யாகப்பர் தேவாலயம் மாதோட்டத்துடன் இணைக்கப்பட்டதால் உதவியிருப்பார்.

1729 ஆம் ஆண்டில், புதிதாக நியமிக்கப்பட்ட மூன்று பேர் - அருட்பணி பிராஸ் பெரேரா, அருட்பணி ஜோசப் பிகார்டோ மற்றும் அருட்பணி அன்டோனியோ பொன்சேகா ஆகியோர் பேசாலைக்கு வந்தனர், மக்கள் அவர்களுக்கு வெளிப்படையாக உதவ பயந்தனர். அருட்பணி ஜோசப் பாரெட்டோ அவர்களை அடம்பனுக்கு அழைத்துச் சென்றார், அவர்கள் மிஷன் வேலைகளில் ஈடுபட்டனர். (மடுவின் வரலாறு). விடத்தல்தீவு புனித யாகப்பர் தேவாலயத்தில் புனித திருப்பலி மற்றும் அருட்சாதனங்களை

வழங்க அடம்பனில் இருந்து குருக்கள் வந்ததாக கூறப்படுகிறது. 1730 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 20 ஆம் தேதி அருட்பணி பெட்ரோ டி சல்டானா இறந்த போது, ஜாக்கோமே கோன்ஸஸ் மறைதூது பணியின் மேலதிகாரியாக நியமனம் பெற்றார். அவர் கிறிஸ்தவ கோட்பாடுகளை மட்டுமல்ல, ஆண்டின் ஞாயிற்றுக்கிழமைகள் மற்றும் பண்டிகை நாட்களின் நற்செய்தி விளக்கங்களையும் தமிழ் மற்றும் சிங்கள மொழிகளில் மொழிபெயர்த்தார். மறைநிகழ்வுகளையும், செபங்களையும் மொழிபெயர்த்துள்ளார். (ஓரட். மிஸ். பக். 226). அவர் தமிழில் வியாகுல பிரசங்கத்தை இயற்றினார். 1730 ஆம் ஆண்டில், அவர் தனது படைப்புகளைப் பற்றிய விளக்கத்தை வழங்க பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்தும் மாதோட்டத்தில் (பரப்பான்கண்டல்) ஏராளமான மக்களைக் கூட்டினார். அவர்கள் மிகவும் திருப்தி அடைந்தனர் (ஓரட். மிஸ். பக். 242).

19030 இருந்து ஆவணப் பெட்டகத்தில் பதியப்பட்டுள்ள குருக்களின் பெயர் பட்டியல்

ஆண்டு	அருட்தந்தையர்கள் பெயர்	துறவற சபை
1930	அருட்தந்தை மொராகௌ	OMI
1932	அருட்தந்தை என். ஜோசப்	OMI
1934	அருட்தந்தை எஸ். இம்மானுவேல்	OMI
1936	அருட்தந்தை சி. மரியம்பிள்ளை	OMI
1942	அருட்தந்தை கோமேஸ்	OMI
1947	அருட்தந்தை கான்ஸஸ்	OMI
1948	அருட்தந்தை டெலாஹேய்	OMI
1949	அருட்தந்தை கான்ஸஸ்	OMI
1950	அருட்தந்தை ஜான் சிங்கராயர்	OMI
1951	அருட்தந்தை சி.எம். ஒம்லூ மற்றும் தந்தை ஹக்லின்	OMI
1953	அருட்தந்தை மூயிலே	OMI
1954	அருட்தந்தை சி.எம். ஒம்லூ	OMI
1956	அருட்தந்தை ஸ்கூர்மன்	OMI
1957	அருட்தந்தை டெலாஹேய்	OMI
1959-1961	அருட்தந்தை ஒம்லூ	OMI
1963	அருட்தந்தை சி.எம். ஒம்லூ, அருட்தந்தை ஜோ. பெர்னாண்டோ, அருட்தந்தை பி. வேதநாயகம்	OMI
1964	அருட்தந்தை கான்ஸஸ்	OMI
1966	அருட்தந்தை எஃப். கிரிசோஸ்டம்	—
1967	அருட்தந்தை பி.எம். இம்மானுவேல், தந்தை எஃப். கிரிசோஸ்டம்	—
1968	அருட்தந்தை ஹிலரி ஜெபனேசன்	—
1970	அருட்தந்தை எஸ். ஜே. பிரான்சிஸ்	OMI
1971	அருட்தந்தை கான்ஸஸ்	OMI
1974	அருட்தந்தை எஸ். எட்வின், தந்தை சி. குசைதாசன் கிருஸ்	OMI
1975	அருட்தந்தை ரெகிஸ் இராஜநாயகம்	—
1978	அருட்தந்தை ஏ.எப். ஜெயசேகரம்	—
1982	அருட்தந்தை லூயி மான்போர்ட்	—
1985	அருட்தந்தை என். பீட்டர்	OFM
1989	அருட்தந்தை பீட்டர் மனோகரன், தந்தை ஏ. சேபமாலை	—
1991	அருட்தந்தை ஏ. சேபமாலை	—
1993	அருட்தந்தை வின்சென்ட் பாட்ரிக்	OMI
1997	அருட்தந்தை எம். ஜெயபலன்	—

1999	இடப்பெயர்வு (Displacement)	—
2001	அருட்தந்தை எஸ். மரியதாஸ் லியோன்	—
2004	அருட்தந்தை எஸ். ஜெயபலன், அருள்நாதன்	OMI
2006	அருட்தந்தை சத்தியராஜ்	—
2008	அருட்தந்தை லாகொன்ஸ் ஃபிகுராடோ	—
2009	அருட்தந்தை ஈ. சேபமாலை	—
2010	அருட்தந்தை சவுல்நாதன்	—
2016	அருட்தந்தை செல்வநாதன் பீரிஸ்	—
2018	அருட்தந்தை அருட்குமரன்	—
2021	அருட்தந்தை லாகொன்ஸ்	—
2024	அருட்தந்தை ஜெகநாதன்	—

விடத்தல்தீவு புனித யாகப்பர் ஆலயம்.

1948 முதல், புனித யாகப்பர் தேவாலயம் இரணைதீவு தேவாலயத்தால் நிர்வகிக்கப்பட்டது. விடத்தல்தீவில் உள்ள விசுவாசிகளின் ஆன்மீக வாழ்க்கையைப் பூர்த்தி செய்ய இரணைதீவிலிருந்து குருக்கள் படகு மூலம் வந்தனர். அதன் பிறகு அது அடம்பன் பங்குடன் இணைக்கப்பட்டது. அடம்பன் பங்கிலிருந்து குருக்கள் புனித திருப்பலி மற்றும் வழிபாட்டை நிர்வகிக்க வந்தனர். இப்போது அது ஒரு தனிப்பங்காக உள்ளது. (மருத்துவர் மருதநாயகம், புனித யாகப்பர் ஆலய அபிஷேக நினைவு மலர் 2020 விடத்தல்தீவு) மன்னார் ஆயர் இல்ல ஆவணக் காப்பகத்தில் உள்ள திருமுழுக்கு பதிவேட்டின்படி, விடத்தல்தீவு பங்கில் 1930 முதல் ஞானஸ்நானங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. மன்னார் ஆயர் இல்ல காப்பகத்தில் அருட்சகோதரி நிக்கோலா சேகரித்த திருமுழுக்கு பதிவின்படி, தந்தை ஓம்லா 1951 ஆம் ஆண்டும், அருட்பணி கோன்சலஸ் 1949 ஆம் ஆண்டும் ஞானஸ்நானங்களைப் பதிவு செய்துள்ளனர். எனவே 1950 களில் விடத்தல்தீவு ஒரு தனி பங்காக மாறியிருக்கும் என்று கூறலாம். 1948 ல் இரணைதீவின் பங்குடன் இணைந்து இருந்தது. விடத்தல்தீவு தனி பங்காக மாறியதிலிருந்து, முதல் பங்குதந்தையாக அருட்தந்தை ஓம்லா என்று திரு. சவேரியன் சூசைதாஸ் கூறுகிறார். (2000 ஆம் ஆண்டில் விடத்தல்தீவு சவேரியன் சூசைதாஸ், பங்குச் சபை செயலாளர்) 1975 ஆம் ஆண்டு அருட்பணி ரெஜிஸ் ராஜநாயகம் பங்குதந்தையானார். 1976 ஆம் ஆண்டு விடத்தல்தீவில் ஒரு பிரச்சனை ஏற்பட்டு அது கிராமத்தைப் பிரித்தது, அதற்கு அருட்பணி ரெஜிஸ் ஒரு தீர்வைக் கொண்டு வந்தார் என்று அருட்பணி ரெஜிஸ் ராஜநாயகம் பதிவிட்டுள்ளார். (ஆலய அபிஷேக மலர் 2020) 1978 பெரியமடு, கத்தாரம்பிட்டி, மூன்றாம்பிட்டி, இலுப்பக்கடவை கோயில்களும், ஆகிய பகுதிகள் விடத்தல்தீவு பங்குடன் இருந்தன. பின்னர் 1979 இல் அருட்பணி. ஜெயசேகரம் காலத்தில் தேவன்பிட்டி, விடத்தல்தீவு பங்குடன் இணைக்கப்பட்டது. இந்த பங்குகள் முன்பு இரணைதீவு பங்குடன் இருந்தன (அருட்பணி ஜெயசேகரம்) 1991 ஆம் ஆண்டு தேவன்பிட்டியுடன், இலுப்பைக்கடவை மற்றும் மூன்றாம்பிட்டி ஆகியவை ஆயர் சவுந்தரநாயகத்தின் காலத்தில் பரீட்சார்த்தரீதியில் தற்காலிகமாக பிரிக்கப்பட்டன, 1992 ஆம் ஆண்டு அது நிரந்தரமாக ஒரு தனி பங்காக பிரிக்கப்பட்டது. அருட்தந்தை கொடுத்தோர் முதல் பங்குக்குரு ஆவார். (அருட்பணி கொடுத்தோர் தேவராஜா)

புனித யாகப்பர் தேவாலயத்தின் புனருத்தாரணம்.

1971 ஆம் ஆண்டு புனித யாகப்பர் தேவாலயத்தை மக்கள் மீண்டும் கட்ட விரும்பினர். 1963 - 1964 வரை பங்கு குருவாக இருந்த அருட்தந்தை ஏ.எச். வேதநாயகம் வரைந்த திட்டத்தின்படி அருட்தந்தை ஜக்கோமே கோன்சலஸ் அடிக்கல் நாட்டினார், கட்டுமானப் பணிகள் தொடங்கின. பங்கு மக்களின் அயராத உழைப்பால், 1976/1977 ஆம் ஆண்டு வாக்கில் தேவாலயத்தின் முன்பக்கக் கட்டுமானப் பணிகள் நிறைவடைந்தன. (புனித யாகப்பர் தேவாலயத்தின் விடத்தல்தீவின் செபரெட்னம் செபதாசன் நினைவு மலர் 2020). 1981 ஆம் ஆண்டு அருட்பணி பிரான்சிஸ் ஜெயசேகரம் காலத்தில், இது அகற்றப்பட்டு, பிரதான தேவாலயத்திற்கு மட்டும் கூரை வரை ஒரு புதிய அமைப்பு கட்டப்பட்டது. (தகவல். அருட்பணி பிரான்சிஸ் ஜெயசேகரம்) 1991 ஆம் ஆண்டு தேவாலயத்தின் மீது ஷெல் தாக்குதல் நடத்தப்பட்டதால் புனித யாகப்பர் சுருபமும் அது வைக்கப்பட்டிருந்த சுவரும் அழிக்கப்பட்டது. 2009 ஆம் ஆண்டு மக்கள் இடம்பெயர்ந்ததால் தேவாலயம் மேலும் சேதமடைந்ததுடன் கட்டுமானப் பணிகளும் தாமதமாகின. பண்டைய தேவாலய வரலாறுகள் மற்றும் அனைத்து முக்கிய ஆவணங்களும் காணாமல் போயின. தேவாலயமும் பணிமனையும் இடிந்து விழுந்தன. வழிபாட்டிற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட புனிதப் பாத்திரங்கள் மற்றும் அனைத்து புனிதப் பொருட்களும் கொள்ளையடிக்கப்பட்டன. (செபரெட்னம் செபதாசன் ஜேபி புனித யாகப்பர் ஆலய அபிஷேக நினைவு மலர் 2020 விடத்தல்தீவு) 2012 ஆம்

ஆண்டு பங்குத்தந்தை சவுல்நாதன் தலைமையில், மக்களின் ஒத்துழைப்புடன், தேவாலயத்தின் பின்புறம் மற்றும் கூரை கட்டி முடிக்கப்பட்டது. 2019 ஆம் ஆண்டு அருட்குமாரன் தலைமையில், தேவாலயம் கட்டுமானத்திற்காக மூடப்பட்டது. 2020 ஆம் ஆண்டு, டிசம்பர் 19 ஆம் தேதி மன்னார் ஆயர் மேதகு கலாநிதி இம்மானுவேல் பெர்னாண்டோ அவர்களால் தேவாலயம் திறக்கப்பட்டு ஆசீர்வதிக்கப்பட்டது.

புனித மரியாள் தேவாலயம் கட்டுவதற்கான காரணம்.

விடத்தல்தீவில், வசித்தநவாலி, நாவந்துறைமற்றும் அல்லைப்பிட்டி சமூகங்களுக்கிடையே பிரச்சினைகள் அடிக்கடி உருவாகின. தேவாலய விழாக்கள் மற்றும் கலாச்சார நடவடிக்கைகளின் போது தங்களுக்கு சமமான பங்கேற்பு வழங்கப்படவில்லை என்று சிலர் உணர்ந்ததால் இந்த சமூகங்களுக்கிடையே பிரச்சினைகள் அவ்வப்போது உருவாகி வந்தன. இதன் விளைவாக, ஒரு சமூகம் ஒரு தனி தேவாலயத்தை கட்ட விரும்பியது. இந்தக் கதையை விடத்தல்தீவு கிராமவாசிகளில் ஒருவரான சீமான் பிள்ளை மேரி கிரேஸ் பகிர்ந்து கொண்டார். 1927 இல் பிறந்த தனது தாயார் அடைக்கலம் தெரசம்மா, ஒரு சிறிய தேவாலயத்தைக் கட்டுவதற்கு மணல் எடுத்துச் செல்ல உதவியதாக அவர் கூறினார். 1926 இல் பிறந்த தனது தாயார் சிசிலியா அந்தோணிப்பிள்ளை, இந்தியாவிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்திற்கு இறக்குமதி செய்யப்பட்டு யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து படகு மூலம் கொண்டு வரப்பட்ட மரங்களை எடுத்துச் சென்று உதவியதாக திருமதி வினோதினி பிரேம்குமார் கூறினார். தனி தேவாலயம் கட்ட முயன்ற பகுதியினர் தாங்கள், தேவாலயம் கட்ட அனுமதிக்கப்படாவிட்டால், மற்றைய சபைகளுடன் சேரப்போவதாக மிரட்டியது. இரணைதீவிலிருந்து வழிபாடுகளுக்கு உதவ வந்த பங்கு குருக்களிடம் இந்தப் பிரச்சினை பற்றி கூறப்பட்டது. 1930 ஆம் ஆண்டில், விடத்தல்தீவு திருமுழுக்கு பதிவேட்டின்படி அருட்தந்தை மோர்சியோ அருட்சாதானங்களை வழங்கி வந்தார். அவர் அப்போதைய யாழ்ப்பாண ஆயர் மேதகு கலாநிதி குயோமருடன் கலந்தாலோசித்து மரியாள் ஆலயம் கட்ட அனுமதி வழங்கப்பட்டது. (திரு. நீகிலப்பிள்ளை செபமாலை, விடத்தல்தீவு பங்கு மரியாள்)

புனித மரியாள் ஆலயம் புனருத்தாரணம்.

1930 ஆம் ஆண்டு சுண்ணாம்புக் கல்லால் கட்டப்பட்ட புனித மரியாள் தேவாலயத்தின் கட்டுமானப் பணிகள் தொடங்கின. தேவாலயத்தின் பிரதான பகுதி மட்டுமே 1936 ஆம் ஆண்டு கட்டப்பட்டு திறக்கப்பட்டது. இந்த தேதி இன்றுவரை தேவாலயத்தின் கூரையின் மரத்தில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. 1936 ஆம் ஆண்டு, விடத்தல்தீவின் திருமுழுக்கு பதிவுகளின்படி, அருட்தந்தை மரியம்பிள்ளை காலத்தில் புனித மரியாள் தேவாலயம் திறக்கப்பட்டது என்று கூறலாம். அப்போதிருந்து, 2 பங்கு சபை மற்றும் இரண்டு நிர்வாகங்கள் இருந்தன, அதாவது புனித யாகப்பர் மற்றும் புனித மரியாள் நிர்வாகங்கள். 1993 ஆம் ஆண்டு அருட்தந்தை வின்சென்ட் பற்றிக் பங்குத்தந்தையாக பொறுப்பேற்றார். 1995 ஆம் ஆண்டு பங்கு நிர்வாகத்தைப் புனித யாகப்பர் தேவாலயம் மற்றும் புனித மரியாள் தேவாலயம் என பிரிக்காமல், விடத்தல்தீவு பங்காக ஒன்றாகக் கொண்டு வந்தார். இது வரை திருச்சபையில் இரண்டு பங்கு சபைகள், புனித மரியாள் மற்றும் புனித யாகப்பர் என இரண்டு நிர்வாகங்களும் இருந்தன. அருட்தந்தை வின்சென்ட் பற்றிக் அன்பியம் (BCC) கூட்டங்களின் உதவியுடன் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்தார். அப்போதிருந்து, விடத்தல்தீவு பங்கில் ஒரு நிர்வாகம் மட்டுமே உள்ளது. (Rf: அருட்தந்தை வின்சென்ட் பற்றிக்) 1991 ஆம் ஆண்டு அருட்தந்தை ஏ. செபமாலை தேவாலயத்தின் இருபக் கங்களை கட்டினார். அருட்தந்தை வின்சென்ட் 1993 - 1995 க்கு இடையில் இவற்றையும் பலிபீடத்தையும் புதுப்பித்தார். (திரு. சவேரியன் குசைதாஸ்). போரின் காரணமாக தேவாலயம் பாழடைந்தது, அருட்தந்தை செல்வநாதன் பீரிஸ் தேவாலயத்தை பளிங்கு பலிபீடம், டெரோலோ தரை மற்றும் முழுமையாக புதுப்பித்தார். அவர் ஜூலை 2017 இல் தொடங்கினார். அருட்தந்தை செல்வநாதன் பீரிஸ் காலத்தில் மே 2, 2018 அன்று மேதகு ஆயர் கலாநிதி இம்மானுவேல் பெர்னாண்டோ அவர்களால் தேவாலயம் திறந்து வைக்கப்பட்டது. (அருட்தந்தை செல்வநாதன் பீரிஸ்)

இடப்பெயர்வும் மற்றும் புதிய குடியேற்றமும்.

1999 ஆம் ஆண்டு விடத்தல்தீவு கடுமையான எறிகணை வீச்சு, குண்டுவிச்சு மற்றும் இறப்புகளுக்கு உள்ளானது. விடத்தல்தீவின் பெரும்பான்மையான மக்கள் ஷெல் தாக்குதல், குண்டுவிச்சு மற்றும் இறப்புகள் காரணமாக கிராமத்தை விட்டு வெளியேற வேண்டியிருந்தது. ஜூன் 1999 இல் அவர்களில் பெரும்பாலோர் இராணுவத்தின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள பேசாலை முகாமுக்குச் சென்றனர். ஆனால் நோய்வாய்ப்பட்டவர்களும் நகர முடியாதவர்களும் அங்கேயே இருந்தனர். பேசாலைக்கும் விடத்தல்தீவுக்கும் இடையிலான கடலைக் கடக்க மக்கள் 7 முறை முயன்றனர், ஆனால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு திருப்பி அனுப்பப்பட்டனர். இறுதியாக, ஏழாவது முறையாக அவர்கள் கடந்து 1999 ஜூலை 29 ஆம் தேதி பள்ளிமுனை இராணுவக் கட்டுப்பாட்டிற்குள் சென்றனர். பேசாலையில் உள்ள அகதிகள் முகாமில் 2 ஆண்டுகள் தங்கியிருந்து, வெற்றிநாயகி தேவாலயத்திற்கு அருகில் அவர்களுக்காக

புனித ஜோசப் வாஸ் பாடசாலையை கட்டினார்கள். பேசாலையில் உள்ள அகதிகள் முகாமில் 2 ஆண்டுகள் வாழ்ந்த பிறகு, மேதகு கலாநிதி இராயப்பு ஜோசப் ஆண்டகை 2001 இல் மன்னார் தீவில் உள்ள தோட்டவெளியில் அவர்களுக்கு ஒரு நிலத்தை வழங்கினார். (Rf: Fr. Julian Francis Somascan).

ஜோசப் வாஸ் நகர், தோட்ட வெளி, மன்னார்.

ஆகஸ்ட் 30, 2001 அன்று, 50 குடும்பங்களைக் கொண்ட முதல் தொகுதியினர் தோட்டவெளிக்குச் சென்றனர். மற்றவர்கள் பின்னர் வந்தனர். தோட்டவெளியில் உள்ள நிலங்கள் குறித்து திரு. சவேரியன் சூசைதாஸிடம் அருட்பணி ஏ. செபமலை தெரிவித்தார். சவேரியன் சூசைதாஸ் ஆயர் ராயப்பு ஜோசப்பைச் சந்தித்து பேசினார். அருட்பணி சேபமாலை, பணிப்பொறுப்பாளர், அடர்ந்த காட்டாக இருந்த நிலத்தைக் காட்டினார். ஆயர். ஜோசப் ஒரு குடும்பத்திற்கு 10 பேர்ச் நிலம் வழங்கினார், அவர்கள் தோட்டவெளியில் உள்ள ஜோசப் வாஸ் நகரில் தங்கள் புதிய வாழ்வை தொடங்கினர். உடனடியாக 36 ஏக்கர் நிலம் வழங்கப்பட்டது, பின்னர் அவர்கள் 10 ஏக்கர் வாங்கினர். UNHCR மற்றும் RDF அவர்களுக்கு இரும்பு கம்பிகள் மற்றும் கூரை தற்காலிக கொட்டகை அமைக்க உதவியது. பின்னர் அவர்கள் நிரந்தர வீடுகளைக் கட்டினர். வாழ்வோதயம் 12 கிணறுகள் மற்றும் மலசல கூடங்களை கட்ட உதவி செய்தது. பேசாலையில் உள்ள ஜோசப் வாஸ் பாடசாலையை இடித்துவிட்டு ஜோசப் வாஸ் நகரில் ஒரு தற்காலிக பாடசாலை கட்டினார்கள், பின்னர் ஆயர் இராயப்பு ஜோசப் ஆண்டகை பாடசாலைக்கு ஒரு நிலத்தை வழங்கினார், ஜோசப் வாஸ் நகரில் ஜோசப் வாஸ் பாடசாலை கட்ட கிராம அபிவிருத்தி அறக்கட்டளை உதவியது. (சவேரியன் சூசைதாஸ் பங்கு மன்ற செயலாளர் 2000)

ஜோசப் வாஸ் நகரில் ஒரு புதிய தேவாலயத்தைக் நிறுவுதல்.

2002 ஆம் ஆண்டு ஜோசப் வாஸ் நகர் வந்தவுடன் கூரையுடன் கூடிய ஒரு சிறிய தேவாலயத்தை அமைத்தனர். ஜூலை 7, 2007 அன்று, தோட்டவெளியின் அருட்பணி யூட் குருஸ் அடிகளால் நற்கருணை நாதருக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட ஒரு புதிய தேவாலயத்திற்கான அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது. ஏப்ரல் 16, 2016 அன்று மன்னார் ஆயர் மேதகு கலாநிதி இராயப்பு ஜோசப் அவர்களால் அவரது 75 வது பிறந்தநாளில் தேவாலயம் திறந்து வைக்கப்பட்டது. ஜோசப் வாஸ் நகரில் உள்ள நற்கருணை நாதர் தேவாலயத்தின் திறப்பு விழாவில் பின்வரும் ஆயர்கள் தங்கள் மதிப்புமிக்க பிரசன்னத்துடன் நிகழ்வை சிறப்பித்தனர். யாழ்ப்பாண ஆயர் மேதகு. கலாநிதி தோமஸ் சவுந்தரநாயகம், திருகோணமலை ஆயர் மேதகு. கலாநிதி கிங்ஸ்லி சுவாம்பிள்ளை, மட்டக்களப்பு ஆயர் மேதகு. கலாநிதி பொன்னையா ஜோசப், கண்டி ஆயர் மேதகு. கலாநிதி வியன்னா பெர்னாண்டோ, பதுளை ஆயர் மேதகு. கலாநிதி வின்சென்ட் பெர்னாண்டோ மற்றும் கொழும்பு மறைமாவட்டத்தின் துணை ஆயர் மேதகு. கலாநிதி இம்மானுவேல் பெர்னாண்டோ இவ் விழாவை சிறப்பித்தனர். தற்போது ஜோசப் வாஸ் நகரில் 450 குடும்பங்கள் வசிக்கின்றன. (தகவல் தந்தை ஆ. ஜெயபாலன் பங்குத்தந்தை 2025)

விடத்தல்தீவில் பணி புரிந்த துறவற சபைகள்.

1974 ஆம் ஆண்டில், இயேசு மரியின் அன்புச் சகோதரிகள் செட்டிக்குளத்தில் அவர்களின் இல்லம் கட்டுவதற்கு காலதாமதம் ஏற்பட்டத்தால், சிறிது காலத்திற்கு விடத்தல்தீவுக்கு வந்தனர். அவர்கள் 1974 ஆம் ஆண்டின் இறுதி வரை புனித யாகப்பர் தேவாலயத்தில் உள்ள அறை வீட்டில் தங்கிவிட்டு வெளியேறினர். பங்குமக்கள் சகோதரிகளை மிகவும் நன்றாகக் கவனித்துக் கொண்டனர். சகோதரிகள் தங்கள் ஆடைகளுடன் மட்டுமே வந்தனர். மற்ற அனைத்தும் பங்கு மக்களால் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. அவர்கள் வெளியேறியபோது, விடத்தல்தீவு மக்கள் யாழ்ப்பாண கத்தோலிக்க பாதுகாவலன் பத்திரிகையில் தங்கள் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் ஒரு கட்டுரையை வெளியிட்டனர்: “ஏன் அன்பு சகோதரிகள் எங்களை கைவிட்டார்கள்?” (யாழ்ப்பாண பாதுகாவலன் பத்திரிகை (1974 – அருட்சகோதரி நிக்கோலா)

மனித மேம்பாட்டு சங்கம் மற்றும் பொது அமைப்பு.

1978 ஆம் ஆண்டு அருட்தந்தை அமிர்த பிரான்சிஸ் ஜெயசேகரம் பங்குத் தத்தையாக பொறுப்பேற்றார். இந்த நேரத்தில், தேவன்பிட்டி, காத்தலாம்பிட்டி, இலுப்கடவை மற்றும் பெரியமடு ஆகியவை விடத்தல்தீவின் நிர்வாகத்தின் கீழ் இருந்தன. இந்த கிராமங்கள் அனைத்தும் மிகவும் மோசமான பொருளாதார நிலைமைகளில் இருந்தன, மிகவும் பின்தங்கியவை மற்றும் ஓரங்கட்டப்பட்டவை. தனியாக வசிக்கும் முதியவர்கள் மற்றும் பொருளாதார ரீதியாக பாதிக்கப்பட்டவர்களைக் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இருந்தது. இந்த மக்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக, அருட்தந்தை ஜெயசேகரம், 3 பொது மக்கள், 2 பெண்கள் மற்றும் ஒரு ஆணுடன் மனித மேம்பாட்டு சங்கம் என்ற அமைப்பைத் தொடங்கினார். (திரு. ஆல்பர்ட், செல்வி அமலா மற்றும் பெனிட்டா). அக் காலத்தில் அங்கு பணி புரிய துறவற சபைகள் இருக்க வில்லை. விடத்தல்தீவில் வசிக்கும் இந்தக்

குழு, மன்னார் யாழ்ப்பாண ஆயர் தியோகுப்பிள்ளையின் ஒப்புதலுடன் அருட்தந்தை பிரான்சிஸ் ஜெயசேகரமின் உதவியுடன் சேவை செய்யத் தொடங்கியது.

மருங்கோடி என்ற பெயருடன் அருட்பணி ஜெயசேகரம் ஒரு கட்டிடத்தை கட்டினார், (அதாவது பராமரிக்க யாரும் இல்லாமல் பின்புறத்தில் வாழ்பவர்கள்) தேவைப்படுபவர்கள் காலையில் மருங்கோடிக்கு வந்து மாலையில் வெளியேறினர். அவர்களுக்கு உணவு மற்றும் பயணத்திற்கான பேருந்து கட்டணம் வழங்கப்பட்டது. நோயாளிகள் கவனிக்கப்பட்டு மருத்துவ உதவி வழங்கப்பட்டது. மருங்கோடிக்கு வந்த மக்களின் ஆன்மீகத் தேவையை அருட்தந்தை ஜெயசேகரம் கவனித்துக் கொண்டார். நற்கருணை கொண்டாட்டமும் வழிபாடும் இருந்தன. இந்த அமைப்பு இன்றுவரை அதன் பணியைத் தொடர்கிறது. (அருட்தந்தை. அமிர்த பிரான்சிஸ் ஜெயசேகரம்). திருக்குடும்ப சகோதரிகள் விடத்தல்தீவுக்கு வந்து 1998 இல் தங்கள் பணியைத் தொடங்கினர், ஆனால் 1999 இல் போர் மற்றும் இடம்பெயர்வுடன் கிராமத்தை விட்டு வெளியேறினர். அமல உற்பவ சபை சகோதரிகள் 2008 ஆம் ஆண்டு சேவை செய்ய விடத்தல்தீவுக்கு வந்தனர். அவர்கள் புனித யாகப்பர் பணிமனையில் தங்கினர். அவர்களும் 2009 ஆம் ஆண்டு போரின் கடைசி கட்டத்தில் மக்களுடன் விடத்தல்தீவை விட்டு வெளியேறினர். 2008 ஆம் ஆண்டு போரின் கடைசி கட்டத்தில், அருட்பணி மரிசால் ஜெயபாலன் உட்பட அனைத்து மக்களும் விடத்தல்தீவை விட்டு வெளியேறினர். மக்கள் அகதி முகாமுக்குச் சென்று 2010 இல் திரும்பினர். 2010 ஆம் ஆண்டு, அருட்தந்தை இ.செபமலை விடத்தல்தீவுப் பங்கைப் பொறுப்பேற்றார். குருவானவர் பணிமனை சூறையாடப்பட்டு இடிந்து விழுந்தது. தேவாலயம் அழிக்கப்பட்டது. அனைத்து புனித பாத்திரங்கள் மற்றும் தேவாலய ஆவணங்கள் காணாமல் போயின. 200க்கும் மேற்பட்ட குடும்பங்கள் 2010 விடத்தல்தீவுக்குத் திரும்பினர். பிரான்சிஸ்கன் சபை சகோதரிகள் (FMM) 2010 இல் விடத்தல்தீவுக்கு வந்தனர். அவர்களுக்காக ஒரு இல்லம் கட்டப்பட்டது. இன்றுவரை விடத்தல்தீவில் FMM சகோதரிகள் உள்ளனர்.

விடத்தல்தீவு பங்கில் குருக்கள் துறவிகள்.

இங்கு 17 குருக்களும் 20 பெண் துறவிகளும் 07 ஆண் துறவிகளும் இறைவனுக்கு தங்களை அர்ப்பணம் செய்துள்ளார்கள். அருட்பணி அலோசியஸ் பாக்கியநாதர் விடத்தல் தீவின் முதல் மறை மாவட்ட குரு ஆவார். அருட்சகோதரி கொஸ்க்கா திருக்குடும்பசபை முதல் பெண் துறவி . அருட்சகோதரர் ஸ்ரனிஸ்லோஸ் டிலாசால் சபை முதல் அருட் சகோதரர் ஆவார்.

“பரிசுத்த தந்தையுடன் ஒரு மறக்கமுடியாத தரிசனம்: அகதி வாழ்வின் அருள்பூர்வக் கடைசிக் கட்டம்”.

இந்தோனேசியாவில் அடைக்கலம் தேடி வாழ்ந்துவரும் விடத்தல்தீவு ஊர் ஜேம்ஸ் சுதாகரன் அவர்களது குடும்பம், பரிசுத்த தந்தை போப் பிரான்சிஸை 2024 செப்டம்பர் 3ஆம் தேதி ஐகார்த்தா வத்திக்கான் தூதரகத்தில் நேரில் சந்தித்து ஆசீர்வாதம் பெற்ற தருணம், அவர்களது வாழ்வில் மறக்கமுடியாத ஒரு மகத்தான அனுபவமாக அமைந்தது. Sant Egidio குழுவும் வழிபாட்டில் ஈடுபட்ட அவர்களுக்குச் சிறப்பு வாய்ந்த அழைப்பு கிடைத்ததன் மூலம் இந்த சந்திப்பு நிகழ்ந்தது. சுஜொய்னஸ் தனது குடும்பத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி பரிசுத்த தந்தைக்கு நினைவு சின்னம் வழங்கியது, மேலும் திருச்செபமாலையை ஆசீர்வாதமாக பெற்றனர். இந்த நிகழ்வு, அவர்களது கடினமான வாழ்க்கையில் இறைவனின் அருள் பரிசாகவும், தனித்துவமிக்க ஆன்மிக நினைவாகவும் என்றும் அவர்கள் நினைவில் நிறைந்திருக்கும்.

குருக்கள் துறவிகளின் பெயர்ப் பட்டியல்.

எண்	அருட்தந்தை பெயர்	சார்ந்த மறைமாவட்டம் / அமைப்பு	பிறந்த தேதி	அருட்துறையில் நியமிக்கப்பட்ட தேதி
1	அருட்தந்தை ஆர். அகஸ்டின் புஷ்பராஜ்	மன்னார் மறைமாவட்டம்	28.05.1966	01.08 (மாதம் மட்டும்)
2	அருட்தந்தை ஸ்டீபன் ராஜா	மன்னார் மறைமாவட்டம்	—	—
3	அருட்தந்தை அலோசியஸ் பாக்கியநாதர்	மன்னார் மறைமாவட்டம்	—	—
4	அருட்தந்தை ரெஜினோல்ட்	மன்னார் மறைமாவட்டம்	—	—
5	அருட்தந்தை நு. டென்னி கலிஸ்டஸ்	மன்னார் மறைமாவட்டம்	02.09.1977	18.05.2006

6	திருத்தந்தை டி. எட்வின் (OMI)	அமலமரி தியாகிகள் சபை	—	—
7	அருட்தந்தை அ. ரஜனிகாந்த்	மன்னார் மறைமாவட்டம்	—	—
8	அருட்தந்தை இ. டெஸ்மண்ட் ஏஞ்சலோ	மன்னார் மறைமாவட்டம்	02.10.1982	06.09.2011
9	அருட்தந்தை எஸ். அல்ஸ்டன் ரோச்	அமலமரி தியாகிகள் சபை	10.06.1982	08.04.2015
10	அருட்தந்தை ஆ. ஃபிராங்க் டீப் (IVDei)	(IVDei) வொலுண்டாஸ் டெய்	18.07.1986	21.04.2016
11	அருட்தந்தை ஜே. ஜெரிக் குயின்டாஸ்	Order of Friars Minor Capuchin	28.04.1988	03.06.2017
12	அருட்தந்தை வி. ரஞ்சன் சேவியர்	மன்னார் மறைமாவட்டம்	10.12.1989	17.05.2018
13	அருட்தந்தை கு. மைக்கேல் ஜூலன் (CRS)	Congregation of the Clerics Regular of Somasca	20.04.1990	23.05.2019
14	அருட்தந்தை எஸ். அல்பன் ராஜ்	மன்னார் மறைமாவட்டம்	21.08.1987	08.07.2021
15	அருட்தந்தை ஜே. ஜெல்த்சின் சார்ல்ஸ்	மன்னார் மறைமாவட்டம்	07.04.1994	13.07.2023
16	அருட்தந்தை எம். சாலமன் ராஜ் (SJ)	Societas Jesu - இயேசு சமூகம்	—	—
17	அருட்தந்தை டிசம்பர் ஜூட் துசியார் கிங்ஸ்டன்	மன்னார் மறைமாவட்டம்	—	—
விடத்தல்தீவின் அருட்சகோதரர்கள் மற்றும் அவர்களது தொண்டு அமைப்புகள்				
எண்	அருட்சகோதரர் பெயர்	சபை	பிறந்த தேதி	தொழில் / பரிந்துரை தேதி
18	அருட்சகோதரர் ஜே. ஸ்டானிஸ்லாஸ் (FSC)	டீ லா சால் சபை சகோதரர்கள் (De La Salle Brothers)	03.10.1958	—
19	மறைந்த அருட்சகோதரர் போனவென்ச்சர் (FSC)	டீ லா சால் சபை சகோதரர்கள்	—	—
20	அருட்சகோதரர் மனோ ரஞ்சிதன் (FSC)	டீ லா சால் சபை சகோதரர்கள்	12.07.1975	—
21	அருட்சகோதரர் ஜே. ஏ. ஸ்டாலின் (CMSF)	புனித பிரான்சிஸ் அசிசியின் மிஷனரி சகோதரர்களின் சபை	14.11.1989	04.10.2019
22	அருட்சகோதரர் வி. பவுஸ்டின் பெமிலாஸ் (FC)	தொண்டு சகோதரர்கள் (Brothers of Charity)	23.02.1992	—
23	அருட்சகோதரர் இ. விதுசன் ராஜ் (CMSF)	புனித பிரான்சிஸ் அசிசியின் மிஷனரி சகோதரர்களின் சபை	10.06.1999	—
24	அருட்சகோதரர் ஜே. விதுசன் (SJ)	Societas Jesu - இயேசு சமூகம்	04.05.1998	—

விடத்தல்தீவின் அருட்சகோதரிகள் மற்றும் அவர்களது சமயச் சார்புகள்.

எண்	அருட்சகோதரி பெயர்	சபை	பிறந்த தேதி	விழா நாள் / தொழில் நாள்
25	அருட்சகோதரி எம். சிறியா புஷ்பம்	நல்ல மேய்ப்பப்ர்	09.11.1960	01.10 / 07.10
26	அருட்சகோதரி எம். மாரிஸ்டெல்லா	நல்ல மேய்ப்பப்ர்	22.11.1962	25.03 / 11.12.1985
27	அருட்சகோதரி டி.லெக்ஷி	அப்போஸ்தலிக் கார்மல்	—	—
28	அருட்சகோதரி டோரீன்	அப்போஸ்தலிக் கார்மல்	—	—
29	அருட்சகோதரி சுஜந்தினி	அப்போஸ்தலிக் கார்மல்	18.10.1979	07.01.2006 / 17.12.2011
30	அருட்சகோதரி அபிஷேகா	அப்போஸ்தலிக் கார்மல்	01.02.1983	13.01.2007 / 13.12.2014
31	அருட்சகோதரி எஸ். டெல்சியா	அப்போஸ்தலிக் கார்மல்	31.03.1982	—
32	அருட்சகோதரி இ. ரேகா	அப்போஸ்தலிக் கார்மல்	05.01.1989	05.01.2013 / 14.12.2018
33	அருட்சகோதரி ஜே. ஜெயமலர்	இயேசு-மரியாளின் தொண்டுசகோதரிகள் (SCJM)	03.01.1962	27.09.1985
34	அருட்சகோதரி ஏ. ஜெயசீலி	இயேசு-மரியாளின் தொண்டு சகோதரிகள் (SCJM)	26.08.1963	28.06.1986
35	அருட்சகோதரி எம். கான்சி	இயேசு - மரியாளின் தொண்டு சகோதரிகள் (SCJM)	21.05.1964	08.12.1988
36	அருட்சகோதரி நிக்கோலா	இயேசு - மரியாளின் தொண்டு சகோதரிகள் (SCJM)	29.04.1946	22.08.1968
37	அருட்சகோதரி எஃப். தரணி	இயேசு - மரியாளின் தொண்டு சகோதரிகள் (SCJM)	24.06.1980	24.06.2004
38	அருட்சகோதரி டோரதி	இயேசு - மரியாளின் தொண்டு சகோதரிகள் (SCJM)	—	—
39	அருட்சகோதரி மியூலினி	இயேசு - மரியாளின் தொண்டு சகோதரிகள் (SCJM)	—	—
40	அருட்சகோதரி கே. அலந்தா கீதா	புனித ஜெபமாலை சகோதரிகள்	19.01.1975	15.05.2004 / 01.12.2012
41	அருட்சகோதரி ஜே. மாரிஸ்டெல்லா	மாசற்ற கரு சபை (CIC)	09.04.1987	15.08
42	அருட்சகோதரி அனத் ஜீவிதா	மாசற்ற கரு சபை (CIC)	31.05.1997	08.07
43	அருட்சகோதரி கோஸ்ட்கா	திருக்குடும்ப சபை (HF)	25.10.1937	18.06.1961
44	அருட்சகோதரி டிலைக்ஸினி	—	—	—

விடத்தல்தீவின் குருமட மாணவர்கள்.

எண்	அருட்சகோதரர் பெயர்	சபை
45	அருட்சகோதரர் டிலைக்சன் பியஸ்	ஹெசுயிட்ஸ்- இயேசு சமூகம்
46	அருட்சகோதரர் மெக்டலஸ் ஃபெர்டினாண்ட்	அமலமரி தியாகிகள் சபை (OMI)
47	அருட்சகோதரர் ஜெனீஸ்தான்	அமலமரி தியாகிகள் சபை (OMI)
48	அருட்சகோதரர் எஸ். வின்சென்ட் பேட்ரிக்	செலேசியன் (Salesians)
49	அருட்சகோதரர் ஆர். சுஜந்த்	செலேசியன் (Salesians)

கண்டுபிடிப்புகள்.

இந்த ஆராய்ச்சியின் மூலம் வெளிப்படுத்தப்பட்ட விடத்தல்தீவில் கத்தோலிக்க மதத்தின் வரலாற்றுப் போக்கு, நம்பிக்கை, இடம்பெயர்வு, பணி தொடர்பு, சமூக மீள்தன்மை மற்றும் கலாச்சார அடையாளம் ஆகியவற்றின் ஒரு அழுத்தமான கதையை முன்வைக்கிறது. காப்பக ஆவணங்கள், வாய்மொழி வரலாறுகள் மற்றும் திருச்சபை ஆதாரங்களின் பகுப்பாய்விலிருந்து பல முக்கிய கண்டுபிடிப்புகள் வெளிப்படுகின்றன.

1. ஆரம்பகால கத்தோலிக்க வேர்கள் இடம்பெயர்வு மற்றும் அப்போஸ்தலிக்க பணிகளில் நங்கூரமிட்டன: விடத்தல்தீவின் கத்தோலிக்க சமூகத்தின் தோற்றம், நாவாந்துறை, அல்லப்பிட்டி மற்றும் வேலணை போன்ற கடலோர யாழ்ப்பாணப் பகுதிகளிலிருந்து மீன்பிடி மற்றும் விவசாயக் குடும்பங்களின் தொழில் வளர்ச்சி ஆழமாகப் பின்னிப்பிணைந்துள்ளது. இந்தக் குடியேறிகள் தங்கள் வாழ்வாதாரத்தை மட்டுமல்லாமல், தங்கள் நம்பிக்கையையும் கொண்டு வந்தனர், இது விரைவில் மறைத்துதுப்பணி தலையீட்டால் வலுப்படுத்தப்பட்டது - குறிப்பாக போர்த்துகீசிய காலத்தில் பிரான்சிஸ்கன் குருக்கள் மற்றும் இயேசு சபைக் குருக்களின் மறை பரப்பு பணி. விடத்தல்தீவில் உள்ள குருக்கள் புனித யாகப்பர் தேவாலயம் உட்பட தேவாலயங்களை நிறுவுவதில் அருட்பணி பெட்ரோ டி பெட்டான்கோர் ஆற்றிய முக்கிய பங்கு, 16 மற்றும் 17 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் மன்னார் நிலப்பரப்பில் கத்தோலிக்க மதம் விதைக்கப்பட்டதைக் குறிக்கிறது. இது கடலோர இலங்கையில் போர்த்துகீசிய மறைதூதுப்பணி நடவடிக்கைகளின் பரந்த வரலாற்று வடிவங்களுடன் ஒத்துப்போகிறது.

2. பிராந்திய கத்தோலிக்க வரலாற்றில் புனித யாகப்பர் தேவாலயத்தின் மையப் பங்கு: விடத்தல்தீவின் ஆன்மீக மையமாக புனித யாகப்பர் தேவாலயம் புவியியல் ரீதியாகவும், சமூக ரீதியாகவும் உருவானது. வாய்மொழி மற்றும் ஆவணச் சான்றுகள் 1644 ஆம் ஆண்டிலேயே அதன் இருப்பைக் குறிக்கின்றன, இது இப்பகுதியில் ஆரம்பகால கத்தோலிக்க நிறுவனங்களில் ஒன்றாகக் குறிக்கிறது. 1867 இல் தேவாலயம் பதிவு செய்யப்பட்டதும், பல திருச்சபை ஆதாரங்களில் அதன் குறிப்பும் அதன் நீண்டகால இருப்பை மேலும் உறுதிப்படுத்துகின்றன. மேலும், போர் மற்றும் இடப்பெயர்ச்சி காலங்களில் உள்ளூர் சமூகத்திற்கு மட்டுமல்ல, சுற்றியுள்ள பகுதிகளைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் தேவாலயம் சேவை செய்தது, ஆன்மீக மற்றும் சமூக ஒற்றுமையின் சரணாலயமாக அதன் பங்கை வலுப்படுத்தியது.

3. சமூகத்தால் இயக்கப்படும் தேவாலய வளர்ச்சி மற்றும் பொது மக்களின் பங்கேற்பு: கண்டுபிடிப்புகள் முழுவதும் தொடர்ச்சியான கருப்பொருள், கட்டுமானம், புதுப்பித்தல் மற்றும் தேவாலய வாழ்க்கையின் நிலைத்தன்மைக்கு பாமர மக்களின் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பாகும். ஆரம்பகால தேவாலயங்களுக்கு சுண்ணாம்புக்கல் மற்றும் ஓலைக் கூரை எடுத்துச் செல்வது முதல் போர்க்கால அழிவுக்குப் பிறகு மீண்டும் கட்டுவது வரை, விடத்தல்தீவு மக்கள் தங்கள் புனித இடங்களைப் பாதுகாப்பதில் ஒரு கூட்டு அர்ப்பணிப்பை தொடர்ந்து வெளிப்படுத்தினர். குறிப்பாக, கட்டுமானப் பொருட்களை எடுத்துச் செல்வது, பக்தி நடைமுறைகளை வளர்ப்பது மற்றும் நெருக்கடியான காலங்களில் கூட சமூக சடங்குகளை நிலைநிறுத்துவது போன்றவற்றில் பெண்கள் குறைவான பங்கை வகித்தனர். இந்த சமூக உரிமை, மதகுருமார், தலைமைத்துவத்தில் மட்டுமல்ல, அடிமட்ட நிறுவனத்திலும் ஆழமாக வேரூன்றிய திருச்சபை அடையாளத்தை விளக்குகிறது.

4. மோதல், இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் நம்பிக்கையின் மீள்தன்மை: இன மோதல், இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் போர் காரணமாக விடத்தல்தீவு கத்தோலிக்க சமூகம் மீண்டும் மீண்டும் எதிர்கொள்ளும் அதிர்ச்சியையும் இந்த கண்டுபிடிப்புகள் அம்பலப்படுத்துகின்றன. 1999 ஷெல் தாக்குதல், அகதி முகாம்களுக்கு பெருமளவில் இடம்பெயர்வு மற்றும் ஜோசப் வாஸ் நகரில் இறுதியில் மீள்குடியேற்றம் ஆகியவை துன்புறுத்தல் மற்றும் மீள்தன்மையின் நவீன அத்தியாயங்களாக நிற்கின்றன. இருப்பினும், மிகவும் கடினமான காலகட்டங்களில் கூட, சமூகம் அதன் வழிபாட்டு வாழ்க்கையைப் பாதுகாக்க முயன்றது - இடப்பெயர்ச்சி மண்டலங்களில் தற்காலிக தேவாலயங்களைக் கட்டுதல், புதிய ஆலயங்களை நிறுவுதல் மற்றும் ஜோசப் வாஸ் பாடசாலை போன்ற நிறுவனங்கள் மூலம் கல்விக்கு முன்னுரிமை அளித்தல். இந்த பதில்கள் உயிர்வாழ்வை மட்டுமல்ல, மத பாரம்பரியத்தைப் பாதுகாப்பதற்கும் கடத்துவதற்கும் ஒரு நனவான தேர்வை பிரதிபலிக்கின்றன.

5. திருச்சபைகளுக்கு இடையிலான பதட்டங்கள் மற்றும் நல்லிணக்கம்: புனித யாகப்பர் மற்றும் புனித மரியாள் தேவாலய சமூகங்களுக்கு இடையேயான வரலாற்றுப் பிளவு, பண்டிகைகளின் போது கலாச்சார பிரதிநிதித்துவத்தில் காணப்பட்ட ஏற்றத்தாழ்வுகள் காரணமாக ஒரு குறிப்பிடத்தக்க

சமூக சவாலாக வெளிப்பட்டது. இருப்பினும், 1995 ஆம் ஆண்டில், அருட்பணி வின்சென்ட் பற்றிக் தலைமையில், ஒரே திருச்சபை நிர்வாகத்தின் கீழ் இருவரையும் ஒன்றிணைத்தது, வெற்றிகரமான திருச்சபை மத்தியஸ்தம் மற்றும் நல்லிணக்கத்திற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு, உட்பிளவுகளுக்கு மத்தியிலும் ஒற்றுமையின் பாத்திரமாக பணியாற்றும் திருச்சபையின் திறனை நிரூபிக்கிறது.

கலந்துரையாடல்.

விடத்தல்தீவின் கத்தோலிக்க வரலாறு ஒரு உள்ளூர் கதையை விட அதிகம். இது இலங்கையின் பரந்த கிறிஸ்தவ அனுபவத்தின் ஒரு நுண்ணிய உருவமாகும்: காலனித்துவ மறைதூதுவர்கள் மூலம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது, மத துன்புறுத்தல்களால் சோதிக்கப்பட்டது, இன மற்றும் உட்பிளவுகளால் உடைக்கப்பட்டது, ஆனால் அதன் மக்களால் மீள்தன்மையுடன் முன்னெடுக்கப்பட்டது. இந்தக் கதை தேவாலயங்கள் மற்றும் குருக்களைப் பற்றியது மட்டுமல்ல, பயத்திற்குப் பதிலாக விசுவாசத்தையும், பிரிவினைக்கு மேல் ஒற்றுமையையும், மறப்பதற்குப் பதிலாக மீண்டும் கட்டியெழுப்புவதையும் தொடர்ந்து தேர்ந்தெடுத்த ஒரு சமூகத்தின் வாழ்ந்த அனுபவங்களைப் பற்றியது. இந்த ஆராய்ச்சி, கிராமப்புற கத்தோலிக்க வரலாறுகளை ஆவணப்படுத்துவதன் முக்கியத்துவத்தை மீண்டும் உறுதிப்படுத்துகிறது. இது வெறும் ஏக்கப் பாதுகாப்பிற்காக மட்டுமல்லாமல், தேசிய மத வரலாற்றுக்கு முக்கியமான பங்களிப்புகளாகவும் உள்ளது. விடத்தல் தீவின் கடந்த கால மற்றும் நிகழ்கால கத்தோலிக்கர்களுக்கு குரல் கொடுப்பதில், அறிவார்ந்த கவனம் மற்றும் திருச்சபை அங்கீகாரம் ஆகிய இரண்டிற்கும் தகுதியான ஆன்மீக விடாமுயற்சியின் சக்திவாய்ந்த சான்றைக் காண்கிறோம்.

முடிவுரை.

மன்னார் மறைமாவட்டத்திற்குள் நான்கு நூற்றாண்டுகளுக்கும் மேலாக கத்தோலிக்க நம்பிக்கையைப் பரப்புவதிலும் பாதுகாப்பதிலும் விடத்தல்தீவு ஒரு முக்கிய மற்றும் நீடித்த பங்கை வகித்து வருகிறது என்பதை இந்த ஆய்வு உறுதிப்படுத்துகிறது. போர்த்துகீசியர்களின் மிஷனரி முயற்சிகளில் வேருன்றி, அதன் உள்ளூர் சமூகத்தின் அசைக்க முடியாத பக்தியால் முன்னெடுக்கப்படும் விடத்தல்தீவின் கத்தோலிக்க பாரம்பரியம், இடப்பெயர்ச்சி, பிரிவினை மற்றும் மோதல்களை எதிர்கொள்ளும் போது மீள்தன்மை, ஒற்றுமை மற்றும் தொடர்ச்சியின் சக்திவாய்ந்த அடையாளமாக நிற்கிறது. புனித யாகப்பர் தேவாலயம், புனித மரியாள் தேவாலயம் மற்றும் ஜோசப் வாஸ் நகரின் அடுத்தடுத்த வளர்ச்சியின் வரலாற்றுக் கணக்கு, விடத்தல்தீவு மக்களின் ஆழமாக வேருன்றிய திருச்சபை அடையாளத்தை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. இந்த சமூகத்தின் மரபு, அதன் உடல், தேவாலயங்கள் மற்றும் திருச்சபை பதிவுகளில் மட்டுமல்ல, தலைமுறை தலைமுறையாக தங்கள் கத்தோலிக்க அடையாளத்தை தையலிட்டுவதும் கருணையுடனும் பாதுகாத்து வந்த அதன் மக்களின் வாழும் நம்பிக்கையிலும் உள்ளது. விடத்தல்தீவில் குடியேறிய நாவாந்துறையைச் சேர்ந்த பூர்வீக சமூகத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையில், இந்த ஆன்மீக மற்றும் கலாச்சார பரம்பரைக்கு சாட்சியாக இருப்பதில் நான் மிகுந்த பெருமை கொள்கிறேன். விடத்தல்தீவு கத்தோலிக்கர்களின் நீடித்த மரபு எதிர்கால சந்ததியினருக்கு தொடர்ந்து உத்வேகம் அளித்து, கிறிஸ்துவின் மீதான அவர்களின் விசுவாசப் பயணத்தை வலுப்படுத்தும்.

ஆய்வின் வரம்புகள்.

- வாய்மொழி வரலாறுகள் மற்றும் திருச்சபை பதிவுகளை நம்பியுள்ளது, அவை விரிவாக இருந்தாலும், போர் மற்றும் இடப்பெயர்ச்சி காலங்களில் இழப்பு அல்லது சேதம் காரணமாக நினைவாற்றல் சார்பு மற்றும் அவ்வப்போது ஏற்படும் இடைவெளிகளுக்கு உட்பட்டவை.
- மறைமாவட்ட ஆவணக் காப்பகங்களுக்கான அணுகல் மற்றும் உள்ளூரில் கிடைப்பதைத் தாண்டி மறைதூது கடிதப் போக்குவரத்து குறைவாக இருந்தது, பரந்த தேவாலய வரலாறுகளுடன் ஆழமான குறுக்கு சரிபார்ப்பைக் கட்டுப்படுத்தியது.
- இந்தக் கதை பெரும்பாலும் கத்தோலிக்கக் கண்ணோட்டத்தில் கவனம் செலுத்துகிறது. மேலும், மதங்களுக்கு இடையிலான இயக்கவியல் அல்லது மன்னாரின் பரந்த சமூக-அரசியல் சூழலை ஆழமாக ஆராயவில்லை.

எதிர்கால ஆராய்ச்சிக்கான பரிந்துரைகள்.

1. காப்பக டிஜிட்டல்மயமாக்கல்: வரலாற்று திருச்சபை ஆவணங்கள், திருமுழுக்குப் பதிவேடுகள் மற்றும் வாய்மொழி வரலாறுகளை மேலும் இழப்பைத் தடுக்கவும், எதிர்கால ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கு அவற்றை அணுகக்கூடியதாகவும் மாற்ற, அவற்றை டிஜிட்டல் மயமாக்கி பாதுகாக்க வேண்டிய அவசியம் உள்ளது.
2. ஒப்பீட்டு ஆய்வுகள்: எதிர்கால ஆராய்ச்சிகள், மன்னாரின் ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்ட திருச்சபை வரலாற்றை உருவாக்க, இரணைதீவு, அடம்பன் அல்லது மடு போன்ற அண்டை

திருச்சபைகளுடன் ஒப்பிடுகையில் விடத்தல்தீவின் கத்தோலிக்க வரலாற்றை ஆராயக்கூடும்.

3. இளைஞர் ஈடுபாடு: இளைய தலைமுறையினரை அவர்களின் சமூகத்தின் மத மற்றும் கலாச்சார பாரம்பரியத்துடன் ஈடுபடுத்த கல்வி முயற்சிகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டும், ஒருவேளை பாடசாலை சார்ந்த வரலாற்றுத் திட்டங்கள் அல்லது திருச்சபை கண்காட்சிகள் மூலம்.
4. துறைகளுக்கு இடையேயான ஒத்துழைப்பு: வரலாற்றாசிரியர்கள், மானுடவியலாளர்கள் மற்றும் இறையியலாளர்கள் தொல்பொருள், கட்டிடக்கலை மற்றும் சமூகவியல் கண்ணோட்டங்களை ஒருங்கிணைப்பதன் மூலம் இந்த ஆராய்ச்சியை கூட்டு முயற்சியாக விரிவுபடுத்தலாம்.

உசாத்துணை.

1. மடு மாதாவின் திருத்தல வரலாறு, அருட்பணி. AJB அன்ரணைனஸ் OMI.
2. போர்த்துகீசிய பட்ராடோவின் கீழ் இலங்கையில் கிறிஸ்தவம் 1597 – 1638. Rev. Fr. மார்ட்டின் குயர்.
3. விடத்தல்தீவு யாகப்பர் தேவாலய அபிஷேக நினைவு மலர் 2020 “விடத்தல்தீவு புனித யாகப்பர் தேவாலயம் இலங்கையில் கத்தோலிக்க நம்பிக்கையின் உருவாக்கம்” டாக்டர் மதுரநாயகம்.
4. யாகப்பர் தேவாலய அபிஷேக நினைவு மலர் 2020. “விடத்தல்தீவு புனித யாகப்பர் தேவாலயத்தின் வரலாறு” செபரெட்னம் செபதாசன் சமாதானநீதவான்.
5. விடத்தல்தீவின் திருமுழுக்குப் பதிவேடு – ஆவணக் காப்பகம் ஆயர் இல்லம், மன்னார்.
6. விடத்தல்தீவு பங்குத்தந்தையர்கள் மற்றும் பங்குத்தந்தையர்களின் நேர்காணல்:
 - திருத்தந்தை. அமிர்த பிரான்சிஸ் ஜெயசேகரம்
 - அருட்தந்தை வின்சென்ட் பேட்ரிக் OMI
 - அருட்பணி. கொடுத்தோர் தேவராஜா
 - அருட்பணி. பிரான்சிஸ் மைக்கேல் ஜூலன் சோமாஸ்கான்
 - அருட்தந்தை செல்வநாதன் பீரிஸ்
 - திரு சவேரியன் குசைதாஸ், விடத்தல்தீவு பேரவைச் செயலாளர் 2000
 - திரு அந்தோணி வேதநாயகம் திருச்சபை விடத்தல்தீவு
 - திரு நீகிலப்பிள்ளை செபமாலை விடத்தல்தீவு
 - திருமதி மேரி கிரேஸ் சீமான்பிள்ளை, பங்குத்தந்தை விடத்தல்தீவு.
 - திருமதி வினோதினி பிரேம்குமார், விடத்தல்தீவு
1. Chronicle of the Sanctuary of Our Lady of Madhu, Rev. Fr. A.J.B. Antoninus OMI.
2. Christianity in Sri Lanka under Portuguese Padrado 1597 – 1638. Rev. Fr. Martin Quere.
3. Consecration Souvenir 2020 of St. James Church Vidathaltivu. “Vidathaltivu St. James Church is a creation of Catholic Hope in Sri Lanka” Dr. Mathuranayagam.
4. Consecration Souvenir 2020 of St. James Church Vidathaltivu. “History of St. James Church, Vidathaltivu” Sebaretnam Sebatthasan JP.
5. Baptismal Registry of Vidathaltivu – Archive Bishop’s House, Mannar.
6. Interview of Vidathaltivu Parish Priests and Parishioners:
 - Rev. Fr. Amirtha Francis Jeyaseharam
 - Rev. Fr. Vincent Patrick OMI
 - Rev. Fr. Koduthor Devarajah
 - Rev. Fr. Francis Michael Julian Somascan
 - Rev. Fr. Selvanathan Pieris
 - Mr. Saverian Soosaitas, Secretary Parish Council of Vidathaltivu 2000
 - Mr. Anthony Vedanayagam Parish Council Vidathaltivu
 - Mr. Neekilapillai Sebamalai Parishioner of Vidathaltivu.
 - Mrs Mary Grace Seemanpillai, Parishioner Vidathaltivu.
 - Mrs. Vinothini Premkumar, Parishioner Vidathaltivu

23. கடலோர கிறிஸ்தவ நம்பிக்கை: இலங்கை கத்தோலிக்க திருச்சபையில் விடத்தல்தீவு கத்தோலிக்கர்களின் வரலாற்று ஆய்வு.

சந்தியாப்பிள்ளை சாந்தகுமார்²⁴.

சுருக்கம்.

இந்த ஆய்வு இலங்கையின் மன்னார் மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு கடலோர கிராமமான விடத்தல்தீவு கத்தோலிக்க சமூகத்தின் கவனிக்கப்படாத ஆனால் வரலாற்று ரீதியாக வளமான கதையை ஆராய்கிறது. வாய்மொழி வரலாறுகள், மிஷனரி பதிவுகள் மற்றும் வரையறுக்கப்பட்ட திருச்சபை ஆவணக் காப்பகங்களை ஆதாரமாக கொண்டு, இந்த ஆராய்ச்சி 16 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் தற்போது வரை இந்த சமூகத்தின் ஆன்மீக, கலாசார மற்றும் சமூக பங்களிப்புகளை மறுகட்டமைக்கிறது. இந்த வரலாற்றின் மையமானது புனித யாகப்பர் ஆலயம் 1594 க்கு முன்னர் பிரான்சிஸ்கன் மிஷனரிகளால் நிறுவப்பட்டதாக நம்பப்படும் ஒரு புனிததலமாகும். பின்னர் உள்நாட்டு மோதல்கள் மற்றும் காலனித்துவ ஒடுக்குமுறையின் போது புகலிடத்தின் அடையாளமாக மாற்றப்பட்டது. ஓரங்கட்டப்படுதல், கட்டாய இடப்பெயர்வுகள் மற்றும் வரலாற்று அழிப்புக்களின் மத்தியிலும், விடத்தல்தீவு கத்தோலிக்கர்கள் ஒரு துடிப்பான மத அடையாளத்தையும் சமூகவாழ்க்கையையும் எவ்வாறு நிலைநிறுத்தியுள்ளனர் என்பதை இந்த ஆய்வு வெளிப்படுத்துகிறது. இந்தக் கட்டுரை, இலங்கை கத்தோலிக்க வரலாற்றின் பரந்த கட்டமைப்பிற்குள் விடத்தல்தீவுக்கத்தோலிக்கர்களின் அனுபவங்களை நிலைநிறுத்துகிறது. மையப்படுத்தப்பட்ட கதைகளை மேலும் வலுவூட்டுகிறது. திருச்சபை வரலாற்றில் பிற சமூகங்களை அரவணைப்பதை ஆதரிக்கிறது. கலாசாரப் பாதுகாப்பு, போருக்குப் பிந்தைய நல்லிணக்கம் மற்றும் விளிம்புக்களில் உள்ள நம்பிக்கை சமூகங்கள் பற்றிய கூடுதல் ஆராய்ச்சிக்கான பரிந்துரைகளுடன் இது முடிகிறது.

முக்கிய வார்த்தைகள்: விடத்தல்தீவு, இலங்கை கத்தோலிக்கர்கள், பிரான்சிஸ்கன் சபையின், பணிகள், சென் ஜேம்ஸ் தேவாலயம், வாய்மொழி வரலாறு, இலங்கையில் கத்தோலிக்க திருச்சபை, மத ஓரங்கட்டல், மன்னார், சமூக நினைவகம், மோதலுக்குப் பிந்தைய நம்பிக்கை, தமிழ் கத்தோலிக்கர்கள், திருச்சபை வரலாறு.

அறிமுகம்.

மன்னார் மாவட்டத்தின் மேற்கு கடற்கரையில் அமைந்துள்ள விடத்தல்தீவு கத்தோலிக்க சமூகம் இலங்கையின் கத்தோலிக்க திருச்சபையின் மகத்தான கதையில் ஒரு அடிக்குறிப்பைத் தவிர வேறில்லையாகும். அது காலனித்துவம், போர், இடப்பெயர்வு மற்றும் பக்தியின் அலைகளைத் தாங்கிய ஒரு துடிப்பும் ஆகும். எழுதப்பட்ட பதிவுகளின் பற்றாக்குறை மற்றும் அதிகாரப்பூர்வ ஆவணங்களின் மௌனம் இருந்தபோதிலும், விடத்தல்தீவு கத்தோலிக்கர்களின் மரபு, வாய்மொழி மரபுகள், மூதாதையர் வழிவந்த பாரம்பரிய கதைகள் மற்றும் 16 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து நிலைத்திருக்கும் புனித யாகப்பா ஆலயம் போன்ற ஆதாரங்கள் சேதமடைந்த சுவர்கள் மூலம் எதிரொலிக்கிறது.

இந்த கட்டுரை விடத்தல்தீவு கத்தோலிக்க விசுவாசிகளின் தனித்துவமான சமய மற்றும் கலாசார அடையாளத்தை வெளிக்கொணர் முயல்கிறது. இலங்கையில் பரந்த கத்தோலிக்கத்தின் பணிக்கு அவர்களின் பங்களிப்புகளைக் கண்டறிந்துள்ளது. வரலாற்றுத் தரவுகள், மிஷனரி ஆவணங்கள், பாரம்பரியமாக கடத்தப்பட்டு வந்த செவிவழிக்கதைகள் மற்றும் பெரியவர்களின் உயிருள்ள சாட்சியங்களை ஒன்றாக இணைப்பதன் மூலம், இந்தப் பகுதி இந்த கடலோரக் கிராமத்தில் திருச்சபையின் வளர்ச்சியை மட்டுமல்லாது, அதன் மக்களை வரையறுக்கும் ஆன்மீக பின்னடையையும் வரைபடமாக்குகிறது. விடத்தல்தீவு கத்தோலிக்கர்களின் கதை வெறும் கடந்த காலத்தின் கதை அல்ல. இது காலனித்துவ ஒடுக்குமுறை, மத துன்புறுத்தல் மற்றும் உள்நாட்டு அமைதியின்மையை எதிர்கொள்வதில் நம்பிக்கை, தியாகம் மற்றும் சமூகத்தின் தொடர்ச்சியான சாட்சியாகவும்; விளங்குகின்றது. விடத்தல்தீவில் கத்தோலிக்க மதத்தின் பரிணாமவளர்ச்சியை நாம் பின்தொடரும்போது அதன் ஆரம்பகால பிரான்சிஸ்கன் வேர்களிலிருந்து டச்சு அடக்குமுறை, பிரிட்டிஷ் மறுசீரமைப்பு மற்றும் போரின் குழப்பம் மூலம் இந்த சமூகத்தின் வரலாறு இலங்கை கத்தோலிக்க மதத்தின் இதயத் துடிப்பிலிருந்து பிரிக்க முடியாதது என்பது தெளிவாகிறது. இந்த ஆய்வு கடந்த காலத்தை ஆவணப்படுத்துவதோடு மட்டுமல்லாமல், இலங்கை தீவின் ஆன்மீக வரைபடத்தில் விடத்தல்தீவின் நீடித்த இடத்தை மீண்டும் பிரகாசமாக உறுதிப்படுத்துகிறது என்பது எங்கள் நம்பிக்கை.

முக்கியத்துவம் மற்றும் நோக்கங்கள்.

விடத்தல்தீவு கத்தோலிக்கர்களின் வரலாற்றுப் பயணம், துன்பங்கள், நாடுகடத்தல் மற்றும் அமைதிக்கு மத்தியிலும் கூட, தலைமுறை தலைமுறையாகப் பாதுகாக்கப்பட்ட விசுவாசத்தின் ஒரு அழுத்தமான கதையாக நிற்கிறது. இலங்கையின் திருச்சபை வரலாற்றின் பரந்த சூழலில், இந்த சிறிய ஆனால் மீள்தன்மை கொண்ட சமூகம் தீவின் வடமேற்கு கடற்கரையில் கத்தோலிக்க மதத்தின் நீடித்த மனப்பான்மைக்கு ஒரு சான்றாக செயல்படுகிறது. முக்கிய வரலாற்றுக் கணக்குகளில் பெரும்பாலும் கவனிக்கப்படாவிட்டாலும், விடத்தல்தீவு கத்தோலிக்க விசுவாசிகளின் அனுபவங்கள் நாடு முழுவதும் உள்ள எண்ணற்ற பிற ஓரங்கட்டப்பட்ட கிறிஸ்தவ சமூகங்களின் போராட்டங்களையும் வெற்றிகளையும் பிரதிபலிக்கின்றன. இந்த வரலாற்றை ஆவணப்படுத்துவது கலாசாரப் பாதுகாப்பின் செயல் மட்டுமல்ல - வாய்மொழி நினைவகம், ஆவணப்படுத்தப்படாத பாரம்பரியம் மற்றும் இடம்பெயர்ந்த கதைகள் படிப்படியாக அழிக்கப்படுவதற்கான அவசர பிரதிபலிப்பாகும். அவ்வாறு செய்வதன் மூலம், இந்த ஆய்வு இலங்கையில் உள்ள கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் மிகவும் உள்ளடக்கிய மற்றும் துல்லியமான வரலாற்றுக்கு பங்களிக்கிறது. காலனித்துவ ஆட்சிகளின் கீழ் மத வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், உள்ளூர் விசுவாசிகள் ஆற்றிய பாத்திரங்கள் மற்றும் நெருக்கடி காலங்களில் வழிபாட்டுத் தலங்களாகவும் கிராம மக்களுக்குமின்றி அயற்கிராம மக்களுக்கும் சரணாலயங்களாகவும் செயல்பட்ட புனித ஜேம்ஸ் தேவாலயம், புனித அடைக்கல மாதா தேவாலயம் போன்ற புனித இடங்களின் முக்கியத்துவம் குறித்து இது வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகிறது.

1. விடத்தல்தீவில் உள்ள கத்தோலிக்க சமூகத்தின் வரலாற்று தோற்றம் மற்றும் பரிணாம வளர்ச்சியைக் கண்டறிதல், குறிப்பாக மிஷனரி செயல்பாடு, காலனித்துவ செல்வாக்கு மற்றும் சமூக-அரசியல் எழுச்சிகள் தொடர்பானது.
2. இலங்கையில் கத்தோலிக்க திருச்சபையின் வளர்ச்சி மற்றும் நிலைத்தன்மைக்கு விடத்தல்தீவு கத்தோலிக்கர்கள் செய்த மத, கலாசார மற்றும் சமூக பங்களிப்புகளை அடையாளம் கண்டு பகுப்பாய்வு செய்தல்.
3. வெவ்வேறு வரலாற்று காலகட்டங்களில் சமூகத்தின் வாழ்ந்த அனுபவங்களை வெளிப்படுத்தும் வாய்மொழி வரலாறுகள், காப்பக குறிப்புகள் மற்றும் திருச்சபை பதிவுகளை சேகரித்து பாதுகாத்தல்.
4. உள்ளூர் கத்தோலிக்க நிறுவனங்கள், குறிப்பாக புனித ஜேம்ஸ் தேவாலயம், சமூகஅடையாளம், நம்பிக்கை மற்றும் மீள்தன்மை ஆகியவற்றின் மையப் புள்ளிகளாக அடையாளம் மற்றும் ஆன்மீக முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக்காட்டுதல்.
5. தேசிய மற்றும் மறைமாவட்டக் கதைகளுக்குள் விடத்தல்தீவின் கத்தோலிக்க பாரம்பரியத்தை அங்கீகரிப்பதற்காக வாதிடுதல், அதன் சொல்லப்படாத அத்தியாயங்களில் மேலும் அறிவார்ந்த மற்றும் சமூக அடிப்படையிலான ஆராய்ச்சியை ஊக்குவித்தல்.
6. இலங்கையில் திருச்சபை வரலாற்றை காலனித்துவ நீக்கம் மற்றும் பரவலாக்குவதற்கான ஒரு பரந்த இயக்கத்தின் ஒரு பகுதியாக பிற சமூகங்களின் நம்பிக்கை வரலாறுகளை ஆவணப்படுத்துவதன் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துதல்.

ஆராய்ச்சி முறை.

இந்த ஆய்வு முதன்மை மற்றும் இரண்டாம் நிலை ஆதாரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு தரமான, வரலாற்று ஆராய்ச்சி அணுகுமுறையைப் பயன்படுத்துகிறது. விடத்தல்தீவு கத்தோலிக்க சமூகம் குறித்த எழுதப்பட்ட பதிவுகள் குறைவாகவே இருப்பதால், ஆராய்ச்சி வாய்மொழி சாட்சியங்கள், திருச்சபை ஆவணங்கள் மற்றும் மிஷனரி பதிவுகளை பெரிதும் நம்பியுள்ளது. வாய்மொழி வரலாறுகள் சமூகத்தின் மூத்த உறுப்பினர்களுடன் முறைசாரா நேர்காணல்கள் மூலம் சேகரிக்கப்பட்டன. அவர்களின் வாழ்ந்த அனுபவங்கள் மற்றும் மூதாதையர் கதைகள் இந்த விவரிப்பின் முதுகெலும்பாக அமைகின்றன. நினைவகத்தின் பாதுகாவலர்களின் இந்த வாய்மொழி விவரிப்புக்கள் நிலைத்தன்மை மற்றும் வரலாற்று நம்பகத்தன்மைக்காக கவனமாக குறுக்கு சோதனை செய்யப்பட்டன. மன்னார் மற்றும் யாழ்ப்பாண மறைமாவட்டங்களில் உள்ள கத்தோலிக்க திருச்சபையின் ஆவணங்களைப் பயன்படுத்தி காப்பக ஆராய்ச்சி நடத்தப்பட்டது. இதில் திருச்சபை பதிவேடுகள், மிஷனரி கடிதப் போக்குவரத்து மற்றும் மறைமாவட்ட சுற்றறிக்கைகள், அறிவுப்புக்கள், பத்திரிகைகள், வெளியீடுகள் போன்றனவும் அடங்கும். பிராந்தியத்தில் ஆரம்பகால தேவாலய நடவடிக்கைகள் குறித்த குறிப்புகளுக்கு பாதிரியார் அன்டோனினஸ் மற்றும் பாதிரியார் பாவ்லோ டா டிரினிடேட் ஆகியோரின் எழுத்துக்கள் ஆலோசிக்கப்பட்டன. உள்ளூர் தமிழ் இலக்கியம், புவியியல் வரைபடங்கள், அரசாங்க வர்த்தமானிகள் மற்றும் விடத்தல்தீவு மற்றும் அதனைச் சுற்றியுள்ள குடியிருப்புகளைக் குறிப்பிடும் வரலாற்று நாளேடுகளிலிருந்து துணைத் தரவுகள் எடுக்கப்பட்டன. இந்த தரவு மூலங்களின் முக்கோணமயமாக்கல் வரலாற்று ரீதியாக தகவலறிந்த ஆனால் சமூக வேருன்றிய வரலாற்றை உருவாக்க அனுமதித்தது. அதே நேரத்தில் விமர்சன பகுப்பாய்வு முரண்பாடுகள் மற்றும் புராண விவரங்களை தவிர்ப்பதை உறுதி செய்தது.

இலக்கிய மதிப்பாய்வு.

இலங்கையில் கத்தோலிக்க மதத்தின் வரலாறு.பாரம்பரியமாக முக்கிய நகர்ப்புற மையங்கள் மற்றும் மிஷனரி மையங்களில் கவனம் செலுத்துகிறது. பெரும்பாலும் விடத்தல்தீவு போன்ற கிராமப்புற கடலோர சமூகங்களை கவனிக்கவில்லை. இருப்பினும், தற்போதுள்ள விடத்தல்தீவின் இலக்கிய அமைப்பு இலங்கை நாட்டில் கத்தோலிக்கர்கள் எதிர்கொள்ளும் தோற்றம், வளர்ச்சி மற்றும் சமூக-அரசியல் சவால்கள் பற்றிய முக்கியமான நுண்ணறிவுகளை வழங்குகிறது. இந்த பகுதியில் உள்ள அடித்தள படைப்புகளில் ஒன்று ஞானபிரகாசம் (1963) எழுதிய நூலாகும். அவர் போர்த்துகீசியர் மற்றும் மன்னார் மற்றும் யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள ஆரம்பகால கிறிஸ்தவ சமூகங்களின் மிஷனரி முயற்சிகளை ஆராய்கிறார். பிரான்சிஸ்கன் மிஷன்கள் பற்றிய அவரது விரிவான பகுப்பாய்வு 16 ஆம் நூற்றாண்டில் விடத்தல்தீவு போன்ற கத்தோலிக்க உறைவிடங்கள் எவ்வாறு வேருன்றியிருக்கக்கூடும் என்பதைப் புரிந்துகொள்வதற்கான பின்னணியை வழங்குகிறது. மாந்தை மேற்கில் உள்ள தேவாலயங்கள் முறையான திருச்சபை கட்டமைப்புகள் நிறுவப்படுவதற்கு முன்பே தோன்றியிருக்கலாம் என்று அவர் குறிப்பிடுகிறார் (ஞானபிரகாசம், 1963). போஸ்கோ (1986) டச்சு காலத்தில் கத்தோலிக்க மதத்தை அடக்குவதை விரிவுபடுத்துகிறார். உள்ளூர் சமூகங்கள் இரகசிய வழிபாடு மற்றும் வாய்மொழி மரபு மூலம் தங்கள் நம்பிக்கையை எவ்வாறு பாதுகாத்துக் கொண்டன என்பதை ஆவணப்படுத்துகிறார். அவரது விவரிப்புக்கள் விடத்தல்தீவின் கதைகளுடன் ஒத்துப்போகின்றன. அங்கு ஒத்த எதிர்ப்பு வடிவங்களும் மத தொடர்ச்சியும் தலைமுறைகளாக வாய்மொழியாகப் பரவுகின்றன. சமீபத்தில், பெரேரா (2007) இலங்கையில் பிந்தைய காலனித்துவ கத்தோலிக்க அடையாளம் குறித்த சமூகவியல் கண்ணோட்டத்தை வழங்குகிறார். அவரது பணி மதம், இனம் மற்றும் இடப்பெயர்ச்சி ஆகியவற்றின் குறுக்குவெட்டை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது, குறிப்பாக உள்நாட்டுப் போரின் போது குறிப்பிடத்தக்க மக்கள்தொகை எழுச்சிகளைக் கண்ட விடத்தல்தீவின் சூழலில் இது பொருத்தமானது. சமூகத்தின் வரலாற்றை ஓரங்கட்டுதல் மற்றும் மீள்தன்மையின் பரந்த தேசிய வடிவங்களுக்குள் நிலைநிறுத்துவதில் பெரேராவின் கட்டமைப்பு உதவியாக உள்ளது.

சிரிகோ (2000) தொலைதூரப் பகுதிகளில் கத்தோலிக்க திருச்சபைகளை நிலைநிறுத்துவதில் உள்ளூர் மதகுருமார்கள் மற்றும் சாதாரண மக்களின் பங்களிப்புகளை எடுத்துக்காட்டுகிறார். மத்திய திருச்சபை அதிகாரத்தால் புறக்கணிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் உள்ளூர் தலைமை எவ்வாறு தோன்றியது என்பதை பகுப்பாய்வு செய்வதில் அவரது பணி குறிப்பாக மதிப்புமிக்கது. விடத்தல்தீவின் வரலாற்றுப் பாதையை பிரதிபலிக்கும் நிலைமைகள். கூடுதலாக, போரினால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் சமூக நினைவாற்றல் மற்றும் அதிர்ச்சி மீட்பு ஆகியவற்றில் மத தலங்களின் பங்கை பீரிஸ் (2010) ஆராய்கிறார். சரணாலயமாகவும் எதிர்ப்பின் தளமாகவும் விடத்தல்தீவில் உள்ள புனித ஜேம்ஸ் தேவாலயத்தின் குறியீட்டு முக்கியத்துவம், இடப்பெயர்ச்சியின் போது அடையாளத்தின் நங்கூரங்களாகச் செயல்படும் புனித இடங்கள் குறித்த பீரிஸின் கண்டுபிடிப்புகளுடன் ஒத்துப்போகிறது.

இந்த பங்களிப்புகள் இருந்தபோதிலும், விடத்தல்தீவு போன்ற இடங்களில் கத்தோலிக்க சமூகங்களின் நுண்ணிய வரலாறுகளை ஆவணப்படுத்துவதில் குறிப்பிடத்தக்க இடைவெளி உள்ளது. இந்த ஆய்வு, வாய்மொழி வரலாறு மற்றும் உள்ளூர் நினைவகத்துடன் காப்பக ஆராய்ச்சியை இணைப்பதன் மூலம் அந்த வெற்றிடத்தை நிரப்ப முயற்சிக்கிறது. இதன் மூலம் இலங்கையின் கத்தோலிக்க கடந்த காலம் குறித்த ஒரு அடிமட்டக் கண்ணோட்டத்தை வழங்குகிறது.

வரலாற்று பகுப்பாய்வு.

விசுவாசத்திலும் சாட்சிய வாழ்விலும் உயரிய நிலையில் வாழும் விடத்தல்தீவு கத்தோலிக்க சமூக மக்களின் சிறப்பியல்புகளையும் விசேட பண்புகளையும் ஆராய்வதுடன் இலங்கையில் கத்தோலிக்க திரு அவையின் வளர்ச்சியில் இக்கிராம மக்களின் வகிபாகம் குறித்தும் இக்கட்டுரை ஆராய்கின்றது. விடத்தல்தீவு கிராமத்தின் தொன்மை தொடர்பாக அறியக்கூடிய ஆதாரங்கள் மிக அரிதாகக் காணப்படுகின்றது. இக்கிராமத்தைப்பற்றி கிடைத்த சில தகவல்கள், கத்தோலிக்க திருச்சபையின் ஆவணங்களில் காணப்பட்ட ஒருசில தகவல்களைத் தவிர இக் கிராம கத்தோலிக்க மக்களின் பூர்வீகம் தோற்றம் மூதாதையர்களின் வரலாறு வாழ்வியல் முறைகள், கலை, பண்பாடு என்பனவற்றை முழுமையாக அறிந்து கொள்ள எழுத்துரு பெற்ற ஆதாரங்கள் கிடைக்கவில்லை என்பது குறையாகவே காணப்படுகின்றது. எனினும் இது தொடர்பான நீண்ட தேடலில் கிடைத்த சில ஆதாரங்கள், வரலாற்று சான்றுகள், மற்றும் கிராமத்தில் தற்போது உயிர்வாழும் மூத்தவர்கள் சிலரின் அவர்களின் மூதாதையர்கள் வழியாக கடத்தப்பட்டு வந்த அனுபவப் பகிர்வின் ஊடாக பெற்றுக் கொண்ட தகவல்களை கொண்டு விடத்தல்தீவு கத்தோலிக்க மக்கள் இலங்கை கத்தோலிக்க திருச்சபையுடன் கொண்டிருக்கும் பிணைப்பையும், திருச்சபைக்கு வழங்கிய பங்களிப்பையும் அறிய முடிகின்றது. அத்துடன் எதிர்காலத்தில் விடத்தல்தீவு கத்தோலிக்க மக்களின் பூர்வீக வரலாறு மட்டுமின்றி கிராமத்தின் வரலாறும் எழுத்துருவாக ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டியதன் முக்கியத்துவமும் உணரப்படுகின்றது. விடத்தல்தீவுக் கிராமத்தின்

கத்தோலிக்க வரலாற்றுத் தகவல்களை திரட்டும் செயற்பாட்டில் பல வழிமுறைகள் பின்பற்றப்பட்டன. அவற்றுள் ஒரு செயற்பாடாக கிராமத்தைச் சேர்ந்த மூத்தவர்கள் சிலர் அறிந்திருந்த செவிவழிக் கதைகள் மூலம் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டன. எனினும் அவர்களால் பகிரப்பட்ட தகவல்களில் காணப்பட்ட எழுத்துருவில் கொண்டு வர முடியாத பொருத்தமற்றதும் முரண்பாடானதுமான விடயங்கள் தவிர்க்கப்பட்டு அவசியமான மற்றும் பொருத்தமான தகவல்கள் மட்டும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன

இலங்கை கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் வரலாற்றுச் சுருக்கம்.

விடத்தல்தீவு கத்தோலிக்க மக்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றை இலகுவாக அறிந்துகொள்ள வேண்டுமாயின் இலங்கை கத்தோலிக்க திருச்சபை வரலாற்றை அறிந்துகொள்வது சிறந்ததாக அமையும். இலங்கைக் கத்தோலிக் திருச்சபையின் கடந்த கால வரலாற்றை ஐந்து முக்கிய காலகட்டங்களாக வகுப்பதனூடாக இவ்வரலாற்றை இலகுவாக அறிந்துகொள்ள முடியும். போர்த்துக்கீசருக்கு முற்பட்ட காலம் (கி.பி 1505ற்கு முற்கட்ட காலம்), போர்த்துக்கீசர் காலம் (கி.பி 1505 – 1658), ஒல்லாந்தர்காலம் (கி.பி 1657 – 1796), ஆங்கிலேயர் காலம் (கி.பி 1796 -1948), சுதந்திரத்திற்கு பிற்பட்ட காலம் (கி. பி 1948 ற்கு பின்னரான காலப்பகுதி) போர்த்துக்கீசரின் வருகையுடன் இலங்கையில் கத்தோலிக்க திருச்சபையின் வரலாறு ஆரம்பிக்கப்படுகின்றது என்ற பொதுவான கருத்துக்காணப்பட்டாலும் போர்த்துக்கீசரின் வருகைக்கு முன்னரே இலங்கையில் கிறிஸ்தவர்கள் வாழ்ந்ததற்கான வரலாற்றுச் சான்றுகளும், மரபுக்கதைகளும் காணப்படுகின்றன. போர்த்துக்கீச வரலாற்றாசிரியலான ‘யுவான் டி பாறோஸ்’ என்பவரால் எழுதப்பட்ட “ஆசியா” என்ற நூலின் (1469 – 1579) மூலமும், மப்பேயி என்ற வரலாற்றாசிரியர் எழுதிய “இந்திய வரலாறு” என்ற நூலின் மூலமாகவும், யோவான் றிபெய்றோ என்ற ஆசிரியரின் குறிப்பின்படியும் போர்த்துக்கீசரின் வருகைக்கு முன்னரே இலங்கையில் கிறிஸ்தவம் இருந்ததாக அறிய முடிகின்றது. (கி.வா -239) எனினும் இந்திய கப்பலோட்டி என அழைக்கப்படும் “கொஸ்மஸ் இன்டிகோபிளாஸ்தா” என்ற கிரேக்க வர்த்தகர் கி.பி.535ம் ஆண்டு எழுதிய “கிறிஸ்தவ சபைகளின் விவரணம்” என்ற நூலில் குறித்த காலப்பகுதியில் இலங்கையில் கிறிஸ்தவர்கள் வாழ்ந்ததை ஆதாரபூர்வமாக குறிப்பிட்டுள்ளார். அத்துடன் இலங்கையில் கிறிஸ்தவ சமூகம் வாழ்ந்ததைப் பற்றி முதன்முதலில் கூறிய எழுத்தாளரும் இவரேயாவார். (கி.வா 240)

மேலும் 5ஆம் நூற்றாண்டில் சிங்கள அரசரின் படையில் “மைகாரா” என்ற இந்திய கிறிஸ்தவ படைத் தளபதி கடமையாற்றியதும் (கி.வா 241)1912 ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் நடைபெற்ற தொல்பொருள் அகழ்வாராச்சியின் போது அனுராதபுரத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட கட்டட சிதைவுகளும், கருங்கல் சிலுவையும் பாரசீக காலத்துடன் அதாவது 5 ஆம் நூற்றாண்டுடன் தொடர்புடையது என உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. (கி.வா 241) இதனடிப்படையில் போத்துக்கீசரின் வருகைக்கு முன்னர் இலங்கையில் கிறிஸ்தவர்கள் வாழ்ந்ததினை ஆதாரபூர்வமாக அறியமுடிகின்றது.

போத்துக்கீசர் காலம்.(1505 – 1657)

1505ம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் 15ம் திகதி போத்துக்கீசர் இலங்கையில் காலடிவைத்த நாள்முதல் இலங்கையில் கத்தோலிக்க மறையின் மலர்ச்சி ஆரம்பமானது. கோட்டை அரசன் ஒன்பதாம் தர்ம பராக்கிரமபாகுவிற்கும் போர்த்துக்கீசருக்கும் சிங்கள மொழியிலும், போர்த்துக்கீச மொழியிலும் எழுதப்பட்ட உடன்படிக்கையானது அக்காலத்தில் பாப்பரசராகவிருந்த இரண்டாம் யூலியசுக்கு அறிவிக்கப்பட்டு றோமாபுரியில் விமர்சனமாகக் கொண்டாடப்பட்டதாக வரலாறு கூறுகின்றது. (கி.வா 245) கொழும்புக் கோட்டையில் அமைக்கப்பட்ட புனித லோரன்சியார் ஆலயமே இலங்கையில் முதலாவதாக போத்துக்கீசரால் கட்டப்பட்ட தேவாலயமாகவும் வரலாற்றில் இடம்பிடித்துள்ளது. அத்துடன் போர்த்துக்கீசரின் ஆட்சியில் இலங்கை முழுவதும் கத்தோலிக்க சமயமும் வேகமாக பரவி வளர்சியடைந்தது.

ஒல்லாந்தர் காலம். (கி.பி. 1658 - 1796)

ஒல்லாந்தர்1602ம் ஆண்டு முதன்முறையாக மட்டக்களப்பில் காலடி வைத்தபோதும்1658ம் ஆண்டு ஆனி 23ம் திகதி யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றியதுடன் இலங்கையில் ஒல்லாந்தரின் ஆட்சி ஆரம்பமாகின்றது. ஜரோப்பாவில் போர்த்துக்கீசர்களும் ஒல்லாந்தும் ஸ்பானியாவின் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்த நிலையில் ஸ்பெயினுடன் போராடி ஒல்லாந்து சுதந்திரம் பெற்றுக்கொண்டது. ஒல்லாந்துதேசம் கல்வினின் சீர்திருத்த கொள்கையை பின்பற்றிவந்த நிலையில் கத்தோலிக்கத்திற்கு எதிரான கடுமையான கொள்கைகளை இலங்கையிலும் நடைமுறைப்படுத்தியது. ஒல்லாந்தரின் ஆட்சியில் இலங்கையில் கத்தோலிக்கசமயம்முழுமையாகதடைசெய்யப்பட்டது. கத்தோலிக்கக்குருக்கள்நாடுகடத்தப்பட்டனர். கத்தோலிக்க ஆலயங்கள் அழிக்கப்பட்டன. கத்தோலிக்க வழிபாடுகளுக்கும் சடங்குகளுக்கும் தடைவிதிக்கப்பட்டன. மீறுவோருக்கு அபராதமும் தண்டனையும் விதிக்கப்பட்டன. கொலையும் செய்யப்பட்டனர். அத்துடன் ஒல்லாந்தர் நிர்வாகத்தில் கத்தோலிக்கர்களுக்கு அரச உதவிகளில் கல்வி,

வேலைவாய்ப்புக்களில் பாரபட்சம் காட்டப்பட்டது. குறித்த காலப்பகுதியில் கத்தோலிக்க மக்கள் சொல்லொணா இன்னல்களையும் துன்புறுத்தல்களையும் இடையூறுகளையும் தண்டனைகளையும் அனுபவித்து வந்தனர். விசேடமாக போர்த்துக்கீசரின் ஆட்சிக்கால முடிவில் இலங்கையில் ஏறத்தாள 200000 கத்தோலிக்கர்களும் 125 ஆலயங்களும் 100 பங்குத்தளங்களும் 120 குருக்களும் இருந்ததாக கூறப்படுகின்றது. (க.வி.387) எனினும் ஒல்லாந்தரின் வருகையின் பின்பு இவர்களுக்கு என்ன நடந்ததென்று தெரியவில்லை எனும் அளவிற்கு ஒல்லாந்தரின் ஆட்சி கத்தோலிக்கத்திற்கு எதிராக இருந்துள்ளது என்பதை ஊகிக்க முடிகின்றது.

ஆங்கிலேயர் காலம். (கி.பி. 1796 – 1948)

வணிக நோக்கத்துடன் இலங்கைக்கு வந்த ஆங்கிலேயர் அப்போது இலங்கையில் காணப்பட்ட அரசியல் சூழ்நிலைகளை தமக்கு சாதகமாகப்பயன்படுத்தி 1796ம் ஆண்டு மாசி மாதம் 16ம் திகதி இலங்கையிலிருந்த ஒல்லாந்தரின் உடமைகள் அனைத்தையும் கைப்பற்றி தமது நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டுவந்த போதும் 1802ம் ஆண்டு கரையோரப்பகுதிகளை கைப்பற்றியதிலிருந்தே ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக்கு இலங்கை முழுமையாக உட்பட்டது. ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் வழங்கப்பட்ட தனிமனித சுதந்திரம், மதச்சுதந்திரம் ஒல்லாந்தர் ஆட்சியில் கலாபனைகளுக்குள் சிக்கியிருந்த இலங்கைக் கத்தோலிக்கர்களுக்கு புத்துணர்ச்சியை வழங்கியது. கத்தோலிக்கர்கள் சுதந்திரமாக நடமாடவும், தமது சமயக்கடமைகளை சடங்குகளை தடையின்றி மேற்கொள்ளவும் வழிபிறந்தது. அத்துடன் கல்வி அரசு உதவிகள் வேலைவாய்ப்புக்களில் சாதகமான வாய்ப்புக்களும் கிடைத்தது. அரசாங்கத்தில் பொறுப்புள்ள உயர் பதவிகளையும் பெற்றுக்கொள்ள வழிவகுத்தது. மறைபரப்புப் பணிகளுக்காக ஐரோப்பாவிலிருந்து மறைபோதகர்களும், துறவறசபையினரும் வருகைதர வழியேற்பட்டது. விசேடமாக 1834.12.03 இல் பாப்பரசர் 16ம் கிறகோரியார் (1831 – 1846) வெளியிட்ட எக்ஸ் முனறே பாஸ்தொறாலில் மினிஸ்தெறியி மடலின் விளைவாக அதுவரை இந்தியாவின் கொச்சின் மறைமாவட்டத்தின் கீழ் செயற்பட்டுவந்த இலங்கை கத்தோலிக்க திருச்சபை 1836ம் ஆண்டு தனி மறை மாநிலமாக (Vicariate Apostolic of Ceylon) நிறுவப்பட்டது. தனித்தியங்கும் இலங்கை கத்தோலிக்க மறைமாவட்டத்தின் முதல் ஆயராக விசெந்தேடோ றொசாய்றோ ஆண்டகை நியமனம்பெற்றார். 1846ம் ஆண்டு மாசி மாதம் இத்தாலி நாட்டைச் சேர்ந்த பெற்றக்கிளி ஆண்டகை இலங்கையில் திருநிலைப்படத்தப்பட்ட முதல் ஆயரானார். 1847ம் ஆண்டு நவம்பரில் செமேரியா அடிகளார் தலைமையில் அமலமரித்தியாகிகள் சபைக்குருக்கள் இலங்கையில் பணிசெய்ய காலடிவைக்கின்றனர். 1847ம் ஆண்டு புரட்டாதி மாதம் இலங்கை வட தென் மறை மாநிலங்களாக பிரிக்கப்பட்டது. இதன்விளைவாக கொழும்பு யாழ்ப்பாணம் மறை மாநிலங்கள் தோற்றம் பெற்றன. 1886ம் ஆண்டு இலங்கை ஒருதனி திருச்சபை அமைப்பாக (Hierarchy) ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அத்துடன் சுதேச குருக்களை உருவாக்கும் நோக்கில் குரு மடங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. 1871ம் ஆண்டு இலங்கையின் முதற்குருமடமாக புனித மாட்டினார் குருமடம் யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு 1876ம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் வண. சவிரிமுத்து சந்திரசேகரா முதல் தமிழ்க்குருவாக திருநிலைப்படுத்தப்பட்டார். குறித்த காலப்பகுதியில் கல்வி வளர்ச்சியில் அதிக முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. சுதேச பாடசாலைகள், ஆங்கில மொழி பாடசாலைகள், பெண்கள் பாடசாலைகள், மாணவர் விடுதியுடன் இணைந்த பாடசாலைகள் உருவாகின.

விடத்தல்தீவு கிராமத்தின் புவிசார் அமைவிடம்.

மன்னார் நகரிலிருந்து வடக்கே மன்னார் - யாழ்ப்பாண A32 நெடுஞ்சாலையின் பள்ளமடுச்சந்தியிலிருந்து மேற்கே ஒருமைல் நீளம்கொண்ட வீதியில் விடத்தல்தீவு கிராமம் ஆரம்பமாகின்றது. மன்னார் நிர்வாக மாவட்டத்தின் மாந்தைமேற்கு பிரதேச செயலாளர் பிரிவில் ஐந்து கிராம அலுவலர் பிரிவுகளை உள்ளடக்கியுள்ளது. பொதுவாக இதுவொரு கரையோரக்கிராமமாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டாலும் முல்லை, மருதம், நெய்தல் போன்ற மூவகை நிலங்களுக்குரிய பண்புகளும் அம்சங்களும் நிறைவாக இருப்பது இக்கிராமத்தின் சிறப்பியல்பாகும். கிராமத்திற்கும் கடலுக்கும் இடையே கண்டல்தாவர காடுகள் செறிவாக அமைந்திருப்பதும், ஆனோல்டா ஓடையூடாக பிரதான கடற்பகுதியும் தரைப்பகுதியும் இணைக்கப்பெற்றுள்ளது சிறப்பம்சமே. தெற்கே பாப்பாமோட்டை வரையான நாயாற்று வெளிப்பகுதியை உள்ளடக்கிய சதுப்பு நிலத்தையும் வடக்கே கொம்புதூக்கி, கள்ளியடி வரையான சதுப்பு நிலப்பரப்பையும், கிழக்கே வயல்நிலங்கள் குளங்கள் ஆறுகள் பற்றைக்காடுகள் பெருங்காடுகளை சன்னார், பெரியமடு வரை கொண்ட பிரதேசமாகவும் மேற்கே கண்டல்காடுகளும் கடலும் காணப்படுகின்றது. கிராமத்தின் தெற்குப்பகுதியில் நாயாறும், வடக்குப்பகுதியில் மின்னியறிஞ்சான் ஆறும் காணப்படுகின்றது.

விடத்தல்தீவு கிராமத்தின் வரலாற்றுப் பின்னணி.

இக்கிராமம் எவ்வாறு விடத்தல்தீவு எனும் நாமத்தை பெற்றது என சான்றுபகரக்கூடிய எந்தவித

ஆவணமோ, எழுத்துமூல சான்றுகளோ கிடைக்கவில்லை. தொன்றுதொட்டு இக்கிராமத்தின் பெயர் தொடர்பாக பல்வேறு கருத்துக்கள் கூறப்பட்டு வருகின்றன. மூதாதையரின் வழிவந்த பாரம்பரியத்தின்படி இந்தப் பகுதியில் அதிகளவான விடத்தல் மரங்கள் இருந்ததனால் இக்கிராமத்திற்கு இப்பெயர் வந்திருக்கலாமென பெரும்பான்மையானவர்கள் கருதுகின்றார்கள். ஆனாலும் தீவு எனும் பதம் எதன் அடிப்படையில் தீர்மானிக்கப்பட்டது என்ற தர்க்கரீதியான கேள்வியும் உண்டு. நான்கு பகுதிகளும் நீரினால் சூழப்பட்ட நிலப்பரப்பே தீவாக புவியியல் கோட்பாட்டில் வரையறுக்கப்படுகின்றபோதும் விடத்தல்தீவின் பெளதீக நிலத்தோற்றம் தீவுக்குரிய சாயலை ஒத்ததாக காணப்படாமையே இந்தக் கேள்விக்கான காரணமாகவும் அமைகின்றது. எனினும் இக்கிராமத்தை சேர்ந்த ஓய்வு பெற்ற அதிபர் அமரர் திரு.சு.சந்தியாப்பிள்ளை என்பவர் 1994களின் பிற்பகுதியில் எழுதிய “விடத்தலூர் வித்தாப்பூ” என்ற கவிதை நூலில் “களங்கண்ட விடத்தல்தீவரின் பெயரை ஆய்ந்து கருத்தமைய பிரிந்துரையும் கற்போம் என்று ஊங்கொண்ட மாணவர்கள் என்னைக்கேட்டார் உளமகிழ்ந்தேன் ஊரில் முதியோரைக்கேட்டேன் விளங்கவில்லை விடத்தல் மரம்நின்றதென் விளம்புவார்கள் விபரம் நன்றாய் தெரியாதென்றார்” என்ற கவிவரிகளினால் விடத்தல் மரங்கள் சூழ்ந்திருந்ததினால் இவ்வூருக்கு விடத்தல்தீவு என பெயர் வந்திருக்கலாமென குறிப்பிடுகின்றார். கத்தோலிக்கரும் இஸ்லாமியர்களும் இந்துக்களும் ஒற்றுமையுடன் வாழும் இக்கிராமத்தில் புனித யாகப்பர் ஆலயம், புனித அடைக்கலமாதா ஆலயம் ஆகிய இரண்டு கத்தோலிக்க தேவாலயங்களும், பெரிய ஐம்மா பள்ளிவாசல் தக்கியா பள்ளிவாசல் ஆகிய இரண்டு பள்ளிவாசல்களையும், கற்பக பிள்ளையார் கோவிலையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. அறிவுக்கண்திறக்க தூய யோசப்பாஸ் மகா வித்தியாலயம் (ரோ.க.த.க.பாடசாலை) அலிகார் மகா வித்தியாலயம் ஆகிய இரண்டு பாடசாலைகளையும், பிரதேச வைத்தியசாலை, கமநலசேவைகள் நிலையம், கடற்றொழில் பரிசோதகர் காரியாலயம், மாந்தை மேற்கு பிரதேச சபையின் உபஅலுவலகம், நீர்வழங்கல் வடிகாலமைப்புச் சபையின் பிரதேச காரியாலயம் போன்ற அரச நிறுவனங்களையும் மாந்தை மேற்கு பலநோக்கு கூட்டுறவு சங்கத்தின் விற்பனைக்கடையையும், தனியாரின் வணிக நிறுவனங்களையும் கொண்டுள்ளது. கிராமத்திற்கும் கடலுக்குமான தொடர்பு ஆர்னோல்டா ஓடை மூலமாக இணைக்கப்படுகின்றது. தரைக்கும் கடலுக்கும் இடையே தடுப்பரணாக கண்டல்காடுகள் காணப்படுவது இக்கிராமத்தின் விசேட சிறப்பம்சமே. கடற்றொழிலும் அதனுடன் தொடர்புடைய வணிகமும் நெல் விவசாயமும், கால்நடைவளர்ப்பும் இக்கிராமத்தின் பிரதான ஜீவயோபாயமாக காணப்படுகின்றது. இதற்கு மேலாக அரச தனியார் துறைகளில் பல்வேறுநிலைகளில் பணிபுரியும் அலுவலர்களும் உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

1956ம் ஆண்டு இலங்கை அரசாங்கத்தின் குடியேற்ற திட்டத்தின் மூலம் பெரியமடு கிராமம்தோற்றம் தோற்றம் பெற்ற போது அக்கிராமத்திற்கு விடத்தல்தீவுக்கிராமத்திலிருந்தே பெருமளவு தமிழர்களும் முஸ்லீம்களும் குடியேறினர். இதனால்தான் பெரியமடு கிராமத்தை விடத்தல்தீவு கிராமம் பிரசவித்த குழந்தை என்பர். 1964இல் தென்னிந்திய பிராந்தியத்தில் ஏற்பட்ட பெரும்புயல் துறாவளிகாரணமாக பேரழிவுகள் ஏற்பட்ட போது குறித்த கிராமமும் அழிவுகளைச் சந்தித்துள்ளதாக அறியமுடிகின்றது. குறித்த புயல் வெள்ளத்தில் ஒருவர் உயிரிழந்ததுடன் பெருமளவு பொருட்சேதங்களும் ஏற்பட்டதாக அறிய முடிகின்றது. 1980 களின் பின்னர் இலங்கையில் ஏற்பட்ட இனமோதல்கள் இக்கிராமத்தின் எல்லாக்கட்டமைப்புக்களிலும் பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தியதெனலாம். குறிப்பாக விடுதலைப்போராட்டங்கள் பேரெழுச்சி கொண்டு ஆரம்பமாகியிருந்த அக்காலப்பகுதியில் பெருமளவு இளைஞர்கள் பல்வேறு விடுதலைப் போராட்ட அமைப்புக்களில் இணைந்துகொள்ளும் நிலை ஏற்பட்டது. அத்துடன் அதிகரித்துவந்த இராணுவ நெருக்குவாரங்கள் காரணமாக ஏற்பட்ட சுற்றிவளைப்புக்கள் கைதுகள் தாக்குதல்கள் போன்றவற்றால் கிராமத்தை சேர்ந்தவர்கள் நிலத்திலும் புலத்திலும் இடம்பெயரச் செய்துள்ளது. 1990ம் ஆண்டின் ஒக்ரோபர் மாதத்தில் இக்கிராமத்தில் பூர்வீகமாக வாழ்ந்து வந்த முஸ்லீம் சகோதரர்கள் விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பினால் பலவந்தமாக கிராமத்தை விட்டு வெளியேற்பட்டமை இக்கிராமத்தின் கறைபடிந்த வராலாற்றறு நிகழ்வாக அமைந்திருக்கின்றது. 1999ம் ஆண்டு ஆனி மாதம் உள்நாட்டுப் போர் உச்சம் பெற்றிருந்த நிலையில் இக்கிராமத்தை நோக்கி இராணுவம் முன்னேறிய போது இக்கிராமத்தில் பூர்வீகமாக வாழ்ந்துவந்த மக்களையும் போர் காரணமாக அயற்கிராமங்களிலிருந்து இடம்பெயர்ந்திருந்த மக்களையும் விடுதலைப்புலிகள் பலவந்தமாக கிராமத்தை விட்டு வெளியேற்ற ஆயுதமுனையில் கட்டளையிட்ட போது அதனை மக்கள் முழுமையாக நிராகரித்து கிராமத்தைவிட்டு வெளியேறவும் மறுப்பு தெரிவித்து இரண்டு தேவாலயங்களிலும் தஞ்சமடைந்திருந்த நிலையில் புனித யாகப்பர் ஆலய சுற்றுவட்டாரத்தில் திடீரென வீழ்ந்த எறிகணைகள் பலாரின் உயிரை காவுகொண்டதுடன் பலரை படுகாயங்களுக்கும் உள்ளாக்கியது. குறித்த சம்பவத்தை அடுத்து குறித்த கிராமத்தில் வாழமுடியாதென உணர்ந்த மக்கள் இராணுவக்கட்டுப்பாட்டிலுள்ள மன்னார் பகுதிக்கு இடம்பெயர்ந்தனர். மன்னார் பேசாலை நலன்புரிநிலையத்தில் பல்வேறு துன்பங்களுடன் வாழ்ந்த மக்கள் மன்னார் மறைமாவட்ட ஆயர்இல்ல ஆதரவுடன் தோட்டவெளிபகுதியிலுள்ள ஆயர்இல்லத்திற்கு சொந்தமான காணியில் குடியேறினர்.

இப்போது இவ்விடம் ஜோசவாஸ்நகர் கிராமமாக திகழ்கின்றது.

விடத்தல்தீவு கிராம கத்தோலிக்கர்களின் வரலாற்றுப் பின்னணி.

ஒவ்வொரு கிராமமும் அதற்கென ஒரு ஆழமான வரலாற்றுப்பின்னணியை கொண்டிருப்பது போல விடத்தல்தீவு கிராமத்தின் கத்தோலிக்கர்களுக்கும் ஒரு தொன்மையான வரலாற்றுப் பின்னணி காணப்படுகின்றது. ஆதாரபூர்வமாக நோக்கும் போது மடு திருப்பதியைப்பற்றி அருட்தந்தை அன்ரோனியஸ் (அ.ம.தி) அடிகளார் எழுதிய “The Chronicle of the Sanctuary of our lady of madhu” எனும் புத்தகத்தில் விடத்தல்தீவைப் பற்றிய ஒரு முக்கிய வரலாற்று ஆதாரத்தை முன்வைக்கின்றார். விடத்தல்தீவில் அமைந்துள்ள புனித யாகப்பர் ஆலயமானது பிரான்சிஸ்கன் துறவிகளால் 1594 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பே கட்டப்பட்டதாக வரலாற்று ஆசிரியர் பிரியார் பாலோ டா டிரினிடேட் (கி.பி. 1571- 1651) குறிப்பிட்டதை சுட்டிக்காட்டுகின்றார். எனவே இந்த வலுவான ஆதாரத்தின்படி நோக்கப்படும்போது கி.பி. 1594 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பே விடத்தல்தீவு கிராமமும், அங்கு கத்தோலிக்கமக்களும் வாழ்ந்து வருவதும் உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது. எனினும் இவர்களின் பூர்வீகம் தெளிவாக அறியமுடியவில்லை. எனினும் தற்போது கிராமத்தில் வசிக்கும் சில மூத்தவர்கள் தமது மூதாதையினருடாக பாரம்பரியம் பாரம்பரியமாக கடத்துப்பட்டுவந்த கதைகளின் மூலம் இந்தியாவிலிருந்து வர்த்தக நோக்கங்களுக்காக குடியேறியவர்களாக இருக்கலாமென ஒருசாராரும், கடல்திரவியங்களை குறிப்பாக முத்துக்குளித்தல், சங்குக்குளித்தல் தொழில்களில் ஈடுபட குடியேறியவர்களாக இருக்கலாமென இன்னுமொருசாராரும் யானை பிடிக்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள் குடியேறியிருக்கலாமென மற்றுமொருசாராரும் கடற்றொழிலுக்காக குடியேறியவர்களாக இருக்கலாமெனவும் பிறிதொருசாராரும் நம்புகின்றனர். வடக்கின் டச்சுத்தளபதியாகவிருந்த தோமஸ் வான் ரீ (Thomas Van Rhee 1692 -1697) என்பவர் வன்னிய தலைவனாகிய நல்லமாப்பாணார்க்கு எழுதிய குறிப்பில் 42 யானைகள் கொடுக்கவேண்டுமெனவும் மேலதிகமாகப்பிடிக்கப்படும் யானைகளை எவருக்காவது விற்கலாமெனவும் உத்தரவு வழங்கியதை காணமுடிகின்றது. இந்த கருத்துக்கு ஒத்துப்போகும் வகையில் விடத்தல்தீவு மூதாதையரின் செவிவழிக் கதைகளின் படி முன்னைய காலங்களில் பள்ளமடுப் பகுதியில் பாரிய ஆலமரங்கள் காணப்பட்டதாகவும் அவற்றில் வன்னிக்காடுகளில் பிடிக்கப்பட்ட யானைகள் பாரிய சங்கிலிகளால் ஆலமரங்களில் கட்டப்பட்டுவந்ததாகவும் கூறுகின்றனர். எனினும் தற்போது விடத்தல்தீவில் வாழ்ந்துவரும் கத்தோலிக்க மக்களின் பரம்பரைத்தொடர்புகள் யாழ்ப்பாணத்துடன் குறிப்பாக வேலணை, அல்லைப்பிட்டி, நவாலி, நாவாந்துறை, கொழும்புத்துறை, பறங்கித்தெரு, கிளாலி போன்ற ஊர்களில் வாழும் மக்களுடன் நேரடிதொடர்புள்ளதாகவும் இதன் நீட்சியாக குறித்த இடங்களில் வாழ்ந்துவரும் மக்களுடன் விடத்தல்தீவு கத்தோலிக்க மக்களுக்கு இன்றும் நெருக்கமான பிணைப்பும் உறவும் காணப்படுகின்றன.

புனித யாகப்பர் ஆலயமும் விடத்தல்தீவு கத்தோலிக்கர்களின் வரலாறும்.

கத்தோலிக்கத் திருச்சபை வரலாற்றில் புனித யாகப்பர் யேசுவின் முதன்மைச் சீடர்களில் ஒருவராகவும், மறை சாட்சியான முதல் சீடராகவும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றார். இவ்வாறு பல சிறப்புக்களைக் கொண்ட இப்புனிதர் பெயரில் இலங்கையில் முதன்முதல் கட்டப்பட்டுள்ளதாக நம்பப்படுகின்ற புனித யாகப்பர் ஆலயம் இவ்வூரில் அமைந்திருப்பது இக்கிராமத்திற்கு கிடைக்கப்பெற்ற ஆசீர்வாதமாக பார்க்கப்படுகிறது. விடத்தல்தீவில் அமைந்துள்ள புனித யாகப்பர் ஆலயமானது பிரான்சிஸ்கன் துறவிகளால் 1594 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பே கட்டப்பட்டதாக வரலாற்று ஆசிரியர் பிரியார் பாலோ டா டிரினிடேட் (கி.பி. 1571- 1651) குறிப்பிடுகின்றார். எனினும் போர்த்துக்கேயர் இலங்கைக்கு வர முன்னரே இவ்வாலயம் இருந்திருக்கலாம் எனவும் கருதப்படுகின்றது. எனினும் இலங்கை கத்தோலிக்க திருச்சபையின் வரலாற்று ஆதாரங்கள், மன்னார் வேதசாட்சிகளின் வரலாறு, பிரான்சிஸ்கன் மறைபரப்பு பணியாளர்களின் பணிக்குறிப்புக்கள், யோசப்வாஸ் அடிகளாரின் வரலாறு, மடுத்திருத்தல வரலாறு என்பவற்றின் பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட காலங்களுடன் ஒப்பிடும் போது குறித்த ஆலயமானது போர்த்துக்கேயர் வருகைக்கு பின்னரான ஆண்டுகளில் கட்டப்பட்டிருக்கின்றது என உறுதிப்படுத்த முடிகின்றது. இதனை அருட்தந்தை அன்ரோனியஸ் (அ.ம.தி) அடிகளார் எழுதிய “The Chronicle of the Sanctuary of our lady of madhu “ எனும் புத்தகத்தின் ஆதாரத்தின் அடிப்படையில் உறுதிப்படுத்துகின்றது. மேலும் இலங்கை கத்தோலிக்க வரலாறு தொடர்பாக பாண்டித்துவம் பெற்ற யாழ்ப்பாண புனித சவேரியர் குருத்துக் கல்லூரி விரிவுரையாளர் அருட்கலாநிதி மங்களராஜா அடிகளாரினால் எழுதப்பட்ட “ மடுத்திருத்தல ஆரம்பகால வரலாறு “ எனும் வரலாற்று ஆய்வுக் கட்டுரையில் கி.பி. 1595 ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் பணியாற்றிய பிரான்சிஸ்கன் மறைப்பணியாளர்களின் பணி அட்டவணைப்படி மன்னார்தீவை அண்டியுள்ள மாதோட்டம், வன்னி, பூநகரி, யாழ்ப்பாணம் போன்ற பகுதிகளில் அருட்தந்தை பெட்ரோ டி பெற்றான்கோர் (Fr. Pedro De Betancor) அடிகளார் பணியாற்றியுள்ளார். அதிக ஆன்மீக வாஞ்சை கொண்ட இக்குருவானவர் தூர நோக்குடன் பன்முக

மறைப்பணிகளை ஆற்றியுள்ளதாகவும், தேவையான இடங்களில் ஆலயங்களை கட்டுவது இவரின் சிறப்பான திறமையாக இருந்ததாக ஆதாரங்களுடன் குறிப்பிடுகின்றார். மன்னார்தீவின் நகர்ப்பகுதியில் மரியாளின் பெயரால் கட்டப்பட்ட ஆலயத்திற்கு மேலதிகமாக அரிப்பில் நல்யாத்திரை மாதா ஆலயம், நானாட்டானில் தேவஅன்னை ஆலயம், விடத்தல்தீவின் புனித யாகப்பர் ஆலயம் மற்றும் யாழ்ப்பாணத்திலும் தீவுப்பகுதிகளிலும் சில ஆலயங்கள் இக்குருவனவரால் அமைக்கப்பட்டதாக அறியமுடிகின்றது. இந்த வரலாற்று ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் கி.பி 1505 – 1595 இடைப்பட்ட காலத்தில் கட்டப்பட்ட இவ்வாலயமானது ஆரம்பத்தில் ஓலையாலும் களிமண்ணாலும் சிறு கொட்டிலாக தொடங்கி படிப்படியாக வளர்ச்சியடைந்து இன்று இறைமக்களின் விசுவாசத்தினாலும் புனித யாகப்பர் மீது கொண்ட நம்பிக்கையினாலும் பிரமாண்டமான புதுமைமிகு ஆலயமாக திகழ்ந்து வருகின்றது.

புனித ஜோசப்வாஸ் அடிகளார் இலங்கையில் தனது மறைபரப்புப்பணியை ஆரம்பிக்கும் போது மன்னார் சவுத்பார் கடற்கரையில் முதன்முதலாக வந்திறங்கியதாகவும், நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த அவர் மன்னாரில் சிறிதுகாலம் தங்கி ஓய்வெடுத்து உடல் நலம்பெற்றபின்னர் யாழ்ப்பாணத்திற்கு தரைவழியாக பயணம்செய்தபோது மன்னார் பகுதிகளிலுள்ள ஆலயங்களை தரிசித்து அங்குவாழ்ந்த கிறிஸ்தவர்களையும் ஊக்கப்படுத்திச் சென்றதாக வரலாறு கூறுகின்றது. இதனடிப்படையில் குறித்த காலப்பகுதியில் விடத்தல்தீவில் அமைந்துள்ள புனித யாகப்பர் ஆலயத்திற்கும்சென்று அங்குவாழ்ந்த மக்களையும் ஊக்கப்படுத்தி சென்றிருப்பதற்கான வாய்ப்புக்கள் அதிகம் காணப்படுவதாக புனித ஜோசப்வாஸ் அடிகளார் பற்றி ஆய்வுகளில் ஈடுபட்டுவருபவரும் மன்னார் மறைமாவட்ட குருவானவருமாகிய ஓய்வுநிலை ஆசிரியர் அருட்பணி அருட்பிரகாசம் அடிகளார் கூறுகின்றார்.

இவ்வாலயத்தில் பல்வேறு தொன்மையான சிறப்புக்கள் பல காணப்படுகின்றது. குறிப்பாக இவ்வாலயத்தில் காணப்படும் கர்த்தர் சுருபமானது மிகவும் பழமையானதாகவும், புதுமையானதாகவும் நோக்கப்படுகின்றது. அத்துடன் இக் கர்த்தர் சுருபத்தின் கண்கள், தலை, கழுத்த, கைகள், கால்கள் அசையும் வகையில் அமைந்திருப்பது மிகவும் அதிசயத்துடன் வியந்து பார்க்கப்படுகின்றது. எனினும் இப்புதுமைமிக்க சுருபம் எங்கு எந்தக்காலத்தில் செதுக்கப்பட்டது என்றோ எந்த சிற்பியால் செதுக்கப்பட்டது என்றோ சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை. எனினும் யாழ்ப்பாணப்பல்கலைக்கழக வாழ்நாள் பேராசிரியர் அருட்பணி ஞா.வி பிலேந்திரன் அடிகளார் எழுதிய “மடுமாதா புதுமை மிகு திருச்சுருப முடிசூட்டு நிகழ்வும் அதன் பின்புலமும்” எனும் கட்டுரையில் மடுமாதாவின் திருச்சுருபம் கி.பி. 1614 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் யாழ்ப்பாணத்தில் செதுக்கப்பட்டிருக்கலாம் எனவும் அத்துடன் குறித்த காலத்தில் புதுமைமிக்க வேறு சுருபங்களும் யாழ்ப்பாணத்தில் செதுக்கப்பட்டுள்ளது என்று குறிப்பிடுகின்றார். எனினும் இந்த கருத்தை ஒத்த செவிவழி கதை ஒன்றை புனித யாகப்பர் ஆலய பணிகளில் ஆர்வத்துடன், ஈடுபட்டு வருபவரும், குறித்த கர்த்தர் சுருபத்தின் மூலமும் குறித்த ஆலயத்தில் நடைபெறும் பெரிய வெள்ளிக்கிழமை சடங்குகளில் திருப்பாடுகளின் காட்சியை தத்துருபமாக காட்சிப்படுத்துவதில் முக்கிய பங்காற்றுவருமான திருவாளர் யா. யோசேப்பு என்பவர் குறித்த கர்த்தர் சுருபமானது யாவுலான் என்னும் சிற்பியால் யாழ்ப்பாணத்தில் செதுக்கப்பட்டுள்ளதாக தமது முன்னோரிடமிருந்து அறிந்ததாக கூறுகின்றார். அத்துடன் இவ்வாலயத்தில் காணப்பட்ட கத்தர்சுருப பேளை, திருவிழாவில் யாகப்பரை தூக்கிச்செல்லும் கூடு, மரத்திலான கொடியமரம் மற்றும் பெரிய கோயில்மணி என்பன மிகவும் தனித்துவமான கலைநய சிற்ப வேலைப்பாடுகளுடன் கூடியனவாக இருந்துள்ளதை அறியமுடிகின்றது. 2009 இறுதிப்போர்காலத்தில் இவை அழிந்து அல்லது காணாமல் போய்விட்டதாக தெரியவருகின்றது.

புனித யாகப்பரின் புதுமைகளையும் ஆசீர்வாதங்களையும் நேரடியாக அனுபவித்த பலர் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் இன ,மத வேறுபாடுகளின்றி தாம் பெற்ற நன்மைகளை சான்றுபகிர்ந்துள்ளனர். தீரா வியாதிகளுக்காக நேர்த்தி செய்து சுகம்பெற்ற சாட்சிகள், குழந்தைப்பாக்கியம் இல்லாதவர்கள் நேர்த்தி மூலம் குழந்தை பெற்றுக்கொண்ட சாட்சிகள், பேராபத்துக்களின்போது புனிதர்மீது வைக்கப்பட்ட வேண்டுகளின்மூலம் நன்மைகளை பெற்றுக்கொண்டவர்களின் சாட்சிகள் என ஏராளம் உண்டு. இதற்கு ஓர் உதாரணமாக ஏறத்தாள 130 வருடங்களுக்கு முன்னர் நடந்த ஒரு சம்பவத்தை தற்போது விடத்தல்தீவில் வாழும் மூத்தவரான திருமதி இராயப்பு மரியகிறிஸ்தரின் சான்றுபகர்கின்றார். கிறிஸ்தோ தம்பதியினருக்கு குழந்தைகள் பிறந்த போதும் ஆண்குழந்தைகள் பிறந்தவுடனே இறந்துவிடுகின்ற நிலையில் ஆண்குழந்தைகளின்றி வேதனையுற்ற குறித்த தம்பதியினர் புனித யாகப்பருக்கு நேர்த்தி வைத்ததன் பயனாக பிறந்தவர் தன்னுடய தந்தையார் எனவும் புனித யாகப்பரிடம் இரந்து வேண்டுகல் செய்து பிறந்ததினால் அவர் “பிச்சை” என அழைக்கப்பட்டதாகவும் அவருக்கு யக்கோப்பிள்ளை என்று புனிதரின் பெயரையே அவரது பெற்றோர் நாமமாகச் சூட்டியதாகவும் அவர் 1901ம் ஆண்டு பிறந்ததாகவும் இச்சம்பவத்தை தமது பேரன் பேத்தியிடமிருந்து அறிந்துகொண்டதாக கூறுகின்றார். புனித யாகப்பர் வெண்ணிற குதிரைமேல் வாழேந்தியபடி கிராமத்தை காவல்செய்வதாகவும் குதிரைச்சத்தம், சலங்கைச்சத்தம் இரவுவேளைகளில் கேட்பதாகவும் குறித்த கிராம மக்களிடத்தில் நீண்டகாலமாக மரபுவழி வழிவந்த நம்பிக்கை இன்றும் காணப்படுகின்றது. 1956 மற்றும் 1964ம்

ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட பெரும்புயல் வெள்ளம் காரணமாக முழுக்கிராமமும் பேரழிவைச் சந்தித்திருந்த போதும் கிராம மக்கள் பாதுகாப்புத்தேடி ஆலயங்களினுள் தஞ்சம் புகுந்திருந்ததாகவும் அவர்களுக்கு எந்தவித ஆபத்துக்களும் ஏற்படவில்லை என்று முன்னோர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

உள்நாட்டு யுத்தம் காரணமாக நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்து காலத்திற்கு காலம் இடம்பெயர்ந்த மக்கள் பாதுகாப்புத்தேடி குறித்த ஆலயத்தில் தஞ்சமடைந்து தங்கியிருந்து புனிதரின் துணையுடன் பாதுகாப்பான இடங்களுக்கும், பாதுகாப்பு தேடி ஆபத்தான கடற்பயணங்களை மேற்கொண்டு பாதுகாப்பாக இந்தியாவிற்கும் சென்றுள்ளனர். போர்க்காலங்களில் கிராம மக்கள் பாதுகாப்புத் தேடி தஞ்சம்புகும் முதலிடம் ஆலயமாகும். 1986ம் ஆண்டு இராணுவ சுற்றிவளைப்புக்கு குறித்த கிராமம் உட்பட்டிருந்த நிலையில் ஆலயத்தில் தஞ்சமடைந்திருந்த பல ஆண்கள் இலங்கை இராணுவத்தால் வயதுவேறுபாடின்றி கைதுசெய்யப்பட்டனர். அப்போது பங்குத்தந்தையாகவிருந்த அருட்தந்தை டி.பீற்றர் அடிகளாரின் கடுமையான எதிர்ப்பை மீறி கைதுசெய்யப்பட்டவர்கள் பூசா சிறைச்சாலையில் பலமாதங்கள் சிறைவைக்கப்பட்டு சித்திரவதைகளை அனுபவித்த போதும் எந்தவித உயிராபத்துக்களுமின்றி அனைவரும் விடுதலை பெற்று வீடுவந்தது யாகப்பரின் புதுமையாக நம்பப்படுகின்றது. 1991ம் ஆண்டு நடைபெற்ற சம்பவமொன்று யாகப்பரின் புதுமைக்கு சிறந்த சான்றாகும். இலங்கை விமானப்படை விமானத்தினால்குறித்த கிராமத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட குண்டு வீச்சின்போது வீசப்பட்ட குண்டானது ஆலயத்திற்கு வெளியே இருந்த யாகப்பரின் சுருபம் மீது வீழ்ந்து. குதிரை மீதிருந்த வானேந்தி போரிடும் யாகப்பரின் சிரசு வெடித்துச் சிதறியது. எனினும் குதிரையின்கீழ் இருந்த படைவீரரின் சிலை சேதமின்றியிருந்தது. குறித்த பாரிய குண்டானது ஒருசில அடிகள் விலகி விழ்ந்திருந்தால் பல உயிரிழப்புக்களும் அழிவுகளும் ஏற்பட்டிருந்திருக்கும். அன்று ஒருசிலருக்கு சிறிய காயங்கள் ஏற்பட்டதைத் தவிர பேராபத்து தவிக்கப்பட்டது. தன்சிரசின்மேல் குண்டைத்தாங்கி ஊர்மக்களை காத்த புனிதரின் புதுமை இன்றும் வியப்புடன் பார்க்கப்படுகின்றது. 1999ம் ஆண்டு ஆனிமாதம் கடுமையான யுத்த நடவடிக்கைகளால் பாதிக்கப்பட்டிருந்த அயற்கிராமங்களின் மக்களுடன் கிராம மக்களும் பாதுகாப்புத்தேடி கிராமத்தின் இரண்டு ஆலயங்களிலும் தஞ்சம் புகுந்திருந்த போது யாகப்பர் ஆலயத்தின் சுற்றுமதிலுக்கு வெளியே வீழ்ந்து வெடித்த எறிகணையொன்று பலரின் உயிரை காவுகொண்டதுடன் பலருக்கு காயங்களையும் ஏற்படுத்தியது. குறித்த எறிகணையானது சுற்றுமதிலுக்கு உட்பக்கமாக ஆலய வளவினுள் வீழ்ந்து வெடித்திருந்தால் நூற்றுக்கணக்கானோர் உயிரிழந்திருக்கக்கூடிய பேரழிவு ஏற்பட்டிருக்குமென குறித்த சம்பவத்தை நேரில்கண்டோர் கூறுகின்றனர். ஆலய வளாகத்தினுள் எறிகணை விழாமல் காத்தது புனிதரின் அற்புதமாகவே நம்பப்படுகின்றது. அத்துடன் குறித்த துயர சம்பவத்துடன் கிராமம் பாரிய வரலாற்று இடப்பெயர்வையும் சந்தித்தது. இவ்விடப்பெயர்வானது தோட்டவெளி யோசப்பவாஸ்நகர் கிராமத்தின் தோற்றத்திற்கு மூலகாரணியாகவும் அமைந்ததெனலாம். இவ்வாறான பற்பலபுதுமைகளையும் வரலாற்றையும் கொண்ட புனித யாகப்பர் ஆலயமானது விடத்தல்தீவு கிராமத்தின் அடையாளமாகவும் அங்குவாழும் கத்தோலிக்க மக்கள்மட்டுமின்றி ஏனைய சமய மக்களின் விசுவாசத்தின் சாட்சியாகவும் விளங்குகின்றது.

புனித அடைக்கலமாதா ஆலயம்.

கத்தோலிக்க விசுவாச வாழ்வில் நம்பிக்கை கொண்ட மக்கள் 19ம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் மரியன்னைமேல் கொண்ட பக்தியினால் மரியன்னையின் பெயரிலும் ஆலயம் ஒன்றை அமைத்து தமது விசுவாச வாழ்வை வாழ்ந்து வருகின்றனர். ஆரம்பத்தில் சிற்றாலயமாகக் காணப்பட்ட இவ்வாலயம் பின்னர் மாதாவின் அருளினாலும் பக்தர்களின் பெருமுயற்சியினாலும் படிப்படியாக வளர்சியடைந்து பிரமாண்டமான ஆலயமாக திகழ்கின்றது. இயற்கை அனர்த்தங்கள், யுத்தகால ஆபத்துக்களின் போது இக்கிராம மக்களுக்கு நம்பிக்கையாகவும், பாதுகாப்பு தேடிஓடும் புகலிடமாகவும் இருந்திருக்கின்றது.

ஒன்றிணைந்த ஆலய பரிபாலனசபை.

விடத்தல்தீவில் வாழும் கத்தோலிக்கர்கள் அனைவரும் ஒரே சமூகத்தைச்சேர்ந்தவர்களாக இருந்த போதும் இரண்டு ஆலயங்கள் காணப்பட்டதினால் இவ்வாலயங்களை நிர்வகிக்கவும், பரிபாலிக்கவும் தனித்தனியான ஆலயநிர்வாக சபைகள் காணப்பட்டன. இரண்டு ஆலயங்கள் சார்பான தீர்மானங்களை முடிவுகளை அந்தந்த ஆலயசபைகளே மேற்கொண்டுவந்தன. எனினும் பங்குத்தந்தையே இரண்டு ஆலயசபைகளுக்கும் தலைவராக செயற்பட்டுவந்தார். இந்தப்பின்னணியில் 1993ம் ஆண்டு விடத்தல்தீவு பங்கை பங்குத்தந்தையாக பொறுப்பெடுத்த அருட்பணி வின்சன் பற்றிக் (அ.ம.தி) அடிகளார் கிராமத்தை கட்டியெழுப்பவும் முன்னேற்றவும் முற்போக்கான நடவடிக்கைகள் பலவற்றை முன்னெடுத்தார். இதில் முதன்மையான செயற்பாடாக இரண்டு ஆலய நிர்வாகங்களையும் ஒன்றிணைத்து ஒரே நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டுவந்தார். 1995ம் ஆண்டு இவ்வரலாற்று நிகழ்வு நடந்தேறியது. பல சகாப்தங்களாக தனித்தனியாக உள்ளக முரண்பாடுகளுடன் செயற்பட்டுவந்த இரண்டு ஆலயசபைகளையும் பல சவால்களுக்கு மத்தியிலும் ஒன்றிணைத்த பெருமையும் இவரையே சாரும். இவரது நிர்வாகத்தின்

அனுபவம் தனிமனித ஆளுமைப்பண்புகள் என்பன இச்சவாலான பெரும்பணியை செய்ய அவருக்கு உதவிபுரிந்தது. அன்றிலிருந்து இன்றுவரை இரண்டு ஆயங்களும் ஒரே பரிபாலனத்தின் கீழ் சிறப்பாக இயங்கி வருகின்றன.

சுயாதீன கிறிஸ்தவ சபை.

1990 ஆம் ஆண்டு நாட்டில் ஏற்பட்ட யுத்த சூழ்நிலை காரணமாக பல்வேறு இடப்பெயர்வுகளை கிராமம் சந்தித்தது. ஏதிலிகளாக இந்தியாவிற்குச் சென்ற கிராமத்தவர்கள் சிலர் இந்தியாவில் சுயாதீன கிறிஸ்தவ சபைகளில் இணைந்து கொண்டதுடன் அச்சபையின் வழிபாட்டு முறைகளையும் பின்பற்ற தொடங்கினர். காலப்போக்கில் நாடு திரும்பிய இவர்கள் கிராமத்தில் வசிக்கத் தொடங்கியபோது தாம் இந்தியாவிலே பின்பற்றிய கிறிஸ்தவ மத வழிபாட்டு கோட்பாடுகளில் செயற்பட்ட போது கிராமத்தில் வாழ்ந்த சுதேச கத்தோலிக்கர்களுக்கும் இந்தியாவில் இருந்து நாடு திரும்பிய கிறிஸ்தவ சபைகளை சேர்ந்தவர்களுக்குமிடையே பிணக்குகளும் முரண்பாடுகளும் ஏற்பட தொடங்கின. எனினும் காலப்போக்கில் ஒன்றிணைந்த மத நல்லிணக்கம் பல்சமய உரையாடல்கள் தனிமனித புரிந்துணர்வுகள் கிறிஸ்தவ இறையியல் விழுமியங்கள் போன்றவற்றினால் கிடைத்த அனுபவம் முதிர்ச்சிநிலை பரஸ்பர ஒற்றுமை ஏற்பட்டு இன்று முரண்பாடுகளின்றி கத்தோலிக்கர்களும் கிறிஸ்தவ சபையை பின்பற்றுவோரும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். அத்துடன் சுயாதீன கிறிஸ்தவ சபைகளைச் சேர்ந்தவர்களும் தமக்கென வழிபாட்டுத் தலம் ஒன்றை அமைத்த தமது வழிபாடுகளை மேற்கொண்டு வருகின்றனர்.

18ம் நூற்றாண்டில் விடத்தல்தீவு மறைத்தளம்.

18ம் நூற்றாண்டில் விடத்தல்தீவு ஒரு கத்தோலிக்க மறைத்தளமாகசெயற்பட்டிருக்கின்றது. 18ம்நூற்றாண்டின் மத்திய காலத்தின் பின்னர் இந்திய ஓரட்டோரிய சபையின் நிர்வாகத்திலிருந்த இலங்கை கத்தோலிக்க திருச்சபையின் நிர்வாகம் ஐரோப்பிய மறைபரப்புப் பணியாளர்களின் நிர்வாகத்திற்கு செல்லத்தொடங்கியது. குருக்களின் பற்றாக்குறை, மேலதிக குருக்களின் வருகையிலேற்பட்ட தாமதங்கள் காரணமாக ஒரு குருவானவர் பல பங்குத்தளங்களை நிர்வகிக்கவேண்டியிருந்துள்ளது. மடுத்திருப்பதியை பராமரித்த குருக்கள் அருகிலுள்ள வேறுசில மறைத்தளங்களையும் மேலதிகமாகப் பராமரிக்க வேண்டிய சூழ்நிலையில் மடுத்தலத்தினை நிர்வகித்த குருக்கள் விடத்தல்தீவு மறைத்தளத்தையும் நிர்வகித்த விபரங்கள் கிடைத்துள்ளன.

ஆண்டு பணித்தளங்கள் குருக்கள்.

- 1817 மன்னார், வன்னி இக்னாசியோ பின்ரோ அடிகளார்
- 1818 மன்னார், வன்னி வின்சென்ட் மிக்கேல் அடிகளார்
- 1819 மன்னார், வன்னி, விடத்தல்தீவு ஜோஆவோ பப்ரிஸ்ரா அடிகளார்
- 1820-1821 மன்னார், வன்னி,விடத்தல்தீவு,அரிப்பு இக்னாசியோ பின்ரோ அடிகளார்
- 1822 மன்னார், வன்னி,விடத்தல்தீவு பேட்ரோஅலெக்சாண்ட்ரின்னோ அடிகளார்.
- 1823 மன்னார்,வன்னி பேட்ரோ அலெக்சாண்ட்ரின்னோ அடிகளார்
- 1824 மன்னார்,வன்னி பிலிப்ப்நேரி அடிகளார்
- 1825 மன்னார், விடத்தல்தீவு,வன்னிஅந்தோனியோ நெபேய்ரோ அடிகளார்
- 1826 மன்னார், விடத்தல்தீவு, வன்னி சேவியர் டி பிறேற்றாஸ் அடிகளார்
- 1827 மன்னார், வன்னி பிலிப்ப்நேரி அடிகளார்
- 1828 தென்பத்து,வன்னி ஜோஆவோ பப்ரிஸ்ரா அடிகளார்
- 1829 மன்னார், விடத்தல்தீவு, வன்னி கேய்தானோ டி நெசாய்ரோ அடிகளார்
- 1830 மன்னார்,விடத்தல்தீவு, வன்னி சல்வடோர் பியடாடோ அடிகளார்
- 1831 மன்னார்,விடத்தல்தீவு, வன்னி ஜோசோ பெரேய்ரா அடிகளார்
- 1832 மன்னார், விடத்தல்தீவு, வன்னி ப்ளோறியானோ மஸ்கறினஸ் அடிகளார்
- 1833 மன்னார், விடத்தல்தீவு, வன்னி பிரான்சிஸ்கோ மென்டோன்சா அடிகளார்
- 1834 மன்னார்,விடத்தல்தீவு, வன்னி ப்ளோறியானோ மஸ்கறினஸ் அடிகளார்
- 1835 மன்னார், வன்னி பெட்ரோ கேய்தானோ அடிகளார்
- 1836 மன்னார், விடத்தல்தீவு, வன்னி மத்தியு கேய்தானோ அடிகளார்
- 1837 மன்னார், வன்னி, விடத்தல்தீவு ஜோஆவோ சல்வடோர் அடிகளார்
- 1838 மன்னார், வன்னி, விடத்தல்தீவு பேட்ரோ நொறோன்கா அடிகளார்
- 1839 மன்னார், வன்னி,விடத்தல்தீவு அலெக்சியோ செக்குவேய்ரா அடிகளார்
- 1840 மன்னார், வன்னி ,விடத்தல்தீவு ஜோஆகிம் கபிரியேல் அடிகளார்
- 1841 தென்பத்து, வன்னி டெசிடேறியோ கொடினோ அடிகளார்
- 1842 மன்னார், வன்னி விடத்தல்தீவு பிரான்சிஸ்கோ ஜோஸ் அடிகள்

1843 மன்னார், வன்னி,விடத்தல்தீவு அலெக்சியோ செக்குவேய்ரா அடிகளார்

1844 மன்னார், வன்னி, பிரான்சிஸ்கோ ஜோஆவோ அடிகள்

1845 மன்னார், வன்னி, விடத்தல்தீவு பெட்ரோ பிலிப் அடிகள்

1846 மன்னார், வன்னி,விடத்தல்தீவு மிகு வேல் பிலிப் அடிகள்

1847 மன்னார்,வன்னி,தென்பத்து செப்ரினோ கொடினோ அடிகள்

1981ம் ஆண்டு மன்னார் மறைமாவட்டம் தோற்றம் பெறும் வரை யாழ்ப்பாண மறைமாவட்டத்தின் கீழ் பரிபாலிக்கப்பட்டுவந்த விடத்தல்தீவு ஆரம்ப காலங்களில் இரணைதீவு தொடக்கம் அடம்பன் பகுதிகளைக்கொண்ட நிர்வாகத்தின் கீழும் பின்னர் அடம்பன் பங்கின் கீழும் பின்னர் தனிப்பங்குத்தளமாகவும் தோற்றம் பெற்றது. ஆரம்ப காலங்களில் விடத்தல்தீவுப் பங்கின் கீழ் தேவன்பிட்டி, மூன்றாம்பிட்டி, சிப்பியாறு, அந்தோனியார்புரம், இலுப்பைக்கடவை, கள்ளியடி, கோவிலுளம்,பெரியமடு ஆகிய கிராமங்களும் நிர்வகிக்கப்பட்டு வந்தன. இன்று தேவன்பிட்டி, சிப்பியாறு, அந்தோனியார்புரம் என்பன தனித்தனிப் பங்குத்தளங்களாக பிரிந்து செயற்பட்டு வருகின்றன. விடத்தல்தீவுப் பங்கில் பணியாற்றிய பங்குத்தந்தையர்களின் விபரங்கள்.

05.01.1963 – 08.09.1963 அருட்பணி. C.M.ஓம்லோ (OMI)

21.09.1963 – 26.03.1964 அருட்பணி. ஜோய் பெர்ணான்டோ (OMI)

10.10.1964 - 13.03.1965 அருட்பணி.B.வேதநாயகம் (OMI)

30.04.1965 – 12.05.1966 அருட்பணி.B.கொன்சாலஸ் (OMI)

03.06.1966 - 08.09.1967 அருட்பணி.F.கிறிஸ்சோசம்

16.09.1967 - 15.05.1968 அருட்பணி.°M.இம்மானுவேல்

29.11.1968 - 18.05.1970 அருட்பணி.H.S.கில்லறி ஜெபனேசன்

24.05.1970 – 14.06.1971 அருட்பணி.S.J.பிரான்சிஸ் (OMI)

03.07.1971 - 30.12.1971 அருட்பணி. B.கொன்சாலஸ் (OMI)

07.01.1972 - 13.07.1974 அருட்பணி. B.கொன்சாலஸ் (OMI)

29.07.1974 - 08.10.1974 அருட்பணி. S.எட்வின்

26.10.1974 - 10.05.1975 அருட்பணி.C .துசைதாசன் குருஸ் (OMI)

25.05.1975 – 24.06.1978 அருட்பணி. M.றெஜீஸ் இராஜநாயகம்

12.07.1978 – 05.09.1982 அருட்பணி. A.F.X.ஜெயசேகரம்

10.01.1983 - 12.09.1986 அருட்பணி. லூயிஸ் மொண்பேட்

11.10.1986 - 22.09.1989 அருட்பணி. B.பீற்றர் (OFM)

14.10.1989 – 22.10.1989 அருட்பணி. M.P.பீற்றர் மனோகரன்

04.11.1989 – 11.09.1993 அருட்பணி. A.செபமாலை

25.09.1993 – 06.09.1997 அருட்பணி. வின்சென் பற்றிக் (OFM)

20.09.1997 - 07.10.2001 அருட்பணி. M.ஜெயபாலன்

01.12.2001 - 01.05.2004 அருட்பணி. மரியதாசன் லியோன்

23.05.2004 - 02.10.2004 அருட்பணி. S.ஜெயபாலன்

23.10.2004 – 16.06.2006 அருட்பணி. P.அருள்நாதன் (OFM)

08.07.2006 - 01.09.2009 அருட்பணி. S.சத்தியராஜ்

31.12.2009 - 25.09.2010 அருட்பணி. E.செபமாலை

04.12.2010 - 18.07.2015 அருட்பணி. M.சவுல்நாதன்

09.08.2015 - 02.06.2018 அருட்பணி. செல்வநாதன் பீரிஸ்

28.07.2018 - 06.02.2021 அருட்பணி. அருட்குமரன்

10.02.2021 – 12.07.2024 அருட்பணி. லக்கோன்ஸ் பிகிராடோ

26.07.2024 - அருட்பணி. ஜெகானந்தன்

விடத்தல்தீவு கிராமத்திலிருந்து துறவறத்திற்கு பங்களிப்பு செய்தோர் விபரங்கள்.

இலங்கை கத்தோலிக்க திருச்சபையில் இறைபணியாற்றுவதற்கென தொடக்க காலங்களில் வெளிநாடுகளிலிருந்து குருக்கள் துறவிகள் வருகைதந்திரந்த நிலையில் காலப்போக்கில் சுதேச குருக்கள் துறவிகளின் தேவை உணரப்பட்ட நிலையில் இலங்கை கத்தோலிக்கர் மத்தியியிலிருந்து குருக்கள் துறவிகள் உருவாக்கம் பெற்றனனர். இந்த வகையில் விடத்தல்தீவு கத்தோலிக்க சமூகத்திலிருந்து இறைபணியாற்ற துறவறம் சென்றவர்களின் விபரங்கள்.

அருட்பணி. லோரன்ஸ்

அருட்பணி. அலோசியஸ்

அருட்பணி. பி. ரெஜினோல்ட்

அருட்சகோதரர். சு. ஸ்ரனிஸ்லஸ்

அருட்சகோதரர். அமரர் பெ. பொனவெஞ்சர்

அருட்பணி . செ.ஸ்ரீபன்ராஜா

அருட்பணி . இ. அகஸ்ரின் புஸ்பராஜ்

அருட்பணி . எ. டெனி கலிஸ்ரஸ்

அருட்பணி .அமரர் தே.எட்வீன் (அ.ம.தி)

அருட்சகோதரர். அ. மனோ ரஞ்சிதன்

அருட்பணி . அ. ரஜனிகாந்

அருட்பணி . எ. டெஸ்மன் அஞ்சலோ

அருட்பணி .சீ. அலிஸ்ரன் றோச் (அ.ம.தி)

அருட்பணி .ம. பிராங்டவ்

அருட் சகோதரர். சி. ஞானசேகரன்

அருட்பணி .வே. ரஞ்சன் சேவியர்

அருட்பணி . ஜே. ஜெரி குயின்ரஸ்

அருட்பணி .பி. மைக்கல் யூலன்

அருட் சகோதரர். வி.பௌவுஸ்ரின்

அருட்சகோதரர். யோ.அ.ஸ்ரானின்

அருட்பணி . சீ. அல்பன்ராஜ்

அருட்பணி .ஜே. ஜெல்சித் சாள்ஸ்

அருட்பணி . மா. சலமோன்ராஜ் சே.ச

அருட் சகோதரி. சு. மரியகொஸ்கா

அருட் சகோதரி ச. சிறியபுஸ்பம்

அருட் சகோதரி ம. மரிஸ்ரெலா

அருட் சகோதரி யா. ஜெயமலர்

அருட் சகோதரி அ. ஜெயசீலி

அருட் சகோதரி நிக்கொலா

அருட் சகோதரி ம. மரிய கொன்சி

அருட் சகோதரி. செ. ஜரின் டொறத்தி

அருட் சகோதரி. ஜே. டிலெக்ஸி

அருட் சகோதரி. பி. டொறின்

அருட் சகோதரி. கீ. அலென்ரா கீதா

அருட் சகோதரி. ஜோ. மேரி சுஜாந்தினி

அருட் சகோதரி. எவ். மரியதாரணி

அருட் சகோதரி. எஸ். டெலினி

அருட் சகோதரி. கு. சிலோஜினி

அருட் சகோதரி ஜி. அபிசேக்கா

அருட் சகோதரி பி. மியூலினி

அருட் சகோதரி ஜோ. மறிஸ்ரெலா

அருட் சகோதரி ஏ. ரேகா

மேலும் பலர் துறவற உருவாக்கத்தில் பல்வேறு நிலைகளில் உள்நாட்டிலும் வெளிநாடுகளிலும் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர்.

கல்விப் பணியில் விடத்தல்தீவு றோமன் கத்தோலிக்கக் கலவன் பாடசாலை.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத் திருத்தூதர் மறை மாவட்டத்தில் பணிபுரிந்த அருட்பணி கிறிஸ்தோப்பர் பொன்ஜின் அடிகளார் இலங்கையில் நடைமுறைப்படத்தப்பட்ட கல்வித்திட்டத்தைப் பற்றி ஆழமான ஆய்வொன்றை செய்து அதனை மூன்று முக்கிய ஆய்வுக் கட்டுரையாக 1860, 1861, 1867 ஆம் ஆண்டுகளில் பிரசுரித்தார். இவரது ஆய்வுக் கட்டுரைகள் மூலம் இலங்கையின் கல்வி நிலையைப்பற்றி விபரமாக அறிந்து கொண்ட ஆங்கிலேய அரசாங்கம் இலங்கையில் கல்வியில் சீர்திருத்தங்களை கொண்டுவரும் நோக்கில் கல்விப் பொதுத் திணைக்களம் ஒன்றை உருவாக்கியது. இதன் விளைவாக இலங்கையிலுள்ள எல்லா மதத்தவர்களும் தங்கள் தங்கள் மதப் பாடசாலைகளை அமைக்கவும், அப்பாடசாலைகளில் தாய்மொழியில் கற்பிக்கவும் வழிபிறந்தது. இப்பாடசாலைகளை நடாத்துவதற்கு அரசு நன்கொடைகள், உதவிகளை வழங்கும் சந்தர்ப்பத்தை அளித்தது. கத்தோலிக்க திருச்சபை இந்த சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்தி நகரப்புறங்களிலும் கிராமப் புறங்களிலும் பரவலாக பாடசாலைகளை அமைத்தது. குறிப்பாக ஒவ்வொரு பங்கிலுமுள்ள ஆலயத்திற்கு அருகில் கலவன் பாடசாலையாகவோ அல்லது ஆண்கள் பெண்களுக்கு என்று தனித்தனிப் பாடசாலையாகவோ இவை அமைந்திருந்தன. நகரப்பகுதியில் உயர்தர வகுப்புக்களிற்கு என்று வசதிகள் கூடிய பாடசாலைகள்

அமைக்கப்பட்டன. இப்பாடசாலைகள் ஆங்கிலேய அரசாங்கத்தின் மேற்பார்வையில் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் நிர்வாகத்தின் கீழ் இயங்கி வந்தன. ஒவ்வொரு மறைமாவட்டத்திலும் அங்குள்ள கத்தோலிக்கப் பாடசாலைக்கு பொறுப்பாக ஒரு முகாமைக் குருவானவர் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். ஆனாலும் ஒவ்வொரு பங்கிலுமுள்ள பங்குத் தந்தை இம்முகாமைக் குருவின் பிரதிநிதியாக செயற்பட்டு வந்தார். இவ்வாறாக குறித்த காலப்பகுதியில் இலங்கை கத்தோலிக்க திருச்சபை நிர்வாகத்தின் கீழ் 750 ற்கு மேற்பட்ட பாடசாலைகள் காணப்பட்டதாக அறியமுடிகின்றது. (பு.மா 516)

இவ்வாறான பின்னணியில் விடத்தல்தீவில் கத்தோலிக்கப்பாடசாலை தோற்றம்பெற்றது. அப்போது அங்கிருந்த புனிதயாகப்பர் ஆலயத்தில் கலவன் பாடசாலையாக உருவாக்கப்பட்டது. இப்பாடசாலையில் ஏனைய பாடங்களுடன் சமயப் பாடமும் முன்னுரிமையளித்து கற்பிக்கப்பட்டது. இப்பாடசாலையில் கற்பிக்க ஆசிரியர் பற்றாக்குறை காணப்பட்ட போது ஆசிரியர் பணிக்காக கிராமத்தைச் சேர்ந்த கற்றவர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டு பாடசாலையில் உதவி ஆசிரியர்களாக பணியாற்றினார்கள். பின்னர் இவர்கள் கொழும்புத்துறை, பலாலி, மக்கோனா, போன்ற இடங்களிலுள்ள ஆசிரியர் பயிற்சி கலாசாலைகளுக்குச் சென்று பயிற்சி பெற்று ஆசிரியர்களாக மீண்டும் குறித்த பாடசாலைகளுக்கே வந்தடைந்தனர். எனினும் பௌத்த தீவிரவாதம் கத்தோலிக்க திருச்சபை கல்வித்துறையில் அடைந்திருந்த முன்னேற்றங்களையும் வளர்சியையும் கண்டு வெறுப்படைந்தன. இலங்கை பௌத்த சம்மேளத்தின் உதவியுடன் ஆட்சிக்கு வந்த சிறிலங்கா சுதந்திரக்கட்சி அரசாங்கமானது பல்வேறு எதிர்ப்புகளுக்கு மத்தியில் சமய பாடசாலைகளை அரசாங்கத்தின் கீழ் சுவீகரித்தது. இதனால் குறித்த பாடசாலை 1961ம் ஆண்டு விடத்தல்தீவு நோமன் கத்தோலிக்க தமிழ் கலவன் அரசாங்க பாடசாலையாக மாற்றமடைந்தது. கல்வியிலும், விளையாட்டிலும் ஒழுக்கத்திலும் ஏனைய இணைப்பாட செயற்பாடுகளிலும் அன்றிலிருந்து இன்றுவரை பிரதேச சமய சமூக வேறுபாடின்றி முன்னணிப்பாடசாலையாக செயற்பட்டுவருகின்றது. 1995ம் ஆண்டு பாப்பரசர் 2ம் ஜோன் போல் இலங்கைக்கு திருத்தாது விஜயம் மேற்கொண்டு ஜோசப் வாஸ் அடிகளாரை முத்திப்பேறு நிலைக்கு உயர்த்தியதை தொடர்ந்து அப்போது குறித்த பாடசாலையின் அதிபராகவிருந்த அமரர் பெ.பெனடிக் அவர்கள் இப்பாடசாலைக்கு ஜோசப் வாஸ் அடிகளாரின் பெயரை சூட்ட மேற்கொண்ட முயற்சிகளை அவரின் ஓய்விற்கு பின்னர் அதிபராக பொறுப்பெடுத்த அமரர் கி.ராஜக்கோன் அவர்கள் மேற்கொண்ட பெருமுயற்சியினால் புனித ஜோசப் வாஸ் மகா வித்தியாலயமாக பெயர்மாற்றம் பெற்றது. இப்பாடசாலை இக்கிராமத்திற்கு மட்டுமன்றி அயற்கிராமங்களுக்கும் கல்விப்பணியை சமய பிரதேச வேறுபாடுகளின்றி வழங்கிவருகின்றது.

விடத்தல்தீவு கத்தோலிக்கர்களின் சமய, சமூக, இலக்கியப் பண்பாடுகள்.

அடிப்படை கத்தோலிக்க விழுமியங்களில் மரபுகளில், வழிபாடுகளில் இவர்கள் தனித்துவமானவர்களாக காலகாலமாக விளங்குகின்றனர். வழிபாட்டு முறைகளில் மட்டுமின்றி தமது அன்றாட வாழ்க்கையிலும் இப்பண்புகளைக் கடைப்பிடித்து வருகின்றனர். திருமுழுக்குப் பெற்ற கத்தோலிக்கர் ஒருவர் மரணமடைந்தால் ஆலயமணி ஒலித்து இறப்புச் செய்தியை பகிர்ந்து கொள்வது, இறந்தவரின் நல்லடக்கம் நடைபெறும்வரை தொழில்களுக்குச் செல்லாமல் ஆடம்பர நிகழ்வுகளைத் தவிர்த்து கிராமம் முழுவதும் துக்கமயமாக இருத்தல், இறப்பு வீட்டிற்குச் சென்று துக்கம் விசாரித்தல் மற்றும் அவர்களின் நலன்களை கவனித்தல், இரவில் விழித்திருந்து செபமாலை சொல்லுதல், வழிபாடுகள் நடாத்துதல், விசேடமாக ஒப்பாரி பாடுதல் போன்ற நடைமுறைகள் இன்றுவரை அருகிவராமல் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றது. இலங்கையிலே பல கத்தோலிக்க சமூகங்களிடையே இம்மரபு முற்றாக அருகிப் போய்விட்டது. இன்னும் சில சமூகங்களிடையே மீண்டும் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனாலும் இக்கிராமத்தில் இப்பாரம்பரியம் இன்றுவரை அருகிவிடாமல் தொடர்ந்தும் பின்பற்றி வருகின்றமை சிறப்பானதாகும். துக்கஇராகம், தாழிசை, விருத்தம் வெண்பா, போன்ற இசைவடிவங்களில் இக்கிராமத்திற்கே உரிய இசைப்பாணியில் சிறப்புத் தேர்ச்சி வாய்ந்தவர்களினால் ஒப்பாரி மற்றும் கவிபாடப்படும் போது கேட்கும் அனைவருமே கண்ணீரில் நனைந்து மனமுருகி வேண்டுதல் செய்யும் அந்த நிகழ்வை வார்த்தைகளால் விபரிக்க முடியாது. விசேடமாக ஒப்பாரியின் முடிவில் கூடியிருக்கும் அனைவரும் மெழுகுவர்த்தி ஏற்றி நல்ல மரணம் தந்தருளும் எனும் கவியைப் பாடும் போதும் மரணம் பற்றிய ஒரு வெறுமையை அனைவருக்கும் உணர்த்தும் இந்த நிகழ்வு முக்கியமானதாகும்.

தபசு கால வழிபாடுகள்.

இயேசுவின் பாடுகள் மரணம் உயிர்ப்புவரையான காலம் கத்தோலிக்கர்களால் தபசு காலமாக உலகெங்கும் அனுசரிக்கப்பட்டு வருகின்றது. சாம்பல் புதனுடன் ஆரம்பிக்கும் இக்காலம் உயிர்த்த ஞாயிறுடன் முடிவடைகின்றது. இக்காலத்தில் செபம், தவம், ஒறுத்தல், தானதர்மம், திருப்பயணங்கள், யாத்திரைகள் போன்ற பக்தி முயற்சிகளை கடைப்பிடிப்பார்கள். இக்காலத்தில் இயேசுவின் பாடுகள் சிலுவை மரணத்தைப் பற்றிய வரலாற்றை வியாகுல பிரசங்கம் (பசாம்) எனும் முறையூடாக வாசித்து அனுசரிக்கும் மரபு இக்கிராமத்திற்குரிய தனித்துவமானதாகும். சிறப்புத் தேர்ச்சியும் வாசிப்பு அனுபவங்களும்

கொண்டவர்களால் தனித்துவமான துக்க இராகத்தில் வாசிக்கப்படும் இப்பிரசங்கமானது கேட்போர் அனைவரையும் மனமுருக வைத்து இயேசுவின் பாடுகள் மரணத்தின் வலியை உணர்த்தி மனமாற்றம் பெறுவதற்கு ஊக்கப்படுத்தும். இக்கிராமத்தவர்கள் இக்கலையில் மிகவும் சிறந்து விளங்குகின்றனர். யாக்கோமே கொன்சால்வே அடிகளாரால் இயற்றப்பட்ட ஒன்பது பிரசங்க தொகுதிகளைக் கொண்ட இப்பக்தி முயற்சியில் இக்கிராமத்தவர்களுக்கு இருக்கும் பிணைப்பு பின்வரும் சம்பவமூடாக புரிந்து கொள்ள முடியும். 1940/1950 களில் கிராமத்தில் வாழ்ந்த மூத்தவரான மாதடிமை என்பவர் இவ் ஒன்பது பிரசங்கங்களையும் மனப்படமாக புத்தகங்கள் எதுவுமின்றி வாசிக்கும் ஆற்றலையும் திறமையையும் கொண்டிருந்ததாக அறியமுடிகின்றது. இவ்வாசிப்புப் பணியில் அமரர்களான அந்தோனிப்பிள்ளை சவிரியப்பு, அந்தோனிமுத்து மாசிலாமணி, பேதுறுப்பிள்ளை மரியதாஸ், சந்தியாப்பிள்ளை, சிங்கராயர், செபஸ்ரியாப்பிள்ளை போன்ற பலர் சிறப்புத் தேர்ச்சி கொண்டிருந்ததுடன் இவர்களது குடும்ப உறுப்பினர்கள் உறவினர்கள் மற்றும் ஆர்வமுடைய இளையவர்கள் இன்றும் தொடர்ந்து வாசித்து இம்மரபை பின்பற்றி வருகின்றனர்.

திருப்பாடுகளின் காட்சி - பாஸ்.

இயேசுவின் பாடுகள் பாடுகள், மரணம் உயிர்ப்பு நிகழ்வைப் பிரதிபலித்து ஆற்றுகை செய்யும் நிகழ்வே பாஸ் என அழைக்கப்பட்டுவருகின்றது. உலகெங்கும் இது தொடர்பான திரைப்படங்கள் ஆற்றுகைகள் காலத்திற்குக் காலம் வெளிவந்திருக்கின்றன. இக்கிராமத்திலும் இத்திருப்பாடுகளின் காட்சி பெரும் எடுப்பில் இரண்டு தடைவைகள் அரங்கேற்றப்பட்டதற்கான தகவல்கள் கிடைத்துள்ளன. முதலாவதாக 1974-1975 ஆம் ஆண்டுகாலப்பகுதியில் விடத்தல்தீவு பங்குத்தந்தையாக இருந்த அமரர் அருட்பணி ரெஜீஸ் இராசநாயகம் அடிகளாரின் தலைமையிலும் வழிநடாத்தலிலும் நடைபெற்றுள்ளது. நூற்றுக்கணக்கான உள்ளூர், வெளியூர் கலைஞர்களைக்கொண்டு மேலைத்தேய கீழைத்தேய அரங்க உத்திகளைக் கையாண்டு இரண்டு நாட்களைக் கொண்ட திறந்த வெளி ஆற்றுகையாக மேடையேற்றப்பட்டுள்ளது. இவ்வாற்றுகையை கிராம, அயற்கிராம மக்கள் மட்டுமின்றி வெளிமாவட்டங்களிலிருந்தும் வருகை தந்து பார்வையிட்டதாக அறியமுடிகின்றது. இந்த ஆற்றுகைக்கான செயற்குழுவின் உறுப்பினராக செயற்பட்டவரும் கிராமத்தில் வசிக்கும் மூத்தவருமான திரு மிக்கேல் தோமஸ் என்பவரின் அனுபவத்தின்படி புனித அடைக்கலமாதா கோவிலின் மேற்குப்பகுதியில் பிரமாண்டமான மேடை அமைத்து பல அரங்குகள் திறக்கப்பட்டு அரங்கேற்றப்பட்டதாகவும், பிலாத்து அரசன் தொடர்பான அரச காட்சிகளை இசையால் பிரமீப்பூட்டுவதற்காக இலங்கை பொலீஸ் திணைக்களத்திலிருந்து விசேடமாகப் பெறப்பட்ட இசைக்கருவி (குழல்) பயன்படுத்தப்பட்டதாகவும் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த பொலீஸ் திணைக்களத்தில் பணியாற்றிய கீதம் என்ற கலைஞர் இதை சிறப்பாகச் செய்ததாக தனது அனுபவத்தை நினைவுகூருகின்றார்.

இரண்டாவதாக 1995ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் அப்போதைய பங்குத்தந்தையாகவிருந்த அருட்பணி வின்சன் பற்றிக் (அ.ம.தி) அடிகளாரின் மேற்பார்வையில் பல உள்ளூர் வெளியூர் கலைஞர்களின் பங்களிப்புடன் பிரமாண்டமாக மேடையேற்றப்பட்டது. யுத்த நெருக்கடிகள், பொருளாதார தடைகள், பொருட்களுக்கான தட்டுப்பாடுகள் போன்ற சவால்களுக்கும் மத்தியிலும் கிடைக்கப்பெற்ற குறைந்தபட்ச வளங்களுக்கும் மத்தியிலும் கலைஞர்கள் மற்றும் நன்கொடையாளர்களின் நிதிப்பங்களிப்புடன் நவீன அரங்க உத்திகளைக் கையாண்டு மரபுரீதியான அரங்க வடிவங்களுடன் ஒன்றிணைத்து திறந்த மேடையில் பல அரங்குகள் திறக்கப்பட்டு மேடையேற்றப்பட்டது. கிராமத்திலுள்ள அனுபவம் வாய்ந்த நெறியாளர்களுடன் யாழ்ப்பாண திருமறைக்கலாமன்ற சிரேஸ்ட கலைஞர் அமரர் பாலச்சந்திரன் போன்றோரின் அனுபவமும் பங்களிப்பும் இவ்வாற்றுகைக்கு வலுச்சேர்த்தது. இவ்வாற்றுகையை அந்நாட்களில் நிதர்சனம் போன்ற உள்ளூர் ஊடகங்களும் ஒளிப்பதிவு செய்ததாக அறியமுடிகின்றது. இதுமட்டுமன்றி பெரிய வெள்ளியன்று நடைபெறும் பெரிய சிலுவைப்பாதை, கத்தர் சுருபத்தித்தினால் காட்சிப்படத்தப்படும் திருப்பாடுகளின் காட்சி, ஆசந்தி, அல்லேலூயாபேய் போன்ற சடங்குகளும் இக்கிராமத்தின் மரபுரீதியான வாழிபாடுகளுக்கான சான்றுகளாகும்.

கலை கலாச்சாரப் பங்களிப்புக்கள்.

பாரம்பரிய கத்தோலிக்க கலை விழுமியங்களுக்கப்பால் இலக்கிய இதிகாச வரலாற்று கதைகளும் படைப்புக்களாக அரங்கேற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளன. விடத்தல்தீவு கத்தோலிக்க சமூகத்திற்கேயுரிய தனித்துவமான பல கலைப்படைப்புக்களும் கலை வடிவங்களும் காணப்படுகின்றன. அது தொடர்பாக ஓய்வுபெற்ற பிரதிக்கல்விப்பணிப்பாளர், எழுத்தாளர், கவிஞர், இலக்கிய ஆர்வலர், சமய சமூக பணியாளர் என பன்முக திறமைகளைக்கொண்ட மூத்தவர் கலாபூசணம் அ. அந்தோனிமுத்து (அரியம் மாஸ்டர்) என்பவர் தனது அனுபவத்தை பகிர்கையில் 1960 களில் விடத்தல்தீவு மேற்கு சனசமூகநிலையத்தின் 25ம் ஆண்டு வெள்ளிவிழாவை தனது தலைமையில் கொண்டாடியதாகவும் இதற்காக சமூகஒளி என்ற கையெழுத்து சஞ்சிகை ஒன்றை முதன்முதலாக வெளியிட்டதாகவும்

இச்சஞ்சிகையில் கிராமத்தைப்பற்றிய அனைத்து துறைகளையும், கிராமத்தின் வரலாற்றையும் உள்ளடக்கிய கட்டுரைகளை படைத்ததாகவும், இக்கட்டுரைகளை சந்தியாப்பிள்ளைமாஸ்டர், இராயப்புமாஸ்டர், பெனடிக்ற்மாஸ்டர், துசைப்பிள்ளை(மணி)மாஸ்டர், ஞானப்பிரகாசம் மாஸ்டர் ஞானசீலன்(சுவிரிப்பிள்ளை), அந்தோனிப்பிள்ளை (விவசாயக்கல்லூரி) போன்ற பலர் எழுதியதாகவும் கூறுகின்றார். அத்துடன் கலையார்வம் கொண்ட கலைஞர்களை ஒன்றிணைத்து கலாமன்றம் ஒன்றை நிறுவி அதனுடாக பல கலைப்படைப்புக்களை மேடையேற்றியதாகவும், இக்கலை மன்றத்தில் கத்தோலிக்கர் மட்டுமன்றி சைவசமயசகோதரர்களும் இணைந்து செயற்பட்டதாக கூறுகின்றார். பிற்காலத்தில் தான் பெரியமடுவில் வாழ்ந்ததாலும், பணி இடமாற்றங்கள் போன்ற காரணங்களினால் குறித்த கலாமன்றம் தொடர்ந்து செயற்படாமல் இருந்ததாக கூறுகின்றார். இதற்கு மேலாக கலைத்தாகமும் ஆர்வமும் கொண்ட பல படைப்பாளிகள் தமது சொந்த படைப்புக்களையும் காலத்துக்கு காலம் மேடையேற்றியுள்ளனர். இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக வணிகரும் நெறியாளருமான அந்திரேஸ் என்பவரால் புதுக்கட்டு (பிள்ளையார் கோவிலுக்கு அருகில்) பகுதியில் மேடையமைத்து சூழ்சியின் வீழ்சி என்னும் இரண்டு இரவுகளைக் கொண்ட நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டதாகவும், உள்ளூர் மட்டுமன்றி வெளியூர் இரசிகர்களும் இதனை கண்டு இரசித்து மகிழ்ந்ததாகவும் அறியமுடிகின்றது. தேவசகாயம்பிள்ளை போன்ற இரண்டு இரவுகளைக்கொண்ட நாட்டுக்கூத்துக்களும், இலக்கிய, புனைவு, வரலாற்று, விடுதலைப்போராட்ட கதைகளை ஆற்றுகைகளாக்கி கிராமத்திலும், வெளியூர்களிலும் புதுமையான முறைகளைக்கையாண்டு அரங்கேற்றியதை அறியமுடிகின்றது.

சமா/கச்சேரி.

இதற்குப்பின்னால் ஒரு சுவாரஸ்யமான கதைப்பின்னணி காணப்படுகின்றது. வானொலி தொலைக்காட்சி போன்றன பயன்பாட்டுக்கு வராத காலங்களில் கிராமத்தவர்கள் தமது இசை வேட்கையை தீர்க்க பயன்படுத்திய ஒரு கச்சேரி முறையே இச்சமா நிகழ்வாகும். கிராமத்தில் நடைபெறும் மங்கலகரமான நிகழ்வுகளின் போது இது நடைபெறும். குறிப்பாக திருமண நிகழ்வுகளில் இது முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. கிராமத்து திருமணமானது நான்கு நாட்களை கொண்டதாகவும் முதல் முன்று நாட்களும் மாப்பிள்ளை வீட்டில் கொண்டாட்டங்களும், விருந்துபசாரங்களும், களியாட்டங்களும், சடங்குகளும் நடைபெறும். நான்காம்நாள் (நாலாம்சடங்கு) மணப்பெண் வீட்டில் நடைபெறும். மணமகன் வீட்டிலிருந்து மணப்பெண் வீட்டிற்கு புதுமணத் தம்பதிகள் உறவினர்கள் சொந்தபந்தங்கள் சகிதம் ஊர்வலமாக ஊரைச்சுற்றி அழைத்து வரப்படுவார்கள். அந்த நேரத்தில் சமா நிகழ்வு நடைபெறும். மேள தாள வீணை இசையுடன் பாடல்களை பாடியவண்ணம் தம்பதிகள் அழைத்து வரப்படுவார்கள். அமரர்களான மிக்கேல், இராயப்பர், பொன்னுத்துரை, சீமான்பிள்ளை, சிலுரைராசா, அந்தோனிப்பிள்ளை, மாசிலாமணி போன்ற கலைஞர்களுடன் செல்வநாயகம், பேதுறுப்பிள்ளை போன்ற முதன்மைப்பாடகர்களுடன் ஏனைய பாடகர்களும் இணைந்து இந்த சமாவை நடாத்தும்போது ஊரே கூடி மகிழ்ந்திருந்ததாக மூத்தவர் மி.தோமஸ் தனது அனுபவத்தை பகிருகின்றார். பிற்காலத்தில் வானொலி, தொலைக்காட்சி இலத்திரனியல் சாதனங்களின் வருகையினால் இச்சமா அருகிவிட்டாலும் தற்போதும் கிராமத்தில் நடைபெறும் திருமணம், புதுமணப்புகுவிழா, திருவிழா மற்றும் ஏனைய கொண்டாட்ட நிகழ்வுகளில் இன்றும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றமை இக்கிராமத்தவர்கள் இசை மேல் கொண்ட ஆர்வத்தின் வெளிப்பாடுகளாக பார்க்கப்படுகின்றது.

பகுதிச்சுருக்கம்.

இலங்கையில் கத்தோலிக்க திருச்சபை கடந்துவந்த பாதைகளில் விடத்தல்தீவு கத்தோலிக்க சமூகத்தின் வாழ்வும் வாழ்க்கை முறையும் கத்தோலிக்க திருச்சபைக்கு வழங்கியிருக்கும் பங்களிப்பையும் கத்தோலிக்க விசுவாசத்தின்மேல் கொண்டுள்ள பற்றையும் அறியமுடிகின்றது. இலங்கை கத்தோலிக்க திருச்சபை வளர்சியில் அதன் பயணத்தில் விடத்தல்தீவு கத்தோலிக்கர்களின் உடனிருப்பும் பங்களிப்பும் தவிர்த்துவிடமுடியாத ஒன்றாகவே காணப்படுகின்றது. என்பதனை இக்கட்டுரை மூலம் விளங்கிக்கொள்ள முடியும்.

கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் கலந்துரையாடல்.

இந்த ஆய்வு, விடத்தல்தீவு கத்தோலிக்க சமூகம் நம்பிக்கை, இடம்பெயர்வு, மீள்தன்மை மற்றும் நினைவாற்றல் ஆகியவற்றின் சிக்கலான பின்னிப் பிணைப்பில் ஆழமாக வேருன்றியுள்ளது என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது. புவியியல் மற்றும் நிறுவன ரீதியாக புறம்பானதாக இருந்தாலும், இலங்கை கத்தோலிக்க மதத்திற்கு சமூகத்தின் பங்களிப்புகள் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை மற்றும் ஆன்மீக ரீதியாக ஆழமானவை.

ஆரம்பகால கத்தோலிக்க இருப்பு மற்றும் மிஷனரி ஈடுபாடு.

16 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலேயே விடத்தல்தீவில் கத்தோலிக்க மதம் இருந்ததற்கான சான்றுகள், குறிப்பாக புனித ஜேம்ஸ் தேவாலயம் (புனித யாகப்பர் ஆலயம்) நிறுவப்பட்டதன்மூலம், உள்ளூர் மற்றும் திருச்சபை ஆதாரங்கள் பிரான்சிஸ்கன் மிஷனரிகளுக்குக் காரணம் என்று கூறுகின்றன. இது மன்னார் மற்றும் வன்னிப் பகுதியில் பரந்த மிஷனரி நடவடிக்கைகளுடன் ஒத்துப்போகிறது (ஞானபிரகாசம், 1963). 1594 க்கு முந்தைய கோவிலின் அடித்தளம், பாதிரியார் பாவ்லோ டா டிரினிடேட்டின் எழுத்துக்களால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது, சமூகத்தின் கத்தோலிக்க வேர்கள் டச்சு மற்றும் பிரிட்டிஷ் செல்வாக்கிற்கு முந்தையவை என்ற கூற்றை உறுதிப்படுத்துகிறது. இது இலங்கையில் கத்தோலிக்க மதம் ஐரோப்பிய தலையீட்டின் மேல்-கீழ் விளைபொருளாக மட்டுமே இருந்தது என்ற ஆதிக்கக் கதையை சவால் செய்கிறது, மாறாக கடலோர கிராமவாசிகளால் வளர்க்கப்பட்ட ஒரு உள்ளூர்மயமாக்கப்பட்ட மற்றும் நீடித்த நம்பிக்கை மரபை வெளிப்படுத்துகிறது.

செல்லுபடியாகும் வரலாற்று ஆதாரங்களாக வாய்மொழி வரலாறுகள்.

கத்தோலிக்க குடியேறிகளின் தோற்றம் பற்றிய பல கோட்பாடுகளை பெரியவர்களின் சாட்சியங்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன - இந்தியாவிலிருந்து முத்து மூழ்குபவர்கள் மற்றும் வர்த்தகர்கள் முதல் காலனித்துவ நிர்வாகங்களால் பணியமர்த்தப்பட்ட யானை கையாளுபவர்கள் வரை. இந்த மாறுபட்ட கணக்குகள் முரண்பாடுகள் அல்ல, மாறாக வர்த்தகம், நம்பிக்கை மற்றும் உயிர்வாழ்வை அடிக்கடி கலந்த கடலோர சமூகங்களின் மாறும் மற்றும் நுண்ணிய அடையாளத்தை பிரதிபலிக்கின்றன. வாய்மொழி விவரிப்புகள், எப்போதாவது காலவரிசையில் முரண்பாடாக இருந்தாலும், வாழ்ந்த மதம் பற்றிய வளமான நுண்ணறிவை வழங்குகின்றன - எழுதப்பட்ட ஆவணங்கள் இல்லாவிட்டாலும்கூட, அனுபவித்த, உருவகப்படுத்தப்பட்ட மற்றும் கடத்தப்பட்ட நம்பிக்கை வெளிப்படுகின்றது.

சரணாலயம் மற்றும் அடையாளமாக தேவாலயம்.

இலங்கையின் உள்நாட்டு மோதலின் போது, சென் ஜேம்ஸ் தேவாலயம் ஒரு வழிபாட்டுத் தலமாக மட்டுமின்றி. குண்டுவெடிப்புகள், கட்டாய இடப்பெயர்வுகள் மற்றும் இராணுவ முற்றுகைகளின் போது இது ஒரு நேரடி சரணாலயமாக செயல்பட்டது. 1986 மற்றும் 1999 இராணுவத் தாக்குதல்களின் சாட்சியங்கள், தேவாலயம் ஆன்மீகஆறுதல் மற்றும் உடல்ரீதியான பாதுகாப்பை வழங்கியதைக் குறிக்கின்றன. போருக்குப் பிந்தைய இலங்கையில் புனித இடங்கள், குறிப்பாக மீண்டும்மீண்டும் அதிர்ச்சிக்கு உள்ளாகும் பகுதிகளில், அதிக குறியீட்டு மற்றும் உணர்ச்சி ரீதியான எடையைக் கொண்டுள்ளன என்ற பீரிலின் (2010) வாதத்தை இது வலுப்படுத்துகிறது. சென் ஜேம்ஸ் தேவாலய கத்தர் சொருபத்துடன் தொடர்புடைய அற்புதமான விவரிப்புக்கள் அதன் அசையும் உடற்பாகங்கள் விமானத் தாக்குதல்களின் போது விவரிக்கப்படாத உயிர்வாழ்வுகள் மற்றும் தெய்வீகப் பாதுகாப்பு குறித்த உள்ளூர் நம்பிக்கை, கத்தோலிக்க கோட்பாட்டை தெய்வீக பாதுகாவலர் மீதான தமிழ் கலாச்சார மரியாதையுடன் ஒன்றிக்கும் பிரபலமான மதத்தின் வளமான அடுக்கை வெளிப்படுத்துகின்றன.

ஓரங்கட்டுதல் மற்றும் வரலாற்று அழிப்பு.

இந்த ஆய்வில் மீண்டும் மீண்டும் வரும் கருப்பொருள் என்னவெனில் முறையான, இலங்கை கத்தோலிக்கவரலாற்று சுவடுகளிலிருந்து விடத்தல்தீவு கத்தோலிக்கர்களின் பெறுமதி ஓரங்கட்டப்படுவதாகும். இந்த சமூகத்தின் நீண்டகால இருப்பு மற்றும் செயலில் பங்கேற்பு இருந்தபோதிலும், அவர்களின் கதைகள் தேசிய திருச்சபை ஆவணங்களில் பெரும்பாலும் ஆவணப்படுத்தப்படாமல் உள்ளன. நகர்ப்புற திருச்சபைகள், உயர்மதகுருமார்கள் மற்றும் காலனித்துவ அதிகார மையங்களுக்கு சாதகமான வரலாற்று எழுத்தில் உள்ள கட்டமைப்பு சார்புகளை இந்த விடுபாடு எடுத்துக்காட்டுகிறது. காப்பகத் துண்டுகள், மிஷனரி கடிதப் போக்குவரத்து மற்றும் சமூக நினைவகம் ஆகியவற்றின் கலவையின் மூலம் அவர்களின் வரலாற்றை மறுகட்டமைப்பதன் மூலம், புவியியல் ரீதியாகவும், பொருளாதார ரீதியாகவும், அரசியல் ரீதியாகவும் விலிம்புநிலையில் இருப்பவர்களின் குரல்களை ஒன்றிணைக்க திருச்சபை வரலாற்றை பரவலாக்குவதன் முக்கியத்துவத்தை இந்த ஆராய்ச்சி வலியுறுத்துகிறது.

சிதைவை எதிர்கொள்வதில் விசுவாசத்தின் தொடர்ச்சி.

காலனித்துவ இடையூறுகள் மற்றும் இயற்கை பேரழிவுகள் முதல் போரின் போது இடம்பெயர்வு வரை, விடத்தல்தீவு கத்தோலிக்கர்கள் ஆன்மீக நம்பிக்கையினை தளர்சியின்றி தொடர்ந்து நிரூபித்துள்ளனர். இது தேவாலயங்களின் மறுகட்டமைப்பில் மட்டுமல்ல, சடங்கு நடைமுறைகள், வாய்வழி மரபுகள்

மற்றும் தலைமுறைகளாக அனுப்பப்படும் பெயர்களிலும் காணப்படுகிறது. புனித ஜேம்ஸுக்கு வைத்த நேத்தியலிருந்து பிறந்த “பிச்சை” போன்றது. ஜோசப் வாஸ்நகர் போன்ற இடங்களுக்கு கட்டாயமாக இடம்பெயர்ந்த பிறகும், சமூகம் அதன் மத அடையாளத்தைப் பராமரித்தது. அதன் திருச்சபை வாழ்க்கையை கண்ணியத்துடனும் உறுதியுடனும் மீண்டும் கட்டியெழுப்பியது. பெரேரா (2007) “பிந்தைய காலனித்துவ கத்தோலிக்க மீள்தன்மை” என்று அழைப்பதன் சக்திவாய்ந்த பிரதிபலிப்பாகும். இடப்பெயர்ச்சிக்குப் பிறகும் கூட, வழிபாட்டு ரீதியாகவும் கலாச்சார ரீதியாகவும் தங்களை மீண்டும் வேருன்றச் செய்யும் நம்பிக்கை சமூகங்களின் திறன்கள் மங்காதவர்களாக திகழ்கின்றனர்.

முடிவுரை.

விடத்தல்தீவு கத்தோலிக்கர்களின் வரலாற்றுப் பயணம் சகிப்புத்தன்மை, அமைதியான சாட்சியம் மற்றும் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை ஆகியவற்றால் குறிக்கப்படுகிறது. ஆரம்பகால பிரான்சில்கள் மிஷனரி நடவடிக்கைகள் முதல் போரினால் இடம்பெயர்ந்த மக்களின் இன்றைய மீள்தன்மை வரை, விடத்தல்தீவு கத்தோலிக்கசமூகத்தின் கதை இலங்கையின் கடலோர ஓரங்களில் கத்தோலிக்க மதத்தின் நீடித்த இருப்புக்கு ஒரு சக்திவாய்ந்த சான்றாக அமைகிறது. இந்த ஆய்வு புனித யாகப்பர் தேவாலயம் போன்ற நிறுவனங்களின் ஆன்மீக முக்கியத்துவம், அடையாளத்தைப் பாதுகாப்பதில் வாய்வழி மரபின் பங்கு மற்றும் நம்பிக்கைக்கும் சமூக-அரசியல் எழுச்சிக்கும் இடையிலான தொடர்பு ஆகியவற்றை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டியுள்ளது. உள்ளூர் வரலாற்றை விட, விடத்தல்தீவு கத்தோலிக்க அனுபவம் ஓரங்கட்டப்பட்ட மத சமூகங்களிடையே உயிர்வாழ்வு மற்றும் பக்தியின் பரந்த வடிவங்களை பிரதிபலிக்கிறது. அவர்களின் கதை பெரும்பாலும் நகர்ப்புற திருச்சபைகள் மற்றும் ஐரோப்பிய மிஷனரிகளை மையமாகக் கொண்ட பிரதான நிரோட்டக் கதையை சீர்குலைக்கிறது. மேலும் நீண்ட காலமாக அவர்களின் பங்களிப்புகள் மறைக்கப்பட்ட அல்லது மறக்கப்பட்ட சாதாரண விசுவாசிகளின் வாழ்க்கையை மதிக்கிறது.

வரம்புகள்.

இந்த ஆராய்ச்சிக்கு பல்வேறுவிதமான தடைகளும் வரையறைகளும் காணப்படுகின்றன. விடத்தல்தீவுக்கென குறிப்பிட்ட முறையான எழுதப்பட்ட பதிவுகள் இல்லாதது ஒரு குறிப்பிடத்தக்க சவாலை ஏற்படுத்தியது. வாய்மொழி சாட்சியங்கள் நுண்ணறிவின் வளமான ஆதாரத்தை வழங்கியிருந்தாலும், அவை இயல்பாகவே நினைவாற்றல் இடைவெளிகள், கதைஅலங்காரங்கள் மற்றும் தலைமுறை மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டவை. மேலும் அதிகாரத்துவ மற்றும் தளவாடத் தடைகள் காரணமாக முழுமையான திருச்சபை ஆவணங்களுக்கான அணுகல், குறிப்பாக மன்னார் மறைமாவட்டத்திற்கு வெளியே உள்ளவை குறைவாகவே இருந்தன. கூடுதலாக கிராமத்திலுள்ள கசப்பான கடந்தகால அனுபவங்கள், போர்க்கால நிகழ்வுகள் மற்றும் இடப்பெயர்ச்சியைச் சுற்றியுள்ள அரசியல் உணர்வற்றன்கள், சில தகவலறிந்தவர்கள் தனிப்பட்ட அல்லது குடும்ப அனுபவங்களை ஆழமாகப் பகிர்ந்து கொள்ள தயங்கினர். இது நேரடி அதிர்ச்சி விவரிப்புகள் மற்றும் போருக்குப் பிந்தைய இடம்பெயர்வு தரவுகளின் சேகரிப்பை மட்டுப்படுத்தியது.

பரிந்துரைகள்.

1. **காப்பக ஆவணப்படுத்தல் மற்றும் பாதுகாப்பு:** விடத்தல்தீவு மற்றும் இதே போன்ற பிராந்தியங்களின் கத்தோலிக்க சமூகங்களுடன் தொடர்புடைய ஆவணங்கள், புகைப்படங்கள் மற்றும் வாய்மொழி வரலாறுகளை சேகரிக்க, பாதுகாக்க மற்றும் டிஜிட்டல் மயமாக்க உள்ளூர் தேவாலய அதிகாரிகள் ஒரு முறையான காப்பகத் திட்டத்தைத் தொடங்குவது கட்டாயமாகும். சமூக அடிப்படையிலான நினைவக ஆவணங்கள் ஒரு தொடக்கப் புள்ளியாகச் செயல்படும்.
2. **தேசிய திருச்சபை வரலாற்று வரலாற்றில் ஒருங்கிணைப்பு:** மறைமாவட்ட மற்றும் தேசிய திருச்சபை நிறுவனங்கள், விடத்தல்தீவு போன்ற பிற சமூகங்களுக்கு அதிகாரப்பூர்வ திருச்சபை வரலாறுகளில் சரியான இடம் வழங்கப்படுவதை உறுதி செய்ய வேண்டும். திருச்சபை வரலாற்று வரலாற்றில் ஒரு பரவலாக்கப்பட்ட அணுகுமுறை மிகவும் உள்ளடக்கிய மற்றும் உண்மையுள்ள விவரிப்பைக் கொடுக்கும்.
3. **மேலும் அறிவார்ந்த விசாரணை:** எதிர்கால ஆராய்ச்சியில் பிற கடலோர கத்தோலிக்க சமூகங்களுடன் (எ.கா., அல்லைப்பிட்டி, பேசாலை, குருநகர்) ஒப்பீட்டு ஆய்வுகள் சேர்க்கப்பட வேண்டும், இது பிராந்தியங்கள் முழுவதும் மிஷனரி ஈடுபாடு, கலாச்சார ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் ஆன்மீக நடைமுறைகளின் வடிவங்களைக் கண்டறியும்.
4. **சமூகம் தலைமையிலான கலாச்சார திட்டங்கள்:** இளைய தலைமுறையினருக்கு கிராமத்தின் கத்தோலிக்க வேர்களின் நினைவை உயிர்ப்புடன் வைத்திருக்கும் உள்ளூர் முயற்சிகளுக்கு - தேவாலயத்தால் வழங்கப்படும் பாரம்பரிய விழாக்கள், இளைஞர்களை சொல்லும் திட்டங்கள் அல்லது பள்ளி சார்ந்த வரலாற்று பாடத்திட்டங்கள் போன்றவற்றுக்கு ஆதரவு வழங்கப்பட வேண்டும்.

5. நம்பிக்கை கதைகள் மூலம் மோதலுக்குப் பிந்தைய குணப்படுத்துதல்: போர்க்காலத்தில் புனித ஜேம்ஸ் தேவாலயத்தையும் அதன் திருச்சபையினரையும் சுற்றியுள்ள அற்புதமான மற்றும் மீட்புக் கதைகள், மோதலுக்குப் பிந்தைய இலங்கையில் குணப்படுத்துதல் மற்றும் அடையாள மறுகட்டமைப்புக்கான கருவிகளாக மேலும் ஆராயப்பட வேண்டியவை. இந்தக் கதைகளை ஆன்மீக மற்றும் உளவியல் சமூக சொத்துக்களாக வடிவமைப்பதில் திருச்சபை முன்னணிப் பங்காற்ற முடியும்.

உசாத்துணைகள்.

- Bosco, A. (1986). History of the Catholic Church in Sri Lanka during the Dutch Period. Colombo: Catholic Press.
 - Chirico, J. (2000). Faith in the margins: Catholicism in rural Sri Lanka. Bangalore: Asian Trading Corporation.
 - Gnanapragasam, L. (1963). Christianity in Northern Ceylon: Historical notes on early Catholic missions. Jaffna: St. Xavier's Seminary Press.
 - Peiris, P. (2010). Sacred places and civil conflict: The role of religious spaces in Sri Lanka's ethnic crisis. Contemporary South Asia, 18(3), 263–278. <https://doi.org/10.1080/09584935.2010.508080>
 - Perera, A. (2007). Catholicism and ethnic identity in Sri Lanka: Postcolonial challenges. Journal of South Asian Studies, 30(2), 305–321. <https://doi.org/10.1080/00856400701451249>
1. மடுத்திருத்தல ஆரம்பகால வரலாற்றுப் பதிவுகள் கட்டுரை (மூலப்பிரதி) அருட்கலாநிதி எஸ். வி.பி.மங்களராஜா அடிகளார்
 2. மடுமாதா புதுமைமிகுதிருச்சுருப முடிசூட்டு நிகழ்வும் அதன்பின்புலமும் கட்டுரை பேராசிரியர் அருட்பணி ஞா.வி.பிலேந்திரன் அடிகளார்
 3. புளிப்பு மாவு – அருட்பணி பிலிப்ஸ் ஜேசுதாசன் அ.ம.தி. அடிகளார்
 4. கடுகு மரம் - அருட்பணி பிலிப்ஸ் ஜேசுதாசன் அ.ம.தி. அடிகளார்
 5. கிறிஸ்தவ வாழ்வு - அருட்பணி பிலிப்ஸ் ஜேசுதாசன் அ.ம.தி. அடிகளார்

நேர்காணல் உரையாடல்கள் மூலம் தகவல்களைப் பகிர்ந்துகொண்டோர் விபரம்

1. கலாபூசணம் திரு. அ.அந்தோனிமுத்து.
2. திருமதி இ.மரியகிறிஸ்ரின்.
3. திரு.யா.யோசேப்.
4. திரு. மி.தோமஸ்.
5. அருட்பணி. M.P. பீற்றர் மனோகரன் அடிகளார்.
6. அருட்பணி. அருட்பிரகாசம் அடிகளார்.

விடத்தல்தீவு
பன்னாட்டு
மாநாடு
2025

விடத்தல்தீவு பன்னாட்டு மாநாடு
2025

VIDATHALTHEEVU
INTERNATIONAL SYMPOSIUM
2025

அட்டைப்படம் : ஆனோல்ட் கல்லோடை - விடத்தல்தீவு